

Romanian Bible
Cornilescu

VECHIUL TESTAMENT

	Pagina		Pagina
Geneza	1	Ecclesiast	951
Exod	84	Cantarea Cantarilor	964
Levitic	153	Isaia	971
Numeri	204	Ieremia	1051
Deuteronom	274	Plângeri	1143
Iosua	335	Ezechiel	1151
Judecatori	376	Daniel	1234
Rut	416	Osea	1261
I Samuel	422	Ioel	1273
II Samuel	475	Amos	1278
I Imparati	519	Obadia	1288
II Imparati	571	Ionah	1290
I Cronici	621	Mica	1293
II Cronici	666	Naum	1300
Ezra	723	Habacuc	1303
Neemia	739	Tefania	1307
Estera	762	Hagai	1311
Iov	775	Zaharia	1314
Psalmi	815	Maleahi	1328
Proverbe	916		

NOUL TESTAMENT

	Pagina		Pagina
Matei	1333	I Timotei	1674
Marcu	1386	II Timotei	1681
Luca	1419	Tit	1686
Ioan	1476	Filimon	1689
Faptele Apostolilor	1518	Evrei	1691
Romani	1574	Iacob	1709
I Corinteni	1599	I Petru	1715
II Corinteni	1622	II Petru	1722
Galateni	1638	I Ioan	1726
Efesenii	1646	II Ioan	1732
Filipeni	1654	III Ioan	1733
Coloseni	1660	Iuda	1734
I Tesaloniceni	1666	Apocalipsa	1736
II Tesaloniceni	1671		

GENEZA

 a început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul. 1
Pământul era pustiu și gol; peste fața adîncului de 2
ape era întunec, și Duhul lui Dumnezeu se mișca
pe deasupra apelor. Dumnezeu a zis: “Să fie lu- 3
mină!” Și a fost lumină. Dumnezeu a văzut că lumina era 4
bună; și Dumnezeu a despărțit lumina de întunec. Dum- 5
nezeu a numit lumina zi, iar întunecul l-a numit noapte.
Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost
ziua întâi. Dumnezeu a zis: “Să fie o întindere între ape, și ea 6
să despartă apele de ape.” Și Dumnezeu a făcut întinderea, 7
și ea a despărțit apele cari sînt dedesuptul întinderii de apele
cari sînt deasupra întinderii. Și așa a fost. Dumnezeu a numit 8
întinderea cer. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață:
aceasta a fost ziua a doua. Dumnezeu a zis: “Să se strîngă la 9
un loc apele cari sînt dedesuptul cerului, și să se arate uscatul!”
Și așa a fost. Dumnezeu a numit uscatul pământ, iar grămada 10
de ape a numit-o mări. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era
bun. Apoi Dumnezeu a zis: “Să dea pământul verdeață, iarbă 11
cu sămînță, pomi roditori, cari să facă rod după soiul lor și cari
să aibă în ei sămînța lor pe pământ.” Și așa a fost. Pământul 12
a dat verdeață, iarbă cu sămînță după soiul ei, și pomi cari fac
rod și cari își au sămînța în ei, după soiul lor. Dumnezeu a
văzut că lucrul acesta era bun. Astfel, a fost o seară, și apoi a 13
fost o dimineață: aceasta a fost ziua a treia. Dumnezeu a zis: 14
“Să fie niște luminători în întinderea cerului, ca să despartă
ziua de noapte; ei să fie niște semne cari să arate vremile, zilele
și anii; și să slujească de luminători în întinderea cerului, ca 15
să lumineze pământul.” Și așa a fost. Dumnezeu a făcut cei 16
doi mari luminători, și anume: luminătorul cel mai mare ca să
stăpînească ziua, și luminătorul cel mai mic ca să stăpînească
noaptea; a făcut și stelele. Dumnezeu i-a așezat în întin- 17
derea cerului, ca să lumineze pământul, să stăpînească ziua 18
și noaptea, și să despartă lumina de întunec. Dumnezeu a

19 văzut că lucrul acesta era bun. Astfel, a fost o seară, și apoi a
20 fost o dimineață: aceasta a fost ziua a patra. Dumnezeu a zis:
“Să mișune apele de viețuitoare, și să sboare păsări deasupra
21 pământului pe întinderea cerului.” Dumnezeu a făcut peștii
cei mari și toate viețuitoarele cari se mișcă și de cari mișună
apele, după soiurile lor; a făcut și orice pasare înaripată după
22 soiul ei. Dumnezeu a văzut că erau bune. Dumnezeu le-a
binecuvîntat, și a zis: “Creșteți, înmulțiți-vă, și umpleți apele
23 mărilor; să se înmulțească și păsările pe pământ”. Astfel a
fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a
24 cincea. Dumnezeu a zis: “Să dea pământul viețuitoare după
soiul lor, vite, tîritoare și fiare pămîntești, după soiul lor.” Și
25 așa a fost. Dumnezeu a făcut fiarele pământului după soiul
lor, vitele după soiul lor și toate tîritoarele pământului după
26 soiul lor. Dumnezeu a văzut că erau bune. Apoi Dumnezeu a
zis: “Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noas-
tră; el să stăpînească peste peștii mării, peste păsările cerului,
peste vite, peste tot pământul și peste toate tîritoarele cari se
27 mișcă pe pământ.” Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său,
l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte
28 femeiască i-a făcut. Dumnezeu i-a binecuvîntat, și Dumnezeu
le-a zis: “Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul, și supuneți-
l; și stăpîniți peste peștii mării, peste păsările cerului, și peste
29 orice viețuitoare care se mișcă pe pământ.” Și Dumnezeu a
zis: “Iată că v’am dat orice iarbă care face sămîntă și care este
pe fața întregului pământ, și orice pom, care are în el rod cu
30 sămîntă: aceasta să fie hrana voastră.” Iar tuturor fiarelor
pământului, tuturor păsărilor cerului, și tuturor vietăților cari
se mișcă pe pământ, cari au în ele o suflare de viață, le-am dat
31 ca hrană toată iarba verde.” Și așa a fost. Dumnezeu S’a
uitat la tot ce făcuse; și iată că erau foarte bune. Astfel a fost
o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a șasea.

2 Astfel au fost sfîrșite cerurile și pământul, și toată oștirea
2 lor. În ziua a șaptea Dumnezeu Și-a sfîrșit lucrarea, pe care
o făcuse; și în ziua a șaptea S’a odihnit de toată lucrarea Lui
3 pe care o făcuse. Dumnezeu a binecuvîntat ziua a șaptea și
a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S’a odihnit de toată lu-

crarea Lui, pe care o zidise și o făcuse. Iată istoria cerurilor 4
și a pământului, când au fost făcute. 'n ziua când a făcut Dom- 5
nul Dumnezeu un pământ și ceruri, nu era încă pe pământ nici
un copăcel de câmp și nici o iarbă de pe câmp nu încolțea încă:
fiindcă Domnul Dumnezeu nu dăduse încă ploaie pe pământ și
nu era nici un om ca să lucreze pământul. Ci un abur se ridica 6
de pe pământ și uda toată fața pământului. Domnul Dum- 7
nezeu a făcut pe om din țărîna pământului, i-a suflat în nări
sufolare de viață, și omul s'a făcut astfel un suflet viu. Apoi 8
Domnul Dumnezeu a sădit o grădină în Eden, spre răsărit; și a
pus acolo pe omul pe care-l întocmise. Domnul Dumnezeu a 9
făcut să răsară din pământ tot felul de pomi, plăcuți la vedere
și buni la mîncare, și pomul vieții în mijlocul grădinii, și po-
mul cunoștinței binelui și răului. Un rîu ieșea din Eden și 10
uda grădina; și de acolo se împărțea și se făcea patru brațe.
Numele celui dintîi este Pison; el înconjoară toată țara Havila, 11
unde se găsește aur. Aurul din țara aceasta este bun; acolo se
găsește și bedelion și piatră de onix. Numele rîului al doilea 13
este Ghihon; el înconjoară toată țara Cuș. Numele celui de 14
al treilea este Hidechel: el curge la răsăritul Asiriei. Al pa-
trulea rîu este Eufratul. Domnul Dumnezeu a luat pe om și 15
l-a așezat în grădina Edenului, ca s'o lucreze și s'o păzească.
Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: "Poți să 16
mănînci după plăcere din orice pom din grădină; dar din po- 17
mul cunoștinței binelui și răului să nu mănînci, căci în ziua în
care vei mîncă din el, vei muri negreșit." Domnul Dumnezeu 18
a zis: "Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor
potrivit pentru el." Domnul Dumnezeu a făcut din pământ 19
toate fiarele câmpului și toate păsările cerului; și le-a adus la
om, ca să vadă cum are să le numească; și orice nume pe care-l
dădea omul fiecărei viețuitoare, acela-i era numele. Și omul 20
a pus nume tuturor vitelor, păsărilor cerului și tuturor fiarelor
câmpului; dar, pentru om, nu s'a găsit niciun ajutor, care să i
se potrivească. Atunci Domnul Dumnezeu a trimes un somn 21
adînc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat
una din coastele lui și a închis carnea la locul ei. Din coasta 22
pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și

23 a adus-o la om. Și omul a zis: “Iată în sfârșit aceea care este
os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi,
24 femeie, pentru că a fost luată din om.” Deaceea va lăsa omul
pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa, și se vor
25 face un singur trup. Omul și nevasta lui erau amîndoi goi, și
nu le era rușine.

3 Șarpele era mai șiret decît toate fiarele cîmpului pe cari
le făcuse Domnul Dumnezeu. El a zis femeii: “Oare a zis
Dumnezeu cu adevărat: “Să nu mîncăți din toți pomii din
2 grădină?” Femeia a răspuns șarpelui: “Putem să mîncăm
3 din rodul tuturor pomilor din grădină.” Dar despre rodul
pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: “Să nu mîncăți
4 din el, și nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți.” Atunci
5 șarpele a zis femeii: “Hotărît, că nu veți muri: dar Dumnezeu
știe că, în ziua cînd veți mîncă din el, vi se vor deschide ochii,
6 și veți fi ca Dumnezeu, cunoscînd binele și răul”. Femeia
a văzut că pomul era bun de mîncat și plăcut de privit, și
că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat
deci din rodul lui, și a mîncat; a dat și bărbatului ei, care era
7 lîngă ea, și bărbatul a mîncat și el. Atunci li s’au deschis
ochii la amîndoi; au cunoscut că erau goi, au cusut laolaltă
8 frunze de smochin și și-au făcut șorțuri din ele. Atunci au
auzit glasul Domnului Dumnezeu, care umbla prin grădină
în răcoarea zilei: și omul și nevasta lui s’au ascuns de Fața
9 Domnului Dumnezeu printre pomii din grădină. Dar Domnul
10 Dumnezeu a chemat pe om, și i-a zis: “Unde ești?” El a
răspuns: “Ți-am auzit glasul în grădină; și mi-a fost frică,
11 pentru că eram gol, și m’am ascuns.” Și Domnul Dumnezeu a
zis: “Cine ți-a spus că ești gol? Nu cumva ai mîncat din pomul
12 din care îți poruncisem să nu mănînci?” Omul a răspuns:
“Femeia pe care mi-ai dat-o ca să fie lîngă mine, ea mi-a dat
13 din pom și am mîncat.” Și Domnul Dumnezeu a zis femeii:
“Ce ai făcut?” Femeia a răspuns: “Șarpele m’a amăgit, și am
14 mîncat din pom.” Domnul Dumnezeu a zis șarpelui: “Fiindcă
ai făcut lucrul acesta, blestemat ești între toate vitele și între
toate fiarele de pe cîmp; în toate zilele vieții tale să te tîrăști
15 pe pîntece, și să mănînci țărînă. Vrășmășie voi pune între

tine și femeie, între sămînța ta și sămînța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcîiul.” Femeii i-a zis: “Voi 16
mări foarte mult suferința și însărcinarea ta; cu durere vei naște copii, și dorințele tale se vor ținea după bărbatul tău, iar el va stăpîni peste tine.” Omului i-a zis: “Fiindcă ai 17
ascultat de glasul nevestei tale, și ai mîncat din pomul despre care îți poruncisem: ‚Să nu mănînci deloc din el,‘ blestemat este acum pămîntul din pricina ta. Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale; spini și pălămidă să-ți 18
dea, și să mănînci iarba de pe cîmp. ’n sudoarea feței tale să-ți 19
mănînci pînea, pînă te vei întoarce în pămînt, căci din el ai fost luat; căci țărînă ești, și în țărînă te vei întoarce.” Adam 20
a pus nevestei sale numele Eva: căci ea a fost mama tuturor celor vii. Domnul Dumnezeu a făcut lui Adam și nevestei lui 21
haine de piele, și i-a îmbrăcat cu ele. Domnul Dumnezeu a 22
zis: “Iată că omul a ajuns ca unul din Noi, cunoscînd binele și răul. Să-l împedecăm dar acum ca nu cumva să-și întindă mîna, să ia și din pomul vieții, să mănînce din el, și să trăiască în veci.” Deaceea Domnul Dumnezeu l-a izgonit din grădina 23
Edenului, ca să lucreze pămîntul, din care fusese luat. Astfel 24
a izgonit El pe Adam; și la răsăritul grădinii Edenului a pus niște heruvimi, cari să învîrtească o sabie învăpăiată, ca să păzească drumul care duce la pomul vieții.

Adam s’a împreunat cu nevastă-sa Eva; ea a rămas însărci- 4
nată, și a născut pe Cain. Și a zis: “Am căpătat un om cu ajuto-
rul Domnului!” A mai născut și pe fratele său Abel. Abel 2
era cioban, iar Cain era plugar. După o bucată de vreme, 3
Cain a adus Domnului o jertfă de mîncare din roadele pămîntului. Abel a adus și el o jertfă de mîncare din oile întii 4
născute ale turmei lui și din grăsimea lor. Domnul a privit cu plăcere spre Abel și spre jertfa lui; dar spre Cain și spre 5
jertfa lui, n’a privit cu plăcere. Cain s’a mîniat foarte tare, și i s’a posomorît fața. Și Domnul a zis lui Cain: “Pentruce te-ai 6
mîniat, și pentruce ți s’a posomorît fața? Nu-i așa? Dacă 7
faci bine, vei fi bine primit; dar dacă faci rău, păcatul pîndește la ușă; dorința lui se ține după tine, dar tu să-l stăpînești.”
'nsă Cain a zis fratelui său Abel: “Haidem să ieșim la cîmp.” 8

Dar pe cînd erau la cîmp, Cain s'a ridicat împotriva fratelui
9 său Abel, și l-a omorît. Domnul a zis lui Cain: "Unde este
fratele tău Abel?" El a răspuns: "Nu știu. Sînt eu păzitorul
10 fratelui meu?" Și Dumnezeu a zis: "Ce ai făcut? Glasul sîn-
11 gelui fratelui tău strigă din pămînt la Mine. Acum blestemat
ești tu, isgonit din ogorul acesta, care și-a deschis gura ca să
12 primească din mîna ta sîngele fratelui tău! Cînd vei lucra
pămîntul, să nu-ți mai dea bogăția lui. Pribeag și fugar să
13 fii pe pămînt." Cain a zis Domnului: "Pedeapsa mea e prea
14 mare ca s'o pot suferi. Iată că Tu mă izgonești azi de pe
fața pămîntului; eu voi trebui să mă ascund de Fața Ta, și
să fiu pribeag și fugar pe pămînt; și oricine mă va găsi, mă
15 va omorî." Domnul i-a zis: "Nicidecum; ci dacă va omorî
cineva pe Cain, Cain să fie răzbunat de șapte ori." Și Dom-
nului a hotărît un semn pentru Cain, ca oricine îl va găsi, să nu-l
16 omoare. Apoi, Cain a ieșit din Fața Domnului, și a locuit în
17 țara Nod, la răsărit de Eden. Cain s'a împreunat cu nevastă-
sa; ea a rămas însărcinată și a născut pe Enoh. El a început
apoi să zidească o cetate, și a pus acestei cetăți numele fiului
18 său Enoh. Enoh a fost tatăl lui Irad; Irad a fost tatăl lui
Mehuiael; Mehuiael a fost tatăl lui Metușael; și Metușael a
19 fost tatăl lui Lameh. Lameh și-a luat două neveste: numele
20 uneia era Ada, și numele celeilalte era Țila. Ada a născut pe
Iabal: el a fost tatăl celor ce locuiesc în corturi și păzesc vitele.
21 Numele fratelui său era Iubal: el a fost tatăl tuturor celor ce
cîntă cu alăuta și cu cavatul. Țila, de partea ei, a născut și
22 ea pe Tubal-Cain, făuritorul tuturor uneltelor de aramă și de
23 fer. Sora lui Tubal-Cain era Naama. Lameh a zis nevestelor
sale: "Ada și Țila, ascultați glasul meu! Nevestele lui Lameh,
ascultați cuvîntul meu! Am omorît un om pentru rana mea,
24 Și un tînăr pentru vîntăile mele. Cain va fi răzbunat de
25 șapte ori, Iar Lameh de șaptezeci de ori cîte șapte." Adam
s'a împreunat iarăș cu nevastă-sa; ea a născut un fiu, și i-a
pus numele Set; "căci", a zis ea, "Dumnezeu mi-a dat o altă
26 sămînță în locul lui Abel, pe care l-a ucis Cain." Lui Set i s'a
născut și lui un fiu, și i-a pus numele Enos. Atunci au început
oamenii să cheme Numele Domnului.

Iată cartea neamurilor lui Adam. 'n ziua cînd a făcut Dum- 5
nezeu pe om, l-a făcut după asemănarea lui Dumnezeu. I-a 2
făcut parte bărbătească și parte femeiască, i-a binecuvîntat, și
le-a dat numele de "om", în ziua cînd au fost făcuți. La vîrsta 3
de o sută treizeci de ani, Adam a născut un fiu după chipul și
asemănarea lui, și i-a pus numele Set. După nașterea lui Set, 4
Adam a trăit opt sute de ani; și a născut fii și fiice. Toate 5
zilele pe cari le-a trăit Adam, au fost de nouă sute trei zeci
de ani; apoi a murit. La vîrsta de o sută cincini ani, Set a 6
născut pe Enos. După nașterea lui Enos, Set a mai trăit opt 7
sute șapte ani, și a născut fii și fiice. Toate zilele lui Set au 8
fost de nouă sute doisprezece ani; apoi a murit. La vrîsta de 9
nouăzeci de ani, Enos a născut pe Cainan. După nașterea lui 10
Cainan, Enos a mai trăit opt sute cincisprezece ani, și a născut
fii și fiice. Toate zilele lui Enos au fost de nouă sute cincini ani; 11
apoi a murit. La vrîsta de șapte zeci de ani, Cainan a născut 12
pe Mahalaleel. După nașterea lui Mahalaleel, Cainan a mai 13
trăit opt sute patruzeci de ani; și a născut fii și fiice. Toate 14
zilele lui Cainan au fost de nouă sute zece ani; apoi a murit.
La vrîsta de șase zeci și cincini de ani, Mahalaleel a născut pe 15
Iared. După nașterea lui Iared, Mahalaleel a mai trăit opt 16
sute treizeci de ani; și a născut fii și fiice. Toate zilele lui 17
Mahalaleel au fost de opt sute nouăzeci și cincini de ani; apoi
a murit. La vrîsta de o sută șasezeci și doi de ani, Iared a 18
născut pe Enoh. După nașterea lui Enoh, Iared a mai trăit 19
opt sute de ani; și a născut fii și fiice. Toate zilele lui Iared 20
au fost de nouă sute șase zeci și doi de ani; apoi a murit. La 21
vrîsta de șase zeci și cincini de ani, Enoh a născut pe Metusala.
După nașterea lui Metusala, Enoh a umblat cu Dumnezeu trei 22
sute de ani; și a născut fii și fiice. Toate zilele lui Enoh au fost 23
trei sute șase zeci și cincini de ani. Enoh a umblat cu Dum- 24
nezeu; apoi nu s'a mai văzut, pentru că l-a luat Dumnezeu.
La vrîsta de o sută opt zeci și șapte de ani, Metusala a născut 25
pe Lameh. După nașterea lui Lameh, Metusala a mai trăit 26
șapte sute opt zeci și doi de ani; și a născut fii și fiice. Toate 27
zilele lui Metusala au fost de nouă sute șase zeci și nouă de ani;
apoi a murit. La vîrsta de o sută optzeci și doi de ani, Lameh 28

29 a născut un fiu. El i-a pus numele Noe, zicînd: “Acesta ne va
mîngîia pentru osteneala și truda mînilor noastre, cari vin din
30 acest pămînt, pe care l-a blestemat Domnul.” După nașterea
lui Noe, Lameh a mai trăit cinci sute nouă zeci și cinci de ani;
31 și a născut fii și fiice. Toate zilele lui Lameh au fost de șapte
32 sute șaptezeci și șapte de ani; apoi a murit. Noe, la vrîsta de
cinci sute de ani, a născut pe Sem, Ham și Iafet.

6 Cînd au început oamenii să se înmulțească pe fața pămîntu-
2 lui, și li s’au născut fete, fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele
oamenilor erau frumoase; și din toate și-au luat de neveste pe
3 acelea pe cari și le-au ales. Atunci Domnul a zis: “Duhul Meu
nu va rămînea pururea în om, căci și omul nu este decît carne
păcătoasă: totuș zilele lui vor fi de o sută douăzeci de ani.”
4 Uriașii erau pe pămînt în vremurile acelea, și chiar și după ce
s’au împreunat fiii lui Dumnezeu cu fetele oamenilor, și le-au
născut ele copii: aceștia erau vitejii cari au fost în vechime, oa-
5 meni cu nume. Domnul a văzut că răutatea omului era mare
pe pămînt, și că toate întocmirile gîndurilor din inima lui erau
6 îndreptate în fiecare zi numai spre rău. I-a părut rău Dom-
nului că a făcut pe om pe pămînt, și S’a mîhnit în inima Lui.
7 Și Domnul a zis: “Am să șterg de pe fața pămîntului pe omul
pe care l-am făcut, dela om pînă la vite, pînă la tîrîtoare, și
8 pînă la păsările cerului; căci ’mi pare rău că i-am făcut.” Dar
9 Noe a căpătat milă înaintea Domnului. Iată cari sînt urmașii
lui Noe. Noe era un om neprihănit și fără pată între cei din
10 vremea lui: Noe umbla cu Dumnezeu. Noe a născut trei fii:
11 Sem, Ham și Iafet. Pămîntul era stricat înaintea lui Dum-
12 nezeu, pămîntul era plin de silnicie. Dumnezeu S’a uitat spre
pămînt, și iată că pămîntul era stricat; căci orice făptură își
13 stricase calea pe pămînt. Atunci Dumnezeu a zis lui Noe:
“Sfîrșitul oricărei făpturi este hotărît înaintea Mea, fiindcă au
umplut pămîntul de silnicie; iată, am să-i nimicesc împreună
14 cu pămîntul. Fă-ți o corabie din lemn de gofer (chiparos);
corabia aceasta s’o împarți în cămăruțe, și s’o tencuiești cu
15 smoală pe dinlăuntru și pe dinafară. Iată cum s’o faci: cora-
bia să aibă trei sute de coți în lungime, cincizeci de coți în
16 lățime și treizeci de coți în înălțime. Să faci corăbiei o fer-

eastră, sus, lată de un cot; ușa s'o pui în laturea corăbiei; și să faci un rînd de cămări jos, altul la mijloc și altul sus. Și, 17
 iată că Eu am să fac să vină un potop de ape pe pămînt, ca să nimicească orice făptură de supt cer, care are suflare de viață; tot ce este pe pămînt va pieri. Dar cu tine fac un legămînt; 18
 să intri în corabie, tu și fiii tăi, nevestă-ta și nevestele fiilor tăi împreună cu tine. Din tot ce trăiește, din orice făptură, să iei 19
 în corabie cîte două din fiecare soi, ca să le ții vii cu tine: să fie o parte bărbătească și o parte femeiască. Din păsări după 20
 soiul lor, din vite după soiul lor, și din toate tîrîtoarele de pe pămînt după soiul lor, să vină la tine înlăuntru cîte două din fiecare soi, ca să le ții cu viață. Și tu, ia-ți din toate bucatele 21
 cari se mănîncă, și fă-ți merinde din ele, ca să-ți slujească de hrană ție și lor.” Așa a și făcut Noe: a făcut tot ce-i poruncise 22
 Dumnezeu.

Domnul a zis lui Noe: “Intră în corabie, tu și toată casa ta; 7
 căci te-am văzut fără prihană înaintea Mea în neamul acesta de oameni. Ia cu tine cîte șapte perechi din toate dobitoacele 2
 curate, cîte o parte bărbătească și cîte o parte femeiască; o pereche din dobitoacele care nu sînt curate, cîte o parte bărbătească și cîte o parte femeiască; și cîte șapte perechi de 3
 asemenea, din pasările cerului, cîte o parte bărbătească și cîte o parte femeiască, pentru ca să le ții vie sămînța pe toată fața pămîntului. Căci după șapte zile, voi face să ploaie pe 4
 pămînt patruzeci de zile și patruzeci de nopți; și voi șterge astfel de pe fața pămîntului toate făpturile pe cari le-am făcut.” Noe a făcut tot ce-i poruncise Domnul. Noe era de 5, 6
 șase sute de ani, cînd a venit potopul pe pămînt. Și Noe a 7
 intrat în corabie cu fiii săi, cu nevestă-sa și cu nevestele fiilor săi, din pricina apelor potopului. Din dobitoacele curate și 8
 din dobitoacele necurate, din păsări și din tot ce se tîrăște pe pămînt, au intrat în corabie la Noe, două cîte două, cîte o 9
 parte bărbătească și cîte o parte femeiască, așa cum poruncise Dumnezeu lui Noe. După cele șapte zile, au venit apele 10
 potopului pe pămînt. 'n anul al șasesutelea al vieții lui Noe, 11
 în luna a doua, în ziua a șaptesprezecea a lunii, în ziua aceea, s'au rupt toate izvoarele Adîncului celui mare și s'au deschis

12 stăvilarele cerurilor. Ploaia a căzut pe pământ patruzeci de
13 zile și patruzeci de nopți. 'n aceeaș zi au intrat în corabie:
Noe, Sem, Ham și Iafet, fiii lui Noe, nevasta lui Noe și cele
14 trei neveste ale fiilor lui cu ei: ei, și toate fiarele câmpului,
după soiul lor, toate vitele după soiul lor, toate tîrîtoarele cari
se tîrăsc pe pământ după soiul lor, toate păsările după soiul
15 lor, toate păsărelele, tot ce are aripi. Au intrat în corabie
la Noe, două cîte două, din orice făptură care are suflare de
16 viață. Cele cari au intrat, erau cîte o parte bărbătească și
cîte o parte femeiască, din orice făptură, după cum poruncise
17 Dumnezeu lui Noe. Apoi Domnul a închis ușa după el. Po-
topul a fost patruzeci de zile pe pământ. Apele au crescut și au
18 ridicat corabia, și ea s'a înălțat deasupra pământului. Apele
au ajuns mari și au crescut foarte mult pe pământ, și corabia
19 plutea pe deasupra apelor. Apele au ajuns din ce în ce mai
mari și toți munții înalți, cari sînt supt cerul întreg, au fost
20 acoperiți. Cu cincisprezece coți s'au înălțat apele deasupra
21 munților, cari au fost acoperiți. Și a pierit orice făptură care
se mișca pe pământ, atît păsările cît și vitele și fiarele, tot
22 ce se tîra pe pământ, și toți oamenii. Tot ce răsufă, tot ce
avea suflare de duh de viață în nări, tot ce era pe pământul
23 uscat, a murit. Toate făpturile cari erau pe fața pământului
au fost nimicite, dela om pînă la vite, pînă la tîrîtoare și pînă
la păsările cerului: au fost nimicite de pe pământ. N'a rămas
24 decît Noe și ce era cu el în corabie. Apele au fost mari pe
pământ o sută cincizeci de zile.

8 Dumnezeu Și-a adus aminte de Noe, de toate viețuitoarele
și de toate vitele cari erau cu el în corabie; și Dumnezeu a fă-
2 cut să sufle un vînt pe pământ, și apele s'au potolit. Izvoarele
Adîncului și stăvilarele cerurilor au fost închise, și ploaia din
3 cer a fost oprită. Apele au scăzut de pe fața pământului,
scurgîndu-se și împuținîndu-se, și, după o sutăcincizeci de zile,
4 apele s'au micșorat. 'n luna a șaptea, în ziua a șaptespreze-
5 cea a lunii, corabia s'a oprit pe munții Ararat. Apele au mers
scăzînd pînă în luna a zecea. 'n luna a zecea, în ziua întîi a lu-
6 nii, s'au văzut vîrfurile munților. După patruzeci de zile, Noe
7 a deschis fereastra corăbiei pe care o făcuse. A dat drumul

unui corb, care a ieșit, ducându-se și întorcându-se, pînă cînd
au secat apele de pe pămînt. A dat drumul și unui porumbel, 8
ca să vadă dacă scăzuseră apele de pe fața pămîntului. Dar 9
porumbelul n'a găsit nici un loc ca să-și pună piciorul, și s'a
întors la el în corabie, căci erau ape pe toată fața pămîntu-
lui. Noe a întins mîna, l-a luat, și l-a băgat la el în corabie.
A mai așteptat alte șapte zile, și iarăș a dat drumul porum- 10
belului din corabie. Porumbelul s'a întors la el spre seară; și 11
iată că în ciocul lui era o frunză de măslin ruptă de curînd.
Noe a cunoscut astfel că apele scăzuseră pe pămînt. A mai 12
așteptat alte șapte zile; și a dat drumul porumbelului. Dar
porumbelul nu s'a mai întors la el. 'n anul șase sute unu, în 13
luna întîi, în ziua întîi a lunii, apele secaseră pe pămînt. Noe
a ridicat învelitoarea corăbiei: s'a uitat, și iată că fața pămîn-
tului se uscase. 'n luna a doua, în a douăzeci și șaptea zi a 14
lunii, pămîntul era uscat de tot. Atunci Dumnezeu a vorbit 15
lui Noe, și i-a zis: "Ieși din corabie, tu și nevastă-ta, fiii tăi 16
și nevestele fiilor tăi cu tine! Scoate afară împreună cu tine 17
toate viețuitoarele de tot felul cari sînt cu tine, atît păsările cît
și vitele și toate tîrîtoarele cari se tîrăsc pe pămînt: să mișune
pe pămînt, să crească și să se înmulțească pe pămînt." Și 18
Noe a ieșit afară cu fiii săi, cu nevastă-sa și cu nevestele fiilor
săi. Toate dobitoacele, toate tîrîtoarele, toate păsările, tot 19
ce se mișcă pe pămînt, după soiurile lor, au ieșit din corabie.
Noe a zidit un altar Domnului; a luat din toate dobitoacele 20
curate și din toate păsările curate, și a adus arderi de tot pe
altar. Domnul a mirosit un miros plăcut; și Domnul a zis în 21
inima Lui: "Nu voi mai blestema pămîntul, din pricina omului,
pentru că întocmirile gîndurilor din inima omului sînt rele din
tinereța lui; și nu voi mai lovi tot ce este viu, cum am făcut.
Cît va fi pămîntul, nu va înceta sămănatul și seceratul, frigul 22
și căldura, vara și iarna, ziua și noaptea!"

Dumnezeu a binecuvîntat pe Noe și pe fiii săi, și le-a zis: **9**
"Creșteți, înmulțiți-vă, și umpleți pămîntul. S'apuce groaza 2
și frica de voi pe orice dobitoc de pe pămînt, pe orice pasăre
a cerului, pe tot ce se mișcă pe pămînt și pe toți peștii mării:
vi le-am dat în mînile voastre! Tot ce se mișcă și are viață, 3

să vă slujească de hrană: toate acestea vi le dau, ca și iarba
4 verde. Numai carne cu viața ei, adică sîngele ei, să nu mîncăți.
5 Căci voi cere înapoi sîngele vieților voastre; îl voi cere înapoi
dela orice dobitoc; și voi cere înapoi viața omului din mîna
6 omului, din mîna oricărui om, care este fratele lui. Dacă varsă
cineva sîngele omului, și sîngele lui să fie vărsat de om; căci
7 Dumnezeu a făcut pe om după chipul Lui. Iar voi, creșteți
și înmulțiți-vă; răspîndiți-vă pe pămînt, și înmulțiți-vă pe el!”
8 Dumnezeu a mai vorbit lui Noe și fiilor lui cari erau cu el, și a
9 zis: “Iată, Eu fac un legămînt cu voi, și cu sămînța voastră,
10 care va veni după voi; cu toate viețuitoarele, cari sînt cu
voi, atît păsările cît și vitele, și toate fiarele de pe pămînt
cari sînt cu voi; cu toate cele cari au ieșit din corabie și cu
11 orice alte dobitoace de pe pămînt. Fac un legămînt cu voi că
nicio faptură nu va mai fi nimicită de apele potopului, și nu
12 va mai veni potop ca să pustiască pămîntul.” Și Dumnezeu
a zis: “Iată semnul legămîntului pe care-l fac între Mine și
voi, și între toate viețuitoarele cari sînt cu voi, pentru toate
13 neamurile de oameni în veci: curcubeul Meu, pe care l-am
așezat în nor, el va sluji ca semn al legămîntului dintre Mine și
14 pămînt. Cînd voi strînge nori deasupra pămîntului, curcubeul
se va arăta în nor; și Eu ’mi voi aduce aminte de legămîntul
15 dintre Mine și voi și dintre toate viețuitoarele de orice trup;
și apele nu se vor mai face un potop, ca să nimicească orice
16 faptură. Curcubeul va fi în nor; și Eu Mă voi uita la el, ca să
Mi aduc aminte de legămîntul cel vecinic dintre Dumnezeu și
17 toate viețuitoarele de orice trup de pe pămînt”. Și Dumnezeu
a zis lui Noe: “Acesta este semnul legămîntului pe care l-am
18 făcut între Mine și orice faptură de pe pămînt.” Fiii lui Noe,
cari au ieșit din corabie, erau: Sem, Ham și Iafet: Ham este
19 tatăl lui Canaan. Aceștia au fost cei trei fi ai lui Noe, și din
20 ei s’au răspîndit oameni peste tot pămîntul. Noe a început
să fie lucrător de pămînt, și a sădit o vie. A băut vin, s’a
21 îmbătat și s’a desgolit în mijlocul cortului său. Ham, tatăl
lui Canaan, a văzut goliciunea tatălui său, și a spus celor doi
22 frați ai lui afară. Atunci Sem și Iafet au luat mantaua, au pus-
o pe umeri, au mers dea’ndărâtelea și au acoperit goliciunea

tatălui lor; fiindcă fețele le erau întoarse înapoi, n'au văzut goliciunea tatălui lor. Noe s'a trezit din amețeala vinului, și a aflat ce-i făcuse fiul său cel mai tânăr. Si a zis: "Blestemat să fie Canaan! Să fie robul robilor fraților lui!" El a mai zis: "Binecuvîntat să fie Domnul, Dumnezeu lui Sem, Și Canaan să fie robul lui! Dumnezeu să lărgească locurile stăpînite de Iafet, Iafet să locuiască în corturile lui Sem, Și Canaan să fie robul lor!" Noe a trăit, după potop, trei sute cincizeci de ani. Toate zilele lui Noe au fost de nouă sute cincizeci de ani; apoi a murit.

Iată spița neamului fiilor lui Noe: Sem, Ham și Iafet. După potop li s'au născut fii. Fiii lui Iafet au fost: Gomer, Magog, Madai, Iavan, Tubal, Meșec și Tiras. Fiii lui Gomer: Așchenaz, Rifat și Togarma. Fiii lui Iavan: Elișa, Tarșiș, Chitim, și Dodanim. Dela ei se trag popoarele din țările neamurilor de pe malul mării, după ținuturile lor, după limba fiecăruia, după familiile lor, după semințiile lor. Fiii lui Ham au fost: Cuș, Mișraim, Put și Canaan.- Fiii lui Cuș: Seba, Havila, Sabta, Raema și Sabteca. Fiii lui Raema: Șeba și Dedan. Cuș a născut și pe Nimrod: el este acela care a început să fie puternic pe pământ. El a fost un viteaz vînător înaintea Domnului; iată de ce se zice: "Ca Nimrod, viteaz vînător înaintea Domnului." El a domnit la început peste Babel, Erec, Acad și Calne, în țara Șinear. Din țara aceasta a intrat în Asiria; a zidit Ninive, Rehobot-Ir, Calah și Resen între Ninive și Calah; aceasta este cetatea cea mare. - Mișraim a născut pe Ludimi, Anamimi, Lehabimi, Naftuhimi, Patrusimi, Casluhimi, (din cari au ieșit Filistenii) și pe Caftorimi. Canaan a născut pe Sidon, întîiul lui născut, și pe Het; și pe Iebusiți, pe Amoriți, pe Ghirgasiți, pe Heviți, pe Archiți, pe Siniți, pe Arvadiți, pe Țemariți, pe Hamatiți. 'n urmă, familiile Cananiților s'au împrăștiat. Hotarele Cananiților se întindeau dela Sidon, cum mergi spre Gherar, pînă la Gaza, și cum mergi spre Sodoma, Gomora, Adma și Țeboim, pînă la Leșa. Aceștia sînt fiii lui Ham, după familiile lor, după limbile lor, după țările lor, după neamurile lor. Și lui Sem, tatăl tuturor fiilor lui Eber, și fratele cel mai mare al lui Iafet, i s'au

22 născut fii. Fiii lui Sem au fost: Elam, Asur, Arpacșad, Lud
23, 24 și Aram. Fii lui Aram: Uț, Hul, Gheter și Maș. Arpacșad a
25 născut pe Șelah; și Șelah a născut pe Eber. Lui Eber i s'au
născut doi fii: numele unuia era Peleg, numit așa pentru că
pe vremea lui s'a împărțit pământul; iar numele fratelui său
26 era Ioctan. Ioctan a născut pe Almodad, pe Șelef, pe Ațar-
27, 28 mavet, pe Ierah, pe Adoram, pe Uzal, pe Dicla, pe Obal, pe
29 Abimael, pe Seba, pe Ofir, pe Havila, și pe Iobab. Toți aceș-
30 tia au fost fiii lui Ioctan. Ei au locuit dela Meșa, cum mergi
31 spre Sefar, pînă la muntele răsăritului. Aceștia sînt fiii lui
Sem, după familiile lor, după limbile lor, după țările lor, după
32 neamurile lor. Acestea sînt familiile fiilor lui Noe, după spița
neamului lor, după neamurile lor. Și din ei au ieșit neamurile
cari s'au răspîndit pe pământ după potop.

11, 2 Tot pământul avea o singură limbă și aceleași cuvinte. Pornind
ei înspre răsărit, au dat peste o cîmpie în țara Șinear; și au de-
3 scălecat acolo. Și au zis unul către altul: "Haidem! să facem
cărămizi, și să le ardem bine în foc." Și cărămida le-a ținut
4 loc de piatră, iar smoala le-a ținut loc de var. Si au mai zis:
"Haidem! să ne zidim o cetate și un turn al cărui vîrf să at-
ingă cerul, și să ne facem un nume, ca să nu fim împrăștiați pe
5 toată fața pământului." Domnul S'a pogorît să vadă cetatea
6 și turnul, pe care-l zideau fiii oamenilor. Și Domnul a zis:
"Iată, ei sînt un singur popor, și toți au aceeaș limbă; și iacă
de ce s'au apucat; acum nimic nu i-ar împedea să facă tot ce
7 și-au pus în gînd. Haidem! să Ne pogorîm și să le încurcăm
8 acolo limba, ca să nu-și mai înțeleagă vorba unii altora." Și
Domnul i-a împrăștiat de acolo pe toată fața pământului; așa
9 că au încetat să zidească cetatea. De aceea cetatea a fost
numită Babel, căci acolo a încurcat Domnul limba întregului
pământ, și de acolo i-a împrăștiat Domnul pe toată fața pămîn-
10 tului. Iată spița neamului lui Sem. La vîrsta de o sută de
11 ani, Sem a născut pe Arpacșad, la doi ani după potop. După
nașterea lui Arpacșad, Sem a trăit cincisute de ani; și a născut
12 fii și fiice. La vrîsta de treizeci și cinci de ani, Arpacșad a
13 născut pe Șelah. După nașterea lui Șelah, Arpacșad a mai
14 trăit patrusute trei ani; și a născut fii și fiice. La vrîsta de

treizeci de ani, Şelah a născut pe Eber. După naşterea lui 15
 Eber, Şelah a mai trăit patrusute trei ani; şi a născut fii şi
 fiice. La vârsta de treizeci şi patru de ani, Eber a născut pe 16
 Peleg. După naşterea lui Peleg, Eber a mai trăit patrusute 17
 treizeci de ani; şi a născut fii şi fiice. La vârsta de treizeci 18
 de ani, Peleg a născut pe Reu. După naşterea lui Reu, Pe- 19
 leg a mai trăit două sute nouă ani; şi a născut fii şi fiice. La 20
 vârsta de treizeci şi doi de ani, Reu a născut pe Serug. După 21
 naşterea lui Serug, Reu a mai trăit două sute şapte ani; şi a
 născut fii şi fiice. La vârsta de treizeci de ani, Serug a născut 22
 pe Nahor. După naşterea lui Nahor, Serug a mai trăit două 23
 sute de ani; şi a născut fii şi fiice. La vârsta de douăzeci şi 24
 nouă de ani, Nahor a născut pe Terah. După naşterea lui 25
 Terah, Nahor a mai trăit o sută nouăsprezece ani; şi a născut
 fii şi fiice. La vârsta de şaptezeci de ani, Terah a născut pe 26
 Avram, pe Nahor şi pe Haran. Iată spiţa neamului lui Terah. 27
 Terah a născut pe Avram, pe Nahor şi pe Haran.- Haran a
 născut pe Lot. Şi Haran a murit în faţa tatălui său Terah, 28
 în ţara în care se născuse, în Ur în Haldea.- Avram şi Nahor 29
 şi-au luat neveste. Numele nevestei lui Avram era Sarai, şi nu-
 mele nevestei lui Nahor era Milca, fiica lui Haran, tatăl Milcăi
 şi Iscăi. Sarai era stearpă: n'avea copii deloc. Terah a luat 30, 31
 pe fiul său Avram, şi pe Lot, fiul lui Haran, fiul fiului său, şi pe
 Sarai, noru-sa, nevasta fiului său Avram. Au ieşit împreună
 din Ur din Haldea, ca să meargă în ţara Canaan. Au venit
 pînă la Haran, şi s'au aşezat acolo. Zilele lui Terah au fost de 32
 două sute cinci ani; şi Terah a murit în Haran.

Domnul zisese lui Avram: “Ieşi din ţara ta, din rudenia ta, **12**
 şi din casa tatălui tău, şi vino în ţara pe care ți-o voi arăta.
 Voi face din tine un neam mare, şi te voi binecuvînta; îţi voi 2
 face un nume mare, şi vei fi o binecuvîntare. Voi binecuvînta 3
 pe ceice te vor binecuvînta, şi voi blestema pe cei ce te vor
 blestema; şi toate familiile pămîntului vor fi binecuvîntate în
 tine. Avram a plecat, cum îi spusese Domnul, şi a plecat 4
 şi Lot împreună cu el. Avram avea şaptezeci şi cinci de ani,
 cînd a ieşit din Haran. Avram a luat pe Sarai, nevastă-sa, şi 5
 pe Lot, fiul fratelui său, împreună cu toate averile, pe cari le

strînseseră și cu toate slugile pe cari le cîștigaseră în Haran.

- 6 Au plecat în țara Canaan, și au ajuns în țara Canaan. Avram a străbătut țara pînă la locul numit Sihem, pînă la stejarul lui
7 More. Cananiții erau atunci în țară. Domnul S'a arătat lui Avram, și i-a zis: "Toată țara aceasta o voi da seminței tale." Și Avram a zidit acolo un altar Domnului, care i Se arătase.
8 De acolo a pornit spre munte, la răsărit de Betel, și și-a întins cortul, avînd Betelul la apus și Ai la răsărit. A zidit și acolo
9 un altar Domnului, și a chemat Numele Domnului. Avram
10 și-a urmat drumul, înaintînd mereu spre meazăzi. A venit însă o foamete în țară; și Avram s'a pogorît în Egipt, ca să locuiască pentru cîtăva vreme acolo; căci era mare foamete în
11 țară. Cînd era aproape să intre în Egipt, a zis nevastei sale Sarai: "Iată, știu că ești o femeie frumoasă la față. Cînd te vor vedea Egiptenii, vor zice: „Aceasta este nevasta lui; Și pe
12 mine mă vor omorî, iar pe tine te vor lăsa cu viață. Spune, rogu-te, că ești sora mea, ca să-mi meargă bine din pricina
13 ta, și sufletul meu să trăiască datorită ție.” Cînd a ajuns Avram în Egipt, Egiptenii au văzut că nevasta lui era foarte
14 frumoasă. Slujbașii cei mai de frunte ai lui Faraon au văzut-o și ei, și au lăudat-o la Faraon; și femeia a fost adusă în casa lui
15 Faraon. Pe Avram l-a primit bine din pricina ei; și Avram a căpătat oi, boi, măgari, robi și roabe, măgărițe și cămile. Dar
16 Domnul a lovit cu mari urgii pe Faraon și casa lui, din pricina nevastei lui Avram Sarai. Atunci Faraon a chemat pe Avram,
17 și i-a zis: "Ce mi-ai făcut? Pentruce nu mi-ai spus că este nevastă-ta? De ce ai zis: „Este sora mea“, și am luat-o astfel
18 de nevastă? Acum, iată-ți nevasta; ia-o, și pleacă!" Și Faraon a dat poruncă oamenilor lui să-l petreacă pe el, pe nevastă-sa și tot ce avea.

- 13** Avram s'a suit din Egipt în țara dela meazăzi, el, nevastă-sa, și tot ce avea, împreună cu Lot. Avram era foarte bogat în
2 vite, în argint, și în aur. Din țara dela meazăzi s'a îndreptat și a mers pînă la Betel, pînă la locul unde fusese cortul lui la
3 început, între Betel și Ai, în locul unde era altarul, pe care-l făcuse mai înainte. Și acolo, Avram a chemat Numele Domnu-
4 lui. Lot, care călătorea împreună cu Avram, avea și el oi, boi
5 lui.

și corturi. Și ținutul acela nu-i încăpea să locuiască împreună; 6
căci averile lor erau așa de mari, încît nu puteau să locuiască
împreună. S'a iscat o ceartă între păzitorii vitelor lui Avram 7
și păzitorii vitelor lui Lot. Cananiții și Feresiții locuiau atunci
în țară. Avram a zis lui Lot: "Te rog, să nu fie ceartă între 8
mine și tine, și între păzitorii mei și păzitorii tăi, căci sîntem
frați. Nu-i oare toată țara înaintea ta? Mai bine desparte-te 9
de mine: dacă apuci tu la stînga, eu voi apuca la dreapta; dacă
apuci tu la dreapta, eu voi apuca la stînga." Lot și-a ridicat 10
ochii, și a văzut că toată Cîmpia Iordanului era bine udată
în întregime. 'nainte de a nimici Domnul Sodoma și Gomora,
pînă la Țoar, era ca o grădină a Domnului, ca țara Egiptu-
lui. Lot și-a ales toată Cîmpia Iordanului, și a mers spre 11
răsărit. Astfel s'au despărțit ei unul de altul. Avram a locuit 12
în țara Canaan, iar Lot a locuit în cetățile din Cîmpie, și și-a
întins corturile pînă la Sodoma. Oamenii din Sodoma erau 13
răi, și afară din cale de păcătoși împotriva Domnului. Dom-
nul a zis lui Avram, după ce s'a despărțit Lot de el: "Ridică-ți 14
ochii, și, din locul în care ești, privește spre mează noapte și
spre mează zi, spre răsărit și spre apus; căci toată țara pe 15
care o vezi, ți-o da ție și seminței tale în veac. 'ți voi face 16
sămînța ca pulberea pămîntului de mare; așa că, dacă poate
număra cineva pulberea pămîntului, și sămînța ta va putea să
fie numărată. Scoală-te, străbate țara în lung și în lat; căci 17
ție ți-o voi da". Avram și-a ridicat corturile, și a venit de a 18
locuit lîngă stejarii lui Mamre, cari sînt lîngă Hebron. Și acolo
a zidit un altar Domnului.

Pe vremea lui Amrafel, împăratul Șinearului, lui Arioc, îm- 14
păratul Elasarului, lui Chedorlaomer, împăratul Elamului, și
lui Tideal, împăratul Goimului, s'a întîmplat că ei au făcut 2
război cu Bera, împăratul Sodomei, cu Birșa, împăratul Go-
morei, cu Șineab, împăratul Admei, cu Șemeeber, împăratul
Țeboimului și cu împăratul Belei sau Țoarului. Aceștia din 3
urmă s'au adunat cu toții în valea Sidim, adică Marea Sărată.
Timp de doisprezece ani fuseseră supuși lui Chedorlaomer; și 4
în anul al treisprezecelea s'au răsculat. Dar, în anul al pa- 5
trusprezecelea Chedorlaomer și împărații cari erau cu el au

pornit, și au bătut pe Refaimi la Așterot-Carnaim, pe Zuzimi
6 la Ham, pe Emimi la Șave-Chiriataim, și pe Horiți în muntele
7 lor Seir, pînă la stejarul Paran, care este lîngă pustie. Apoi
s'au întors, au venit la En-Mișpat, sau Cades, și au bătut pe
Amaleciți pe tot ținutul lor, ca și pe Amoriți, cari locuiau
8 la Hațaon-Tamar. Atunci au ieșit împăratul Sodomei, împăratul Gomorei, împăratul Admei, împăratul Țeboimului și împăratul Belei sau Toarului, și s'au așezat în linie de bătăe împotriva lor, în valea Sidim, și anume: împotriva lui Chedorlaomer, împăratul Elamului, împotriva lui Tideal, împăratul Goiimului, împotriva lui Amrafel, împăratul Șinearului și împotriva lui Arioc, împăratul Elasarului: patru împărați
10 împotriva a cinci. Valea Sidim era acoperită cu fîntîni de smoală. 'mpăratul Sodomei și împăratul Gomorei au luat-o la fugă, și au căzut în ele; ceilalți au fugit spre munte. Biruitorii au luat toate bogățiile Sodomei și Gomorei, și toate merindele
12 lor, și au plecat. Au luat și pe Lot, fiul fratelui lui Avram, care locuia în Sodoma; au luat și averile lui, și au plecat. A venit unul, care scăpase, și a dat de știre lui Avram, Evreul; acesta locuia lîngă ștejarii lui Mamre, Amoritul, fratele lui Eșcol, și fratele lui Aner, cari făcuseră legătură de pace cu Avram.
14 Cum a auzit Avram că fratele său fusese luat prins de război, a înarmat treisute optsprezece din cei mai viteji slujitori ai lui, născuți în casa lui, și a urmărit pe împărații aceia pînă
15 la Dan. Și-a împărțit oamenii în mai multe cete, s'a aruncat asupra lor noaptea, i-a bătut, și i-a urmărit pînă la Hoba, care este la stînga Damascului. A adus înapoi toate bogățiile;
16 a luat înapoi și pe fratele său Lot, cu averile lui, precum și pe femei, și norodul. Dupăce s'a întors Avram dela înfrîngerea lui Chedorlaomer și a împăraților cari erau împreună cu el, împăratul Sodomei i-a ieșit în întîmpinare în valea Șave, sau Valea 'mpăratului. Melhisedec, împăratul Salemului, a adus pîne și vin: el era preot al Dumnezeului Celui Prea 'nalt.
19 Melhisedec a binecuvîntat pe Avram, și a zis: "Binecuvîntat să fie Avram de Dumnezeul Cel Prea 'nalt, Ziditorul cerului și
20 al pămîntului. Binecuvîntat să fie Dumnezeul Cel Prea 'nalt, care a dat pe vrăjmașii tăi în mîinile tale!" Și Avram i-a dat

zeciuală din toate. 'mpăratul Sodomei a zis lui Avram: "Dă- 21
mi oamenii, și ține bogățiile pentru tine." Avram a răspuns 22
împăratului Sodomei: "Ridic mâna spre Domnul, Dumnezeu
Cel Prea 'nalt, Ziditorul cerului și al pământului, și jur că 23
nu voi lua nimic din tot ce este al tău, nici măcar un fir de
ață, nici măcar o curea de încălțăminte, ca să un zici: 'Am îm-
bogățit pe Avram.' Nimic pentru mine! afară de ce au mâncat 24
flăcăii, și partea oamenilor cari au mers cu mine, Aner, Eșcol
și Mamre: ei pot să-și ia partea lor!"

După aceste întâmplări, Cuvîntul Domnului a vorbit lui 15
Avram într'o vedenie, și a zis: "Avrame, nu te teme; Eu sînt
scutul tău, și răsplata ta cea foarte mare." Avram a răspuns: 2
"Doamne Dumnezeule, ce-mi vei da? Căci mor fără copii; și
moștenitorul casei mele este Eliezer din Damasc." Și Avram 3
a zis: "Iată că nu mi-ai dat sămînță, și slujitorul născut în casa
mea va fi moștenitorul meu." Atunci Cuvîntul Domnului i-a 4
vorbit astfel: "Nu el va fi moștenitorul tău, ci cel ce va ieși
din tine, acela va fi moștenitorul tău." Și, după ce l-a dus 5
afară, i-a zis: "Uită-te spre cer, și numără stelele, dacă poți să
le numeri." Și i-a zis: "Așa va fi sămînța ta." Avram a crezut 6
pe Domnul, și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire.
Domnul i-a mai zis: "Eu sînt Domnul, care te-am scos din Ur 7
din Haldea, ca să-ți dau în stăpînire țara aceasta." Avram 8
a răspuns: "Doamne Dumnezeule, prin ce voi cunoaște că o
voi stăpîni?" Și Domnul i-a zis: "Ia o juncană de trei ani, o 9
capră de trei ani, un berbec de trei ani, o turturea și un pui
de porumbel." Avram a luat toate dobitoacele acestea, le-a 10
despicat în două, și a pus fiecare bucată una în fața alteia;
dar pasările nu le-a despicat. Păsările răpitoare s'au năpustit 11
peste stîrvuri; dar Avram le-a izgonit. La apusul soarelui, 12
un somn adînc a căzut peste Avram; și iată că l-a apucat o
groază și un mare întunec. Și Domnul a zis lui Avram: "Să 13
știi hotărît că sămînța ta va fi străină într'o țară, care nu va fi a
ei; acolo va fi robită, și o vor apăsa greu, timp de patru sute de
ani. Dar pe neamul căruia îi va fi roabă, îl voi judeca Eu: și pe 14
urmă va ieși de acolo cu mari bogății. Tu vei merge în pace la 15
părinții tăi; vei fi îngropat după o bătrîneță fericită. 'n al pa- 16

trulea neam, ea se va întoarce aici; căci nelegiuirea Amoriților
 17 nu și-a atins încă vârful.” După ce a asfințit soarele, s’a făcut
 un întunec adânc; și iată că a ieșit un fum ca dintr’un cuptor,
 18 și niște flăcări au trecut printre dobitoacele despicate. În ziua
 aceea, Domnul a făcut un legământ cu Avram, și i-a zis: “Sem-
 inței tale dau țara aceasta, dela râul Egiptului pînă la râul cel
 19 mare, râul Eufrat, și anume; țara Cheniților, a Cheniziților,
 20, 21 a Cadmoniților, a Hetiților, a Fereziților, a Refaimiților, a
 Amoriților, a Cananiților, a Ghirgasiților și a Iebusiților.”

16 Sarai, nevasta lui Avram, nu-i născuse deloc copii. Ea avea
 2 o roabă egipteană numită Agar. Și Sarai a zis lui Avram:
 “Iată, Domnul m’a făcut stearpă; intră, te rog, la roaba mea;
 poate că voi avea copii dela ea.” Avram a ascultat cele spuse de
 3 Sarai. Atunci Sarai, nevasta lui Avram, a luat pe Egipteanca
 Agar, roaba ei, și a dat-o de nevastă bărbatului său Avram,
 4 după ce Avram locuise ca străin zece ani în țara Canaan. El
 a intrat la Agar, și ea a rămas însărcinată. Când s’a văzut ea
 5 însărcinată, a privit cu dispreț pe stăpîna-sa. Și Sarai a zis
 lui Avram: “Asupra ta să cadă batjocura aceasta, care mi se
 face! Eu însumi ți-am dat în brațe pe roaba mea; și ea, cînd a
 văzut că a rămas însărcinată, m’a privit cu dispreț. Să judece
 6 Domnul între mine și tine!” Avram a răspuns Saraiei: “Iată,
 roaba ta este în mîna ta; fă-i ce-ți place!” Atunci Sarai s’a
 7 purtat rău cu ea; și Agar a fugit de ea. Ŋngerul Domnului a
 găsit-o lîngă un izvor de apă în pustie, și anume lîngă izvorul
 8 care este pe drumul ce duce la Șur. El a zis: “Agar, roaba
 Saraiei, de unde vii, și unde te duci?” Ea a răspuns: “Fug de
 9 stăpîna mea Sarai.” Ŋngerul Domnului i-a zis: “Întoarce-te la
 10 stăpîna-ta, și supune-te supt mîna ei.” Ŋngerul Domnului i-a
 zis: “Ŋți voi înmulți foarte mult sămînța, și ea va fi atît de multă
 11 la număr, că nu va putea fi numărată.” Ŋngerul Domnului i-a
 zis: “Iată, acum ești însărcinată, și vei naște un fiu, căruia
 îi vei pune numele Ismael; căci Domnul a auzit mîhnirea ta.
 12 El va fi ca un măgar sălbatic printre oameni; mîna lui va fi
 împotriva tuturor oamenilor, și mîna tuturor oamenilor va fi
 13 împotriva lui; și va locui în fața tuturor fraților lui.” Ea a
 numit Numele Domnului care-i vorbise: “Tu ești Dumnezeu

care mă vede!” Căci a zis ea: “Cu adevărat, am văzut aici
spatele Celuice m’a văzut!” De aceea fîntîna aceea s’a numit 14
“Fîntîna Celui viu care mă vede”; ea este între Cades și Bared.
Agar a născut lui Avram un fiu; și Avram a pus fiului, pe care 15
i l-a născut Agar, numele Ismael. Avram era de optzeci și 16
șase de ani, cînd i-a născut Agar pe Ismael.

Cînd a fost Avram în vîrstă de nouăzeci și nouă ani, Domnul 17
i S’a aratat, și i-a zis: “Eu sînt Dumnezeuul Cel atotputernic.
Umblă înaintea Mea, și fii fără prihană. Voi face un legămînt 2
între Mine și tine, și te voi înmulți nespūs de mult”. Avram 3
s’a aruncat cu fața la pămînt; și Dumnezeu i-a vorbit astfel:
“Iată legămîntul Meu, pe care-l fac cu tine: vei fi tatăl mul- 4
tor neamuri. Nu te vei mai numi Avram; ci numele tău va 5
fi Avraam; căci te fac tatăl multor neamuri. Te voi înmulți 6
nespūs de mult; voi face din tine neamuri întregi; și din tine
vor ieși împărați. Voi pune legămîntul Meu între Mine și tine 7
și sămînța ta după tine din neam în neam; acesta va fi un
legămînt vecinic, în puterea căruia, Eu voi fi Dumnezeuul tău
și al seminței tale după tine. Ție, și seminței tale după tine, 8
îți voi da țara în care locuiești acum ca străin, și anume îți
voi da toată țara Canaanului în stăpînire vecinică; și Eu voi
fi Dumnezeuul lor.” Dumnezeu a zis lui Avraam: “Să păzești 9
legămîntul Meu, tu și sămînța ta după tine, din neam în neam.
Acesta este legămîntul Meu pe care să-l păziți între Mine și 10
voi, și sămînța ta după tine: tot ce este de parte bărbătească
între voi să fie tăiat împrejur. Să vă tăiați împrejur în carnea 11
prepuțului vostru: și acesta să fie semnul legămîntului dintre
Mine și voi. La vîrsta de opt zile, orice copil de parte bă- 12
bătească dintre voi să fie tăiat împrejur, neam după neam: fie
că este rob născut în casă, fie că este cumpărat cu bani dela
vreun străin, care nu face parte din neamul tău. Va trebui 13
tăiat împrejur atît robul născut în casă cît și cel cumpărat cu
bani; și astfel legămîntul Meu să fie întărit în carnea voastră
ca un legămînt vecinic. Un copil de parte bărbătească netăiat 14
împrejur în carnea prepuțului lui, să fie nimicit din mijlocul
neamului său: a călcat legămîntul Meu.” Dumnezeu a zis lui 15
Avraam: “Să nu mai chemi Sarai pe nevastă-ta Sarai; ci nu-

16 mele ei să fie Sara. Eu o voi binecuvînta, și îți voi da un fiu
din ea; da, o voi binecuvînta, și ea va fi mama unor neamuri
17 întregi; chiar împărați de noroade vor ieși din ea.” Avraam
s’a aruncat cu fața la pămînt și a rîs, căci a zis în inima lui:
“Să i se mai nască oare un fiu unui bărbat de o sută de ani? Și
18 să mai nască oare Sara la nouăzeci de ani?” Și Avraam a zis
19 lui Dumnezeu: “Să trăiască Ismael înaintea Ta!” Dumnezeu
a zis: “Cu adevărat, nevastă-ta Sara îți va naște un fiu; și-i vei
pune numele Isaac. Eu voi încheia legămîntul Meu cu el, ca un
20 legămînt vecinic pentru sămînța lui după el. Dar și cu privire
la Ismael te-am ascultat. Iată, îl voi binecuvînta, îl voi face să
crească, și îl voi înmulți nespus de mult; doisprezece voievozi
21 va naște, și voi face din el un neam mare. Dar legămîntul
meu îl voi încheia cu Isaac, pe care ți-l va naște Sara la anul
22 pe vremea aceasta.” Cînd a isprăvit de vorbit cu el, Dum-
23 nezeu S’a înălțat dela Avraam. Avraam a luat pe fiul său
Ismael, pe toți ceice se născuseră în casa lui, și pe toți robii
cumpărați cu bani, adică pe toți cei de parte bărbătească din-
tre oamenii din casa lui Avraam, și le-a tăiat împrejur carnea
prepuțului, chiar în ziua aceea, după porunca, pe care i-o dă-
24 duse Dumnezeu. Avraam era în vîrstă de nouăzeci și nouă de
25 ani, cînd a fost tăiat împrejur în carnea prepuțului său. Fiul
său Ismael era în vîrstă de treisprezece ani, cînd a fost tăiat
26 împrejur în carnea prepuțului său. Avraam și fiul său Ismael
27 au fost tăiați împrejur chiar în ziua aceea. Și toți oamenii din
casa lui: robi născuți în casa lui, sau cumpărați cu bani dela
străini, au fost tăiați împrejur împreună cu el.

18 Domnul i S’a arătat la stejarii lui Mamre, pe cînd Avraam
2 ședea la ușa cortului, în timpul zădufului zilei. Avraam a
ridicat ochii, și s’a uitat: și iată că trei bărbați stăteau în pi-
cioare lîngă el. Cînd i-a văzut, a alergat înaintea lor, dela ușa
3 cortului, și s’a plecat pînă la pămînt. Apoi a zis: “Doamne,
dacă am căpătat trecere în ochii Tăi, nu trece, rogu-Te, pe
4 lîngă robul Tău. ’ngăduie să se aducă puțină apă, ca să vi
5 se spele picioarele; și odihniți-vă subt copacul acesta. Am
să mă duc să iau o bucată de pîne, ca să prindeți la inimă,
și după aceea vă veți vedea de drum; căci pentru aceasta tre-

ceți pe lângă robul vostru.” “Fă cum ai zis”, i-au răspuns ei. Avraam s’a dus repede în cort la Sara, și a zis: “Ia repede, 6
trei măsurii de făină albă, frământă, și fă turte.” Și Avraam a 7
alergat la vite, a luat un vițel tânăr și bun, și l-a dat unei slugi
să-l gătească în grabă. Apoi a luat unt și lapte, împreună cu 8
vițelul pe care-l gătise, și l-a pus înaintea lor. El însuși a stătut
lângă ei, sub copac, și le-a slujit până ce au mâncat. Atunci 9
ei i-au zis: “Unde este nevastă-ta Sara?” “Uite-o în cort,” a
răspuns el. Unul dintre ei a zis: “La anul pe vremea aceasta, 10
Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevastă-ta,
va avea un fiu.” Sara asculta la ușa cortului, care era înapoia
lui. Avraam și Sara erau bătrâni, înaintați în vîrstă; și Sarei 11
nu-i mai venea rînduiala femeilor. Sara a rîs în sine, zicînd: 12
“Acum, cînd am îmbătrînit, să mai am poftă? Domnul meu
bărbatul de asemenea este bătrîn.” Domnul a zis lui Avraam: 13
“Pentru ce a rîs Sara, zicînd: ,Cu adevărat să mai pot avea
copil eu, care sînt bătrînă? Este oare ceva prea greu pentru 14
Domnul? La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce la tine,
și Sara va avea un fiu.” Sara a tăgăduit, și a zis: “N’am 15
rîs.” Căci i-a fost frică. Dar El a zis: “Ba da, ai rîs.” Băr- 16
bații aceia s’au sculat să plece, și s-au uitat înspre Sodoma.
Avraam a plecat cu ei, să-i petreacă. Atunci Domnul a zis: 17
“Să ascund Eu oare de Avraam ce am să fac?... Căci Avraam 18
va ajunge negreșit un neam mare și puternic, și în el vor fi
binecuvîntate toate neamurile pămîntului. Căci Eu îl cunosc 19
și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină
Calea Domnului, făcînd ce este drept și bine, pentruca astfel
Domnul să împlinească față de Avraam ce i-a făgăduit”... Și 20
Domnul a zis: “Strigătul împotriva Sodomei și Gomorei s’a
mărit, și păcatul lor într’adevăr este nespus de greu. Deaceia 21
Mă voi pogorî acum să văd dacă în adevăr au lucrat în totul
după zvonul venit pînă la Mine; și dacă nu va fi așa, voi ști.”
Bărbații aceia s’au depărtat, și au plecat spre Sodoma. Dar 22
Avraam stătea tot înaintea Domnului. Avraam s’a apropiat, 23
și a zis: “Vei nimici Tu oare și pe cel bun împreună cu cel
rău?” Poate că în mijlocul cetății sînt cincizeci de oameni 24
buni: îi vei nimici oare și pe ei, și nu vei ierta locul acela din

25 pricina celor cinci zeci de oameni buni, cari sînt în mijlocul
ei? Să omori pe cel bun împreună cu cel rău, așa ca cel bun
să aibă aceeași soartă ca cel rău, departe de Tine așa ceva!
Departe de Tine! Cel ce judecă tot pămîntul nu va face oare
26 dreptate?” Și Domnul a zis: “Dacă voi găsi în Sodoma cin-
cizeci de oameni buni în mijlocul cetății, voi ierta tot locul
27 acela din pricina lor.” Avraam a luat din nou cuvîntul, și a
zis: “Iată, am îndrăsnit să vorbesc Domnului, eu care nu sînt
28 decît praf și cenușă. Poate că din cincizeci de oameni buni
vor lipsi cinci: pentru cinci, vei nimici Tu oare toată cetatea?”
Și Domnul a zis: “N’o voi nimici, dacă voi găsi în ea patruzeci
29 și cinci de oameni buni.” Avraam l-a vorbit mai departe, și
a zis: “Poate că se vor găsi în ea numai patruzeci de oameni
buni.” Și Domnul a zis: “N’o voi nimici pentru cei patruzeci.”
30 Avraam a zis: “Să nu Te mîinii, Doamne, dacă voi mai vorbi.
Poate că se vor găsi în ea numai treizeci de oameni buni.” Și
Domnul a zis: “N’o voi nimici, dacă voi găsi în ea treizeci de
31 oameni buni.” Avraam a zis: “Iată, am îndrăsnit să vorbesc
Domnului. Poate că se vor găsi în ea numai douăzeci de oa-
meni buni.” Și Domnul a zis: “N’o voi nimici, pentru cei
32 douăzeci.” Avraam a zis: “Să nu Te mîinii, Doamne, dacă voi
mai vorbi numai de data aceasta. Poate că se vor găsi în ea
numai zece oameni buni.” Și Domnul a zis: “N’o voi nimici,
33 pentru cei zece oameni buni.” După ce a isprăvit de vorbit
lui Avraam, Domnul a plecat. Și Avraam s’a întors la locuința
lui. Cei doi îngeri la Sodoma.

19 Cei doi îngeri au ajuns la Sodoma seara; și Lot ședea la
poarta Sodomei. Cînd i-a văzut Lot, s’a sculat, le-a ieșit
2 înainte, și s’a plecat pînă la pămînt. Apoi a zis: “Domnii
mei, intrați, vă rog, în casa robului vostru, ca să rămîneți
peste noapte în ea și spălați-vă picioarele; mîne vă veți scula
de dimineață, și vă veți vedea de drum.” “Nu”, au răspuns
3 ei, “ci vom petrece noaptea în uliță”. Dar Lot a stăruit de
ei pînă au venit și au intrat în casa lui. Le-a pregătit o cină,
4 a pus să coacă azimi și au mîncat. Dar nu se culcaseră încă,
și oamenii din cetate, bărbații din Sodoma, tineri și bătrîni,
au înconjurat casa; tot norodul a alergat din toate colțurile.

Au chemat pe Lot, și i-au zis: “Unde sînt oamenii cari au intrat la tine în noaptea aceasta? Scoate-i afară la noi, ca să ne împreunăăm cu ei.” Lot a ieșit afară la ei la ușă, a încuiat ușa după el, și a zis: “Fraților, vă rog, nu faceți o asemenea răutate! Iată că am două fete cari nu știu de bărbat; am să vi le aduc afară, și le veți face ce vă va plăcea. Numai, nu faceți nimic acestor oameni, fiindcă au venit supt umbra acoperișului casei mele.” Ei au strigat: “Pleacă!” Și au zis: “Omul acesta a venit să locuiască aici ca un străin, și acum vrea să facă pe judecătorul. Ei bine, o să-ți facem mai rău decît lor.” Și împingînd pe Lot cu sila, s’au apropiat să spargă ușa. Dar bărbații aceia au întins mîna, au tras pe Lot înlăuntru la ei în casă, și au încuiat ușa. Iar pe oamenii care erau la ușa casei i-au lovit cu orbire, dela cel mai mic pînă la cel mai mare, așa că degeaba se trudeau să găsească ușa. Bărbații aceia au zis lui Lot: “Pe cine mai ai aici? Gineri, fii și fiice, și tot ce ai în cetate: scoate-i din locul acesta. Căci avem să nimicim locul acesta, pentru că a ajuns mare plîngere înaintea Domnului împotriva locuitorilor lui. De aceea ne-a trimes Domnul, ca să-l nimicim.” Lot a ieșit, și a vorbit cu ginerii săi, cari luaseră pe fetele lui: “Sculați-vă,” a zis el, “ieșiți din locul acesta; căci Domnul are să nimicească cetatea.” Dar ginerii lui credeau că glumește. Cînd s’a crăpat de ziuă, îngerii au stăruit de Lot, zicînd: “Scoală-te, ia-ți nevasta și cele două fete, cari se află aici, ca să nu pieri și tu în nelegiuirea cetății.” Și fiindcă Lot zăbovea, bărbații aceia l-au apucat de mînă, pe el, pe nevastă-sa și pe cele două fete ale lui, căci Domnul voia să-l cruțe; l-au scos, și l-au lăsat afară din cetate. După ce i-au scos afară, unul din ei a zis: “Scapă-ți viața; să nu te uiți înapoi, și să nu te oprești în vreun loc din Cîmpie: scapă la munte, ca să nu pieri.” Lot le-a zis: “O! nu, Doamne! Iată că am căpătat trecere înaintea Ta, și ai arătat mare îndurare față de mine, păstrîndu-mi viața; dar nu pot să fug la munte, înainte ca să mă atingă prăpădul, și voi peri. Iată, cetatea aceasta este destul de aproape ca să fug în ea, și este mică. O! de aș putea să fug acolo,... este așa de mică... și să scap cu viața!” Și El i-a zis: “Iată că-ți fac și hatîrul acesta, și nu voi nimici cetatea

22 de care vorbești. Grăbește-te de fugi în ea, căci nu pot face
nimic pînă nu vei ajunge acolo.” Pentru aceea s’a pus cetății
23 aceleia numele Țoar. Răsărea soarele pe pămînt, cînd a intrat
24 Lot în Țoar. Atunci Domnul a făcut să ploaie peste Sodoma și
25 peste Gomora pucioasă și foc dela Domnul din cer. A nimicit
cu desăvîrșire cetățile acelea, toată Cîmpia și pe toți locuitorii
26 cetăților, și tot ce creștea pe pămînt. Nevasta lui Lot s’a uitat
27 înapoi, și s’a prefăcut într’un stîlp de sare. Avraam s’a sculat
a doua zi dis de dimineață, și s’a dus la locul unde stătuse
28 înaintea Domnului. Și-a îndreptat privirile spre Sodoma și
Gomora, și spre toată Cîmpia; și iată că a văzut ridicîndu-se
29 de pe pămînt un fum, ca fumul unui cuptor. Cînd a nimicit
Dumnezeu cetățile Cîmpiei, Și-a adus aminte de Avraam; și
a scăpat pe Lot din mijlocul prăpădului, prin care a surpat
30 din temelie cetățile unde își așezase Lot locuința. Lot a ieșit
din Țoar și a rămas pe munte, cu cele două fete ale lui, căci
s’a temut să rămîna în Țoar. A locuit într’o peșteră, cu cele
31 două fete ale lui. Cea mai mare a zis celei mai tinere: “Tatăl
nostru este bătrîn; și nu mai este nici un bărbat în ținutul
32 acesta, ca să intre la noi, după obiceiul tuturor țărilor. Vino,
să punem pe tatăl nostru să bea vin, și să ne culcăm cu el, ca
33 să ne păstrăm sămînța prin tatăl nostru.” Au făcut dar pe
tatăl lor de a băut vin în noaptea aceea; și cea mai mare s’a
dus și s’a culcat cu tatăl ei. El n’a băgat de seamă nici cînd s’a
34 culcat ea, nici cînd s’a sculat. A doua zi, cea mai mare a zis
celei mai tinere: “Iată, eu m’am culcat în noaptea trecută cu
tatăl meu; haidem să-i dăm să bea vin și în noaptea aceasta,
și du-te de te culcă și tu cu el, ca să ne păstrăm sămînța prin
35 tatăl nostru.” Au dat tatălui lor de a băut vin și în noaptea
aceea; apoi cea mai tînără s’a dus și s’a culcat cu el. El n’a bă-
36 gat de seamă nici cînd s’a culcat ea, nici cînd s’a sculat. Cele
două fete ale lui Lot au rămas astfel însărcinate de tatăl lor.
37 Cea mai mare a născut un fiu, căruia i-a pus numele Moab; el
este tatăl Moabiților din ziua de azi. Cea mai tînără a născut
38 și ea un fiu, căruia i-a pus numele Ben-Ammi: el este tatăl
Amoniților din ziua de azi.

20 Avraam a plecat de acolo în țara de meazăzi, s’a așezat

între Cades și Șur, și a locuit ca străin în Gherar. Avraam 2
zicea despre Sara, nevastă-sa: "Este sora-mea!" S'a temut să
spună că este nevastă-sa, ca să nu-l omoare oamenii din cetate
din pricina ei. Abimelec, împăratul Gherarei, a trimes și a
luat pe Sara. Atunci Dumnezeu S'a arătat noaptea în vis lui 3
Abimelec, și i-a zis: "Iată, ai să mori din pricina femeii, pe care
ai luat-o, căci este nevasta unui bărbat." Abimelec, care nu se 4
apropiase de ea, a răspuns: "Doamne, vei omorî Tu oare chiar
și un neam nevinovat? Nu mi-a spus el că este soră-sa? Și n'a 5
zis ea însăș că el este frate-său? Eu am lucrat cu inimă curată
și cu mâni nevinovate." Dumnezeu i-a zis în vis: "Știi și Eu că 6
ai lucrat cu inimă curată: deaceea te-am și ferit să păcătuiești
împotriva Mea. Iată de ce n'am îngăduit să te atingi de ea.
Acum, dă omului nevasta înapoi; căci el este prooroc, se va 7
ruga pentru tine, și vei trăi. Dar, dacă n'o dai înapoi, să știi
că vei muri negreșit, tu și tot ce-i al tău." Abimelec s'a sculat 8
disdedimineată, a chemat pe toți slujitorii săi, și le-a spus tot
ce se întâmplase. Și oamenii aceia au fost cuprinși de o mare
spaimă. Abimelec a chemat și pe Avraam și i-a zis: "Ce ne-ai 9
făcut? Și cu ce am păcătuit eu împotriva ta, de ai făcut să vină
peste mine și peste împărăția mea un păcat atît de mare? Ai
făcut față de mine lucruri cari nu trebuiau nicidecum făcute."
Și Abimelec a zis lui Avraam: "Ce ai văzut de ai făcut lucrul 10
acesta?" Avraam a răspuns: "mi ziceam că, fără îndoială, 11
nu-i nici o frică de Dumnezeu în țara aceasta, și că au să mă
omoare din pricina nevastei mele. Dealtfel este adevărat că 12
este sora mea, fiica tatălui meu; numai că nu-i fiica mamei
mele; și a ajuns să-mi fie nevastă. Cînd m'a scos Dumnezeu 13
din casa tatălui meu, am zis Sarei: ,Iată hatîrul pe care ai să
mi-l faci: în toate locurile unde vom merge, spune despre mine
că sînt fratele tău." Abimelec a luat oi și boi, robi și roabe, 14
și le-a dat lui Avraam; și i-a dat înapoi și pe Sara, nevastă-
sa. Abimelec a zis: "Iată, țara mea este înaintea ta; locuiește 15
unde-ți va plăcea." Și Sarei i-a zis: "Iată, dau fratelui tău 16
o mie de arginți; aceasta să-ți fie o dovadă de cinste, față de
toți cei ce sînt cu tine, așa că înaintea tuturor vei fi fără vină."
Avraam s'a rugat lui Dumnezeu, și Dumnezeu a însănoțat pe 17

Abimelec, pe nevasta și roabele lui, așa că au putut să nască.
18 Fiindcă Domnul încuiase pîntecele tuturor femeilor din casa lui Abimelec, din pricina Sarei, nevasta lui Avraam.

21 Domnul Și-a adus aminte de cele ce spusese Sarei, și Domnul a împlinit față de Sara ce făgăduise. Sara a rămas însărcinată, și a născut lui Avraam un fiu la bătrîneță, la vremea
2 hotărîită, despre care-i vorbise Dumnezeu. Avraam a pus fiului său nou născut, pe care i-l născuse Sara, numele Isaac.
3 Avraam a tăiat împrejur pe fiul său Isaac, la vîrsta de opt zile, cum îi poruncise Dumnezeu. Avraam era în vîrstă de o sută
4 de ani, la nașterea fiului său Isaac. Și Sara a zis: “Dumnezeu m’a făcut de rîs: oricine va auzi, va rîde de mine.” Și a adăugat: “Cine s’ar fi gîndit să spună lui Avraam că Sara va da țîță la copii? Și totuș i-am născut un fiu la bătrîneță!”
5 Copilul s’a făcut mare, și a fost înțercat. Avraam a făcut un ospăț mare în ziua cînd a fost înțercat Isaac. Sara a văzut rîzînd pe fiul pe care-l născuse lui Avraam Egipteanca Agar.
6 Și a zis lui Avraam: “Izgonește pe roaba aceasta și pe fiul ei; căci fiul roabei acesteia nu va moșteni împreună cu fiul meu, cu Isaac.” Cuvintele acestea n’au plăcut de loc lui Avraam,
7 din pricina fiului său. Dar Dumnezeu a zis lui Avraam: “Să nu te mîhnești de cuvintele acestea, din pricina copilului și din pricina roabei tale: fă Sarei tot ce-ți cere; căci numai din Isaac
8 va ieși o sămînță, care va purta cu adevărat numele tău. Dar și pe fiul roabei tale îl voi face un neam, căci este sămînța ta.”
9 A doua zi, Avraam s’a sculat de dimineață; a luat pîne și un burduf cu apă, pe care l-a dat Agarei și i l-a pus pe umăr; i-a dat și copilul, și i-a dat drumul. Ea a plecat, și a rătăcit
10 prin pustia Beer-Șeba. Cînd s’a isprăvit apa din burduf, a aruncat copilul sub un tufiș, și s-a dus de a șezut în fața lui la o mică depărtare de el, ca la o aruncătură de arc; căci zicea ea: “Să nu văd moartea copilului!” A șezut dar în fața lui la
11 o parte, a ridicat glasul, și a început să plîngă. Dumnezeu a auzit glasul copilului; și ’ngerul lui Dumnezeu a strigat din cer pe Agar, și i-a zis: “Ce ai tu, Agar? Nu te teme, căci
12 Dumnezeu a auzit glasul copilului în locul unde este. Scoală-te, ia copilul și ține-l de mînă; căci voi face din el un neam

mare.” Și Dumnezeu i-a deschis ochii, și ea a văzut un izvor 19
de apă; s'a dus de a umplut burduful cu apă, și a dat copilului
să bea. Dumnezeu a fost cu copilul, care a crescut, a locuit 20
în pustie, și a ajuns vânător cu arcul. A locuit în pustiul 21
Paran, și mamă-sa i-a luat o nevastă din țara Egiptului. În 22
vremea aceea, Abimelec, însoțit de Picol, căpetenia oștirii lui,
a vorbit astfel lui Avraam: “Dumnezeu este cu tine în tot ce
faci. Jură-mi acum aici, pe Numele lui Dumnezeu, că nu mă 23
vei înșela nici odată, nici pe mine, nici pe copiii mei, nici pe
nepoții mei, și că vei avea față de mine și față de țara, în care
locuiești ca străin, aceeaș bunăvoință pe care o am eu față de
tine.” Avraam a zis: “Jur!” Dar Avraam a băgat vină lui 24, 25
Abimelec pentru o fântână de apă, pe care puseseră mîna cu
sila robii lui Abimelec. Abimelec a răspuns: “Nu știu cine 26
a făcut lucrul acesta; nici tu nu mi-ai dat de știre, și nici eu
nu aflu decît azi.” Și Avraam a luat oi și boi, pe cari i-a dat 27
lui Abimelec; și au făcut legămînt amîndoi. Avraam a pus 28
de o parte șapte mielușele din turmă. Și Abimelec a zis lui 29
Avraam: “Ce sînt aceste șapte mielușele, pe cari le-ai pus de-
oparte?” El a răspuns: “Trebuie să primești din mîna mea 30
aceste șapte mielușele, pentru ca să-mi slujească de mărturie
că am săpat fîntîna aceasta.” Iată de ce locul acela se nu- 31
mește Beer-Șeba; căci acolo și-au jurat ei credință unul altuia.
Astfel au făcut ei legămînt la Beer Șeba. După aceea, Abim- 32
elec s'a sculat împreună cu Picol, căpetenia oștirii sale, și s'au
întors în țara Filistenilor. Avraam a sădit un tamarisc la 33
Beer-Șeba; și a chemat acolo Numele Domnului, Dumnezeului
celui vecinic. Avraam a locuit multă vreme ca străin în țara 34
Filistenilor.

După aceste lucruri, Dumnezeu a pus la încercare pe Avraam, **22**
și i-a zis: “Avraame!” “Iată-mă”, a răspuns el. Dumnezeu 2
i-a zis: “Ia pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubești,
pe Isaac; du-te în țara Moria, și adu-l ardere de tot acolo, pe
un munte pe care ți-l voi spune.” Avraam s'a sculat dis de 3
dimineață, a pus șaua pe măgar, și a luat cu el două slugi și
pe fiul său Isaac. A tăiat lemne pentru arderea de tot, și a
pornit spre locul, pe care i-l spusese Dumnezeu. A treia zi, 4

5 Avraam a ridicat ochii, și a văzut locul de departe. Și Avraam
a zis slugilor sale: “Rămîneți aici cu măgarul; eu și băiatul, ne
vom duce pînă colo să ne închinăm, și apoi ne vom întoarce la
6 voi.” Avraam a luat lemnele pentru arderea de tot, le-a pus
în spinarea fiului său Isaac, și a luat în mînă focul și cuțitul. Și
7 au mers astfel amîndoi împreună. Atunci Isaac, vorbind cu
tatăl său Avraam, a zis: “Tată!” “Ce este, fiule?” i-a răspuns
el. Isaac a zis din nou: “Iată focul și lemnele; dar unde este
8 mielul pentru arderea de tot?” “Fiule”, a răspuns Avraam,
“Dumnezeu însuș va purta grijă de mielul pentru arderea de
9 tot.” Și au mers amîndoi împreună înainte. Cînd au ajuns
la locul pe care i-l spusese Dumnezeu, Avraam a zidit acolo
un altar, și a așezat lemnele pe el. A legat pe fiul său Isaac,
10 și l-a pus pe altar, deasupra lemnelor. Apoi Avraam a întins
mîna, și a luat cuțitul, ca să junghie pe fiul său. Atunci
11 ’ngerul Domnului l-a strigat din ceruri, și a zis: “Avraame!
12 Avraame!” “Iată-mă!” a răspuns el. ’ngerul a zis: “Să nu pui
mîna pe băiat, și să nu-i faci nimic; căci știi acum că te temi
de Dumnezeu, întrucît n’ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău
13 fiu, pentru Mine.” Avraam a ridicat ochii, și a văzut înapoia
lui un berbece, încurcat cu coarnele într’un tufiș; și Avraam
s’a dus de a luat berbecele, și l-a adus ca ardere de tot în locul
14 fiului său. Avraam a pus locului aceluia numele: “Domnul va
purta de grijă. Deaceea se zice și azi: “La muntele unde Dom-
15 nul va purta de grijă!” Ingerul Domnului a chemat a doua
oară din ceruri pe Avraam, și a zis: “Pe Mine însumi jur, zice
16 Domnul: pentrucă ai făcut lucrul acesta, și n’ai cruțat pe fiul
tău, pe singurul tău fiu, te voi binecuvînta foarte mult și-ți
17 voi înmulți foarte mult sămînța, și anume: ca stelele cerului și
ca nisipul de pe țărmul mării; și sămînța ta va stăpîni cetățile
18 vrăjmașilor ei. Toate neamurile pămîntului vor fi binecu-
vîntate în sămînța ta, pentrucă ai ascultat de porunca Mea!”
19 Avraam s-a întors la slugile sale, și s-au sculat și au plecat îm-
preună la Beer-Șeba, căci Avraam locuia la Beer-Șeba. După
20 aceste lucruri, i s’a spus lui Avraam: “Iată, Milca a născut și
21 ea copii fratelui tău Nahor, și anume pe Uș, întîiul său născut,
22 pe Buz, fratele său, pe Chemuel, tatăl lui Aram, pe Chesed,

pe Hazo, pe Pildaș, pe Iidlaf și pe Betuel. Betuel a născut 23
pe Rebeca. Aceștia sînt cei opt fii, pe cari i-a născut Milca lui
Nahor, fratele lui Avraam. Țiitoarea lui, numită Reuma, a 24
născut și ea, pe Tebah, Gaham, Tahaș și Maaca.

Viața Sarei a fost de o sută douăzeci și șapte de ani: aceștia **23**
sînt anii vieții Sarei. Sara a murit la Chiriat-Arba, adică He- 2
bron, în țara Canaan; și Avraam a venit să jălească pe Sara și
s'o plîngă. Avraam s'a sculat apoi dinaintea moartei sale, și 3
a vorbit astfel fiilor lui Het: "Eu sînt străin și venetic printre 4
voi, dați-mi un ogor, ca loc de îngropare la voi, ca să-mi îngrop
moarta și s'o ridic dinaintea mea." Fiii lui Het au răspuns 5
astfel lui Avraam: "Ascultă-ne, domnule! Tu ești ca un dom- 6
nitor al lui Dumnezeu în mijlocul nostru; îngroapă-ți moarta
în cel mai bun din mormintele noastre! Niciunul din noi nu te
va opri să-ți îngropi moarta în mormîntul lui." Avraam s'a 7
sculat și s'a aruncat cu fața la pămînt înaintea norodului țării,
adică înaintea fiilor lui Het. Și le-a vorbit astfel: "Dacă găsiți 8
cu cale să-mi îngrop moarta și s'o iau dinaintea ochilor mei,
ascultați-mă, și rugați pentru mine pe Efron, fiul lui Țohar,
să-mi dea peștera Macpela, care-i a lui, și care este chiar la 9
marginea ogorului lui; să mi-o dea în schimbul prețului ei, ca
să-mi slujească drept loc pentru îngropare în mijlocul vostru."
Efron era și el acolo în mijlocul fiilor lui Het. Și Efron, Hetitul, 10
a răspuns lui Avraam, în auzul fiilor lui Het și în auzul tuturor
celor ce treceau pe poarta cetății: "Nu, domnul meu, ascultă- 11
mă! 'ți dăruiesc ogorul și-ți dăruiesc și peștera care este în
el. Ți le dăruiesc în fața fiilor norodului meu: și îngroapă- 12
ți moarta." Avraam s'a aruncat cu fața la pămînt înaintea
norodului țării. Și a vorbit astfel lui Efron, în auzul norodului 13
țării: "Ascultă-mă, te rog! 'ți dau prețul ogorului: primește-l
dela mine; și-mi voi îngropa moarta în el." Și Efron a răspuns 14
astfel lui Avraam: "Domnul meu, ascultă-mă! O bucată de 15
pămînt de patru sute de sicli de argint, ce este aceasta între
mine și tine? 'ngroapă-ți dar moarta!" Avraam a înțeles pe 16
Efron. Și Avraam a cîntărit lui Efron prețul cumpărării despre
care vorbise, în fața fiilor lui Het: patru sute de sicli de argint,
cari mergeau la orice negustor. Ogorul lui Efron din Macpela, 17

care este față în față cu Mamre, ogorul și peștera din el, și toți copacii cari se aflau în ogor și în toate hotarele lui dejur împrejur, au fost întărite astfel ca moșie a lui Avraam, în fața fiilor lui Het și a tuturor celor ce treceau pe poarta cetății. După aceea, Avraam a îngropat pe Sara, nevastă-sa, în peștera din ogorul Macpela, care este față în față cu Mamre, adică Hebron, în țara Canaan. Ogorul și peștera din el au fost întărite astfel lui Avraam ca ogor pentru înmormântare, de către fiii lui Het.

24 Avraam era bătrîn, înaintat în vîrstă; și Domnul binecuvîntase pe Avraam în orice lucru. Avraam a zis celui mai bătrîn rob din casa lui, care era îngrijitorul tuturor averilor lui: “Pune-ți te rog, mîna subt coapsa mea; și te voi pune să juri, pe Domnul, Dumnezeuul cerului și Dumnezeuul pămîntului, că nu vei lua fiului meu o nevastă dintre fetele Cananiților, în mijlocul cărora locuiesc, ci te vei duce în țara și la rudele mele să iei nevastă fiului meu Isaac.” Robul i-a răspuns: “Poate că femeia n’are să vrea să mă urmeze în țara aceasta; va trebui să duc oare pe fiul tău în țara de unde ai ieșit tu?” Avraam i-a zis: “Să nu care cumva să duci pe fiul meu acolo! Domnul, Dumnezeuul cerului, care m’a scos din casa tatălui meu și din patria mea, care mi-a vorbit și mi-a jurat, zicînd: “Seminței tale voi da țara aceasta,” va trimete pe ’ngerul Său înaintea ta; și de acolo vei lua o nevastă fiului meu. Dacă femeia nu va vrea să te urmeze, vei fi dezlegat de jurămîntul acesta, pe care te pun să-l faci. Cu nici un chip să nu duci însă acolo pe fiul meu.” Robul și-a pus mîna subt coapsa stăpînului său Avraam, și i-a jurat că are să păzească aceste lucruri. Robul a luat zece cămile dintre cămilele stăpînului său, și a plecat, avînd cu el toate lucrurile de preț ale stăpînului său. S’a sculat, și a plecat în Mesopotamia, în cetatea lui Nahor. A lăsat cămilele să se odihnească, în genunchi, afară din cetate, lîngă o fîntînă. Era seara, pe vremea cînd ies femeile să scoată apă. Și a zis: “Doamne, Dumnezeuul stăpînului meu Avraam! Te rog, dă-mi izbîndă astăzi, și îndură-Te de stăpînul meu Avraam. Iată, stau lîngă izvorul acesta de apă, și fetele oamenilor din cetate vin să scoată apă. Fă ca fata careia îi voi zice: “Pleacă-ți vadra, te rog, ca să beau,” și care va răspunde:

“Bea, și am să dau de băut și cămilelor tale,” să fie aceea, pe care ai rînduit-o Tu pentru robul Tău Isaac! Și prin aceasta voi cunoaște că Te-ai îndurat de stăpînul meu.” Nu sîrșise el încă 15 de vorbit, și-a ieșit, cu vadra pe umăr, Rebeca, fata lui Betuel, fiul Milcâi, nevasta lui Nahor, fratele lui Avraam. Fata era 16 foarte frumoasă; era fecioară, și nici un bărbat n’avusese legături cu ea. Ea s’a pogorît la izvor, și-a umplut vadra și s’a supt iarăș. Robul a alergat înaintea ei, și a zis: “Dă-mi, te 17 rog, să beau puțină apă din vadra ta.” “Bea, domnul meu,” 18 a răspuns ea. Și s’a grăbit de a plecat vadra pe mîină, și i-a dat să bea. După ce i-a dat și a băut de s’a săturat, a zis: 19 “Am să scot apă și pentru cămilele tale, pînă vor bea și se vor sătura.” A vărsat în grabă vadra în adăpătoare, și a alergat 20 iarăș la fîntînă ca să scoată apă; și a scos pentru toate cămilele lui. Omul o privea cu mirare și fără să zică nimic, ca să vadă 21 dacă Domnul a făcut să-i izbutească sau nu călătoria. Cînd 22 s’au săturat cămilele de băut, omul a luat o verigă de aur, de greutatea unei jumătăți de siclu și două brățări, grele de zece sicli de aur. Și a zis: “A cui fată ești? Spune-mi, te rog. 23 Este loc pentru noi în casa tatălui tău, ca să rămînem peste noapte?” Ea a răspuns: “Eu sînt fata lui Betuel, fiul Milcâi 24 și al lui Nahor.” Și i-a zis mai departe: “Avem paie și nutreț 25 din belșug, și este și loc de găzduit peste noapte.” Atunci 26 omul a plecat capul, și s’a aruncat cu fața la pămînt înaintea Domnului, zicînd: “Binecuvîntat să fie Domnul, Dumnezeuul 27 stăpînului meu Avraam, care n’a părăsit îndurarea și credințioșia Lui față de stăpînul meu! Domnul m’a îndreptat în casa fraților stăpînului meu.” Fata a alergat și a istorisit mamei 28 sale acasă cele întîmplate. Rebeca avea un frate, numit Laban. Și Laban a alergat afară la omul acela, la izvor. Văzuse 29 veriga și brățările în mîinile sorei sale, și auzise pe soru-sa Rebeca spunînd: “Așa mi-a vorbit omul acela.” A venit dar la omul acela, care stătea lîngă cămile la izvor, și a zis: “Vino, 31 binecuvîntatul Domnului! Pentruce stai afară? Am pregătit casa, și am pregătit un loc pentru cămile.” Omul a intrat în 32 casă. Laban a pus să descarce cămilele, a dat paie și nutreț cămilelor și a adus apă pentru spălat picioarele omului acela

33 și ale oamenilor cari erau cu el. Apoi, i-a dat să mănânce.
Dar el a zis: “Nu mănânc pînă nu voi spune ce am de spus.”
34 “Vorbește!” a zis Laban. Atunci el a zis: “Eu sînt robul lui
35 Avraam. Domnul a umplut de binecuvîntări pe stăpînul meu,
care a ajuns la mare propășire. I-a dat oi și boi, argint și aur,
36 robi și roabe, cămile și măgari. Sara, nevasta stăpînului meu,
a născut, la bătrîneță, un fiu stăpînului meu; și lui i-a dat el
37 tot ce are. Stăpînul meu m’a pus să jur, și a zis: “Să nu iei
fiului meu o nevestă dintre fetele Cananiților, în țara cărora
38 locuiesc; ci să te duci în casa tatălui meu și la rudele mele,
39 ca deacolo să iei nevestă fiului meu.” Eu am zis stăpînului
40 meu: “Poatecă femeia n’are să vrea să mă urmeze.” Și el
mi-a răspuns: “Domnul, înaintea căruia umblu, va trimete pe
’ngerul Său cu tine, și-ți va da izbîndă în călătorie, și vei lua
41 fiului meu o nevestă din rudele și din casa tatălui meu. Vei
fi deslegat de jurămîntul pe care mi-l faci, dacă te vei duce
la rudele mele; și dacă nu ți-o vor da, vei fi deslegat de ju-
42 rămîntul pe care mi-l faci.” Eu am ajuns azi la izvor, și
am zis: “Doamne, Dumnezeu stăpînului meu Avraam, dacă
43 binevoiești să-mi dai izbîndă în călătoria pe care o fac, iată,
eu stau la izvorul de apă, și fata care va ieși să scoată apă,
și căreia îi voi zice: “Dă-mi, te rog, să beau puțină apă din
44 vadra ta,” și care îmi va răspunde: “Bea tu însuți, și voi da
de băut și cămilelor tale,” fata aceea să fie nevasta pe care a
45 rînduit-o Domnul pentru fiul stăpînului meu!” ’nainte de a
sfîrși de vorbit în inima mea, iată că a ieșit Rebeca, cu vadra
pe umăr, s’a coborît la izvor, și a scos apă. Eu i-am zis: “Dă-
46 mi să beau, te rog.” Ea s’a grăbit, și-a plecat vadra deasupra
umărului, și a zis: “Bea, și voi da de băut și cămilelor tale.”
47 Am băut, și a dat de băut și cămilelor mele. Eu am întreato,
și am zis: “A cui fată ești?” Ea a răspuns: “Sînt fata lui
Betuel, fiul lui Nahor și al Milcăi.” I-am pus veriga în nas, și
48 brațările la mîni. Apoi am plecat capul, m’am aruncat cu fața
la pămînt înaintea Domnului, și am binecuvîntat pe Domnul,
Dumnezeul stăpînului meu Avraam, că m’a călăuzit pe calea
cea dreaptă, ca să iau pe fata fratelui stăpînului meu pentru
49 fiul lui. Acum, dacă voiți să arătați bunăvoință și credincioșie

față de stăpînul meu, spuneți-mi; dacă nu, spuneți-mi iarăș, 50
ca să mă îndrept la dreapta sau la stînga.” Laban și Betuel,
drept răspuns, au zis: “Dela Domnul vine lucrul acesta; noi
nu-ți mai putem spune nici rău nici bine. Iată, Rebeca este 51
înainte ta; ia-o și du-te, ca să fie nevasta fiului stăpînului tău,
cum a spus Domnul.” Cînd a auzit robul lui Avraam cuvintele lor,
s’a aruncat cu fața la pămînt înaintea Domnului. Și 52
robul a scos scule de argint, scule de aur, și îmbrăcăminte, pe
cari le-a dat Rebecii; a dat de asemenea daruri bogate fratelui
său și mamei sale. După aceea, au mîncat și au băut, el și oame- 54
nii cari erau împreună cu el și s’au culcat. Dimineața cînd
s’au sculat, robul a zis: “Lăsați-mă să mă întorc la stăpînul
meu.” Fratele și mama fetei au zis: “Fata să mai rămînă 55
cîtva timp cu noi, măcar vreo zece zile: pe urmă, poate să
plece.” El le-a răspuns: “Nu mă opriți, fiindcă Domnul mi-a 56
dat izbîndă în călătoria mea; lăsați-mă să plec, și să mă duc la
stăpînul meu.” Atunci ei au răspuns: “Să chemăm pe fată, 57
și s’o întrebăm.” Au chemat dar pe Rebeca, și i-au zis: “Vrei
să te duci cu omul acesta?” “Da, vreau,” a răspuns ea. Și 59
au lăsat pe sora lor Rebeca să plece cu doica ei, cu robul lui
Avraam și cu oamenii lui. Au binecuvîntat pe Rebeca, și i-au 60
zis: “O, sora noastră, să ajungi mama a mii de zeci de mii, și
sămînța ta să stăpînească cetățile vrăjmașilor săi!” Rebeca 61
s’a sculat, împreună cu slujnicele ei, au încălecat pe cămile, și
au urmat pe omul acela. Robul a luat pe Rebeca, și a plecat.
Isaac se întorsese dela fîntîna “Lahai-Roi,” căci locuia în țara 62
de meazăzi. ’ntr’o seară, cînd Isaac ieșise să cugete în taină pe
cîmp, a ridicat ochii, și s’a uitat; și iată că veneau niște cămile. 63
Rebeca a ridicat și ea ochii, a văzut pe Isaac, și s’a dat jos de
pe cămilă. Și a zis robului: “Cine este omul acesta, care vine 64
înainte noastră pe cîmp?” Robul a răspuns: “Este stăpînul
meu!” Atunci ea și-a luat măhrama, și s’a acoperit. Robul 66
a istorisit lui Isaac toate lucrurile pe cari le făcuse. Isaac a 67
dus pe Rebeca în cortul mamei sale Sara; a luat pe Rebeca, ea
a fost nevasta lui, și el a iubit-o. Astfel a fost mîngîiat Isaac
pentru pierderea mamei sale.

Avraam a mai luat o nevestă, numită Chetura. Ea i-a năs- **25, 2**

cut pe Zimran, pe Iocșan, pe Medan, pe Madian, pe Ișbac și
3 Șuah. Iocșan a născut pe Seba și pe Dedan. Fiii lui Dedan au
4 fost Așurimii, Letușimii și Leumimii.- Fiii lui Madian au fost:
Efa, Efer, Enoh, Abida și Eldaa. Toți aceștia sînt fiii Cheturei.
5, 6 Avraam a dat lui Isaac toate averile sale. Dar a dat daruri
fiilor țititoarelor sale; și, pe cînd era încă în viață, i-a îndepăr-
tat de lîngă fiul său Isaac înspre răsărit, în țara Răsăritului.
7 Iată zilele anilor vieții lui Avraam: el a trăit o sută șaptezeci
8 și cinci de ani. Avraam și-a dat duhul, și a murit, după o
bătrîneță fericită, înaintat în vîrstă și sătul de zile; și a fost
9 adăugat la poporul său. Isaac și Ismael, fiii săi, l-au îngropat
în peștera Macpela, în ogorul lui Efron, fiul lui Țohar, Hetitul,
10 care este față în față cu Mamre. Acesta este ogorul, pe care-l
cumpărase Avraam dela fiii lui Het. Acolo au fost îngropați
11 Avraam și nevastă-sa Sara. După moartea lui Avraam, Dum-
nezeu a binecuvîntat pe fiul său Isaac. El locuia lîngă fîntîna
12 “Lahai-Roi.” Iată spița neamului lui Ismael, fiul lui Avraam,
pe care-l născuse lui Avraam Egipteanca Agar, roaba Sarei.
13 Iată numele fiilor lui Ismael, după numele lor, după neamurile
lor: Nebaiot, întîiul născut al lui Ismael; Chedar, Adbeel, Mib-
14, 15 sam, Mișma, Duma, Masa; Hadad, Tema, Ietur, Nafiș și
16 Chedma. Aceștia sînt fiii lui Ismael; acestea sînt numele lor,
după satele și taberele lor. Ei au fost cei doisprezece voievozi,
17 după neamurile lor. Și iată anii vieții lui Ismael: o sută
treizeci și șapte de ani. El și-a dat duhul, și a murit, și a
18 fost adăugat la poporul său. Fiii lui au locuit dela Havila
pînă la Șur, care este în fața Egiptului, cum mergi spre Asiria.
19 El s’a așezat în fața tuturor fraților lui. Iată spița neamului
20 lui Isaac, fiul lui Avraam. Avraam a născut pe Isaac. Isaac
era în vîrstă de patruzeci de ani, cînd a luat de nevastă pe
21 Rebeca, fata lui Betuel, Arameul din Padan-Aram, și sora lui
Laban, Arameul. Isaac s’a rugat Domnului pentru nevastă-
sa, căci era stearpă; și Domnul l-a ascultat: nevastă-sa Rebeca
22 a rămas însărcinată. Copiii se băteau în pîntecele ei; și ea a
zis: “Dacă-i așa, pentru ce mai sînt însărcinată?” S’a dus să
23 întrebe pe Domnul. Și Domnul i-a zis: “Două neamuri sînt
în pîntecele tău, și două noroade se vor despărți la ieșirea din

pîntecele tău. Unul din noroadele acestea va fi mai tare decît celalt. Și cel mai mare va sluji celui mai mic.” S’au împlinit zilele cînd avea să nască; și iată că în pîntecele ei erau doi gemeni. Cel dintîi a ieșit roș de tot: ca o manta de păr, și de aceea i-au pus numele Esau. Apoi a ieșit fratele său, care ținea cu mîna de călcîi pe Esau; și deaceea i-au pus numele Iacov. Isaac era în vîrstă de șasezeci de ani, cînd s’au născut ei. Băieții aceștia s’au făcut mari. Esau a ajuns un vîntor îndemînat, un om care își petrecea vremea mai mult pe cîmp; dar Iacov era un om liniștit, care stătea acasă în corturi. Isaac iubea pe Esau, pentru că mîncă din vînatul lui; Rebeca însă iubea mai mult pe Iacov. Odată, pe cînd ferbea Iacov o ciorbă, Esau s’a întors dela cîmp, rupt de oboseală. Și Esau a zis lui Iacov: “Dă-mi, te rog, să mănînc din ciorba aceasta roșatică, fiindcă sînt rupt de oboseală.” Pentru aceea s’a dat lui Esau numele Edom. Iacov a zis: “Vinde-mi azi dreptul tău de întîi născut!” Esau a răspuns: “Iată-mă, sînt pe moarte; la ce-mi slujește dreptul acesta de întîi născut?” Și Iacov a zis: “Jură-mi întîi.” Esau i-a jurat, și astfel și-a vîndut dreptul de întîi născut lui Iacov. Atunci Iacov a dat lui Esau pîne și ciorbă de linte. El a mîncat și a băut; apoi s’a sculat și a plecat. Astfel și-a nesocotit Esau dreptul de întîi născut.

’n țară a venit o foamete, afară de foametea dintîi, care fusese pe vremea lui Avraam. Isaac s’a dus la Abimelec, împăratul Filistenilor, la Gherar. Domnul i S’a arătat, și i-a zis: “Nu te pogorî în Egipt! Rămîi în țara în care îți voi spune. Locuiește ca străin în țara aceasta; Eu voi fi cu tine, și te voi binecuvînta; căci toate ținuturile acestea ți le voi da ție și seminței tale, și voi ținea jurămîntul pe care l-am făcut tatălui tău Avraam.” ’ți voi înmulți sămînța, ca stelele cerului; voi da seminței tale toate ținuturile acestea; și toate neamurile pămîntului vor fi binecuvîntate în sămînța ta, ca răsplată pentru că Avraam a ascultat de porunca Mea, și a păzit ce i-am cerut, a păzit poruncile Mele, orînduirile Mele, și legile Mele.” Astfel Isaac a rămas la Gherar. Cînd îi puneau oamenii locului aceleia întrebări cu privire la nevasta

lui, el zicea: “Este sora mea.” Căci îi era frică să spună că este nevastă-sa, ca să nu-l omoare oamenii locului aceluia, fiindcă Rebeca era frumoasă la chip. Fiindcă șederea lui acolo se lungise, s’a întâmplat că Abimelec, împăratul Filistenilor, uitându-se pe fereastră, a văzut pe Isaac jucându-se cu nevastă-sa Rebeca. Abimelec a trimis să cheme pe Isaac, și i-a zis: “Nu mai încape îndoială că e nevastă-ta. Cum ai putut zice: “E soru-mea?” Isaac i-a răspuns: “Am zis așa, ca să nu mor din pricina ei.” Și Abimelec a zis: “Ce ne-ai făcut? Ce ușor s’ar fi putut ca vreunul din norod să se culce cu nevastă-ta, și ne-ai fi făcut vinovați.” Atunci Abimelec a dat următoarea poruncă întregului norod: “Cine se va atinge de omul acesta sau de nevasta lui, va fi omorât.” Isaac a făcut sămănături în țara aceea, și a strâns rod însutit în anul acela; căci Domnul l-a binecuvîntat. Astfel omul acesta s’a îmbogățit, și a mers îmbogățindu-se din ce în ce mai mult, pînă ce a ajuns foarte bogat. Avea cirezi de vite și turme de oi, și un mare număr de robi: de aceea Filistenii îl pismuiau. Toate fîntînile, pe cari le săpaseră robii tatălui său, pe vremea tatălui său Avraam, Filistenii le-au astupat și le-au umplut cu țărînă. Și Abimelec a zis lui Isaac: “Pleacă dela noi, căci ai ajuns mult mai puternic decît noi.” Isaac a plecat de acolo și a tăbărit în valea Gherar, unde s’a așezat cu locuința. Isaac a săpat din nou fîntînile de apă, pe cari le săpaseră robii tatălui său Avraam, și pe cari le astupaseră Filistenii, după moartea lui Avraam; și le-a pus iarăș aceleași nume, pe cari le pusese tatăl său. Robii lui Isaac au mai săpat în vale, și au dat acolo peste o fîntînă cu apă de izvor. Păstorii din Gherar s’au certat însă cu păstorii lui Isaac, zicînd: “Apa este a noastră.” Și a pus fîntînii numele Esec, pentru că se certaseră cu el. Apoi au săpat o altă fîntînă, pentru care iar au făcut gîlceavă, de aceea a numit-o Sitna. Pe urmă s’a mutat de acolo, și a săpat o altă fîntînă, pentru care nu s’au mai certat; și a numit-o Rehobot; “căci”, a zis el, “Domnul ne-a făcut loc larg, ca să ne putem întinde în țară.” De acolo s’a suit la Beer-Șeba. Domnul i S’a arătat chiar în noaptea aceea, și i-a zis: “Eu sînt Dumnezeuul tatălui tău Avraam; nu te teme, căci Eu sînt cu tine; te

voi binecuvînta, și îți voi înmulți sămînța, din pricina robului
Meu Avraam.” Isaac a zidit acolo un altar, a chemat Numele 25
Domnului, și și-a întins cortul acolo. Robii lui Isaac au săpat
acolo o fîntînă. Abimelec a venit din Gherar la el, cu pri- 26
etenul său Ahuzat, și cu Picol, căpetenia oștirii lui. Isaac le-a 27
zis: “Pentru ce veniți la mine, voi cari mă urîți și m’ați izgonit
dela voi?” Ei au răspuns: “Vedem lămurit că Domnul este cu 28
tine. De aceea zicem: “Să fie un jurămînt între noi, între noi
și tine, și să facem un legămînt cu tine! Anume, jură că nu 29
ne vei face nici un rău, după cum nici noi nu ne-am atins de
tine, ci ți-am făcut numai bine, și te-am lăsat să pleci în pace.
Tu acum ești binecuvîntat de Domnul.” Isaac le-a dat un 30
ospaț, și au mîncat și au băut. S’au sculat dis de dimineață, 31
și s’au legat unul cu altul printr’un jurămînt. Isaac i-a lăsat
apoi să plece, și ei l-au părăsit în pace. In aceeaș zi, niște 32
robi ai lui Isaac au venit să-i vorbească de fîntîna pe care o
săpau, și i-au zis: “Am dat de apă!” Și el a numit-o Șiba. De 33
aceea s’a pus cetății numele Beer-Șeba pînă în ziua de azi. La 34
vîrsta de patruzeci de ani, Esau a luat de neveste pe Iudita,
fata Hetitului Beer, și pe Basmat, fata Hetitului Elon. Ele 35
au fost o pricină de mare amărăciune pentru Isaac și Rebeca.

Isaac îmbătrînise, și ochii îi slăbiseră, așa că nu mai vedea. **27**
Atunci a chemat pe Esau, fiul lui cel mai mare, și i-a zis:
“Fiule!” “Iată-mă,” i-a răspuns el. Isaac a zis: “Iacă am 2
îmbătrînit, și nu știu ziua morții mele. Acum dar, te rog, 3
ia-ți armele, tolba și arcul, du-te la cîmp, și adu-mi vînat.
Fă-mi o mîncare, cum îmi place mie, și adu-mi s’o mănînc, ca 4
să te binecuvînteze sufletul meu înainte de a muri.” Rebeca 5
a ascultat ce spunea Isaac fiului său Esau. Și Esau s’a dus la
cîmp, ca să prindă vînatul și să-l aducă. Apoi Rebeca a zis 6
fiului său Iacov: “Iată, am auzit pe tatăl tău vorbind astfel
fratelui tău Esau: “Adu-mi vînat, și fă-mi o mîncare ca să 7
mănînc; și te voi binecuvînta înaintea Domnului, înainte de
moartea mea.” Acum, fiule, ascultă sfatul meu, și fă ce îți 8
poruncesc. Du-te de ia-mi din turmă doi iezi buni, ca să fac 9
din ei tatălui tău o mîncare gustoasă cum îi place; tu ai s’o 10
duci tatălui tău s’o mănînce, ca să te binecuvînteze înainte

11 de moartea lui.” Iacov a răspuns mamei sale: “Iată, fratele
12 meu Esau este păros, iar eu n’am păr deloc. Poate că tatăl
meu mă va pipăi, și voi trece drept mincinos înaintea lui, și, în
loc de binecuvântare, voi face să vină peste mine blestemul.”
13 Mamă-sa i-a zis: “Blestemul acesta, fiule, să cadă peste mine!
14 Ascultă numai sfatul meu, și du-te de adu-mi-i.” Iacov s’a
dus de i-a luat, și i-a adus mamei sale, care a făcut o mâncare,
15 cum îi plăcea tatălui său. ’n urmă, Rebeca a luat hainele cele
bune ale lui Esau, fiul ei cel mai mare, cari se găseau acasă, și
16 le-a pus pe Iacov, fiul ei cel mai tânăr. I-a acoperit cu pielea
17 iezilor mînile și gîtul, care era fără păr. Și a dat în mîna fiului
18 său Iacov mîncarea gustoasă și pînea, pe cari le pregătise. El
a venit la tatăl său, și a zis: “Tată!” “Iată-mă”, a zis Isaac.
19 “Cine ești tu, fiule?” Iacov a răspuns tatălui său: “Eu sînt
Esau, fiul tău cel mai mare; am făcut ce mi-ai spus. Scoală-te,
rogu-te, șezi de mîncîncă din vînatul meu, pentru ca să mă
20 binecuvînteze sufletul tău!” Isaac a zis fiului său: “Cum, l-ai
și găsit, fiule?” Și Iacov a răspuns: “Domnul, Dumnezeuul tău,
21 mi l-a scos înainte.” Isaac a zis lui Iacov: “Apropie-te dar, să
te pipăi, fiule, ca să știu dacă ești cu adevărat fiul meu Esau,
22 sau nu.” Iacov s’a apropiat de tatăl său Isaac, care l-a pipăit,
și a zis: “Glasul este glasul lui Iacov, dar mînile sînt mînile lui
23 Esau.” Nu l-a cunoscut, pentrucă mînile îi erau păroase, ca
24 mînile fratelui său Esau; și l-a binecuvîntat. Isaac a zis: “Tu
25 ești deci fiul meu Esau?” Și Iacov a răspuns: “Eu sînt.” Isaac
a zis: “Adu-mi să mîncînc din vînatul fiului meu, ca sufletul
meu să te binecuvînteze.” Iacov i-a adus, și el a mîncat; i-a
26 adus și vin, și a băut. Atunci tatăl său Isaac i-a zis: “Apropie-
27 te dar, și sărută-mă, fiule.” Iacov s’a apropiat, și l-a sărutat.
Isaac a simțit mirosul hainelor lui; apoi l-a binecuvîntat, și a
zis: “Iată, mirosul fiului meu este ca mirosul unui cîmp, pe
28 care l-a binecuvîntat Domnul. Să-ți dea Dumnezeu rouă din
29 cer, Și grăsimea pămîntului, Grîu și vin din belșug! Să-ți fie
supuse noroade, Și neamuri să se închine înaintea ta! Să fii
stăpînul fraților tăi, Și fiii mamei tale să se închine înaintea
30 ta! Blestemat să fie oricine te va blestema, Și binecuvîntat să
fie oricine te va binecuvînta.” Isaac s’fîrșise de binecuvîntat

pe Iacov, și abea plecase Iacov dela tatăl său Isaac, când fratele
său Esau s'a întors dela vînătoare. A făcut și el o mîncare 31
gustoasă, pe care a adus-o tatălui său. Și a zis tatălui său:
"Tată, scoală-te și mănîncă din vînatul fiului tău, pentruca
să mă binecuvinteze sufletul tău!" Tatăl său Isaac i-a zis: 32
"Cine ești tu?" Și el a răspuns: "Eu sînt fiul tău cel mai mare,
Esau." Isaac s'a spăimîntat foarte tare, și a zis: "Cine este 33
atunci cel ce a prins vînat, și mi l-a adus? Eu am mîncat
din toate, înainte de a veni tu, și l-am binecuvîntat. Deaceea
va rămînea binecuvîntat. Cînd a auzit Esau cuvintele tatălui 34
său, a scos mari țipete, pline de amărăciune, și a zis tatălui său:
"Binecuvintează-mă și pe mine, tată!" Isaac a zis: "Fratele 35
tău a venit cu vicleșug, și ți-a luat binecuvîntarea." Esau a 36
zis: "Da, nu degeaba i-au pus numele Iacov; căci m'a înșelat
de două ori. Mi-a luat dreptul de întîi născut, și iată-l acum
că a venit de mi-a luat și binecuvîntarea!" Și a zis: "N-ai
păstrat nici o binecuvîntare pentru mine?" Isaac a răspuns, 37
și a zis lui Esau: "Iată, l-am făcut stăpîn peste tine, și i-am
dat ca slujitori pe toți frații lui, l-am înzestrat cu grîu și vin
din belșug: ce mai pot face oare pentru tine, fiule?" Esau 38
a zis tatălui său: "N'ai decît această singură binecuvîntare,
tată? Binecuvintează-mă și pe mine, tată!" Și Esau a ridicat
glasul și a plîns. Tatăl său Isaac a răspuns, și i-a zis: "Iată! 39
Locuința ta va fi lipsită de grăsimea pămîntului și de roua
cerului, de sus. Vei trăi din sabia ta, și vei sluji fratelui tău;
Dar cînd te vei răscula, Vei scutura jugul lui de pe gîtul tău!" 40
Esau a prins ură pe Iacov, din pricina binecuvîntării, cu care-l 41
binecuvîntase tatăl său. Și Esau zicea în inima sa: "Zilele de
bocet pentru tatăl meu sînt aproape, și apoi am să ucid pe
fratele meu Iacov." Și au spus Rebecii cuvintele lui Esau, fiul 42
ei cel mai mare. Ea a trimes atunci de a chemat pe Iacov,
fiul ei cel mai tînăr, și i-a zis: "Iată, fratele tău Esau vrea să
se răsbune pe tine, omorîndu-te. Acum, fiule, ascultă sfatul 43
meu: scoală-te, fugi la fratele meu Laban în Haran; și rămîi la
el cîtăva vreme, pînă se va potoli mînia fratelui tău, pînă va 44
trece dela tine urgia fratelui tău, și va uita ce i-ai făcut. Atunci
voi trimete să te cheme. Pentru ce să fiu lipsită de voi amîndoi 45

46 într'o zi?" Rebeca a zis lui Isaac: "M'am scîrbit de viața, din pricina fetelor lui Het. Dacă Iacov va lua o asemenea nevestă, dintre fetele lui Het, dintre fetele țării acesteia, la ce-mi mai este bună viața?"

28 Isaac a chemat pe Iacov, l-a binecuvîntat, și i-a dat porunca
2 aceasta: "Să nu-ți iei nevestă dintre fetele lui Canaan. Scoală-te, du-te la Padan-Aram, în casa lui Betuel, tatăl mamei tale, și ia-ți de acolo o nevestă, dintre fetele lui Laban, fratele
3 mamei tale. Dumnezeu cel atotputernic să te binecuvînteze, să te facă să crești și să te înmulțești, ca să ajungi o
4 ceată de noroadă! Să-ți dea binecuvîntarea lui Avraam, ție și seminței tale cu tine, ca să stăpînești țara în care locuiești ca
5 străin, și pe care a dat-o lui Avraam." Și Isaac a trimese pe Iacov, care s'a dus la Padan-Aram, la Laban, fiul lui Betuel,
6 Arameul, fratele Rebecii, mama lui Iacov și a lui Esau. Esau a văzut că Isaac binecuvîntase pe Iacov, și-l trimesese la Padan-Aram, ca să-și ia nevestă de acolo, și că, binecuvîntîndu-l, îi
7 dăduse porunca aceasta: "Să nu-ți iei nevestă dintre fetele lui Canaan." A văzut că Iacov ascultase de tatăl său și de mama
8 sa, și plecase la Padan-Aram. Esau a înțeles astfel că fetele
9 lui Canaan nu-i plăceau tatălui său Isaac. Și Esau s'a dus la Ismael. El a mai luat de nevestă, pe lângă nevestele pe cari le avea, pe Mahalat, fata lui Ismael, fiul lui Avraam, și sora lui
10 Nebaiot. Iacov a plecat din Beer-Șeba, și și-a luat drumul spre
11 Haran. A ajuns într'un loc unde a rămas peste noapte, căci asfințise soarele. A luat o piatră de acolo, a pus-o căpătîi, și s'a
12 culcat în locul acela. Și a visat o scară rezemată de pămînt, al cărei vîrf ajungea pînă la cer. 'ngerii lui Dumnezeu se suiau
13 și se pogorau pe scara aceea. Și Domnul stătea deasupra ei, și zicea: "Eu sînt Domnul, Dumnezeul tatălui tău Avraam, și
Dumnezeul lui Isaac." Pămîntul pe care ești culcat, ți-l voi da
14 ție și seminței tale. Sămînța ta va fi ca pulberea pămîntului; te vei întinde la apus și la răsărit, la mează-noapte și la mează-zi; și toate familiile pămîntului vor fi binecuvîntate în tine și în
15 sămînța ta. Iată, Eu sînt cu tine; te voi păzi pretutindeni pe unde vei merge, și te voi aduce înapoi în țara aceasta; căci nu
16 te voi părăsi, pînă nu voi împlini ce-ți spun." Iacov s'a trezit

din somn, și a zis: “Cu adevărat, Domnul este în locul acesta, și eu n’am știut.” I-a fost frică, și a zis: “Cît de înfricoșat 17 este locul acesta! Aici este casa lui Dumnezeu, aici este poarta cerurilor!” Și Iacov s’a sculat dis de dimineață, a luat piatra 18 pe care o pusese căpătîi, a pus-o ca stîlp de aducere aminte, și a turnat untdelemn pe vîrful ei. A dat locului acestuia 19 numele Betel; dar mai înainte cetatea se chema Luz. Iacov 20 a făcut o juruință, și a zis: “Dacă va fi Dumnezeu cu mine și mă va păzi în timpul călătoriei pe care o fac, dacă-mi va da pîne să mănînc și haine să mă îmbrac, și dacă mă voi întoarce 21 în pace în casa tatălui meu, atunci Domnul va fi Dumnezeul meu; piatra aceasta, pe care am pus-o ca stîlp de aducere 22 aminte, va fi casa lui Dumnezeu, și ’ți voi da a zecea parte din tot ce-mi vei da.”

Iacov a pornit la drum, și s’a dus în țara celor ce locuiesc la 29 Răsărit. S’a uitat înainte, și iată că pe cîmp era o fîntînă; și 2 lîngă ea erau trei turme de oi, cari se odihneau; căci la fîntîna aceasta obicinuiău ciobanii să-și adape turmele. Și piatra de pe gura fîntînii era mare. Toate turmele se strîngeau acolo; 3 ciobanii prăvăleau piatra de pe gura fîntînii, adăpau turmele, și apoi puneau piatra iarăș la loc pe gura fîntînii. Iacov a 4 zis păstorilor: “Fraților, de unde sînteți?” “Din Haran,” au răspuns ei. El le-a zis: “Cunoașteți pe Laban, fiul lui Nahor?” 5 “l cunoaștem,” i-au răspuns ei. El le-a zis: “Este sănătos?” 6 “Sănătos”, au răspuns ei. Și tocmai atunci venea Rahela, fata lui, cu oile. El a zis: “Iată, soarele este încă sus, și-i prea 7 devreme ca să strîngeți vitele: adăpați oile, apoi duceți-vă și pașteți-le iarăș.” Ei au răspuns: “Nu putem, pînă nu se vor 8 strînge toate turmele; atunci se prăvălește piatra de pe gura fîntînii, și vom adăpa oile.” Pe cînd le vorbea el încă, vine 9 Rahela cu oile tatălui său; căci ea le păzea. Cînd a văzut 10 Iacov pe Rahela, fata lui Laban, fratele mamei sale, și turma lui Laban, fratele mamei sale, s’a apropiat, a prăvălit piatra de pe gura fîntînii, și a adăpat turma lui Laban, fratele mamei sale. Apoi Iacov a sărutat pe Rahela, și a început să plîngă 11 tare. Iacov a spus Rahelei că este rudă cu tatăl ei, că este 12 fiul Rebecii. Și ea a dat fuga de a spus tatălui său. Cum 13

a auzit Laban de Iacov, fiul sorei sale, i-a alergat înainte, l-a îmbrățișat, l-a sărutat, și l-a adus în casă. Iacov a istorisit lui
14 Laban toate cele întâmplate. Și Laban i-a zis: “Cu adevărat, tu ești os din oasele mele, și carne din carnea mea!” Iacov a
15 stat la Laban o lună. Apoi Laban a zis lui Iacov: “Fiindcă ești rudă cu mine, să-mi slujești oare degeaba? Spune-mi ce
16 simbrie vrei?” Laban însă avea două fete: cea mai mare se
17 numea Lea, și cea mai mică Rahela. Lea avea ochii slabi; dar
18 Rahela era frumoasă la statură și mîndră la față. Iacov iubea
pe Rahela, și a zis: “Ți voi sluji șapte ani pentru Rahela, fata
19 ta cea mai mică.” Și Laban a răspuns: “Mai bine să ți-o dau
20 ție, decît s’o dau altuia. Rămii la mine!” Astfel Iacov a slujit
șapte ani pentru Rahela; și anii aceștia i s’au părut ca vreo
21 cîteva zile, pentrucă o iubea. ’n urmă Iacov a zis lui Laban:
“Dă-mi nevasta, căci mi s-a împlinit sorocul, ca să intru la
22 ea.” Laban a adunat pe toți oamenii locului și a făcut un
23 ospăț. Seara, a luat pe fiică-sa Lea, și a adus-o la Iacov, care
24 s-a culcat cu ea. Și Laban a dat ca roabă fetei sale Lea pe
25 roaba sa Zilpa. A doua zi dimineată, iată că era Lea. Atunci
Iacov a zis lui Laban: “Ce mi-ai făcut? Nu ți-am slujit oare
26 pentru Rahela? Pentru ce m’ai înșelat?” Laban a răspuns:
“’n locul acesta nu-i obicei să se dea cea mai tînără înaintea
27 celei mai mari. Isprăvește săptămîna cu aceasta, și-ți vom da
și pe cealaltă pentru slujba, pe care o vei mai face la mine alți
28 șapte ani.” Iacov a făcut așa, și a isprăvit săptămîna cu Lea;
29 apoi Laban i-a dat de nevastă pe fiică-sa Rahela. Și Laban
30 a dat ca roabă fetei sale Rahela, pe roaba sa Bilha. Iacov a
intrat și la Rahela, pe care o iubea mai mult decît pe Lea; și
31 a mai slujit la Laban alți șapte ani. Domnul a văzut că Lea
nu era iubită; și a făcut-o să aibă copii, pe cînd Rahela era
32 stearpă. Lea a rămas însărcinată, și a născut un fiu, căruia
i-a pus numele Ruben (Vedeți fiu); “căci”, a zis ea, “Domnul a
văzut mîhnirea mea, și acum bărbatul meu are să mă iubească
33 negreșit.” A rămas iarăș însărcinată, și a născut un fiu; și
a zis: “Domnul a auzit că nu eram iubită, și mi-a dat și pe
34 acesta.” De aceea, i-a pus numele Simeon (Ascultare). Iar
a rămas însărcinată, și a născut un fiu; și a zis: “De data

aceasta, bărbatul meu se va alipi de mine, căci i-am născut 35
trei fi.” De aceea i-a pus numele Levi (Alipire). A rămas
iarăș însărcinată, și a născut un fiu; și a zis: “De data aceasta,
voi lăuda pe Domnul.” De aceea i-a pus numele Iuda (Lăudat
fie Domnul). Și a încetat să mai nască.

Cînd a văzut Rahela că nu face copii lui Iacov, a pismuit **30**
pe soru-sa, și a zis lui Iacov: “Dă-mi copii, ori mor!” Iacov 2
s’a mîniat pe Rahela, și a zis: “Sînt eu oare în locul lui Dum-
nezeu, care te-a oprit să ai copii?” Ea a zis: “Iată roaba 3
mea Bilha; culcă-te cu ea, ca să nască pe genunchii mei, și să
am și eu copii prin ea.” Și i-a dat de nevastă pe roaba ei 4
Bilha; și Iacov s’a culcat cu ea. Bilha a rămas însărcinată, 5
și a născut lui Iacov un fiu. Rahela a zis: “Mi-a făcut Dum- 6
nezeu dreptate, și mi-a auzit glasul, și mi-a dăruit un fiu.” De
aceea i-a pus numele Dan (A judecat). Bilha, roaba Rahe- 7
lii, a rămas iar însărcinată, și a născut lui Iacov un al doilea
fiu. Rahela a zis: “Am luptat cu Dumnezeu împotriva sorei 8
mele, și am biruit.” De aceea i-a pus numele Neftali (Luptele
lui Dumnezeu). Cînd a văzut Lea că nu mai naște, a luat pe 9
roaba sa Zilpa, și a dat-o lui Iacov de nevastă. Zilpa, roaba 10
Leii, a născut lui Iacov un fiu. “Cu noroc!” a zis Lea. De 11
aceea i-a pus numele Gad (Noroc). Zilpa, roaba Leii, a năs- 12
cut un al doilea fiu lui Iacov. “Ce fericită sînt!” a zis Lea; 13
“căci femeile mă vor numi fericită.” De aceea i-a pus numele
Așer (Fericit). Ruben a ieșit odată afară, pe vremea secerat- 14
ului grîului, și a găsit mandragore pe cîmp. Le-a adus mamei
sale Lea. Atunci Rahela a zis Leii: “Dă-mi, te rog, din man-
dragorele fiului tău.” Ea i-a răspuns: “Nu-ți ajunge că mi-ai 15
luat bărbatul, de vrei să iei și mandragorele fiului meu?” Și
Rahela a zis: “Ei bine! poate să se culce cu tine în noaptea
aceasta, pentru mandragorele fiului tău.” Seara, pe cînd se 16
întorcea Iacov dela cîmp, Lea i-a ieșit înainte, și a zis: “La
mine ai să vii, căci te-am cumpărat cu mandragorele fiului
meu.” Și în noaptea aceea s’a culcat cu ea. Dumnezeu a as- 17
cultat pe Lea, care a rămas însărcinată, și a născut lui Iacov
al cincilea fiu. Lea a zis: “M’a răsplătit Dumnezeu, pen- 18
trucă am dat bărbatului meu pe roaba mea.” De aceea i-a pus

19 numele Isahar (Răsplătire). Lea a rămas iarăș însărcinată,
20 și a născut un al șaselea fiu lui Iacov. Lea a zis: “Frumos
dar mi-a dat Dumnezeu! De data aceasta, bărbatul meu va
locui cu mine, căci i-am născut șase fii.” Deaceea i-a pus nu-
21 mele Zabulon (Locuință). ’n urmă, a născut o fată, căreia i-a
22 pus numele Dina (Judecată). Dumnezeu Și-a adus aminte de
23 Rahela, a ascultat-o, și a făcut-o să aibă copii. Ea a rămas
însărcinată, și a născut un fiu; și a zis: “Mi-a luat Dumnezeu
24 ocară!” Și i-a pus numele Iosif (Adaos), zicînd: “Domnul să-
25 mi mai adauge un fiu!” După ce a născut Rahela pe Iosif,
Iacov a zis lui Laban: “Lasă-mă să plec, ca să mă duc acasă,
26 în țara mea. Dă-mi nevestele și copiii, pentru cari ți-am slu-
27 jtit, și voi pleca; fiindcă știi ce slujbă ți-am făcut.” Laban i-a
zis: “Dacă am căpătat trecere înaintea ta, mai zăbovește; văd
28 bine că Domnul m’ a binecuvîntat din pricina ta; hotărăște-mi
29 simbria ta, și ți-o voi da.” Iacov i-a răspuns: “Știi cum ți-am
30 slujit, și cum ți-au propășit vitele cu mine; căci puținul pe
care-l aveai înaintea de venirea mea, a crescut mult, și Domnul
te-a binecuvîntat ori încotro am mers eu. Acum, cînd am să
31 muncesc și pentru casa mea?” Laban a zis: “Ce să-ți dau?”
Și Iacov a răspuns: “Să nu-mi dai nimic. Dacă te învoiești
cu ce-ți voi spune, îți voi paște turma și mai departe, și o voi
32 păzi. Azi am să trec prin toată turma ta; am să pun deoparte
din oi orice miel sein și peștiț și orice miel negru, și din capre
33 tot ce este peștiț și sein. Aceasta să fie simbria mea. Iată
cum se va dovedi cîntea mea: deacum încolo, cînd ai să vii
să-mi vezi simbria, tot ce nu va fi sein și peștiț între capre și
negru între miei, și se va găsi la mine, să fie socotit ca furat.”
34, 35 Laban a zis: “Bine! fie așa cum ai zis.” ’n aceeaș zi, a pus
deoparte țapii bălțați și peștiți, toate caprele seine și peștițe,
toate cele ce aveau alb pe ele, și toți miei cari erau negri. Le-a
36 dat în mîinile fiilor săi. Apoi a pus o depărtare de trei zile de
drum între el și Iacov; și Iacov păștea celelalte oi ale lui La-
37 ban. Iacov a luat nuiele verzi de plop, de migdal și de platan;
a despoiat de pe ele fășii de coajă, și a făcut să se vadă albeața
38 care era pe nuiele. Apoi a pus nuielele, pe cari le despoiasse de
coajă în jgheaburi, în adăpători, subt ochii oilor cari veneau

să bea, ca atunci cînd vor veni să bea, să zămislească. Oile 39
zămisleau uitîndu-se la nuiiele, și făceau miei bălțați, seini și
pestriți. Iacov despărțea mieii aceștia, și abătea fețele oilor 40
din turma lui Laban către cele seine și bălțate. Și-a făcut ast-
fel turme deosebite, pe cari nu le-a împreunat cu turma lui
Laban. Oridecîteori se înferbîntau oile cele mai tari, Iacov 41
punea nuiielele în jghiaburi, subt ochii oilor, ca ele să zămis-
lească uitîndu-se la nuiiele. Cînd oile erau slabe, nu punea 42
nuiielele; așa că cele slabe erau pentru Laban, iar cele tari pen-
tru Iacov. Omul acela s'a îmbogățit astfel din ce în ce mai 43
mult; a avut multe turme, robi și roabe, cămile și măgari.

Iacov a auzit vorbele fiilor lui Laban, cari ziceau: “Iacov a **31**
luat tot ce era al tatălui nostru, și cu averea tatălui nostru și-a
agonisit el toată bogăția aceasta.” Iacov s'a uitat și la fața 2
lui Laban; și iată că ea nu mai era ca înainte. Atunci Domnul 3
a zis lui Iacov: “ntoarce-te în țara părinților tăi și în locul tău
de naștere; și Eu voi fi cu tine.” Iacov a trimes de a chemat 4
pe Rahela și pe Lea, la cîmp la turma lui. El le-a zis: “După 5
fața tatălui vostru, văd bine că el nu mai este ca înainte; dar
Dumnezeu tatălui meu a fost cu mine. Voi înșivă știți că am 6
slujit tatălui vostru cu toată puterea mea. Și tatăl vostru m'a 7
înșelat: de zece ori mi-a schimbat simbria; dar Dumnezeu nu i-
a îngăduit să mă păgubească. Ci cînd zicea el: “Mieii pestriți 8
să fie simbria ta,” toate oile făceau miei pestriți. Și cînd zicea:
“Mieii bălțați să fie simbria ta,” toate oile făceau miei bălțați.
Dumnezeu a luat astfel toată turma tatălui vostru, și mi-a 9
dat-o mie. Pe vremea cînd se înferbîntau oile, eu am ridicat 10
ochii, și am văzut în vis că țapii și berbecii cari săreau pe
capre și pe oi, erau bălțați, pestriți și seini. Și 'ngerul lui 11
Dumnezeu mi-a zis în vis: “Iacove!” “Iată-mă”, am răspuns
eu. El a zis: “Ridică ochii, și privește: toți țapii și berbecii, 12
cari sar pe capre și pe oi, sînt bălțați, pestriți și seini; căci am
văzut tot ce ți-a făcut Laban. Eu sînt Dumnezeu din Betel, 13
unde ai uns un stîlp de aducere aminte, unde Mi-ai făcut o
juruință. Acum, scoală-te, ieși din țara aceasta, și întoarce-
te în țara ta de naștere.” Rahela și Lea au răspuns, și i-au 14
zis: “Mai avem noi oare parte și moștenire în casa tatălui

15 nostru? Nu sîntem noi oare privite de el ca niște străine,
16 fiindcă ne-a vîndut, și ne-a mîncat și banii? Toată bogăția,
pe care a luat-o Dumnezeu dela tatăl nostru, este a noastră, și
17 a copiilor noștri. Fă acum tot ce ți-a spus Dumnezeu.” Iacov
s’a sculat, și a pus pe copiii și nevestele sale călări pe cămile.
18 Și-a luat toată turma și toate averile pe cari le avea: turma,
pe care o agonisise în Padan-Aram; și a plecat la tatăl său
19 Isaac, în țara Canaan. Pe cînd Laban se dusesese să-și tundă
20 oile, Rahela a furat idolii tatălui său; și Iacov a înșelat pe
21 Laban, Arameul, căci nu l-a înștiințat de fuga sa. A fugit
astfel cu tot ce avea; s’a sculat, a trecut Rîul (Euftrat), și s-a
22 îndreptat spre muntele Galaad. A treia zi, au dat de veste
23 lui Laban că Iacov a fugit. Laban a luat cu el pe frații săi,
l-a urmărit cale de șapte zile, și l-a ajuns la muntele Galaad.
24 Dar Dumnezeu S-a arătat noaptea în vis lui Laban, Arameul,
25 și i-a zis: “Ferește-te să spui o vorbă rea lui Iacov!” Laban a
ajuns dar pe Iacov. Iacov își întinsese cortul pe munte; Laban
26 și-a întins și el cortul cu frații lui, pe muntele Galaad. Atunci
Laban a zis lui Iacov: “Ce-ai făcut? Pentruce m’ai înșelat, și
27 mi-ai luat fetele ca pe niște roabe luate cu sabia? Pentruce
ai fugit pe ascuns, m’ai înșelat, și nu mi-ai dat de știre? Te-aș
fi lăsat să pleci în mijlocul veseliei și al cîntecelor, în sunet de
28 timpane și alăută. Nu mi-ai îngăduit nici măcar să-mi sărut
29 nepoții și fetele! Ca un nebun ai lucrat. Mîna mea este destul
de tare ca să vă fac rău; dar Dumnezeul tatălui vostru mi-a zis
în noaptea trecută: “Ferește-te să spui o vorbă rea lui Iacov!”
30 Dar acum, odată ce ai plecat, pentrucă te topești de dor după
31 casa tatălui tău, de ce mi-ai furat dumnezeii mei?” Drept
răspuns, Iacov a zis lui Laban: “Am fugit, fiindcă mi-era frică,
32 gîndindu-mă că poate îmi vei lua înapoi fetele tale. Dar să
piară acela la care îți vei găsi dumnezeii tăi! ’n fața fraților
noștri, cercetează și vezi ce-i la mine din ale tale, și ia-ți-l.”
33 Iacov nu știa că Rahela îi furase. Laban a intrat în cortul lui
Iacov, în cortul Leii, în cortul celor două roabe, și n’a găsit
nimic. A ieșit din cortul Leii, și a intrat în cortul Rahelii.
34 Rahela luase idolii, îi pusese subt samarul cămilei, și șezuse
deasupra. Laban a scotocit tot cortul, dar n’a găsit nimic.

Ea a zis tatălui său: “Domnul meu, să nu te superi dacă nu 35
mă pot scula înaintea ta; căci mi-a venit rînduiala femeilor.”
A căutat peste tot, dar n’a găsit idolii. Iacov s’a mîniat, și 36
a certat pe Laban. A luat din nou cuvîntul, și i-a zis: “Care
este nelegiuirea mea și care este păcatul meu, de mă urmărești
cu atîta înverșunare? Mi-ai scormonit toate lucrurile, și ce ai 37
găsit din lucrurile din casa ta? Scoate-le aici înaintea fraților
mei și fraților tăi, ca să judece ei între noi amîndoi! Iată, am 38
stat la tine două zeci de ani; oile și caprele nu ți s’au stărpit,
și n’am mîncat berbeci din turma ta. Nu ți-am adus acasă 39
vite sfășiate de fiare: eu însumi te-am despăgubit pentru ele;
îmi cereai înapoi ce mi se fura ziua, sau ce mi se fura noaptea.
Ziua mă topeam de căldură, iar noaptea mă prăpădeam de frig, 40
și-mi fugea somnul de pe ochi. Iată, douăzeci de ani am stat în 41
casa ta, ți-am slujit patrusprezece ani pentru cele două fete ale
tale, și șase ani pentru turma ta, și de zece ori mi-ai schimbat
simbria. Dacă n’aș fi avut cu mine pe Dumnezeuul tatălui meu, 42
pe Dumnezeuul lui Avraam, pe Acela de care se teme Isaac, mi-
ai fi dat drumul acum cu mîinile goale. Dar Dumnezeu a văzut
suferința mea și osteneala mîinilor mele, și ieri noapte a rostit
judecata.” Drept răspuns, Laban a zis lui Iacov: “Fiicele 43
acestea sînt fiicele mele, copiii aceștia sînt copiii mei, turma
aceasta este turma mea, și tot ce vezi este al meu. Și ce pot
face eu azi pentru fiicele mele, sau pentru copiii lor, pe cari i-au
născut? Vino, să facem amîndoi un legămînt, și legămîntul 44
acesta să slujească de mărturie între mine și tine!” Iacov a 45
luat o piatră, și a pus-o ca stîlp de aducere aminte. Iacov 46
a zis fraților săi: “Strîngeți pietre.” Ei au strîns petre, și au
făcut o movilă; și au mîncat acolo pe movilă. Laban a numit- 47
o Iegar-Sahaduta (Movila mărturiei), și Iacov a numit-o Galed
(Movila mărturiei). Laban a zis: “Movila aceasta să slujească 48
azi de mărturie între mine și tine!” Deaceea i-au pus numele
Galed. Se mai numește și Mițpa (Veghiere), pentru că Laban a 49
zis: “Domnul să vegheze asupra mea și asupra ta, cînd ne vom
pierde din vedere unul pe altul. Dacă vei asupri pe fetele mele, 50
și dacă vei mai lua și alte neveste afară de fetele mele, ia bine
seama că nu un om va fi cu noi, ci Dumnezeu va fi martor între

51 mine și tine.” Laban a zis lui Iacov: “Iată movila aceasta,
și iată stîlpul acesta, pe care l-am ridicat între mine și tine.
52 Movila aceasta să fie martoră și stîlpul acesta să fie martor că
nici eu nu voi trece la tine peste movila aceasta, și nici tu nu
vei trece la mine peste movila aceasta și peste stîlpul acesta,
53 ca să ne facem rău. Dumnezeuul lui Avraam și al lui Nahor,
Dumnezeul tatălui lor să judece între noi.” Iacov a jurat pe
54 Acela de care se temea Isaac. Iacov a adus o jertfă pe munte,
și a poftit pe frații lui să mănînce; ei au mîncat, și au rămas
55 toată noaptea pe munte. Laban s’a sculat disdedimineată,
și-a sărutat nepoții și fetele, și i-a binecuvîntat. Apoi a plecat
și s’a întors la locuința lui.

32 Iacov și-a văzut de drum; și l-au întîlnit îngerii lui Dum-
2 nezeu. Cînd i-a văzut, Iacov a zis: “Aceasta este tabăra
lui Dumnezeu!” De aceea a pus locului aceluia numele Ma-
3 hanaim (Tabără îndoită). Iacov a trimes înainte niște soli la
4 fratele său Esau, în țara Seir, în ținutul lui Edom. El le-a dat
porunca următoare: “Iată ce să spuneți domnului meu Esau:
“Așa vorbește robul tău Iacov: “Am locuit la Laban, și am
5 rămas la el pînă acum; am boi, măgari, oi, robi și roabe, și
trimet să dea de știre lucrul acesta domnului meu, ca să capăt
6 trecere înaintea ta.” Solii s’au întors înapoi la Iacov, și au
zis: “Ne-am dus la fratele tău Esau; și el vine înaintea ta, cu
7 patru sute de oameni.” Iacov s’a spăimîntat foarte mult, și
l-a apucat groaza. A împărțit în două tabere oamenii pe cari-i
8 avea cu el, oile, boii și cămilele, și a zis: “Dacă vine Esau
împotriva uneia din tabere și o bate, tabăra care va rămînea,
9 va putea să scape.” Iacov a zis: “Dumnezeul tatălui meu
Avraam, Dumnezeuul tatălui meu Isaac! Tu Doamne, care mi-
ai zis: “ntoarce-te în țara ta și în locul tău de naștere, și voi
10 îngriji ca să-ți meargă bine! Eu sînt prea mic pentru toate
îndurările și pentru toată credincioșia, pe care ai arătat-o față
de robul Tău; căci am trecut Iordanul acesta numai cu toiagul
11 meu, și iată că acum fac două tabere. Izbăvește-mă, Te rog,
din mîna fratelui meu, din mîna lui Esau! Căci mă tem de el,
ca să nu vină și să mă lovească, pe mine, pe mame și pe copii.
12 Și Tu ai zis: “Eu voi îngriji ca să-ți meargă bine, și-ți voi face

sămînța ca nisipul mării, care, de mult ce este, nu se poate
număra.” Iacov a petrecut noaptea în locul acela. A luat din 13
ce mai avea cu el, și a pus de-o parte, ca dar pentru fratele său
Esau: două sute de capre și douăzeci de țapi, două sute de 14
oi și două zeci de berbeci, treizeci de cămile alăptătoare cu
mînjii lor, patruzeci de vaci și zece tauri, douăzeci de măgărițe 15
și zece măgăruși. Le-a dat robilor săi, turmă cu turmă de-
osebit, și a poruncit robilor săi: “Treceți înaintea mea, și lăsați 16
o depărtare între fiecare turmă.” A dat celui dintîi porunca
următoare: “Cînd te va întîlni fratele meu Esau, și te va în- 17
treba: “Al cui ești? Unde te duci? Și a cui este turma aceasta
dinaintea ta?” să răspunzi: “A robului tău Iacov; ea este 18
un dar, trimes domnului meu Esau; și el însuș vine în urma
noastră.” A dat aceeaș poruncă celui de al doilea, celui de al 19
treilea, și tuturor celor ce mînau turmele: “Așa să vorbiți dom-
nului meu Esau, cînd îl veți întîlni. Să spuneți: “Iată, robul 20
tău Iacov vine și el după noi.” Căci își zicea el: “l voi potoli
cu darul acesta, care merge înaintea mea; în urmă îl voi vedea
față în față, și poate că mă va primi cu bunăvoință.” Ast- 21
fel darul a trecut înainte, iar el a rămas în tabără în noaptea
aceea. Tot în noaptea aceea s’a sculat, a luat pe cele două 22
neveste ale lui, pe cele două roabe, și pe cei unsprezece copii
ai lui, și a trecut vadul Iabocului. I-a luat, i-a trecut pîrîul, 23
și a trecut tot ce avea. Iacov însă a rămas singur. Atunci un
om s’a luptat cu el pînă în revărsatul zorilor. Văzînd că nu-l 24
poate birui, omul acesta l-a lovit la încheietura coapsei, așa că
i s’a scrîntit încheietura coapsei lui Iacov, pe cînd se lupta cu 25
el. Omul acela a zis: “Lasă-mă să plec, căci se revarsă zorile.”
Dar Iacov a răspuns: “Nu Te voi lăsa să pleci pînă nu mă vei 26
binecuvînta.” Omul acela i-a zis: “Cum îți este numele?”
“Iacov,” a răspuns el. Apoi a zis: “Numele tău nu va mai fi 27
Iacov, ci te vei chema Israel (Celce luptă cu Dumnezeu); căci
ai luptat cu Dumnezeu și cu oameni, și ai fost biruitor.” Iacov 28
l-a întrebat: “Spune-mi, Te rog, numele Tău.” El a răspuns:
“Pentru ce ’mi ceri numele?” Și l-a binecuvîntat acolo. Iacov 29
a pus locului aceuia numele Peniel (Fața lui Dumnezeu);
“căci”, a zis el, “am văzut pe Dumnezeu față în față, și totuș 30

31 am scăpat cu viață.” Răsărea soarele când a trecut pe lângă
32 Peniel. ’nsă Iacov șchiopăta din coapsă. Iată de ce, pînă în
ziua de azi, Israelii nu mănîncă vîna de la încheietura coap-
sei; căci Dumnezeu a lovit pe Iacov la încheietura coapsei în
vînă.

33 Iacov a ridicat ochii, și s’a uitat; și iată că Esau venea
cu patru sute de oameni. Atunci a împărțit copiii între Lea,
2 Rahela, și cele două roabe. A pus în frunte roabele cu copiii
3 lor, apoi pe Lea cu copiii ei, și la urmă pe Rahela cu Iosif. El
însuș a trecut înaintea lor; și s’a aruncat cu fața la pămînt de
4 șapte ori, pînă ce s’a apropiat de tot de fratele său. Esau a
alergat înaintea lui; l-a îmbrățișat, i s’a aruncat pe grumaz, și
5 l-a sărutat. Și au plîns. Esau, ridicînd ochii, a văzut femeile
și copiii, și a zis: “Cine sînt aceia?” Și Iacov a răspuns: “Sînt
6 copiii, pe cari i-a dat Dumnezeu robului tău.” Roabele s’au
7 apropiat, cu copiii lor, și s’au aruncat cu fața la pămînt; Lea
și copiii ei deasemenea s’au apropiat, și s’au aruncat cu fața la
pămînt; în urmă s’au apropiat Iosif și Rahela și s’au aruncat
8 cu fața la pămînt. Esau a zis: “Ce ai de gînd să faci cu
toată tabăra aceea pe care am întîlnit-o?” Și Iacov a răspuns:
9 “Voiesc să capăt trecere cu ea înaintea domnului meu.” Esau
10 a zis: “Eu am din belșug, păstrează, frate, ce este al tău.” Și
Iacov a răspuns: “Nu; te rog, dacă am căpătat trecere înaintea
ta, primește darul acesta din mîna mea; căci m’am uitat la fața
ta cum se uită cineva la Fața lui Dumnezeu, și tu m’ai primit
11 cu bunăvoință. Primește deci darul meu, care ți-a fost adus,
fiindcă Dumnezeu m’a umplut de bunătăți, și am de toate.”
12 Astfel a stăruit de el, și Esau a primit. Esau a zis: “Haidem
să plecăm și să pornim la drum; eu voi merge înaintea ta.”
13 Iacov i-a răspuns: “Domnul meu vede că copiii sînt micșori, și
am oi și vaci fătate; dacă le-am sili la drum o singură zi, toată
14 turma va pieri. Domnul meu s’o ia înaintea robului său; și
eu voi veni încet pe urmă, la pas cu turma, care va merge
înaintea mea, și la pas cu copiii, pînă voi ajunge la domnul
15 meu în Seir.” Esau a zis: “Vreau să las cu tine măcar o parte
din oamenii mei.” Și Iacov a răspuns: “Pentruce aceasta? Mi-
16 ajunge să capăt trecere înaintea ta, domnul meu!” ’n aceeaș

zi, Esau a luat drumul înapoi la Seir. Iacov a plecat mai 17
departe la Sucot. Și-a zidit o casă, și a făcut colibi pentru
turme. Deaceea s'a dat locului acelaia numele Sucot (Colibi).
La întoarcerea lui din Padan-Aram, Iacov a ajuns cu bine în 18
cetatea Sihem, în țara Canaan, și a tăbărit înaintea cetății.
Partea de ogor, pe care își întinsese cortul, a cumpărat-o dela 19
fiii lui Hamor, tatăl lui Sihem, cu o sută de chesita. Și acolo, 20
a ridicat un altar, pe care l-a numit El-Elohe-Israel (Domnul
este Dumnezeuul lui Israel).

Dina, fata pe care o născuse lui Iacov Lea, a ieșit să vadă pe 34
fetele țării. Ea a fost zărită de Sihem, fiul Hevitului Hamor, 2
domnitorul țării. El a pus mîna pe ea, s'a culcat cu ea și a
necinstit-o. S'a lipit cu toată inima de Dina, fata lui Iacov, 3
a iubit fata, și a căutat s'o liniștească. După aceea Sihem 4
a zis tatălui său Hamor: "Ia-mi de nevastă pe fata aceasta!"
Iacov a aflat că-i necinstise pe fică-sa Dina; și fiindcă fiii săi 5
erau cu vitele la pășune, Iacov a tăcut pînă la întoarcerea lor.
Hamor, tatăl lui Sihem, s'a dus la Iacov ca să-i vorbească. 6
Dar cînd s'au întors fiii lui Iacov dela pășune, și au auzit lu- 7
crul acesta, s'au supărat și s'au mîniat foarte tare; pentrucă
Sihem săvîrșise o mișelie în Israel, culcîndu-se cu fata lui Ia- 8
cov: așa ceva n'ar fi trebuit să se facă niciodată. Hamor le-a 8
vorbit astfel: "Fiul meu Sihem s'a lipit cu toată inima de fata
voastră; vă rog, dați-i-o de nevastă, și încuscriți-vă cu noi; 9
voi dați-ne fetele voastre, și luați pentru voi pe ale noastre.
Locuiți cu noi; țara vă stă înainte, rămîneți în ea, faceți negoț 10
și cumpărați pămînturi în ea." Sihem a zis tatălui și fraților 11
Dinei: "Să capăt trecere înaintea voastră, și vă voi da ce-mi
veți cere. Cereți-mi o zestre cît de mare și cît de multe daruri, 12
și voi da tot ce-mi veți zice; numai dați-mi fata de nevastă."
Fiii lui Iacov au răspuns, și au vorbit cu vicleșug lui Sihem 13
și tatălui său Hamor, pentrucă Sihem necinstise pe sora lor
Dina. Ei i-au zis: "Este un lucru pe care nu-l putem face 14
să dăm pe sora noastră unui om netăiat împrejur; căci ar fi
o ocară pentru noi. Nu ne vom învoi la așa ceva decît dacă 15
vă faceți și voi ca noi, și dacă orice parte bărbătească dintre
voi se va tăia împrejur. Atunci vă vom da pe fetele noas- 16

tre, și vom lua pentru noi pe ale voastre; vom locui cu voi,
17 și vom face împreună un singur norod. Dar dacă nu voiți să
ne ascultați și să vă tăiați împrejur, ne vom lua fata și vom
18 pleca.” Cuvintele lor au plăcut lui Hamor și lui Sihem, fiul lui
19 Hamor. Tînărul n'a pregetat să facă lucrul acesta, căci iubea
pe fata lui Iacov, și era cel mai bine văzut în casa tatălui său.
20 Hamor și fiul lui Sihem s'au dus la poarta cetății, și au vorbit
21 astfel oamenilor din cetatea lor: “Oamenii aceștia au gînduri
de pace față de noi; să rămînă dar în țară, și să facă negoț;
țara este destul de largă pentru ei. Noi vom lua de neveste
22 pe fetele lor, și le vom da de neveste pe fetele noastre. Dar
oamenii aceștia nu vor voi să locuiască împreună cu noi, ca să
alcătuiim un singur popor, decît dacă orice parte bărbătească
dintre noi se va tăia împrejur, după cum și ei înșiși sînt tăiați
23 împrejur. Turmele lor, averile lor și toate vitele lor, vor fi
atunci ale noastre. Să primim numai ce cer ei, ca să rămînă
24 la noi.” Toți ceice treceau pe poarta cetății, au ascultat pe
Hamor și pe fiul său Sihem; și toți bărbații au fost tăiați îm-
25 prejur, toți ceice treceau pe poarta cetății. A treia zi, pe cînd
sufereau ei încă, cei doi fii ai lui Iacov, Simeon și Levi, frații
Dinei, și-au luat fiecare sabia, s'au năpustit asupra cetății, care
26 se credea în liniște, și au ucis pe toți bărbații. Au trecut de
asemenea prin ascuțișul săbiei pe Hamor și pe fiul său Sihem;
27 au ridicat pe Dina din casa lui Sihem, și au ieșit afară. Fiii
lui Iacov s'au aruncat asupra celor morți, și au jăfuit cetatea,
28 pentrucă necinstiseră pe sora lor. Le-au luat oile, boii și mă-
garii, tot ce era în cetate și ce era pe cîmp; le-au luat ca
29 pradă de război toate bogățiile, copiii și nevestele, și tot ce se
găsea în case. Atunci Iacov a zis lui Simeon și lui Levi: “Voi
m'ați nenorocit, făcîndu-mă urît locuitorilor țării, Cananiților
și Feresiților. N'am supt porunca mea decît un mic număr de
30 oameni; ei se vor strînge împotriva mea, mă vor bate, și voi fi
nimicit, eu și casa mea.” Ei au răspuns: “Se cuvenea oare să
31 se poarte cu sora noastră cum se poartă cu o curvă?”

35 Dumnezeu a zis lui Iacov: “Scoală-te, suie-te la Betel, locuiește
acolo, și ridică acolo un altar Dumnezeului, care ți S'a arătat
2 cînd fugeai de fratele tău Esau.” Iacov a zis casei lui și tu-

turor celor ce erau cu el: “Scoateți dumnezeii străini cari sînt în mijlocul vostru, curățiți-vă, și schimbați-vă hainele, ca să ne sculăm, și să ne suim la Betel; căci acolo voi ridica un altar Dumnezeului, care m’a ascultat în ziua necazului meu, și care a fost cu mine în călătoria, pe care am făcut-o.” Ei au dat lui Iacov toți dumnezeii străini, cari erau în minile lor, și cerceii pe cari-i purtau în urechi. Iacov i-a îngropat în pămînt supt stejarul de lîngă Sihem. Apoi au plecat. Groaza lui Dumnezeu s’a răspîndit peste cetățile, cari-i înconjura, așa că locuitorii lor n’au urmărit pe fiii lui Iacov. Iacov și toți cei ce erau cu el, au ajuns la Luz, adică Betel, în țara Canaan. A zidit acolo un altar, și a numit locul acela: “El-Betel” (Dumnezeul Betelului), căci acolo i se descoperise Dumnezeu, cînd fugea de fratele său. Debora, doica Rebecii, a murit; și a fost îngropată mai jos de Betel, sub stejarul căruia i s’a pus numele: “Stejarul jalei.” Dumnezeu S’a arătat iarăș lui Iacov, după întoarcerea lui din Padan-Aram, și l-a binecuvîntat. Dumnezeu i-a zis: “Numele tău este Iacov; dar nu te vei mai chema Iacov, ci numele tău va fi Israel.” Și i-a pus numele Israel. Dumnezeu i-a zis: “Eu sînt Dumnezeuul Cel Atotputernic. Crește și înmulțește-te; un neam și o mulțime de neamuri se vor naște din tine, și chiar împărați vor ieși din coapsele tale. Ție îți voi da țara pe care am dat-o lui Avraam și lui Isaac, și voi da țara aceasta seminței tale după tine.” Dumnezeu S’a înălțat dela el, în locul unde îi vorbise. Și Iacov a ridicat un stîlp de aducere aminte în locul unde îi vorbise Dumnezeu, un stîlp de piatră, pe care a adus o jertfă de băutură, și a turnat untdelemn. Iacov a numit locul unde îi vorbise Dumnezeu, Betel. Apoi au plecat din Betel; și mai era o depărtare bunicică pînă la Efrata, cînd Rahelei i-au venit durerile nașterii. A avut o naștere grea; și în timpul durerilor nașterii, moașa i-a zis: “Nu te teme, căci mai ai un fiu!” Și pe cînd își dădea ea sufletul, căci trăgea să moară, i-a pus numele Ben-Oni (Fiul durerii mele): dar tatăl său l-a numit Beniamin (Fiul dreptei). Rahela a murit, și a fost îngropată pe drumul care duce la Efrata, sau Betleem. Iacov a ridicat un stîlp pe mormîntul ei: acesta este stîlpul depe mormîntul

21 Rahelei, care este și azi. Israel a plecat mai departe; și și-a
22 întins cortul dincolo de Migdal-Eder. Pe când locuia Israel în
ținutul acesta, Ruben s'a dus și s'a culcat cu Bilha, țiitoarea
23 tatălui său. Și Israel a aflat. Fiii Leii: Ruben, întâiul năs-
24 cut al lui Iacov, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, și Zabulon.- Fiii
25 Rahelii: Iosif și Benjamin. Fiii Bilhei, roaba Rahelii: Dan și
26 Neftali.- Fiii Zilpei, roaba Leii: Gad și Așer. Aceștia sînt fiii
27 lui Iacov, cari i s'au născut în Padan-Aram. Iacov a ajuns la
tatăl său Isaac, la Mamre la Chiriat-Arba, care este tot una
28 cu Hebronul, unde locuiseră ca străini Avraam și Isaac. Zilele
29 vieții lui Isaac au fost de o sutăoptzeci de ani. Isaac și-a dat
duhul și a murit, și a fost adăugat la poporul său, bătrîn și
sătul de zile. Fiii săi Esau și Iacov l-au îngropat.

36, 2 Iată spița neamului lui Esau, adică Edom. Esau și-a luat
neveste dintre fetele Canaanului pe: Ada, fata Hetitului Elon,
3 pe Oholibama, fata Anei, fata Hevitului Țibeon, și pe Bas-
4 mat, fata lui Ismael, sora lui Nebaiot. - Ada a născut lui Esau
5 pe Elifaz; Basmat a născut pe Reuel; și Oholibama a născut
pe Ieuș, Iaelam și Core. Aceștia sînt fiii lui Esau, cari i s'au
6 născut în țara Canaan.- Esau și-a luat nevestele, fiii și ficele,
toată lumea din casă, turmele, toate vitele, și toată averea pe
care și-o agonisise în țara Canaan, și s'a dus într'o altă țară,
7 departe de fratele său Iacov. Căci bogățiile lor erau prea
mari ca să poată locui împreună, și ținutul în care locuiau ca
8 străini nu le mai putea ajunge din pricina turmelor lor. Esau
9 s'a așezat în muntele Seir. Esau înseamnă Edom. Iată spița
10 neamului lui Esau, tatăl Edomiților, în muntele Seir. Iată nu-
mele fiilor lui Esau: Elifaz, fiul Adei, nevasta lui Esau; Reuel,
11 fiul Basmatei, nevasta lui Esau.- Fiii lui Elifaz au fost: Te-
12 man, Omar, Țefo, Gaetam și Chenaz. Și Timna era țiitoarea
lui Elifaz, fiul lui Esau; ea a născut lui Elifaz pe Amalec. Aceș-
13 tia sînt fiii Adei, nevasta lui Esau. Iată fiii lui Reuel: Nahat,
Zerah, Șama și Miza. Aceștia sînt fiii Basmatei, nevasta lui
14 Esau. - Iată fiii Oholibamei, fata Anei, fata lui Țibeon, nev-
asta lui Esau: Ea a născut lui Esau pe Ieuș, Iaelam și Core.
15 Iată căpeteniile semințiilor ieșite din fiii lui Esau. -Iată fiii
lui Elifaz, întâiul născut al lui Esau: căpetenia Teman, căpete-

nia Omar, căpetenia Țefo, căpetenia Chenaz, căpetenia Core, 16
 căpetenia Gaetam, căpetenia Amalec. Aceștia sînt căpeteniile
 ieșite din Elifaz, în țara Edom. Aceștia sînt fiii Adei.- Iată 17
 fiii lui Reuel, fiul lui Esau: căpetenia Nahat, căpetenia Zerah,
 căpetenia Șama, căpetenia Miza. Aceștia sînt căpeteniile ieșite
 din Reuel, în țara Edom. Aceștia sînt fiii Basmatei, nevasta
 lui Esau. Iată fiii Oholibamei, nevasta lui Esau: căpetenia 18
 Ieuș, căpetenia Iaelam, căpetenia Core. Aceștia sînt căpeteni-
 ile ieșite din Oholibama, fata Anei, nevasta lui Esau. Aceștia 19
 sînt fiii lui Esau, și aceștia sînt căpeteniile semințiilor lor. Esau
 înseamnă Edom. Iată fiii lui Seir, Horitul, vechii locuitori ai 20
 țării: Lotan, Șobal, Țibeon, Ana, Dișon, Ețer și Dișan. Aceș- 21
 tia sînt căpeteniile Horiților, fiii lui Seir, în țara Edom.- Fiii 22
 lui Lotan au fost: Hori și Hemam. Sora lui Lotan a fost Timna.
 Iată fiii lui Șobal: Alvan, Manahat, Ebal, Șefo și Onam.- Iată 23, 24
 fiii lui Țibeon: Aia și Ana. Ana acesta a găsit izvoarele calde
 în pustie, cînd păștea măgarii tatălui său Țibeon. Iată fiii lui 25
 Ana: Dișon și Oholibama, fata lui Ana.- Iată fiii lui Dișon: 26
 Hemdan, Eșban, Itran și Cheran.- Iată fiii lui Ețer: Bilhan, 27
 Zaavan și Acan.- Iată fiii lui Dișan: Uț și Aran. Iată căpe- 28, 29
 teniile Horiților: căpetenia Lotan, căpetenia Șobal, căpete-
 nia Țibeon, căpetenia Ana, căpetenia Dișon, căpetenia Ețer, 30
 căpetenia Dișan. Aceștia sînt căpeteniile Horiților, căpeteniile
 pe cari le-au avut în țara lui Seir. Iată împărații cari au îm- 31
 părățit în țara Edom, înainte de a împărăți un împărat peste
 copiii lui Israel. - Bela, fiul lui Beor, a împărățit peste Edom; 32
 și numele cetății lui era Dinhaba.- Bela a murit; și în locul 33
 lui a împărățit Iobab, fiul lui Zerah din Boțra.- Iobab a murit; 34
 și în locul lui, a împărățit Hușam, din țara Temaniților.-
 Hușam a murit; și, în locul lui, a împărățit Hadad, fiul lui 35
 Bedad. El a bătut pe Madian în cîmpia Moabului. Numele
 cetății lui era Avit. Hadad a murit; și, în locul lui, a îm- 36
 părățit Samla, din Masreca. Samla a murit; și, în locul lui, a 37
 împărățit Saul, din Rehobot pe Rîul. Saul a murit; și, în locul 38
 lui a împărățit Baal-Hanan, fiul lui Acbor. Baal-Hanan, fiul 39
 lui Acbor, a murit; și, în locul lui a împărățit Hadar. Numele
 cetății lui era Pau; și numele nevastei lui era Mehetabeel, fata

40 lui Matred, fata lui Mezahab. Iată numele căpeteniilor ieșite
din Esau, după semințiile lor, după ținuturile lor, și după nu-
mele lor: căpetenia Timna, căpetenia Alva, căpetenia Ietet,
41, 42 căpetenia Oholibama, căpetenia Ela, căpetenia Pinon, căpe-
43 tenia Chenaz, căpetenia Teman, căpetenia Mibțar, căpetenia
Magdiel, căpetenia Iram. Aceștia sînt căpeteniile lui Edom,
după locuințele lor, în țara, pe care o aveau. Acesta este Esau,
tatăl Edomiților.

37 Iacov a locuit în țara Canaan, unde locuise ca străin tatăl
2 său. Iată istoria lui Iacov. Iosif, la vîrsta de șaptesprezece
ani, păștea oile cu frații lui; băiatul acesta era cu fiii Bilhei
și cu fiii Zilpei, nevestele tatălui său. Și Iosif spunea tatălui
3 lor vorbele lor cele rele. Israel iubea pe Iosif mai mult decît
pe toți ceilalți fii ai săi, pentru că îl născuse la bătrîneță; și i-a
4 făcut o haină pestriță. Frații lui au văzut că tatăl lor îl iubea
mai mult decît pe ei toți, și au început să-l urască. Nu puteau
5 să-i spună nicio vorbă prietenească. Iosif a visat un vis, și
6 l-a istorisit fraților săi, cari l-au urît și mai mult. El le-a zis:
7 “Ia ascultați ce vis am visat! Noi eram la legatul snopilor în
mijlocul cîmpului; și iată că snopul meu s’a ridicat și a stătut
în picioare; iar snopii voștri l-au înconjurat, și s’au aruncat
8 cu fața la pămînt înaintea lui.” Frații lui i-au zis: “Doar
n’ai să împărățești tu peste noi? Doar n’ai să ne cîrmuiești
tu pe noi?” Și l-au urît și mai mult, din pricina visurilor lui
9 și din pricina cuvintelor lui. Iosif a mai visat un alt vis,
și l-a istorisit fraților săi. El a zis: “Am mai visat un vis!
Soarele, luna, și unsprezece stele se aruncau cu fața la pămînt
10 înaintea mea.” L-a istorisit tatălui său și fraților săi. Tatăl
său l-a muștrat, și i-a zis: “Ce înseamnă visul acesta, pe care
l-ai visat? Nu cumva vom veni, eu, mama ta și frații tăi, să ne
11 aruncăm cu fața la pămînt înaintea ta?” Frații săi au început
să-l pismuiască; dar tatăl său a ținut minte lucrurile acestea.
12 Frații lui Iosif se duseseră la Sihem, ca să pască oile tatălui
13 lor. Israel a zis lui Iosif: “Frații tăi pasc oile la Sihem! Vino,
căci vreau să te trimet la ei.” “Iată-mă, sînt gata,” a răspuns
14 el. Israel i-a zis: “Du-te, rogu-te, și vezi dacă frații tăi sînt
sănătoși, și dacă oile sînt bine; și adu-mi vești.” L-a trimes

astfel din valea Hebronului și Iosif a ajuns la Sihem. Pe când 15
rătăcea pe câmp, l-a întâlnit un om. Omul acela l-a întrebat:
“Ce cauți?” “Caut pe frații mei,” a răspuns Iosif; “spune-mi, 16
te rog, unde pasc ei oile?” Și omul acela a zis: “Au plecat de 17
aici; căci i-am auzit spunînd: “Haidem la Dotan.” Iosif s’a dus
după frații săi, și i-a găsit la Dotan. Ei l-au zărit de departe, 18
și pînă să se apropie de ei, s’au sfătuit să-l omoare.” Ei au 19
zis unul către altul: “Iată că vine făuritorul de visuri! Veniți 20
acum, să-l omorîm și să-l aruncăm într’una din aceste gropi;
vom spune că l-a mîncat o fiară sălbatică, și vom vedea ce se
va alege de visurile lui.” Ruben a auzit lucrul acesta, și l-a 21
scos din mîinile lor. El a zis: “Să nu-i luăm viața!” Ruben 22
le-a zis: “Să nu vărsați sînge; ci mai bine aruncați-l în groapa
aceasta care este în pustie, și nu puneți mîna pe el.” Căci avea
de gînd să-l scape din mîinile lor, și să-l aducă înapoi la tatăl
său. Cînd a ajuns Iosif la frații săi, aceștia l-au desbrăcat de 23
haina lui, de haina cea pestriță, pe care o avea pe el. L-au 24
luat și l-au aruncat în groapă. Groapa aceasta era goală: nu
era apă în ea. “Apoi au șezut să mănînce. Ridicîndu-și ochii, 25
au văzut o ceată de Ismaeliți venind din Galaad; cămilele lor
erau încărcate cu tămîie, cu leac alinător și smirnă, pe cari
le duceau în Egipt. Atunci Iuda a zis fraților săi: “Ce vom 26
cîștiga să ucidem pe fratele nostru și să-i ascundem sîngele?
Veniți mai bine să-l vindem Ismaeliților, și să nu punem mîna 27
pe el, căci este fratele nostru, carne din carnea noastră.” Și
frații lui l-au ascultat. La trecerea negustorilor madianiți, 28
au tras și au scos pe Iosif afară din groapă, și l-au vîndut cu
douăzeci de sicli de argint Ismaeliților, cari l-au dus în Egipt.
Ruben s’a întors la groapă; și iată că Iosif nu mai era în groapă. 29
El și-a rupt hainele, s’a întors la frații săi, și a zis: “Băiatul 30
nu mai este! Ce mă voi face eu?” Ei au luat atunci haina 31
lui Iosif; și junghiind un țap, i-au muiat haina în sînge. Au 32
trimes tatălui lor haina cea pestriță, punînd să-i spună: “Iată
ce am găsit! Vezi dacă este haina fiului tău sau nu.” Iacov a 33
cunoscut-o, și a zis: “Este haina fiului meu! O fiară sălbatică
l-a mîncat! Da, Iosif a fost făcut bucăți!” Și și-a rupt hainele, 34
și-a pus un sac pe coapse, și a jălit multă vreme pe fiul său.

35 Toți fiii și toate fiicele lui au venit ca să-l mîngîie; dar el nu
voia să primească nici o mîngîiere, ci zicea: “Plîngînd mă voi
pogorî la fiul meu în locuința morților.” Și plîngea astfel pe fiul
36 său. Madianiții l-au vîndut în Egipt lui Potifar, un dregător
al lui Faraon, și anume căpetenia străjerilor.

38 'n vremea aceea, Iuda a părăsit pe frații săi, și a tras la un
2 om din Adulam, numit Hira. Acolo, Iuda a văzut pe fata unui
Cananit, numit Șua; a luat-o de nevastă, și s'a culcat cu ea.
3 Ea a rămas însărcinată, și a născut un fiu, pe care l-a numit Er.
4 A rămas iarăș însărcinată, și a mai născut un fiu, căruia i-a
5 pus numele Onan. A mai născut iarăș un fiu, căruia i-a pus
6 numele Șela; Iuda era la Czib, cînd a născut ea. Iuda a luat
7 întiului său născut Er, o nevastă numită Tamar. Er, întiul
născut al lui Iuda, era rău înaintea Domnului; și Domnul l-a
8 omorît. Atunci Iuda a zis lui Onan: “Du-te la nevasta fratelui
tău, ia-o de nevastă, ca cumnat, și ridică sămînță fratelui tău.”
9 Onan, știind că sămînța aceasta n'are să fie a lui, vărsa sămînța
pe pămînt ori de cîte ori se culca cu nevasta fratelui său, ca să
10 nu dea sămînță fratelui său. Ce făcea el n'a plăcut Domnului,
11 care l-a omorît și pe el. Atunci Iuda a zis noiei sale Tamar:
“Rămii văduvă în casa tatălui tău, pînă va crește fiul meu
Șela.” Zicea așa ca să nu moară și Șela ca frații lui. Tamar
12 s'a dus, și a locuit în casa tatălui ei. Au trecut multe zile,
și fata lui Șua, nevasta lui Iuda, a murit. După ce au trecut
zilele de jale, Iuda s'a suit la Timna, la cei ce-i tundeau oile, el
13 și prietenul său Hira, Adulamitul. Au dat de veste Tamarei
despre lucrul acesta, și i-au zis: “Iată că socru-tău se suie la
14 Timna, ca să-și tundă oile.” Atunci ea și-a lepădat hainele
de văduvă, s'a acoperit cu o măhramă, s'a îmbrăcat în alte
haine, și a șezut jos la intrarea în Enaim, pe drumul care duce
la Timna; căci vedea că Șela se făcuse mare, și ea nu-i fusese
15 dată de nevastă. Iuda a văzut-o, și a luat-o drept curvă,
16 pentru că își acoperise fața. S'a abătut la ea din drum, și a
zis: “Lasă-mă să mă culc cu tine!” Căci n'a cunoscut-o că era
17 noru-sa. Ea a zis: “Ce-mi dai ca să te culci cu mine?” El a
răspuns: “Am să-ți trimet un ied din turma mea.” Ea a zis:
18 “mi dai un zălog, pînă îl vei trimete?” El a răspuns: “Ce

zălog să-ți dau?” Ea a zis: “Inelul tău, lanțul tău, și toiagul pe care-l ai în mână.” El i le-a dat. Apoi s’a culcat cu ea; și ea a rămas însărcinată dela el. Ea s’a sculat, și a plecat; și-a scos mahrama și s’a îmbrăcat iarăși în hainele de văduvă. Iuda a trimis iedul prin prietenul său Adulamitul, ca să scoată zălogul din mâinile femeii. Dar acesta n’a găsit-o. A întrebat pe oamenii locului, și a zis: “Unde este curva aceea, care stătea aici la Enaim, pe drum?” Ei au răspuns: “N’a fost nici o curvă aici.” Adulamitul s’a întors la Iuda, și i-a spus: “N’am găsit-o; și chiar oamenii de acolo au zis: “N’a fost nici o curvă aici.” Iuda a zis: “Țină ce a luat, numai să nu ne facem de rîs. Iată, am trimis iedul acesta, și n’ai găsit-o.” Cam după trei luni, au venit și au spus lui Iuda: “Tamar, noru-ta, a curvit, și a rămas chiar însărcinată în urma curvirii ei.” Și Iuda a zis: “Scoateți-o afară ca să fie arsă.” După ce au scos-o afară, ea a trimis să spună socrului său: “Dela omul acela, ale cui sînt lucrurile acestea, am rămas eu însărcinată; vezi, te rog, al cui este inelul acesta, lanțurile acestea, și toiagul acesta.” Iuda le-a cunoscut, și a zis: “Ea este mai puțin vinovată decît mine, fiindcă n’am dat-o de nevastă fiului meu Șela.” Și nu s’a mai împreunat cu ea de atunci. Cînd i-a venit vremea să nască, iată că în pîntecele ei erau doi gemeni. Și în timpul nașterii, unul a scos mîna înainte; moașa i-a apucat mîna, și a legat-o cu un fir roș, zicînd: “Acesta a ieșit cel dintîi.” Dar el a tras mîna înapoi, și a ieșit frate-său. Atunci moașa a zis: “Ce spărtură ai făcut!” De aceea i-a pus numele Pereț (Spărtură). ’n urmă a ieșit fratele lui, care avea firul roș la mână; de aceea i-au pus numele Zerah (Cărămiziu). Iosif în Egipt.

Iosif a fost dus în Egipt; și Potifar, dregătorul lui Faraon, căpetenia străjerilor, un Egiptean, l-a cumpărat dela Ismaeliții cari-l aduseseră acolo. Domnul a fost cu Iosif, așa că toate îi mergeau bine; el locuia în casa stăpînului său, Egipteanul. Stăpînul lui a văzut că Domnul era cu el, și că Domnul făcea să-i meargă bine ori de ce se apuca. Iosif a căpătat mare trecere înaintea stăpînului său, care l-a luat în slujba lui, l-a pus mai mare peste casa lui, și i-a încredințat tot ce avea. De îndată ce Potifar l-a pus mai mare peste casa lui și peste tot

ce avea, Domnul a binecuvîntat casa Egipteanului, din pricina lui Iosif; și binecuvîntarea Domnului a fost peste tot ce avea el, fie acasă, fie la cîmp. Egipteanul a lăsat pe mîinile lui Iosif tot ce avea, și n'avea altă grijă decît să mănînce și să bea. Dar Iosif era frumos la statură, și plăcut la chip. După cîtăva vreme, s'a întîmplat că nevasta stăpînului său a pus ochii pe Iosif, și a zis: "Culcă-te cu mine!" El n'a voit, și a zis nevastei stăpînului său: "Vezi că stăpînul meu nu-mi cere socoteala de nimic din casă, și mi-a dat pe mîină tot ce are. El nu este mai mare decît mine în casa aceasta, și nu mi-a oprit nimic, afară de tine, pentrucă ești nevasta lui. Cum aș putea să fac eu un rău atît de mare și să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?" Măcar că ea vorbea în toate zilele lui Iosif, el n'a voit să se culce și să se împreune cu ea. 'ntri'o zi, cînd intrase în casă, ca să-și facă lucrul, și cînd nu era acolo nici unul din oamenii casei, ea l-a apucat de haină, zicînd: "Culcă-te cu mine!" El i-a lăsat haina în mîină, și a fugit afară din casă. Cînd a văzut ea că-i lăsase haina în mîină, și fugise afară, a chemat oamenii din casă, și le-a zis: "Vedeți, ne-a adus un Evreu ca să-și bată joc de noi! Omul acesta a venit la mine ca să se culce cu mine, dar eu am țipat în gura mare. Și, cînd a văzut că ridic glasul și strig, și-a lăsat haina lîngă mine și a fugit afară." Și a pus haina lui Iosif lîngă ea pînă s'a întors acasă stăpînului lui. Atunci i-a vorbit astfel: "Robul acela evreu, pe care ni l-ai adus, a venit la mine ca să-și bată joc de mine. Și cum am ridicat glasul și am țipat, și-a lăsat haina lîngă mine, și a fugit afară." După ce a auzit cuvintele nevastei sale, care-i zicea: "Iată ce mi-a făcut robul tău," stăpînului lui Iosif s'a mîniat foarte tare. A luat pe Iosif, și l-a aruncat în temniță în locul unde erau închiși întemnițații împăratului; și astfel Iosif a stat acolo, în temniță. Domnul a fost cu Iosif, și Și-a întins bunătatea peste el. L-a făcut să capete trecere înaintea mai marelui temniței. Și mai marele temniței a pus subț privegherea lui pe toți întemnițații cari erau în temniță. Și nimic nu se făcea acolo decît prin el. Mai marele temniței nu se mai îngrijea de nimic din ce avea Iosif în mîină, pentrucă Domnul era cu el. Și Domnul îi dădea izbîndă în tot ce făcea.

După cîtăva vreme, s'a întîmplat că paharnicul și pitarul împăratului Egiptului au supărat pe stăpînul lor, împăratul Egiptului. Faraon s'a mîniat pe cei doi dregători ai săi: pe mai marele paharnicilor și pe mai marele pitarilor. Și i-a pus subt pază în casa căpeteniei străjerilor, în temniță, în locul unde fusese închis Iosif. Căpetenia străjerilor i-a pus subt privegherea lui Iosif, care făcea de slujbă lîngă ei; și au stat mai multă vreme în temniță. Paharnicul și pitarul împăratului Egiptului, cari erau închiși în temniță, au visat într'o noapte amîndoi cîte un vis, și anume fiecare cîte un vis, care putea să capete o tălmăcire deosebită. Iosif, cînd a venit dimineța la ei, s'a uitat la ei; și i-a văzut triști. Atunci a întrebat pe dregătorii lui Faraon, cari erau cu el în temnița stăpînului său, și le-a zis: "Pentruce aveți o față așa de posomorîtă azi?" Ei i-au răspuns: "Am visat un vis, și nu este nimeni care să-l tălmăcească." Iosif le-a zis: "Tălmăcirile sînt ale lui Dumnezeu. Istorisiți-mi dar visul vostru." Mai marele paharnicilor și-a istorisit lui Iosif visul, și i-a zis: "În visul meu, se făcea că înaintea mea era o viță. Vița aceasta avea trei mlădițe. Cînd a început să dea lăstari, i s'a deschis floarea, și ciorchinele au făcut struguri copti. Paharul lui Faraon era în mîna mea. Eu am luat strugurii, i-am stors în paharul lui Faraon, și am pus paharul în mîna lui Faraon." Iosif i-a zis: "Iată tîlmăcirea visului. Cele trei mlădițe sînt trei zile. Peste trei zile Faraon te va scoate din temniță, te va pune iarăș în slujba ta, și vei pune iarăș paharul în mîna lui Faraon, cum obicinuai mai înainte, cînd erai paharnicul lui. Dar adu-ți aminte și de mine, cînd vei fi fericit, și arată, rogu-te, bunătate față de mine; pune o vorbă bună pentru mine la Faraon, și scoate-mă din casa aceasta. Căci am fost luat cu sila din țara Evreilor, și chiar aici n'am făcut nimic ca să fiu aruncat în temniță." Mai marele pitarilor, văzînd că Iosif dăduse o tălmăcire îmbucurătoare, a zis: "Iată, și în visul meu, se făcea că port trei coșuri cu pîne albă pe capul meu. În coșul de deasupra de tot erau tot felul de bucate pentru Faraon: prăjituri coapte în cuptor; și păsările mîncau din coșul care era deasupra de tot pe capul meu." Iosif a răspuns, și a zis: "Iată-i tîlmă-

19 cirea. Cele trei coșuri sînt trei zile. Peste trei zile, Faraon
îți va lua capul, te va spînzura de un lemn, și carnea ți-o vor
20 mânca păsările.” A treia zi, era ziua nașterii lui Faraon. El a
dat un ospăț tuturor slujitorilor săi; și a scos afară din temniță
pe mai marele paharnicilor și pe mai marele pitarilor, în fața
21 slujitorilor săi: pe mai marele paharnicilor l-a pus iarăș în
slujba lui de paharnic, ca să pună paharul în mîna lui Faraon;
22 iar pe mai marele pitarilor l-a spînzurat, după tîlmăcirea pe
23 care le-o dăduse Iosif. Mai marele paharnicilor nu s’a mai
gîndit însă la Iosif. L-a uitat.

41 După doi ani, Faraon a visat un vis. I se părea că stătea
2 lîngă rîu (Nil). Și iată că șapte vaci frumoase la vedere și grase
la trup s’au suit din rîu, și au început să pască prin mlaștini.
3 După ele s’au mai suit din rîu alte șapte vaci urîte la vedere și
4 slabe la trup, și s’au așezat lîngă ele pe marginea rîului. Vac-
ile urîte la vedere și slabe la trup au mîncat pe cele șapte vaci
5 frumoase la vedere și grase la trup. Și Faraon s’a trezit. A
adormit din nou, și a visat un al doilea vis. Se făcea că șapte
6 spice de grîu grase și frumoase au crescut pe acelaș pai. Și
după ele au răsărit alte șapte spice slabe și arse de vîntul de
7 răsărit. Spicele slabe au înghițit pe cele șapte spice grase și
8 pline. Și Faraon s’a trezit. Iată visul. Dimineața, Faraon s’a
turburat, și a trimes să cheme pe toți magii și pe toți înțelepții
Egiptului. Le-a istorisit visurile lui. Dar nimeni n’a putut să
9 le tîlmăcească lui Faraon. Atunci mai marele paharnicilor a
luat cuvîntul, și a zis lui Faraon: “Mi-aduc aminte astăzi de
10 greșala mea. Faraon se mîniase pe slujitorii lui; și mă arun-
case în temniță, în casa căpeteniei străjerilor, pe mine și pe
11 mai marele pitarilor. Amîndoi am visat cîte un vis în aceeaș
noapte; și anume, fiecare din noi a visat un vis, care a primit
12 o tîlmăcire deosebită. Era acolo cu noi un tînăr Evreu, rob
al căpeteniei străjerilor. I-am istorisit visurile noastre, și el ni
le-a tîlmăcit, și ne-a spus întocmai ce înseamnă visul fiecăruia.
13 Lucrurile s’au întîmplat întocmai după tîlmăcirea pe care ne-o
dăduse el. Pe mine Faraon m’a pus iarăș în slujba mea, iar
14 pe mai marele pitarilor l-a spînzurat.” Faraon a trimes să
cheme pe Iosif. L-au scos în grabă din temniță. Iosif s’a ras,

și-a schimbat hainele, și s'a dus la Faraon. Faraon a zis lui 15
Iosif: "Am visat un vis. Nimeni nu l-a putut tîlmăci; și am
aflat că tu tîlmăcești un vis, îndată dupăce l-ai auzit." Iosif 16
a răspuns lui Faraon: "Nu eu! Dumnezeu este Acela care va
da un răspuns prielnic lui Faraon!" Faraon a început să 17
istorisească atunci lui Iosif: "n visul meu, se făcea că stăteam
pe malul râului. Și deodată șapte vaci grase la trup și fru- 18
moase la chip s'au suit din rîu, și au început să pască prin
mlaștini. După ele s'au suit alte șapte vaci, slabe, foarte 19
urîte la chip, și sfrijite: n'am mai văzut altele așa de urîte
în toată țara Egiptului. Vacile cele sfrijite și slabe au mîn- 20
cat pe cele șapte vaci dintîi, cari erau grase. Le-au înghițit,
fără să se poată cunoaște că intraseră în pîntecele lor; ba încă 21
înfățișarea lor era tot așa de urîtă ca mai înainte. Și m'am
deșteptat. Am mai văzut în vis șapte spice pline și frumoase, 22
cari creșteau pe acelaș pai. Și după ele au răsărit șapte spice
goale, slabe, arse de vîntul de răsărit. Spicele slabe au înghițit 24
pe cele șapte spice frumoase. Am spus aceste lucruri magilor,
dar nimeni nu mi le-a putut tîlmăci." Iosif a zis lui Faraon: 25
"Ce a visat Faraon însemnează un singur lucru: Dumnezeu
a arătat mai dinainte lui Faraon ce are să facă. Cele șapte 26
vaci frumoase înseamnă șapte ani; și cele șapte spice frumoase
înseamnă șapte ani: este un singur vis. Cele șapte vaci sfrijite 27
și urîte, cari se suiau după cele dintîi, înseamnă șapte ani; și
cele șapte spice goale, arse de vîntul de răsărit, vor fi șapte ani
de foamete. Astfel, după cum am spus lui Faraon, Dumnezeu 28
a arătat lui Faraon, ce are să facă. Iată, vor fi șapte ani de
mare belșug în toată țara Egiptului. După ei vor veni șapte 30
ani de foamete, așa că se va uita tot belșugul acesta în țara
Egiptului, și foametea va topi țara. Foametea aceasta care 31
va urma va fi așa de mare că nu se va mai cunoaște belșugul
în țară. Cît privește faptul că Faraon a visat visul de două 32
ori, înseamnă că lucrul este hotărît din partea lui Dumnezeu,
și că Dumnezeu se va grăbi să-l aducă la îndeplinire. Acum, 33
Faraon să aleagă un om priceput și înțelept, și să-l pună în
fruntea țării Egiptului. Faraon să pună prefecți în țară, ca 34
să ridice o cincime din roadele Egiptului în timpul celor șapte

35 ani de belșug. Să se strîngă toate bucatele din acești ani buni
cari au să vină; să se facă, la îndemîna lui Faraon, grămezi
36 de grîu, provizii în cetăți, și să le păzească. Bucatele acestea
vor fi provizia țării, pentru cei șapte ani de foamete, cari vor
veni în țara Egiptului, pentruca țara să nu fie prăpădită de
37 foamete.” Cuvintele acestea au plăcut lui Faraon și tuturor
38 slujitorilor lui. Și Faraon a zis slujitorilor săi: “Am putea noi
oare să găsim un om ca acesta, care să aibă în el Duhul lui
39 Dumnezeu?” Și Faraon a zis lui Iosif: “Fiindcă Dumnezeu ți-
a făcut cunoscut toate aceste lucruri, nu este nimeni care să fie
40 atît de priceput și atît de înțelept ca tine. Te pun mai mare
peste casa mea, și tot poporul meu va asculta de poruncile
tale. Numai scaunul meu de domnie mă va ridica mai pe sus
41 de tine.” Faraon a zis lui Iosif: “Uite, îți dau stăpînire peste
42 toată țara Egiptului.” Faraon și-a scos inelul din deget, și l-a
pus în degetul lui Iosif; l-a îmbrăcat cu haine de in subțire,
43 și i-a pus un lanț de aur la gît. L-a suit în carul care venea
după al lui, și strigau înaintea lui: “n genunchi!” Astfel i-a
44 dat Faraon stăpînire peste toată țara Egiptului. Și a mai zis
lui Iosif: “Eu sînt Faraon! Dar fără tine nimeni nu va ridica
45 mîna nici piciorul în toată țara Egiptului.” Faraon a pus lui
Iosif numele: Țafnat-Paeneah (Descoperitor de taine), și i-a
dat de nevastă pe Asnat, fata lui Poti-Fera, preotul lui On. Și
46 Iosif a pornit să cerceteze țara Egiptului. Iosif era în vîrstă
de treizeci de ani cînd s’a înfățișat înaintea lui Faraon, îm-
păratul Egiptului, și a plecat de la Faraon și a străbătut toată
47 țara Egiptului. ’n timpul celor șapte ani de rod, pămîntul
48 a dat bucate din belșug. Iosif a strîns toate bucatele din
acești șapte ani de belșug în țara Egiptului. A făcut provizii
în cetăți, punînd în fiecare cetate bucatele de pe cîmpul de
49 primprejur. Iosif a strîns grîu, ca nisipul mării, atît de mult,
că au încetat să-l mai măsoare, pentru că era fără măsură.
50 ’naintea anilor de foamete, i s’au născut lui Iosif doi fii, pe
51 care i-a născut Asnat, fata lui Poti-Fera, preotul lui On. Iosif
a pus întîiului născut numele Manase (Uitare); “căci”, a zis
el, “Dumnezeu m’a făcut să uit toate necazurile mele și toată
52 casa tatălui meu.” Și celui de al doilea i-a pus numele Efraim

(Rodire); “căci”, a zis el, “Dumnezeu m’a făcut roditor în țara
întristării mele.” Cei șapte ani de belșug cari au fost în țara 53
Egiptului, au trecut. Și au început să vină cei șapte ani de 54
foamete, așa cum vestise Iosif. ’n toată țările era foamete; dar
în toată țara Egiptului era pîne. Cînd a flămînzit, în sfîrșit, 55
toată țara Egiptului, poporul a strigat la Faraon să-i dea pîne.
Faraon a spus tuturor Egiptenilor: “Duceți-vă la Iosif, și faceți
ce vă va spune el.” Foametea bîntuia în toată țara. Iosif a 56
deschis toate locurile cu provizii, și a vîndut grîu Egiptenilor.
Foametea creștea din ce în ce mai mult în țara Egiptului. Și 57
din toate țările venea lumea în Egipt, ca să cumpere grîu dela
Iosif; căci în toate țările era foamete mare.

Cînd a auzit Iacov că este grîu în Egipt, a zis fiilor săi: **42**
“Pentruce stați și vă uitați unii la alții?” Și a zis: “Iată, 2
aud că este grîu în Egipt; pogoriți-vă, și cumpărați-ne grîu de
acolo, ca să trăim și să nu murim.” Zece frați ai lui Iosif s’au 3
pogorît în Egipt, ca să cumpere grîu. Iacov n’a trimes cu 4
ei pe Benjamin, fratele lui Iosif, de teamă să nu i se întîmple
vreo nenorocire. Fiii lui Israel au venit să cumpere și ei grîu, 5
împreună cu cei ce veneau pentru acelaș lucru; căci în Canaan
era foamete. Iosif era mai mare în țară; el vindea grîu la 6
tot poporul din țară. Frații lui Iosif au venit, și s’au aruncat
cu fața la pămînt înaintea lui. Iosif, cum a văzut pe frații 7
săi, i-a cunoscut; dar s’a făcut că le este străin, le-a vorbit
aspru, și le-a zis: “De unde veniți?” Ei au răspuns: “Venim
din țara Canaan, ca să cumpărăm merinde.” Iosif a cunoscut 8
pe frații săi, dar ei nu l-au cunoscut. Iosif și-a adus aminte 9
de visurile, pe cari le visase cu privire la ei, și le-a zis: “Voi
sînteți iscoade; ați venit numai ca să cercetați locurile slabe
ale țării.” Ei i-au răspuns: “Nu, domnul meu; robii tăi au 10
venit să cumpere hrană. Noi toți sîntem fiii aceluiăș om; 11
sîntem oameni de treabă, robii tăi nu sînt iscoade.” El le-
a zis: “Ba nu; ați venit să cercetați locurile slabe ale țării.” 12
Ei au răspuns: “Noi, robii tăi, sîntem doisprezece frați, fii ai 13
aceluiăș om, din țara Canaan; și iată, cel mai tînăr este azi
cu tatăl nostru, iar unul nu mai este în viață.” Iosif le-a zis: 14
“V’am spus că sînteți iscoade. Iată cum veți fi încercați. Pe 15

viața lui Faraon că nu veți ieși de aici pînă nu va veni fratele
16 vostru cel tînăr! Trimeteți pe unul din voi să aducă pe fratele
vostru; iar voi, rămîneți la opreală. Cuvintele voastre vor fi
puse astfel la încercare, și voi ști dacă adevărul este cu voi sau
17 nu; altfel, pe viața lui Faraon că sînteți niște iscoade.” Și i-a
18 aruncat pe toți, trei zile în temniță. A treia zi, Iosif le-a zis:
“Faceți lucrul acesta, și veți trăi. Eu mă tem de Dumnezeu!
19 Dacă sînteți oameni de treabă, să rămînă unul din frații voștri
închis în temnița voastră; iar ceilalți plecați, luați grîu ca să
20 vă hrăniți familiile, și aduceți-mi pe fratele vostru cel tînăr,
pentru ca vorbele voastre să fie puse astfel la încercare și să
21 scăpați de moarte.” Și așa au făcut. Ei au zis atunci unul
cătrec altul: “Da; am fost vinovați față de fratele nostru; căci
am văzut neliniștea sufletului lui, cînd ne ruga, și nu l-am
22 ascultat! Pentru aceea vine peste noi necazul acesta.” Ruben
a luat cuvîntul, și le-a zis: “Nu vă spuneam eu să nu faceți o
astfel de nelegiuire față de băiatul acesta?” Dar n’au ascultat.
23 Acum iată că ni se cere socoteală pentru sîngele lui.” Ei nu
știau că Iosif îi înțelegea, căci vorbea cu ei printr’un tîlmaci.
24 Iosif a plecat la o parte dela ei, ca să plîngă. ’n urmă s’a întors,
și le-a vorbit; apoi a luat dintre ei pe Simeon, și a pus să-l
25 lege cu lanțuri în fața lor. Iosif a poruncit să li se umple sacii
cu grîu, să pună argintul fiecăruia în sacul lui, și să li se dea
26 merinde pentru drum. Și așa s’a făcut. Ei și-au încărcat grîul
27 pe măgari, și au plecat. Unul din ei și-a deschis sacul ca să
dea nutreț măgarului în locul unde au mas peste noapte. A
28 văzut argintul la gura sacului, și a zis fraților săi: “Argintul
meu mi s’a dat înapoi, și iată-l în sacul meu.” Atunci li s’a
tăiat inima; și au zis unul altuia, tremurînd: “Ce ne-a făcut
29 Dumnezeu?” S’au întors la tatăl lor Iacov, în țara Canaan,
30 și i-au istorisit tot ce li se întîmplase. Ei au zis: “Omul
acela, care este domnul țării, ne-a vorbit aspru, și ne-a luat
31 drept iscoade. Noi i-am spus: “Sîntem oameni de treabă, nu
32 sîntem iscoade. Sîntem doisprezece frați, fii ai tatălui nostru;
unul nu mai este, și cel mai tînăr este azi cu tatăl nostru în
33 țara Canaan.” Și omul acela, care este domnul țării, ne-a
zis: “Iată cum voi cunoaște dacă sînteți oameni de treabă.

Lăsați la mine pe unul din frații voștri, luați merinde pentru familiile voastre, plecați, și aduceți-mi pe fratele vostru cel 34
tînăr. Voi ști astfel că nu sînteți iscoade, ci sînteți oameni de
treabă; apoi vă voi da înapoi pe fratele vostru, și veți putea să
străbateți țara în voie.” Cînd și-au golit sacii, iată că legătura 35
cu argintul fiecăruia era în sacul lui. Ei și tatăl lor au văzut
legăturile cu argintul, și s’au temut. Tatăl lor Iacov le-a zis: 36
“Voi mă lipsiți de copii: Iosif nu mai este, Simeon nu mai este,
și voiți să luați și pe Benjamin. Toate acestea pe mine mă
lovesc!” Ruben a zis tatălui său: “Să-mi omori pe amîndoi 37
fiii mei, dacă nu-ți voi aduce înapoi pe Benjamin; dă-l în mîna
mea, și ți-l voi aduce înapoi.” Iacov a zis: “Fiul meu nu se 38
poate pogorî împreună cu voi; căci fratele lui a murit, și el a
rămas singur; dacă i s’ar întîmpla vreo nenorocire în călătoria
pe care o faceți, cu durere îmi veți pogorî perii mei cei albi în
locuința morților.”

Foametea bîntuia greu în țară. Cînd au isprăvit de mîn- 43, 2
cat grîul, pe care-l aduseseră din Egipt, Iacov a zis fiilor săi:
“Duceți-vă iarăș, și cumpărați-ne ceva merinde.” Iuda i-a 3
răspuns: “Omul acela ne-a spus curat: ‚Să nu-mi mai vedeți
fața, dacă fratele vostru nu va fi cu voi.‘ Dacă vrei deci să 4
trimeți pe fratele nostru cu noi, ne vom pogorî, și-ți vom
cumpăra merinde. Dar dacă nu vrei să-l trimeți, nu ne vom 5
pogorî, căci omul acela ne-a spus: “Să nu-mi mai vedeți fața,
dacă fratele vostru nu va fi cu voi!” Israel a zis atunci: “Pen- 6
truce mi-ați făcut un astfel de rău, și ați spus omului acela
că mai aveți un frate?” Ei au răspuns: “Omul acela ne-a 7
întrebat despre noi și familia noastră, și a zis: ‚Mai trăiește
tatăl vostru? Mai aveți vreun frate? Și noi am răspuns la întrebările
acestea. Puteam noi să știm că are să zică: ‚Aduceți pe
fratele vostru?’” Iuda a zis tatălui său Israel: ‚Trimete copilul 8
cu mine, ca să ne sculăm și să plecăm, și vom trăi și nu vom
muri, noi, tu și copiii noștri. Răspund eu pentru el; ai să-l 9
ceri înapoi din mîna mea. Dacă nu-l voi aduce înapoi la tine, și
dacă nu-l voi pune înaintea ta, vinovat să fiu față de tine pentru
totdeauna. Căci dacă n’am mai fi zăbovit, de două ori ne-am 10
fi întors pînă acum.” Israel, tatăl lor, le-a zis: “Fiindcă tre- 11

buie, faceți așa. Luați-vă în saci ceva din cele mai bune roade ale țării, ca să duceți un dar omului aceleuia, și anume: puțin leac alinător, și puțină miere, mirodenii, smirnă, fisticuri și migdale. Luați cu voi argint îndoit, și duceți înapoi argintul, pe care vi-l puseseră la gura sacilor: poate că a fost o greșeală. Luați și pe fratele vostru, sculați-vă și întoarceți-vă la omul acela. Dumnezeu Cel Atotputernic să vă facă să căpătați trecere înaintea omului aceleuia, și să lase să se întoarcă împreună cu voi pe celalt frate al vostru și pe Benjamin! Iar eu, dacă trebuie să fiu lipsit de copiii mei, lipsit să fiu!” Au luat darul; au luat cu ei argint îndoit, precum și pe Benjamin; s’au sculat, s’au pogorît în Egipt, și s’au înfățișat înaintea lui Iosif. Cum a văzut Iosif pe Benjamin cu ei, a zis economului său: “Bagă pe oamenii aceștia în casă, taie vite și gătește; căci oamenii aceștia au să mănince cu mine la ameză.” Omul acela a făcut ce-i poruncise Iosif, și a dus pe oamenii aceia în casa lui Iosif. Ei s’au temut când au văzut că-i bagă în casa lui Iosif, și au zis: “Ne bagă înlăuntru din pricina argintului pus în sacii noștri data trecută; vor să se năpustească peste noi, ca să ne ia robi, și să pună mâna pe măgarii noștri.” S’au apropiat de economul casei lui Iosif, și au intrat în vorbă cu el la ușa casei; și au zis: “Domnule, noi ne-am mai pogorît odată aici, ca să cumpărăm merinde. Apoi, când am ajuns la locul unde trebuia să rămînem peste noapte, ne-am deschis sacii; și iatăcă argintul fiecăruia era la gura sacului său, argintul nostru, după greutatea lui: și l-am adus înapoi cu noi. Am adus și alt argint, ca să cumpărăm merinde. Nu știm cine a pus argintul în sacii noștri.” Economul a răspuns: “Fiți pe pace! Nu vă temeți de nimic. Dumnezeu vostru, Dumnezeu tatălui vostru, v’a pus pe ascuns o comoară în saci. Argintul vostru a trecut prin minile mele.” Și le-a adus și pe Simeon. Omul acesta i-a băgat în casa lui Iosif; le-a dat apă de și-au spălat picioarele; a dat și nutreț măgarilor lor. Ei și-au pregătit darul pînă la venirea lui Iosif, la ameză; căci aflaseră că au să mănince la el. Când a ajuns Iosif acasă, i-au dat darul, pe care i-l aduseseră, și s’au aruncat cu fața la pămînt înaintea lui. El i-a întrebat de sănătate; și a zis: “Bătrînul

vostru tată, de care ați vorbit, este sănătos? Mai trăiește?” Ei au răspuns: “Robul tău, tatăl nostru, este sănătos; trăiește încă”. Și s’au plecat și s’au aruncat cu fața la pământ. Iosif a ridicat ochii; și, aruncînd o privire spre frate-său Beniamin, fiul mamei sale, a zis: “Acesta este fratele vostru cel tînăr, despre care mi-ați vorbit?” Și a adăugat: “Dumnezeu să aibă milă de tine, fiule!” Iosif a isprăvit repede, căci i se rupea inima pentru fratele său, și simțea nevoie să plîngă; a intrat de grab într’o odaie, și a plîns acolo. După ce s’a spălat pe față, a ieșit din odaie; și, silindu-se să se stăpînească, a zis: “Aduceți de mîncare!” Au adus de mîncare lui Iosif deoparte, și fraților lui de o parte; Egiptenilor, cari mînceau cu el, le-au adus deasemenea mîncare de o parte; căci Egiptenii nu puteau să mănînce cu Evreii, fiindcă lucrul acesta pentru ei este o urîciune. Frații lui Iosif s’au așezat la masă în fața lui: dela întîiul născut, după dreptul lui de întîi născut, și pînă la cel mai tînăr, așezați după vîrstă; și se uitau unii la alții cu mirare. Iosif a pus să le dea din bucatele cari erau înaintea lui; iar Beniamin a căpătat de cinci ori mai mult decît ceilalți. Și au băut, și s’au veselit împreună cu el.

Iosif a dat următoarea poruncă economului casei lui: “Umple cu merinde sacii oamenilor acestora, cît vor putea să ducă, și pune argintul fiecăruia la gura sacului său. Să pui și paharul meu, paharul de argint, la gura sacului celui mai tînăr, împreună cu argintul cuvenit pentru prețul grîului lui”. Economul a făcut cum îi poruncise Iosif. Dimineața, cum s’a crăpat de ziuă, au dat drumul oamenilor acestora împreună cu măgarii lor. Dar abia ieșiseră din cetate, și nu se depărtaseră deloc de ea, cînd Iosif a zis economului său: “Scoală-te, aleargă după oamenii aceia; și, cînd îi vei ajunge, să le spui: ,Pentru ce ați răsplătit binele cu rău? De ce ați furat paharul din care bea domnul meu, și de care se slujește pentru ghicit? Rău ați făcut că v’ați purtat astfel.” Economul i-a ajuns, și le-a spus aceste cuvinte. Ei i-au răspuns: “Domnule, pentru ce vorbești astfel? Să ferească Dumnezeu pe robii tăi să fi săvîrșit o asemenea faptă! Iată, noi ți-am adus din țara Canaanului argintul, pe care l-am găsit la gura sacilor noștri; cum am fi

9 putut să furăm argint sau aur din casa domnului tău? Să
moară acela dintre robii tăi la care se va găsi paharul, și noi
10 înșine să fim robi ai domnului nostru!” El a zis: “Fie după
cuvintele voastre! Acela la care se va găsi paharul, să fie robul
11 meu; iar voi veți fi nevinovați.” ’ndată, și-a pogorît fiecare
12 sacul la pământ. Fiecare și-a deschis sacul. Economul i-a sco-
tocit, începînd cu cel mai în vîrstă și sfîrșind cu cel mai tînăr;
13 și paharul a fost găsit în sacul lui Beniamin. Ei și-au rupt
hainele, și-a încărcat fiecare măgarul, și s’au întors în cetate.
14 Iuda și frații lui au ajuns la casa lui Iosif, pe cînd era el încă
15 acolo, și s’au aruncat cu fața la pământ înaintea lui. Iosif le-a
zis: “Ce faptă ați făcut? Nu știți că un om ca mine are putere
16 să ghicească?” Iuda a răspuns: “Ce să mai spunem domnului
nostru? Cum să mai vorbim? Cum să ne mai îndreptățim?”
Dumnezeu a dat pe față nelegiuirea robilor tăi. Iată-ne robi
ai domnului nostru: noi, și acela la care s’a găsit paharul.”
17 Dar Iosif a zis: “Să mă ferească Dumnezeu să fac așa ceva!
Omul la care s’a găsit paharul, va fi robul meu; dar voi, suiți-
18 vă înapoi în pace la tatăl vostru.” Atunci Iuda s’a apropiat
de Iosif, și a zis: “Te rog, domnul meu, dă voie robului tău să
spună o vorbă domnului meu, și să nu te mîinii pe robul tău!
19 Căci tu ești ca Faraon. Domnul meu a întrebat pe robii săi,
zicînd: “Mai trăește tatăl vostru, și mai aveți vreun frate?”
20 Noi am răspuns domnului meu: “Avem un tată bătrîn, și un
frate tînăr, copil făcut la bătrîneța lui; băiatul acesta avea un
frate care a murit, și care era dela aceeaș mamă; el a rămas sin-
21 gur, și tatăl lui îl iubește.” Tu ai spus robilor tăi: “Aduceți-l
22 la mine ca să-l văd cu ochii mei.” Noi am răspuns domnului
meu: “Băiatul nu poate părăsi pe tatăl său; dacă-l va părăsi,
23 tatăl său are să moară.” Tu ai spus robilor tăi: “Dacă nu
se va pogori și fratele vostru împreună cu voi, să nu-mi mai
24 vedeți fața.” Cînd ne-am suit la tatăl meu, robul tău, i-am
25 spus cuvintele domnului meu. Tatăl nostru a zis: “Duceți-vă
26 iarăș să ne cumpărați ceva merinde.” Noi am răspuns: “Nu
putem să ne ducem; dar dacă fratele nostru cel tînăr va fi cu
noi, ne vom duce; căci nu putem vedea fața omului aceluia,
27 de cît dacă fratele nostru cel tînăr va fi cu noi.” Robul tău,

tatăl nostru, ne-a zis: “Voi știți că nevastă-mea mi-a născut doi fii. Unul a ieșit dela mine, și cred că a fost sfișiat negreșit de fiare, căci nu l-am mai văzut pînă astăzi. Dacă-mi mai luați și pe acesta, și i se va întîmpla vreo nenorocire, cu durere îmi veți pogori bătrînețele în locuința morților.” Acum, dacă mă voi întoarce la robul tău, tatăl meu, fără să avem cu noi băiatul de sufletul căruia este nedeslipit sufletul lui, el are să moară, cînd va vedea că băiatul nu este; și robii tăi vor pogori cu durere în locuința morților bătrînețele robului tău, tatăl nostru. Căci robul tău s’a pus cheazăș pentru copil, și a zis tatălui meu: “Dacă nu-l voi aduce înapoi la tine, vinovat să fiu pentru totdeauna față de tatăl meu.” ’ngăduie, dar, te rog, robului tău să rămînă în locul băiatului, ca rob al domnului meu; iar băiatul să se suie înapoi cu frații săi. Cum mă voi putea sui eu la tatăl meu, dacă băiatul nu este cu mine? Ah! să nu văd mîhnirea tatălui meu!”

Iosif nu s’a mai putut stăpîni înaintea tuturor celor ce-l înconjura. Și a strigat: “Scoateți afară pe toată lumea.” Și n’a mai rămas nimeni cu Iosif, cînd s’a făcut cunoscut fraților săi. A izbucnit într’un plîns așa de tare că l-au auzit Egiptenii și casa lui Faraon. Iosif a zis fraților săi: “Eu sînt Iosif! Mai trăiește tatăl meu?” Dar frații lui nu i-au putut răspunde, așa de încremeniți rămăseseră înaintea lui. Iosif a zis fraților săi: “Apropiați-vă de mine.” Și ei s’au apropiat. El a zis: “Eu sînt fratele vostru Iosif, pe care l-ați vîndut ca să fie dus în Egipt. Acum, nu vă întristați și nu fiți mîhniți că m’ați vîndut ca să fiu adus aici, căci ca să vă scap viața m’a trimes Dumnezeu înaintea voastră. Iată sînt doi ani decînd bîntuie foametea în țară; și încă cinci ani, nu va fi nici arătură, nici seceriș. Dumnezeu m’a trimes înaintea voastră ca să vă rămînă sămînța vie în țară, și ca să vă păstreze viața printr’o mare izbăvire. Așa că nu voi m’ați trimes aici, ci Dumnezeu; El m’a făcut ca un tată al lui Faraon, stăpîn peste toată casa lui, și cîrmuitorul întregii țări a Egiptului. Grăbiți-vă de vă suiți la tatăl meu, și spuneți-i: “Așa a vorbit fiul tău Iosif: ,Dumnezeu m’a pus domn peste tot Egiptul; pogoară-te la mine și nu zăbovi! Vei locui în ținutul Gosen, și vei fi lîngă mine, tu, fiii tăi, și fiii

11 fiilor tăi, oile tale și boii tăi, și tot ce este al tău. Acolo te
12 voi hrăni, căci vor mai fi încă cinci ani de foamete; și astfel nu
13 vei pieri, tu, casa ta, și tot ce este al tău. Voi vedeți cu ochii
14 voștri, și fratele meu Benjamin vede cu ochii lui că eu însumi
15 vă vorbesc. Istorisiți tatălui meu toată slava pe care o am
16 în Egipt, și tot ce ați văzut; și aduceți aici cât mai curînd pe
17 tatăl meu.” El s’a aruncat pe gîtul fratelui său Benjamin, și
18 a plîns; și Benjamin a plîns și el pe gîtul lui. A îmbrățișat de
19 asemenea pe toți frații lui, plîngînd. După aceea, frații lui au
20 stat de vorbă cu el. S’a răspîndit vestea în casa lui Faraon
21 că au venit frații lui Iosif; lucrul acesta a plăcut lui Faraon
22 și slujitorilor lui. Faraon a zis lui Iosif: “Spune fraților tăi:
23 ,Iată ce să faceți: ,încărcați-vă dobitoacele, și plecați în țara
24 Canaanului; luați pe tatăl vostru și familiile voastre, și veniți
25 la mine. Eu vă voi da ce este mai bun în țara Egiptului, și
26 veți mîncă grăsimea țării. Ai poruncă să le spui: “Așa să
27 faceți! Luați-vă din țara Egiptului cară pentru pruncii voștri
28 și pentru nevestele voastre; aduceți pe tatăl vostru, și veniți.
29 Să nu vă pară rău de ceeace veți lăsa; căci tot ce este mai bun
30 în țara Egiptului va fi pentru voi.” Fiii lui Israel au făcut
31 așa. Iosif le-a dat cară, după porunca lui Faraon; le-a dat și
32 merinde pentru drum. Le-a dat la toți haine de schimb, iar
33 lui Benjamin i-a dat trei sute de sicli de argint și cinci haine
34 de schimb. Tatălui său i-a trimes zece măgari încărcăți cu ce
35 era mai bun în Egipt, și zece măgărițe încărcate cu grîu, pîne
36 și merinde, pentru ca să aibă pe drum. Apoi a dat drumul
37 fraților săi, cari au plecat; și le-a zis: “Să nu vă certați pe
38 drum.” Ei au ieșit din Egipt, și au ajuns în țara Canaanului,
39 la tatăl lor Iacov. Și i-au spus: “Iosif tot mai trăiește, și
40 chiar el cîrmuiește toată țara Egiptului.” Dar inima lui Iacov
41 a rămas rece, pentrucă nu-i credea. Cînd i-au istorisit însă
42 tot ce le spusese Iosif, și a văzut carele pe cari le trimesese Iosif
43 ca să-l ducă, duhul tatălui lor, Iacov, s’a înviorat. Și Israel a
44 zis: “Destul! Fiul meu Iosif tot mai trăiește! Vreau să mă duc
45 să-l văd înainte de moarte.”

46 Israel a plecat, cu tot ce avea. A ajuns la Beer-Șeba, și a
2 adus jertfe Dumnezeuului tatălui său Isaac. Dumnezeu a vor-

bit lui Israel, într'o vedenie noaptea, și a zis: "Iacove! Iacove!"
Israel a răspuns: "Iată-mă!" Și Dumnezeu a zis: "Eu sînt 3
Dumnezeu, Dumnezeul tatălui tău. Nu te teme să te pogori
în Egipt, căci acolo te voi face să ajungi un neam mare. Eu 4
însuși Mă voi pogorî cu tine în Egipt, și Eu însuși te voi
scoate iarăș de acolo; iar Iosif îți va închide ochii." Iacov a 5
părăsit Beer-Șeba; și fiii lui Israel au pus pe tatăl lor Iacov, cu
copilașii și nevestele lor, în carele pe cari le trimesese Faraon
ca să-l ducă. Și-au luat și turmele și averile, pe cari le ag- 6
oniseră în țara Canaanului. Și Iacov s'a dus în Egipt, cu
toată familia lui. A luat cu el în Egipt pe fiii lui și pe fiii 7
fiilor lui, pe fiicele lui și pe fiicele fiilor lui, și pe toată familia
lui. Iată numele fiilor lui Israel, cari au venit în Egipt. Iacov 8
și fiii lui. 'ntîiul născut al lui Iacov: Ruben. Fiii lui Ruben: 9
Enoh, Palu, Hețron și Carmi. -Fiii lui Simeon: Iemuel, Iamin, 10
Ohad, Iachin și Tohar; și Saul, fiu dintr'o femeie Cananită. - 11
Fiii lui Levi: Gherșon, Chehat, și Merari.- Fiii lui Iuda: Er, 12
Onan, Șela, Pereț și Zarah; dar Er și Onan au murit în țara
Canaanului. Fiii lui Pereț au fost: Hețron și Hamul.- Fiii lui 13
Isahar: Tola, Puva, Iov și Șimron.- Fiii lui Zabulon: Sered, 14
Elon și Iahleel. Aceștia sînt fiii, pe cari i-a născut lui Iacov 15
Lea în Padan-Aram, împreună cu fiică-sa Dina. Fiii și fiicele
lui alcătuiau în totul treizeci și trei de inși. Fiii lui Gad: Ți- 16
fion, Haggi, Șuni, Ețbon, Eri, Arodi și Areli.- Fiii lui Așer: 17
Imna, Ișva, Ișvi și Beria; și Serah, sora lor. Și fiii lui Beria:
Heber și Malchiel. Aceștia sînt fiii Zilpei, pe care o dăduse 18
Laban fetei sale Lea; pe aceștia i-a născut ea lui Iacov. 'n
totul șaisprezece inși. Fiii Rahelei, nevasta lui Iacov: Iosif și 19
Beniamin.- Lui Iosif i s'au născut, în țara Egiptului: Manase 20
și Efraim, pe cari i-a născut Asnat fata lui Poti-Fera, pre-
tul lui On.- Fiii lui Beniamin; Bela, Becher, Așbel, Ghera, 21
Naaman, Ehi, Roș, Mupim, Hupim și Ard. Aceștia sînt fiii 22
Rahelei, pe cari i-a născut lui Iacov. 'n totul patrusprezece
inși. Fiii lui Dan: Hușim. Fiii lui Neftali: Iahteel, Guni, 23, 24
Iețer și Șilem. Aceștia sînt fiii Bilhei, pe care o dăduse Laban 25
fetei sale Rahela; și pe aceștia i-a născut ea lui Iacov. 'n totul,
șapte inși. Sufletele cari au venit cu Iacov în Egipt și cari 26

ieșiseră din el, erau în totul șasezeci și șase, fără să numărăm
27 nevestele fiilor lui Iacov. Și Iosif avea doi fii, cari i se născu-
cuseră în Egipt. -Toate sufletele din familia lui Iacov, cari au
28 venit în Egipt, erau în număr de șaptezeci. Iacov a trimis
pe Iuda înainte la Iosif, ca să-i dea de știre să-i iasă înainte
29 în Gosen. Și au venit în ținutul Gosen. Iosif și-a pregătit
carul și s'a suit ca să se ducă în Gosen, în întâmpinarea tatălui
său Israel. Cum l-a văzut, s'a aruncat pe gîtul lui, și a plîns
30 multă vreme pe gîtul lui. Israel a zis lui Iosif: "Acum pot
31 să mor, fiindcă ți-am văzut fața, și tu tot mai trăiești." Iosif
a zis fraților săi și familiei tatălui său: "Mă duc să înștiințez
pe Faraon, și să-i spun: 'Frații mei și familia tatălui meu, cari
32 erau în țara Canaan, au venit la mine. Oamenii aceștia sînt
păștori, căci cresc vite; ei și-au adus oile și boii, și tot ce este al
33 lor.'" Și, cînd vă va chema Faraon și vă va întreba: "Cu ce vă
34 îndeletniciți?" voi să răspundeți: "Robii tăi au crescut vite,
din tinereța noastră pînă acum, atît noi cît și părinții noștri.
'n felul acesta, veți locui în ținutul Gosen, căci toți păstorii
sînt o urîciune pentru Egipteni."

47 Iosif s'a dus să înștiințeze pe Faraon, și i-a spus: "Frații
mei și tatăl meu au sosit din țara Canaan, cu oile și boii, și cu
2 tot avutul lor; și sînt în ținutul Gosen." A luat pe cinci din
3 frații lui, și i-a adus înaintea lui Faraon. Faraon a întrebat
pe frații lui Iosif: "Cu ce vă îndeletniciți?" Ei au răspuns lui
Faraon: "Robii tăi sînt păstori, cum erau și părinții noștri."
4 Și au mai zis lui Faraon: "Noi am venit ca să locuim o vreme
aici în țară, pentru că nu mai este pășune pentru oile robilor
tăi, și este o mare foamete în țara Canaanului; îngăduie dar ro-
5 bilor tăi să locuiască în ținutul Gosen." Faraon a zis lui Iosif:
6 "Tatăl tău și frații tăi au venit la tine. Țara Egiptului este
deschisă înaintea ta; așează pe tatăl tău și pe frații tăi în cea
mai bună parte a țării. Să locuiască în ținutul Gosen; și dacă
găsești printre ei oameni destoinici, pune-i în fruntea turmelor
7 mele." Iosif a adus pe tatăl său Iacov, și l-a înfățișat înaintea
8 lui Faraon. Și Iacov a binecuvîntat pe Faraon. Faraon a în-
trebat pe Iacov: "Care este numărul zilelor anilor vieții tale?"
9 Iacov a răspuns lui Faraon: "Zilele anilor călătoriei mele sînt

o sută treizeci de ani. Zilele anilor vieții mele au fost puține la număr și rele, și n’au atins zilele anilor vieții părinților mei, în timpul călătoriei lor.” Iacov a binecuvîntat iarăș pe Faraon, și a plecat dinaintea lui Faraon. Iosif a așezat pe tatăl său și pe frații săi, și le-a dat o moșie în țara Egiptului, în cea mai bună parte a țării, în ținutul lui Ramses, cum poruncise Faraon. Iosif a hrănit cu pîne pe tatăl său, pe frații săi, și pe toată familia tatălui său, după numărul copiilor. Nu mai era pîne în toată țara, căci foametea era foarte mare; țara Egiptului și țara Canaanului tînjeau, din pricina foametei. Iosif a strîns tot argintul, care se găsea în țara Egiptului și în țara Canaanului, în schimbul grîului, pe care-l cumpărau oamenii, și astfel a făcut ca tot argintul acesta să intre în casa lui Faraon. Cînd s’a sfîrșit argintul din țara Egiptului și din țara Canaanului, toți Egiptenii au venit la Iosif, și au zis: “Dă-ne pîne! Pentruce să murim în fața ta? Căci argint nu mai avem.” Iosif a zis: “Dați vitele voastre, și vă voi da pîne în schimbul vitelor voastre, dacă nu mai aveți argint.” Și-au adus vitele la Iosif, și Iosif le-a dat pîne în schimbul cailor, în schimbul turmelor de oi și de boi, și în schimbul măgarilor. Le-a dat astfel pîne în anul acela în schimbul tuturor turmelor lor. Dupăce a trecut anul acela, au venit la Iosif în anul următor, și i-au zis: “Nu putem să ascundem domnului nostru faptul că argintul s’a sfîrșit, și turmele de vite au trecut în stăpînirea domnului nostru; nu mai rămîn înaintea domnului nostru de cît trupurile și pămînturile noastre. Pentruce să murim sub ochii tăi, noi și pămînturile noastre? Cumpără-ne împreună cu pămînturile noastre în schimbul pînii, și vom fi ai domnului nostru, noi și pămînturile noastre. Dă-ne sămînță să sămănăm, ca să trăim și să nu murim, și să nu ne rămînă pămînturile pustii.” Iosif a cumpărat pentru Faraon toate pămînturile Egiptului; căci Egiptenii și-au vîndut fiecare ogorul, pentrucă îi silea foametea. Și țara a ajuns în stăpînirea lui Faraon. Cît despre popor, l-a mutat în cetăți, dela o margine hotarelor Egiptului pînă la cealaltă. Numai pămînturile preoților nu le-a cumpărat, pentrucă era o lege a lui Faraon, dată în folosul preoților, cari trăiau din venitul pe care li-l dădea Faraon: de aceea

23 ei nu și-au vîndut pămînturile. Iosif a zis poporului: “V’am
cumpărat azi cu pămînturile voastre, pentru Faraon; iată, vă
24 dau sămînță, ca să puteți sămăna pămîntul. La vremea road-
elor, veți da a cincea parte lui Faraon; iar celelalte patru părți
vă vor rămînea vouă, ca să sămănați ogoarele, și să vă hrăniți
împreună cu copiii voștri și cu cei ce sînt în casele voastre.”
25 Ei au zis: “Tu ne-ai scăpat viața! Să căpătăm trecere înaintea
26 domnului nostru, și vom fi robi ai lui Faraon.” Iosif a făcut
din aceasta o lege, care a rămas în picioare pînă în ziua de azi,
și după care, a cincea parte din venitu pămînturilor Egiptului
este a lui Faraon; numai pămînturile preoților nu sînt ale lui
27 Faraon. Israel a locuit în țara Egiptului, în ținutul Gosen. Ei
28 s’au înstărit, au crescut și s’au înmulțit foarte mult. Iacov a
trăit șaptesprezece ani în țara Egiptului; și zilele anilor vieții
29 lui Iacov au fost de o sută patruzeci și șapte de ani. Cînd s’a
apropiat Israel de clipa morții, a chemat pe fiul său Iosif, și
i-a zis: “Dacă am căpătat trecere înaintea ta, pune, rogu-te,
mîna sub coapsa mea, și poartă-te cu bunătate și credincioșie
30 față de mine: să nu mă îngropi în Egipt. Ci cînd mă voi culca
lîngă părinții mei, să mă scoți afară din Egipt, și să mă îngropi
în mormîntul lor.” Iosif a răspuns: “Voi face după cuvîntul
31 tău.” Iacov a zis: “Jură-mi.” Și Iosif i-a jurat. Apoi Israel
s’a plecat cu fața pe căpătîiul patului.

48 După aceea, au venit și au spus lui Iosif: “Tatăl tău este
bolnav.” Și Iosif a luat cu el pe cei doi fii ai săi, Manase și
2 Efraim. Au dat de știre lui Iacov, și i-au spus: “Iată că fiul tău
Iosif vine la tine.” Și Israel și-a adunat puterile, și s’a așezat
3 pe pat. Iacov a zis lui Iosif: “Dumnezeul Cel Atotputernic
4 mi S’a arătat la Luz, în țara Canaan, și m’a binecuvîntat. El
mi-a zis: “Te voi face să crești, te voi înmulți, și voi face din
tine o ceată de popoare; voi da țara aceasta seminței tale după
5 tine, ca s’o stăpînească pentru totdeauna. Acum, cei doi fii,
cari ți s’au născut în țara Egiptului, înainte de venirea mea la
tine în Egipt, vor fi ai mei; Efraim și Manase vor fi ai mei, ca
6 și Ruben și Simeon. Dar copiii, pe cari i-ai născut după ei,
vor fi ai tăi; ei vor purta numele fraților lor în partea lor de
7 moștenire. La întoarcerea mea din Padan, Rahela a murit pe

drum lângă mine, în țara Canaan, la o depărtare bunicică de Efrata; și am îngropat-o acolo, pe drumul care duce la Efrata, sau Betleem.” Israel s’a uitat la fiii lui Iosif, și a zis: “Cine 8
sînt aceștia?” Iosif a răspuns tatălui său: “Sînt fiii mei, pe 9
cari mi i-a dat Dumnezeu aici.” Israel a zis: “Apropie-i, te rog, de mine, ca să-i binecuvintez.” Ochii lui Israel erau îngreuiți 10
de bătrîneță, așa că nu mai putea să vadă. Iosif i-a apropiat de el; și Israel i-a sărutat, și i-a îmbrățișat. Israel a zis lui Iosif: 11
“Nu credeam că am să-ți mai văd fața, și iată că Dumnezeu m’a făcut să-ți văd și sămînța.” Iosif i-a dat la o parte de 12
lîngă genunchii tatălui său, și s’a aruncat cu fața la pămînt înaintea lui. Apoi Iosif i-a luat pe amîndoi, pe Efraim cu mîna 13
dreaptă, la stînga lui Israel, și pe Manase cu mîna stîngă, la dreapta lui Israel, și i-a adus aproape de el. Israel și-a întins 14
mîna dreaptă și a pus-o pe capul lui Efraim, care era cel mai tînăr, iar mîna stîngă a pus-o pe capul lui Manase; înadins și-a încrucișat mîinile astfel, căci Manase era cel dintîi născut. A binecuvîntat pe Iosif, și a zis: “Dumnezeul, înaintea căruia 15
au umblat părinții mei, Avraam și Isaac, Dumnezeu, care m’a călăuzit de cînd m’am născut, pînă în ziua aceasta, ’ngerul, 16
care m’a izbăvit de orice rău, să binecuvinteze pe copiii aceștia! Ei să poarte numele meu și numele părinților mei, Avraam și Isaac, și să se înmulțească foarte mult în mijlocul țării!” Lui 17
Iosif nu i-a venit bine cînd a văzut că tatăl său își pune mîna dreaptă pe capul lui Efraim; deaceea a apucat mîna tatălui său, ca s’o ia de pe capul lui Efraim, și s’o îndrepte pe al lui Manase. Și Iosif a zis tatălui său: “Nu așa, tată, căci 18
acela este cel întîi născut; pune-ți mîna dreaptă pe capul lui.” Tatăl său n’a vrut, ci a zis: “Știu, fiule, știu; și el va ajunge 19
un popor, și el va fi mare; dar fratele lui cel mai mic va fi mai mare decît el; și sămînța lui va ajunge o ceată de neamuri.” El i-a binecuvîntat în ziua aceea, și a zis: “Numele tău îl vor 20
întrebuința Israeliții cînd vor binecuvînta, zicînd: ,Dumnezeu să Se poarte cu tine cum S’a purtat cu Efraim și cu Manase!” Și a pus astfel pe Efraim înaintea lui Manase. Israel a zis lui 21
Iosif: “Iată că în curînd am să mor! Dar Dumnezeu va fi cu voi, și vă va aduce înapoi în țara părinților voștri. ’ți dau, 22

mai mult decît fraților tăi, o parte, pe care am luat-o din mîna Amoriților cu sabia mea și cu arcul meu.”

49 Iacov a chemat pe fiii săi, și a zis: “Strîngeți-vă, și vă voi
2 vesti ce vi se va întîmpla în vremile cari vor veni. “Strîngeți-
vă, și ascultați, fii ai lui Iacov! Ascultați pe tatăl vostru Israel!
3 Ruben, tu, întîiul meu născut, Puterea mea și pîrga tăriei mele,
4 ’ntîiul în vrednicie, și întîiul în putere, Năvalnic ca apele, -tu
nu vei mai avea întîietatea! Căci te-ai suit în patul tatălui
5 tău, Mi-ai spurcat patul, suindu-te în el. Simeon și Levi sînt
6 frați; Săbiile lor sînt niște unelte de sîlnicie. Nu vreau să in-
tre sufletul meu la sfaturile lor, Nu vreau să se unească duhul
meu cu adunarea lor! Căci, în mînia lor, au ucis oameni, Și,
7 în răutatea lor, au tăiat vinele taurilor. Blestemată să fie mî-
nia lor, pentru că a fost prea turbată, Și furia lor, căci a fost
prea sălbatică! ’i voi împărți în Iacov, Și-i voi risipi în Israel.
8 Iudo, tu vei primi laudele fraților tăi; Mîna ta va apuca de
ceafă pe vrăjmașii tăi. Fiii tatălui tău se vor închina pînă la
9 pămînt înaintea ta. Iuda este un pui de leu. Tu te-ai întors
dela măcel, fiule! Iuda își pleacă genunchii, se culcă întocmai
10 ca un leu, Ca o leoaică: cine-l va scula? Toiagul de domnie
nu se va depărta din Iuda, Nici toiagul de cîrmuire dintre pi-
cioarele lui, Pînă va veni Șilo, Și de El vor asculta popoarele.
11 El își leagă măgarul de viță, Și de cel mai bun butuc de viță
mînzul măgăriței lui; ’și spală haina în vin, Și mantaua în
12 sîngele strugurilor. Are ochii roși de vin, Și dinții albi de
13 lapte. Zabulon va locui pe țărmul mărilor, Lîngă limanul
14 corăbiilor, Și hotarul lui se va întinde înspre Sidon. Isahar
15 este un măgar osos, Care se culcă în grajduri. Vede că locul
unde se odihnește este plăcut, Și că ținutul lui este măreț;
16 ’și pleacă umărul subt povară, Și se supune birului. Dan va
17 judeca pe poporul său, Ca una din semînțiile lui Israel. Dan
va fi un șarpe pe drum, O năpîrcă pe cărare, Mușcînd călcîiele
18 calului, Făcînd să cadă călărețul pe spate. ’n ajutorul Tău,
19 nădăjduiesc, Doamne! Peste Gad vor da iuruș cete înarmate,
20 Dar și el va da iuruș peste ele și le va urmări. Așer dă o
21 hrană minunată; El va da bucate alese împăraților. Neftali
22 este o cerboaică slobodă: Rostește cuvinte frumoase. Iosif

este vlăstarul unui pom roditor, Vlăstarul unui pom roditor
sădit lângă un izvor; Ramurile lui se înalță deasupra zidului.
Arcașii l-au ațîțat, au aruncat săgeți, Și l-au urmărit cu ura 23
lor. Dar arcul lui a rămas tare, Și mînilor lui au fost întărite 24
De mînilor Puternicului lui Iacov: Și a ajuns astfel păstorul,
stînca lui Israel. Aceasta este lucrarea Dumnezeuului tatălui 25
tău, care te va ajuta; Aceasta este lucrarea Celui Atotputernic,
care te va binecuvînta Cu binecuvîntările cerurilor de sus, Cu
binecuvîntările apelor de jos, Cu binecuvîntările țîțelor și ale
pîntecelui mamei. Binecuvîntările tatălui tău 'ntrec binecu- 26
vîntările părinților mei, și se înalță Pînă în creștetul dealurilor
vecinice: Ele să vină peste capul lui Iosif, Peste creștetul ca-
pului domnului fraților săi! Beniamin este un lup care sfășie; 27
Dimineața, mănîncă prada, Iar seara, împarte prada răpîită.”
Aceștia sînt toți ceice alcătuiesc cele douăsprezece seminții ale 28
lui Israel. Și acestea sînt lucrurile, pe cari li le-a spus tatăl
lor, cînd i-a binecuvîntat. I-a binecuvîntat, pe fiecare cu o
binecuvîntare deosebită. Apoi le-a dat porunca următoare: 29
“Eu am să fiu adăugat la poporul meu; deci să mă îngropați
împreună cu părinții mei, în peștera care este în ogorul Heti-
tului Efron, în peștera din ogorul Macpela, care este față în 30
față cu Mamre, în țara Canaan. Acesta este ogorul, pe care
l-a cumpărat Avraam de la Hetitul Efron, ca moșie de înmor-
mîntare. Acolo au îngropat pe Avraam și pe Sara, nevasta 31
lui; acolo au îngropat pe Isaac și pe Rebeca, nevasta lui; și
acolo am îngropat eu pe Lea. Ogorul și peștera care se află 32
acolo au fost cumpărate dela fiii lui Het.” Cînd a insprăvit 33
Iacov de dat porunci fiilor săi, și-a tras picioarele în pat, și-a
dat duhul, și a fost adăugat la poporul său.

Iosif s'a aruncat pe fața tatălui său, l-a plîns, și l-a sărutat. **50**
A poruncit doftorilor, cari erau în slujba lui, să îmbălsămeze 2
pe tatăl său; și doftorii au îmbălsămat pe Israel. Patruzeci de 3
zile au trecut astfel și au fost întrebunțate cu îmbălsămarea
lui. Și Egiptenii l-au plîns șaptezeci de zile. Dupăce au trecut 4
zilele de jale, Iosif a vorbit oamenilor din casa lui Faraon, și
le-a zis: “Dacă am căpătat trecere înaintea voastră, spuneți,
vă rog, lui Faraon, ce vă spun eu. Tatăl meu m'a pus să 5

jur, zicînd: "Iată, în curînd eu am să mor! Să mă îngropi în mormîntul, pe care mi l-am săpat în țara Canaan. ' Aș vrea dar să mă sui acolo, ca să îngrop pe tatăl meu; și după aceea
6 mă voi întoarce." Faraon a răspuns: "Suiete-te, și îngroapă pe
7 tatăl tău, după jurămîntul pe care te-a pus să-l faci." Iosif s'a
suit, ca să îngroape pe tatăl său. 'mpreună cu el s'au suit toți
slujitorii lui Faraon, bătrînii casei lui, toți bătrînii țării Egiptului,
8 toată casa lui Iosif, frații săi, și casa tatălui său; n'au
9 lăsat în ținutul Gosen decît pruncii, oile și boii. 'mpreună cu
Iosif mai erau cară și călăreți, așa că alaiul era foarte mare.
10 Cînd au ajuns la aria lui Atad, care este dincolo de Iordan, au
făcut plîngere mare și jalnică; și Iosif a ținut în cinstea tatălui
11 său un bocet de șapte zile. Locuitorii țării, Cananiții, au fost
martori la bocetul acesta din aria lui Atad, și au zis: "Iată
un mare bocet printre Egipteni!" De aceea s'a dat acestei arii
numele Abel-Mițraim (Jalea Egiptenilor); ea este dincolo de
12 Iordan. Astfel au împlinit fiii lui Iacov poruncile tatălui lor.
13 L-au dus în țara Canaan și l-au îngropat în peștera din ogorul
Macpela, pe care-l cumpăraseră Avraam dela Hetitul Efron, ca
moșie de înmormîntare, și care este față în față cu Mamre.
14 Iosif, după ce a îngropat pe tatăl său, s'a întors în Egipt, împreună
cu frații săi și cu toți cei ce se suiseră cu el, ca să
15 îngroape pe tatăl său. Cînd au văzut frații lui Iosif că tatăl
lor a murit, au zis: "Dacă va prinde Iosif ură pe noi, și ne va
16 întoarce tot răul, pe care i l-am făcut?" Și au trimes să spună
lui Iosif: "Tatăl tău a dat porunca aceasta înainte de moarte:
17 "Așa să vorbiți lui Iosif: ,Oh! iartă nelegiuirea fraților tăi și
păcatul lor, căci ți-au făcut rău! Iartă acum păcatul robilor
Dumnezeului tatălui tău!" Iosif a plîns cînd a auzit cuvintele
18 acestea. Frații lui au venit și s'au aruncat ei înșiși cu fața la
19 pămînt înaintea lui, și i-au zis: "Sîntem robii tăi." Iosif le-a
zis: "Fiți fără teamă; căci sînt eu oare în locul lui Dumnezeu?
20 Voi, negreșit, v'ați gîndit să-mi faceți rău: dar Dumnezeu a
schimbat răul în bine, ca să îplinească ceace se vede azi, și
21 anume, să scape viața unui popor în mare număr. Fiți dar
fără teamă, căci eu vă voi hrăni, pe voi și pe copiii voștri." Și i-
22 a mîngăiat, și le-a îmbărbătat inimile. Iosif a locuit în Egipt,

el și casa tatălui său; și a trăit o sută zece ani. Iosif a văzut 23
pe fiii lui Efraim pînă la al treilea neam; și fiii lui Machir, fiul
lui Manase, s'au născut pe genunchii lui. Iosif a zis fraților 24
săi: “Eu am să mor! Dar Dumnezeu vă va cerceta, și vă va
face să vă suiți din țara aceasta în țara, pe care a jurat că o
va da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov.” Iosif a pus pe fiii lui 25
Israel să jure, zicînd: “Cînd vă va cerceta Dumnezeu, să luați
și oasele mele de aici.” Iosif a murit, în vîrstă de o sută zece 26
ani. L-au îmbălsămat, și l-au pus într'un sicriu în Egipt.

EXOD

1 ată numele fiilor lui Israel, intrați în Egipt; au in-
2 trat cu Iacov fiecare cu familia lui: Ruben, Simeon,
3, 4 Levi, Iuda, Isahar, Zabulon, Beniamin, Dan, Nef-
5 tali, Gad și Așer. Sufletele ieșite din coapsele lui
6 Iacov erau șaptezeci de toate. Iosif era atunci în Egipt. Iosif
7 a murit, și toți frații lui, și toată vârsta aceea de oameni. Fiii
8 lui Israel s'au înmulțit, s'au mărit, au crescut și au ajuns foarte
9 puternici. Și s'a umplut țara de ei. Peste Egipt s'a ridicat
10 un nou împărat, care nu cunoscuse pe Iosif. El a zis poporu-
11 lui său: "Iată că poporul copiilor lui Israel este mai mare și
12 mai puternic decît noi. Veniți să ne arătăm dibaci față de
13 el, ca să nu crească, pentru ca nu cumva, dacă se va întîm-
14 pla un război, să se unească și el cu vrăjmașii noștri, să ne
15 bată și să iasă apoi din țară." Și au pus peste ei isprăvniciei,
16 ca să-i asuprească prin munci grele. Astfel a zidit el cetățile
17 Pitom și Ramses, ca să slujească de hambare lui Faraon. Dar
18 cu cît îl asupreau mai mult, cu atît se înmulțea și creștea; și
19 s'au scîrbit de copiii lui Israel. Atunci Egiptenii au adus pe
20 copiii lui Israel la o aspră robie. Le-au făcut viața amară
prin lucrări grele de lut și cărămizi, și prin tot felul de lu-
crări depe cîmp: în toate muncile acestea pe cari-i sileau să
le facă, erau fără nici un pic de milă. 'mpăratul Egiptului a
poruncit moașelor Evreilor, numite una Șifra, și cealaltă Pua,
și le-a zis: "Cînd veți împlini slujba de moașe pe lângă femeile
Evreilor, și le veți vedea pe scaunul de naștere, dacă este băiat,
să-l omorîți; iar dacă este fată, s'o lăsați să trăiască." Dar
moașele s'au temut de Dumnezeu, și n'au făcut ce le poruncise
împăratul Egiptului: ci au lăsat pe copiii de parte bărbătească
să trăiască. 'mpăratul Egiptului a chemat pe moașe, și le-a
zis: "Pentru ce ați făcut lucrul acesta, și ați lăsat pe copiii
de parte bărbătească să trăiască?" Moașele au răspuns lui
Faraon: "Pentru că femeile Evreilor nu sînt ca Egiptencele; ele
sînt vînjoase și nasc înainte de venirea moașei." Dumnezeu a

făcut bine moaşelor; și poporul s'a înmulțit și a ajuns foarte mare la număr. Pentrucă moaşele se temuseră de Dumnezeu, 21
Dumnezeu le-a făcut case. Atunci Faraon a dat următoarea 22
poruncă la tot poporul lui: "Să aruncați în rîu pe orice băiat care se va naște, și să lăsați pe toate fetele să trăiască."

Un om din casa lui Levi luase de nevastă pe o fată a lui 2
Levi. Femeia aceasta a rămas însărcinată, și a născut un 2
fiu. A văzut că este frumos, și l-a ascuns trei luni. Ne mai 3
putînd să-l ascundă, a luat un sicriaș de papură, pe care l-
a uns cu lut și cu smoală; a pus copilul în el, și l-a așezat
între trestii, pe malul rîului. Sora copilului pîndea la o de- 4
părtare oarecare, ca să vadă ce are să i se întîmple. Fata lui 5
Faraon s'a pogorît la rîu, să se scalde; și fetele cari o însoțeau
se plimbau pe marginea rîului. Ea a zărit sicriașul în mijlocul
trestiiilor, și a trimes pe roaba ei să-l ia. L-a deschis și a văzut 6
copilul: era un băiețaș care plîngea. I-a fost milă de el, și a
zis: "Este un copil de al Evreilor!" Atunci sora copilului a zis 7
fetei lui Faraon: "Să mă duc să-ți chem o doică dintre femeile
Evreilor, ca să-ți alăpteze copilul?" "Du-te", i-a răspuns fata 8
lui Faraon. Și fata s'a dus și a chemat pe mama copilului.
Fata lui Faraon i-a zis: "Ia copilul acesta, alăptează-mi-l, și 9
îți voi plăti." Femeia a luat copilul, și l-a alăptat. Copilul a 10
crescut, și ea l-a adus fetei lui Faraon; și el i-a fost fiu. I-a pus
numele Moise (Scos); "căci", a zis ea, "l-am scos din ape." 'n 11
vremea aceea, Moise, crescînd mare, a ieșit pe la frații săi, și a
fost martor la muncile lor grele. A văzut pe un Egiptean, care
bătea pe un Evreu, unul dintre frații lui. S'a uitat în toate 12
părțile, și, văzînd că nu este nimeni, a omorît pe Egiptean și
l-a ascuns în nisip. A ieșit și în ziua următoare; și iată că 13
doi Evrei se certau. A zis celui ce n'avea dreptate: "Pentru
ce lovești pe semenul tău?" Și omul acela a răspuns: "Cine 14
te-a pus pe tine mai mare și judecător peste noi? Nu cumva ai
de gînd să mă omori și pe mine, cum ai omorît pe Egipteanul
acela?" Moise s'a temut și a zis: "Nu mai încape îndoială
că faptul este cunoscut. Faraon a aflat ce se petrecuse, și 15
căuta să omoare pe Moise. Dar Moise a fugit dinaintea lui
Faraon, și a locuit în țara Madian. A șezut lîngă o fîntînă.

16 Preotul din Madian avea șapte fete. Ele au venit să scoată apă, și au umplut jghiaburile ca să adape turma tatălui lor.
17 Dar au venit păstorii, și le-au luat la goană. Atunci Moise
18 s'a sculat, le-a ajutat, și le-a adăpat turma. Când s'au întors ele la tatăl lor Reuel, el a zis: "Pentru ce vă întoarceți
19 așa de curînd azi?" Ele au răspuns: "Un Egiptean ne-a scăpat din mîna păstorilor, și chiar ne-a scos apă, și a adăpat
20 turma." Și el a zis fetelor: "Unde este? Pentruce ați lăsat acolo pe omul acela! Chemați-l să mănînce pîne!" Moise s'a
22 hotărît să locuiască la omul acela, care i-a dat de nevastă pe fiică-sa Sefora. Ea a născut un fiu, căruia el i-a pus numele Gherșom (Sînt străin aici); "căci", a zis el, "locuiesc ca străin
23 într-o țară străină." După multă vreme, împăratul Egiptului a murit; și copiii lui Israel gemeau încă din pricina robiei, și scoteau strigăte desnădăjduite. Strigătele acestea, pe cari li
24 le smulgea robia, s'au suit pînă la Dumnezeu. Dumnezeu a auzit gemetele lor, și Și-a adus aminte de legămîntul Său făcut
25 cu Avraam, Isaac, și Iacov. Dumnezeu a privit spre copiii lui Israel, și a luat cunoștință de ei.

3 Moise păștea turma socrului său Ietro, preotul Madianului. Odată a mînat turma pînă dincolo de pustie, și a ajuns
2 la muntele lui Dumnezeu, la Horeb. 'ngerul Domnului i S'a arătat într'o flacără de foc, care ieșea din mijlocul unui rug. Moise s'a uitat; și iată că rugul era tot un foc, și rugul nu se
3 mistuia deloc. Moise a zis: "Am să mă întorc să văd ce este această vedenie minunată, și pentru ce nu se mistuie rugul."
4 Domnul a văzut că el se întoarce să vadă; și Dumnezeu l-a chemat din mijlocul rugului, și a zis: "Moise! Moise!" El
5 a răspuns: "Iată-mă!" Dumnezeu a zis: "Nu te apropia de locul acesta; scoate-ți încălțămintele din picioare, căci locul
6 pe care calci este un pămînt sfînt." Și a adăugat: "Eu sînt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov." Moise și-a ascuns fața, căci
7 se temea să privească pe Dumnezeu. Domnul a zis: "Am văzut asupra poporului Meu, care este în Egipt, și am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor lui; căci
8 îi cunosc durerile. M'am pogorît ca să-l izbăvesc din mîna

Egiptenilor, și să-l scot din țara aceasta și să-l duc într-o țară bună și întinsă, într'o țară unde curge lapte și miere, și anume, în locurile, pe cari le locuiesc Cananiții, Hetiții, Amoriții, Ferezitii, Heviții și Iebusiții. Iată că strigătele Israeliților au 9 ajuns pînă la Mine, și am văzut chinul cu care îi chinuesc Egiptenii. Acum, vino, Eu te voi trimete la Faraon, și vei 10 scoate din Egipt pe poporul Meu, pe copiii lui Israel.” Moise 11 a zis lui Dumnezeu: “Cine sînt eu, ca să mă duc la Faraon, și să scot din Egipt pe copiii lui Israel?” Dumnezeu a zis: 12 “Eu voi fi negreșit cu tine; și iată care va fi pentru tine semnul că Eu te-am trimes: după ce vei scoate pe popor din Egipt, veți sluji lui Dumnezeu pe muntele acesta.” Moise a zis lui 13 Dumnezeu: “Iată, cînd mă voi duce la copiii lui Israel, și le voi spune: ,Dumnezeul părinților voștri m'a trimes la voi'; și mă vor întreba: ,Care este Numele Lui, ce le voi răspunde?” Dumnezeu a zis lui Moise: “Eu sînt Cel ce sînt.” Și a adăugat: 14 “Vei răspunde copiilor lui Israel astfel: “Cel ce se numește ,Eu sînt', m'a trimes la voi.” Dumnezeu a mai zis lui Moise: “Așa 15 să vorbești copiilor lui Israel: ,Domnul, Dumnezeul părinților voștri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov, m'a trimes la voi. Acesta este Numele Meu pentru vecinicie, acesta este Numele Meu din neam în neam. Du-te, strînge pe bătrînii lui Israel, și spune-le: ,Mi s'a arătat 16 Domnul, Dumnezeul părinților voștri, Dumnezeul lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov. El a zis: ,V'am văzut, și am văzut ce vi se face în Egipt, și am zis: ,Vă voi scoate din suferința 17 Egiptului, și vă voi duce în țara Cananiților, Hetiților, Amoriților, Ferezitilor, Heviților și Iebusiților, într'o țară unde curge lapte și miere.' Ei vor asculta de glasul tău; și te vei duce, tu 18 și bătrînii lui Israel, la împăratul Egiptului, și îi veți spune: ,Domnul, Dumnezeul Evreilor, s'a întilnit cu noi. Dă-ne voie să mergem cale de trei zile în pustie, ca să aducem jertfe Domnului, Dumnezeului nostru.' Știu că împăratul Egiptului n'are 19 să vă lase să plecați decît silit de o mîna puternică. Eu 'mi voi întinde mîna, și voi lovi Egiptul cu tot felul de minuni, pe cari le voi face în mijlocul lui. După aceea, are să vă lase să plecați.' Voi face chiar ca poporul acesta să capete trecere 21

înaintea Egiptenilor; și, cînd veți pleca, nu veți pleca cu mîinile
22 goale. Fiecare femeie va cere dela vecina ei și dela cea care
locuiește în casa ei, vase de argint, vase de aur, și haine, pe
cari le veți pune pe fiii și ficele voastre. Și veți jăfui astfel pe
Egipteni.”

4 Moise a răspuns, și a zis: “Iată că n’au să mă creadă, nici
n’au să asculte de glasul meu. Ci vor zice: ,Nu ți s’a arătat
2 Domnul; Domnul i-a zis: ,Ce ai în mîină; El a răspuns: ,Un
3 toiag.’ Domnul a zis: ,Aruncă-l la pămînt.’ El l-a aruncat la
pămînt, și toiagul s’a prefăcut într’un șarpe. Moise fugea de el.
4 Domnul a zis lui Moise: ,’ntinde-ți mîna, și apucă-l de coadă.’
El a întins mîna și l-a apucat; și șarpele s’a prefăcut iarăș într-
5 un toiag în mîna lui. ,Iată’, a zis Domnul, ,ce vei face, ca
să creadă că ți s’a arătat Domnul, Dumnezeuul părinților lor:
Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul
6 lui Iacov.’ Domnul i-a mai zis: ,Bagă-ți mîna în sîn.’ El și-a
băgat mîna în sîn; apoi a scos-o, și iată că mîna i se acoperise
7 de lepră, și se făcuse albă ca zăpada. Domnul a zis: ,Bagă-ți
din nou mîna în sîn.’ El și-a băgat din nou mîna în sîn; apoi a
scos-o din sîn; și iată că mîna se făcuse iarăș cum era carnea
8 lui. ,Dacă nu te vor crede,’ a zis Domnul, ,și nu vor asculta
de glasul celui dintîi semn, vor crede glasul celui de al doilea
9 semn. Dacă nu vor crede nici aceste două semne, și nu vor
asculta de glasul tău, să iei apă din rîu, și s’o torni pe pămînt;
și apa, pe care o vei lua din rîu, se va preface în sînge pe
10 pămînt.” Moise a zis Domnului: “Ah! Doamne, eu nu sînt
un om ori vorbirea ușoară; și cusurul acesta nu-i nici de ieri,
nici de alaltăieri, nici măcar de cînd vorbești Tu robului Tău;
11 căci vorba și limba mi-este încurcată.” Domnul i-a zis: “Cine
a făcut gura omului? Și cine face pe om mut sau surd, cu
12 vedere sau orb? Oare nu Eu, Domnul? Du-te, dar; Eu voi fi
cu gura ta, și te voi învăța ce vei avea de spus.” Moise a zis:
13 “Ah! Doamne, trimete pe cine vei vrea să trimeti.” Atunci
Domnul S’a mîniat pe Moise, și a zis: “Nu-i oare acolo fratele
tău Aaron, Levitul? Știu că el vorbește ușor. Iată că el însuș
vine înaintea ta; și, cînd te va vedea, se va bucura în inima
15 lui. Tu îi vei vorbi, și vei pune cuvintele în gura lui; și Eu

voi fi cu gura ta și cu gura lui; și vă voi învăța ce veți avea de făcut. El va vorbi poporului pentru tine, îți va sluji drept gură, și tu vei ținea pentru el locul lui Dumnezeu. Ia în mână toiagul acesta, cu care vei face semnele.” Moise a plecat; și, cînd s’a întors la socrul său Ietro, i-a zis: “Lasă-mă, te rog, să plec și să mă întorc la frații mei, cari sînt în Egipt, ca să văd dacă mai trăiesc.” Ietro a zis lui Moise: “Du-te în pace!” Domnul a zis lui Moise, în Madian: “Du-te, întoarce-te în Egipt: căci toți ceice umblau să-ți ia viața, au murit.” Moise și-a luat nevasta și copiii, i-a pus călări pe măgari, și s’a întors în țara Egiptului. Și-a luat în mână toiagul lui Dumnezeu. Domnul a zis lui Moise: “Plecînd ca să te întorci în Egipt, vezi, toate minunile pe cari ți le pun în mînă, să le faci înaintea lui Faraon. Eu îi voi împetri inima, și nu va lăsa pe popor să plece. Tu vei zice lui Faraon: ,Așa vorbește Domnul: ,Israel este fiul Meu, întîiul Meu născut. ’ți spun: ,Lasă pe fiul Meu să plece, ca să-Mi slujească; dacă nu vrei să-l lași să plece, voi ucide pe fiul tău, pe întîiul tău născut.” ’n timpul călătoriei, într’un loc unde a rămas Moise peste noapte, l-a întîlnit Domnul, și a vrut să-l omoare. Sefora a luat o piatră ascuțită, a tăiat prepuțul fiului său, și l-a aruncat la picioarele lui Moise, zicînd: “Tu ești un soț de sînge pentru mine.” Și Domnul l-a lăsat. Atunci a zis ea: “Soț de sînge!” din pricina tăierii împrejur. Domnul a zis lui Aaron: “Du-te înaintea lui Moise în pustie.” Aaron a plecat: a întîlnit pe Moise la muntele lui Dumnezeu, și l-a sărutat. Moise a făcut cunoscut lui Aaron toate cuvintele Domnului, care-l trimesese, și toate semnele, pe cari-i poruncise să le facă. Moise și Aaron și-au văzut de drum, și au adunat pe toți bătrîni copiii lui Israel. Aaron a istorisit toate cuvintele pe cari le spusese Domnul lui Moise; și Moise a făcut semnele înaintea poporului. Poporul a crezut. Astfel au aflat că Domnul cercetase pe copiii lui Israel, că le văzuse suferința; și s’au plecat și s’au aruncat cu fața la pămînt.

Moise și Aaron s’au dus apoi la Faraon, și i-au zis: “Așa 5 vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: ,Lasă pe poporul Meu să plece, ca să prăznuiască în pustie un praznic în cinstea

2 Mea.” Faraon a răspuns: “Cine este Domnul, ca să ascult
de glasul Lui, și să las pe Israel să plece?” Eu nu cunosc pe
3 Domnul, și nu voi lăsa pe Israel să plece.” Ei au zis: “Ni S’a
arătat Dumnezeu Evreilor. Dă-ne voie să facem un drum de
trei zile în pustie, ca să aducem jertfe Domnului, pentruca să
4 nu ne bată cu ciură sau cu sabie.” Și împăratul Egiptului le-
a zis: “Moise și Aaron, pentruce abateți poporul de la lucrul
5 lui? Plecați la lucrările voastre.” Faraon a zis: “Iată că
poporul acesta s’a înmulțit acum în țară, și voi mai voiți să-l
6 faceți să-și înceteze lucrările?” Și chiar în ziua aceea, Faraon a
dat următoarea poruncă isprăvniceilor norodului și logofeților:
7 “Să nu mai dați poporului paie ca mai înainte pentru facerea
8 cărămizilor; ci să se ducă singuri să strângă paie. Totuș să le
cereți acelaș număr de cărămizi, pe cari le făceau mai înainte;
să nu le scădeți nimic din ele, căci sînt niște leneși; de aceea
strigă mereu: ‘Haidem să aducem jertfe Dumnezeului nostru.’
9 Să se dea mult de lucru oamenilor acestora, ca să aibă de lucru,
10 și să nu mai umble după năluci.” Isprăvniceii poporului și
logofeții au venit și au spus poporului: “Așa vorbește Faraon:
11 ‘Nu vă mai dau paie; duceți-vă singuri de vă luați paie de
unde veți găsi; dar nu vi se scade nimic din lucrul vostru.’”
12 Poporul s’a răspîndit în toată țara Egiptului, ca să strângă
13 miriște în loc de paie. Isprăvniceii îi sileau, zicînd: “Isprăviți-
14 vă lucrul, zi de zi, ca și atunci cînd erau paie!” Au bătut
chiar pe logofeții copiilor lui Israel, puși peste ei de isprăvniceii
lui Faraon. “Pentruce”, li se zicea, “n’ateți isprăvit ieri și azi,
ca mai înainte, numărul de cărămizi, care vă fusese hotărît?”
15 Logofeții copiilor lui Israel s’au dus să se plîngă la Faraon, și
16 i-au zis: “Pentruce te porți așa cu robii tăi? Robilor tăi nu
li se mai dau paie ca mai înainte, și totuș ni se spune: ‘Faceți
cărămizi; Ba încă, robii tăi sînt și bătuteți, ca și cînd poporul
17 tău ar fi vinovat.’” Faraon a răspuns: “Sînteți niște leneși
și niște trîntori! De aceea ziceți: ‘Haidem să aducem jertfe
18 Domnului; Acum, duceți-vă îndată de lucrați; nu vi se vor
19 da paie, și veți face acelaș număr de cărămizi.’” Logofeții
copiilor lui Israel au văzut în ce stare nenorocită erau, cînd li
se zicea: “Nu vi se scade nimic din numărul de cărămizi; ci

în fiecare zi să faceți lucrul cuvenit unei zile.” Cînd au ieșit 20
dela Faraon, au întîlnit pe Moise și pe Aaron, care îi așteptau.
Și le-au zis: “Să vă vadă Domnul, și să judece! Voi ne-ați 21
făcut urîți lui Faraon și slujitorilor lui; ba încă le-ați dat sabia
în mîna ca să ne omoare.” Moise s’a întors la Domnul, și 22
a zis: “Doamne, pentruce ai făcut un astfel de rău poporului
acestuia? Pentruce m’ai trimes? De cînd m’am dus la Faraon 23
ca să-i vorbesc în Numele Tău, el face și mai rău poporului
acestuia; și n’ai izbăvit pe poporul Tău.”

Domnul a zis lui Moise: “Vei vedea acum ce voi face lui 6
Faraon: o mîna puternică îl va sili să-i lase să plece; da, o
mîna puternică îl va sili să-i izgonească din țara lui.” Dum- 2
nezeu a mai vorbit lui Moise, și i-a zis: “Eu sînt Domnul. Eu 3
M’am arătat lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, ca Dumnezeul
Cel Atotputernic; dar n-am fost cunoscut de el subt Numele
Meu ca ,Domnul.” De asemenea Mi-am încheiat legămîn- 4
tul Meu cu ei, ca să le dau țara Canaan, țara călătoriilor lor
sfinte, în care au locuit ca străini. Acum însă am auzit geme- 5
tele copiilor lui Israel, pe cari-i țin Egiptenii în robie, și Mi-am
adus aminte de legămîntul Meu. De aceea spune copiilor lui 6
Israel: ,Eu sînt Domnul: Eu vă voi izbăvi din muncile cu cari
vă apasă Egiptenii, vă voi izbăvi din robia lor, și vă voi scăpa
cu braț întins și cu mari judecăți. Vă voi lua ca popor al Meu; 7
Eu voi fi Dumnezeul vostru, și veți cunoaște că Eu, Domnul,
Dumnezeul vostru, vă izbăvesc de muncile cu cari vă apasă
Egiptenii. Eu vă voi aduce în țara, pe care am jurat că o voi 8
da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov; Eu vă voi da-o în stăpînire;
Eu, Domnul.” Astfel a vorbit Moise copiilor lui Israel. Dar 9
desnădejdea și robia aspră în care se aflau, i-au împedicat să
asculte pe Moise. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Du-te 10, 11
de vorbește lui Faraon, împăratul Egiptului, să lase pe copiii
lui Israel să iasă afară din țara lui.” Moise a răspuns în fața 12
Domnului: “Iată că nici copiii lui Israel nu m’au ascultat: cum
are să m’asculte Faraon pe mine, care n’am o vorbire ușoară?”
Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și le-a dat porunci 13
cu privire la copiii lui Israel și cu privire la Faraon, împăratul
Egiptului, ca să scoată din țara Egiptului pe copiii lui Israel.

14 Iată căpeteniile familiilor lor. Fiii lui Ruben, întâiul născut al
lui Israel: Enoh, Palu, Hețron și Carmi. Acestea sînt familiile
15 lui Ruben. Fiii lui Simeon: Iemuel, Iamin, Ohad, Iachin și
Țohar; și Saul, fiu născut dintr'o femeie Cananită. Acestea sînt
16 familiile lui Simeon. Iată numele fiilor lui Levi, după spița
neamului lor: Gherșon, Chehat și Merari. Anii vieții lui Levi
17 au fost o sută treizeci și șapte de ani. Fiii lui Gherșon: Libni
18 și Șimei, și familiile lor. - Fiii lui Chehat: Amram, Ițehar,
Hebron și Uziel. Anii vieții lui Chehat au fost o sutătreizeci
19 și trei de ani. - Fiii lui Merari: Mahli și Muși. - Acestea sînt
20 familiile lui Levi, după spița neamului lor. Amram a luat
de nevastă pe mătușă-sa Iochebed; și ea i-a născut pe Aaron
și pe Moise. Anii vieții lui Amram au fost o sutătreizeci și
21, 22 șapte de ani. - Fiii lui Ițehar: Core, Nefeg și Zicri. - Fiii lui
23 Uziel: Mișael, Elțafan și Sitri. Aaron a luat de nevastă pe
Elișeba, fata lui Aminadab, sora lui Nahșon; și ea i-a născut
24 pe Nadab, Abihu, Eleazar și Itamar. Fiii lui Core: Asir, El-
25 cana și Abiasaf. Acestea sînt familiile Coriților. Eleazar, fiul
lui Aaron, a luat de nevastă pe una din fetele lui Putiel; și ea
i-a născut pe Fineas. Aceștia sînt căpeteniile familiilor Lev-
26 iților cu familiile lor. Aceștia sînt Aaron acela și Moise acela,
cărora le-a zis Domnul: "Scoateți din țara Egiptului pe copiii
27 lui Israel, după oștirile lor." Ei sînt aceia cari au vorbit lui
Faraon, împăratul Egiptului, ca să scoată din Egipt pe copiii
28 lui Israel. Aceștia sînt Moise acela și Aaron acela. Cînd a
29 vorbit Domnul lui Moise în țara Egiptului, Domnul a zis lui
Moise: "Eu sînt Domnul. Spune lui Faraon, împăratul Egipt-
30 tului, tot ce-ți spun." Și Moise a răspuns înaintea Domnului:
"Iată că eu nu vorbesc ușor: cum are să m'asculte Faraon?"

7 Domnul a zis lui Moise: "Iată că te fac Dumnezeu pentru
2 Faraon; și fratele tău Aaron va fi proorocul tău. Tu vei spune
tot ce-ți voi porunci Eu, iar fratele tău Aaron va vorbi lui
Faraon, ca să lase pe copiii lui Israel să plece din țara lui.
3 Eu voi împietri inima lui Faraon, și 'mi voi înmulți semnele și
4 minunile în țara Egiptului. Totuș Faraon n'are să v'asculte.
Apoi 'mi voi întinde mîna asupra Egiptului, și voi scoate din
țara Egiptului oștile Mele, pe poporul Meu, pe copiii lui Israel,

prin mari judecăți. Egiptenii vor cunoaște că Eu sînt Domnul, 5
cînd 'mi voi întinde mîna asupra Egiptului, și cînd voi scoate 6
din mijlocul lor pe copiii lui Israel.” Moise și Aaron au făcut 6
ce le poruncise Domnul: așa au făcut. Moise era în vîrstă de 7
optzeci de ani, iar Aaron de optzeci și trei de ani, cînd au vorbit 7
lui Faraon. Domnul a zis lui Moise și lui Aaron: “Dacă vă va 8, 9
vorbi Faraon, și vă va zice: ‚Faceți o minune; să zici lui Aaron:
‚Ia-ți toiagul, și aruncă-l înaintea lui Faraon. Și toiagul se va
preface într'un șarpe.” Moise și Aaron s'au dus la Faraon, și 10
au făcut cum poruncise Domnul. Aaron și-a aruncat toiagul
înaintea lui Faraon și înaintea slujitorilor lui; și toiagul s'a
prefăcut într-un șarpe. Dar Faraon a chemat pe niște înțelepți 11
și pe niște vrăjitori, și vrăjitorii Egiptului au făcut și ei la
fel prin vrăjitoriile lor. Toți și-au aruncat toiegele, și s'au 12
prefăcut în șerpi. Dar toiagul lui Aaron a înghițit toiegele lor.
Inima lui Faraon s'a împietrit, și n'a ascultat de Moise și de 13
Aaron, după cum spusese Domnul. Domnul a zis lui Moise: 14
“Faraon are inima împietrită: nu vrea să lase poporul să plece.
Du-te la Faraon dis de dimineață, cînd are să iasă să se ducă 15
la apă, și să te înfățișezi înaintea lui pe malul rîului. Să-ți
iei în mînă toiagul, care a fost prefăcut în șarpe, și să zici 16
lui Faraon: ‚Domnul, Dumnezeul Evreilor, m'a trimes la tine,
să-ți spun: ‚Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească
în pustie. Dar iată că pînă acum n'ai ascultat.’ Acum, așa 17
vorbește Domnul: ‚Iată cum vei cunoaște că Eu sînt Domnul.
Am să lovesc apele rîului cu toiagul din mîna mea; și ele se vor
preface în sînge. Peștii din rîu vor pieri, rîul se va împuți, așa 18
că le va fi greață Egiptenilor să bea din apa rîului.” Domnul 19
a zis lui Moise: “Spune lui Aaron: ‚Ia-ți toiagul, și întinde-ți
mîna peste apele Egiptenilor, peste rîurile lor, peste pîraiele
lor, peste iazurile lor, și peste toate bălțile lor. Ele se vor
preface în sînge; și va fi sînge în toată țara Egiptului, atît în
vasele de lemn cît și în vasele de piatră.” Moise și Aaron au 20
făcut cum le poruncise Domnul. Aaron a ridicat toiagul, și a
lovit apele rîului, subt ochii lui Faraon și subt ochii slujitorilor
lui; și toate apele rîului s'au prefăcut în sînge. Peștii din rîu 21
au pierit, rîul s'a împuțit, așa că Egiptenii nu mai puteau să

22 bea apa râului, și a fost sînge în toată țara Egiptului. Dar
vrăjitorii Egiptului au făcut și ei la fel prin vrăjitoriile lor.
Inima lui Faraon s'a împietrit, și n'a ascultat de Moise și de
23 Aaron, după cum spusese Domnul. Faraon s'a întors dela rîu,
24 și s'a dus acasă; dar nu și-a pus la inimă aceste lucruri. Toți
Egiptenii au săpat în împrejurimile râului, ca să găsească apă
25 de băut; căci nu puteau să bea din apa râului. Au trecut șapte
zile, după ce a lovit Domnul rîul.

8 Domnul a zis lui Moise: "Du-te la Faraon, și spune-i: ,Așa
vorbește Domnul: ,Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slu-
2 jească. Dacă nu vrei să-l lași să plece, am să aduc broaște pe
3 toată întinderea țării tale. Rîul va mișuna de broaște; ele se
vor sui, și vor intra în casa ta, în odaia ta de dormit și în patul
tău, în casa slujitorilor tăi și în casele poporului tău, în cup-
4 toarele și în postăvile de frămîntat pînea. Ba încă broaștele
se vor sui și pe tine, pe poporul tău, și pe toți slujitorii tăi."
5 Domnul a zis lui Moise: "Spune lui Aaron: ,ntinde-ți mîna
cu toiagul peste rîuri, peste pîraie și peste iazuri, și scoate
6 broaște din ele peste țara Egiptului!" Aaron și-a întins mîna
peste apele Egiptului; și au ieșit broaștele și au acoperit țara
7 Egiptului. Dar și vrăjitorii au făcut la fel prin vrăjitoriile
8 lor: au scos și ei broaște peste toată țara Egiptului. Faraon a
chemat pe Moise, și pe Aaron, și a zis: "Rugați-vă Domnului,
să depărteze broaștele dela mine și dela poporul meu; și am
9 să las pe popor să plece să aducă jertfe Domnului." Moise
a zis lui Faraon: "Hotărăște-mi, cînd să mă rog Domnului
pentru tine, pentru slujitorii tăi și pentru poporul tău, ca să
îndepărteze broaștele dela tine și din casele tale? Nu vor mai
10 rămînea decît în rîu." El a răspuns: "Mîne". Și Moise a
zis: "Așa va fi, ca să știi că nimeni nu este ca Domnul, Dum-
11 nezeul nostru. Broaștele se vor depărta dela tine și din casele
tale, dela slujitorii tăi și dela poporul tău; nu vor mai rămînea
12 decît în rîu." Moise și Aaron au ieșit de la Faraon. Și Moise
a strigat către Domnul cu privire la broaștele cu cari lovise
13 pe Faraon. Domnul a făcut cum cerea Moise; și broaștele
14 au pierit în case, în curți și în ogoare. Le-au strîns grămezi,
15 și țara s'a împuțit. Faraon, văzînd că are răgaz să răsuflă

în voie, și-a împietrit inima, și n'a ascultat de Moise și de Aaron, după cum spuse Domnul. Domnul a zis lui Moise: 16
"Spune lui Aaron: ,Intinde-ți toiagul, și lovește țărîna pămîntului, și se va preface în păduchi, în toată țara Egiptului." Așa au făcut. Aaron și-a întins mîna cu toiagul, și a lovit 17
țărîna pămîntului; și s'a prefăcut în păduchi pe toți oamenii și pe toate dobitoacele. Toată țărîna pămîntului s'a prefăcut în păduchi, în toată țara Egiptului. Vrăjitorii au căutat să 18
facă și ei păduchi prin vrăjitoriile lor; dar n'au putut. Păduchii erau pe oameni și pe dobitoace. Și vrăjitorii au zis 19
lui Faraon: "Aici este degetul lui Dumnezeu!" Dar inima lui Faraon s'a împietrit, și n'a ascultat de Moise și de Aaron, după cum spusese Domnul. Domnul a zis lui Moise: "Scoală-te dis 20
de dimineață, și du-te înaintea lui Faraon, cînd are să iasă să se ducă la apă. Să-i spui: ,Așa vorbește Domnul: ,Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească. Dacă nu vei lăsa pe 21
poporul Meu să plece, am să trimet muște cînești împotriva ta, împotriva slijitorilor tăi, împotriva poporului tău și împotriva caselor tale; casele Egiptenilor vor fi pline de muște, și pămîntul va fi acoperit de ele. Dar, în ziua aceea voi deosebi 22
ținutul Gosen, unde locuște poporul Meu, și acolo nu vor fi muște, pentruca să cunoști că Eu, Domnul, sînt în mijlocul ținutului acestuia. Voi face o deosebire între poporul Meu 23
și poporul tău. Semnul acesta va fi mîne." Domnul a făcut 24
așa. A venit un roi de muște cînești în casa lui Faraon și a slujitorilor lui, și toată țara Egiptului a fost pustiită de muște cînești. Faraon a chemat pe Moise și pe Aaron, și le-a zis: 25
"Duceți-vă de aduceți jertfe Dumnezeului vostru aici în țară." Moise a răspuns: "Nu este deloc potrivit să facem așa; căci 26
am aduce Domnului, Dumnezeului nostru, jertfe, care sînt o urîciune pentru Egipteni. Și dacă am aduce, subț ochii lor, jertfe cari sînt o urîciune pentru Egipteni, nu ne vor ucide ei oare cu pietre? Vom face mai bine un drum de trei zile în 27
pustie, și acolo vom aduce jertfe Domnului, Dumnezeului nostru, după cum ne va spune." Faraon a zis: "Vă voi lăsa să 28
plecați, ca să aduceți jertfe Domnului, Dumnezeului vostru, în pustie; numai, să nu vă depărtați prea mult, dacă plecați.

29 Rugați-vă pentru mine.” Moise a răspuns: “Am să ies delatine, și am să mă rog Domnului. Mîne, muștele se vor depărta dela Faraon, dela slujitorii lui, și dela poporul lui. Dar, să nu ne mai înșele Faraon, ne vrînd să lase pe popor să plece, ca
30 să aducă jertfe Domnului.” Moise a ieșit dela Faraon, și s’a
31 rugat Domnului. Domnul a făcut cum cerea Moise; și muștele s’au depărtat dela Faraon, dela slujitorii lui, și dela poporul
32 lui. N’a mai rămas una. Dar Faraon, și de data aceasta, și-a împietrit inima, și n’a lăsat pe popor să plece.

9 Domnul a zis lui Moise: “Du-te la Faraon, și spune-i: ,Așa vorbește Domnul, Dumnezeul Evreilor: ,Lasă pe poporul Meu
2 să plece, ca să-Mi slujească. Dacă nu vrei să-l lași să plece, și
3 dacă-l mai oprești, iată, mîna Domnului va fi peste turmele tale de pe cîmp; peste cai, peste măgari, peste cămile, peste boi
4 și peste oi; și anume va fi o ciumă foarte mare. Dar Domnul va face deosebire între turmele lui Israel și turmele Egiptenilor, așa că nu va pieri nimic din tot ce este al copiilor lui Israel.”
5 Domnul a hotărît vremea, și a zis: “Mîne, va face Domnul
6 lucrul acesta în țară.” Și Domnul a făcut așa, chiar de a doua zi. Toate turmele Egiptenilor au perit, dar n’a perit nici
7 o vită din turmele copiilor lui Israel. Faraon a trimes să vadă ce se întîmplase: și iată că nici o vită din turmele lui Israel nu pierise. Dar inima lui Faraon s’a împietrit, și n’a lăsat pe popor
8 să plece. Domnul a zis lui Moise și lui Aaron: “Umpleți-vă mînilor cu cenușă din cuptor, și Moise s’o arunce spre cer, subt
9 ochii lui Faraon. Ea se va preface într’o țărînă, care va acoperi toată țara Egiptului; și va da naștere, în toată țara Egiptului, pe oameni și pe dobitoace, la niște bube pricinuite de niște
10 beșici ferbinți.” Ei au luat cenușă din cuptor, și s’au înfățișat înaintea lui Faraon; Moise a aruncat-o spre cer, și ea a dat naștere, pe oameni și pe dobitoace, la niște bube pricinuite de
11 niște beșici ferbinți. Vrăjitorii nu s’au putut arăta înaintea lui Moise, din pricina bubelor; căci bubele erau pe vrăjitori, ca
12 și pe toți Egiptenii.” Domnul a împietrit inima lui Faraon, și Faraon n’a ascultat de Moise și de Aaron, după cum spusese
13 Domnul lui Moise. Domnul a zis lui Moise: “Scoală-te dis de dimineață, du-te înaintea lui Faraon, și spune-i: ,Așa vorbește

Domnul, Dumnezeuul Evreilor: „Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească. Fiindcă, de data aceasta, am să trimet 14 toate urgiile Mele împotriva inimii tale, împotriva slujitorilor tăi și împotriva poporului tău, ca să știi că nimeni nu este ca Mine pe tot pământul. Dacă Mi-aș fi întins mâna, și te-aș 15 fi lovit cu ciumă, pe tine și pe poporul tău, ai fi pierit de pe pământ. Dar te-am lăsat să rămii în picioare, ca să 16 vezi puterea Mea, și Numele Meu să fie vestit în tot pământul. Dacă te mai ridici împotriva poporului Meu, și dacă nu-l lași 17 să plece, iată, mine, la ceasul acesta, voi face să bată o piatră așa de mare, cum n'a mai fost în Egipt, din ziua întemeierii 18 lui și pînă azi. Pune-ți dar la adăpost turmele și tot ce ai pe câmp. Piatra are să bată pe toți oamenii și toate vitele de pe 19 câmp, cari nu vor fi intrat în case; și vor peri.” Aceia dintre slujitorii lui Faraon, cari s'au temut de Cuvîntul Domnului, și-au adunat în case robii și turmele. Dar cei ce nu și-au pus 21 la inimă Cuvîntul Domnului, și-au lăsat robii și turmele pe câmp. Domnul a zis lui Moise: “ntinde-ți mâna spre cer; și 22 are să bată piatra în toată țara Egiptului pe oameni, pe vite, și pe toată iarba de pe câmp în țara Egiptului!” Moise și-a 23 întins toiagul spre cer; și Domnul a trimes tunete și piatră, de cădea foc pe pământ. Domnul a făcut să bată piatra peste țara Egiptului. A bătut piatra, și focul se amesteca cu piatra; 24 piatra era așa de mare încît nu mai bătuse piatră ca aceea în toată țara Egiptului de cînd este el locuit de oameni. Piatra 25 a nimicit, în toată țara Egiptului, tot ce era pe câmp, dela oameni pînă la dobitoace; piatra a nimicit și toată iarba de pe câmp, și a frînt toți copacii de pe câmp. Numai în ținutul 26 Gosen, unde erau copiii lui Israel, n'a bătut piatra, Faraon a trimes să cheme pe Moise și pe Aaron, și le-a zis: “De data 27 aceasta, am păcătuit; Domnul are dreptate, iar eu și poporul meu sîntem vinovați. Rugați-vă Domnului, ca să nu mai fie 28 tunete și piatră; și vă voi lăsa să plecați, și nu veți mai fi oprîți.” Moise i-a zis: “Cînd voi eși din cetate, voi ridica mînilor spre 29 Domnul, tunetele vor înceta și nu va mai bate piatra, ca să știi că al Domnului este pământul! Dar știu că tu și slujitorii 30 tăi tot nu vă veți teme de Domnul Dumnezeu.” Inul și orzul 31

se prăpădiseră, pentru că orzul tocmai dăduse în spic, iar inul
32 era în floare; grâul și ovăzul nu se stricaseră, pentru că erau
33 târzii. Moise a plecat dela Faraon, și a eșit afară din cetate;
și-a ridicat mâinile spre Domnul, tunetele și piatra au încetat,
34 și n'a mai căzut ploaia pe pământ. Faraon, văzînd că ploaia,
piatra și tunetele încetaseră, n'a conținut să păcătuiască și și-a
35 împietrit inima, el și slujitorii lui. Lui Faraon i s'a împietrit
inima și n'a lăsat pe copiii lui Israel să plece, după cum spusese
Domnul prin Moise.

10 Domnul a zis lui Moise: “Du-te la Faraon, căci i-am împi-
etrit inima lui și a slujitorilor lui, ca să fac semnele Mele în
2 mijlocul lor, și ca să istorisești fiului tău și fiului fiului tău
cum M'am purtat cu Egiptenii, și ce semne am făcut în mi-
3 jlocul lor. Și veți cunoaște că Eu sînt Domnul.” Moise și
Aaron s'au dus la Faraon, și i-au zis: “Așa vorbește Domnul,
Dumnezeul Evreilor: „Pînă cînd ai de gînd să nu vrei să te
smerești înaintea Mea? Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-
4 Mi slujească. Dacă nu vrei să lași pe poporul Meu să plece,
iată, voi trimete mîne niște lăcuste pe toată întinderea țării
5 tale. Ele vor acoperi fața pămîntului, de nu se va mai putea
vedea pămîntul; vor mînca ce a mai rămas nevătămat, vor
mînca ce v'a lăsat piatra, vor mînca toți copacii, cari cresc pe
6 cîmpiile voastre, îți vor umplea casele tale, casele tuturor slu-
jitorilor tăi și casele tuturor Egiptenilor. Părinții tăi și părinții
părinților tăi n'au văzut așa ceva de cînd sînt ei pe pămînt pînă
7 în ziua de azi.” Moise a plecat și a ieșit dela Faraon. Slujitorii
lui Faraon i-au zis: “Pînă cînd are să fie omul acesta o pacoste
pentru noi? Lasă pe oamenii aceștia să plece, și să slujească
Domnului, Dumnezeului lor. Tot nu vezi că pierе Egiptul?”
8 Au întors la Faraon pe Moise și Aaron. “Duceți-vă,” le-a zis
el, “și slujiți Domnului, Dumnezeului vostru. Cari și cine sînt
9 ceice vor merge?” Moise a răspuns: “Vom merge cu copiii
și cu bătrînii noștri, cu fiii și ficele noastre, cu oile și boii
noștri; căci avem să ținem o sărbătoare în cinstea Domnului.”
10 Faraon le-a zis: “Așa să fie Domnul cu voi, cum vă voi lăsa eu
să plecați, pe voi și pe copiii voștri! Luați seama, căci este rău
11 ce aveți de gînd să faceți! Nu, nu; ci duceți-vă, voi bărbații,

și sluiți Domnului, căci așa ați cerut.” Și i-au izgonit dinaintea lui Faraon. Domnul a zis lui Moise: “ntinde-ți mîna 12 peste țara Egiptului, ca să vină lăcustele peste țara Egiptului, și să mănince toată iarba pămîntului, tot ce a lăsat piatra.” Moise și-a întins toiagul peste țara Egiptului; și Domnul a fă- 13 cut să sufle un vînt dinspre răsărit peste țară toată ziua și toată noaptea aceea. Dimineța, vîntul dinspre răsărit adusese lăcustele. Lăcustele au venit peste țara Egiptului, și s’au așezat 14 pe toată întinderea Egiptului; erau în număr atît de mare cum nu mai fusese și nu va mai fi un astfel de roi de lăcuste. Au 15 acoperit toată fața pămîntului, de nu se mai vedea pămîntul; au mîncat toată iarba depe pămînt și tot rodul pomilor, tot ce lăsase piatra; și n’a rămas nimic verde în copaci, nici în iarba de pe cîmp, în toată țara Egiptului. Faraon a chemat 16 îndată pe Moise și pe Aaron, și a zis: “Am păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeului vostru, și împotriva voastră. Dar 17 iartă-mi păcatul numai de data aceasta; și rugați pe Domnul, Dumnezeul vostru, să depărteze dela mine și urgia aceasta de moarte!” Moise a ieșit dela Faraon, și s’a rugat Domnului. 18 Domnul a făcut să sufle un vînt foarte puternic dinspre apus, care a luat lăcustele, și le-a aruncat în marea Roșie; n’a rămas o lăcustă pe toată întinderea Egiptului. Domnul a împietrit 20 inima lui Faraon, și Faraon n’a lăsat pe copiii lui Israel să plece. Domnul a zis lui Moise: “ntinde-ți mîna spre cer, și 21 va fi întunec peste țara Egiptului, așa de întunec de să se poată pipăi.” Moise și-a întins mîna spre cer; și a fost în- 22 tunec besnă în toată țara Egiptului, timp de trei zile. Nici 23 nu se vedeau unii pe alții, și nimeni nu s’a sculat din locul lui timp de trei zile. Dar, în locurile unde locuiau toți copiii lui Israel, era lumină. Faraon a chemat pe Moise, și a zis: 24 “Duceți-vă, și sluiți Domnului! Să nu rămînă în țară decît oile și boii voștri; copiii voștri vor putea merge și ei împreună cu voi.” Moise a răspuns: “Chiar să ne dai tu însuți jertfele 25 și arderile de tot, pe cari le vom aduce Domnului, Dumnezeului nostru, și turmele noastre tot trebuie să meargă cu noi, 26 și să nu rămînă o unghie din ele; căci din ele vom lua ca să slujim Domnului, Dumnezeului nostru; iar pînă vom ajunge

27 acolo, nu știm ce vom alege ca să aducem Domnului.” Domnul a împietrit inima lui Faraon, și Faraon n’a vrut să-i lase să
28 plece. Faraon a zis lui Moise: “Ieși dela mine! Să nu cumva să te mai arăți înaintea mea, căci în ziua în care te vei arăta
29 înaintea mea, vei muri.” “Da!” a răspuns Moise, “nu mă voi mai arăta înaintea ta.”

11 Domnul a zis lui Moise: “Voi mai aduce o urgie asupra lui Faraon și asupra Egiptului. După aceea, vă va lăsa să plecați de aici. Când vă va lăsa să plecați de tot, chiar vă va izgoni
2 de aici. Vorbește cu poporul, ca atunci fiecare să ceară dela vecinul său și fiecare dela vecina ei, vase de argint și vase de
3 aur.” Domnul a făcut ca poporul să capete trecere înaintea Egiptenilor. Chiar Moise era foarte bine văzut în țara Egiptului, înaintea slujitorilor lui Faraon și înaintea poporului.
4 lui. Moise a zis: “Așa vorbește Domnul: ‘Pela miezul nopții, voi trece prin Egipt; și toți întâii născuți din țara Egiptului vor muri, dela întâiul născut al lui Faraon, care șade pe
5 scaunul lui de domnie, pînă la întâiul-născut al roabei care stă la rîșniță, și pînă la toți întâii-născuți ai dobitoacelor. ‘n
6 toată țara Egiptului vor fi țipete mari, așa cum n’au fost și nu vor mai fi. Dar dintre toți copiii lui Israel, dela oameni pînă
7 la dobitoace, nici măcar un cîine nu va chelălăi cu limba lui, ca să știți ce deosebire face Domnul între Egipteni și Israel.
8 Atunci toți acești slujitori ai tăi se vor pogorî la mine și se vor închina pînă la pămînt înaintea mea, zicînd: ‘Ieși, tu și tot poporul care te urmează!’ După aceea, voi ieși. Moise a
9 ieșit dela Faraon, aprins de mînie. Domnul a zis lui Moise: ‘Faraon n’are s’asculte de voi, pentru ca să se înmulțească minunile Mele în țara Egiptului.’ Moise și Aaron au făcut toate aceste minuni înaintea lui Faraon; Domnul a împietrit inima lui Faraon, și Faraon n’a lăsat pe copiii lui Israel să plece din țara lui.

12, 2 Domnul a zis lui Moise și lui Aaron în țara Egiptului: “Luna aceasta va fi pentru voi cea dintîi lună; ea va fi pentru voi cea
3 dintîi lună a anului. Vorbiți întregei adunări a lui Israel, și spuneți-i: ‘n ziua a zecea a acestei luni, fiecare om să ia un
4 miel de fiecare familie, un miel de fiecare casă. Dacă sînt prea

puțini în casă pentru un miel, să-l ia cu vecinul lui cel mai de aproape, după numărul sufletelor; să faceți socoteala cît poate mînca fiecare din mielul acesta. Să fie un miel fără cusur, de 5 parte bărbătească, de un an; veți putea să luați un miel sau un ied. Să-l păstrați pînă în ziua a patrusprezecea a lunii 6 acesteia; și toată adunarea lui Israel să-l junghie seara. Să 7 ia din sîngele lui, și să ungă amîndoi stîlpii ușii și pragul de sus al caselor unde îl vor mînca. Carnea s'o mănînce chiar în 8 noaptea aceea, friptă la foc; și anume s'o mănînce cu azimi și cu verdețuri amare. Să nu-l mîncați crud sau fiert în apă; ci 9 să fie fript la foc: atît capul, cît și picioarele și măruntaiele. Să nu lăsați nimic din el pînă a doua zi dimineța; și, dacă va 10 rămînea ceva din el pe a doua zi dimineța, să-l ardeți în foc. Cînd îl veți mînca, să aveți mijlocul încins, încălțămintele în 11 picioare, și toiagul în mînă; și să-l mîncați în grabă; căci sînt Paștele Domnului. 'n noaptea aceea, Eu voi trece prin țara 12 Egiptului, și voi lovi pe toți întîii-născuți din țara Egiptului, dela oameni pînă la dobitoace; și voi face judecată împotriva tuturor zeilor Egiptului; Eu, Domnul. Sîngele vă va sluji ca 13 semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sîngele, și voi trece pe lîngă voi, așa că nu vă va nimici nici o urgie, atunci cînd voi lovi țara Egiptului. Și pomenirea acestei zile s'o păstrați, 14 și s'o prăznuiți printr'o sărbătoare în cinstea Domnului; s'o prăznuiți ca o lege vecinică pentru urmașii voștri. Timp de 15 șapte zile, veți mînca azimi. Din cea dintîi zi veți scoate aluatul din casele voastre: căci oricine va mînca pîne dospită, din ziua întîi pînă în ziua a șaptea, va fi nimicit din Israel. 'n ziua din- 16 tîi veți avea o adunare de sărbătoare sfîntă; și în ziua a șaptea, veți avea o adunare de sărbătoare sfîntă. Să nu faceți nici o muncă în zilele acelea; veți putea numai să pregătiți mîncarea fiecărui ins. Să țineți sărbătoarea azimilor, căci chiar în ziua 17 aceea voi scoate oștile voastre din țara Egiptului; să țineți ziua aceea ca o lege vecinică pentru urmașii voștri. 'n luna întîi, 18 din a patrusprezecea zi a lunii, seara, să mîncați azimi, pînă în seara zilei a douăzeci și una a lunii. Timp de șapte zile, 19 să nu se găsească aluat în casele voastre; căci oricine va mînca pîne dospită, va fi nimicit din adunarea lui Israel, fie străin, fie

20 băștinaș. Să nu mâncați pîne dospită; ci, în toate locuințele
21 voastre, să mâncați azimi.” Moise a chemat pe toți bătrînii lui
Israel, și le-a zis: “Duceți-vă de luați un miel pentru familiile
22 voastre, și junghiați Paștele. Să luați apoi un mănunchi de
isop, să-l muiati în sîngele din strachină, și să ungeți pragul
de sus și cei doi stîlpi ai ușii cu sîngele din strachină. Nimeni
23 din voi să nu iasă din casă pînă dimineța. Cînd va trece
Domnul ca să lovească Egiptul, și va vedea sîngele pe pragul
de sus și pe cei doi stîlpi ai ușii, Domnul va trece pe lîngă ușă,
și nu va îngădui Nimicitorului să intre în casele voastre ca să
24 vă lovească. Să păziți lucrul acesta ca o lege pentru voi și
25 pentru copiii voștri în veac. Cînd veți intra în țara, pe care
v’o va da Domnul, după făgăduința Lui, să țineți acest obicei
26 sfînt. Și cînd vă vor întreba copiii voștri: „Ce însemnează
27 obiceiul acesta? să răspundeți: „Este jertfa de Paște în cin-
stea Domnului, care a trecut pe lîngă casele copiilor lui Israel
în Egipt, cînd a lovit Egiptul, și ne-a scăpat casele noastre.”
28 Poporul s’a plecat, și s’a închinat pînă la pămînt. Și copiii lui
Israel au plecat, și au făcut cum poruncise Domnul lui Moise
29 și lui Aaron; așa au făcut. La miezul-nopții, Domnul a lovit
pe toți întîii născuți din țara Egiptului, dela întîiul-născut al
lui Faraon, care ședea pe scaunul lui de domnie, pînă la întîiul-
născut al celui închis în temniță, și pînă la toți întîii-născuți
30 ai dobitoacelor. Faraon s’a sculat noaptea, el și toți slujitorii
lui, și toți Egiptenii; și au fost mari țipete în Egipt, căci nu
31 era casă unde să nu fie un mort. ’n aceeaș noapte Faraon
a chemat pe Moise și pe Aaron, și le-a zis: “Sculați-vă, ieșiți
din mijlocul poporului meu, voi și copiii lui Israel. Duceți-
32 vă să slujiți Domnului, cum ați zis. Luați-vă și oile și boii,
33 cum ați zis, duceți-vă, și binecuvîntați-mă.” Egiptenii zoreau
poporul, și se grăbeau să-i scoată din țară, căci ziceau: “Al-
34 tfel, toți vom pieri.” Poporul și-a luat plămădeala (coca),
înainte de a se dospa. Și-au învelit postăvile cu plămădeala
35 în haine, și le-au pus pe umeri. Copiii lui Israel au făcut ce
spusese Moise, și au cerut Egiptenilor vase de argint, vase de
36 aur și haine. Domnul a făcut ca poporul să capete trecere
înainte Egiptenilor, cari le-au împlinit cererea. Și astfel au

jăfuit pe Egipteni. Copiii lui Israel au plecat din Ramses spre 37
 Sucot, în număr de aproape șase sute de mii de oameni cari
 mergeau pe jos, afară de copii. O mulțime de oameni de tot 38
 soiul s'au suit împreună cu ei; aveau și turme însemnate de oi
 și boi. Cu plămădeala, pe care o luaseră din Egipt și care nu 39
 se dospise încă, au făcut turte fără aluat; căci fuseseră izgoniți
 de Egipteni, fără să mai poată zăbovi, și fără să-și ia merinde
 cu ei. Șederea copiilor lui Israel în Egipt a fost de patru sute 40
 treizeci de ani. Și, după patru sute treizeci de ani, tocmai 41
 în ziua aceea, toate oștile Domnului au ieșit din țara Egiptului.
 Noaptea aceea trebuie prăznuită în cinstea Domnului, 42
 pentrucă atunci i-a scos din țara Egiptului; noaptea aceea tre-
 buie prăznuită în cinstea Domnului de toți copiii lui Israel și
 de urmașii lor. Domnul a zis lui Moise și lui Aaron: "Iată 43
 porunca privitoare la Paște: niciun străin să nu mănânce din
 ele. Să tai împrejur pe orice rob cumpărat cu bani, și apoi să 44
 mănânce din ele. Veneticul și simbriașul să nu mănânce. Să 45, 46
 nu le mănânce decît într'o singură casă; să nu luați deloc carne
 afară din casă, și să nu zdrobiți niciun os. Toată adunarea lui 47
 Israel să facă Paștele. Dacă un străin, care va locui la tine, 48
 va vrea să facă Paștele Domnului, orice parte bărbătească din
 casa lui va trebui tăiată împrejur; apoi se va apropia să le
 facă, și va fi ca și băștinașul; dar niciun netăiat împrejur să nu
 mănânce din ele. Aceeaș lege va fi pentru băștinaș ca și pen- 49
 tru străinul, care va locui în mijlocul vostru." Toți copiii lui 50
 Israel au făcut cum poruncise Domnul lui Moise și lui Aaron;
 așa au făcut. Și chiar în ziua aceea, Domnul a scos din țara 51
 Egiptului pe copiii lui Israel, după oștile lor.

Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: "Pune-Mi deoparte ca **13, 2**
 sfînt pe orice întîi-născut, pe orice întîi născut dintre copiii lui
 Israel, atît dintre oameni cît și dintre dobitoace: este al Meu."
 Moise a zis poporului: "Aduceți-vă aminte de ziua aceasta, 3
 cînd ați ieșit din Egipt, din casa robiei; căci cu mîină puter-
 nică v'a scos Domnul de acolo. Să nu mîncăți pîne dospită.
 Astăzi ieșiți, în luna spicelor. Cînd te va duce Domnul în 4, 5
 țara Cananiților, Hetiților, Amoriților, Heviților și Iebusiților,
 pe care a jurat părinților tăi că ți-o va da, țară unde curge

6 lapte și miere, să îți următoreala slujbă în luna aceasta. Timp
de șapte zile, să mănânci azimi; și în ziua a șaptea, să fie o
7 sărbătoare în cinstea Domnului. În timpul celor șapte zile, să
mîncați azimi; să nu se vadă la tine nimic dospit, nici aluat, pe
8 toată întinderea țării tale. Să spui atunci fiului tău: „Aceasta
este spre pomenirea celor ce a făcut Domnul pentru mine, cînd
9 am ieșit din Egipt.” Să-ți fie ca un semn pe mîna și ca un
semn de aducere aminte pe frunte între ochii tăi, pentruca
10 legea Domnului să fie totdeauna în gura ta; căci cu mîna put-
ernică te-a scos Domnul din Egipt. Să îți porunca aceasta
11 la vremea hotărîtă, din an în an. Cînd te va aduce Domnul
în țara Cananiților, cum a jurat ție și părinților tăi, și cînd
12 ți-o va da, să închini Domnului pe orice întîi-născut, chiar pe
orice întîi-născut din vitele, pe cari le vei avea: orice parte bîr-
13 bătească este a Domnului. Să răscumperi cu un miel pe orice
întîi-născut al măgăriței; iar dacă nu-l vei răscumpăra, să-i
frîngi gîtul. Să răscumperi de asemenea pe orice întîi-născut
14 de parte bărbătească dintre fiii tăi. Și cînd te va întreba fiul
tău într’o zi: „Ce înseamnă lucrul acesta, să-i răspunzi: „Prin
mîna Lui cea atotputernică, Domnul ne-a scos din Egipt, din
15 casa robiei; și, fiindcă Faraon se încapățîna și nu voia să ne
lase să plecăm, Domnul a omorît pe toți întîii-născuți din țara
Egiptului, dela întîii-născuți ai oamenilor pînă la întîii-născuți
ai dobitoacelor. Iată de ce aduc jertfă Domnului pe orice întîi-
născut de parte bărbătească, și răscumpăr pe orice întîi-născut
16 dintre fiii mei. Să-ți fie ca un semn pe mîna și ca un semn
de aducere aminte pe frunte între ochi; căci prin mîna Lui
atotputernică ne-a scos Domnul din Egipt.”“ După ce a lăsat
17 Faraon pe popor să plece, Dumnezeu nu l-a dus pe drumul
care dă în țara Filistenilor, măcar că era mai aproape; căci
a zis Dumnezeu: “S’ar putea să-i pară rău poporului văzînd
18 războiul, și să se întoarcă în Egipt.” Ci Dumnezeu a pus pe
popor să facă un ocol pe drumul care duce spre pustie, spre
marea Roșie. Copiii lui Israel au eșit înarmați din țara Egipt-
19 tului. Moise a luat cu el oasele lui Iosif; căci Iosif pusese pe
fiii lui Israel să jure, zicînd: “Cînd vă va cerceta Dumnezeu,
20 să luați cu voi oasele mele de aici.” Au plecat din Sucot,

și au tăbărit la Etam, la marginea pustiei. Domnul mergea 21
înaintea lor, ziua într'un stîlp de nor, ca să-i călăuzească pe
drum, iar noaptea într'un stîlp de foc, ca să-i lumineze, pentru
ca să meargă și ziua și noaptea. Stîlpul de nor nu se depărta 22
dinaintea poporului în timpul zilei, nici stîlpul de foc în timpul
noptii.

Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: "Spune copiilor lui Is- 14, 2
rael să se întoarcă, și să tăbărescă înaintea Pihahirotului, între
Migdol și mare, față în față cu Baal-Țefon: în dreptul locului
acestuia să tăbărești, lângă mare. Faraon va zice despre copiii 3
lui Israel: ‚S'au rătăcit prin țară; îi închide pustia.‘ Eu voi 4
împietri inima lui Faraon, și-i va urmări; dar Faraon și toată
oastea lui vor face să se arate slava Mea, și Egiptenii vor ști
că Eu sînt Domnul." Copiii lui Israel au făcut așa. S'a dat 5
de știre împăratului Egiptului că poporul a luat fuga. Atunci
inima lui Faraon și inima slujitorilor lui s'a schimbat față de
popor. Ei au zis: "Ce am făcut de am lăsat pe Israel să plece și
să nu ne mai slujească?" Faraon și-a pregătit carul de război, 6
și și-a luat oamenii de război cu el. A luat șase sute de cară de 7
luptă cu oameni aleși, și toate carăle Egiptului; în toate erau
luptători. Domnul a împietrit inima lui Faraon, împăratul 8
Egiptului, și Faraon a urmărit pe copiii lui Israel. Copiii lui
Israel ieșiseră gata de luptă. Egiptenii i-au urmărit; și toți 9
caii, carăle lui Faraon, călăreții lui și oștirea lui, i-au ajuns toc-
mai cînd erau tăbăriți lângă mare lângă Pi-Hahiro, față în față
cu Baal-Țefon. Faraon se apropia. Copiii lui Israel și-au ridi- 10
cat ochii, și iată că Egiptenii veneau după ei. Și copiii lui Israel
s'au spăimîntat foarte tare, și au strigat către Domnul după
ajutor. Ei au zis lui Moise: "Nu erau oare morminte în Egipt, 11
ca să nu mai fi fost nevoie să ne aduci să murim în pustie? Ce
ne-ai făcut de ne-ai scos din Egipt? Nu-ți spuneam noi în 12
Egipt: ‚Lasă-ne să slujim ca robi Egiptenilor, căci vrem mai
bine să slujim ca robi Egiptenilor decît să murim în pustie?"
Moise a răspuns poporului: "Nu vă temeți de nimic, stați pe 13
loc, și veți vedea izbăvirea, pe care v'o va da Domnul în ziua
aceasta; căci pe Egiptenii aceștia, pe care-i vedeți azi, nu-i veți
mai vedea niciodată. Domnul Se va lupta pentru voi; dar voi, 14

15 stați liniștiți.” Domnul a zis lui Moise: “Ce rost au strigătele
16 acestea? Spune copiilor lui Israel să pornească înainte. Tu,
ridică-ți toiagul, întinde ți mâna spre mare, și despică-o; și
17 copiii lui Israel vor trece prin mijlocul mării ca pe uscat. Eu
voi împietri inima Egiptenilor, ca să intre în mare după ei. Și
Faraon și toată oastea lui, carăle și călăreții lui, vor face să se
18 arate slava Mea. Și vor ști Egiptenii că Eu sînt Domnul cînd
Faraon, carăle și călăreții lui, vor face să se arate slava Mea.”
19 ’ngerul lui Dumnezeu, care mergea înaintea taberei lui Israel,
Și-a schimbat locul, și a mers înapoia lor, și stîlpul de nor care
mergea înaintea lor, și-a schimbat locul, și a stat înapoia lor.
20 El s’a așezat între tabăra Egiptenilor și tabăra lui Israel. Norul
acesta pe o parte era întunecos, iar pe cealaltă lumina noaptea.
Și toată noaptea cele două tabere nu s’au apropiat una de alta.
21 Moise și-a întins mâna spre mare. Și Domnul a pus marea în
mișcare printr’un vînt dinspre răsărit, care a suflat cu putere
toată noaptea; el a uscat marea, și apele s’au despărțit în două.
22 Copiii lui Israel au trecut prin mijlocul mării ca pe uscat, și
23 apele stăteau ca un zid la dreapta și la stînga lor. Egiptenii
i-au urmărit; și toți caii lui Faraon, carăle și călăreții lui au
24 intrat după ei în mijlocul mării. ’n straja dimineții, Domnul,
din stîlpul de foc și de nor, S’a uitat spre tabăra Egiptenilor,
25 și a aruncat învălmășala în tabăra Egiptenilor. A scos roatele
carălor și le-a îngreuiat mersul. Egiptenii au zis atunci: “Hai-
dem să fugim dinaintea lui Israel, căci Domnul Se luptă pentru
26 el împotriva Egiptenilor.” Domnul a zis lui Moise: “’ntinde-
ți mâna spre mare; și apele au să se întoarcă peste Egipteni,
27 peste carăle lor și peste călăreții lor.” Moise și-a întins mâna
spre mare. Și în spre dimineată, marea și-a luat iarăș repezi-
ciunea cursului, și la apropierea ei Egiptenii au luat-o la fugă;
28 dar Domnul a năpustit pe Egipteni în mijlocul mării. Apele
s’au întors, și au acoperit carăle, călăreții și toată oastea lui
Faraon, cari intraseră în mare după copiii lui Israel; niciunul
29 măcar n’a scăpat. Dar copiii lui Israel au trecut prin mi-
jlocul mării ca pe uscat, în timp ce apele stăteau ca un zid la
30 dreapta și la stînga lor. ’n ziua aceea, Domnul a izbăvit pe
Israel din mâna Egiptenilor; și Israel a văzut pe Egipteni morți

pe țărmul mării. Israel a văzut mîna puternică, pe care o în- 31
dreptase Domnul împotriva Egiptenilor. Și poporul s'a temut
de Domnul, și a crezut în Domnul și în robul Său Moise.

Atunci Moise și copiii lui Israel au cîntat Domnului cîntarea 15
aceasta. Ei au zis: "Voi cînta Domnului, căci Și-a arătat slava:
A năpustit în mare pe cal și pe călăreț. Domnul este tăria 2
mea și temeiu cîntărilor mele de laudă: El m'a scăpat. El
este Dumnezeuul meu: pe El 'l voi lăuda; El este Dumnezeuul
tatălui meu: pe El 'l voi preamări. Domnul este un războinic 3
viteaz: Numele Lui este Domnul. El a aruncat în mare carăle
lui Faraon și oastea lui; Luptătorii lui aleși au fost înghițiți în
marea Roșie. I-au acoperit valurile, Și s'au pogorît în fundul 5
apelor, ca o piatră. Dreapta Ta, Doamne, și-a făcut vestită
tăria; Mîna Ta cea dreaptă, Doamne, a zdrobit pe vrăjmași.
Prin mărimea măreției Tale, Tu trîntești la pămînt pe vrăj- 7
mașii Tăi; 'ți deslănțuiești mînia, Și ea-i mistuie ca pe o trestie.
La suflarea nărilor Tale, s'au îngrămădit apele, S'au ridicat ta- 8
lazurile ca un zid, Și s'au închegat valurile în mijlocul mării.
Vrăjmașul zicea: "i voi urmări, îi voi ajunge, Voi împărți 9
prada de război; 'mi voi răzbuna pe ei, Voi scoate sabia, și-i
voi nimici cu mîna mea!" Dar Tu ai suflat cu suflarea Ta: 10
Și marea i-a acoperit; Ca plumbul s'au afundat 'n adîncimea
apelor. Cine este ca Tine între dumnezei, Doamne? Cine 11
este ca Tine minunat în sfințenie, Bogat în fapte de laudă,
Și făcător de minuni? Tu Ți-ai întins mîna dreaptă: Și i-a 12
înghițit pămîntul. Prin îndurarea Ta, Tu ai călăuzit, Și ai 13
izbăvit pe poporul acesta; Iar prin puterea Ta îl îndrepti Spre
locașul sfințeniei Tale. Popoarele vor afla lucrul acesta, și 14
se vor cutremura: Apucă groaza pe Filistenii, Se înspăimîntă
căpeteniile Edomului, Și un tremur apucă pe războinicii lui 15
Moab; Toți locuitorii Canaanului leșină dela inimă. 'i va 16
apuca teama și spaima; Iar văzînd măreția brațului Tău, Vor
sta muți ca o piatră, Pînă va trece poporul Tău, Doamne! Pînă
va trece Poporul, pe care Ți l-ai răscumpărat. Tu îi vei aduce 17
și-i vei așeza pe muntele moștenirii Tale, 'n locul, pe care Ți
l-ai pregătit ca locaș, Doamne, La Templul, pe care mînil
Tale l-au întemeiat, Doamne! Și Domnul va împărăți în veac 18

19 și în veci de veci. Căci caii lui Faraon, carăle și călăreții
lui au intrat în mare, Și Domnul a adus peste ei apele mării;
Dar copiii lui Israel au mers ca pe uscat prin mijlocul mării.”
20 Maria, proorocița, sora lui Aaron, a luat în mână o timpană, și
21 toate femeile au venit după ea, cu timpane și jucînd. Maria
22 răspundea copiilor lui Israel: Moise a pornit pe Israel dela
marea Roșie. Au apucat înspre pustia Șur; și, după trei zile de
23 mers în pustie, n’au găsit apă. Au ajuns la Mara; dar n’au
putut să bea apă din Mara, pentrucă era amară. De aceea
24 locul acela a fost numit Mara (Amărăciune). Poporul a cîr-
25 tit împotriva lui Moise, zicînd: “Ce avem să bem?” Moise a
strigat către Domnul; și Domnul i-a arătat un lemn, pe care
l-a aruncat în apă. Și apa s’a făcut dulce. Acolo a dat Domnul
26 poporului legi și porunci, și acolo l-a pus la încercare. El a
zis: “Dacă vei asculta cu luare aminte glasul Domnului, Dum-
nezeului tău, dacă vei face ce este bine înaintea Lui, dacă vei
asculta de poruncile Lui, și dacă vei păzi toate legile Lui, nu te
voi lovi cu niciuna din bolile cu cari am lovit pe Egipteni; căci
27 Eu sînt Domnul, care te vindecă.” Au ajuns la Elim, unde
erau douăsprezece izvoare de apă și șaptezeci de finici. Și au
tăbărit acolo, lîngă apă.

16 Toată adunarea copiilor lui Israel a plecat din Elim; și au
ajuns în pustia Sin, care este între Elim și Sinai, în a cincis-
prezecea zi a lunii a doua după ieșirea lor din țara Egiptului.
2 Și toată adunarea copiilor lui Israel a cîrtit în pustia aceea îm-
3 potriva lui Moise și Aaron. Copiii lui Israel le-au zis: “Cum
de n’am murit loviți de mîna Domnului în țara Egiptului, cînd
ședeam lîngă oalele noastre cu carne, cînd mîncam pîne de ne
săturam? Căci ne-ați adus în pustia aceasta ca să faceți să
4 moară de foame toată mulțimea aceasta.” Domnul a zis lui
Moise: “Iată că voi face să vă ploaie pîne din ceruri. Poporul
va ieși afară, și va strînge, cît îi trebuie pentru fiecare zi, ca
să-l pun la încercare, și să văd dacă va umbla sau nu după
5 legea Mea. În ziua a șasea, cînd vor pregăti ce au adus acasă,
vor avea de două ori mai mult de cît vor strînge în fiecare zi.”
6 Moise și Aaron au zis tuturor copiilor lui Israel: “Astăseară,
veți înțelege că Domnul este Acela, care v’a scos din țara Egipt-

tului. Și mîne dimineață, veți vedea slava Domnului; pen- 7
trucă v'a auzit cîrtirile împotriva Domnului; căci ce sîntem
noi, ca să cîrțiți împotriva noastră?" Moise a zis: "Dom- 8
nul vă va da astăseară carne de mîncat, și mîne dimineață vă
va da pîne să vă săturați, pentrucă a auzit Domnul cîrtirile,
pe cari le-ați rostit împotriva Lui; căci ce sîntem noi? Cîr-
tirile voastre nu se îndreaptă împotriva noastră, ci împotriva
Domnului." Moise a zis lui Aaron: "Spune întregei adunări 9
a copiilor lui Israel: ,Apropiați-vă înaintea Domnului; căci v'a
auzit cîrtirile." Și, pe cînd vorbea Aaron întregei adunări a 10
lui Israel, s'au uitat înspre pustie, și iată că slava Domnului
s'a arătat în nor. Domnul, vorbind lui Moise, a zis: "Am 11, 12
auzit cîrtirile copiilor lui Israel. Spune-le: ,ntre cele două seri
aveți să mîncăți carne, și dimineața vă veți sătura de pîne; și
veți ști că Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru." Seara, au 13
venit niște prepelițe și au acoperit tabăra; și, dimineața, s'a
așezat un strat gros de rouă în jurul taberii. Cînd s'a luat 14
roua aceasta, pe fața pustiei era ceva mărunț ca niște grăunțe,
mărunț ca bobîțele de ghiață albă pe pămînt. Copiii lui Israel 15
s'au uitat la ea, și au zis unul către altul: "Ce este aceasta?"
căci nu știau ce este. Moise le-a zis: "Este pînea, pe care v'o
dă Domnul ca hrană. Iată ce a poruncit Domnul: ,Fiecare din 16
voi să strîngă cît îi trebuie pentru hrană, și anume un omer de
cap, după numărul sufletelor voastre; fiecare să ia din ea pen-
tru cei din cortul lui." Israeliții au făcut așa; și au strîns unii 17
mai mult, alții mai puțin. 'n urmă o măsurau cu omerul, și 18
cine strînsese mai mult, n'avea nimic de prisos, iar cine strîns-
ese mai puțin, nu ducea lipsă de loc. Fiecare strîngea tocmai
cît îi trebuia pentru hrană. Moise le-a zis: "Nimeni să nu 19
lase ceva din ea pînă a doua zi dimineață." N'au ascultat 20
de Moise, și s'au găsit unii, care au lăsat ceva din ea pînă
dimineața; dar a făcut viermi și s'a împutit. Moise s'a mîniat
pe oamenii aceia. Astfel, în toate diminețile, fiecare strîngea 21
cît îi trebuia pentru hrană; și, cînd venea căldura soarelui, se
topea. 'n ziua a șasea, au strîns hrană îndoit, și anume doi 22
omeri de fiecare. Toți fruntașii adunării au venit și au spus lui
Moise lucrul acesta. Și Moise le-a zis: "Domnul a poruncit 23

așa. Mîne este ziua de odihnă, Sabatul închinat Domnului; coaceți ce aveți de copt, fierbeți ce aveți de fiert, și păstrați
24 pînă a doua zi dimineăta tot ce va rămînea!” Au lăsat-o pînă
a doua zi dimineăta, cum poruncise Moise; și nu s'a împutit,
25 și n'a făcut viermi. Moise a zis: “Mîncăți-o azi, căci este ziua
26 Sabatului; azi nu veți găsi mană pe cîmp. Veți strînge timp de
27 șase zile; dar în ziua a șaptea, care este Sabatul, nu va fi.” 'n
ziua a șaptea, unii din popor au ieșit să strîngă mană, și n'au
28 găsit. Atunci Domnul a zis lui Moise: “Pînă cînd aveți de
29 gînd să nu păziți poruncile și legile Mele? Vedeți că Domnul
v'a dat Sabatul; de aceea vă dă în ziua a șasea hrană pentru
două zile. Fiecare să rămîna la locul lui, și, în ziua a șaptea,
30 nimeni să nu iasă din locul în care se găsește.” Și poporul s'a
31 odihnit în ziua a șaptea. Casa lui Israel a numit hrana aceasta
“mană”. Ea semăna cu bobul de coriandru; era albă, și avea
32 un gust de turtă cu miere. Moise a zis: “Iată ce a poruncit
Domnul: ,Să se păstreze un omer plin cu mană pentru urmașii
voștri, ca să vadă și ei pînea pe care v'am dat-o s'o mîncăți
33 în pustie, după ce v'am scos din țara Egiptului.” Și Moise a
zis lui Aaron: “Ia un vas, pune în el un omer plin cu mană,
și așează-l înaintea Domnului, ca să fie păstrat pentru urmașii
34 voștri.” După porunca dată de Domnul lui Moise, Aaron l'a
35 pus înaintea chivotului mărturiei, ca să fie păstrat. Copiii lui
Israel au mîncat mană patruzeci de ani, pînă la sosirea lor într-
o țară locuită; au mîncat mană pînă la sosirea lor la hotarele
36 țării Canaanului. Omerul este a zecea parte dintr'o efă.

17 Toată adunarea copiilor lui Israel a plecat din pustia Sin,
după călătoriile zilnice, pe cari poruncise Domnul să le facă;
și au tăbărit la Refidim. Acolo poporul n'a găsit apă de băut.
2 Atunci poporul a căutat ceartă cu Moise. Ei au zis: “Dă-ne
apă să bem!” Moise le-a răspuns: “Pentruce căutați ceartă cu
3 mine? Pentruce ispitiți pe Domnul?” Poporul stătea acolo,
chinuit de sete, și cîrtea împotriva lui Moise. El zicea: “Pen-
truce ne-ai scos din Egipt, ca să ne faci să murim de sete aici
4 cu copiii și turmele noastre?” Moise a strigat către Domnul,
și a zis: “Ce să fac cu poporul acesta? 'ncă puțin, și au să
5 mă ucidă cu pietre.” Domnul a zis lui Moise: “Treci înain-

tea poporului, și ia cu tine vreo câțiva din bătrînii lui Israel; ia-ți în mînă și toiagul cu care ai lovit rîul, și pornește! Iată, 6
Eu voi sta înaintea ta pe stînca Horebului; vei lovi stînca, și va țîșni apă din ea, și poporul va bea.” Moise a făcut așa, în fața bătrînilor lui Israel. El a numit locul acela “Masa și 7
Meriba” (Ispită și ceartă), căci copiii lui Israel se certaseră, și ispitiseră pe Domnul, zicînd: “Este oare Domnul în mijlocul nostru, sau nu este?” Amalec a venit să bată pe Israel la 8
Refidim. Atunci Moise a zis lui Iosua: “Alege niște bărbați, și ieși de luptă împotriva lui Amalec. Iar eu voi sta mîne pe vîrful dealului cu toiagul lui Dumnezeu în mînă.” Iosua a fă- 10
cut ce-i spusese Moise, și a ieșit să lupte împotriva lui Amalec. Iar Moise, Aaron și Hur s’au suit pe vîrful dealului. Cînd își 11
ridica Moise mîna, era mai tare Israel; și cînd își lăsa mînă în jos, era mai tare Amalec. Mînile lui Moise fiind trudite, ei 12
au luat o piatră, au pus-o subt el, și el a șezut pe ea. Aaron și Hur îi sprijineau mînile, unul deoparte, iar altul de alta; și mînile lui au rămas întinse pînă la asfințitul soarelui. Și Iosua 13
a biruit pe Amalec și poporul lui, cu tăișul săbiei. Domnul a 14
zis lui Moise: “Scrie lucrul acesta în carte, ca să se păstreze aducerea aminte, și spune lui Iosua că voi șterge pomenirea lui Amalec de subt ceruri.” Moise a zidit un altar, și i-a pus nu- 15
mele “Domnul, steagul meu.” El a zis: “Pentru că și-a ridicat 16
mîna împotriva scaunului de domnie al Domnului, Domnul va purta război împotriva lui Amalec, din neam în neam!”

Ietro, preotul Madianului, socrul lui Moise, a aflat tot ce 18
făcuse Dumnezeu pentru Moise și poporul Său Israel; a aflat că Domnul scosese pe Israel din Egipt. Ietro, socrul lui Moise, 2
a luat pe Sefora, nevasta lui Moise, care fusese trimeasă acasă. A luat și pe cei doi fii ai Seforei; unul se numea Gherșom 3
(Străin), căci Moise zisese: “Locuiesc ca străin într’o țară străină,” iar celalt se numea Eliezer (Ajutorul lui Dumnezeu), 4
căci zisese: “Dumnezeul tatălui meu mi-a ajutat, și m’a scăpat de sabia lui Faraon.” Ietro, socrul lui Moise, a venit cu 5
fiii și nevasta lui Moise în pustie unde tăbăra el, la muntele lui Dumnezeu. A trimes vorbă lui Moise să-i spună: “Eu, 6
socrul tău Ietro, vin la tine cu nevastă-ta și cu cei doi fii ai

7 tăi.” Moise a ieșit înaintea socrului său, s’a aruncat cu fața la
pământ, și l-a sărutat. S’au întreat unul pe altul de sănătate,
8 și au intrat în cortul lui Moise. Moise a istorisit socrului
său tot ce făcuse Domnul împotriva lui Faraon și împotriva
Egiptului, din pricina lui Israel, toate suferințele cari veniseră
9 peste ei pe drum, și cum îi izbăvise Domnul din ele. Ietro
s’a bucurat pentru tot binele, pe care-l făcuse Domnul lui Is-
10 rael, și pentru că-l izbăvise din mâna Egiptenilor. Și Ietro a
zis: “Binecuvîntat să fie Domnul, care v’a izbăvit din mâna
Egiptenilor și din mâna lui Faraon, El, care a izbăvit poporul
11 din mâna Egiptenilor! Cunoscut acum că Domnul este mai mare
decît toți dumnezeii; căci în lucrul în care s’au purtat cu tru-
12 fie, El a fost mai pesus de ei.” Ietro, socrul lui Moise, a adus
lui Dumnezeu o ardere de tot și o jertfă de mîncare. Aaron
și toți bătrînii lui Israel au venit și au luat parte la masă cu
13 socrul lui Moise, înaintea lui Dumnezeu. A doua zi, Moise
s’a așezat să judece poporul; și poporul a stat înaintea lui de
14 dimineața pînă seara. Socrul lui Moise a văzut tot ce făcea
el pentru popor, și a zis: “Ce faci tu acolo cu poporul acela?
De ce stai singur, și tot poporul stă înaintea ta, de dimineața
15 pînă seara?” Moise a răspuns socrului său: “Poporul vine la
mine ca să ceară sfat lui Dumnezeu. Cînd au vreo treabă,
vin la mine; eu judec între ei, și fac cunoscut poruncile lui
17 Dumnezeu și legile Lui.” Socrul lui Moise i-a zis: “Ce faci
tu nu este bine. Te istovești singur, și vei istovi și poporul
18 acesta, care este cu tine; căci lucrul este mai pe sus de puterile
19 tale și nu-l vei putea face singur. Acum ascultă glasul meu;
am să-ți dau un sfat, și Dumnezeu va fi cu tine! Fii tîlmaciul
poporului înaintea lui Dumnezeu, și du pricinile înaintea lui
20 Dumnezeu. ’nvață-i poruncile și legile; și arată-le calea, pe
21 care trebuie s’o urmeze și ce trebuie să facă.” Alege din tot
poporul oameni destoinici, temători de Dumnezeu, oameni de
încredere, vrăjmași ai lăcomiei; pune-i peste popor drept căpe-
tenii peste o mie, căpetenii peste o sută, căpetenii peste cinci
22 zeci și căpetenii peste zece. Ei să judece poporul în tot tim-
pul; să aducă înaintea ta toate pricinile însemnate, iar pricinile
cele mai mici, să le judece ei înșiși. ’n felul acesta îți vei ușura

sarcina, căci o vor purta și ei împreună cu tine. Dacă vei face 23
lucrul acesta, și dacă Dumnezeu îți va porunci așa, vei putea
face față lucrurilor, și tot poporul acesta va ajunge fericit la
locul lui.” Moise a ascultat sfatul socrului său, și a făcut tot 24
ce spusese el. Moise a ales oameni destoinici din tot Israelul, 25
și i-a pus căpetenii ale poporului, căpetenii peste o mie, căpe-
tenii peste o sută, căpetenii peste cincizeci și căpetenii peste
zece. Ei judecau poporul în tot timpul; aduceau înaintea lui 26
Moise pricinile grele, iar toate pricinile mici le judecau ei înșiși.
Apoi Moise a trimis pe socrul său în țara lui. 27

În luna a treia după ieșirea lor din țara Egiptului, copiii 19
lui Israel au ajuns în ziua aceea în pustia Sinai. După ce au 2
plecat de la Refidim, au ajuns în pustia Sinai, și au tăbărit
în pustie. Israel a tăbărit acolo, în fața muntelui. Moise s’a 3
sosit la Dumnezeu. Și Domnul l-a chemat de pe munte, zicând:
“Așa să vorbești casei lui Iacov, și să spui copiilor lui Israel:
“Ați văzut ce am făcut Egiptului, și cum v’am purtat pe aripi 4
de vultur și v’am adus aici la Mine. Acum, dacă veți asculta 5
glasul meu, și dacă veți păzi legământul Meu, veți fi ai Mei din-
tre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu; ’mi veți fi o 6
împărăție de preoți și un neam sfânt. Acestea sînt cuvintele pe
cari le vei spune copiilor lui Israel.” Moise a venit de a chemat 7
pe bătrînii poporului, și le-a pus înainte toate cuvintele ace-
stea, cum îi poruncise Domnul. Tot poporul a răspuns: “Vom 8
face tot ce a zis Domnul!” Moise a spus Domnului cuvintele
poporului. Și Domnul a zis lui Moise: “Iată, voi veni la tine 9
într-un nor gros, pentru că să audă poporul cînd îți voi vorbi, și
să aibă totdeauna încredere în tine.” Moise a spus Domnului
cuvintele poporului. Și Domnul a zis lui Moise: “Du-te la 10
popor, sfințește-i azi și mîne, și pune-i să-și spele hainele. Să 11
fie gata pentru a treia zi; căci a treia zi Domnul Se va pogori, în
fața întregului popor, pe muntele Sinai. Să hotărăști poporu- 12
lui anumite margini dejurîmprejur, și să spui: „Să nu cumva
să vă suiți pe munte sau să vă atingeți de poalele lui. Oricine
se va atinge de munte, va fi pedepsit cu moartea. Nici o mînă 13
să nu se atingă de el; ci pe oricine se va atinge, să-l omoare
cu pietre, sau să-l străpungă cu săgeți: dobitoc sau om, nu

va trăi.‘ Când va suna trîmbița, ei vor înainta spre munte.”

14 Moise s’a pogorît de pe munte la popor: a sfințit poporul, și ei
15 și-au spălat hainele. Și a zis poporului: “Fiți gata în trei zile;
16 să nu vă apropiați de vreo femeie.” A treia zi dimineța, au
fost tunete, fulgere, și un nor gros pe munte; trîmbița răsuna
cu putere, și tot poporul din tabără a fost apucat de spaimă.
17 Moise a scos poporul din tabără, spre întîmpinarea lui Dum-
18 nezeu, și s’au așezat la poalele muntelui. Muntele Sinai era
tot numai fum, pentrucă Domnul Se pogorîse pe el în mijlocul
focului. Fumul acesta se înălța ca fumul unui cuptor, și tot
19 muntele se cutremura cu putere. Trîmbița răsuna tot mai
puternic. Moise vorbea, și Dumnezeu îi răspundea cu glas
20 tare. Domnul S’a pogorît pe muntele Sinai, și anume pe vâr-
ful muntelui. Domnul a chemat pe Moise pe vârful muntelui.
21 Și Moise s’a suit sus. Domnul a zis lui Moise: “Pogoară-
te și poruncește poporului cu totdinadinsul să nu dea busna
spre Domnul, ca să se uite, pentru ca nu cumva să piară un
22 mare număr dintre ei. Preoții, cari se apropie de Domnul,
să se sfințească și ei, ca nu cumva să-i lovească Domnul cu
23 moartea.” Moise a zis Domnului: “Poporul nu va putea să se
suie pe muntele Sinai, căci ne-ai oprit cu tot dinadinsul, zicînd:
‘Hotărăște anumite margini în jurul muntelui, și sfințește-l.’”
24 Domnul i-a zis: “Du-te, pogoară-te, și suie-te apoi iarăș cu
Aaron; dar preoții și poporul să nu dea busna să se suie la
25 Domnul, ca nu cumva să-i lovească cu moartea.” Moise s’a
pogorît la popor, și i-a spus aceste lucruri.

20 Atunci Dumnezeu a rostit toate aceste cuvinte, și a zis:
2 “Eu sînt Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egipt-
3 tului, din casa robiei. Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.
4 Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor cari
sînt sus în ceruri, sau jos pe pămînt, sau în apele mai de jos de
5 cît pămîntul. Să nu te închini înaintea lor, și să nu le slujești;
căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sînt un Dumnezeu gelos,
care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii pînă la al treilea
6 și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc, și Mă îndur pînă
la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.
7 Să nu iei în deșert Numele Domnului, Dumnezeului tău; căci

Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui. Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s'o sfințești. 8
 Să lucrezi șase zile, și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea 9, 10
 este ziua de odihnă închinată Domnului, Dumnezeului tău: să
 nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta,
 nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care
 este în casa ta. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, 11
 pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S'a
 odihnit: de aceea a binecuvîntat Domnul ziua de odihnă și a
 sfințit-o. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentruca să 12
 ți se lungească zilele în țara, pe care ți-o dă Domnul, Dum-
 nezeul tău. Să nu ucizi. Să nu preacurvești. Să nu furi. 13, 14, 15
 Să nu mărturisești strîmb împotriva aproapelui tău. Să nu 16, 17
 poftești casa aproapelui tău; să nu poftești nevasta aproapelui
 tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui,
 nici vreun alt lucru, care este al aproapelui tău. Tot poporul 18
 auzea tunetele și sunetul trâmbiței și vedea flacările muntelui,
 care fumega. La priveleştea aceasta, poporul tremura, și stătea
 în depărtare. Ei au zis lui Moise: "Vorbește-ne tu însuți, și 19
 te vom asculta: dar să nu ne mai vorbească Dumnezeu, ca să
 nu murim." Moise a zis poporului: "Nu vă spăimîntați; căci 20
 Dumnezeu a venit tocmai ca să vă pună la încercare, și ca să
 aveți frica Lui înaintea ochilor voștri, pentru ca să nu păcătu-
 iți." Poporul stătea în depărtare; iar Moise s'a apropiat de 21
 norul în care era Dumnezeu. Domnul a zis lui Moise: "Așa 22
 să vorbești copiilor lui Israel: ,Ați văzut că v'am vorbit din
 ceruri. Să nu faceți dumnezei de argint și dumnezei de aur, 23
 ca să-i puneți alături de Mine; să nu vă faceți alți dumnezei.
 Să-Mi ridici un altar de pământ, pe care să-ți aduci arderile- 24
 de-tot și jertfele de mulțămire, oile și boii. 'n orice loc în care
 'mi voi aduce aminte de Numele Meu, voi veni la tine, și te
 voi binecuvînta. Dacă-Mi vei ridica un altar de piatră, să nu-l 25
 zidești din pietre cioplite; căci cum îți vei pune dalta în piatră,
 o vei pîngări. Să nu te sui la altarul Meu pe trepte, ca să nu 26
 ți se descopere goliciunea înaintea lui."

"Iată legile, pe cari le vei pune înaintea lor. Dacă vei **21, 2**
 cumpăra un rob evreu, să slujească șase ani ca rob; dar în al

șaptelea, să iasă slobod, fără să plătească nimic ca despăgu-
3 bire. Dacă a intrat singur, să iasă singur; dacă era însurat,
4 să iasă și nevastă-sa împreună cu el. Dacă stăpînul lui i-a
dat o nevastă, și a avut fii și fiice cu ea, nevasta și copiii să
5 fie ai stăpînului lui, iar el să iasă singur. Dacă robul va zice:
,Eu iubesc pe stăpînul meu, pe nevastă-mea și copiii mei, și nu
6 vreau să ies slobod,‘ atunci stăpînul lui să-l ducă înaintea lui
Dumnezeu, să-l apropie de ușă sau de stîlpul ușii, și stăpînul
lui să-i găurească urechea cu o sulă, și robul să rămînă pen-
7 tru totdeauna în slujba lui. Dacă un om își va vinde fata
8 ca roabă, ea să nu iasă cum ies robii. Dacă nu va plăcea
stăpînului ei, care o luase de nevastă, el să-i înlesnească răs-
cumpărarea; dar nu va avea dreptul s’o vîndă unor străini,
9 dacă nu-și va ținea cuvîntul. Dacă o dă de nevastă fiului său,
10 să se poarte cu ea după dreptul fiicelor. Dacă-i va lua o altă
nevastă, nu va scădea nimic pentru cea dintîi din hrană, din
11 îmbrăcăminte, și din dreptul ei de soție. Dacă nu-i face aceste
trei lucruri, ea va putea ieși, fără nicio despăgubire, fără să
12 dea bani. Cine va lovi pe altul cu o lovitură de moarte, să fie
13 pedepsit cu moartea. Dacă nu i-a întins lațuri, și dacă Dum-
nezeu l-a făcut să-i cadă în mînă, îți voi hotărî un loc unde va
14 putea să fugă. Dar dacă lucrează cineva cu răutate împotriva
aproapelui său, folosindu-se de viclenie ca să-l omoare, chiar și
15 dela altarul Meu să-l smulgi, ca să fie omorît. Cine va lovi pe
16 tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit cu moartea. Cine
va fura un om, și-l va vinde sau îl va ținea în mînile lui, să fie
17 pedepsit cu moartea. Cine va blestema pe tatăl său sau pe
18 mama sa, să fie pedepsit cu moartea. Dacă se vor certa doi
oameni, și unul din ei va lovi pe celalt cu o piatră sau cu pum-
nul, fără să-i pricinuiască moartea, dar silindu-l să stea în pat,
19 cel ce l-a lovit să nu fie pedepsit, dacă celalt se va scula și se va
plimba afară, sprijinit pe un toiag. Numai să-l despăgubească
20 pentru încetarea lucrului lui și să-l îngrijească pînă la vinde-
care. Dacă un om va lovi cu bățul pe robul său, fie bărbat
fie femeie, și robul moare subt mîna lui, stăpînul să fie pedep-
21 sit. Dar dacă mai trăiește o zi sau două, stăpînul să nu fie
22 pedepsit; căci este argintul lui. Dacă se ceartă doi oameni, și

lovesc pe o femeie însărcinată, și o fac doar să nască înainte
de vreme, fără altă nenorocire, să fie pedepsiți cu o gloabă,
pusă de bărbatul femeii, și pe care o vor plăti după hotărîrea
judecătorilor. Dar dacă se întîmplă o nenorocire, vei da viață
23 pentru viață, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mîină
24 pentru mîină, picior pentru picior, arsură pentru arsură, rană
25 pentru rană, vîîntaie pentru vîîntaie. Dacă un om lovește
26 ochiul robului său, fie bărbat fie femeie, și-l face să-și piardă
ochiul, să-i dea drumul, ca despăgubire pentru ochiul lui. Și
27 dacă face să cadă un dinte robului său, fie bărbat fie femeie, ca
despăgubire pentru dintele lui, să-i dea drumul. Dacă un bou
28 va împunge și va omorî pe un bărbat sau pe o femeie, boul să
fie ucis cu pietre, carnea să nu i se mănînce, iar stăpînul boului
să nu fie pedepsit. Dar dacă boul avea obicei mai înainte să
29 împungă, și stăpînul fusese înștiințat de lucrul acesta, și nu l-a
închis, boul să fie ucis cu pietre, dacă va ucide un bărbat sau
o femeie, și stăpînul lui să fie pedepsit cu moartea. Dacă i
30 se pune stăpînului un preț pentru răscumpărarea vieții lui, va
plăti tot ce i se va cere. Cînd boul va împunge pe un băiat
31 sau pe o fată, i se va face după legea aceasta; dar dacă boul
32 împunge pe un rob, fie bărbat fie femeie, să se dea trei sicli de
argint stăpînului robului, și boul să fie ucis cu pietre. Dacă
33 un om descopere o groapă, sau dacă un om sapă o groapă
și n'o acopere, și cade în ea un bou sau un măgar, stăpînul
34 gropii să plătească stăpînului lor prețul vitei în argint, iar vita
moartă să fie a lui. Dacă boul unui om împunge boul unui
35 alt om, și boul acesta moare, vor vinde boul cel viu și prețul
lui îl vor împărți; vor împărți și boul mort. Dar dacă se știa
36 că boul avea obicei mai înainte să împungă, și stăpînul lui nu
l-a închis, stăpînul acesta să dea bou pentru bou, iar boul cel
mort să-l ia el.

Dacă un om fură un bou sau o oaie, și-l taie sau îl vinde, să **22**
dea cinci boi pentru boul furat și patru oi pentru oaia furată.
Dacă hoțul este prins spărgînd, și e lovit și moare, cel ce l-a **2**
lovit nu va fi vinovat de omor față de el; dar dacă a răsărit **3**
soarele, va fi vinovat de omor față de el. Hoțul trebuie să dea
înapoi ce este dator să dea; dacă n'are nimic, să fie vîndut

4 rob, ca despăgubire pentru furtul lui; dacă ceeace a furat, fie
bou, fie măgar, sau oaie, se găsește încă viu în mîinile lui, să
5 dea îndoit înapoi. Dacă cineva face stricăciune într-un ogor
sau într'o vie, și își lasă vita să pască pe ogorul altuia, să dea
6 ca despăgubire cel mai bun rod din ogorul și via lui. Dacă
izbucnește un foc și întîlnește mărăcini în cale, și arde grîul în
snopi sau în picioare, sau cîmpul, cel ce a pus foc să fie silit
7 să dea o despăgubire deplină. Dacă un om dă altuia bani
sau unelte spre păstrare, și le fură cineva din casa acestuia din
8 urmă, hoțul trebuie să întoarcă îndoit, dacă va fi găsit. Dacă
hoțul nu se găsește, stăpînul casei să se înfățișeze înaintea lui
Dumnezeu, ca să spună că n'a pus mîna pe avutul aproapelui
9 său. 'n orice pricină de înșelăciune cu privire la un bou, un
măgar, o oaie, o haină, sau un lucru pierdut, despre care se
va zice: ,Uite-l; -pricina amîndoror părților să meargă pînă
la Dumnezeu; acela, pe care-l va osîndi Dumnezeu, trebuie
10 să întoarcă îndoit aproapelui său. Dacă un om dă altuia un
măgar, un bou, o oaie, sau un dobitoc, oarecare să i-l păstreze,
și dobitocul moare, își strică un mădular, sau e luat cu sila dela
11 el, fără să fi văzut cineva, să se facă un jurămînt în Numele
Domnului între cele două părți; și cel ce a păstrat dobitocul, va
mărturisi că n'a pus mîna pe avutul aproapelui său; stăpînul
dobitocului va primi jurămîntul acesta, și celalt nu va fi dator
12 să i-l înlocuiască. Dar dacă dobitocul a fost furat dela el, va
fi dator față de stăpînul lui să i-l înlocuiască. Dacă dobitocul
a fost sfășiat de fiare sălbatice, îl va aduce ca dovadă, și nu
14 va fi dator să-i înlocuiască dobitocul sfășiat. Dacă un om
împrumută altuia o vită, și vita își strică un mădular sau moare
15 în lipsa stăpînului ei, va trebui s'o plăteacă. Dacă stăpînul
e de față, nu i-o va plăti. Dacă vita a fost dată cu chirie,
16 prețul chiriei va fi deajuns. Dacă un om înșală pe o fată
nelogodită, și se culcă cu ea, îi va plăti zestrea și o va lua de
17 nevastă. Dacă tatăl nu vrea să i-o dea, el va plăti în argint
18 prețul zestreii cuvenite fetelor. Pe vrăjitoare să n'o lași să
19 trăiască. Oricine se culcă cu un dobitoc, să fie pedepsit cu
20 moartea. Cine aduce jertfe altor dumnezei decît Domnului
21 singur, să fie nimicit cu desăvîrșire. Să nu chinuiești pe străin,

și să nu-l asuprești, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului. Să nu asuprești pe văduvă, nici pe orfan. Dacă-i asuprești, și ei strigă la Mine după ajutor, Eu le voi auzi strigătele; Minia Mea se va aprinde, și vă voi nimici cu sabia; nevestele voastre vor rămînea văduve, și copiii voștri vor rămînea orfani. Dacă împrumuți bani vreunuia din poporul Meu, săracului care este cu tine, să nu fii față de el ca un cămătar, și să nu ceri camătă dela el. Dacă iei zălog haina aproapelui tău, să i-o dai înapoi înainte de apusul soarelui; căci este singura lui învelitoare, este haina cu care își învelește trupul: cu ce are să se culce? Dacă strigă spre Mine după ajutor, Eu îl voi auzi, căci Eu sînt milostiv. Să nu hulești pe Dumnezeu, și să nu blestemi pe mai marele poporului tău. Să nu pregeți să-Mi aduci pîrga secerișului tău și a culesului viei tale. Să-Mi dai pe întîiul născut din fiii tăi. Să-Mi dai și întîiul născut al vacii tale și al oii tale; să rămîna șapte zile cu mamă-sa, iar în ziua a opta să Mi-l aduci. Să-Mi fiți niște oameni sfinți. Să nu mîncăți carne sfișiată de fiare pe cîmp, ci s'o aruncați la cîni.

Să nu răspîndești zvonuri neadevărate. Să nu te unești cu cel rău, ca să faci o mărturisire mincinoasă pentru el. Să nu te iei după mulțime ca să faci rău; și la judecată să nu mărturisești trecînd de partea celor mulți, ca să abați dreptatea. Să nu pîrtinești pe sărac la judecată. Dacă întîlnești boul vrăjmașului tău sau măgarul lui rătăcit, să i-l aduci acasă. Dacă vezi măgarul vrăjmașului tău căzut sub povara lui, să nu treci pe lîngă el, ci să-i ajuți să ia povara de pe măgar. La judecată, să nu te atingi de dreptul săracului. Ferește-te de o învinuire nedreaptă, și să nu omori pe cel nevinovat și pe cel drept; căci nu voi ierta pe cel vinovat. Să nu primești daruri; căci darurile orbesc pe ceice au ochii deschiși, și sucesc hotărîrile celor drepți. Să nu asuprești pe străin; știți ce simte străinul, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului. Timp de șase ani, să sameni pămîntul, și să-i strîngi rodul. Dar în al șaptelea, să-i dai răgaz, și să-l lași să se odihnească; din rodul lui să mînince săracii poporului tău, iar ce va mai rămînea, să mînince fiarele depe cîmp. Tot așa să faci cu via și măslinii tăi. Timp de șase zile, să-ți faci lucrarea. Dar în ziua a

șaptea să te odihnești, pentru ca boul și măgarul tău să aibă odihnă, pentruca fiul roabei tale și străinul să aibă răgaz și să răsuflă. Să păziți tot ce v'am spus, și să nu roștiți numele altor dumnezei: numele lor să nu se audă ieșind din gura voastră. De trei ori pe an, să prăznuiești sărbători în cinstea Mea. Să ții sărbătoarea azimilor; timp de șapte zile, la vremea hotărîtă, în luna spicelor, să măninci azimi, cum ți-am poruncit; căci în luna aceasta ai ieșit din Egipt; și să nu vii cu mîinile goale înaintea Mea. Să ții sărbătoarea secerișului, a celor dintîi roade din munca ta, din ceeace vei sămăna pe cîmp; și să ții sărbătoarea strîngerii roadelor, la sfîrșitul anului, cînd vei strînge depe cîmp rodul muncii tale. De trei ori pe an toată partea bărbătească să se înfățișeze înaintea Domnului, Dumnezeu. Să n'aduci cu pîne dospită sîngele jertfei Mele; și grăsimea praznicului Meu să nu rămînă toată noaptea pîna dimineața. Să aduci în casa Domnului, Dumnezeului tău, pîrga celor dintîi roade ale pămîntului. Iată, Eu trimet un 'nger înaintea ta, ca să te ocrotească pe drum, și să te ducă în locul, pe care l-am pregătit. Fii cu ochii în patru înaintea Lui, și ascultă glasul Lui; să nu te împotrivești Lui, pentrucă nu vă va ierta păcatele, căci Numele Meu este în El. Dar dacă vei asculta glasul Lui, și dacă vei face tot ce-ți voi spune, Eu voi fi vrăjmașul vrăjmașilor tăi și protivnicul protivnicilor tăi. 'ngerul Meu va merge înaintea ta, și te va duce la Amoriți, Hetiți, Fereziți, Cananiți, Heviți și Iebusiți, și-i voi nimici. Să nu te închini înaintea dumnezeilor lor, și să nu le slujești; să nu te iei după popoarele acestea, în purtarea lor, ci să le nimicești cu desăvîrșire, și să le dărîmi capiștele. Voi să slujiți Domnului, Dumnezeului vostru, și El vă va binecuvînta pînea și apele, și voi depărta boala din mijlocul tău. Nu va fi în țara ta nici femeie care să-și lepede copilul, nici femeie stearpă. Numărul zilelor tale îl voi face să fie deplin. Voi trimete groaza Mea înaintea ta, voi pune pe fugă pe toate popoarele la cari vei ajunge, și voi face ca toți vrăjmașii tăi să dea dosul înaintea ta. Voi trimete viespile bondărești înaintea ta, și vor izgoni dinaintea ta pe Heviți, Cananiți și Hetiți. Nu-i voi izgoni într'un singur an dinaintea ta, pentruca țara să

n'ajungă o pustie și să nu se înmulțească împotriva ta fiarele de pe câmp. Ci le voi izgoni încetul cu încetul dinaintea ta, 30 pînă vei crește la număr și vei putea să intri în stăpînirea țării. 'ți voi întinde hotarele dela marea Roșie pînă la marea Filistenilor, și dela pustie pînă la Rîu (Euftrat). Căci voi da în mîinile voastre pe locuitorii țării, și-i vei izgoni dinaintea ta. Să nu 32 faci legămînt cu ei, nici cu dumnezeii lor. Ei să nu locuiască 33 în țara ta, ca să nu te faci să păcătuiești împotriva Mea; căci atunci ai slujii dumnezeilor lor, și aceasta ar fi o cursă pentru tine.”

Dumnezeu a zis lui Moise: “Suie-te la Domnul, tu și Aaron, 24 Nadab și Abihu, și șaptezeci de bătrîni ai lui Israel, și să vă închinați de departe, aruncîndu-vă cu fața la pămînt. Numai Moise să se apropie de Domnul; ceilalți să nu se apropie și poporul să nu se suie cu el.” Moise a venit și a spus poporului 3 toate cuvintele Domnului și toate legile. Tot poporul a răspuns într'un glas: “Vom face tot ce a zis Domnul.” Moise a scris 4 toate cuvintele Domnului. Apoi s'a sculat dis de dimineață, a zidit un altar la poalele muntelui, și a ridicat douăsprezece pietre pentru cele douăsprezece seminții ale lui Israel. A 5 trimis pe niște tineri dintre copiii lui Israel, să aducă Domnului arderi-de-tot, și să junghie tauri ca jertfe de mulțămire. Moise a luat jumătate din sînge, și l-a pus în străchini, iar 6 cealaltă jumătate a stropit-o pe altar. A luat cartea legămîntului, și a citit-o în fața poporului. Ei au zis: “Vom face și vom asculta tot ce a zis Domnul.” Moise a luat sîngele, 8 și a stropit poporul, zicînd: “Iată sîngele legămîntului, pe care l-a făcut Domnul cu voi pe temeiul tuturor acestor cuvinte.” Moise s'a suit împreună cu Aaron, Nadab și Abihu, 9 și cu șaptezeci de bătrîni ai lui Israel. Ei au văzut pe Dumnezeu lui Israel; subt picioarele Lui era un fel de lucrare de safir străveziu, întocmai ca cerul în curăția lui. El nu Și-a 11 întins mîna împotriva aleșilor copiilor lui Israel. Ei au văzut pe Dumnezeu, și totuș au mîncat și au băut. Domnul a zis 12 lui Moise: “Suie-te la Mine pe munte, și rămii acolo. Eu îți voi da niște table de piatră cu Legea și poruncile, pe cari le-am scris pentru învățătura lor.” Moise s'a sculat, împreună 13

cu Iosua, care-i slujea: și Moise s'a suit pe muntele lui Dum-
14 nezeu. El a zis bătrînilor: "Așteptați-ne aici, pînă ne vom
întoarce la voi. Iată, Aaron și Hur vor rămînea cu voi; dacă
15 va avea cineva vreo neînțelegere, să meargă la ei." Moise s'a
16 suit pe munte, și norul a acoperit muntele. Slava Domnului
s'a așezat pe muntele Sinai, și norul l-a acoperit timp de șase
zile. 'n ziua a șaptea, Domnul a chemat pe Moise din mijlocul
17 norului. 'nfățîșarea slavei Domnului era ca un foc mistuitor
18 pe vîrfurile muntelui, înaintea copiilor lui Israel. Moise a intrat
în mijlocul norului, și s'a suit pe munte. Moise a rămas pe
munte patruzeci de zile și patruzeci de noți.

25, 2 Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: "Vorbește copiilor lui
Israel: Să-Mi aducă un dar; să-l primiți pentru Mine dela orice
3 om care-l va da cu tragere de inimă. Iată ce veți primi dela
4 ei ca dar: aur, argint și aramă; materii vopsite în albastru,
5 purpuriu, cîrmiziu, pînză de in subțire și păr de capră; piei de
berbeci vopsite în roș și piei de vițel de mare; lemn de salcîm;
6 untdelemn pentru sfeșnic, mirodenii pentru untdelemnul un-
7 gerii și pentru tămîia mirositoare; pietre de onix și alte pietre
8 pentru efod (umărar) și pieptar. Să-Mi facă un locaș sfînt, și
9 Eu voi locui în mijlocul lor. Să faceți cortul și toate vasele
10 lui după chipul pe care ți-l voi arăta." Să facă un chivot de
lemn de salcîm; lungimea lui să fie de două coturi și jumătate,
lățimea de un cot și jumătate, și înălțimea de un cot și jumă-
11 tate. Să-l poleiești cu aur curat, să-l poleiești pe din lăuntru
și pe din afară, și să-i faci un chenar de aur de jur împrejur.
12 Să torni pentru el patru verigi de aur, și să le pui la cele patru
colțuri ale lui: două verigi de o parte și două verigi de cealaltă
13 parte. Să faci niște drugii de lemn de salcîm, și să-i poleiești
14 cu aur. Să vîri drugii în verigile de pe laturile chivotului, ca
15 să slujească la ducerea chivotului; drugii vor rămînea în ve-
16 rigile chivotului, și nu vor fi scoși din ele. Să pui în chivot
17 mărturia, pe care ți-o voi da. Să faci un capac al ispășirii de
aur curat; lungimea lui să fie de doi coți și jumătate, și lățimea
18 lui de un cot și jumătate. Să faci doi heruvimi de aur, să-i
faci de aur bătut, la cele două capete ale capacului ispășirii;
19 să faci un heruvim la un capăt și un heruvim la celalt capăt; să

faceți heruvimii aceștia ieșind din capacul ispășirii la cele două
capete ale lui. Heruvimii să fie cu aripile întinse pedeeasupra, 20
acoperind cu aripile lor capacul ispășirii, și cu fețele întoarse
una spre alta; heruvimii să aibă fața întoarsă spre capacul is-
pășirii. Să pui capacul ispășirii pe chivot, și în chivot să pui 21
mărturia, pe care ți-o voi da. Acolo Mă voi întâlni cu tine; 22
și dela înălțimea capacului ispășirii, dintre cei doi heruvimi
așezați pe chivotul mărturiei, îți voi da toate poruncile Mele
pentru copiii lui Israel. Să faci o masă de lemn de salcâm; 23
lungimea ei să fie de doi coți, lățimea de un cot, și înălțimea
de un cot și jumătate. S'o poleiești cu aur curat, și să-i faci 24
un chenar de aur de jur împrejur. Să-i faci împrejur un per-
vaz de un lat de mână; peste el să pui un chenar de aur de
jur împrejur. Să faci pentru masă patru verigi de aur, și să 26
pui verigile în cele patru colțuri, cari vor fi la cele patru pi-
cioare ale ei. Verigile să fie lîngă pervaz, și în ele se vor vîrî 27
drugii ca să ducă masa. Drugii să-i faci din lemn de salcâm, 28
și să-i acoperi cu aur; și ei vor sluji la ducerea mesei. Să-i 29
faci farfurii, cățui, potire și cești, ca să slujească la jertfele
de băutură: să le faci de aur curat. Să pui pe masă pînile 30
pentru punerea înainte, ca să fie necurmat înaintea Mea. Să 31
faci un sfeșnic de aur curat: sfeșnicul acesta să fie făcut de
aur bătut: piciorul, fusul, potirașele, gămălioarele și florile lui
să fie dintr'o bucată. Din laturile lui să iasă șase brațe; trei 32
brațe ale sfeșnicului dintr'o parte, și trei brațe ale sfeșnicului
din cealaltă parte. Pe un braț să fie trei potirașe în chip de 33
floare de migdal, cu gămălioarele și florile lor, și pe celalt braț
trei potirașe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele și
florile lor; tot așa să fie și cele șase brațe cari ies din sfeșnic.
Pe fusul sfeșnicului, să fie patru potirașe în chip de floare cu 34
migdal, cu gămălioarele și florile lor. Să fie o gămălioară subt 35
cele două brațe cari ies din fusul sfeșnicului, o gămălioară subt
alte două brațe, și o gămălioară subt alte două brațe; tot așa
să fie și subt cele șase brațe, cari ies din sfeșnic. Gămălioarele 36
și brațele sfeșnicului să fie dintr'o singură bucată; totul să fie
de aur bătut, de aur curat. Să faci cele șapte candelă, care 37
vor fi puse deasupra, așa ca să lumineze în față. Mucările și 38

39 cenușarele lui să fie de aur curat. Se va întrebuința un talant
de aur curat pentru facerea sfeșnicului cu toate uneltele lui.
40 Vezi să faci după chipul, care ți s'a arătat pe munte.

26 Cortul să-l faci din zece covoare de in subțire răsucit, și din
materii vopsite în albastru, purpuriu și cărmiziu; pe el să faci
2 heruvimi lucrați cu măiestrie. Lungimea unui covor să fie de
două zeci și opt de coți, iar lățimea unui covor să fie de patru
3 coți; toate covoarele să aibă aceeaș măsură. Cinci din aceste
covoare să fie prinse împreună, iar celelalte cinci covoare să
4 fie de asemenea prinse împreună. La marginea covorului cu
care se sfîrșește cea dintîi împreunare de covoare, să faci niște
chiotori albastre; tot așa să faci și la marginea covorului cu
5 care se sfîrșește a doua împreunare de covoare. La cel dintăi
covor să faci cincizeci de chiotori, iar la marginea covorului cu
care se sfîrșește a doua împreunare de covoare să faci tot cin-
6 cizeci de chiotori. Chiotorile acestea să se potrivească unele cu
alte și să vină față în față. Apoi să faci cincizeci de copci de
aur, și cu copeile acestea să prinzi covoarele unul de altul, așa
7 încît cortul să alcătuiască un întreg. Să mai faci niște covoare
de păr de capră, ca să slujească de acoperiș peste cort; să faci
8 unsprezece covoare de acestea. Lungimea fiecărui covor să fie
de treizeci de coți, și lățimea fiecărui covor să fie de patru coți;
9 toate cele unsprezece covoare să aibă aceeaș măsură. Pe cinci
din aceste covoare să le legi împreună deosebit, și pe celelalte
șase deosebit, iar pe al șaselea covor să-l îndoiești în fața cortu-
10 lui. Să pui apoi cincizeci de chiotori la marginea covorului cu
care se sfîrșește cea dintîi împreunare de covoare, și cincizeci
de chiotori la marginea covorului cu care se sfîrșește a doua
11 împreunare de covoare. Să faci cincizeci de copci de aramă,
și să pui copcile în chiotori. Să împreuni astfel acoperișul cor-
12 tului, așa încît să alcătuiască un întreg. Fiindcă va mai trece
ceva din covoarele acoperișului cortului, jumătate din ce trece
13 dintr'un covor, să acopere partea dinapoi a cortului; iar ce
mai trece din lungimea celorlalte covoare ale acoperișului cor-
tului, să cadă cîte un cot deoparte, și un cot de cealaltă parte,
14 peste cele două laturi ale cortului, așa încît să le acopere. Să
mai faci apoi pentru acoperișul cortului o învelitoare de piei de

berbeci văpsite în roș, și peste ea o învelitoare de piei de vițel
de mare. Apoi să faci niște scînduri pentru cort; scîndurile 15
acestea să fie de lemn de salcîm, puse în picioare. Lungimea 16
fiecărei scînduri să fie de zece coți, și lățimea fiecărei scînduri
să fie de un cot și jumătate. Fiecare scîndură să aibă două 17
urechi unite una cu alta; așa să faci la toate scîndurile cortu-
lui. Să faci douăzeci de scînduri pentru cort, înspre laturea 18
de miazăzi. Supt cele douăzeci de scînduri, să pui patruzeci 19
de picioare de argint, cîte două picioare subt fiecare scîndură
pentru cele două urechi ale ei. Pentru a doua latură a cor- 20
tului, latura de miază noapte, de asemenea să faci douăzeci
de scînduri, împreună cu cele patruzeci de picioare de argint 21
ale lor: cîte două picioare subt fiecare scîndură. Pentru fun- 22
dul cortului, înspre laturea de apus, să faci șase scînduri. Să 23
mai faci două scînduri pentru unghiurile din fundul cortului;
să fie cîte două la un loc, începînd de jos, și bine legate la 24
vîrf cu un cerc; amîndouă aceste scînduri, cari sînt puse în
cele două unghiuri, să fie la fel. Vor fi astfel opt scînduri, cu 25
picioarele lor de argint, adică șaisprezece picioare, cîte două pi-
cicioare subt fiecare scîndură. Să faci apoi cinci drugii de lemn 26
de salcîm pentru scîndurile uneia din părțile cortului, cinci 27
drugii pentru scîndurile din a doua parte a cortului, și cinci
drugii pentru scîndurile din partea din fundul cortului din spre
apus. Drugul dela mijloc să ajungă dela un capăt la celalt 28
al scîndurilor. Să poleiești scîndurile cu aur, și verigile în 29
cari vor intra drugii, să le faci de aur, iar drugii să-i poleiești
tot cu aur. Cortul să-l faci după chipul care ți s'a arătat pe 30
munte. Să faci apoi o perdea albastră, purpurie și cărmizie, 31
și de in subțire răsucit; să fie lucrată cu măiestrie, și să aibă
pe ea heruvimi. S'o prinzi de patru stîlpi de salcîm, poleiți 32
cu aur; stîlpii aceștia să aibă niște cîrlige de aur, și să stea pe
patru picioare de argint. Să atîrni perdeaua de copci, și în 33
dosul perdelei să vîri chivotul mărturiei: perdeaua să facă de-
spărțirea între Locul sfînt și Locul prea sfînt. Să pui capacul 34
ispășirii pe chivotul mărturiei, în Locul prea sfînt. Masa s'o 35
pui dincoace de perdea, și sfeșnicul în fața mesei, în partea
dînspre miazăzi a cortului; iar masa s'o pui înspre partea de

36 miază noapte. La intrarea cortului să mai faci o perdea albas-
tră, purpurie și cărmizie, și de in subțire răsucit; aceasta să fie
37 o lucrare de cusătură la gherghef. Pentru perdeaua aceasta să
faci cinci stâlpi de salcîm și să-i îmbraci cu aur; stîlpii aceștia
să aibă cîrlige de aur, și să torni pentru ei cinci picioare de
aramă.

27 Altarul să-l faci din lemn de salcîm; lungimea lui să fie
de cinci coți, și lățimea lui de cinci coți. Altarul să fie în
2 patru colțuri, și înălțimea lui să fie de cinci coți. 'n cele
patru colțuri, să faci niște coarne care să fie dintr'o bucată cu
3 altarul; și să-l acoperi cu aramă. Să faci pentru altar oale de
scos cenușa, lopeți, lighene, furculițe și tigăi pentru cărbuni;
4 toate uneltele lui să le faci de aramă. Să faci altarului un
grătar de aramă, în chip de rețea, și să pui patru verigi de
5 aramă la cele patru colțuri ale rețelei. Grătarul să-l pui subt
strașina altarului, începînd de jos, așa că grătarul să vină pînă
6 la jumătatea altarului. Să faci apoi niște drugi pentru altar,
7 drugi de lemn de salcîm, și să-i acoperi cu aramă. Să vîri
drugii în verigi; și drugii să fie de amîndouă părțile altarului,
8 cînd îl vor purta. Să-l faci din scînduri și gol pe din lăuntru.
9 Să fie făcut așa cum ți s'a arătat pe munte. Curtea cortului s'o
faci astfel. 'n spre partea de miazăzi, pentru alcătuirea curții,
să fie niște pînze de in subțire răsucit, pe o lungime de o sută
10 de coți pentru această întîie lature, cu douăzeci de stâlpi, cari
să stea pe douăzeci de picioare de aramă; cîrligile stîlpilor și
11 bețele lor de legătură, să fie de argint. 'nspre partea de miază
noapte să fie deasemenea niște pînze, pe o lungime de o sută
de coți, cu douăzeci de stâlpi și cu cele douăzeci de picioare
12 fie de argint. 'n spre partea de apus, să fie pentru lățimea
curții niște pînze de cincizeci de coți, cu zece stâlpi și cele zece
13 picioare ale lor. 'nspre partea de răsărit, pe lîngă cei cincizeci
14 de coți pentru lățimea curții, să mai fie cincisprezece coți de
15 pînză pentru o aripă, cu trei stâlpi și cele trei picioare ale lor, și
cincisprezece coți de pînză pentru a doua aripă, cu trei stâlpi și
16 cele trei picioare ale lor. Pentru poarta curții cortului, să fie o
perdea lată de douăzeci de coți, albastră, purpurie și cărmizie,

și de in subțire răsucit, lucrată la gherghef, cu patru stâlpi și cele patru picioare ale lor. Toți stâlpii curții de jur împrejur 17 să aibă bețe de legătură de argint, cîrlige de argint, și picioare de aramă. Lungimea curții să fie de o sută de coți, lățimea 18 de cincizeci de coți de fiecare parte, și înălțimea de cinci coți; pînzele să fie de in subțire răsucit, iar picioarele să fie de aramă. Toate uneltele rînduite pentru slujba cortului, toți țărșii lui, 19 și toți țărșii curții, să fie de aramă. Să poruncești copiilor lui 20 Israel să-ți aducă pentru sfeșnic untdelemn curat de măsline fără drojdii, ca să ardă în candelene necurmat. Aaron și fiii 21 săi să-l pregătească în cortul întîlnirii, dincoace de perdeaua care este înaintea chivotului mărturiei, pentru ca să ardă de seara pînă dimineța înaintea Domnului. Aceasta este o lege vecinică pentru urmașii lor, și pe care copiii lui Israel vor trebui s'o țină.

Apropie de tine pe fratele tău Aaron și pe fiii săi, și ia-**28** i dintre copiii lui Israel și pune-i deoparte în slujba Mea ca preoți: pe Aaron și pe fiii lui Aaron: Nadab, Abihu, Eleazar și Itamar. Fratelui tău Aaron, să-i faci haine sfinte, ca să-i 2 slujească de cinste și podoabă. Vorbește cu toți cei destoinici, 3 căroră le-am dat un duh de pricepere, să facă veșmintele lui Aaron, ca să fie sfințit, și să-Mi împlinească slujbă de preot. Iată veșmintele pe cari le vor face: un pieptar, un efod, o 4 mantie, o tunică lucrată la gherghef, o mitră și un brîu. Să facă fratelui tău Aaron și fiilor săi, veșminte sfinte, ca să-Mi împlinească slujba de preot. Să întrebuințeze aur, materii 5 vâpsite în albastru, în purpuriu, în cărmiziu și subțire. Efodul 6 să-l facă de aur, de fir albastru, purpuriu și cărmiziu, și de in subțire răsucit; să fie lucrat cu măiestrie. Să aibă doi umerari 7 uniți cu el; la cele două capete ale lui, să fie legat de ei. Brîul 8 să fie de aceeași lucrătură ca efodul și prins pe el; să fie de aur, de fir albastru, purpuriu și cărmiziu, și de in subțire răsucit. Să iei apoi două pietre de onix, și să sapi pe ele numele fiilor 9 lui Israel: șase din numele lor pe o piatră, și alte șase pe a 10 doua piatră, după șirul nașterilor. Pe cele două pietre să sapi 11 numele fiilor lui Israel, cum se face săpătura pe pietre și pe peceti; să le legi într'o ferecătură de aur. Amîndouă aceste 12

pietre să le pui pe umerarii efodului, ca aducere aminte de
fiii lui Israel; și Aaron le va purta numele înaintea Domnului,
13 pe cei doi umeri ai lui, ca aducere aminte de ei. Să faci apoi
14 niște ferecături de aur, și două lănțișoare de aur curat, pe cari
să le împletești în chip de sfori; și lanțurile acestea, împletite
15 astfel, să le pui în ferecături. Să faci apoi pieptarul judecății,
lucrat cu măiestrie, să-l faci din aceeaș lucrătură ca efodul;
să-l faci de aur, de fir albastru, purpuriu și cărmiziu, și de
16 în subțire răsucit. Să fie în patru colțuri și îndoit; lungimea
17 lui să fie de o palmă, și lățimea tot de o palmă. 'n el să
țezi o țesătură de pietre, și anume patru rînduri de pietre:
18 în rîndul întii, un sardonix, un topaz, și un smaragd; în al
19 doilea rînd, un rubin, un safir, și un diamant; în al treilea
20 rînd, un opal, un agat, și un ametist; în al patrulea rînd,
un hrisolit, un onix, și un iaspis. Aceste pietre să fie legate
21 în ferecătura lor de aur. Să fie douăsprezece, după numele
fiilor lui Israel, săpate ca niște peceti, fiecare cu numele uneia
22 din cele douăsprezece seminții. - Pentru pieptar să faci niște
23 lănțișoare de aur curat, împletite ca niște sfori. Să faci pentru
pieptar două verigi de aur, și aceste două verigi de aur să le
24 pui la cele două capete ale pieptarului. Cele două lanțuri
de aur împletite să le prinzi de cele două verigi dela cele două
25 capete ale pieptarului. Iar celelalte două capete ale celor două
lanțuri împletite să le prinzi de cele două ferecături, și să le
26 pui peste umerarii efodului, în partea dinainte. Să mai faci
două verigi de aur, și să le pui la celelalte două capete de jos
ale pieptarului, pe marginea din lăuntru care este îndreptată
27 spre efod. Și să mai faci alte două verigi de aur, pe cari să
le pui jos la cei doi umărari ai efodului pe partea dinainte a
lui, tocmai acolo unde se îmbucă efodul cu umărarii, deasupra
28 brîului efodului. Pieptarul cu verigile lui, să-l lege de verigile
efodului cu o sfoară albastră, pentruca pieptarul să stea țapăn
deasupra brîului efodului, și să nu poată să se miște de pe
29 efod. Cînd va intra Aaron în sfîntul locaș, va purta pe inima
lui numele fiilor lui Israel, săpate pe pieptarul judecății, ca să
păstreze totdeauna aducerea aminte de ei înaintea Domnului.
30 - Să pui în pieptarul judecății Urim și Tumim, cari să fie

pe inima lui Aaron, cînd se va înfățișa el înaintea Domnului. Astfel, Aaron va purta necurmat pe inima lui judecata copiilor lui Israel, cînd se va înfățișa înaintea Domnului. Mantia de 31
supt efod s'o faci întregă de materie albastră. La mijloc, să 32
aibă o gură pentru intrarea capului; și gura aceasta să aibă de jur împrejur o tivitură țesută, ca gura unei platoșe, ca să nu se rupă. Pe margine, de jur împrejurul tiviturii, să pui 33
niște rodii de culoare albastră, purpurie și cărmizie, presărate cu clopoței de aur: un clopoțel de aur și o rodie, un clopoțel 34
de aur și o rodie, pe toată marginea mantiei de jur împrejur. Aaron se va îmbrăca cu ea ca să facă slujba; cînd va intra în 35
locașul sfînt înaintea Domnului, și cînd va ieși din el, se va auzi sunetul clopoțelilor, așa că el nu va muri. Să faci și o 36
tablă de aur curat, și să sapi pe ea, cum se sapă pe o pecete: 'Sfîntenie Domnului.' S'o legi cu o sfoară albastră de mitră, 37
în partea dinainte a mitrei. Ea să fie pe fruntea lui Aaron; 38
și Aaron va purta fărădelegile săvîrșite de copiii lui Israel cînd își aduc toate darurile lor sfinte; ea va fi necurmat pe fruntea lui înaintea Domnului, pentruca ei să fie plăcuți înaintea Lui. Tunica s'o faci de in subțire; să faci o mitră de in subțire, și 39
să faci un brîu lucrat la gherghef. Fiilor lui Aaron să le faci 40
tunici, să le faci brîne, și să le faci scufii, spre cinste și podoabă. Să îmbraci cu ele pe fratele tău Aaron, și pe fiii lui împreună 41
cu el. Să-i ungi, să-i închini în slujbă, să-i sfințești, și-Mi vor sluji ca preoți. Fă-le ismene de in, ca să-și acopere goliciunea, 42
dela brîu pînă la glesne. Aaron și fiii lui le vor purta, cînd vor 43
intra în cortul întîlnirii, sau cînd se vor apropia de altar, ca să facă slujba în locașul sfînt; astfel ei nu se vor face vinovați, și nu vor muri. Aceasta este o lege vecinică pentru Aaron și pentru urmașii lui după el.

Iată ce vei face pentruca să-i sfințești și să-Mi împlinescă **29**
slujba de preoți. Ia un vițel și doi berbeci fără cusur. Fă, cu 2
făină aleasă de grîu, niște azimi, turte nedospite, frămîntate cu untdelemn, și plăcinte nedospite, stropite cu untdelemn. Să 3
le pui într'un coș, și să le aduci împreună cu vițelul și cei doi berbeci. Să aduci apoi pe Aaron și pe fiii lui la ușa cortului 4
întîlnirii, și să-i speli cu apă. Să iei veșmintele; să îmbraci pe 5

Aaron cu tunica, cu mantia efodului, cu efodul și cu pieptarul, 6 și să-l încingi cu brîul efodului. Să-i pui mitra pe cap, și pe 7 mitră să pui tabla sfințeniei. Să iei untdelemnul pentru un- 8 gere, să i-l torni pe cap, și să-l ungi. Să aduci apoi pe fiii lui, 9 și să-i îmbraci cu tunicile. Să încingi pe Aaron și pe fiii lui cu un brîu, și să pui scufiile pe capetele fiilor lui Aaron. Preoția va fi a lor printr'o lege vecinică. Astfel să închini pe Aaron 10 și pe fiii lui în slujba Mea. Să aduci vițelul înaintea cortului întîlnirii, și Aaron și fiii lui să-și pună mînile pe capul vițelului. 11 Să junghii vițelul înaintea Domnului, la ușa cortului întîlnirii. 12 Să iei cu degetul tău din sîngele vițelului, să pui pe coarnele altarului, iar celalt sînge să-l verși la picioarele altarului. Să iei 13 toată grăsimea care acopere măruntaiele și prapurul ficatului, cei doi rărunchi cu grăsimea care-i acopere, și să le arzi pe altar. 14 Dar carnea vițelului, pielea și balega lui să le arzi în foc, afară din tabără: aceasta este o jertfă pentru păcat. Să iei pe 15 unul din cei doi berbeci; și Aaron și fiii lui să-și pună mînile pe capul berbecului. Să junghii berbecul; să-i iei sîngele, și 16 să-l stropești pe altar dejur împrejur. Apoi să tai berbecul în bucăți, și să-i speli măruntaiele și picioarele, și să le pui 17 lîngă celelalte bucăți și lîngă capul lui. Berbecul să-l arzi de tot pe altar; aceasta este o ardere-de-tot pentru Domnul, este 18 o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului. Să iei apoi pe celalt berbec; și Aaron și fiii lui să-și pună mînile 19 pe capul berbecului. Să junghii berbecul; să iei din sîngele lui, să pui pe vîrfurile urechii drepte a lui Aaron și pe vîrfurile 20 urechii drepte a fiilor lui, pe degetul cel mare al mîinii lor drepte și pe degetul cel mare al piciorului lor drept, iar celalt sînge 21 să-l stropești pe altar de jur împrejur. Să iei din sîngele de pe altar și din untdelemnul pentru ungere, și să stropești pe Aaron și veșmintele lui, pe fiii lui și veșmintele lor. Astfel vor fi 22 închinați, Aaron și veșmintele lui, fiii și veșmintele lor în slujba Domnului. Să iei apoi grăsimea berbecului, coada, grăsimea care acopere măruntaiele, prapurul ficatului, cei doi rărunchi cu grăsimea care-i acopere și spata dreaptă, căci acesta este 23 un berbec de închinare în slujba Domnului; din coș să iei din azimile, puse înaintea Domnului, o turtă de pîne, o turtă

cu untdelemn și o plăcintă. Toate acestea să le pui în mîile 24
lui Aaron și în mîile fiilor lui, și să le legeni într'o parte și
într'alta, ca un dar legănat înaintea Domnului. Să le iei apoi 25
din mîile lor, și să le arzi pe altar, deasupra arderii-de-tot;
aceasta este o jertfă mistuită de foc înaintea Domnului, de un
miros plăcut Domnului. Să iei și pieptul berbecelui care va 26
sluji la închinarea lui Aaron în slujba Domnului, și să-l legeni
într'o parte și în alta, ca un dar legănat înaintea Domnului:
aceasta va fi partea ta. Să sfințești pieptul legănat și spata 27
ridicată din berbecelul care va sluji la închinarea lui Aaron și
a fiilor lui în slujba Domnului, pieptul legăându-l într'o parte
și într'alta, spata înfățișînd-o înaintea Domnului prin ridicare.
Ele vor fi ale lui Aaron și ale fiilor lui, printr'o lege vecinică, 28
pe care o vor ținea copiii lui Israel; căci este o jertfă adusă
prin ridicare; și, în jertfele de mulțămire ale copiilor lui Israel,
jertfa adusă prin ridicare va fi a Domnului. Veșmintele sfinte 29
ale lui Aaron vor fi după el ale fiilor lui, cari le vor pune cînd
vor fi unși și cînd vor fi închinați în slujbă. Vor fi purtate 30
timp de șapte zile de acela din fiii lui, care îi va urma în slujba
preoției, și care va intra în cortul întîlnirii, ca să facă slujba în
sfîntul locaș. Să iei apoi berbecelul pentru închinarea în slujba 31
Domnului, și să pui să-i fiarbă carnea într'un loc sfînt. Aaron
și fiii lui să mănînce, la ușa cortului întîlnirii, carnea berbecu-
lui și pînea din coș. Să mănînce astfel tot ce a slujit la facerea 33
ispășirii, ca să fie închinați în slujbă și sfințiți; nimeni altul să
nu mănînce din ele, căci sînt lucruri sfinte. Dacă va rămînea 34
ceva din carnea întrebuintată pentru închinarea în slujbă și
din pîne pînă dimineața, să arzi în foc ce va rămînea; să nu
se mănînce, căci este un lucru sfînt. Să urmezi, cu privire 35
la Aaron și la fiii lui, toate poruncile, pe cari ți le-am dat.
'n șapte zile să-i închini în slujbă. 'n fiecare zi să mai aduci 36
un vițel ca jertfă pentru păcat, pentru ispășire; să curățești
altarul, făcînd ispășirea aceasta, și să-l ungi ca să-l sfințești.
Timp de șapte zile, să faci ispășire pentru altar, și să-l sfințești; 37
și astfel altarul va fi prea sfînt, și oricine se va atinge de al-
tar, va fi sfințit. Iată ce să jertfești pe altar: doi miei de un 38
an, în fiecare zi, necurmat. Un miel să-l jertfești dimineața, 39

40 iar celalt miel seara. 'mpreună cu cel dintîi miel, să aduci a
zecea parte dintr'o efă de floare de făină, frămîntată într'un
sfert de hin de untdelemn de măslina fără drojdii, și o jertfă
41 de băutură de un sfert de hin de vin. Pe al doilea miel să-l
jertfești seara, și să aduci împreună cu el o jertfă de mîncare și
o jertfă de băutură ca cele de dimineață; aceasta este o jertfă
42 mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului. Aceasta este
arderea de tot necurmată, care va fi adusă de urmașii voștri,
la ușa cortului întîlnirii, înaintea Domnului; acolo Mă voi în-
43 tîlni cu voi, și îți voi vorbi. Acolo Mă voi întîlni cu copiii
44 lui Israel, și locul acela va fi sfințit de slava Mea. Voi sfinți
cortul întîlnirii și altarul; voi sfinți pe Aaron și pe fiii lui, ca să
45 fie în slujba Mea ca preoți. Eu voi locui în mijlocul copiilor
46 lui Israel, și voi fi Dumnezeuul lor. Ei vor cunoaște că Eu sînt
Domnul Dumnezeuul lor, care i-am scos din țara Egiptului, ca
să locuiesc în mijlocul lor. Eu sînt Domnul, Dumnezeuul lor.

30 Să faci apoi un altar pentru arderea tămîiei, și anume să-
2 l faci din lemn de salcîm. Lungimea lui să fie de un cot,
iar lățimea tot de un cot; să fie în patru colțuri, și înălțimea
lui să fie de doi coți. Coarnele altarului să fie dintr'o bucată
3 cu el. Să-i poleiești cu aur curat, atît partea de sus, cît și
păreții lui de jur împrejur și coarnele; și să-i faci o cunună
4 de aur de jur împrejur. Dedesubtul cununii să-i faci două
verigi de aur de amîndouă laturile, în cele două unghiuri, pen-
5 tru punerea drugilor, cari vor sluji la ducerea lui. Drugii să-i
6 faci din lemn de salcîm, și să-i poleiești cu aur. Să așezi al-
tarul în fața perdelei dinlăuntru, care este înaintea chivotului
mărturiei, în fața capacului ispășirii, care este deasupra măr-
7 turiei, și unde Mă voi întîlni cu tine. Aaron va arde pe el
tămîie mirositoare; va arde tămîie în fiecare dimineață, cînd
8 va pregăti candelile; va arde și seara cînd va așeza candelile.
Astfel se va arde necurmat din partea voastră tămîie înaintea
9 Domnului din neam în neam. Să nu aduceți pe altar altfel de
tămîie, nici ardere de tot, nici jertfă de mîncare, și să nu tur-
10 nați pe el nici o jertfă de băutură. Numai odată pe fie care an,
Aaron va face ispășire pe coarnele altarului. Ispășirea aceasta
o va face odată pe an cu sîngele dobitocului adus ca jertfă

pentru ispășirea păcatului, printre urmașii voștri. Acesta va fi un lucru prea sfânt înaintea Domnului.” Domnul a vorbit 11
lui Moise, și a zis: “Cînd vei socoti pe copiii lui Israel și le 12
vei face numărătoarea, fiecare din ei să dea Domnului un dar
în bani, pentru răscumpărarea sufletului lui, ca să nu fie loviți
de nici o urgie, cu prilejul acestei numărători. Iată ce vor da 13
toți ceice vor fi cuprinși în numărătoarea aceasta: o jumătate
de siclu, după siclul sfîntului locaș, care este de douăzeci de
ghere; o jumătate de siclu va fi darul ridicat pentru Domnul.
Orice om cuprins în numărătoare, dela vîrsta de douăzeci de 14
ani în sus, va plăti darul ridicat pentru Domnul. Bogatul să 15
nu plătească mai mult, și săracul să nu plătească mai puțin
de o jumătate de siclu, ca dar ridicat pentru Domnul, pen-
tru răscumpărarea sufletelor. Să ridici dela copiii lui Israel 16
argintul pentru răscumpărare, și să-l întrebuițezi pentru slu-
jba cortului întîlnirii; aceasta va fi pentru copiii lui Israel o
aducere aminte înaintea Domnului pentru răscumpărarea su-
fletelor lor.” Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Să faci un 17, 18
lighean de aramă, cu piciorul lui de aramă, pentru spălat; să-l
așezi între cortul întîlnirii și altar, și să torni apă în el, ca să-și 19
spele în el Aaron și fiii lui mînile și picioarele. Cînd vor intra 20
în cortul întîlnirii, se vor spăla cu apa aceasta, ca să nu moară;
și se vor spăla și cînd se vor apropia de altar, ca să facă slujba
și ca să aducă Domnului jertfe arse de foc. ’și vor spăla mînile 21
și picioarele ca să nu moară. Aceasta va fi o lege necurmată
pentru Aaron, pentru fiii lui și pentru urmașii lor.” Domnul 22
a vorbit lui Moise, și a zis: “Ia din cele mai bune mirodenii, 23
cinci sute de sicli de smirnă foarte curată, jumătate, adică
două sute cincizeci de sicli, de scortîșoară mirositoare, două
sute cincizeci de sicli de trestie mirositoare, cincisute de sicli 24
de casia, după siclul sfîntului locaș, și un hin de untdelemn de
măslin. Cu ele să faci un untdelemn pentru ungerea sfîntă, o 25
amestecătură mirositoare, făcută după meșteșugul făcătorului
de mir; acesta va fi untdelemnul pentru ungerea sfîntă. Cu 26
el să ungi cortul întîlnirii și chivotul mărturiei, masa și toate 27
uneltele ei, sfeșnicul și uneltele lui, altarul tămîierii, altarul 28
arderilor de tot cu toate uneltele lui și ligheanul cu piciorul lui.

29 Să sfințești aceste lucruri, și ele vor fi prea sfinte; oricine se va
30 atinge de ele, va fi sfințit. Să ungi de asemenea pe Aaron și
pe fiii lui, și să-i sfințești, ca să fie în slujba Mea ca preoți.
31 Să vorbești copiilor lui Israel, și să le spui: „Acesta ’mi va fi
32 untdelemnul pentru ungerea sfântă, printre urmașii voștri. Să
nu se ungă cu el trupul niciunui om, și să nu faceți un alt
untdelemn ca el după aceeaș întocmire; el este sfânt, și voi să-l
33 priviți ca sfânt. Oricine va face un untdelemn ca el, sau va
34 unge cu el pe altul, va fi nimicit din poporul lui.” Domnul a
zis lui Moise: “Ia mirodenii, stacte, onice mirositoare, halvan,
35 și tămâie curată, în aceeaș măsură. Cu ele să faci tămâie, o
amestecătură mirositoare, alcătuită după meșteșugul făcătoru-
36 lui de mir; să fie sărată, curată și sfântă. S’o pisezi mărunț,
și s’o pui înaintea mărturiei, în cortul întâlnirii, unde Mă voi
întîlni cu tine. Acesta va fi pentru voi un lucru prea sfânt.
37 Tămâie ca aceasta, în aceeaș întocmire, să nu vă faceți, ci s’o
38 priviți ca sfântă, și păstrată pentru Domnul. Oricine va face
tămâie ca ea, ca s’o miroase, va fi nimicit din poporul lui.”

31, 2 Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Să știi că am ales pe
3 Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din seminția lui Iuda. Lam
umplut cu Duhul lui Dumnezeu, i-am dat un duh de înțelep-
4 ciune, pricepere, și știință pentru tot felul de lucrări, i-am
dat putere să născoască tot felul de lucrări meșteșugite, să
5 lucreze în aur, în argint și în aramă, să sape în pietre și să le
6 lege, să lucreze în lemn, și să facă tot felul de lucrări. Și iată
că i-am dat ca ajutor pe Oholiab, fiul lui Ahisamac, din sem-
inția lui Dan. Am dat pricepere în mintea tuturor celor ce sînt
7 iscusii, ca să facă tot ce ți-am poruncit: cortul întâlnirii, chiv-
otul mărturiei, capacul ispășirii care va fi deasupra lui, și toate
8 uneltele cortului; masa cu uneltele ei, sfeșnicul de aur curat cu
9 toate uneltele lui, altarul tămîierii; altarul arderilor de tot cu
10 toate uneltele lui, ligheanul cu piciorul lui; veșmintele pentru
slujbă, veșmintele sfinte ale preotului Aaron, veșmintele fiilor
11 lui pentru slujbele preoțești; untdelemnul pentru ungere, și
tămâia mirositoare pentru sfântul locaș. Le vor face după toate
12 poruncile, pe cari ți le-am dat.” Domnul a vorbit lui Moise,
13 și a zis: “Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: „Să nu care

cumva să nu țineți sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine și voi, și urmașii voștri, un semn după care se va cunoaște că Eu sînt Domnul, care vă sfințesc. Să țineți Sabatul, căci el va fi pentru voi ceva sfînt. Cine îl va călca, va fi pedepsit cu moartea; cine va face vreo lucrare în ziua aceasta, va fi nimicit din mijlocul poporului său. Să lucrezi șase zile; dar a șaptea este Sabatul, ziua de odihnă, închinată Domnului. Cine va face vreo lucrare în ziua Sabatului, va fi pedepsit cu moartea. Copiii lui Israel să păzească Sabatul, prăznuindu-l, ei și urmașii lor, ca un legămînt necurmat. Aceasta va fi între Mine și copiii lui Israel un semn vecinic; căci în șase zile a făcut Domnul cerurile și pămîntul, iar în ziua a șaptea S'a odihnit și a răsufflat.” Cînd a isprăvit Domnul de vorbit cu Moise pe muntele Sinai, i-a dat cele două table ale mărturiei, table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu.

Poporul, văzînd că Moise zăbovește să se pogoare de pe munte, s'a strîns în jurul lui Aaron, și i-a zis: “Haide! fă-ne un dumnezeu care să meargă înaintea noastră; căci Moise, omul acela care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s'a făcut.” Aaron le-a răspuns: “Scoateți cerceii de aur din urechile nevestelor, fiilor și fiicelor voastre, și aduceți-i la mine.” Și toți și-au scos cerceii de aur din urechi, și i-au adus lui Aaron. El i-a luat din mîinile lor, a bătut aurul cu dalta, și a făcut un vițel turnat. Și ei au zis: “Israele! iată dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului.” Cînd a văzut Aaron lucrul acesta, a zidit un altar înaintea lui, și a strigat: “Mîine, va fi o sărbătoare în cinstea Domnului!” A doua zi, s'au sculat dis de dimineață, și au adus arderi de tot și jertfe de mulțămire. Poporul a șezut de a mîncat și a băut; apoi s'au sculat să joace. Domnul a zis lui Moise: “Scoală și pogoară-te; căci poporul tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului, s'a stricat. Foarte curînd s'au abătut dela calea, pe care le-o poruncisem Eu; și-au făcut un vițel turnat, s'au închinat pînă la pămînt înaintea lui, i-au adus jertfe, și au zis: ,Israele! iată dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului!” Domnul a zis lui Moise: “Văd că poporul acesta este un popor încăpățînat. Acum, lasă-Mă; mînia Mea are să se aprindă împotriva lor: și-i voi

mistui; dar pe tine te voi face strămoșul unui neam mare.”

11 Moise s'a rugat Domnului, Dumnezeuului său, și a zis: “Pentru ce să se aprindă, Doamne, mînia Ta împotriva poporului Tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului cu mare putere și cu

12 mîină tare? Pentruce să zică Egiptenii: ‚Spre nenorocirea lor i-a scos, ca să-i omoare prin munți, și ca să-i șteargă de pe fața pămîntului, întoarce-Te din iuțea mîniei Tale și lasă-Te

13 de răul acesta, pe care vrei să-l faci poporului Tău. Adu-ți aminte de Avraam, de Isaac și de Israel, robii Tăi, cărora le-ai spus, jurîndu-Te pe Tine însuși: ‚Voi înmulți sămînța voastră ca stelele cerului, voi da urmașilor voștri toată țara aceasta,

14 de care am vorbit, și ei o vor stăpîni în veac.” Și Domnul S'a lăsat de răul, pe care spusese că vrea să-l facă poporului Său.

15 Moise s'a întors și s'a pogorît de pe munte, cu cele două table ale mărturiei în mîină. Tablele erau scrise pe amîndouă părțile,

16 pe o parte și pe alta. Tablele erau lucrarea lui Dumnezeu, și scrisul era scrisul lui Dumnezeu, săpat pe table. Iosua a auzit glasul poporului, care scotea strigăte, și a zis lui Moise: “n

18 tabără este un strigăt de război!” Moise a răspuns: “Strigătul aceasta nu-i nici strigăt de biruitori, nici strigăt de biruiți; ce aud eu, este glasul unor oameni cari cîntă!” Și, pe cînd se apropia de tabără, a văzut vițelul și jocurile. Moise s'a aprins de mînie, a aruncat tablele din mîină, și le-a sfărîmat de piciorul muntelui. A luat vițelul, pe care-l făcuseră ei, și l-a ars în foc; l-a prefăcut în cenușă, a presărat cenușa pe fața apei, și

21 a dat-o copiilor lui Israel s'o bea. Moise a zis lui Aaron: “Ce ți-a făcut poporul acesta, de ai adus asupra lui un păcat atît de

22 mare?” Aaron a răspuns: “Să nu se aprindă de mînie domnul meu! Tu singur știi că poporul acesta este pornit la rău. Ei mi-au zis: ‚Fă-ne un dumnezeu, care să meargă înaintea noastră; căci Moise, omul acela care ne-a scos din țara Egiptului,

24 nu știm ce s'a făcut; Eu le-am zis: ‚Cine are aur, să-l scoată; Și mi l-au dat; l-am aruncat în foc, și din el a ieșit vițelul

25 acesta.” Moise a văzut că poporul era fără frîu, căci Aaron îl făcuse să fie fără frîu, spre batjocura vrăjmașilor săi; - s'a așezat la ușa taberii, și a zis: “Cine este pentru Domnul, să

27 vină la mine!” Și toți copiii lui Levi s'au strîns la el. El le-a

zis: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeuul lui Israel: ,Fiecare din voi să se încingă cu sabia; mergeți și străbateți tabăra dela o poartă la alta, și fiecare să omoare pe fratele, pe prietenul și pe ruda sa.” Copiii lui Levi au făcut după porunca lui 28 Moise; și aproape trei mii de oameni au pierit în ziua aceea din popor. Moise a zis: „Predați-vă azi în slujba Domnului, 29 chiar cu jertfa fiului și fratelui vostru, pentruca binecuvântarea Lui să vină astăzi peste voi!” A doua zi, Moise a zis poporului: „Ați făcut un păcat foarte mare. Am să mă sui acum la Domnul: poate că voi căpăta iertare pentru păcatul vostru.” Moise s'a întors la Domnul, și a zis: „Ah! poporul acesta a 31 făcut un păcat foarte mare! Și-au făcut un dumnezeu de aur. Iartă-le acum păcatul! Dacă nu, atunci, șterge-mă din cartea 32 Ta, pe care ai scris-o!” Domnul a zis lui Moise: „Pe cel ce a 33 păcătuțit împotriva Mea, pe acela îl voi șterge din cartea Mea. Du-te dar, și du poporul unde ți-am spus. Iată, 'ngerul Meu va 34 merge înaintea ta, dar în ziua răzbunării Mele, îi voi pedepsi pentru păcatul lor!” Domnul a lovit cu urgie poporul, pentru 35 că făcuse vițelul făurit de Aaron.

Domnul a zis lui Moise: „Du-te, și pornește de aici cu **33** poporul, pe care l-ai scos din țara Egiptului; suie-te în țara, pe care am jurat că o voi da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, zicînd: ,Seminței tale o voi da; Voi trimite înaintea ta un 2 înger, și voi izgoni pe Cananiți, Amoriți, Hetiți, Fereziți, Heviți și Iebusiți. Suie-te în țara aceasta unde curge lapte și miere. 3 Dar Eu nu Mă voi sui în mijlocul tău, ca să nu te prăpădesc pe drum, căci ești un popor încăpățînat.” Cînd a auzit poporul 4 aceste triste cuvinte, toți s'au întristat; și nimeni nu și-a pus podoabele pe el. Și Domnul a zis lui Moise: „Spune copiilor 5 și lui Israel: ,Voi sînteți un popor încăpățînat; numai o clipă dacă M-aș sui în mijlocul tău, te-aș prăpădi. Aruncă-ți acum podoabele depe tine, și voi vedea ce-ți voi face.” Copiii lui 6 Israel și-au scos de pe ei podoabele, și au plecat dela muntele Horeb. Moise a luat cortul lui și l-a întins afară din tabără, 7 la o depărtare oare care; l-a numit cortul întîlnirii. Și toți ce-ice întrebau pe Domnul, se duceau la cortul întîlnirii, care era afară din tabără. Cînd se ducea Moise la cort, tot poporul se 8

scula în picioare; fiecare stătea la ușa cortului său, și urmărea
9 cu ochii pe Moise, pînă intra el în cort. Și cînd intra Moise
în cort, stîlpul de nor se pogora și se oprea la ușa cortului, și
10 Domnul vorbea cu Moise. Tot poporul vedea stîlpul de nor
oprindu-se la ușa cortului; tot poporul se scula și se arunca cu
11 fața la pămînt la ușa cortului lui. Domnul vorbea cu Moise
față în față, cum vorbește un om cu prietenul lui. Apoi Moise
se întorcea în tabără, dar tînărul lui slujitor, Iosua, fiul lui
12 Nun, nu ieșea deloc din mijlocul cortului. Moise a zis Dom-
nului: “Iată, Tu îmi zici: ,Du pe poporul acesta; Și nu-mi arăți
pe cine vei trimete cu mine. ’nsă, Tu ai zis: ,Eu te cunosc pe
13 nume, și ai căpătat trecere înaintea Mea; Acum, dacă am
căpătat trecere înaintea Ta, arată-mi căile Tale; atunci Te voi
cunoaște, și voi avea trecere înaintea Ta. Și gîndește-Te că
14 neamul aceasta este poporul Tău!” Domnul a răspuns: “Voi
15 merge Eu însumi cu tine, și îți voi da odihnă.” Moise i-a
zis: “Dacă nu mergi Tu însuți cu noi, nu ne lăsa să plecăm de
16 aici. Cum se va ști că am căpătat trecere înaintea Ta, eu și
poporul Tău? Oare nu cînd vei merge Tu cu noi, și cînd prin
aceasta vom fi deosebiți, eu și poporul Tău, de toate popoarele
17 de pe fața pămîntului?” Domnul a zis lui Moise: “Voi face
și ceea ce-mi ceri acum, căci ai căpătat trecere înaintea Mea,
18 și te cunosc pe nume!” Moise a zis: “Arată-mi slava Ta!”
19 Domnul a răspuns: “Voi face să treacă pe dinaintea ta toată
frumusețea Mea, și voi chema Numele Domnului înaintea ta;
Eu Mă îndur de cine vreau să Mă îndur, și am milă de cine
20 vreau să am milă!” Domnul a zis: “Fața nu vei putea să Mi-o
21 vezi, căci nu poate omul să Mă vadă și să trăiască!” Dom-
22 nul a zis: “Iată un loc lîngă Mîne; vei sta pe stîncă. Și cînd
va trece slava Mea, te voi pune în crăpătura stîncii, și te voi
23 acoperi cu mîna Mea, pînă voi trece. Iar cînd ’mi voi trage
mîna la o parte dela tine, Mă vei vedea pe dinapoi; dar Fața
Mea nu se poate vedea.”

34 Domnul a zis lui Moise: “Taie două table de piatră ca cele
dintii, și Eu voi scrie pe ele cuvintele cari erau pe tablele din-
2 tîi pe cari le-ai sfărîmat. Fii gata disdedimineată și suie-te
de dimineață pe muntele Sinai; să stai acolo înaintea Mea, pe

vîrful muntelui. Nimeni să nu se suie cu tine, și nimeni să 3
nu se arate pe tot muntele; și nici boi, nici oi să nu pască pe 4
lîngă muntele acesta.” Moise a tăiat două table de piatră ca
și cele dintîi; s’a sculat dis de dimineață, și s’a suit pe muntele 4
Sinai, după cum îi poruncise Domnul; și a luat în mîină cele
două table de piatră. Domnul S’a pogorît într’un nor, a stă- 5
tut acolo lîngă el, și a rostit Numele Domnului. Și Domnul 6
a trecut pe dinaintea lui, și a strigat: “Domnul, Dumnezeu
este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mînie,
plin de bunătate și credincioșie, care ’și ține dragostea pînă 7
în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și
păcatul, dar nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat, și
pedepsește fărădelegea părinților în copii și în copiii copiilor 8
lor pînă la al treilea și al patrulea neam!” ’ndată Moise s’a 8
plecat pînă la pămînt și s’a închinat. El a zis: “Doamne, 9
dacă am căpătat trecere înaintea Ta, Te rog să mergi în mi-
jlocul nostru, Doamne; poporul acesta este în adevăr un popor
încăpățînat, dar iartă-ne fărădelegile și păcatele noastre, și ia- 10
ne în stăpînirea Ta!” Domnul a răspuns: “Iată, Eu fac un
legămînt. Voi face, în fața întregului popor, minuni cari n’au
avut loc în nicio țară și la niciun neam; tot poporul care este
în jurul tău, va vedea lucrarea Domnului, și prin tine voi face
lucruri înfricoșate. Ia seama la ceea ce-ți poruncesc azi. Iată, 11
voi izgoni dinaintea ta pe Amoriți, Cananiți, Hetiți, Fereziti,
Heviți și Iebusiți. Să nu cumva să faci legămînt cu locuitorii 12
țării unde ai să intri, ca să nu fie o cursă pentru tine, dacă vor
locui în mijlocul tău. Dimpotrivă să le dărîmați altarele, să le 13
sfărîmați stîlpii idolești și să le trîntiți la pămînt idoli. Să nu
te închini înaintea unui alt dumnezeu; căci Domnul se numește
gelos, este un Dumnezeu gelos. Ferește-te să faci legămînt cu 15
locuitorii țării, ca nu cumva, curvind înaintea dumnezeilor lor,
și, aducîndu-le jertfe, să te poftească și pe tine, și să mănînci
din jertfele lor, ca nu cumva să iei din fetele lor neveste fi- 16
ilor tăi, și astfel, fetele lor, curvind înaintea dumnezeilor lor,
să tîrască și pe fiii tăi să curvească înaintea dumnezeilor lor.
Să nu-ți faci un dumnezeu turnat. “Să ții sărbătoarea azim- 17, 18
ilor: timp de șapte zile, la vremea hotărîtă, în luna spicelor,

să mănânci azimi, cum ți-am poruncit, căci în luna spicelor ai ieșit din Egipt. Orice întâi născut este al Meu, chiar orice întâi născut de parte bărbătească din turmele de vaci sau de oi. Să răscumperi cu un miel pe întâiul născut al măgăriței; iar dacă nu-l răscumperi, să-i frîngi gîtul. Să răscumperi pe orice întâi născut al fiilor tăi; și să nu te înfățișezi cu minile goale înaintea Mea. Șase zile să lucrezi, iar în ziua a șaptea să te odihnești; să te odihnești, chiar în vremea aratului și seceratului. Să ții sărbătoarea săptămînilor, a celor dintîi roade din secerișul grîului, și sărbătoarea strîngerii roadelor la sfișitul anului. De trei ori pe an, toți cei de parte bărbătească să se înfățișeze înaintea Domnului Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel. Căci voi izgoni neamurile dinaintea ta, și-ți voi întinde hotarele; și nimeni nu-ți va pofti țara, în timpul cînd te vei sui de trei ori pe an, ca să te înfățișezi înaintea Domnului, Dumnezeului tău. Să n'aduci cu pîne dospită sîngele dobitocului jertfit în cinstea Mea; și carnea din jertfa praznicului Paștelor să nu fie ținută în timpul nopții pînă dimineața. Să aduci în casa Domnului, Dumnezeului tău, pîrga celor dintîi roade ale pămîntului. Iedul să nu-l fierbi în laptele mamei lui.” Domnul a zis lui Moise: “Scrie-ți cuvintele acestea, căci pe temeiul acestor cuvinte închei legămînt cu tine și cu Israel!” Moise a stat acolo cu Domnul patruzeci de zile și patruzeci de nopți. N'a mîncat deloc pîne, și n'a băut deloc apă. Și Domnul a scris pe table cuvintele legămîntului, cele zece porunci. Moise s'a pogorît de pe muntele Sinai, cu cele două table ale mărturiei în mînă. Cînd se pogora de pe munte, nu știa că pielea feței lui strălucea, pentru că vorbise cu Domnul. Aaron și toți copiii lui Israel s'au uitat la Moise, și iată că pielea feței lui strălucea; și se temeau să se apropie de el. Moise i-a chemat; Aaron și toți fruntașii adunării s'au întors la el, și el le-a vorbit. După aceea, toți copiii lui Israel s'au apropiat, și el le-a dat toate poruncile, pe cari le primise dela Domnul, pe muntele Sinai. Cînd a încetat să le vorbească, și-a pus o măhramă pe față. Cînd intra Moise înaintea Domnului, ca să-I vorbească, își scotea măhrama pînă ce ieșea; iar cînd ieșea, spunea copiilor lui Israel ce i se poruncise. Copiii lui Israel se uitau la

fața lui Moise, și vedeau că pielea feței lui strălucea; și Moise își punea iarăș măhrama pe față pînă ce intra ca să vorbească cu Domnul.

Moise a strîns toată adunarea copiilor lui Israel, și le-a zis: **35**
“Iată lucrurile, pe cari a poruncit Domnul să le faceți. Șase 2
zile să lucrați, dar ziua a șaptea să vă fie sfîntă; acesta este
Sabatul, ziua de odihnă, închinată Domnului. Cine va face
vreo lucrare în ziua aceea, să fie pedepsit cu moartea. Să 3
n’aprinzi foc, în niciuna din locuințele voastre, în ziua Sabat-
ului.” Moise a vorbit întregei adunări a copiilor lui Israel, 4
și a zis: “Iată ce a poruncit Domnul. Luați din ce aveți și 5
aduceți un prinos Domnului. -Fiecare să aducă prinos Dom-
nului ce-l lasă inima: aur, argint, și aramă; materii vopsite în 6
albastru, în purpuriu, în cîrmiziu, în subțire și păr de capră;
piei de berbeci vopsite în roș și piei de vițel de mare; lemn 7
de salcîm, untdelemn pentru sfeșnic, mirodenii pentru unt- 8
delemnul ungerii și pentru tămîia mirositoare; pietre de onix 9
și alte pietre pentru împodobirea efodului și a pieptarului.
Toți cei iscusiți dintre voi să vină și să facă tot ce a poruncit 10
Domnul: locașul, cortul și acoperișul lui, copcile, scîndurile, 11
drugii, stîlpii și picioarele lui; chivotul și drugii lui, capacul 12
ispășirii și perdeaua dinlăuntru pentru acoperirea chivotului;
masa și drugii ei, cu toate uneltele ei, și pînile pentru punerea 13
înaintea Domnului; sfeșnicul cu uneltele lui, candelile lui, și 14
untdelemnul pentru sfeșnic; altarul pentru tămîie și drugii lui, 15
untdelemnul pentru ungere și tămîia mirositoare, și perdeaua
ușii de afară dela intrarea cortului; altarul pentru arderile 16
de tot, grătarul lui de aramă, drugii lui, și toate uneltele lui,
ligheanul cu piciorul lui, pînzele curții, stîlpii ei, picioarele ei, 17
și perdeaua dela poarta curții; țărșii cortului, țărșii curții, 18
și funiile lor; veșmintele preoțești pentru slujba sfîntului lo- 19
caș, veșmintele sfinte ale preotului Aaron, și veșmintele fiilor
lui pentru slujbele preoțești.” Toată adunarea copiilor lui Is- 20
rael a ieșit dinaintea lui Moise. Toți cei cu tragere de inimă 21
și bunăvoință au venit și au adus un prinos Domnului pentru
lucrarea cortului întîlnirii, pentru toată slujba lui, și pentru
veșmintele sfinte. Au venit îndată bărbații și femeile, toți cei 22

cu tragere de inimă, și au adus belciuge de nas, inele, cercei, brățări, salbe și tot felul de lucruri de aur; fiecare a adus prinosul de aur, pe care-l închinase Domnului. Toți cei ce aveau ștofe (materii) văpsite în albastru, în purpuriu, în cărmiziu, în subțire și păr de capră, piei de berbeci văpsite în roș, și piei de vițel de mare, le-au adus. Toți cei ce puteau aduce prin ridicare un prinos de argint și de aramă, au adus prinosul Domnului. Toți cei ce aveau lemn de salcîm bun pentru lucrările rînduite pentru slujbă, l-au adus. Toate femeile iscusite au tors cu mînilor lor, și au adus lucrul lor, și anume: tort văpsit în albastru, în purpuriu, în cărmiziu și în subțire. Toate femeile cu tragere de inimă și iscusite au tors păr de capră. Frunțașii poporului au adus pietre de onix și alte pietre pentru efod și pieptar; mirodenii și untdelemn, pentru sfeșnic, pentru untdelemnul ungerii și pentru tămîia mirositoare. Toți copiii lui Israel, bărbați și femei, pe cari-i trăgea inima să ajute la lucrul poruncit de Domnul prin Moise, au adus Domnului daruri de bună voie. Moise a zis copiilor lui Israel: “Să știți că Domnul a ales pe Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din seminția lui Iuda. L-a umplut cu Duhul lui Dumnezeu, duh de înțelepciune, pricepere, și știință, pentru tot felul de lucrări. I-a dat putere să născocască planuri, să lucreze în aur, în argint și în aramă, să sape în pietre și să le lege, să lucreze lemnul cu meșteșug, și să facă tot felul de lucrări meșteșugite. I-a dat și darul să învețe pe alții, atît lui cît și lui Oholiab, fiul lui Ahisamac, din seminția lui Dan. I-a umplut cu pricepere, ca să facă toate lucrările de săpătură în piatră, de cioplitură meșteșugită, de lucrat la gherghef și de țesut materii vopsite în albastru, în purpuriu, în cărmiziu și în subțire, să facă tot felul de lucrări și născociri de planuri.

36 Bețaleel, Oholiab, și toți bărbații iscușiți în cari puseseră Domnul înțelepciune și pricepere, ca să știe să facă lucrările rînduite pentru slujba sfîntului locaș, au făcut totul după cum poruncise Domnul. Moise a chemat pe Bețaleel, Oholiab, și pe toți bărbații iscușiți în mintea cărora puseseră Domnul pricepere, și anume pe toți cei cu tragere de inimă la lucrul acesta ca să-l facă. Ei au luat dinaintea lui Moise toate prinoasele,

pe cari le aduseseră copiii lui Israel ca să facă lucrările rînduite pentru slujba sfîntului locaş. Chiar şi după ce se începuse lucrarea, tot se mai aduceau lui Moise, în fiecare dimineaţă, daruri de bună voie. Atunci toţi bărbaţii iscusii, prinşi la 4 toate lucrările sfîntului locaş, şi-au lăsat fiecare lucrul pe care-l făceau, şi au venit de au spus lui Moise: “Poporul aduce 5 mult mai mult decît trebuie pentru facerea lucrărilor, pe cari a poruncit Domnul să le facem.” Moise a pus să strige în 6 tabără că nimeni, fie bărbat fie femeie, să nu mai aducă daruri pentru sfîntul locaş. Au oprit astfel pe popor să mai aducă daruri. Materialul adus era de ajuns pentru toate lucrările 7 cari trebuiau făcute, ba încă mai şi trecea. Toţi bărbaţii iscusii şi lucrătorii au făcut cortul din zece covoare de in subţire şi răsucit din fir albastru, purpuriu şi cărmiziu; pe ele au ţesut heruvimi lucraţi cu măiestrie. Lungimea unui covor era de 9 douăzeci şi opt de coţi; iar lăţimea unui covor era de patru coţi. Toate covoarele aveau aceeaş măsură. Cinci din aceste 10 covoare au fost prinse la un loc; celelalte cinci de asemenea au fost prinse la un loc. Au făcut chiotori albastre la marginea 11 covorului cu care se sfîrşea cea dintîi împreunare; tot aşa au făcut şi la marginea covorului cu care se sfîrşea a doua împreunare de covoare. Au făcut cincizeci de chiotori la cel dintîi 12 covor, şi cincizeci de chioturi la marginea covorului cu care se sfîrşea a doua împreunare de covoare; chioturile acestea erau una în faţa alteia. Au făcut cincizeci de copci de aur, şi au 13 prins covoarele unul de altul cu copcile, aşa în cît cortul alcătuiască un întreg. Au făcut nişte covoare din păr de capră, 14 ca să slujească de acoperiş pentru cort: unsprezece covoare de acestea au făcut. Lungimea unui covor era de treizeci de 15 coţi, şi lăţimea unui covor era de patru coţi: cele unsprezece covoare aveau aceeaş măsură. Au prins împreună deoparte 16 cinci din aceste covoare, iar pe celelalte şase de altă parte. Au făcut cincizeci de chiotori la marginea covorului cu care 17 se sfîrşea o împreunare de covoare, şi cincizeci de chioturi la marginea covorului cu care se sfîrşea a doua împreunare de covoare. Au mai făcut şi cincizeci de copci de aramă, cu cari 18 să se împreune acoperişul cortului, ca să alcătuiască un întreg.

19 Au făcut pentru acoperișul cortului o învelitoare de piei de
berbeci văpsite în roș, și o învelitoare de piei de vițel de mare,
20 care trebuia pusă pedeaupra. Scîndurile pentru cort, le-au
21 făcut din lemn de salcîm, așezate în picioare. Lungimea unei
scînduri era de zece coți, și lățimea unei scînduri era de un cot
22 și jumătate. Fiecare scîndură avea două urechi, unite una cu
23 alta; tot așa au făcut la toate scîndurile cortului. Au făcut
douăzeci de scînduri pentru cort, înspre partea de miază-zi.
24 Au pus patruzeci de picioare de argint subt cele douăzeci de
scînduri, cîte două picioare subt fiecare scîndură, pentru cele
25 două urechi ale ei. Au făcut apoi douăzeci de scînduri pen-
26 tru a doua lature a cortului, laturea dinspre miazănoapte, cu
cele patruzeci de picioare de argint ale lor, cîte două picioare
27 sub fiecare scîndură. Au făcut apoi șase scînduri pentru fun-
28 dul cortului, înspre apus. Au făcut două scînduri pentru cele
29 două unghiuri ale cortului în partea din fund; acestea erau
făcute din două bucăți, începînd dela partea de jos, și bine
30 legate la vîrf printr'un cerc; la fel au făcut pentru amîndouă
scîndurile din cele două unghiuri. Erau astfel opt scînduri, cu
picioarele lor de argint, adică șasepezece picioare, cîte două
31 picioare subt fiecare scîndură. Au făcut cinci drugi din lemn
32 de salcîm pentru scîndurile uneia din laturile cortului, cinci
drugi pentru scîndurile celei de a doua laturi a cortului, și
cinci drugi pentru scîndurile laturii cortului din fundul din-
33 spre apus; drugul dela mijloc l-au făcut așa ca să treacă prin
34 mijlocul scîndurilor, dela un capăt la celalt. Au poleit scîn-
durile cu aur, și verigile lor de aur le-au făcut așa ca să se
poată petrece drugii prin ele; și drugii i-au poleit cu aur. Cele
35 două perdele. Perdeaua din lăuntru au făcut-o de fir albastru,
purpuriu și cărmiziu, și de in subțire răsucit; au lucrat-o cu
36 măiestrie; și au făcut heruvimi pe ea. Au făcut patru stîlpi
de salcîm pentru ea, și i-au poleit cu aur; cîrligele lor erau de
aur, și au turnat pentru stîlpii aceștia patru picioare de argint.
37 Pentru ușa cortului au făcut o perdea de fir albastru, purpuriu
și cărmiziu, și de in subțire răsucit; aceasta era o lucrare fă-
38 cută la gherghef. Au făcut cei cinci stîlpi ai ei cu cîrligele lor,
iar căpătîiele și bețele lor de legătură le-au poleit cu aur; cele

cinci picioare ale lor erau de aramă.

Apoi Bețaleel a făcut chivotul din lemn de salcîm; lungimea **37** lui era de doi coți și jumătate, lățimea de un cot și jumătate și înălțimea tot de un cot și jumătate. L-a poleit cu aur curat 2 pe dinlăuntru și pe din afară, și i-a făcut un chenar de jur împrejur. A turnat pentru el patru verigi de aur, pe cari le-a 3 pus la cele patru colțuri ale lui: două verigi de o parte și două verigi de cealaltă parte. A făcut niște drugii de lemn de salcîm, 4 și i-a poleit cu aur. A vîrît drugii în verigile dela cele două 5 laturi ale chivotului, ca să ducă chivotul. A făcut și capacul 6 ispășirii de aur curat; lungimea lui era de doi coți și jumătate, și lățimea de un cot și jumătate. A făcut doi heruvimi de aur 7 bătut, la cele două capete ale capacului ispășirii; un heruvim 8 la un capăt, și un heruvim la celalt capăt; heruvimii i-a făcut pe capacul ispășirii la cele două capete ale lui. Heruvimii 9 erau cu aripile întinse deasupra, acoperind capacul ispășirii cu aripile lor, și uitîndu-se unul la altul. Heruvimii stăteau cu fața întoarsă spre capacul ispășirii. A făcut masa din lemn 10 de salcîm; lungimea ei era de doi coți, lățimea de un cot și înălțimea de un cot și jumătate. A poleit-o cu aur curat, și 11 i-a făcut un chenar de jur împrejur. I-a făcut împrejur un pervaz de un lat de mînă, pe care a făcut un chenar de jur 12 împrejur. A turnat pentru masă petru verigi de aur, și a pus 13 verigile în cele patru colțuri, cari erau la cele patru picioare ale ei. Verigile erau lîngă pervaz, și în ele erau vîrîți drugii pentru 14 ducerea mesei. A făcut drugii de lemn de salcîm, și i-a poleit 15 cu aur; ei slujeau la ducerea mesei. A făcut apoi uneltele, cari 16 trebuiau puse pe masă, farfuriile, cățuile, potirele, și ceștile ei, cari slujeau la jertfele de băutură; le-a făcut de aur curat. A făcut sfeșnicul de aur curat; a făcut sfeșnicul de aur curat, 17 bătut; piciorul, fusul, potirașele, gămălioarele, și florile lui erau dintr'o bucată cu el. Din amîndouă părțile lui ieșeau șase 18 brațe: trei brațe dintr'o lature, și trei brațe din cealaltă lature. Pe un braț erau trei potirașe în chip de floare de migdal, cu 19 gămălioarele și florile lor, și pe un alt braț alte trei potirașe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele și florile lor; așa era la toate cele șase brațe, cari ieșeau din sfeșnic. Pe fusul 20

sfeșnicului erau patru potirașe în chip de floare de migdal, cu
21 gămălioarele și florile lor. Era o gămălioară sub două brațe
cari ieșeau din sfeșnic, o gămălioară sub alte două brațe, și o
gămălioară sub alte două brațe; așa era la toate cele șase brațe
22 cari ieșeau din sfeșnic. Gămălioarele și brațele sfeșnicului
erau dintr'o bucată cu el, bătut în întregime dintr'o bucată de
23 aur curat. A făcut apoi cele șapte candelale ale lui, mucările și
24 cenușarele lui, toate de aur curat. A întrebuițat un talant de
25 aur curat pentru facerea sfeșnicului cu toate uneltele lui. Apoi
a făcut altarul pentru tămâie din lemn de salcâm; lungimea lui
era de un cot, și lățimea de un cot; era în patru muchi, și
înălțimea lui era de doi coți. Coarnele erau dintr'o bucată cu
26 el. L-a poleit cu aur curat, atît partea de sus cît și laturile de
jur împrejur și coarnele. Și i-a făcut o cunună de jur împrejur.
27 Subt cunună a făcut două verigi de aur, pe cari le-a pus în
cele două unghiuri din cele două laturi, ca să se vîre în ele
28 drugii, cari slujeau la ducerea lui. A făcut niște drugi din
29 lemn de salcâm, și i-a poleit cu aur. A făcut untdelemnul
pentru ungerea sfințită, și tămîia mirositoare, curată, alcătuită
după meșteșugul făcătorului de mir.

38 A făcut altarul pentru arderile de tot din lemn de salcâm;
lungimea lui era de cinci coți, și lățimea de cinci coți; era în
2 patru muchi, și înălțimea lui era de trei coți. La cele patru
colțuri i-a făcut niște coarne dintr'o bucată cu el, și l-a poleit cu
3 aramă. A făcut toate uneltele altarului: oalele pentru cenușă,
lopețile, ligheanele, furculițele și tigăile pentru cărbuni; toate
4 uneltele acestea le-a făcut de aramă. A făcut pentru altar
un grătar de aramă, ca o rețea, pe care a pus-o subt pervazul
altarului, începînd de jos, așa că venea pînă la jumătatea al-
5 tarului. A turnat apoi patru verigi, pe cari le-a pus în cele
patru colțuri ale grătarului de aramă, ca să vîre drugii în ele.
6, 7 A făcut drugii din lemn de salcâm, și i-a poleit cu aramă. A
vîrit drugii în verigile de pe laturile altarului ca să-l ducă. L-a
8 făcut din scînduri, gol pe dinlăuntru. A făcut ligheanul de
aramă, cu piciorul lui de aramă, din oglinzile femeilor, cari
9 slujeau la ușa cortului întîlnirii. Apoi a făcut curtea. 'nspre
partea de miazăzi, pentru curte, erau niște pînze de in sub-

știre răsucit, pe o lungime de o sută de coți, cu douăzeci de 10
stâlpi așezați pe douăzeci de picioare de aramă; cârligele stâlpilor
și bețele lor de legătură erau de argint. 'n spre partea 11
de miazănoapte, erau o sută de coți de pînză, cu douăzeci de
stâlpi și cu cele douăzeci de picioare de aramă ale lor; cârligele
stâlpilor și bețele lor de legătură erau de argint. 'nspre partea 12
de sus, erau cinci zeci de coți de pînză, cu zece stâlpi și cele
zece picioare ale lor; cârligele stâlpilor și bețele lor de legătură
erau de argint. 'nspre partea de răsărit, pe cei cincizeci de 13
coți lățime, erau: pentru o aripă, cincisprezece coți de pînză, 14
cu trei stâlpi și cele trei picioare ale lor, și pentru a doua 15
aripă, care era în fața ei, de cealaltă parte a porții curții, cin-
cisprezece coți de pînză cu trei stâlpi și cele trei picioare ale 16
lor. Toate pînzele de jur împrejurul curții erau de in subțire 16
răsucit. Picioarele stâlpilor erau de aramă, cârligele stâlpilor 17
și bețele lor de legătură erau de argint, și căpătîiele lor erau
poleite cu argint. Toți stâlpii curții erau legați între ei cu bețe 18
de argint. Perdeaua dela poarta curții cortului era o lucră- 18
tură făcută la gherghef din fir albastru, purpuriu, cărmiziu,
și din in subțire răsucit; avea o lungime de douăzeci de coți,
și înălțimea era de cinci coți, ca lățimea pînzelor curții; cei 19
patru stâlpi ai ei și cele patru picioare ale lor erau de aramă;
cârligele și bețele lor de legătură erau de argint; iar căpătîiele
erau poleite cu argint. Toți țăruișii din jurul cortului și curții 20
erau de aramă. Iată socoteala locașului cortului întîlnirii, fă- 21
cută după porunca lui Moise, prin îngrijirea Leviților, subt
cîrmuirea lui Itamar, fiul preotului Aaron. Bețeleel, fiul lui 22
Uri, fiul lui Hur, din seminția lui Iuda, a făcut tot ce poruncise
lui Moise Domnul. El a avut ca ajutor pe Oholiab, fiul lui 23
Ahisamac, din seminția lui Dan, meșter la săpat în pietre, la
cioplit cu meșteșug, și la lucrat pe gherghef în materiile vâp-
site în albastru, în purpuriu, în cărmiziu, și în in subțire. Tot 24
aurul întrebuițat la lucru pentru toate lucrările sfîntului lo-
caș, aur ieșit din daruri, se suia la douăzeci și nouă de talanți
și șapte sute treizeci de sicli, după siclul cortului. Argintul 25
celor ieșiți la numărătoare, din adunare, se suia la o sută de
talanți și o mie șapte sute șaptezeci și cinci de sicli, după siclul

26 sfântului locaş: Cîte o jumătate de siclu de cap, o jumătate
de siclu, după siclul sfântului locaş, pentru fiecare om cuprins
în numărătoare, dela vîrsta de douăzeci de ani în sus, adică
27 pentru şase sute trei mii cinci sute cincizeci de oameni. Din
cei o sută de talanți de argint s’au turnat picioarele sfântului
locaş și picioarele perdelei din lăuntru, adică o sută de picioare
28 la cei o sută de talanți, cîte un talant de picior. Și cu cei o mie
șapte sute șaptezeci și cinci de sicli s’au făcut cîrligele și bețele
29 de legătură dintre stîlpi, și le-au poleit căpătîiele. Arama
dăruită se suia la șaptezeci de talanți și două mii patru sute
30 de sicli. Din ea au făcut picioarele dela ușa cortului întîlnirii;
altarul de aramă cu grătarul lui, și toate uneltele altarului;
31 picioarele stîlpilor curții, de jur împrejur, și picioarele stîlpilor
dela poarta curții; și toți țărushii din jurul cortului și ai curții.

39 Cu materiile văpsite în albastru, în purpuriu și în cărmiziu,
au făcut veșmintele preoților pentru slujba sfântului locaş, și
au făcut veșminte sfinte lui Aaron, cum poruncise lui Moise
2 Domnul. Au făcut efodul de aur, de fir albastru, purpuriu și
3 cărmiziu, și de in subțire răsucit. Au întins niște plăci de aur,
și le-au tăiat în fire subțiri, pe cari le-au țesut în materiile vop-
site în albastru, în purpuriu și în cărmiziu, și în in subțire; era
4 lucrat cu măiestrie. I-au făcut niște umărari cari se împreunau
cu el, așa că la cele două capete ale lui, efodul era legat cu ei.
5 Brîul era de aceeaș lucrătură ca efodul și prins de el; era de
aur, de fir albastru, purpuriu și cărmiziu, și de in subțire ră-
6 sucit, cum poruncise lui Moise Domnul. Au pregătit pietrele
de onix, le-au prins în legături de aur și au săpat pe ele numele
7 fiilor lui Israel, cum se sapă peceteile. Le-au pus pe umărarii
efodului, ca pietre de aducere aminte pentru fiii lui Israel, cum
8 poruncise lui Moise Domnul. Au făcut apoi pieptarul, lucrat
cu măiestrie, din aceeaș lucrătură ca efodul: de aur, de fir al-
9 bastru, purpuriu și cărmiziu, și de in subțire răsucit. Era în
patru colțuri. Pieptarul l-au făcut îndoit; lungimea lui era de
10 o palmă, și lățimea de o palmă; era îndoit. Au pus în el patru
șiruri de pietre: în șirul întîi era: un sardonix, un topaz și un
11 smaragd; în al doilea șir: un rubin, un safir și un diamant;
12, 13 în al treilea șir: un opal, un agat și un ametist; iar în al

patrulea șir: un hrisolit, un onix și un iaspis. Pietrele acestea erau legate în ferecăturile lor de aur. Erău douăsprezece, 14 după numele fiilor lui Israel; erau săpate ca niște peceți, fiecare cu numele uneia din cele douăsprezece seminții. Pe pieptar 15 au făcut apoi niște lănțișoare de aur curat, împletite ca niște sfori. Au făcut două ferecături de aur și două verigi de aur, 16 și au pus cele două verigi la cele două capete ale pieptarului. Apoi cele două lănțișoare împletite, de aur, le-au vîrit în cele 17 două verigi dela cele două capete ale pieptarului; iar celelalte 18 două capete ale celor două lănțișoare le-au agățat de cele două ferecături și le-au pus pe umărării efodului în partea dinainte. - Au mai făcut două verigi de aur, pe cari le-au pus la cele 19 două capete de jos ale pieptarului, pe marginea dinlăuntru dinspre efod. Apoi au făcut alte două verigi de aur, pe cari le-au 20 pus la cei doi umărari ai efodului, jos, pe partea dinainte a lui, tocmai acolo unde se împreună efodul cu umărării, deasupra brîului efodului. Au legat pieptarul cu verigile lui de verigile 21 efodului cu o sfoară albastră, așa ca pieptarul să stea țapăn deasupra brîului efodului, și să nu se poată mișca de pe efod, cum poruncise lui Moise Domnul. Facerea mantiei efodului. Au făcut mantia de subt efod, țesută toată cu meșteșug din 22 materie albastră. La mijlocul mantiei, sus, era o gură ca gura 23 unei platoșe; gura aceasta era tivită de jur împrejur, ca să nu se rupă. Pe marginea mantiei au făcut niște rodii de coloare 24 albastră, purpurie și cărmizie, din fir răsucit; au făcut și niște 25 clopoței de aur curat, și clopoței i-au pus între rodii, de jur împrejurul mantiei: venea un clopoțel și o rodie, un clopoțel 26 și o rodie pe toată marginea dimprejurul mantiei, pentru slujbă, cum poruncise lui Moise Domnul. Au făcut și tunicile de 27 in subțire țesute cu măiestrie, pentru Aaron și fiii lui; mitra de 28 in subțire, și scufiile de in subțire cari slujeau ca podoabă; ismenele de in subțire răsucit; brîul de in subțire răsucit, lucrat 29 la gherghef, și de coloare albastră, purpurie și cărmizie, cum poruncise lui Moise Domnul. Au făcut apoi și placa de aur 30 curat, cununa împărătească sfîntă, și au săpat pe ea, cum se sapă pe o pecete: "Sfînt Domnului". Au legat-o de mitră sus, 31 cu o sfoară albastră, cum poruncise lui Moise Domnul. Ast- 32

fel au fost isprăvite toate lucrările locașului cortului întâlnirii. Copiii lui Israel au făcut tot ce poruncise lui Moise Domnul: 33 așa au făcut. Au adus locașul la Moise: cortul și toate uneltele lui, copcile, scîndurile, drugii, stîlpii și picioarele lui; 34 învelitoarea de piei de berbece văpsite în roș, învelitoarea de 35 piei de vițel de mare, și perdeaua de despărțire; chivotul mărturiei și drugii lui, și capacul ispășirii; masa cu toate uneltele 36 ei, și pînile pentru punerea înaintea Domnului; sfeșnicul de aur curat, candelile lui așezate în rînd și toate uneltele lui, și 37 untdelemnul pentru sfeșnic; altarul de aur, curat, untdelemnul pentru ungere și tămîia mirositoare, și perdeaua dela ușa 38 cortului; altarul de aramă, grătarul lui de aramă, drugii lui 39 și toate uneltele lui; ligheanul cu piciorul lui; pînzele curții, stîlpii ei și picioarele lor, perdeaua dela poarta curții, funiile ei, 40 țărșii ei, și toate uneltele pentru slujba locașului cortului întâlnirii; veșmintele pentru slujbă, pentru făcut slujba în Locul 41 sfînt, veșmintele sfinte pentru preotul Aaron, și veșmintele fiilor lui pentru slujbele preoțești. Copiii lui Israel au făcut 42 toate aceste lucrări după toate poruncile pe cari le dăduse lui Moise Domnul. Mosie a cercetat toate lucrările; și iată, le 43 făcuseră cum poruncise Domnul, așa le făcuseră. Și Moise i-a binecuvîntat.

40, 2 Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “n ziua întîi a lunii 3 întîi, să întinzi locașul cortului întâlnirii. Să pui în el chivotul mărturiei, și înaintea chivotului să atîrni perdeaua dinlăuntru. 4 Apoi să aduci masa, și să pui pe ea cele rînduite. După aceea, 5 să aduci sfeșnicul, și să-i așezi candelile. Altarul de aur pentru tămîie să-l așezi înaintea chivotului mărturiei, și să atîrni 6 perdeaua la ușa cortului. Să așezi altarul pentru arderile de 7 tot înaintea ușii locașului cortului întâlnirii. Ligheanul să-l 8 așezi între cortul întâlnirii și altar, și să pui apă în el. Să așezi 9 curtea de jur împrejur, și să pui perdeaua la poarta curții. Să iei untdelemnul pentru ungere, să ungi cu el cortul și tot ce cuprinde el, și să-l sfințești, cu toate uneltele lui; și va fi sfînt. 10 Să ungi altarul pentru arderile de tot și toate uneltele lui, și să sfințești altarul; și altarul va fi prea sfînt. Să ungi ligheanul 11 cu piciorul lui, și să-l sfințești. Apoi să aduci pe Aaron și pe 12

fiii lui la ușa cortului întîlnirii, și să-i speli cu apă. Să îm- 13
braci pe Aaron cu veșmintele sfinte, să-l ungi, și să-l sfințești,
ca să-Mi facă slujba de preot. Să chemi și pe fiii lui, să-i 14
îmbraci cu tunicile, și să-i ungi cum ai uns pe tatăl lor, ca 15
să-Mi facă slujba de preoți. 'n puterea acestei ungeri, ei vor
avea pururea dreptul preoției, printre urmașii lor.” Moise a 16
făcut întocmai cum îi poruncise Domnul; așa a făcut. 'n ziua 17
întîi a lunii întîi a anului al doilea, cortul era așezat. Moise 18
a așezat cortul; i-a pus picioarele, a așezat scîndurile și ve-
rigile, și a ridicat stîlpii. A întins învelitoarea care slujea de 19
acoperiș deasupra cortului, și pe deasupra a pus învelitoarea
acoperișului cortului, cum poruncise lui Moise Domnul. Apoi 20
a luat mărturia, și a pus-o în chivot; a pus drugii la chivot, și
a așezat capacul ispășirii deasupra chivotului. A adus chiv- 21
otul în cort; a atîrnat perdeaua despărțitoare înaintea lui, și
a acoperit astfel chivotul mărturiei, cum poruncise lui Moise
Domnul. A așezat masa în cortul întîlnirii, în partea de mi- 22
azănoapte a cortului, dincoace de perdeaua dinlăuntru; și a 23
pus pe ea pînile, înaintea Domnului, cum poruncise lui Moise
Domnul. Apoi a așezat sfeșnicul în cortul întîlnirii, în fața 24
mesei, în partea de miazăzi a cortului; și i-a așezat candelile, 25
înaintea Domnului, cum poruncise lui Moise Domnul. Apoi a 26
așezat altarul de aur în cortul întîlnirii în fața perdelei dinlăun-
tru; a ars pe el tămîie mirositoare, cum poruncise lui Moise 27
Domnul. A așezat perdeaua la ușa cortului. A așezat altarul 28, 29
pentru arderile de tot la ușa locașului cortului întîlnirii; și a
adus pe el arderea de tot și jertfa de mîncare, cum poruncise
lui Moise Domnul. A așezat ligheanul între cortul întîlnirii și 30
altar, și a pus în el apă pentru spălat. Moise, Aaron și fiii 31
lui și-au spălat mîinile și picioarele în el; cînd intrau în cortul 32
întîlnirii și se apropiau de altar, se spălau, cum poruncise lui
Moise Domnul. Apoi a ridicat curtea împrejurul cortului și 33
altarului, și a pus perdeaua la poarta curții. Astfel a isprăvit
Moise lucrarea. Atunci norul a acoperit cortul întîlnirii, și 34
slava Domnului a umplut cortul. Moise nu putea să intre în 35
cortul întîlnirii, pentru că norul stătea deasupra lui, și slava
Domnului umplea cortul. Cît au ținut călătoriile lor, copiii 36

- lui Israel porneau numai cînd se ridica norul deasupra cortului.
- 37 Și cînd nu se ridica norul, nu porneau, pînă ce nu se ridica.
- 38 Norul Domnului era deasupra cortului ziua; iar noaptea, era un foc, înaintea întregii case a lui Israel, în timpul tuturor călătoriilor lor.

LEVITIC

Domnul a chemat pe Moise; i-a vorbit din cortul întâl- 1
nirii, și a zis: “Vorbește copiilor lui Israel, și spune- 2
le: Cînd cineva dintre voi va aduce un dar Domnu-
lui, să-l aducă din vite, fie din cireadă fie din turmă.
Dacă darul lui va fi o ardere de tot din cireadă, să-l aducă 3
din partea bărbătească fără cusur; și anume să-l aducă la ușa
cortului întîlnirii, înaintea Domnului, ca să fie plăcut Domnu-
lui. Să-și pună mîna pe capul dobitocului adus ca ardere de 4
tot, și va fi primit de Domnul, ca să facă ispășire pentru el.
Să junghie vițelul înaintea Domnului; și preoții, fiii lui Aaron, 5
să aducă sîngele, și să-l stropească de jur împrejur pe altarul
dela ușa cortului întîlnirii. Să jupoaie vițelul adus ca ardere 6
de tot, și să-l taie în bucăți. Fiii preotului Aaron să facă foc 7
pe altar și să pună lemne pe foc. Preoții, fiii lui Aaron, să 8
așeze bucățile, capul și grăsimea, pe lemnele puse pe focul de
pe altar. Să spele cu apă măruntaiele și picioarele; și preo- 9
tul să le ardă toate pe altar. Aceasta este o ardere de tot, o
jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului. Dacă 10
darul lui va fi o ardere de tot din turmă, de miei sau capre, să
aducă o parte bărbătească fără cusur. Să-l junghie în partea 11
de miazănoapte a altarului, înaintea Domnului; și preoții, fiii
lui Aaron, să-i stropească sîngele pe altar de jur împrejur. El 12
să-l taie în bucăți; și preotul să le pună, împreună cu capul și
grăsimea, pe lemnele din focul de pe altar. Să spele cu apă 13
măruntaiele și picioarele, și preotul să le aducă pe toate, și să
le ardă pe altar. Aceasta este o ardere de tot, o jertfă mistuită
de foc, de un miros plăcut Domnului. Dacă darul adus de 14
el Domnului va fi o ardere de tot din păsări, să-l aducă din
turturele sau din pui de porumbel. Preotul să aducă pasărea 15
pe altar; să-i despice capul cu unghia, și s’o ardă pe altar, iar
sîngele să i se scurgă pe un perete al altarului. Să scoată 16
gușa cu penele ei, și s’o arunce lîngă altar, spre răsărit, în

17 locul unde se strînge cenușa. Să-i frîngă aripile, fără să le deslipească; și preotul să ardă pasărea pe altar, pe lemnele de pe foc. Aceasta este o ardere de tot, o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.

2 Cînd va aduce cineva Domnului un dar ca jertfă de mîncare, darul lui să fie din floarea făinii: să toarne untdelemn peste ea,
2 și să adauge și tămîie. S'ο aducă preoților, fiilor lui Aaron; preotul să ia un pumn din această floare a făinii, stropită cu untdelemn, împreună cu toată tămîia, și s'ο ardă pe altar ca jertfă de aducere aminte. Acesta este un dar de mîncare de un
3 miros plăcut Domnului. Ce va rămînea din darul acesta de mîncare, să fie al lui Aaron și al fiilor lui; acesta este un lucru prea sfînt între jertfele de mîncare, mistuite de foc înaintea
4 Domnului. Dacă vei aduce ca jertfă de mîncare un dar din ceea ce se coace în cuptor, să aduci niște turte nedospite, făcute din floare de făină, frămîntate cu untdelemn, și niște plăcinte
5 nedospite, stropite cu untdelemn. Dacă darul tău, adus ca jertfă de mîncare, va fi o turtă coaptă în tigae, să fie făcută din
6 floarea făinii, nedospită și frămîntată cu untdelemn. S'ο frîngi în bucăți, și să torni untdelemn pe ea; acesta este un dar adus
7 ca jertfă de mîncare. Dacă darul tău adus ca jertfă de mîncare va fi o turtă coaptă pe grătar, să fie făcută din floarea făinii,
8 frămîntată cu untdelemn. Darul de mîncare făcut din aceste lucruri să-l aduci Domnului; și anume, să fie dat preotului,
9 care-l va aduce pe altar. Preotul va lua din darul de mîncare partea care trebuie adusă ca aducere aminte, și o va arde pe altar. Acesta este un dar adus ca jertfă de mîncare, de un
10 miros plăcut Domnului. Ce va rămînea din darul acesta de mîncare, să fie al lui Aaron și al fiilor lui; acesta este un lucru prea sfînt între darurile mistuite de foc înaintea Domnului.
11 Niciunul din darurile, pe cari le veți aduce ca jertfă de mîncare înaintea Domnului, să nu fie făcut cu aluat; căci nu trebuie să ardeți nimic cu aluat sau cu miere, ca jertfă de mîncare
12 mistuită de foc înaintea Domnului. Ca jertfă de mîncare din cele dintii roade, veți putea să le aduceți Domnului; dar ca dar de mîncare de un miros plăcut, să nu fie aduse pe altar.
13 Toate darurile tale de mîncare să le sărezi cu sare; să nu lași să

lipsească niciodată de pe darurile tale de mîncare sarea, care este semnul legămîntului Dumnezeuului tău; la toate darurile tale de mîncare să aduci sare. Dacă vei aduce Domnului un dar ca jertfă de mîncare din cele dintii roade, să aduci ca dar de mîncare din cele dintii roade ale tale, spice coapte de curînd, prăjite la foc și boabe noi pisate. Să torni untdelemn pe ele, și să adaugi și tămîie; acesta este un dar de mîncare. Preotul să ardă ca aducere aminte o parte din boabele pisate și din untdelemn, cu toată tămîia. Acesta este un dar adus ca jertfă de mîncare, mistuită de foc înaintea Domnului.

Cînd cineva va aduce Domnului un dar ca jertfă de mulțămire**3** Dacă îl va aduce din cireadă, fie parte bărbătească, fie parte femeiască, s'o aducă fără cusur, înaintea Domnului. Să pună mîna pe capul dobitocului, să-l junghie la ușa cortului întîlnirii; și preoții, fiii lui Aaron, să stropească sîngele pe altar de jur împrejur. Din această jertfă de mulțămire, să aducă drept jertfă mistuită de foc înaintea Domnului: grăsimea care acopere măruntaiele și toată grăsimea care ține de măruntaie; cei doi rărunchi, și grăsimea de pe ei și de pe coapse, și prapurul de pe ficat, pe care-l va deslipi delîngă rărunchi. Fiii lui Aaron să le ardă pe altar, deasupra arderii de tot care va fi pe lemnele de pe foc. Aceasta este o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului. Dacă darul pe care-l aduce ca jertfă de mulțămire Domnului, va fi din turmă, fie parte bărbătească fie parte femeiască, s'o aducă fără cusur. Dacă va aduce jertfă un miel, să-l aducă înaintea Domnului. Să-și pună mîna pe capul dobitocului, și să-l junghie înaintea cortului întîlnirii; fiii lui Aaron să-i stropească sîngele pe altar dejur împrejur. Din această jertfă de mulțămire, să aducă o jertfă mistuită de foc înaintea Domnului, și anume: grăsimea, coada întreagă, pe care o va desface dela osul spinării, grăsimea care acopere măruntaiele și toată grăsimea care ține de măruntaie, cei doi rărunchi și grăsimea de pe ei, de pe coapse, și prapurul ficatului, pe care-l va deslipi de lîngă rărunchi. Preotul să le ardă pe altar. Aceasta este mîncarea unei jertfe mistuite de foc înaintea Domnului. Dacă darul lui va fi o capră, s'o aducă înaintea Domnului. Să-și pună mîna pe capul vitei, și

s' o junghie înaintea cortului întâlnirii; și fiii lui Aaron să-i stro-
14 pească sângele pe altar dejur împrejur. Apoi din ea, să aducă
drept jertfă mistuită de foc înaintea Domnului: grăsimea care
15 acopere măruntaiele și toată grăsimea care ține de ele, cei
doi rărunchi și grăsimea de pe ei, de pe coapse, și prapurul
16 ficatului, pe care-l va deslipi de lângă rărunchi. Preotul să
le ardă pe altar. Aceasta este mîncarea unei jertfe mistuite
de foc, de un miros plăcut Domnului. Toată grăsimea este a
17 Domnului. Aceasta este o lege vecinică pentru urmașii voștri,
în toate locurile unde veți locui: cu nici un chip să nu mâncați
nici grăsime, nici sânge.”

4, 2 Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Vorbește copiilor
lui Israel, și spune: “Cînd va păcătui cineva fără voie îm-
potriva vreuneia din poruncile Domnului, făcînd lucruri cari
3 nu trebuiesc făcute; și anume: Dacă a păcătuit preotul care a
primit ungerea, și prin aceasta a adus vina asupra poporului,
să aducă Domnului un vițel fără cusur, ca jertfă de ispășire
4 pentru păcatul pe care l-a făcut. Să aducă vițelul la ușa cor-
tului întâlnirii, înaintea Domnului, să-și pună mîna pe capul
5 vițelului, și să-l junghie înaintea Domnului. Preotul, care a
primit ungerea, să ia din sângele vițelului, și să-l aducă în cor-
6 tul întâlnirii: să-și moaie degetul în sânge, și să stropească
de șapte ori înaintea Domnului, în fața perdelei dinlăuntru a
7 sfîntului locaș. Apoi preotul să ungă cu sânge coarneau-
lui pentru tămîia mirositoare, care este înaintea Domnului în
cortul întâlnirii; iar tot celalt sânge al vițelului să-l verse la
picioarele altarului pentru arderile de tot, care este la ușa cor-
8 tului întâlnirii. Să ia toată grăsimea vițelului adus ca jertfă de
ispășire, și anume: grăsimea care acopere măruntaiele și toată
9 grăsimea care ține de ele, cei doi rărunchi, și grăsimea de pe
ei, de pe coapse, și prapurul ficatului, pe care-l va deslipi de
10 lângă rărunchi. Preotul să ia aceste părți, cum se iau de la
vițelul adus ca jertfă de mulțămire, și să le ardă pe altarul pen-
11 tru arderile de tot. Dar pielea vițelului, toată carnea lui, cu
capul, picioarele, măruntaiele și balega lui, adică tot vițelul
12 care a mai rămas, să-l scoată afară din tabără, într'un loc
curat, unde se aruncă cenușa, și să-l ardă cu lemne pe foc;

să fie ars pe grămada de cenușă. Dacă toată adunarea lui 13
Israel a păcătuit fără voie și fără să știe, făcînd împotriva une-
eia din poruncile Domnului lucruri cari nu trebuiesc făcute,
și făcîndu-se astfel vinovată, și dacă păcatul săvîrșit s'a 14
descoperit, adunarea să aducă un vițel ca jertfă de ispășire, și
anume să-l aducă înaintea cortului întîlnirii. Bătrînii adunării 15
să-și pună minile pe capul vițelului înaintea Domnului, și să
junghie vițelul înaintea Domnului. Preotul care a primit un- 16
gereea, să aducă din sîngele vițelului în cortul întîlnirii; să-și 17
moaie degetul în sînge, și să stropească cu el de șapte ori înain-
tea Domnului, în fața perdelei dinlăuntru. Să ungă cu sîngele 18
acesta coarnele altarului care este înaintea Domnului în cortul
întîlnirii; și să verse tot sîngele care a mai rămas la picioarele
altarului pentru arderile de tot, care este la ușa cortului întîl-
nirii. Toată grăsimea vițelului s'o ia și s'o ardă pe altar. Cu 19, 20
vițelul acesta să facă întocmai cum a făcut cu vițelul adus ca
jertfă de ispășire; să facă la fel. Astfel să facă preotul ispășire
pentru ei, și li se va ierta. Vițelul rămas, să-l scoată apoi 21
afară din tabără, și să-l ardă ca și pe vițelul dintîi. Aceasta
este o jertfă de ispășire pentru adunare. Dacă o căpetenie a 22
păcătuit, făcînd fără voie împotriva uneia din poruncile Dom-
nului, Dumnezeuului său, lucruri cari nu trebuiesc făcute și s'a
făcut astfel vinovat, și ajunge să descopere păcatul pe care l-a 23
făcut, să aducă jertfă un țap fără cusur! Să-și pună mîna pe 24
capul țapului, și să-l junghie în locul unde se junghie arderile
de tot înaintea Domnului. Aceasta este o jertfă de ispășire.
Preotul să ia cu degetul din sîngele jertfei de ispășire, să ungă 25
cu el coarnele altarului pentru arderile de tot, iar celalt sînge
să-l verse la picioarele altarului pentru arderile de tot. Toată 26
grăsimea s'o ardă pe altar, cum a ars grăsimea de la jertfa de
mulțămire. Astfel va face preotul pentru căpetenia aceea is-
pășirea păcatului lui, și i se va ierta. Dacă cineva din poporul 27
de rînd a păcătuit fără voie, făcînd împotriva uneia din porun-
cile Domnului lucruri cari nu trebuiesc făcute și s'a făcut astfel
vinovat, și ajunge să descopere păcatul pe care l-a făcut, să 28
aducă jertfă o iadă fără cusur, pentru păcatul pe care l-a făcut.
Să-și pună mîna pe capul jertfei de ispășire, și s'o junghie în 29

30 locul unde se junghie arderile de tot. Preotul să ia cu degetul din sângele jertfei, să ungă coarnele altarului pentru arderile de tot, iar tot celalt sânge să-l verse la picioarele altarului.

31 Preotul să ia toată grăsimea, cum se ia grăsimea jertfei de mulțămire, și s'o ardă pe altar, și ea va fi de un miros plăcut Domnului. Astfel va face preotul ispășirea pentru omul acesta,

32 și i se va ierta. Dacă va aduce ca jertfă de ispășire un miel,

33 să aducă o parte femeiască fără cusur. Să-și pună mâna pe capul jertfei, și s'o junghie ca jertfă de ispășire în locul unde

34 se junghie arderile de tot. Preotul să ia cu degetul din sângele jertfei, să ungă cu el coarnele altarului pentru arderile de tot,

35 iar tot celalt sânge să-l verse la picioarele altarului. Preotul să ia toată grăsimea, cum se ia grăsimea mielului adus ca jertfă de mulțămire, și s'o ardă pe altar, peste jertfele mistuite de foc înaintea Domnului. Astfel va face preotul pentru omul acesta ispășirea păcatului pe care l-a săvârșit, și i se va ierta.

5 Când cineva, fiind pus sub jurământ ca martor, va păcătui, nespunînd ce a văzut sau ce știe, și va cădea astfel sub vină,

2 sau când cineva, fără să știe, se va atinge de ceva necurat, fie de hoitul unei fiare sălbatice necurate, fie de hoitul unei vite de casă necurate, fie de hoitul unei tîrîtoare necurate, și va băga

3 apoi de seamă și se va face astfel vinovat; sau când cineva, fără să ia seama, se va atinge de vreo spurcăciune omenească, de orice spurcăciune care face pe cineva necurat, și va băga de

4 seamă mai tîrziu, și se va face astfel vinovat; sau când cineva, vorbind cu ușurință, jură că are să facă ceva rău sau bine, și nebăgînd de seamă la început, bagă de seamă mai tîrziu, și se

5 va face astfel vinovat: Când cineva, deci, se va face vinovat de unul din aceste lucruri, trebuie să-și mărturisească păcatul.

6 Apoi să aducă lui Dumnezeu ca jertfă de vină, pentru păcatul pe care l-a făcut, o parte femeiască din turmă, și anume, o oaie sau o capră, ca jertfă ispășitoare. Și preotul să facă pentru el

7 ispășirea păcatului lui. Dacă nu va putea să aducă o oaie sau o capră, să aducă Domnului ca jertfă de vină pentru păcatul lui două turturele sau doi pui de porumbel, unul ca jertfă de

8 ispășire, iar celalt ca ardere de tot. Să le aducă preotului, care va jertfi întîi pe cea care are să slujească drept jertfă de

ispășire. Preotul să-i frîngă cu unghia capul dela grumaz, fără să-l despartă; să stropească un perete al altarului cu sîngele 9 jertfei de ispășire, iar celalt sînge să-l stoarcă la picioarele altarului: aceasta este o jertfă de ispășire. Cealaltă pasăre s'o 10 pregătească drept ardere de tot, după rînduielile așezate. Astfel va face preotul pentru omul acesta ispășirea păcatului pe care l-a făcut, și i se va ierta. Dacă nu poate să aducă nici 11 două turturele sau doi pui de porumbel, să aducă pentru păcatul lui, ca dar, a zecea parte dintr'o eafă de floarea făinii, și anume ca dar de ispășire; să nu pună untdelemn pe ea, și să n'adauge nici tămîie, căci este un dar de ispășire. S'o aducă la 12 preot, și preotul să ia din ea un pumn plin, ca aducere aminte, și s'o ardă pe altar, ca și pe darurile de mîncare mistuite de foc înaintea Domnului: acesta este un dar de ispășire. Astfel va 13 face preotul pentru omul acela ispășirea păcatului pe care l-a făcut față de unul din aceste lucruri, și i se va ierta. Cealaltă parte care va mai rămînea din darul acesta, să fie a preotului, ca și la darul de mîncare." Domnul a vorbit lui Moise, 14 și a zis: "Cînd cineva va face o nelegiuire și va păcătui fără 15 voie față de lucrurile închinat Domnului, să aducă Domnului ca jertfă de vină pentru păcatul lui un berbec fără cusur din turmă, după prețuirea ta, în sicli de argint, după siclul sfințului locaș. Să mai adauge a cincea parte la prețul lucrului, 16 cu care a înșelat sfințitul locaș, și să-l încredințeze preotului. Și preotul să facă ispășire pentru el cu berbecule adus ca jertfă pentru vină, și i se va ierta. Cînd va păcătui cineva făcînd, 17 fără să știe, împotriva uneia din poruncile Domnului, lucruri cari nu trebuiesc făcute, și se va face vinovat, purtîndu-și astfel vina, să aducă preotului ca jertfă pentru vină un berbec fără 18 cusur, luat din turmă, după prețuirea ta. Și preotul să facă pentru el ispășirea greșelii pe care a făcut-o fără să știe; și i se va ierta. Aceasta este o jertfă pentru vină. Omul acesta se 19 făcuse vinovat față de Domnul."

Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: "Cînd va păcătui 6, 2 cineva și va săvîrși o nelegiuire față de Domnul, tăgăduind aproapelui său un lucru încredințat lui, sau dat în păstrarea lui, sau luat cu sila, sau va înșela pe aproapele lui, tăgăduind 3

că a găsit un lucru pierdut, sau făcînd un jurămînt strîmb cu privire la un lucru oarecare pe care-l face omul și păcătuiește; 4 cînd va păcătui astfel și se va face vinovat, să dea înapoi lucrul luat cu sila sau luat prin înșelăciune, sau încredințat lui, 5 sau lucrul pierdut pe care l-a găsit, sau lucru pentru care a făcut un jurămînt strîmb-ori care ar fi să-l dea înapoi întreg, să mai adauge a cincea parte din prețul lui, și să-l dea în mîna stăpînului lui, chiar în ziua cînd își va aduce jertfa lui pentru 6 vină. Iar ca jertfă pentru vină, să aducă Domnului pentru păcatul lui un berbec fără cusur, luat din turmă, după prețuirea 7 ta, și să-l dea preotului. Și preotul va face pentru el ispășirea înaintea Domnului, și i se va ierta, ori care ar fi greșeala, de 8 care se va fi făcut vinovat.” Domnul a vorbit lui Moise, și 9 a zis: “Dă următoarea poruncă lui Aaron și fiilor săi, și zi: “Iată legea arderii de tot. Arderea de tot să rămînă pe vatra altarului toată noaptea pînă dimineața, și în felul acesta 10 focul să ardă pe altar. Preotul să se îmbrace cu tunica de in, să-și acopere goliciunea cu ismenele, să ia cenușa făcută de focul, care va mistui arderea de tot de pe altar, și s’o verse 11 lîngă altar. Apoi să se desbrace de veșmintele lui și să se îmbrace cu altele, ca să scoată cenușa afară din tabără, într’un 12 loc curat. Focul să ardă pe altar și să nu se stingă deloc: în fiecare dimineață, preotul să aprindă lemne pe altar, să așeze arderea de tot pe ele, și să ardă deasupra grăsimii jertfelor 13 de mulțămire. Focul să ardă necurmat pe altar și să nu se stingă deloc. “Iată legea darului adus ca jertfă de mîncare. Fiii lui Aaron s’o aducă înaintea Domnului, înaintea altarului. 15 Preotul să ia un pumn din floarea făinii și din untdelemn, cu toată tămîia adăugată la darul de mîncare, și s’o ardă pe altar 16 ca aducere aminte de un miros plăcut Domnului. Aaron și fiii lui să mănînce ce va mai rămînea din darul de mîncare; s’o mănînce fără aluat, într’un loc sfînt, în curtea cortului în- 17 tîlnirii. Să n’o coacă cu aluat. Aceasta este partea pe care le-am dat-o Eu din darurile Mele de mîncare mistuite de foc. Ea este un lucru prea sfînt, ca și jertfa de ispășire și ca și 18 jertfa pentru vină. Toată partea bărbătească dintre copiii lui Aaron să mănînce din ea. Aceasta este o lege vecinică pen-

tru urmașii voștri, cu privire la darurile de mâncare mistuite de foc înaintea Domnului: oricine se va atinge de ele va fi sfințit.” Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Iată darul pe care îl vor face Domnului Aaron și fiii lui, în ziua când vor primi ungerea: a zecea parte dintr’o efă de floarea făinii, ca dar de mâncare vecinic, jumătate dimineța și jumătate seara. Să fie pregătită în tigaie cu untdelemn, și s’o aduci prăjită; s’o aduci coaptă și tăiată în bucăți, ca un dar de mâncare de un miros plăcut Domnului. Preotul dintre fiii lui Aaron, care va fi uns în locul lui, să aducă darul acesta ca jertfă de mâncare. Aceasta este o lege vecinică înaintea Domnului: să fie arsă întregă. Orice dar de mâncare al unui preot să fie ars în întregime: să nu se mănînce.” Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Vorbește lui Aaron și fiilor lui, și zi: “Iată legea jertfei de ispășire. Vita pentru jertfa de ispășire să fie junghiată înaintea Domnului în locul unde se junghie arderea de tot: ea este un lucru prea sfînt. Preotul care va aduce jertfa de ispășire, acela s’o mănînce; și anume să fie mîncată într’un loc sfînt, în curtea cortului întîlnirii. Oricine se va atinge de carnea ei va fi sfințit. Dacă va sări sînge din ea pe vre un veșmînt, locul stropit cu sînge să fie spălat într’un loc sfînt. Vasul de pămînt în care se va fierbe, să se spargă; dacă s’a fiert într’un vas de aramă, vasul să fie frecat și spălat cu apă. Toată partea bărbătească dintre preoți să mănînce din ea: ea este un lucru prea sfînt. Dar să nu se mănînce nici o jertfă de ispășire din al cărei sînge se va aduce în cortul întîlnirii pentru facerea ispășirii în sfîntul locaș: ci aceea să fie arsă în foc.

Iată legea jertfei pentru vină: ea este un lucru prea sfînt. În locul unde se junghie arderea de tot, să se junghie și vita care slujește ca jertfă pentru vină. Sîngele ei să se stropească pe altar dejur împrejur. Să i se aducă toată grăsimea, coada, grăsimea care acopere măruntaiele, cei doi rărunchi și grăsimea de pe ei, de pe coapse, și prapurul ficatului, care va fi deslipit de lîngă rărunchi. Preotul să le ardă pe altar ca jertfă mistuită de foc înaintea Domnului. Aceasta este o jertfă pentru vină. Toată partea bărbătească dintre preoți să mănînce din ea; și anume s’o mănînce într’un loc sfînt, căci este un lucru prea

7 sfânt. Cu jertfa pentru vină este ca și cu jertfa de ispășire; aceeaș lege este pentru amîndouă aceste jertfe: vita jertfită va
8 fi a preotului care va face ispășirea. Preotul care va aduce arderea de tot a cuiva, să aibă pentru el pielea arderii de tot
9 pe care a adus-o. Orice jertfă de mîncare, coaptă în cuptor, gătită pe grătar sau în tigaie, să fie a preotului care a adus-o.
10 Iar orice jertfă de mîncare, frămîntată cu untdelemn și uscată, să fie a tuturor fiilor lui Aaron, a unuia ca și a celuilalt. Iată
12 legea jertfei de mulțămire, care se va aduce Domnului. Dacă cineva o aduce ca jertfă de laudă, să aducă, împreună cu jertfa de mulțămire, niște turte nedospite, frămîntate cu untdelemn, niște plăcinte nedospite, stropite cu untdelemn, și niște turte
13 din floarea de făină, prăjite și frămîntate cu untdelemn. Pe lîngă aceste turte, să aducă și pîne dospită pentru darul lui de mîncare, împreună cu jertfa lui de laudă și de mulțămire.
14 Din toate acele daruri să aducă Domnului cîte o bucată, ca dar ridicat; ea să fie a preotului care stropește sîngele jertfei de mulțămire. Carnea jertfei de laudă și de mulțămire să fie mîncată chiar în ziua în care este adusă; să nu se lase nimic
16 din ea pînă dimineața. Dacă aduce cineva o jertfă pentru împlinirea unei juruințe, sau ca dar de bună voie, jertfa să fie mîncată chiar în ziua cînd o va aduce; iar ce va rămînea din
17 ea, să se mănînce a doua zi. Ce va mai rămînea din carnea vitei pînă a treia zi, să fie ars în foc. Dacă s'ar întîmpla să mănînce cineva a treia zi din carnea jertfei lui de mulțămire, jertfa lui nu va fi primită, și nu se va ținea în seamă celui ce a adus-o: ci va fi un lucru urîcios, și oricine va mînca din ea
19 își va purta vina. Nici carnea care s'a atins de ceva necurat nu trebuie mîncată: ci trebuie arsă în foc. Orice om curat poate să mănînce carne; dar acela care, găsindu-se în stare de necurățenie, va mînca din carnea jertfei de mulțămire, care
21 este a Domnului, să fie nimic din poporul său. Și cine se va atinge de ceva necurat, fie de vreo spurcăciune omenească, fie de un dobitoc necurat, fie de o altă spurcăciune, și va mînca din carnea jertfei de mulțămire care este a Domnului, să fie
22 nimic din poporul său.” Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
23 “Vorbește copiilor lui Israel, și spune: „Să nu mîncați

grăsime de bou, de miel sau de capră. Grăsimea unui do- 24
bitoc mort sau sfișiat de fiară va putea să fie întrebuințată la
orice alt ceva, numai să n'o mâncați. Căci cine va mânca din 25
grăsimea dobitoacelor din cari se aduc Domnului jertfe mistu-
ite de foc, va fi nimicit din poporul său. Să nu mâncați sînge, 26
nici de pasăre, nici de vită, în toate locurile în cari veți locui.
Cine va mânca vreun fel de sînge, va fi nimicit din poporul 27
său!" Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: "Vorbește copiilor 28, 29
lui Israel, și spune-le: ,Cine va aduce Domnului jertfa lui de
mulțămire, să aducă Domnului darul lui, luat din jertfa lui de
mulțămire. Să aducă cu mînilor ceea ce trebuie mistuit de 30
foc înaintea Domnului; și anume să aducă grăsimea cu pieptul,
pieptul ca să-l legene într'o parte și într'alta, ca dar legănat
înaintea Domnului. Preotul să ardă grăsimea pe altar, iar 31
pieptul să fie al lui Aaron și al fiilor lui. Din jertfele voastre 32
de mulțămire, să dați preotului și spata dreaptă, aducînd-o
ca dar luat prin ridicare. Spata aceea dreaptă să fie partea 33
aceluia dintre fiii lui Aaron, care va aduce sîngele și grăsimea
jertfei de mulțămire. Căci Eu iau din jertfele de mulțămire, 34
aduse de copiii lui Israel, pieptul care va fi legănat într'o parte
și într'alta, ca dar legănat, și spata, care va fi adusă ca dar luat
prin ridicare, și le dau preotului Aaron și fiilor lui, printr'o lege
vecinică, pe care o vor păzi totdeauna copiii lui Israel. Acesta 35
este dreptul, pe care li-l va da ungerea lui Aaron și a fiilor lui
asupra jertfelor mistuite de foc înaintea Domnului, din ziua
cînd vor fi înfățișați ca să fie în slujba Mea ca preoți. Iată ce 36
poruncește Domnul să le dea copiii lui Israel din ziua ungerii
lor; aceasta va fi o lege vecinică printre urmașii lor." Aceasta 37
este legea arderii de tot, a darului de mîncare, a jertfei de is-
pășire, a jertfei pentru vină, a închinării în slujba Domnului, și
a jertfei de mulțămire. Domnul a dat-o lui Moise pe muntele 38
Sinai, în ziua cînd a poruncit copiilor lui Israel să-și aducă
darurile înaintea Domnului, în pustia Sinai.

Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: "Ia pe Aaron și pe 8, 2
fiii lui împreună cu el, veșmintele, untdelemnul pentru ungere,
vițelul pentru jertfa de ispășire, cei doi berbeci și coșul cu
azimile, și cheamă toată adunarea la ușa cortului întîlnirii." 3

4 Moise a făcut cum îi poruncise Domnul; și adunarea s'a strîns
5 la ușa cortului întîlnirii. Moise a zis adunării: "Iată ce a
6 poruncit Domnul să se facă." Moise a adus pe Aaron și pe
7 fiii lui, și i-a spălat cu apă. A pus tunica pe Aaron, l-a încins
8 cu brîul, l-a îmbrăcat cu mantia, și a pus pe el efodul, pe care
9 l-a strîns cu brîul efodului cu care l-a îmbrăcat. I-a pus piep-
10 tarul, și a pus în pieptar Urim și Tumim. I-a pus mitra pe cap,
iar pe partea dinainte a mitrei a așezat placa de aur, cununa
11 împărătească sfîntă, cum poruncise lui Moise Domnul. Moise
a luat untdelemnul pentru ungere, a uns sfîntul locaș și toate
12 lucrurile, cari erau în el, și le-a sfințit. A stropit cu el altarul
de șapte ori, și a uns altarul și toate uneltele lui, și ligheanul cu
13 piciorul lui, ca să le sfințească. Din untdelemnul pentru un-
gere a turnat pe capul lui Aaron, și l-a uns, ca să-l sfințească.
14 Moise a adus și pe fiii lui Aaron; i-a îmbrăcat cu tunicile, i-a
încins cu brîiele, și le-a legat scufiile, cum poruncise lui Moise
15 Domnul. A apropiat apoi vițelul adus ca jertfă de ispășire;
și Aaron și fiii lui și-au pus mîinile pe capul vițelului adus ca
16 jertfă de ispășire. Moise l-a junghiat, a luat sînge, și a uns
cu degetul coarnele altarului de jur împrejur, și a curățit al-
17 tarul; celalt sînge l-a turnat la picioarele altarului, și l-a sfințit
18 astfel, făcînd ispășire pentru el. A luat apoi toată grăsimea
care acopere măruntaiele, prapurul ficatului, cei doi rărunchi
cu grăsimea lor, și le-a ars pe altar. Iar cealaltă parte care a
mai rămas din vițel și anume: pielea, carnea și balega, le-a ars
19 în foc, afară din tabără, cum poruncise lui Moise Domnul. A
apropiat apoi berbecele pentru arderea de tot; și Aaron și fiii
20 lui și-au pus mîinile pe capul berbecelui. Moise l-a junghiat,
și a stropit sîngele pe altar de jur împrejur. A tăiat berbecele
21 în bucăți, și a ars capul, bucățile și grăsimea. A spălat cu
apă măruntaiele și picioarele, și a ars tot berbecele pe altar:
aceasta a fost arderea de tot, o jertfă mistuită de foc, de un
22 miros plăcut Domnului, cum poruncise lui Moise Domnul. A
adus apoi celalt berbece, adică berbecele pentru închinarea în
slujba Domnului; și Aaron și fiii lui și-au pus mîinile pe capul
23 berbecelui. Moise a junghiat berbecele, a luat din sîngele lui,
și a pus pe marginea urechii drepte a lui Aaron, pe degetul cel

mare al mîinii drepte și pe degetul cel mare de la piciorul lui cel drept. A adus pe fiii lui Aaron, a pus sînge pe marginea 24 urechii lor drepte, pe degetul cel mare al mîinii drepte și pe degetul cel mare dela piciorul lor cel drept, iar sîngele rămas l-a stropit pe altar de jur împrejur. A luat grăsimea, coada, 25 toată grăsimea care acopere măruntaiele, prapurul ficatului, cei doi rărunchi cu grăsimea lor, și spata dreaptă; a luat de 26 asemenea din coșul cu azimi, pus înaintea Domnului, o turtă fără aluat, o turtă de pîne făcută cu untdelemn și o plăcintă, și le-a pus pe grăsime și pe spata dreaptă. Toate aceste lucruri 27 le-a pus în mîinile lui Aaron și în mîinile fiilor săi, și le-a legănat într'o parte și într'alta, ca dar legănat înaintea Domnului. Apoi Moise le-a luat din mîinile lor, și le-a ars pe altar, dea- 28 supra arderii de tot; aceasta a fost jertfa de închinare în slujba Domnului, o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului. Moise a luat pieptul berbecelui de închinare în slujba 29 Domnului și l-a legănat într'o parte și într'alta ca dar legănat înaintea Domnului; aceasta a fost partea lui Moise, cum poruncise lui Moise Domnul. Moise a luat din untdelemnul 30 pentru ungere și din sîngele de pe altar; a stropit cu el pe Aaron și veșmintele lui, pe fiii lui Aaron și veșmintele lor; și a sfințit astfel pe Aaron și veșmintele lui, pe fiii lui Aaron și veșmintele lor împreună cu el. Moise a zis lui Aaron și fiilor 31 lui: "Fierbeți carnea la ușa cortului întîlnirii; acolo s'o mîncăți, împreună cu pînea care este în coș pentru jertfa de închinare în slujba Domnului, cum am poruncit, zicînd: ‚Aaron și fiii lui s'o mănînce.‘ Iar partea care va mai rămînea din carne și 32 din pîne, s'o ardeți în foc. Timp de șapte zile, să nu ieșiți de loc din ușa cortului întîlnirii, pînă se vor împlini zilele pentru închinarea voastră în slujba Domnului; căci șapte zile se vor întrebuița pentru închinarea voastră în slujba Domnului. Ce 34 s'a făcut azi, Domnul a poruncit să se facă și deacum încolo ca ispășire pentru voi. Să rămîneți dar șapte zile la ușa cortului întîlnirii, zi și noapte, și să păziți poruncile Domnului, ca să nu muriți; căci așa mi s'a poruncit." Aaron și fiii lui au făcut 36 toate cele poruncite de Domnul prin Moise.

În ziua a opta, Moise a chemat pe Aaron și pe fiii lui, și **9**

2 pe bătrînii lui Israel. Și a zis lui Aaron: “Ia un vițel pentru
jertfa de ispășire, și un berbece pentru arderea de tot, amîndoi
3 fără cusur, și adu-i înaintea Domnului. Să vorbești copiilor
lui Israel, și să le spui: ,Luați un țap, pentru jertfa de ispășire,
un vițel și un miel de un an și fără cusur, pentru arderea de
4 tot; un taur și un berbece, pentru jertfa de mulțămire, ca
să-i jertfiți înaintea Domnului, și un dar de mîncare, frămîn-
5 tat cu untdelemn. Căci azi vi se va arăta Domnul.” Ei au
adus înaintea cortului întîlnirii tot ce poruncise Moise; și toată
6 adunarea s’a apropiat, și a stătut înaintea Domnului. Moise
a zis: “Să faceți ce a poruncit Domnul; și vi se va arăta slava
7 Domnului.” Moise a zis lui Aaron: “Apropie-te de altar; adu-
ți jertfa ta de ispășire și arderea ta de tot, și fă ispășire pentru
tine și pentru popor; adu și jertfa poporului și fă ispășire pen-
8 tru el, cum a poruncit Domnul.” Aaron s’a apropiat de altar,
9 și a junghiat vițelul pentru jertfa lui de ispășire. Fiii lui Aaron
i-au adus sîngele la el; el și-a muiat degetul în sînge, a uns coar-
nele altarului, iar celalt sînge l-a turnat la picioarele altarului.
10 A ars pe altar grăsimea, rărunchii, și prapurul ficatului dela
vițelul pentru jertfa de ispășire, cum poruncise lui Moise Dom-
11, 12 nul. Iar carnea și pielea le-a ars în foc afară din tabără. A
junghiat apoi arderea de tot. Fiii lui Aaron i-au adus sîngele
13 la el, și el l-a stropit pe altar dejur împrejur. I-au adus și
arderea de tot tăiată în bucăți, cu cap cu tot, și le-a ars pe
14 altar. A spălat măruntaiele și picioarele, și le-a ars pe altar,
15 deasupra arderii de tot. ’n urmă, a adus jertfa pentru popor.
A luat țapul pentru jertfa de ispășire a poporului, l-a junghiat,
16 și l-a adus jertfă de ispășire, ca și pe cea dintîi jertfă. A adus
17 apoi arderea de tot, și a jertfit-o, după rînduielile așezate. A
adus și jertfa de mîncare, a umplut un pumn din ea, și a ars-o
18 pe altar, afară de arderea de tot de dimineață. A junghiat
apoi taurul și berbecele, ca jertfă de mulțămire pentru popor.
Fiii lui Aaron au adus sîngele la el, și el a stropit pe altar de
19 jur împrejur. I-au adus apoi grăsimea taurului și a berbe-
celui, coada, grăsimea care acopere măruntaiele, rărunchii, și
20 prapurul ficatului; au pus grăsimile acestea deasupra piep-
21 turilor, și el a ars grăsimile pe altar. Aaron a legănat într’o

parte și într'alta, ca dar legănat înaintea Domnului, piepturile și spata dreaptă, cum poruncise lui Moise Domnul. Aaron și-a ridicat mâinile spre popor, și l-a binecuvîntat. Apoi, după ce a adus jertfa de ispășire, ardereadetot și jertfa de mulțămire, s'a pogorît. Moise și Aaron au intrat în cortul întîlnirii. Cînd au ieșit din el, au binecuvîntat poporul. Și slava Domnului s'a arătat întregului popor. Un foc a eșit dinaintea Domnului, și a mistuit pe altar arderea de tot și grăsimile. Tot poporul a văzut lucrul acesta; au scos strigăte de bucurie, și s'au aruncat cu fața la pămînt.

Fiii lui Aaron, Nadab și Abihu, și-au luat fiecare cădelnița, au pus foc în ea, și au pus tămîie pe foc; și au adus astfel înaintea Domnului foc străin, lucru pe care El nu li-l poruncise. Atunci a ieșit un foc dinaintea Domnului, i-a mistuit și au murit înaintea Domnului. Moise a zis lui Aaron: „Aceasta este ce a spus Domnul, cînd a zis: ‚Voi fi sfințit de cei ce se apropie de Mine, și voi fi proslăvit în fața întregului popor.’” Aaron a tăcut. Și Moise a chemat pe Mișael și Elțafan, fiii lui Uziel, unchiul lui Aaron, și le-a zis: „Apropiați-vă, scoateți pe frații voștri din sfîntul locaș, și duceți-i afară din tabără.” Ei s'au apropiat, și i-au scos afară din tabără, îmbrăcați în tunicele lor, cum zisese Moise. Moise a zis lui Aaron, lui Eleazar și lui Itamar, fiii lui Aaron: „Să nu vă descoperiți capetele, și să nu vă rupeți hainele, ca nu cumva să muriți, și să Se mînie Domnul împotriva întregii adunări. Lăsați pe frații voștri, pe toată casa lui Israel, să plîngă arderea care a venit dela Domnul. Voi să nu ieșiți din ușa cortului întîlnirii, ca să nu muriți; căci untdelemnul ungerii Domnului este peste voi.” Ei au făcut cum zisese Moise. Domnul a vorbit lui Aaron, și a zis: „Tu și fiii tăi împreună cu tine, să nu beți vin, nici băutură amețitoare, cînd veți intra în cortul întîlnirii, ca să nu muriți: aceasta va fi o lege vecinică printre urmașii voștri, ca să puteți deosebi ce este sfînt de ce nu este sfînt, ce este necurat de ce nu este curat, și să puteți învăța pe copiii lui Israel toate legile, pe cari li le-a dat Domnul prin Moise.” Moise a zis lui Aaron, lui Eleazar și lui Itamar, cei doi fii cari mai rămăseseră lui Aaron: „Luați partea din darul de mîncare rămasă din jertfele mis-

tuite de foc înaintea Domnului, și mâncați-o fără aluat lîngă
13 altar: căci este un lucru prea sfînt. S'o mâncați într'un loc
sfînt; acesta este dreptul tău și dreptul fiilor tăi, ca parte din
darurile de mîncare mistuite de foc înaintea Domnului; căci
14 așa mi-a fost poruncit. Să mâncați de asemenea într'un loc
curat, tu, fiii tăi și fiicele tale împreună cu tine, pieptul care a
fost legănat într'o parte și alta, și spata care a fost adusă ca
jertfă prin ridicare; căci ele vă sînt date, ca un drept cuvenit
ție și ca un drept cuvenit fiilor tăi, din jertfele de mulțămire
15 ale copiilor lui Israel. 'mpreună cu grăsimile rînduite să fie
mistuite de foc, ei vor aduce spata adusă ca jertfă prin ridi-
care, și pieptul care se leagăna într'o parte și alta înaintea
Domnului; ele vor fi ale tale și ale fiilor tăi împreună cu tine,
16 printr'o lege vecinică, așa cum a poruncit Domnul." Moise
a căutat țapul adus ca jertfă de ispășire; și iată că fusese ars.
Atunci s'a mîniat pe Eleazar și Itamar, fiii cari mai rămăseseră
17 lui Aaron, și a zis: "Pentru ce n'ați mîncat jertfa de ispășire
într'un loc sfînt? Ea este un lucru prea sfînt; și Domnul v'a
dat-o, ca să purtați nelegiuirea adunării, și să faceți ispășire
18 pentru ea înaintea Domnului. Iată că sîngele jertfei n'a fost
dus înlăuntrul sfîntului locaș; trebuiați s'o mâncați în sfîntul
19 locaș, cum am poruncit." Aaron a răspuns lui Moise: "Iată,
ei și-au adus azi jertfa de ispășire și arderea lor de tot înaintea
Domnului; și, după cele ce mi s'au întîmplat, dacă aș fi mîncat
azi jertfa de ispășire, ar fi fost bine oare înaintea Domnului?"
20 Moise a auzit și a fost mulțămit cu aceste cuvinte.

11, 2 Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și le-a zis: "Vor-
biți copiilor lui Israel, și spuneți-le: ,Iată dobitoacele pe cari
3 le veți mîncă dintre toate dobitoacele depe pămînt. Să mîn-
cați orice dobitoc care are unghia despîcată, copita despărțită
4 și rumegă. Dar să nu mâncați din cele ce rumegă numai,
sau cari au numai unghia despîcată. Astfel, să nu mâncați
cămila, care rumegă, dar n'are unghia despîcată: s'o priviți ca
5 necurată. Să nu mâncați iepurele de casă, care rumegă, dar
6 n'are unghia despîcată: să-l priviți ca necurat. Să nu mâncați
iepurele, care rumegă, dar n'are unghia despîcată: să-l priviți
7 ca necurat. Să nu mâncați porcul, care are unghia despîcată și

copita despărțită, dar nu rumegă; să-l priviți ca necurat. 8
nu mâncați din carnea lor, și să nu vă atingeți de trupurile lor
moarte: să le priviți ca necurate. Iată viețuitoarele, pe cari 9
să le mâncați dintre toate cele ce sînt în ape. Să mâncați din
toate cele ce au aripi (înotătoare) și solzi, și cari sînt în ape,
fie în mări, fie în râuri. Dar să priviți ca o urîciune pe toate 10
cele ce n'au aripi și solzi, din tot ce mișună în ape și tot ce
trăiește în ape, fie în mări, fie în râuri. Să le priviți ca o urî- 11
ciune, să nu mâncați din carnea lor, și trupurile lor moarte să
le priviți ca o urîciune. Să priviți ca o urîciune pe toate cele 12
cari n'au aripi și solzi în ape. Iată dintre păsări, cele pe cari 13
le veți privi ca o urîciune, și din cari să nu mâncați: vulturul,
gripsorul și vulturul de mare; șorecarul, șoimul și tot ce este 14
din neamul lui; corbul și toate soiurile lui; struțul, bufnița, 15, 16
pescărelul, coroiul și tot ce ține de neamul lui; huhurezul,
heretele și cocostîrcul; lebăda, pelicanul și corbul de mare; 18
barza, bîtlanul, și ce este din neamul lui, pupăza și liliacul. 19
Să priviți ca o urîciune orice tîrîtoare care sboară și umblă 20
pe patru picioare. Dar, dintre toate tîrîtoarele cari sboară și 21
umblă pe patru picioare, să mâncați pe cele ce au fluierul pi-
cioarelor dinapoi mai lung, ca să poată sări pe pămînt. Iată 22
pe cari să le mâncați: lăcusta, lăcusta solam, lăcusta hargol și
lăcusta hagab, după soiurile lor. Pe toate celelalte tîrîtoare 23
cari sboară și cari au patru picioare să le priviți ca o urîciune.
Ele vă vor face necurați: oricine se va atinge de trupurile lor 24
moarte, va fi necurat pînă seara, și oricine va purta trupurile 25
lor moarte, să-și spele hainele, și va fi necurat pînă seara. Să 26
priviți ca necurat orice dobitoc cu unghia despîcată, dar care
n'are copita despărțită și nu rumegă: oricine se va atinge de el
va fi necurat. Să priviți ca necurate toate acele dobitoace cu 27
patru picioare, cari umblă pe labelor: ori cine se va atinge
de trupurile lor moarte, va fi necurat pînă seara; și ori cine le 28
va purta trupurile moarte, își va spăla hainele și va fi necurat
pînă seara. Să le priviți ca necurate. Iată, din vietățile cari se 29
tîrăsc pe pămînt, cele pe cari le veți privi ca necurate: cîrțița,
șoarecele și șopîrla, după soiurile lor; ariciul, broasca, broasca 30
țestoasă, melcul și cameleonul. Să le priviți ca necurate din- 31

tre toate tîrîtoarele: oricine se va atinge de ele moarte, va fi
32 necurat pînă seara. Orice lucru pe care va cădea ceva din
trupurile lor moarte, va fi necurat, fie vas de lemn, fie haină,
fie piele, fie sac, fie orice alt lucru care se întrebuintează la
ceva; să fie pus în apă, și va rămînea necurat pînă seara; după
33 aceea va fi curat. Tot ce se va găsi într'un vas de pămînt în
care va cădea ceva din aceste trupuri moarte, va fi necurat, și
34 veți sparge vasul. Orice lucru de mîncare, pe care va cădea
ceva din apa aceasta, va fi necurat; și orice băutură care se
întrebuintează la băut, oricare ar fi vasul în care se va găsi, va
35 fi necurată. Orice lucru, pe care va cădea ceva din trupurile
lor moarte, va fi necurat; cuptorul și vatra să se dărîme: vor
36 fi necurate, și le veți privi ca necurate. Numai izvoarele și
fîntînile, cari alcătuiesc grămezi de ape, vor rămînea curate;
dar cine se va atinge de trupurile lor moarte, va fi necurat.
37 Dacă se întîmplă să cadă ceva din trupurile lor moarte pe o
38 sămînță care trebuie sămănată, ea va rămînea curată. Dar
dacă se pusese apă pe sămînță, și cade pe ea ceva din trupurile
39 lor moarte, va fi necurată. Dacă moare una din vitele cari vă
slujesc ca hrană, cine se va atinge de trupul ei mort, va fi
40 necurat pînă seara; cine va mînce din trupul ei mort, își va
spăla hainele și va fi necurat pînă seara; și cine va purta trupul
41 ei mort, își va spăla hainele și va fi necurat pînă seara. Pe
orice tîrîtoare care se tîrăște pe pămînt, s'o priviți ca necu-
42 rată; să nu se mănînce. Din toate tîrîtoarele cari se tîrăsc pe
pămînt, din toate cele ce se tîrăsc pe pîntece, să nu mîncăți;
nici din toate cele ce umblă pe patru picioare sau pe un mare
43 număr de picioare; ci să le priviți ca o urîciune. Să nu vă
faceți urîcioși prin toate aceste tîrîtoare cari se tîrăsc; să nu vă
44 faceți necurați prin ele, să nu vă spurcați prin ele. Căci Eu
sînt Domnul, Dumnezeuul vostru; voi să vă sfințiți, și fiți sfinți,
căci Eu sînt sfînt; să nu vă faceți necurați prin toate aceste
45 tîrîtoare cari se tîrăsc pe pămînt. Căci Eu sînt Domnul, care
v'am scos din țara Egiptului, ca să fiu Dumnezeuul vostru, și să
46 fiți sfinți; căci Eu sînt sfînt. Aceasta este legea privitoare la
dobitoacele, păsările, toate viețuitoarele cari se mișcă în ape,
47 și toate vietățile cari se tîrăsc pe pămînt, ca să faceți deose-

bire între ce este necurat și ce este curat, între dobitocul care se mănîncă și dobitocul care nu se mănîncă.”

Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Vorbește copiilor lui **12, 2** Israel, și spune-le: ,Cînd o femeie va rămînea însărcinată, și va naște un copil de parte bărbătească, să fie necurată șapte zile; să fie necurată ca în vremea sorocului ei. ’n ziua a 3 opta, copilul să fie tăiat împrejur. Femeia să mai rămînă 4 încă treizeci și trei de zile, ca să se curețe de sîngele ei; să nu se atingă de nici un lucru sfînt, și să nu se ducă la sfîntul locaș, pînă nu se vor împlini zilele curățirii ei. Dacă naște 5 o fată, să fie necurată două săptămîni, ca pe vremea cînd i-a venit sorocul; și să rămînă șase zeci și șase de zile ca să se curățească de sîngele ei. Cînd se vor împlini zilele curățirii 6 ei, pentru un fiu sau pentru o fiică, să aducă preotului, la ușa cortului întîlnirii, un miel de un an pentru arderea de tot, și un pui de porumbel sau o turturea pentru jertfa de ispășire. Preotul să le jertfească înaintea Domnului, și să facă ispășire 7 pentru ea; și astfel, ea va fi curățită de curgerea sîngelui ei. Aceasta este legea pentru femeia care naște un băiat sau o fată. Dacă nu poate să aducă un miel, să ia două turturele 8 sau doi pui de porumbel, unul pentru arderea de tot, altul pentru jertfa de ispășire. Preotul să facă ispășire pentru ea, și va fi curată.”

Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și a zis: “Cînd un **13, 2** om va avea pe pielea trupului o umflătură, o pecingine, sau o pată albă, care va semăna cu o rană de lepră pe pielea trupului lui, trebuie adus la preotul Aaron, sau la unul din fiii lui, cari sînt preoți. Preotul să cerceteze rana de pe pielea trupului. 3 Dacă părul din rană s’a făcut alb, și dacă rana se arată mai adîncă decît pielea trupului, este o rană de lepră: preotul care va face cercetarea, să declare pe omul acela necurat. Dacă pe 4 pielea trupului va fi o pată albă, care nu se arată mai adîncă decît pielea, și dacă părul nu s’a făcut alb, preotul să închidă șapte zile pe cel cu rana. A șaptea zi preotul să-l cerceteze 5 iarăș. Dacă i se pare că rana a stat pe loc și nu s’a întins pe piele, preotul să-l închidă a doua oară încă șapte zile. Preotul 6 să-l cerceteze a doua oară în ziua a șaptea. Dacă rana a mai

scăzut și nu s'a întins pe piele, preotul va spune că omul acesta este curat: este o pecingine; el să-și spele hainele, și va fi curat.

7 Dar dacă pecinginea s'a întins pe piele, după ce s'a arătat el preotului și după ce acesta l-a declarat curat, să se mai supună

8 încă odată cercetării preotului. Preotul îl va cerceta. Dacă pecinginea s'a întins pe piele, preotul îl va declara necurat:

9 este lepră. Când se va arăta o rană de lepră pe un om, să-l

10 aducă la preot. Preotul să-l cerceteze. Și dacă are pe piele o umflătură albă, dacă umflătura aceasta a făcut ca părul să

11 albească, și în umflătură este și o urmă de carne vie, atunci pe pielea trupului omului acestuia este o lepră învechită: preotul

12 să-l declare necurat; să nu-l închidă, căci este necurat. Dacă lepra va face o spuzeală pe piele, și va acoperi toată pielea celui cu rana, din cap pînă în picioare, pretutindeni pe unde-

13 și va arunca preotul privirile, preotul să-l cerceteze; și dacă va vedea că lepra a acoperit tot trupul, să declare curat pe

14 cel cu rana: fiindcă s'a făcut toată albă, el este curat. Dar

15 în ziua cînd se va vedea în el carne vie, va fi necurat; cînd preotul va vedea carnea vie, să-l declare necurat: carnea vie

16 este necurată, este lepră. Dacă se schimbă carnea vie și se

17 face albă, să se ducă la preot; preotul să-l cerceteze, și dacă rana s'a făcut albă, preotul să declare curat pe cel cu rana: el

18 este curat. Când un om va avea pe pielea trupului său o bubă

19 care a fost tămăduită, și pe locul unde era buba se va arăta o umflătură albă sau o pată de un alb roșietic, omul acela să

20 se arate preotului. Preotul să-l cerceteze. Dacă pata pare mai adîncă decît pielea, și dacă părul s'a făcut alb, preotul

21 să-l declare necurat: este o rană de lepră, care a dat în bubă. Dacă preotul vede că nu este păr alb în pată, că ea nu este mai

22 adîncă decît pielea, și că a mai scăzut, să închidă pe omul acela șapte zile. Dacă s'a întins pata pe piele, preotul să-l declare

23 necurat: este o rană de lepră. Dar dacă pata a rămas pe loc și nu s'a întins, este semnul rănii uscate unde a fost buba; preotul

24 să-l declare curat. Când un om va avea pe pielea trupului o arsură pricinuită de foc, și se va arăta pe urma arsurii o pată

25 albă sau de un alb roșietic, preotul să-l cerceteze. Dacă părul din pată s'a făcut alb, și ea pare mai adîncă decît pielea, este

lepră, care a dat în arsură; preotul să declare pe omul acela necurat: este o rană de lepră. Dacă preotul vede că nu este 26 păr alb în pată, că ea nu este mai adîncă decît pielea, și că a mai scăzut, să închidă pe omul acela șapte zile. Preotul să-l 27 cerceteze a șaptea zi. Și dacă pata s'a întins pe piele, preotul să-l declare necurat: este o rană de lepră. Dar dacă pata a 28 rămas pe loc, nu s'a întins pe piele, și a mai scăzut, este o rană pricinuită de umflătura arsurii; preotul să-l declare curat, căci este semnul rănii vindecate a arsurii. Cînd un bărbat sau o 29 femeie va avea o rană pe cap sau la barbă, preotul să cerceteze rana. Dacă pare mai adîncă decît pielea și are păr gălbui și 30 subțire, preotul să declare pe omul acela necurat: este rîie de cap, este lepră de cap sau de barbă. Dacă preotul vede că 31 rana rîiei nu pare mai adîncă decît pielea, și n'are păr negru, să închidă șapte zile pe cel cu rana de rîie la cap. Preotul să 32 cerceteze rana a șaptea zi. Dacă rîia nu s'a întins, dacă n'are păr gălbui, și dacă nu pare mai adîncă decît pielea, cel cu rîia 33 la cap să se radă, dar să nu radă locul unde este rîia; și preotul să-l închidă a doua oară șapte zile. Preotul să cerceteze rîia a 34 șaptea zi. Dacă rîia nu s'a întins pe piele, și nu pare mai adîncă decît pielea, preotul să-l declare curat; el să-și spele hainele, și va fi curat. Dar dacă rîia s'a întins pe piele, dupăce a fost 35 declarat curat, preotul să-l cerceteze. Și dacă rîia s'a întins pe 36 piele, preotul n'are să mai caute să vadă dacă are păr galbui: este necurat. Dacă i se pare că rîia a stătut pe loc, și că 37 din ea a crescut păr negru, rîia este vindecată: este curat, și preotul să-l declare curat. Cînd un bărbat sau o femeie va 38 avea pete pe pielea trupului, și anume pete albe, preotul să-l 39 cerceteze. Dacă pe pielea trupului lui sînt pete de un alb gălbui, acestea nu sînt decît niște pete cari au făcut spuzeală pe piele: este curat. Cînd unui om îi va cădea părul de pe cap, 40 este pleșuv: este curat. Dacă i-a căzut părul de pe cap numai 41 în partea dinainte, este pleșuv în partea dinainte: este curat. Dar dacă în partea pleșuvă dinainte sau dinapoi este o rană 42 de un alb roșietic, este lepră, care a făcut spuzeală în partea pleșuvă dinainte sau dinapoi. Preotul să-l cerceteze. Dacă în 43 partea pleșuvă dinapoi sau dinainte este o umflătură de rană

de un alb roșietic, asemănătoare cu lepra de pe pielea trupului,
44 este lepros, este necurat: preotul să-l declare necurat; rana lui
45 este pe cap. Leprosul, atins de această rană, să-și poarte
hainele sfișiate, și să umble cu capul gol; să-și acopere barba,
46 și să strige: „Necurat! Necurat! Cîtă vreme va avea rana,
va fi necurat: este necurat. Să locuiască singur; locuința lui
47 să fie afară din tabără. Cînd se va arăta o rană de lepră
48 pe o haină, fie haină de lînă, fie haină de in, în urzeală sau
în bătătură de in sau de lînă, pe o piele sau pe vreun lucru
49 de piele, și rana va fi verzuie sau roșietică pe haină sau pe
piele, în urzeală sau în bătătură, sau pe vreun lucru de piele,
50 este o rană de lepră, și trebuie arătată preotului. Preotul
51 să cerceteze rana, și să închidă șapte zile lucrul cu rana. Să
cerceteze a șaptea zi rana. Dacă rana s'a întins pe haină, în
urzeală sau în bătătură, pe piele sau pe lucrul acela de piele,
52 este o rană de lepră învechită: lucrul acela este necurat. Să
ardă haina, urzeala sau bătătura de lînă sau de in, sau lucrul
de piele pe care se găsește rana, căci este o lepră învechită: să
53 fie ars în foc. Dar dacă preotul vede că rana nu s'a întins pe
haină, pe urzeală sau pe bătătură, sau pe lucrul acela de piele,
54 să poruncească să se spele partea atinsă de rană, și să-l închidă
55 a doua oară șapte zile. Preotul să cerceteze rana, după ce se
va spăla. Și dacă rana nu și-a schimbat înfățișarea și nu s'a
întins, lucrul acela este necurat: să fie ars în foc, căci o parte
56 din față sau din dos a fost roasă. Dacă preotul vede că rana
a mai scăzut, după ce a fost spălată, s'o rupă din haină sau
57 din piele, din urzeală sau din bătătură. Și dacă se mai ivește
pe haină, în urzeală sau în bătătură, sau pe lucrul de piele,
înseamnă că este o spuzeală de lepră: lucrul atins de rană să
58 fie ars în foc. Haina, urzeala sau bătătura, sau vreun lucru
de piele, care a fost spălat, și unde a pierit rana, să se mai
59 spele a doua oară, și va fi curat. Aceasta este legea privitoare
la rana leprei, cînd lovește hainele de lînă sau de in, urzeala
sau bătătura, sau un lucru oarecare de piele, și după care vor
fi declarate curate sau necurate.”

14, 2 Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Iată care va fi legea
cu privire la cel lepros, în ziua curățirii lui. Să-l aducă înaintea

preotului. Preotul să iasă afară din tabără, și să cerceteze pe 3
cel lepros. Dacă leprosul este tămăduit de rana leprei, preotul 4
să poruncească să se ia, pentru cel ce trebuie curățit, două
păsări vii și curate, lemn de cedru, cărmîz și isop. Preotul să 5
poruncească să se junghie una din aceste păsări într'un vas de
pămînt, în apă curgătoare. Să ia pasărea cea vie, lemnul de 6
cedru, cărmîzul și isopul, și să le moaie, împreună cu pasărea
cea vie, în sîngele păsării junghiate în apa curgătoare. Să 7
strobească de șapte ori pe cel ce trebuie curățit de lepră. Apoi
să-l declare curat, și să dea drumul păsării celei vii pe cîmp.
Cel ce se curățește, trebuie să-și spele hainele, să-și radă tot 8
părul, și să se scalde în apă; și va fi curat. 'n urmă va putea
să intre în tabără, dar să rămînă șapte zile afară din cort. 'n 9
ziua a șaptea, să-și radă tot părul, capul, barba și sprîncenele:
tot părul să și-l radă; să-și spele hainele și să-și scalde trupul
în apă, și va fi curat. A opta zi, să ia doi miei fără cusur, și o 10
oaie de un an fără cusur, trei zecimi dintr'o efă de floarea făinii,
ca dar de mîncare frămîntat cu untdelemn, și un log (pahar)
de untdelemn. Preotul care face curățirea să aducă înaintea 11
Domnului pe omul care se curățește și toate lucrurile acestea,
la ușa cortului întîlnirii. Preotul să ia unul din miei, și să- 12
l aducă jertfă pentru vină, împreună cu logul de untdelemn;
să le legene într'o parte și într'alta înaintea Domnului, ca dar
legănat. Să junghie mielul în locul unde se junghie jertfele 13
de ispășire și arderile de tot, adică în locul sfînt; căci, la jertfa
pentru vină, ca și la jertfa de ispășire, dobitocul pentru jertfă
va fi al preotului: el este un lucru prea sfînt. Preotul să ia din 14
sîngele jertfei de ispășire; să pună pe marginea urechii drepte
a celui ce se curățește, pe degetul cel mare dela mîna dreaptă
a lui, și pe degetul cel mare dela piciorul drept. Preotul 15
să ia untdelemn din log, și să toarne în palma mîinii stîngi.
Preotul să-și moaie degetul mîinii drepte în untdelemnul din 16
palma mîinii stîngi, și să strobească din untdelemn de șapte
ori cu degetul înaintea Domnului. Din untdelemnul care-i 17
mai rămîne în mîină, preotul să pună pe (moalele) marginea
urechii drepte a celui ce se curățește, pe degetul cel mare al
mîinii drepte și pe degetul cel mare al piciorului drept, deasupra

18 sîngelui dela jertfa pentru vină. Iar untdelemnul care-i mai
rămîne în mînă, preotul să-l pună pe capul celui ce se curățește;
19 și preotul să facă ispășire pentru el înaintea Domnului. Apoi
preotul să aducă jertfa de ispășire; și să facă ispășire pentru
cel ce se curățește de întinăciunea lui. 'n urmă să junghie
20 arderea de tot. Preotul să aducă pe altar arderea de tot
și darul de mîncare; și să facă ispășire pentru omul acesta,
21 și va fi curat. Dacă este sărac și nu poate să aducă toate
aceste lucruri, atunci să ia un singur miel, care să fie adus
ca jertfă pentru vină, după ce a fost legănat într'o parte și
într'alta, ca dar legănat, și să facă ispășire pentru el. Să ia
o zecime din floarea făinii, frămîntată cu untdelemn, pentru
22 darul de mîncare, și un log de untdelemn. Să ia și două
turturele sau doi pui de porumbel, după mijloacele lui, unul
23 ca jertfă de ispășire, celalt ca ardere de tot. 'n ziua a opta, să
aducă pentru curățirea lui toate aceste lucruri la preot, la ușa
24 cortului întîlnirii, înaintea Domnului. Preotul să ia mielul
pentru jertfa de vină, și logul cu untdelemn; și să le legene
într'o parte și într'alta, ca dar legănat, înaintea Domnului.
25 Să junghie mielul jertfei pentru vină. Preotul să ia din sîngele
jertfei pentru vină; să pună pe marginea urechii drepte a celui
ce se curățește, pe degetul cel mare al mîinii drepte și pe degetul
26 cel mare al piciorului drept. Preotul să toarne untdelemn
27 în palma mîinii stîngi. Preotul să stropească de șapte ori cu
degetul de la mîna dreaptă înaintea Domnului din untdelemnul
28 care este în mîna stîngă a lui. Iar din untdelemnul din mîna
lui, preotul să pună pe marginea urechii drepte a celui ce se
curățește, pe degetul cel mare al mîinii drepte, și pe degetul
cel mare al piciorului drept, în locul unde a pus din sîngele
29 jertfei pentru vină. Ce mai rămîne din untdelemn în mînă,
preotul să-l pună pe capul celui ce se curățește, ca să facă
30 ispășire pentru el înaintea Domnului. Apoi să aducă una
31 din turturele sau un pui de porumbel, cum va putea, unul
ca jertfă de ispășire, și altul ca ardere de tot, împreună cu
darul de mîncare; și preotul să facă ispășire înaintea Domnului
32 pentru cel ce se curățește. Aceasta este legea pentru curățirea
celui ce are o rană de lepră, și nu poate să aducă tot ce este

rînduit pentru curățirea lui.” Domnul a vorbit lui Moise și 33
lui Aaron, și a zis: “După ce veți intra în țara Canaanului, 34
pe care v’o dau în stăpînire, dacă voi trimete o rană de lepră
pe vreo casă din țara pe care o veți stăpîni, cel cu casa să 35
se ducă să spună preotului, și să zică: ‘Mi se pare că este
ceva ca o rană în casa mea.’ Preotul, înainte de a intra ca 36
să cerceteze rana, să poruncească să se deșerte casa, ca nu
cumva tot ce este în ea să se facă necurat. După aceea să
între preotul și să cerceteze casa. Preotul să cerceteze rana. 37
Dacă vede că pe zidurile casei sînt niște gropișoare verzui sau
roșietice, părănd mai adînci decît zidul, să iasă din casă, și, 38
cînd va ajunge la ușă, să pună să încuie casa șapte zile. În 39
ziua a șaptea, preotul să se întoarcă în ea. Și dacă va vedea că
rana s’a întins pe zidurile casei să poruncească să se scoată 40
pietrele atinse de rană, și să le arunce afară din cetate într’un
loc necurat. Să pună să răzăluiască toată partea din lăuntru 41
a casei, și tencuiala răzăluită să se arunce afară din cetate,
într’un loc necurat. Să ia alte pietre și să le pună în locul 42
celor dintii; și să se ia altă tencuială ca să se tencuiască din
nou casa. Dacă rana se va întoarce și va izbucni din nou în 43
casă, după ce au scos pietrele, după ce au răzăluit și tencuit
din nou casa, preotul să se întoarcă în ea. Și dacă vede că 44
rana s’a întins în casă, este o lepră învechită în casă: casa
este necurată. Să dărîme casa, lemnele, și toată tencuiala 45
casei; și să scoată aceste lucruri afară din cetate, într’un loc
necurat. Cine va intra în casă în tot timpul cînd era închisă, 46
va fi necurat pînă seara. Cine se va culca în casă, să-și spele 47
hainele. Cine va mînce în casă, deasemenea să-și spele hainele.
Dacă preotul, care s’a întors în casă, vede că rana nu s’a întins, 48
după ce a fost tencuită din nou casa, să declare casa curată, căci
rana este vindecată. Pentru curățirea casei să ia două păsări, 49
lemn de cedru, cîrmîz și isop. Să junghie una din păsări 50
într’un vas de pămînt, într’o apă curgătoare. Să ia lemnul 51
de cedru, isopul, cîrmîzul și pasărea cea vie; să le moaie în
sîngele păsării junghiate și în apa curgătoare, și să stropească
de șapte ori casa. Să curețe casa cu sîngele pasării, cu apa 52
curgătoare, cu pasărea cea vie, cu lemnul de cedru, cu isopul

53 și cărmîzul. Să dea drumul păsării celei vii afară din cetate,
pe cîmp. Să facă astfel ispășire pentru casă, și ea va fi curată.
54 Aceasta este legea pentru orice rană de lepră și pentru riia de
55, 56 cap, pentru lepra de pe haine și de pe case, pentru umflături,
57 pentru pecingini și pentru pete: ea arată cînd un lucru este
necurat, și cînd este curat. Aceasta este legea pentru lepră.”

15, 2 Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și a zis: “Vorbiți
copiilor lui Israel, și spuneți-le: ,Orice om care are o scurgere
3 din trupul lui, prin chiar faptul acesta este necurat. Din
pricina scurgerii lui este necurat: fie că trupul lui lasă să se
4 facă scurgerea, fie că o oprește, este necurat. Orice pat în care
se va culca, va fi necurat; și orice lucru pe care va șede, va
5 fi necurat. Cine se va atinge de patul lui, să-și spele hainele,
6 să se scalde în apă, și va fi necurat pînă seara. Cine va șede
pe lucrul pe care a șezut el, să-și spele hainele, să se scalde în
7 apă, și să fie necurat pînă seara. Cine se va atinge de trupul
lui, să-și spele hainele, să se scalde în apă, și va fi necurat pînă
8 seara. Dacă omul acela scuipă pe un om curat, acesta să-și
spele hainele, să se scalde în apă, și va fi necurat pînă seara.
9, 10 Ori ce șea pe care va călări el, va fi necurată. Cine se va atinge
de vreun lucru care a fost subt el, va fi necurat pînă seara; și
cine va ridica lucrul acela, să-și spele hainele, să se scalde în
11 apă, și va fi necurat pînă seara. Cine va fi atins de cel cu
scurgerea, și nu-și va spăla mîinile în apă, să-și spele hainele,
12 să se scalde în apă, și va fi necurat pînă seara. Orice vas de
pămînt care va fi atins de el, să fie spart, și orice vas de lemn
13 să fie spălat în apă. După ce va fi curățit de scurgerea lui,
omul acela să numere șapte zile pentru curățirea lui; să-și spele
14 hainele, să-și scalde trupul în apă curgătoare, și va fi curat. În
ziua a opta, să ia două turturele sau doi pui de porumbel, să
se ducă înaintea Domnului, la ușa cortului întîlnirii, și să-i dea
15 preotului. Preotul să-i aducă, unul ca jertfă de ispășire, și
celalt ca ardere de tot; și preotul să facă ispășire pentru el
16 înaintea Domnului, pentru scurgerea lui. Omul care va avea
o scurgere a seminței în somn să-și scalde tot trupul în apă, și
17 va fi necurat pînă seara. Orice haină și ori ce piele cari vor fi
atinse de scurgerea lui, vor fi spălate cu apă, și vor fi necurate

pînă seara. Dacă o femeie s'a culcat cu un astfel de om, să se 18
scalde amîndoi în apă, și vor fi necurați pînă seara. Femeia 19
care va avea o scurgere, și anume o scurgere de sînge din trupul
ei, să rămînă șapte zile în necurăția ei. Oricine se va atinge de
ea, va fi necurat pînă seara. Orice pat în care se va culca ea 20
în timpul necurăției ei, va fi necurat; și orice lucru pe care va
șede ea, va fi necurat. Oricine se va atinge de patul ei, să-și 21
spele hainele, să se scalde în apă, și va fi necurat pînă seara.
Oricine se va atinge de un lucru pe care a șezut ea, să-și spele 22
hainele, să se scalde în apă, și va fi necurat pînă seara. Dacă 23
este ceva pe patul sau pe lucrul pe care a șezut ea, cine se
va atinge de lucrul acela, va fi necurat pînă seara. Dacă se 24
culcă cineva cu ea, și vine peste el necurăția femeii aceleia,
el va fi necurat timp de șapte zile, și orice pat în care se va
culca, va fi necurat. Femeia care va avea o scurgere de sînge 25
timp de mai multe zile, afară de soroacele ei obicinuite, sau a
cărei scurgere va ținea mai mult ca deobicei, va fi necurată tot
timpul scurgerii ei, ca pe vremea cînd îi vine sorocul. Orice 26
pat în care se va culca în timpul cînd va ținea scurgerea aceasta,
va fi ca și patul din timpul cînd ea este la scurgerea dela soroc;
și orice lucru pe care va șede, va fi necurat ca atunci cînd este
ea la scurgerea dela soroc. Oricine se va atinge de ele, va fi 27
necurat; să-și spele hainele, să se scalde în apă, și va fi necurat
pînă seara. După ce va fi curățită de scurgerea ei, să numere 28
șapte zile, și apoi va fi curată. A opta zi, să ia două turturele 29
sau doi pui de porumbel, și să-i ducă preotului, la ușa cortului
întîlnirii. Preotul să aducă unul ca jertfă de ispășire, și altul 30
ca ardere de tot; și preotul să facă ispășire pentru ea înaintea
Domnului, pentru scurgerea care o făcea necurată. Așa să 31
depărtați pe copiii lui Israel de necurățiile lor, ca să nu moară
din pricina necurățiilor lor, dacă pîngăresc cortul Meu, care
este în mijlocul lor. Aceasta este legea pentru cel ce are o 32
scurgere sau este întinat printr'o lepădare de sămînță în somn,
pentru cea care este la curgerea dela soroc, pentru bărbatul sau 33
femeia care are o scurgere, și pentru bărbatul care se culcă cu
o femeie necurată.”

Domnul a vorbit lui Moise, după moartea celor doi fii ai lui 16

2 Aaron, morți cînd s'au înfățișat înaintea Domnului. Domnul
a zis lui Moise: "Vorbește fratelui tău Aaron, și spune-i să nu
intre în tot timpul în sfîntul locaș, dincolo de perdeaua din
lăuntru, înaintea capacului ispășirii, care este pe chivot, ca să
nu moară; căci deasupra capacului ispășirii Mă voi arăta în
3 nor. Iată cum să intre Aaron în sfîntul locaș. Să ia un vițel
pentru jertfa de ispășire și un berbec pentru arderea de tot.
4 Să se îmbrace cu tunica sfințită de in, și să-și pună pe trup
ismenele de in; să se încingă cu brîul de in, și să-și acopere
capul cu mitra de in; acestea sînt veșmintele sfințite, cu cari
5 se va îmbrăca el dupăce își va spăla trupul în apă. Să ia, dela
adunarea copiilor lui Israel, doi țapi pentru jertfa de ispășire, și
6 un berbec pentru arderea de tot. Aaron să-și aducă vițelul
lui pentru jertfa de ispășire, și să facă ispășire, pentru el și
7 pentru casa lui. Să ia cei doi țapi, și să-i pună înaintea Dom-
8 nului, la ușa cortului întîlnirii. Aaron să arunce sorți pentru
cei doi țapi: un sort pentru Domnul, și un sort pentru Azazel.
9 Aaron să ia țapul care a ieșit la sorți pentru Domnul, și să-l
10 aducă jertfă de ispășire. Iar țapul care a ieșit la sorți pen-
tru Azazel, să fie pus viu înaintea Domnului, ca să slujească
pentru facerea ispășirii, și să i se dea drumul în pustie pentru
11 Azazel. Aaron să-și aducă vițelul lui pentru jertfa de ispășire,
și să facă ispășire pentru el și pentru casa lui. Să-și junghie
12 vițelul pentru jertfa lui de ispășire. Să ia o cădelniță plină
cu cărbuni aprinși de pe altarul dinaintea Domnului, și doi
pumni de tămîie mirositoare pisată mărunț; să ducă aceste
13 lucruri dincolo de perdeaua dinlăuntru; să pună tămîia pe
foc înaintea Domnului, pentru ca norul de fum de tămîie să
acopere capacul ispășirii depe chivotul mărturiei, și astfel nu
14 va muri. Să ia din sîngele vițelului și să stropească cu degetul
pe partea dinainte a capacului ispășirii spre răsărit; să stro-
pească din sînge de șapte ori cu degetul lui înaintea capacului
15 ispășirii. Să junghie țapul adus ca jertfă de ispășire pentru
popor, și să-i ducă sîngele dincolo de perdeaua dinlăuntru. Cu
sîngele acesta să facă întocmai cum a făcut cu sîngele vițelului,
să stropească cu el spre capacul ispășirii și înaintea capacului
16 ispășirii. Astfel să facă ispășire pentru sfîntul locaș, pentru

necurățiile copiilor lui Israel și pentru toate călcările de lege, prin cari au păcătuit ei. Să facă la fel pentru cortul întâlnirii, care este cu ei în mijlocul necurățiilor lor. Să nu fie nimeni în cortul întâlnirii când va intra Aaron să facă ispășirea în sfântul locaș, pînă va ieși din ei. Să facă ispășire pentru el și pentru casa lui, și pentru toată adunarea lui Israel. După ce va ieși, să se ducă la altarul care este înaintea Domnului, și să facă ispășire pentru altar; să ia din sîngele vițelului și țapului, și să pună pe coarnele altarului de jur împrejur. Să stropească pe altar cu degetul lui de șapte ori din sînge, și astfel să-l curățe și să-l sfințească de necurățiile copiilor lui Israel. Cînd va isprăvi de făcut ispășirea pentru sfântul locaș, pentru cortul întâlnirii și pentru altar, să aducă țapul cel viu. Aaron să-și pună amîndouă minile pe capul țapului celui viu, și să mărturisească peste el toate fărădelegile copiilor lui Israel și toate călcările lor de lege cu cari au păcătuit ei; să le pună pe capul țapului, apoi să-l izgonească în pustie, printr'un om care va avea însărcinarea aceasta. Țapul acela va duce asupra lui toate fărădelegile lor într'un pămînt pustiit; în pustie, să-i dea drumul. Aaron să intre în cortul întâlnirii; să-și lepede veșmintele de in, pe cari le îmbrăcase la intrarea în sfântul locaș, și să le pună acolo. Să-și spele trupul cu apă într'un loc sfînt, și să-și ia din nou veșmintele. Apoi să iasă afară, să-și aducă arderea lui de tot și arderea de tot a poporului, și să facă ispășire pentru el și pentru popor. Iar grăsimea jertfei de ispășire s'o ardă pe altar. Cel ce va izgoni țapul pentru Azazel, să-și spele hainele, și să-și scalde trupul în apă; după aceea, să intre iarăș în tabără. Să scoată afară din tabără vițelul ispășitor și țapul ispășitor, al căror sînge a fost dus în sfântul locaș pentru facerea ispășirii, și să le ardă în foc pieile, carnea și balega. Cel ce le va arde, să-și spele hainele și să-și scalde trupul în apă; după aceea, să intre iarăș în tabără. Aceasta să vă fie o lege vecinică: în luna a șaptea, în a zecea zi a lunii, să vă smeriți sufletele, să nu faceți nici o lucrare, nici băștinașul, nici străinul care locuiește în mijlocul vostru. Căci în ziua aceasta se va face ispășire pentru voi, ca să vă curățiți: veți fi curățiți de toate păcatele voastre înaintea Domnului. Aceasta

să fie pentru voi o zi de Sabat, o zi de odihnă, în care să vă
32 smeriți sufletele. Aceasta să fie o lege vecinică. Ispășirea să fie
făcută de preotul care a primit ungerea și care a fost închinat
în slujba Domnului, ca să urmeze tatălui său în slujba preoției;
33 să se îmbrace cu veșmintele de in, cu veșmintele sfințite. Să
facă ispășire pentru Locul prea sfânt, să facă ispășire pentru
cortul întâlnirii și pentru altar, și să facă ispășire pentru pre-
34 oți și pentru tot poporul adunării. Aceasta să fie pentru voi
o lege vecinică: odată pe an să se facă ispășire pentru copiii
lui Israel, pentru păcatele lor.” Aaron a făcut întocmai cum
poruncise lui Moise Domnul.

17, 2 Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Vorbește lui Aaron
și fiilor lui, și tuturor copiilor lui Israel, și spune-le: ,Iată ce a
3 poruncit Domnul. Dacă cineva din casa lui Israel junghie în
4 tabără sau afară din tabără un bou, un miel sau o capră, și
nu-l aduce la ușa cortului întâlnirii, ca să-l aducă dar Domnului
înaintea cortului Domnului, sîngele acesta va fi pus în socoteala
omului acela: a vărsat sînge; omul acela va fi nimicit din
5 mijlocul poporului său. De aceea copiii lui Israel, în loc să-și
junghie jertfele pe cîmp, trebuie să le aducă la preot, înaintea
Domnului, la ușa cortului întâlnirii, și să le aducă Domnului
6 ca jertfe de mulțămire. Preotul să le stropească sîngele pe
altarul Domnului, la ușa cortului întâlnirii; și să ardă grăsimea,
7 care va fi de un miros plăcut Domnului. Să nu-și mai aducă
jertfele lor la idolii cu cari curvesc. Aceasta va fi o lege vecinică
8 pentru ei și pentru urmașii lor. Să le spui dar: Dacă un om din
casa lui Israel sau dintre străinii cari locuiesc în mijlocul lor,
9 aduce o ardere de tot sau vreo altă jertfă, și n’o aduce la ușa
cortului întâlnirii, ca s’o aducă jertfă Domnului, omul acela să
10 fie nimicit din poporul lui. Dacă un om din casa lui Israel sau
din străinii cari locuiesc în mijlocul lor, mănîncă sînge de orice
fel, ’mi voi întoarce Fața împotriva celui ce mănîncă sîngele,
11 și-l voi nimici din mijlocul poporului său. Căci viața trupului
este în sînge. Vi l-am dat ca să-l puneți pe altar, ca să slujească
de ispășire pentru sufletele noastre, căci prin viața din el face
12 sîngele ispășire. De aceea am zis copiilor lui Israel: ,Nimeni
dintre voi să nu mănînce sînge, și nici străinul care locuiește în

mijlocul vostru să nu mănânce sînge. Dacă vreunul din copiii 13
 lui Israel sau din străinii cari locuiesc în mijlocul lor vînează
 o fiară sau o pasăre care se mănîncă, să-i verse sîngele și să-
 l acopere cu țărînă. Căci viața oricărui trup stă în sîngele 14
 lui, care este în el. De aceea am zis copiilor lui Israel: „Să
 nu mîncați sîngele niciunui trup; căci viața oricărui trup este
 sîngele lui: oricine va mînce din el, va fi nimicit. Oricine, 15
 fie băștinaș, fie străin, care va mînce dintr’o fiară moartă sau
 sfișiată, să-și spele hainele, să se scalde în apă, și va fi necurat
 pînă seara; apoi va fi curat. Dacă nu-și spală hainele, și nu-și 16
 scaldă trupul, își va purta fărădelegea lui.”

Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Vorbește copiilor lui 18, 2
 Israel și spune-le: „Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru. Să 3
 nu faceți ce se face în țara Egiptului unde ați locuit, și să nu
 faceți ce se face în țara Canaanului unde vă duc Eu: să nu vă
 luați după obiceiurile lor. Să împliniți poruncile Mele, și să 4
 țineți legile Mele: să le urmați. Eu sînt Domnul, Dumnezeuul
 vostru. Să păziți legile și poruncile Mele: omul care le va îm- 5
 plini, va trăi prin ele. Eu sînt Domnul! Nici unul din voi să 6
 nu se apropie de ruda lui de sînge, ca să-i descopere goliciunea.
 Eu sînt Domnul. Să nu descoperi goliciunea tatălui tău, nici 7
 goliciunea mamei tale. Ți-este mamă: să nu-i descoperi goli-
 ciunea. Să nu descoperi goliciunea nevastei tatălui tău. Este 8
 goliciunea tatălui tău. Să nu descoperi goliciunea sorei tale, 9
 fata tatălui tău, sau fata mamei tale, născută în casă sau afară
 din casă. Să nu descoperi goliciunea fetei fiului tău sau a fetei 10
 tale. Căci este goliciunea ta. Să nu descoperi goliciunea fetei 11
 nevastei tatălui tău, născută din tatăl tău. Ți-este soră. Să nu 12
 descoperi goliciunea sorei tatălui tău. Este rudă de aproape cu
 tatăl tău. Să nu descoperi goliciunea sorei mamei tale. Este 13
 rudă de aproape cu mama ta. Să nu descoperi goliciunea 14
 fratelui tatălui tău. Să nu te apropii de nevasta lui. Ți-este
 mătușă. Să nu descoperi goliciunea nurorei tale. Este nev- 15
 asta fiului tău: să nu-i descoperi goliciunea. Să nu descoperi 16
 goliciunea nevastei fratelui tău. Este goliciunea fratelui tău.
 Să nu descoperi goliciunea unei femei și a fetei ei. Să nu iei 17
 pe fata fiului ei, nici pe fata fetei ei, ca să le descoperi goli-

18 ciunea. 'Ți sînt rude de aproape: este o nelegiuire. Să nu
iei pe sora nevestei tale, ca să-i faci în necaz, descoperindu-
goliciumea alături de nevestă-ta, cît timp ea este încă în viață.
19 Să nu te apropii de o femeie în timpul necurăției ei, cînd este
20 la soroc, ca să-i descoperi goliciumea. Să nu te împreuni cu
21 nevasta semenului tău, ca să te pîngărești cu ea. Să nu dai
pe nici unul din copiii tăi ca să fie adus jertfă lui Moloh, și să
22 nu pîngărești Numele Dumnezeului tău. Eu sînt Domnul. Să
nu te culci cu un bărbat cum se culcă cineva cu o femeie. Este
23 o urîciune. Să nu te culci cu o vită, ca să te pîngărești cu
ea. Femeia să nu se apropie de o vită, ca să curvească cu ea.
24 Este o mare mișelie. Să nu vă spurcați cu nici unul din aceste
lucruri, căci prin toate aceste lucruri s'au spurcat neamurile
25 pe cari le voi izgoni dinaintea voastră. Țara a fost spurcată
prin ele; Eu îi voi pedepsi fărădelegea, și pămîntul va vărsa din
26 gura lui pe locuitorii lui. Păziți dar legile și poruncile Mele,
și nu faceți niciuna din aceste spurcăciuni, nici băștinașul, nici
27 străinul care locuiește în mijlocul vostru. Căci toate aceste
spurcăciuni le-au făcut oamenii din țara aceasta, cari au fost
28 înaintea voastră în ea; și astfel țara a fost pîngărită. Luați
seama ca nu cumva să vă verse și pe voi țara din gura ei, dacă
o spurcați, cum a vărsat pe neamurile cari erau în ea înaintea
29 voastră. Căci toți cei ce vor face vreuna din aceste spurcăci-
30 uni, vor fi nimiciti din mijlocul poporului lor. Păziți poruncile
Mele, și nu faceți niciunul din obiceiurile urîte cari se făceau
înaintea voastră, ca să nu vă spurcați cu ele. Eu sînt Domnul
Dumnezeul vostru.”

19, 2 Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Vorbește întregii
adunări a copiilor lui Israel, și spune-le: Fiți sfinți, căci Eu
3 sînt sfînt, Eu, Domnul, Dumnezeul vostru. Fiecare din voi să
cinstească pe mamă-sa și pe tatăl său, și să păzească Sabatele
4 Mele. Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru. Să nu vă în-
toarceți spre idoli, și să nu vă faceți dumnezei turnați. Eu
5 sînt Domnul, Dumnezeul vostru. Cînd veți aduce Domnu-
lui o jertfă de mulțămire, s'o aduceți așa ca să fie primită.
6 Jertfa să fie mîncată în ziua cînd o veți jertfi, sau a doua zi;
7 ce va mai rămînea pînă a treia zi, să se ardă în foc. Dacă

va mânca cineva din ea a treia zi, faptul acesta va fi un lucru urît: jertfa nu va fi primită. Cine va mânca din ea, își va purta vina păcatului său, căci necinstește ce a fost închinat Domnului: omul acela va fi nimic din poporul lui. Când veți secera holdele țării, să lași nesecerat un colț din câmpul tău, și să nu strîngi spicele rămase pe urma secerătorilor. Nici să nu culegi strugurii rămași după cules în via ta, și să nu strîngi boabele cari vor cădea din ei. Să le lași săracului și străinului. Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru. Să nu furați, și să nu mințiți, nici să nu vă înșelați unii pe alții. Să nu jurați strîmb pe Numele Meu, căci ai necinsti astfel Numele Dumnezeuului tău. Eu sînt Domnul. Să nu asuprești pe aproapele tău, și să nu storci nimic dela el prin silă. Să nu oprești pînă a doua zi plata celui tocmit cu ziua. Să nu vorbești de rău pe un surd, și să nu pui înaintea unui orb nimic care să-l poată face să cadă; ci să te temi de Dumnezeuul tău. Eu sînt Domnul. Să nu faci nedreptate la judecată: să nu cauți la fața săracului, și să nu părăsești pe nimeni din cei mari, ci să judeci pe aproapele tău după dreptate. Să nu umbli cu bîrfeli în poporul tău. Să nu te ridici împotriva vieții aproapelui tău. Eu sînt Domnul. Să nu urăști pe fratele tău în inima ta; să mustri pe aproapele tău, dar să nu te încarci cu un păcat din pricina lui. Să nu te răsbuni, și să nu ții necaz pe copiii poporului tău. Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Eu sînt Domnul. Să păziți legile Mele. Să nu împreuni vite de două soiuri deosebite; să nu sameni în ogorul tău două feluri de semințe; și să nu porți o haină țesută din două feluri de fire. Când un om se va culca cu o femeie, roabă logodită cu un alt bărbat, și ea n'a fost răscumpărată de tot sau slobozită, să fie pedepsiți amîndoi, dar nu pedepsiți cu moartea, pentru că ea nu era slobodă. El să aducă Domnului pentru vina lui, la ușa cortului întîlnirii, un berbec ca jertfă pentru vină. Preotul să facă ispășire pentru el înaintea Domnului, pentru păcatul pe care l-a făcut, cu berbecule adus ca jertfă pentru vină; și păcatul pe care l-a făcut, îi va fi iertat. Când veți intra în țară, și veți sădi tot felul de pomi roditori, roadele lor să le priviți ca netăiate împrejur; timp de trei ani să fie netăiate

24 împrejur pentru voi; să nu mâncați din ele. 'n al patrulea an,
25 toate roadele să fie închinat Domnului, spre lauda Lui. 'n al
cincilea an, să mâncați roadele, ca ele să vi se înmulțească din
26 ce în ce mai mult: Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru. Să
nu mâncați nimic cu sînge. Să nu ghiciți după vîrcolaci, nici
27 după nori. Să nu vă tăiați rotund colțurile părului, și să nu-ți
28 razi colțurile bărbii. Să nu vă faceți tăieturi în carne pentru
un mort, și să nu vă faceți slove săpate pe voi. Eu sînt Dom-
29 nul. Să nu-ți necinstești fata, dînd-o să fie curvă, pentruca
nu cumva țara să ajungă un loc de curvie, și să se umple de
30 fărădelegi. Să păziți Sabatele Mele, și să cinstiți locașul Meu
31 cel sfînt. Eu sînt Domnul. Să nu vă duceți la ceice cheamă
duhurile morților, nici la vrăjitori: să nu-i întrebați, ca să nu
32 vă spurcați cu ei. Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru. Să te
scoli înaintea perilor albi, și să cinstești pe bătrîn. Să te temi
33 de Dumnezeul tău. Eu sînt Domnul. Dacă un străin vine
să locuiască împreună cu voi în țara voastră, să nu-l asupriți.
34 Să vă purtați cu străinul care locuiește între voi ca și cu un
băstinaș din mijlocul vostru; să-l iubiți ca pe voi înșivă, căci și
voi ați fost străini în țara Egiptului. Eu sînt Domnul, Dum-
35 nezeul vostru. Să nu faceți nedreptate la judecată, nici în mă-
surile de lungime, nici în greutate, nici în măsurile de încăpere.
36 Să aveți cumpene drepte, greutate drepte, efe drepte, și hine
drepte. Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru, care v'am scos din
37 țara Egiptului. Să păziți toate legile Mele și toate poruncile
Mele, și să le împliniți. Eu sînt Domnul."

20, 2 Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: "Spune copiilor lui
Israel: „Dacă un om dintre copiii lui Israel sau dintre străinii
cari locuiesc în Israel, dă lui Moloh pe unul din copiii lui, omul
acela să fie pedepsit cu moartea: poporul din țară să-l ucidă cu
3 pietre. Și Eu 'mi voi întoarce Fața împotriva omului acela,
și-l voi nimici din mijlocul poporului său, pentrucă a dat lui
Moloh pe unul din copiii săi, a spurcat locașul Meu cel sfînt, și
4 a necinstit Numele Meu cel sfînt. Dacă poporul țării închide
ochii față de omul acela, care dă lui Moloh copii de ai săi, și nu-
5 l omoară, 'mi voi întoarce Eu Fața împotriva omului acela și
împotriva familiei lui, și-l voi nimici din mijlocul poporului lui,

împreună cu toți cei ce curveasc ca el cu Moloh. Dacă cineva se 6
duce la cei ce cheamă pe morți și la ghicitori, ca să curvească
după ei, 'mi voi întoarce Fața împotriva omului aceluia, și-l
voi nimici din mijlocul poporului lui. Voi, să vă sfințiți, și să 7
fiți sfinți, căci Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru. Să păziți 8
legile Mele, și să le împliniți. Eu sînt Domnul, care vă sfințesc.
Dacă un om oarecare blastămă pe tatăl său sau pe mama sa, să 9
fie pedepsit cu moartea; a blestemat pe tatăl său sau pe mama
sa: sîngele lui să cadă asupra lui. Dacă un om preacurvește 10
cu o femeie măritată, dacă preacurvește cu nevasta aproapelui
său, omul acela și femeia aceea preacurvari să fie pedepsiți
cu moartea. Dacă un om se culcă cu nevasta tatălui său, 11
și descopere astfel goliciunea tatălui său, omul acela și femeia
aceea să fie pedepsiți cu moartea; sîngele lor să cadă asupra lor.
Dacă un om se culcă cu noru-sa, amîndoi să fie pedepsiți cu 12
moartea; au făcut o amestecătură de sînge: sîngele lor să cadă
asupra lor. Dacă un om se culcă cu un om cum se culcă cineva 13
cu o femeie, amîndoi au făcut un lucru scîrbos; să fie pedepsiți
cu moartea, sîngele lor să cadă asupra lor. Dacă un om ia de 14
nevastă pe fată și pe mama ei, este o nelegiuire: să-i ardă în foc,
pe el și pe ele, ca nelegiuirea aceasta să nu fie în mijlocul vostru.
Dacă un om se culcă cu o vită, să fie pedepsit cu moartea; și 15
vita s'o omorîți. Dacă o femeie se apropie de o vită, ca să 16
curvească cu ea, să ucizi și pe femeie și pe vită; să fie omorîte:
sîngele lor să cadă asupra lor. Dacă un om ia pe soru-sa, fata 17
tatălui său sau fata mamei lui, dacă îi vede goliciunea ei și ea
îi vede pe a lui, este o mișelie; să fie nimiciți subt ochii copiilor
poporului lor; el a descoperit goliciunea sorei lui, își va lua
pedeapsa pentru păcatul lui. Dacă un om se culcă cu o femeie 18
care este la sorocul femeilor, și-i descopere goliciunea, dacă-
i descopere scurgerea, și ea își descopere scurgerea sîngelui
ei, amîndoi să fie nimiciți din mijlocul poporului lor. Să nu 19
descoperi goliciunea sorei mamei tale, nici a sorei tatălui tău,
căci înseamnă să descoperi pe ruda ta de aproape: amîndoi
aceștia își vor lua pedeapsa păcatului. Dacă un om se culcă 20
cu mătușă-sa, a descoperit goliciunea unchiului său; își vor
lua pedeapsa păcatului lor: vor muri fără copii. Dacă un 21

om ia pe nevasta fratelui său, este o necurăție; a descoperit
22 goliciunea fratelui său: nu vor avea copii. Să păziți toate
legile Mele și toate poruncile Mele, și să le împliniți, pentruca
țara în care vă duc să vă așez, să nu vă verse din gura ei.
23 Să nu trăiți după obiceiurile neamurilor, pe cari le voi izgoni
dinaintea voastră; căci ele au făcut toate aceste lucruri, și Mi-
24 este scîrbă de ele. V'am spus: ,Voi le veți stăpîni țara; Eu
vă voi da-o în stăpînire: este o țară în care curge lapte și
miere.' Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru, care v'am pus de
25 o parte dintre popoare. Să faceți deosebire între dobitoacele
curate și necurate, între păsările curate și necurate, ca să nu vă
spurcați prin dobitoacele, prin păsările, prin toate tîrtoarele
de pe pămînt, pe cari v'am învățat să le deosebiți ca necurate.
26 Voi să-Mi fiți sfinți, căci Eu sînt sfînt, Eu, Domnul; Eu v'am
27 pus de o parte dintre popoare, ca să fiți ai Mei. Dar dacă un
om sau o femeie cheamă duhul unui mort, sau se îndeletnicește
cu ghicirea, să fie pedepsiți cu moartea; să-i ucideți cu pietre:
sîngele lor să cadă asupra lor.”

21 Domnul a zis lui Moise: “Vorbește preoților, filor lui Aaron,
și spune-le: ,Un preot să nu se atingă de un mort din poporul
2 său, ca să nu se facă necurat; afară de rudele lui cele mai
deaproape, de mama lui, de tatăl lui, de fiul lui, de fratele
3 lui, și de soru-sa care-i încă fecioară, stă lingă el și nu este
măritată, afară de aceștia, să nu se atingă de niciun alt mort.
4 Ca unul care este fruntaș în poporul lui, să nu se facă necurat,
5 atingîndu-se de un mort. Preoții să nu-și facă un loc pleșuv
în cap, pentru un mort, să nu-și radă colțurile bărbii, și să nu-
6 și facă tăieturi în carne. Să fie sfinți pentru Dumnezeul lor,
și să nu necinstească Numele Dumnezeului lor; căci ei aduc
Domnului jertfele mistuite de foc, mîncarea Dumnezeului lor:
7 de aceea să fie sfinți. Să nu-și ia de nevastă o curvă sau o
spurcată, nici o femeie lăsată de bărbatul ei, căci ei sînt sfinți
8 pentru Dumnezeul lor. Să-l socotești ca sfînt, căci el aduce
mîncarea Dumnezeului tău; el să fie sfînt pentru tine, căci Eu
9 sînt sfînt, Eu, Domnul, care vă sfințesc. Dacă fata unui preot
se necinstește curvind, necinstește pe tatăl ei: să fie arsă în
10 foc. Preotul care este mare preot între frații lui, pe capul

căruia a fost turnat untdelemnul pentru ungere, și care a fost închinat în slujba Domnului și îmbrăcat în veșminte sfințite, să nu-și descopere capul, și să nu-și sfișie veșmintele. Să nu se ducă la niciun mort; să nu se facă necurat, și să nu se atingă nici chiar de tatăl său sau de mama sa. Să nu iasă din sfântul locaș, și să nu necinstească sfântul locaș al Dumnezeuului său; căci untdelemnul ungerii Dumnezeuului său este o cunună pe el. Eu sînt Domnul. Femeia pe care o va lua el de nevastă, să fie fecioară. Să nu ia nici o văduvă, nici o femeie despărțită de bărbat, nici o femeie spurcată sau curvă; ci femeia pe care o va lua de nevastă din poporul său, să fie fecioară. Să nu-și necinstească sămînța în poporul lui; căci Eu sînt Domnul, care-l sfințesc.” Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Vorbește lui Aaron, și spune-i: Niciun om din neamul tău și din urmașii tăi care va avea o meteahnă trupească, să nu se apropie ca să aducă mîncarea Dumnezeuului lui. Niciun om care va avea o meteahnă trupească nu va putea să se apropie: și anume nici un om orb, șchiop, cu nasul cîrn sau cu un mădular mai lung; nici un om cu piciorul frînt sau cu mîna frîntă; nici un om ghebos sau pipernicit, cu albeață în ochi, care are rîie, pecingine sau boșit. Niciun om din neamul preotului Aaron, care va avea vreo meteahnă trupească, să nu se apropie ca să aducă Domnului jertfele mistuite de foc; are o meteahnă trupească: să nu se apropie ca să aducă mîncarea Dumnezeuului lui. Din mîncarea Dumnezeuului lui, fie lucruri prea sfinte, fie lucruri sfinte, va putea să mănînce. Dar să nu se ducă la perdeaua dinlăuntru, și să nu se apropie de altar, căci are o meteahnă trupească; să nu-Mi necinstească locașurile Mele cele sfinte, căci Eu sînt Domnul, care îi sfințesc.” Astfel a vorbit Moise lui Aaron și fiilor săi, și tuturor copiilor lui Israel.

Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: Vorbește lui Aaron și fiilor lui, ca să se ferească de lucrurile sfinte, cari ’mi sînt închinare de copiii lui Israel, și să nu necinstească Numele Meu cel sfînt. Eu sînt Domnul. Spune-le: “Orice om dintre urmașii voștri și din neamul vostru, care se va apropia de lucrurile sfinte pe cari le închină Domnului copiii lui Israel, și care va avea pe el o necurăție, omul acela să fie nimicit dinain-

4 tea Mea. Eu sînt Domnul. Orice om din neamul lui Aaron,
care va avea lepră sau scurgere de sămînță, să nu mănînce
din lucrurile sfinte pînă nu va fi curat. Tot așa și cel ce se
va atinge de cineva spurcat prin atingerea de vreun mort, de
5 cel ce va avea o lepădare de sămînță în somn, cel ce se va
atinge de o tîrîtoare și se va spurca, sau un om atins de vreo
6 necurăție oarecare și care se va fi făcut necurat prin ea. Cine
se va atinge de aceste lucruri, va fi necurat pînă seara; să nu
mănînce din lucrurile sfinte, decît după ce își va scărda trupul
7 în apă; după asfințitul soarelui, va fi curat; și în urmă va
8 mînca din lucrurile sfinte, căci aceasta este hrana lui. Să nu
mănînce dintr'o vită moartă sau sfișiată, ca să nu se spurce
9 cu ea. Eu sînt Domnul. Să păzească poruncile Mele, ca să
nu-și ia pedeapsa pentru păcatul lor și să nu moară, pentru că
au necinstit lucrurile sfinte. Eu sînt Domnul, care îi sfințesc.
10 Nici un străin să nu mănînce din lucrurile sfinte; cel ce locuiește
la un preot ca oaspe, și cel tocmit cu ziua, să nu mănînce
11 din lucrurile sfinte. Dar robul cumpărat de preot cu preț de
argint, va putea să mănînce, tot așa și cel născut în casa lui;
12 ei să mănînce din hrana lui. Fata unui preot, măritată după
un străin, să nu mănînce din lucrurile sfinte aduse jertfă prin
13 ridicare. Dar fata unui preot, care va fi rămas văduvă sau de-
spărțită de bărbat, fără să aibă copii, și care se va întoarce în
casa tatălui său, ca atunci cînd era fată, va putea să mănînce
din hrana tatălui ei. Dar niciun străin să nu mănînce din
14 ea. Dacă un om mănîncă dintr'un lucru sfînt, fără să bage de
seamă, să dea preotului prețul lucrului sfînt, adăugînd încă o
15 cincime la el. Preoții să nu necinstească lucrurile sfinte aduse
de copiii lui Israel, pe cari le-au adus ei Domnului ca jertfă
16 prin ridicare; ei vor face să apese astfel asupra lor păcatul
de care s'ar face vinovați mîncînd din lucrurile sfinte: căci Eu
17 sînt Domnul, care îi sfințesc.” Domnul a vorbit lui Moise,
18 și a zis: “Vorbește lui Aaron și fiilor lui, și tuturor copiilor
lui Israel, și spune-le: ,Orice om din casa lui Israel sau dintre
străinii din Israel, care va aduce o ardere de tot Domnului,
fie pentru împlinirea unei juruințe, fie ca dar de bună voie,
19 să ia o parte bărbătească fără cusur din boi, miei sau capre,

pentruca jertfa să fie primită. Să nu aduceți niciuna care să 20
 aibă vreun cusur, căci n'ar fi primită. Dacă un om aduce 21
 Domnului din boi sau din oi o jertfă de mulțămire, fie pentru
 împlinirea unei juruințe, fie ca dar de bună voie, vita pen-
 tru jertfă să fie fără cusur, ca să fie primită; să n'aibă niciun
 cusur în ea. Să n'aduceți niciuna care să fie oarbă, slută, sau 22
 ciuntită, care să aibă bube, rîie sau pecingine; din acestea să
 n'aduceți pe altar ca jertfă mistuită de foc înaintea Domnului.
 Ca dar de bună voie vei putea să jertfești un bou sau un miel 23
 cu un mădular prea lung sau prea scurt; dar, ca dar pentru
 împlinirea unei juruințe, nu va fi primit. Să n'aduceți Dom- 24
 nului un dobitoc cu boașele frînte, stricate, smulse sau tăiate;
 să nu-l aduceți ca jertfă în țara voastră. Nici să nu luați dela 25
 străin vreunul din aceste dobitoace, ca să-l aduceți ca mîncare
 Dumnezeului vostru; căci sînt sluțite, au metehne: și n'ar fi
 primite.” Domnul a zis lui Moise: “Vițelul, mielul sau iedul, 26, 27
 după naștere, să mai rămînă șapte zile cu mamă-sa, și apoi,
 dela a opta zi înainte, va fi primit să fie adus Domnului ca
 jertfă mistuită de foc. Vaca, oaia sau capra, să n'o junghiați 28
 ca jertfă în aceeaș zi cu fătul lor. Cînd veți aduce Domnului o 29
 jertfă de mulțămire, s'o aduceți așa ca să fie primită. Vita să 30
 se mănînce în aceeaș zi; să nu lăsați nimic din ea pînă a doua
 zi dimineața. Eu sînt Domnul. Să păziți poruncile Mele, și să 31
 le împliniți. Eu sînt Domnul. Să nu necinstiți Numele Meu 32
 cel sfînt, ca să fiu sfîntit în mijlocul copiilor lui Israel. Eu sînt
 Domnul, care vă sfîntesc, și care v'am scos din țara Egiptului, 33
 ca să fiu Dumnezeul vostru. Eu sînt Domnul.”

Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Vorbește copiilor **23**, 2
 lui Israel, și spune-le: ,Iată sărbătorile Domnului, pe cari le
 veți vesti ca adunări sfinte, iată sărbătorile Mele: Șase zile 3
 să lucrați; dar ziua a șaptea este Sabatul, ziua de odihnă,
 cu o adunare sfîntă. Să nu faceți nici o lucrare în timpul ei:
 este Sabatul Domnului, în toate locuințele voastre. Iată săr- 4
 bătorile Domnului, cu adunări sfinte, pe cari le veți vesti la
 vremile lor hotărîte. 'n luna întîia, în a patrusprezecea zi a 5
 lunii, între cele două seri, vor fi Paștele Domnului. Și în a 6
 cinsprezecea zi a lunii acesteia, va fi sărbătoarea azimilor în

7 cinstea Domnului; șapte zile să mâncați azimi. 'n ziua întâia,
să aveți o adunare sfântă: atunci să nu faceți nici o lucrare de
8 slugă. Șapte zile să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc.
'n ziua a șaptea să fie o adunare sfântă: atunci să nu faceți
9 nici o lucrare de slugă.” Domnul a vorbit lui Moise, și a
10 zis: “Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: ,Cînd veți intra
în țara pe care v’o dau, și cînd veți secera sămănturile, să
11 aduceți preotului un snop, ca pîrgă a secerișului vostru. El să
legene snopul într’o parte și într’alta înaintea Domnului, ca să
fie primit: preotul să-l legene într’o parte și într’alta, a doua
12 zi după Sabat. 'n ziua cînd veți legăna snopul, să aduceți,
13 ca ardere de tot Domnului, un miel de un an fără cusur; să
adăugați la el două zecimi de efă din floarea făinii, frămîntată
cu untdelemn, ca dar de mîncare mistuit de foc, de un miros
plăcut Domnului; și să aduceți o jertfă de băutură de un sfert
14 de hin de vin. Să nu mâncați nici pîne, nici spice prăjite sau
pisate, pînă în ziua aceasta, cînd veți aduce un dar de mîncare
Dumnezeului vostru. Aceasta este o lege vecinică pentru ur-
15 mașii voștri, în toate locurile în cari veți locui. De a doua zi
după Sabat, din ziua cînd veți aduce snopul ca să fie legănat
într’o parte și într’alta, să numărați șapte săptămîni întregi.
16 Să numărați cincizeci de zile pînă în ziua care vine după al
șaptelea Sabat; și atunci să aduceți Domnului un nou dar de
17 mîncare. Să aduceți din locuințele voastre două pîni, ca să fie
legănite într’o parte și într’alta; să fie făcute cu două zecimi
de efă din floarea făinii, și coapte cu aluat: acestea sînt cele
18 dintii roade pentru Domnul. Afară de aceste pîni, să aduceți
ca ardere de tot Domnului șapte miei de un an fără cusur, un
vițel și doi berbeci; să adăugați la ei darul de mîncare și jertfa
de băutură obicinuite, ca dar de mîncare mistuit de foc, de un
19 miros plăcut Domnului. Să aduceți și un țap ca jertfă de is-
20 pășire, și doi miei de un an ca jertfă de mulțămire. Preotul să
legene aceste dobitoace într’o parte și într’alta ca dar legănat
înaintea Domnului, împreună cu pînea adusă ca pîrgă și cu cei
doi miei: ele să fie închinare Domnului, și să fie ale preotu-
21 lui. 'n aceeaș zi, să vestiți sărbătoarea, și să aveți o adunare
sfântă: atunci să nu faceți nici o lucrare de slugă. Aceasta este

o lege vecinică pentru urmașii voștri, în toate locurile în cari veți locui. Când veți secera sămănăturile din țara voastră, să 22
lași nesecerat un colț din câmpul tău, și să nu strîngi ce rămîne
de pe urma secerătorilor. Să lași săracului și străinului aceste
spice. Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru.” Domnul a vorbit 23
lui Moise, și a zis: “Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: 24
,’n luna a șaptea, în cea dintîi zi a lunii, să aveți o zi de odihnă,
vestită cu sunet de trîmbițe, și o adunare sfîntă. Atunci să 25
nu faceți nici o lucrare de slugă, și să aduceți Domnului jertfe
mistuite de foc.” Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “’n 26, 27
ziua a zecea a acestei a șaptea luni, va fi ziua ispășirii: atunci
să aveți o adunare sfîntă, să vă smeriți sufletele, și să aduceți
Domnului jertfe mistuite de foc. Să nu faceți nici o lucrare în 28
ziua aceea, căci este ziua ispășirii, cînd trebuie făcută ispășire
pentru voi înaintea Domnului, Dumnezeuului vostru. Oricine 29
nu se va smeri în ziua aceea, va fi nimicit din poporul lui. Pe 30
oricine va face în ziua aceea vreo lucrare oarecare, îl voi nimici
din mijlocul poporului lui. Să nu faceți nici o lucrare atunci. 31
Aceasta este o lege vecinică pentru urmașii voștri, în toate
locurile în cari veți locui. Aceasta să fie pentru voi o zi de 32
Sabat, o zi de odihnă, și să vă smeriți sufletele în ziua aceasta;
din seara zilei a noua pînă în seara următoare, să prăznuiți
Sabatul vostru.” Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Vor- 33, 34
bește copiilor lui Israel și spune-le: ,’n a cincisprezecea zi a
acestei a șaptea luni, va fi sărbătoarea corturilor, în cinstea
Domnului, timp de șapte zile. ’n ziua întîi să fie o adunare 35
sfîntă: să nu faceți nici o lucrare de slugă în timpul ei. Timp 36
de șapte zile, să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc. A
opta zi, să aveți o adunare sfîntă, și să aduceți Domnului jertfe
mistuite de foc; aceasta să fie o adunare de sărbătoare: să nu
faceți nici o lucrare de slugă în timpul ei. Acestea sînt săr- 37
bătorile Domnului, în cari veți vesti adunări sfinte, ca să se
aducă Domnului jertfe mistuite de foc, arderi de tot, daruri
de mîncare, jertfe de vite și jertfe de băutură, fiecare lucru la
ziua hotărîtă. Afară de aceasta să păziți Sabatele Domnului, 38
și să vă aduceți darurile voastre Domnului, să aduceți toate
jertfele făcute pentru împlinirea unei juruințe și toate darurile

39 vostre făcute de bună voie. 'n a cincisprezecea zi a lunii acesteia a șaptea, cînd veți strînge rodurile țării, să prăznuți o sărbătoare în cinstea Domnului, timp de șapte zile: cea dintîi zi să fie o zi de odihnă, și a opta să fie tot o zi de odihnă.
40 'n ziua întîi să luați poame din pomii cei frumoși, ramuri de finici, ramuri de copaci stufoși și de sălcii de rîu, și să vă bucurați înaintea Domnului, Dumnezeuului vostru, șapte zile. 'n
41 fiecare an să prăznuți sărbătoarea aceasta în cinstea Domnului, timp de șapte zile. Aceasta este o lege vecinică pentru
42 urmașii voștri. 'n luna a șaptea s'o prăznuți. Șapte zile să locuiți în corturi; toți băștinașii din Israel să locuiască în cor-
43 turi, pentruca urmașii voștri să știe că am făcut pe copiii lui Israel să locuiască în corturi, după ce i-am scos din țara Egiptului. Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru.” Așa a spus Moise
44 copiilor lui Israel cari sînt sărbătorile Domnului.

24, 2 Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Poruncește copiilor lui Israel să-ți aducă pentru sfeșnic untdelemn curat de măs-
3 line tescuite, ca să țină candelile aprinse neîncetat. Aaron să-l pregătească dincoace de perdeaua dinlăuntru, care este înaintea mărturieii, în cortul întîlnirii, pentruca să ardă neîncetat de seara pînă dimineța în fața Domnului. Aceasta este
4 o lege vecinică pentru urmașii voștri. Să așeze candelile în sfeșnicul de aur curat, ca să ardă neîncetat înaintea Domnului.
5 Să iei floare de făină, și să faci din ea douăsprezece turte; fiecare turtă să fie făcută din două zecimi de efă. Să le pui în două șiruri, cîte șase în fiecare șir, pe masa de aur curat,
6 înaintea Domnului. Peste fiecare șir să pui tămîie curată, care să fie pe pîne ca aducere aminte, ca un dar de mîncare
7 mistuit de foc înaintea Domnului. 'n fiecare zi de Sabat să se pună aceste pîni înaintea Domnului, neîncetat: acesta este
8 un legămînt vecinic pe care-l vor ținea copiii lui Israel. Pîmile acestea să fie ale lui Aaron și ale fiilor lui, și să le mănînce într'un loc sfînt; căci ele sînt pentru ei un lucru prea sfînt, o parte din darurile de mîncare mistuite de foc înaintea Dom-
9 nului. Aceasta este o lege vecinică.” Fiul unei femei israelite și al unui bărbat egiptean, venind în mijlocul copiilor lui Is-
10 rael, s'a certat în tabără cu un bărbat israelit. Fiul femeii
11

israelite a hulit și a blestemat Numele lui Dumnezeu. L-au adus la Moise. Mamă-sa se numea Șelomit, fata lui Dibri, din seminția lui Dan. L-au aruncat în temniță, pînă va spune 12 Moise ce va porunci Domnul. Domnul a vorbit lui Moise, și 13 a zis: “Scoate din tabără pe cel ce a hulit; toți ceice l-au 14 auzit, să-și pună mîinile pe capul lui, și toată adunarea să-lucidă cu pietre. Să vorbești copiilor lui Israel, și să le spui: 15 ,Oricine va blestema pe Dumnezeul lui, își va lua pedeapsa pentru păcatul lui. Cine va blestema Numele Domnului, va 16 fi pedepsit cu moartea: toată adunarea să-lucidă cu pietre. Fie străin, fie băștinaș, să moară, pentrucă a hulit Numele lui Dumnezeu. Cine va da unui om o lovitură de moarte, să 17 fie pedepsit cu moartea. Cine va da unui dobitoc o lovitură 18 de moarte, să-l înlocuiască: viață pentru viață. Dacă cineva 19 rănește pe aproapele lui, să i se facă așa cum a făcut și el: frîntură pentru frîntură, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte; 20 să i se facă aceeaș rană pe care a făcut-o el aproapelui său. Cine va ucide un dobitoc, să-l înlocuiască; dar cine va ucide 21 un om, să fie pedepsit cu moartea. Să aveți aceeaș lege pentru 22 străin ca și pentru băștinaș; căci Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru.” Moise a vorbit copiilor lui Israel; au scos afară din 23 tabără pe cel ce hulise, și l-au ucis cu pietre. Copiii lui Israel au făcut după porunca pe care o dăduse lui Moise Domnul.

Domnul a vorbit cu Moise pe muntele Sinai, și a zis: “Vor- **25, 2**
bește copiilor lui Israel, și spune-le: ,Cînd veți intra în țara pe care v’o dau, pămîntul să se odihnească, să țină un Sabat în cinstea Domnului. Șase ani să-ți semeni ogorul, șase ani să-ți 3 tai via, și să strîngi roadele. Dar anul al șaptelea să fie un 4 Sabat, o vreme de odihnă pentru pămînt, un Sabat ținut în cinstea Domnului: în anul acela să nu-ți semeni ogorul, și să nu-ți tai via. Să nu seceri ce va ieși din grăunțele căzute dela 5 seceriș, și să nu culegi strugurii din via ta netăiată: acesta să fie un an de odihnă pentru pămînt. Ceeace va ieși dela 6 sine din pămînt în timpul Sabatului lui, să vă slujească de hrană, ție, robului și roabei tale, celui tocmit de tine cu ziua și străinului care locuiește cu tine, vitelor tale și fiarelor din 7 țara ta; tot venitul pămîntului să slujească de hrană. Să nu- 8

meri șapte săptămîni de ani, de șapte ori șapte ani, și zilele acestor șapte săptămîni de ani vor face patruzeci și nouă de ani. 'n a zecea zi a lunii a șaptea, să pui să sune cu trîmbița răsunătoare; în ziua ispășirii, să sunați cu trîmbița în toată țara voastră. Și să sfințiți astfel anul al cincizecilea, să vestiți slobozenia în țară pentru toți locuitorii ei: acesta să fie pentru voi anul de veselie; fiecare din voi să se întoarcă la moșia lui, și fiecare din voi să se întoarcă în familia lui. Anul al cincizecilea să fie pentru voi anul de veselie; atunci să nu sămănați, să nu secerăți ce vor aduce ogoarele dela ele, și să nu culegeți via netăiată. Căci este anul de veselie: să-l priviți ca ceva sfînt. Să mîncăți ce vă vor da ogoarele voastre. 'n anul acesta de veselie, fiecare din voi să se întoarcă la moșia lui. Dacă vindeți ceva aproapelui vostru, sau dacă cumpărați ceva dela aproapele vostru, niciunul din voi să nu înșele pe fratele lui. Să cumperi dela aproapele tău, socotind anii dela anul de veselie, și el să-ți vîndă socotind anii de rod. Cu cît vor fi mai mulți ani, cu atît să ridici prețul; și cu cît vor fi mai puțini ani, cu atît să-l scazi; căci el îți vinde numai numărul secerișurilor. Niciunul din voi să nu înșele deci pe aproapele lui, și să te temi de Dumnezeuul tău; căci Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru. 'mpliniți legile Mele, păziți poruncile Mele și împliniți-le; și veți locui fără frică în țară. Țara își va da rodurile, veți mînce din ele și vă veți sătura, și veți locui fără frică în ea. Dacă veți zice: ,Ce vom mînce în anul al șaptelea, fiindcă nu vom sămăna și nu vom strînge rodurile; Eu vă voi da binecuvîntarea Mea în anul al șaselea, și pămîntul va da roade pentru trei ani. Cînd veți sămăna în anul al optulea, veți mînce tot din vechile roduri; pînă la al nouălea an, pînă la noile roduri, veți mînce tot din cele vechi. Pămînturile să nu se vîndă de veci; căci țara este a Mea, iar voi sînteți la Mine ca niște străini și venetici. De aceea în toată țara pe care o veți stăpîni, să dați dreptul de răscumpărare pentru pămînturi. Dacă fratele tău sărăcește și vinde o bucată din moșia lui, cel ce are dreptul de răscumpărare, ruda lui cea mai deaproape, să vină și să răscumpere ce a vîndut fratele său. Dacă un om n'are pe nimeni care să aibă dreptul de răs-

cumpărare, și-i stă în putință lui singur să facă răscumpărarea, să socotească anii dela vânzare, să dea înapoi cumpărătorului 27
ce prisosește, și să se întoarcă la moșia lui. Dacă n'are cu ce 28
să-i dea înapoi, lucrul vîndut să rămînă în mîinile cumpărătoru-
lui pînă la anul de veselie; la anul de veselie, el să se întoarcă
la moșia lui, și cumpărătorul să iasă din ea. Dacă un om 29
vinde o casă de locuit într'o cetate înconjurată cu ziduri, să
aibă drept de răscumpărare pînă la împlinirea unui an dela
vînzare; dreptul lui de răscumpărare să țină un an. Dar dacă 30
această casă, așezată într'o cetate înconjurată cu ziduri, nu
este răscumpărată înainte de împlinirea unui an întreg, ea va
rămînea de veci cumpărătorului și urmașilor lui; iar în anul
de veselie să nu iasă din ea. Casele din sate, cari nu sînt în- 31
conjugate cu ziduri, să fie privite ca țarini de pămînt: ele vor
putea fi răscumpărate, și cumpărătorul va ieși din ele în anul
de veselie. Cît privește cetățile Leviților și casele pe cari le 32
vor avea ei în aceste cetăți, Leviții să aibă un drept necurmat
de răscumpărare. Cine va cumpăra dela Leviți o casă, să iasă 33
în anul de veselie din casa vîndută lui și din cetatea în care
o avea; căci casele din cetățile Leviților sînt averea lor în mi-
jlocul copiilor lui Israel. Ogoarele așezate în jurul cetăților 34
Leviților nu se vor putea vinde; căci ei le vor stăpîni de veci.
Dacă fratele tău sărăcește, și nu mai poate munci lîngă tine, 35
să-l sprijinești, fie ca străin, fie ca venetic, ca să trăiască îm-
preună cu tine. Să nu iei dela el nici dobîndă nici camătă: să 36
te temi de Dumnezeuul tău, și fratele tău să trăiască împreună
cu tine. Să nu-i împrumuți banii tăi cu dobîndă, și să nu-i 37
împrumuți merindele tale pe camătă. Eu sînt Domnul, Dum-
nezeul tău, care v'am scos din țara Egiptului, ca să vă dau
țara Canaanului, ca să fiu Dumnezeuul vostru. Dacă fratele 39
tău sărăcește lîngă tine, și se vinde ție, să nu-l pui să-ți facă
muncă de rob. Ci să fie la tine ca un om tocmit cu ziua, ca un 40
venetic; să stea în slujba ta pînă la anul de veselie. Atunci să
iasă dela tine, el și copiii lui cari vor fi cu el, și să se întoarcă
în familia lui, la moșia părinților lui. Căci ei sînt slujitorii 42
Mei, pe cari i-am scos din țara Egiptului; să nu fie vînduți
cum se vînd robii. Să nu-l stăpînești cu asprime, și să te 43

44 temi de Dumnezeuul tău. Dacă vrei să ai robi și roabe, să-i iei
dela neamurile cari vă înconjoară; dela ele să cumpărați robi
45 și roabe. Veți putea să-i cumpărați și dintre copiii străinilor
cari vor locui la tine, și din familiile lor, pe cari le vor naște în
46 țara voastră; ei vor fi averea voastră. 'i puteți lăsa moștenire
copiilor voștri după voi, ca pe o moșie; și puteți să-i țineți ast-
fel robi pe veci. Dar cât despre frații voștri, copiii lui Israel,
niciunul din voi să nu stăpînească pe fratele său cu asprime.
47 Dacă un străin, sau un venetic se îmbogățește, și fratele tău
sărăcește lîngă el, și se vinde străinului care locuiește la tine
48 sau vreunuia din familia străinului, el să aibă dreptul de răs-
cumpărare, după ce se va fi vîndut: unul din frații lui să poată
49 să-l răscumpere. Unchiul lui, sau fiul unchiului lui, sau una
din rudele lui de aproape, va putea să-l răscumpere; sau, dacă
50 are mijloace, să se răscumpere singur. Să facă socoteala cu
cel ce l-a cumpărat, din anul cînd s'a vîndut pînă în anul de
veselie; și prețul de plătit va atîrna de numărul anilor, cari vor
51 fi prețuiți ca ai unui om tocmit cu plată. Dacă mai sînt încă
mulți ani pînă la anul de veselie, își va plăti răscumpărarea
după prețul anilor acelora și să-l scadă din prețul cu care a
52 fost cumpărat; dacă mai rămîn puțini ani pînă la anul de
veselie, să le facă socoteala, și să-și plătească răscumpărarea
53 după acești ani. Să fie la el ca unul tocmit cu anul; și acela la
care va fi, să nu se poarte cu asprime cu el subt ochii tăi. Iar
54 dacă nu este răscumpărat în niciunul din aceste feluri, să iasă
dela el în anul de veselie, el și copiii lui cari vor fi împreună cu
55 el. Căci copiii lui Israel sînt robii Mei; ei sînt robii Mei, pe
cari i-am scos din țara Egiptului. Eu sînt Domnul, Dumnezeuul
vostru.

26 Să nu vă faceți idoli, să nu vă ridicați nici chip cioplit, nici
stîlp de aducere aminte; să nu puneți în țara voastră nici o pi-
atră împodobită cu chipuri, ca să vă închinați înaintea ei; căci
2 Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru. Să păziți Sabatele Mele,
3 și să cinștiți locașul Meu cel sfînt. Eu sînt Domnul. Dacă
veți urma legile Mele, dacă veți păzi poruncile Mele și le veți
4 împlini, vă voi trimete ploi la vreme, pămîntul își va da road-
5 ele, și pomii de pe cîmp își vor da rodurile. Abea veți treiera

grîul, și veți începe culesul viei, și culesul viei va ținea pînă la
sămănătură; veți avea pîne din belșug, veți mînca și vă veți
sătura și veți locui fără frică în țara voastră. Voi da pace în 6
țară, și nimeni nu vă va turbura somnul; voi face să piară din
țară fiarele sălbatice, și sabia nu va trece prin țara voastră.
Veți urmări pe vrăjmașii voștri, și ei vor cădea uciși de sabie 7
înaintea voastră. Cinci din voi vor urmări o sută, și o sută 8
din voi vor urmări zece mii, și vrăjmașii voștri vor cădea uciși
de sabie înaintea voastră. Eu Mă voi întoarce spre voi, vă 9
voi face să creșteți, vă voi înmulți, și 'mi voi ținea legămîntul
Meu cu voi. Veți mînca din roadele cele vechi, și veți scoate 10
afară pe cele vechi, ca să faceți loc celor noi. 'mi voi așeza 11
locașul Meu în mijlocul vostru, și sufletul Meu nu vă va urî.
Voi umbla în mijlocul vostru; Eu voi fi Dumnezeuul vostru, și 12
voi veți fi poporul Meu. Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru, 13
care v'am scos din țara Egiptului, care v'am scos din robie; Eu
am rupt legăturile jugului vostru, și v'am făcut să mergeți cu
capul ridicat. Dar dacă nu Mă ascultați și nu împliniți toate 14
aceste porunci, dacă nesocotiți legile Mele, și dacă sufletul 15
vostru urăște rînduielile Mele, așa încît să nu împliniți toate
poruncile Mele și să rupeți legămîntul Meu, iată ce vă voi face 16
atunci. Voi trimete peste voi groaza, lingoarea și frigurile, cari
vor face să vi se stingă ochii, și să piară viața din voi. Sămînța
o veți sămăna în zădar, căci o vor mînca vrăjmașii voștri. 'mi 17
voi întoarce Fața împotriva voastră, și veți fi bătuți și veți fugi
dinaintea vrăjmașilor voștri; cei ce vă urăsc vă vor subjuga, și
veți fugi fără să fiți urmăriți chiar. Dacă, cu toate acestea, nu 18
Mă veți asculta, vă voi pedepsi de șapte ori mai mult pentru
păcatele voastre. Voi frînge mîndria puterii voastre, voi face 19
ca deasupra voastră cerul să fie de fier, și pămîntul de aramă.
Vi se va istovi puterea fără folos: pămîntul vostru nu-și va da 20
roadele, și pomii de pe pămînt nu-și vor da rodurile. Dacă și 21
după aceasta vă veți împotrivi, și nu veți voi să Mă ascultați,
vă voi lovi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre. Voi 22
trimete împotriva voastră fiarele de pe cîmp, cari vă vor lăsa
fără copii, vă vor nimici vitele, și vă vor împutîna; așa că vă
vor rămînea drumurile pustii. Dacă pedepsele acestea nu vă 23

24 vor îndrepta, și dacă vă veți împotrivi Mie, Mă voi împotrivi
și Eu vouă, și vă voi lovi de șapte ori mai mult pentru păcatele
25 voastre. Voi face să vină împotriva voastră sabie, care va
răsbuna călcarea legământului Meu; și când vă veți strînge în
cetățile voastre, voi trimete ciurma în mijlocul vostru, și veți
26 fi dați în minile vrăjmașului. Când vă voi trimete lipsă de
pîne, zece femei vă vor coace pîne într'un singur cuptor, și
vi se va da pînea cu cîntarul; veți mînca, dar nu vă veți să-
27 tura. Dacă, cu toate acestea, nu Mă veți asculta, și dacă vă
28 veți împotrivi Mie, Mă voi împotrivi și Eu vouă cu minie,
și vă voi pedepsi de șapte ori mai mult pentru păcatele voas-
29 tre. Veți mînca pînă și carnea fiilor voștri, veți mînca pînă și
30 carnea fiicelor voastre. Vă voi nimici înălțimile pentru jertfă,
vă voi dărîma stîlpii închinați soarelui, voi arunca trupurile
voastre moarte peste trupurile moarte ale idolilor voștri, și
31 sufletul Meu vă va urî. Vă voi lăsa cetățile pustii, vă voi
pustii locașurile sfinte, și nu voi mai mirosi mirosul plăcut al
32 tămîii voastre. Voi pustii țara, așa că vrăjmașii voștri cari o
33 vor locui vor rămînea încremenți văzînd-o. Vă voi împrăștia
printre neamuri, și voi scoate sabia după voi. Țara voastră va
34 fi pustiiată, și cetățile voastre vor rămînea pustii. Atunci țara
se va bucura de Sabatele ei, tot timpul cît va fi pustiiată și cît
veți fi în țara vrăjmașilor voștri; atunci țara se va odihni, și
35 se va bucura de Sabatele ei. Tot timpul cît va fi pustiiată, va
avea odihna pe care n'o avusese în anii voștri de Sabat, cînd
36 o locuiați. 'n inima acelora dintre voi cari vor mai rămînea
în viață, în țara vrăjmașilor lor, voi băga frica; și îi va urmări
până și foșnetul unei frunze suflate de vînt; vor fugi ca de sa-
37 bie, și vor cădea fără să fie urmăriți. Se vor prăvăli unii peste
alții ca înaintea săbiei, fără să fie urmăriți. Nu veți putea să
38 stați în picioare în fața vrăjmașilor voștri; veți pieri printre
neamuri, și vă va mînca țara vrăjmașilor voștri. Iar pe aceia
39 dintre voi cari vor mai rămînea în viață, îi va apuca durerea
pentru fărădelegile lor, în țara vrăjmașilor lor; îi va apuca
40 durerea și pentru fărădelegile părinților lor. 'și vor mărturisi
fărădelegile lor și fărădelegile părinților lor, călcările de lege pe
cari le-au săvîrșit față de Mine, și împotrivirea cu care Mi s'au

împotrivit, păcate din pricina căroră și Eu M'am împotrivit 41
lor, și i-am adus în țara vrăjmașilor lor. Și atunci inima lor
netăiată împrejur se va smeri, și vor plăti datoria fărădelegilor
lor. Atunci 'mi voi aduce aminte de legământul Meu cu Iacov, 42
'mi voi aduce aminte de legământul Meu cu Isaac și de legămîn-
tul Meu cu Avraam, și 'mi voi aduce aminte de țară. Țara însă 43
va trebui să fie părăsită de ei, și se va bucura de Sabatele ei în
timpul când va rămînea pustiită departe de ei; și ei vor plăti
datoria fărădelegilor lor, pentrucă au nesocotit poruncile Mele,
și pentrucă sufletul lor a urît legile Mele. Dar, și când vor fi 44
în țara vrăjmașilor lor, nu-i voi lepăda de tot, și nu-i voi urî
până acolo încît să-i nimicesc de tot, și să rup legământul Meu
cu ei; căci Eu sînt Domnul, Dumnezeul lor. Ci 'mi voi aduce 45
aminte spre binele lor de vechiul legământ, prin care i-am scos
din țara Egiptului, în fața neamurilor, ca să fiu Dumnezeul lor.
Eu sînt Domnul.” Acestea sînt rînduielile, poruncile și legile, 46
pe cari le-a statornicit Domnul între El și copiii lui Israel, pe
muntele Sinai, prin Moise.

Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Vorbește copiilor lui 27
Israel, și spune-le: ,Cînd se vor face juruințe Domnului, dacă 2
e vorba de oameni, ei să fie ai Domnului, după prețuirea ta.
Iar prețuirea pe care o vei face unui bărbat dela douăzeci pînă 3
la șasezeci de ani, să fie de cincizeci de sicli de argint, după
siclul sfîntului locaș: dacă este femeie, prețuirea să fie de 4
treizeci de sicli. Dela cinci pînă la douăzeci de ani, prețuirea 5
să fie de douăzeci de sicli pentru un băiat, și de zece sicli pen-
tru o fată. Dela o lună pînă la cinci ani, prețuirea să fie de 6
cinci sicli de argint pentru un băiat, și de trei sicli de argint
pentru o fată. De la șasezeci de ani în sus, prețuirea să fie 7
de cincisprezece sicli pentru un bărbat, și de zece sicli pentru
o femeie. Dacă cel ce a făcut juruința este prea sărac ca să 8
plătească prețuirea aceasta făcută de tine, să-l aducă la preot,
să-l prețuiască; și preotul să facă o prețuire potrivit cu mi-
jloacele omului aceluia. Dacă este vorba de dobitoacele cari 9
pot fi aduse ca jertfă Domnului, orice dobitoc care se va da
Domnului, va fi ceva sfînt. Să nu-l schimbe, și să nu pună 10
unul rău în locul unuia bun, nici unul bun în locul unuia rău;

dacă s'ar întâmpla să se înlocuiască un dobitoc cu altul, și unul
11 și celalt va fi sfânt. Dacă este vorba de dobitoacele necurate,
cari nu pot fi aduse ca jertfă Domnului, să aducă dobitocul la
12 preot, care-i va face prețuirea după cum va fi bun sau rău, și
13 va rămînea la prețuirea preotului. Dacă vrea să-l răscumpere,
14 să mai adauge o cincime la prețuirea lui. Dacă cineva își închină
Domnului casa, hărăzind-o Domnului ca un dar sfânt, preotul
să-i facă prețuirea după cum va fi bună sau rea, și să rămînă
15 la prețuirea făcută de preot. Dacă cel ce și-a închinat Domnului
casa, vrea s'o răscumpere, să adauge o cincime la prețul
16 prețuirii ei, și va fi a lui. Dacă cineva închină Domnului un
ogor din moșia lui, prețuirea ta să fie după cîtimea de sămînță
pe care o dă, și anume cincizeci de sicli de argint pentru un
17 omer de sămînță de orz. Dacă își închină Domnului ogorul,
cu începere chiar din anul de veselie, să rămînă la prețuirea
18 ta; dar dacă își închină Domnului ogorul după anul de veselie,
atunci preotul să-i socotească prețul după numărul anilor cari
mai rămîn pînă la anul de veselie, și să-l scadă din prețuirea
19 ta. Dacă cel ce și-a închinat Domnului ogorul, vrea să-l răscumpere,
atunci să mai adauge o cincime la argintul prețuit
20 de tine, și ogorul să rămînă al lui. Dacă nu-și răscumpără
ogorul, și-l vinde altui om, nu va mai putea fi răscumpărat.
21 Și cînd va ieși cumpărătorul din el la anul de veselie, ogorul
acela să fie închinat Domnului, ca ogor hărăzit Lui; să fie moșia
22 preotului. Dacă cineva închină Domnului un ogor cumpărat
de el, care nu face parte din moșia lui, preotul să-i socotească
23 prețul după cît face prețuirea pînă la anul de veselie, și omul
acela să plătească în aceeași zi prețul hotărît de tine, ca lucru
24 închinat Domnului. 'n anul de veselie, ogorul să se întoarcă
la acela dela care fusese cumpărat și din moșia căruia făcea
25 parte. Toate prețuirile să se facă în sicli sfîntului locaș: siclul
26 are douăzeci de ghere. Nimeni nu va putea să închine Domnului
pe întîiul născut din vita lui, care chiar este al Domnului
27 ca întîi născut; fie bou, fie miel, este al Domnului. Dacă este
vorba însă de un dobitoc necurat, să-l răscumpere cu prețul
prețuit de tine, mai adăugînd încă o cincime; dacă nu este răscumpărat,
28 să fie vîndut după prețuirea ta. Tot ce va dărui un

om Domnului prin făgăduință, din ce are, nu va putea nici să se vîndă, nici să se răscumpere: fie om, fie dobitoc, fie un ogor din moșia lui; tot ce va fi dăruit Domnului prin făgăduință, va fi un lucru prea sfînt pentru Domnul. Niciun om închinat 29 Domnului prin făgăduință nu va putea fi răscumpărat, ci va fi omorît. Orice zeciuială din pămînt, fie din roadele pămîntului, fie din rodul pomilor, este a Domnului; este un lucru închinat Domnului. Dacă vrea cineva să răscumpere ceva din zeciuiala lui, să mai adauge o cincime. Orice zeciuială din cirezi și din turme, din tot ce trece subt toiag, să fie o zeciuială închinată Domnului. Să nu se cerceteze dacă dobitocul este bun sau rău, și să nu se schimbe; dacă se înlocuiește un dobitoc cu un altul, și unul și celalt va fi sfînt, și nu vor putea fi răscumpărați”. Acestea sînt poruncile, pe cari le-a dat lui Moise Domnul pentru copiii lui Israel, pe muntele Sinai. 34

NUMERI

---

1 **D**omnul a vorbit lui Moise în pustia Sinai, în cortul în-
tîlnirii, în cea dintîi zi a lunii a doua, în al doilea an
2 după ieșirea lor din țara Egiptului. El a zis: “Faceți
numărătoarea întregii adunări a copiilor lui Israel,
după familiile lor, după casele părinților lor, numărînd pe cap
3 numele tuturor bărbaților, dela vîrsta de douăzeci de ani în
sus, pe toți cei din Israel cari sînt în stare să poarte armele;
4 să le faceți numărătoarea după cetele lor, tu și Aaron. Să
fie cu voi cîte un bărbat de fiecare seminție, căpetenie a ca-
5 sei părinților săi. Iată numele bărbaților cari vor fi împreună
6 cu voi. Pentru Ruben: Elișur, fiul lui Ședeur; pentru Simeon:
7 Șelumiel, fiul lui Țurișadai; pentru Iuda: Nahșon, fiul lui Am-
8, 9 inadab; pentru Isahar: Netaneel, fiul lui Țuar; pentru Zabu-
10 lon: Eliab, fiul lui Helon; pentru fiii lui Iosif, -pentru Efraim:
Elișama, fiul lui Amihud; pentru Manase: Gamliel, fiul lui
11, 12 Pedahșur; pentru Beniamin: Abidan, fiul lui Ghideoni; pen-
13 tru Dan: Ahiezer, fiul lui Amișadai; pentru Așer: Paguiel,
14, 15 fiul lui Ocran; pentru Gad: Eliasaf, fiul lui Deuel; pentru
16 Neftali: Ahira, fiul lui Enan. Aceștia sînt cei ce au fost aleși
de adunare, mai marii semințiilor părinților lor, căpeteniile mi-
17 ilor lui Israel. Moise și Aaron au luat pe bărbații aceștia cari
18 fuseseră chemați pe nume, și au strîns toată adunarea, în cea
dintîi zi a lunii a doua. I-au trecut în cărțile cari cuprindeau
spița neamului, după familiile lor, după casele părinților lor,
numărînd pe cap numele bărbaților dela vîrsta de douăzeci
19 de ani în sus. Moise a făcut numărătoarea în pustia Sinai,
cum îi poruncise Domnul. Au trecut în cărțile neamului pe
20 fiii lui Ruben, întîiul născut al lui Israel, după familiile lor,
după casele părinților lor, numărînd pe cap numele tuturor
bărbaților, dela vîrsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei
21 în stare să poarte armele: bărbații din seminția lui Ruben
ieșiți la numărătoare, au fost patruzeci și șase de mii cinci

sute. Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui Simeon, după 22
familiile lor, după casele părinților lor; le-au făcut numără-
toarea, numărînd pe cap numele tuturor bărbaților dela vîrsta
de douăzeci de ani în sus, toți cei în stare să poarte armele:
bărbații din seminția lui Simeon ieșiți la numărătoare, au fost 23
cincizeci și nouă de mii trei sute. Au trecut în cărțile ne- 24
amului pe fiii lui Gad, după familiile lor, după casele părinților
lor, numărînd numele bărbaților dela vîrsta de douăzeci de
ani în sus, pe toți cei în stare să poarte armele: bărbații din 25
seminția lui Gad ieșiți la numărătoare, au fost patruzeci și
cinci de mii șase sute cincizeci. Au trecut în cărțile neamului 26
pe fiii lui Iuda, după familiile lor, după casele părinților lor,
numărînd numele bărbaților dela vîrsta de douăzeci de ani în
sus, pe toți cei în stare să poarte armele: bărbații din sem- 27
inția lui Iuda ieșiți la numărătoare, au fost șaptezeci și patru
de mii șase sute. Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui Isa- 28
har, după familiile lor, după casele părinților lor, numărînd
numele bărbaților dela vîrsta de douăzeci de ani în sus, pe
toți cei în stare să poarte armele: bărbații din seminția lui 29
Isahar, ieșiți la numărătoare, au fost cincizeci și patru de mii
patru sute. Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui Zabulon, 30
după familiile lor, după casele părinților lor, numărînd numele
bărbaților dela vîrsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei
în stare să poarte armele: bărbații din seminția lui Zabulon 31
ieșiți la numărătoare, au fost cincizeci și șapte de mii patru
sute. Au trecut în cărțile neamului dintre fiii lui Iosif, pe 32
fiii lui Efraim, după familiile lor, după casele părinților lor,
numărînd numele bărbaților dela vîrsta de douăzeci de ani în
sus, pe toți cei în stare să poarte armele: bărbații din sem- 33
inția lui Efraim ieșiți la numărătoare, au fost patruzeci de mii
cinci sute. Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui Manase, 34
după familiile lor, după casele părinților lor, numărînd numele
bărbaților dela vîrsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei în
stare să poarte armele: bărbații din seminția lui Manase ieșiți 35
la numărătoare, au fost treizeci și două de mii două sute. Au 36
trecut în cărțile neamului pe fiii lui Beniamin, după familiile
lor, după casele părinților lor, numărînd numele bărbaților dela

vîrsta de douăzeci de ani în sus, pe toți cei în stare să poarte
37 armele: bărbații din seminția lui Beniamin ieșiți la numără-
38 toare, au fost treizeci și cinci de mii patru sute. Au trecut
în cărțile neamului pe fiii lui Dan, după familiile lor, după
casele părinților lor, numărînd numele bărbaților dela vîrsta
de douăzeci de ani în sus, pe toți cei în stare să poarte armele:
39 bărbații din seminția lui Dan ieșiți la numărătoare, au fost
40 șasezeci și două de mii șapte sute. Au trecut în cărțile ne-
amului pe fiii lui Așer, după familiile lor, după casele părinților
lor, numărînd numele bărbaților dela vîrsta de douăzeci de
41 ani în sus, pe toți cei în stare să poarte armele: bărbații din
seminția lui Așer, ieșiți la numărătoare, au fost patruzeci și
42 una de mii cinci sute. Au trecut în cărțile neamului pe fiii lui
Neftali, după familiile lor, după casele părinților lor, numărînd
numele bărbaților dela vîrsta de douăzeci de ani în sus, pe toți
43 cei în stare să poarte armele: bărbații din seminția lui Nef-
tali ieșiți la numărătoare, au fost cincizeci și trei de mii patru
44 sute. Aceștia sînt aceia a căror numărătoare a fost făcută de
Moise și Aaron, și de cei doisprezece bărbați, mai mari ai lui
Israel; era cîte un bărbat pentru fiecare din casele părinților
45 lor. Toți aceia dintre copiii lui Israel ieșiți la numărătoare,
după casele părinților lor, dela vîrsta de douăzeci de ani în sus,
46 toți aceia din Israel cari erau în stare să poarte armele, toți
cei ieșiți la numărătoare, au fost șase sute trei mii cincisute
47 cinci zeci. Leviții, după seminția părinților lor, n’au intrat în
48 numărătorea aceasta. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
49 “Să nu faci numărătorea seminției lui Levi, și să nu-i numeri
50 capetele în mijlocul celorlalți copii ai lui Israel. Dă în grija
Leviților cortul întîlnirii, toate uneltele lui și tot ce ține de el.
Ei vor duce cortul și toate uneltele lui, vor face slujba în el,
51 și vor tăbări în jurul cortului. Cînd va porni cortul, Leviții
să-l desfacă; și cînd se va opri cortul, Leviții să-l întindă; iar
străinul care se va apropia de el, să fie pedepsit cu moartea.
52 Copiii lui Israel să tăbărască fiecare în tabăra lui, fiecare lîngă
53 steagul lui, după cetele lor. Dar Leviții să tăbărască în ju-
rul cortului întîlnirii, pentru ca să nu izbucneasă mînia Mea
împotriva adunării copiilor lui Israel; și Leviții să aibă paza

cortului întîlnirii.” Copiii lui Israel au făcut întocmai după 54
toate poruncile, pe cari le dăduse lui Moise Domnul; așa au
făcut.

Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și a zis: “Copiii lui 2, 2
Israel au să tăbărescă fiecare lîngă steagul lui, sub semnele
casei părinților lui; să tăbărescă în fața și împrejurul cortului
întîlnirii. La răsărit, tabăra lui Iuda, cu steagul ei, și cu oștirile 3
ile sale. Acolo să tăbărescă mai marele fiilor lui Iuda, Nahșon,
fiul lui Aminadab, cu oștirea lui, alcătuită din șaptezeci și pa- 4
tru de mii șase sute de oameni, ieșiți la numărătoare. Lîngă el 5
să tăbărescă seminția lui Isahar, și mai marele fiilor lui Isahar,
Netaneel, fiul lui Țuar, cu oștirea lui, alcătuită din cincizeci 6
și patru de mii patru sute de oameni, ieșiți la numărătoare;
apoi seminția lui Zabulon, și mai marele fiilor lui Zabulon, 7
Eliab, fiul lui Helon, cu oștirea lui, alcătuită din cincizeci 8
și șapte de mii patru sute de oameni, ieșiți la numărătoare.
Toți cei din tabăra lui Iuda, ieșiți la numărătoare, sînt o sută 9
optzeci și șase de mii patru sute de bărbați, după oștirea lor.
Ei să pornească cei dintîi. La miazăzi, tabăra lui Ruben, cu 10
steagul ei, și cu oștirile ei. Acolo să tăbărescă mai marele
fiilor lui Ruben, Elițur, fiul lui Ședeur, cu oștirea lui, alcă- 11
tuită din patruzeci și șase de mii cinci sute de bărbați, ieșiți
la numărătoare. Lîngă el să tăbărescă seminția lui Simeon și 12
mai marele fiilor lui Simeon, Șelumiel, fiul lui Țurișadai, cu 13
oștirea lui, alcătuită din cincizeci și nouă de mii trei sute de
oameni, ieșiți la numărătoare; apoi seminția lui Gad, și mai 14
marele fiilor lui Gad, Elisa, fiul lui Deuel, cu oștirea lui, alcă- 15
tuită din patruzeci și cinci de mii șase sute cincizeci de oameni,
ieșiți la numărătoare. Toți cei din tabăra lui Ruben, ieșiți la 16
numărătoare, sînt o sută cincizeci și unu de mii patru sute cin-
cizeci de oameni, după oștirile lor. Ei să pornească în al doilea 17
rînd. Apoi va porni cortul întîlnirii, împreună cu tabăra Lev-
iților, așezată în mijlocul celorlalte tabere. Pe drum vor ținea
șirul în care au tăbărît, fiecare la rîndul lui, după steagul lui.
La apus, tabăra lui Efraim, cu steagul său, și cu oștirile sale. 18
Acolo să tăbărescă mai marele fiilor lui Efraim, Elișama, fiul
lui Amihud, cu oștirea lui, alcătuită din patruzeci de mii cinci 19

20 sute de oameni, ieșiți la numărătoare. Lîngă el să tăbărască
seminția lui Manase și mai marele filor lui Manase, Gamliel,
21 fiul lui Pedahțur, cu oștirea lui, alcătuită din treizeci și două
22 de mii două sute de oameni, ieșiți la numărătoare; apoi sem-
inția lui Benjamin și mai marele filor lui Benjamin, Abidan,
23 fiul lui Ghideoni, cu oștirea lui, alcătuită din treizeci și cinci
24 de mii patru sute de oameni, ieșiți la numărătoare. Toți cei
din tabăra lui Efraim, ieșiți la numărătoare, sînt o sută opt
mii o sută de oameni, după oștirile lor. Ei să pornească în
25 al treilea rînd. La miază noapte, tabăra lui Dan, cu steagul
ei, și cu oștirile ei. Acolo să tăbărască mai marele filor lui
26 Dan, Ahiezer, fiul lui Amișadai, cu oștirea lui, alcătuită din
șasezeci și două de mii șapte sute de oameni, ieșiți la numără-
27 toare. Lîngă el să tăbărască seminția lui Așer și mai marele
28 filor lui Așer. Paguiel, fiul lui Ocran, cu oștirea lui, alcātu-
ită din patruzeci și unu de mii cinci sute de oameni, ieșiți la
29 numărătoare; apoi seminția lui Neftali, și mai marele filor lui
30 Neftali, Ahira, fiul lui Enan, cu oștirea lui, alcătuită din cin-
cizeci și trei de mii patru sute de oameni, ieșiți la numărătoare.
31 Toți cei din tabăra lui Dan, ieșiți la numărătoare, sînt o sută
cincizeci și șapte de mii șase sute de oameni. Ei să pornească
32 cei din urmă, după steagul lor. Aceștia sînt copiii lui Israel
ieșiți la numărătoare, după casele părinților lor. Toți cei ieșiți
la numărătoare, și cari au alcătuit taberile, după oștirile lor,
33 au fost șase sute trei mii cinci sute cincizeci. Leviții, după
porunca pe care o dăduse lui Moise Domnul' n'au intrat la
34 numărătoare în mijlocul copiilor lui Israel. Și copiii lui Israel
au făcut întocmai după toate poruncile, pe cari le dăduse lui
Moise Domnul. Așa tăbărau ei, după steagurile lor; și astfel
porneau la drum, fiecare după familia lui, după casa părinților
lui.

3 Iată sămînța lui Aaron și a lui Moise, pe vremea cînd a
2 vorbit Domnul cu Moise, pe muntele Sinai. Iată numele fiilor
lui Aaron: Nadab, întiul născut, Abihu, Eleazar și Itamar.
3 Acestea sînt numele fiilor lui Aaron, cari au primit ungerea
4 preoțească, și cari au fost închinați în slujba preoției. Nadab
și Abihu au murit înaintea Domnului, cînd au adus înaintea

Domnului foc străin, în pustia Sinai; ei n'aveau fii. Eleazar și Itamar au împlinit slujba preoției, în fața tatălui lor Aaron. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Apropie seminția lui Levi, și pune-o înaintea preotului Aaron, ca să fie în slujba lui. Ei să aibă grijă de tot ce este dat în paza lui și de tot ce este poruncit întregii adunări, înaintea cortului întâlnirii: să facă slujba cortului. Să aibă grijă de toate uneltele cortului întâlnirii, și de tot ce este poruncit copiilor lui Israel: ei să facă slujba cortului. Să dai pe Leviți lui Aaron și fiilor lui; ei să-i fie dați lui în totul, din partea copiilor lui Israel. Pe Aaron și pe fiii lui să-i pui să păzească slujba preoției lor; iar străinul care se va apropia, să fie pedepsit cu moartea.” Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Iată că am luat pe Leviți din mijlocul copiilor lui Israel, în locul tuturor întâilor născuți, cari se nasc întâi dintre copiii lui Israel; și Leviții vor fi ai Mei. Căci orice întâi născut este al Meu; în ziua când am lovit pe toți întâii născuți din țara Egiptului, Mi-am închinat Mie pe toți întâii născuți din Israel, atît din oameni cît și din dobitoace: ei vor fi ai Mei. Eu sînt Domnul.” Domnul a vorbit lui Moise, în pustia Sinai, și a zis: “Fă numărătoarea copiilor lui Levi, după casele părinților lor, după familiile lor; și anume, fă numărătoarea tuturor celor de parte bărbătească, dela vîrsta de o lună în sus. Moise le-a făcut numărătoarea, după porunca Domnului, întocmai cum poruncise. Iată cari sînt fiii lui Levi, după numele lor: Gherșon, Chehat și Merari. - Iată numele fiilor lui Gherșon, după familiile lor: Libni și Șimei. Iată fiii lui Chehat, după familiile lor: Amram, Ițehar, Hebron și Uziel; și fiii lui Merari, după familiile lor: Mahli și Muși. Acestea sînt familiile lui Levi, după casele părinților lor. Din Gherșon se pogoară familia lui Libni și familia lui Șimei, alcătuint familiile Gherșoniților. Cei ieșiți la numărătoare, cînd au numărat pe toți bărbații dela vîrsta de o lună în sus, au fost șapte mii cinci sute. Familiile Gherșoniților tăbărau înapoia cortului la apus. Căpetenia casei părintești a Gherșoniților era Elisaf, fiul lui Lael. 'n ce privește cortul întâlnirii, în grija fiilor lui Gherșon era dat: cortul și acoperișul cortului, învelitoarea acoperișului cortului și perdeaua de

26 la ușa cortului întîlnirii; apoi pînzele curții și perdeaua de
la poarta curții cortului de jur împrejurul cortului și altaru-
27 lui, și toate funiile pentru slujba cortului. Din Chehat se
pogoară familia Amramiților, familia Ițehariților, familia He-
broniților și familia Uzielților, alcătuiind familiile Chehatiților.
28 Numărînd pe toți bărbații dela vîrsta de o lună în sus, s'au
găsit opt mii șase sute de bărbați, însărcinați cu îngrijirea sfîn-
29 tului locaș. Familiile fiilor lui Chehat tăbărau în partea de
30 miazăzi a cortului. Căpetenia casei părintești a familiilor
31 Chehatiților era Elișafan, fiul lui Uziel. 'n grija lor au dat
chivotul, masa, sfeșnicul, altarele, uneltele sfîntului locaș, cu
cari își făceau slujba, perdeaua dinlăuntru, și tot ce ține de
32 ea. Căpetenia căpeteniilor Leviților era Eleazar, fiul preo-
tului Aaron; el avea privigherea asupra celor însărcinați să
33 îngrijească de sfîntul locaș. Din Merari se pogoară familia
lui Mahli și familia lui Muși, alcătuiind familiile Merariților.
34 Cei ieșiți la numărătoare, cînd au numărat pe toți bărbații de
la vîrsta de o lună în sus, au fost șase sute de mii două sute.
35 Căpetenia casei părintești a familiilor lui Merari era Țuriel, fiul
lui Abihail. Ei tăbărau în partea de miazănoapte a cortului.
36 'n paza și grija fiilor lui Merari au dat: scîndurile cortului,
drugii, stîlpii și picioarele lor, toate uneltele și tot ce ține de
37 ele; apoi stîlpii curții de jur împrejur, picioarele lor, țărșii lor
38 și funiile lor. Moise, Aaron și fiii lui tăbărau înaintea cortului,
la răsărit, înaintea cortului întîlnirii, spre răsăritul soarelui; ei
aveau să îndeplinească la sfîntul locaș, tot ce fusese poruncit
39 copiilor lui Israel; iar străinul care se va apropia, să fie pedep-
sit cu moartea. Toți Leviții a căror numărătoare au făcut-o
Moise și Aaron, după porunca Domnului, după familiile lor,
toți bărbații, dela vîrsta de o lună în sus, au fost douăzeci
40 și două de mii. Domnul a zis lui Moise: "Fă numărătorea
tuturor întîilor născuți de parte bărbătească dintre copiii lui
Israel, dela vîrsta de o lună în sus, și numără-i după numele
41 lor. Să iei pe Leviți pentru Mine, Domnul, în locul tuturor
întîilor născuți din copiii lui Israel, și vitele Leviților în locul
42 tuturor întîilor născuți din vitele copiilor lui Israel!" Moise
a făcut numărătorea tuturor întîilor născuți dintre copiii lui

Israel, după porunca pe care i-o dăduse Domnul. Toți întâii 43
născuți de parte bărbătească, a căror numărătoare au făcut-
o, numărându-le numele, dela vârsta de o lună în sus, au fost
douăzeci și două de mii două sute șapte zeci și trei. Dom- 44
nul a vorbit lui Moise, și a zis: “Ia pe Leviți în locul tuturor 45
întiilor născuți din copiii lui Israel, și vitele Leviților în locul
vitelor lor; și Leviții vor fi ai Mei. Eu sînt Domnul. Pentru 46
răscumpărarea celor două sute șaptezeci și trei, cari trec peste
numărul Leviților, dintre întâii născuți ai copiilor lui Israel,
să iei cîte cinci sicli de cap, după siclul sfîntului locaș, care 47
este de douăzeci de ghere. Să dai argintul acesta lui Aaron 48
și fiilor lui, pentru răscumpărarea celor ce trec peste numărul
Leviților.” Moise a luat argintul pentru răscumpărarea celor 49
ce treceau peste numărul celor răscumparați de Leviți; a luat 50
argintul întiilor născuți din copiii lui Israel: o mie trei sute
șasezeci și cinci de sicli, după siclul sfîntului locaș. Și Moise 51
a dat argintul de răscumpărare lui Aaron și fiilor lui, după
porunca Domnului, cum poruncise lui Moise Domnul.

Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și a zis: “Numără 4, 2
pe fiii lui Chehat dintre copiii lui Levi, după familiile lor, după
casele părinților lor, dela vârsta de treizeci de ani în sus, pînă 3
la vârsta de cincizeci de ani, pe toți cei destoinici să facă vreo
slujbă la cortul întîlnirii. Iată slujbele fiilor lui Chehat, în 4
cortul întîlnirii: ele privesc Locul prea sfînt. La pornirea 5
taberii, Aaron și fiii lui să vină să dea jos perdeaua dinlăun-
tru, și să acopere cu ea chivotul mărturieii; să pună deasupra 6
ei o învelitoare de piele de vițel de mare, și să întindă pe dea-
supra un covor făcut în întregime din materie albastră; apoi
să pună drugii chivotului. Să întindă un covor albastru peste 7
masa pînilor pentru punerea înainte, și deasupra să pună stră-
chinile, cățuile, ceștile și potirele pentru jertfele de băutură;
deasupra să fie și pînea care se pune necurmat înaintea Dom- 8
nului; peste toate aceste lucruri să întindă un covor cărmiziu, 8
și să-l acopere cu o învelitoare de piele de vițel de mare; apoi
să pună drugii mesei. Să ia un covor albastru, și să acopere 9
sfeșnicul, candelile lui, mucările lui, cenușarele lui și toate
vasele lui pentru untdelemn, cari se întrebuițează pentru slu-

10 jba lui; să-l pună cu toate uneltele lui într'o învelitoare de
11 piele de vițel de mare; apoi să-l pună pe targă. Peste altarul
de aur să întindă un covor albastru, și să-l acopere cu o înveli-
12 toare de piele de vițel de mare; apoi să-i pună drugii. Să ia
apoi toate uneltele întrebuințate pentru slujbă în sfântul locaș,
și să le pună într'un covor albastru, și să le acopere cu o în-
velitoare de piele de vițel de mare; apoi să le pună pe targă.
13 Să ia cenușa din altar, și să întindă peste altar un covor de
14 purpură; să pună deasupra toate uneltele pentru slujba lui,
tigăile pentru cărbuni, furculițele, lopețile, ligheanele, toate
uneltele altarului, și deasupra să întindă o învelitoare de piele
15 de vițel de mare; apoi să-i pună drugii. Dupăce Aaron și
fiii lui vor isprăvi de acoperit sfântul locaș și toate uneltele
sfântului locaș, fiii lui Chehat să vină, la pornirea taberii, ca
să le ducă; dar să nu se atingă de lucrurile sfinte, ca să nu
moară. Acestea sînt lucrurile pe cari au să le ducă fiii lui
16 Chehat din cortul întîlnirii. Eleazar, fiul preotului Aaron, să
aibă subț privigherea lui untdelemnul pentru sfeșnic, tămîia
mirositoare, darul de pîne de toate zilele și untdelemnul pen-
tru ungere; să aibă în grija lui tot cortul și tot ce cuprinde
17 el, sfântul locaș și uneltele lui." Domnul a vorbit lui Moise și
18 lui Aaron, și a zis: "Să nu cumva să puneți neamul familiilor
Chehatiților în primejdie să fie nimic din mijlocul Leviților.
19 Iată ce să faceți pentru ei, ca să trăiască și să nu moară cînd
se vor apropia de Locul prea sfînt: Aaron și fiii lui să vină, și
20 să pună pe fiecare din ei la slujba și sarcina lui. Să nu intre
21 ei să învelească lucrurile sfinte, ca să nu moară." Domnul
22 a vorbit lui Moise, și a zis: "Numără și pe fiii lui Gherșon,
23 după casele părinților lor, după familiile lor; și anume, să
faci numărătoarea, începînd dela vîrsta de treizeci de ani în
sus pînă la vîrsta de cincizeci de ani, a tuturor celor ce sînt
24 în stare să împlinescă vreo slujbă în cortul întîlnirii. Iată
slujbele familiilor Gherșoniților, slujba pe care vor trebui s'o
25 facă și ce vor trebui să ducă. Să ducă covoarele cortului și
cortul întîlnirii, învelitoarea lui și învelitoarea de piele de vițel
de mare, care se pune deasupra, perdeaua de la ușa cortului
26 întîlnirii; pînzele curții și perdeaua dela ușa porții curții, de-

jur împrejurul cortului și altarului, funiile lor și toate uneltele cari țin de ele. Și ei să facă toată slujba privitoare la aceste lucruri. În slujbele lor, fiii Gherșoniților să fie sub poruncile 27
lui Aaron și fiilor lui, pentru tot ce vor duce și pentru toată slujba pe care vor trebui s'o facă; în grija lor să dați tot ce au de dus. Acestea sînt slujbele familiilor fiilor Gherșoniților în 28
cortul întîlnirii, și ce au ei de păzit sub cîrmuirea lui Itamar, fiul preotului Aaron. Să faci numărătoarea fiilor lui Merari, 29
după familiile lor, după casele părinților lor; și anume, să faci numărătoarea, începînd dela vîrsta de treizeci de ani în 30
sus pînă la vîrsta de cincizeci de ani, a tuturor celor ce sînt în stare să facă vreo slujbă în cortul întîlnirii. Iată ce este dat în 31
grija lor și ce au ei de dus, pentru toate slujbele din cortul întîlnirii: scîndurile cortului, drugii lui, stîlpii lui, picioarele lui; stîlpii curții de jur împrejur, picioarele lor, țărșii lor, funiile 32
lor, toate uneltele cari țin de ei și tot ce este rînduit pentru slujba lor. Să spuneți pe nume lucrurile cari sînt date în grija lor și pe cari le au ei de purtat. Acestea sînt slujbele familiilor 33
fiilor lui Merari, toate slujbele pe cari au să le facă ei în cortul întîlnirii, sub cîrmuirea lui Itamar, fiul preotului Aaron.” Moise, Aaron și mai marii adunării au făcut numărătoarea fiilor 34
Chehatiților, după familiile lor și după casele părinților lor, și anume a tuturor acelora cari, dela vîrsta de treizeci de ani 35
în sus, pînă la vîrsta de cincizeci de ani, erau în stare să facă vreo slujbă în cortul întîlnirii. Cei ieșiți la numărătoare, după 36
familiile lor, au fost două mii șapte sute cincizeci. Aceștia 37
sînt cei ieșiți la numărătoare din familiile Chehatiților, toți cei ce făceau vreo slujbă în cortul întîlnirii; Moise și Aaron le-au făcut numărătoarea, după porunca Domnului dată prin Moise. Fiii lui Gherșon ieșiți la numărătoare, după familiile lor și după 38
casele părinților lor, dela vîrsta de treizeci de ani în sus pînă 39
la vîrsta de cincizeci de ani, și anume toți cei ce erau în stare să facă vreo slujbă în cortul întîlnirii, cei ieșiți la numărătoare, 40
după familiile lor, după casele părinților lor, au fost două mii șase sute treizeci. Aceștia sînt cei ieșiți la numărătoare din 41
familiile fiilor lui Gherșon, toți cei ce făceau vreo slujbă în cortul întîlnirii; Moise și Aaron le-au făcut numărătoarea după

42 porunca Domnului. Cei ieșiți la numărătoare dintre familiile
fiilor lui Merari, după familiile lor, după casele părinților lor,
43 dela vârsta de treizeci de ani în sus pînă la vârsta de cincizeci
de ani, toți cei ce erau în stare să facă vreo slujbă în cortul
44 întîlnirii, cei ieșiți la numărătoare, după familiile lor, au fost
45 trei mii două sute. Aceștia sînt cei ieșiți la numărătoare din
familiile fiilor lui Merari; Moise și Aaron le-au făcut numără-
46 toarea după porunca Domnului dată prin Moise. Toți aceia
dintre Leviți a căror numărătoare au făcut-o Moise, Aaron și
mai marii lui Israel, după familiile lor și după casele părinților
47 lor, dela vârsta de treizeci de ani în sus pînă la vârsta de cinci
zeci de ani, toți cei ce erau în stare să facă vreo slujbă și să ducă
48 cortul întîlnirii, toți cei ieșiți la numărătoare, au fost opt mii
49 cincisute optzeci. Le-au făcut numărătoare după porunca
Domnului dată prin Moise, arătînd fiecăruia slujba pe care tre-
buia s'o facă și ce trebuia să ducă; le-au făcut numărătoare
după porunca pe care o dăduse lui Moise Domnul.

5, 2 Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Poruncește copiilor
lui Israel să izgonească din tabără pe orice lepros, și pe oricine
are o lepădare de sămînță, sau este întinat prin atingerea de
3 un mort. Fie bărbați fie femei, să-i scoateți afară din tabără;
să-i scoateți afară, ca să nu spurce tabăra în mijlocul căreia
4 'mi am Eu locuința.” Copiii lui Israel au făcut așa, și i-au
scos afară din tabără; cum poruncise lui Moise Domnul, așa
5 au făcut copiii lui Israel. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
6 “Spune copiilor lui Israel: Cînd un bărbat sau o femeie va
păcătui împotriva aproapelui său, făcînd o călcare de lege față
7 de Domnul, și se va face astfel vinovat, să-și mărturisească pă-
catul, și să dea înapoi în întregime prețul lucrului cîștigat prin
mijloace necinstite, adăugînd a cincea parte; să-l dea acela
8 față de care s-a făcut vinovat. Dacă nu este nimeni care să
aibă drept să ia înapoi lucrul cîștigat prin mijloace necinstite,
lucrul acela să se întoarcă la Domnul, la preot, afară de berbe-
cele adus ca jertfă de ispășire cu care se va face ispășire pentru
9 cel vinovat. Orice dar ridicat din lucrurile închinare Domnu-
lui de copiii lui Israel, să fie al preotului, căruia îi sînt aduse.
10 Lucrurile închinare Domnului vor fi ale preotului: tot ce i se va

da preotului, al lui să fie.” Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: 11
“Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: Dacă păcătuiește nev- 12
asta cuiva față de bărbatul ei, și-i este necredincioasă; dacă 13
altul se culcă cu ea, și lucrul este ascuns de bărbatul ei; dacă
ea s’a pîngărit în ascuns, fără să fie vreun martor împotriva
ei, și fără să fie prinsă asupra faptului; - și dacă bărbatul este 14
apucat de un duh de gelozie și are bănuieli asupra nevastei lui,
care s’a pîngărit, sau dacă este cuprins de un duh de gelozie și
are bănuieli asupra nevastei lui, care nu s’a pîngărit; - omul 15
acela să-și aducă nevasta la preot, și, ca dar de mîncare pentru
ea, să aducă a zecea parte dintr’o efă de floare de făină de orz;
să nu toarne untdelemn pe ea, și să nu pună tămîie pe ea, căci
acesta este un dar de mîncare adus pentru gelozie, un dar de
descoperire, care descopere o fărădelege. Preotul s’o apropie, 16
și s’o pună să stea în picioare înaintea Domnului. Preotul să 17
ia apă sfîntă într’un vas de pămînt; să ia țărîină de pe podeala
cortului și s’o pună în apă. Preotul să pună pe femeie să stea 18
în picioare înaintea Domnului; să descopere capul femeii, și să-
i pună în mîni darul de mîncare adus pentru descoperire, darul
de mîncare adus pentru gelozie; preotul să aibă în mîină apele
amare aducătoare de blestem. Preotul să pună pe femeie să 19
jure, și să-i zică: ,Dacă niciun om nu s’a culcat cu tine, și dacă,
fiind subț puterea bărbatului tău, nu te-ai abătut dela el ca
să te pîngărești cu altul, să nu-ți faci niciun rău aceste ape
amare aducătoare de blestem! Dar dacă, fiind subț puterea 20
bărbatului tău, te-ai abătut dela el și te-ai pîngărit, și dacă
un alt om decît bărbatul tău s’a culcat cu tine, - și preotul 21
să pună pe femeie să jure cu un jurămînt de blestem, și să-i
zică: ,Domnul să te facă să ajungi de blestem și de urgie în
mijlocul poporului tău, făcînd să ți se usuce coapsa și să ți se
umfle pîntecele, și apele acestea aducătoare de blestem să în- 22
tre în măruntaiele tale, ca să facă să ți se umfle pîntecele și să
ți se usuce coapsa; Și femeia să zică: ,Amin! Amin! Preotul 23
să scrie blestemurile acestea într’o carte, apoi să le șteargă cu
apele cele amare. Și să dea femeii să bea apele amare aducă- 24
toare de blestem; și apele aducătoare de blestem vor intra în
ea și-i vor pricinui amărăciunea. Preotul să ia din mînile 25

femeii darul de mîncare adus pentru gelozie, să legene darul într'o parte și într'alta înaintea Domnului, și să-l aducă pe altar. Apoi preotul să ia un pumn din darul acesta, ca aducere aminte, și să-l ardă pe altar. După aceea, să dea femeii să bea apele. Dupăce îi va da să bea apele, dacă ea s'a pîngărit și a fost necredincioasă bărbatului ei, apele aducătoare de blestem vor intra în ea, și-i vor pricinui amarăciunea; pîntecele i se va umfla, coapsa i se va usca, și femeia aceasta va fi de blestem în mijlocul poporului ei. Dar dacă femeia nu s'a pîngărit și este curată, va rămînea neatinsă, și va avea copii. Aceasta este legea asupra geloziei, pentru împrejurarea cînd o femeie, care este subț puterea bărbatului ei, se abate și se pîngărește, și pentru împrejurarea cînd un bărbat, apucat de un duh de gelozie, are bănuieli asupra nevastei lui: preotul s'o pună să stea în picioare înaintea Domnului, și să-i facă întocmai după legea aceasta. Bărbatul va fi scutit de vină, dar femeia aceea își va lua pedeapsa nelegiurii ei."

6, 2 Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: "Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: ,Cînd un bărbat sau o femeie se va despărți de ceilalți, făcînd o juruință de nazireat¹, ca să se închine Domnului, să se ferească de vin și de băutură îmbătătoare; să nu bea nici oțet făcut din vin, nici oțet făcut din vreo băutură îmbătătoare; să nu bea nicio băutură stoarsă din struguri, și să nu mănînce struguri proaspeți nici uscați. 'n tot timpul nazireatului lui, să nu mănînce nimic care vine din viță, dela sîmburi pînă la pielița strugurelui. 'n tot timpul nazireatului, briciul să nu treacă pe capul lui; pînă la împlinirea zilelor pentru cari s'a închinat Domnului, va fi sfînt; să-și lase părul să crească în voie. 'n tot timpul cît s'a făgăduit Domnului prin jurămînt, să nu se apropie de un mort; să nu se pîngărească nici la moartea tatălui său, nici a mamei sale, nici a fratelui său, nici a sorei sale, căci poartă pe cap închinarea Dumnezeului lui. 'n tot timpul nazireatului, să fie închinat Domnului. Dacă moare cineva de moarte năpraznică lîngă el, și capul lui închinat se face astfel necurat, să-și radă capul în ziua curățirii, și anume să și-l radă a șaptea zi. 'n ziua a opta, să aducă preotului două turturele sau doi pui de porumbel, la

ușa cortului întîlnirii. Preotul să jertfească pe unul ca jertfă 11
de ispășire, iar pe celalt ca ardere de tot, și să facă pentru
el ispășirea păcatului lui, făcut cu prilejul mortului. Nazireul
să-și sfințească apoi capul chiar în ziua aceea. Să închine din 12
nou Domnului zilele nazireatului lui dinainte, și să aducă un
miel de un an ca jertfă pentru vină; zilele dinainte nu vor fi
socotite, pentrucă nazireatul lui a fost pîngărit. Iată legea 13
nazireului. 'n ziua cînd se va împlini vremea nazireatului lui,
să fie adus la ușa cortului întîlnirii. Ca dar, să aducă Dom- 14
nului: un miel de un an fără cusur, pentru arderea de tot,
o oaie de un an și fără cusur pentru jertfa de ispășire, și un
berbece fără cusur, pentru jertfa de mulțămire; un coș cu az- 15
imi, turte făcute din floarea făinii, frămîntată cu untdelemn, și
plăcinte fără aluat, stropite cu untdelemn, împreună cu darul
de mîncare și jertfa de băutură obicinuite. Preotul să aducă 16
aceste lucruri înaintea Domnului și să aducă jertfa lui de is-
pășire și arderea de tot; să pregătească berbecule ca jertfă 17
de mulțămire Domnului, împreună cu coșul cu azimi, și să
pregătească și darul lui de mîncare și jertfa lui de băutură.
Nazireul să-și radă, la ușa cortului întîlnirii, capul închinat 18
Domnului; să ia părul capului său închinat Domnului, și să-l
pună pe focul care este sub jertfa de mulțămire. Preotul să 19
ia spata dreaptă fiartă a berbecelui, o turtă nedospită din coș,
și o plăcintă nedospită; și să le pună în mîinile Nazireului, după
ce acesta și-a ras capul închinat Domnului. Preotul să le leg- 20
ene într'o parte și într'alta înaintea Domnului: acesta este un
lucru sfînt, care este al preotului, împreună cu pieptul legănat
și spata adusă ca jertfă prin ridicare. Apoi, nazireul va putea
să bea vin. Aceasta este legea pentru cel ce a făcut juruința 21
de nazireat: acesta este darul lui, care trebuie adus Domnului
pentru nazireatul lui, afară de ce-i vor îngădui mijloacele lui.
Să îplinească tot ce este poruncit pentru juruința pe care a
făcut-o, după legea nazireatului." Domnul a vorbit lui Moise, 22
și a zis: "Vorbește lui Aaron și fiilor lui, și spune-le: „Așa să 23
binecuvîntați pe copiii lui Israel, și să le ziceți: „Domnul să 24
te binecuvinteze, și să te păzească! Domnul să facă să lu- 25
mineze Fața Lui peste tine, și să Se îndure de tine! Domnul 26

27 să-Și înalțe Fața peste tine, și-să-ți dea pacea! Astfel să pună
Numele Meu peste copiii lui Israel, și Eu îi voi binecuvînta.”

7 Cînd a isprăvit Moise de așezat cortul, l-a uns și l-a sfințit
împreună cu toate uneltele lui, precum și altarul cu toate un-
2 eltele lui; le-a uns și le-a sfințit. Atunci mai marii lui Israel,
căpeteniile caselor părinților lor, și-au adus darurile lor: aceș-
3 toare. Ei și-au adus ca dar înaintea Domnului: șase cară
acoperite și doisprezece boi, adică un car la două căpetenii,
și un bou de fiecare căpetenie; și le-au adus înaintea cortului.
4, 5 Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Ia dela ei aceste lucruri,
și să le întrebuițezi pentru slujba cortului întîlnirii; să le dai
6 Leviților, fiecăruia după cum cere slujba lui.” Moise a luat
7 carăle și boii, și le-a dat Leviților. A dat două cară și patru
8 boi fiilor lui Gherșon, după cum cereau slujbele lor; a dat pa-
tru cară și opt boi fiilor lui Merari, după cum cereau slujbele
9 lor, subț cîrmuirea lui Itamar, fiul preotului Aaron. Dar n’a
dat niciunul fiilor lui Chehat, pentrucă, după cum cereau slu-
10 jbele lor, ei trebuiau să ducă lucrurile sfinte pe umeri. Căpe-
teniile și-au adus darurile pentru tîrnosirea altarului, în ziua
cînd l-au uns; căpeteniile și-au adus darurile înaintea altarului.
11 Domnul a zis lui Moise: “Căpeteniile să vină unul cîte unul,
și anume fiecare în cîte o zi deosebită, ca să-și aducă darul
12 pentru tîrnosirea altarului.” Cel ce și-a adus darul în ziua
întîi, a fost Nahșon, fiul lui Aminadab, din seminția lui Iuda.
13 El a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de
sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfin-
tului locaș, amîndouă pline cu floare de făină, frămîntată cu
14 untdelemn, pentru darul de mîncare; o cățuie de aur de zece
15 sicli, plină cu tămîie, un vițel, un berbec, un miel de un an,
16, 17 pentru arderea de tot; un țap, pentru jertfa de ispășire; și,
pentru jertfa de mulțămire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi,
cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Nahșon, fiul lui
18 Aminadab. A doua zi, și-a adus darul Netaneel, fiul lui Țuar,
19 căpetenia lui Isahar. El a adus: o farfurie de argint în greu-
tate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci
de sicli, după siclul sfințului locaș, amîndouă pline cu floare

de făină, frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare; o cățuie de aur de zece sicli, plină cu tămîie; un vițel, un berbece, un miel de un an, pentru arderea de tot; un țap, pentru jertfa de ispășire; și, pentru jertfa de mulțămire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Netaneel, fiul lui Țuar. A treia zi, căpetenia fiilor lui Zabulon, Eliab, fiul lui Helon, a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfântului locaș, amîndouă pline cu floare de făină, frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare; o cățuie de aur de zece sicli, plină cu tămîie; un vițel, un berbece, un miel de un an, pentru arderea de tot; un țap, pentru jertfa de ispășire; și, pentru jertfa de mulțămire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Eliab, fiul lui Helon. A patra zi, căpetenia fiilor lui Ruben, Elițur, fiul lui Ședeur, a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfântului locaș, amîndouă pline cu floare de făină, frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare; o cățuie de aur de zece sicli plină cu tămîie; un vițel, un berbece, un miel de un an, pentru arderea de tot; un țap pentru jertfa de ispășire; și, pentru jertfa de mulțămire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Elițur, fiul lui Ședeur. A cincea zi, capetenia fiilor lui Simeon, Șelumiel, fiul lui Țurișadai, a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfântului locaș, amîndouă pline cu floare de făină, frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare; o cățuie de aur de zece sicli, plină cu tămîie; un vițel, un berbece, un miel de un an, pentru arderea de tot; un țap, pentru jertfa de ispășire; și, pentru jertfa de mulțămire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul de mâncare al lui Șelumiel, fiul lui Țurișadai. A șasea zi, căpetenia fiilor lui Gad, Eliasaf, fiul lui Deuel, a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfântului locaș, amîndouă pline cu floare

de făină frământată cu untdelemn, pentru darul de mîncare;
44, 45 o cățuie de aur de zece sicli, plină cu tămîie; un vițel, un
46 berbece, un miel de un an, pentru arderea de tot; un țap,
47 pentru jertfa de ispășire; și, pentru jertfa de mulțămire, doi
boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a
48 fost darul lui Eliasaf, fiul lui Deuel. A șaptea zi, căpetenia
49 fiilor lui Efraim, Elișama, fiul lui Amihud, a adus: o farfurie
de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de
50 argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfîntului locaș, amîn-
51 două pline cu floare de făină, frământată cu untdelemn, pen-
tru darul de mîncare; o cățuie de aur de zece sicli, plină cu
52, 53 tămîie; un vițel, un berbece, un miel de un an, pentru arderea
de tot: un țap, pentru jertfa de ispășire: și, pentru jertfa de
54 mulțămire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un
an. Acesta a fost darul lui Elișama, fiul lui Amihud. A opta
55 zi, căpetenia fiilor lui Manase, Gamliel, fiul lui Pedațtur, a
adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli,
56 un lighean de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sfîntului
locaș, amîndouă pline cu floare de făină, frământată cu unt-
57 delemn, pentru darul de mîncare; o cățuie de aur de zece
sicli, plină cu tămîie; un vițel, un berbece, un miel de un an,
58, 59 pentru arderea de tot; un țap pentru jertfa de ispășire; și,
pentru jertfa de mulțămire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi,
cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Gamliel, fiul lui
60 Pedațtur. A noua zi, căpetenia fiilor lui Beniamin, Abidan,
61 fiul lui Ghideoni, a adus: o farfurie de argint în greutate de o
sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șapte zeci de sicli,
62 după siclul sfîntului locaș, amîndouă pline cu floare de făină,
frământată cu untdelemn, pentru darul de mîncare; o cățuie
63 de aur de zece sicli, plină cu tămîie; un vițel, un berbece, un
64 miel de un an, pentru arderea de tot; un țap, pentru jertfa de
65 ispășire; și, pentru jertfa de mulțămire, doi boi, cinci berbeci,
cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Abidan,
66 fiul lui Ghideoni. A zecea zi, căpetenia fiilor lui Dan, Ahiezer,
67 fiul lui Amișadai, a adus: o farfurie de argint în greutate de o
sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli,
după siclul sfîntului locaș, amîndouă pline cu floare de făină,

frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare; o cățuie 68
de aur, plină cu tămâie; un vițel, un berbec, un miel de un 69
an, pentru arderea de tot; un țap, pentru jertfa de ispășire; 70
și pentru jertfa de mulțămire, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, 71
cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Ahiezer, fiul lui
Amișadai. A unsprezecea zi, căpetenia fiilor lui Așer, Paguiel, 72
fiul lui Ocran, a adus: o farfurie de argint în greutate de o 73
sută treizeci de sicli, un lighean de argint de șaptezeci de sicli,
după siclul sfântului locaș, amîndouă pline cu floare de făină,
frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare; o cățuie 74
de aur de zece sicli, plină cu tămâie; un vițel, un berbec, un 75
miel de un an, pentru arderea de tot; un țap, pentru jertfa de 76
ispășire; și, pentru jertfa de mulțămire, doi boi, cinci berbeci, 77
cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Paguiel,
fiul lui Ocran. A douăsprezecea zi, căpetenia fiilor lui Neftali, 78
Ahira, fiul lui Enan, a adus: o farfurie de argint în greutate 79
de o sută treizeci de sicli, un lighian de argint de șaptezeci
de sicli, după siclul sfântului locaș, amîndouă pline cu floare
de făină, frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare;
o cățuie de aur de zece sicli, plină cu tămâie; un vițel, un 80, 81
berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot; un țap, 82
pentru jertfa de ispășire; și, pentru jertfa de mulțămire, doi 83
boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost
darul lui Ahira, fiul lui Enan. Acestea au fost darurile aduse 84
de căpeteniile lui Israel pentru tîrnosirea altarului, în ziua cînd
l-au uns. Au fost douăsprezece farfurii de argint, douăsprezece
ligheane de argint, douăsprezece cățuui de aur; fiecare farfurie 85
de argint cîntărea o sută treizeci de sicli, și fiecare lighian cîn-
tărea șaptezeci de sicli, așa că argintul acestor unelte se ridica
în totul la două mii patru sute de sicli, după siclul sfântului
locaș. Au fost douăsprezece cățui de aur pline cu tămâie, cîte 86
zece sicli cățuia, după siclul sfântului locaș; aurul cățuiilor se
ridica în totul la o sută douăzeci de sicli. Toate dobitoacele 87
pentru arderea de tot au fost doisprezece viței, doisprezece
berbeci, doisprezece miei de un an, cu darurile de mâncare
obicinuite, doisprezece țapi, pentru jertfa de ispășire. Toate 88
dobitoacele pentru jertfa de mulțămire: douăzeci și patru de

boi, șasezeci de berbeci, șasezeci de țapi, șasezeci de miei de un an. Acestea au fost darurile aduse pentru tîrnosirea altarului, după ce l-au uns. Cînd intra Moise în cortul întîlnirii ca să vorbească cu Domnul, auzea glasul care-i vorbea de pe capacul ispășirii care era așezat pe chivotul mărturiei, între cei doi heruvimi. Și vorbea cu Domnul.

8, 2 Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Vorbește lui Aaron, și spune-i: Cînd vei așeza candelile în sfeșnic, cele șapte candelile vor trebui să lumineze în partea dinainte a sfeșnicului.”

3 Aaron a făcut așa; a așezat candelile în partea dinainte a

4 sfeșnicului, cum poruncise lui Moise Domnul. Sfeșnicul era de aur bătut; atît piciorul cît și florile lui, erau de aur bătut. Moise făcuse sfeșnicul după chipul, pe care i-l arătase Dom-

5, 6 nul. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Ia pe Leviți din mijlocul copiilor lui Israel, și curățește-i. Iată cum să-i curățești: Stropește-i cu apă ispășitoare; să lase să treacă briciul peste

8 tot trupul lor, să-și spele hainele, și să se curățească. Să ia apoi un vițel, cu darul de mîncare obicinuit, făcut din floare de făină, frămîntată cu untdelemn; și să mai iei un alt vițel

9 pentru jertfa de ispășire. Să apropii pe Leviți înaintea cortului întîlnirii, și să strîngi toată adunarea copiilor lui Israel.

10 Să apropii pe Leviți înaintea Domnului; și copiii lui Israel să-și

11 pună mîinile pe Leviți. Aaron să legene pe Leviți într’o parte și într’alta înaintea Domnului, ca un dar legănat din partea copiilor lui Israel; și să fie închinați astfel în slujba Domnului.

12 Leviții să-și pună mîinile pe capul vițelilor, și să aduci unul ca jertfă de ispășire, și altul ca ardere de tot, ca să faci ispășire

13 pentru Leviți. Să pui pe Leviți în picioare înaintea lui Aaron și înaintea fiilor lui, și să-i legeni într’o parte și într’alta, ca un dar legănat Domnului. Așa să despartiți pe Leviți din mijlocul

15 copiilor lui Israel; și Leviții vor fi ai Mei. După aceea, Leviții să vină să facă slujba în cortul întîlnirii. Astfel să-i curățești

16 și să-i legeni într’o parte și într’alta, ca un dar legănat. Căci ei ’mi sînt dați cu totul din mijlocul copiilor lui Israel: Eu i-am luat pentru Mine în locul întîiilor născuți, din toți întîii

17 născuți ai copiilor lui Israel. Căci orice întîii născut al copiilor lui Israel este al Meu, atît din oameni cît și din dobitoace; Mie

Mi i-am închinat în ziua cînd am lovit pe toți întîii născuți în țara Egiptului. Și Eu am luat pe Leviți în locul tuturor întîilor născuți ai copiilor lui Israel. Am dat pe Leviți în totul lui Aaron și filor lui, din mijlocul copiilor lui Israel, ca să facă slujbă pentru copiii lui Israel în cortul întîlnirii, să facă ispășire pentru copiii lui Israel, și astfel copiii lui Israel să nu fie loviți cu nici o urgie, cînd se vor apropia de sfîntul locaș.” Moise, Aaron și toată adunarea copiilor lui Israel, au făcut cu Leviții tot ce poruncise lui Moise Domnul despre Leviți; așa au făcut copiii lui Israel cu ei. Leviții s’au curățit, și și-au spălat hainele. Aaron i-a legănat într’o parte și într’alta, ca un dar legănat înaintea Domnului, și a făcut ispășire pentru ei, ca să-i curățească. După aceea, Leviții au venit să-și facă slujba în cortul întîlnirii, în fața lui Aaron și a filor lui. ’ntocmai cum poruncise lui Moise Domnul cu privire la Leviți, așa s’a făcut cu ei. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Iată legea privitoare la Leviți. Dela vîrsta de douăzeci și cinci de ani în sus, orice Levit va intra în slujba cortului întîlnirii ca să îndeplinească o slujbă acolo. Dela vîrsta de cincizeci de ani încolo, să iasă din slujbă, și să nu mai slujească. Va putea să ajute pe frații lui în cortul întîlnirii, să păzească ce le este dat în grijă; dar să nu mai facă slujbă. Așa să faci cu Leviții în ce privește slujbele lor.”

Domnul a vorbit lui Moise, în pustia Sinai, în luna întîi a anului al doilea, după ieșirea lor din țara Egiptului. Și a zis: “Copiii lui Israel să prăznuiască Paștele la vremea hotărîtă. Să le prăznuiți la vremea hotărîtă, în a patrusprezecea zi a lunii acesteia, seara1; să le prăznuiți după toate legile, și după toate poruncile privitoare la ele.” Moise a vorbit copiilor lui Israel, să prăznuiască Paștele. Și au prăznuit Paștele în a patrusprezecea zi a lunii întîi, seara1, în pustia Sinai; copiii lui Israel au făcut întocmai după toate poruncile, pe cari le dăduse lui Moise Domnul. S’a întîmplat că niște oameni, fiind necurați din pricină că se atinseseră de un mort, nu puteau prăznui Paștele în ziua aceea. Ei s’au înfățișat în aceeași zi înaintea lui Moise și înaintea lui Aaron. Și oamenii aceia au zis lui Moise: “Noi sîntem necurați din pricina unui mort; de

ce să fim nevoiți să nu ne aducem la vremea hotărîtă darul
8 cuvenit Domnului în mijlocul copiilor lui Israel?” Moise le-a
9 răspuns: “Așteptați să văd ce vă poruncește Domnul.” Și
10 Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Vorbește copiilor lui
Israel, și spune-le: ,Dacă cineva dintre voi sau dintre urmașii
voștri este necurat din pricina unui mort, sau este într’o călă-
torie lungă, totuș să prăznuiască Paștele în cinstea Domnului.
11 Și, să le prăznuiască în luna a doua, în ziua a patruspreze-
12 cea, seara; să le mănînce cu azimi și ierburi amare. Să nu
lase din ele nimic pînă a doua zi dimineața, și să nu frîngă
niciun os din ele. Să le prăznuiască după toate poruncile privi-
13 toare la Paște. Dacă cineva nu este necurat, nici nu este
în călătorie, și totuș nu prăznuiește Paștele, sufletul acela să
fie nimicit din poporul lui; pentru că n’a adus darul cuvenit
Domnului la vremea hotărîtă, omul acela să-și ia pedeapsa
14 pentru păcatul lui. Dacă un străin, care locuiește între voi,
prăznuiește Paștele Domnului, să se țină de legile și porun-
cile privitoare la Paște. Aceeaș lege să fie între voi, pentru
15 străin ca și pentru băștinaș.” În ziua cînd a fost așezat cor-
tul, norul a acoperit locașul cortului întîlnirii; și, de seara pînă
16 dimineața deasupra cortului era ca înfățișarea unui foc. Tot-
deauna era așa: ziua, norul acoperea cortul, iar noaptea avea
17 înfățișarea unui foc. Cînd se ridica norul de pe cort, porneau
și copiii lui Israel; și acolo unde se oprea norul, tăbărau și copiii
18 lui Israel. Copiii lui Israel porneau după porunca Domnului
și tăbărau după porunca Domnului; tăbărau atîta vreme cît
19 rămînea norul deasupra cortului. Cînd norul rămînea mai
multă vreme deasupra cortului, copiii lui Israel ascultau de
20 porunca Domnului, și nu porneau. Cînd norul rămînea mai
puține zile deasupra cortului, ei tăbărau după porunca Dom-
21 nului, și porneau după porunca Domnului. Dacă norul se
oprea de seara pînă dimineața, și se ridica dimineața, atunci
porneau și ei. Dacă norul se ridica după o zi și o noapte, atunci
22 porneau și ei. Dacă norul se oprea deasupra cortului două
zile, sau o lună, sau un an, copiii lui Israel rămîneau tăbărîți,
23 și nu porneau; și cînd se ridica, porneau și ei. Tăbărau după
porunca Domnului, și porneau după porunca Domnului; as-

cultau de porunca Domnului, de porunca Domnului dată prin Moise.

Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Fă-ți două trîmbițe 10, 2
de argint; să le faci de argint bătut. Ele să-ți slujească pentru
chemarea adunării și pentru pornirea taberilor. Cînd se va 3
suna cu ele, toată adunarea să se strîngă la tine, la ușa cortului
întîlnirii. Cînd se va suna numai cu o trîmbiță, să se strîngă 4
la tine căpeteniile, mai marii peste miile lui Israel. Cînd veți 5
suna cu vîlvă, să pornească ceice tăbărăsc la răsărit; cînd 6
veți suna a doua oară cu vîlvă, să pornească ceice tăbărăsc la
miază-zi: pentru plecarea lor, să se sune cu vîlvă. Cînd va 7
fi vorba de strîngerea adunării, să sunați, dar să nu sunați cu
vîlvă. Din trîmbițe să sune fiii lui Aaron, preoții. Aceasta să 8
fie o lege vecinică pentru voi și pentru urmașii voștri. Cînd 9
veți merge la război, în țara voastră, împotriva vrăjmașului
care va lupta împotriva voastră, să sunați cu vîlvă din trîm-
bițe, și Domnul, Dumnezeuul vostru, ’și va aduce aminte de
voi, și veți fi izbăviți de vrăjmașii voștri. ’n zilele voastre de 10
bucurie, la sărbătorile voastre, și la lunile noi ale voastre, să
sunați din trîmbițe, cînd vă veți aduce arderile de tot și jert-
fele de mulțămire; și ele vor face ca Dumnezeuul vostru să-Și
aducă aminte de voi. Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru.”
’n ziua a douăsprezecea a lunii a doua a anului al doilea, s’a 11
ridicat norul de pe cortul întîlnirii. Și copiii lui Israel au por-
nit din pustia Sinai după taberile lor. Norul s’a oprit în pustia
Paran. Această întîie plecare au făcut-o după porunca Dom- 13
nului dată prin Moise. ’ntăi a pornit steagul taberii fiilor lui
Iuda, împreună cu oștirile lui. Peste oștirea lui Iuda era mai
mare Nahșon, fiul lui Aminadab; peste oștirea seminției fiilor 15
lui Isahar era Netaneel, fiul lui Țuar; peste oștirea seminției
fiilor lui Zabulon, era Eliab, fiul lui Helon. Cînd a fost des- 17
făcut cortul, au pornit întăi fiii lui Gherson și fiii lui Merari,
ducînd cortul. Apoi a pornit steagul taberii lui Ruben, îm- 18
preună cu oștirile lui. Peste oștirea lui Ruben era mai mare
Elițur, fiul lui Ședeur; peste oștirea seminției fiilor lui Simeon, 19
era Șelumiel, fiul lui Țurișadai; peste oștirea seminției fiilor
lui Gad era Eliasaf, fiul lui Deuel. Apoi au pornit Chehatiții, 21

ducînd sfîntul locaș; pînă la venirea lor ceilalți întinseseră cor-
22 tul. Apoi a pornit steagul taberii fiilor lui Efraim, împreună
cu oștirile lui. Peste oștirea lui Efraim era mai mare Elișama,
23 fiul lui Amihud; peste oștirea seminției fiilor lui Manase era
24 Gamliel, fiul lui Pedașur; peste oștirea seminției fiilor lui Be-
25 niamin era Abidan, fiul lui Ghideoni. Apoi a pornit steagul
taberii fiilor lui Dan, împreună cu oștirile lui: ei erau coada
tuturor taberilor. Peste oștirea lui Dan era mai mare Ahiezer,
26 fiul lui Amișadai; peste oștirea seminției fiilor lui Așer era
27 Paguiel, fiul lui Ocran; peste oștirea seminției fiilor lui Nef-
28 tali era Ahira, fiul lui Enan. Acesta a fost șirul în care au
29 pornit copiii lui Israel, după oștirile lor; așa au plecat. Moise
a zis lui Hobab, fiul lui Reuel, Madianitul, socrul lui Moise:
“Noi plecăm spre locul despre care Domnul a zis: ‘Eu vi-l voi
30 da.’ Vino cu noi, și îți vom face bine, căci Domnul a făgăduit
că va face bine lui Israel.” Hobab i-a răspuns: “Nu pot să
merg; ci mă voi duce în țara mea și în locul meu de naștere.”
31 Și Moise a zis: “Nu ne părăsi, te rog; fiindcă tu cunoști locurile
32 unde putem să tăbărîm în pustie; deci tu să ne fii călăuză. Și
dacă vii cu noi, te vom face să te bucuri de binele, pe care
33 ni-l va face Domnul.” Ei au plecat dela muntele Domnului,
și au mers trei zile; chivotul legămîntului Domnului a pornit
înainte lor, și a făcut un drum de trei zile, ca să le caute un
34 loc de odihnă. Norul Domnului era deasupra lor în timpul
35 zilei, cînd porneau din tabără. Cînd pornea chivotul, Moise
zicea: “Scoală-Te, Doamne, ca să se împrăștie vrăjmașii Tăi,
36 și să fugă dinaintea Feței Tale cei ce Te urăsc!” Iar cînd îl
așezau, zicea: “ntoarce-Te, Doamne, la zecile de mii ale miilor
lui Israel!”

- 11** Poporul a cîrțit în gura mare împotriva Domnului, zicînd
că-i merge rău. Cînd a auzit Domnul, S’a mîniat. S’a aprins în-
tre ei focul Domnului și a mistuit o parte din marginea taberii.
2 Poporul a strigat către Moise. Moise s’a rugat Domnului,
3 și focul s’a stins. Locului aceuia i-au pus numele Tabeera
(Ardere), pentrucă se aprinsese focul Domnului printre ei.
4 Adunăturii de oameni, cari se aflau în mijlocul lui Israel, i-
a venit poftă, ba chiar și copiii lui Israel au început să plîngă,

și să zică: “Cine ne va da carne să mâncăm? Ne aducem am- 5
inte de peștii pe cari-i mâncam în Egipt, și cari nu ne costau
nimic, de castraveți, de pepeni, de praji, de ceapă și de usturoi.
Acum ni s’a uscat sufletul: nu mai este nimic! Ochii noștri nu 6
văd decît mana aceasta.” Mana semăna cu grăuntele de co- 7
riandru, și la vedere era ca bedeliumul. Poporul se risipea și o 8
strîngea, o măcina la rîșniță, sau o pisa într’o piuă; o fierbea în
oală, și făcea turte din ea. Mana avea gustul unei turte făcute
cu untdelemn. Cînd cădea roua noaptea în tabără, cădea și 9
mana. Moise a auzit pe popor plîngînd, fiecare în familia lui și 10
la ușa cortului lui. Mînia Domnului s’a aprins cu tărie. Moise
s’a întristat, și a zis Domnului: “Pentru ce mîhnești Tu pe 11
robul Tău, și pentru ce n’am căpătat eu trecere înaintea Ta,
de ai pus peste mine sarcina acestui popor întreg? Oare eu 12
am zămislit pe poporul acesta? Oare eu l-am născut, ca să-mi
zici: ‚Poartă-l la sînul tău, cum poartă doica pe copil,‘ pînă
în țara pe care ai jurat părinților lui că i-o vei da? De unde 13
să iau carne, ca să dau la tot poporul acesta? Căci ei plîng
la mine, zicînd: ‚Dă-ne carne ca să mâncăm; Eu singur nu 14
pot să port pe tot poporul acesta, căci este prea greu pentru
mine. Decît să Te porți așa cu mine, mai bine omoară-mă, 15
Te rog, dacă mai am vreo trecere înaintea Ta, ca să nu-mi mai
văd nenorocirea.” Domnul a zis lui Moise: “Adună la Mine 16
șaptezeci de bărbați, dintre bătrînii lui Israel, din cei pe cari-i
cunoști ca bătrîni ai poporului și cu putere asupra lor; adu-i la
cortul întîlnirii, și să se înfățișeze acolo împreună cu tine. Eu 17
Mă voi pogori, și îți voi vorbi acolo; voi lua din duhul care este
peste tine, și-l voi pune peste ei ca să poarte împreună cu tine
sarcina poporului, și să n’o porți tu singur. Să spui poporu- 18
lui: ‚Sfințiți-vă pentru mîne, și aveți să mîncați carne, fiindcă
ați plîns în auzul Domnului, și ați zis: ‚Cine ne va da carne
să mâncăm? Căci noi o duceam bine în Egipt; Domnul vă va
da carne, și veți mînca. Aveți să mîncați carne, nu o zi, nici 19
două zile, nici cinci zile, nici zece zile, nici două zeci de zile, ci 20
o lună întreagă, pînă vă va ieși pe nări, și vă veți scîrbi de ea,
pentru că n’ați ascultat de Domnul care este în mijlocul vostru,
și pentru că ați plîns înaintea Lui, zicînd: ‚Pentru ce am ieșit

21 noi oare din Egipt?.” Moise a zis: “Șase sute de mii de oameni cari merg pe jos alcătuiesc poporul în mijlocul căruia sînt eu, și Tu zici: ,Le voi da carne, și vor mînce o lună întregă;
22 Putem tăia oare atîtea oi și atîția boi, ca să ajungă? Sau nu cumva avem să prindem toți peștii mării, ca să le ajungă?”
23 Domnul a răspuns lui Moise: “Nu cumva s’a scurtat oare mîna Domnului? Vei vedea acum dacă ceeace ți-am spus se va întîmpla sau nu.” Moise a ieșit, și a spus poporului cuvintele Domnului. A adunat șaptezeci de bărbați din bătrînii poporului,
25 și i-a pus în jurul cortului. Domnul S’a pogorît în nor, și a vorbit lui Moise; a luat din duhul care era peste el, și l-a pus peste cei șaptezeci de bătrîni. Și de îndată ce duhul s’a așezat peste ei, au început să proorocească; dar după aceea
26 n’au mai proorocit. Doi oameni, unul numit Eldad, și altul Medad, rămăseseră în tabără, și duhul s’a așezat și peste ei; căci erau dintre cei scriși, măcar că nu se duseseră la cort. Și
27 au început să proorocească și ei în tabără. Un tînăr a alergat și a dat de știre lui Moise, zicînd: “Eldad și Medad proorocesc în tabără.” Și Iosua, fiul lui Nun, care slujea lui Moise din tinereța lui, a luat cuvîntul, și a zis: “Domnule Moise, oprește-i.” Moise i-a răspuns: “Ești gelos pentru mine? Să dea Dumnezeu ca tot poporul Domnului să fie alcătuit din
30 prooroci, și Domnul să-Și pună Duhul Lui peste ei!” Apoi Moise s’a întors în tabără, el și bătrînii lui Israel. Domnul a făcut să sufle de peste mare un vînt, care a adus prepelițe, și le-a răspîndit peste tabără cale cam de o zi într’o parte și cale cam de o zi de cealaltă parte în jurul taberii. Aveau o înălțime
32 de aproape doi coți dela fața pămîntului. ’n tot timpul zilei aceleia și toată noaptea, și toată ziua următoare, poporul s’a sculat și a strîns prepelițe; cel ce strînsese cel mai puțin avea
33 zece omeri. Ei și le-au întins în jurul taberii. Pe cînd carnea era încă în dinții lor, fără să fie mestecată, Domnul S’a aprins de mînie împotriva poporului; și Domnul a lovit poporul cu
34 o urgie foarte mare. Au pus locului aceleia numele Chibrot-Hataava (Mormintele lăcomiei), pentru că acolo au îngropat pe
35 poporul apucat de poftă. Dela Chibrot-Hataava, poporul a plecat la Hașerot, și s’a oprit la Hașerot.

Maria și Aaron au vorbit împotriva lui Moise din pricina 12
femeii etiopiane pe care o luase el de nevastă; căci luase o
femeie etiopiană. Și au zis: “Oare numai prin Moise vorbește 2
Domnul? Nu vorbește oare și prin noi?” Și Domnul a auzit-o.
Moise însă era un om foarte blînd, mai blînd decît orice 3
om de pe fața pămîntului. Deodată Domnul a zis lui Moise, 4
lui Aaron și Mariei: “Duceți-vă, cîteși trei la cortul întîlnirii.”
Și s-au dus cîteși trei. Domnul S’a pogorît în stîlpul de nor, 5
și a stătut la ușa cortului. A chemat pe Aaron și pe Maria,
și ei s’au apropiat amîndoi. Și a zis: “Ascultați bine ce vă 6
spun! Cînd va fi printre voi un prooroc, Eu, Domnul, Mă voi
descoperi lui într’o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis. Nu 7
tot așa este însă cu robul Meu Moise. El este credincios în
toată casa Mea. Eu îi vorbesc gură către gură, Mă descopăr 8
lui nu prin lucruri grele de înțeles, ci el vede chipul Domnului.
Cum de nu v’ați temut deci să vorbiți împotriva robului Meu,
împotriva lui Moise?” Domnul S’a aprins de mînie împotriva 9
lor. Și a plecat. Norul s’a depărtat de pe cort. Și iată că 10
Maria era plină de lepră, albă ca zăpada. Aaron s’a întors spre
Maria; și iată că ea avea lepră. Atunci Aaron a zis lui Moise: 11
“Ah, domnul meu, nu ne face să purtăm pedeapsa păcatului
pe care l-am făcut ca niște nechibzuiți, și de care ne-am făcut
vinovați!” Să nu fie Maria ca un copii născut mort, a cărui 12
carne este pe jumătate putredă cînd iese din pîntecele mamei
lui!” Moise a strigat către Domnul, zicînd: “Dumnezeule, 13
Te rog, vindecă-o!” Și Domnul a zis lui Moise: “Dacă ar fi 14
scuipat-o tatăl ei în obraz, n’ar fi fost ea oare de ocară timp de
șapte zile? Să fie închisă deci șapte zile afară din tabără; după
aceea, să fie primită în tabără.” Maria a fost închisă șapte 15
zile afară din tabără. Și poporul n’a pornit, pînă ce a intrat
din nou Maria în tabără. După aceea, poporul a plecat din 16
Hațerot, și a tăbărît în pustia Paran.

Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Trimete niște oameni 13, 2
să iscodească țara Canaanului, pe care o dau copiilor lui Israel.
Să trimiteți cîte un om pentru fiecare din semînțele părinților
lor, toți să fie dintre frunțașii lor.” Moise i-a trimes din pus- 3
tia Paran, după porunca Domnului; toți oamenii aceștia erau

4 căpetenii ale copiilor lui Israel. Iată numele lor: pentru sem-
5 inția lui Ruben: Șamua, fiul lui Zacur; pentru seminția lui
6 Simeon: Șafat, fiul lui Hori; pentru seminția lui Iuda: Caleb,
7 fiul lui Iefune; pentru seminția lui Isahar: Igual, fiul lui Iosif;
8, 9 pentru seminția lui Efraim: Hosea, fiul lui Nun; pentru sem-
10 inția lui Benjamin: Palti, fiul lui Rafu; pentru seminția lui
11 Zabulon: Gadiel, fiul lui Sodi; pentru seminția lui Iosif, sem-
12 inția lui Manase: Gadi, fiul lui Susi; pentru seminția lui Dan:
13 Amiel, fiul lui Ghemali; pentru seminția lui Așer: Setur, fiul
14 lui Micael; pentru seminția lui Neftali: Nahbi, fiul lui Vofsi;
15, 16 pentru seminția lui Gad: Gheuel, fiul lui Machi. Acestea sînt
numele bărbaților, pe cari i-a trimes Moise să iscodească țara.
17 Lui Hosea, fiul lui Nun, Moise i-a pus numele Iosua. Moise i-a
trimes să iscodească țara Canaanului. El le-a zis: “Mergeți de
18 aici spre miazăzi, și apoi să vă suiți pe munte. Vedeti țara,
vedeti cum este ea, cum este poporul care o locuiește, dacă
19 este tare sau slab, dacă este mic sau mare la număr; vedeti
cum este țara în care locuiește: dacă este bună sau rea; cum
sînt cetățile în cari locuiește: dacă sînt deschise sau întărite;
20 cum este pămîntul: dacă este gras sau sterp, dacă sînt sau nu
copaci pe el. Fiți cu inimă, și luați cu voi roade din țară.”
21 Era pe vremea cînd încep să se coacă strugurii. Ei s’au suit,
și au iscodit țara, dela pustia Țin pînă la Rehob, pe drumul
22 care duce la Hamat. S’au suit pe la miazăzi, și au mers pînă
la Hebron, unde se aflau Ahiman, Șeșai și Talmai, copiii lui
Anac. Hebronul fusese zidit cu șapte ani înainte de cetatea
23 Țoan din Egipt. Au ajuns pînă la valea Eșcol; acolo au tăiat
o ramură de viță cu un strugur, și l-au dus cîte doi cu ajutorul
24 unei prăjini, au luat și rodii și smochine. Locul acela l-au
numit valea Eșcol (Strugure), din pricina strugurelui pe care
25 l-au tăiat de acolo copiii lui Israel. S’au întors dela iscodirea
26 țării după patruzeci de zile împlinite, Au plecat și au ajuns
la Moise și la Aaron, și la toată adunarea copiilor lui Israel,
la Cades, în pustia Paran. Le-au adus știri, lor și întregei
27 adunări, și le-au arătat roadele țării. Iată ce au istorisit lui
Moise: “Ne-am dus în țara în care ne-ai trimes. Cu adevărat,
28 este o țară în care curge lapte și miere, și iată-i roadele. Dar

poporul care locuiește în țara aceasta este puternic, cetățile sînt întărite și foarte mari. Ba încă am văzut acolo și pe fiii lui Anac. Amaleciții locuiesc ținutul dela miază-zi; Iebusiții și Amoriții locuiesc muntele; și Cananiții și Hetiții locuiesc lîngă mare și dealungul Iordanului.” Caleb a potolit poporul, care cîrtea împotriva lui Moise. El a zis: “Haidem să ne suim, și să punem mîna pe țară, căci vom fi biruitori!” Dar bărbații cari fuseseră împreună cu el au zis: “Nu putem să ne suim împotriva poporului acestuia, căci este mai tare decît noi.” Și au înegrit înaintea copiilor lui Israel țara pe care o iscodiseră. Ei au zis: “Țara pe care am străbătut-o, ca s’o iscodim, este o țară care mănîncă pe locuitorii ei; toți aceia pe cari i-am văzut acolo sînt oameni de statură înaltă. Apoi am mai văzut în ea pe uriași, pe copiii lui Anac, cari se trag din neamul uriașilor: înaintea noastră și față de ei parcă eram niște lăcuste.”

Toată adunarea a ridicat glasul și a început să țipe. Și poporul a plîns în noaptea aceea. Toți copiii lui Israel au cîrtit împotriva lui Moise și Aaron, și toată adunarea le-a zis: “De ce n’om fi murit noi în țara Egiptului, sau de ce n’om fi murit în pustia aceasta? Pentru ce ne duce Domnul în țara aceasta, în care vom cădea uciși de sabie, iar nevestele noastre și copilașii noștri vor fi de jaf? Nu este oare mai bine să ne întoarcem în Egipt?” Și au zis unul altuia: “Să ne alegem o căpetenie, și să ne întoarcem în Egipt.” Moise și Aaron au căzut cu fața la pămînt, în fața întregii adunări a copiilor lui Israel care era strînsă la o laltă. Și, dintre cei ce iscodiseră țara, Iosua, fiul lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, și-au rupt hainele, și au vorbit astfel întregii adunări a copiilor lui Israel: “Țara pe care am străbătut-o noi ca s’o iscodim, este o țară foarte bună, minunată. Dacă Domnul va fi binevoitor cu noi, ne va duce în țara aceasta, și ne-o va da: este o țară în care curge lapte și miere. Numai, nu vă răzvrățiți împotriva Domnului, și nu vă temeți de oamenii din țara aceea, căci îi vom mîncă. Ei nu mai au niciun sprijin: Domnul este cu noi, nu vă temeți de ei!” Toată adunarea vorbea să-i ucidă cu pietre, cînd slava Domnului s’a arătat peste cortul întîlnirii, înaintea tuturor copiilor lui Israel. Și Domnul a zis lui Moise:

“Pînă cînd Mă va nesocoti poporul acesta? Pînă cînd nu va crede el în Mine, cu toate minunile pe cari le fac în mijlocul
12 lui? De aceea, îl voi lovi cu ciumă, și-l voi nimici, dar pe tine te voi face un neam mai mare și mai puternic decît el.”
13 Moise a zis Domnului: “Egiptenii vor auzi lucrul acesta, ei, din mijlocul cărora ai scos pe poporul acesta prin puterea Ta.
14 Și vor spune locuitorilor țării aceleia. Ei știau că Tu, Domnul, ești în mijlocul poporului acestuia; că Te arătai în chip văzut, Tu, Domnul; că norul Tău stă peste el; că Tu mergi înaintea lui ziua într’un stîlp de nor, și noaptea într’un stîlp
15 de foc. Dacă omori pe poporul acesta ca pe un singur om, neamurile, cari au auzit vorbindu-se de Tine, vor zice: ,Domnul n’avea putere să ducă pe poporul acesta în țara pe care
16 jurase că i-o va da: de aceea l-a omorît în pustie; Acum, să se arate puterea Domnului în mărimea ei, cum ai spus cînd ai zis: ,Domnul este încet la mînie și bogat în bunătate, iartă
17 fărădelegea și răsvrătirea; dar nu ține pe cel vinovat drept nevinovat, și pedepsește fărădelegea părinților în copii pînă la al treilea și la al patrulea neam. Iartă dar fărădelegea poporului
18 acestuia, după mărimea îndurării Tale, cum ai iertat poporului acestuia din Egipt pînă aici.” Și Domnul a spus: “Iert cum
21 ai cerut. Dar cît este de adevărat că Eu sînt viu și că slava Domnului va umplea tot pămîntul, atît este de adevărat că
22 toți ceice au văzut cu ochii lor slava Mea, și minunile pe cari le-am făcut în Egipt și în pustie, și totuș M’au ispitit de zece
23 ori acum, și n’au ascultat glasul Meu, toți aceia nu vor vedea țara pe care am jurat părinților lor că le-o voi da, și anume,
24 toți cei ce M’au nesocotit, n’o vor vedea. Iar pentru că robul Meu Caleb a fost însuflețit de un alt duh, și a urmat în totul calea Mea, îl voi face să intre în țara în care s’a dus, și urmașii lui o vor stăpîni. Amaleciții și Canaaniții locuiesc valea
25 aceasta: deci mîne, întoarceți-vă, și plecați în pustie, pe calea care duce spre Marea Roșie.” Domnul a vorbit lui Moise și
27 lui Aaron, și a zis: “Pînă cînd voi lăsa această rea adunare să cîrtească împotriva Mea? Am auzit cîrtirile copiilor lui Israel, cari cîrteau împotriva Mea. Spune-le: ,Pe viața Mea;
28 zice Domnul, ,că vă voi face întocmai cum ați vorbit în auzul

urechilor Mele. Trupurile voastre moarte vor cădea în pustia 29
aceasta. Voi toți, a căror numărătoare s'a făcut, numărându-vă
dela vârsta de douăzeci de ani în sus, și cari ați cîrtit împotriva
Mea, nu veți intra în țara pe care jurasem că vă voi da-o s'o 30
locuiți, afară de Caleb, fiul lui Iefune, și Iosua, fiul lui Nun.
Pe copilașii voștri însă, despre cari ați zis că vor fi de jaf, îi voi 31
face să intre în ea, ca să cunoască țara pe care ați nesocotit-o
voi. Iar cît despre voi, trupurile voastre moarte vor cădea în 32
pustie. Și copiii voștri vor rătăci patruzeci de ani în pustie, și 33
vor ispăși astfel păcatele voastre, pînă ce toate trupurile voas-
tre moarte vor cădea în pustie. După cum în patruzeci de zile 34
ați iscodit țara, tot așa, patruzeci de ani veți purta pedeapsa
fărădelegilor voastre; adică un an de fiecare zi: și veți ști atunci
ce înseamnă să-Mi trag Eu mîna de la voi. Eu, Domnul, am 35
vorbit! 'n adevăr, așa voi face acestei rele adunări, care s'a
unit împotriva Mea; vor fi nimiciți în pustia aceasta și în ea
vor muri." Bărbații pe cari îi trimesese Moise să iscodească 36
țara, și cari, la întoarcerea lor, făcuseră ca toată adunarea să
cîrtească împotriva lui, înegrind țara; oamenii aceștia, cari 37
înegriseră țara, au murit acolo înaintea Domnului, loviți de o
moarte năpraznică. Numai Iosua, fiul lui Nun, și Caleb, fiul 38
lui Iefune, au rămas cu viață dintre oamenii aceia cari se dus-
eseră să iscodească țara. Moise a spus aceste lucruri tuturor 39
copiilor lui Israel; și poporul a fost într'o mare jale. S'au scu-
lat dis de dimineață a doua zi, și s'au suit pe vîrfurile muntelui,
zicînd: "Iată-ne! sîntem gata să ne suim în locul de care a
vorbit Domnul, căci am păcătuit." Moise a zis: "Pentruce 41
călcați porunca Domnului? Nu veți izbuti. Nu vă suiți, căci
Domnul nu este în mijlocul vostru! Nu căutați să fiți bătuți 42
de vrăjmașii voștri. Căci Amaleciții și Cananiții sînt înaintea
voastră, și veți cădea uciși de sabie; odată ce v'ați abătut de
la Domnul, Domnul nu va fi cu voi." Ei s'au îndărătnicit și 44
s'au suit pe vîrfurile muntelui; dar chivotul legămîntului și Moise
n'au ieșit din mijlocul taberii. Atunci s'au pogorît Amaleciții 45
și Cananiții, cari locuiau pe muntele acela, i-au bătut, și i-au
tăiat în bucăți pînă la Horma.

Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: "Vorbește copiilor lui **15, 2**

Israel, și spune-le: „Cînd veți intra în țara pe care v’o dau ca
3 să vă așezați locuințele în ea, și veți aduce Domnului o jertfă
mistuită de foc, fie o ardere de tot, fie o jertfă adusă pentru
împlinirea unei juruințe sau ca dar de bunăvoie, sau la săr-
bătorile voastre, ca să faceți din cirezile sau turmele voastre
4 un miros plăcut Domnului, - cel ce își va aduce darul său
Domnului să aducă Domnului ca dar de mîncare a zecea parte
dintr’o efă de floare de făină frămîntată într’un sfert de hin de
5 untdelemn; iar vin pentru jertfa de băutură la arderea de tot
6 sau la jertfă, să aducă un sfert de hin de fiecare miel. Pentru
un berbec, să aduci ca dar de mîncare două zecimi de efă din
7 floarea făinii frămîntată într’o treime de hin de untdelemn, și
să faci o jertfă de băutură de o treime de hin de vin, ca dar de
8 mîncare de un miros plăcut Domnului. Dacă aduci un vițel,
fie ca ardere de tot, fie ca jertfă pentru împlinirea unei juru-
9 ințe, sau ca jertfă de mulțămire Domnului, să aduci ca dar
de mîncare, împreună cu vițelul, trei zecimi de efă din floarea
10 făinii, frămîntată într’o jumătate de hin de untdelemn, și să
faci o jertfă de băutură de o jumătate de hin de vin: aceasta
este o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.
11 Așa să se facă pentru fiecare bou, pentru fiecare berbec, pen-
12 tru fiecare miel sau ied. După numărul vitelor, așa să faceți
13 pentru fiecare, după numărul lor. Așa să facă lucrurile ace-
stea orice băștinaș, cînd va aduce o jertfă mistuită de foc, de un
14 miros plăcut Domnului. Dacă un străin care locuiește la voi,
sau care se va găsi în viitor în mijlocul vostru, aduce o jertfă
mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului, s’o aducă în
15 acelaș fel ca voi. Să fie o singură lege pentru toată adunarea,
atît pentru voi cît și pentru străinul care locuiește în mijlocul
vostru; aceasta să fie o lege necurmată printre urmașii voștri:
16 cu străinul să fie ca și cu voi, înaintea Domnului. O sin-
gură lege și o singură poruncă să fie atît pentru voi cît și pen-
17 tru străinul care locuiește printre voi.” Domnul a vorbit lui
18 Moise, și a zis: “Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: „Cînd
19 veți intra în țara în care vă voi duce, și cînd veți mîncă pîne
20 din țara aceea, să luați întîi un dar ridicat pentru Domnul. Ca
dar ridicat să aduceți o turtă din pîrga plămădelii voastre; s’o

aduceți cum aduceți darul care se ia întâi din arie. Din pîrga 21
plămădelii voastre să luați întâi un dar ridicat pentru Domnul
din neam în neam. Dacă păcătuiți fără voie, și nu păziți toate 22
poruncile pe cari le-a făcut cunoscut lui Moise Domnul, tot 23
ce v'a poruncit Domnul prin Moise, din ziua cînd a dat Dom-
nul porunci și mai tîrziu din neam în neam; dacă păcatul a 24
fost făcut fără voie, și fără să știe adunarea, toată adunarea să
aducă un vițel ca ardere de tot de un miros plăcut Domnului,
împreună cu darul său de mîncare și cu jertfa sa de băutură,
după rînduielele așezate; să mai aducă și un țap ca jertă de
ispășire. Preotul să facă ispășire pentru toată adunarea copi- 25
ilor lui Israel și li se va ierta; căci au păcătuit fără voie, și și-au
adus darul lor, o jertfă mistuită de foc în cinstea Domnului și
o jertfă de ispășire înaintea Domnului, pentru păcatul pe care
l-au săvîrșit fără voie. Se va ierta întregii adunări a copiilor 26
lui Israel, și străinului care locuiește în mijlocul lor, căci tot
poporul a păcătuit fără voie. Dacă unul singur a păcătuit fără 27
voie, să aducă o capră de un an ca jertfă pentru păcat. Preo- 28
tul să facă ispășire pentru cel ce a păcătuit fără voie înaintea
Domnului; cînd va face ispășire pentru el, i se va ierta. Atît 29
pentru băștinașul dintre copiii lui Israel, cît și pentru străinul
care locuiește în mijlocul lor, să fie aceeaș lege, cînd va păcătui
fără voie. Dar dacă cineva, fie băștinaș fie străin, păcătuieste 30
cu voie, hulește pe Domnul: acela va fi nimicit din mijlocul
poporului său, căci a nesocotit cuvîntul Domnului, și a călcat 31
porunca Lui; va fi nimicit și își va lua astfel pedeapsa pen-
tru nelegiuirea lui. Cînd erau copiii lui Israel în pustie, au 32
găsit pe un om strîngînd lemne în ziua Sabatului. Cei ce-l 33
găsiseră strîngînd lemne, l-au adus la Moise, la Aaron și la
toată adunarea. L-au aruncat în temniță, căci nu se spusese 34
ce trebuiau să-i facă. Domnul a zis lui Moise: "Omul acesta 35
să fie pedepsit cu moartea, toată adunarea să-l ucidă cu pietre
afară din tabără." Toată adunarea l-a scos afară din tabără 36
și l-a ucis cu pietre; și a murit, cum poruncise lui Moise Dom-
nul. Domnul a zis lui Moise: "Vorbește copiilor lui Israel, și 37, 38
spune-le să-și facă, din neam în neam, un ciucure la colțurile
veșmintelor lor, și să pună un fir albastru peste ciucurile acesta

39 din colțurile veșmintelor. Când veți avea ciucurele acesta, să
vă uitați la el, și să vă aduceți aminte de toate poruncile Dom-
nului, ca să le împliniți și să nu urmați după poftele inimilor
voastre și după poftele ochilor voștri, ca să vă lăsați tîrîți la
40 curvie. Să vă aduceți astfel aminte de poruncile Mele, să le
41 împliniți, și să fiți sfinți pentru Dumnezeuul vostru. Eu sînt
Domnul, Dumnezeuul vostru, care v'am scos din țara Egiptului,
ca să fiu Dumnezeuul vostru.”

16 Core, fiul lui Ițehar, fiul lui Chehat, fiul lui Levi, s'a răs-
culat împreună cu Datan și Abiram, fiii lui Eliab, și On, fiul
2 lui Pelet, cîteși trei fiii lui Ruben. S'au răscolat împotriva lui
Moise, împreună cu două sute cincizeci de oameni din copiii
lui Israel, din fruntașii adunării, din ceice erau chemați la sfat,
3 și cari erau oameni cu nume. Ei s'au adunat împotriva lui
Moise și Aaron, și le-au zis: “Destul! căci toată adunarea, toți
sînt sfinți, și Domnul este în mijlocul lor. Pentruce vă ridicăți
4 voi mai pesus de adunarea Domnului?” Când a auzit Moise
5 lucrul acesta, a căzut cu fața la pămînt. A vorbit lui Core
și la toată ceata lui, și a zis: “Mîne, Domnul va arăta cine
este al Lui și cine este sfînt, și-l va lăsa să se apropie de El;
6 va lăsa să se apropie de El pe acela pe care-l va alege. Iată
7 ce să faceți. Luați cădelnițe, Core și toată ceata lui. Mîne,
puneți foc în ele, și puneți tămîie pe el înaintea Domnului.
Acela pe care-l va alege Domnul, va fi sfînt. Destul, copiii lui
8 Levi.” Moise a zis lui Core: “Ascultați dar, copiii lui Levi!
9 Prea puțin lucru este oare pentru voi că Dumnezeuul lui Israel
v'a ales din adunarea lui Israel, lăsîndu-vă să vă apropiați de
El, ca să fiți întrebuițați la slujba cortului Domnului, și să
10 vă înfățișați înaintea adunării ca să-i slujiți? V'a lăsat să vă
apropiați de El, pe tine, și pe toți frații tăi, pe copiii lui Levi,
11 și acum mai voiți și preoția! De aceea te aduni tu și ceata
ta împotriva Domnului! Căci cine este Aaron, ca să cîrțiți
12 împotriva lui?” Moise a trimes să cheme pe Datan și pe Abi-
13 ram, fiii lui Eliab. Dar ei au zis: “Nu ne suim. N'ajunge că
ne-ai scos dintr'o țară, unde curge lapte și miere, ca să ne faci
14 să murim în pustie, de vrei să mai și stăpînești peste noi? Ce
bine ne-ai mai dus într'o țară unde curge lapte și miere, și ce

bine ne-ai mai dat în stăpînire ogoare și vii! Crezi că poți să iei ochii oamenilor? Nu ne suim!” Moise s’a mîniat foarte tare, 15 și a zis Domnului: “Nu căuta la darul lor. Nu le-am luat nici măcar un măgar, și n’am făcut rău niciunuia din ei.” Moise a 16 zis lui Core: “Tu și toată ceata ta, mîne să fiți înaintea Domnului, tu și ei, împreună cu Aaron. Luați-vă fiecare cădelnița 17 lui, puneți tămîie în ea, și aduceți fiecare înaintea Domnului cădelnița lui: două sute cincizeci de cădelnițe; tu și Aaron, să vă luați și voi fiecare cădelnița lui.” Și-au luat fiecare cădelnița, 18 au pus foc în ea, au pus tămîie în foc, și au stătut la ușa cortului întîlnirii, împreună cu Moise și Aaron. Și Core 19 a chemat toată adunarea împotriva lui Moise și Aaron, la ușa cortului întîlnirii. Atunci slava Domnului s’a arătat întregei adunări. Și Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și a zis: 20 “Despărțiți-vă din mijlocul acestei adunări, și-i voi topi într’o clipă.” Ei au căzut cu fețele la pămînt, și au zis: “Dumnezeule, Dumnezeul duhurilor oricărui trup! Un singur om a păcătuit, și să Te mîinii împotriva întregei adunări?” Domnul 23 a vorbit lui Moise, și a zis: “Vorbește adunării, și spune-i: 24 ,Dați-vă la o parte din preajma locuinței lui Core, Datan și Abiram!” Moise s’a sculat, și s’a dus la Datan și Abiram; și 25 bătrînii lui Israel au mers după el. A vorbit adunării, și a zis: 26 “Depărtați-vă de corturile acestor oameni răi, și nu vă atingeți de nimic din ce este al lor, ca să nu periți odată cu pedepsirea lor pentru toate păcatele lor.” Ei s’au depărtat din preajma 27 locuinței lui Core, Datan și Abiram. Datan și Abiram au ieșit afară, și au stătut la ușa corturilor lor, cu nevestele, copiii și pruncii lor. Moise a zis: “Iată cum veți cunoaște că Domnul 28 m’a trimes să fac toate aceste lucruri, și să nu lucrez din capul meu. Dacă oamenii aceștia vor muri cum mor toți oamenii 29 și dacă vor avea aceeaș soartă ca toți oamenii, nu m’a trimes Domnul; dar dacă Domnul va face un lucru ne mai auzit, dacă 30 pămîntul își va deschide gura ca să-i înghită cu tot ce au, așa încît se vor pogori de vii în locuința morților, -atunci veți ști că oamenii aceștia au hulit pe Domnul.” Pe cînd isprăvea el 31 de spus toate aceste vorbe, pămîntul de subt ei s’a despicat în două. Pămîntul și-a deschis gura, și i-a înghițit, pe ei și 32

casele lor, împreună cu toți oamenii lui Core și toate averile
33 lor. Și s'au pogorât astfel de vii în locuința morților, ei și tot
ce aveau; pământul i-a acoperit de tot, și au perit din mijlocul
34 adunării. Tot Israelul, care era în jurul lor, când au țipat
ei, a fugit; căci ziceau: "Să fugim ca să nu ne înghită pământul!"
35 Un foc a ieșit dela Domnul, și a mistuit pe cei două sute
36 cinci zeci de oameni cari aduceau tămâia. Domnul a vorbit
37 lui Moise, și a zis: "Spune lui Eleazar, fiul preotului Aaron,
să scoată cădelnițele din foc și să lepede focul din ele, căci
38 sînt sfințite. Cu cădelnițele acestor oameni cari au păcătuit
și au ispășit păcatul cu viața lor, să se facă niște plăci întinse,
cu cari să se acopere altarul. Fiindcă au fost aduse înaintea
Domnului și sînt sfințite, să slujească de aducere aminte copi-
39 ilor lui Israel. Preotul Eleazar a luat cădelnițele de aramă, pe
cari le aduseseră cei arși, și a făcut din ele niște plăci pentru
40 acoperirea altarului. Acesta este un semn de aducere aminte
pentru copiii lui Israel, pentru ca niciun străin, care nu este din
neamul lui Aaron, să nu se apropie să aducă tămâie înaintea
Domnului, și să nu i se întîmple ca lui Core și cetei lui, după
41 cum spusese Domnul prin Moise. A doua zi, toată adunarea
copiilor lui Israel a cîrtit împotriva lui Moise și împotriva lui
42 Aaron, zicînd: "Voi ați omorît pe poporul Domnului!" Pe
cînd se strîngea adunarea împotriva lui Moise și împotriva lui
Aaron, și pe cînd își îndreptau privirile spre cortul întîlnirii,
43 iată că l-a acoperit norul, și s'a arătat slava Domnului. Atunci
44 Moise și Aaron au venit înaintea cortului întîlnirii. Și Domnul
45 a vorbit lui Moise, și a zis: "Dați-vă la o parte din mijlocul
acestei adunări, și-i voi topi într'o clipă!" Ei au căzut cu fețele
46 la pământ; și Moise a zis lui Aaron: "Ia cădelnița, pune foc în
ea de pe altar, pune tămâie în ea, du-te repede la adunare, și fă
ispășire pentru ei; căci a izbucnit mînia Domnului, și a început
47 urgia." Aaron a luat cădelnița, cum zisese Moise, și a alergat
în mijlocul adunării; și iată că începuse urgia printre popor.
48 El a tămîiat și a făcut ispășire pentru norod. S'a așezat între
49 cei morți și între cei vii, și urgia a încetat. Patrusprezece mii
șapte sute de inși au murit de urgia aceasta, afară de ceice
50 muriseră din pricina lui Core. Aaron s'a întors la Moise, la

ușa cortului întâlnirii. Urgia încetase.

Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Vorbește copiilor lui **17, 2** Israel, și ia dela ei un toiag, după casele părinților lor, adică douăsprezece toiage din partea căpeteniilor lor, după casele părinților lor. Să scrii numele fiecăruia pe toiagul lui; și să **3** scrii numele lui Aaron pe toiagul lui Levi; căci va fi câte un toiag de fiecare căpetenie a caselor părinților lor. Să le pui **4** în cortul întâlnirii, înaintea mărturiei, unde Mă întâlnesc cu voi. Bărbatul pe care-l voi alege, va fi acela al cărui toiag **5** va înflori, și voi pune capăt dinaintea Mea cîrtilor pe cari le ridică împotriva voastră copiii lui Israel.” Moise a vorbit **6** copiilor lui Israel; și toate căpeteniile lor i-au dat câte un toiag, fiecare căpetenie câte un toiag, după casele părinților lor, adică douăsprezece toiage. Toiagul lui Aaron era în mijlocul **7** toiagelor lor. Moise a pus toiagele înaintea Domnului, în cortul mărturiei. A doua zi, cînd a intrat Moise în **8** cortul mărturiei, iatăcă toiagul lui Aaron, care era pentru casa lui Levi, înverzise, făcuse muguri, înflorise, și copsese migdale. Moise a luat dinaintea Domnului toate toiagele, și le-a dus **9** tuturor copiilor lui Israel, ca să le vadă și să-și ia fiecare toiagul lui. Domnul a zis lui Moise: “Pune toiagul lui Aaron înapoi **10** înaintea mărturiei, și să fie păstrat ca un semn pentru cei răzvrățiți, ca să pui astfel capăt înaintea Mea cîrtilor lor, și să nu moară.” Moise a făcut așa; a făcut întocmai după **11** porunca pe care i-o dăduse Domnul. Copiii lui Israel au zis **12** lui Moise: “Iată că murim, perim, perim cu toții! Oricine se **13** apropie de cortul Domnului, moare. Va trebui oare să murim cu toții?”

Domnul a zis lui Aaron: “Tu și fiii tăi, și casa tatălui tău cu **18** tine, să purtați pedeapsa fărădelegilor făcute în sfîntul locaș; tu și fiii tăi împreună cu tine, să purtați pedeapsa fărădelegilor făcute în împlinirea slujbei voastre preoțești. Apropie de **2** asemenea de tine, pe frații tăi, seminția lui Levi, seminția tatălui tău, ca să fie legați de tine și să-ți slujească, atunci cînd tu, și fiii tăi împreună cu tine, veți fi înaintea cortului **3** întâlnirii. Ei să păzească ce le vei porunci tu și cele privitoare la tot cortul; dar să nu se apropie nici de uneltele sfîntului locaș,

4 nici de altar, ca să nu muriți, și ei și voi. Ei să se alipească
de tine, și să păzească tot ce privește cortul întâlnirii pentru
toată slujba cortului. Niciun străin să nu se apropie de voi.
5 Să păziți cele privitoare la sfântul locaș și altar, ca să nu mai fie
6 mînie împotriva copiilor lui Israel. Iată că am luat pe frații
voștri Leviții, din mijlocul copiilor lui Israel, ca unii cari sunt
dați Domnului: ei vă sînt încredințați vouă în dar, ca să facă
7 slujba cortului întâlnirii. Tu, și fiii tăi, împreună cu tine, să
păziți slujbele preoției voastre în tot ce privește altarul și tot
ce este dincolo de perdeaua din lăuntru: aceasta este slujba
pe care o veți face. Vă dau în dar slujba preoției. Străinul
8 care se va apropia, va fi omorît.” Domnul a zis lui Aaron:
“Iată, din toate lucrurile pe cari Mi le închină copiii lui Israel,
îți dau pe cele cari ’mi sînt aduse prin ridicare; ți le dau, ție
9 și fiilor tăi, ca drept al ungerii, printr’o lege vecinică. Iată
ce va fi al tău dintre lucrurile prea sfinte cari nu sînt mistuite
de foc: toate darurile din jertfele lor de mîncare, toate jertfele
lor de ispășire, și toate jertfele pentru vină, pe cari Mi le vor
aduce; lucrurile acestea prea sfinte să fie ale tale și ale fiilor tăi.
10 Să le mîncăți într’un loc prea sfînt; orice bărbat să mănînce
11 din ele; să le priviți ca sfinte. Iată ce va mai fi al tău: toate
darurile pe cari le vor aduce copiii lui Israel prin ridicare și
legănîndu-le într’o parte și în alta, ți le dau ție, fiilor tăi și
fiicelor tale împreună cu tine, printr’o lege vecinică. Oricine
12 va fi curat în casa ta să mănînce din ele. ’ți dau cele dintîi
roade pe cari le vor aduce Domnului: tot ce va fi mai bun din
13 untdelemn, tot ce va fi mai bun din must și grîu. Cele dintîi
roade ale pămîntului lor, pe cari le vor aduce Domnului, să
fie ale tale. Oricine va fi curat în casa ta să mănînce din ele.
14 Tot ce va fi închinat Domnului prin făgăduință în Israel, să fie
15 al tău. Oricine întîi născut din orice trup, pe care-l vor aduce
Domnului, atît din oameni cît și din dobitoace, să fie al tău.
Numai, să lași să se răscumpere întîiul născut al omului, și să
lași să se răscumpere și întîiul născut al unui dobitoc necurat.
16 Să lași să se răscumpere întăii născuți ai oamenilor, dela vîrsta
de o lună, după prețuirea ta, cu prețul de cinci sicli de argint,
17 după ciclul sfîntului locaș, care este de douăzeci de ghere. Dar

să nu lași să se răscumpere întîiul născut al vacii, nici întîiul născut al oii, nici întîiul născut al caprei: acestea sînt lucruri sfinte. Sîngele lor să-l stropești pe altar, și să le arzi grăsimea: aceasta va fi o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului. Carnea lor să fie a ta, ca și pieptul care se leagănă 18 într'o parte și în alta și ca și spata dreaptă. 'ți dau ție, fiilor 19 tăi și ficelilor tale împreună cu tine, printr'o lege vecinică, toate darurile sfinte pe cari le vor aduce Domnului copiii lui Israel prin ridicare. Acesta este un legămînt de necălcăt și pe vecie înaintea Domnului, pentru tine și pentru sămînța ta împreună cu tine." Domnul a zis lui Aaron: "Tu să n'ai nici o moștenire 20 în țara lor, și să n'ai nici o parte de moșie în mijlocul lor. Eu sînt moștenirea și partea ta de moșie, în mijlocul copiilor lui Israel. Fiilor lui Levi le dau ca moștenire orice zeciuală în 21 Israel, pentru slujba pe care o fac ei, pentru slujba cortului întîlnirii. Copiii lui Israel să nu se mai apropie de cortul întîl- 22 nirii, ca să nu se facă vinovați de vreun păcat și să moară. Ci 23 Leviții să facă slujba cortului întîlnirii, și să rămînă încărcăți cu fărădelegile lor. Ei să n'aibă nici o moștenire în mijlocul copiilor lui Israel: aceasta să fie o lege vecinică printre urmașii voștri. Leviților le dau de moștenire zeciuelile pe cari le vor 24 aduce copiii lui Israel Domnului prin ridicare; de aceea zic cu privire la ei: "Să n'aibă nici o moștenire în mijlocul copiilor lui Israel." Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: "Să vorbești 25, 26 Leviților, și să le spui: ,Cînd veți primi de la copiii lui Israel zeciuală pe care v'o dau din partea lor, ca moștenire a voastră, să luați întîi din ea un dar pentru Domnul, și anume: a zecea parte din zeciuală; și darul vostru vi se va socoti ca 27 grîul care se ia întîi din arie și ca mustul care se ia întîi din teasc. Astfel să luați și voi întîi un dar pentru Domnul, din 28 toate zeciuelile pe cari le veți primi de la copiii lui Israel, și să dați preotului Aaron darul pe care-l veți lua întîi din ele pentru Domnul. Din toate darurile cari vi se vor da, să luați 29 întîi toate darurile pentru Domnul; din tot ce va fi mai bun, să luați întîi partea închinată Domnului. Să le spui: ,După 30 ce veți lua din ele partea cea mai bună, zeciuală va fi socotită Leviților ca venitul de la arie și ca venitul de la teasc. Să-l 31

mîncați într'un loc oarecare, voi și casa voastră; căci aceasta este plata voastră pentru slujba pe care o faceți în cortul în-
32 tîlnirii. Nu vă veți face vinovați pentru aceasta de niciun
păcat, dacă veți lua din ele pentru Domnul ce este mai bun,
nici nu veți pîngări darurile sfinte ale copiilor lui Israel, și nu
veți muri.”

19, 2 Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și a zis: “Iată
ce poruncește legea pe care a dat-o Domnul, zicînd: ,Vorbește
copiilor lui Israel să-ți aducă o vacă roșie, fără pată, fără vreun
3 cusur trupesc, și care să nu fi fost pusă la jug. S'o dați preotu-
lui Eleazar; el s'o scoată din tabără, și să fie junghiată înaintea
4 lui. Preotul Eleazar să ia cu degetul din sîngele vacii, și să
5 stropească de șapte ori înaintea cortului întîlnirii. Vaca să fie
arsă subt ochii lui; să-i ardă pielea, carnea și sîngele, împreună
6 cu baliga. Preotul să ia lemn de cedru, isop și cîrmîz, și să
7 le arunce în mijlocul flăcărilor cari vor mistui vaca. Preotul
să-și spele hainele, și să-și scalde trupul în apă; apoi să intre
8 iarăș în tabără, și să fie necurat pînă seara. Celce va arde
vaca, să-și spele hainele în apă, și să-și scalde trupul în apă;
9 și să fie necurat pînă seara. Un om curat să strîngă cenușa
vacii, și s'o pună într'un loc curat afară din tabără; s'o păstreze
pentru adunarea copiilor lui Israel, ca să facă apa de curățire.
10 Aceasta este o apă de ispășire. Celce va strînge cenușa vacii,
să-și spele hainele, și să fie necurat pînă seara. Aceasta să fie
o lege vecinică atît pentru copiii lui Israel cît și pentru străinul
11 care locuiește în mijlocul lor. Cine se va atinge de vreun mort,
de vreun trup omenesc mort, să fie necurat timp de șapte zile.
12 Să se curețe cu apa aceasta a treia zi și a șaptea zi, și va fi
curat; dar, dacă nu se curățește a treia zi și a șaptea zi, nu
13 va fi curat. Cine se va atinge de un mort, de trupul unui om
mort, și nu se va curăți, pîngărește cortul Domnului; acela să
fie nimicit din Israel. Fiindcă nu s'a stropit peste el apa de
14 curățire, este necurat, și necurăția lui este încă peste el. Iată
legea cînd va muri un om într'un cort: oricine va intra în cort,
15 și oricine se va afla în cort, va fi necurat șapte zile. De aseme-
nea, orice vas descoperit, care nu va avea un capac bine strîns
16 pe el, va fi necurat. Oricine se va atinge, pe cîmp, de un om

ucis de sabie, sau de un mort, sau de oase omenești, sau de vre un mormînt, va fi necurat timp de șapte zile. Pentru cel necurat, să se ia cenușă dela jertfa de ispășire care a fost arsă, și să toarne peste ea apă de izvor într'un vas. Un om curat să ia isop, și să-l moaie în apă; să stropească apoi cu el cortul, toate uneltele, oamenii cari sînt acolo, pe cel ce s'a atins de oase omenești, sau de vreun om ucis, sau de vreun mort, sau de vreun mormînt. Cel curat să stropească pe cel necurat, a treia zi și a șaptea zi, și să-l curățe în ziua a șaptea. Să-și spele hainele, și să se scalde în apă; și seara, va fi curat. Un om care va fi necurat, și nu se va curăți, va fi nimicid din mijlocul adunării, căci a spurcat sfîntul locaș al Domnului; fiindcă n'a fost stropită peste el apa de curățire, este necurat. Aceasta să fie o lege vecinică pentru ei. Cel ce va stropi pe altul cu apa de curățire, să-și spele hainele, și cel ce se va atinge de apa de curățire, să fie necurat pînă seara. Orice lucru de care se va atinge cel necurat, va fi necurat; și cine se va atinge de el, să fie necurat pînă seara."

Toată adunarea copiilor lui Israel a ajuns în pustia Țin în luna întîi. Și poporul s'a oprit la Cades. Acolo a murit și a fost îngropată Maria. Adunarea n'avea apă. Și s'au răscolat împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron. Poporul a căutat ceartă cu Moise. Ei au zis: "Ce bine ar fi fost să fi murit noi, cînd au murit frații noștri înaintea Domnului! Pentruce ați adus adunarea Domnului în pustia aceasta, ca să murim în ea, noi și vitele noastre? Pentruce ne-ați scos din Egipt, și ne-ați adus în acest loc rău, unde nu este nici loc de sămănat, nici smochin, nici viță, nici rodiu, nici apă de băut?" Moise și Aaron au plecat dela adunare și s'au dus la ușa cortului întîlnirii. Au căzut cu fața la pămînt, și li s'a arătat slava Domnului. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: "Ia toiagul, și cheamă adunarea, tu și fratele tău Aaron. Să vorbiți stîncii acesteia în fața lor, și ea va da apă. Să le scoți astfel apă din stîncă, și să adăpi adunarea și vitele lor." Moise a luat toiagul dinaintea Domnului, cum îi poruncise Domnul. Moise și Aaron au chemat adunarea înaintea stîncii. Și Moise le-a zis: "Ascultați, răsvrătiților! Vom putea noi oare să vă scoatem

11 apă din stînca aceasta?” Apoi Moise a ridicat mîna, și a lovit
stînca de două ori cu toiagul. Și a ieșit apă din belșug, așa în
12 cît a băut și adunarea, și au băut și vitele. Atunci Domnul a
zis lui Moise: “Pentru că n’ați crezut în Mine, ca să Mă sfințiți
înaintea copiilor lui Israel, nu voi veți duce adunarea aceasta
13 în țara pe care i-o dau.” Acestea sînt apele Meriba (Ceartă),
unde s’au certat copiii lui Israel cu Domnul care a fost sfințit
14 între ei. Dela Cades, Moise a trimis niște soli la împăratul
Edomului, ca să-i spună: “Așa vorbește fratele tău Israel. Tu
15 știi toate suferințele prin cari am trecut. Părinții noștri s’au
pogorît în Egipt, și am locuit acolo multă vreme. Dar Egiptenii
16 ne-au chinuit, pe noi și pe părinții noștri. Am strigat către
Domnul, și El ne-a auzit glasul. A trimis un nger, și ne-a scos
din Egipt. Și iată că sîntem la Cades, cetate care se află la
17 marginea ținutului tău. Lasă-ne să trecem prin țara ta; nu
vom trece nici prin ogoare, nici prin vii, și nici nu vom bea
apă din fîntîni; vom merge pe drumul împărătesc, fără să ne
abatem la dreapta sau la stînga, pînă vom trece de ținutul
18 tău.” Edom i-a răspuns: “Să nu cumva să treci pela mine,
19 căci altfel îți voi ieși înainte cu sabia.” Copiii lui Israel i-au
zis: “Vom merge pe drumul cel mare; și, dacă vom bea din
apa ta, eu și turmele mele, îți voi plăti prețul; nu-ți cer altceva
20 decît să trec cu picioarele!” El a răspuns: “Să nu cumva să
treci!” Și Edom i-a eșit înainte cu multă gloată și cu mîna tare.
21 Astfel Edom n’a vrut să lase pe Israel să treacă prin ținutul
22 lui. Și Israel s’a abătut dela el. Toată adunarea copiilor lui
23 Israel a plecat dela Cades, și a ajuns la muntele Hor. Domnul
a zis lui Moise și lui Aaron, lîngă muntele Hor, la hotarele țării
24 lui Edom: Aaron are să fie adăugat la poporul lui; căci nu va
intra în țara pe care o dau copiilor lui Israel, pentru că v’ați
25 împotrivit poruncii Mele, la apele Meriba. Ia pe Aaron și
26 pe fiul său Eleazar, și suie-i pe muntele Hor. Desbracă pe
Aaron de veșmintele lui, și îmbracă pe fiul său Eleazar cu ele.
27 Acolo va fi adăugat Aaron la poporul lui și va muri.” Moise a
făcut ce-i poruncise Domnul. S’au suit pe muntele Hor, în fața
28 întregii adunări. Moise a desbrăcat pe Aaron de veșmintele
lui, și a îmbrăcat cu ele pe fiul său Eleazar. Aaron a murit

acolo, pe vârful muntelui. Moise și Eleazar s’au pogorît de pe munte. Toată adunarea a văzut că Aaron murise, și toată 29 casa lui Israel a plîns pe Aaron treizeci de zile.

’mpăratul Aradului, un Cananit, care locuia la miazăzi, a **21** auzit că Israel vine pe drumul Atarim. El s’a luptat împotriva lui Israel și a luat mai mulți prinși de război. Atunci Israel a 2 făcut Domnului o juruință, și a zis: “Dacă vei da pe poporul acesta în mîinile mele, îi voi nimici cu desăvîrșire cetățile.” Domnul a auzit glasul lui Israel, și a dat pe Cananiți în mîinile 3 lui. Israelii i-au nimicit cu desăvîrșire, pe ei și cetățile lor; și locul acela l-au numit Horma (Nimicire deplină). Au plecat 4 de la muntele Hor pe drumul care duce spre Marea Roșie, ca să ocolească țara Edomului. Poporul și-a pierdut răbdarea pe drum și a vorbit împotriva lui Dumnezeu și împotriva lui 5 Moise: “Pentru ce ne-ați scos din Egipt, ca să murim în pustie? Căci nu este nici pîne, nici apă, și ni s’a scîrbit sufletul de această hrană proastă.” Atunci Domnul a trimis împotriva 6 poporului niște șerpi înfocați, cari au mușcat poporul, așa încît au murit mulți oameni în Israel. Poporul a venit la Moise, 7 și a zis: “Am păcătuit, căci am vorbit împotriva Domnului, și împotriva ta. Roagă-te Domnului, ca să depărteze de la noi acești șerpi.” Moise s’a rugat pentru popor. Domnul a zis 8 lui Moise: “Fă-ți un șarpe înfocat, și spînzură-l de o prăjină; oricine este mușcat, și va privi spre el, va trăi.” Moise a făcut 9 un șarpe de aramă, și l-a pus într’o prăjină; și oricine era mușcat de un șarpe, și privea spre șarpele de aramă, trăia. Copiii 10 lui Israel au plecat, și au tăbărît la Obot. Au plecat din Obot, 11 și au tăbărît la Iie-Abarim, în pustia din fața Moabului, spre răsăritul soarelui. De acolo au plecat, și au tăbărît în valea 12 Zered. De acolo au plecat și au tăbărît dincolo de Arnon, care 13 curge prin pustie, ieșind din ținutul Amoriților; căci Arnonul face hotarul Moabului, între Moab și Amoriți. De aceea se 14 zice în cartea Războaielor Domnului: “Vaheb în Sufa, Șivoaiiele Arnonului, Și scurgerile șivoaielor, Cari se întind înspre Ar și 15 se ating cu hotarul lui Moab.” De acolo s’au dus la Beer 16 (Fîntînă). La această fîntînă Domnul a zis lui Moise: “Strînge poporul, și le voi da apă.” Atunci a cîntat Israel cîntarea 17

18 aceasta: “Țîșnește, fîntînă! Cîntați în cinstea ei! Fîntîna,
pe care au săpat-o căpeteniile, Pe care au săpat-o mai marii
poporului, Cu toiagul de cîrmuire, cu toiegele lor!” Din pus-
19 tia aceasta s’au dus la Matana; din Matana, la Nahaliel; din
20 Nahaliel, la Bamot; din Bamot, la valea din cîmpia Moab-
21 ului, în vîrful muntelui Pisga, care caută spre pustie. Israel
a trimes soli la Sihon, împăratul Amoriților, ca să-i spună:
22 “Lasă-mă să trec prin țara ta; nu vom intra nici în ogoare,
nici în vii, și nu vom bea apă din fîntîni; vom ținea drumul
23 împărătesc, pînă vom trece de ținutul tău.” Sihon n’a îngă-
duit lui Israel să treacă prin ținutul lui. Sihon a strîns tot
poporul, și a ieșit înaintea lui Israel, în pustie. A venit la
24 Iahaț, și s’a luptat împotriva lui Israel. Israel l-a bătut cu as-
cuțișul săbiei și i-a cucerit țara dela Arnon pînă la Iaboc, pînă
la hotarul copiilor lui Amon; căci hotarul copiilor lui Amon
25 era întărit. Israel a luat toate cetățile acelea, și s’a așezat în
toate cetățile Amoriților, în Hesbon și în toate satele de prin
26 împrejurimi. Căci Hesbonul era cetatea lui Sihon, împăratul
Amoriților. El pornise cu război împotriva împăratului di-
27 nainte al Moabului, și-i luase toată țara pînă la Arnon. De
aceea zic poeții: “Veniți la Hesbon! Să se zidească din nou și
28 să se întărească cetatea lui Sihon. Căci a ieșit un foc din Hes-
bon, O flacăra din cetatea lui Sihon, Și a mistuit pe Ar-Moab,
29 Pe locuitorii înălțimilor Arnonului. Vai de tine, Moab! Ești
pierdut, poporul lui Chemoș! El a făcut pe fiii lui fugari, Și
pe fetele lui le-a dat roabe Lui Sihon, împăratul Amoriților.
30 Noi am aruncat cu săgețile asupra lor: Din Hesbon pînă la
Dibon totul este nimicit; Am pustiit pînă la Nofah, Care se
31 întinde pînă la Medeba.” Israel s’a așezat astfel în țara Amor-
32 iților. Moise a trimes să iscodească Iaezerul. Au luat satele
cari țineau de el, și au isgonit pe Amoriții cari erau în ele.
33 Au schimbat apoi drumul, și s’-au suit pe drumul care duce
la Basan. Og, împăratul Basanului, le-a ieșit înainte, cu tot
34 poporul lui, ca să lupte împotriva lor la Edrei. Domnul a zis
lui Moise: “Nu te teme de el; căci îl dau în mînile tale, pe el
și tot poporul lui, și toată țara lui; să-i faci cum ai făcut lui
35 Sihon, împăratul Amoriților, care locuia la Hesbon.” Și ei

l-au bătut, pe el și pe fiii lui, și tot poporul lui, de n'au lăsat să scape unul măcar, și au pus mâna pe țara lui.

Copiii lui Israel au pornit, și au tăbărit în șesurile Moabului, **22**
dincolo de Iordan, în fața Ierihonului. Balac, fiul lui Țipor, 2
a văzut tot ce făcuse Israel Amoriților. Și Moab a rămas 3
foarte îngrozit în fața unui popor atît de mare la număr; l-a
apucat groaza în fața copiilor lui Israel. Moab a zis bătrînilor 4
lui Madian: “Mulțimea aceasta are să înghită tot ce este în
jurul nostru, cum paște boul verdeața de pe cîmp.” Balac,
fiul lui Țipor, era pe atunci împărat al Moabului. El a trimis 5
soli la Balaam, fiul lui Beor, la Petor pe Rîu (Eufrat), în țara
fiilor poporului său, ca să-l cheme, și să-i spună: “Iată, un
popor a ieșit din Egipt; acopere fața pămîntului, și s'a așezat
în fața mea. Vino, te rog, să-mi blastămi pe poporul acesta, 6
căci este mai puternic decît mine; poate că așa, îl voi putea
bate și-l voi izgoni din țară, căci știu că pe cine binecuvintezi
tu este binecuvîntat, și pe cine blastămi tu este blăstămat.”
Bătrînii lui Moab și bătrînii lui Madian au plecat, avînd cu 7
ei daruri pentru ghicitor. Au ajuns la Balaam, și i-au spus
cuvintele lui Balac. Balaam le-a zis: “Rămîneți aici peste 8
noapte, și vă voi da răspuns, după cum îmi va spune Domnul.”
Și căpeteniile Moabului au rămas la Balaam. Dumnezeu a 9
venit la Balaam, și a zis: “Cine sînt oamenii aceștia pe cari-i
ai la tine?” Balaam a răspuns lui Dumnezeu: “Balac, fiul lui 10
Țipor, împăratul Moabului, i-a trimes să-mi spună: “Iată, un
popor a ieșit din Egipt, și acopere fața pămîntului; vino dar,
și blastămă-l; poate că așa îl voi putea bate, și-l voi izgoni.”
Dumnezeu a zis lui Balaam: “Să nu te duci cu ei; și nici să 12
nu blastămi poporul acela, căci este binecuvîntat.” Balaam 13
s'a sculat dimineața, și a zis căpeteniilor lui Balac: “Duceți-
vă înapoi în țara voastră, căci Domnul nu vrea să mă lase
să merg cu voi.” Și mai marii Moabului s'au sculat, s'au 14
întors la Balac, și i-au spus: “Balaam n'a vrut să vină cu
noi.” Balac a trimes din nou mai multe căpetenii mai cu 15
vază decît cele dinainte. Au ajuns la Balaam, și i-au zis: 16
“Așa vorbește Balac, fiul lui Țipor: „Nu mai pune piedici, și
vino la mine; căci îți voi da multă cinste, și voi face tot ce-mi 17

vei spune; numai vino, te rog, și blastămă-mi poporul acesta!”

18 Balaam, a răspuns și a zis slujitorilor lui Balac: “Să-mi dea Balac chiar și casa lui plină de argint și de aur, și tot n’aș putea să fac niciun lucru, fie mic fie mare, împotriva poruncii

19 Domnului, Dumnezeului meu. Totuș vă rog, rămâneți aici la noapte, și voi vedea ce-mi va mai spune Domnul.” Dumnezeu

20 a venit la Balaam în timpul nopții, și i-a zis: “Fiindcă oamenii aceștia au venit să te cheme, scoală-te, și du-te cu ei; dar să

21 faci numai ce-ți voi spune.” Balaam s’a sculat dimineța, a pus șaua pe măgărița, și a plecat cu căpeteniile lui Moab.

22 Dumnezeu S’a aprins de mînie, pentru că plecase. Și ’ngerul Domnului S’a așezat în drum, ca să i se împotrivescă. Balaam era călare pe măgărița lui, și cei doi slujitori ai lui erau cu

23 el. Măgărița a văzut pe ’ngerul Domnului stînd în drum, cu sabia scoasă din teacă în mîină, s’a abătut din drum, și a luat-o pe cîmp. Balaam și-a bătut măgărița ca s’o aducă la

24 drum. ’ngerul Domnului S’a așezat într’o cărare dintre vii, și de fiecare parte a cărării era cîte un zid. Măgărița a văzut

25 pe ’ngerul Domnului; s’a strîns spre zid, și a strîns piciorul lui Balaam de zid. Balaam a bătut-o din nou. ’ngerul Domnului

26 a trecut mai departe, și S’a așezat într’un loc unde nu era chip să te întorci nici la dreapta nici la stînga. Măgărița a

27 văzut pe ’ngerul Domnului, și s’a culcat sub Balaam. Balaam s’a aprins de mînie, și a bătut măgărița cu un băț. Domnul

28 a deschis gura măgăriței, și ea a zis lui Balaam: “Ce ți-am făcut, de m’ai bătut de trei ori?” Balaam a răspuns măgăriței:

29 “Pentru că ți-ai bătut joc de mine; dacă aș avea o sabie în mîină, te-aș ucide pe loc.” Măgărița a zis lui Balaam: “Nu sînt eu oare măgărița ta, pe care ai călărit în tot timpul pînă în ziua de azi? Am eu oare obicei să-ți fac așa?” Și el a răspuns:

31 “Nu.” Domnul a deschis ochii lui Balaam, și Balaam a văzut pe ’ngerul Domnului stînd în drum, cu sabia scoasă în mîină. Și

32 s’a plecat, și s’a aruncat cu fața la pămînt. ’ngerul Domnului i-a zis: “Pentru ce ți-ai bătut măgărița de trei ori? Iată, Eu am ieșit ca să-ți stau împotriva, căci drumul pe care mergi,

33 este un drum care duce la perzare, înaintea Mea. Măgărița M’a văzut, și s’a abătut de trei ori dinaintea Mea; dacă nu s’ar

fi abătut dinaintea Mea, pe tine te-aş fi omorît, iar pe ea aş fi lăsat-o vie.” Balaam a zis ’ngerului Domnului: “Am păcătuit, 34
căci nu ştiam că te-ai aşezat înaintea mea în drum; şi acum, dacă nu găseşti că e bine ce fac eu, mă voi întoarce.” ’ngerul 35
Domnului a zis lui Balaam: “Du-te cu oamenii aceştia; dar să spui numai cuvintele pe cari ți le voi spune Eu.” Şi Balaam a plecat înainte cu căpeteniile lui Balac. Balac a auzit că vine 36
Balaam, şi i-a ieşit înainte pînă la cetatea Moabului, care este la hotarul Arnonului, la hotarul cel mai depărtat. Balac a zis 37
lui Balaam: “N’am trimes eu oare la tine să te cheme? Pentru ce n’ai venit la mine? Cum, nu pot eu oare să-ți dau cinste?” Balaam a răspuns lui Balac: “Iată că am venit la tine; acum, 38
îmi va fi oare îngăduit să spun ceva? Voi spune cuvintele pe cari mi le va pune Dumnezeu în gură.” Balaam a mers cu 39
Balac, şi au ajuns la Chiriat-Huţot. Balac a jertfit boi şi oi, 40
şi a trimes din ei lui Balaam şi căpeteniilor cari erau cu el. Dimineaţa, Balac a luat pe Balaam, şi l-a suit pe Bamot-Baal, 41
de unde Balaam putea să vadă o parte din popor.

Balaam a zis lui Balac: “Zideşte-mi aici şapte altare, şi **23**
pregăteşte-mi aici şapte viţei şi şapte berbeci.” Balac a făcut 2
cum spusese Balaam; şi Balac şi Balaam au adus cîte un viţel şi cîte un berbec pe fiecare altar. Balaam a zis lui Balac: “Stai 3
lîngă arderea ta de tot, şi eu mă voi depărta de ea; poate că Domnul îmi va ieşi înainte; şi ce-mi va descoperi, îţi voi spune.” Şi s’a dus pe un loc înalt. Dumnezeu a venit înaintea lui Bal- 4
aam; şi Balaam I-a zis: “Am ridicat şapte altare, şi pe fiecare altar am adus cîte un viţel şi cîte un berbec.” Domnul a pus 5
cuvinte în gura lui Balaam, şi a zis: “ntoarce-te la Balac, şi aşa să-i vorbeşti.” Balaam s’a întors la Balac; şi iată că Balac 6
stătea lîngă arderea lui de tot, el şi toate căpeteniile Moabului. Balaam şi-a rostit proorocia, şi a zis: “Balac m’a adus 7
din Aram (Mesopotamia). ’mpăratul Moabului m’a chemat din munţii Răsăritului, zicînd: ,Vino, şi blastă-mi pe Iacov! Vino, şi defaimă-mi pe Israel; Cum să blastăm eu pe cel 8
ce nu-l blastăm Dumnezeu? Cum să defaim eu pe cel ce nu-l defaimă Domnul? ’l văd din vîrfurile stîncilor, ’l privesc de pe 9
înalţimea dealurilor: Este un popor care locuieşte deoparte, Şi

10 nu face parte dintre neamuri. Cine poate să numere pulberea
lui Iacov, Și să spună numărul unui sfert din Israel? O, de aș
muri de moartea celor neprihăniți, Și sfârșitul meu să fie ca al
11 lor!” Balac a zis lui Balaam: “Ce mi-ai făcut? Te-am luat
să blestemi pe vrăjmașul meu, și iată că tu-l binecuvintezi!”
12 El a răspuns, și a zis: “Nu trebuie oare să spun ce-mi pune
13 Domnul în gură?” Balac i-a zis: “Vino, te rog, cu mine în alt
loc, de unde îl poți vedea; căci aici nu vezi decît o parte din
14 el, nu-l vezi întreg. Și de acolo să mi-l blastămi.” L-a dus în
cîmpul Țofim, spre vîrfurile muntelui Pisga; a zidit șapte altare,
15 și a adus cîte un vițel și un berbec pe fiecare altar. Balaam
a zis lui Balac: “Stai aici, lîngă arderea ta de tot, și eu mă
16 voi duce înaintea lui Dumnezeu.” Domnul a venit înaintea
lui Balaam; i-a pus cuvinte în gură, și a zis: “ntoarce-te la
17 Balac, și așa să-i vorbești.” Balaam s'a întors la el; și iată
că Balac stătea lîngă arderea lui de tot, cu căpeteniile Moabu-
18 lui. Balac i-a zis: “Ce ți-a spus Domnul?” Balaam și-a rostit
proorocia, și a zis: “Scoală-te, Balac, și ascultă! Ia aminte la
19 mine, fiul lui Țipor! Dumnezeu nu este un om ca să mintă,
Nici un fiu al omului, ca să-I pară rău. Ce a spus, oare nu va
20 face? Ce a făgăduit oare, nu va împlini? Iată că am primit
poruncă să binecuvintez. Da, El a binecuvîntat, și eu nu pot
21 întoarce. El nu vede nici o fărădelege în Iacov, Nu vede nici
o răutate în Israel. Domnul, Dumnezeul lui, este cu el, El este
22 'mpăratul lui, veselia lui. Dumnezeu i-a scos din Egipt, Tăria
23 Lui este pentru el ca a bivolului. Descîntecul nu poate face
nimic împotriva lui Iacov, Nici vrăjitoria împotriva lui Israel;
Acum se poate spune despre Iacov și Israel: Ce lucruri mari a
24 făcut Dumnezeu! Da, poporul acesta se scoală ca o leoaică,
Și se ridică întocmai ca un leu; Nu se culcă pînă ce n'a mîncat
25 prada, Și n'a băut sîngele celor uciși.” Balac a zis lui Balaam:
26 “Nu-l blestema, dar măcar nici nu-l binecuvînta!” Balaam a
răspuns, și a zis lui Balac: “Nu ți-am spus că voi face tot ce va
27 spune Domnul?” Balac a zis lui Balaam: “Vino, te rog, te voi
duce într'un alt loc; poate că Dumnezeu va găsi cu cale să-mi
28 blestemi de acolo pe poporul acesta!” Balac a dus pe Balaam
29 pe vîrfurile muntelui Peor, care este cu fața spre pustie. Balaam

a zis lui Balac: “Zidește-mi aici șapte altare, și pregătește-mi aici șapte viței și șapte berbeci!” Balac a făcut cum zisese 30 Balaam, și a adus câte un vițel și câte un berbec pe fiecare altar.

Balaam a văzut că Domnul găsește cu cale să binecuvinteze **24** pe Israel, și n’a mai alergat ca în celelalte rînduri la descîn-tece; ci și-a întors fața spre pustie. Balaam a ridicat ochii, 2 și a văzut pe Israel tăbărit în corturi, după semințiile lui. Atunci Duhul lui Dumnezeu a venit peste el. Balaam și-a 3 rostit proorocia, și a zis: “Iată ce zice Balaam, fiul lui Beor, Omul cu ochii deschiși, Celce aude cuvintele lui Dumnezeu, 4 Celce vede vedenia Celui Atotputernic, Celce cade cu fața la pămînt, și ai cărui ochi sînt deschiși: “Ce frumoase sînt cor-turile tale, Iacove! Locuințele tale, Israele! Ele se întind ca 5 niște văi, Ca niște grădini lîngă un rîu, Ca niște copaci de aloe pe cari i-a sădit Domnul, Ca niște cedri pe lîngă ape. Apa 7 curge din gălețile lui, Și sămînța lui este udată de ape mari. ’mpăratul lui se înalță mai pe sus de Agag, Și împărăția lui ajunge puternică. Dumnezeu l-a scos din Egipt, Tăria lui este 8 ca a bivolului pentru el. El nimicește neamurile cari se ridică împotriva lui, Le sfarmă oasele, și le prăpădește cu săgețile lui. ’ndoaie genunchii, se culcă întocmai ca un leu, Ca o leoaică: 9 Cine-l va scula? Binecuvîntat să fie oricine te va binecuvînta, Și blestemat să fie oricine te va blestema!” Balac s’a aprins 10 de mînie împotriva lui Balaam; a bătut din mîni, și a zis lui Balaam: “Eu te-am chemat să-mi blestemi vrăjmașii, și iată că de trei ori tu i-ai binecuvîntat! Fugi acum, și du-te acasă! 11 Spusesem că-ți voi da cinste, dar Domnul te-a împedecat s’o primești.” Balaam a răspuns lui Balac: “Eh! n’am spus eu 12 oare solilor pe cari mi i-ai trimes, că dacă mi-ar da Balac chiar 13 și casa lui plină cu argint și cu aur, tot n’aș putea să fac dela mine însumi nici bine nici rău împotriva poruncii Domnului, ci voi spune întocmai ce va zice Domnul? Și acum iată că mă 14 duc la poporul meu. Vino, și-ți voi vesti ce va face poporul acesta poporului tău în vremile cari vor urma.” Balaam și- 15 a rostit proorocia, și a zis: “Așa zice Balaam, fiul lui Beor, Așa zice omul care are ochii deschiși, Așa zice cel ce aude 16

cuvintele lui Dumnezeu, Cel ce cunoaște planurile Celui Prea
'nalt, Cel ce vede vedenia Celui Atotputernic, Cel ce cade cu
17 fața la pământ și ai cărui ochi sînt deschiși: 'l văd, dar nu
acum, 'l privesc, dar nu de aproape. O stea răsare din Iacov,
Un toiag de cîrmuire se ridică din Israel. El străpunge laturile
18 Moabului, Și prăpădește pe toți copiii lui Set. Se face stăpîn
pe Edom, Se face stăpîn pe Seir, vrăjmașii lui. Israel face
19 fapte mari. Cel ce se naște din Iacov domnește ca stăpîni-
20 tor, Și pierde pe cei ce scapă din cetăți." Balaam a văzut
pe Amalec, și a rostit următoarea proorocie: "Amalec este cel
21 dintîi dintre neamuri, Dar într'o zi va fi nimicit." Balaam a
văzut pe Cheniți, și a rostit următoarea proorocie: "Locuința
22 ta este tare de tot, Și cuibul tău este pus pe stîncă. Dar Cain
23 va fi pustiit, Pînă ce te va lua prins Asur." Balaam a rostit
următoarea proorocie: "Vai! cine va mai putea trăi cînd va
24 face Dumnezeu acest lucru? Dar niște corăbii vor veni din
Chitim, Vor smeri pe Asur, vor smeri pe Eber, Și la urmă vor
25 fi nimicite și ele." Balaam s'a sculat, a plecat, și s'a întors
acasă. Balac a plecat și el acasă.

25 Israel locuia în Sitim; și poporul a început să se dea la curvie
2 cu fetele lui Moab. Ele au poftit poporul la jertfele dum-
nezeilor lor; și poporul a mîncat, și s'a închinat pînă la pământ
3 înaintea dumnezeilor lor. Israel s'a alipit de Baal-Peor, și
4 Domnul S'a aprins de mînie împotriva lui Israel. Domnul a zis
lui Moise: "Strînge pe toate căpeteniile poporului, și spînzură
pe cei vinovați înaintea Domnului în fața soarelui, pentru ca
5 să se întoarcă dela Israel mînia aprinsă a Domnului." Moise
a zis judecătorilor lui Israel: "Fiecare din voi să ucidă pe aceia
6 dintre ai lui cari s'au lipit de Baal-Peor." Și iată că un băr-
bat dintre copiii lui Israel a venit și a adus la frații lui pe o
Madianită, subt ochii lui Moise și subt ochii întregii adunări
a copiilor lui Israel, pe cînd plîngeau la ușa cortului întîlnirii.
7 La vederea acestui lucru, Fineas, fiul lui Eleazar, fiul preotu-
lui Aaron, s'a sculat din mijlocul adunării, și a luat o sulită în
8 mînă. S'a luat după omul acela din Israel pînă în cortul lui,
i-a străpuns prin pîntece pe amîndoi: atît pe bărbatul acela
din Israel, cît și pe femeea aceea. Și a încetat astfel urgia care

izbucnise printre copiii lui Israel. Douăzeci și patru de mii au 9
 murit loviți de urgia aceea. Domnul a vorbit lui Moise, și a 10
 zis: “Fineas, fiul lui Eleazar, fiul preotului Aaron, a abătut 11
 mînia Mea dela copiii lui Israel, prin rîvna pe care a avut-o
 pentru Mine în mijlocul lor; și n’am nimic, în mînia Mea, pe
 copiii lui Israel. De aceea să spui că închei cu el un legămînt 12
 de pace. Acesta va fi pentru el și pentru sămînța lui după el 13
 legămîntul unei preoții vecinice, pentrucă a fost plin de rîvnă
 pentru Dumnezeu lui și a făcut ispășire pentru copiii lui Is-
 rael.” Bărbatul acela din Israel, care a fost ucis împreună cu 14
 Madianita, se numea Zimri, fiul lui Salu; el era căpetenia unei
 case părintești a Simeoniților. Femeia care a fost ucisă, se 15
 numea Cozbi, fata lui Țur, căpetenia seminiților ieșite dintr’o
 casă părintească din Madian. Domnul a vorbit lui Moise, și 16
 a zis: “Priviți pe Madianiți ca vrăjmași, și ucideți-i; căci și 17, 18
 ei vi s’au arătat vrăjmași, amăgindu-vă prin vicleșugurile lor,
 în fapta lui Peor, și în fapta Cozbiei, fata unei căpetenii a lui
 Madian, sora lor, ucisă în ziua urgiei care a avut loc cu prilejul
 faptei lui Peor.”

’n urma acestei urgii, Domnul a zis lui Moise și lui Eleazar, **26**
 fiul preotului Aaron: “Faceți numărătoarea întregi adunări 2
 a copiilor lui Israel, dela vîsta de douăzeci de ani în sus, după
 casele părinților lor, a tuturor celor din Israel cari sînt în
 stare să poarte armele.” Moise și preotul Eleazar le-au vor- 3
 bit în cîmpia Moabului, lîngă Iordan, în fața Ierihonului. Și
 au zis: “Să se facă numărătoarea, dela vîrsta de douăzeci 4
 de ani în sus, cum poruncise lui Moise și copiilor lui Israel
 Domnul, cînd au ieșit din țara Egiptului.” Ruben, întîiul 5
 născut al lui Israel. Fiii lui Ruben au fost: Enoh, din care se
 coboară familia Enohiților; Palu, din care se coboară familia
 Paluiților; Hețron, din care se coboară familia Hețroniților; 6
 Carmi, din care se pogoară familia Carmiților. Acestea sînt 7
 familiile Rubeniților: cei ieșiți la numărătoare au fost pa-
 truzeci și trei de mii șapte sute treizeci. - Fiii lui Palu au 8
 fost: Eliab. Fiii lui Eliab au fost: Nemuel, Datan și Abiram. 9
 Datan acesta și Abiram acesta au fost din ceice erau chemați
 la adunare, și cari s’au răscolat împotriva lui Moise și Aaron,

în adunarea lui Core, cînd cu răscoala lor împotriva Domnu-
10 lui. Pămîntul și-a deschis gura, și i-a înghițit împreună cu
Core, cînd au murit ceice se adunaseră, și cînd a mistuit focul
pe cei două sute cincizeci de oameni: ei au slujit poporului
11, 12 ca pildă. Fiii lui Core, n'au murit. Fiii lui Simeon, după
familiile lor: din Nemuel se pogoară familia Nemueliților; din
13 Iamin, familia Iaminiților; din Iachin, familia Iachiniților; din
14 Zerah, familia Zerahiților; din Saul, familia Sauliților. Acestea
sînt familiile Simeoniților: douăzeci și două de mii două
15 sute. Fiii lui Gad, după familiile lor: din Țefon se pogoară
familia Țefoniților; din Haghi, familia Haghiților; din Șuni, fa-
16 milia Șuniților; din Ozni, familia Ozniților; din Eri, familia
17 Eriților; din Arod, familia Arodiților; din Areli, familia Are-
18 liților. Acestea sînt familiile fiilor lui Gad, după cei ieșiți
19 la numărătoare: patruzeci de mii cincizeci sute. Fiii lui Iuda:
Er și Onan; dar Er și Onan au murit în țara Canaanului.
20 Iată fiii lui Iuda, după familiile lor: din Șela se pogoară fa-
amilia Șelaniților; din Peret, familia Peretiților; din Zerah, fa-
21 milia Zerahiților. Fiii lui Peret au fost: Hețron, din care
se pogoară familia Hețroniților; Hamul, din care se pogoară
22 familia Hamuliților. Acestea sînt familiile lui Iuda, după
23 numărătoarea lor: șaptezeci și șase de mii cincizeci sute. Fiii
lui Isahar, după familiile lor: din Tola se pogoară familia To-
24 laiților; din Puva, familia Puviților; din Iașub, familia Iașu-
25 biților; din Șimron, familia Șimroniților. Acestea sînt familiile
lui Isahar, după numărătoarea lor: șasezeci și patru de mii trei
26 sute. Fiii lui Zabulon, după familiile lor: din Sered se pogoară
familia Serediților; din Elon, familia Eloniților; din Iahleel, fa-
27 milia Iahleeliților. Acestea sînt familiile Zabuloniților, după
28 numărătoarea lor: șasezeci de mii cincizeci sute. Fiii lui Iosif,
29 după familiile lor: Manase și Efraim. Fiii lui Manase: din
Machir se pogoară familia Machiriților. -Machir a născut pe
30 Galaad. Din Galaad se pogoară familia Galaadiților. Iată
fiii lui Galaad: Iezer, din care se pogoară familia Iezeriților;
31 Helec, familia Helechiților; Asriel, familia Asrieliților; Sihem,
32 familia Sihemiților; Șemida, familia Șemidaților; Hefer, fa-
33 milia Heferiților. Țelofhad, fiul lui Hefer, n'a avut fii, dar

a avut fete. Iată numele fetelor lui Țelofhad: Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța. Acestea sînt familiile lui Manase, după
34 numărătoarea lor: cincizeci și două de mii șapte sute. Iată fiii
35 lui Efraim, după familiile lor: din Șutelah se pogoară familia Șutelahiților; din Becher, familia Becheriților; din Tahan, familia Tahanților. Iată fiii lui Șutelah: din Eran se pogoară
36 familia Eraniților. Acestea sînt familiile fiilor lui Efraim, după
37 numărătoarea lor: treizeci și două de mii cinci sute. Aceștia sînt fiii lui Iosif, după familiile lor. Fiii lui Benjamin, după
38 familiile lor: din Bela se pogoară familia Belaiților; din Așbel, familia Așbeliților; din Ahiram, familia Ahiramiților; din
39 Șufam, familia Șufamiților; din Hufam, familia Hufamiților. - Fiii lui Bela au fost: Ard și Naaman. Din Ard se pogoară
40 familia Ardiților; din Naaman, familia Naamaniților. Aceștia
41 sînt fiii lui Benjamin, după familiile lor și după numărătoarea lor: patruzeci și cinci de mii șase sute. Iată fiii lui Dan, după
42 familiile lor: din Șuham se pogoară familia Șuhamiților. Acestea sînt familiile lui Dan, după familiile lor. Toate familiile
43 Șuhamiților, după numărătoarea lor: șasezeci și patru de mii patru sute. Fiii lui Așer, după familiile lor: din Imna se
44 pogoară familia Imniților; din Ișvi, familia Ișviților; din Beria, familia Beriiților. - Din fiii lui Beria se pogoară: din Heber,
45 familia Heberiților; din Malchiel, familia Malchieliților. Numele fetei lui Așer era Serah. Acestea sînt familiile fiilor lui
47 Așer, după numărătoarea lor: cinci zeci și trei de mii patru sute. Fiii lui Neftali, după familiile lor: din Iașteel se pogoară
48 familia Iașteeliților; din Guni, familia Guniților; din Iețer, familia Iețeriților; din Șilem, familia Șilemiților. Acestea sînt
50 familiile lui Neftali, după familiile lor și după numărătoarea lor: patruzeci și cinci de mii patru sute. Aceștia sînt cei
51 ieșiți la numărătoare dintre copiii lui Israel: șase sute una de mii șapte sute treizeci. Domnul a vorbit lui Moise, și i-a zis:
52 “Țara să se împartă între ei, ca să fie moștenirea lor, după
53 numărul numelor. Celor ce sînt în număr mai mare să le dai
54 o parte mai mare, și celor ce sînt în număr mai mic să le dai o parte mai mică; să se dea fiecăruia partea lui după cei ieșiți
55 la numărătoare. Dar împărțirea țării să se facă prin sorți; s’o

56 ia în stăpînire după numele semințiilor părinților lor. Țara să
fie împărțită prin sorți între cei ce sînt în mare număr și între
57 cei ce sînt în mic număr. Iată Leviții a căror numărătoare
s'a făcut după familiile lor: din Gherșon se pogoară familia
Gherșoniților; din Chehat, familia Chehatiților; din Merari, fa-
58 milia Merariților. - Iată familiile lui Levi: familia Libniților,
familia Hebronților, familia Mahliților, familia Mușiților, fa-
59 milia Coriților. Chehat a născut pe Amram. Numele nevestei
lui Amram era Iochebed, fata lui Levi, care i s'a născut lui
Levi, în Egipt; ea a născut lui Amram: pe Aaron, pe Moise, și
60 pe Maria, sora lor. Lui Aaron i s'au născut: Nadab și Abihu,
61 Eleazar și Itamar. Nadab și Abihu au murit, cînd au adus
62 înaintea Domnului foc străin. Cei ieșiți la numărătoare, toți
bărbații dela vîrsta de o lună în sus, au fost de douăzeci și trei
de mii. Ei n'au fost cuprinși în numărătorea copiilor lui Israel,
pentru că nu li s'a dat moștenire în mijlocul copiilor lui Israel.
63 Aceștia sînt aceia dintre copiii lui Israel a căror numărătoare
au făcut-o Moise și preotul Eleazar în cîmpia Moabului, lîngă
64 Iordan, în fața Ierihonului. 'ntre ei, nu era niciunul din copiii
lui Israel a căror numărătoare o făcuse Moise și preotul Aaron
65 în pustia Sinai. Căci Domnul zisese: "Vor muri în pustie, și
nu va rămînea niciunul din ei, afară de Caleb, fiul lui Iefune,
și Iosua, fiul lui Nun."

27 Fetele lui Țelofhad, fiul lui Hefer, fiul lui Galaad, fiul lui
Machir, fiul lui Manase, din familiile lui Manase, fiul lui Iosif,
și ale căror nume erau: Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța,
2 s'au apropiat și s'au înfățișat înaintea lui Moise, înaintea preo-
tului Eleazar, înaintea mai marilor și înaintea întregii adunări,
3 la ușa cortului întîlnirii. Ele au zis: "Tatăl nostru a murit în
pustie; el nu era în mijlocul cetei celor ce s'au răsvrătit îm-
potriva Domnului, în mijlocul cetei lui Core, ci a murit pentru
4 păcatul lui, și n'a avut fii. Pentru ce să se stingă numele
tatălui nostru din mijlocul familiei lui, pentru că n'a avut fii?
Dă-ne și nouă deci o moștenire între frații tatălui nostru."
5, 6 Moise a adus pricina lor înaintea Domnului. Și Domnul a
7 zis lui Moise: "Fetele lui Țelofhad au dreptate. Să le dai
de moștenire o moșie între frații tatălui lor, și să treci asupra

lor moștenirea tatălui lor. Iar copiilor lui Israel, să le vor- 8
bești și să le spui: “Cînd un om va muri fără să le lase fii, 8
să treceți moștenirea lui asupra fetei lui. Dacă n’are nici o 9
fată, moștenirea lui s’o dați fraților lui. Dacă n’are nici frați, 10
moștenirea lui s’o dați fraților tatălui său. Și dacă nici tatăl 11
lui n’are frați, moștenirea lui s’o dați rudei celei mai apropiate
din familia lui, și ea s’o stăpînească. Aceasta să fie o lege și un
drept pentru copiii lui Israel, cum a poruncit lui Moise Dom-
nul.” Domnul a zis lui Moise: “Suie-te pe muntele acesta 12
Abarim, și privește țara pe care am dat-o copiilor lui Israel.
S’o privești, dar și tu vei fi adăugat la poporul tău, cum a fost 13
adăogat fratele tău Aaron; pentrucă v’ăți împotrivit poruncii 14
Mele, în pustia Țin, cînd cu cearta adunării, și nu M’ăți sfințit
înainte lor cu prilejul apelor.” (Acestea sînt apele de ceartă,
la Cades, în pustia Țin.) Moise a vorbit Domnului, și a zis: 15
“Domnul, Dumnezeul duhurilor oricărui trup, să rînduiască 16
peste adunare un om care să iasă înaintea lor, și să intre 17
înaintea lor, care să-i scoată afară și să-i vîre înăuntru, pentru
ca adunarea Domnului să nu fie ca niște oi cari n’au păstor.”
Domnul a zis lui Moise: “Ia-ți pe Iosua, fiul lui Nun, bărbat 18
în care este Duhul Meu, și să-ți pui mîna peste el. Să-l așezi 19
înaintea preotului Eleazar și înaintea întregii adunări, și să-i
dai porunci subț ochii lor. Să-l faci părtaș la dregătoria ta, 20
pentruca toată adunarea copiilor lui Israel să-l asculte. Să se 21
înfățișeze înaintea preotului Eleazar, care să întrebe pentru el
judecata lui Urim înaintea Domnului; și Iosua, toți copiii lui
Israel, împreună cu el, și toată adunarea, să iasă după porunca
lui Eleazar și să intre după porunca lui. Moise a făcut cum îi 22
poruncise Domnul. A luat pe Iosua, și l-a pus înaintea preotu-
lui Eleazar și înaintea întregii adunări. Și-a pus mîinile peste 23
el, și i-a dat porunci, cum spusese Domnul prin Moise.

Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Poruncește copiilor 28, 2
lui Israel, și spune-le: ,Să aveți grijă să-Mi aduceți la vremea
hotărîță, darul Meu de mîncare, hrana jertfelor Mele mistu-
ite de foc, cari ’mi sînt de un plăcut miros.’ Să le spui: ,Iată 3
jertfa mistuită de foc pe care o veți aduce Domnului: în fiecare
zi, cîte doi miei de un an fără cusur, ca ardere de tot necur-

4, 5 mată. Să aduci un miel dimineața, și celalt miel seara¹; iar, ca dar de mîncare, să aduci a zecea parte dintr' o efă de floarea făinii, frămîntată într' un sfert de hin de untdelemn de măsline
6 sfărîmate. Aceasta este arderea de tot necurmată, care a fost adusă la muntele Sinai; o jertfă mistuită de foc, de un miros
7 plăcut Domnului. Jertfa de băutură să fie de un sfert de hin pentru fiecare miel; jertfa de băutură de vin s' o faci Domnului
8 în locul sfînt. Al doilea miel să-l aduci seara¹, ca un dar de mîncare și o jertfă de băutură ca cele de dimineață; aceasta este o jertfă mistuită prin foc, de un miros plăcut Domnului.
9 'n ziua Sabatului, să aduceți doi miei de un an fără cusur, și ca dar de mîncare, două zecimi de efă din floarea făinii, frămîntată cu untdelemn, împreună cu jertfa de băutură. Aceasta
10 este arderea de tot pentru fiecare zi de Sabat, afară de arderea de tot necurmată și jertfa ei de băutură. La începutul lunilor voastre, să aduceți ca ardere de tot Domnului: doi viței, un
12 berbece, și șapte miei de un an fără cusur; și, ca dar de mîncare pentru fiecare vițel, trei zecimi de efă din floarea făinii, frămîntată cu untdelemn; ca dar de mîncare pentru berbece, să aduceți două zecimi de efă din floarea făinii, frămîntată cu
13 untdelemn; ca dar de mîncare pentru fiecare miel, să aduceți o zecime de efă din floarea făinii, frămîntată cu untdelemn. Aceasta este o ardere de tot, o jertfă mistuită de foc, de un
14 miros plăcut Domnului. Jertfele de băutură să fie de o jumătate de hin de vin pentru un vițel, a treia parte dintr' un hin pentru un berbece, și un sfert de hin pentru un miel. Aceasta este arderea de tot pentru începutul lunii, în fiecare lună, în
15 toate lunile anului. Să se aducă Domnului un țap, ca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmată și jertfa ei de
16 băutură. 'n luna întîi, în ziua a patrusprezecea a lunii, vor fi Paștele Domnului. Ziua a cincisprezecea a acestei luni să fie o zi de sărbătoare. Timp de șapte zile să se mănînce azimi.
17 'n ziua dintîi, să fie o adunare sfîntă: să nu faceți nici o lucrare de slugă în ea. Să aduceți ca ardere de tot Domnului o jertfă mistuită de foc: doi viței, un berbece, și șapte miei
18 de un an fără cusur. Să mai adăugați și darul lor de mîncare din floarea făinii, frămîntată cu untdelemn, trei zecimi de efă

pentru un vițel, două zecimi pentru un berbece, și o zecime 21
 pentru fiecare din cei șapte miei. Să aduceți un țap ca jertfă 22
 de ispășire, ca să facă ispășire pentru voi. Să aduceți aceste 23
 jertfe, afară de arderea de tot de dimineață, care este o ardere
 de tot necurmată. să le aduceți în fiecare zi, timp de șapte 24
 zile, ca hrana unei jertfe mistuite de foc, de un miros plăcut
 Domnului. Să fie aduse afară de arderea de tot necurmată
 și jertfa ei de băutură. 'n ziua a șaptea să aveți o adunare 25
 sfântă: să nu faceți nici o lucrare de slugă în ea. 'n ziua 26
 celor dintii roade, când veți aduce Domnului un dar de mân-
 care, la sărbătoarea încheierii săptămînilor (Cincizecimea), să
 aveți o adunare sfântă; să nu faceți nici o lucrare de slugă în
 ea. Să aduceți ca ardere de tot, de un miros plăcut Dom- 27
 nului: doi viței, un berbece, și șapte miei de un an. Să mai 28
 adăugați darul lor de mâncare din floarea făinii, frămîntată cu
 untdelemn, cîte trei zecimi de fiecare vițel, două zecimi pentru
 berbece, și o zecime pentru fiecare din cei șapte miei. Să 29, 30
 aduceți și un țap, ca să facă ispășire pentru voi. Să aduceți 31
 aceste jertfe, afară de arderea de tot necurmată și darul ei de
 mâncare. Mieii să fie fără cusur, și să adăugați și jertfele lor
 de băutură.

'n luna a șaptea, în cea dintii zi a lunii, să aveți o adunare **29**
 sfântă: atunci să nu faceți nicio lucrare de slugă. Ziua aceasta
 să fie vestită între voi cu sunet de trîmbiță. Să aduceți ca 2
 ardere de tot, de un miros plăcut Domnului, un vițel, un
 berbece, și șapte miei de un an fără cusur. Să mai adăugați 3
 și darul lor de mâncare din floarea făinii, frămîntată cu unt-
 delemn, trei zecimi pentru vițel, două zecimi pentru berbece,
 și o zecime pentru fiecare din cei șapte miei. Să aduceți și un 4, 5
 țap ca jertfă de ispășire, ca să facă ispășire pentru voi. Să 6
 aduceți aceste jertfe, afară de arderea de tot și darul ei de
 mâncare din fiecare lună, afară de arderea de tot necurmată,
 darul ei de mâncare, și jertfele de băutură, cari se adaugă la ele,
 după rînduielele așezate. Acestea sînt niște jertfe mistuite de
 foc, de un miros plăcut Domnului. 'n ziua a zecea a acestei 7
 luni a șaptea, să aveți o adunare sfântă, și să vă smeriți su-
 fletele; atunci să nu faceți nicio lucrare. Să aduceți ca ardere 8

de tot, de un miros plăcut Domnului: un vițel, un berbec,
9 și șapte miei de un an fără cusur. Să mai adăugați și darul
lor de mâncare din floarea făinii, frământată cu untdelemn, trei
10 zecimi pentru vițel, două zecimi pentru berbec, și o zecime
11 pentru fiecare din cei șapte miei. Să aduceți și un țap ca
jertfă de ispășire, afară de jertfa de ispășire, afară de arderea
de tot necurmată cu darul ei de mâncare, și jertfele de băutură
12 obicinuite. În ziua a cincisprezecea a lunii a șaptea, să aveți
o adunare sfântă; atunci să nu faceți nicio lucrare de slugă.
Să prăznuiți o sărbătoare în cinstea Domnului, timp de șapte
13 zile. Să aduceți ca ardere de tot, o jertfă mistuită de foc,
de un miros plăcut Domnului: treisprezece viței, doi berbeci,
14 și patrusprezece miei de un an fără cusur. Să mai adăugați
și darul lor de mâncare din floarea făinii, frământată cu unt-
delemn, trei zecimi pentru fiecare din cei treisprezece viței,
15 două zecimi pentru fiecare din cei doi berbeci, și o zecime
16 pentru fiecare din cei patrusprezece miei. Să aduceți și un
țap ca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmată,
17 darul ei de mâncare și jertfa sa de băutură. A doua zi, să
aduceți doisprezece viței, doi berbeci, și patrusprezece miei de
18 un an fără cusur, împreună cu darul lor de mâncare și jertfele
lor de băutură pentru viței, berbeci și miei, după numărul lor,
19 după rînduielile așezate. Să aduceți și un țap ca jertfă de
ispășire, afară de arderea de tot necurmată, darul ei de mân-
20 care și jertfele de băutură. A treia zi, să aduceți unsprezece
viței, doi berbeci, și patrusprezece miei de un an fără cusur,
21 împreună cu darul lor de mâncare și jertfele lor de băutură pen-
tru viței, berbeci și miei, după numărul lor, după rînduielile
22 așezate. Să aduceți și un țap ca jertfă de ispășire, afară de
arderea de tot necurmată, darul ei de mâncare și jertfa de
23 băutură. A patra zi, să aduceți zece viței, doi berbeci, și pa-
trusprezece miei de un an fără cusur, împreună cu darul lor de
24 mâncare și jertfele lor de băutură pentru viței, berbeci și miei,
după numărul lor, după rînduielile așezate. Să aduceți și un
25 țap ca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmată,
darul ei de mâncare și jertfa de băutură. În ziua a cincea, să
26 aduceți nouă viței, doi berbeci, și patrusprezece miei de un an

fără cusur, împreună cu darul lor de mîncare și jertfele lor de 27
băutură pentru viței, berbeci și miei, după numărul lor, după
rînduielile așezate. Să aduceți și un țap ca jertfă de ispășire, 28
afară de arderea de tot necurmată, darul ei de mîncare și jertfa
de băutură. 'n ziua a șasea, să aduceți opt viței, doi berbeci 29
și patrusprezece miei de un an fără cusur, împreună cu darul
lor de mîncare și jertfele lor de băutură pentru viței, berbeci și 30
miei, după numărul lor, după rînduielile așezate. Să aduceți
și un țap ca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necur- 31
mată, darul ei de mîncare și jertfele de băutură. 'n ziua a
șaptea, să aduceți șapte viței, doi berbeci, și patrusprezece 32
miei de un an fără cusur, împreună cu darul lor de mîncare
și jertfele lor de băutură pentru viței, berbeci și miei, după 33
numărul lor, după rînduielile așezate. Să aduceți și un țap
ca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmată, darul 34
ei de mîncare și jertfă de băutură. 'n ziua a opta, să aveți
o adunare de sărbătoare: atunci să nu faceți nici o lucrare de 35
slugă. Să aduceți ca ardere de tot o jertfă mistuită de foc,
de un miros plăcut Domnului: un vițel, un berbec, și șapte 36
miei de un an fără cusur, împreună cu darul lor de mîncare
și jertfele lor de băutură pentru vițel, berbec și miei, după 37
numărul lor, după rînduielile așezate. Să aduceți și un țap ca
jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmată, darul ei 38
de mîncare și jertfa de băutură. Acestea sînt jertfele pe cari
să le aduceți Domnului la sărbătorile voastre, afară de arder- 39
ile voastre de tot, de darurile voastre de mîncare și de jertfele
voastre de băutură, și de jertfele voastre de mulțămire, ca îm-
plinire a unei juruințe sau ca daruri de bună voie.” Moise a 40
spus copiilor lui Israel tot ce-i poruncise Domnul.

Moise a vorbit căpeteniilor semințiilor copiilor lui Israel, **30**
și a zis: “Iată ce poruncește Domnul. Cînd un om va face 2
o juruință Domnului, sau un jurămînt prin care se va lega
printr'o făgăduială, să nu-și calce cuvîntul, ci să facă potrivit
cu tot ce i-a ieșit din gură. Cînd o femeie va face o juruință 3
Domnului și se va lega printr'o făgăduială, în tinereța ei și în
casa tatălui ei, și tatăl ei va afla de juruința pe care a făcut-o 4
ea și de făgăduiala cu care s'a legat, -dacă nu-i zice nimic în

ziua cînd află de juruința ei, toate juruințele ei vor fi primite,
5 și orice făgăduială cu care s'a legat ea, va fi primită; dar dacă
tatăl ei nu-i dă voie în ziua cînd ia cunoștință de juruința ei,
toate juruințele ei și toate făgăduielile cu cari se va fi legat ea,
nu vor avea nici o tărie; și Domnul o va ierta, pentrucă nu i-a
6 dat voie tatăl ei. Cînd se va mărita, după ce a făcut juruințe
7 sau după ce s'a legat printr'un cuvînt ieșit de pe buzele ei, și
bărbatul ei va lua cunoștință de lucrul acesta, și nu-i va zice
nimic în ziua cînd va lua cunoștință de ele, juruințele ei vor
rămînea în picioare; și făgăduielile cu cari se va fi legat ea vor
8 rămînea în picioare; dar dacă bărbatul ei nu-i dă voie în ziua
cînd ia cunoștință de juruința ei, el va desființa juruința pe
care a făcut-o și cuvîntul scăpat de pe buzele ei, cu care s'a
9 legat ea; și Domnul o va ierta. Juruința unei femei văduve
sau despărțite de bărbat, făgăduința cu care se va fi legat ea,
10 va rămînea în picioare pentru ea. Cînd o femeie, fiind încă
în casa bărbatului ei, va face juruințe sau se va lega cu vreun
11 jurămînt, și bărbatul ei va afla de lucru acesta, -dacă nu-i
zice nimic și n'o oprește, toate juruințele ei vor rămînea în
picioare, și toate făgăduințele prin cari se va fi legat ea, vor
12 rămînea în picioare; dar dacă bărbatul ei nu le primește în
ziua cînd află de ele, orice juruință și orice făgăduială ieșite de
pe buzele ei nu vor avea nici un preț, bărbatul ei nu le-a primit;
13 și Domnul o va ierta. Bărbatul ei poate întări și bărbatul ei
poate desființa orice juruință, orice jurămînt cu care se leagă
14 ea ca să-și mîhnească sufletul. Și anume, dacă nu-i zice nimic
zi de zi, după ce află de lucrul acesta, el întărește astfel toate
juruințele și toate făgăduielile cu cari s'a legat ea; le întărește
15 pentru că nu i-a zis nimic în ziua cînd a aflat de ele. Dar
dacă nu le primește, după ce a trecut ziua în care le-a aflat, va
16 fi vinovat de păcatul nevestei lui." Acestea sînt legile pe cari
le-a dat lui Moise Domnul, ca să aibă putere între un bărbat
și nevasta lui, între un tată și fata lui, cînd ea este în tinereță
și acasă la tatăl ei.

31, 2 Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: "Răsbună pe copiii lui
Israel împotriva Madianiților, apoi vei fi adăugat la poporul
3 tău." Moise a vorbit poporului și a zis: "narmați dintre voi

niște bărbați pentru oștire, și să meargă împotriva Madianului, ca să aducă la îndeplinire răzbunarea Domnului împotriva Madianului. Să trimeteți la oaste câte o mie de oameni de seminție, din toate semințiile lui Israel.” Au luat dintre miile lui Israel câte o mie de oameni de seminție, adică douăsprezece mii de oameni înarmați pentru oaste. Moise a trimis la oaste pe acești o mie de oameni de seminție, și a trimis cu ei pe fiul preotului Eleazar, Fineas, care ducea uneltele sfinte și trîmbițele răsunătoare. Au înaintat împotriva Madianului, după porunca pe care o dăduse lui Moise Domnul; și au omorît pe toți bărbații. ’mpreună cu toți ceilalți, au omorît și pe împărații Madianului: Evi, Rechem, Tur, Hur și Reba, cei cinci împărați ai Madianului; au ucis cu sabia și pe Balaam, fiul lui Beor. Copiii lui Israel au luat prinse pe femeile Madianiților cu pruncii lor, și le-au jăfuit toate vitele, toate turmele și toate bogățiile. Le-au ars toate cetățile pe cari le locuiau și toate ocoalele lor. Au luat toată prada și toate jafurile de oameni și dobitoace; și pe cei prinși, prada și jafurile, le-au adus lui Moise, preotului Eleazar, și adunării copiilor lui Israel, cari erau tăbărîți în cîmpia Moabului, lîngă Iordan, în fața Ierihonului. Moise, preotul Eleazar, și toți mai marii adunării, le-au ieșit înainte, afară din tabără. Și Moise s’a mîniat pe căpeteniile oștirii, pe căpeteniile peste o mie și pe căpeteniile peste o sută, cari se întorceau dela război. El le-a zis: “Cum? Ați lăsat cu viață pe toate femeile? Iată, ele sînt acelea cari, după cuvîntul lui Balaam, au tîrît pe copiii lui Israel să păcătuiască împotriva Domnului, în fapta lui Peor; și atunci a izbucnit urgia în adunarea Domnului. Acum, dar, omoriți pe orice prunc de parte bărbătească, și omoriți pe orice femeie care a cunoscut pe un bărbat culcîndu-se cu el; dar lăsați cu viață pentru voi toți pruncii de parte femeiască și pe toate fetele cari n’au cunoscut împreunarea cu un bărbat. Iar voi, tăbărîți șapte zile afară din tabără; toți aceia dintre voi cari au ucis pe cineva, și toți cei ce s’au atins de vre un mort, să se curețe a treia și a șaptea zi, ei și cei prinși de voi. Să curățiți deasemenea orice haină, orice lucru de piele, orice lucru de păr de capră și orice unealtă de lemn.” Preotul

Eleazar a zis ostașilor, cari se duseseră la război: “Iată ce este
22 poruncit prin legea pe care a dat-o lui Moise Domnul. Aurul,
23 argintul, arama, ferul, cositorul și plumbul, orice lucru care
poate suferi focul, să-l treceți prin foc ca să se curățească. Dar
tot ce nu poate suferi focul, să fie curățit cu apa de curățire;
24 să-l treceți prin apă. Să vă spălați hainele în ziua a șaptea și
25 veți fi curați; apoi, veți putea intra în tabără.” Domnul a zis
26 lui Moise: “Fă, împreună cu preotul Eleazar și cu căpeteni-
ile caselor adunării, socoteala prăzii luate, fie oameni fie do-
27 bitoace. ’mparte prada între luptătorii cari s’au dus la oaste
28 și între toată adunarea. Să iei întâi din partea ostașilor cari
s’au dus la oaste o dare pentru Domnul, și anume: unul din
29 cinci sute, atît din oameni cît și din boi, măgari și oi. Să le
luați din jumătatea cuvenită lor, și să le dai preotului Eleazar
30 ca un dar ridicat pentru Domnul. Și din jumătatea care se
cuvine copiilor lui Israel să iei unul din cincizeci, atît din oa-
meni cît și din boi, măgari și oi, din orice dobitoc; și să le
31 dai Leviților, cari păzesc cortul Domnului.” Moise și preotul
32 Eleazar au făcut ce poruncise lui Moise Domnul. Prada de
război, rămasă din jaful celor ce făcuseră parte din oaste, era
33 de șase sute șaptezeci și cinci de mii de oi, șaptezeci și două
34, 35 de mii de boi, șasezeci și una de mii de măgari, și treizeci și
două de mii de suflete, adică femei cari nu cunoscuseră împre-
36 unarea cu un bărbat. Jumătatea care alcătua partea celor
ce se duseseră la oaste, a fost de trei sute treizeci și șapte de
37 mii cinci sute de oi, din cari șase sute șaptezeci și cinci au
38 fost luați ca dare Domnului; treizeci și șase de mii de boi,
39 din cari șaptezeci și doi luați ca dare Domnului; treizeci de
mii cinci sute de măgari, din cari șasezeci și unu luați ca dare
40 Domnului; și șasesprezece mii de inși, din cari treizeci și doi
41 luați ca dare Domnului. Moise a dat preotului Eleazar darea
luată ca dar ridicat pentru Domnul, după cum îi poruncise
42 Domnul. Jumătatea cuvenită copiilor lui Israel, pe care a
43 despărțit-o Moise de a bărbaților cari merseseră la oaste, și
care era partea adunării, a fost de trei sute treizeci și șapte de
44, 45 mii cinci sute de oi, treizeci și șase de mii de boi, treizeci de
46, 47 mii cinci sute de măgari, și șasesprezece mii de suflete. Din

această jumătate care se cuvenea copiilor lui Israel, Moise a luat unul din cincizeci, atît din oameni cît și din dobitoace; și le-a dat Leviților, cari păzesc cortul Domnului, după cum îi poruncise Domnul. Căpeteniile oștirii, căpeteniile peste o mie și căpeteniile peste o sută, s’au apropiat de Moise, și i-au zis: “Robii tăi au făcut socoteala ostașilor cari erau sub poruncile noastre, și nu lipsește niciun om dintre noi. Noi aducem deci, ca dar Domnului, fiecare ce a găsit ca scule de aur, și anume: lăntișoare, brățări, inele, cercei și salbe, ca să se facă ispășire pentru sufletele noastre înaintea Domnului.” Moise și preotul Eleazar au primit de la ei toate aceste scule lucrate în aur. Tot aurul, pe care l-au adus Domnului căpeteniile peste o mie și căpeteniile peste o sută, ca dar ridicat, cîntărea șasesprezece mii șapte sute cincizeci de sicli. Oamenii din oaste au păstrat fiecare pentru sine prada pe care o făcuse. Moise și preotul Eleazar au luat aurul de la căpeteniile peste o mie și dela căpeteniile peste o sută, și l-au adus în cortul întîlnirii, ca aducere aminte pentru copiii lui Israel înaintea Domnului.

Fiii lui Ruben și fiii lui Gad aveau o mare mulțime de vite, și au văzut că țara lui Iaezer și țara Galaadului erau un loc bun pentru vite. Atunci fiii lui Gad, și fiii lui Ruben au venit la Moise, la preotul Eleazar și la mai marii adunării, și le-au zis: “Atarot, Dibon, Iaezer, Nimra, Hesbon, Eleale, Sebam, Nebo și Beon, țara aceasta pe care a lovit-o Domnul înaintea adunării lui Israel, este un loc bun pentru vite, și robii tăi au vite.” Apoi au adăugat: “Dacă am căpătat trecere înaintea ta, să se dea țara aceasta în stăpînirea robilor tăi, și să nu ne treci peste Iordan.” Moise a răspuns fiilor lui Gad și fiilor lui Ruben: “Frații voștri să meargă oare la război, și voi să rămîneți aici? Pentru ce voiți să muiati inima copiilor lui Israel și să-i faceți să nu treacă în țara pe care le-o dă Domnul? Așa au făcut și părinții voștri cînd i-am trimes din Cades-Barnea să iscodească țara. S’au suit pînă la valea Eșcol, și, după ce au iscodit țara, au muiat inima copiilor lui Israel, și i-au făcut să nu intre în țara pe care le-o dădea Domnul. Și Domnul S’a aprins de mînie în ziua aceea, și a jurat zicînd: ,Oamenii aceștia cari s’au suit din Egipt, de la vîrsta

de douăzeci de ani în sus, nu vor vedea țara pe care am jurat
că o voi da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, căci n'au urmat
12 în totul calea Mea, afară de Caleb, fiul lui Iefune, Chenizitul,
și Iosua, fiul lui Nun, cari au urmat în totul calea Domnului.
13 Domnul S'a aprins de mînie împotriva lui Israel, și i-a făcut să
rătăcească în pustie timp de patruzeci de ani, pînă la stingerea
întregului leat de oameni care făcuseră rău înaintea Domnului.
14 Și iată că voi luați locul părinților voștri, ca niște odrasle de
oameni păcătoși, ca să faceți pe Domnul să Se aprindă și mai
15 tare de mînie împotriva lui Israel. Căci, dacă vă întoarceți
de la El, El va lăsa mai departe pe Israel să rătăcească în
16 pustie, și veți aduce pierderea poporului acestuia întreg." Ei
s'au apropiat de Moise, și au zis: "Vom face aici ocoale pentru
17 vitele noastre și cetăți pentru pruncii noștri: apoi ne vom în-
arma în grabă și vom merge înaintea copiilor lui Israel, pînă îi
vom duce în locul care le este rînduit; și pruncii noștri vor locui
în aceste cetăți întărite, din pricina locuitorilor țării acesteia.
18 Nu ne vom întoarce în casele noastre mai înainte ca fiecare din
19 copiii lui Israel să fi pus stăpînire pe moștenirea lui, și nu vom
stăpîni nimic cu ei dincolo de Iordan, nici mai departe, pen-
trucă noi ne vom avea moștenirea noastră dincoace de Iordan,
20 la răsărit." Moise le-a zis: "Dacă faceți așa, dacă vă înarmați
21 ca să luptați înaintea Domnului, dacă toți aceia dintre voi
cari se vor înarma trec Iordanul înaintea Domnului, pînă ce va
22 izgoni pe vrăjmașii Lui dinaintea Lui, și dacă vă veți întoarce
înapoi numai după ce țara va fi supusă înaintea Domnului, -
atunci veți fi fără vină înaintea Domnului și înaintea lui Israel,
23 și ținutul acesta va fi moșia voastră înaintea Domnului. Dar
dacă nu faceți așa, păcătuiți împotriva Domnului, și să știți
24 că păcatul vostru vă va ajunge. Zidiți cetăți pentru pruncii
voștri și ocoale pentru vitele voastre, și faceți ce ați spus cu
25 gura voastră." Fiii lui Gad și fiii lui Ruben au zis lui Moise:
26 "Robii tăi vor face tot ce poruncește domnul nostru. Pruncii
noștri, nevestele, turmele noastre și toate vitele noastre, vor
27 rămînea în cetățile Galaadului; iar robii tăi, toți înarmați
pentru război, vor merge să se lupte înaintea Domnului, cum
28 zice domnul nostru." Moise a dat porunci cu privire la ei

preotului Eleazar, lui Iosua, fiul lui Nun, și capilor de familie
din semințiile copiilor lui Israel. El le-a zis: “Dacă fiii lui Gad 29
și fiii lui Ruben trec cu voi Iordanul, înarmați cu toții ca să
lupte înaintea Domnului, după ce țara va fi supusă înaintea
voastră, să le dați în stăpânire ținutul Galaadului. Dar dacă 30
nu vor merge înarmați împreună cu voi, să se așeze în mijlocul
vostru în țara Canaanului.” Fiii lui Gad și fiii lui Ruben au 31
răspuns: “Vom face tot ce a spus robilor tăi Domnul. Vom 32
trece înarmați înaintea Domnului în țara Canaanului; dar noi
să ne avem moștenirea noastră dincoace de Iordan.” Moise 33
a dat fiilor lui Gad și fiilor lui Ruben, și la jumătate din sem-
inția lui Manase, fiul lui Iosif, împărăția lui Sihon, împăratul
Amoriților, și împărăția lui Og, împăratul Basanului, țara cu
cetățile ei, cu ținuturile cetăților țării de jur împrejur. Fiii lui 34
Gad au zidit Dibonul, Atarotul, Aroerul, Atrot-Șofan, Iaezer, 35
Iogbeha, Bet-Nimra și Bet-Haran, cetăți întărite, și au făcut 36
staule pentru turme. Fiii lui Ruben au zidit Hesbonul, Eleale, 37
Chiriataim, Nebo și Baal-Meon, ale căror nume au fost schim- 38
bate, și Sibma, și au pus alte nume cetăților pe cari le-au zidit.
Fiii lui Machir, fiul lui Manase, au mers împotriva Galaadului, 39
și au pus mâna pe el; au izgonit pe Amoriții cari erau acolo.
Moise a dat Galaadului lui Machir, fiul lui Manase, care s’a 40
așezat acolo. Iair, fiul lui Manase, a pornit și el, și a luat 41
tîrgurile, și le-a numit tîrgurile lui Iair. Nobah a pornit și el 42
și a luat Chenatul împreună cu cetățile cari țineau de el, și l-a
numit Nobah, după numele lui.

Iată popasurile copiilor lui Israel cari au ieșit din țara Egiptului, după oștirile lor, sub povățuirea lui Moise și lui Aaron. 33
Moise a scris călătoriile lor din popas în popas, după porunca 2
Domnului. Și iată popasurile lor, după călătoriile lor. Au 3
pornit din Ramses în luna întâi, în ziua a cincisprezecea a lunii
întii. A doua zi după Paște, copiii lui Israel au ieșit gata de 4
luptă în fața tuturor Egiptenilor, în timp ce Egiptenii își în-
gropau pe toți întii lor născuți, pe cari-i lovise Domnul dintre
ei. Căci Domnul făcuse chiar și pe dumnezeii lor să simtă put-
erea Lui. Copiii lui Israel au pornit din Ramses și au tăbărît 5
la Sucot. Au pornit din Sucot, și au tăbărît la Etam, care 6

7 este la marginea pustiei. Au pornit din Etam, s'au întors
înapoi la Pi-Hahiroț, față în față cu Baal-Țefon, și au tăbărit
8 înaintea Migdolului. Au pornit dinaintea Pi-Hahiroțului, și
au trecut prin mijlocul mării în spre pustie; au făcut un drum
9 de trei zile în pustia Etamului, și au tăbărit la Mara. Au por-
nit dela Mara, și au ajuns la Elim; la Elim erau douăsprezece
10 izvoare de apă și șaptezeci de finici: acolo au tăbărit. Au
11 pornit din Elim, și au tăbărit lângă marea Roșie. Au pornit
12 dela marea Roșie, și au tăbărit în pustia Sin. Au pornit din
13 pustia Sin, și au tăbărit la Dofca. Au pornit din Dofca, și au
14 tăbărit la Aluș. Au pornit din Aluș, și au tăbărit la Refidim,
15 unde poporul n'a găsit apă de băut. Au pornit din Refidim,
16 și au tăbărit în pustia Sinai. Au pornit din pustia Sinai, și au
17 tăbărit la Chibrot-Hataava. Au pornit dela Chibrot-Hataava,
18 și au tăbărit la Hațerot. Au pornit din Hațerot, și au tăbărit
19 la Ritma. Au pornit dela Ritma, și au tăbărit la Rimon-Peret.
20, 21 Au pornit din Rimon-Peret, și au tăbărit la Libna. Au pornit
22 din Libna, și au tăbărit la Risa. Au pornit din Risa, și au
23 tăbărit la Chehelata. Au pornit din Chehelata, și au tăbărit
24 la muntele Șafer. Au pornit dela muntele Șafer, și au tăbărit
25 la Harada. Au pornit din Harada, și au tăbărit la Machelot.
26, 27 Au pornit din Machelot, și au tăbărit la Tahat. Au pornit
28 din Tahat, și au tăbărit la Tarah. Au pornit din Tarah, și au
29 tăbărit la Mitca. Au pornit din Mitca, și au tăbărit la Haș-
30, 31 mona. Au pornit din Hașmona, și au tăbărit la Moserot. Au
32 pornit din Moserot, și au tăbărit la Bene-Iaacan. Au pornit
33 din Bene-Iaacan, și au tăbărit la Hor-Ghidgad. Au pornit din
34 Hor-Ghidgad, și au tăbărit la Iotbata. Au pornit din Iotbata,
35 și au tăbărit la Abrona. Au pornit din Abrona, și au tăbărit
36 la Ețion-Gheber. Au pornit din Ețion-Gheber, și au tăbărit
37 în pustia Țin, adică la Cades. Au pornit din Cades, și au
38 tăbărit la muntele Hor, la marginea țării Edomului. Preo-
tul Aaron s'a suit pe muntele Hor, după porunca Domnului;
și a murit acolo, în al patruzecilea an după ieșirea copiilor
lui Israel din țara Egiptului, în luna a cincea, în cea dintâi zi
39 a lunii. Aaron era în vîrstă de o sută douăzeci și trei de ani
40 cînd a murit pe muntele Hor. 'mpăratul Aradului, Cananitul,

care locuia în partea de miazăzi a țării Canaanului, a aflat de
 sosirea copiilor lui Israel. Au pornit dela muntele Hor, și au 41
 tăbărît la Țalmona. Au pornit din Țalmona, și au tăbărît la 42
 Punon. Au pornit din Punon, și au tăbărît la Obot. Au por- 43, 44
 nit din Obot, și au tăbărît la Iie-Abarim, la hotarul Moabului.
 Au pornit din Iie-Abarim, și au tăbărît la Dibon-Gad: Au 45, 46
 pornit din Dibon-Gad, și au tăbărît la Almon-Diblataim. Au 47
 pornit din Almon-Diblataim, și au tăbărît la munții Abarim,
 înaintea muntelui Nebo. Au pornit dela munții Abarim, și au 48
 tăbărît în câmpia Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului.
 Au tăbărît lângă Iordan, dela Bet-Ieșimot pînă la Abel-Sitim, 49
 în câmpia Moabului. Domnul a vorbit lui Moise în câmpia 50
 Moabului, lângă Iordan în fața Ierihonului. Și a zis: “Vorbește 51
 copiilor lui Israel, și spune-le: ,Dupăce veți trece Iordanul și
 veți intra în țara Canaanului, să izgoniți dinaintea voastră 52
 pe toți locuitorii țării, să le dărîmați toți idolii de piatră, să le
 nimiciți toate icoanele turnate, și să le nimiciți toate înălțimile
 pentru jertfe. Să luați țara în stăpînire, și să vă așezați în ea; 53
 căci Eu v’am dat țara aceasta, ca să fie moșia voastră. Să 54
 împărțiți țara prin sorți, după familiile voastre. Celor ce sînt
 în număr mai mare, să le dați o parte mai mare, și celor ce
 sînt în număr mai mic, să le dați o parte mai mică. Fiecare să
 stăpînească ce-i va cădea la sorți; s’o luați în stăpînire, după
 semințiile părinților voștri. Dar dacă nu veți izgoni dinaintea 55
 voastră pe locuitorii țării, aceia dintre ei pe cari îi veți lăsa,
 vă vor fi ca niște spini în ochi și ca niște ghimpi în coaste: vă
 vor fi vrăjmași în țara în care veți merge să vă așezați. Și vă 56
 voi face și vouă cum hotărîsem să le fac lor.”

Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Dă porunca aceasta **34, 2**
 copiilor lui Israel, și spune-le: ,Cînd veți intra în țara Canaanu-
 lui, țara aceasta va fi moștenirea voastră, țara Canaanului, ale
 cărei hotare iată-le: Hotarul din partea de miazăzi va începe 3
 din pustia Țin, lângă Edom. Astfel, hotarul vostru de miază
 zi va începe dela marginea mării Sărate, spre răsărit; se va 4
 întoarce la miază zi de înălțimea Acrabim, va trece prin Țin,
 și se va întinde pînă la miazăzi de Cades-Barnea; va urma mai
 departe prin Hațar-Adar, și va trece spre Ațmon: dela Aț- 5

mon, se va întoarce pînă la pîriul Egiptului, și va ieși la mare.

6 Hotarul vostru dinspre apus va fi Marea cea Mare (Mediterraneană): aceasta va fi hotarul vostru la apus. Iată care va fi hotarul vostru spre miază-noapte: începînd dela Marea cea

8 Mare să trageți hotarul pînă la muntele Hor; dela muntele Hor, să-l trageți prin Hamat, și să ajungă pînă la Țedad;

9 să urmeze mai departe prin Zifron, ca să ajungă la Hațar-Enan: acesta să vă fie hotarul înspre miază noapte. Să vă trageți hotarul spre răsărit dela Hațar-Enan pînă la Șefam;

11 să se pogoare din Șefam spre Ribla, la răsărit de Ain; se va pogori, și se va întinde dealungul mării Chineret (Ghenezaret),

12 la răsărit; se va pogori iarăș spre Iordan, ca să ajungă la marea Sărată. Aceasta va fi țara voastră, cu hotarele ei de jur împrejur.” Moise a dat porunca aceasta copiilor lui Israel, și a zis: “Aceasta este țara pe care o veți împărți prin sorți, și pe care a poruncit Domnul s’o dea celor nouă seminții și jumătate. Căci seminția fiilor lui Ruben, după casele lor părintești, și seminția fiilor lui Gad, după casele părinților lor, precum și jumătate din seminția lui Manase și-au luat moștenirea.

15 Aceste două seminții și jumătate și-au luat moștenirea dincoace de Iordan, în fața Ierihonului, în spre răsărit.” Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: “Iată numele bărbaților cari vor împărți țara între voi: preotul Eleazar, și Iosua, fiul lui Nun.

18 Să mai luați cîte o căpetenie din fiecare seminție, ca să facă împărțirea țării. Iată numele bărbaților acestora. Pentru seminția lui Iuda: Caleb, fiul lui Iefune; pentru seminția fiilor lui

21 Simeon: Samuel, fiul lui Amihud; pentru seminția lui Beniamin: Elidad, fiul lui Chislon; pentru seminția fiilor lui Dan: căpetenia Buchi, fiul lui Iogli; pentru fiii lui Iosif, -pentru

24 seminția fiilor lui Manase: căpetenia Haniel, fiul lui Efod; - și pentru seminția fiilor lui Efraim: căpetenia Chemuel, fiul lui

25 Șiftan; pentru seminția fiilor lui Zabulon: căpetenia Elițafan, fiul lui Parnac; pentru seminția fiilor lui Isahar: căpetenia

27 Paltiel, fiul lui Azan; pentru seminția fiilor lui Așer: căpetenia Ahihud, fiul lui Șelomi; pentru seminția fiilor lui Neftali: căpetenia Pedahel, fiul lui Amihud.” Aceștia sînt aceia cărora

29 le-a poruncit Domnul să împartă țara Canaanului între copiii

lui Israel.

Domnul a vorbit lui Moise, în câmpia Moabului, lângă Ior- **35**
dan, în fața Ierihonului. Și a zis: “Poruncește copiilor lui 2
Israel, să dea Leviților, din moștenirea pe care o vor avea,
niște cetăți în cari să poată locui. Să mai dați Leviților și un
loc gol împrejurul acestor cetăți. Cetățile să fie ale lor, ca 3
să locuiască în ele; iar locurile goale să fie pentru vitele lor,
pentru averile lor și pentru toate dobitoacele lor. Locurile 4
goale din jurul cetăților pe cari le veți da Leviților, să aibă,
începînd dela zidul cetății în afară, o mie de coți de jur împre-
jur. Să măsurați afară din cetate, două mii de coți în partea 5
de răsărit, două mii de coți în partea de miazăzi, două mii de
coți în partea de apus, și două mii de coți în partea de miază
noapte, așa în cît cetatea să fie la mijloc. Acestea să fie locurile
goale din jurul cetăților lor. Dintre cetățile pe cari le veți da 6
Leviților, șase să fie cetăți de scăpare unde va putea să fugă
ucigașul, și afară de acestea, să le mai dați alte patruzeci și
două de cetăți. Toate cetățile pe cari le veți da Leviților să 7
fie patruzeci și opt de cetăți, împreună cu locurile lor goale.
Cetățile pe cari le veți da din moșiile copiilor lui Israel să fie 8
date mai multe de cei ce au mai multe, și mai puține de ceice
au mai puține; fiecare să dea Leviților din cetățile lui după
moștenirea pe care o va avea.” Domnul a vorbit lui Moise, 9
și a zis: “Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: ,Cînd veți 10
trece Iordanul și veți intra în țara Canaanului, să vă alegeți 11
niște cetăți cari să vă fie cetăți de scăpare, unde să poată scăpa
ucigașul care va omorî pe cineva fără voie. Aceste cetăți să 12
vă slujească drept cetăți de scăpare împotriva răzbunătorului
sîngelui, pentruca ucigașul să nu fie omorît înainte de a se în-
fățișa în fața adunării ca să fie judecat. Din cetățile pe cari 13
le veți da, șase să vă fie cetăți de scăpare. Să dați trei cetăți 14
dincoace de Iordan, și trei cetăți în țara Canaanului: acestea
să vă fie cetăți de scăpare. Aceste șase cetăți să fie cetăți de 15
scăpare pentru copiii lui Israel, pentru străin și pentru celce
locuiește în mijlocul vostru: acolo va putea să scape orice om
care va ucide pe cineva fără voie. Dacă un om lovește pe 16
aproapele său cu o unealtă de fer, și acesta moare, este un

17 ucigaș: ucigașul să fie pedepsit cu moartea. Dacă-l lovește cu
o piatră pe care o ține în mână, de care poate muri, și moare,
18 este un ucigaș: ucigașul să fie pedepsit cu moartea. Dacă-l
lovește cu vreo unealtă de lemn pe care o ține în mână, de care
poate muri, și moare, este un ucigaș; ucigașul să fie pedepsit cu
19 moartea. Răzbunătorul singelui să omoare pe ucigaș; când îl
20 va întâlni, să-l omoare. Dacă un om împinge pe aproapele său
din ură, sau dacă-l pîndește și aruncă ceva asupra lui și moare,
21 sau dacă-l lovește cu mîna din vrăjmășie, și moare, cel ce l-a
lovit să fie pedepsit cu moartea; este un ucigaș: răzbunătorul
22 singelui să omoare pe ucigaș, cînd îl va întâlni. Dar dacă un
om împinge pe aproapele lui fără veste și nu din vrăjmășie,
23 sau dacă aruncă ceva asupra lui fără să-l fi pîndit, sau dacă
aruncă asupra lui din nebagare de seamă o piatră care-i poate
pricinui moartea, și moare, fără să-l urască și fără să caute să-i
24 facă rău: Iată legile după cari va judeca adunarea între cel ce
25 l-a lovit și răzbunătorul singelui. Adunarea va izbăvi pe uci-
gaș din mîna răzbunătorului singelui, și-l va face să se întoarcă
în cetatea de scăpare unde fugise. Să locuiască acolo pînă la
26 moartea marelui preot care este uns cu untdelemn sfînt. Dacă
27 ucigașul iese din hotarul cetății de scăpare unde fugise, și dacă
răzbunătorul singelui îl întâlnește afară din hotarul cetății de
28 scăpare și ucide pe ucigaș, nu va fi vinovat de omor. Căci
ucigașul trebuia să locuiască în cetatea lui de scăpare pînă la
29 moartea marelui preot; și după moartea marelui preot, putea
să se întoarcă la moșia lui. Iată poruncile de drept pentru
voi și pentru urmașii voștri, în toate locurile în cari veți locui.
30 Dacă un om omoară pe cineva, ucigașul să fie omorît, pe mărtu-
ria martorilor. Un singur martur nu va fi de ajuns ca să fie
31 osîndit cineva la moarte. Să nu primiți răscumpărare pen-
tru viața unui ucigaș vinovat de moarte, ci să fie pedepsit cu
32 moartea. Să nu primiți răscumpărare pentru cel ce trebuie să
fugă în cetatea lui de scăpare, ca să se întoarcă să locuiască în
33 țară pînă la moartea preotului. Să nu pîngăriți țara unde veți
fi, căci sîngele celui nevinovat pîngărește țara; și ispășirea sîn-
gelui vărsat în țară nu se va putea face decît prin sîngele celui
34 ce-l va vărsa. Să nu pîngăriți deci țara în care veți merge

să locuiți, și în mijlocul căreia voi locui și Eu, căci Eu sînt Domnul, care locuiește în mijlocul copiilor lui Israel.”

Căpeteniile familiei lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Man- **36**
ase, dintre familiile fiilor lui Iosif, s’au apropiat și au vorbit
înainte lui Moise și înainte mai marilor peste casele părin-
tești ale copiilor lui Israel. Ei au zis: “Domnule, ție ți-a 2
poruncit Domnul să dai copiilor lui Israel țara ca moștenire
prin sorți. Tu, domnule, ai primit deasemenea poruncă de la
Domnul ca moștenirea fratelui nostru Țelofhad, s’o dai fetelor
lui. Dar dacă ele se mărită după unul din fiii altei seminții a 3
copiilor lui Israel, moștenirea lor va fi ștearsă din moștenirea
părinților noștri, și adăugată la a seminției din care vor face
parte; și astfel moștenirea care ne-a căzut nouă la sorți se va
micșora. Și cînd va veni anul de veselie pentru copiii lui Is- 4
rael, moștenirea lor va rămînea adăugată la a seminției din
care vor face parte, și va fi ștearsă astfel din moștenirea sem-
inției părinților noștri.” Moise a poruncit copiilor lui Israel 5
din partea Domnului, și a zis: “Seminția fiilor lui Iosif are
dreptate. Iată ce poruncește Domnul cu privire la fetele lui 6
Țelofhad: să se mărite după cine vor vrea, numai să se mărite
într’o familie din seminția părinților lor. Nici o moștenire a 7
copiilor lui Israel să nu treacă de la o seminție la alta, ci fiecare
din copiii lui Israel să se țină lipit de moștenirea seminției
părinților lui. Și orice fată, care are o moștenire în semințiile 8
copiilor lui Israel, să se mărite după cineva dintr’o familie din
seminția tatălui ei, pentru ca fiecare din copiii lui Israel să-și
aibă moștenirea părinților săi. Nici o moștenire să nu treacă 9
de la o seminție la alta, ci semințiile copiilor lui Israel să se
țină fiecare de moștenirea sa.” Fetele lui Țelofhad au făcut 10
întocmai după porunca pe care o dăduse lui Moise Domnul.
Mahla, Tirța, Hogla, Milca și Noa, fetele lui Țelofhad, s-au 11
măritat după fiii unchilor lor; s’au măritat în familiile fiilor
lui Manase, fiul lui Iosif, și moștenirea lor a rămas în seminția
familiei tatălui lor. Acestea sînt poruncile și legile pe cari le-a 13
dat Domnul prin Moise copiilor lui Israel, în cîmpia Moabului,
lîngă Iordan, în fața Ierihonului.

DEUTERONOM

1 **S**ată cuvintele pe cari le-a spus Moise întregului Israel,
dincoace de Iordan, în pustie, într'o cîmpie, față în
față cu Suf, între Paran, Tofel, Laban, Hațerot și
2 Di-Zahab. (Dela Horeb pînă la Cades-Barnea, pe
drumul care duce la muntele Seir, este o depărtare de un-
3 sprezece zile). 'n al patruzecilea an, în luna unsprezecea, în
ziua întîi a lunii, Moise a vorbit copiilor lui Israel și le-a spus
4 tot ce-i poruncise Domnul să le spună. Aceasta era după
ce a bătut pe Sihon, împăratul Amoriților, care locuia la Hes-
bon, și pe Og, împăratul Basanului, care locuia la Aștarot și la
5 Edrei. Dincoace de Iordan, în țara Moabului, Moise a început
6 să lămurească legea aceasta și a zis: Domnul, Dumnezeul nos-
tru, ne-a vorbit la Horeb, zicînd: "Ați locuit destulă vreme în
7 muntele acesta. 'ntoarceți-vă, și plecați; duceți-vă la muntele
Amoriților și în toate împrejurimile: în cîmpie, pe munte, în
vale, în partea de miază-zi, pe țărmul mării, în țara Cananiților
8 și în Liban, pînă la rîul cel mare, rîul Eufrat. Vedeti, v'am pus
țara înainte; intrați și luați în stăpînire țara pe care domnul a
jurat părinților voștri, Avraam, Isaac și Iacov, că o va da lor
9 și seminței lor după ei." 'n vremea aceea, v'am spus: "Eu nu
10 văpot purta singur. Domnul, Dumnezeul vostru, v'a înmulțit,
11 și azi sînteți foarte mulți la număr, ca stelele cerului. Dom-
nul, Dumnezeul părinților voștri, să vă mărească de o mie de
12 ori pe atît, și să vă binecuvinteze, după cum a făgăduit! Cum
aș putea să port eu singur pricinile voastre, povara voastră și
13 certurile voastre? Luați din semințiile voastre niște bărbați
înțelepți, pricepuți și cunoscuți, și-i voi pune în fruntea voas-
14 tră." Voi mi-ați răspuns, și ați zis: "Ceea ce spui tu să facem
15 este un lucru bun." Am luat atunci pe căpeteniile semințiilor
voastre, bărbați înțelepți și cunoscuți, și i-am pus în fruntea
voastră drept căpetenii peste o mie, căpetenii peste o sută,
căpetenii peste cincizeci, și căpetenii peste zece, ca dregători
16 în semințiile voastre. Am dat, în acelaș timp, următoarea

poruncă judecătorilor voștri: “Să ascultați pe frații voștri, și să judecați după dreptate neînțelegerile fiecăruia cu fratele lui sau cu străinul. Să nu căutați la fața oamenilor în judecățile voastre; să ascultați pe cel mic ca și pe cel mare; să nu vă temeți de nimeni, căci Dumnezeu e Cel care face dreptate. Și când veți găsi o pricină prea grea, s’o aduceți înaintea mea, ca s’o aud.” Așa v’am poruncit, în vremea aceea, tot ce aveți de făcut. Am plecat din Horeb, și am străbătut toată pustia aceea mare și grozavă pe care ați văzut-o; am luat drumul care duce în muntele Amoriților, cum ne poruncise Domnul, Dumnezeul nostru, și am ajuns la Cades-Barnea. Și eu v’am zis: “Ați ajuns la muntele Amoriților pe care ni-l dă Domnul, Dumnezeul nostru. Iată că Domnul, Dumnezeul tău, îți pune țara înaintea; suie-te, ia-o în stăpînire, cum ți-a spus Domnul Dumnezeul părinților tăi; nu te teme, și nu te înspăimînta.” Voi v’ați apropiat cu toții de mine, și ați zis: “Să trimetem niște oameni înaintea noastră, ca să iscodească țara, și să ne aducă răspuns cu privire la drumul pe care ne vom sui în ea și asupra cetăților în cari vom ajunge.” Părerea aceasta mi s’a părut bună; și am luat doisprezece oameni dintre voi, cîte un om de fiecare seminție. Ei au plecat, au trecut muntele, și au ajuns pînă la valea Eșcol, și au iscodit țara. Au luat în mîni din roadele țării și ni le-au adus; ne-au făcut o dare de seamă, și au zis: “Bună țară ne dă Domnul, Dumnezeul nostru.” Dar voi n’ați vrut să vă suiți în ea, și v’ați răsvrătit împotriva poruncii Domnului, Dumnezeului vostru. Ați cîrțit în corturile voastre, și ați zis: “Pentru că ne urăște, de aceea ne-a scos Domnul din țara Egiptului, ca să ne dea în mîinile Amoriților și să ne nimicească. Unde să ne suim? Frații noștri ne-au muiat inima, zicînd: “Poporul acela este un popor mai mare și mai înalt la statură decît noi; cetățile sînt mari și întărite pînă la cer; ba încă, am văzut acolo și copii de ai lui Anac.” Eu v’am zis: “Nu vă spăimîntați, și nu vă fie frică de ei. Domnul, Dumnezeul vostru, care merge înaintea voastră, se va lupta El însuș pentru voi, potrivit cu tot ce a făcut pentru voi subt ochii voștri în Egipt. Apoi în pustie, ai văzut că Domnul, Dumnezeul tău, te-a purtat cum poartă un om

pe fiul său, pe tot drumul pe care l-ați făcut pînă la sosirea
32 voastră în locul acesta.” Cu toate acestea, voi n’ați avut în-
33 credere în Domnul, Dumnezeul vostru, care mergea înaintea
voastră pe drum, ca să vă caute un loc de poposire: noaptea
într’un foc, ca să vă arate drumul pe care trebuiați să mergeți,
34 și ziua într’un nor. Domnul a auzit glasul cuvintelor voas-
35 tre. S’a mîniat, și a jurat, zicînd: “Niciunul din bărbații cari
fac parte din acest neam rău nu va vedea țara aceea bună pe
36 care am jurat că o voi da părinților voștri, afară de Caleb,
fiul lui Iefune. El o va vedea, și țara în care a mers, o voi
da lui și copiilor lui, pentrucă a urmat în totul calea Domnu-
37 lui.” Domnul S’a mîniat și pe mine, din pricina voastră, și
38 a zis: “Nici tu nu vei intra în ea. Iosua, fiul lui Nun, slujni-
torul tău, va intra în ea; întărește-l, căci el va pune pe Israel
39 în stăpînirea țării aceleia. Și pruncii voștri, despre cari ați
zis: “Vor fi de jaf!” și fiii voștri, cari nu cunosc azi nici binele
nici răul, ei vor intra în ea; da, lor le-o voi da, și ei o vor
40 stăpîni. Dar voi, întoarceți-vă înapoi, și plecați în pustie, în
41 spre marea Roșie.” Voi ați răspuns, și mi-ați zis: “Am păcă-
tuit împotriva Domnului; ne vom sui și ne vom bate, cum ne-a
poruncit Domnul, Dumnezeul nostru.” Și v’ați încins fiecare
42 armele, și v’ați încumetat să vă suiți pe munte. Domnul mi-a
zis: “Spune-le: ,Nu vă suiți și nu vă luptați, căci Eu nu sînt în
mijlocul vostru; nu căutați să fiți bătute de vrăjmașii voștri.”
43 Eu v’am spus, dar n’ați ascultat; ci v’ați răzvrătit împotriva
44 poruncii Domnului, și v’ați suit semeți pe munte. Atunci
Amoriții, cari locuiesc pe muntele acesta, v’au ieșit înainte, și
v’au urmărit ca albinele; v’au bătut din Seir, pînă la Horma.
45 La întoarcerea voastră, ați plîns înaintea Domnului; dar Dom-
46 nul nu v’a ascultat glasul, și n’a luat aminte la voi. Și așa ați
rămas la Cades, unde ați stat multă vreme.

2 Ne-am întors, și am plecat în pustie, pe drumul care duce la
marea Roșie, cum îmi poruncise Domnul; și am ocolit multă
2, 3 vreme munte Seir. Domnul mi-a zis: “Vă ajunge de cînd
4 ocoliți muntele acesta. ’ntoarceți-vă spre miazănoapte. Dă
următoarea poruncă poporului: “Acum aveți să treceți prin
hotarele fraților voștri, copiii lui Esau, cari locuiesc în Seir. Ei

se vor teme de voi; dar să vă păziți bine. Să nu vă încăierați 5
cu ei; căci nu vă voi da în țara lor nici măcar o palmă de loc:
muntele Seir l-am dat în stăpînire lui Esau. Să cumpărați 6
de la ei cu preț de argint, hrana pe care o veți mânca, și să
cumpărați dela ei cu preț de argint, chiar și apa pe care o veți
bea. Căci Domnul, Dumnezeuul tău, te-a binecuvîntat în tot 7
lucrul mîinilor tale și ți-a cunoscut călătoria în această mare
pustie. Iată, de patruzeci de ani de cînd Domnul Dumnezeuul
tău este cu tine, și n'ai dus lipsă de nimic." Am trecut pe 8
departe de frații noștri, copiii lui Esau, cari locuiesc în Seir, și
pe departe de drumul care duce în cîmpie, departe de Elat și
de Etion-Gheber; apoi ne-am întors și am apucat spre pustia
Moabului. Domnul mi-a zis: "Nu face război cu Moab, și nu 9
te apuca la luptă cu el; căci nu-ți voi da nimic să stăpînești
în țara lui: Arul l-am dat în stăpînire copiilor lui Lot. (Mai 10
înainte aici locuiau Emimii: un popor mare, mult la număr
și de statură înaltă, ca Anachimii. Ei treceau drept Refaim-
iți, ca și Anachimii; dar Moabiții îi numeau Emimi. Seir 11
era locuit altă dată de Horiți; copiii lui Esau i-au izgonit, i-au
nimicit dinaintea lor, și s'au așezat în țara pe care o stăpînește
și pe care i-a dat-o Domnul.) Acum sculați-vă și treceți pîrîul 12
Zered." Am trecut pîrîul Zered. Vremea cît au ținut călători-
ile noastre dela Cades-Barnea pînă la trecerea pîrîului Zered a
fost de treizeci și opt de ani, pînă a perit din mijlocul taberei
tot neamul oamenilor de război, cum le jurase Domnul. Mîna 15
Domnului a fost împotriva lor ca să-i nimicească din mijlocul
taberei, pînă ce au perit. După ce au perit toți bărbații de 16
război, murind în mijlocul poporului, Domnul mi-a vorbit și
a zis: "Să treci azi hotarul Moabului, la cetatea Ar, și să 17
te apropii de copiii lui Amon. Să nu faci război cu ei, și să 18, 19
nu te iei la luptă cu ei; căci nu-ți voi da nimic de stăpînit în
țara copiilor lui Amon: am dat-o în stăpînire copiilor lui Lot.
Țara aceasta trecea deasemenea ca o țară a lui Refaim; mai 20
înainte locuiau în ea Refaimiții; și Amoniții îi numeau Zamzu-
mimi: un popor mare, mult la număr și de statură înaltă, ca 21
Anachimii. Domnul i-a nimicit dinaintea Amoniților, cari i-au
izgonit și s'au așezat în locul lor. (Așa a făcut Domnul și pen- 22

tru copiii lui Esau cari locuiesc în Seir, cînd a nimicit pe Horiți
dinaintea lor; ei i-au izgonit și s’au așezat în locul lor, pînă în
23 ziua de azi. Deasemenea, Aviții, cari locuiau în sate pînă la
Gaza, au fost nimiciți de Caftoriți, ieșiți din Caftor, cari s’au
24 așezat în locul lor.) Sculați-vă, plecați, și treceți pîrîul Arnon.
Iată, îți dau în mîini pe Sihon, împăratul Hesbonului, Amor-
25 itul, și țara lui. ’ncepe cucerirea, fă război cu el! De azi încolo
voi băga groaza și frica de tine în toate popoarele de subt cer;
și, la auzul faimei tale, vor tremura și se vor îngrozi de tine.”
26 Din pustia Chedemot, am trimes soli la Sihon, împăratul Hes-
27 bonului, cu vorbe de pace. Am trimes să-i spună: “Lasă-mă
să trec prin țara ta; voi ținea drumul mare, fără să mă abat
28 nici la dreapta nici la stînga. Să-mi vinzi pe preț de argint
hrana pe care o voi mîncă, și să-mi dai cu preț de argint apa
de care o voi bea; nu voi face altceva decît să trec cu piciorul,
29 - lucru pe care mi l-au îngăduit copiii lui Esau cari locuiesc în
Seir, și Moabiții cari locuiesc în Ar-îngăduiește-mi și tu lucrul
acesta, pînă voi trece Iordanul ca să intru în țara pe care ne-o
30 dă Domnul, Dumnezeuul nostru.” Dar Sihon, împăratul Hes-
bonului, n’a vrut să ne lase să trecem pela el; căci Domnul,
Dumnezeul tău, i-a făcut duhul neînduplecat, și i-a împietrit
31 inima, ca să-l dea în mîinile tale, cum vezi azi. Domnul mi-a
zis: “Vezi, acum încep să-ți dau pe Sihon și țara lui; începe și
32 tu dar să-i iei în stăpînire țara ca s’o moștenești.” Sihon ne-a
ieșit înainte, cu tot poporul lui, ca să lupte împotriva noastră,
33 la Iahaț. Domnul, Dumnezeuul nostru, ni l-a dat în mîni, și
34 l-am bătut, pe el, și pe fiii lui, și pe tot poporul lui. I-am luat
atunci toate cetățile, și le-am nimicit cu desăvîrșire: bărbați,
femei și prunci i-am nimicit cu desăvîrșire, și n’am lăsat să
35 scape niciunul măcar. Numai vitele le-am răpit pentru noi,
36 precum și prada din cetățile pe cari le luaserăm. Dela Aroer,
care este pe malurile pîrîului Arnon, și dela cetatea care este în
vale, pînă la Galaad, n’a fost nici o cetate prea tare pentru noi:
37 Domnul, Dumnezeuul nostru, ni le-a dat pe toate în mînă. Dar
de țara copiilor lui Amon nu te-ai apropiat, de toate malurile
pîrîului Iaboc, de cetățile dela munte, și de toate locurile pe
cari te-a oprit Domnul, Dumnezeuul tău, să le lovești.

Ne-am întors, și ne-am suit pe drumul care duce la Basan. **3**
Og, împăratul Basanului, ne-a ieșit înaintea, cu tot poporul lui,
ca să lupte împotriva noastră la Edrei. Domnul mi-a zis: “Nu **2**
te teme de el; căci îl dau în mâinile tale, pe el și tot poporul
lui, și țara lui; să te porți cu el cum te-ai purtat cu Sihon,
împăratul Amoriților, care locuia la Hesbon.” Și Domnul, **3**
Dumnezeul nostru, a mai dat în mâinile noastre și pe Og, îm-
păratul Basanului, cu tot poporul lui; l-am bătut și n’am lăsat
să scape niciunul din oamenii lui. I-am luat atunci toate **4**
cetățile, și n’a fost una care să nu cadă în stăpînirea noas-
tră: șasezeci de cetăți, tot ținutul Argob, împărăția lui Og din
Basan. Toate cetățile acestea erau întărite, cu ziduri înalte, **5**
cu porți și zăvoare, afară de cetățile fără ziduri cari erau foarte
multe la număr. Lo-am nimicit cu desăvîrșire, cum făcusem **6**
cu Sihon, împăratul Hesbonului; am nimicit cu desăvîrșire
toate cetățile împreună cu bărbații, femeile și pruncii. Iar **7**
toate vitele și prada din cetăți le-am luat pentru noi. Astfel **8**
în vremea aceea am cucerit dela cei doi împărați ai Amor-
iților țara de dincoace de Iordan, dela pîrîul Arnon pînă la
muntele Hermon, (Sidoniții zic Hermonului Sirion, și Amor- **9**
iții îl numesc Senir), toate cetățile din cîmpie, tot Galaadul **10**
și tot Basanul pînă la Salca și Edrei, cetăți din împărăția lui
Og în Basan. (Numai Og, împăratul Basanului, mai rămăs- **11**
ese din neamul Refaimiților. Patul lui, un pat de fer, este la
Raba, cetatea copiilor lui Amon. Lungimea lui este de nouă
coți, și lățimea de patru coți, după cotul unui om.) Atunci am **12**
 luat în stăpînire țara aceasta. Am dat Rubeniților și Gadiților
ținutul de la Aroer, care este pe pîrîul Arnon, și jumătatea
muntelui Galaad cu cetățile lui. Am dat la jumătate din **13**
seminția lui Manase ce mai rămînea din Galaad și toată îm-
părăția lui Og din Basan: tot ținutul Argob, cu tot Basanul,
care purta numele de țara Refaimiților. Iair, fiul lui Manase, **14**
a luat tot ținutul Argob pînă la hotarul Gheșuriților și Maa-
catiților, și a pus numele lui tîrgurilor Basanului, numite și azi
tîrgurile lui Iair. Am dat Galaadul lui Machir. Rubeniților **15, 16**
și Gadiților le-am dat o parte din Galaad pînă la pîrîul Arnon,
al cărui mijloc slujește ca hotar, și pînă la pîrîul Iaboc, ho-

17 tarul copiilor lui Amon; le-am mai dat cîmpia, mărginită de
Jordan, dela Chineret pînă la marea cîmpiei, Marea Sărată, la
18 picioarele muntelui Pisga spre răsărit. 'n vremea aceea, v'am
dat porunca aceasta: "Domnul, Dumnezeul vostru, vă dă în
mîna țara aceasta ca s'o stăpîniți. Voi toți, cei buni de luptă, să
19 mergeți înarmați înaintea copiilor lui Israel. Numai femeile
voastre, pruncii și vitele voastre-știu că aveți multe vite-să
20 rămînă în cetățile pe cari vi le-am dat, pînă ce Domnul va da
odihnă fraților voștri ca și vouă, și vor lua și ei în stăpînire țara
pe care le-o dă Domnul, Dumnezeul vostru, dincolo de Iordan.
După aceea vă veți întoarce fiecare în moștenirea pe care v'am
21 dat-o. 'n vremea aceea, am poruncit lui Iosua, și i-am zis:
"Ochii tăi au văzut tot ce a făcut Domnul, Dumnezeul vostru,
acestor doi împărați: așa va face Domnul tuturor împărățiilor
22 împotriva cărora vei merge. Nu te teme de ei; căci Domnul,
23 Dumnezeul vostru, va lupta El însuș pentru voi." 'n vremea
24 aceea, m'am rugat Domnului, și am zis: "Stăpîne Doamne!
Tu ai început să arăți robului Tău mărirea Ta și mîna Ta cea
puternică; căci care este dumnezeul acela, în cer și pe pămînt,
care să poată face lucrări ca ale Tale și să aibă o putere ca
25 a Ta? Lasă-mă, Te rog, să trec, și să văd țara aceea bună
26 de dincolo de Iordan, munții aceia frumoși și Libanul!" Dar
Domnul S'a mîniat pe mine, din pricina voastră, și nu m'a as-
cultat. Domnul mi-a zis: "Destul! Nu-Mi mai vorbi de lucrul
27 acesta. Suie-te pe vîrfurile muntelui Pisga, uită-te spre apus,
spre miază noapte, spre miază zi și spre răsărit, și privește-o
28 doar cu ochii; căci nu vei trece Iordanul acesta. Dă porunci lui
Iosua, întărește-l, și îmbărbătează-l; căci el va merge înaintea
poporului acestuia și-l va pune în stăpînire țării pe care o vei
29 vedea." Și am rămas astfel în vale, îndreptul Bet-Peorului.

4 Acum, Israele, ascultă legile și poruncile pe cari vă învăț
să le păziți. 'mpliniți-le, pentruca să trăiți, și să intrați în
stăpînire țării pe care v'o dă Domnul, Dumnezeul părinților
2 voștri. Să n'adăugați nimic la cele ce vă poruncesc eu, și
să nu scădeți nimic din ele; ci să păziți poruncile Domnu-
3 lui, Dumnezeului vostru, așa cum vi le dau eu. Ați văzut
cu ochii voștri ce a făcut Domnul cu prilejul faptei lui Baal-

Peor: Domnul, Dumnezeuul tău, a nimicit din mijlocul tău pe
toți aceia cari se duseseră după Baal-Peor. Iar voi, cari v'ați 4
alipit de Domnul, Dumnezeuul vostru, sînteți toți vii astăzi.
Iată, v'am învățat legi și porunci, cum mi-a poruncit Domnul, 5
Dumnezeul meu, ca să le împliniți în țara pe care o veți lua
în stăpînire. Să le păziți și să le împliniți; căci aceasta va 6
fi înțelepciunea și priceperea voastră înaintea popoarelor, cari
vor auzi vorbindu-se de toate aceste legi și vor zice: "Acest
neam mare este un popor cu totul înțelept și priceput!" Care 7
este, în adevăr, neamul acela așa de mare încît să fi avut pe
dumnezeii lui așa de aproape cum avem noi pe Domnul, Dum-
nezeul nostru, ori de cîte ori 'l chemăm? Și care este neamul 8
acela așa de mare încît să aibă legi și porunci așa de drepte,
cum este toată legea aceasta pe care v'o pun astăzi înaintea?
Numai, ia seama asupra ta, și veghează cu luare aminte asupra 9
sufletului tău, în toate zilele vieții tale, ca nu cumva să uiți lu-
crurile pe cari ți le-au văzut ochii, și să-ți iasă din inimă; fă-le
cunoscut copiilor tăi și copiilor copiilor tăi. Adu-ți aminte de 10
ziua cînd te-ai înfățișat înaintea Domnului, Dumnezeului tău,
la Horeb, cînd Domnul mi-a zis: "Strînge poporul la Mine!
Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele, ca să învețe să se
teamă de Mine tot timpul cît vor trăi pe pămînt; și să în-
vețe și pe copiii lor să le păzească." Voi v'ați apropiat și 11
ați stătut la poalele muntelui. Muntele era aprins, și flacările
se ridicau pînă în inima cerului. Era întunec, nori și ne-
gură deasă. Și Domnul v'a vorbit din mijlocul focului; voi ați 12
auzit sunetul cuvintelor Lui, dar n'ați văzut nici un chip, ci
ați auzit doar un glas. El Și-a vestit legămîntul Său, pe care 13
v'a poruncit să-l păziți, cele zece porunci; și le-a scris pe două
table de piatră. 'n vremea aceea, Domnul mi-a poruncit să 14
vă învăț legi și porunci, ca să le împliniți în țara pe care o
veți lua în stăpînire. Fiindcă n'ați văzut nici un chip în ziua 15
cînd v'a vorbit Domnul din mijlocul focului, la Horeb, veg-
heați cu luare aminte asupra sufletelor voastre, ca nu cumva 16
să vă stricați, și să vă faceți un chip cioplit, sau o înfățișare a
vreunui idol, sau chipul vreunui om sau chipul vreunei femei,
sau chipul vreunui dobitoc de pe pămînt, sau chipul vreunei 17

18 păsări care zboară în ceruri, sau chipul vreunui dobitoc care
se târăște pe pământ, sau chipul vreunui pește care trăiește în
19 apele dedesubtul pământului. Veghează asupra sufletului tău,
ca nu cumva, ridicându-ți ochii spre cer, și văzînd soarele, luna
și stelele, toată oștirea cerurilor, să fii tîrît să te închini înain-
tea lor și să le slujești: căci acestea sînt lucruri pe cari Domnul,
Dumnezeul tău, le-a făcut și le-a împărțit ca să slujească tu-
20 turor popoarelor, sub cerul întreg. Dar pe voi, Domnul v'a
luat, și v'a scos din cuptorul de fer al Egiptului, ca să-I fiți
21 un popor pus de o parte, cum sînteți azi. Și Domnul S'a mî-
niat pe mine, din pricina voastră: și a jurat că eu să nu trec
Iordanul, și să nu intru în țara aceea bună pe care ți-o dă ca
22 moștenire Domnul, Dumnezeul tău. Eu voi muri deci în țara
aceasta de aici, nu voi trece Iordanul; dar voi îl veți trece, și
23 veți stăpîni țara aceea bună. Vegheați asupra voastră, ca să
nu dați uitării legămîntul pe care l-a încheiat cu voi Domnul,
Dumnezeul vostru, și să nu faceți vreun chip cioplit, nici vreo
înfățișare oarecare, pe care ți-a oprit Domnul, Dumnezeul tău,
24 s'o faci. Căci Domnul, Dumnezeul tău, este un foc mistuitor,
25 un Dumnezeu gelos. Cînd vei avea copii, și copii din copiii tăi,
și vei fi de multă vreme în țară, dacă vă veți strica, dacă vă veți
face chipuri cioplite, înfățișeri ale vreunui lucru, dacă veți face
ce este rău înaintea Domnului Dumnezeului vostru, ca să-L
26 mîniați,- iau astăzi martor împotriva voastră cerul și pămîn-
tul, -că veți peri de o moarte repede din țara pe care o veți
lua în stăpînire dincolo de Iordan, și nu veți avea zile multe
27 în ea, căci veți fi nimicîți de tot. Domnul vă va împrăștia
printre popoare, și nu veți rămînea decît un mic număr în mi-
28 jlocul neamurilor unde vă va duce Domnul. Și acolo veți sluji
unor dumnezei, cari sînt o lucrare făcută de mîni omenești, de
lemn și de piatră, cari nu pot nici să vadă, nici să audă, nici
29 să mănînce, nici să miroasă. Și dacă de acolo vei căuta pe
Domnul, Dumnezeul tău, 'l vei găsi dacă-L vei căuta din toată
30 inima ta și din tot sufletul tău. Și după ce ți se vor întîmpla
toate aceste lucruri în strîmtorarea ta, în zilele de pe urmă, te
vei întoarce la Domnul, Dumnezeul tău, și vei asculta glasul
31 Lui; căci Domnul, Dumnezeul tău, este un Dumnezeu plin de

îndurare, care nu te va părăsi și nu te va nimici; El nu va uita legământul pe care l-a încheiat prin jurământ cu părinții tăi. 'ntreabă vremurile străvechi, cari au fost înaintea ta, din ziua 32 cînd a făcut Dumnezeu pe om pe pămînt, și cercetează dela o margine a cerului la cealaltă: a fost vreodată vreo întîmplare așa de mare, și s'a auzit vreodată așa ceva? A fost vreodată 33 vreun popor care să fi auzit glasul lui Dumnezeu vorbind din mijlocul focului, cum l-ai auzit tu, și să fi rămas viu? A fost 34 vreodată vreun dumnezeu care să fi căutat să ia un neam din mijlocul altui neam, prin încercări, semne, minuni și lupte, cu mîna tare și braț întins, și cu minuni înfricoșate, cum a făcut cu voi Domnul, Dumnezeul vostru, în Egipt și subt ochii voștri? Numai tu ai fost martor la aceste lucruri, ca să cunoști că nu- 35 mai Domnul este Dumnezeu și că nu este alt Dumnezeu afară de El. Din cer, te-a făcut să auzi glasul Lui, ca să te învețe; 36 și, pe pămînt, te-a făcut să vezi focul Lui cel mare, și ai auzit cuvintele Lui din mijlocul focului. El a iubit pe părinții tăi, 37 și de aceea a ales sămînța lor după ei; El însuș te-a scos din Egipt, prin puterea Lui cea mare. El a izgonit dinaintea ta 38 neamuri mai mari la număr și mai tari decît tine, ca să te ducă în țara lor, și să ți-o dea în stăpînire, cum vezi azi. Să știi 39 dar în ziua aceasta, și pune-ți în inimă că numai Domnul este Dumnezeu, sus în cer și jos pe pămînt, și că nu este alt Dum- 40 nezeu afară de El. Păzește dar legile și poruncile Lui, pe cari ți le dau azi, ca să fii fericit, tu și copiii tăi după tine, și să ai zile multe în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău, pe vecie." Atunci Moise a ales trei cetăți dincoace de Iordan, la 41 răsărit, pentruca să slujească de scăpare ucigașului care ar fi 42 omorît fără voie pe aproapele lui, fără să-i fi fost vrăjmaș mai dinainte, și să-și poată scăpa astfel viața, fugînd într'una din aceste cetăți. Aceste cetăți erau: Bețer, în pustie, în cîmpie, 43 la Rubeniți; Ramot, în Galaad, la Gadiți, și Golan, în Basan, la Manasiți. Aceasta este legea pe care a dat-o Moise copiilor 44 lui Israel. Iată învățăturile, legile și poruncile pe cari le-a dat 45 Moise copiilor lui Israel, după ieșirea lor din Egipt. Aceasta 46 era dincoace de Iordan, în vale, față în față cu Bet-Peor, în țara lui Sihon, împăratul Amoriților, care locuia la Hesbon, și care

a fost bătut de Moise și copiii lui Israel, după ieșirea lor din
47 Egipt. Ei au pus mâna pe țara lui și pe țara lui Og, împăratul
Basanului. Acești doi împărați ai Amoriților erau dincoace de
48 Iordan, la răsărit. Ținutul lor se întindea dela Aroer, care
este pe malurile pîrîului Arnon, pînă la muntele Sionului care
49 este Hermonul, și cuprindea toată cîmpia de dincoace de Ior-
dan, la răsărit, pînă la marea cîmpiei, supt poalele muntelui
Pisga.

5 Moise a chemat pe tot Israelul, și i-a zis: “Ascultă, Is-
raele, legile și poruncile pe cari vi le spun astăzi în auzul
2 vostru. ’nvățați-le, și împliniți-le cu scumpătate. Domnul,
Dumnezeul nostru, a încheiat cu noi un legămînt la Horeb.
3 Nucu părinții noștri a încheiat Domnul legămîntul acesta, ci
4 cu noi, cari sîntem toți vii astăzi aici. Domnul v’ a vorbit față
5 în față pe munte, din mijlocul focului. Eu am stat atunci în-
tre Domnul și voi, ca să vă vestesc cuvîntul Domnului; căci vă
6 era frică de foc, și nu v’ ați suit pe munte. El a zis: “Eu sînt
Domnul, Dumnezeul tău, care te-am scos din țara Egiptului,
7, 8 din casa robiei. Să n’ ai alți dumnezei afară de Mine. Să nu-
ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor cari sînt sus
9 în ceruri, sau jos pe pămînt, sau în ape supt pămînt. Să nu te
închini înaintea lor, și să nu le slujești; căci Eu, Domnul, Dum-
nezeul tău, sînt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc fărădelegea
părinților în copii pînă la al treilea și la al patrulea neam al
10 celor ce Mă urăsc; și Mă îndur pînă la al miilea neam de ce-
ice Mă iubesc și păzesc poruncile Mele. Să nu iei în deșert
11 Numele Domnului, Dumnezeului tău; căci Domnul nu va lăsa
12 nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui. Ține ziua de
odihnă, ca s’ o sfințești, cum ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul
13, 14 tău. Șase zile să lucrezi, și să-ți faci toate treburile. Dar ziua
a șaptea este ziua de odihnă a Domnului, Dumnezeului tău:
să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica
ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici boul tău, nici măgarul
tău, nici vreunul din dobitoacele tale, nici străinul care este în
15 locurile tale, pentru ca și robul și roaba ta să se odihnească
întocmai ca tine. Adu-ți aminte că și tu ai fost rob în țara
Egiptului, și Domnul, Dumnezeul tău, te-a scos din ea cu mînă

tare și cu braț întins: de aceea ți-a poruncit Domnul, Dumnezeuul tău, să ții ziua de odihnă. Cinstește pe tatăl tău și pe 16
mama ta, cum ți-a poruncit Domnul, Dumnezeuul tău, ca să ai
zile multe și să fii fericit în țara pe care ți-o dă Domnul, Dum-
nezeul tău. Să nu ucizi. Să nu preacurvești. Să nu furi. 17, 18, 19
Să nu mărturisești strîmb împotriva aproapelui tău. Să nu 20, 21
poftești nevasta aproapelui tău; să nu poftești casa aproapelui
tău, nici ogorul lui, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui,
nici măgarul lui, nici un alt lucru care este al aproapelui tău.”
Acestea sînt cuvintele pe cari le-a rostit Domnul cu glas tare 22
pe munte, din mijlocul focului din nori și din negură deasă, și
le-a spus la toată adunarea voastră, fără să adauge ceva. Le-a
scris pe două table de piatră, și mi le-a dat. Cînd ați auzit 23
glasul acela din mijlocul întunerecului, și pe cînd tot muntele
era aprins, căpeteniile semînțiilor voastre și bătrînii voștri s’au
apropiat toți de mine, și ați zis: “Iată că Domnul, Dumnezeuul 24
nostru, ne-a arătat slava și mărimea Lui și noi I-am auzit glasul
din mijlocul focului; astăzi, am văzut că Dumnezeu a vorbit
unor oameni, și totuș au rămas vii. Și acum pentruce să 25
murim? Căci acest foc mare ne va mistui; dacă vom auzi și
mai departe glasul Domnului, Dumnezeuului nostru, vom muri.
Cine este, în adevăr, omul acela, care să fi auzit vreodată, ca 26
noi, glasul Dumnezeuului celui viu vorbind din mijlocul focului,
și totuș să fi rămas viu? Apropie-te mai bine, tu, și ascultă 27
tot ce-ți va spune Domnul, Dumnezeuul nostru; apoi să ne spui
tu însuți tot ce-ți va spune Domnul, Dumnezeuul nostru, și noi
vom asculta, și vom face.” Domnul a auzit cuvintele pe cari 28
mi le-ați spus. Și Domnul mi-a zis: “Am auzit cuvintele pe
cari ți le-a spus poporul acesta: tot ce au zis este bine. O! 29
de ar rămînea ei cu aceeaș inimă ca să se teamă de Mine și
să păzească toate poruncile Mele, ca să fie fericiți pe vecie,
ei și copiii lor! Du-te de spune-le: “ntoarceți-vă în corturile 30
voastre.” Dar tu, rămîi aici cu Mine, și-ți voi spune toate 31
poruncile, legile și rînduielile, pe cari să-i înveți să le împlin-
ească în țara pe care le-o dau în stăpînire.” Luați seama dar, 32
să faceți așa cum v’a poruncit Domnul, Dumnezeuul vostru; să
nu vă abateți de la cele ce a poruncit El nici la dreapta, nici la

33 stînga. Să urmați în totul calea pe care v'a poruncit Domnul
Dumnezeul vostru, să umblați, ca să trăiți și să fiți fericiți, și
să aveți zile multe în țara pe care o veți lua în stăpînire.

6 Iată poruncile, legile și rînduielile pe cari a poruncit Dom-
nul, Dumnezeul vostru, să vă învăț să le împliniți în țara pe
2 care o veți lua în stăpînire; ca să te temi de Domnul, Dum-
nezeul tău, păzind, în toate zilele vieții tale, tu, fiul tău, și
fiul fiului tău, toate legile și toate poruncile Lui pe cari ți le
3 dau, și să ai zile multe. Ascultă-le dar, Israele, și caută să
le îplinești, ca să fii fericit și să vă înmulțiți mult, cum ți-
a spus Domnul, Dumnezeul părinților tăi, cînd ți-a făgăduit
4 țara în care curge lapte și miere. Ascultă, Israele! Domnul,
5 Dumnezeul nostru, este singurul Domn. Să iubești pe Dom-
nul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și
6 cu toată puterea ta. Și poruncile acestea, pe cari ți le dau
7 astăzi, să le ai în inima ta. Să le întipărești în mintea copiilor
tăi, și să vorbești de ele cînd vei fi acasă, cînd vei pleca în
8 călătorie, cînd te vei culca și cînd te vei scula. Să le legi ca
un semn de aducere aminte la mîni, și să-ți fie ca niște frun-
9 tarii între ochi. Să le scrii pe ușorii casei tale și pe porțile
10 tale. Domnul, Dumnezeul tău, te va face să intri în țara pe
care a jurat părinților tăi, lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov,
că ți-o va da. Vei stăpîni cetăți mari și bune pe cari nu tu
11 le-ai zidit, case pline de tot felul de bunuri pe cari nu tu le-ai
umplut, puțuri de apă săpate pe cari nu tu le-ai săpat, vii și
măslini pe cari nu tu i-ai sădit. Cînd vei mânca și te vei sătura,
12 vezi să nu uiți pe Domnul, care te-a scos din țara Egiptului,
din casa robiei. Să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, să-
13 I slujești, și pe Numele Lui să juri. Să nu vă duceți după
alți dumnezei, dintre dumnezeii popoarelor din jurul vostru;
14 căci Domnul, Dumnezeul tău, este un Dumnezeu gelos în mi-
jlocul tău. Altfel, Domnul, Dumnezeul tău, S'ar aprinde de
15 mînie împotriva ta, și te-ar nimici de pe fața pămîntului. Să
nu ispitiți pe Domnul, Dumnezeul vostru, cum L-ați ispitit la
16 Masa. Ci să păziți poruncile Domnului, Dumnezeului vostru,
17 poruncile Lui și legile lui pe cari vi le-a dat. Să faci ce este
18 plăcut și bine înaintea Domnului, ca să fii fericit, și să intri în

stăpînirea țării aceleia bune, pe care Domnul a jurat părinților
tăi că ți-o va da, după ce va izgoni pe toți vrăjmașii tăi di- 19
naintea ta, cum a spus Domnul. Cînd fiul tău te va întreba 20
într-o zi: “Ce însemnează învățăturile acestea, legile acestea
și poruncile acestea, pe cari vi le-a dat Domnul, Dumnezeul
nostru?” să răspunzi fiului tău: “Noi eram robi ai lui Faraon 21
în Egipt, și Domnul ne-a scos din Egipt cu mîna Lui cea put-
ernică. Domnul a făcut, sub ochii noștri, minuni și semne 22
mari și nenorocite împotriva Egiptului, împotriva lui Faraon
și împotriva întregii lui case; și ne-a scos de acolo, ca să ne 23
aducă în țara pe care jurase părinților noștri că ne-o va da.
Domnul ne-a poruncit atunci să împlinim toate aceste legi și 24
să ne temem de Domnul, Dumnezeul nostru, ca să fim tot-
deauna fericiți, și să ne țină în viață, cum face astăzi. Vom 25
avea parte de îndurarea Lui, dacă vom împlini cu scumpătate
toate aceste porunci înaintea Domnului, Dumnezeului nostru,
cum ne-a poruncit El.”

Cînd Domnul, Dumnezeul tău, te va aduce în țara în care 7
vei intra și o vei lua în stăpînire, și va izgoni dinaintea ta multe
neamuri: pe Hetiți, pe Ghirgasiți, pe Amoriți, pe Cananiți,
pe Fereziti, pe Heviți și pe Iebusiți, șapte neamuri mai mari
la număr și mai puternice decît tine; cînd Domnul, Dum- 2
nezeul tău, ți le va da în mîni, și le vei bate, să le nimicești
cu desăvîrșire, să nu închei legămînt cu ele, și să n’ai milă de
ele. Să nu te încuscrești cu popoarele acestea, să nu măriți 3
pe fetele tale după fiii lor, și să nu iei pe fetele lor de neveste
pentru fiii tăi; căci ar abate dela Mine pe fiii tăi, și ar sluji ast- 4
fel altor dumnezei; Domnul S’ar aprinde de minie împotriva
voastră și te-ar nimici îndată. Dimpotrivă, iată cum să vă 5
purtați cu ele: să le surpați altarele, să le sfărîmați stîlpii idol-
ești, să le tăiați pomii închinați dumnezeilor lor și să ardeți în
foc chipurile lor cioplite. Căci tu ești un popor sfînt pentru 6
Domnul, Dumnezeul tău; Domnul Dumnezeul tău te-a ales, ca
să fii un popor al Lui dintre toate popoarele de pe fața pămîn-
tului. Nu doar pentrucă întreceti la număr pe toate celelalte 7
popoare S’a alipit Domnul de voi și v’a ales, căci voi sînteți
cel mai mic dintre toate popoarele. Ci, pentru că Domnul vă 8

iubește, pentru că a vrut să țină jurământul pe care l-a făcut părinților voștri, pentru aceea v'a scos Domnul cu mîna Lui puternică, și v'a izbăvit din casa robiei, din mîna Lui Faraon, împăratul Egiptului. Să știi dar că Domnul, Dumnezeuul tău, este singurul Dumnezeu. El este un Dumnezeu credincios și 'și ține legământul și îndurarea pînă la al miilea neam de oameni față de cei ce-L iubesc și păzesc poruncile Lui. Dar răsplătește îndată pe cei ce-L urăsc, și-i perde; nu dă nici o păsuire celui ce-L urăște, ci-i răsplătește îndată. De aceea păzește poruncile, legile și rînduielile pe cari ți le dau azi, și împlinește-le. Dacă veți asculta aceste porunci, dacă le veți păzi și împlini, Domnul, Dumnezeuul tău, va ținea față de tine legământul și îndurarea cu care S'a jurat părinților tăi. El te va iubi, te va binecuvînta și te va înmulți; va binecuvînta rodul trupului tău și rodul pămîntului tău, grîul tău, mustul și untdelemnul tău, rodul cirezilor tale de vite și rodul turmelor tale de oi, în țara pe care a jurat părinților tăi că ți-o va da. Vei fi binecuvîntat mai mult decît toate popoarele; și la tine nu va fi nici bărbat, nici femeie stearpă, nici vită stearpă în turmele tale. Domnul va depărta de tine orice boală; nu-ți va trimete niciuna din acele molime rele din Egipt pe cari le cunoști, ci va lovi cu ele pe toți ceice te urăsc. Să nimicești toate popoarele pe cari ți le va da în mîină Domnul, Dumnezeuul tău; să n'arunci nici o privire de milă spre ele, și să nu slujești dumnezeilor lor, căci aceasta va fi o cursă pentru tine. Poate că vei zice în inima ta: "Neamurile acestea sînt mai mari la număr decît mine; cum voi putea să le izgonesc?" Să nu te temi de ele. Adu-ți aminte ce a făcut Domnul, Dumnezeuul tău, lui Faraon și întregului Egipt; adu-ți aminte de marile încercări pe cari ți le-au văzut ochii, de minunile și semnele, de mîna tare și de brațul întins, cu cari te-a scos Domnul, Dumnezeuul tău. Așa va face Domnul, Dumnezeuul tău, tuturor popoarelor de cari te temi. Domnul, Dumnezeuul tău, va trimete chiar și vespîi bondărești împotriva lor pînă la deplina nimicire a celor ce vor scăpa și se vor ascunde de tine. Să nu te înspăimînti de ei; căci Domnul, Dumnezeuul tău, este în mijlocul tău, Dumnezeuul cel mare și înfricoșat. Și Domnul, Dumnezeuul tău, va

izgoni încetul cu încetul aceste neamuri dinaintea ta: nu le vei putea nimici îndată, ca să nu se înmulțească fiarele câmpului împotriva ta. Dar Domnul, Dumnezeul tău, le va da în mâna 23 ta; și le va pune cu totul pe fugă, pînă vor fi nimicite. Pe 24 împărații lor îi va da în minile tale, și le vei șterge numele de sub ceruri; niciunul din aceste popoare nu va putea să stea împotriva ta, pînă le vei nimici. Chipurile cioplite ale dum- 25 nezeilor lor să le ardeți în foc. Să nu poftești și să nu iei pentru tine argintul și aurul de pe ele, ca nu cumva aceste lucruri să ajungă pentru tine o cursă; căci ele sînt o urîciune înaintea Domnului, Dumnezeului tău. Să nu aduci nici un lucru urî- 26 cios în casa ta, ca să nu fii nimicit cu desăvîrșire, tu și lucrul acela; să-ți fie groază de el ,să-ți fie scîrbă de el, căci este un lucru blestemat.

Să păziți și să împliniți toate poruncile pe cari vi le dau 8 astăzi, ca să trăiți, să vă înmulțiți, și să intrați în stăpînirea țării pe care a jurat Domnul că o va da părinților voștri. Adu- 2 țî aminte de tot drumul pe care te-a călăuzit Domnul, Dumnezeul tău, în timpul acestor patruzeci de ani în pustie, ca să te smerească și să te încerce, ca să-ți cunoască pornirile inimii și să vadă dacă ai să păzești sau nu poruncile Lui. Astfel, te-a 3 smerit, te-a lăsat să suferi de foame, și te-a hrănit cu mană, pe care nici tu n'o cunoșteai și nici părinții tăi n'o cunoscuseră, ca să te învețe că omul nu trăiește numai cu pîne, ci cu orice lucru care iese din gura Domnului trăiește omul. Haina nu ți s'a 4 învechit pe tine, și nici nu ți s'au umflat picioarele, în timpul acestor patruzeci de ani. Recunoaște dar în inima ta că Dom- 5 nul, Dumnezeul tău, te muștră cum muștră un om pe copilul lui. Să păzești poruncile Domnului, Dumnezeului tău, ca să 6 umbli în căile Lui, și să te temi de El. Căci Domnul, Dum- 7 nezeul tău, are să te ducă într'o țară bună, țară cu pîraie de apă, cu izvoare și cu lacuri, cari țîsnesc din văi și munți; țară 8 cu grâu, cu orz, cu vii, cu smochini și cu rodii; țară cu măslini și cu miere; țară unde vei mînca pîne din belșug, unde nu vei 9 duce lipsă de nimic; țară, ale cărei petre sînt de fer, și din ai cărei munți vei scoate aramă. Cînd vei mînca și te vei sătura, 10 să binecuvîntezi pe Domnul, Dumnezeul tău, pentru țara cea

11 bună pe care ți-a dat-o. Vezi să nu uiți pe Domnul, Dumnezeul tău, pînă acolo încît să nu păzești poruncile, rînduielile
12 și legile Lui, pe cari ți le dau azi. Cînd vei mînca și te vei sătura,
13 cînd vei zidi și vei locui în case frumoase, cînd vei vedea înmulțindu-ți-se cirezile de boi și turmele de oi, mărindu-ți-se
14 argintul și aurul, și crescîndu-ți tot ce ai, ia seama să nu ți se umfle inima de mîndrie și să nu uiți pe Domnul, Dumnezeul
15 tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei; care te-a dus în acea pustie mare și grozavă, unde erau șerpi înfocați și scorpioni, în locuri uscate și fără apă, care a făcut
16 să-ți fișnească apă din stînca cea mai tare, și care ți-a dat să mănînci în pustie mana aceea necunoscută de părinții tăi, ca
17 să te smerească și să te încerce, și să-ți facă bine apoi. Vezi să nu zici în inima ta: “Tăria mea și puterea mîinii mele mi-au
18 cîștigat aceste bogății.” Ci adu-ți aminte de Domnul, Dumnezeul tău, căci El îți va da putere să le cîștigi, ca să întărească legămîntul încheiat cu părinții voștri prin jurămînt, cum face
19 astăzi. Dacă vei uita pe Domnul, Dumnezeul tău, și vei merge după alți dumnezei, dacă le vei sluji și te vei închina înaintea
20 lor, vă spun hotărît azi că veți peri. Veți peri ca și neamurile pe cari le-a pierdut Domnul dinaintea voastră, pentrucă nu veți asculta glasul Domnului, Dumnezeului vostru.

9 Ascultă, Israele! Astăzi vei trece Iordanul, ca să te faci stăpîn pe niște neamuri mai mari și mai puternice decît tine,
2 pe cetăți mari și întărite pînă la cer, pe un popor mare și înalt la statură, pe copiii lui Anac, pe cari-i cunoști și despre cari ai auzit zicîndu-se: “Cine va putea să stea împotriva copiilor
3 lui Anac!” Să știi azi că Domnul, Dumnezeul tău, va merge El însuș înaintea ta, ca un foc mistuitor; El îi va nimici, El îi va smeri înaintea ta; și tu îi vei izgoni, îi vei perde curînd,
4 cum ți-a spus Domnul. Cînd îi va izgoni Domnul, Dumnezeul tău, dinaintea ta, să nu zici în inima ta: “Pentru bunătatea mea m’a făcut Domnul să intru în stăpînirea țării acesteia.” Căci din pricina răutății neamurilor acelora le izgonește Domnul dinaintea ta.
5 Nu, nu pentru bunătatea ta, nici pentru curăția inimii tale intri tu în stăpînirea țării lor; ci din pricina răutății acestor neamuri le izgonește Domnul, Dumnezeul

tău, dinaintea ta, și ca să împlinească astfel cuvîntul prin care Domnul S'a jurat părinților tăi, lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov. Să știi dar că nu din pricina bunătății tale îți dă Domnul, 6 Dumnezeul tău, acea țară bună ca s'o stăpînești; căci tu ești un popor tare încăpățînat. Adu-ți aminte, și nu uita cum ai 7 ațîțat mînia Domnului, Dumnezeului tău, în pustie. Din ziua cînd ai ieșit din țara Egiptului pînă la sosirea voastră în locul acesta, tot răsvrățiți împotriva Domnului ați fost! La Horeb, 8 atîta ați ațîțat mînia Domnului, încît Domnul S'a mîniat pe voi și voia să vă nimicească. Cînd m'am suit pe munte, ca 9 să iau tablele de piatră, tablele legămîntului pe care l-a făcut Domnul cu voi, am rămas pe munte patruzeci de zile și patruzeci de noți, fără să mănînc pîne și fără să beau apă; și 10 Domnul mi-a dat cele două table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu, și cuprinzînd toate cuvintele pe cari vi le spusese Domnul pe munte, din mijlocul focului, în ziua cînd tot poporul era adunat. După acele patruzeci de zile și patruzeci 11 de noți Domnul mi-a dat cele două table de piatră, tablele legămîntului. Domnul mi-a zis atunci: "Scoală-te și pogoară-te în grabă de aici; căci poporul tău, pe care l-ai scos din Egipt, s'a stricat. S'au abătut curînd dela calea pe care le-am arătat-o; și-au făcut un chip turnat." Domnul mi-a zis: "Eu văd că 13 poporul acesta este un popor tare încăpățînat. Lasă-mă să-i 14 nimicesc și să le șterg numele de subt ceruri; iar pe tine te voi face un neam mai puternic și mai mare la număr decît poporul acesta." M'am întors și m'am pogorît de pe munte care era 15 tot numai foc, cu cele două table ale legămîntului în amîndouă mînilor mele. M'am uitat, și iată că păcătuiserăți împotriva 16 Domnului, Dumnezeului vostru, vă făcuserăți un vițel turnat, vă depărtaserăți curînd dela calea pe care v'o arătase Domnul. Am apucat atunci cele două table, le-am aruncat din mînilor 17 mele, și le-am sfărîmat subt ochii voștri. M'am aruncat cu 18 fața la pămînt înaintea Domnului, ca mai înainte, patruzeci de zile și patruzeci de noți, fără să mănînc și fără să beau apă, din pricina tuturor păcatelor pe cari le săvîrșiserăți, făcînd ce este rău înaintea Domnului, ca să-L mîniați. Căci mă în- 19 grozisem la vederea mîniei și urgiei de care era cuprins Domnul

împotriva voastră, pînă acolo încît voia să vă nimicească. Dar
20 Domnul m'a ascultat și de data aceasta. Domnul de aseme-
nea era foarte mîniat și pe Aaron, așa încît voia să-l piardă,
21 și eu m'am rugat atunci și pentru el. Am luat vițelul pe
care-l făcuserăți, isprava păcatului vostru, l-am ars în foc, l-
am sfărîmat pînă s'a făcut praf, și am aruncat praful acela în
22 pîrîul care curgea din munte. Apoi la Tabeera, la Masa, și
23 la Chibrot-Hataava, voi iarăși ați ațîțat mînia Domnului. Și
cînd v'a trimes Domnul de la Cades-Barnea, zicînd: „Suiți-vă,
și luați în stăpînire țara pe care v'o dau!” voi v'ați răzvrătit
împotriva poruncii Domnului, Dumnezeului vostru, n'ați avut
24 credință în El, și n'ați ascultat glasul Lui. V'ați tot răzvrătit
25 împotriva Domnului de cînd vă cunosc. M'am aruncat cu fața
la pămînt înaintea Domnului: patruzeci de zile și patruzeci de
nopti, m'am aruncat cu fața la pămînt, pentru că Domnul spus-
26 ese că vrea să vă nimicească. M'am rugat Domnului, și am
zis: „Stăpîne Doamne, nu nimici pe poporul Tău, moștenirea
Ta, pe care ai răscumpărat-o, în mărimea Ta, pe care ai scos-o
27 din Egipt, prin mîna Ta cea puternică. Adu-ți aminte de robii
tăi, Avraam, Isaac și Iacov. Nu căuta la îndărătnicia acestui
28 popor, la răutatea lui și la păcatul lui, ca nu cumva țara din
care ne-ai scos să zică: ‚Pentru că Domnul n'avea putere să-i
ducă în țara pe care le-o făgăduise și pentru că-i ura, de aceea
29 i-a scos ca să-i omoare în pustie.‘ Totuș ei sînt poporul Tău
și moștenirea Ta, pe care ai scos-o din Egipt cu mîna Ta cea
puternică și cu brațul Tău cel întins.”

10 “n vremea aceea, Domnul mi-a zis: ‚Taie două table de pi-
atră ca cele dintîi, și suie-te la Mine pe munte; fă și un chivot
2 de lemn. Eu voi scrie pe aceste două table cuvintele cari
erau scrise pe tablele dintîi pe cari le-ai sfărîmat, și să le pui
3 în chivot.‘ Am făcut un chivot de lemn de salcîm, am tăiat
două table de piatră ca cele dintîi, și m'am suit pe munte cu
4 cele două table în mînă. Domnul a scris pe table ce fusese
scris pe cele dintîi, cele zece porunci cari vă fuseseră spuse pe
munte, din mijlocul focului, în ziua adunării; și Domnul mi
5 le-a dat. M'am întors apoi și m'am pogorît de pe munte,
am pus tablele în chivotul pe care-l făcusem, și ele au rămas

acolo, cum îmi poruncise Domnul. Copiii lui Israel au ple- 6
cat din Beerot-Bene-Iaacan la Mosera. Acolo a murit Aaron,
și a fost îngropat; Eleazar, fiul lui, i-a urmat în slujba pre-
oției. Apoi deacolo au pornit la Gudgoda, și dela Gudgoda 7
la Iotbata, țară unde sînt pîraie de ape. 'n vremea aceea, 8
Domnul a despărțit seminția lui Levi, și i-a poruncit să ducă
chivotul legămîntului Domnului, să stea înaintea Domnului ca
să-I slujească, și să binecuvînteze poporul în Numele Lui; lu-
cru pe care l-a făcut pînă în ziua de azi. Deaceea Levi n'are 9
nici parte de moșie, nici moștenire cu frații lui: Domnul este
moștenirea lui, cum i-a spus Domnul, Dumnezeuul tău. Eu 10
am rămas pe munte, ca și mai înainte, patruzeci de zile și
patruzeci de nopți. Domnul m'a ascultat și de data aceasta;
Domnul n'a voit să vă nimicească. Domnul mi-a zis: ‚Scoală- 11
te, du-te, și mergi în fruntea poporului. Să se ducă să ia în
stăpînire țara pe care am jurat părinților lor că le-o voi da.‘
Acum, Israele, ce alta cere dela tine Domnul, Dumnezeuul tău, 12
decît să te temi de Domnul, Dumnezeuul tău, să umbli în toate
căile Lui, să iubești și să slujești Domnului, Dumnezeuului tău,
din toată inima ta și din tot sufletul tău, să păzești porun- 13
cile Domnului și legile Lui pe cari ți le dau astăzi, ca să fii
fericit? Iată, ale Domnului, Dumnezeuului tău, sînt cerurile 14
și cerurile cerurilor, pămîntul și tot ce cuprinde el. Și numai 15
de părinții tăi S'a alipit Domnul ca să-i iubească; și după ei,
pe sămînța lor, pe voi v'a ales El dintre toate popoarele, cum
vedeți azi. Să vă tăiați dar inima împrejur, și să nu vă mai 16
înțepeniti gîtul. Căci Domnul, Dumnezeuul vostru, este Dum- 17
nezeul dumnezeilor, Domnul domnilor, Dumnezeuul cel mare,
puternic și înfricoșat, care nu caută la fața oamenilor și nu
primește daruri; care face dreptate orfanului și văduvei, care 18
iubește pe străin și-i dă hrană și îmbrăcăminte. Să iubiți pe 19
străin, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului. Să te temi 20
de Domnul, Dumnezeuul tău, să-I slujești, să te alipești de El,
și pe Numele Lui să juri. El este slava ta, El este Dumnezeuul 21
tău. El a făcut în mijlocul tău aceste lucruri mari și grozave
pe cari ți le-au văzut ochii. Părinții tăi s'au pogorît în Egipt 22
în număr de șaptezeci de inși; acum Domnul, Dumnezeuul tău,

a făcut din tine o mulțime ca stelele cerului.”

11 Să iubești dar pe Domnul, Dumnezeuul tău, și să păzești
totdeauna învățăturile Lui, legile Lui, rînduiele Lui și porun-
2 cile Lui. Recunoașteți astăzi-ce n'au putut recunoaște și
vedea copiii voștri-pedepsele Domnului, Dumnezeuului vostru,
3 mărimea Lui, mîna Lui cea tare și brațul Lui cel întins, seme-
nele Lui și faptele pe cari le-a săvîrșit în mijlocul Egiptului
împotriva lui Faraon, împăratul Egiptului, și împotriva în-
4 tregei lui țări. Recunoașteți ce a făcut El oștirii Egiptului,
cailor lui și carălor lui, cum a făcut să vină peste ei apele mării
5, 6 Roșii, cînd vă urmăreau, și i-a nimicit pentru totdeauna; ce
v'a făcut în pustie, pînă la venirea voastră în locul acesta; ce
a făcut lui Datan și lui Abiram, fiii lui Eliab, fiul lui Ruben,
cum pămîntul și-a deschis gura și i-a înghițit, cu casele și cor-
7 turile lor, și cu tot ce aveau în mijlocul întregului Israel. Căci
ați văzut cu ochii voștri toate lucrurile mari pe cari le-a făcut
8 Domnul. Astfel, să păziți toate poruncile pe cari vi le dau
eu astăzi, ca să puteți pune mîna pe țara în care veți trece
9 ca s'o luați în stăpînire, și să aveți zile multe în țara pe care
Domnul a jurat părinților voștri că le-o va da, lor și seminței
10 lor, țară în care curge lapte și miere. Căci țara în stăpînirea
căreia vei intra, nu este ca țara Egiptului, din care ați ieșit,
unde îți aruncai sămînța în ogoare și le udai cu piciorul ca pe o
11 grădină de zarzavat. Țara pe care o veți stăpîni este o țară cu
12 munți și văi, care se adapă din ploaia cerului; este o țară de
care îngrijește Domnul, Dumnezeuul tău, și asupra căreia Dom-
nul, Dumnezeuul tău, are neîncetat ochii, dela începutul pînă la
13 sfîrșitul anului. Dacă veți asculta de poruncile mele pe cari
vi le dau astăzi, dacă veți iubi pe Domnul, Dumnezeuul vostru,
și dacă-I veți sluji din toată inima voastră și din tot sufletul
14 vostru, El va da țării voastre ploaie la vreme, ploaie timpurie
și ploaie tîrzie, și-ți vei strînge grîul, mustul și untdelemnul;
15 de asemenea va da iarbă în cîmpiile tale pentru vite, și vei
16 mînca și te vei sătura. Vedeți să nu vi se amăgească inima,
și să vă abateți, ca să slujiți altor dumnezei și să vă închi-
17 nați înaintea lor. Căci atunci Domnul S'ar aprinde de mînie
împotriva voastră; ar închide cerurile, și n'ar mai fi ploaie;

pămîntul nu și-ar mai da roadele, și ați pieri curînd din țara
aceea bună pe care v'o dă Domnul. Puneți-vă dar în inimă 18
și în suflet aceste cuvinte pe cari vi le spun. Să le legați ca
un semn de aducere aminte pe mînilor voastre, și să fie ca niște
fruntarii între ochii voștri. Să învățați pe copiii voștri în ele, 19
și să le vorbești despre ele cînd vei fi acasă, cînd vei merge
în călătorie, cînd te vei culca și cînd te vei scula. Să le scrii 20
pe ușorii casei tale și pe porțile tale. Și atunci zilele voas-
tre și zilele copiilor voștri, în țara pe care Domnul a jurat
părinților voștri că le-o va da, vor fi tot atît de multe cît vor
fi zilele cerurilor deasupra pămîntului. Căci dacă veți păzi 22
toate aceste porunci pe cari vi le dau, și dacă le veți împlini,
dacă veți iubi pe Domnul, Dumnezeuul vostru, veți umbla în
toate căile Lui și vă veți alipi de El, Domnul va izgoni di- 23
naintea voastră pe toate aceste neamuri, și vă veți face stăpîni
pe toate aceste neamuri cari sînt mai mari și mai puternice
decît voi. Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, 24
va fi al vostru: hotarul vostru se va întinde din pustie pînă
la Liban, și de la rîul Eufrat pînă la marea de apus. Nimeni 25
nu va putea să stea împotriva voastră. Domnul, Dumnezeuul
vostru, va răspîndi, cum v'a spus, frica și groaza de tine peste
toată țara în care veți merge. Iată, pun azi înaintea voastră 26
binecuvîntarea și blestemul: binecuvîntarea, dacă veți asculta
de poruncile Domnului, Dumnezeuului vostru, pe cari vi le dau 27
în ziua aceasta; blestemul, dacă nu veți asculta de porun-
cile Domnului, Dumnezeuului vostru, și dacă vă veți abate dela
calea pe care v'o dau în ziua aceasta, și vă veți duce după
alți dumnezei pe cari nu-i cunoașteți. Și cînd Domnul, Dum- 29
nezeul tău, te va aduce în țara pe care o vei lua în stăpînire,
să rostești binecuvîntarea pe muntele Garizim, și blestemul pe
muntele Ebal. Munții aceștia sînt dincolo de Iordan, înapoia 30
drumului care merge spre apus, în țara Cananiților cari locui-
esc în cîmpie, față în față cu Ghilgal, lîngă stejarii More. Căci 31
veți trece Iordanul și veți intra în stăpînirea țării pe care v'o
dă Domnul, Dumnezeuul vostru, ca s'o stăpîniți, și să locuiți în
ea. Să păziți și să împliniți toate legile și poruncile pe cari vi 32
le dau eu astăzi.

12 Iată legile și poruncile pe cari să le păziți și să le împliniți, cât veți trăi, în țara pe care v'o dă în stăpînire Domnul, Dumnezeuul părinților voștri. Să nimiciți toate locurile în cari slujesc dumnezeilor lor neamurile pe cari le veți izgoni, fie pe munți înalți, fie pe dealuri, și subt orice copac verde. Să le surpați altarele, să le sfărîmați stîlpii idolești, să le ardeți în foc copacii închinați idolilor lor, să dărîmați chipurile cioplite ale dumnezeilor lor, și să faceți să le piară numele din locurile acelea. Voi să nu faceți așa față de Domnul, Dumnezeuul vostru! Ci să-L căutați la locașul Lui, și să mergeți la locul pe care-l va alege Domnul Dumnezeuul vostru, din toate semințiile voastre, ca să-Și așeze acolo Numele Lui. Acolo să vă aduceți arderile voastre de tot, jertfele voastre, zeciuielile voastre, cele dintîi roade, darurile aduse ca împlinire a unei juruințe, darurile de bună voie, și întîii-născuți din cirezile și turmele voastre. Acolo să mîncăți înaintea Domnului, Dumnezeului vostru, și să vă bucurați, împreună cu familiile voastre, de toate bunurile cu cari vă va fi binecuvîntat Domnul, Dumnezeuul vostru. Să nu faceți dar cum facem noi acum aici, unde fiecare face ce-i place, fiindcă n'ați ajuns încă în locul de odihnă și în moștenirea pe care v'o dă Domnul, Dumnezeuul vostru. Dar veți trece Iordanul, și veți locui în țara pe care v'o va da în stăpînire Domnul, Dumnezeuul vostru. El vă va da odihnă, dupăce vă va izbăvi de toți vrăjmașii voștri cari vă înconjoară, și veți locui fără frică. Atunci va fi un loc, pe care-l va alege Domnul, Dumnezeuul vostru, ca să facă să locuiască Numele Lui acolo. Acolo să aduceți tot ce vă poruncesc, arderile voastre de tot, jertfele, zeciuielile, cele dintîi roade, și darurile alese pe cari le veți face Domnului pentru împlinirea juruințelor voastre. Acolo să vă bucurați înaintea Domnului, Dumnezeului vostru, voi, fiii voștri și fiicele voastre, robii și roabele voastre, și Levitul care va fi în locurile voastre, căci el n'are nici parte de moșie, nici moștenire cu voi. Vezi să n'aduci arderile tale de tot în toate locurile pe cari le vei vedea; ci să-ți aduci arderile de tot în locul pe care-l va alege Domnul în una din semințiile tale, și acolo să faci tot ce-ți poruncesc eu. Totuș, cînd vei dori, vei putea să junghii

vite și să mănânci carne în toate cetățile tale, cât îți va fi dat prin binecuvîntarea Domnului, Dumnezeuului tău; cel ce va fi necurat și cel ce va fi curat vor putea să mănînce din ea, cum se mănîncă din căprioară și din cerb. Numai sîngele să nu-l 16
mîncați, ci să-l vărsați pe pămînt ca apa. Nu vei putea să 17
mănînci în cetățile tale zeciuiala din grîul tău, din mustul tău și din untdelemnul tău, nici întîii născuți din cirezile și turmele tale, nici vreunul din darurile aduse de tine pentru împlinirea unei juruințe, nici darurile tale de bună voie, nici cele dintîi roade ale tale. Ci pe acestea să le mănînci înaintea Dom- 18
nului, Dumnezeuului tău, în locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeuul tău, tu, fiul tău și fiica ta, robul și roaba ta, și Levitul care va fi în cetățile tale; și să te bucuri înaintea Dom-
nului, Dumnezeuului tău, de toate bunurile pe cari le vei avea. Cît vei trăi în țara ta, vezi să nu cumva să părăsești pe Levit. 19
Cînd Domnul, Dumnezeuul tău, îți va lărgi hotarele, cum ți-a 20
făgăduit, și dorința să mănînci carne te va face să zici: “Aș vrea să mănînc carne!” vei putea să mănînci după dorința ta. Dacă locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeuul tău, ca să-Și 21
așeze acolo Numele, este departe de tine, vei putea să tai vite din cireadă și din turmă, cum ți-am poruncit, și vei putea să mănînci din ele în cetățile tale, după dorința ta. Să mănînci 22
din ele cum se mănîncă din căprioară și cerb; cel ce va fi necurat și cel ce va fi curat vor mînca și ei amîndoi. Numai, vezi 23
să nu cumva să mănînci sîngele, căci sîngele este viața (sufletul); și să nu mănînci sufletul împreună cu carnea. Să nu-l 24
mănînci, ci să-l verși pe pămînt ca apa. Să nu-l mănînci, ca 25
să fii fericit, tu și copiii tăi după tine, făcînd ce este plăcut înaintea Domnului. Dar lucrurile pe cari vei voi să le închini 26
Domnului și darurile pe cari le vei aduce pentru împlinirea unei juruințe, să te duci să le aduci în locul pe care-l va alege Domnul. Să-ți aduci arderile de tot, carnea și sîngele, pe altarul Domnului, Dumnezeuului tău: în celelalte jertfe ale tale, sîngele să fie vărsat pe altarul Domnului, Dumnezeuului tău, iar carnea s’o mănînci. Păzește și ascultă toate aceste lucruri 28
pe cari ți le poruncesc, ca să fii fericit, tu și copiii tăi după tine, pe vecie, făcînd ce este bine și ce este plăcut înaintea

29 Domnului, Dumnezeului tău. După ce Domnul, Dumnezeul
tău, va nimici toate neamurile pe cari le vei izgoni dinaintea
30 ta, după ce le vei izgoni și te vei așeza în țara lor, vezi să nu te
lași prins în cursă, călcînd pe urmele lor, după ce vor fi nimicite
dinaintea ta. Ferește-te să nu cercetezi despre dumnezeii lor și
să zici: “Cum slujeau neamurile acestea dumnezeilor lor? Și
31 eu vreau să fac la fel.” Tu să nu faci așa față de Domnul,
Dumnezeul tău; căci ele slujeau dumnezeilor lor, făcînd toate
urîciunile pe cari le urăște Domnul, și ele chiar își ardeau în
32 foc fiii și fiicele lor în cinstea dumnezeilor lor. Voi să păziți
și să împliniți toate lucrurile pe cari vi le poruncesc eu; să
n’adăugați nimic la ele, și să nu scoateți nimic din ele.

13 Dacă se va ridica în mijlocul tău un prooroc sau un visător
2 de vise care-ți va vesti un semn sau o minune, și se va împlini
semnul sau minunea aceea de care ți-a vorbit el zicînd: “Hai-
dem după alți dumnezei”, -dumnezei pe cari tu nu-i cunoști, -
3 “și să le slujim”! să n’ascuți cuvintele acelui prooroc sau visă-
tor de vise, căci Domnul, Dumnezeul vostru, vă pune la încer-
care ca să știe dacă iubiți pe Domnul, Dumnezeul vostru, din
4 toată inima voastră și din tot sufletul vostru. Voi să mergeți
după Domnul, Dumnezeul vostru, și de El să vă temeți; porun-
cile Lui să le păziți; de glasul Lui să ascultați; Lui să-I slujiți,
5 și de El să vă alipiți. Proorocul sau visătorul acela de vise să
fie pedepsit cu moartea, căci a vorbit de răsvrătire împotriva
Domnului, Dumnezeului vostru, care v’a scos din țara Egiptu-
lui și v’a izbăvit din casa robiei, și a voit să te abată dela calea
în care ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău, să umbli. Să
6 scoți astfel răul din mijlocul tău. Dacă fratele tău, fiul mamei
tale, sau fiul tău, sau fiica ta, sau nevasta care se odihnește la
sînul tău, sau prietenul tău pe care-l iubești ca pe tine însuți,
te ațîță în taină, zicînd: “Haidem, și să slujim altor dumnezei!”
-dumnezei pe cari nici tu, nici părinții tăi nu i-ați cunoscut,
7 dintre dumnezeii popoarelor cari vă înconjoară, lîngă tine sau
departe de tine, dela o margine a pămîntului până la cealaltă-
8 să nu te învoiești și să nu-l ascuți; să n’arunci spre el o privire
9 de milă, să nu-l cruți, și să nu-l ascunzi. Ci să-l omori; întăi
mîna ta să se ridice asupra lui ca să-l omoare, și apoi mîna

întregului popor; să-l ucizi cu pietre, și să moară, pentrucă 10
a căutat să te abată dela Domnul, Dumnezeul tău, care te-
a scos din țara Egiptului, din casa robiei. Să se facă așa, 11
pentruca tot Israelul să audă și să se teamă, și să nu se mai
săvârșească o faptă așa de nelegiuită în mijlocul tău. Dacă 12
vei auzi spunându-se despre una din cetățile pe cari ți le-a dat
ca locuință Domnul, Dumnezeul tău: “Niște oameni răi au 13
ieșit din mijlocul tău, și au amăgit pe locuitorii din cetatea
lor zicînd: ,Haidem și să slujim altor dumnezei!” -dumnezei
pe cari tu nu-i cunoști- să faci cercetări, să cauți și să în- 14
trebi cu deamănuntul. Dacă este adevărat, dacă lucrul este
întemeiat, dacă uriciunea aceasta a fost făcută în mijlocul tău,
atunci să treci prin ascuțișul săbiei pe locuitorii din cetatea 15
aceea, s’o nimicești cu desăvîrșire împreună cu tot ce va fi în
ea, și să-i treci chiar și vitele prin ascuțișul săbiei. Să strîngi 16
toată prada în mijlocul pieței, și să arzi de tot cu foc cetatea
și toată prada ei, înaintea Domnului, Dumnezeului tău: să
rămîină pentru totdeauna un morman de dărîmături, și nici o
dată să nu fie zidită din nou. Nimic din ce va fi blestemat 17
ca să fie nimicit cu desăvîrșire, să nu se lipească de mîna te,
pentru ca Domnul să Se întoarcă din iuțimea mîniei Lui, să
Se îndure de tine, să te ierte, și să te înmulțească, după cum
a jurat lucrul acesta părinților tăi, dacă vei asculta de glasul 18
Domnului, Dumnezeului tău, păzind toate poruncile Lui pe
cari ți le dau astăzi, și făcînd ce este plăcut înaintea Domnu-
lui, Dumnezeului tău.

Voi sînteți copiii Domnului, Dumnezeului vostru. Să nu vă 14
faceți crestături și să nu vă radeți între ochi pentru un mort.
Căci tu ești un popor sfînt pentru Domnul, Dumnezeul tău, 2
și Domnul Dumnezeul tău te-a ales, ca să fii un popor al Lui
dîntre toate popoarele de pe fața pămîntului. Să nu mîncîci 3
niciun lucru urcios. Iată dobitoacele pe cari să le mîncăți: 4
boul, oaia și capra; cerbul, căprioara și bivolul; zimbrul, capra 5
neagră, capra sălbatică și girafa. Să mîncăți din orice dobitoc 6
care are copita despîcată, unghia despărțită în două și rumeșă.
Dar să nu mîncăți din cele ce rumeșă numai, sau cari au nu- 7
mai copita despîcată și unghia despărțită în două. Astfel, să

nu mâncați cămila, iepurele și iepurele de casă, cari rumegă,
8 dar n'au copita despicată: să le priviți ca necurate. Să nu
mâncați porcul, care are copita despicată, dar nu rumegă: să-l
priviți ca necurat. Să nu mâncați din carnea lor, și să nu vă
9 atingeți de trupurile lor moarte. Iată dobitoacele din cari veți
mînca, din toate cele ce sînt în ape: să mâncați din toate cele
10 ce au înotătoare și solzi. Dar să nu mâncați din niciunul din
11 cele ce n'au înotătoare și solzi: să le priviți ca necurate. Să
12 mâncați orice pasăre curată. Dar iată pe acelea pe cari nu le
13 puteți mânca: vulturul, gripsorul și vulturul de mare; șore-
14 carul, șoimul, gaia și tot ce ține de neamul său; corbul și toate
15 soiurile lui; struțul, bufnița, pescărelul, coroiul și ce ține de
16, 17 neamul lui; huhurezul, cocostîrcul și lebăda; pelicanul, cor-
18 bul de mare și heretele, barza, bătlanul și ce ține de neamul
19 lui, pupăza și liliacul. Să priviți ca necurată orice tîrtoare
20 care sboară: să nu mâncați din ea. Să mâncați orice pasăre
21 curată. Să nu mâncați din nici o mortăciune; s'o dai străin-
ului care va fi în cetățile tale, s'o mănînce, sau s'o vinzi unui
22 străin; căci tu ești un popor sfînt pentru Domnul, Dumnezeuul
tău. Să nu fierbi iedul în laptele mamei lui. Să iei zeciuiala
din tot ce-ți va aduce sămînța, din ce-ți va aduce ogorul în
23 fiecare an. Și să mănînci înaintea Domnului Dumnezeului
tău, în locul pe care-l va alege ca să-Și așeze Numele acolo,
zeciuiala din grîul tău, din mustul tău și din untdelemnul tău,
și întîii născuți din cireada și turma ta, ca să te înveți să te
24 temi totdeauna de Domnul, Dumnezeuul tău. Poate cînd te va
binecuvînta Domnul, Dumnezeuul tău, drumul va fi prea lung
ca să-ți poți duce zeciuiala acolo, din pricina depărtării tale de
locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeuul tău, ca să-Și pună
25 acolo Numele Lui. Atunci, să-ți prefaci zeciuiala în argint, să
strîngi argintul acela în mînă, și să te duci la locul pe care-
26 l va alege Domnul, Dumnezeuul tău. Acolo, să cumperi cu
argintul acela tot ce vei dori: boi, oi, vin și băuturi tari, tot
ce-ți va plăcea, să le mănînci înaintea Domnului, Dumnezeului
27 tău, și să te bucuri tu și familia ta. Să nu părăsești pe Lev-
itul care va fi în cetățile tale, căci n'are nici parte de moșie,
28 nici moștenire cu tine. După trei ani, să scoți toată zeciuiala

din venitul tău din anul al treilea, și s'o pui în cetățile tale. Atunci să vină Levitul, care n'are nici parte, nici moștenire cu tine, străinul, orfanul și văduva, cari vor fi în cetățile tale, și să mănânce și să se sature, pentrucă Domnul, Dumnezeul tău, să te binecuvinteze în toate lucrările pe cari le vei face cu mîinile tale. 29

La fiecare șapte ani, să dai iertare. Și iată cum se va face iertarea. Cînd se va vesti iertarea în cinstea Domnului, orice creditor care va fi împrumutat pe aproapele său, să-i ierte împrumutul, să nu silească pe aproapele său și pe fratele său să-i plătească datoria. Vei putea să silești pe străin să-ți plătească; dar să ierți ce ai la fratele tău. Totuș, la tine să nu fie niciun sărac, căci Domnul te va binecuvînta în țara pe care ți-o va da de moștenire Domnul, Dumnezeul tău; numai să ascuți de glasul Domnului, Dumnezeului tău, împlinind cu scumpătate toate aceste porunci pe cari ți le dau astăzi. Domnul, Dumnezeul tău, te va binecuvînta, cum ți-a spus, așa încît vei da cu împrumut multor neamuri, dar tu nu vei lua cu împrumut dela ele; tu vei stăpîni peste multe neamuri, dar ele nu vor stăpîni peste tine. Dacă va fi la tine vreun sărac dintre frații tăi, în vreuna din cetățile tale, în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău, să nu-ți împietrești inima și să nu-ți închizi mîna înaintea fratelui tău celui lipsit. Ci să-i deschizi mîna, și să-l împrumuți cu ce-i trebuie ca să facă față nevoilor lui. Vezi să nu fii așa de rău ca să zici în inima ta: "Ah! se apropie anul al șaptelea, anul iertării!" Vezi să n'ai un ochi fără milă pentru fratele tău cel lipsit și să nu-i dai. Căci atunci el ar striga către Domnul împotriva ta, și te-ai face vinovat de un păcat: ci să-i dai și să nu dai cu părere de rău în inimă; căci pentru aceasta te va binecuvînta Domnul, Dumnezeul tău, în toate lucrările de cari te vei apuca. Totdeauna vor fi săraci în țară; de aceea îți dau porunca aceasta: "Să-ți deschizi mîna față de fratele tău, față de sărac și față de cel lipsit din țara ta." Dacă unul din frații tăi evrei, bărbat sau femeie, se vinde ție, să-ți slujească șase ani; dar în anul al șaptelea, să-i dai drumul dela tine și să fie slobod. Și cînd îi vei da drumul ca să se ducă slobod dela tine, să nu-i dai drumul cu mîna goală; să- 15, 2

i dai daruri din cireada ta, din aria ta, din teascul tău, din ce vei avea, prin binecuvîntarea Domnului, Dumnezeului tău.

15 Să-ți aduci aminte că și tu ai fost rob în țara Egiptului, și că Domnul, Dumnezeul tău, te-a răscumpărat: de aceea îți dau

16 astăzi porunca aceasta. Dacă însă robul tău îți va zice: “Nu vreau să ies dela tine,” -pentru că te iubește, pe tine și casa ta,

17 și se simte bine la tine, - atunci să iei o sulă și să-i găurești urechea de ușă, și să-ți fie rob pentru totdeauna. Tot așa să

18 faci și cu roaba ta. Să nu-ți pară rău cînd îl vei lăsa să plece slobod dela tine, căci ți-a slujit șase ani, ceea ce face de două ori cît simbria unui om tocmit cu plată; și Domnul, Dumnezeul

19 tău, te va binecuvînta în tot ce vei face. Să închini Domnului, Dumnezeului tău, pe orice întîi născut de parte bărbătească din cireada și turma ta. Să nu muncești cu întîiul născut al

20 vacii tale, să nu tunzi pe întîiul născut al oilor tale. Să-l mănînci în fiecare an, tu și familia ta înaintea Domnului,

21 Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege El. Dacă are vreun cusur, dacă este șchiop sau orb, sau are vreo meteahnă trupească, să nu-l aduci ca jertfă Domnului, Dumnezeului tău.

22 Să-l mănînci în cetățile tale: cel ce va fi necurat și cel ce va fi curat vor putea să-l mănînce amîndoi, cum se mănîncă acum

23 căprioara sau cerbul. Numai sîngele să nu i-l mănînci, ci să-l verși pe pămînt ca apa.

16 Păzește luna spicelor, și prăznuiește sărbătoarea Paștelor în cinstea Domnului, Dumnezeului tău; căci în luna spicelor

2 te-a scos Domnul, Dumnezeul tău, din Egipt, noaptea. Să jertfești Paștele în cinstea Domnului, Dumnezeului tău, jertfele tale de oi și boi, în locul pe care-l va alege Domnul ca

3 să-Și așeze Numele acolo. 'n timpul sărbătorii, să nu mănînci pînea dospită, ci șapte zile să mănînci azimi, pînea întristării, căci ai ieșit în grabă din țara Egiptului: așa să faci, ca să-ți aduci aminte toată viața ta de ziua cînd ai ieșit din țara

4 Egiptului. Să nu se vadă aluat la tine, pe toată întinderea țării tale, timp de șapte zile; și nicio parte din vitele pe cari le vei jertfi în seara celei dintîi zile să nu fie păstrată peste

5 noapte pîna dimineața. Nu vei putea să jertfești Paștele în vreunul din locurile pe cari ți le dă Domnul, Dumnezeul tău,

ca locuință; ci în locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul 6
tău, ca să-Și așeze Numele în el, acolo să jertfești Paștele,
seara, la apusul soarelui, pe vremea ieșirii tale din Egipt. Să 7
fierbi vita tăiată, și s'o mănânci în locul pe care-l va alege Dom-
nul, Dumnezeul tău. Și dimineța, vei putea să te întorci și
să te duci în corturile tale. Șase zile, să mănânci azimi, și a 8
șaptea zi să fie o adunare de sărbătoare în cinstea Domnului,
Dumnezeului tău: să nu faci nici o lucrare în ea. Să numeri 9
șapte săptămîni; de cînd vei începe seceratul grîului, să începi
să numeri șapte săptămîni. Apoi să prăznuiești sărbătoarea 10
săptămînilor, și să aduci daruri de bună voie, după binecu-
vîntarea pe care ți-o va da Domnul, Dumnezeul tău. Să te 11
bucuri înaintea Domnului, Dumnezeului tău, în locul pe care-l
va alege Domnul, Dumnezeul tău, ca să locuiască Numele Lui
acolo, tu, fiul tău și fiica ta, robul și roaba ta, Levitul care va
fi în cetățile tale, și străinul, orfanul și văduva cari vor fi în
mijlocul tău. Să-ți aduci aminte că ai fost rob în Egipt, și să 12
păzești și să împlinești legile acestea. Să prăznuiești sărbă- 13
toarea corturilor șapte zile, după ce îți vei strînge roadele din
arie și din teasc. Să te bucuri la sărbătoarea aceasta, tu, fiul 14
tău și fiica ta, robul și roaba ta, și Levitul, străinul, orfanul și
văduva cari vor fi în cetățile tale. Să prăznuiești sărbătoarea 15
șapte zile în cinstea Domnului, Dumnezeului tău, în locul pe
care-l va alege Domnul; căci Domnul, Dumnezeul tău, te va
binecuvînta în toate rodurile tale și în tot lucrul minilor tale,
și de aceea să fii vesel. De trei ori pe an, toți bărbații să 16
se înfățișeze înaintea Domnului, Dumnezeului tău, în locul pe
care-l va alege El: la sărbătoarea azimilor, la sărbătoarea săp-
tămînilor, și la sărbătoarea corturilor. Să nu se înfățișeze cu
mîinile goale înaintea Domnului. Fiecare să dea ce va putea, 17
după binecuvîntarea pe care i-o va da Domnul, Dumnezeul
tău. Să pui judecători și dregători în toate cetățile pe cari 18
ți le dă Domnul, Dumnezeul tău, după semînțiile tale; și ei să
judece poporul cu dreptate. Să n'atingi niciun drept, să nu 19
cauți la fața oamenilor, și să nu iei daruri, căci darurile orbesc
ochii înțelepților și sulesc cuvintele celor dreți. Să urmezi 20
cu scumpătate dreptatea, ca să trăiești și să stăpînești țara pe

21 care ți-o dă Domnul, Dumnezeuul tău. Să nu-ți așezi niciun
idol de lemn lângă altarul pe care-l vei ridica Domnului, Dum-
22 nezeului tău. Să nu ridici nici stâlpi idolești, cari sînt urîți de
Domnul, Dumnezeuul tău.

17 Să n'aduci jertfă Domnului, Dumnezeuului tău, vreun bou,
sau vreun miel care să aibă vreun cusur sau vreo meteahnă tru-
pească; căci ar fi o urîciune înaintea Domnului, Dumnezeuului
2 tău. Se va găsi poate în mijlocul tău, într'una din cetățile pe
cari ți le dă Domnul, Dumnezeuul tău, un bărbat sau o femeie
care să facă ce este rău înaintea Domnului, Dumnezeuului tău,
3 și care să calce legămîntul Lui; care să meargă după alți dum-
nezei ca să le slujească și să se închine înaintea lor, după soare,
lună sau toată oștirea cerurilor, așa cum eu n'am poruncit.
4 De îndată ce vei lua cunoștință și vei afla lucrul acesta, să faci
cercetări amănunțite. Dacă lucrul este adevărat, dacă faptul
este întemeiat, dacă urîciunea aceasta a fost săvîrșită în Israel,
5 atunci să aduci la porțile cetății tale pe bărbatul sau femeia
care va fi vinovat de această faptă rea, și să ucizi cu pietre
sau să pedepsești cu moartea pe bărbatul acela sau pe femeia
6 aceea. Cel vinovat de moarte să fie omorît pe mărturia a
doi sau trei martori; să nu fie omorît pe mărturia unui singur
7 martor. 'ntăi mîna martorilor să se ridice asupra lui ca să-
l omoare, și apoi mîna întregului popor. Să scoți astfel răul
8 din mijlocul tău. Dacă ți se va părea prea greu de judecat o
pricină privitoare la un omor, la o neînțelegere, sau la o rănire,
și va da prilej la ceartă în lăuntrul cetății tale, să te scoli și să
9 te sui la locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeuul tău. Să
te duci la preoți, Leviți, și la cel ce va împlini atunci slujba de
10 judecător; să-i întrebi, și ei îți vor spune hotărîrea legii. Să
faci cum îți vor spune ei în locul pe care-l va alege Domnul, și
11 să ai grijă să faci cum te vor învăța ei. Să faci după legea pe
care te vor învăța și după hotărîrea pe care o vor rosti ei, să nu
te abați dela ce-ți vor spune ei, nici la dreapta nici la stînga.
12 Omul care, din mîndrie, nu va asculta de preotul pus acolo ca
să slujească Domnului, Dumnezeuului tău, sau care nu va as-
culta de judecător, omul acela să fie pedepsit cu moartea. Să
13 scoți astfel răul din mijlocul lui Israel, pentruca tot poporul

să audă și să se teamă, și să nu se mai îngîmfe. Dupăce vei 14
intra în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău, și o
vei stăpîni, după ce-ți vei așeza locuința, și vei zice: “Vreau
să pun peste mine un împărat, ca toate neamurile cari mă
înconjoară,”- să pui peste tine ca împărat pe acela pe care-l 15
va alege Domnul, Dumnezeul tău, și anume să iei un împărat
din mijlocul fraților tăi; nu vei putea să pui împărat pe un
străin, care să nu fie fratele tău. Dar să n’aibă mulți cai, și să 16
nu întoarcă pe popor în Egipt ca să aibă mulți cai; căci Dom-
nul v’a zis: “Să nu vă mai întoarceți pe drumul acela.” Să 17
n’aibă un mare număr de neveste, ca să nu i se abată inima;
și să nu strîngă mari grămezi de argint și aur. Cînd se va 18
așeza pe scaunul de domnie al împărăției lui, să scrie pentru
el, într’o carte, o copie a acestei legi, pe care s’o ia dela preoții
din neamul Leviților. Va trebui s’o aibă cu el și s’o citească 19
în toate zilele vieții lui, ca să învețe să se teamă de Domnul,
Dumnezeul lui, să păzească și să împlinească toate cuvintele
din legea aceasta și toate poruncile acestea, pentruca inima 20
lui să nu se înalțe mai pe sus de frații lui, și să nu se abată
dela poruncile acestea nici la dreapta nici la stînga, și să aibă
astfel multe zile în împărăția lui, el și copiii lui, în mijlocul lui
Israel.

Preoții, Leviții, și toată seminția lui Levi, să n’aibă nici 18
parte de moșie, nici moștenire în Israel; să se hrănească din
jertfele mistuite de foc în cinstea Domnului și din darurile
aduse Domnului. Să n’aibă moștenire în mijlocul fraților lor: 2
Domnul va fi moștenirea lor, cum le-a spus. Iată care va 3
fi dreptul preoților dela popor: cei ce vor aduce o jertfă, fie
bou, fie miel, să dea preotului spata, fălcile și pîntecele. Să- 4
i dai cele dintîi roade din grîul tău, din mustul tău și din
untdelemnul tău, și pîrga din lîna oilor tale; căci pe el l-a ales 5
Domnul, Dumnezeul tău, dintre toate semințiile, ca să facă
slujba în Numele Domnului, el și fiii lui, în toate zilele. Cînd 6
va pleca un Levit din una din cetățile tale, din locul unde
locuiește el în Israel, ca să se ducă, după deplina dorință a
sufletului său, în locul pe care-l va alege Domnul, și va face 7
slujbă în Numele Domnului, Dumnezeului tău, ca toți frații

8 lui Leviți cari stau înaintea Domnului: va primi ca hrană
o parte la fel cu a lor, și, pe lângă ea, se va bucura și de
9 veniturile ieșite din vânzarea averii lui părintești. Dupăce
vei intra în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeuul tău, să
10 nu te înveți să faci după urâciunile neamurilor aceloră. Să
nu fie la tine nimeni care să-și treacă pe fiul sau pe fiica lui
prin foc, nimeni care să aibă meșteșugul de ghicitor, de cititor
11 în stele, de vestitor al viitorului, de vrăjitor, de descântător,
nimeni care să întrebe pe cei ce cheamă duhurile sau dau cu
12 ghiocul, nimeni care să întrebe pe morți. Căci oricine face
aceste lucruri este o urâciune înaintea Domnului; și din pricina
acestor lucruri va izgoni Domnul, Dumnezeuul tău, pe aceste
13 neamuri dinaintea ta. Tu să te ții în totul totului tot, numai
14 de Domnul Dumnezeuul tău. Căci neamurile acelea pe cari
le vei izgoni, ascultă de cei ce citesc în stele și de ghicitori;
dar ție, Domnul, Dumnezeuul tău, nu-ți îngăduie lucrul acesta.
15 Domnul, Dumnezeuul tău, îți va ridica din mijlocul tău, dintre
16 frații tăi, un prooroc ca mine: să ascultați de el! Astfel el va
răspunde la cererea pe care ai făcut-o Domnului, Dumnezeuului
tău, la Horeb, în ziua adunării poporului, când ziceai: “Să nu
mai aud glasul Domnului, Dumnezeuului meu, și să nu mai văd
17 acest foc mare, ca să nu mor.” Atunci Domnul mi-a zis: “Ce
18 au zis ei, este bine. Le voi ridica din mijlocul fraților lor
un prooroc ca tine, voi pune cuvintele Mele în gura lui, și el
19 le va spune tot ce-i voi porunci Eu. Și dacă cineva nu va
asculta de cuvintele Mele, pe cari le va spune el în Numele
20 Meu, Eu îi voi cere socoteală. Dar proorocul care va avea
îndrăsneala să spună în Numele Meu un cuvânt pe care nu-i voi
porunci să-l spună, sau care va vorbi în numele altor dumnezei,
21 proorocul acela să fie pedepsit cu moartea.” Poate că vei zice
în inima ta: “Cum vom cunoaște cuvântul pe care nu-l va
22 spune Domnul?” Când ceeace va spune proorocul acela în
Numele Domnului nu va avea loc și nu se va întâmpla, va fi un
cuvânt pe care nu l-a spus Domnul. Proorocul acela l-a spus
din îndrăsneală: să n’ai teamă de el.

19 Dupăce Domnul, Dumnezeuul tău, va nimici toate neamurile
acelea a căror țară ți-o dă Domnul, Dumnezeuul tău, dupăce le

vei izgoni și vei locui în cetățile și în casele lor, să desparti 2
trei cetăți în mijlocul țării pe care ți-o dă în stăpînire Domnul,
Dumnezeul tău. Să faci drumuri, și să împarti în trei părți 3
ținutul țării pe care ți-o va da ca moștenire Domnul, Dum-
nezeul tău. Să faci așa, pentruca orice ucigaș să poată fugi
în cetățile acestea. Legea aceasta să fie pentru ucigașul care 4
va fugi acolo ca să-și scape viața, cînd va omorî fără voie pe
aproapele său, fără să-i fi fost vrăjmaș mai înainte. Așa, de 5
pildă, un om se va duce să taie lemne în pădure cu un alt
om; ridică securea cu mîna, ca să taie copacul, ferul scapă din
coadă, lovește pe tovarășul său, și-l omoară. Atunci el să fugă
într'una din cetățile acestea ca să-și scape viața; pentru ca nu 6
cumva răzbunătorul singelui, aprins de mînie și urmărind pe
ucigaș, să-l ajungă, fiind prea lung drumul, și să lovească de
moarte pe cel ce nu era vinovat de moarte, fiindcă mai înainte
nu fusese vrăjmaș aproapelui său. De aceea îți dau porunca 7
aceasta: Să desparti trei cetăți. Cînd Domnul, Dumnezeu 8
tău, îți va lărgi hotarele, cum a jurat părinților tăi, și-ți va
da toată țara pe care a făgăduit părinților tăi că ți-o va da,
-numai să păzești și să împlinești toate aceste porunci pe cari 9
ți le dau astăzi, ca să iubești pe Domnul, Dumnezeu tău, și să
umbli totdeauna pe căile Lui-atunci să mai adaugi trei cetăți
la cele trei, pentruca să nu fie vărsat sîngele celui nevinovat în 10
mijlocul țării pe care ți-o dă de moștenire Domnul, Dumnezeu
tău, și astfel să fii vinovat de omor. Dar dacă un om fuge 11
într'una din aceste cetăți, dupăce a întins lațuri aproapelui
său din vrăjmășie împotriva lui, dupăce s'a aruncat asupra lui
și l-a lovit așa încît i-a pricinuit moartea, bătrînii din cetatea 12
lui să trimeată să-l prindă și să-l dea în mînile răzbunătorului
singelui, ca să moară. Să n'ai milă de el, și să ștergi din Israel 13
sîngele celui nevinovat, ca să fii fericit. Să nu muți hotarele
aproapelui tău, puse de strămoșii tăi, în moștenirea pe care vei
avea-o în țara pe care ți-o dă în stăpînire Domnul, Dumnezeu 14
tău. Un singur martur nu va fi deajuns împotriva unui om, 15
ca să adeverească vreo nelegiuire sau vreun păcat oarecare;
un fapt nu va putea fi întemeiat decît pe mărturia a doi sau
trei marturi. Cînd un martor mincinos se va ridica împotriva 16

17 cuiva ca să-l învinuiască de vreo nelegiuire, cei doi oameni cu
18 pricina să se înfățișeze înaintea Domnului, înaintea preoților și
19 judecătorilor cari vor fi atunci în slujbă. Judecătorii să facă
20 cercetări amănunțite. Dacă se va afla că martorul acela este
un martor mincinos, și că a făcut o mărturisire mincinoasă
21 împotriva fratelui său, atunci să-i faceți cum avea el de gînd
să facă fratelui său. Să scoți astfel răul din mijlocul tău. 'n
felul acesta, ceilalți vor auzi și se vor teme, și nu se va mai face
o faptă așa de nelegiuită în mijlocul tău. Să n'ai nici o milă,
ci să ceri: viață pentru viață, ochi pentru ochi, dinte pentru
dinte, mîină pentru mîină, picior pentru picior.

20 Cînd vei merge la război împotriva vrăjmașilor tăi, și vei
vedea cai și cară, și un popor mai mare la număr de cît tine,
să nu te temi de ei, căci Domnul, Dumnezeuul tău, care te-a
2 scos din țara Egiptului, este cu tine. La apropierea luptei,
3 preotul să vină și să vorbească poporului. Să le spună: "As-
cultă, Israele! Voi astăzi sînteți aproape de luptă împotriva
vrăjmașilor voștri. Să nu vi se turbure inima, fiți fără teamă,
4 nu vă spăimîntați, nu vă îngroziți dinaintea lor. Căci Dom-
nului, Dumnezeuul vostru, merge cu voi, ca să bată pe vrăjmașii
5 voștri, ca să vă mîntuiască. Mai marii oștirii să vorbească apoi
poporului și să zică: "Cine a zidit o casă nouă, și nu s'a așezat
încă în ea, să plece și să se întoarcă acasă, ca să nu moară în
6 luptă și să se așeze altul în ea. Cine a sădit o vie, și n'a mîncat
încă din ea, să plece și să se întoarcă acasă, ca să nu moară în
7 luptă și să mănînce altul din ea. Cine s'a logodit cu o femeie,
și n'a luat-o încă, să plece și să se întoarcă acasă, ca să nu
8 moară în luptă și s'o ia altul". Mai marii oștirii să vorbească
mai departe poporului, și să spună: "Cine este fricos și slab la
9 inimă, să plece și să se întoarcă acasă, ca să nu moaie inima
fraților lui". După ce mai marii oștirii vor isprăvi de vorbit
poporului, să așeze pe căpeteniile oștirii în fruntea poporului.
10 Cînd te vei apropia de o cetate ca să te bați împotriva ei, s'o
11 îmbii cu pace. Dacă primește pacea și-ți deschide porțile, tot
poporul care se va afla în ea să-ți dea bir și să-ți fie supus.
12 Dacă nu primește pacea cu tine și vrea să facă război cu tine,
13 atunci s'o împresori. Și dupăce Domnul, Dumnezeuul tău, o

va da în mîinile tale, să treci prin ascuțișul săbiei pe toți cei de parte bărbătească. Dar să iei pentru tine nevestele, copiii, vitele, și tot ce va mai fi în cetate, toată prada, și să mănînci toată prada vrăjmașilor tăi, pe cari ți-i va da în mînă Domnul, Dumnezeuul tău. Așa să faci cu toate cetățile cari vor fi foarte departe de tine, și cari nu fac parte din cetățile neamurilor acestora. Dar în cetățile popoarelor acestora, a căror țară ți-o dă ca moștenire Domnul, Dumnezeuul tău, să nu lași cu viață nimic care suflă. Ci să nimicești cu desăvîrșire popoarele acelea, pe Hetiți, pe Amoriți, pe Cananiți, pe Fereziti, pe Heviți, și Iebusiți, cum ți-a poruncit Domnul, Dumnezeuul tău, ca să nu vă învețe să faceți după toate uriciunile pe cari le fac ele pentru dumnezeii lor, și să păcătuiți astfel împotriva Domnului, Dumnezeului vostru. Dacă vei împresura multe zile o cetate cu care ești în război, ca s'o cucerești, pomii să nu-i strici, tăindu-i cu securea; să mănînci din ei și să nu-i tai; căci pomul de pe cîmp este oare un om ca să fie nimicit prin împresurare de tine? Numai copacii pe cari-i vei ști că nu sînt pomi buni de mîncat, vei putea să-i strici și să-i tai, și vei putea să faci cu ei întărituri împotriva cetății care este în război cu tine, pînă va cădea.

Dacă, în țara pe care ți-o dă în stăpînire Domnul, Dumnezeuul tău, se găsește întins în mijlocul unui cîmp un om ucis, fără să se știe cine l-a lovit, bătrînii și judecătorii tăi să se ducă să măsoare depărtarea dela trupul mort pînă în cetățile de primprejur. Cînd se va hotărî cetatea cea mai apropiată de trupul mort, bătrînii din cetatea aceea să ia o vițea care să nu fi fost pusă la muncă și care să nu fi tras la jug. Să ducă vițeaua aceea într'o vale cu apă care nu seacă niciodată și unde nu se ară nici nu se seamănă; și acolo, să taie capul vițelei în vale. Atunci să se apropie preoții, fiii lui Levi; căci pe ei i-a ales Domnul, Dumnezeuul tău, ca să-I slujească și să binecuvinteze în Numele Domnului, și ei trebuie să hotărască în orice ceartă și în orice rănire. Toți bătrînii din cetatea aceea cea mai apropiată de trupul mort să-și spele mîinile pe vițeaua căreia i-au tăiat capul în vale. Și, luînd cuvîntul, să zică: "Mîinile noastre n'au vărsat sîngele acesta, și ochii

8 noștri nu l-au văzut vărsându-se. Iartă, Doamne, pe poporul
Tău Israel, pe care l-ai răscumpărat; nu pune sîngele nevinovat
în socoteala poporului Tău Israel.” Și sîngele acela nu-
9 va fi pus în socoteală. Astfel trebuie să curăți din mijlocul
tău sîngele nevinovat, făcînd ce este plăcut înaintea Domnu-
10 lui. Cînd vei merge la război împotriva vrăjmașilor tăi, dacă
11 Domnul îi dă în mîinile tale, și vei lua prinși din ei, poate că
printre cei prinși vei vedea o femeie frumoasă, și vei dori s’o
12 iei de nevastă. Atunci s’o aduci înlăuntrul casei tale. Ea să-și
13 radă capul și să-și taie unghiile, să-și lepede hainele pe cari
le purta cînd a fost prinsă, să locuiască în casa ta, și să plîngă
pe tatăl și pe mama ei o lună de zile. După aceea, să te duci
14 la ea, să-i fii bărbat, și ea să-ți fie nevastă. Dacă nu-ți va
mai place, s’o lași să plece unde va voi, dar nu vei putea s’o
vinzi pe argint, nici să te porți cu ea ca cu o roabă, pentrucă
15 ai înjosit-o. Dacă un om, care are două neveste, iubește pe
una și nu iubește pe cealaltă, și dacă are copii cu ele, din cari
16 întîiul născut este dela nevasta pe care n’o iubește, cînd își
va împărți averile între fiii lui, nu va putea face întîi născut pe
fiul aceleia pe care o iubește, în locul fiului aceleia pe care n’o
17 iubește, și care este întîiul născut. Ci să recunoască de întîi
născut pe fiul aceleia pe care n’o iubește, și să-i dea o parte
îndoită din averea lui; căci fiul acesta este cel dintîi rod al
18 puterii lui, și lui i se cuvine dreptul de întîi născut. Dacă un
om are un fiu neascultător și îndărătnic, care n’ascultă nici de
glasul tatălui său, nici de glasul mamei lui, și nu-i ascultă nici
19 chiar după ce l-au pedepsit, tatăl și mama să-l ia, și să-l ducă
20 la bătrînii cetății lui și la poarta locului în care locuiește. Să
spună bătrînii cetății lui: “Tată, fiul nostru este neascultător
și îndărătnic, n’ascultă de glasul nostru, și este lacom și
21 bețiv.” Și toți oamenii din cetatea lui să-l ucidă cu pietre,
și să moară. Astfel să curăți răul din mijlocul tău, pentruca
22 tot Israelul s’audă și să se teamă. Dacă se va omorî un om
care a săvîrșit o nelegiuire vrednică de pedeapsa cu moartea, și
23 l-ai spînzurat de un lemn, trupul lui mort să nu stea noaptea
pe lemn; ci să-l îngropi în aceeaș zi, căci cel spînzurat este
blestemat înaintea lui Dumnezeu, și să nu spurci țara pe care

ți-o dă de moștenire Domnul, Dumnezeuul tău.

Dacă vezi rătăcindu-se boul sau oaia fratelui tău, să nu le **22**
ocolești, ci să le aduci la fratele tău. Dacă fratele tău nu **2**
locuiește lângă tine, și nu-l cunoști, să iei dobitocul la tine
acasă, și să rămînă la tine pînă ce-l cere fratele tău; și atunci
să i-l dai. Tot așa să faci și cu măgarul lui, tot așa să faci și cu **3**
haina lui, și tot așa să faci cu orice lucru pierdut de el și găsit
de tine: să nu le ocolești. Dacă vezi măgarul fratelui tău sau **4**
boul lui căzut pe drum, să nu-l ocolești, ci să-i ajuți să-l ridice.
Femeia să nu poarte îmbrăcăminte bărbătească, și bărbatul să **5**
nu se îmbrace cu haine femeiești; căci oricine face lucrurile
acestea este o uriciune înaintea Domnului, Dumnezeului tău.
Dacă întîlnești pe drum un cuib de pasăre, într'un copac sau **6**
pe pămînt, cu pui sau ouă și mama lor șezînd peste pui sau
peste ouă, să nu iei și pe mama și pe puii ei, ci să dai dru- **7**
mul mamei și să nu iei decît puii, ca să fii fericit și să ai zile
multe. Cînd zidești o casă nouă, să-ți faci un pălimar împr- **8**
jurul acoperișului, ca să nu aduci vină de sînge asupra casei
tale, dacă s'ar întîmpla să cadă cineva de pe ea. Să nu sameni **9**
în via ta două feluri de semințe, ca nu cumva să întinezi și ro-
dul seminței pe care ai sămănat-o și rodul viei. Să nu ari cu **10**
un bou și un măgar înjugați împreună. Să nu porți o haină
țesută din felurite fire, din lînă și in unite împreună. Să faci **12**
ciucuri la cele patru colțuri ale hainei cu care te vei înveli.
Dacă un om, care și-a luat o nevastă și s'a împreunat cu ea, **13**
o urăște apoi, o învinuiește de lucruri nelegiuite și-i scoate
nume rău, zicînd: "Am luat pe femeia aceasta, m'am apopiat **14**
de ea, și n'am găsit-o fecioară", - atunci tatăl și mama fetei să
ia semnele fecioriei ei și să le aducă înaintea bătrînilor cetății, **15**
la poartă. Tatăl fetei să spună bătrînilor: "Am dat pe fiică- **16**
mea de nevastă omului acestuia, și el a început s'o urască;
acum o învinuiește de lucruri nelegiuite, zicînd: 'N'am găsit **17**
fecioară pe fiică-ta.' Dar iată semnele fecioriei fetei mele." Și
să desfacă haina ei înaintea bătrînilor cetății. Bătrînii cetății **18**
să ia atunci pe omul acela și să-l pedepsească; și, pentrucă **19**
a scos nume rău unei fecioare din Israel, să-l osîndească la o
gloabă de o sută sicli de argint, pe cari să-i dea tatălui fetei.

Ea să rămână nevasta lui, și el nu va putea s'o gonească toată
20 viața lui. Dar dacă faptul este adevărat, dacă fata nu s'a
21 găsit fecioară, să scoată pe fată la ușa casei tatălui ei; să fie
ucisă cu pietre de oamenii din cetate, și să moară, pentrucă a
săvîrșit o mișelie în Israel, curvind în casa tatălui ei. Să curăți
22 astfel răul din mijlocul tău. Dacă se va găsi un bărbat culcat
cu o femeie măritată, să moară amîndoi: și bărbatul care s'a
culcat cu femeia, și femeia. Să curăți astfel răul din mijlocul
23 lui Israel. Dacă o fată fecioară este logodită, și o întîlnește
24 un om în cetate și se culcă cu ea, să-i aduceți pe amîndoi
la poarta cetății, să-i ucideți cu pietre, și să moară amîndoi:
fata, pentrucă n'a țipat în cetate, și omul, pentrucă a necinstit
pe nevasta aproapelui său. Să curăți astfel răul din mijlocul
25 tău. Dar dacă omul acela întîlnește în cîmp pe fata logodită,
o apucă cu sila și se culcă cu ea, numai omul care s'a culcat
26 cu ea să fie pedepsit cu moartea. Fetei să nu-i faci nimic;
ea nu este vinovată de o nelegiuire vrednică de pedeapsa cu
moarte, căci e ca și cu un om care se aruncă asupra aproapelui
27 lui și-l omoară. Fata logodită, pe care a întîlnit-o omul acela
pe cîmp, a putut să strige fără să fie cineva să-i sară în ajutor.
28 Dacă un om întîlnește o fată fecioară nelogodită, o apucă cu
29 sila și se culcă cu ea, și se întîmplă să fie prinși, omul care
s'a culcat cu ea să dea tatălui fetei cincizeci de sicli de argint;
și, pentrucă a necinstit-o, s'o ia de nevastă, și nu va putea s'o
30 gonească, toată viața lui. Nimeni să nu ia pe nevasta tatălui
său, și nici să nu ridice învelitoarea tatălui său.

23 Cel scopit sau famenul să nu intre în adunarea Domnului.
2 Cel născut din curvie să nu intre în adunarea Domnului, nici
chiar al zecilea neam al lui să nu intre în adunarea Domnu-
3 lui. Amonitul și Moabitul să nu intre în adunarea Domnului,
4 nici chiar al zecilea neam, pe vecie, pentru că nu v'au ieșit
înainte cu pîne și apă, pe drum, la ieșirea voastră din Egipt, și
pentru că au adus, pe preț de argint, împotriva ta pe Balaam,
fiul lui Beor, din Petor din Mesopotamia, ca să te blesteme.
5 Dar Domnul, Dumnezeuul tău, n'a voit să asculte pe Balaam; și
Domnul, Dumnezeuul tău, a schimbat blestemul acela în binecu-
vîntare, pentru că tu ești iubit de Domnul, Dumnezeuul tău.

Să nu-ți pese nici de propășirea lor, nici de bună starea lor, 6
toată viața ta, pe vecie. Să nu urăști pe Edomit, căci este 7
fratele tău; să nu urăști pe Egiptean, căci ai fost străin în țara
lui: fiii cari li se vor naște, în al treilea neam, să intre în 8
adunarea Domnului. Când vei ieși cu oastea împotriva vrăj- 9
mașilor tăi, ferește-te de orice lucru rău. Dacă va fi la tine 10
cineva care să nu fie curat, în urma vreunei întâmplări din tim-
pul nopții, să iasă din tabără, și să nu intre în tabără; spre 11
seară, să se scalde în apă, și după asfințitul soarelui va putea
să se întoarcă în tabără. Să ai un loc afară din tabără, și 12
acolo să ieși afară. 'ntre uneltele tale să ai o lopată, cu care 13
să sapi și să-ți acoperi murdăriile ieșite din tine, când vei ieși
afară. Căci Domnul Dumnezeuul tău, merge în milocul taberei 14
tale, ca să te ocrotească și să-ți dea în mână pe vrăjmașii tăi
dinaintea ta; tabăra ta va trebui deci să fie sfântă, pentruca
Domnul să nu vadă la tine nimic necurat, și să nu Se abată
dela tine. Să nu dai înapoi stăpînului său pe un rob care va 15
fugi la tine după ce l-a părăsit. Să rămînă la tine, în mijlocul 16
tău, în locul pe care-l va alege el, într'una din cetățile tale,
unde îi va plăcea: să nu-l asuprești. Să nu fie nicio curvă din 17
fetele lui Israel, și să nu fie niciun sodomit din fiii lui Israel.
Să n'aduci în casa Domnului, Dumnezeuului tău, cîștigul unei 18
curve, nici prețul unui cîne, ca împlinire a unei juruințe oare-
care; căci și unul și altul sînt o uriciune înaintea Domnului,
Dumnezeului tău. Să nu ceri nicio dobîndă dela fratele tău: 19
nici pentru argint, nici pentru merinde, pentru nimic care se
împrumută cu dobîndă. Dela străin vei putea să iei dobîndă, 20
dar dela fratele tău să nu iei, pentruca Domnul, Dumnezeul
tău, să te binecuvinteze în tot ce vei face în țara pe care o vei
lua în stăpînire. Dacă faci o juruință Domnului, Dumnezeu- 21
lui tău, să nu pregeți s'o îplinești; căci Domnul, Dumnezeul
tău, îți va cere socoteala, și te vei face vinovat de un păcat.
22. Dacă te ferești să faci o juruință, nu faci un păcat. Dar 22, 23
să păzești și să îplinești ce-ți va ieși de pe buze, și anume
juruințele pe cari le vei face de bună voie Domnului, Dum-
nezeului tău, și pe cari le vei rosti cu gura ta. Dacă intri în 24
via aproapelui tău, vei putea să mănînci struguri, după plac,

25 pînă te vei sătura; dar în vas să nu iei. Dacă intri în holdele aproapei tău, vei putea să culegi spice cu mîna, dar secerea în holdele aproapei tău, să n'o pui.

24 Cînd cineva își va lua o nevastă și se va însura cu ea, și s'ar
întîmpla ca ea să nu mai aibă trecere înaintea lui, pentru că a
descoperit ceva rușinos în ea, să-i scrie o carte de despărțire,
2 și, după ce-i va da-o în mînă, să-i dea drumul din casa lui. Ea
să iasă de la el, să plece, și va putea să se mărite după un alt
3 bărbat. Dacă și acesta din urmă începe s'o urască, îi scrie
o carte de despărțire, și după ce i-o dă în mînă, îi dă drumul
din casa lui; sau, dacă acest bărbat din urmă care a luat-o de
4 nevastă, moare, atunci bărbatul dintii, care îi dăduse drumul,
nu va putea s'o ia iarăș de nevastă, după ce s'a pîngărit ea, căci
lucrul acesta este o urîciune înaintea Domnului, și să nu faci
vinovată de păcat țara pe care ți-o dă de moștenire Domnul,
5 Dumnezeuul tău. Cînd un om va fi însurat de curînd, să nu
se ducă la oaste, și să nu se pună nici o sarcină peste el; să
fie scutit, din pricina familiei, timp de un an, și să veselească
6 astfel pe nevasta pe care și-a luat-o. Să nu iei zălog cele două
pietre de rîșniță, nici chiar piatra de rîșniță de deasupra; căci
7 ar însemna că iei zălog însăși viața cuiva. Dacă se va găsi
cineva care să fi furat pe vreunul din frații lui, pe vreunul din
copiii lui Israel, și să-l fi făcut rob sau să-l fi vîndut, hoțul acela
să fie pedepsit cu moartea. Să curăți astfel răul din mijlocul
8 tău. Ia seama bine și păzește-te de rana leprei; și să faceți tot
ce vă vor învăța preoții dintre Leviți, să aveți grijă să lucrați
9 după poruncile pe cari li le-am dat. Adu-ți aminte ce a făcut
Domnul, Dumnezeuul tău, Mariei, pe drum, la ieșirea voastră
10 din Egipt. Dacă ai vreo datorie la aproapele tău, să nu intri
11 în casa lui ca să-i iei lucrul pus zălog; ci să stai afară, și cel pe
12 care l-ai împrumutat să-ți aducă afară lucrul pus zălog. Dacă
omul acela este sărac, să nu te culci cu lucrul luat zălog dela
13 el la tine; să i-l dai înapoi la apusul soarelui, ca să se culce
în haina lui, și să te binecuvinteze; și lucrul acesta ți se va
socoti ca un lucru bun înaintea Domnului, Dumnezeului tău.
14 Să nu nedreptățești pe simbriașul sărac și nevoiaș, fie că este
unul din frații tăi, fie că este unul din străinii cari locuiesc în

țara ta, în cetățile tale. Să-i dai plata pentru ziua lui înainte 15
de apusul soarelui; căci e sărac, și o dorește mult. Altfel, ar
striga către Domnul împotriva ta, și te-ai face vinovat de un
păcat. Să nu omori pe părinți pentru copii, și să nu omori 16
pe copii pentru părinți; fiecare să fie omorât pentru păcatul
lui. Să nu te atingi de dreptul străinului și al orfanului, și 17
să nu iei zălog haina văduvei. Să-ți aduci aminte că ai fost 18
rob în Egipt, și că Domnul, Dumnezeuul tău, te-a răscumpărat
de acolo; de aceea îți dau aceste porunci ca să le împlinești.
Cînd îți vei secera ogorul, și vei uita un snop pe cîmp, să nu 19
te întorci să-l iei: să fie al străinului, al orfanului și al văduvei,
pentruca Domnul, Dumnezeuul tău, să te binecuvinteze în tot
lucrul mînilor tale. Cînd îți vei scutura măslinii, să nu culegi 20
a două oară roadele rămase pe ramuri: ele să fie ale străinului,
ale orfanului și ale văduvei. Cînd îți vei culege via, să nu 21
culegi a doua oară ciorchinele cari rămîn pe urma ta: ele să fie
ale străinului, ale orfanului și ale văduvei. Adu-ți aminte că 22
ai fost rob în țara Egiptului; de aceea îți dau poruncile acestea,
ca să le împlinești.

Cînd doi oameni vor avea o ceartă între ei, și se vor înfățișa **25**
înainte judecării ca să fie judecați, celui nevinovat să-i dea
drumul, iar pe cel vinovat să-l osîndească. Dacă cel vinovat 2
este osîndit să fie bătut, judecătorul să pună să-l întindă la
pămînt și să-i dea în fața lui un număr de lovituri potrivit cu
greutatea vinei lui. Să nu pună să-i dea mai mult de patruzeci 3
de lovituri, ca nu cumva, dîndu-i mai multe lovituri decît atît,
fratele tău să fie înjosit înaintea ta. Să nu legi gura bouului, 4
cînd treieră grîul. Cînd frații vor locui împreună, și unul din 5
ei va muri fără să lase copii, nevasta mortului să nu se mărite
afară cu un străin, ci cumnatul ei să se ducă la ea, s'o ia de
nevastă, și să se însoare cu ea ca cumnat. 'ntîiul născut, 6
pe care-l va naște, să moștenească pe fratele cel mort și să-
i poarte numele, pentruca numele acesta să nu fie șters din
Israel. Dacă omul acesta nu vrea să ia pe cumnată-sa, ea să 7
se suie la poarta cetății, la bătrîni, și să spună: "Cumnatul-
meu nu vrea să ridice în Israel numele fratelui său, nu vrea să
mă ia de nevastă după dreptul de cumnat." Bătrînii cetății 8

să-l cheme, și să-i vorbească. Dacă el stăruiește, și zice: “Nu
9 vreau s’o iau,” atunci cumnată-sa să se apropie de el în fața
bătrînilor, să-i scoată încălțăminte din picior, și să-l scuipe
în față. Și luînd cuvîntul, să zică: “Așa să se facă omului
10 care nu voiește să ridice casa fratelui său.” Și casa lui se va
11 numi în Israel “casa celui descălțat”. Cînd doi oameni se vor
certa unul cu altul, și nevasta unuia se va apropia să scoată pe
bărbatul său din mîna celui ce-l lovește, dacă întinde mîna și
12 apucă pe acesta din urmă de părțile rușinoase, să-i tai mîna:
13 să n’ai nicio milă de ea. Să n’ai în sacul tău două feluri de
14 greutate, una mare și alta mică. Să n’ai în casă două feluri
15 de efă, una mare și alta mică. Ci să ai o greutate adevărată
și dreaptă, să ai o efă adevărată și dreaptă, pentruca să ai
zile multe în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeuul tău.
16 Căci oricine face aceste lucruri, oricine săvîrșește o nedreptate,
17 este o urîciune înaintea Domnului, Dumnezeuului tău. Adu-ți
aminte ce ți-a făcut Amalec pe drum, la ieșirea voastră din
18 Egipt: cum te-a întîlnit pe drum, și, fără nici o teamă de
Dumnezeu, s’a aruncat asupra ta pe dinapoi, asupra tuturor
celor ce se tîrau la coadă, cînd erai obosit și sleit de puteri.
19 Cînd îți va da Domnul, Dumnezeuul tău, odihnă, după ce te
va izbăvi de toți vrăjmașii cari te înconjoară, în țara pe care
Domnul, Dumnezeuul tău, ți-o dă ca moștenire și spre stăpînire,
să ștergi pomenirea lui Amalec de subt ceruri: să nu uiți lucrul
acesta.

26 Cînd vei intra în țara pe care ți-o dă de moștenire Dom-
nul, Dumnezeuul tău, cînd o vei stăpîni și te vei așeza în ea,
2 să iei cele dintii roade din toate rodurile pe cari le vei scoate
din pămînt, în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeuul tău,
să le pui într’un coș, și să te duci la locul pe care-l va alege
Domnul, Dumnezeuul tău, ca să facă să locuiască Numele Lui
3 acolo. Să te duci la preotul care va fi în zilele acelea, și să-
i spui: “Mărturisesc astăzi înaintea Domnului, Dumnezeuului
tău, că am intrat în țara pe care Domnul a jurat părinților
4 noștri că ne-o va da.” Preotul să ia coșul din mîna ta, și să-l
5 pună înaintea altarului Domnului, Dumnezeuului tău. Apoi
să iei iarăș cuvîntul, și să spui înaintea Domnului, Dumnezeu-

lui tău: “Tatăl meu era un Arameu pribeag, gata să piară; s’a pogorît în Egipt cu puțini inși, și s’a așezat acolo pentru o vreme. Acolo, a ajuns un neam mare, puternic și mare la număr. Egiptenii ne-au chinuit, ne-au asuprit, și ne-au 6 supus la grea robie. Noi am strigat către Domnul, Dumnezeuul părinților noștri. Domnul ne-a auzit glasul, și a văzut asuprirea, chinurile și necazurile noastre. Și Domnul ne-a scos 8 din Egipt, cu mîină tare și cu braț întins, cu arătări înfricoșătoare, cu semne și minuni. El ne-a adus în locul acesta, și ne-a 9 dat țara aceasta, țară în care curge lapte și miere. Acum iată, 10 aduc cele dintîi roade din rodurile pămîntului pe care mi l-ai dat Tu, Doamne!” Să le pui înaintea Domnului, Dumnezeuului tău, și să te închini înaintea Domnului Dumnezeuului tău. Apoi să te bucuri, cu Levitul și cu străinul care va fi în mijlocul 11 tău, de toate bunurile pe cari ți le-a dat Domnul, Dumnezeuul tău, ție și casei tale. După ce vei isprăvi de luat toată zeciuală din rodurile tale, în anul al treilea, anul zeciuielii, s’o dai Levitului, străinului, orfanului și văduvei; și ei să mănînce și să se sature, în cetățile tale. Să spui înaintea Domnului, 13 Dumnezeuului tău: “Am scos din casa mea ce este sfințit, și l-am dat Levitului, străinului, orfanului și văduvei, după toate poruncile pe cari mi le-ai dat Tu; n’am călcat, nici n’am uitat niciuna din poruncile Tale. N’am mîncat nimic din aceste 14 lucruri în timpul meu de jale, n’am îndepărtat nimic din ele pentru vre o întrebuițare necurată, și n’am dat nimic din ele cu prilejul unui mort; am ascultat de glasul Domnului, Dumnezeuului meu, am lucrat după toate poruncile pe cari mi le-ai dat. Privește din locașul Tău cel sfînt, din ceruri, și binecuvîntează pe poporul Tău Israel, și țara pe care ne-ai dat-o, cum ai jurat părinților noștri, țara aceasta în care curge lapte și miere.” Astăzi, Domnul, Dumnezeuul tău, îți poruncește să 16 împlinești legile și poruncile acestea; să le păzești și să le împlinești din toată inima ta și din tot sufletul tău. Astăzi, tu 17 ai mărturisit înaintea Domnului că El va fi Dumnezeuul tău, că vei umbla în căile Lui, vei păzi legile, poruncile și rînduielile Lui, și vei asculta de glasul Lui. Și azi, Domnul ți-a mărturisit că vei fi un popor al Lui, cum ți-a spus, dacă vei păzi toate 18

19 poruncile Lui, și îți va da asupra tuturor neamurilor pe care le-a făcut: întîietate în slavă, în faimă și în măreție, și vei fi un popor sfînt pentru Domnul, Dumnezeul tău, cum ți-a spus.”

27 Moise și bătrînii lui Israel au dat următoarea poruncă poporului: “Păziți toate poruncile pe cari vi le dau astăzi. După ce veți trece Iordanul, ca să intrați în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău, să ridici niște pietre mari, și să le tencuiești cu var. Să scrii pe pietrele acestea toate cuvintele din legea aceasta, după ce vei trece Iordanul, ca să intri în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău, țară în care curge lapte și miere, cum ți-a spus Domnul, Dumnezeul părinților tăi. După ce veți trece Iordanul, să ridicați pe muntele Ebal pietrele acestea, pe cari vă poruncesc azi să le ridicați, și să le tencuiți cu var. Acolo, să zidești un altar Domnului, Dumnezeului tău, un altar de pietre, peste cari să nu treacă ferul; din pietre întregi să zidești altarul Domnului, Dumnezeului tău. Să aduci pe altarul acesta arderi de tot Domnului, Dumnezeului tău; să aduci jertfe de mulțămire, și să mănîinci acolo și să te bucuri înaintea Domnului, Dumnezeului tău. Să scrii pe aceste pietre toate cuvintele legii acesteia, săpîndu-le foarte deslușit.” Moise și preoții din neamul Leviților au vorbit întregului Israel, și au zis: “Israele, ia aminte și ascultă! Astăzi, tu te-ai făcut poporul Domnului, Dumnezeului tău. Să ascuți de glasul Domnului, Dumnezeului tău, și să împlinești poruncile și legile Lui pe cari ți le dau astăzi.” ’n aceeași zi, Moise a mai dat următoarea poruncă poporului: “După ce veți trece Iordanul, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Iosif și Benjamin, să stea pe muntele Garizim, ca să binecuvinteze poporul; iar Ruben, Gad, Așer, Zabulon, Dan și Neftali, să stea pe muntele Ebal, ca să rostească blestemul. Și Leviții să ia cuvîntul, și să spună cu glas tare întregului Israel: “Blestemat să fie omul care va face un chip cioplit sau un chip turnat, căci este o urîciune înaintea Domnului, un lucru ieșit din mîni de meșter, și care-l va pune într’un loc ascuns!” –Și tot poporul să răspundă: “Amin!” “Blestemat să fie cel ce va nesocoti pe tatăl său și pe mama sa!” –Și tot poporul să răspundă: “Amin!” “Blestemat să fie cel ce va muta hotarele aproapelui său!” –Și tot poporul să

răspundă: "Amin!" "Blestemat să fie cel ce va face pe un orb 18
 să rățăcească pe drum!" -Și tot poporul să răspundă: "Amin!"
 "Blestemat să fie cel ce se atinge de dreptul străinului, or- 19
 fanului și văduvei!" -Și tot poporul să răspundă: "Amin!"
 "Blestemat să fie cel ce se va culca cu nevasta tatălui său, căci 20
 ridică învelitoarea tatălui său!" -Și tot poporul să răspundă:
 "Amin!" "Blestemat să fie cel ce se va culca cu vreo vită oare- 21
 care!" -Și tot poporul să răspundă: "Amin!" "Blestemat să 22
 fie cel ce se va culca cu soru-sa, fiica tatălui său sau fiica mamei
 sale!" -Și tot poporul să răspundă: "Amin!" "Blestemat să 23
 fie cel ce se va culca cu soacră-sa!" -Și tot poporul să răspundă:
 "Amin!" "Blestemat să fie cel ce va lovi pe aproapele lui în 24
 ascuns!" -Și tot poporul să răspundă: "Amin!" "Blestemat 25
 să fie cel ce va primi un dar ca să verse sângele celui nevino-
 vat!" -Și tot poporul să răspundă: "Amin!" "Blestemat să 26
 fie cine nu va împlini cuvintele legii acesteia, și cine nu le va
 face!" -Și tot poporul să răspundă: "Amin!"

Dacă vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeuului tău, **28**
 păzind și împlinind toate poruncile Lui pe cari ți le dau astăzi,
 Domnul, Dumnezeuul tău, îți va da înțietate asupra tuturor
 neamurilor de pe pământ. Iată toate binecuvântările cari vor 2
 veni peste tine și de cari vei avea parte, dacă vei asculta de
 glasul Domnului, Dumnezeuului tău: Vei fi binecuvântat în 3
 cetate, și vei fi binecuvântat la câmp. Rodul pîntecelui tău, 4
 rodul pământului tău, rodul turmelor tale, fătul vacilor și oilor
 tale, toate acestea vor fi binecuvântate. Coșnița și postava 5
 ta vor fi binecuvântate. Vei fi binecuvântat la venirea ta, și 6
 vei fi binecuvântat la plecarea ta. Domnul îți va da biruință 7
 asupra vrăjmașilor tăi cari se vor ridica împotriva ta; pe un
 drum vor ieși împotriva ta, dar pe șapte drumuri vor fugi di-
 naintea ta. Domnul va face ca binecuvântarea să fie cu tine în 8
 grînarele tale și în toate lucrurile pe cari vei pune mîna. Te va
 binecuvînta în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeuul tău.
 Vei fi pentru Domnul un popor sfînt, cum ți-a jurat El, dacă 9
 vei păzi poruncile Domnului, Dumnezeuului tău, și vei umbla
 pe căile Lui. Toate popoarele vor vedea că tu porți Numele 10
 Domnului, și se vor teme de tine. Domnul te va coplesi cu 11

bunătați, înmulțind rodul trupului tău, rodul turmelor tale și rodul pământului tău, în țara pe care Domnul a jurat părinților
12 tăi că ți-o va da. Domnul îți va deschide comoara Lui cea bună, cerul, ca să trimeată țării tale ploaie la vreme și ca să binecuvinteze tot lucrul mînilor tale: vei da cu împrumut mul-
13 tor neamuri, dar tu nu vei lua cu împrumut. Domnul te va face să fii cap, nu coadă; totdeauna vei fi sus, și niciodată nu vei fi jos, dacă vei asculta de poruncile Domnului, Dum-
nezeului tău, pe cari ți le dau astăzi, dacă le vei păzi și le vei
14 împlini, și nu te vei abate nici la dreapta nici la stînga dela toate poruncile pe cari vi le dau astăzi, ca să vă duceți după
15 alți dumnezei și să le slujiți. Dar dacă nu vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului tău, dacă nu vei păzi și nu vei împlini toate poruncile Lui și toate legile Lui, pe cari ți le dau astăzi, iată toate blestemurile cari vor veni peste tine și de cari vei
16 avea parte. Vei fi blestemat în cetate, și vei fi blestemat pe
17, 18 cîmp. Coșnița și postava ta vor fi blestemate. Rodul trupului tău, rodul pământului tău, fătul vacilor tale și fătul oilor
19 tale, toate vor fi blestemate. Vei fi blestemat la venirea ta, și
20 vei fi blestemat la plecarea ta. Domnul va trimete împotriva ta blestemul, turburarea și amenințarea, în mijlocul tuturor lucrurilor de cari te vei apuca, pînă vei fi nimic, pînă vei pieri curînd, din pricina răutății faptelor tale, care te-a făcut
21 să Mă părăsești. Domnul va trimete peste tine ciuma, pînă te
22 va nimici în țara pe care o vei lua în stăpînire. Domnul te va lovi cu lingoare, cu friguri, cu obrinteală, cu căldură arzătoare, cu secetă, cu rugină în grîu și cu tăciune, cari te vor urmări
23 pînă vei pieri. Cerul deasupra capului tău va fi de aramă, și pământul sub tine va fi de fer. Domnul va trimete țării tale în loc de ploaie praf și pulbere, care va cădea din cer peste
24 tine pînă vei fi nimic. Domnul te va face să fii bătut de vrăjmașii tăi; pe un drum vei ieși împotriva lor, dar pe șapte drumuri vei fugi dinaintea lor; și vei fi o groază pentru toate
25 împărățiile pământului. Trupul tău mort va fi hrana tuturor păsărilor cerului și fiarelor pământului; și nu va fi nimeni care
26 să le sperie. Domnul te va bate cu buba rea a Egiptului, cu bube rele la șezut, cu rîie și cu pecingine, de cari nu vei
27

putea să te vindeci. Domnul te va lovi cu nebunie, cu orbire, 28
cu rătăcire a minții, și vei bîjbăi pe întunec ziuă nameaza 29
mare, ca orbul pe întunec; nu vei avea noroc în treburile
tale, și în toate zilele vei fi apăsător, prădat, și nu va fi nimeni
care să-ți vină în ajutor. Vei avea logodnică, și altul se va 30
culca cu ea; vei zidi casă, și n'oi locui; vei sădi vie, și nu
vei mânca din ea. Boul tău va fi junghiat sub ochii tăi, și nu 31
vei mânca din el; și se va răpi măgarul dinaintea ta, și nu și
se va da înapoi; oile tale vor fi date vrăjmașilor tăi, și nu va
fi nimeni care să-ți vină în ajutor. Fiii tăi și fiicele tale vor 32
fi date ca roabe pe mîna altui popor; și se vor topi ochii de
dor, uitîndu-te toată ziuă după ei, și mîna ta va fi fără putere.
Un popor, pe care nu-l cunoști, va mânca rodul pămîntului 33
tău și tot venitul lucrului tău, și în toate zilele vei fi apăsător și
sdrobot. Priveliștea pe care o vei avea sub ochi te va face să 34
înebunești. Domnul te va lovi cu o bubă rea la genunchi și la 35
coapse, și nu te vei putea vindeca de ea, te va lovi dela talpa
picioarei pînă în creștetul capului. Domnul te va duce, pe 36
tine și împăratul pe care-l vei pune peste tine, la un neam pe
care nu l-ai cunoscut, nici tu, nici părinții tăi. Și acolo, vei
sluji altor dumnezei, de lemn și de piatră. Și vei fi de pom- 37
ină, de batjocură și de rîs, printre toate popoarele la cari te va
duce Domnul. Vei sămăna multă sămînță pe cîmpul tău, și 38
vei strînge puțin; căci o vor mânca toate lăcustele. Vei sădi vii 39
și le vei lucra, dar vin nu vei bea, ba nici n'oi culege, căci o
vor mânca viermii. Vei avea măslini, pe toată întinderea țării 40
tale: și nu te vei unge cu untdelemn, căci măslinile vor cădea.
Vei naște fii și fiice; dar nu vor fi ai tăi, căci se vor duce în 41
robie. Omizile îți vor mânca toți pomii și rodul pămîntului. 42
Străinul care va fi în mijlocul tău se va ridica tot mai sus peste 43
tine, iar tu te vei pogorî tot mai jos; el îți va da cu împrumut, 44
și tu nu-i vei da cu împrumut; el va fi fruntea și tu vei fi coada.
Toate blestemurile acestea vor veni peste tine, te vor urmări 45
și te vor ajunge pînă vei fi nimic, pentru că n'ai ascultat de
glasul Domnului, Dumnezeului tău, pentru că n'ai păzit porun- 46
cile Lui și legile Lui, pe cari și le-ai dat. Ele vor fi vecinic ca 47
niște semne și minuni pentru tine și sămînța ta. Pentru că,

în mijlocul belșugului tuturor lucrurilor, n'ai slujit Domnului,
48 Dumnezeului tău, cu bucurie și cu dragă inimă, vei sluji în
mijlocul foamei, setei, goliciunii și lipsei de toate, vrăjmașilor
tăi, pe cari-i va trimete Domnul împotriva ta. El îți va pune
49 pe grumaz un jug de fer, pînă te va nimici. Domnul va aduce
de departe, dela marginile pămîntului, un neam care va cădea
peste tine cu sbor de vultur, un neam a cărui limbă n'o vei
50 înțelege, un neam cu înfățișarea sălbatică, și care nu se va sfii
51 de cel bătrîn, nici nu va avea milă de copii. El va mînca rodul
turmelor tale și rodul pămîntului tău, pînă vei fi nimicit; nu-ți
va lăsa nici grîu, nici must, nici untdelemn, nici vițeei dela vaci,
52 nici mieii de la oi, pînă te va face să pieri. Te va împresura
în toate cetățile tale, pînă îți vor cădea zidurile, aceste ziduri
înalte și tari, în cari îți pusesei încrederea pe toată întinderea
țării tale; te va împresura în toate cetățile tale, în toată țara
53 pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău. 'n strîmtorarea și
necazul în care te va aduce vrăjmașul tău, vei mînca rodul
trupului tău, carnea fiilor și fiicelor tale, pe care ți-i va da
54 Domnul, Dumnezeul tău. Omul cel mai gingaș și cel mai mi-
los dintre voi se va uita rău la fratele său, la nevasta care se
55 odihnește pe sînul lui, la copiii pe cari i-a cruțat: nu va da
nici unuia din ei din carnea copiilor lui cu care se hrănește,
fiindcă nu-i va mai rămînea nimic în mijlocul strîmtorării și
necazului în care te va aduce vrăjmașul tău în toate cetățile
56 tale. Femeia cea mai gingașă și cea mai miloasă dintre voi,
care, de gingașă și miloasă ce era, nu știa să calce mai ușor
cu piciorul pe pămînt, va privi fără milă pe bărbatul care se
57 odihnește la sînul ei, pe fiul și pe fiica ei: nu le va da nimic
din pielița noului născut, pieliță ieșită dintre picioarele ei și
din copiii pe cari-i va naște, căci, ducînd lipsă de toate, îi va
mînca în ascuns, din pricina strîmtorării și necazului în care
58 te va aduce vrăjmașul tău în cetățile tale. Dacă nu vei păzi
și nu vei împlini toate cuvintele legii acesteia, scrise în cartea
aceasta, dacă nu te vei teme de acest Nume slăvit și înfricoșat,
59 adică de Domnul, Dumnezeul tău, Domnul te va lovi în chip
minunat, pe tine și sămînța ta, cu răni mari și îndelungate,
60 cu boli grele și necurmte. Va aduce peste tine toate bolile

Egiptului de cari tremurai, și ele se vor lipi de tine. Ba încă, 61
 Domnul va aduce peste tine, pînă vei fi nimicit, toate felurile
 de boli și de răni cari nu sînt pomenite în cartea legii ace-
 steia. După ce ați fost atît de mulți ca stelele cerului, nu veți 62
 mai rămînea decît un mic număr, pentru că n'ai ascultat de
 glasul Domnului, Dumnezeului tău. După cum Domnul Se 63
 bucura să vă facă bine și să vă înmulțească, tot așa Domnul
 Se va bucura să vă piardă și să vă nimicească; și veți fi smulși
 din țara pe care o vei lua în stăpînire. Domnul te va îm- 64
 prăștia printre toate neamurile, dela o margine a pămîntului
 pînă la cealaltă: și acolo, vei sluji altor dumnezei pe cari nu
 i-ai cunoscut nici tu, nici părinții tăi, dumnezei de lemn și de
 piatră. 'ntre aceste neamuri, nu vei fi liniștit, și nu vei avea 65
 un loc de odihnă pentru talpa picioarelor tale. Domnul îți va
 face inima fricoasă, ochii lîncezi, și sufletul îndurerat. Viața 66
 îți va sta nehotărîtă înainte, vei tremura zi și noapte, nu vei fi
 sigur de viața ta. 'n groaza care-ți va umplea inima și în fața 67
 lucrurilor pe care ți le vor vedea ochii, dimineața vei zice: "O,
 de ar veni seara!" și seara vei zice: "O, de ar veni dimineața!"
 Și Domnul te va întoarce pe corăbii în Egipt, și vei face dru- 68
 mul acesta despre care-ți spusese: "Să nu-l mai vezi!" Acolo,
 vă veți vinde vrăjmașilor voștri, ca robi și roabe: și nu va fi
 nimeni să vă cumpere."

Iată cuvintele legămîntului pe care a poruncit lui Moise **29**
 Domnul să-l încheie cu copiii lui Israel în țara Moabului, afară
 de legămîntul pe care-l încheiase cu ei la Horeb. Moise a 2
 chemat pe tot Israelul și le-a zis: "Ați văzut tot ce a făcut
 Domnul subt ochii voștri, în țara Egiptului, lui Faraon, tuturor
 supușilor lui, și întregii lui țări: marile încercări pe cari ți le- 3
 au văzut ochii, minunile și semnele acelea mari. Dar Domnul 4
 nu v'a dat minte să pricepeți, nici ochi să vedeți, nici urechi să
 auziți, pînă în ziua de azi. Totuș El zice: "Eu v'am călăuzit 5
 patruzeci de ani în pustie; hainele nu vi s-au învechit pe voi,
 și încălțămîntea nu vi s'a învechit în picior: pîne n'ați mân- 6
 cat, și n'ați băut nici vin, nici băătură tare, ca să cunoașteți
 că Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru." Ați ajuns în locul 7
 acesta; Sihon, împăratul Hesbonului, și Og, împăratul Basan-

8 ului, ne-au ieșit înainte, ca să ne bată, și i-am bătut. Le-am
luat țara, și am dat-o în stăpînire Rubeniților, Gadiților și la
9 jumătate din seminția Manasiților. Să păziți dar cuvintele
legămîntului acestuia, și să le împliniți, ca să izbutiți în tot
10 ce veți face. Astăzi stați înaintea Domnului, Dumnezeului
vostru, voi toți, căpeteniile semințiilor voastre, bătrîni voștri,
11 mai marii oștirii voastre, toți bărbații din Israel, copiii voștri,
nevestele voastre, și străinul care este în mijlocul taberii tale,
12 dela cel ce-ți taie lemne, pînă la cel ce-ți scoate apă. Stai ca
să intri în legămînt cu Domnul, Dumnezeul tău, în legămîn-
tul acesta încheiat cu jurămînt, și pe care Domnul, Dumnezeul
13 tău, îl încheie cu tine în ziua aceasta, ca să te facă azi poporul
Lui și El să fie Dumnezeul tău, cum ți-a spus, și cum a jurat
14 părinților tăi, Avraam, Isaac și Iacov. Nu numai cu voi închei
15 legămîntul acesta încheiat cu jurămînt, ci atît cu cei ce sînt
aici printre noi, de față în ziua aceasta înaintea Domnului,
Dumnezeului nostru, cît și cu cei ce nu sînt aici printre noi în
16 ziua aceasta. Știți cum am locuit în țara Egiptului și cum am
17 trecut prin mijlocul neamurilor pe cari le-ați străbătut. Ați
văzut urîciunile și idolii lor, lemnul și piatra, argintul și aurul,
18 cari erau la ele. Să nu fie între voi nici bărbat, nici femeie, nici
familie, nici seminție, a căror inimă să se abată azi de la Dom-
nul, Dumnezeul nostru, ca să se ducă să slujească dumnezeilor
neamurilor acelora. Să nu fie printre voi nici o rădăcină care
19 să aducă otravă și pelin. Nimeni, după ce a auzit cuvintele
legămîntului acestuia încheiat cu jurămînt, să nu se laude în
inima lui și să zică: “Voi avea pacea, chiar dacă aş urma după
pornirile inimii mele, și chiar dacă aş adăuga beția la sete.”
20 Pe acela Domnul nu-l va ierta. Ci atunci mînia și gelozia Dom-
nului se vor aprinde împotriva omului aceleuia, toate blestemurile
scrise în cartea aceasta vor veni peste el, și Domnul îi
21 va șterge numele de sub ceruri. Domnul îl va despărți, spre
peirea lui, din toate semințiile lui Israel, și-i va face după toate
22 blestemurile legămîntului scris în această carte a legii. Vîrsta
de oameni care va veni, copiii voștri cari se vor naște după
voi și străinul care va veni dintr’o țară depărtată, -la vederea
23 urgiilor și bolilor cu cari va lovi Domnul țara aceasta, la ved-

erea pucioasei, sării, și arderii întregului ținut, unde nu va fi nici sămînță, nici rod, nici o iarbă care să crească, întocmai ca la surparea Sodomei, Gomorei, Admei și Țeboimului, pe cari le-a nimicit Domnul, în mînia și urgia Lui,- toate neamurile vor zice: “Pentru ce a făcut Domnul astfel țării acesteia? Pentru ce această mînie aprinsă, această mare urgie?” Și li se va răspunde: “Pentru că au părăsit legămîntul încheiat cu ei de Domnul, Dumnezeul părinților lor, cînd i-a scos din țara Egiptului; pentru că s’au dus să slujească altor dumnezei și să se închine înaintea lor, dumnezei pe cari ei nu-i cunoșteau și pe cari nu li-i dăduse Domnul. De aceea S’a aprins Domnul de mînie împotriva acestei țări, și a adus peste ea toate blestemurile scrise în cartea aceasta. Domnul i-a smuls din țara lor cu mînie, cu urgie, cu o mare iuțime, și i-a aruncat într’o altă țară, cum se vede azi.”

Lucrurile ascunse sînt ale Domnului, Dumnezeului nostru, iar lucrurile descoperite sînt ale noastre și ale copiilor noștri, pe vecie, ca să împlinim toate cuvintele legii acesteia.

“Cînd se vor întîmpla toate aceste lucruri, binecuvîntarea și blestemul pe cari le pun înaintea ta, dacă le vei pune la inimă în mijlocul tuturor neamurilor între cari te va risipi Domnul, Dumnezeul tău, dacă te vei întoarce la Domnul, Dumnezeul tău, și dacă vei asculta de glasul Lui din toată inima ta și din tot sufletul tău, tu și copiii tăi, potrivit cu tot ce-ți poruncesc azi, atunci Domnul, Dumnezeul tău, va aduce înapoi robii tăi și va avea milă de tine, te va strînge iarăș din mijlocul tuturor popoarelor la cari te va împrăștia Domnul, Dumnezeul tău. Chiar dacă ai fi risipit pînă la cealaltă margine a cerului, chiar și de acolo te va strînge Domnul, Dumnezeul tău, și acolo Se va duce să te caute. Domnul, Dumnezeul tău, te va aduce în țara pe care o stăpîneau părinții tăi, și o vei stăpîni; îți va face bine, și te va înmulți mai mult decît pe părinții tăi. Domnul, Dumnezeul tău, îți va tăia împrejur inima ta și inima seminței tale, și vei iubi pe Domnul Dumnezeul tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău, ca să trăiești. Domnul, Dumnezeul tău, va face ca toate aceste blestemuri să cadă peste vrăjmașii tăi, peste cei ce te vor urî și te vor prigoni. Și tu, te vei

întoarce la Domnul, vei asculta de glasul Lui, și vei împlini
9 toate aceste porunci pe cari ți le dau astăzi. Domnul, Dum-
nezeul tău, te va umplea de bunătați, făcînd să propășească
tot lucrul mînilor tale, rodul trupului tău, rodul turmelor tale
și rodul pămîntului tău; căci Domnul se va bucura din nou de
10 fericirea ta, cum se bucura de fericirea părinților tăi, dacă vei
asculta de glasul Domnului, Dumnezeului tău, păzind porun-
cile și rînduielile Lui scrise în cartea aceasta a legii, dacă te
vei întoarce la Domnul, Dumnezeul tău, din toată inima ta
11 și din tot sufletul tău. Porunca aceasta pe care ți-o dau eu
azi, nu este mai pesus de puterile tale, nici departe de tine.
12 Nu este în cer, ca să zici: “Cine se va sui pentru noi în cer
13 și să ne-o aducă, pentru ca s’o auzim și s’o împlinim?” Nu
este nici dincolo de mare, ca să zici: “Cine va trece pentru
noi dincolo de mare și să ne-o aducă, pentru ca s’o auzim și
14 s’o împlinim?” Dimpotrivă, este foarte aproape de tine, în
15 gura ta și în inima ta, ca s’o îplinești. Iată, îți pun azi
16 înaintea viața și binele, moartea și răul. Căci îți poruncesc azi
să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, să umbli pe căile Lui,
și să păzești poruncile Lui, legile Lui și rînduielile Lui, ca să
trăiești și să te înmulțești, și ca Domnul, Dumnezeul tău să te
17 binecuvinteze în țara pe care o vei lua în stăpînire. Dar dacă
inima ta se va abate, dacă nu vei asculta, și te vei lăsa amăgit
18 să te închini înaintea altor dumnezei și să le slujești, vă spun
astăzi că veți peri, și nu veți avea zile multe în țara pe care o
19 veți lua în stăpînire, după ce veți trece Iordanul. Iau azi cerul
și pămîntul martori împotriva voastră că ți-am pus înaintea vi-
ața și moartea, binecuvîntarea și blestemul. Alege viața, ca să
20 trăiești, tu și sămînța ta, iubind pe Domnul, Dumnezeul tău,
ascultînd de glasul Lui, și lipindu-te de El: căci de aceasta
atîrnă viața ta și lungimea zilelor tale, și numai așa vei putea
locui în țara pe care a jurat Domnul că o va da părinților tăi,
lui Avraam, Isaac și Iacov”.

31 Moise s’a dus și a mai spus următoarele cuvinte întregu-
2 lui Israel: “Astăzi”, le-a zis el, “eu sînt în vîrstă de o sută
douăzeci de ani: nu voi mai putea merge în fruntea voastră
3 și Domnul mi-a zis: “Tu să nu treci Iordanul!” Domnul,

Dumnezeul tău, va merge El însuș înaintea ta, va nimici neamurile acestea dinaintea ta, și vei pune stăpînire pe ele. Iosua va merge înaintea ta, cum a spus Domnul. Domnul va face neamurilor acestora cum a făcut lui Sihon și Og, împărații Amoriților și țării lor, pe cari i-a nimicit. Domnul vi le va da în mînă, și le veți face după poruncile pe cari vi le-am dat. 'ntăriți-vă și îmbărbătați-vă! Nu vă temeți și nu vă înspăimîntați de ei, căci Domnul, Dumnezeul tău, va merge El însuș cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa". Moise a chemat pe Iosua, și i-a zis în fața întregului Israel: "ntărește-te și îmbărbătează-te. Căci tu vei intra cu poporul acesta în țara pe care Domnul a jurat părinților lor că le-o va da, și tu îi vei pune în stăpînirea ei. Domnul însuș va merge înaintea ta, El însuș va fi cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa; nu te teme, și nu te spăimînta!" Moise a scris legea aceasta, și a încredințat-o preoților, fiii lui Levi, cari duceau chivotul legămîntului Domnului, și tuturor bătrînilor lui Israel. Moise le-a dat porunca aceasta: "La fiecare șapte ani, pe vremea anului iertării, la sărbătoarea corturilor, cînd tot Israelul va veni să se înfățișeze înaintea Domnului, Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege El, să citești legea aceasta înaintea întregului Israel, în auzul lor. Să strîngi poporul, bărbații, femeile, copiii și străinul care va fi în cetățile tale, ca să audă, și să învețe să se teamă de Domnul, Dumnezeul vostru, să păzească și să împlinească toate cuvintele legii acesteia. Pentruca și copiii lor, cari n'o vor cunoaște, s'o audă, și să învețe să se teamă de Domnul, Dumnezeul vostru, în tot timpul cît veți trăi în țara pe care o veți lua în stăpînire, după ce veți trece Iordanul." Domnul a zis lui Moise: "Iată că se apropie clipa cînd vei muri. Cheamă pe Iosua, și înfățișați-vă în cortul întîlnirii. Eu voi da poruncile Mele." Moise și Iosua s'au dus și s'au înfățișat în cortul întîlnirii. Și Domnul S'a arătat în cort, într'un stîlp de nor: și stîlpul de nor s'a oprit la ușa cortului. Domnul a zis lui Moise: "Iată, tu vei adormi împreună cu părinții tăi. Și poporul acesta se va scula și va curvi după dumnezeii străini ai țării în care intră. Pe Mine Mă va părăsi, și va călca legămîntul Meu, pe care l-am încheiat cu el.

17 'n ziua aceea, Mă voi aprinde de mînie împotriva lui. 'i voi
părăsi, și-Mi voi ascunde Fața de ei. El va fi prăpădit, și-l vor
ajunge o mulțime de rele și necazuri; și atunci va zice: „Oare nu
m'au ajuns aceste rele din pricină că Dumnezeuul meu nu este
18 în mijlocul meu? Și Eu 'mi voi ascunde Fața în ziua aceea,
din pricina tot răului pe care-l va face, întorcîndu-se spre alți
19 dumnezei. Acum, scrieți-vă cîntarea aceasta. 'nvață pe copiii
din Israel s'o cînte, pune-le-o în gură, și cîntarea aceasta să-
20 Mi fie martoră împotriva copiilor lui Israel. Căci voi duce
pe poporul acesta în țara pe care am jurat părinților lui că
i-o voi da, țară unde curge lapte și miere; el va mînca, se va
sătura și se va îngrășa; apoi se va întoarce la alți dumnezei și
le va sluji, iar pe Mine Mă va nesocoti și va călca legămîntul
21 Meu. Cînd va fi lovit atunci cu o mulțime de rele și necazuri,
cîntarea aceasta, care nu va fi uitată și pe care uitarea n'o va
șterge din gura urmașilor, va sta ca martoră împotriva acestui
popor. Căci Eu îi cunosc pornirile, cari se arată și azi, înainte
chiar ca să-l fi dus în țara pe care am jurat că i-o voi da”.

22 'n ziua aceea, Moise a scris cîntarea aceasta, și a învățat pe
23 copiii lui Israel s'o cînte. Domnul a poruncit lui Iosua, fiul
lui Nun, și a zis: “ntărește-te și îmbărbătează-te, căci tu vei
duce pe copiii lui Israel în țara pe care am jurat că le-o voi da;
24 și Eu însumi voi fi cu tine”. Dupăce a isprăvit Moise în totul
25 de scris într'o carte cuvintele legii acesteia, a dat următoarea
poruncă Leviților, cari duceau chivotul legămîntului Domnu-
26 lui: “Luați cartea aceasta a legii, și puneți-o lîngă chivotul
legămîntului Domnului, Dumnezeuului vostru, ca să fie acolo
27 ca martoră împotriva ta. Căci eu îți cunosc duhul tău de
răzvrătire și încăpățînarea ta cea mare. Dacă vă răzvrățiți voi
împotriva Domnului cît trăiesc eu încă în mijlocul vostru, cu
28 cît mai răzvrățiți veți fi după moartea mea! Strîngeți înain-
tea mea pe toți bătrînii semințiilor voastre și pe căpeteniile
oștirii voastre; voi spune cuvintele acestea în fața lor, și voi
29 lua martor împotriva lor cerul și pămîntul. Căci știu că după
moartea mea vă veți strica, și vă veți abate dela calea pe care
v'am arătat-o; și în cele din urmă vă va ajunge nenorocirea,
dacă veți face ce este rău înaintea Domnului, pînă acolo încît

să-L mîniați prin lucrul mînilor voastre”. Moise a rostit toate 30
cuvintele cîntării acesteia, în fața întregii adunări a lui Israel:

“Luați aminte ceruri, și voi vorbi; Ascultă, pămîntule, cu- **32**
vintele gurii mele. Ca ploaia să curgă învățăturile mele, Ca 2
roua să cadă cuvîntul meu, Ca ploaia repede pe verdeață, Ca
picăturile de ploaie pe iarbă! Căci voi vesti Numele Domnu- 3
lui. Dați slavă Dumnezeului nostru! El este Stînca; lucrările 4
Lui sînt desăvîrșite, Căci toate căile Lui sînt drepte; El este
un Dumnezeu credincios și fără nedreptate, El este drept și
curat. Ei s’au stricat; Netrebncia copiilor Lui, este rușinea 5
lor! Neam îndărătnic și stricat! Pe Domnul îl răsplățiți ast- 6
fel! Popor nechibzuit și fără înțelepciune! Nu este El oare
Tatăl tău, care te-a făcut, Te-a întocmit, și ți-a dat ființă?
Adu-ți aminte de zilele din vechime, Socotește anii, vîrstă de 7
oameni după vîrstă de oameni, ’ntreabă pe tatăl tău, și te va
învăța, Pe bătrînii tăi, și îți vor spune. Cînd Cel Prea ’nalt 8
a dat o moștenire neamurilor, Cînd a despărțit pe copiii oa-
menilor, A pus hotare popoarelor, După numărul copiilor lui
Israel, Căci partea Domnului, este poporul Lui, Iacov este 9
partea Lui de moștenire. El l-a găsit într’un ținut pustiu, 10
'ntr’o singurătate plină de urlete înfricoșate; L-a înconjurat,
l-a îngrijit, Și l-a păzit ca lumina ochiului Lui. Ca vultu- 11
rul care își scutură cuibul, Sboară deasupra puilor, ’și întinde
aripile, îi ia, Și-i poartă pe penele lui: Așa a călăuzit Dom- 12
nul singur pe poporul Său, Și nu era niciun dumnezeu străin
cu El. L-a suit pe înălțimile țării, Și Israel a mîncat roadele 13
cîmpului, I-a dat să sugă miere din stîncă, Untdelemnul care
iese din stînca cea mai tare, Untul dela vaci și laptele oilor, 14
Cu grăsimea mieilor, A berbecilor din Basan și a țăpilor, Cu
grăsimea grîului, Și ai băut vinul, sîngele strugurelui. Israel 15
s’a îngrășat, și a asvîrlit din picior; -Te-ai îngrășat, te-ai în-
groșat și te-ai lățit! -Și a părăsit pe Dumnezeu, Ziditorul lui,
A nesocotit Sînca mîntuirii lui, L-au întăritat la gelozie prin 16
dumnezei străini, L-au mîniat prin urîciuni; Au adus jertfe 17
dracilor, unor idoli cari nu sînt dumnezei, Unor dumnezei pe
cari nu-i cunoșteau, Dumnezei noi, veniți de curînd, De cari
nu se temuseră părinții voștri. Ai părăsit Stînca cea care te-a 18

19 născut, Și ai uitat pe Dumnezeu, care te-a întocmit. Dom-
nul a văzut lucrul acesta, și S'a mâniat, S'a supărat pe fiii
20 și fiicele Lui. El a zis: "mi voi ascunde Fața de ei, Și voi
vedea care le va fi sfârșitul, Căci sînt un neam stricat, Șînt
21 niște copii necredincioși. Mi-au întăritat gelozia prin ceea ce
nu este Dumnezeu, M'au mâniat prin idolii lor deșerti; Și Eu îi
voi întărita la gelozie printr'un popor care nu este un popor.
22 'i voi mînia printr'un neam fără pricepere. Căci focul mîniei
Mele s'a aprins, Și va arde pînă în fundul locuinței morților,
Va nimici pămîntul și roadele lui, Va arde temeliile munților.
23 Voi îngrămădi toate nenorocirile peste ei, 'mi voi arunca toate
24 săgețile împotriva lor. Vor fi topiți de foame, stinși de friguri,
Și de boli cumplite; Voi trimete în ei dinții fiarelor sălbatice Și
25 otrava șerpilor. Afară, vor peri de sabie, Și înlăuntru, vor peri
de groază: Și tînărul și fata, Și copilul de țîță ca și bătrînul.
26 Voiam să zic: ',i voi lua cu o suflare', Le voi șterge pomenirea
27 dintre oameni! Dar Mă tem de ocările vrăjmașului, Mă tem
ca nu cumva vrăjmașii lor să se amăgească, Și să zică: ',Mîna
noastră cea puternică, Și nu Domnul a făcut toate aceste lu-
28 cruri'. Ei nu sînt un neam care și-a pierdut bunul simț, Și nu-i
29 pricepere în ei. Dacă ar fi fost înțelepți, ar înțelege, Și s'ar
30 gândi la ce li se va întîmpla. Cum ar urmări unul singur o
mie din ei, Și cum ar pune doi pe fugă zece mii, Dacă nu i-ar fi
31 vîndut Stînca, Dacă nu i-ar fi vîndul Domnul? Căci stînca lor
nu este ca Stînca noastră, Vrăjmașii noștri înșiși sînt judecă-
32 tori în această privință. Ci vița lor este din sadul Sodomei
Și din ținutul Gomorei; Strugurii lor sînt struguri otrăviți,
33 Bobițele lor sînt amare; Vinul lor este venin de șerpi, Este
34 otravă cumplită de aspidă. Oare nu este ascuns lucrul acesta
35 la Mine, Pecetluit în comorile Mele? A Mea este răsbunarea
și Eu voi răsplăti, Cînd va începe să le alunece piciorul! Căci
ziua nenorocirii lor este aproape, Și ceea ce-i așteaptă nu va
36 zăbovi." - Domnul va judeca pe poporul Său, Dar va avea
milă de robii Săi, Văzînd că puterea le este sleită, Și că nu mai
37 este nici rob nici slobod. El va zice: "Unde sînt dumnezeii
38 lor, Stînca aceea care le slujea de adăpost, Dumnezeii aceia
cari mînceau grăsimea jertfelor lor, Cari beau vinul jertfelor lor

de băutură? Să se scoale, să vă ajute, Și să vă ocrotească! Să 39
știți dar că Eu sînt Dumnezeu, Și că nu este alt dumnezeu afară
de Mine; Eu dau viață și Eu omor, Eu rănesc și Eu tîmăduiesc,
Și nimeni nu poate scoate pe cineva din mîna Mea. Căci 40
'mi ridic mîna spre cer, Și zic: ,Cît este de adevărat că trăiesc
în veci, Atît este de adevărat că atunci cînd voi ascuți ful- 41
gerul săbiei Mele, Și voi pune mîna să fac judecată, Mă voi
răzbuna împotriva protivnicilor Mei, Și voi pedepsi pe cei ce
Mă urăsc; Sabia Mea le va înghiți carnea, Și-Mi voi îmbăta 42
săgețile de sînge, De sîngele celor uciși și prinși, Din capetele
frunțașilor vrăjmașului.' Neamuri, cîntați laudele poporului 43
Lui! Căci Domnul răzbună sîngele robilor Săi, El Se răzbună
împotriva protivnicilor Săi, Și face ispășire pentru țara Lui,
pentru poporul Lui." Moise a venit și a rostit toate cuvintele 44
cîntării acesteia în fața poporului; Iosua, fiul lui Nun, era cu
el. După ce a isprăvit Moise de rostit toate cuvintele acestea 45
înainte de întregului Israel, le-a zis: "Puneți-vă la inimă toate
cuvintele pe cari vă jur astăzi să le porunciți copiilor voștri,
ca să păzească și să îplinească toate cuvintele legii acesteia.
Căci nu este un lucru fără însemnătate pentru voi; este viața 47
voastră, și prin aceasta vă veți lungi zilele în țara pe care o
veți lua în stăpînire, după ce veți trece Iordanul. 'n aceeaș 48
zi, Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: ,Suie-te pe muntele 49
acesta Abarim, pe muntele Nebo în țara Moabului, în fața Ier-
ihonului; și privește țara Canaanului pe care o dau în stăpînire
copiilor lui Israel. Tu vei muri pe muntele pe care te vei sui, 50
și vei fi adăugat la poporul tău, după cum Aaron, fratele tău,
a murit pe muntele Hor și a fost adăugat la poporul lui, pen- 51
trucă ați păcătuit împotriva Mea în mijlocul copiilor lui Israel,
lîngă apele Meriba, la Cades, în pustia Țin, și nu M'ați sfințit
în mijlocul copiilor lui Israel. Tu vei vedea doar de departe 52
țara dinaintea ta; dar nu vei intra în țara pe care o dau copiilor
lui Israel.'

Iată binecuvîntarea cu care Moise, omul lui Dumnezeu, a **33**
binecuvîntat pe copiii lui Israel, înainte de moartea lui. El a 2
zis: ,Domnul a venit din Sinai, Și a răsărit peste ei din Seir,
A strălucit din muntele Paran, Și a ieșit din mijlocul zecilor

3 de mii de sfinți, Avînd în dreapta Lui focul legii. Da, El
iubește popoarele; Toți sfinții sînt în mîna Ta. Ei au stătut
4 la picioarele Tale, Au primit cuvintele Tale. Moise ne-a dat
5 legea, Moștenirea adunării lui Iacov. El era împărat în Israel,
Cînd se adunau căpeteniile poporului Și semințiile lui Israel.
6 Trăiască Ruben și să nu moară, Și bărbații lui să fie mulți la
7 număr; Iată ce a zis despre Iuda: „Ascultă, Doamne, glasul
lui Iuda, Și adu-l la poporul lui. Puternice să-i fie mîinile,
8 Și să-i fii în ajutor împotriva vrăjmașilor lui; Despre Levi
a zis: „Tumim și urim au fost încredințați bărbatului sfînt,
Pe care l-ai ispitit la Masa, Și cu care Te-ai certat la apele
9 Meriba.” Levi a zis despre tatăl său și despre mama sa: „Nu
i-am văzut; Și despre frații lui: „Nu vă cunosc; Iar de copii
n'a vrut să mai știe.” Căci ei păzesc Cuvîntul Tău, Și țin
10 legămîntul Tău; Ei învață pe Iacov poruncile Tale, Și pe Israel
legea Ta; Ei pun tămîie subt nările Tale, Și ardere de tot pe
11 altarul Tău. Binecuvîntează tăria lui, Doamne! Primește
lucrarea mîinilor lui! Frînge șalele protivnicilor lui, Și vrăjmașii
12 lui să nu se mai scoale!” Despre Benjamin a zis: “El este
prea iubitul Domnului, El va locui la adăpost lîngă Dînsul.
Domnul îl va ocroti totdeauna, Și se va odihni între umerii
13 Lui.” Despre Iosif a zis: “Țara lui va primi dela Domnul, ca
semn de binecuvîntare, Cel mai bun dar al cerului, roua, Cele
14 mai bune ape cari sînt jos, Cele mai bune roade ale soarelui,
15 Cele mai bune roade ale fiecărei luni, Cele mai bune roduri
din munții cei vechi, Cele mai bune roade de pe dealurile cele
16 vecinice, Cele mai bune roade ale pămîntului și din tot ce
cuprinde el. Bunăvoința Celui ce S'a arătat în rug Să vină
peste capul lui Iosif, Pe creștetul capului domnului fraților
17 lui! El are frumuseța întîiului născut al taurului; Coarnele lui
sînt cum sînt coarnele bivolului; Cu ele va împunge pe toate
popoarele, Pînă la marginile pămîntului: Ele sînt zecile de mii
18 ale lui Efraim, Ele sînt miile lui Manase.” Despre Zabulon
a zis: “Bucură-te, Zabuloane, de alergările tale, Și tu, Isahar,
19 de corturile tale! Ei vor chema popoarele pe munte; Acolo,
vor aduce jertfe de dreptate, Căci vor suga bogăția mării, Și
20 comorile ascunse în nisip.” Despre Gad a zis: “Binecuvîntat

să fie cine lărgește pe Gad: Gad se odihnește ca un leu, și sfîșie la brațe și capete. El a ales cea dintîi parte a țării, 21
 Căci acolo stă ascunsă moștenirea legiuitorului; El a mers cu frunțașii poporului, A adus la îndeplinire dreptatea Domnului, Și poruncile Lui față de Israel.” Despre Dan a zis: “Dan este 22
 un pui de leu, Care s’aruncă din Basan.” Despre Neftali a zis: 23
 “Neftali, sătul de bunăvoință, Și copleșit cu binecuvîntări dela Domnul, Ia în stăpînire partea de apus și miazăzi!” Despre 24
 Așer a zis: “Binecuvîntat să fie Așer între copiii lui Israel! Plăcut să fie fraților lui, Și să-și moaie piciorul în untdelemn! Zăvoarele tale să fie de fer și de aramă, Și puterea ta să țină 25
 cît zilele tale!” Nimeni nu este ca Dumnezeuul lui Israel, El 26
 trece pe ceruri ca să-ți vină în ajutor, Trece cu măreție pe nori. Dumnezeuul cel vecinic este un loc de adăpost, Și sub brațele 27
 Lui cele vecinice este un loc de scăpare. El a izgonit pe vrăjmaș dinaintea ta, Și a zis: “Nimicește-l.” Israel este fără frică în 28
 locuința lui, Isvorul lui Iacov este deoparte ’ntr’o țară plină de grîu și de must, Și cerul lui picură roua. Ferice de tine, 29
 Israele! Cine este ca tine, Un popor mîntuit de Domnul, Scutul care îți dă ajutor, Și sabia care te face slăvit? Vrăjmașii tăi vor face pe prietenii înaintea ta, Și tu vei călca peste înălțimile lor.”

Moise s’a suit din cîmpia Moabului pe muntele Nebo, pe 34
 vîrfurile muntelui Pisga, în fața Ierihonului. Și Domnul i-a arătat toată țara: dela Galaad pînă la Dan, tot ținutul lui Neftali, țara lui Efraim și Manase, toată țara lui Iuda pînă la marea de apus, partea de miază-zi, împrejurimile Iordanului, valea Ierihonului, cetatea finicilor, pînă la Țoar. Domnul 4
 i-a zis: “Aceasta este țara pe care am jurat că o voi da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, zicînd: ‘O voi da seminței tale.’ Ți-am arătat ca s’o vezi cu ochii tăi; dar nu vei intra în ea.” Moise, robul Domnului, a murit acolo, în țara Moabului, după 5
 porunca Domnului. Și Domnul l-a îngropat în vale, în țara Moabului, față în față cu Bet-Peor. Nimeni nu i-a cunoscut mormîntul pînă în ziua de azi. Moise era în vîrstă de o sută 7
 douăzeci de ani cînd a murit; vederea nu-i slăbise, și puterea nu-i trecuse. Copiii lui Israel au plîns pe Moise treizeci de 8

zile, în câmpia Moabului; și zilele acelea de plîns și de jale pentru Moise s'au sfîrșit. Iosua, fiul lui Nun, era plin de duhul înțelepciunii, căci Moise își pusese mîinile peste el. Copiii lui Israel au ascultat de el, și au făcut potrivit cu poruncile pe
10 cari le dăduse lui Moise Domnul. 'n Israel nu s'a mai ridicat prooroc ca Moise, pe care Domnul să-l fi cunoscut față în față.
11 Niciunul nu poate fi pus alături de el, în ce privește toate semnele și minunile pe cari a trimis Dumnezeu să le facă în țara Egiptului împotriva lui Faraon, împotriva supușilor lui și împotriva întregii țări, și în ce privește toate semnele înfricoșătoare pe cari le-a făcut Moise cu mînă tare înaintea întregului
12 Israel.

IOSUA

După moartea lui Moise, robul Domnului, Domnul **1**
a zis lui Iosua, fiul lui Nun, slujitorul lui Moise:
“Robul Meu Moise a murit: acum, scoală-te, treci **2**
Iordanul acesta, tu și tot poporul acesta, și intrați
în țara pe care o dau copiilor lui Israel. Orice loc pe care- **3**
l va călca talpa piciorului vostru, vi-l dau, cum am spus lui
Moise. Ținutul vostru se va întinde dela pustie și Liban pînă **4**
la rîul cel mare, rîul Eufrat, toată țara Hetiților, și pînă la
marea cea mare, spre apusul soarelui. Nimeni nu va putea **5**
să stea împotriva ta, cît vei trăi. Eu voi fi cu tine, cum am
fost cu Moise; nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi. ’ntărește- **6**
te și îmbărbătează-te, căci tu vei da în stăpînire poporului
acestuia țara pe care am jurat părinților lor că le-o voi da.
’ntărește-te numai, și îmbărbătează-te, lucrînd cu credincioșie **7**
după toată legea pe care ți-a dat-o robul Meu Moise; nu te
abate dela ea nici la dreapta nici la stînga, ca să isbutești în
tot ce vei face. Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de **8**
gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutînd să faci tot ce
este scris în ea; căci atunci vei izbîndi în toate lucrările tale,
și atunci vei lucra cu înțelepciune. Nu ți-am dat Eu oare **9**
porunca aceasta: ,’ntărește-te și îmbărbătează-te? Nu te în-
spăimînta și nu te îngrozi, căci Domnul, Dumnezeuul tău, este
cu tine în tot ce vei face.” Iosua a dat căpeteniilor oștirii **10**
poporului următoarea poruncă: “Treceți prin tabără, și iată **11**
ce să porunciți poporului: ,Pregătiți-vă merinde, căci peste
trei zile veți trece Iordanul acesta ca să mergeți să cucerii
țara, pe care v’o dă în stăpînire Domnul, Dumnezeuul vostru.”
Iosua a zis Rubeniților, Gadiților și jumătății din seminția lui **12**
Manase: “Aduceți-vă aminte ce v’a poruncit Moise, robul **13**
Domnului, cînd a zis: ,Domnul, Dumnezeuul vostru, v’a dat
odihnă, și v’a dat țara aceasta. Nevestele voastre, pruncii **14**
voștri și vitele voastre să rămînă în țara pe care v’a dat-o

Moise dincoace de Iordan; dar voi toți bărbații voinici, să treceți înarmați înaintea fraților voștri, și să-i ajutați, pînă ce Domnul va da odihnă fraților voștri ca și vouă, și pînă ce vor fi și ei în stăpînirea țării pe care le-o dă Domnul, Dumnezeuul vostru. Apoi să vă întoarceți să stăpîniți țara care este moșia voastră, și pe care v'a dat-o Moise, robul Domnului, dincoace de Iordan, spre răsăritul soarelui.” Ei au răspuns lui Iosua, și au zis: “Vom face tot ce ne-ai poruncit, și ne vom duce ori unde ne vei trimete. Te vom asculta în totul, cum am ascultat pe Moise. Numai Domnul, Dumnezeuul tău, să fie cu tine, cum a fost cu Moise! Orice om care se va răzvrăti împotriva poruncii tale, și care nu va asculta de tot ce-i vei porunci, să fie pedepsit cu moartea! întărește-te numai, și îmbărbătează-te!”

2 Iosua, fiul lui Nun, a trimis în ascuns din Sitim doi oameni, ca iscoade, zicîndu-le: “Duceți-vă de cercetați țara, și mai ales Ierihonul.” Cei doi oameni au plecat, și au ajuns în casa unei curve, care se chema Rahav, și s'au culcat acolo. S'a dat de știre împăratului din Ierihon, și i-au spus: “Iată că niște oameni dintre copiii lui Israel au venit aici, astă noapte, ca să iscodească țara.” Împăratul Ierihonului a trimis la Rahav să-i spună: “Scoate afară pe bărbații cari au venit la tine, și cari au intrat în casa ta; căci au venit să iscodească țara.” Femeia a luat pe cei doi bărbați, și i-a ascuns; și a zis: “Este adevărat că bărbații aceștia au venit la mine, dar nu știam de unde sînt; și, fiindcă poarta a trebuit să se închidă noaptea, bărbații aceștia au ieșit afară; nu știu unde s'au dus: grăbiți-vă de-i urmăriți, și-i veți ajunge.” Ea îi suise pe acoperiș, și-i ascunsese sub niște mănunchiuri de in, pe care-l întinsese pe acoperiș. Oamenii aceia i-au urmărit pe drumul care duce la vadul Iordanului, și după ce au ieșit ei, s'a închis poarta. Înainte de a se culca iscoadele, Rahav s'a suit la ei pe acoperiș, și le-a zis: “Știu că Domnul v'a dat țara aceasta, căci ne-a apucat groaza de voi, și toți locuitorii țării tremură înaintea voastră. Fiindcă am auzit cum, la ieșirea voastră din Egipt, Domnul a secat înaintea voastră apele mării Roșii, și am auzit ce ați făcut celor doi împărați ai Amoriților dincolo de Iordan, lui Sihon și Og, pe cari i-ați nimicit cu desăvîrșire. De cînd

am auzit lucrul acesta, ni s'a tăiat inima, și toți ne-am pierdut
nădejdea înaintea voastră; căci Domnul, Dumnezeul vostru,
este Dumnezeu sus în ceruri și jos pe pământ. Și acum, vă 12
rog, jurați-mi pe Domnul că veți avea față de casa tatălui meu
aceeaș bunăvoință pe care am avut-o eu față de voi. Dați-mi
un semn de încredințare că veți lăsa cu viață pe tatăl meu, 13
pe mama mea, pe frații mei, pe surorile mele, și pe toți ai lor,
și că ne veți scăpa dela moarte." Bărbații aceia i-au răspuns: 14
"Sîntem gata să murim pentru voi, dacă nu ne dați pe față;
și cînd Domnul ne va da țara aceasta, ne vom purta cu tine
cu bunăvoință și credincioșie." Ea i-a pogorît cu o funie pe 15
fereastră, căci casa în care locuia era lîngă zidul cetății. Și 16
le-a zis: "Duceți-vă spre munte, ca să nu vă întîlnească ceice
vă urmăresc; ascundeți-vă acolo trei zile, pînă se vor întoarce;
după aceea, să vă vedeți de drum." Bărbații aceia i-au zis: 17
"Iată cum vom fi deslegați de jurămîntul pe care ne-ai pus să-l
facem. La intrarea noastră în țară, leagă funia aceasta de 18
fir cîrmiziu la fereastra prin care ne-ai pogorît, și strînge la
tine în casă pe tatăl tău, pe mama ta, pe frații tăi, și pe toată
familia tatălui tău. Dacă vreunul din ei va ieși pe poarta casei 19
tale, ca să meargă afară pe uliță, sîngele lui va cădea asupra
capului lui, și noi vom fi nevinovați: dar dacă va pune cineva
mîna pe vreunul din ceice vor fi cu tine în casă, sîngele lui va
cădea asupra capului nostru. Și dacă ne vei da pe față, vom 20
fi deslegați de jurămîntul pe care ne-ai pus să-l facem." Ea 21
a răspuns: "Fie după cuvintele voastre." Și-a luat rămas bun
dela ei, și ei au plecat. Ea a legat funia cîrmizie la fereastră.
Ei au plecat, și au ajuns la munte, unde au rămas trei zile, 22
pînă s'au întors cei cari-i urmăreau. Cei care-i urmăreau i-au
căutat pe tot drumul, dar nu i-au găsit. Cei doi oameni s'au 23
întors, s'au pogorît din munte, și au trecut Iordanul. Au venit
la Iosua, fiul lui Nun, și i-au istorisit tot ce li se întîmplase.
Ei au zis lui Iosua: "Cu adevărat, Domnul a dat toată țara în 24
mînile noastre, și toți locuitorii țării tremură înaintea noastră."

Iosua, sculîndu-se disdedimează, a pornit din Sitim cu **3**
toți copiii lui Israel. Au ajuns la Iordan; și au rămas acolo
peste noapte, înainte de a trece. După trei zile, căpeteniile 2

3 oastei au trecut prin tabără, și au dat poporului următoarea
poruncă: “Cînd veți vedea chivotul legămîntului Domnului,
Dumnezeului vostru, dus de preoți, cari sînt din neamul Lev-
iților, să plecați din locul în care sînteți, și să porniți după el.
4 Dar între voi și el să fie o depărtare de aproape două mii de
coți: să nu vă apropiați de el. El vă va arăta drumul pe care
trebuie să-l urmați, căci n’ăți mai trecut pe drumul acesta.”
5 Iosua a zis poporului: “Sfințiți-vă, căci mîne Domnul va face
6 lucruri minunate în mijlocul vostru.” Și Iosua a zis preoților:
“Luați chivotul legămîntului, și treceți înaintea poporului.” Ei
au luat chivotul legămîntului, și au pornit înaintea poporului.
7 Domnul a zis lui Iosua: “Astăzi, voi începe să te înalț înain-
tea întregului Israel, ca să știe că voi fi cu tine cum am fost cu
8 Moise. Să dai următoarea poruncă preoților cari duc chivotul
legămîntului: ,Cînd veți ajunge la marginea apelor Iordanu-
9 lui, să vă opriți în Iordan.” Iosua a zis copiilor lui Israel:
“Apropiați-vă, și ascultați cuvintele Domnului, Dumnezeului
10 vostru.” Iosua a zis: “Prin aceasta veți cunoaște că Dum-
nezeul cel viu este în mijlocul vostru, și că va izgoni dinaintea
voastră pe Cananiți, pe Hetiți, pe Heviți, pe Fereziti, pe Ghir-
11 gasiți, pe Amoriți și pe Iebusiți: Iată, chivotul legămîntului
Domnului întregului pămînt va trece înaintea voastră în Ior-
12 dan. Acum, luați doisprezece bărbați din semințiile lui Israel,
cîte un bărbat de fiecare seminție. Și de îndată ce preoții cari
duc chivotul Domnului, Dumnezeului întregului pămînt, vor
pune talpa piciorului în apele Iordanului, apele Iordanului se
14 vor despica în două, și anume ape cari se pogoară din sus, se
Iordanul, și preoții cari duceau chivotul legămîntului au por-
15 nit înaintea poporului. Cînd preoții, cari duceau chivotul, au
ajuns la Iordan, și cînd li s’au muiat picioarele în marginea
apei, -căci Iordanul se varsă peste toate malurile lui în tot
16 timpul secerișului, -apele cari se pogoară din sus s’au oprit,
și s’au înălțat grămadă, la o foarte mare depărtare de lîngă
cetatea Adam, care este lîngă Țartan; iar cele ce se pogorau
spre marea cîmpiei, care este marea Sărată, s’au scurs de tot.
17 Poporul a trecut în fața Ierihonului. Preoții cari duceau chiv-

otul legământului Domnului s'au oprit pe uscat, în mijlocul Iordanului, în timp ce tot Israelul trecea pe uscat, pînă a isprăvit tot poporul de trecut Iordanul.

După ce a isprăvit tot poporul de trecut Iordanul, Domnul a 4
zis lui Iosua: „Ia doisprezece bărbați din popor, cîte un bărbat din fiecare seminție. Dă-le porunca următoare: ‚Luați de 2
aici, din mijlocul Iordanului, din locul unde s'au oprit preoții, douăsprezece pietre, pe cari să le duceți cu voi, și să le puneți în 3
locul unde veți petrece noaptea aceasta.‗ Iosua a chemat pe 4
cei doisprezece bărbați, pe cari i-a ales dintre copiii lui Israel, cîte un bărbat de fiecare seminție. Și le-a zis: „Treceți înaintea 5
chivotului Domnului, Dumnezeului vostru, în mijlocul Iordanului, și fiecare din voi să ia o piatră pe umăr, după numărul semințiilor copiilor lui Israel, pentru ca acesta să fie un semn 6
de aducere aminte în mijlocul vostru. Cînd vor întreba copiii voștri într'o zi: ‚Ce însemnează pietrele acestea pentru voi, să le spuneți: ‚Apele Iordanului s'au despicat în două înaintea 7
chivotului legământului Domnului; cînd a trecut chivotul Iordanul, apele Iordanului s'au despicat în două, și pietrele acestea să fie totdeauna o aducere aminte pentru copiii lui Israel.‗ Copiii lui Israel au făcut așa cum le poruncise Iosua. Au luat 8
douăsprezece pietre din mijlocul Iordanului, cum spusese lui Iosua Domnul, după numărul semințiilor copiilor lui Israel, le-au luat cu ei, și le-au pus în locul unde aveau să rămînă peste noapte. Iosua a ridicat și el douăsprezece pietre în mijlocul 9
Iordanului, în locul unde se opriseră picioarele preoților cari duceau chivotul legământului; și ele au rămas acolo pînă în ziua de azi. Preoții cari duceau chivotul au stătut în mijlocul Iordanului pînă la deplina împlinire a celor ce poruncise lui Iosua Domnul să spună poporului, potrivit cu tot ce poruncise Moise lui Iosua. Și poporul s'a grăbit să treacă. După ce a isprăvit 11
de trecut tot poporul, chivotul Domnului și preoții au trecut înaintea poporului. Fiii lui Ruben, fiii lui Gad, și jumătate 12
din seminția lui Manase, au trecut înarmați înaintea copiilor lui Israel, cum le spusese Moise. Aproape patruzeci de mii 13
de bărbați, pregătiți de război, au trecut gata de luptă înaintea Domnului în cîmpia Ierihonului. 'n ziua aceea, Domnul 14

a înălțat pe Iosua înaintea întregului Israel; și s'au temut de el, cum se temuseră de Moise, în toate zilele vieții lui. Domnul a zis lui Iosua: “Poruncește preoților cari duc chivotul mărturiei, să iasă din Iordan.” Și Iosua a poruncit preoților: “Ieșiți din Iordan.” Când au ieșit preoții, cari duceau chivotul legământului Domnului, din mijlocul Iordanului, și când au călcat cu talpa picioarelor pe uscat, apele Iordanului s'au întors la locul lor, și s'au revărsat ca mai înainte peste toate malurile lui. Poporul a ieșit din Iordan în ziua a zecea a lunii întii, și a tăbărit la Ghilgal, la marginea de răsărit a Ierihonului. Iosua a ridicat la Ghilgal cele douăsprezece pietre pe cari le luaseră din Iordan. El a zis copiilor lui Israel: “Când vor întreba copiii voștri într'o zi pe părinții lor: ,Ce însemnează pietrele acestea; să învățați pe copiii voștri, și să le spuneți: ,Israel a trecut Iordanul acesta pe uscat. Căci Domnul, Dumnezeuul vostru, a secat înaintea voastră apele Iordanului pînă ce ați trecut, după cum făcuse Domnul, Dumnezeuul vostru, la Marea Roșie, pe care a secat-o înaintea noastră pînă am trecut, pentru ca toate popoarele pămîntului să știe că mîna Domnului este puternică, și să vă temeți totdeauna de Domnul, Dumnezeuul vostru.”

5 Când au auzit toți împărații Amoriților dela apusul Iordanului, și toți împărații Cananiților de lîngă mare că Domnul secase apele Iordanului înaintea copiilor lui Israel pînă am trecut, li s'a tăiat inima și au rămas îngroziți înaintea copiilor lui Israel. 'n vremea aceea, Domnul a zis lui Iosua: “Fă-ți niște cuțite de piatră, și taie împrejur pe copiii lui Israel, a doua oară.” Iosua și-a făcut niște cuțite de piatră și a tăiat împrejur pe copiii lui Israel pe dealul Aralot. Iată pricina pentru care i-a tăiat Iosua împrejur. Tot poporul ieșit din Egipt, bărbații, toți oamenii de luptă muriseră în pustie, pe drum, după ieșirea lor din Egipt. Tot poporul acela ieșit din Egipt era tăiat împrejur; dar tot poporul născut în pustie, pe drum, după ieșirea din Egipt, nu fusese tăiat împrejur. Căci copiii lui Israel umblaseră patruzeci de ani prin pustie pînă la nimicirea întregului neam de oameni de război cari ieșiseră din Egipt și cari nu ascultaseră de glasul Domnului. Domnul le-a

jurat că nu-i va lăsa să vadă țara pe care jurase părinților lor
că ne-o va da, țară în care curge lapte și miere. 'n locul lor a 7
ridicat pe copiii lor; și Iosua i-a tăiat împrejur, căci erau netăi-
ați împrejur, pentrucă nu-i tăiaseră împrejur pe drum. După 8
ce a isprăvit de tăiat împrejur pe tot poporul, au rămas pe loc
în tabără pînă la vindecare. Domnul a zis lui Iosua: "Astăzi, 9
am ridicat ocară Egiptului de deasupra voastră." Și locului
aceluia i-au pus numele Ghilgal (Prăvălire) pînă în ziua de azi.
Copiii lui Israel au tăbărît la Ghilgal; și au prăznuit Paștele în 10
a patrusprezecea zi a lunii, spre seară, în cîmpia Ierihonului.
A doua zi de Paște au mîncat din grîul țării, azimi și boabe 11
prăjite; chiar în ziua aceea au mîncat. Mana a încetat a doua 12
zi de Paște, cînd au mîncat din grîul țării. Copiii lui Israel
n'au mai avut mană, ci au mîncat din roadele țării Canaan-
ului în anul acela. Pe cînd Iosua era lîngă Ierihon, a ridicat 13
ochii, și s'a uitat. Și iată un om stătea în picioare înaintea lui,
cu sabia scoasă din teacă în mînă. Iosua s'a dus spre el, și i-a
zis: "Ești dintre ai noștri sau dintre vrăjmașii noștri?" El a 14
răspuns: "Nu, ci Eu sînt Căpetenia oștirii Domnului, și acum
am venit." Iosua s'a aruncat cu fața la pămînt, s'a închinat, și
I-a zis: "Ce spune Domnul meu robului Său?" Și Căpetenia 15
oștirii Domnului a zis lui Iosua: "Scoate-ți încălțămintele din
picioare, căci locul pe care stai este sfînt." Și Iosua a făcut
așa.

Ierihonul era închis și întărit de teama copiilor lui Israel. 6
Nimeni nu ieșea din el și nimeni nu intra în el. Domnul a 2
zis lui Iosua: "Iată, dau în mîinile tale Ierihonul și pe îm-
păratul lui, pe vitejii lui ostași. 'nconjurați cetatea, voi toți 3
bărbații de război, dînd ocol cetății odată. Așa să faci șase
zile. Șapte preoți să poarte înaintea chivotului șapte trîmbițe 4
de corn de berbece; în ziua a șaptea, să înconjurați cetatea
de șapte ori, și preoții să sune din trîmbițe. Cînd vor suna 5
lung din cornul de berbece, și cînd veți auzi sunetul trîmbiței,
tot poporul să scoată mari strigăte. Atunci zidul cetății se va
prăbuși, și poporul să se suie, fiecare drept înainte." Iosua, 6
fiul lui Nun, a chemat pe preoți, și le-a zis: "Luați chivo-
tul legămîntului, și șapte preoți să poarte cele șapte trîmbițe

7 de corn de berbece înaintea chivotului Domnului.” Și a zis
poporului: “Porniți, înconjurați cetatea, și bărbații înarmați
8 să treacă înaintea chivotului Domnului.” După ce a vorbit
Iosua poporului, cei șapte preoți cari purtau înaintea Dom-
nului cele șapte trîmbițe de corn de berbece au pornit și au
sunat din trîmbițe. Chivotul legămîntului Domnului mergea
9 în urma lor. Bărbații înarmați mergeau înaintea preoților,
cari sunau din trîmbițe, și coada oștirii mergea după chivot;
10 în timpul mersului, preoții sunau din trîmbițe. Iosua dăduse
porunca aceasta poporului: “Voi să nu strigați, să nu vi se
audă glasul, și să nu vă iasă o vorbă din gură, pînă în ziua
11 cînd vă voi spune: „Strigați! Atunci să strigați.” Chivotului
Domnului a înconjurat cetatea, și i-a dat ocol odată; apoi au
12 intrat în tabără, și au rămas în tabără peste noapte. Iosua
s’a sculat cu noaptea’n cap, și preoții au luat chivotul Dom-
nului. Cei șapte preoți, cari purtau cele șapte trîmbițe de
corn de berbece înaintea chivotului Domnului, au pornit și au
sunat din trîmbițe. Bărbații înarmați mergeau înaintea lor, și
coada oștirii venea după chivotul Domnului; în timpul mersu-
14 lui, preoții sunau din trîmbițe. Au înconjurat cetatea odată,
a doua zi; apoi s’au întors în tabără. Au făcut acelaș lucru
15 timp de șase zile. ’n ziua a șaptea, s’au sculat în zorii zilei, și
au înconjurat în acelaș fel cetatea de șapte ori; aceasta a fost
16 singura zi cînd au înconjurat cetatea de șapte ori. A șaptea
oară, pe cînd preoții sunau din trîmbițe, Iosua a zis poporului:
17 “Strigați, căci Domnul v’a dat cetatea în mînă! Cetatea să
fie dată Domnului spre nimicire, ea și tot ce se află în ea; dar
să lăsați cu viață pe curva Rahav și pe toți cei ce vor fi cu
ea în casă, pentru că a ascuns pe solii pe cari-i trimeseserăm
18 noi. Feriți-vă numai de ceeace va fi dat spre nimicire; căci
dacă veți lua ceva din ceeace va fi dat spre nimicire, veți face
ca tabăra lui Israel să fie dată spre nimicire și o veți nenoroci.
19 Tot argintul și tot aurul, toate lucrurile de aramă și de fer,
să fie închinat Domnului, și să intre în vistieria Domnului.”
20 Poporul a scos strigăte, și preoții au sunat din trîmbițe. Cînd
a auzit poporul sunetul trîmbiței, a strigat tare, și zidul s’a
prăbușit; poporul s’a suit în cetate, fiecare drept înainte. Au

pus mîna pe cetate, și au nimicit-o cu desăvîrșire, trecînd prin 21
ascuțișul săbiei tot ce era în cetate, bărbați și femei, copiii și
bătrîni, pînă la boi, oi și măgari. Iosua a zis celor doi bărbați 22
cari iscodiseră țara: “Intrați în casa curvei, și scoateți din ea
pe femeia aceea și pe toți ai ei, cum i-ați jurat.” Tinerii, is- 23
coadele, au intrat și au scos pe Rahav, pe tatăl ei, pe mama ei,
pe frații ei, și pe toți ai ei; au scos afară pe toți cei din familia
ei, și i-au așezat afară din tabăra lui Israel. Cetatea au ars-o 24
împreună cu tot ce se afla în ea; numai argintul, aurul, și toate
lucrurile de aramă și de fier le-au pus în vistieria casei Dom-
nului. Iosua a lăsat cu viață pe curva Rahav, casa tatălui ei, 25
și pe toți ai ei; ea a locuit în mijlocul lui Israel pînă în ziua
de azi, pentrucă ascunsese solii, pe cari-i trimesese Iosua să is-
codească Ierihonul. Atunci a jurat Iosua, și a zis: “Blestemat 26
să fie înaintea Domnului omul care se va scula să zidească din
nou cetatea aceasta a Ierihonului! Cu prețul întîiului său nă-
scut îi va pune temelile și cu prețul celui mai tînăr fiu al lui îi
va așeza porțile!” Domnul a fost cu Iosua, și i s’a dus vestea 27
în toată țara.

Copiii lui Israel au păcătuit cu privire la lucrurile date spre 7
nimicire. Acan, fiul lui Carmi, fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah,
din seminția lui Iuda, a luat din lucrurile date spre nimicire.
Și Domnul S’a aprins de mînie împotriva copiilor lui Israel.
Iosua a trimes din Ierihon niște bărbați la Ai, care este lîngă 2
Bet-Aven, la răsărit de Betel. Și le-a zis: “Suiți-vă, și iscodiți
țara.” Și oamenii aceia s’au suit, și au iscodit cetatea Ai. S’au 3
întors la Iosua, și i-au spus: “Degeaba mai faci să mai meargă
tot poporul; două sau trei mii de oameni vor ajunge ca să bați
cetatea Ai; nu osteni tot poporul; căci oamenii aceia sînt puțin
la număr.” Aproape trei mii de oameni au pornit, dar au luat- 4
o la fugă dinaintea oamenilor din Ai. Oamenii din Ai le-au
omorît aproape treizeci și șase de oameni; i-au urmărit dela
poartă pînă la Șebarim, și i-au bătut la vale. Poporul a rămas
încremenit și cu inima moale ca apa. Iosua și-a sfîșiat hainele, 6
și s’a aruncat cu fața la pămînt pînă seara înaintea chivotului
Domnului, el și bătrîni lui Israel, și și-au presărat capul cu
țărînă. Iosua a zis: “Ah! Doamne Dumnezeule, pentruce ai 7

trecut pe poporul acesta Iordanul, ca să ne dai în mâinile Amoriților și să ne prăpădești? De am fi știut să rămânem de cealaltă parte a Iordanului! Dar Doamne, ce voi zice, după ce Israel a dat dosul înaintea vrăjmașilor lui? Cananiții și toți locuitorii țării vor afla; ne vor înconjura, și ne vor șterge numele de pe pământ. Și ce vei face Tu Numelui Tău celui mare?” Domnul a zis lui Iosua: “Scoală-te! Pentruce stai culcat astfel pe fața ta? Israel a păcătuit; au călcat legământul Meu pe care li l-am dat, au luat din lucrurile date spre nimicire, le-au furat și au mințit, și le-au ascuns printre lucrurile lor. De aceea copiii lui Israel nu pot să țină piept vrăjmașilor lor: vor da dosul în fața vrăjmașilor lor, căci sînt dați spre nimicire; Eu nu voi mai fi cu voi, dacă nu nimiciți ce este dat spre nimicire din mijlocul vostru. Scoală-te, sfințește poporul. Spune-le: ‘Sfintiți-vă pentru mine. Căci așa zice Domnul, Dumnezeuul lui Israel: ‘n mijlocul tău este un lucru dat spre nimicire, Israele; nu vei putea să ții piept vrăjmașilor tăi, pînă nu veți scoate lucrul dat spre nimicire din mijlocul vostru. Să vă apropiați mine dimineată după semințiile voastre; și seminția pe care o va arăta Domnul prin sorți se va apropia pe familii, și familia pe care o va arăta Domnul prin sorți se va apropia pe case, și casa pe care o va arăta Domnul prin sorți se va apropia pe bărbați. Cine va fi arătat prin sorți că a luat din ce era dat spre nimicire, va fi ars în foc, el și tot ce este al lui, pentru că a călcat legământul Domnului și a făcut o mișelie în Israel.” Iosua s’a sculat disdedimineață, și a apropiat pe Israel, după semințiile lui, și a fost arătată prin sorți seminția lui Iuda. A apropiat familiile lui Iuda, și a fost arătată prin sorți familia lui Zerah. A apropiat familia lui Zerah pe case, și a fost arătată prin sorți casa lui Zabdi. A apropiat casa lui Zabdi pe bărbați, și a fost arătat prin sorți Acan, fiul lui Carmi, fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah, din seminția lui Iuda. Iosua a zis lui Acan: “Fiule, dă slavă Domnului, Dumnezeului lui Israel, mărturisește și spune-mi ce ai făcut, nu-mi ascunde nimic”. Acan a răspuns lui Iosua, și a zis: “Este adevărat că am păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeului lui Israel, și iată ce am făcut. Am văzut în pradă o manta frumoasă

de Șinear, două sute de sicli de argint, și o placă de aur în greutate de cincizeci de sicli; le-am poftit, și le-am luat; iată, sînt ascunse în pămînt în mijlocul cortului meu, și argintul este pus subt ele”. Iosua a trimis niște oameni, cari au alergat în cort; și iată că lucrurile erau ascunse în cortul lui Acan, și argintul era subt ele. Le-au luat din mijlocul cortului, le-au adus lui Iosua și tuturor copiilor lui Israel, și le-au pus înaintea Domnului. Iosua și tot Israelul împreună cu el au luat pe Acan, fiul lui Zerah, argintul, mantaua, placa de aur, pe fiii și fiicele lui Acan, boii lui, măgarii, oile, cortul lui și tot ce era al lui; și i-au suit în valea Acor. Iosua a zis: “Pentru ce ne-ai nenorocit? Și pe tine te va nenoroci Domnul azi”. Și tot Israelul i-a ucis cu pietre. I-au ars în foc, i-au ucis cu pietre, și au ridicat peste Acan un morman mare de pietre, care se vede pînă în ziua de azi. Și Domnul S’a întors din iuțimea mîniei Lui. Din pricina acestei întîmplări s’a dat pînă în ziua de azi locului aceluia numele de valea Acor (Turburare).

Domnul a zis lui Iosua: “Nu te teme, și nu te spăimînta! Ia cu tine pe toți oamenii de război, scoală-te, suie-te împotriva cetății Ai. Iată că îți dau în mîinile tale pe împăratul din Ai și pe poporul lui, cetatea lui și țara lui. Să faci cetății Ai cum ai făcut Ierihonului și împăratului lui: să păstrați pentru voi numai prada de război și vitele. Pune niște oameni la pîndă înapoia cetății”. Iosua s’a sculat cu toți oamenii de război ca să se suie împotriva cetății Ai. A ales treizeci de mii de bărbați viteji, pe cari i-a pornit noaptea, și le-a dat următoarea poruncă: “Ascultați! Să vă puneți la pîndă înapoia cetății; să nu vă depărtați mult de cetate, și toți să fiți gata. Iar eu și tot poporul care este cu mine ne vom apropia de cetate. Și cînd vor ieși înaintea noastră, ca întîiaș dată, noi o s’o luăm la fugă dinaintea lor. Ei ne vor urmări pînă cînd îi vom trage departe de cetate, căci vor zice: „Fug dinaintea noastră, ca întîiaș dată; Și vom fugi dinaintea lor. Voi să ieșiți atunci delă pîndă și să puneți mîna pe cetate, și Domnul, Dumnezeuul vostru, o va da în mîinile voastre. După ce veți lua cetatea, să-i puneți foc, să faceți cum a zis Domnul: aceasta este porunca pe care v’o dau”. Iosua i-a pornit, și s’au dus de s’au așezat

la pîndă între Betel și Ai, la apus de Ai. Iar Iosua a petrecut
10 noaptea aceea în mijlocul poporului. Iosua s'a sculat dis de
dimineață, a cercetat poporul, și a pornit împotriva cetății Ai,
11 în fruntea poporului, el și bătrînii lui Israel. Toți oamenii de
război cari erau cu el s'au suit și s'au apropiat de cetate; cînd
au ajuns în fața cetății, au tăbărit la miază noapte de Ai, de
12 care erau despărțiți prin vale. Iosua a luat aproape cinci mii
de oameni, și i-a pus la pîndă între Betel și Ai, la apus de
13 cetate. După ce s'a așezat toată tabăra la miază noapte de
cetate, și cei de pîndă la apus de cetate, Iosua a înaintat în
14 noaptea aceea în mijlocul văii. Cînd a văzut împăratul cetății
Ai lucrul acesta, oamenii din Ai s'au sculat în grabă disded-
imineată, și au ieșit înaintea lui Israel, ca să-l bată. Împăratul
s'a îndreptat, cu tot poporul lui, spre un loc hotărît, înspre
cîmpie, și nu știa că înapoia cetății o mîna de oameni stăteau
15 la pîndă împotriva lui. Iosua și tot Israelul s'au prefăcut că
16 sînt bătuți, și au fugit pe drumul dinspre pustie. Atunci tot
poporul care era în cetate s'a strîns ca să-i urmărească. Au
17 urmărit pe Iosua și au fost trași departe din cetate. N'a ră-
mas niciun om în Ai și în Betel care să nu fi ieșit împotriva
lui Israel. Au lăsat cetatea deschisă, și au urmărit pe Israel.
18 Domnul a zis lui Iosua: "ntinde spre Ai sulița pe care o ai în
mîna, căci am s'o dau în mîna ta!" Și Iosua a întins spre cetate
19 sulița pe care o avea în mîna. Deîndată ce și-a întins mîna,
bărbații, cari stăteau la pîndă, au ieșit repede din locul unde
erau; au pătruns în cetate, au luat-o, și s'au grăbit de i-au pus
20 foc. Oamenii din Ai, uitîndu-se înapoi, au văzut fumul cetății
suindu-se spre cer, și n'au mai putut să scape în nici o parte.
Poporul care fugea spre pustie s'a întors împotriva celor ce-l
21 urmăreau; căci Iosua și tot Israelul, văzînd cetatea luată de
cei ce stăteau la pîndă, și fumul cetății suindu-se în sus, s'au
22 întors și au bătut pe oamenii din Ai. Ceilalți deasemenea le-
au ieșit înainte din cetate, și oamenii din Ai au fost înconjurați
de Israel din toate părțile. Israel i-a bătut, fără să lase unul cu
23 viață, nici vreun fugar; pe împăratul din Ai, l-au prins viu,
24 și l-au adus la Iosua. După ce a isprăvit Israel de ucis pe
toți locuitorii din Ai, în cîmp și în pustie, unde îi urmăriseră

ei, și după ce toți au fost trecuți în totul prin ascuțișul săbiei, tot Israelul s'a întors la Ai și a trecut cetatea prin ascuțișul săbiei. 'n totul au fost douăsprezece mii de inși uciși în ziua 25 aceea, bărbați și femei, toți oameni din Ai. Iosua nu și-a tras 26 mâna pe care o ținea întinsă cu sulița, pînă ce toți locuitorii au fost nimiciți cu desăvîrșire. Israel a păstrat pentru sine doar 27 vitele și prada din cetatea aceasta, după porunca pe care o dăduse lui Iosua Domnul. Iosua a ars cetatea Ai, și a făcut din 28 ea pentru totdeauna un morman de dărîmături, care se vede pînă în ziua de azi. A spînzurat de un lemn pe împăratul din 29 Ai, și l-a lăsat pe lemn pînă seara. La apusul soarelui, Iosua a poruncit să i se pogoare trupul de pe lemn; l-au aruncat la intrarea porții cetății, și au ridicat pe el o mare grămadă de pietre, care este pînă în ziua de azi. Atunci Iosua a zidit un altar 30 Domnului, Dumnezeului lui Israel, pe muntele Ebal, cum 31 poruncise copiilor lui Israel Moise, robul Domnului, și cum este scris în cartea legii lui Moise: era un altar de pietre necioplite, peste cari nu trecuse ferul. Pe altarul acesta au adus Domnul arderi de tot, și jertfe de mulțămiri. Și acolo Iosua a scris pe 32 pietre o copie a legii pe care o scrisese Moise înaintea copiilor lui Israel. Tot Israelul, bătrînii, mai marii oastei și judecătorii 33 lui, stăteau de amîndouă părțile chivotului, înaintea preoților, din neamul Leviților, cari duceau chivotul legămîntului Domnului; erau de față atît străinii cît și copiii lui Israel, jumătate în dreptul muntelui Garizim, și jumătate în dreptul muntelui Ebal, după porunca pe care o dăduse mai înainte Moise, robul Domnului, ca să binecuvinteze pe poporul lui Israel. Iosua a 34 citit apoi toate cuvintele legii, binecuvîntările și blestemurile, după cum este scris în cartea legii. N'a rămas nimic din tot 35 ce poruncise Moise, pe care să nu-l fi citit Iosua în fața întregii adunări a lui Israel, în fața femeilor, copiilor și străinilor cari mergeau în mijlocul lor.

La auzul acestor lucruri, toți împărații cari erau dincoace **9** de Iordan, în munte și în vale, și pe toată coasta mării celei mari, pînă lingă Liban, Hetiții, Amoriții, Cananiții, Ferezitii, Heviții și Iebusiții, s'au unit împreună într'o înțelegere ca să 2 lupte împotriva lui Iosua și împotriva lui Israel. Locuitorii 3

din Gabaon, de partea lor, cînd au auzit ce făcuse Iosua Ieri-
4 honului și cetății Ai, au întrebuițat un vicleșug, și au pornit
la drum cu merinde pentru călătorie. Au luat niște saci vechi
pe măgarii lor, și niște burdufuri vechi pentru vin, rupte și
5 cîrpite, iar în picioare purtau încălțăminte veche și cîrpită, și
erau îmbrăcați cu niște haine vechi pe ei; iar toată pînea pe
6 care o aveau pentru hrană era uscată și mucegăise. S’au dus
la Iosua în tabără la Ghilgal, și i-au zis lui și tuturor celor din
Israel: “Noi venim dintr’o țară depărtată, acum deci faceți
7 legămînt cu noi”. Bărbații lui Israel au răspuns Heviților
acestora: “Poate că voi locuiți în mijlocul nostru, cum să
8 facem noi legămînt cu voi?” Ei au zis lui Iosua: “Noi sîm-
tem robii tăi.” Și Iosua le-a zis: “Cine sînteți voi, și de unde
9 veniți?” Ei i-au răspuns: “Robii tăi vin dintr’o țară foarte
depărtată, pentru faima Domnului, Dumnezeului tău; căci am
10 auzit vorbindu-se de El, de tot ce a făcut în Egipt, și de ce
a făcut celor doi împărați ai Amoriților dincolo de Iordan, lui
Sihon, împăratul Hesbonului, și lui Og, împăratul Basanului,
11 care era la Aștarot. Și bătrînii noștri și toți locuitorii din
țara noastră ne-au zis: ,Luați cu voi merinde pentru călătorie,
duceți-vă înaintea lor, și spuneți-le: ,Noi sîntem robii voștri;
12 acum deci faceți legămînt cu noi. Iată pînea noastră: era
caldă cînd am luat-o ca merinde de acasă, în ziua cînd am
13 plecat să venim la voi, și acum s’a uscat și s’a mucegăit. Bur-
dufurile acestea de vin, cînd le-am umplut, erau noi de tot, și
iată-le s’au rupt; hainele și încălțăminte noastră s’au învechit
14 de lungimea prea mare a drumului”. Bărbații lui Israel au
15 luat din merindele lor, și n’au întreat pe Domnul. Iosua a
făcut pace cu ei, și a încheiat un legămînt prin care trebuia să-i
lase cu viață, și căpeteniile adunării le-au jurat lucrul acesta.
16 La trei zile după încheierea acestui legămînt, copiii lui Israel
17 au aflat că erau vecini cu ei, și că locuiau în mijlocul lor. Căci
copiii lui Israel au plecat, și a treia zi au ajuns la cetățile lor;
cetățile lor erau Gabaon, Chefira, Beerot și Chiriaticlearim.
18 Dar nu i-au bătut, pentru că fruntașii adunării le juraseră pe
Domnul, Dumnezeul lui Israel, că-i vor lăsa cu viață. Și toată
19 adunarea a cîrtit împotriva căpeteniilor. Toate căpeteniile

au zis întregei adunări: “Le-am jurat pe Domnul, Dumnezeu
 lui Israel, și acum nu putem să ne atingem de ei. Iată ce le 20
 vom face: îi vom lăsa cu viață, ca să n’aducem peste noi mî-
 nia Domnului, din pricina jurămîntului pe care li l-am făcut”.
 “Să trăiască”, le-au zis căpeteniile. Dar au fost întrebuințați 21
 la tăiat lemne și la scos apă pentru toată adunarea, cum le
 spusese căpeteniile. Iosua i-a chemat, și le-a vorbit astfel: 22
 “Pentruce ne-ați înșelat zicînd: ‘Sîntem foarte departe de voi’,
 cînd voi locuiți în mijlocul nostru? Acum sînteți blestemați, 23
 și nu veți înceta să fiți în robie, să tăiați lemne și să scoateți
 apă pentru casa Dumnezeului meu”. Ei au răspuns lui Iosua, 24
 și au zis: “Robii tăi au auzit de poruncile date de Domnul,
 Dumnezeuul tău, robului Său Moise, ca să vă dea în mîna toată
 țara și să nimicească dinaintea voastră pe toți locuitorii ei; și
 venirea voastră a băgat mare frică în noi cu privire la viața
 noastră: iată de ce am lucrat așa. Și acum iată-ne în mîinile 25
 tale; fă cu noi ce vei crede că este bine și drept să faci”. Io- 26
 sua le-a făcut așa cum hotărîse; i-a izbăvit din mîna copiilor
 lui Israel, cari nu i-au omorît; dar din ziua aceea i-a pus să 27
 taie lemne și să scoată apă pentru adunare, și pentru altarul
 Domnului în locul pe care l-ar alege Domnul: ceeace fac până
 în ziua de azi.

Adoni-Țedec, împăratul Ierusalimului, a aflat că Iosua pus- 10
 ese mîna pe Ai și o nimicise cu desăvîrșire, că făcuse cetății
 Ai și împăratului ei cum făcuse Ierihonului și împăratului lui,
 și că locuitorii Gabaonului făcuseră pace cu Israel și erau în
 mijlocul lor. Atunci i-a fost foarte mare frică; fiindcă Gabaon 2
 era o cetate mare ca una din cetățile împărătești, mai mare
 chiar decît Ai, și toți bărbații ei erau viteji. Adoni-Țedec, îm- 3
 păratul Ierusalimului, a trimis să spună lui Hoham, împăratul
 Hebronului, lui Piream, împăratul Iarmutului, lui Iafia, îm-
 păratul Lachisului, și lui Debir, împăratul Eglonului: “Suiți- 4
 vă la mine, și ajutați-mă, ca să batem Gabaonul, căci a fă-
 cut pace cu Iosua și cu copiii lui Israel”. Cei cinci împărați 5
 ai Amoritilor: împăratul Ierusalimului, împăratul Hebronu-
 lui, împăratul Iarmutului, împăratul Lachisului, și împăratul
 Eglonului, s’au adunat astfel și s’au suit împreună cu toate

oștile lor; au venit și au tăbărit lângă Gabaon, și au început
6 să lupte împotriva lui. Oamenii din Gabaon au trimis să
spună lui Iosua, în tabăra din Ghilgal: “Nu părăsi pe robii
tăi, suie-te la noi în grabă, izbăvește-ne, dă-ne ajutor; căci
toți împărații Amoriților, cari locuiesc pe munte, s’au strîns
7 împotriva noastră”. Iosua s’a suit din Ghilgal, el și toți oa-
8 menii de război cu el, și toți cei viteji. Domnul a zis lui Iosua:
“Nu te teme de ei, căci îi dau în minile tale, și niciunul din ei
9 nu va putea să stea împotriva ta”. Iosua a venit fără veste
10 peste ei, după ce a mers toată noaptea dela Ghilgal. Dom-
nul i-a pus în învălmășeală dinaintea lui Israel; și Israel le-a
pricinuit o mare înfrîngere la Gabaon, i-a urmărit pe drumul
care suie la Bet-Horon, și i-a bătut pînă la Azeca și pînă la
11 Macheda. Pe cînd fugeau ei dinaintea lui Israel, și se pogo-
rau din Bet-Horon, Domnul a făcut să cadă din cer peste ei
niște pietre mari pînă la Azeca, și au perit; cei ce au murit
de pietrele grindinei au fost mai mulți decît cei uciși cu sabia
12 de copiii lui Israel. Atunci Iosua a vorbit Domnului, în ziua
cînd a dat Domnul pe Amoriți în minile copiilor lui Israel, și
a zis în fața lui Israel: “Oprește-te, soare, asupra Gabaonului,
13 Și tu, lună, asupra văii Aialonului!” Și soarele s’a oprit, și
luna și-a întrerupt mersul, Pînă ce poporul și-a răzbunat pe
vrăjmașii lui. Lucrul acesta nu este scris oare în Cartea Drep-
tului? Soarele s’a oprit în mijlocul cerului, și nu s’a grăbit
14 să apună, aproape o zi întreagă. N’a mai fost nici o zi ca
aceea, nici înainte nici după aceea, cînd Domnul să fi ascultat
15 glasul unui om; căci Domnul lupta pentru Israel. Și Iosua
și tot Israelul împreună cu el, s’a întors în tabără la Ghilgal.
16 Cei cinci împărați au fugit, și s’au ascuns într’o peșteră la
17 Macheda. S’a spus lucrul acesta lui Iosua, zicînd: “Cei cinci
18 împărați se află ascunși într’o peșteră la Macheda”. Iosua a
zis: “Prăvăliți niște petre mari la intrarea peșterii, și puneți
19 niște oameni să-i păzească. Și voi nu vă opriti, ci urmăriți pe
vrăjmașii voștri, și bateți-i pe dinapoi; nu-i lăsați să intre în
cetățile lor, căci Domnul, Dumnezeuul vostru, i-a dat în minile
20 voastre.” După ce Iosua și copiii lui Israel le-au pricinuit o
foarte mare înfrîngere, și i-au bătut cu desăvîrșire, ceice au

putut scăpa au intrat în cetățile întărite, și tot poporul s'a 21
întors liniștit în tabără la Iosua în Macheda, fără ca cineva să
fi crîcnit cu limba lui împotriva copiilor lui Israel. Iosua a zis 22
atunci: "Deschideți intrarea peșterii, scoateți afară din ea pe
cei cinci împărați, și aduceți-i la mine." Ei au făcut așa, și au 23
adus la el pe cei cinci împărați, pe cari-i scosese din peșteră:
pe împăratul Ierusalimului, pe împărtul Hebronului, pe împăratul Iarmutului, pe împăratul Lachisului, și pe împăratul Eglonului. După ce au adus pe acești împărați înaintea lui 24
Iosua, Iosua a chemat pe toți bărbații lui Israel, și a zis căpeteniilor oamenilor de război, cari merseseră cu el: "Apropiați-vă și puneți-vă picioarele pe grumajii împăraților acestora." Ei s'au apropiat, și au pus picioarele pe grumajii lor. Iosua 25
le-a zis: "Nu vă temeți și nu vă spăimîntați, ci întăriți-vă și îmbărbătați-vă, căci așa va face Domnul tuturor vrăjmașilor voștri împotriva cărora vă veți lupta". După aceea, Iosua i-a 26
lovit, și i-a omorît; i-a spînzurat de cinci copaci, și au rămas spînzurați de copaci pînă seara. Pela apusul soarelui, Iosua 27
a poruncit să-i pogoare din copaci, i-au aruncat în peștera în care se ascuseseră, și au pus la intrarea peșterii niște pietre mari, cari au rămas acolo pînă în ziua de azi. Iosua a luat 28
Macheda chiar în ziua aceea, și a trecut-o prin ascuțișul săbiei; a nimicit cu desăvîrșire pe împărat, cetatea și pe toți cei ce se aflau în ea; n'a lăsat să scape niciunul, și împăratului din Macheda i-a făcut cum făcuse împăratului Ierihonului. Iosua, 29
și tot Israelul împreună cu el, a trecut din Macheda la Libna, și a dat luptă împotriva Libnei. Domnul a dat-o și pe ea, 30
împreună cu împăratul ei, în mîinile lui Israel, și a trecut-o prin ascuțișul săbiei, pe ea și pe toți ceice se găseau în ea; n'a lăsat să scape niciunul, și a făcut împăratului ei cum făcuse împăratului Ierihonului. Iosua, și tot Israelul împreună cu el, 31
a trecut din Libna în Lachis, a tăbărît înaintea ei, și a început lupta împotriva ei. Domnul a dat cetatea Lachis în mîinile lui 32
Israel, care a luat-o a doua zi, și a trecut-o prin ascuțișul săbiei, pe ea și pe toți cei ce se aflau în ea, cum făcuse cu Libna. Atunci Horam, împăratul Ghezerului, s'a suit ca să dea ajutor 33
Lachisului. Iosua l-a bătut, pe el și pe poporul lui, fără să lase

34 pe cineva să scape. Iosua, și tot Israelul împreună cu el, a
trecut din Lachis la Eglon; au tăbărit înaintea ei, și au început
35 lupta. Au luat-o în aceeași zi, și au trecut-o prin ascuțișul să-
biei, pe ea și pe toți ceice se aflau în ea; Iosua a nimicit-o cu
36 desăvîrșire chiar în ziua aceea, cum făcuse cu Lachis. Iosua, și
tot Israelul împreună cu el, s'a suit din Eglon la Hebron, și au
37 început lupta împotriva lui. L-au luat, și l-au trecut prin as-
cuțișul săbiei, pe el, pe împăratul lui, toate cetățile cari țineau
de el, și pe toți ceice se aflau în el; Iosua n'a lăsat pe niciunul
să scape, cum făcuse cu Eglonul, și l-a nimicit cu desăvîrșire
38 împreună cu toți ceice se aflau în el. Iosua, și tot Israelul
împreună cu el, s'a îndreptat împotriva Debirului, și a început
39 lupta împotriva lui. L-a luat, pe el, pe împăratul lui, și toate
cetățile cari țineau de el; le-au trecut prin ascuțișul săbiei, și
au nimicit cu desăvîrșire pe toți cei ce se aflau în ele, fără să
lase să scape vreunul; Iosua a făcut Debirului și împăratului
lui cum făcuse Hebronului și cum făcuse Libnei și împăratu-
40 lui ei. Iosua a bătut astfel toată țara, muntele, partea de
miazăzi, cîmpia și costișele, și a bătut pe toți împărații; n'a
lăsat să scape nimeni, și a nimicit cu desăvîrșire tot ce avea
41 suflare, cum poruncise Domnul, Dumnezeul lui Israel. Iosua
i-a bătut dela Cades-Barnea pînă la Gaza, a bătut toată țara
42 Gosen pînă la Gabaon. Iosua a luat în același timp pe toți
împărații aceia și țara lor, căci Domnul, Dumnezeul lui Israel,
43 lupta pentru Israel. Și Iosua, și tot Israelul împreună cu el,
s'a întors în tabără la Ghilgal. Mare bătălie la apele Merom.

11 Iabin, împăratul Hațorului, auzind de aceste lucruri, a trimes
solii la Iobab, împăratul Madonului, la împăratul Șimronului,
2 la împăratul Acașafului, la împărații cari erau la miază noapte
de munte, în cîmpia dela miazăzi de Chineret, în vale, și pe
3 înălțimile Dorului la apus, Cananiților dela răsărit și dela
apus, Amoriților, Hetiților, Fereziților, Iebusiților în munte, și
4 Heviților la poalele Hermonului în țara Mițpa. Au ieșit, ei
și toate oștirile lor împreună cu ei, alcătuiind un popor fără
număr, ca nisipul care este pe marginea mării, și avînd cai și
5 cară în foarte mare număr. Toți împărații aceștia au hotărît
un loc de întîlnire, și au venit de au tăbărit împreună la apele

Merom, ca să lupte împotriva lui Israel. Domnul a zis lui 6
Iosua: “Nu te teme de ei, căci mine, pe vremea aceasta, îi voi
da bătăuți pe toți înaintea lui Israel. Cailor să le tai vinele pi-
cioarelor, iar carăle lor să le arzi în foc”. Iosua, cu toți oamenii 7
lui de război, au venit pe neașteptate peste ei la apele Merom,
și s’au năpustit în mijlocul lor. Domnul i-a dat în minile lui 8
Israel; ei i-au bătut și i-au urmărit pînă la Sidonul cel mare,
pînă la Misrefot-Maim, și pînă în valea Mițpa la răsărit; i-au
bătut, fără să lase să scape vreunul. Iosua le-a făcut cum îi 9
spusese Domnul: cailor le-a tăiat vinele picioarelor, iar carăle
lor le-a ars în foc. La întoarcere, și în acelaș timp, Iosua a 10
luat Hațorul, și a trecut prin sabie pe împăratul lui. Hațorul
era mai înainte capitala tuturor acestor împărății. Au tre- 11
cut prin ascuțișul săbiei și au nimicit cu desăvîrșire pe toți
ceice se găseau în el: n’a rămas nimic din ce avea suflare de
viață, și au pus foc Hațorului. Iosua a luat deasemenea toate 12
cetățile împăraților acelora, și pe toți împărății lor i-a trecut
prin ascuțișul săbiei, și i-a nimicit cu desăvîrșire, cum porun-
cise Moise, robul Domnului. Dar Israel n’a ars niciuna din 13
cetățile așezate pe dealuri, afară numai de Hațor, care a fost
ars de Iosua. Copiii lui Israel au păstrat pentru ei toată prada 14
cetăților acelora și vitele; dar au trecut prin ascuțișul săbiei
pe toți oamenii, pînă i-au nimicit, fără să lase ceva din ce are
suflare de viață. Iosua a împlinit poruncile date de Domnul 15
robului Său Moise, și de Moise lui Iosua; n’a lăsat nimic neîm-
plinit din tot ce poruncise lui Moise Domnul. Astfel Iosua 16
a luat toată țara aceasta, muntele, toată partea de miazăzi,
toată țara Gosen, valea, cîmpia, muntele lui Israel și văile lui,
dela muntele cel pleșuv care se înalță spre Seir pînă la Baal- 17
Gad, în valea Libanului, la poalele muntelui Hermon. A luat
pe toți împărății lor, i-a bătut și i-a omorît. Războiul, pe care 18
l-a purtat Iosua împotriva tuturor acestor împărați, a ținut
multă vreme. N’a rămas nicio cetate, care să fi făcut pace 19
cu copiii lui Israel, afară de Heviți, cari locuiau în Gabaon;
pe toate le-au luat prin luptă. Căci Domnul a îngăduit ca 20
popoarele acelea să-și împetrească inima și să lupte împotriva
lui Israel, pentru ca Israel să le nimicească cu desăvîrșire, fără

să aibă milă de ele, și să le nimicească, după cum poruncise
21 lui Moise Domnul. 'n acelaș timp, Iosua a pornit, și a nimicit
pe Anachimi, din muntele Hebronului, din Debir, din Anab,
din tot muntele lui Iuda și din tot muntele lui Israel; Iosua i-a
22 nimicit cu desăvîrșire, împreună cu cetățile lor. N'au rămas
deloc Anachimi în țara copiilor lui Israel; n'au rămas decît la
23 Gaza, la Gat și la Asdod. Iosua a pus stăpînire deci pe toată
țara, potrivit cu tot ce spusese lui Moise Domnul. Și Iosua a
dat-o de moștenire lui Israel, fiecăruia i-a dat partea lui, după
semințiile lor. Apoi țara s'a odihnit de război.

12 Iată împărații pe cari i-au bătut copiii lui Israel, și a căror
țară au luat-o în stăpînire de cealaltă parte a Iordanului, spre
răsăritul soarelui, dela pîriul Arnon pînă la muntele Hermonu-
2 lui, cu toată cîmpia de la răsărit: Pe Sihon, împăratul Amori-
iților, care locuia la Hesbon. Stăpînirea lui se întindea dela
Aroer, care este pe malul pîriului Arnon, și, dela mijlocul
pîriului, peste jumătate din Galaad, pînă la pîriul Iaboc, ho-
3 tarul copiilor lui Amon; dela cîmpie pînă la marea Chineret
la răsărit, și pînă la marea cîmpiei, care este marea Sărată, la
răsărit, spre Bet-Ieșimot; și dela miazăzi, subt poalele muntelui
4 Pisga. Pe Og, împăratul Basanului, singura rămășiță a Re-
faimiților, cari locuiau la Aștarot și la Edrei. Stăpînirea lui
5 se întindea peste muntele Hermonului, peste Salca, peste tot
Basanul, pînă la hotarul Gheșuriților și Maacatiților, și peste
jumătate din Galaad, hotarul lui Sihon, împăratul Hesbonului.
6 Moise, robul Domnului, și copiii lui Israel, i-au bătut; și Moise,
robul Domnului, le-a dat țara lor în stăpînirea Rubeniților,
7 Gadiților, și la jumătate din seminția lui Manase. Iată îm-
părații pe cari i-au bătut Iosua și copiii lui Israel dincoace
de Iordan, la apus, dela Baal-Gad în valea Libanului pînă la
muntele cel pleșuv, care se înalță spre Seir. Iosua a dat țara
lor în stăpînire semințiilor lui Israel, fiecăreia i-a dat partea
8 ei, în munte, în vale, în cîmpie, pe costișe, în pustie, și în
partea de miazăzi țara Hetiților, Amoriților, Cananiților, Fer-
9 eziților, Heviților și Iebusiților. 'mpăratul Ierihonului, unul;
10 împăratul din Ai, lîngă Betel, unul; împăratul Ierusalimu-
11 lui, unul; împăratul Hebronului, unul; împăratul Iarmutului,

unul; împăratul din Lachis, unul; împăratul Eglonului, unul; 12
 împăratul Ghezerului, unul; împăratul Debirului unul; îm- 13
 păratul Ghederului, unul; împăratul din Horma, unul; îm- 14
 păratul Aradului, unul; împăratul Libnei, unul; împăratul 15
 Adulamului, unul; împăratul din Macheda, unul; împăratul 16
 Betelului, unul; împăratul Tapuahului, unul; împăratul Hefer- 17
 ului, unul; împăratul Afecului, unul; împăratul Lașaronului, 18
 unul; împăratul Madonului, unul; împăratul Hașorului, unul; 19
 împăratul Șimron-Meronului, unul; împăratul Acașafului, unul; 20
 împăratul Taanacului, unul; împăratul din Meghido, unul; 21
 împăratul din Chedeș, unul; împăratul Iocneamului, la Carmel, 22
 unul; împăratul Dorului, pe înălțimile Dorului, unul; îm- 23
 păratul Goimului, lângă Ghilgal, unul; împăratul din Tirța, 24
 unul. Peste tot treizeci și unu de împărați.

Iosua era bătrîn, înaintat în vîrstă. Domnul i-a zis atunci: **13**
 “Tu ai îmbătrînit, ai înaintat în vîrstă, și țara care-ți mai
 rămîne de supus este foarte mare. Iată țara care mai rămîne: 2
 toate ținuturile Filistenilor și tot ținutul Gheșuriților, dela Și- 3
 hor, care curge înaintea Egiptului, pînă la hotarul Ecronului la
 miazănoapte, ținut care trebuie socotit drept cananit, și care
 este stăpînit de cei cinci domnitori ai Filistenilor: cel din Gaza,
 cel din Asdod, cel din Ascalon, cel din Gat și cel din Ecron,
 și de Aviți; începînd dela miazăzi, toată țara Cananiților, 4
 și Meara, care este a Sidoniților, pînă la Afec, pînă la ho-
 tarul Amoriților; țara Ghibliților și tot Libanul spre răsăritul 5
 soarelui, dela Baal-Gad, la poalele muntelui Hermon, pînă la
 intrarea Hamatului; toți locuitorii de pe munte, dela Liban 6
 pînă la Misrefot-Maim, toți Sidoniții. Eu îi voi izgoni dinaintea
 copiilor lui Israel. Dă numai țara aceasta de moștenire prin
 sorți lui Israel, cum ți-am poruncit; și împarte acum țara 7
 aceasta ca moștenire între cele nouă seminții și între jumătate
 din seminția lui Manase”. Rubeniții și Gadiții, cu cealaltă 8
 jumătate din seminția lui Manase, și-au primit moștenirea, pe
 care le-a dat-o Moise de cealaltă parte a Iordanului, la răsărit,
 cum le-a dat-o Moise, robul Domnului: dela Aroer, care este 9
 pe malurile pîrîului Arnon, și dela cetatea care este în mijlocul
 văii, toată cîmpia Medeba, pînă la Dibon; toate cetățile lui 10

Sihon, împăratul Amoriților, care domnea la Hesbon, pînă la hotarul copiilor lui Amon; Galaadul, ținutul Gheșuriților și al Maacatiților, tot muntele Hermonului, și tot Basanul, pînă la Salca; toată împărăția lui Og în Basan, care domnea în Aștarot și în Edrei, și care era singura rămășiță a Refaimiților. Moise a bătut pe acești împărați, și i-a izgonit. Dar copiii lui Israel n'au izgonit pe Gheșuriți și pe Maacatiți, cari au locuit în mijlocul lui Israel pînă în ziua de azi. Seminția lui Levi a fost singura căreia Moise nu i-a dat parte de moștenire; jertfele mistuite de foc înaintea Domnului, Dumnezeului lui Israel, aceasta a fost moștenirea lui, cum îi spusese El. Moise dăduse seminției fiilor lui Ruben o parte de moștenire, după familiile lor. Ei au avut ca ținut al lor: dela Aroer, care este pe malurile pîrîului Arnon, și cetatea care este în mijlocul văii, toată cîmpia de lîngă Medeba, Hesbonul, și toate cetățile lui din cîmpie, Dibonul, Bamot-Baal, Bet-Baal-Meon, Iahaț, Chedemot, Mefaat, Chiriataim, Sibma, Țeret-Hașahar, pe muntele văii, Bet-Peor, poalele muntelui Pisga, Bet-Ieșimot, toate cetățile cîmpiei, și toată împărăția lui Sihon, împăratul Amoriților, care domnea la Hesbon: Moise îl bătuse, pe el și pe domnitorii Madianului, pe Evi, Rechem, Țur, Hur și Reba, domnitori cari se trăgeau din Sihon, și cari locuiau în țară. 'ntre cei pe cari i-au ucis copiii lui Israel, nimiciseră cu sabia și pe ghicitorul Balaam, fiul lui Beor. Hotarul ținutului fiilor lui Ruben era Iordanul. Aceasta este moștenirea fiilor lui Ruben, după familiile lor: cetățile și satele lor. Moise dăduse seminției lui Gad, fiilor lui Gad, o parte de moștenire, după familiile lor. Ținutul lor a fost Iaezerul, toate cetățile Galaadului, jumătate din țara copiilor lui Amon pînă la Aroer, față în față cu Raba, dela Hesbon pînă la Ramat-Mițpe și Betonim, dela Mahanaim pînă la hotarul Debirului, și, în vale, Bet-Haram, Bet-Nimra, Sucot și Țafon, rămășiță din împărăția lui Sihon, împăratul Hesbonului, avînd ca hotar Iordanul pînă la marginea mării Chineret, de cealaltă parte a Iordanului, la răsărit. Aceasta este moștenirea fiilor lui Gad, după familiile lor: cetățile și satele lor. Moise dăduse la jumătate din seminția lui Manase, fiilor lui Manase, o parte de moștenire

după familiile lor. Ținutul lor a fost: dela Mahanaim, tot 30
Basanul, toată împărăția lui Og, împăratul Basanului, și toate
tîrgușoarele lui Iair în Basan, șasezeci de cetăți. Jumătate din 31
Galaad, Aștarot și Edrei, cetăți din împărăția lui Og, în Basan,
au căzut fiilor lui Machir, fiul lui Manase, adică la jumătate
din fiii lui Machir, după familiile lor. Acestea sînt părțile de 32
moștenire pe cari le-a dat Moise, cînd era în cîmpia Moabului,
de cealaltă parte a Iordanului, în fața Ierihonului, la răsărit.
Moise n'a dat nici o moștenire seminției lui Levi; Domnul, 33
Dumnezeul lui Israel, este moștenirea lui, cum îi spusese El.

Iată locurile pe cari le-au primit copiii lui Israel ca moștenire 14
în țara Canaanului, pe cari li le-au împărțit între ei preotul
Eleazar, Iosua, fiul lui Nun, și căpeteniile de familie ale sem-
ințiilor copiilor lui Israel. 'mpărțirea s'a făcut prin sorți, cum 2
poruncise Domnul prin Moise, pentru cele nouă seminții și
jumătate. Căci Moise dăduse o moștenire celor două seminții 3
și jumătate de cealaltă parte a Iordanului; dar Leviților nu le
dăduse moștenire printre ei. Fiii lui Iosif, alcătuiau două sem- 4
inții: Manase și Efraim; și Leviților nu li s'a dat parte în țară,
afară de cetățile pentru locuit, cu locurile goale dimprejurul
lor pentru turmele și averile lor. Copiii lui Israel au făcut 5
întocmai după poruncile pe cari le dăduse lui Moise Domnul,
și au împărțit țara. Fiii lui Iuda s'au apropiat de Iosua, la 6
Ghilgal; și Caleb, fiul lui Iefune, Chenizitul, i-a zis: "Știi ce
a spus Domnul lui Moise, omul lui Dumnezeu, cu privire la
mine și cu privire la tine, la Cades-Barnea. Eram în vîrstă 7
de patruzeci de ani cînd m'a trimes Moise, robul Domnului,
din Cades-Barnea, ca să iscodesc țara, și i-am adus știri așa
cum îmi spunea inima mea curată. Frații mei cari se suiseră 8
împreună cu mine au tăiat inima poporului, dar eu am ur-
mat în totul calea Domnului, Dumnezeului meu. Și în ziua 9
aceea Moise a jurat, și a zis: "Țara în care a călcat piciorul
tău, va fi moștenirea ta pe vecie, pentru tine și pentru copiii
tăi, pentrucă ai urmat în totul voia Domnului, Dumnezeului
meu". Acum iată că Domnul m'a ținut în viață, cum a spus. 10
Sînt patruzeci și cinci de ani decînd vorbea Domnul astfel lui
Moise, cînd umbla Israel prin pustie; și acum iată că azi sînt

11 în vîrstă de optzeci și cinci de ani. Și astăzi, sînt tot așa
de tare ca în ziua cînd m'a trimes Moise; am tot atîta putere
cît aveam atunci, fie pentru luptă, fie pentru ca să merg
12 în fruntea voastră. Dă-mi dar muntele acesta despre care a
vorbit Domnul pe vremea aceea; căci ai auzit atunci că acolo
sînt Anachimi, și că sînt cetăți mari și întărite. Domnul va fi,
13 poate, cu mine, și-i voi izgoni, cum a spus Domnul". Iosua a
binecuvîntat pe Caleb, fiul lui Iefune, și i-a dat ca moștenire
14 Hebronul. Astfel Caleb, fiul lui Iefune, Chenizitul, a avut
de moștenire pînă în ziua de azi Hebronul, pentru că urmas
15 în totul calea Domnului, Dumnezeului lui Israel. Hebronul
se chema mai înainte Chiriati-Arba: Arba fusese omul cel mai
mare dintre Anachimi. Și țara s'a odihnit de război.

15 Partea căzută prin sorți seminției fiilor lui Iuda, după familiile lor, se întindea spre hotarul Edomului pînă la pustia Țin,
2 la miazăzi. Acesta a fost hotarul cel mai de miazăzi. Astfel,
hotarul lor de miazăzi pornea dela capătul mării Sărate,
3 dela sînul care caută spre miazăzi. Ieșea spre miazăzi de
suișul Acrabim, trecea prin Țin, și se suia la miazăzi de Cades-Barnea;
de acolo trecea înainte prin Hebron, suia spre Adar,
4 și se întorcea la Carcaa; trecea apoi prin Ațmon, mergea
pînă la pîrîul Egiptului, și ieșea la mare. Acesta să vă fie
5 hotarul de miazăzi. Hotarul de răsărit era marea Sărată pînă
la îmbucătura Iordanului. Hotarul de miazănoapte pornea
6 dela sînul mării care este la îmbucătura Iordanului. Suia
spre Bet-Hogla, trecea pela miazănoapte de Bet-Araba, și se
7 ridica pînă la piatra lui Bohan, fiul lui Ruben; suia mai departe
la Debir, la o depărtare bunicică de valea Acor, și se îndrepta
spre miazănoapte înspre Ghilgal, care este în fața suișului
Adumim la miazăzi de pîrîu. Trecea pe lîngă apele
8 En-Șemeș, și mergea pînă la En-Roguel. Suia deacolo prin
valea Ben-Hinom în spre miazăzi de Iebus, care este Ierusalimul;
apoi se ridica pînă în vîrfurile muntelui, care este în dreptul
văii Hinom la apus, și la capătul văii Refaimișilor la miazănoapte.
9 Din vîrfurile muntelui, hotarul se întindea pînă la izvorul
apelor Neftoah, ieșea la cetățile muntelui Efron, și trecea
10 prin Baala, sau Chiriati-Iearim. Din Baala se întorcea

la apus spre muntele Seir, trecea prin partea de miazănoapte a muntelui Iearim, sau Chesalon, se pogora la Bet-Şemeş, şi trecea prin Timna. Apoi ieşea în laturea de miazănoapte a 11 Ecronului, se întindea spre Şicron, trecea prin muntele Baala, ajungea pînă la Iabneel şi ieşea la mare. Hotarul de apus 12 era marea cea mare şi ţărmul ei. Acestea au fost, dejur împrejur, hotarele fiilor lui Iuda, după familiile lor. Lui Caleb, 13 fiul lui Iefune, i-au dat o parte în mijlocul fiilor lui Iuda, cum poruncise lui Iosua Domnul; lui i-au dat Chiriati-Arba, adică Hebronul: Arba era tatăl lui Anac. Caleb a izgonit de acolo 14 pe cei trei fii ai lui Anac: Şeşai, Ahiman şi Talmai, copiii lui Anac. De acolo s'a suit împotriva locuitorilor Debirului: Debirul se numea mai înainte Chiriati-Sefer. Caleb a zis: "Celui 16 ce va bate cetatea Chiriati-Sefer şi o va lua, îi voi da de nevastă pe fiică-mea Acsa." Otniel, fiul lui Chenaz, fratele lui Caleb, 17 a pus mîna pe ea; şi Caleb i-a dat de nevastă pe fiică-sa Acsa. După ce a intrat ea la Otniel, l-a sfătuit să ceară dela tatăl ei 18 un ogor. Ea s'a pogorît de pe măgarul ei, şi Caleb i-a zis: "Ce vrei?" Ea a răspuns: "Fă-mi un dar, căci mi-ai dat un pămînt 19 secetos; dă-mi şi izvoare de apă." Şi el i-a dat izvoarele de sus şi izvoarele de jos. Aceasta a fost moştenirea fiilor lui Iuda, 20 după familiile lor. Cetăţile aşezate în ţinutul dela miazăzi, la marginea cea mai depărtată a seminţiei fiilor lui Iuda, spre hotarul Edomului, erau: Cabţeel, Eder, Iagur, China, Dimona, 22 Adada, Chedeş, Haţor, Itnan, Zif, Telem, Bealot, Haţor-Hadata, Cheriati-Heţron, care este Haţor, Amam, Şema, Molada, Haţar-Gada, Heşmon, Bet-Palet, Haţar-Şual, Beer-Şeba, Biziotia, Baala, Iim, Aţem, Eltolad, Chesil, Horma, 29, 30 Ţiclag, Madmana, Sansana, Lebaot, Şilhim, Ain, şi Rimon. 31, 32 Toate cetăţile: douăzeci şi nouă, împreună cu satele lor. 'n 33 cîmpie: Eştacol, Ţorea, Aşna, Zanoah, En-Ganim, Tapuah, 34 Enam, Iarmut, Adulam, Soco, Azeca, Şaaraim, Aditaim, 35, 36 Ghedera, şi Ghederotaim; patruzeci de cetăţi, şi satele lor. Ţenan, Hadaşa, Migdal-Gad, Dilean, Miţpe, Iocteel, Lachis, 37, 38, 39 Boţcat, Eglon, Cabon, Lahmas, Chitliş, Ghederot, Bet-Dagon, 40, 41 Naama, şi Macheda; şasesprezece cetăţi, şi satele lor. Libna, 42 Eter, Aşan, Iiftah, Aşna, Neţib, Cheila, Aczib, şi Mareşa; 43, 44

45, 46 nouă cetăți, și satele lor. Ecron, cetățile și satele lui; dela
Ecron și la apus, toate cetățile de lângă Asdod, și satele lor,
47 Asdod, cetățile și satele lui; Gaza, cetățile și satele ei, pînă
la pîrîul Egiptului, și la marea cea mare, care slujește ca
48, 49 hotar. 'n munte: Șamir, Iatir, Soco, Dana, Chiriati-Sana,
50, 51 care este Debirul, Anab, Eștemo, Anim, Gosen, Holon, și
52 Ghilo, unsprezece cetăți și satele lor. Arab, Duma, Eșean,
53, 54 Janum, Bet-Tapuah, Afeca, Humta, Chiriati-Arba, care este
55 Hebronul, și Țior; nouă cetăți, și satele lor. Maon, Carmel,
56, 57 Zif, Iuta, Iizreel, Iocdeam, Zanoah, Cain, Ghibea, și Timna;
58, 59 zece cetăți și satele lor. Halhul, Bet-Țur, Ghedor, Maarat,
60 Bet-Anot, și Eltecon; șase cetăți și satele lor. Chiriati-Baal,
care este Chiriati-Iearim, și Raba; două cetăți, și satele lor.
61, 62 'n pustie: Bet-Araba, Midin, Secaca, Nibșan, Ir-Hamelah, și
63 En-Ghedi; șase cetăți și satele lor. Fiii lui Iuda n'au putut iz-
goni pe Iebusiții cari locuiau la Ierusalim; și Iebusiții au locuit
cu fiii lui Iuda la Ierusalim pînă în ziua de azi.

16 Partea căzută la sorți fiilor lui Iosif se întindea dela Iordan,
lîngă Ierihon, spre apele Ierihonului, la răsărit. Hotarul urma
2 pustia care se ridică dela Ierihon la Betel prin munte. Mergea
mai departe dela Betel la Luz, și trecea spre hotarul Archiților
3 prin Atarot. Apoi se pogora la apus spre hotarul Iafetiților,
pînă la hotarul Bet-Horonului de jos și pînă la Ghezer, ieșind
4 la mare. Acolo și-au primit moștenirea fiii lui Iosif: Manase
5 și Efraim. Iată hotarele fiilor lui Efraim, după familiile lor.
Hotarul moștenirii lor era, la răsărit, Atarot-Adar pînă la Bet-
6 Horonul de sus. Ieșea spre mare la Micmetat în partea de
miazănoapte, se întorcea la răsărit pînă la Taanat-Silo, și tre-
7 cea în spre răsărit prin Ianoah. Din Ianoah pogora la Atarot
și la Naarata, atingea Ierihonul, și mergea pînă la Iordan.
8 Din Tapuah mergea spre apus pînă la pîrîul Cana, și ieșea
la mare. Aceasta a fost moștenirea seminției fiilor lui Efraim,
9 după familiile lor. Fiii lui Efraim aveau și cetăți deosebite în
10 mijlocul moștenirii fiilor lui Manase, toate cu satele lor. Ei
n'au izgonit pe Cananiții cari locuiau în Ghezer, și Cananiții
au locuit în mijlocul lui Efraim pînă în ziua de azi, dar au fost
puși să plătească un bir.

O parte a căzut prin sorți seminției lui Manase, căci el era 17
întîiul născut al lui Iosif. Machir, întîiul născut al lui Manase
și tatăl lui Galaad, avusese Galaadul și Basanul, pentru că era
un bărbat de război. Au dat prin sorți o parte celorlalți fii 2
ai lui Manase, după familiile lor, fiilor lui Abiezer, fiilor lui
Helec, fiilor lui Asriel, fiilor lui Sihem, fiilor lui Hefer, fiilor lui
Șemida: aceștia sînt copiii de parte bărbătească ai lui Manase,
fiul lui Iosif, după familiile lor. Țelofhad, fiul lui Hefer, fiul lui 3
Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, n'a avut fii, dar a avut
fiice, ale căror nume sînt acestea: Mahla, Noa, Hogla, Milca
și Tirța. Ele s'au înfățișat înaintea preotului Eleazar, înain- 4
tea lui Iosua, fiul lui Nun, și înaintea mai marilor, și au zis:
"Domnul a poruncit lui Moise să ne dea o moștenire între frații
noștri." Și li s'a dat, după porunca Domnului, o moștenire în- 5
tre frații tatălui lor. Au căzut zece părți lui Manase, afară
de țara Galaadului și a Basanului, care este de cealaltă parte
a Iordanului. Căci fetele lui Manase au avut o moștenire în- 6
tre fiii lui, și țara Galaadului a fost pentru ceilalți fii ai lui
Manase. Hotarul lui Manase se întindea de la Așer pînă la 7
Micmetat, care este la răsărit de Sihem, și ducea la dreapta
pînă la locuitorii din En-Tapuah. Țara Tapuahului era a fi- 8
ilor lui Manase, dar Tapuahul de pe hotarul lui Manase era
al fiilor lui Efraim. Hotarul se pogora pînă la pîrîul Cana, la 9
miazăzi de pîrîu. Cetățile acestea ale lui Efraim erau în mi-
jlocul cetăților lui Manase. Hotarul lui Manase era pe partea
de miazănoapte a pîrîului și ieșea la mare. Ținutul dela mi- 10
azăzi era al lui Efraim, cel dela miazănoapte al lui Manase, și
marea le slujea ca hotar; la miazănoapte se întâlneau cu Așer
și la răsărit cu Isahar. Manase stăpînea în Isahar și în Așer: 11
Bet-Șean cu satele lui, Ibleam cu satele lui, locuitorii Dorului
cu satele lui, locuitorii din En-Dor cu satele lui, locuitorii din
Taanac cu satele lui, și locuitorii din Meghido cu satele lui,
cele trei înălțimi. Fiii lui Manase n'au putut să izgonească 12
pe locuitorii din aceste cetăți, și Cananiții au izbutit astfel să
rămînă în țara aceasta. Cînd copiii lui Israel au fost destul 13
de tari, au supus pe Cananiți la un bir, dar nu i-au izgonit.
Fiii lui Iosif au vorbit lui Iosua, și i-au zis: "Pentruce ne-ai 14

dat de moștenire numai un sort și numai o parte, cînd noi sîntem un popor mare la număr și Domnul ne-a binecuvîntat
15 pînă acum?” Iosua le-a zis: “Dacă sînteți un popor mare la număr, suiți-vă în pădure, și tăiați-o, ca să vă faceți loc în țara Fereziților și a Refaimiților, fiindcă muntele lui Efraim
16 este prea strîmt pentru voi.” Fiii lui Iosif au zis: “Muntele nu ne va ajunge, și toți Cananiții cari locuiesc în vale, ceice sînt la Bet-Șean și în satele lui, și cei ce sînt în valea lui Izreel au cară
17 de fier.” Iosua a zis casei lui Iosif, lui Efraim și lui Manase: “Voi sînteți un popor mare la număr, și puterea voastră este
18 mare, nu veți avea un singur sort. Ci veți avea muntele, căci veți tăia pădurea, și ieșirile ei vor fi ale voastre, și veți izgoni pe Cananiți, cu toate carăle lor de fer și cu toată tăria lor.”

18 Toată adunarea copiilor lui Israel s’a strîns la Silo, și au așezat acolo cortul întîlnirii. Țara era supusă înaintea lor.
2 Mai rămîneau șapte seminții ale copiilor lui Israel, cari nu-și primiseră încă partea de moștenire. Iosua a zis copiilor lui Israel: “Pînă cînd vă veți lenevi să mergeți să luați în
3 stăpînire țara pe care v’a dat-o Domnul, Dumnezeuul părinților voștri? Alegeți trei bărbați de fiecare seminție, și-i voi porni. Să se scoale, să străbată țara, să facă un plan în vederea împărțelii, și să se întoarcă la mine. S’o împartă în șapte părți; Iuda să rămînă în hotarele lui la miazăzi, și casa lui Iosif să
4 rămînă în hotarele ei la miază noapte. Voi dar, să faceți un plan al țării împărțite în șapte părți, și să mi-l aduceți aici. Voi arunca sortul pentru voi înaintea Domnului, Dumnezeului
5 nostru. Dar Leviții să n’aibă parte în mijlocul vostru, căci moștenirea lor este preoția Domnului; și Gad, Ruben și jumătate din seminția lui Manase, și-au primit moștenirea, pe care le-a dat-o Moise, robul Domnului, de cealaltă parte a Iordanului, la răsărit.” Cînd s’au sculat bărbații și au pornit să facă
6 planul țării, Iosua le-a dat porunca aceasta: “Duceți-vă, străbateți țara, faceți-mi un plan, și întoarceți-vă la mine; apoi eu voi arunca pentru voi sortul înaintea Domnului, la Silo.” Bărbații aceștia au plecat, au străbătut țara, și au făcut planul după cetăți, într’o carte, împărțind-o în șapte părți, și s’au
7 întors la Iosua în tabără la Silo. Iosua a aruncat înaintea
8
9
10

Domnului sorți pentru ei la Silo, și a împărțit țara între copiii
 lui Israel, dînd fiecăruia partea lui. Sorțul a căzut pe seminția 11
 fiilor lui Beniamin, după familiile lor, și partea care le-a căzut
 prin sorți își avea hotarele între fiii lui Iuda și fiii lui Iosif.
 'n spre miază-noapte, hotarul lor pornea dela Iordan. Suia 12
 pela miază noapte de Ierihon, se ridica în munte spre apus,
 și ieșea în pustia Bet-Aven. De acolo trecea prin Luz, la mi- 13
 azăzi de Luz, adică Betel, și se pogora la Atarot-Adar, peste
 muntele care este la miază-zi de Bet-Horonul de jos. 'nspre 14
 apus, hotarul mergea și se întorcea pela miazăzi de muntele
 care este în fața Bet-Horonului; mergea spre miazăzi, și ieșea
 la Chiriat-Baal, care este Chiriat-Iearim, cetatea fiilor lui Iuda.
 Aceasta era partea de apus. Partea de miazăzi începea dela 15
 capătul Chiriat-Iearimului. Hotarul mergea spre apus pînă la
 izvorul apelor Neftoahului. Se pogora pela capătul muntelui 16
 care este în fața văii Ben-Hinom, în valea Refaimiților, la mi-
 azănoapte. Se pogora prin valea Hinom, pe partea de mi-
 azăzi a Iebusiților, pînă la En-Roguel. Se îndrepta spre miază 17
 noapte la En-Șemeș, apoi la Ghelilot, care este în fața suișului
 Adumim, și se pogora pela piatra lui Bohan, fiul lui Ruben.
 Trecea pe partea de miazănoapte în fața Arabei, se pogora 18
 pela Araba, mergea înainte pe partea de miazănoapte de Bet-
 Hogla, și ieșea la sînul de miazănoapte al mării Sărate, spre 19
 îmbucătura Iordanului la miazăzi. Acesta era hotarul de mi-
 azăzi. 'nspre răsărit hotarul îl făcea Iordanul. Aceasta a fost 20
 moștenirea fiilor lui Beniamin, după familiile lor, cu hotarele ei
 de jur împrejur. Cetățile seminției fiilor lui Beniamin, după 21
 familiile lor, erau: Ierihonul, Bet-Hogla, Emec-Chețiț, Bet-
 Araba, Țemaraim, Betel, Avim, Para, Ofra, Chefar-Amonai, 23, 24
 Ofni și Gheba; douăsprezece cetăți, și satele lor. Gabaon, 25
 Rama, Beerot, Mițpe, Chefira, Moța Rechem, Iirpeel, Tare-
 ala, Țela, Elef, Iebus, adică Ierusalimul, Ghibeat și Chiriat; 26, 27
 patrusprezece cetăți, și satele lor. Aceasta a fost moștenirea
 fiilor lui Beniamin, după familiile lor. 28

A doua parte a căzut prin sorți lui Simeon, seminției fiilor 19
 lui Simeon, după familiile lor. Moștenirea lor era în mijlocul
 moștenirii fiilor lui Iuda. Ei au avut în moștenirea lor: Beer- 2

3, 4 Şeba, Şeba, Molada, Haţar-Şual, Bala, Aţem, Eltolad, Be-
5, 6 tul, Horma, Țiclag, Bet-Marcabot, Haţar-Susa, Bet-Lebaot,
7 şi Şaruhen, treisprezece cetăţi şi satele lor; Ain, Rimon, Eter,
8 şi Aşan, patru cetăţi, şi satele lor; şi toate satele din îm-
prejurimile acestor cetăţi, pînă la Baalat-Beer, care este Ra-
matul de miazăzi, Aceasta a fost moştenirea seminţiei fiilor
9 lui Simeon, după familiile lor. Moştenirea fiilor lui Simeon
a fost luată din partea de moştenire a fiilor lui Iuda; căci
partea fiilor lui Iuda era prea mare pentru ei, şi de aceea fiii
10 lui Simeon şi-au primit pe a lor în mijlocul moştenirii lor. A
treia parte a căzut prin sorţi fiilor lui Zabulon după familiile
11 lor. Hotarul moştenirii lor se întindea pînă la Sarid. La apus
se suia spre Mareala, şi atingea Dabeşet, apoi pîrîul care curge
12 înaintea Iocneamului. Din Sarid se întorcea spre răsărit, spre
răsăritul soarelui, pînă la hotarul Chislot-Taborului, mergea
13 înainte la Dabrat, şi suia la Iafia. De acolo trecea la răsărit
prin Ghita-Hefer, prin Ita-Caţin, mergea la Rimon, şi se în-
14 torcea pînă la Nea. Se întorcea apoi înspre miazănoapte spre
15 Hanaton, şi ieşea la valea Iiftah-El. Coprindea Catat, Na-
halal, Şimron, Iideală, Betleem: douăsprezece cetăţi, şi satele
16 lor. Aceasta a fost moştenirea fiilor lui Zabulon, după famili-
17 ile lor, cetăţile acestea şi satele lor. A patra parte a căzut prin
18 sorţi lui Isahar, fiilor lui Isahar, după familiile lor. Hotarul
19 lor trecea prin Izreel, Chesulot, Sunem, Hafaraim, Şion, Ana-
20, 21 harat, Rabbit, Chişion, Abeţ, Remet, En-Ganim, En-Hada,
22 şi Bet-Paţeţ; atingea Taborul, Şahaţima, Bet-Şemeş, şi ieşea
23 la Iordan: şasesprezece cetăţi, şi satele lor. Aceasta a fost
moştenirea seminţiei fiilor lui Isahar, după familiile lor, cetăţile
24 acestea şi satele lor. A cincea parte a căzut prin sorţi sem-
25 inţiei fiilor lui Aşer, după familiile lor. Hotarul lor trecea
26 prin Helcat, Hali, Beten, Acsaf, Alamelec, Ameid şi Mişéal;
27 atingea, spre apus, Carmelul şi Şihor-Libnat; apoi se întorcea
în spre răsărit la Bet-Dagon, se atingea de Zabulon şi de valea
Iiftah-El la miazănoapte de Bet-Emec şi Neiel, şi se întindea
28 spre Cabul, la stînga, şi spre Ebron, Rehob, Hamon şi Cana,
29 pînă la Sidonul cel mare. Se întorcea apoi spre Rama pînă la
cetatea cea tare a Tirului, şi spre Hosa, şi ieşea la mare, prin

ținutul Aczib. Cuprindea: Uma, Afec și Rehob; douăzeci 30
și două de cetăți, și satele lor. Aceasta a fost moștenirea 31
seminției fiilor lui Așer, după familiile lor, cetățile acestea și
satele lor. A șasea parte a căzut prin sorți fiilor lui Nef- 32
tali, după familiile lor. Hotarul lor se întindea dela Helef, 33
dela Alon, prin Taananim, Adami-Necheb și Iabneel, pînă la
Lacum, și ieșea la Iordan. Se întorcea spre apus la Aznot- 34
Tabor, și de acolo mergea înainte la Hucoc; se atingea de Zab-
ulon, în spre miazăzi, de Așer în spre apus, și de Iuda; în spre
răsărit era Iordanul. Cetățile tari erau: Țidim, Țer, Hamat, 35
Racat, Chineret, Adama, Rama, Hațor, Chedeș, Edrei, En- 36, 37
Hațor, Ireon, Migdal-El, Horem, Bet-Anat și Bet-Șemeș: 38
nouăsprezece cetăți, și satele lor. Aceasta a fost moștenirea 39
seminției fiilor lui Neftali, după familiile lor, cetățile acestea
și satele lor. A șaptea parte a căzut prin sorți seminiției fi- 40
ilor lui Dan, după familiile lor. Hotarul moștenirii lor era 41
Țorea, Eștaol, Ir-Șemeș, Șaalabin, Aialon, Iitla, Elon, Tim- 42, 43
nata, Ecron, Elteche, Ghibeton, Baalat, Iehud, Bene-Berac, 44, 45
Gat-Rimon, Me-Iarcon și Racon, cu hotarul care este față în
față cu Iafu. Ținutul fiilor lui Dan se întindea și în afară 47
de acestea. Fiii lui Dan s'au suit și s'au luptat împotriva lui
Leșem; au pus mîna pe el și l-au trecut prin ascuțișul săbiei;
au pus stăpînire pe el, s'au așezat în el și l-au numit Dan,
după numele tatălui lor Dan. Aceasta a fost moștenirea sem- 48
iniției fiilor lui Dan, după familiile lor, cetățile acestea și satele
lor. Dupăce au isprăvit de împărțit țara, după hotarele ei, 49
copiii lui Israel au dat lui Iosua, fiul lui Nun, o moștenire în
mijlocul lor. După porunca Domnului, i-au dat cetatea pe 50
care o cerea el: Timnat-Serah, în muntele lui Efraim. El a
zidit cetatea din nou, și și-a așezat locuința acolo. Acestea 51
sînt moștenirile pe cari le-au împărțit preotul Eleazar, Iosua,
fiul lui Nun, și căpeteniile de familie ale seminițiilor copiilor
lui Israel, prin sorți înaintea Domnului, la Silo, la ușa cortului
întîlnirii. Astfel au isprăvit ei împărțirea țării.

Domnul a vorbit lui Iosua, și a zis: “Vorbește copiilor lui **20**, 2
Israel, și spune-le: Hotărîți-vă cum v'am poruncit prin Moise,
cetăți de scăpare, unde să poată fugi ucigașul care va omorî 3

pe cineva fără voie, fără să aibă vreun gând să-l omoare; ele să vă fie un loc de scăpare împotriva răzbunătorului singelui.

4 Ucigașul să fugă într'una din aceste cetăți, să se oprească la intrarea porții cetății, și să spună întâmplarea lui bătrînilor cetății aceleia; ei să-l primească la ei în cetate, și să-i dea o

5 locuință, ca să locuiască împreună cu ei. Dacă răzbunătorul singelui îl va urmări, ei să nu dea pe ucigaș în minile lui; căci fără să vrea a omorî pe aproapele lui, și fără să-i fi fost vrăj-

6 maș mai înainte. El să rămînă în cetatea aceasta pînă se va înfățișa înaintea adunării ca să fie judecat, pînă la moartea marelui preot care va fi atunci în slujbă. Atunci, ucigașul să se întoarcă și să intre iarăș în cetatea și în casa lui, în cetatea

7 de unde fugise”. Ei au pus deoparte Chedeșul, în Galileia, în muntele lui Neftali; Sihemul în muntele lui Efraim; și Chiriat-

8 Arba, sau Hebronul, în muntele lui Iuda. Și de cealaltă parte a Iordanului, la răsăritul Ierihonului, a ales Bețerul, în pustie, în cîmpie, în seminția lui Ruben; Ramot în Galaad, în seminția

9 lui Gad; și Golan, în Basan, în seminția lui Manase. Acestea au fost cetățile hotărîte pentru toți copiii lui Israel și pentru străinul care locuiește în mijlocul lor, pentru ca cel ce va ucide pe cineva fără voie să poată fugi în ele, și să nu moară ucis de mîna răzbunătorului singelui, înainte de a se înfățișa înaintea adunării.

21 Căpeteniile de familie ale Leviților s'au apropiat de preotul Eleazar, de Iosua, fiul lui Nun, și de căpeteniile de familie ale semințiilor copiilor lui Israel. Le-au vorbit la Silo, în țara Canaanului, și au zis: “Domnul a poruncit prin Moise ca să ni se dea cetăți de locuit, cu împrejurimile lor pentru

2 vitele noastre.” Copiii lui Israel au dat atunci Leviților, din moștenirea lor, cetățile următoare și împrejurimile lor,

3 după porunca Domnului. Au tras la sorți pentru familiile Chehatiților; și Leviții, fiii preotului Aaron, au avut prin sorți treisprezece cetăți din seminția lui Iuda, din seminția

4 lui Simeon și din seminția lui Beniamin; ceilalți fii ai lui Chehat au avut prin sorți zece cetăți ale familiilor din seminția lui Efraim, din seminția lui Dan, și din jumătate din

5 seminția lui Manase. Fiii lui Gherșon au avut prin sorți

6

treisprezece cetăți ale familiilor din seminția lui Isahar, din seminția lui Așer, din seminția lui Neftali și din jumătate din seminția lui Manase în Basan. Fiii lui Merari, după familiile lor, au avut douăsprezece cetăți din seminția lui Ruben, din seminția lui Gad, și din seminția lui Zabulon. Copiii lui Israel au dat Leviților, prin sorți, aceste cetăți și împrejurimile lor, cum poruncise lui Moise Domnul. Au dat din seminția fiilor lui Iuda și din seminția fiilor lui Simeon următoarele cetăți numite pe nume, și cari au fost ale fiilor lui Aaron dintre familiile Chehatiților și ale fiilor lui Levi, căci ei au ieșit cei dintâi la sorți. Le-au dat Chiriat-Arba, sau Hebronul, în muntele lui Iuda, și locul dimprejur: Arba era tatăl lui Anac. Cîmpia cetății și satele ei au fost date în stăpînire lui Caleb, fiul lui Iefune. Au dat deci fiilor preotului Aaron: cetatea de scăpare pentru ucigași, Hebronul și împrejurimile lui, Libna și împrejurimile ei, Iatirul și împrejurimile lui, Eștemoa și împrejurimile ei, Holonul și împrejurimile lui, Debirul și împrejurimile lui, Ainul și împrejurimile lui, Iuta și împrejurimile ei, și Bet-Șemeșul și împrejurimile lui: nouă cetăți din aceste două seminții; și din seminția lui Beniamin: Gabaonul și împrejurimile lui, Gheba și împrejurimile ei, Anatot și împrejurimile lui, și Almonul și împrejurimile lui: patru cetăți. Toate cetățile preoților, fiii lui Aaron, au fost treisprezece cetăți și împrejurimile lor. Leviții din familiile celorlalți fii ai lui Chehat au avut prin sort cetăți din seminția lui Efraim. Le-au dat cetatea de scăpare pentru ucigași, Sihemul și împrejurimile lui, în muntele lui Efraim, Ghezerul și împrejurimile lui, Chibțaim și împrejurimile lui, și Bet-Horon și împrejurimile lui, patru cetăți; din seminția lui Dan: Elteche și împrejurimile ei, Ghibeton și împrejurimile lui, Aialon și împrejurimile lui, și Gat-Rimon și împrejurimile lui, patru cetăți; și din jumătate din seminția lui Manase: Taanac și împrejurimile lui, și Gat-Rimon și împrejurimile lui, două cetăți. Toate cetățile erau zece, și împrejurimile lor, pentru familiile celorlalți fii ai lui Chehat. Au dat fiilor lui Gherșon, dintre familiile Leviților: din cealaltă jumătate a seminției lui Manase, cetatea de scăpare pentru ucigași Golan

din Basan și împrejurimile ei, și Beeștra și împrejurimile ei,
28 două cetăți; din seminția lui Isahar: Chișion și împrejurimile
29 lui, Dabrat și împrejurimile lui, Iarmutul și împrejurimile lui
30 și En-Ganim și împrejurimile lui, patru cetăți; din seminția
lui Așer: Mișeal și împrejurimile lui, Abdonul și împrejurim-
31 ile lui, Helcat și împrejurimile lui, și Rehob și împrejurim-
32 ile lui, patru cetăți; și din seminția lui Neftali: cetatea de
scăpare pentru ucigași Chedeș din Galilea și împrejurimile ei,
Hamot-Dor și împrejurimile lui, și Cartanul și împrejurimile
33 lui, trei cetăți. Toate cetățile Gherșoniților, după familiile
34 lor, erau treisprezece cetăți, și împrejurimile lor. Celorlalți
Leviți, cari făceau parte din familiile fiilor lui Merari, le-au
dat: din seminția lui Zabulon: Iocneamul și împrejurimile lui,
35 Carta și împrejurimile ei, Dimna și împrejurimile ei, și Naha-
36 lal, și împrejurimile lui, patru cetăți; din seminția lui Ruben:
37 Beterul și împrejurimile lui, Iahța și împrejurimile ei, Chede-
mot și împrejurimile lui, și Mefaat și împrejurimile lui, patru
38 cetăți; și din seminția lui Gad: cetatea de scăpare pentru
ucigași, Ramot din Galaad și împrejurimile lui, Mahanaim și
39 împrejurimile lui, Hesbonul și împrejurimile lui, și Iaezerul și
40 împrejurimile lui, de toate: patru cetăți. Toate cetățile cari
au căzut la sorti fiilor lui Merari, după familiile lor, alcătuint
41 celelalte familii ale Leviților, erau douăsprezece cetăți. Toate
cetățile Leviților din mijlocul moșiilor copiilor lui Israel erau
42 patruzeci și opt de cetăți, și împrejurimile lor. Fiecare din
43 toate cetățile acestea. Astfel, Domnul a dat lui Israel toată
țara pe care jurase că o va da părinților lor; ei au luat-o în
44 stăpânire și s'au așezat în ea. Domnul le-a dat odihnă dejur
împrejur, cum jurase părinților lor; niciunul din vrăjmașii lor
nu putuse să le stea împotriva, și Domnul i-a dat pe toți în
45 mîinile lor. Din toate vorbele bune pe cari le spusese casei
lui Israel Domnul, niciuna n'a rămas neîmplinită: toate s'au
împlinit.

22 Atunci Iosua a chemat pe Rubeniți, pe Gadiți și jumătatea
2 din seminția lui Manase. Și le-a zis: “Voi ați păzit tot ce
v'a poruncit Moise, robul Domnului, și ați ascultat de glasul

meu în tot ce v'am poruncit. N'ați părăsit pe frații voștri, de 3
o bună bucată de vreme pînă în ziua de azi; și ați păzit rîndu-
duielile și poruncile Domnului, Dumnezeuului vostru. Acum 4
cînd Domnul, Dumnezeuul vostru, a dat odihnă fraților voștri,
cum le spusese, întoarceți-vă și duceți-vă la corturile voastre,
în țara dată în stăpînirea voastră, pe care v'a dat-o Moise,
robul Domnului, dincolo de Iordan. Aveți grijă numai să păz- 5
iți și să împliniți poruncile și legile pe cari vi le-a dat Moise,
robul Domnului: să iubiți pe Domnul, Dumnezeuul vostru, să
umblați în toate căile Lui, să țineți poruncile Lui, să vă alipiți
de El, și să-I slujiți din toată inima voastră și din tot sufletul
vostru.” Și Iosua i-a binecuvîntat și le-a dat drumul; și ei au 6
plecat la corturile lor. Moise dăduse unei jumătăți din sem- 7
inția lui Manase o moștenire în Basan, și Iosua a dat celeilalte
jumătăți o moștenire lîngă frații lor, dincoace de Iordan, la
apus. Cînd i-a trimes Iosua la corturile lor, i-a binecuvîn- 8
tat, și le-a zis: “Voi vă întoarceți la corturile voastre cu mari
bogății, cu foarte multe turme, și cu o mare mulțime de argint,
de aur, de aramă, de fer, și de îmbrăcăminte. 'mpărțiți cu frații
voștri prada luată dela vrăjmașii voștri.” Fiii lui Ruben, fiii 9
lui Gad, și jumătate din seminția lui Manase, s'au întors acasă,
lăsînd pe copiii lui Israel la Silo, în țara Canaanului, ca să se
ducă în țara Galaadului, care era moșia lor și unde se așeza-
seră, cum poruncise lui Moise Domnul. Cînd au ajuns pe 10
malurile Iordanului, cari fac parte din țara Canaanului, fiii
lui Ruben, fiii lui Gad și jumătate din seminția lui Manase,
au zidit acolo un altar lîngă Iordan, un altar a cărui mărime
izbea privirile. Copiii lui Israel au auzit zicîndu-se: “Iată că 11
fiii lui Ruben; fiii lui Gad și jumătate din seminția lui Manase,
au zidit un altar în fața țării Canaanului, pe malurile Iordan-
ului, în părțile copiilor lui Israel.” Cînd au auzit copiii lui 12
Israel lucrul acesta, toată adunarea copiilor lui Israel s'a strîns
la Silo, ca să se suie împotriva lor și să se bată cu ei. Copiii 13
lui Israel au trimes la fiii lui Ruben, la fiii lui Gad și la jumă-
tatea din seminția lui Manase, în țara Galaadului, pe Fineas,
fiul preotului Eleazar, și zece căpetenii cu el, cîte o căpe- 14
tenie de fiecare casă părintească pentru fiecare din semințiile

lui Israel; toți erau căpetenii de casă părintească între miile
15 lui Israel. Ei au venit la fiii lui Ruben, la fiii lui Gad și la
jumătate din seminția lui Manase, în țara Galaadului, și le-au
16 vorbit, astfel: “Așa vorbește toată adunarea Domnului: ,Ce
însemnează păcatul acesta pe care l-ați săvârșit față de Dum-
nezeul lui Israel, și pentruce vă abateți acum dela Domnul,
zidindu-vă un altar ca să vă răzvrățiți azi împotriva Domnu-
17 lui? Privim oare ca o nimica nelegiuirea lui Peor, a cărui
pată n’am ridicat-o pînă acum de peste noi, cu toată urgia pe
18 care a adus-o ea asupra adunării Domnului? Și voi vă abateți
astăzi dela Domnul! Dacă vă răzvrățiți azi împotriva Domnu-
lui, mîne El Se va mînia împotriva întregii adunări a lui Israel.
19 Dacă priviți ca necurată țara care este moșia voastră, treceți
în țara care este moșia Domnului, unde este așezată locuința
Domnului, și așezați-vă în mijlocul nostru; dar nu vă răzvrățiți
împotriva Domnului, și nu vă despărțiți de noi, zidindu-vă un
20 altar, afară de altarul Domnului, Dumnezeului nostru! Acan,
fiul lui Zerah, n’a săvârșit oare un păcat cu privire la lucrurile
date spre nimicire, și nu S’a aprins de mînie Domnul împotriva
întregii adunări a lui Israel? Și el n’a fost singurul care a
21 pierit din pricina nelegiurii lui.” Fiii lui Ruben, fiii lui Gad
și jumătate din seminția lui Manase, au răspuns astfel căpe-
22 teniilor peste miile lui Israel: “Domnul Dumnezeu, Cel atot
puternic, Domnul Dumnezeu, Cel atot puternic, știe, și Israel
însuș să știe lucrul acesta! Dacă din răsvrătire și păcătuire
împotriva Domnului am făcut lucrul acesta, să nu ne vină în
23 ajutor Domnul în ziua aceasta! Dacă ne-am zidit un altar ca
să ne abatem dela Domnul, ca să aducem pe el arderi de tot și
daruri de mîncare, și ca să aducem pe el jertfe de mulțămiri,
24 Domnul să ne ceară socoteală de aceasta! Am făcut lucrul
acesta mai degrabă de frică, gîndindu-ne că într’o zi s’ar putea
ca fiii voștri să zică fiilor noștri: ,Ce legătură este între voi și
25 Domnul, Dumnezeul lui Israel? Domnul a pus Iordanul hotar
între noi și voi, fii ai lui Ruben și fii ai lui Gad: voi n’aveți
parte de Domnul;- Și fiii voștri ar face astfel ca fiii noștri să nu
26 se mai teamă de Domnul. De aceea am zis: ,Să ne zidim deci
27 un altar, nu pentru arderi de tot și pentru jertfe: ci ca o măr-

turie între noi și voi, între urmașii noștri și ai voștri, că voim să slujim Domnului, înaintea Feței Lui, prin arderile noastre de tot și prin jertfele noastre de ispășire și de mulțămiri, ca să nu zică fiii voștri într'o zi fiilor noștri: „Voi n'aveți parte de Domnul; Noi am zis: „Dacă mai târziu ne vor vorbi astfel nouă sau urmașilor noștri, vom răspunde: „Priviți chipul altarului Domnului, pe care l-au făcut părinții noștri, nu pentru arderi de tot și pentru jertfe, ci ca mărturie între noi și voi. Departe de noi gândul să ne răzvrătim împotriva Domnului și să ne abatem astăzi dela Domnul, zidind un altar pentru arderi de tot, pentru daruri de mâncare și pentru jertfe, afară de altarul Domnului, Dumnezeului nostru, care este înaintea locașului Lui!” Cînd au auzit preotul Fineas, și căpeteniile adunării, căpeteniile peste miile lui Israel, cari erau cu el, cuvintele pe cari le-au rostit fiii lui Ruben, fiii lui Gad și fiii lui Manase, au rămas mulțămîți. Și Fineas, fiul preotului Eleazar, a zis fiilor lui Ruben, fiilor lui Gad, și fiilor lui Manase: “Cunoaștem acum că Domnul este în mijlocul nostru, fiindcă n'ați săvîrșit păcatul acesta împotriva Domnului; și ați izbăvit astfel pe copiii lui Israel din mîna Domnului”. Fineas, fiul preotului Eleazar, și căpeteniile, au părăsit pe fiii lui Ruben și pe fiii lui Gad, și s'au întors din țara Galaadului în țara Canaanului, la copiii lui Israel, cărora le-au făcut o dare de seamă, Copiii lui Israel au rămas mulțămîți; au binecuvîntat pe Dumnezeu, și n'au mai vorbit să se suie înarmați ca să pustiască țara pe care o locuiau fiii lui Ruben și fiii lui Gad. Fiii lui Ruben și fiii lui Gad au numit altarul acela Ed (Martor) “căci”, au zis ei, “el este martor între noi că Domnul este Dumnezeu”.

De multă vreme Domnul dăduse odihnă lui Israel, izbăvindul de toți vrăjmașii cari-l înconjurau. Iosua era bătrîn, înaintat în vîrstă. Atunci Iosua o chemat pe tot Israelul, pe bătrînii lui, pe căpeteniile lui, pe judecătorii lui, și pe căpeteniile oastei. Și le-a zis: “Eu sînt bătrîn, înaintat în vîrstă. Ați văzut tot ce a făcut Domnul, Dumnezeul vostru, tuturor neamurilor acelora dinaintea voastră; căci Domnul, Dumnezeul vostru, a luptat pentru voi. Vedeti, v'am dat ca moștenire prin sort, după semințiile voastre, neamurile acestea cari au

rămas, începînd dela Iordan, și toate neamurile pe cari le-am
5 nimicit, pînă la marea cea mare spre apusul soarelui. Dom-
nul, Dumnezeul vostru, le va izgoni dinaintea voastră și le va
alunga dinaintea voastră; și voi le veți stăpîni țara, cum a
6 spus Domnul, Dumnezeul vostru. Puneți-vă toată puterea
ca să păziți și să împliniți tot ce este scris în cartea legii lui
7 Moise, fără să vă abateți nici la dreapta nici la stînga. Să nu
vă amestecați cu neamurile acestea cari au rămas printre voi;
să nu roștiți numele dumnezeilor lor, și să nu-l întrebuițați
în jurămînt; să nu le slujiți, și să nu vă închinați înaintea lor.
8 Ci alipiți-vă de Domnul Dumnezeul vostru, cum ați făcut pînă
9 în ziua aceasta. Domnul a izgonit dinaintea voastră neamuri
mari și puternice; și nimeni pînă în ziua aceasta, n'a putut să
10 vă stea împotriva. Unul singur dintre voi urmărea o mie din
ei, căci Domnul, Dumnezeul vostru, lupta pentru voi, cum v'a
11 spus. Vegheați dar cu luare aminte asupra sufletelor voastre,
12 ca să iubiți pe Domnul, Dumnezeul vostru. Dacă vă veți abate
și vă veți alipi de neamurile acestea cari au rămas printre voi,
dacă vă veți uni cu ele prin căsătorii, și dacă veți intra în legă-
13 turi cu ele, să fiți încredințați că Domnul Dumnezeul vostru,
nu va mai izgoni aceste neamuri dinaintea voastră; ci ele vă vor
fi o cursă și un laț, un bici în coaste, și niște spini în ochi, pînă
veți pieri de pe fața acestei țări bune, pe care v'a dat-o Dom-
14 nul, Dumnezeul vostru. Iată că astăzi eu mă duc pe calea pe
care merge tot ce este pămîntesc. Recunoașteți dar din toată
inima voastră și din tot sufletul vostru, că niciunul din toate
cuvintele bune, rostite asupra voastră de Domnul, Dumnezeul
vostru, n'a rămas neîmplinit; toate vi s'au împlinit, niciunul
15 n'a rămas neîmplinit. Și după cum toate cuvintele bune, pe
cari vi le spusese Domnul, Dumnezeul vostru, s'au împlinit
pentru voi, tot așa Domnul va împlini față de voi toate cu-
vintele rele, pînă vă va nimici de pe fața acestei țări bune pe
16 care v'a dat-o Domnul, Dumnezeul vostru. Dacă veți călca
legămîntul pe care vi l-a dat Domnul, Dumnezeul vostru, și
dacă vă veți duce să slujiți altor dumnezei și să vă închinați
înaintea lor, Domnul Se va aprinde de mînie împotriva voas-
tră, și veți pieri de grab din țara cea bună pe care v'a dat-o

El”.

Iosua a adunat toate semințiile lui Israel la Sihem, și a **24**
chemat pe bătrînii lui Israel, pe căpeteniile lui, pe judecătorii
lui și pe căpeteniile oastei. Ei s’au înfățișat înaintea lui Dum-
nezeu. Iosua a zis întregului popor: “Așa vorbește Domnul, **2**
Dumnezeul lui Israel: ,Părinții voștri Terah, tatăl lui Avraam
și tatăl lui Nahor, locuiau în vechime de cealaltă parte a Rîu-
lui (Euftrat), și slujeau altor dumnezei. Eu am luat pe tatăl **3**
vostru Avraam din cealaltă parte a Rîului, și l-am purtat prin
toată țara Canaanului; i-am înmulțit sămînța, și i-am dat pe
Isaac. Lui Isaac i-am dat pe Iacov și pe Esau: lui Esau i-am **4**
dat în stăpînire muntele Seir, iar Iacov și fiii lui s’au pogorît
în Egipt. Am trimes pe Moise și pe Aaron și am lovit Egipt-
tul cu minunile pe cari le-am făcut în mijlocul lui; apoi v’am **5**
scos afară din el. Am scos pe părinții voștri din Egipt, și ați **6**
ajuns la mare. Egiptenii au urmărit pe părinții voștri pînă
la marea Roșie, cu cară și călăreți. Părinții voștri au strigat **7**
către Domnul. Și Domnul a pus întunec în voi și Egipteni,
a adus marea înapoi peste ei, și i-a acoperit. Ați văzut cu ochii
voștri ce am făcut Egiptenilor. Și ați rămas multă vreme în
pustie. V’am adus în țara Amoriților, cari locuiau dincolo de **8**
Iordan, și ei au luptat împotriva voastră. I-am dat în mîinile
voastre; ați pus stăpînire pe țara lor, și i-am nimicit dinain-
tea voastră. Balac, fiul lui Țipor, împăratul Moabului, s’a **9**
sculat și a pornit la luptă împotriva lui Israel. A chemat pe
Balaam, fiul lui Beor, ca să vă blastăme. Dar n’am vrut **10**
să ascult pe Balaam: el v’a binecuvîntat, și v’am izbăvit din
mîina lui Balac. Ați trecut Iordanul, și ați ajuns la Ierihon. **11**
Locuitorii Ierihonului au luptat împotriva voastră: Amoriții,
Fereziții, Cananiții, Hetiții, Ghirgasiții, Heviții și Iebusiții. I-
am dat în mîinile voastre, am trimes înaintea voastră viespe **12**
bondărească, și i-a izgonit dinaintea voastră, ca pe cei doi îm-
părați ai Amoriților: nu cu sabia, nici cu arcul tău. V’am **13**
dat o țară pe care n’o munciserăți, cetăți pe cari nu le zidiserăți,
dar pe cari le locuiți, vii și măslini pe cari nu-i sădiserăți,
dar cari vă slujesc ca hrană. Acum, temeți-vă de Domnul, și **14**
slujiți-I cu scumpătate și credincioșie. Depărtați dumnezeii

căroră le-au slujit părinții voștri dincolo de Râu și în Egipt, și
15 slujiți Domnului. Și dacă nu găsiți cu cale să slujiți Domnu-
lui, alegeți astăzi cui vreți să slujiți: sau dumnezeilor căroră le
slujeau părinții voștri dincolo de Râu, sau dumnezeilor Amori-
iților în a căror țară locuiți. Cît despre mine, eu și casa mea
16 vom sluji Domnului”. Poporul a răspuns, și a zis: “Depart
de noi gîndul să părăsim pe Domnul, și să slujim altor dum-
17 nezei. Căci Domnul este Dumnezeu nostru. El ne-a scos din
țara Egiptului, din casa robiei, pe noi și pe părinții noștri; El
a făcut înaintea ochilor noștri acele minuni mari, și ne-a păzit
în tot timpul drumului pe care l-am urmat și în mijlocul tu-
18 turor popoarelor, pela cari am trecut. El a izgonit dinaintea
noastră pe toate popoarele, și pe Amoriții cari locuiau țara
aceasta. Și noi vom sluji Domnului, căci El este Dumnezeu
19 nostru.” Iosua a zis poporului: “Voi nu veți putea să slujiți
Domnului, căci este un Dumnezeu sfînt, un Dumnezeu gelos;
20 El nu vă va ierta fărădelegile și păcatele. Cînd veți părăsi pe
Domnul, și veți sluji unor dumnezei străini, El Se va întoarce,
și vă va face rău, și vă va nimici, după ce v’a făcut bine”.
21, 22 Poporul a zis lui Iosua: “Nu! căci vom sluji Domnului”. Io-
sua a zis poporului: “Voi sînteți martori împotriva voastră
însivă că ați ales pe Domnul, ca să-I slujiți.” Ei au răspuns:
23 “Sîntem martori!” “Scoateți dar dumnezeii străini cari sînt
în mijlocul vostru, și întoarceți-vă inima spre Domnul, Dum-
24 nezeul lui Israel.” Și poporul a zis lui Iosua: “Noi vom sluji
Domnului, Dumnezeului nostru, și vom asculta glasul Lui”.
25 Iosua a făcut în ziua aceea un legămînt cu poporul, și i-a dat
26 legi și porunci, la Sihem. Iosua a scris aceste lucruri în cartea
legii lui Dumnezeu. A luat o piatră mare, și a ridicat-o acolo
27 subt stejarul care era în locul închinat Domnului. Și Iosua a
zis întregului popor: “Iată, piatra aceasta va fi martoră îm-
potriva noastră, căci a auzit toate cuvîntele pe cari ni le-a spus
Domnul, ea va fi martoră împotriva voastră, ca să nu fiți ne-
28 credincioși Dumnezeului vostru”. Apoi Iosua a dat drumul
29 poporului, și s’a dus fiecare în moștenirea lui. După aceste
lucruri, Iosua, fiul lui Nun, robul Domnului, a murit, în vîrstă
30 de o sută zece ani. L-au înmormîntat în țînutul care-i căzuse

la împărțeală, la Timnat-Serah, în muntele lui Efraim, la mi-
azănoapte de muntele Gaaș. Israel a slujit Domnului în tot 31
timpul vieții lui Iosua, și în tot timpul vieții bătrânilor cari au
trăit după Iosua și cari cunoșteau tot ce făcuse Domnul pentru
Israel. Oasele lui Iosif, pe cari le aduseseră copiii lui Israel din 32
Egipt, au fost îngropate la Sihem, în partea țarinei pe care o
cumpărase Iacov dela fiii lui Hamor, tatăl lui Sihem, cu o sută
de chesita, și care a ajuns moștenirea fiilor lui Iosif. Eleazar, 33
fiul lui Aaron, a murit, și a fost îngropat la Ghibeat-Fineas,
care fusese dat fiului său Fineas, în muntele lui Efraim.

JUDECATORI

1 **D**upă moartea lui Iosua, copiii lui Israel au întrebat
pe Domnul, și au zis: “Cine dintre noi să se suie
2 întii împotriva Cananiților, ca să pornească lupta cu
ei?” Domnul a răspuns: “Iuda să se suie; iată că
3 am dat țara în mâinile lui.” Și Iuda a zis fratelui său Simeon:
“Suie-te împreună cu mine în țara care mi-a căzut la sorț, și
4 să luptăm împotriva Cananiților; și voi merge și eu cu tine în
țara care ți-a căzut la sorț.” Și Simeon s’a dus cu el. Iuda
5 s’a suit, și Domnul a dat pe Cananiți și pe Fereziți în mâinile
lor; au ucis zece mii de oameni la Bezec. Au găsit pe Adoni-
6 Bezec la Bezec; au pornit lupta împotriva lui, și au bătut pe
Cananiți și Fereziți. Adoni-Bezec a luat fuga; dar ei l-au
7 urmărit și l-au prins, și i-au tăiat degetele cele mari dela mâni
și dela picioare. Adoni-Bezec a zis: “Șapte zeci de împărați,
8 cu degetele cele mari dela mâni și dela picioare tăiate, strîngeau
mîncare subt masa mea; Dumnezeu îmi răsplătește și mie cum
9 am făcut.” L-au dus la Ierusalim și a murit acolo. Fiii lui
Iuda au pornit lupta împotriva Ierusalimului și l-au luat; l-
10 au trecut prin ascuțișul săbiei și au dat foc cetății. Fiii lui
Iuda s’au pogorît apoi, ca să bată pe Cananiți, cari locuiau
11 muntele, ținutul de miazăzi și cîmpia. Iuda a pornit împotriva
Cananiților cari locuiau la Hebron, numit mai înainte Chiriat-
12 Arba; și a bătut pe Șeșai, pe Ahiman și Talmi. De acolo a
pornit împotriva locuitorilor Debirului: Debirul se numea mai
13 înainte Chiriat-Sefer. Caleb a zis: “Voi da pe fiică-mea Acsa
de nevastă cui va bate Chiriat-Seferul și-l va lua.” Otniel,
14 fiul lui Chenaz, fratele cel mai mic al lui Caleb, a pus mîna pe
cetate; și Caleb i-a dat de nevastă pe fiică-sa Acsa. Cînd a
15 intrat ea la Otniel, l-a îndemnat să ceară un ogor dela tatăl ei.
Ea s’a pogorît depe măgar; și Caleb i-a zis: “Ce vrei?” Ea
i-a răspuns: “Dă-mi un dar, căci mi-ai dat un pămînt secetos;
dă-mi și izvoare de apă.” Și Caleb i-a dat Izvoarele de sus și

Izvoarele de jos. Fiii Chenitului, socrul lui Moise, s'au suit din cetatea Finicilor, împreună cu fiii lui Iuda, în pustia lui Iuda la miazăzi de Arad, și s'au dus de s'au așezat între popor. Iuda a pornit cu fratele său Simeon, și au bătut pe Cananiți cari locuiau la Țefat; au nimicit cetatea cu desăvîrșire, și au numit-o Horma (Nimicire). Iuda a mai pus mîna pe Gaza și pe ținutul ei, pe Ascalon și pe ținutul lui, și pe Ecron și pe ținutul lui. Domnul a fost cu Iuda; și Iuda a pus stăpînire pe munte, dar n'a putut să izgonească pe locuitorii din cîmpie, pentrucă aveau cară de fer. Au dat Hebronul lui Caleb cum spusese Moise; și el a izgonit deacolo pe cei trei fii ai lui Anac." Fiii lui Benjamin n'au izgonit pe Iebusiții cari locuiau la Ierusalim; și Iebusiții au locuit în Ierusalim cu fiii lui Benjamin pînă în ziua de azi. Casa lui Iosif s'a suit și ea împotriva Betelului, și Domnul a fost cu ei. Cei din casa lui Iosif au iscodit Betelul, care mai nainte se chema Luz. Străjerii au văzut pe un om ieșind din cetate, și i-au zis: "Arată-ne pe unde putem intra în cetate, și vom avea milă de tine." El le-a arătat pe unde ar putea să intre în cetate. Și au trecut cetatea prin ascuțișul săbiei; dar pe omul acela l-au lăsat să plece cu toată familia lui. Omul acela s'a dus în țara Hetiților; a zidit o cetate, și i-a pus numele Luz, nume pe care l-a purtat pînă în ziua de azi. Manase n'a izgonit nici el pe locuitorii din Bet-Șean și din satele dimprejurul lui, din Taanac și satele lui, din Dor și satele dimprejurul lui, din Iibleam și satele dimprejurul lui, din Meghido și satele dimprejurul lui; așa încît Cananiții au izbutit să rămînă în țara aceasta. Cînd Israel a fost destul de tare, a supus pe Cananiți la un bir, dar nu i-a izgonit. Efraim n'a izgonit pe Cananiții cari locuiau la Ghezer, și Cananiții au locuit în mijlocul lui Efraim la Ghezer. Zabulon n'a izgonit nici el pe locuitorii din Chitron, nici pe locuitorii din Nahalol; și Cananiții au locuit în mijlocul lui Zabulon, dar au fost supuși la un bir. Nici Așer n'a izgonit pe locuitorii din Aco, nici pe locuitorii din Sidon, nici pe cei din Ahlab, din Aczib, din Helba, din Afic și din Rehob; și Așeriții au locuit în mijlocul Cananiților, locuitorii țării, căci nu i-au izgonit. Neftali n'a izgonit pe locuitorii din Bet-Șemeș, nici pe locuitorii din Bet-

Anat, și a locuit în mijlocul Cananiților, locuitorii țării; dar locuitorii din Bet-Şemeş și din Bet-Anat au fost supuși la un
34 bir. Amoriții au dat înapoi în munte pe fiii lui Dan, și nu
35 i-au lăsat să se coboare în câmpie. Amoriții au izbutit să
rămână la Har-Heres, la Aialon și la Şaalbim; dar mâna casei lui
36 Iosif a apăsat asupra lor, și au fost supuși la un bir. Ținutul
Amoriților se întindea dela suișul Acrabim, dela Sela, și în sus.

2 'ngerul Domnului S'a suit din Ghilgal la Bochim, și a zis:
"Eu v'am scos din Egipt, și v'am adus în țara pe care am ju-
rat părinților voștri că v'o voi da. Am zis: ‚Niciodată nu voi
2 rupe legământul Meu cu voi; și voi să nu încheiați legământ
cu locuitorii din țara aceasta, ci să le surpați altarele.‘ Dar
voi n'ați ascultat de glasul Meu. Pentruce ați făcut lucrul
3 acesta? Am zis atunci: ‚Nu-i voi izgoni dinaintea voastră;
ci vă vor sta în coaste, și dumnezeii lor vă vor fi o cursă.‘”
4 După ce a spus 'ngerul Domnului aceste vorbe tuturor copiilor
5 lui Israel, poporul a ridicat glasul și a plîns. Au pus locului
aceluia numele Bochim (Ceice plîng); și au adus jertfe Dom-
6 nului acolo. Iosua a dat drumul poporului, și copiii lui Israel
au plecat fiecare în moștenirea lui, ca să ia țara în stăpînire.
7 Poporul a slujit Domnului în tot timpul vieții lui Iosua, și
în tot timpul vieții bătrînilor cari au trăit după Iosua și cari
văzuseră toate lucrurile mari, pe cari le făcuse Domnul pentru
8 Israel. Iosua, fiul lui Nun, robul Domnului, a murit, în vîrstă
9 de o sută zece ani. L-au îngropat în ținutul pe care-l avea
de moștenire, la Timnat-Heres, în muntele lui Efraim, la mi-
10 azănoapte de muntele Gaaş. Tot neamul acela de oameni a
fost adăugat la părinții lui, și s'a ridicat după el un alt neam de
oameni, care nu cunoștea pe Domnul, nici ce făcuse El pentru
11 Israel. Copiii lui Israel au făcut atunci ce nu plăcea Domnu-
12 lui, și au slujit Baalilor. Au părăsit pe Domnul, Dumnezeul
părinților lor, care-i scosese din țara Egiptului, și au mers după
alți dumnezei, dintre dumnezeii popoarelor cari-i înconjurau;
13 s'au închinat înaintea lor, și au mîniat pe Domnul. Au părăsit
14 pe Domnul, și au slujit lui Baal și Astarteor. Domnul S'a
aprint de mînie împotriva lui Israel. El i-a dat în mînile unor
prădători cari i-au prădat, i-a vîndut în mînile vrăjmașilor lor

dejurîmprejur, și nu s'au mai putut împotrivi vrăjmașilor lor. Ori unde mergeau, mîna Domnului era împotriva lor ca să le 15
 facă rău, cum spusese Domnul, și cum le jurase Domnul. Au
 ajuns astfel într'o mare strîmtorare. Domnul a ridicat judecă- 16
 tori, ca să-i izbăvească din mîna celor ce-i prădau. Dar ei n'au 17
 ascultat nici de judecătorii lor, căci au curvit cu alți dumnezei
 și s'au închinat înaintea lor. 'n curînd s'au abătut dela calea
 pe care o urmaseră părinții lor, și n'au ascultat de poruncile
 Domnului, ca și ei. Cînd le ridica Domnul judecători, Dom- 18
 nul era cu judecătorul, și-i izbăvea din mîna vrăjmașilor lor
 în tot timpul vieții judecătorului, căci Domnului I se făcea
 milă de suspinurile scoase de ei împotriva celor ce-i apăsau și-
 i chinuiau. Dar, după moartea judecătorului, se stricau din 19
 nou, mai mult decît părinții lor, ducîndu-se după alți dum-
 nezei, ca să le slujească și să se închine înaintea lor, și stăruiau
 în această purtare și împetrire. Atunci Domnul S'a aprins de 20
 mînie împotriva lui Israel, și a zis: "Fiindcă neamul acesta a
 călcat legămîntul Meu pe care-l poruncisem părinților lor, și
 fiindcă n'au ascultat de glasul Meu, nu voi mai izgoni dinain- 21
 tea lor niciunul din neamurile pe cari le-a lăsat Iosua cînd a
 murit. Astfel, prin ele, voi pune pe Israel la încercare, ca să 22
 știu dacă vor căuta sau nu să urmeze calea Domnului, cum au
 căutat părinții lor." Și Domnul a lăsat în pace pe popoarele 23
 acelea pe cari nu le dăduse în mîinile lui Iosua, și nu S'a grăbit
 să le isgonească.

Iată neamurile pe cari le-a lăsat Domnul ca să încerce pe **3**
 Israel prin ele, pe toți cei ce nu cunoscuseră toate războaiele
 Canaanului. El voia numai ca vîrstele de oameni ale copiilor 2
 lui Israel să cunoască și să învețe războiul, și anume cei ce nu
 l cunoscuseră mai înainte. Neamurile acestea erau cei cinci 3
 domnitori ai Filistenilor, toți Cananiții, Sidoniții, și Heviții
 cari locuiau în muntele Liban, dela muntele Baal-Hermon pînă
 la intrarea Hamatului. Neamurile acestea au slujit ca să 4
 pună pe Israel la încercare, pentruca Domnul să vadă dacă
 vor asculta de poruncile pe cari le dăduse părinților lor prin
 Moise. Și copiii lui Israel au locuit în mijlocul Cananiților, 5
 Hetiților, Amoriților, Fereziților, Heviților și Iebusiților; au 6

luat de neveste pe fetele lor, și au dat de neveste fiilor lor pe
7 fetele lor, și au slujit dumnezeilor lor. Copiii lui Israel au
făcut ce nu plăcea Domnului, au uitat pe Domnul, și au slujit
8 Baalilor și idolilor. Domnul S'a aprins de mînie împotriva lui
Israel, și i-a vîndut în mînile lui Cușan-Rișeataim, împăratul
Mesopotamiei. Și copiii lui Israel au fost supuși opt ani lui
9 Cușan-Rișeataim. Copiii lui Israel au strigat către Domnul,
și Domnul le-a ridicat un izbăvitor, care i-a izbăvit: pe Otniel,
10 fiul lui Chenaz, fratele cel mai mic al lui Caleb. Duhul Dom-
nului a fost peste el. El a ajuns judecător în Israel, și a pornit
la război. Domnul a dat în mînile lui pe Cușan-Rișeataim, îm-
păratul Mesopotamiei, și mîna Lui a fost puternică împotriva
11 lui Cușan-Rișeataim. Țara a avut odihnă patruzeci de ani.
12 Și Otniel, fiul lui Chenaz, a murit. Copiii lui Israel au făcut
iarăș ce nu plăcea Domnului; și Domnul a întărit pe Eglon,
împăratul Moabului, împotriva lui Israel, pentrucă făcuseră
13 ce nu plăcea Domnului. Eglon a strîns la el pe fiii lui Amon
și pe Amaleciți, și a pornit. A bătut pe Israel, și a luat cetatea
14 Finicilor. Și copiii lui Israel au fost supuși optsprezece ani lui
15 Eglon, împăratul Moabului. Copiii lui Israel au strigat către
Domnul, și Domnul le-a ridicat un izbăvitor, pe Ehud, fiul lui
Ghera, Beniamitul, care nu se slujea de mîna dreaptă. Copiii
lui Israel au trimes prin el un dar lui Eglon, împăratul Moab-
16 ului. Ehud și-a făcut o sabie cu două tăișuri, lungă de un cot,
17 și a încins-o pe subt haine, în partea dreaptă. A dat darul
lui Eglon, împăratul Moabului: Eglon era un om foarte gras.
18 Cînd a isprăvit de dat darul, a dat drumul oamenilor cari-l
19 aduseseră. El însuș s'a întors dela petrăriile de lîngă Ghilgal,
și a zis: "mpărate, am să-ți spun ceva în taină." mpăratul a
20 zis: "Tăcere!" Și toți cei ce erau lîngă el au ieșit afară. Ehud
a început vorba cu el pe cînd stătea singur în odaia lui de
vară, și a zis: "Am un cuvînt din partea lui Dumnezeu pentru
21 tine." Eglon s'a sculat de pe scaun. Atunci Ehud a întins
mîna stîngă, a scos sabia din partea dreaptă, și i-a împlîntat-o
22 în pîntece. Chiar și mînerul a intrat după fer, și grăsimea
s'a strîns în jurul ferului; căci n'a putut scoate sabia din pîn-
23 tece, ci a lăsat-o în trup așa cum o înfipsese. Ehud a ieșit prin

tindă, a închis ușile dela odaia de sus după el, și a tras zăvorul. Dupăce a ieșit el, au venit slujitorii împăratului și s'au uitat; 24 și iată că ușile odăii de sus erau închise cu zăvorul. Ei au zis: "Fără îndoială, își acopere picioarele în odaia de vară." Au 25 așteptat multă vreme; și fiindcă el nu deschidea ușile odăii de sus, au luat cheia și au descuiat; și iată că stăpînul lor era mort, întins pe pămînt. Pînă să se dumirească ei, Ehud a 26 luat-o la fugă, a trecut de pietrării, și a scăpat în Seira. Cum 27 a ajuns, a sunat din trîmbiță în muntele lui Efraim. Copiii lui Israel s'au pogorît cu el din munte, și el s'a pus în fruntea lor. El le-a zis: "Veniți după mine, căci Domnul a dat în mîinile 28 voastre pe vrăjmașii voștri Moabiți." Ei s'au pogorît după el, au pus stăpînire pe vadurile Iordanului, în fața Moabului, și n'au lăsat pe nimeni să treacă. Au ucis atunci aproape zece 29 mii de oameni din Moab, toți voinici și viteji, și n'a scăpat unul. 'n ziua aceea Moabul a fost smerit subt mîna lui Israel. 30 Și țara a avut odihnă optzeci de ani. După el, a urmat Șamgar, fiul lui Anat. El a ucis șase sute de oameni dintre Filistenii cu un otig de plug. Și el a fost un izbăvitor al lui Israel. 31

Copiii lui Israel iarăș au făcut ce nu place Domnului, după 4 moartea lui Ehud. Și Domnul i-a vîndut în mîinile lui Iabin, 2 împăratul Canaanului, care domnea la Hațor. Căpetenia oștirii lui era Sisera, și locuia la Haroșet-Goim. Copiii lui Israel au 3 strigat către Domnul, căci Iabin avea nouă sute de cară de fer, și de douăzeci de ani apăsa cu putere pe copiii lui Israel. Pe 4 vremea aceea judecător în Israel era Debora, proorocița, nevasta lui Lapidot. Ea ședea subt finicul Deborei, între Rama 5 și Betel, în muntele lui Efraim; și copiii lui Israel se suiau la ea ca să fie judecați. Ea a trimes să cheme pe Barac, fiul lui 6 Abinoam, din Chedeș-Neftali, și i-a zis: "Iată porunca pe care a dat-o Domnul, Dumnezeuul lui Israel: „Du-te, îndreaptă-te spre muntele Taborului, și ia cu tine zece mii de oameni din copiii lui Neftali și din copiii lui Zabulon; voi trage spre tine, 7 la pîrîul Chison, pe Sisera, căpetenia oștirii lui Iabin, împreună cu carăle și oștile lui, și-l voi da în mîinile tale". Barac 8 i-a zis: "Dacă vii tu cu mine, mă voi duce; dar dacă nu vii cu mine, nu mă voi duce". Ea a răspuns: "Voi merge cu tine; 9

dar nu vei avea slavă în calea pe care mergi, căci Domnul va da pe Sisera în mâinile unei femei”. Și Debora s’a sculat, și s’a dus cu Barac la Chedeș. Barac a chemat pe Zabulon și Neftali la Chedeș; zece mii de oameni mergeau în urma lui, și Debora a plecat cu el. Heber, Chenitul, se despărțise de Cheniți, fiii lui Hobab, socrul lui Moise, și își întinsese cortul pînă la stejarul Țaanaim, lîngă Chedeș. Au dat de știre lui Sisera, că Barac, fiul lui Abinoam, s’a îndreptat spre muntele Taborului. Și, dela Haroșet-Goim, Sisera și-a strîns spre pîrîul Chisonului toate carăle: nouă sute de cară de fer, și tot poporul care era cu el. Atunci Debora a zis lui Barac: “Scoală-te, căci iată ziua cînd dă Domnul pe Sisera în mâinile tale. ’ntr’adevăr, Domnul, merge înaintea ta”. Și Barac s’a repezit de pe muntele Taborului, cu zece mii de oameni după el. Domnul a pus pe fugă dinaintea lui Barac, prin ascuțișul săbiei, pe Sisera, toate carăle lui și toată tabăra. Sisera s’a dat jos din carul lui, și a fugit pe jos. Barac a urmărit carăle și oștirea pînă la Haroșet-Goim; și toată oștirea lui Sisera a căzut sub ascuțișul săbiei, fără să fi rămas un singur om. Sisera a fugit pe jos în cortul Iaelei, nevasta lui Heber, Chenitul; căci între Iabin, împăratul Hașorului, și casa lui Heber, Chenitul, era pace. Iael a eșit înaintea lui Sisera, și i-a zis: “Intră, domnul meu, intră la mine, și nu te teme”. El a intrat la ea în cort, și ea l-a ascuns sub o învelitoare. El i-a zis: “Dă-mi te rog, puțină apă să beau, căci mi-e sete”. Ea a deschis burduful cu lapte, i-a dat să bea, și l-a acoperit. El i-a mai zis: “Stai la ușa cortului, și dacă vine cineva și te întrebă: ,Este cineva aici, să răspunzi: ,Nu”. Iael, nevasta lui Heber, a luat un țăruș de al cortului, a pus mîna pe ciocan, s’a apropiat încet de el, și i-a bătut țărușul în tîmplă, așa că a răspuns adînc în pămînt. El adormise adînc și era rupt de oboseală; și a murit. Pe cînd Barac urmărea pe Sisera, Iael i-a ieșit înainte și i-a zis: “Vino, și-ți voi arăta pe omul pe care-l cauți”. El a intrat la ea, și iată că Sisera stătea întins, mort, cu țărușul bătut în tîmplă. ’n ziua aceea, Dumnezeu a smerit pe Iabin, împăratul Canaanului, înaintea copiilor lui Israel. Și mîna copiilor lui Israel a apăsat greu asupra lui Iabin, împăratul Canaanului,

pînă ce au nimicit pe Iabin, împăratul Canaanului.

În ziua aceea, Debora a cîntat această cîntare, cu Barac, fiul 5
 lui Abinoam: “Niște căpetenii s’au pus în fruntea poporului 2
 în Israel, Și poporul s’a arătat gata de luptă: Binecuvîntați pe 3
 Domnul! Ascultați, împărați! Luați aminte, domnitori! Voi 3
 cînta, da, voi cînta Domnului, Voi cînta din alăută Domnu-
 lui, Dumnezeuului lui Israel. Doamne, cînd ai ieșit din Seir, 4
 Cînd ai plecat din cîmpiile Edomului, Pămîntul s’a cutremu-
 rat, cerurile au picurat, Și norii au turnat ape cu găleata;
 Munții s’au clătinat înaintea Domnului, Sinaiul acela s’a clătini- 5
 nat Domnului, Dumnezeuului lui Israel”. “Pe vremea lui Șam- 6
 gar, fiul lui Anat, Pe vremea Iaelei drumurile erau părăsite, Și
 călătorii apucau pe căi strîmbe. Căpeteniile erau fără putere 7
 în Israel, fără putere, Pînă cînd m’am sculat eu, Debora, Pînă
 cînd m’am ridicat eu, ca o mamă în Israel. El își alesese noi 8
 dumnezei: Atunci războiul era la porți; Dar nu vedeai nici
 scut, nici suliță La patruzeci de mii în Israel. Inima mea se 9
 îndreaptă spre căpeteniile lui Israel, Spre aceia din popor cari
 s’au arătat gata să lupte. Binecuvîntați pe Domnul! Voi, cari 10
 călăriți pe măgărițe albe, Voi, cari ședeți pe covoare, Și voi,
 cari umblați pe drum, -cîntați! Arcașii, din mijlocul adăpă- 11
 toarelor, Să laude cu glasul lor binefacerile Domnului, Bine-
 facerile cîrmuirii Sale în Israel. Atunci poporul Domnului s’a
 pogorît la porți: Trezește-te, trezește-te, Debora! Trezeste- 12
 te, trezește-te și zi o cîntare! Scoală-te, Barac, Și adu-ți robii
 de război, Fiul lui Abinoam! Atunci o rămășiță din popor a 13
 biruit pe cei puternici, Domnul mi-a dat biruința asupra celor
 viteji. Din Efraim au venit locuitorii lui Amalec. După tine 14
 a mers Benjamin în oștirea ta. Din Machir au venit căpeteni-
 ile, Și din Zabulon cîrmuitorii. Mai marii lui Isahar au fost 15
 cu Debora, Și Isahar a venit după Barac, A fost trimes pe
 urma lui în vale. La pîraiele lui Ruben, Au fost mari hotărîri!
 Pentruce ai rămas în mijlocul staulelor Galaadul de dincolo 16, 17
 de Iordan nu și-a părăsit locuința. Pentruce a stat Dan pe
 corăbii? Așez a stat pe malul mării, Și s’a odihnit în limanurile
 lui. Zabulon este un popor care a înfruntat moartea, Și Nef- 18
 tali la fel, pe înălțimile din cîmpie. Împărații au venit, s’au 19

luptat; Atunci au luptat împărații Canaanului, La Tanaac, la
20 apele Meghido; N'au luat nicio pradă, nici argint. Din ceruri
se luptau, De pe cărările lor stelele se luptau împotriva lui
21 Sisera, Pîrîul Chison i-a luat, Pîrîul din vremile străvechi,
22 pîrîul Chison! Suflete, calcă-'n picioare pe viteji! Atunci co-
pitele cailor au răsunit De goana, de goana năbădăioasă a
23 războinicilor lor. Blestemați pe Meroza, a zis 'ngerul Dom-
nului, Blestemați, blestemați pe locuitorii lui; Căci n'au venit
în ajutorul Domnului, 'n ajutorul Domnului, printre oamenii
24 viteji". Binecuvîntată să fie între femei Iael, Nevasta lui
Heber, Chenitul! Binecuvîntată să fie ea între femeile cari
25 locuiesc în corturi! El a cerut apă, și ea i-a a dat lapte; 'n
26 pahar împărătesc i-a adus unt. Cu o mîină a luat țărîșul, Și
cu dreapta ciocanul lucrătorilor, A lovit pe Sisera, i-a despi-
27 cat capul, I-a sfărîmat și străpuns tîmpla. El s'a ghemuit: a
căzut și s'a culcat la picioarele ei; S'a ghemuit și a căzut la
picioarele ei; Acolo unde s'a ghemuit, acolo a căzut fără vi-
28 ață. Pe fereastră, prin zăbrele, Se uită mama lui Sisera, și
strigă: "Pentruce zăbovește carul lui să vină? Pentruce vin
29 carăle lui așa de încet?" Cele mai înțelepte dintre femeile
30 ei îi răspund, Și ea își răspunde singură: "Negreșit, au găsit
pradă! Și-o împărțesc: O fată, două fete de fiecare om; Pradă
de haine văpsite pentru Sisera; Pradă de haine văpsite cusute
la gherghef, Două haine văpsite și cusute la gherghef, De pus
31 pe grumazul biruitorului!" Așa să piară toți vrăjmașii Tăi,
Doamne! Dar cei ce-L iubesc sînt ca soarele, cînd se arată în
puterea lui". Țara a avut odihnă patruzeci de ani.

6 Copiii lui Israel au făcut ce nu plăcea Domnului; și Domnul
2 i-a dat în mîinile lui Madian, timp de șapte ani. Mîina lui Ma-
dian a fost puternică împotriva lui Israel. Ca să scape de Ma-
dian, copiii lui Israel fugeau în văgăunile munților, în peșteri
3 și pe stînci întărite. Dupăce sămăna Israel, Madian se suia cu
4 Amalec și fiii Răsăritului, și porneau împotriva lui. Tăbărau
în fața lui, nimiceau roadele țării pînă spre Gaza; și nu lăsau
5 în Israel nici merinde, nici oi, nici boi, nici măgari. Căci se
suiau împreună cu turmele și corturile lor, soseau ca o mulțime
de lăcuste, erau fără număr, ei și cămilele lor, și veneau în țară

ca s' o pustiască. Israel a ajuns foarte nenorocit din pricina 6
lui Madian, și copiii lui Israel au strigat către Domnul. Când 7
copiii lui Israel au strigat către Domnul din pricina lui Ma-
dian, Domnul a trimis copiilor lui Israel un prooroc. El le-a 8
zis: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Eu v'am
scos din Egipt, Eu v'am scos din casa robiei. V'am scăpat din 9
mîna Egiptenilor și din mîna tuturor celor ce vă apăsau; i-am
izgonit dinaintea voastră, și v'am dat vouă țara lor. V'am 10
zis: „Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru; să nu vă temeți de
dumnezeii Amoriților, în a căror țară locuiți. Dar voi n'ați
ascultat glasul Meu.” Apoi a venit 'ngerul Domnului, și S'a 11
așezat sub stejarul din Ofra, care era al lui Ioas, din familia lui
Abiezer. Ghedeon, fiul său, bătea grîu în teasc, ca să-l ascundă
de Madian. 'ngerul Domnului i S'a arătat, și i-a zis: “Domnul 12
este cu tine, viteazule!” Ghedeon I-a zis: “Rogu-te, domnul 13
meu, dacă Domnul este cu noi, pentruce ni s'au întîmplat toate
aceste lucruri? Și unde sînt toate minunile acelea pe cari ni le
istorisesc părinții noștri cînd spun: „Nu ne-a scos oare Domnul
din Egipt? Acum Domnul ne părăsește, și ne dă în mîinile lui
Madian!” Domnul S'a uitat la el, și a zis: “Du-te cu put- 14
erea aceasta pe care o ai, și izbăvește pe Israel din mîna lui
Madian; oare nu te trimet Eu?” Ghedeon I-a zis: “Rogu-te, 15
domnul meu, cu ce să izbăvesc pe Israel? Iată că familia mea
eate cea mai săracă din Manase, și eu sînt cel mai mic din casa
tatălui meu.” Domnul i-a zis: “Eu voi fi cu tine, și vei bate 16
pe Madian ca pe un singur om”. Ghedeon I-a zis: “Dacă am
căpătat trecere înaintea Ta, dă-mi un semn ca să-mi arăți că 17
Tu îmi vorbești. Nu Te depărta de aici pînă mă voi întoarce
la Tine, să-mi aduc darul, și să-l pun înaintea Ta”. Și Domnul 18
a zis: “Voi rămînea pînă te vei întoarce.” Ghedeon a intrat 19
în casă, a pregătit un ied, și a făcut azimi dintr'o efă de făină.
A pus carnea într'un coș și zeama a turnat-o într'o oală, le-a
adus sub stejar, și I le-a pus înaintea. 'ngerul lui Dumnezeu 20
i-a zis: “Ia carnea și azimile, pune-le pe stîncă aceasta și varsă
zeama”. Și el a făcut așa. 'ngerul Domnului a întins vîrfurile 21
toiagului pe care-l avea în mîna, și a atins carnea și azimile.
Atunci, s'a ridicat din stîncă un foc care a mistuit carnea și

azimile. Și 'ngerul Domnului S'a făcut nevăzut dinaintea lui.
22 Ghedeon, văzînd că fusese 'ngerul Domnului, a zis: "Vai de
mine, Stăpîne Doamne! Am văzut pe 'ngerul Domnului față'n
23 față". Și Domnul i-a zis: "Fii pe pace, nu te teme, căci nu vei
24 muri". Ghedeon a zidit acolo un altar Domnului, și i-a pus
numele "Domnul păcii": altarul acesta este și astăzi la Ofra,
25 care era a familiei lui Abiezer. 'n aceeaș noapte, Domnul a zis
lui Ghedeon: "Ia vițelul tatălui tău, și un alt taur de șapte ani.
Dărîmă altarul lui Baal, care este al tatălui tău, și taie parul
26 închinat Astartei, care este deasupra. Să zidești apoi și să
întocmești, pe vîrful acestei stînci, un altar Domnului, Dum-
nezeului tău. Să iei taurul al doilea, și să aduci o ardere de tot,
27 cu lemnul din stîlpul idolului pe care-l vei tăia". Ghedeon a
luat zece oameni dintre slujitorii lui, și a făcut ce spusese Dom-
nul; dar fiindcă se temea de casa tatălui său, și de oamenii din
28 cetate, a făcut lucrul acesta noaptea, nu ziua. Cînd s'au scu-
lat oamenii din cetate dis de dimineață, iată că altarul lui Baal
era dărîmat, parul închinat idolului deasupra lui era tăiat; și
al doilea taur era adus ca ardere de tot pe altarul care fusese
29 zidit. Ei și-au zis unul altuia: "Cine a făcut lucrul acesta?" Și
au întrebat și au făcut cercetări. Li s'a spus: "Ghedeon, fiul
30 lui Ioas, a făcut lucrul acesta". Atunci oamenii din cetate
au zis lui Ioas: "Scoate pe fiul tău, ca să moară, căci a dărî-
mat altarul lui Baal și a tăiat parul sfînt care era deasupra
31 lui". Ioas a răspuns tuturor celor ce s'au înfățișat înaintea
lui: "Oare datoria voastră este să apărați pe Baal? Voi tre-
buie să-i veniți în ajutor? Oricine va lua apărarea lui Baal,
să moară pînă dimineață. Dacă Baal este un Dumnezeu, să-și
32 apere el pricina, fiindcă i-au dărîmat altarul". 'n ziua aceea
au pus lui Ghedeon numele Ierubaal (Apere-se Baal), căci au
zis: "Apere-se Baal împotriva lui, fiindcă i-a dărîmat altarul".
33 Tot Madianul, Amalec și fiii Răsăritului, s'au strîns împreună,
34 au trecut Iordanul, și au tăbărit în valea Isreel. Ghedeon
a fost îmbrăcat cu Duhul Domnului; a sunat din trîmbiță, și
35 Abiezer a fost chemat ca să meargă după el. A trimes soli în
tot Manase, care deasemenea a fost chemat să meargă după
el. A trimes soli în Așer, în Zabulon și în Neftali, cari s'au suit

să le iese înainte. Ghedeon a zis lui Dumnezeu: “Dacă vrei să 36
izbăvești pe Israel prin mîna mea, cum ai spus, iată, voi pune 37
un val de lînă în arie; dacă numai lîna va fi acoperită de rouă,
și tot pămîntul va rămînea uscat, voi cunoaște că vei izbăvi pe
Israel prin mîna mea, cum ai spus”. Și așa s’a întîmplat. ’n 38
ziua următoare, el s’a sculat disdedimineată, a stors lîna, și a
scos roua din ea, care a dat un pahar plin cu apă. Ghedeon a 39
zis lui Dumnezeu: “Să nu Te aprinzi de mînie împotriva mea,
și nu voi mai vorbi decît de data aceasta. Aș vrea numai să
mai fac o încercare cu lîna: numai lîna să rămînă uscată, și tot
pămîntul să se acopere cu rouă”. Și Dumnezeu a făcut așa 40
în noaptea aceea. Numai lîna a rămas uscată, și tot pămîntul
s’a acoperit cu rouă.

Ierubaal, sau Ghedeon, și tot poporul care era cu el, s’au 7
sculat disdedimineată, și au tăbărît la izvorul Harod. Tabăra
lui Madian era la miazănoapte de Ghedeon, spre dealul More,
în vale. Domnul a zis lui Ghedeon: “Poporul pe care-l ai cu 2
tine este prea mult, pentru ca să dau pe Madian în mînile lui;
el ar putea să se laude împotriva Mea, și să zică: ‘Mîna mea
m’a izbăvit’. Vesteste dar lucrul acesta în auzul poporului: 3
,Cine este fricos și se teme, să se întoarcă și să se depărteze
de muntele Gaaladului”. Douăzeci și două de mii de oameni
din popor s’au întors, și au mai rămas zece mii. Domnul 4
a zis lui Ghedeon: “Poporul este încă prea mult. Pogoară-i
la apă, și acolo ți-i voi alege; acela despre care îți voi spune:
,Acesta să meargă cu tine’, va merge cu tine; și acela despre
care îți voi spune: ‘Acesta să nu meargă cu tine’, nu va merge
cu tine”. Ghedeon a pogorît poporul la apă, și Domnul a 5
zis lui Ghedeon: “Pe toți cei ce vor limpăi apă cu limba, cum
limpăește cînele, să-i desparți de toți cei ce vor bea apă din
genunchi”. Ceice au limpăit apa, ducînd-o la gură cu mîna, 6
au fost în număr de trei sute de oameni; și tot poporul celalt
a îngenunchiat ca să bea. Și Domnul a zis lui Ghedeon: “Cu 7
cei trei sute de oameni cari au limpăit, vă voi mîntui, și voi da
pe Madian în mînile tale. Toți ceilalți din popor să se ducă
fiecare acasă. Au luat merindele poporului și trîmbițele lui. 8
Apoi Ghedeon a trimis pe toți bărbații lui Israel, pe fiecare

în cortul lui, și a ținut pe cei trei sute de oameni. Tabăra
9 lui Madian era jos în vale. Domnul a zis lui Ghedeon în
timpul nopții: “Scoală-te, și pogoară-te în tabără, căci am
10 dat-o în mîinile tale. Dacă ți-e frică să te pogori, pogoară-te
11 cu Pura, slujitorul tău. Să ascuți ce vor zice, și după aceea
ți se vor întări mîinile: pogoară-te dar în tabără.” “El s’a
pogorît cu Pura, slujitorul lui, pînă la întîia strajă a taberii.
12 Madian, Amalec, și toți fiii Răsăritului, erau răspîndiți în vale,
ca o mulțime de lăcuste, și cămilele lor erau fără număr, ca
13 nisipul de pe marginea mării. Ghedeon a sosit; și iată că un
om istorisea tovarășului său un vis. El zicea: “Am visat un
vis: și se făcea că o turtă de orz se rostogolea în tabăra lui
Madian; a venit de s’a lovit pînă la cort, și cortul a căzut; l-a
14 răsturnat cu susul în jos, și cortul a fost dărîmat.” Tovarășul
lui a răspuns, și a zis: “Aceasta nu este altceva decît sabia lui
Ghedeon, fiul lui Ioas, bărbatul lui Israel; Dumnezeu a dat în
15 mîinile lui pe Madian și toată tabăra.” Cînd a auzit Ghedeon
istorisirea visului și tîlcuirea lui, s’a aruncat cu fața la pămînt,
s’a întors în tabăra lui Israel, și a zis: “Sculăți-vă, căci Domnul
16 a dat în mîinile voastre tabăra lui Madian.” A împărțit în trei
cete pe cei trei sute de oameni, și le-a dat tuturor trîmbițe și
17 ulcioare goale, cu niște făclii în ulcioare. El le-a zis: “Să
vă uitați la mine, și să faceți ca mine. Cum voi ajunge în
18 tabără, să faceți ce voi face eu; și cînd voi suna din trîmbiță,
eu și toți ceice vor fi cu mine, să sunați și voi din trîmbiță
de jur împrejurul taberii, și să ziceți: ‘Sabia Domnului și a lui
19 Ghedeon!’” Ghedeon și cei o sută de oameni cari erau cu el au
ajuns la capătul taberii la începutul străjii dela mijlocul nopții,
îndată după ce puseseră pe păzitori. Au sunat din trîmbiță, și
20 au spart ulcioarele pe cari le aveau în mînă. Cele trei cete
au sunat din trîmbiță și au spart ulcioarele; au apucat făcliile
cu mîna stîngă și trîmbițele cu mîna dreaptă ca să sune, și
21 au strigat: “Sabia Domnului și a lui Ghedeon!” Au rămas
fiecare la locul lui în jurul taberii, și toată tabăra a început
22 să alerge, să țipe, și să fugă. Cei trei sute de oameni au
sunat iarăș din trîmbiță; și în toată tabăra, Domnul i-a făcut
să întoarcă sabia unii împotriva altora. Tabăra a fugit pînă la

Bet-Șita spre Țerera, pînă la hotarul dela Abel-Mehola lîngă Tabat. Bărbații lui Israel s'au strîns, cei din Neftali, din 23 Așer și din tot Manase, și au urmărit pe Madian. Ghedeon a 24 trimis soli în tot muntele lui Efraim, ca să spună: "Pogorîți-vă înaintea lui Madian, și tăiați-le trecerea apelor pînă la Bet-Bara, și Iordan." Toți bărbații lui Efraim s'au strîns, și au pus stăpînire pe trecerea apelor pînă la Bet-Bara și Iordan." Au 25 pus mîna pe două căpetenii ale lui Madian: Oreb și Zeeb; au ucis pe Oreb la stîncă lui Oreb, și au ucis pe Zeeb la teascul lui Zeeb. Au urmărit pe Madian, și au adus capetele lui Oreb și Zeeb la Ghedeon de cealaltă parte a Iordanului.

Bărbații lui Efraim au zis lui Ghedeon: "Ce înseamnă felul 8 acesta de purtare față de noi? Pentruce nu ne-ai chemat, cînd ai plecat să te lupți împotriva lui Madian?" Și au avut o mare ceartă cu el. Ghedeon le-a răspuns: "Ce-am făcut eu pe lîngă 2 voi? Oare nu face mai mult culesul ciorchinelor rămase în via lui Efraim de cît culesul întregii vii a lui Abiezer?" 'n mînile 3 voastre a dat Dumnezeu pe căpeteniile lui Madian: Oreb, și Zeeb. Ce-am putut face eu deci pe lîngă voi?" Dupăce le-a vorbit astfel, li s'a potolit mînia. Ghedeon a ajuns la Ior- 4 dan, și l-a trecut, el și cei trei sute de oameni cari erau cu el, obosiți, dar urmărind mereu pe vrăjmaș. El a zis celor din 5 Sucot: "Dați, vă rog, cîteva pîni poporului care mă însoțește, căci sînt obosiți, și sînt în urmărirea lui Zebah și Țalmuna, împărații Madianului." Căpeteniile din Sucot au răspuns: 6 "Este oare mîna lui Zebah și Țalmuna în stăpînirea ta, ca să dăm pîne oștirii tale?" Și Ghedeon a zis: "Ei bine! dupăce 7 Domnul va da în mînile noastre pe Zebah și pe Țalmuna, vă voi scărpinga carnea cu spini din pustie și cu mărăcini." De 8 acolo s'a suit la Penuel, și a făcut celor din Penuel aceeaș rugăminte. Ei i-au răspuns cum îi răspuseseră cei din Sucot. Și a zis și celor din Penuel: "Cînd mă voi întoarce în pace, voi 9 dărîma turnul acesta." Zebah și Țalmuna erau la Carcor îm- 10 preună cu oștirea lor de aproape cincisprezece mii de oameni; toți ceice mai rămăseseră din toată oștirea fiilor Răsăritului: o sută douăzeci de mii de oameni cari scoteau sabia, fuseseră uciși. Ghedeon s'a suit pe drumul celor ce locuiesc în corturi, 11

la răsărit de Nobah și de Iogbeha, și a bătut oștirea care se
12 credea la adăpost. Zebah și Țalmuna au luat fuga; Ghedeon
i-a urmărit, a prins pe cei doi împărați ai Madianului: Ze-
13 bah și Țalmuna, și a pus pe fugă toată oștirea. Ghedeon,
14 fiul lui Ioas, s'a întors dela luptă prin suișul Heres. A prins
dintre cei din Sucot un tânăr pe care l-a întrebat, și care i-a
dat în scris numele căpeteniilor și bătrînilor din Sucot; erau
15 șaptezeci și șapte de bărbați. Apoi a venit la cei din Sucot, și
a zis: "Iată pe Zebah și Țalmuna, pentru cari m'ați batjocorit,
zicînd: ,Oare mîna lui Zebah și Țalmuna este în stăpînirea ta,
16 ca să dăm pîne oamenilor tăi obosiți?" Și a luat pe bătrînii
cetății, și a pedepsit pe oamenii din Sucot cu spini din pustie
17 și cu măracini. A dărîmat și turnul din Penuel, și a ucis pe
18 oamenii cetății. El a zis lui Zebah și lui Țalmuna: "Cum erau
oamenii pe cari i-ați ucis la Tabor?" Ei au răspuns: "Erau ca
19 tine, fiecare avea înfățișarea unui fiu de împărat." El a zis:
"Erau frații mei, fiii mamei mele. Viu este Domnul că, dacă
20 i-ați fi lăsat cu viață, nu v'aș ucide." Și a zis lui Ieter, întîiul
lui născut: "Scoală-te, și ucide-i!" Dar tînărul nu și-a scos
21 sabia, pentrucă-i era teamă, căci era încă un copil. Zebah și
Țalmuna au zis: "Scoală-te tu însuți și ucide-ne! Căci cum e
omul așa e și puterea lui." Și Ghedeon s'a sculat, și a ucis pe
Zebah și Țalmuna. A luat apoi lunișoarele dela gîtul cămilor
22 lor. Bărbații lui Israel au zis lui Ghedeon: "Domnește peste
noi, tu, și fiul tău, și fiul fiului tău, căci ne-ai izbăvit din mîna
23 lui Madian." Ghedeon le-a zis: "Eu nu voi domni peste voi,
nici fiii mei nu vor domni peste voi, ci Domnul va domni peste
24 voi." Ghedeon le-a zis: "Am să vă fac o rugăminte: dați-mi
fiecare verigile de nas pe cari le-ați luat ca pradă." -Vrăjmașii
25 aveau verigi de aur, căci erau Ismaeliți. - Ei au zis: "Ți le
vom da cu plăcere." Și au întins o manta, pe care a aruncat
26 fiecare verigile pe cari le prădase. Greutatea verigilor de aur
pe cari le-a cerut Ghedeon, a fost de o mie șapte sute de sicli de
aur, afară de lunișoare, de cerceii de aur, și hainele de purpură,
pe cari le purtau împărații Madianului, și afară de lăntișoarele
27 dela gîtul cămilor lor. Ghedeon a făcut din ele un efod, și
l-a pus în cetatea lui, la Ofra, unde a ajuns o pricină de curvie

pentru tot Israelul; și a fost o cursă pentru Ghedeon și pentru casa lui. Madianul a fost smerit înaintea copiilor lui Israel, 28 și n'a mai ridicat capul. Și țara a avut odihnă patruzeci de ani, în timpul vieții lui Ghedeon. Ierubaal, fiul lui Ioas, s'a 29 întors, și a locuit în casa lui. Ghedeon a avut șaptezeci de 30 fii, ieșiți din el, căci a avut mai multe neveste. Țiitoarea lui, 31 care era la Sihem, i-a născut de asemenea un fiu, căruia i-au pus numele Abimelec. Ghedeon, fiul lui Ioas, a murit după o 32 bătrîneță fericită; și a fost îngropat în mormîntul tatălui său Ioas, la Ofra, care era a familiei lui Abiezer. După moartea 33 lui Ghedeon, copiii lui Israel au început iarăș să curvească cu Baalii și au luat pe Baal-Berit ca dumnezeu al lor. Copiii lui 34 Israel nu și-au adus aminte de Domnul, Dumnezeul lor, care-i izbăvise din mîna tuturor vrăjmașilor cari-i înconjurau. Și 35 n'au ținut la casa lui Ierubaal, a lui Ghedeon, după tot binele pe care-l făcuse el lui Israel.

Abimelec, fiul lui Ierubaal, s'a dus la Sihem la frații mamei 9 lui, și iată cum le-a vorbit atît lor cît și la toată familia casei tatălui mamei sale: „Spuneți, vă rog, în auzul tuturor 2 locuitorilor din Sihem: „Este mai bine pentru voi ca șaptezeci de oameni, toți fii ai lui Ierubaal, să stăpînească peste voi, sau un singur om să stăpînească peste voi; Și aduceți-vă aminte că eu sînt os din oasele voastre și carne din carnea voastră.” Frații mamei lui au spus toate cuvintele acestea pentru el în 3 auzul tuturor locuitorilor din Sihem, și inima lor s'a plecat spre Abimelec; căci își ziceau: “El este frate cu noi.” I-au 4 dat șaptezeci de sicli de argint, pe cari i-au ridicat din casa lui Baal-Berit. Abimelec a cumpărat cu ei pe niște oameni fără căpătîi și neastîmpărați, cari au mers după el. A venit în 5 casa tatălui său la Ofra, și a ucis pe frații săi, fiii lui Ierubaal, șaptezeci de oameni, pe aceeaș peatră. N'a scăpat decît Iotam, cel mai tînăr fiu al lui Ierubaal, căci se ascunsese. Toți 6 locuitorii din Sihem și toată casa lui Milo s'au strîns la olaltă, și au venit de au făcut împărat pe Abimelec, lîngă stejarul sădit în Sihem. Iotam a aflat despre lucrul acesta. S'a dus 7 și s'a așezat pe vîrfurile muntelui Garizim, și iată ce le-a strigat el cu glas tare: “Ascultați-mă, locuitorii Sihemului, și Dum-

8 nezeu să vă asculte! Copacii au plecat să ungă un împărat
și să-l pună în fruntea lor. Ei au zis măslinului: ,’mpărătește
9 peste noi! Dar măslinul le-a răspuns: ,Să-mi părăsesc eu unt-
delemnul meu, care îmi aduce laude din partea lui Dumnezeu
10 și a oamenilor, ca să mă duc să domnesc peste copaci! Și
copacii au zis smochinului: ,Vino, tu, de împărătește peste
11 noi! Dar smochinul le-a răspuns: ,Să-mi părăsesc eu dulceața
mea și rodul meu cel minunat, ca să mă duc să domnesc peste
12 copaci! Și copacii au zis viței: ,Vino, tu, și domnește peste
13 noi.’ Dar vița le-a răspuns: ,Să-mi părăsesc eu vinul, care
înveselește pe Dumnezeu și pe oameni, ca să mă duc să dom-
14 nesc peste copaci! Atunci toți copacii au zis spinului: ,Vino,
15 tu, și împărătește peste noi.’ Și spinul a răspuns copacilor:
,Dacă în adevăr vreți să mă ungeți ca împărat al vostru, veniți
și adăpostiți-vă sub umbra mea; altfel, să iasă un foc din
16 spin, și să mistuie cedrii Libanului.’ Acum, oare cu adevărat
și cu toată curăția ați lucrat voi, făcând împărat pe Abime-
elec? Ați arătat voi bunăvoință față de Ierubaal și de casa
lui? V’ați purtat voi oare cu el potrivit cu slujba pe care v’a
17 făcut-o? - Căci tatăl meu s’a luptat pentru voi; și-a pus viața
18 în primejdie, și v’a izbăvit din mâna lui Madian; și voi v’ați
ridicat împotriva casei tatălui meu, i-ați ucis fiii, șaptezeci de
oameni, pe aceeaș piatră, și ați făcut împărat peste locuitorii
din Sihem pe Abimelec, fiul roabei lui, pentru că este fratele
19 vostru. - Dacă în adevăr și cu toată curăția v’ați purtat voi
astăzi față de Ierubaal și casa lui, bine! Abimelec să fie bu-
20 curia voastră, și voi să fiți bucuria lui! Dacă nu, să iasă un
foc din Abimelec, și să mistuie pe locuitorii din Sihem și casa
lui Milo; și un foc să iasă din locuitorii Sihemului și din casa
21 lui Milo, și să mistuie pe Abimelec!” Iotam s’a dat înlături,
și a luat-o la fugă; s’a dus la Beer unde a locuit departe de
22 fratele său Abimelec. Abimelec stăpînise trei ani peste Is-
23 rael. Atunci Dumnezeu a trimes un duh rău între Abimelec
și locuitorii Sihemului și locuitorii Sihemului au fost necred-
24 incioși lui Abimelec, pentru ca și cruzimea săvîrșită cu cei
șaptezeci de fii ai lui Ierubaal să-și ia pedeapsa, și sîngele lor
să cadă asupra fratelui lor Abimelec, care-i ucisese, și asupra

locuitorilor Sihemului, cari-l ajutaseră să ucidă pe frații săi. Locuitorii Sihemului au pus la pîndă împotriva lui, pe vîrfurile 25 munților, niște oameni, cari jăfuiau pe toți cei ce treceau pe lîngă ei, pe drum. Și lucrul acesta a fost adus la cunoștința lui Abimelec. Gaal, fiul lui Ebed, a venit cu frații săi, și 26 au trecut la Sihem. Locuitorii Sihemului au avut încredere în el! Au ieșit la cîmp, le-au cules viile, le-au călcat strugurii, 27 și au început să se veselească; au intrat în casa dumnezeului lor, au mîncat și au băut, și au blestemat pe Abimelec. Și 28 Gaal, fiul lui Ebed, zicea: “Cine este Abimelec, și cine este Sihem, ca să slujim lui Abimelec? Nu este el fiul lui Ierubaal, și nu este Zebul, îngrijitorul lui? Slujiți bărbaților lui Hamor, tatăl lui Sihem; de ce să slujim lui Abimelec? Oh! dacă 29 aș fi eu stăpînul acestui popor, aș răsturna pe Abimelec”. Și despre Abimelec zicea: “Strînge-ți oștirea și ieși!” Zebul, cîr- 30 mitorul cetății, a auzit ce zicea Gaal, fiul lui Ebed, și s’a aprins de mînie. A trimes pe ascuns niște soli la Abimelec, 31 ca să-i spună: “Iată, Gaal, fiul lui Ebed, și frații lui, au venit la Sihem, și au răsculat cetatea împotriva ta. Acum, pleacă 32 noaptea, tu și poporul care este cu tine, și stai la pîndă în cîmp. Dimineața, la răsăritul soarelui, să te arunci cu năvală 33 asupra cetății. Și cînd Gaal și poporul care este cu el vor ieși împotriva ta, să-i faci ce-ți vor îngădui puterile. Abimelec 34 și tot poporul care era cu el au plecat noaptea, și s’au pus la pîndă lîngă Sihem, împărțiți în patru cete. Gaal, fiul lui 35 Ebed, a ieșit, și a stătut la intrarea porții cetății. Abimelec și tot poporul care era cu el s’au sculat atunci dela pîndă. Gaal a zărit poporul, și a zis lui Zebul: “Iată un popor care 36 se pogoară din vîrfurile munților.” Zebul i-a răspuns: “Este umbra munților pe cari-i iei drept oameni.” Gaal, luînd iarăș 37 cuvîntul, a zis: “Este chiar un popor care se pogoară de pe înălțimile țării, și o ceată vine pe drumul Stejarului Ghicitorilor.” Zebul i-a răspuns: “Unde îți este acum gura, cu care 38 ziceai: ‘Cine este Abimelec, ca să-i slujim? Nu este oare acesta poporul pe care-l disprețuiai tu? Mergi acum, și luptă-te cu el!’” Gaal a înaintat în fruntea locuitorilor Sihemului, și s’a 39 luptat cu Abimelec. Urmărit de Abimelec, a luat-o la fugă 40

dinaintea lui, și mulți oameni au căzut morți pînă la intrarea
41 porții. Abimelec s'a oprit la Aruma. Și Zebul a izgonit pe
42 Gaal și pe frații lui, cari n'au putut să rămînă la Sihem. A
douazi, poporul, a ieșit la cîmp. Abimelec, căruia i s'a dat de
43 știre, și-a luat ceata, a împărțit-o în trei părți, și s'a pus la
pîndă în cîmp. Văzînd că poporul ieșea din cetate, s'a sculat
44 împotriva lor, și i-a bătut. Abimelec și cetele cari erau cu el au
pornit înainte și s'au așezat la intrarea porții cetății: două din
aceste cete s'au aruncat asupra tuturor celorce erau în cîmp,
45 și i-au bătut. Abimelec a bătut cetatea toată ziua; a luat-o,
și a ucis poporul care se afla în ea. Apoi a dărîmat cetatea
46 pînă în temelie, și a presărat sare peste ea. La auzul acestui
lucru, toți locuitorii turnului Sihemului s'au dus în cetățuia
47 casei dumnezeului Berit. S'a dat de știre lui Abimelec că
48 toți locuitorii turnului Sihemului s'au strîns acolo. Atunci
Abimelec s'a suit pe muntele Țalmon, el și tot poporul care
era cu el. A luat o secure în mînă, a tăiat o ramură de copac, a
49 luat-o și a pus-o pe umăr. Apoi a zis poporului care era cu el:
"Ați văzut ce am făcut? Grăbiți-vă și faceți și voi ca mine."
50 Și au tăiat fiecare cîte o ramură, și au mers după Abimelec; au
așezat ramurile lîngă cetățuie, și i-au dat foc ei și celor ce se
aflau în ea. Așa au perit toți oamenii din turnul Sihemului, în
51 număr de aproape o mie, bărbați și femei. Abimelec a pornit
împotriva Tebețului. A împresurat Tebețul, și l-a luat. 'n
mijlocul cetății era un turn tare, unde au fugit toți locuitorii
cetății, bărbați și femei; au încuiat ușile după ei, și s'au suit
52 pe acoperișul turnului. Abimelec a ajuns pînă la turn; l-a bă-
53 tut, și s'a apropiat de ușa turnului ca să-i pună foc. Atunci
o femeie a aruncat o piatră de rîșniță pe capul lui Abimelec,
54 și i-a sfărîmat țeasta capului. 'ndată el a chemat pe tînărul
care-i purta armele, și i-a zis: "Scoate-ți sabia, și omoară-mă,
ca să nu se zică de mine: ,L-a omorît o femeie." Tînărul l-a
55 străpuns cu sabia, și a murit. Cînd au văzut bărbații lui Israel
56 că Abimelec a murit, au plecat fiecare acasă. Astfel a făcut
Dumnezeu să cadă asupra lui Abimelec răul pe care-l făcuse
57 tatălui său, ucizînd pe cei șaptezeci de frați ai lui; și Dum-
nezeu a făcut să cadă asupra capului oamenilor din Sihem tot

răul pe care-l făcuseră. Astfel s'a împlinit față de ei blestemul lui Iotam, fiul lui Ierubaal.

După Abimelec, s'a sculat Tola, fiul lui Pua, fiul lui Dodo, 10
bărbat din Isahar, ca să izbăvească pe Israel; el locuia la Șamir,
în muntele lui Efraim. Tola a fost judecător în Israel douăzeci 2
și trei de ani; apoi a murit, și a fost îngropat la Șamir. După 3
el, s'a sculat Iair, Galaaditul, care a fost judecător în Israel
douăzeci și doi de ani. El avea treizeci de fii, cari călăreau 4
pe treizeci de mînji de măgari, și stăpîneau treizeci de cetăți,
numite și azi cetățile lui Iair, și așezate în țara Galaadului. Și 5
Iair a murit, și a fost îngropat la Camon. Copiii lui Israel au 6
făcut iarăș ce nu plăcea Domnului; au slujit Baalilor și Astar-
teelor, dumnezeilor Siriei, dumnezeilor Sidonului, dumnezeilor
Moabului, dumnezeilor fiilor lui Amon, și dumnezeilor Filisten-
nilor, și au părăsit pe Domnul, și nu l-au mai slujit. Domnul 7
S'a aprins de mînie împotriva lui Israel, și i-a vîndut în mînil
Filistenilor și în mînil fiilor lui Amon. Ei au apăsă și au 8
asuprit pe copiii lui Israel în vremea aceea optsprezece ani, și
anume: pe toți copiii lui Israel cari erau de cealaltă parte a Ior-
danului în țara Amoriților în Galaad. Fiii lui Amon au trecut 9
Iordanul ca să se bată și împotriva lui Iuda, împotriva lui Be-
niamin și împotriva casei lui Efraim. Și Israel era într'o mare
strîmtorare. Copiii lui Israel au strigat către Domnul, și au 10
zis: "Am păcătuit împotriva Ta, căci am părăsit pe Dumnezeu
nostru și am slujit Baalilor." Domnul a zis copiilor lui Israel: 11
"Nu v'am izbăvit Eu de Egipteni, de Amoriți, de fiii lui Amon,
și de Filisteni? Și cînd v'au apăsă Sidoniții, Amalec și Maon, 12
și ați strigat către Mine, nu v'am izbăvit Eu din mînil lor?
Dar voi M'ați părăsit, și ați slujit altor dumnezei. De aceea nu 13
vă voi mai izbăvi. Duceți-vă și chemați pe dumnezeii pe cari 14
i-ați ales; ei să vă izbăvească în vremea strîmtorării voastre!"
Copiii lui Israel au zis Domnului: "Am păcătuit, fă-ne ce-Ți 15
va plăcea. Numai izbăvește-ne astăzi!" Și au scos dumnezeii 16
străini din mijlocul lor, și au slujit Domnului. El S'a îndurat
de suferințele lui Israel. Fiii lui Amon s'au strîns și au tăbărît 17
în Galaad, și copiii lui Israel s'au strîns și au tăbărît la Mițpa.
Poporul, și căpeteniile Galaadului și-au zis unul altuia: "Cine 18

este omul care va începe lupta împotriva fiilor lui Amon? El va fi căpetenia tuturor locuitorilor Galaadului.”

- 11** Iefta, Galaaditul, era un om viteaz. El era fiul unei curve.
2 Galaad născuse pe Iefta. Nevasta lui Galaad i-a născut fii, cari, făcându-se mari, au izgonit pe Iefta, și i-au zis: “Tu nu vei avea moștenire în casa tatălui nostru, căci ești fiul unei
3 alte femei.” Și Iefta a fugit de la frații lui, și a locuit în țara Tob. Niște oameni fără căpătîi s-au strîns la Iefta, și
4 făceau plimbări cu el. După cîtva timp, fiii lui Amon au pornit cu război împotriva lui Israel. Și pe cînd fiii lui Amon
5 făceau război cu Israel, bătrînii Galaadului s’au dus să caute pe Iefta din țara Tob. Ei au zis lui Iefta: “Vino de fii căpetenia noastră, și să batem pe fiii lui Amon.” Iefta a răspuns
6 bătrînilor Galaadului: “Nu m’ați urît voi, și nu m’ați izgonit voi din casa tatălui meu? Pentruce veniți la mine acum
7 cînd sînteți în strîmtorare?” Bătrînii Galaadului au zis lui Iefta: “Ne întoarcem la tine acum, ca să mergi cu noi, să bați pe fiii lui Amon, și să fii căpetenia noastră, căpetenia tuturor
8 locuitorilor Galaadului.” Iefta a răspuns bătrînilor Galaadului: “Dacă mă aduceți înapoi ca să bat pe fiii lui Amon, și dacă Domnul îi va da înaintea mea, voi fi eu oare căpetenia
9 voastră?” Bătrînii Galaadului au zis lui Iefta: “Domnul să ne audă, și să judece, dacă nu vom face ce spui.” Și Iefta a pornit cu bătrînii Galaadului. Poporul l-a pus în fruntea lui, și l-a așezat căpetenie, și Iefta a spus din nou înaintea
10 Domnului, la Mițpa, toate cuvintele pe cari le rostise. Iefta a trimes soli împăratului fiilor lui Amon, ca să-i spună: “Ce ai cu mine de vii împotriva mea să faci război împotriva țării mele?”
11
12
13
14, 15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

Edomului n'a voit. A trimes și la împăratul Moabului, și nici el n'a vrut. Și Israel a rămas la Cades. Apoi a mers prin pustie, a ocolit țara Edomului și țara Moabului, și a venit la răsăritul țării Moabului; au tăbărit dincolo de Arnon, fără să intre pe ținutul Moabului, căci Arnonul era hotarul Moabului. Israel a trimes soli lui Sihon, împăratul Amoriților, împăratul Hesbonului. Și Israel i-a zis: „Lasă-mă să trec prin țara ta pînă la locul spre care mergem.” Dar Sihon n'a avut încredere în Israel, ca să-l lase să treacă pe ținutul lui; și-a strîns tot poporul, a tăbărit la Iahat, și a luptat împotriva lui Israel. Domnul, Dumnezeul lui Israel, a dat pe Sihon și pe tot poporul lui în mîinile lui Israel, care i-a bătut. Israel a pus mîna pe toată țara Amoriților, cari erau așezați în țara aceasta. Au pus mîna pe tot ținutul Amoriților, dela Arnon pînă la Iaboc, și dela pustie pînă la Iordan. Și acum, cînd Domnul, Dumnezeul lui Israel, a izgonit pe Amoriți dinaintea poporului Său Israel, tu să le stăpînești țara? Oare ce-ți dă în stăpînire dumnezeul tău Chemoș, nu vei stăpîni? Și tot ce ne-a dat în stăpînire Domnul, Dumnezeul nostru, înaintea noastră, noi să nu stăpînim! Ești tu mai bun decît Balac, fiul lui Țipor, împăratul Moabului? S'a certat el cu Israel sau a făcut el război împotriva lui? Iată că sînt trei sute de ani de cînd locuiește Israel la Hesbon și în satele din jurul lui, la Aroer și în satele din jurul lui și în toate cetățile cari sînt pe malul Arnonului: pentru ce nu i le-ați luat în tot timpul acesta? Eu nu te-am supărat deloc, și rău te-ai purtat cu mine, făcîndu-mi război. Domnul să judece lucrul acesta. El să fie astăzi judecător între fiii lui Israel și fiii lui Amon.” Împăratul fiilor lui Amon n'a ascultat cuvintele pe cari a trimes Iefta să i le spună. Duhul Domnului a venit peste Iefta. Iefta a străbătut Galaadul și Manase; a trecut la Mițpe în Galaad; și din Mițpe din Galaad, a pornit împotriva fiilor lui Amon. Iefta a făcut o juruință Domnului, și a zis: “Dacă vei da în mîinile mele pe fiii lui Amon, ori cine va ieși pe porțile casei mele înaintea mea, la întoarcerea mea fericită dela fiii lui Amon, va fi închinat Domnului, și-l voi aduce ca ardere de tot.” Iefta a pornit împotriva fiilor lui Amon, și Domnul i-a dat în mîinile lui. Le-a pricinuit o

foarte mare înfrîngere, dela Aroer pînă spre Minit, loc care cuprindea douăzeci de cetăți, și pînă la Abel-Cheramim. Și
34 fiii lui Amon au fost smeriți înaintea copiilor lui Israel. Iefta s'a întors acasă la Mițpa. Și iată că fiică-sa i-a ieșit înainte cu timpane și jocuri. Ea era singurul lui copil; n'avea fii și nici
35 altă fată. Cum a văzut-o, el și-a rupt hainele, și a zis: "Ah! fata mea! adînc mă lovești și mă turburi! Am făcut o juruință
36 Domnului, și n'o pot întoarce." Ea i-a zis: "Tată, ai făcut o juruință Domnului, fă-mi potrivit cu ceea ce ți-a ieșit din gură, acum cînd Domnul te-a răzbunat pe vrăjmașii tăi, pe fiii lui
37 Amon." Și ea a zis tatălui său: "Atît îngăduie-mi: lasă-mă slobodă două luni, ca să mă duc să mă pogor în munți, și să
38 mi plîng fecioria cu tovarășele mele." El a răspuns: "Du-te!" Și a lăsat-o slobodă două luni. Ea s'a dus cu tovarășele ei, și
39 și-a plîns fecioria pe munți. După cele două luni, s'a întors la tatăl ei, și el a împlinit cu ea juruința pe care o făcuse. Ea nu cunoscuse împreunarea cu bărbat. De atunci s'a făcut în Israel
40 obiceiul că, în toți anii, fetele lui Israel se duc să prăznuiască pe ficia lui Iefta, Galaaditul, patru zile pe an.

12 Bărbații lui Efraim s'au strîns, au pornit spre miază noapte, și au zis lui Iefta: "Pentruce te-ai dus să bați pe fiii lui Amon, fără să ne fi chemat și pe noi să mergem cu tine? Vrem să-
2 ți dăm foc casei și să te ardem împreună cu ea." Iefta le-a răspuns: "Eu și poporul meu am avut mari certuri cu fiii lui Amon; și cînd v'am chemat, nu m'ați scăpat din mîinile
3 lor. Văzînd că nu-mi vii în ajutor, mi-am pus viața în joc, și am pornit împotriva fiilor lui Amon. Domnul i-a dat în mîinile mele. Pentruce vă suiți dar azi împotriva mea ca să-mi
4 faceți război?" Iefta a strîns pe toți bărbații Galaadului, și a început lupta cu Efraim. Bărbații Galaadului au bătut pe Efraim, pentrucă Efraimiții ziceau: "Sînteți niște fugari ai lui Efraim! Galaadul este în mijlocul lui Efraim, în mijlocul lui
5 Manase!" Galaadiții au pus mîna pe vadurile Iordanului dinspre Efraim. Și cînd unul din fugarii lui Efraim, zicea: "Lasă-mă să trec!" bărbații Galaadului îl întrebau: "Ești Efraimit?"
6 Dacă răspundea: "Nu," atunci îi ziceau: "Ei bine, zi Șibolet." Și el zicea: "Șibolet", căci nu putea să-l spună bine. Atunci

bărbații Galaadului îl apucau, și-l jungheau lângă vadurile Iordanului. Astfel au pierit în vremea aceea patruzeci și două de mii de bărbați din Efraim. Iefta a fost judecător în Israel zece 7 ani; apoi Iefta, Galaaditul, a murit, și a fost îngropat într'una din cetățile Galaadului. După el, a fost judecător în Israel 8 Ibțan din Betleem. El a avut treizeci de fii, a măritat treizeci 9 de fete în afară, și a adus pentru fiii lui treizeci de fete de afară. El a fost judecător în Israel șapte ani; apoi Ibțan a murit, și 10 a fost îngropat în Betleem. După el a fost judecător în Israel 11 Elon din Zabulon. El a fost judecător în Israel zece ani; apoi 12 Elon din Zabulon a murit, și a fost îngropat la Aialon, în țara lui Zabulon. După el, a fost judecător în Israel, Abdon, fiul 13 lui Hilel, Piratonitul. El a avut patruzeci de fii și treizeci 14 de nepoți, cari călăreau pe șaptezeci de mânji de măgari. El a fost judecător în Israel opt ani; apoi Abdon, fiul lui Hilel, 15 Piratonitul, a murit și a fost la îngropat Piraton, în țara lui Efraim, pe muntele Amaleciților.

Copiii lui Israel au făcut iarăș ce nu plăcea Domnului; și **13** Domnul i-a dat în mânile Filistenilor, timp de patruzeci de ani. Era un om în Țorea, din familia Daniților, care se chema 2 Manoah. Nevastă-sa era stearpă, și nu naștea. 'ngerul Domnului S'a arătat femeii, și i-a zis: "Iată că tu ești stearpă, 3 și n'ai copii; dar vei rămînea însărcinată, și vei naște un fiu. Acum ia bine seama, să nu bei nici vin, nici băutură tare, și 4 să nu mănînci nimic necurat. Căci vei rămînea însărcinată, și 5 vei naște un fiu. Briciul nu va trece peste capul lui, pentrucă acest copil va fi închinat lui Dumnezeu din pîntecele mamei lui; și el va începe să izbăvească pe Israel din mîna Filistenilor." Femeia s'a dus și a spus bărbatului ei: "Un om al lui 6 Dumnezeu a venit la mine, și avea înfățișarea unui înger al lui Dumnezeu, o înfățișare înfricoșată. Nu l-am întrebat de unde este, și nici nu mi-a spus care-i este numele. Dar mi-a zis: 7 "Tu vei rămînea însărcinată, și vei naște un fiu; și acum să nu bei nici vin nici băutură tare, și să nu mănînci nimic necurat, pentrucă acest copil va fi închinat lui Dumnezeu din pîntecele maicii lui, pînă în ziua morții lui". Manoah a făcut Domnului 8 următoarea rugăciune: "Doamne, Te rog, să mai vină odată la

noi omul lui Dumnezeu pe care l-ai trimis, și să ne învețe ce să
9 facem pentru copilul care se va naște!” Dumnezeu a ascultat
rugăciunea lui Manoah, și ’ngerul lui Dumnezeu a venit iarăș
la femeie. Ea ședea într’un ogor, și Manoah, bărbatul ei, nu
10 era cu ea. Ea a alergat repede să dea de veste bărbatului ei, și
i-a zis: “Iată că omul care venise în cealaltă zi la mine, mi s’a
11 arătat iarăș”. Manoah s’a sculat, a mers după nevastă-sa, s’a
dus la omul acela, și i-a zis: “Tu ai vorbit femeii acesteia?” El
12 a răspuns: “Eu”. Manoah a zis: “Acum, dacă se va împlini
cuvîntul Tău, ce va trebui să păzim cu privire la copil, și ce va
13 fi de făcut?” ’ngerul Domnului a răspuns lui Manoah: “Fe-
14 meia să se ferească de tot ce i-am spus. Să nu guste niciun rod
din viță, să nu bea nici vin, nici băutură tare, și să nu mănînce
15 nimic necurat; să păzească tot ce i-am poruncit.” Manoah a
zis ’ngerului Domnului: “’ngăduiește-mi să Te opresc, și să-Ți
16 pregătesc un ied”. ’ngerul Domnului a răspuns lui Manoah:
“Chiar dacă M’ai opri, n’ăș mîncă din bucatele tale; dar dacă
vrei să aduci o ardere de tot, s’o aduci Domnului”. Manoah
17 nu știa că este ’ngerul Domnului. Și Manoah a zis ’ngerului
Domnului: “Care-Ți este numele, ca să-Ți aducem slavă, cînd
18 se va împlini cuvîntul Tău?” ’ngerul Domnului i-a răspuns:
19 “Pentruce ’mi ceri Numele? El este minunat.” Manoah a luat
iedul și darul de mîncare, și a adus jertfă Domnului pe stîncă.
S’a făcut o minune, în timp ce Manoah și nevastă-sa priveau.
20 Pe cînd flacăra se suia de pe altar spre cer, ’ngerul Domnului
S’a suit în flacăra altarului. Văzînd lucrul acesta, Manoah și
21 nevastă-sa au căzut cu fața la pămînt. ’ngerul Domnului nu
S’a mai arătat lui Manoah și nevestei lui. Atunci Manoah a
22 înțeles că este ’ngerul Domnului, și a zis nevestei sale: “Vom
23 muri, căci am văzut pe Dumnezeu.” Nevastă-sa i-a răspuns:
“Dacă ar fi vrut Domnul să ne omoare, n’ar fi primit din mîinile
noastre arderea de tot și darul de mîncare, nu ne-ar fi arătat
toate acestea, și nu ne-ar fi făcut să auzim acum asemenea
24 lucruri”. Femeia a născut un fiu, și i-a pus numele Sam-
25 son. Copilul a crescut, și Domnul l-a binecuvîntat. Și Duhul
Domnului a început să-l miște la Mahane-Dan, între Țorea și
Eștaol.

Samson s'a pogorît la Timna, și a văzut acolo o femeie **14**
din fetele Filistenilor. Cînd s'a suit înapoi, a spus lucrul **2**
acesta tatălui său și mamei sale, și a zis: "Am văzut la Timna
o femeie din fetele Filistenilor; luați-mi-o acum de nevastă".
Tatăl său și mama sa i-au zis: "Nu este nici o femeie între **3**
fetele fraților tăi și în tot poporul nostru, de te duci să-ți iei
nevastă dela Filistenii, cari sînt netăiați împrejur?" Și Samson
a zis tatălui său: "Ia-mi-o, căci îmi place." Tatăl său și mama **4**
sa nu știau că lucrul acesta venea dela Domnul: căci Samson
căuta un prilej de ceartă din partea Filistenilor. 'n vremea
aceea Filistenii stăpîneau peste Israel. Samson s'a pogorît **5**
împreună cu tatăl său și cu mama sa la Timna. Cînd au ajuns
la viile din Timna, iată că i-a ieșit înainte un leu tînăr mugind.
Duhul Domnului a venit peste Samson; și, fără să aibă ceva în **6**
mîină, Samson a sfișiat pe leu cum se sfișie un ied. N'a spus
tatălui său și mamei sale ce făcuse. S'a pogorît și a vorbit **7**
cu femeia aceea, și ea i-a plăcut. După cîtva timp, s'a dus
iarăși la Timna ca s'o ia, și s'a abătut să vadă hoitul leului. Și
iată că în trupul leului era un roi de albine și miere. A luat **9**
mierea în mîină, și a mîncat-o pe drum; și cînd a ajuns la tatăl
său și la mama sa, le-a dat, și au mîncat și ei din ea. Dar nu
le-a spus că luase mierea aceasta din trupul leului. Tatăl lui **10**
Samson s'a pogorît la femeia aceea. Și acolo Samson a făcut
un ospăț, căci așa făceau tinerii. Cum l-au văzut, au poftit **11**
treizeci de tovarăși, cari au stat împreună cu el. Samson le-
a zis: "Am să vă spun o ghicitoare. Dacă mi-o veți ghici în **12**
cele șapte zile ale ospățului, și dacă o veți deslega, vă voi da
treizeci de cămăși și treizeci de haine de schimb. Dar dacă **13**
n'o veți ghici, să-mi dați voi treizeci de cămăși și treizeci de
haine de schimb". "Ei i-au zis:" "Spune-ne ghicitoarea ta
s'o auzim". Și el le-a zis: "Din cel ce mănîncă a ieșit ce se **14**
mănîncă, Și din cel tare a ieșit dulceață". Trei zile, n-au **15**
putut deslega ghicitoarea. 'n ziua a șaptea, au zis nevastei lui
Samson: "nduplecă pe bărbatul tău să ne deslege ghicitoarea;
altfel, te vom arde, pe tine și casa tatălui tău. Ne-ați adunat
aici ca să ne jăfuiți, nu-i așa?" Nevasta lui Samson plîngea **16**
lîngă el și zicea: "Tu n'ai decît ură pentru mine, și nu mă

iubești; ai spus o ghicitoare copiilor poporului meu, și nu mi-ai deslegat-o!” Și el i-a răspuns: “N’am deslegat-o nici tatălui
17 meu, nici mamei mele: să ți-o desleg ție”? Ea a plîns lîngă
el tot timpul celor șapte zile cît a ținut ospățul; și în ziua
a șaptea, i-a deslegat-o, căci îl necăjea. Și ea a dat copiilor
18 poporului ei deslegarea ghicitorii. Oamenii din cetate au zis
lui Samson în ziua a șaptea, înainte de apusul soarelui: “Ce
este mai dulce de cît mierea, și ce este mai tare decît leul?
Și el le-a zis: „Dacă n’ați fi arat cu juncana mea, Nu mi-ați
19 fi deslegat ghicitoarea”. Duhul Domnului a venit peste el, și
s’a pogorît la Ascalon. Acolo a ucis treizeci de oameni, le-a
luat hainele și a dat hainele de schimb celor ce deslegaseră
ghicitoarea. Era aprins de mînie, și s’a suit la casa tatălui
20 său. Nevastă-sa a fost dată unuia din tovarășii lui, cu care
era prieten el.

15 După cîtva timp, pe vremea seceratului grîului, Samson s’a
dus să-și vadă nevasta, și i-a dus un ied. El a zis: “Vreau să
2 intru la nevastă-mea în odaia ei”. Dar tatăl nevastei nu i-a
îngăduit să intre. “Am crezut că o urăști”, a zis el, “și am dat-
o tovarășului tău. Nu este soru-sa cea tînără mai frumoasă ca
3 ea? Ia-o dar în locul ei.” Samson le-a zis: “De data aceasta
4 nu voi fi vinovat față de Filistenii, dacă le voi face rău”. Sam-
son a plecat. A prins trei sute de vulpi, și a luat niște făclii:
apoi a legat vulpile coadă de coadă, și a pus cîte o făclie în-
5 tre cele două cozi, la mijloc. A aprins făcliile, a dat drumul
vulpilor în grînele Filistenilor, și a aprins astfel atît stogurile
de snopi, cît și grîul care era în picioare, ba încă și grădinile
6 de măslini. Filistenii au zis: “Cine a făcut lucrul acesta?” Li
s’a răspuns: “Samson, ginerele Timneanului, pentru că acesta
i-a luat nevasta și a dat-o tovarășului lui”. Și Filistenii s’au
7 suit, și au ars-o pe ea și pe tatăl ei. Samson le-a zis: “Așa
faceți? Nu voi înceta decît după ce-mi voi răzbuna pe voi”.
8 I-a bătut aspru, pe spate și pe pîntece; apoi s’a pogorît și a
9 locuit în crăpătura stîncii Etam. Atunci Filistenii au pornit,
10 au tăbărit în Iuda, și s’au întins pînă la Lehi. Bărbații din
Iuda au zis: “Pentruce v’ați suit împotriva noastră?” Ei au
răspuns: “Ne-am suit să legăm pe Samson, ca să-i facem așa

cum ne-a făcut el nouă”. Atunci trei mii de bărbați din Iuda 11
s’au pogorît la crăpătura stîncii Etam, și au zis lui Samson:
“Nu știi că Filistenii stăpînesc peste noi? Ce ne-ai făcut deci?”
El le-a răspuns: “Le-am făcut așa cum mi-au făcut și ei mie.”
Ei i-au zis: “Noi ne-am pogorît să te legăm, ca să te dăm în 12
mîinile Filistenilor.” Samson le-a zis: “Jurați-mi că nu mă veți
omorî”. Ei i-au răspuns: “Nu; vrem numai să te legăm și să 13
te dăm în mîinile lor, dar nu te vom omorî.” Și l-au legat cu
două funii noi, și l-au scos din stîncă. Cînd a ajuns la Lehi, 14
Filistenii au început să strige de bucurie înaintea lui. Atunci
Duhul Domnului a venit peste el. Funiile pe cari le avea la
brațe s’au făcut ca niște fire de in ars în foc, și legăturile i-au
căzut de pe mîini. El a găsit o falcă de măgar neuscată încă, 15
a întins mîna și a luat-o și a ucis cu ea o mie de oameni. Și 16
Samson a zis: “Cu o falcă de măgar, o grămadă, două grămezi;
Cu o falcă de măgar, am ucis o mie de oameni”. Dupăce a 17
isprăvit de vorbit, a aruncat falca din mîină. Și locul acela s’a
numit Ramat-Lehi (Aruncarea falcii). Fiindu-i foarte sete, 18
a strigat către Domnul, și a zis: “Tu ai îngăduit, prin mîna
robului Tău, această mare izbăvire; și acum să mor de sete, și
să cad în mîinile celor netăiați împrejur?” Dumnezeu a despi- 19
cat crăpătura stîncii din Lehi, și a ieșit apă din ea. Samson
a băut, duhul i s’a întremat, și s’a înviorat. De aceea s’a nu-
mit izvorul acela En-Hacore (Izvorul celui ce strigă); el este și
astăzi la Lehi. Samson a fost două zeci de ani judecător în 20
Israel, pe vremea Filistenilor.

Samson a plecat la Gaza; acolo a văzut o curvă, și a intrat 16
la ea. S’a spus oamenilor din Gaza: “Samson a venit 2
aici”. Și l-au înconjurat, și au pîndit toată noaptea la poarta
cetății. Au stat liniștiți toată noaptea, și au zis: “Cînd se va
lumina de ziuă, îl vom omorî”. Samson a rămas culcat pînă la 3
miezul nopții. Pela miezul nopții, s’a sculat, și a apucat porțile
cetății cu amîndoi stîlpîii, le-a scos împreună cu zăvorul, le-a
pus pe umeri, și le-a dus pe vîrfurile muntelui din fața Hebronu-
lui. După aceea, a iubit pe o femeie în valea Sorec. Ea se 4
numea Dalila. Domnitorii Filistenilor s’au suit la ea, și i-au 5
zis: “nduplecă-l, și află de unde-i vine puterea lui cea mare

și cum am putea să-l biruim, ca să-l legăm și să-l slăbim, și-ți
6 vom da fiecare câte o mie o sută de sicli de argint. Dalila
a zis lui Samson: “Spune-mi, te rog, de unde-ți vine puterea
ta cea mare, și cu ce ar trebui să fii legat ca să fii biruit”.
7 Samson i-a zis: “Dacă aș fi legat cu șapte funii noi, cari să nu
8 fie uscate încă, aș slăbi și aș fi ca orice alt om”. Domnitorii
Filistenilor au adus Dalilei șapte funii noi, neuscate încă”. Și
9 ea l-a legat cu funiile acestea. Iar niște oameni stăteau la
pîndă la ea, într’o odaie. Ea i-a zis: “Filistenii sînt asupra
ta Samson!” Și el a rupt funiile, cum se rupe o ață de cîlți
cînd se atinge de foc. Și astfel n’au știut de unde-i venea put-
10 erea. Dalila a zis lui Samson: “Vezi, ți-ai bătut joc de mine,
mi-ai spus minciuni. Acum, te rog, arată-mi cu ce trebuie să
11 fii legat”. El i-a zis: “Dacă aș fi legat cu funii noi, cari să
nu fi fost întrebuintate niciodată, aș slăbi și aș fi ca orice alt
12 om”. Dalila a luat niște funii noi, și l-a legat cu ele. Apoi
i-a zis: “Filistenii sînt asupra ta, Samson!” Iar niște oameni
stăteau la pîndă într’o odaie. Și el a rupt funiile de la brațe
13 ca pe o ață. Dalila a zis lui Samson: “Pîna acum ți-ai bătut
joc de mine, și mi-ai spus minciuni. Spune-mi cu ce trebuie
să fii legat”. El i-a zis: “N’ai decît să împletești cele șapte
14 șuvițe de păr din capul meu în urzeala țesăturii”. Și ea le-a
pironit cu un cui de lemn în pămînt. Apoi i-a zis: “Filistenii
sînt asupra ta, Samson!” Și el s’a trezit din somn, și a smuls
15 cuiul de lemn din pămînt cu urzeală cu tot. Ea i-a zis: “Cum
poți spune: ,Te iubesc; cînd inima ta nu este cu mine? Iată că
de trei ori ți-ai bătut joc de mine, și nu mi-ai spus de unde-ți
16 vine puterea ta cea mare.” Fiindcă ea îl necăjea și-l chinuia în
fiecare zi cu stăruințele ei, sufletul i s’a umplut de o neliniște de
17 moarte, și-a deschis toată inima față de ea, și i-a zis: “Briciul
n’a trecut peste capul meu, pentru că sînt închinat Domnului
din pîntecele maicii mele. Dacă aș fi ras, puterea m’ar părăsi,
18 aș slăbi, și aș fi ca orice alt om”. Dalila, văzînd că își deschise
toată inima față de ea, a trimis să cheme pe domnitorii
Filistenilor, și a pus să le spună: “Suiți-vă de data aceasta,
căci mi-a deschis toată inima lui”. Și domnitorii Filistenilor
19 s’au suit la ea, și au adus argintul în mîni. Ea l-a adormit

pe genunchii ei. Și chemînd un om, a ras cele șapte suvițe de pe capul lui Samson, și a început astfel să-l slăbească. El și-a pierdut puterea. Atunci ea a zis: “Filistenii sînt asupra ta, 20 Samson!” Și el s’a trezit din somn, și a zis: “Voi face ca și mai înainte, și mă voi scutura”. Nu știa că Domnul Se depărtase de el. Filistenii l-au apucat, și i-au scos ochii; l-au 21 pogorît la Gaza, și l-au legat cu niște lanțuri de aramă. El învîrtea la rîșniță în temniță. Dar părul capului lui a început 22 iarăș să crească, dupăce fusese ras. Și domnitorii Filistenilor 23 s’au strîns ca să aducă o mare jertfă dumnezeului lor Dagon, și ca să se veselească. Ei ziceau: “Dumnezeul nostru a dat în mînile noastre pe Samson, vrăjmașul nostru.” Și cînd l-a 24 văzut poporul, au lăudat pe dumnezeul lor, zicînd: “Dumnezeul nostru a dat în mînile noastre pe vrăjmașul nostru, pe acela care ne pustii țara, și ne înmulțea morții.” În bucuria 25 inimii lor, au zis: “Chemăți pe Samson, ca să ne desfăteze!” Au scos pe Samson din temniță, și el a jucat înaintea lor. L-au așezat între stîlpi. Și Samson a zis tînarului care-l ținea de 26 mînă: “Lasă-mă, ca să mă pot atinge de stîlpii pe cari se reazimă casa, și să mă razim de ei.” Casa era plină de bărbați și 27 de femei; toți domnitorii Filistenilor erau acolo, și pe acoperiș erau aproape trei mii de inși, bărbați și femei, cari priveau la Samson, cum juca. Atunci Samson a strigat către Domnul, 28 și a zis: “Doamne, Dumnezeule! Adu-ți aminte de mine, Te rog; Dumnezeule, dă-mi putere numai de data aceasta, și cu o singură lovitură să-mi răzbun pe Filistenii pentru cei doi ochi ai mei!” Și Samson a îmbrățișat amîndoi stîlpii dela mijloc pe 29 cari se sprijinea casa, și s’a rezemat de ei; unul era la dreapta lui, și altul la stînga. Samson a zis: “Să mor împreună cu 30 Filistenii!” S’a plecat cu toată puterea, și casa a căzut peste domnitori și peste tot poporul care era acolo. Cei pe cari i-a prăpădit la moartea lui au fost mai mulți decît cei pe cari-i omorîse în timpul vieții. Frații lui și toată casa tatălui său 31 s’au pogorît, și l-au luat. Cînd s’au suit înapoi, l-au îngropat între Țorea și Eștaol, în mormîntul tatălui său Manoah. El fusese judecător în Israel douăzeci de ani.

Era un om din muntele lui Efraim, numit Mica. El a zis **17, 2**

mamei sale: “Cei o mie o sută de sicli de argint, cari ți s’au luat, și pentru cari ai blestemat chiar în auzul urechilor mele, argintul acesta este în mânile mele, eu îl luasem.” Și mamă-sa a zis: “Binecuvântat să fie fiul meu de Domnul!” El a dat înapoi mamei sale cei o mie o sută sicli de argint; și mamă-sa a zis: “nchin cu mâna mea argintul acesta Domnului, ca să fac cu el fiului meu un chip cioplit și un chip turnat; și astfel ți-l voi da înapoi.” El a dat argintul înapoi mamei sale. Mamă-sa a luat două sute sicli de argint, și a dat argintul la argintar, care a făcut din el un chip cioplit și un chip turnat. Chipurile au fost aduse în casa lui Mica. Mica acesta avea o casă a lui Dumnezeu; a făcut un efod și terafimi, și a sfințit pe unul din fiii lui ca preot. În vremea aceea, nu era împărat în Israel. Fiecare făcea ce-i plăcea. Era un tânăr în Betleemul lui Iuda, din familia lui Iuda; era Levit, și locuia pentru o vreme acolo. Omul acesta a plecat din cetatea Betleemul lui Iuda, să-și caute o locuință potrivită. Urmîndu-și drumul, a ajuns în muntele lui Efraim la casa lui Mica. Mica i-a zis: “De unde vii?” El i-a răspuns: “Eu sînt Levit, din Betleemul lui Iuda, și merg să-mi caut o locuință potrivită.” Mica i-a zis: “Rămîi la mine; tu să-mi fii tată și preot, și eu îți voi da zece sicli de argint pe an, hainele de cari vei avea nevoie, și mijloace de trai.” Și Levitul a intrat la el. S’a hotărît astfel să rămînă la omul acesta, care a privit pe tânăr ca pe unul din fiii lui. Mica a sfințit pe Levit, și tânărul acesta i-a slujit ca preot și a locuit în casa lui. Și Mica a zis: “Acum, știu că Domnul îmi va face bine, fiindcă am ca preot pe Levitul acesta.”

18 În vremea aceea, nu era împărat în Israel; și semînția Daniților își cauta o moșie ca să se așeze în ea, căci pînă în ziua aceea nu-i căzuse la sorți nici o moștenire în mijlocul semînțiilor lui Israel. Fiii lui Dan au luat dintre ei toți, din familiile lor, cinci oameni viteji, pe cari i-au trimes din Țorea și din Eștaol, să iscodească țara și s’o cerceteze. Ei le-au zis: “Duceți-vă și cercetați țara.” Ei au ajuns în muntele lui Efraim, la casa lui Mica, și au rămas peste noapte acolo. Cînd erau aproape de casa lui Mica, au cunoscut glasul tînărului Levit, s’au apropiat și i-au zis: “Cine te-a adus aici? Ce faci tu în locul acesta? Și

ce ai aici?” El le-a răspuns: “Mica face cutare și cutare lucru 4
pentru mine, îmi dă o simbrie, și eu îi sînt preot.” Ei i-au 5
zis: “ntreabă pe Dumnezeu, ca să știm dacă vom avea noroc
în călătoria noastră.” Și preotul le-a răspuns: “Duceți-vă în 6
pace; călătoria pe care o faceți este subț privirea Domnului.”
Cei cinci oameni au plecat, și au ajuns în Lais. Au văzut 7
poporul de acolo trăind la adăpost, în felul Sidoniților, liniștit și fără grijă; în țară nu era nimeni care să le facă cel mai mic neajuns stăpînind peste ei; erau departe de Sidoniți, și n’aveau nici o legătură cu alți oameni. S’au întors la frații lor 8
în Țorea și Eștaol, și frații lor le-au zis: “Ce veste ne aduceți?”
“Haidem”, au răspuns ei, “să ne suim împotriva lor; căci am 9
văzut țara, și iată că era foarte bună. Ce! Stați și nu ziceți nimic? Nu fiți leneși și porniți să puneți stăpînire pe țara aceasta. Cînd veți intra în ea, veți da peste un popor care 10
stă fără frică. Țara este mare, și Dumnezeu a dat-o în mîinile voastre; este un loc unde nu lipsește nimic din tot ce este pe pămînt.” Șase sute de oameni din familia lui Dan au pornit 11
din Țorea și Eștaol, încinși cu armele lor de război. S’au suit, 12
și au tăbărît la Chiriati-Iearim în Iuda; de aceea locul acesta, care este înapoia lui Chiriati-Iearim, a fost chemat pînă în ziua de azi Mahane-Dan (Tabăra lui Dan). Au trecut de acolo în 13
muntele lui Efraim și au ajuns pînă la casa lui Mica. Atunci 14
cei cinci oameni cari se duseseră să iscodească țara Lais, au luat cuvîntul și au zis fraților lor: “Știți că în casele acestea este un efod, terafimi, un chip cioplit și un chip turnat? Vedeți acum ce aveți de făcut.” Ei s’au abătut pe acolo, au 15
intrat în casa tînărului Levit, în casa lui Mica, și l-au întrebat de sănătate! Cei șase sute de oameni din fiii lui Dan, 16
încinși cu armele lor de război, stăteau la intrarea porții. Și 17
cei cinci oameni cari se duseseră să iscodească țara, s’au suit și au intrat în casă; au luat chipul cioplit, efodul, terafimii, și chipul turnat, în timp ce preotul era la intrarea porții cu cei șase sute de oameni, încinși cu armele lor de război. Cînd au 18
intrat în casa lui Mica, și au luat chipul cioplit, efodul, terafimii, și chipul turnat, preotul le-a zis: “Ce faceți?” Ei au 19
răspuns: “Taci, pune-ți mîna la gură, și vino cu noi; să ne fi

părinte și preot. Mai bine este să fii preot la casa unui singur om, sau să fii preotul unei seminții și unei familii din Israel?”

20 Preotul s'a bucurat în inima lui; a luat efodul, terafimii, și
21 chipul cioplit, și s'a unit cu ceata poporului. Au pornit iarăș
la drum și au plecat, punînd înaintea lor copiii, vitele și cal-
22 abalîcurile. După ce se depărtaseră bine de casa lui Mica,
oamenii cari locuiau în casele vecine cu a lui Mica s'au strîns
23 și au urmărit pe fiii lui Dan. Au strigat după fiii lui Dan, cari
s'au întors și au zis lui Mica: “Ce ai, și ce înseamnă gloata
24 aceasta de oameni?” El a răspuns: “Dumnezeii mei, pe cari
mi-i făcusem, mi i-ați luat împreună cu preotul și ați plecat:
ce-mi mai rămîne? Cum puteți dar să-mi spuneți: „Ce ai?”

25 Fiii lui Dan i-au zis: “Să nu-ți auzim glasul; căci altfel niște
oameni amăriți se vor arunca asupra voastră, și te vei perde și
26 pe tine și pe cei din casa ta.” Și fiii lui Dan și-au văzut mai
departe de drum. Mica, văzînd că sînt mai tari decît el, s'a
27 întors și a venit acasă. Au ridicat dar ce făcuse Mica, și au
luat pe preotul care era în slujba lui, și s'au năpustit asupra
Laisului, asupra unui popor liniștit și în pace; l-au trecut prin
28 ascuțișul săbiei, și au ars cetatea. Nimeni n'a izbăvit-o, căci
era departe de Sidon, și locuitorii ei n'aveau nicio legătură cu
alți oameni: ea era în valea care se întinde spre Bet-Rehob.

29 Fiii lui Dan au zidit din nou cetatea, și au locuit în ea; au
numit-o Dan, după numele lui Dan, tatăl lor, care se născuse
30 lui Israel; dar cetatea se chema mai înainte Lais. Au înălțat
pentru ei chipul cioplit; și Ionatan, fiul lui Gherșom, fiul lui
Moise, el și fiii lui au fost preoții seminției Daniților, pînă pe
31 vremea robirii țării. Au așezat pentru ei chipul cioplit pe
care-l făcuse Mica, în tot timpul cît a fost casa lui Dumnezeu
la Silo.

19 Pe vremea cînd nu era împărat în Israel, un Levit, care
locuia la marginea muntelui lui Efraim, și-a luat ca țiuioare o
2 femeie din Betleemul lui Iuda. Țiuioarea nu i-a fost credin-
cioasă, și l-a părăsit ca să se ducă în casa tatălui ei în Betleemul
3 lui Iuda, unde a rămas timp de patru luni. Bărbatul ei s'a
sculat și s'a dus la ea, ca să-i vorbească inimii și s'o aducă
înapoi. Avea cu el pe sluga lui și doi măgari. Ea l-a adus în

casa tatălui ei; și când l-a văzut tatăl femeii aceleia tinere, l-a primit cu bucurie. Socrul său, tatăl femeii aceleia tinere, l-a 4
ținut la el trei zile. Au mâncat și au băut, și au rămas noaptea acolo. A patra zi, s'au sculat dis de dimineață, și Levitul 5
se pregătea să plece. Dar tatăl tinerei femei a zis ginerelui său: "Ia o bucată de pîne, ca să prinzi la inimă; și apoi veți pleca." Și au șezut de au mâncat și au băut amîndoi. Apoi 6
tatăl tinerei femei a zis bărbatului: "Hotărăște-te dar să rămii aici la noapte, și să ți se vesească inima." Bărbatul se scula 7
să plece; dar în urma stăruințelor socrului său, a rămas acolo și noaptea aceea. 'n ziua a cincea, s'a sculat dis de dimineață 8
să plece. Atunci tatăl tinerei femei a zis: "ntărește-ți mai întii inima, te rog; și rămii pînă ce se va pleca ziua spre seară." Și au mâncat amîndoi. Bărbatul se scula să plece, cu țitoarea 9
și sluga lui; dar socrul-său, tatăl tinerei femei, i-a zis: "Iată că ziua a trecut, e tîrziu, rămii dar peste noapte aici; iată că ziua se pleacă spre noapte, rămii aici peste noapte, și să ți se vesească inima; mîne vă veți scula disdedimineață ca să porniți la drum, și te vei duce la cortul tău." Bărbatul 10
n'a vrut să mai rămînă și în noaptea aceea, ci s'a sculat și a plecat. A ajuns pînă în fața Iebusului, adică Ierusalimul, cu cei doi măgari înșalați și cu țitoarea lui. Când s'au apropiat 11
de Iebus, ziua se plecaseră mult spre seară. Sluga a zis atunci stăpînului său: "Haidem, să ne îndreptăm spre cetatea aceasta a Iebusiților, și să rămînem în ea peste noapte". Stăpînul său 12
i-a răspuns: "Nu putem să intrăm într'o cetate străină, unde nu sînt copii de ai lui Israel, ci să mergem pînă la Ghibea." A mai zis slugii sale: "Haidem, să ne apropiem de unul din 13
locurile acestea, Ghibea sau Rama, și să rămînem acolo peste noapte". Au mers mai departe, și apunea soarele când s'au 14
apropiat de Ghibea, care este a lui Beniamin. S'au îndreptat într'acolo ca să se ducă să rămînă peste noapte în Ghibea. Levitul a intrat, și s'a oprit în piața cetății. Nu s'a găsit nimeni care să-i primească în casă să rămînă peste noapte. Și iată că 16
un bătrîn se întorcea seara dela munca cîmpului; omul acesta era din muntele lui Efraim, locuia pentru o vreme la Ghibea, și oamenii din locul acela erau Beniamiți. El a ridicat ochii și 17

a văzut pe călător în piața cetății. Și bătrînul i-a zis: “ncotro
18 mergi, și de unde vii?” El i-a răspuns: “Venim din Betleemul
lui Iuda și mergem pînă la marginea muntelui lui Efraim, de
unde sînt. Mă dusesem la Betleemul lui Iuda, și acum mă duc
la casa Domnului. Dar nu se găsește nimeni să mă primească
19 în casă. Avem însă paie și nutreț pentru măgarii noștri; avem
și pîne și vin pentru mine, pentru roaba ta, și pentru băiatul
20 care este cu robii tăi. Nu ducem lipsă de nimic.” Bătrînul a
zis: “Pacea să fie cu tine! Toate nevoile tale le iau asupra mea,
21 numai să nu rămîi în piață peste noapte.” L-a dus în casa lui,
și a dat nutreț măgarilor. Călătorii și-au spălat picioarele; apoi
22 au mîncat și au băut. Pe cînd se veseleau ei, iată că oamenii
din cetate, niște fii ai lui Belial, oameni stricați, au înconjurat
casa, au bătut la poartă, și au zis bătrînului, stăpînul casei:
23 “Scoate pe omul acela care a intrat la tine, ca să ne împre-
unăm cu el.” Stăpînul casei a ieșit la ei, și le-a zis: “Nu,
fraților, vă rog să nu faceți un lucru așa de rău; fiindcă omul
24 acesta a intrat în casa mea, nu săvîrșiți mișelia aceasta. Iată
că am o fată fecioară, și omul acesta are o țiiitoare; vi le voi
aduce afară: necinstiți-le, și faceți-le ce vă va plăcea. Dar nu
25 săvîrșiți cu omul acesta o faptă așa de nelegiuită”. Oamenii
aceia n’au vrut să-l asculte. Atunci omul și-a luat țiiitoarea, și
le-a adus-o afară. Ei s’au împreunat cu ea, și și-au bătut joc
de ea toată noaptea pînă dimineța: și i-au dat drumul cînd se
26 lumina de ziuă. Către ziuă, femeia aceasta a venit și a căzut
la ușa casei omului la care era bărbatul ei, și a rămas acolo
27 pînă la ziuă. Și dimineța, bărbatul ei s’a sculat, a deschis
ușa casei, și a ieșit ca să-și urmeze drumul mai departe. Dar
iată că femeia, țiiitoarea lui, era întinsă la ușa casei, cu mînile
28 pe prag. El i-a zis: “Scoală-te, și haidem să mergem!” Ea n’a
răspuns. Atunci bărbatul a pus-o pe măgar, și a plecat acasă.
29 Cînd a ajuns acasă, a luat un cuțit, a apucat pe țiiitoarea lui, și
a tăiat-o mădular cu mădular în douăsprezece bucăți, pe cari
30 le-a trimis în tot ținutul lui Israel. Toți cei ce au văzut lucrul
acesta, au zis: “Niciodată nu s’a întîmplat și nu s’a văzut așa
ceva, decînd s’au suit copiii lui Israel din Egipt pînă în ziua de
azi; luați aminte dar la lucrul aceasta, sfătuiți-vă și vorbiți!”

Toții copiii lui Israel au ieșit dela Dan pînă la Beer-Șeba și țara Galaadului, și adunarea s'a strîns ca un singur om înaintea Domnului, la Mițpa. Căpeteniile întregului popor, toate semințiile lui Israel, au venit în adunarea poporului lui Dumnezeu: erau patru sute de mii de oameni pedestri, cari scoteau sabia. Și fiii lui Beniamin au auzit că se suiseră copiii lui Israel la Mițpa. Copiii lui Israel au zis: "Spuneți cum s'a întîmplat această nelegiuire?" Atunci Levitul, bărbatul femeii care fusese ucisă, a luat cuvîntul, și a zis: "Ajunsesem, împreună cu țitoarea mea, la Ghibea lui Beniamin, ca să rămînem peste noapte acolo. Locuitorii din Ghibea s'au sculat împotriva mea, și au înconjurat noaptea casa în care eram. Aveau de gînd să mă omoare, au siluit pe țitoarea mea, pînă cînd a murit. Mi-am luat țitoarea, și am tăiat-o în bucăți, pe cari le-am trimes în tot ținutul moștenirii lui Israel; căci au săvîrșit o nelegiuire și o mișelie în Israel. Iată-vă pe toți, copii ai lui Israel; sfătuiți-vă, și luați o hotărîre aici!" Tot poporul s'a sculat ca un singur om, și a zis: "Niciunul din noi să nu se ducă în cortul lui, și nimeni să nu se întoarcă acasă. Iată acum ce vom face cetății Ghibea: să mergem împotriva ei după cum vom ieși la sorț. Să luăm din toate semințiile lui Israel zece oameni din o sută, o sută dintr'o mie, și o mie din zece mii; ei să se ducă să caute merinde pentru popor, pentruca, la întoarcerea lor, să facem cetății Ghibea din Beniamin potrivit cu toată mișelia pe care a făcut-o ea în Israel." Astfel toți bărbații lui Israel s'au strîns împotriva cetății, uniți ca un singur om. Semințiile lui Israel au trimes niște oameni în toate familiile lui Beniamin, ca să-i spună: "Ce înseamnă nelegiuirea aceasta care s'a făcut între voi? Scoateți afară acum pe oamenii aceia stricați din Ghibea, ca să-i omorîm și să curățim răul din mijlocul lui Israel." Dar Beniamiții n'au vrut să asculte glasul fraților lor, copiii lui Israel. Beniamiții au ieșit din cetățile lor, și s'au strîns la Ghibea, ca să lupte împotriva copiilor lui Israel. Numărul Beniamiților ieșiți în ziua aceea din cetăți fost de douăzeci și șase de mii de oameni, cari scoteau sabia, fără să se mai socotească și locuitorii din Ghibea, cari alcătuiau șapte sute de oameni aleși. 'n

tot poporul acesta, erau șapte sute de oameni aleși cari nu se slujeau de mîna dreaptă; toți aceștia, aruncînd o piatră cu praștia, puteau să ochească un fir de păr, și nu dădeau greș.

17 S'a făcut și numărătoarea bărbaților lui Israel, afară de ai lui Benjamin, și s'a găsit patru sute de mii cari scoteau sabia, toți

18 bărbații de război. Și copiii lui Israel s'au sculat, s'au suit la Betel, și au întrebat pe Dumnezeu, zicînd: "Cine din noi să se suie întii ca să lupte împotriva fiilor lui Benjamin?"

19 Domnul a răspuns: "Iuda să se suie întii." Copiii lui Israel au pornit dis-

20 dedimineată, și au tăbărit la Ghibea. Și bărbații lui Israel au înaintat ca să înceapă lupta împotriva bărbaților lui Benjamin, și s'au așezat în linie de bătaie împotriva lor înaintea cetății

21 Ghibea. Fiii lui Benjamin au ieșit din Ghibea, și în ziua aceea au culcat la pămînt douăzeci și două de mii de oameni din Is-

22 rael. Poporul, bărbații lui Israel, s'au îmbărbătat, și s'au așezat din nou în linie de bătaie în locul unde se așezaseră în

23 ziua întii. Și copiii lui Israel s'au suit, și au plîns înaintea Domnului pînă seara; au întrebat pe Domnul, și au zis: "Să mă mai sui la luptă împotriva fiilor fratelui meu Benjamin?"

24 Domnul a răspuns: "Suiți-vă împotriva lui." Copiii lui Israel

25 au înaintat împotriva fiilor lui Benjamin, în ziua a doua. Și în aceeași zi, Beniamiții le-au ieșit înainte din Ghibea, și iarăș au culcat la pămînt optsprezece mii de oameni din copiii lui

26 Israel, toți în stare să poarte armele. Toții copiii lui Israel și tot poporul s'au suit și au venit la Betel; au plîns și au rămas acolo înaintea Domnului, au postit în ziua aceea pînă seara, și au adus arderi de tot și jertfe de mulțămire înaintea Domnu-

27 lui. Și copiii lui Israel au întrebat pe Domnul-acolo se găsea atunci chivotul legămîntului lui Dumnezeu, și Fineas, fiul lui Eleazar, fiul lui Aaron, stătea pe vremea aceea înaintea lui Dumnezeu, -și au zis: "Să mai pornesc la luptă împotriva fiilor fratelui meu Benjamin, sau să mă las?"

28 Domnul a răspuns: "Suiți-vă, căci mîne îi voi da în mînile voastre." Atunci Israel

29 a pus niște oameni la pîndă în jurul cetății Ghibea. Copiii lui Israel s'au suit împotriva fiilor lui Benjamin, a treia zi, și s'au așezat în linie de bătaie înaintea cetății Ghibea, ca și în

30 celelalte dați. Și fiii lui Benjamin au ieșit înaintea poporului,

31

și au fost trași departe de cetate. Au început să lovească de moarte în popor, ca și în celelalte dăți, pe drumurile cele mari, cari suie: unul la Betel și altul la Ghibea prin cîmpie, și au ucis aproape treizeci de bărbați din Israel. Fiii lui Benjamin ziceau: “Iată-i bătuti înaintea noastră ca și mai înainte!” Dar copiii lui Israel ziceau: “Să fugim, și să-i tragem departe de cetate la drumul mare.” Toți bărbații lui Israel și-au părăsit locurile, și s’au înșiruit de bătaie la Baal-Tamar; și oamenii lui Israel, cari stăteau la pîndă, s’au aruncat din locul în care erau, din Maare-Ghibea. Zece mii de oameni aleși din tot Israelul au ajuns înaintea cetății Ghibea. Lupta a fost aprigă, și Beniamiții nu-și închipuiau prăpădul prin care aveau să treacă. Domnul a bătut pe Benjamin înaintea lui Israel, și copiii lui Israel au ucis în ziua aceea douăzeci și cinci de mii o sută de oameni din Benjamin, toți în stare să poarte armele. Fiii lui Benjamin credeau că bărbații lui Israel sînt bătuti, căci aceștia făceau loc Beniamiților și se bizuiau pe oamenii pe cari-i pusese la pîndă împotriva cetății Ghibea. Oamenii dela pîndă s’au aruncat repede asupra cetății Ghibea, au pornit înainte și au trecut toată cetatea prin ascuțișul săbiei. După un semn asupra căruia se învoiseră cu bărbații lui Israel, cei dela pîndă aveau să facă să se înalțe din cetate un fum gros. Atunci bărbații lui Israel s’au întors în luptă. Beniamiții le omoriseră aproape treizeci de oameni, și ziceau: “Negreșit, iată-i bătuti înaintea noastră ca în cea dintîi luptă!” Dar un fum gros începea să se înalțe atunci din cetate. Beniamiții s’au uitat înapoi; și iată că flăcările se ridicau din cetatea întregă spre cer. Bărbații lui Israel se întorseseră; și bărbații lui Benjamin s’au înspăimîntat, văzînd prăpădul care avea să-i ajungă. Au dat dosul înaintea bărbaților lui Israel, și au fugit pe calea care duce în pustie., Dar năvălitorii s’au luat după ei, iar pe cei ce ieșiseră din cetate i-au culcat la pămînt, căci îi prinseseră la mijloc. Au înconjurat pe Benjamin, l-au gonit și l-au zdrobit de îndată ce voia să se odihnească, pînă în fața cetății Ghibea înspre soare răsare. Optsprezece mii de bărbați au căzut din Benjamin, toți voinici. Din ceice au dat dosul ca să fugă spre pustie la stîncă Rimon, bărbații lui Israel au nimicit cinci mii

pe drumuri; i-au urmărit pînă la Ghideom, și au ucis din ei
46 două mii. 'ntreg numărul Beniamiților cari au perit în ziua
aceea a fost de douăzeci și cincii de mii de oameni în stare să
47 poarte armele, toți voinici. Șase sute de oameni erau ceice
dăduseră dosul și fugiseră spre pustie la stînca Rimon; acolo
48 au rămas patru luni. Bărbații lui Israel s'au întors la fiii lui
Beniamin, și i-au trecut prin ascuțișul săbiei, dela oamenii din
cetăți pînă la dobitoace, și tot ce au găsit. Au pus de asemenea
foc tuturor cetăților pe cari le-au găsit în cale.

21 Bărbații lui Israel juraseră la Mițpa, zicînd: "Niciunul din
2 noi să nu-și dea fata după un Beniamit". Poporul a venit la
Betel, și a stat înaintea lui Dumnezeu pînă seara. Au ridicat
3 glasul, au vărsat multe lacrimi, și au zis: "Doamne, Dum-
nezeul lui Israel, pentruce s'a întîmplat așa ceva în Israel, să
4 lipsească astăzi o seminție întreagă din Israel?" A doua zi,
poporul s'a sculat disdedimineată; au zidit acolo un altar, și
5 au adus arderi de tot și jertfe de mulțămire. Copiii lui Is-
rael au zis: "Cine dintre toate semințiile lui Israel nu s'a suit
la adunare înaintea Domnului?" Căci făcuseră un jurămînt
mare împotriva oricui nu s'ar sui la Domnul la Mițpa, și zis-
6 eseră: "Să fie pedepsit cu moartea." Copiilor lui Israel le
părea rău de fratele lor Beniamin, și ziceau: "Astăzi a fost
7 nimicită o seminție din Israel. Cum să facem rost de neveste
celor ce au rămas cu viață, fiindcă am jurat pe Domnul să
8 nu le dăm fetele noastre de neveste?" Ei au zis deci: "Este
cineva dintre semințiile lui Israel care să nu se fi suit la Dom-
nul la Mițpa?" Și nimeni din Iabes din Galaad nu venise în
9 tabără, la adunare. Au făcut numărătoarea poporului, și nu
10 era acolo nici unul din locuitorii din Iabes din Galaad. Atunci
adunarea a trimes împotriva lor douăsprezece mii de ostași,
dîndu-le porunca aceasta: "Duceți-vă, și treceți prin ascuțișul
săbiei pe locuitorii din Iabes din Galaad, cu femeile și copiii.
11 Iată ce să faceți: să nimiciți cu desăvîrșire orice bărbat și orice
12 femeie care a cunoscut împreunarea cu bărbat". Au găsit în-
tre locuitorii din Iabes din Galaad patru sute de fete fecioare,
cari nu se culcaseră cu bărbat, și le-au adus în tabără la Silo,
13 care este în țara Canaanului". Toată adunarea a trimes soli

să vorbească fiilor lui Beniamin cari erau la stînca Rimon, și să le vestească pacea. 'n timpul acela Beniamiții s'au întors 14 și li s'au dat de neveste acelea pe cari le lăsaseră cu viață din femeile din Iabes din Galaad. Dar nu erau destule. Poporu- 15 lui îi părea rău de Beniamin, căci Domnul făcuse o spărtură în semințiile lui Israel. Bătrînii adunării au zis: "Cum să facem 16 rost de neveste pentru cei rămași, căci femeile lui Beniamin au fost nimicite?" Și au zis: "Cei ce au mai rămas din Beniamin, 17 să-și păstreze moștenirea, ca să nu se șteargă o seminție din Israel. Dar noi nu putem să dăm pe fetele noastre după ei, căci 18 copiii lui Israel au jurat, zicînd: "Blestemat să fie cine va da o nevestă unui Beniamit!" Și au zis: "Iată, în fiecare an este 19 o sărbătoare a Domnului la Silo, care este la miază noapte de Betel, la răsăritul drumului care suie din Betel la Sihem, și la miază-zi de Lebona." Apoi au dat următoarea poruncă fiilor 20 lui Beniamin: "Duceți-vă și stați la pîndă în vii. Uitați-vă, și 21 cînd veți vedea pe fetele din Silo ieșind să joace, să ieșiți din vii, să vă luați fiecare cîte o nevestă din fetele din Silo, și să vă duceți în țara lui Beniamin. Dacă părinții sau frații lor vor 22 veni să se plîngă la noi, le vom spune: "Dați-ni-le nouă, căci n'am luat cîte o nevestă de fiecare în război. Nu voi li le-ați dat: numai atunci, ați fi vinovați. Fiii lui Beniamin au făcut 23 așa: și-au luat neveste, după numărul lor, dintre jucătoarele pe cari le-au răpit; apoi au plecat și s'au întors în moștenirea lor; au zidit iarăș, cetățile, și au locuit acolo. Și în acelaș timp 24 copiii lui Israel au plecat de acolo fiecare în seminția lui și în familia lui, și s'a întors fiecare în moștenirea lui. Pe vremea 25 aceea, nu era împărat în Israel, fiecare făcea ce-i plăcea.

RUT

1 **E** vremea judecătorilor, a fost o foamete în țară. Un
2 om din Betleemul lui Iuda a plecat cu nevastă-sa și
cu cei doi fii ai lui, să locuiască pentru o vreme în
3 țara Moabului. Numele omului aceuia era Elim-
4 elec, numele nevestei lui era Naomi, și cei doi fii ai lui se
5 numeau Mahlon și Chilion: erau Efratiți, din Betleemul lui
6 Iuda. Ajungînd în țara Moabului, și-au așezat locuința acolo.
7 Elimelec, bărbatul Naomei, a murit, și ea a rămas cu cei doi
8 fii ai ei. Ei și-au luat neveste Moabite. Una se numea Orpa,
9 și cealaltă Rut, și au locuit acolo aproape zece ani. Mahlon
10 și Chilion au murit și ei amîndoi, și Naomi a rămas fără cei
11 doi fii ai ei și fără bărbat. Apoi s'a sculat, ea și nurorile ei,
12 ca să se întoarcă în țara ei din țara Moabului, căci aflase în
13 țara Moabului că Domnul cercetase pe poporul Său și-i dă-
14 duse pîne. Ea a ieșit din locul în care locuia însoțită de cele
15 două nurori ale ei, și a pornit ca să se întoarcă în țara lui
Iuda. Naomi a zis atunci celor două nurori ale ei: "Duceți-vă
și întoarceți-vă fiecare la casa mamei ei! Domnul să Se îndure
de voi, cum v'ați îndurat și voi de cei ce au murit și de mine!
Să vă dea Domnul să găsiți odihnă fiecare în casa unui bărbat!"
Și le-a sărutat. Ele au ridicat glasul, și au plîns; și i-au zis:
"Nu; noi vom merge cu tine la poporul tău." Naomi a zis:
"Întoarceți-vă, fiicele mele! Pentru ce să veniți voi cu mine?
Mai am eu oare fii în pîntecele meu, ca să poată fi bărbații
voștri? Întoarceți-vă, fiicele mele, și duceți-vă! Eu sînt prea
bătrîna ca să mă mărit din nou. Și chiar dacă aș zice că trag
nădejde; chiar dacă în noaptea aceasta aș fi cu un bărbat, și
aș naște fii, ați mai aștepta voi pînă să se facă mari și ați
vrea voi să nu vă măritați din pricina lor? Nu, fiicele mele!
Eu sînt mult mai amărîtă decît voi, pentru că mîna Domnului
s'a întins împotriva mea." Și ele au ridicat glasul, și iarăș
au plîns. Orpa a sărutat pe soacră-sa și a plecat, dar Rut s'a
ținut de ea. Naomi a zis către Rut: "Iată, cumnată-ta s'a

întors la poporul ei și la dumnezeii ei; întoarce-te și tu după cumnată-ta.” Rut a răspuns: “Nu sta de mine să te las, și să mă întorc dela tine! ’ncotro vei merge tu voi merge și eu, unde vei locui tu, voi locui și eu; poporul tău va fi poporul meu, și Dumnezeul tău va fi Dumnezeul meu; unde vei muri tu, voi muri și eu, și voi fi îngropată acolo. Facă-mi Domnul ce o vrea, dar nimic nu mă va despărți de tine de cît moartea!” Naomi, văzînd-o hotărîtă să meargă cu ea, n’ a mai stărut. Au călătorit împreună pînă ce au ajuns la Betleem. Și cînd au intrat în Betleem, toată cetatea s’ a pus în mișcare din pricina lor și femeile ziceau: “Naomi (Plăcută) este aceasta?” Ea le-a zis: “Nu-mi mai ziceți Naomi; ziceți-mi Mara (Amărăciune), căci cel Atotputernic m’ a umplut de amărăciune. La plecare eram în belșug, și acum Domnul mă aduce înapoi cu mîinile goale. De ce să-mi mai ziceți Naomi, cînd Domnul S’ a rostit împotriva mea, și Cel Atotputernic m’ a întristat?” Astfel s’ au întors din țara Moabului Naomi și noru-sa Rut, Moabita. Au ajuns la Betleem la începutul seceratului orzurilor.

Naomi avea o rudă după bărbat. Acesta era un om foarte bogat, din familia lui Elimelec, și se numea Boaz. Rut, Moabita, a zis către Naomi: “Lasă-mă, te rog, să mă duc să strîng spice de pe cîmpul aceluia înaintea căruia voi căpăta trecere.” Ea i-a răspuns: “Du-te, fiica mea.” Ea s’ a dus într’ un ogor să strîngă spice pe urma secerătorilor. Și s’ a întîmplat că ogorul acela era a lui Boaz, care era din familia lui Elimelec. Și iată că Boaz a venit din Betleem, și a zis secerătorilor: “Domnul să fie cu voi!” Ei i-au răspuns: “Domnul să te binecuvinteze!” Și Boaz a zis slujitorului însărcinat cu privegherea secerătorilor: “A cui este tînăra aceasta?” Slujitorul însărcinat cu privegherea secerătorilor a răspuns: “Este o tînără Moabită, care s’ a întors cu Naomi din țara Moabului. Ea a zis: ‘Dă-mi voie să strîng și să culeg spice dintre snopi, rămase pe urma secerătorilor.’ Și de azi dimineată, decînd a venit, a stat în picioare pînă acum, și nu s’ a odihnit decît o clipă în casă”. Boaz a zis către Rut: “Ascultă, fiică, să nu te duci să culegi spice în alt ogor; să nu te depărtezi de aici, și rămîi cu slujnicele mele. Uită-te unde vor secera pe cîmpi, și

du-te după ele. Am poruncit slugilor mele să nu se atingă de tine. Și când îți va fi sete, să te duci la vase, și să bei din ce vor scoate slugile.” Atunci ea s’a aruncat cu fața la pământ, și i-a zis: “Cum am căpătat eu trecere înaintea ta, ca să te îngrijești de mine, o străină?” Boaz i-a răspuns: “Mi s’a spus tot ce ai făcut pentru soacră-ta, dela moartea bărbatului tău, și cum ai părăsit pe tatăl tău și pe mama ta și țara în care te-ai născut, ca să mergi la un popor pe care nu-l cunoșteai mai înainte. Domnul să-ți răsplătească ce ai făcut, și plata să-ți fie deplină din partea Domnului, Dumnezeului lui Israel, subț ale cărui aripi ai venit să te adăpostești!” Și ea a zis: “O! să capăt trecere înaintea ta, domnul meu! Căci tu m’ai mîngîiat, și vorbele tale au mers la inima slujnicei tale. Și totuș eu nu sînt nici măcar ca una din slujnicele tale.” La vremea prînzului, Boaz a zis către Rut: “Apropie-te, mănîncă pîne, și moaie-ți bucata în oțet.” Ea a șezut lîngă secerători. I-au dat grăunțe prăjite; a mîncat și s’a săturat și ce a rămas a strîns. Apoi s’a sculat să culeagă spice. Boaz a dat următoarea poruncă slujitorilor săi: “Lăsați-o să culeagă spice și între snopi, și să n’o oprîți; și chiar voi să-i scoateți din snopi cîteva spice; s’o lăsați să culeagă spice, și să n’o înfrunțați.” Ea a cules spice de pe cîmp pînă seara, și a bătut ce culesese. A ieșit aproape o efă de orz. A luat-o și a intrat în cetate, și soacră-sa a văzut ce culesese. Rut a scos și rămășițele dela prînz și i le-a dat. Soacră-sa i-a zis: “Unde ai cules astăzi spice, și unde ai muncit? Bindecuvîntat să fie celce s’a îngrijit de tine!” Și Rut a spus soacrei sale la cine muncise: “Omul la care am muncit azi”, a zis ea, “se numește Boaz.” Naomi a zis nurorei sale: “Să fie binecuvîntat de Domnul, care este plin de îndurare pentru cei vii, cum a fost și pentru cei ce au murit. ,Omul acesta este rudă cu noi’, i-a mai spus Naomi, ,este din ceice au drept de răscumpărare asupra noastră.” Rut, Moabita, a adăugat: “El mi-a mai zis:” “Rămii cu slugile mele, pînă vor isprăvi de secerat.” Și Naomi a zis către noru-sa Rut: “Este bine, fica mea, să ieși cu slujnicele lui, și să nu te întîlnească cineva în alt orogor”. Ea s’a ținut dar de slujnicele lui Boaz, ca să culeagă spice, pînă la sfîrșitul seceratului orzurilor și seceratului grîu-

lui. Și locuia cu soacră-sa.

Soacră-sa Naomi i-a zis: “Fiica mea, aș vrea să-ți dau un **3**
loc de odihnă, ca să fii fericită. Și acum Boaz, cu ale cărui 2
slujnice ai fost, nu este el rudă cu noi? Iată, el are să vînture la
noapte orzurile în arie. Spală-te și unge-te, apoi îmbracă-te 3
cu hainele tale, și pogoară-te la arie. Să nu te faci cunos-
cută lui, pînă va isprăvi de mîncat și de băut. Și cînd se va 4
duce să se culce, înseamnă-ți locul unde se culcă. Apoi du-te,
descoperire-i picioarele, și culcă-te. Și el însuș îți va spune ce
să faci.” Ea i-a răspuns: “Voi face tot ce ai spus.” Rut s’a 5, 6
pogorît la arie, și a făcut tot ce poruncise soacră-sa. Boaz a 7
mîncat și a băut, și inima-i era veselă. S’a dus și s’a culcat
la marginea unui stog. Rut a venit atunci încet de tot, i-a
descoperit picioarele, și s’a culcat. La miezul nopții, omul s’a 8
speriat; s’a plecat, și iată că o femeie era culcată la picioarele
lui. El a zis: “Cine ești tu?” Ea răspuns: “Eu sînt Rut, slu- 9
jnica ta; întinde-ți poala hainei peste slujnica ta, căci ai drept
de răscumpărare.” Și el a zis: “Fii binecuvîntată de Domnul, 10
fiică! Această faptă de pe urmă mărturisește și mai mult pen-
tru tine decît cea dintîi, că n’ai umblat după tineri, săraci sau
bogați. Acum, fiică, nu te teme, îți voi face tot ce vei zice, 11
căci toată cetatea știe că ești o femeie cinstită. Este ade-
vărat că am drept de răscumpărare, dar este o altă rudă mai
aproape decît mine. Rămii în noaptea aceasta aici. Și mîne, 13
dacă vrea să te răscumpere, bine, să te răscumpere; dar dacă
nu-i place să te răscumpere, te voi răscumpăra eu, viu este
Domnul! Culcă-te aici pînă dimineată.” Ea a rămas culcată 14
la picioarele lui pînă dimineată, și s’a sculat mai înainte de a
se putea cunoaște unul pe altul. Boaz a zis: “Să nu știe nimeni
că a intrat o femeie în arie!” Și a adăugat: “Adu mantaua de 15
pe tine, și ține-o.” Ea a ținut-o, și el a măsurat șase măsuri
de orz, și le-a pus pe ea. Apoi a intrat în cetate. Rut s’a 16
întors la soacră-sa, și Naomi, a zis: “Tu ești, fiica mea?” Rut
i-a istorisit tot ce-i făcuse omul acela. Ea a zis: “Mi-a dat 17
aceste șase măsuri de orz, zicînd: ,Să nu te întorci cu mînil
goale la soacră-ta.” Și Naomi a zis: “Fii liniștită, fiica mea, 18
pînă vei ști cum se va isprăvi lucrul acesta, căci omul acesta

nu va avea odihnă pînă nu va sfinși lucrul chiar astăzi.”

- 4 Boaz s'a suit la poarta cetății, și s'a oprit acolo. Și iată
că cel ce avea drept de răscumpărare, și despre care vorbise
Boaz, trecea. Boaz i-a zis: “Hei, cutare, apropie-te, stai aici.”
- 2 Și el s'a apropiat, și s'a oprit. Boaz a luat atunci zece oa-
meni dintre bătrînii cetății, și a zis: “Ședeți aici.” Și ei au
3 șezut jos. Apoi a zis celui ce avea drept de răscumpărare:
“Naomi, întorcîndu-se din țara Moabului, a vîndut bucata
4 de pămînt care era a fratelui nostru Elimelec. Am crezut
de datoria mea să te înștiințez despre aceasta, și să-ți spun:
,Cumpără-o, în fața locuitorilor și în fața bătrînilor poporu-
lui meu. Dacă vrei s'o răscumperi, răscumpără-o; dar dacă
nu vrei, spune-mi, ca să știu. Căci nu este nimeni înaintea
ta care să aibă dreptul de răscumpărare, și după tine eu am
5 dreptul acesta.” Și el a răspuns: “O voi răscumpăra.” Boaz
a zis: “n ziua în care vei cumpăra țarina din mîna Naomei, o
vei cumpăra în acelaș timp și dela Rut, Moabita, nevasta celui
6 mort, ca să ridici numele mortului în moștenirea lui.” Și cel ce
avea drept de răscumpărare a răspuns: “Nu pot s'o răscumpăr
pe socoteala mea, de frică să nu-mi stric moștenirea mea; ia
tu dreptul de răscumpărare, căci eu nu pot s'o răscumpăr.”
- 7 Odinioară în Israel, pentru întărirea unei răscumpărări sau
unui schimb, omul își scotea încălțăminte și o dădea celuiilalt:
8 aceasta slujea ca mărturie în Israel. Cel ce avea drept de
răscumpărare a zis dar lui Boaz: “Cumpără-o pe socoteala
9 ta!” Și și-a scos încălțăminte. Atunci Boaz a zis bătrînilor
și întregului popor: “Voi sînteți martori azi că am cumpărat
din mîna Naomei tot ce era al lui Elimelec, al lui Chilion și al
10 lui Mahlon, și că mi-am cumpărat deasemenea de nevastă pe
Rut, Moabita, nevasta lui Mahlon, ca să ridic numele mortului
în moștenirea lui, și pentru ca numele mortului să nu fie șters
dintre frații lui și din poarta locului lui. Voi sînteți martori
11 azi despre aceasta!” Tot poporul care era la poartă și bătrînii
au zis: “Sîntem martori! Domnul să facă pe femeia care intră
în casa ta ca Rahela și ca Lea, cari amîndouă au zidit casa lui
Israel! Arată-ți puterea în Efrata, și fă-ți un nume în Betlem!
12 Sămînța pe care ți-o va da Domnul, prin această tînără femeie,

să-ți faci o casă asemenea casei lui Pereț, care s'a născut lui Iuda din Tamar!" Boaz a luat pe Rut, care i-a fost nevastă, 13 și el a intrat la ea. Domnul a făcut-o să zămislească, și ea a născut un fiu. Femeile au zis Naomei: "Binecuvântat să fie 14 Domnul, care nu te-a lăsat lipsită azi de un bărbat cu drept de răscumpărare, și al cărui nume va fi lăudat în Israel! Copilul 15 acesta îți va înviora sufletul, și va fi sprijinul bătrînetelor tale; căci l-a născut noru-ta, care te iubește, și care face pentru tine mai mult decît șapte fii." Naomi a luat copilul, l-a ținut în 16 brațe, și a văzut de el. Vecinele i-au pus nume, zicînd: "Un 17 fiu s'a născut Naomei!" Și l-au numit Obed. Acesta a fost tatăl lui Isai, tatăl lui David. Iată sămînța lui Pereț. Pereț 18 a fost tatăl lui Hețron; Hețron a fost tatăl lui Ram; Ram a 19 fost tatăl lui Aminadab; Aminadab a fost tatăl lui Nahșon: 20 Nahșon a fost tatăl lui Salmon; Salmon a fost tatăl lui Boaz; 21 Boaz a fost tatăl lui Obed; Obed a fost tatăl lui Isai; și Isai 22 a fost tatăl lui David.

I SAMUEL

1 **S**ra un om din Ramataim-Țofim, din muntele lui Efraim,
numit Elcana, fiul lui Ieroham, fiul lui Elihu, fiul lui
2 Tohu, fiul lui Țuf, Efratit. El avea două neveste;
una se numea Ana, iar cealaltă Penina. Penina avea
3 copii, dar Ana n’avea. Omul acesta se suia în fiecare an din
cetatea sa la Silo, ca să se închine... înaintea Domnului oștir-
ilor și să-I aducă jertfe. Acolo se aflau cei doi fii ai lui Eli,
4 Hofni și Fineas, preoți ai Domnului. ’n ziua când își aducea
Elcana jertfa, dădea părți nevestei sale Penina, tuturor fiilor,
5 și tuturor fiicelor pe cari le avea de la ea. Dar Anei îi dădea
o parte îndoită; căci iubea pe Ana. Dar Domnul o făcuse
6 stearpă. Protivnica ei o înțepa dese ori, ca s’o facă să se
7 mînie, pentru că Domnul o făcuse stearpă. Și în toți anii
era așa. Oridecîteori se suia Ana la casa Domnului, Penina o
8 înțepa la fel. Atunci ea plîngea și nu mînca. Elcana, bărbatul
ei, îi zicea: “Ano, pentruce plîngi, și nu mănînci? Pentruce ți-
este întristată inima? Oare nu prețuiesc eu pentru tine mai
9 mult decît zece fii?” Ana s’a sculat, dupăce au mîncat și
au băut ei la Silo. Preotul Eli ședea pe un scaun, lîngă unul
10 din ușorii Templului Domnului. Și Ana se ruga Domnului
11 cu sufletul amărît și plîngea! Ea a făcut o juruință, și a zis:
“Doamne, Dumnezeul oștirilor! Dacă vei binevoi să cauți spre
întristarea roabei Tale, dacă-Ți vei aduce... aminte de mine și
nu vei uita pe roaba Ta, și dacă vei da roabei Tale un copil de
parte bărbătească, îl voi închina Domnului pentru toate zilele
12 vieții lui, și brici..... nu va trece peste capul lui.” Fiindcă
ea stătea multă vreme în rugăciune înaintea Domnului, Eli se
13 uita cu băgare de seamă la gura ei. Ana vorbea în inima ei,
și numai buzele și le mișca, dar nu i se auzea glasul. Eli credea
14 că este beată, și i-a zis: “Pînă cînd vei fi beată? Du-te de
15 te trezește.” Ana a răspuns: “Nu, domnul meu, eu sînt o fe-
meie care suferă în inima ei, și n’am băut nici vin, nici băutură

amețitoare; ci îmi vărsam sufletul înaintea Domnului. Să nu 16
 iei pe roaba ta drept o femeie stricată, căci numai prea multa
 mea durere și supărare m'a făcut să vorbesc pînă acum." Eli 17
 a luat din nou cuvîntul, și a zis: "Du-te în pace, și Dumnezeu
 lui Israel să asculte rugăciunea pe care I-ai făcut-o!" Ea a 18
 zis: "Să capete roaba ta trecerea înaintea ta!" Și femeia a
 plecat. A mîncat, și fața ei n'a mai fost aceeaș. S'au sculat 19
 disdedimineată, și, după ce s'au închinat pînă la pămînt înain-
 tea Domnului, s'au întors și au venit acasă la Rama. Cînd i 20
 s'au împlinit zilele, Ana a rămas însărcinată, și a născut un fiu,
 căruia i-a pus numele Samuel (Dumnezeu a ascultat), "căci"
 a zis ea, "dela Domnul l-am cerut." Bărbatul său Elcana s'a 21
 suit apoi cu toată casa lui, să aducă Domnului jertfa de peste
 an, și să-și îplinească juruința. Dar Ana nu s'a suit, și a zis 22
 bărbatului ei: "Cînd voi înțerca copilul, îl voi duce, ca să fie
 pus înaintea Domnului și să rămînă acolo pentru totdeauna..."
 Elcana, bărbatul ei, i-a zis: "Fă ce vei crede, așteaptă pînă-l 23
 vei înțerca. Numai îplinească-Și Domnul cuvîntul Lui!" Și
 femeia a rămas acasă, și a dat țîță fiului ei, pînă l-a înțercat.
 Cînd l-a înțercat, l-a suit cu ea, și a luat trei tauri, o efă de 24
 făină, și un burduf cu vin. L-a dus în casa Domnului la Silo:
 copilul era încă mic de tot. Au junghiat taurii, și au dus 25
 copilul la Eli. Ana a zis: "Domnul meu, iartă-mă! Cît este 26
 de adevărat că sufletul tău trăiește, domnul meu, atît este de
 adevărat că eu sînt femeia aceea care stăteam aici lîngă tine
 și mă rugam Domnului. Pentru copilul acesta mă rugam, și 27
 Domnul a ascultat rugăciunea pe care I-o făceam. De aceea 28
 vreau să-l dau Domnului: toată viața lui să fie dat Domnului."
 Și s'au închinat acolo înaintea Domnului.

Ana s'a rugat, și a zis: "Mi se bucură inima în Domnul, Put- **2**
 erea mea... a fost înălțată de Domnul; Mi s'a deschis larg gura
 împotriva vrăjmașilor mei, Căci mă bucur..... de ajutorul
 Tău. Nimeni nu este sfînt ca Domnul; Nu este alt Dumnezeu 2
 decît Tine; Nu este stîncă așa ca Dumnezeuul nostru. Nu mai 3
 vorbiți cu atîta îngîmfare, Să nu vă mai iasă din gură cuvinte
 de mîndrie; Căci Domnul este un Dumnezeu care știe totul,
 Și toate faptele sînt cîntărite de El. Arcul celor puternici s'a 4

5 sfărîmat, Și cei slabi sînt încinși cu putere. Cei ce erau sătui,
se închiriază pentru pîne, Și ceice erau flămînzi se odihnesc;
Chiar cea stearpă naște de șapte ori, Și cea care... avea mulți
6 copii stă lîncezită. Domnul omoară și învie, El pogoară în
7 locuința morților și El scoate de acolo. Domnul sărăcește și
8 El îmbogățește, El smerește și El înalță El ridică din pul-
bere pe cel sărac, Ridică din gunoi pe cel lipsit. Ca să-i pună
să șadă alături cu cei mari. Și le dă de moștenire un scaun
de domnie îmbrăcat cu slavă; Căci ai Domnului sînt stîlpii...
9 pămîntului, Și pe ei a așezat El lumea. El va păzi pașii prea
iubiților Lui, Dar cei răi vor fi nimicîți în întunec; Căci omul
10 nu va birui prin putere. Vrăjmașii Domnului vor tremura,
Din înălțimea cerului El 'și va arunca tunetul asupra lor; Dom-
nul... va judeca marginile pămîntului. El va da 'mpăratului
11 Său putere, Și El va înălța tăria..... Unsului Lui". Elcana
s'a dus acasă, la Rama, și copilul a rămas în slujba Domnu-
12 lui, înaintea preotului Eli. Fiii lui Eli erau niște oameni răi.
13 Nu cunoșteau pe Domnul. Și iată care era felul de purtare
al acestor preoți față de popor. Cînd aducea cineva o jertfă,
venea sluga preotului în clipa cînd se ferbea carnea. Ținînd în
14 mîna o furculiță cu trei coarne, o vîra în cazan, în căldare,
în tigaie sau în oală; și tot ce apuca cu furculița, lua preotul
pentru el. Așa făceau ei tuturor acelora din Israel cari veneau
15 la Silo. Chiar înainte de a arde grăsimea, venea sluga preotu-
lui și zicea celui ce aducea jertfa: "Dă pentru preot carnea de
fript; el nu va lua dela tine carne fiartă, ci vrea carne crudă".
16 Și dacă omul zicea: "După ce se va arde grăsimea, vei lua ce-ți
va plăcea", sluga răspundea: "Nu! dă mi acum, căci altfel
17 iau cu sila". Tinerii aceștia se făceau vinovați înaintea Dom-
nului de un foarte mare păcat, pentru că nesocoteau darurile
18 Domnului. Samuel făcea slujba înaintea Domnului; și copilul
19 acesta era îmbrăcat cu un efod de in. Mamă-sa îi făcea pe
fiecare an o mantie mică, și i-o aducea cînd se suia cu băr-
20 batul ei ca să aducă jertfa din fiecare an. Eli a binecuvîntat
pe Elcana și pe nevastă-sa, și a a zis: "Să dea Domnul să ai
21 copii din femeia aceasta, cari să înlocuiască pe acela pe care
l-a împrumutat ea Domnului!" Și s'au întors acasă. Cînd a

cercetat Domnul pe Ana, ea a rămas însărcinată, și a născut
trei fii și două fiice. Și tînărul Samuel creștea înaintea Dom-
nului. Eli era foarte bătrîn, și a aflat cum se purtau fiii lui cu 22
tot Israelul; a aflat și că se culcau cu femeile cari slujeau afară
la ușa cortului întîlnirii. El le-a zis: “Pentru ce faceți astfel 23
de lucruri? Căci aflu dela tot poporul despre faptele voastre
rele. Nu, copii, ce aud spunîndu-se despre voi, nu este bine; 24
voi faceți pe poporul Domnului să păcătuiască. Dacă un om 25
păcătuiește împotriva altui om, îl va judeca Dumnezeu; dar
dacă păcătuiește împotriva Domnului, cine se va ruga pentru
el?” Totuș ei n’au ascultat de glasul tatălui lor, căci Domnul
voia să-i omoare. Tînărul Samuel creștea mereu, și era plăcut 26
Domnului și oamenilor. Un om al lui Dumnezeu a venit la 27
Eli, și i-a zis: “Așa vorbește Domnul: „Nu M’am descoperit Eu
casei tatălui tău, cînd erau în Egipt, în casa lui Faraon? Eu 28
l-am ales dintre toate semințiile lui Israel, ca să fie în slujba
Mea, în preoție, ca să se suie la altarul Meu, să ardă tămîia,
și să poarte efodul înaintea Mea; și am dat casei tatălui tău
toate jertfele mistuite de foc și aduse de copiii lui Israel. Pen- 29
truce călcați voi în picioare jertfele Mele și darurile Mele, cari
am poruncit să se facă în locașul Meu? Și cum se face că tu
cinstești pe fiii tăi mai mult decît pe Mine, ca să vă îngrășați
din cele dintîi roade luate din toate darurile poporului Meu
Israel?” De aceea, iată ce zice Domnul Dumnezeu lui Israel: 30
“Spusesem că și casa ta și casa tatălui tău au să umble tot-
deauna înaintea Mea”. Și acum, zice Domnul, departe de Mine
lucrul acesta! Căci voi cinști... pe cine Mă cinstește, dar ceice
Mă disprețuiesc,..... vor fi disprețuiți. Iată că vine vremea 31
cînd voi tăia brațul tău și brațul casei tatălui tău, așa încît nu
va mai fi niciun bătrîn în casa ta. Vei vedea un protivnic al 32
tău în locașul Meu, în timp ce Israel va fi copleșit de bunătați
de Domnul; și nu va mai fi niciodată niciun bătrîn în casa ta.
Voi lăsa să rămînă la altarul Meu numai unul dintr’ai tăi, ca 33
să ți se topească ochii de durere și să ți se întristeze sufletul;
dar toți ceilalți din casa ta vor muri în floarea vîrstei. Și 34
iată semnul celor ce se vor întîmpla celor doi fii ai tăi Hofni
și Fineas: amîndoi vor muri într’o zi. Eu ’mi voi pune un 35

preot credincios, care va lucra după inima Mea și după sufletul Meu; îi voi zidi o casă stătătoare, și va umbla totdeauna
36 înaintea Unsului... Meu. Și oricine va mai rămînea din casa
ta va veni să se arunce cu fața la pămînt înaintea lui, pentru
un ban de argint și pentru o bucată de pîne, și va zice: “Pune-
mă, te rog, în una din slujbele preoției, ca să am o bucată de
pîne să mănînc”.

3 Tînărul Samuel slujea Domnului înaintea lui Eli. Cuvîntul
Domnului era rar în vremea aceea, și vedeniile nu erau dese.
2 Tot pe vremea aceea, Eli începea să aibă ochii tulburi, și nu
3 mai putea să vadă. El stătea culcat la locul lui, iar candela lui
Dumnezeu nu se stinsese încă; și Samuel era culcat în Templul
4 Domnului, unde era chivotul lui Dumnezeu. Atunci Domnul
5 a chemat pe Samuel. El a răspuns: “Iată-mă!” Și a alergat la
Eli, și a zis: “Iată-mă, căci m’ai chemat”. Eli a răspuns. “Nu
te-am chemat; întoarce-te și te culcă”. Și s’a dus și s’a culcat.
6 Domnul a chemat din nou pe Samuel. Și Samuel s’a sculat, s’a
dus la Eli, și a zis: “Iată-mă, căci m’ai chemat.” Eli a răspuns:
7 “Nu te-am chemat, fiule, întoarce-te și te culcă”. Samuel nu
cunoștea încă pe Domnul, și Cuvîntul Domnului nu-i fusese
8 încă descoperit. Domnul a chemat din nou pe Samuel, pentru
a treia oară. Și Samuel s’a sculat, s’a dus la Eli, și a zis: “Iată-
mă, căci m’ai chemat”. Eli a înțeles că Domnul cheamă pe
9 copil, și a zis lui Samuel: “Du-te, de te culcă; și dacă vei mai fi
chemat, să spui: ,Vorbește, Doamne, căci robul Tău ascultă.”
10 Și Samuel s’a dus să se culce la locul lui. Domnul a venit,
S’a înfățișat și l-a chemat ca și în celelalte dați: “Samuele,
Samuele!” Și Samuel a răspuns: “Vorbește, căci robul Tău
11 ascultă”. Atunci Domnul a zis lui Samuel: “Iată că voi face
12 în Israel un lucru care va asurzi urechile oricui îl va auzi. În
ziua aceea voi împlini asupra lui Eli tot ce am rostit împotriva
13 casei lui; voi începe și voi isprăvi. I-am spus că vreau să
pedepsesc casa lui pentru totdeauna, din pricina fărădelegii de
care are cunoștință, și prin care fiii lui... s’au făcut vrednici de
14 lepădat, fără..... ca el să-i fi oprit. De aceea jur casei lui Eli
că niciodată fărădelegea casei lui Eli nu va fi ispășită, nici prin
15 jertfe, nici prin daruri de mîncare”. Samuel a rămas culcat

pînă dimineața, apoi a deschis ușile casei Domnului. Samuel s'a temut să istorisească lui Eli vedenia aceea. Dar Eli a chemat pe Samuel, și a zis: "Samuele, fiule"! El a răspuns: "Iată-mă!" Și Eli a zis: "Care este cuvîntul pe care ți l-a vorbit Domnul? Nu-mi ascunde nimic. Dumnezeu să Se poarte cu tine cu toată asprimea, dacă-mi ascunzi ceva din tot ce ți-a spus!" Samuel i-a istorisit tot, fără să-i ascundă nimic. Și Eli a zis: "Domnul este acesta, să facă ce va crede!" Samuel creștea, Domnul era cu el, și n'a lăsat să cadă la pămînt niciunul... din cuvintele sale. Tot Israelul, dela Dan pînă la Beer-Șeba, a cunoscut că Domnul pusese pe Samuel prooroc al Domnului. Domnul nu înceta să Se arate în Silo; căci Domnul Se descoperea lui Samuel, în Silo, prin cuvîntul Domnului.

Chemarea lui Samuel a ajuns la cunoștința întregului Israel. Israel a ieșit înaintea Filistenilor, ca să lupte împotriva lor. Au tăbărit lîngă Eben-Ezer, și Filistenii tăbărireră la Afec. Filistenii s'au așezat în linie de bătaie împotriva lui Israel, și lupta a început. Israel a fost bătut de Filistenii, cari au omorît pe cîmpul de bătaie aproape patru mii de oameni. Poporul s'a întors în tabără, și bătrîinii lui Israel au zis: "Pentru ce ne-a lăsat Domnul să fim bătute astăzi de Filistenii? Haidem să luăm dela Silo chivotul legămîntului Domnului, ca să vină în mijlocul nostru, și să ne izbăvească din mîna vrăjmașilor noștri. Poporul a trimes la Silo, de unde au adus chivotul legămîntului Domnului oștirilor, care șade între heruvimi. Cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Fineas, erau acolo, împreună cu chivotul legămîntului lui Dumnezeu. Cînd a intrat chivotul legămîntului Domnului în tabără, tot Israelul a scos strigăte de bucurie, de s'a cutremurat pămîntul. Răsunetul acestor strigăte a fost auzit de Filistenii, și au zis: 'Ce înseamnă strigătele acestea cari răsună în tabăra Evreilor?' Și au auzit că sosise chivotul Domnului în tabără. Filistenii s'au temut, pentru că au crezut că Dumnezeu venise în tabără. 'Vai de noi; au zis ei, 'căci n'a fost așa ceva pînă acum. Vai de noi! Cine ne va izbăvi din mîna acestor dumnezei puternici? Dumnezeii aceștia au lovit pe Egipteni cu tot felul de urgii în pustie. 'ntăriți-vă, și fiți oameni, Filistenilor, ca nu cumva să fiți robi Evreilor, cum

10 v'au fost ei robi vouă: fiți oameni și luptați!” Filistenii au
început lupta, și Israel a fost bătut. Fiecare a fugit în cor-
tul lui. 'nfrîngerea a fost foarte mare, și din Israel au căzut
11 treizeci de mii de oameni pedestri. Chivotul lui Dumnezeu
a fost luat, și cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Fineas, au murit.
12 Un om din Beniamin a alergat din tabăra de bătaie și a venit
la Silo în aceeași zi cu hainele sfîșiate, și cu capul acoperit cu
13 țărîină. Cînd a ajuns, Eli, aștepta, stînd pe un scaun lîngă
drum, căci inima îi era neliniștită pentru chivotul lui Dum-
nezeu. La intrarea lui în cetate, omul acesta a dat de veste,
14 și toată cetatea a strigat. Eli, auzind aceste strigăte, a zis:
“Ce însemnează zarva aceasta?” Și îndată omul a venit și a
15 adus lui Eli vestea aceasta. Și Eli era în vîrstă de nouăzeci
și opt de ani, avea ochii întunecați și nu mai putea să vadă.
16 Omul a zis lui Eli: “Vin de pe cîmpul de bătaie, și din cîm-
pul de bătaie am fugit astăzi”. Eli a zis: “Ce s'a întîmplat,
17 fiule?” Cel ce aducea vestea aceasta, ca răspuns, a zis: “Is-
rael a fugit dinaintea Filistenilor, și poporul a suferit o mare
înfrîngere; și chiar cei doi fii ai tăi, Hofni și Fineas, au murit,
18 și chivotul Domnului a fost luat.” Așa a pomenit de chiv-
otul lui Dumnezeu, și Eli a căzut de pe scaun pe spate, lîngă
poartă; și-a rupt ceafa și a murit, căci era om bătrîn și greu.
19 El fusese judecător în Israel patruzeci de ani. Noru-sa, nev-
asta lui Fineas, era însărcinată, și sta să nască. Cînd a auzit
vestea despre luarea chivotului lui Dumnezeu, despre moartea
socrului ei și despre moartea bărbatului ei, s'a înconvoiat și
20 a născut, căci au apucat-o durerile nașterii. Cînd trăgea să
moară, femeile cari erau lîngă ea i-au zis: “Nu te teme, căci ai
născut un fiu!” Dar ea n'a răspuns și n'a luat seama la ce i se
21 spunea. A pus copilului numele I-Cabod! (Nu mai e slavă),
zicînd: “S'a dus slava din Israel!” Spunea lucrul acesta din
pricina luării chivotului lui Dumnezeu, și din pricina socru-
22 lui și bărbatului ei. Ea a zis: “S'a dus slava din Israel, căci
chivotul lui Dumnezeu este luat.”

5 Filistenii au luat chivotul lui Dumnezeu, și l-au dus din
2 Eben-Ezer la Asdod După ce au pus mîna pe chivotul lui
Dumnezeu, Filistenii l-au dus în casa lui Dagon (Zeul pește)

și l-au așezat lângă Dagon. A doua zi, Asdodenii, cari se scu- 3
laseră dis de dimineață, au găsit pe Dagon întins cu fața la
pămînt, înaintea chivotului Domnului. Au luat pe Dagon, și
l-au pus înapoi la locul lui. Și a doua zi, sculîndu-se disded- 4
imineată, au găsit pe Dagon întins cu fața la pămînt, înaintea
chivotului Domnului; capul lui Dagon și cele două mâni ale
lui erau tăiate pe prag, și nu-i rămăsese decît trunchiul. De 5
aceea, pînă în ziua de azi, preoții lui Dagon și toți ceice intră
în casa lui Dagon, la Asdod, nu calcă pe prag. Mîna Domnu- 6
lui a apăsas asupra celor din Asdod, și i-a pustiit; i-a lovit cu
bube... la șezut, atît în Asdod cît și în ținutul lui. Cînd au 7
văzut că așa stau lucrurile, oamenii din Asdod au zis: “Chiv-
otul Dumnezeului lui Israel să nu rămînă la noi, căci mîna Lui
apasă asupra noastră și asupra lui Dagon, dumnezeul nostru.”
Și au trimes și au adunat la ei pe toți domnitorii Filistenilor, 8
și au zis: “Ce să facem cu chivotul Dumnezeului lui Israel?”
Domnitorii au răspuns: “Să se ducă la Gat chivotul Dum-
nezeului lui Israel.” Și au adus acolo chivotul Dumnezeului
lui Israel.” Dar după ce a fost dus acolo, mîna Domnului a 9
apasat asupra cetății, și a fost o mare groază; a lovit... pe
oamenii cetății dela mic pînă la mare, și au avut o spuzenie
de bube la șezut. Atunci au trimes chivotul lui Dumnezeu la 10
Ecron. Cînd a intrat chivotul lui Dumnezeu în Ecron, Ecroniții
au strigat: “Au adus la noi chivotul Dumnezeului lui Israel,
ca să ne omoare, pe noi și poporul nostru.” Și au trimes și 11
au strîns pe toți domnitorii Filistenilor, și au zis: “Trimeteți
înapoi chivotul Dumnezeului lui Israel; să se întoarcă la locul
lui, ca să nu ne omoare, pe noi și poporul nostru.” Căci în
toată cetatea era o groază de moarte, și mîna lui Dumnezeu
apasă cu putere. Oamenii cari nu mureau, erau loviți cu bube 12
la șezut, și țipetele cetății se înălțau pînă la cer.

Chivotul Domnului a fost șapte luni în țara Filistenilor. **6**
Și Filistenii au chemat pe preoți și pe ghicitori, și au zis: “Ce 2
să facem cu chivotul Domnului? Arătați-ne cum trebuie să-l
trimetem înapoi la locul lui.” Ei au răspuns: “Dacă trime- 3
teți înapoi chivotul Dumnezeului lui Israel, să nu-l trimeteți
cu mîna goală, ci aduceți lui Dumnezeu o jertfă pentru vină;

atunci vă veți vindeca, și veți ști... pentruce nu s'a îndepărtat
4 mîna Lui de peste voi.” Filistenii au zis: “Ce jertfă pentru
vină să-I aducem?” Ei au răspuns: “Cinci umflături de aur
și cinci șoareci de aur, după numărul domnitorilor Filistenilor,
căci aceeaș urgie a fost peste voi toți și peste domnitorii voștri.
5 Faceți niște chipuri după umflăturile voastre și niște chipuri
după șoarecii voștri cari pustiesc țara, și dați slavă Dumnezeu-
lui lui Israel: poate că va înceta... să-Și apese mîna peste voi,
6 peste dumnezeii..... voștri, și peste țara voastră. Pentruce
să vă împietriți inima, cum și-au împietrit inima Egiptenii și
Faraon? Nu i-a pedepsit El și n'au lăsat ei atunci pe copiii
7 lui Israel să plece? Acum, faceți un car nou de tot, și luați
două vaci tinere cari dau țîță și cari n'au tras la jug; înju-
gați vacile la car, și mînați înapoi acasă vițeii lor cari se țin
8 după ele. Să luați chivotul Domnului, și să-l puneți în car;
să puneți alături de el, într'o ladă, lucrurile de aur pe cari le
dați Domnului ca dar pentru vină; apoi să-l trimeteți, și va
9 pleca. Să-l urmăriți cu privirea; și dacă se va sui pe dru-
mul hotarului său spre Bet-Șemeș, Domnul ne-a făcut acest
mare rău; dacă nu, vom ști că nu mîna Lui ne-a lovit, ci lucrul
10 acesta a venit peste noi din întîmplare.” Oamenii au făcut
așa. Au luat două vaci cari alăptau, le-au înjugat la car, și
11 le-au închis vițeii acasă. Au pus în car chivotul Domnului, și
12 lada cu șoarecii de aur și chipurile umflăturilor lor. Vacile au
apucat drept pe drum spre Bet-Șemeș; au ținut mereu acelaș
drum, mugind, și nu s'au abătut nici la dreapta nici la stînga.
Domnitorii Filistenilor au mers după ele pînă la hotarul Bet-
13 Șemeșului. Locuitorii din Bet-Șemeș secerau grînele în vale:
au ridicat ochii, au zărit chivotul, și s'au bucurat cînd l-au
14 văzut. Carul a ajuns în cîmpul lui Iosua din Bet-Șemeș, și
s'a oprit acolo. Acolo era o piatră mare. Au despicat lemnele
15 carului, și vacile le-au adus ca ardere de tot Domnului. Lev-
iții au pogorît chivotul Domnului, și lada de lîngă el în care se
aflau lucrurile de aur, și le-au pus pe toate pe piatra cea mare.
Oamenii din Bet-Șemeș au adus Domnului în ziua aceea arderi
16 de tot și jertfe. Cei cinci domnitori ai Filistenilor, dupăce au
17 văzut lucrul acesta, s'au întors la Ecron în aceeaș zi. Iată

umflăturile de aur pe cari le-au dat Domnului Filistenii, ca dar pentru vină; una pentru Asdod, una pentru Gaza, una pentru Ascalon, una pentru Gat, una pentru Ecron. Erau 18 și niște șoareci de aur, după numărul tuturor cetăților Filistenilor, cari erau ale celor cinci căpetenii, atît cetăți întărite cît și cetăți fără ziduri. Lucrul acesta îl adeverește piatra cea mare pe care au pus chivotul Domnului, și care este și astăzi în cîmpul lui Iosua din Bet-Șemeș. Domnul a lovit pe oa- 19 menii din Bet-Șemeș, cînd s'au uitat în chivotul Domnului; a lovit (cincizeci de mii) șapte zeci de oameni din popor. Și poporul a plîns, pentrucă Domnul îl lovise cu o mare urgie. Oamenii din Bet-Șemeș au zis: "Cine poate sta înaintea Dom- 20 nului, înaintea acestui Dumnezeu sînt? Și la cine trebuie să se suie chivotul, dacă se depărtează dela noi?" Au trimes soli 21 la locuitorii din Chiriat-Iearim, ca să le spună: "Filistenii au adus înapoi chivotul Domnului; pogoriți-vă și suiți-l la voi."

Locuitorii din Chiriat-Iearim au venit, și au suit chivotul 7 Domnului; l-au dus în casa lui Abinadab, pe deal, și au sfințit pe fiul său Eleazar ca să păzească chivotul Domnului. Tre- 2 cuse destulă vreme din ziua cînd fusese pus chivotul în Chiriat-Iearim. Trecuseră douăzeci de ani. Atunci toată casa lui Israel a plîns după Domnul. Samuel a zis întregei case a lui Is- 3 rael: "Dacă din toată inima voastră vă întoarceți la Domnul, scoateți din mijlocul vostru dumnezeii străini și Astarteele..., îndreptați-vă inima..... spre Domnul, și slujiți-I numai... Lui; și El vă va izbăvi din mîna Filistenilor." Și copiii lui Israel 4 au scos din mijlocul lor Baalii și Astarteele, și au slujit numai Domnului. Samuel a zis: "Strîngeți pe tot Israelul la Mițpa, 5 și eu mă voi ruga Domnului pentru voi." Și s'au strîns la 6 Mițpa. Au scos apă și au vărsat-o înaintea Domnului, și au postit în ziua aceea, zicînd: "Am păcătuit... împotriva Dom- 7 nului!" Samuel judeca pe copiii lui Israel la Mițpa. Filistenii au aflat că fiii lui Israel se adunaseră la Mițpa, și domnitorii Filistenilor s'au suit împotriva lui Israel. La vestea aceasta copiii lui Israel s'au temut de Filistenii, și au zis lui Samuel: 8 "Nu înceta să strigi pentru noi către Domnul, Dumnezeul nostru, ca să ne scape din mîna Filistenilor." Samuel a luat 9

un miel sugar, și l-a adus întreg ca ardere de tot Domnului. A strigat către Domnul pentru Israel, și Domnul l-a ascultat. Pe cînd aducea Samuel arderea de tot, Filistenii s’au apropiat ca să bată pe Israel. Domnul a tunat în ziua aceea cu mare vuiet împotriva Filistenilor, și i-a pus pe fugă. Au fost bătuți dinaintea lui Israel. Bărbații lui Israel au ieșit din Mițpa, au urmărit pe Filistenii, și i-au bătut pînă subt Bet-car. Samuel a luat o piatră pe care a pus-o între Mițpa și Șen, și i-a pus numele Eben-Ezer (Piatră de ajutor), zicînd: “Pînă aici Domnul ne-a ajutat.” Astfel au fost smeriți Filistenii, și n’au mai venit pe ținutul lui Israel. Mîna Domnului a fost împotriva Filistenilor în tot timpul vieții lui Samuel. Cetățile pe cari le luaseră Filistenii dela Israel, s’au întors la Israel, dela Ecron pînă la Gat, cu ținutul lor; Israel le-a smuls din mîna Filistenilor. Și a fost pace între Israel și Amoriți. Samuel a fost judecător în Israel în tot timpul vieții lui. El se ducea în fiecare an de făcea înconjurul Betelului, Ghilgalului și Mițpei, și judeca pe Israel în toate locurile acestea. Apoi se întorcea la Rama, unde era casa lui; și acolo judeca pe Israel. Și a zidit acolo un altar Domnului.

8 Cînd a îmbătrînit Samuel, a pus pe fiii săi judecători peste Israel. Fiul său întîi născut se numea Ioel, și al doilea Abia; ei erau judecători la Beer-Șeba. Fiii lui Samuel n’au călcat pe urmele lui; ci se dădeau la lăcomie, luau mită... și călcau dreptatea. Toți bătrînii lui Israel s’au strîns și au venit la Samuel la Rama. Ei au zis: “Iată că tu ești bătrîn, și copiii tăi nu calcă pe urmele tale; acum pune un împărat peste noi să ne judece, cum au toate neamurile.” Samuel n’a văzut cu plăcere faptul că ziceau: “Dă-ne un împărat ca să ne judece.” Și Samuel s’a rugat Domnului. Domnul a zis lui Samuel: “Ascultă glasul poporului în tot ce-ți va spune; căci nu pe tine te leapădă, ci pe Mine mă leapădă, ca să nu mai domnesc peste ei. Ei se poartă cu tine cum s’au purtat totdeauna, decînd i-am scos din Egipt pînă în ziua de astăzi; M’au părăsit și au slujit altor dumnezei. Ascultă-le glasul deci; dar înștiințează-i, și fă-le cunoscut dreptul împăratului care va domni peste ei.” Samuel a spus toate cuvintele Domnului poporului care-i cerea

un împărat. El a zis: “Iată care va fi dreptul împăratului care 11
 va domni peste voi. El va lua pe fiii voștri, îi va pune la carele 12
 sale și între călăreții lui, ca să alerge înaintea carului lui; îi va 12
 pune căpetenii peste o mie și căpetenii peste cinzeci, și-i va în-
 trebuința la aratul pământurilor lui, la seceratul bucatelor lui,
 la facerea armelor lui de război și a uneltelor carelor lui. Va 13
 lua pe fetele voastre să-i facă miresme, de mîncare și pîne. Va 14
 lua cea mai bună parte din cîmpiile voastre, din viile voastre și
 din măslinii voștri, și o va da slujitorilor lui. Va lua zeciuală 15
 din rodul semințelor și viilor voastre, și o va da famenilor și
 slujitorilor lui. Va lua pe robii și roabele voastre, cei mai buni 16
 boi și măgari ai voștri, și-i va întrebuiința la lucrările lui. Va 17
 lua zeciuală din oile voastre, și voi înșivă veți fi slugile lui. Și 18
 atunci veți striga împotriva împăratului vostru pe care-l veți
 alege, dar Domnul nu vă va asculta.” Poporul n’a vrut să as- 19
 culte glasul lui Samuel. “Nu!” au zis ei, “ci să fie un împărat
 peste noi, ca să fim și noi ca toate neamurile; împăratul nos- 20
 tru ne va judeca, va merge în fruntea noastră și ne va cîrmui în
 războaiele noastre.” Samuel, dupăce a auzit toate cuvintele 21
 poporului, le-a spus în auzul Domnului. Și Domnul a zis lui 22
 Samuel: “Ascultă-le glasul, și pune un împărat peste ei.” Și
 Samuel a zis bărbaților lui Israel: “Duceți-vă fiecare în cetatea
 lui.”

Era un om din Beniamin, numit Chis, fiul lui Abiel, fiul lui 9
 Țeror, fiul lui Becorat, fiul lui Afiah, fiul unui Beniamit, un om
 tare și voinic. El avea un fiu cu numele Saul, tînăr și frumos, 2
 mai frumos decît oricare din copiii lui Israel. Și-i întrecea pe
 toți în înălțime dela umăr în sus. Măgărițele lui Chis, tatăl 3
 lui Saul, s’au rătăcit; și Chis a zis fiului său Saul: “Ia cu tine
 o slugă, scoală-te și du-te de caută măgărițele.” Saul a trecut 4
 prin muntele lui Efraim, și a străbătut țara Șalișa, fără să
 le găsească; au trecut prin țara Șaalim, și nu erau acolo; au
 străbătut țara lui Beniamin, și nu le-au găsit. Ajunseseră în 5
 țara Țuf, cînd Saul a zis slugii care îl însoțea: “Haide să ne
 întoarcem, ca nu cumva tatăl meu, lăsînd măgărițele, să fie
 îngrijorat de noi.” Sluga i-a zis: “Iată că în cetatea aceasta 6
 este un om al lui Dumnezeu, un om cu vază; tot ce spune el,

nu se poate să nu se întîmple. Haidem la el dar; poate că
7 ne va arăta drumul pe care trebuie să apucăm.” Saul a zis
slugii sale: “Dar dacă mergem acolo, ce să aducem omului lui
Dumnezeu? Căci nu mai avem merinde în saci și n’avem niciun
8 dar de adus omului lui Dumnezeu. Ce avem?” Sluga a luat
din nou cuvîntul, și a zis lui Saul: “Uite eu am la mine un sfert
de siclu de argint; îl voi da omului lui Dumnezeu, și ne va arăta
9 drumul.” - Odinioară în Israel, cînd se ducea cineva să întrebe
pe Dumnezeu, zicea: “Haidem, să mergem la văzător!” Căci
acela care se numește azi prooroc, se numea odinioară văzător.
10 - Saul a zis slugii: “Ai dreptate; haidem să mergem!” Și s’au
11 dus în cetatea unde era omul lui Dumnezeu. Pe cînd se suiau
ei spre cetate, au întîlnit niște fete cari ieșiseră să scoată apă;
12 și le-au zis: “Aici este văzătorul?” Ele le-au răspuns: “Da,
iacă-l înaintea ta; dar du-te repede, astăzi a venit în cetate,
13 pentru că poporul aduce jertfă pe înălțime. Cînd veți intra în
cetate, îl veți găsi înaintea ca să se suie la locul înalt să mănînce;
căci poporul nu mănîncă pînă nu vine el, fiindcă el trebuie să
binecuvinteze jertfa; după aceea, mănîncă și cei poftiți. Suiți-
14 vă dar, căci acum îl veți găsi.” Și s’au suit în cetate. Tocmai
cînd intrau pe poarta cetății, au fost întîlniți de Samuel, care
15 ieșea să se suie pe înălțime. Dar, cu o zi mai înainte de venirea
16 lui Saul, Domnul înștiințase pe Samuel, și-i zisese: “Mîne, la
ceasul acesta, îți voi trimete un om din țara lui Benjamin,
și să-l ungi drept căpetenie a poporului Meu Israel. El va
scăpa poporul Meu din mîna Filistenilor; căci am căutat cu
îndurare spre poporul Meu, pentru că strigătul lui a ajuns pînă
17 la Mine.” Cînd a zărit Samuel pe Saul, Domnul i-a zis: “Iată
omul, despre care ți-am vorbit; el va domni peste poporul
18 Meu.” Saul s’a apropiat de Samuel la mijlocul porții, și a
19 zis: “Arată-mi, te rog, unde este casa văzătorului.” Samuel a
răspuns lui Saul: “Eu sînt văzătorul. Suie-te înaintea mea pe
înălțime, și veți mînca astăzi cu mine. Mîne te voi lăsa să pleci,
20 și-ți voi spune tot ce se petrece în inima ta. Nu te neliniști de
măgărițele pe cari le-ai pierdut acum trei zile, căci s’au găsit.
Și pentru cine este păstrat tot ce este mai de preț în Israel?
21 Oare nu pentru tine și pentru toată casa tatălui tău?” Saul

a răspuns: “Oare nu sînt eu Beniamit, din una din cele mai mici seminții ale lui Israel? Și familia... mea nu este cea mai mică dintre toate familiile din seminția lui Benjamin? Pentru ce dar îmi vorbești astfel?” Samuel a luat pe Saul și pe sluga 22 lui, i-a vîrît în odaia de mîncare, le-a dat locul cel dintîi între cei poftiți, cari erau aproape treizeci de inși. Samuel a zis 23 bucătarului: “Adu porția pe care ți-am dat-o, cînd ți-am zis: ,Pune-o deoparte.” Bucătarul a dat spata și ce era pe ea, și a 24 pus-o înaintea lui Saul. Și Samuel a zis: “Iată ce a fost păstrat, pune-o înainte, și mănîncă, fiindcă pentru tine s’a păstrat cînd am poftit poporul.” Astfel Saul a mîncat cu Samuel în ziua aceea. S’au pogorît apoi de pe înălțime în cetate, și Samuel 25 a stat de vorbă cu Saul pe acoperișul casei. Apoi s’au sculat 26 disdedimineată; și în revărsatul zorilor, Samuel a chemat pe Saul de pe acoperiș, și a zis: “Scoală-te, și te voi însoți”. Saul s’a sculat, și au ieșit amîndoi, el și Samuel. Cînd s’au pogorît 27 la marginea cetății, Samuel a zis lui Saul: “Spune slugii tale să treacă înaintea noastră”. Și sluga a trecut înainte. “Oprește-te acum”, a zis iarăș Samuel, “și-ți voi face cunoscut cuvîntul lui Dumnezeu”.

Samuel a luat sticluța cu untdelemn, și a turnat-o pe capul 10 lui Saul. Apoi l-a sărutat, și a zis: “Nu te-a uns Domnul... ca să fii căpetenia moștenirii..... Lui? Astăzi, după ce mă 2 vei părăsi, vei găsi doi oameni la mormîntul Rahelei, în hotarul lui Benjamin la Țelțah. Ei îți vor zice: ,Măgărițele pe care te-ai dus să le cauți s’au găsit; și iată că tatăl tău nu se mai gîndește la măgărițe, ci este îngrijorat de voi, și zice: ,Ce să fac pentru fiul meu?” De acolo vei merge mai departe, 3 și vei ajunge la stejarul din Tabor, unde vei fi întîmpinat de trei oameni suindu-se la Dumnezeu, în Betel, și ducînd unul trei iezi, altul trei turte de pîne, iar altul un burduf cu vin. Ei te vor întreba de sănătate, și-ți vor da două pîni, pe cari 4 le vei lua din mîna lor. După aceea, vei ajunge la Ghibea 5 Elohim, unde se află garnizoana Filistenilor. Cînd vei intra în cetate, vei întîlni o ceată de prooroci pogorîndu-se... de pe înălțimea pentru jertfă, cu lăute, tîmpene, fluere și cobze înainte, și..... proorocind. Duhul Domnului va veni peste 6

7 tine, vei prooroci cu ei, și vei fi prefăcut într'alt om. Când
ți se vor împlini semnele acestea, fă ce vei găsi de făcut, căci
8 Dumnezeu este cu tine. Apoi să te pogori înaintea mea la
Ghilgal; și eu mă voi pogori la tine, ca să aduc arderi de tot și
jertfe de mulțămire. Să mă aștepti șapte zile acolo, pînă voi
9 ajunge eu la tine și-ți voi spune ce ai să faci.” De îndată ce
Saul a întors spatele ca să se despartă de Samuel, Dumnezeu
i-a dat o altă inimă, și toate semnele acestea s'au împlinit în
10 aceeași zi. Când au ajuns la Ghibea, iată că i-a ieșit înainte
o ceată de prooroci. Duhul... lui Dumnezeu a venit peste
11 el, și el a proorocit în mijlocul lor. Toți cei ce-l cunoscuseră
mai înainte, au văzut că proorocea împreună cu proorocii, și
își ziceau unul altuia în popor: “Ce s'a întâmplat cu fiul lui
12 Chis? Oare și Saul este între prooroci?” Cineva din Ghibea
a răspuns: “Și cine este tatăl lor?” Deacolo zicala: “Oare și
13 Saul este între prooroci?” - Când a sfârșit de proorocit, s'a dus
14 pe înălțime. Unchiul lui Saul a zis lui Saul și slugii lui: “Unde
v'ați dus?” Saul a răspuns: “Să căutăm măgărițele; dar când
15 am văzut că nu le găsim, ne-am dus la Samuel.” Unchiul lui
Saul a zis din nou: “Istorisește-mi dar ce v'a spus Samuel.”
16 Și Saul a răspuns unchiului său: “Ne-a spus că măgărițele s'au
găsit.” Și nu i-a spus nimic despre împărăția despre care vor-
17 bise Samuel. Samuel a chemat poporul înaintea Domnului
18 la Mițpa, și a zis copiilor lui Israel: “Așa vorbește Domnul,
Dumnezeul lui Israel: ,Eu am scos din Egipt pe Israel, și v'am
izbăvit din mîna Egiptenilor și din mîna tuturor împărățiilor
19 cari vă apăsau. Și astăzi, voi lepădați pe Dumnezeul vsotru,
care v'a izbăvit din toate relele și din toate suferințele voas-
tre, și-I ziceți: ,Pune un împărat peste noi; 'nfățișați-vă acum
înaintea Domnului, după semințiile voastre și după miile voas-
20 tre.” Samuel a apropiat toate semințiile lui Israel, și a ieșit
21 la sorți seminția lui Benjamin. A apropiat seminția lui Beni-
amin pe familii, și a ieșit la sort familia lui Matri. Apoi a ieșit
22 la sort Saul, fiul lui Chis. L-au căutat, dar nu l-au găsit. Au
întrebat din nou pe Domnul: “A venit oare omul acesta aici?”
23 Și Domnul a zis: “Iată că este ascuns între vase.” Au alergat
și l-au scos de acolo, și el s'a înfățișat în mijlocul poporului. 'i

întrecea pe toți în înălțime, dela umăr în sus. Samuel a zis 24
întregului popor: “Vedeți pe cel pe care l-a ales Domnul? Nu
este nimeni în tot poporul care să fie ca el”. Și tot poporul
a strigat: “Trăiască împăratul!” Samuel a făcut cunoscut 25
poporului dreptul împărăției, și l-a scris într’o carte, pe care a
pus-o înaintea Domnului. Apoi a dat drumul întregului popor,
trimețînd pe fiecare acasă. Și Saul s’a dus acasă în Ghibea, 26
însoțit de o parte din ostași a căror inimă o mișcase Dumnezeu.
S’au găsit însă și oameni răi, cari ziceau: “Ce ne poate ajuta 27
acesta?” Și l-au disprețuit, și nu... i-au adus niciun dar. Dar
Saul s’a făcut că nu-i aude.

Nahaș, Amonitul, a venit și a împresurat Iabesul din Galaad. 11
Toți locuitorii din Iabes au zis lui Nahaș: “Fă... legămînt cu
noi, și-ți vom fi supuși.” Dar Nahaș, Amonitul, le-a răspuns: 2
“Voi face legămînt cu voi dacă mă lăsați să vă scot la toți
ochiul drept, și să arunc astfel o ocară asupra întregului Is-
rael.” Bătrînii din Iabes i-au zis: “Dă-ne un răgaz de șapte 3
zile, ca să trimetem soli în tot ținutul lui Israel; și dacă nu
va fi nimeni să ne ajute, ne vom supune ție”. Solii au ajuns 4
la Ghibea, cetatea lui Saul, și au spus aceste lucruri în auzul
poporului. Și tot poporul a ridicat glasul, și a plîns. Saul 5
tocmai se întorcea dela cîmp, în urma boilor, și a întrebat:
“Ce are poporul de plînge?” I-au istorisit ce spusese ră cei din
Iabes. Cum a auzit Saul aceste lucruri, Duhul lui Dumnezeu 6
a venit peste el, și s’a mîniat foarte tare. A luat o păreche de 7
boi, i-a tăiat în bucăți, și le-a trimes prin soli în tot ținutul lui
Israel, zicînd: “Oricine nu va merge după Saul și Samuel, își va
vedea boii tăiați la fel”. Groaza Domnului a apucat pe popor,
care a pornit ca un singur om. Saul le-a făcut numărătoarea 8
la Bezec; copiii lui Israel erau trei sute de mii, și bărbații lui
Iuda treizeci de mii. Ei au zis solilor cari veniseră: “Așa să 9
vorbiți locuitorilor Iabesului din Galaad: Mîine, cînd va dogorî
soarele, veți avea ajutor”. Solii au dus vestea aceasta celor
din Iabes, cari s’au umplut de bucurie, și au zis Amoniților: 10
“Mîine ne vom supune vouă, și ne veți face ce vă va plăcea”.
A două zi, Saul a împărțit poporul în trei cete. Au pătruns în 11
tabăra Amoniților în straja dimineții, și i-au bătut pînă la căl-

dura zilei. Ceice au scăpat, au fost risipiți, și n’au mai rămas
12 doi laolaltă dintre ei. Poporul a zis lui Samuel: “Cine zicea:
„Saul să domnească peste noi? ‘Dați încoace pe oamenii aceia,
13 ca să-i omorîm.” Dar Saul a zis: “Nimeni nu va fi omorît în
ziua aceasta, căci astăzi Domnul a dat o izbăvire lui Israel”.
14 Și Samuel a zis poporului: “Veniți, și să mergem la Ghilgal,
15 ca să întărim acolo împărăția.” Tot poporul s’a dus la Ghilgal,
și au pus pe Saul împărat, înaintea Domnului, la Ghilgal.
Acolo, au adus jertfe... de mulțămire înaintea Domnului; și
Saul și toți oamenii lui Israel s’au veselit foarte mult acolo.

12 Samuel a zis întregului Israel: “Iată că v’am ascultat glasul
2 în tot ce mi-ați zis, și am pus un împărat peste voi. De
acum, iată împăratul care va merge înaintea voastră. Cît de
spre mine, eu sînt bătrîn, am albit, așa că fiii mei sînt cu voi;
am umblat înaintea voastră, din tinereță pînă în ziua de azi.
3 Iată-mă! Mărturisiți împotriva mea, în fața Domnului și în
fața unsului Lui: Cui i-am luat boul, sau cui i-am luat măgarul?
Pe cine am apăsas, și pe cine am năpăstuit? De la cine
am luat mită ca să închid ochii... asupra lui? Mărturisiți, și
4 vă voi da înapoi.” Ei au răspuns: “Nu ne-ai apăsas, nu ne-ai
5 năpăstuit, și nici n’ai primit nimic din mîna nimănui”. El
le-a mai zis: “Domnul este martor împotriva voastră, și unsul
Lui este martor, în ziua aceasta, că n’ați găsit nimic în mînile
6 mele”. Și ei au răspuns: “Sînt martori!” Atunci Samuel a zis
poporului: “Domnul a pus pe Moise și pe Aaron, și a scos pe
7 părinții voștri din Egipt. Acum, înfățișați-vă, ca să vă judec
înaintea Domnului pentru toate binefacerile pe cari vi le-a fă-
8 cut Domnul, vouă și părinților voștri. Dupăce a venit Iacov
în Egipt, părinții voștri au strigat către Domnul, și Domnul a
trimes... pe Moise și pe Aaron, cari au scos pe părinții voștri
9 din Egipt și i-au adus să locuiască în locul acesta. Dar ei
au uitat pe Domnul Dumnezeuul lor; și El i-a vîndut în mînile
lui Sisera, căpetenia oștirii Hațorului, în mînile Filistenilor...,
și în mînile împăratului Moabului....., cari au început lupta
10 împotriva lor. Au strigat iarăș către Domnul, și au zis: „Am
păcătuit, căci am părăsit pe Domnul, și am slujit Baalilor și
Astarteelor; izbăvește-ne... acum din mîna vrăjmașilor noștri,

și-Ți vom sluji.” Și Domnul a trimes pe Ierubaal, și pe Barac 11
și pe Iefta, și pe Samuel..., și v’a izbăvit din mîna vrăjmașilor
voștri cari vă înconjurau, și ați locuit în liniște. Apoi, cînd ați 12
văzut că Nahaș, împăratul fiilor lui Amon, mergea împotriva
voastră, mi-ați zis: „Nuț ci un împărat să domnească peste
noi”. “Și totuș Domnul..., Dumnezeul vostru, era ’mpăratul
vostru. Iată dar împăratul pe care l-ați ales, și pe care l-ați 13
cerut; iată că Domnul... a pus un împărat peste voi. Dacă 14
vă veți teme de Domnul, dacă-I veți sluji, dacă veți asculta de
glasul Lui, și dacă nu vă veți împotrivi cuvîntului Domnului,
vă veți alipi de Domnul, Dumnezeul vostru, atît voi cît și îm-
păratul care domnește peste voi. Dar dacă nu veți asculta 15
de glasul Domnului, și vă veți împotrivi cuvîntului Domnului,
mîna Domnului va fi împotriva voastră, cum a fost împotriva
părinților voștri. Acum mai așteptați aici, ca să vedeți min- 16
unea pe care o va face Domnul subt ochii voștri. Nu sîntem 17
noi la seceratul grînelor? Voi striga către Domnul, și va trimete
tunete și ploaie. Să știți atunci și să vedeți cît de rău... ați fă-
cut înaintea Domnului cînd ați cerut un împărat pentru voi”.
Samuel a strigat către Domnul, și Domnul a trimes chiar în 18
ziua aceea tunete și ploaie. Tot poporul a avut o mare frică
de Domnul și de Samuel. Și tot poporul a zis lui Samuel: 19
“Roagă-te Domnului, Dumnezeului tău, pentru robii tăi, ca să
nu murim; căci la toate păcatele noastre am mai adăugat și pe
acela de a cere un împărat pentru noi”. Samuel a zis poporu- 20
lui: “Nu vă temeți! Ați făcut tot răul acesta; dar nu vă abateți
dela Domnul, și slujiți Domnului din toată inima voastră. Nu 21
vă abateți dela El; altfel, ați merge după lucruri de nimic, cari
n’aduc nici folos nici izbăvire, pentrucă sînt lucruri de nimic.
Domnul nu va părăsi pe poporul Lui, din pricina Numelui Lui 22
celui mare, căci Domnul a hotărît... să facă din voi poporul
Lui. Departe iarăș de mine să păcătuiesc împotriva Domnu- 23
lui, încetînd să mă rog pentru voi! Vă voi învăța calea... cea
bună și cea dreaptă. Temeți-vă numai de Domnul, și slujiți-I 24
cu credincioșie din toată inima voastră; căci vedeți ce putere
desfășură... El printre voi. Dar dacă veți face răul, veți peri, 25
voi și împăratul vostru”.

13 Saul era în vîrstă de treizeci de ani, cînd a ajuns împărat,
2 și a domnit doi ani peste Israel. Saul și-a ales trei mii de băr-
bați din Israel: două mii erau cu el la Micmaș și pe muntele
Betel, iar o mie erau cu Ionatan la Ghibea lui Beniamin. Pe
3 ceilalți din popor i-a trimis pe fiecare la cortul lui. Ionatan
a bătut tabăra Filistenilor care era la Gheba, și Filistenii au
auzit lucrul acesta. Saul a pus să sune cu trîmbița prin toată
4 țara, zicînd: “Să audă Evreii lucrul acesta!” Tot Israelul a
auzit zicîndu-se: “Saul a bătut tabăra Filistenilor, și Israel
s’a făcut urît Filistenilor”. Și poporul a fost adunat la Saul
5 în Ghilgal. Filistenii s’au strîns să lupte cu Israel. Aveau o
mie de cară și șase mii de călăreți; și poporul acesta era fără
număr: ca nisipul de pe țărmul mării. Au venit și au tăbărit
6 la Micmaș, la răsărit de Bet-Aven. Bărbații lui Israel s’au
văzut la strîmtoare, căci erau strînși de aproape și s’au ascuns
în peșteri, în stufiguri, în stînci, în turnuri și în gropile pen-
7 tru apă. Unii Evrei au trecut Iordanul, ca să se ducă în țara
lui Gad și Galaad. Saul era tot la Ghilgal, și tot poporul de
8 lîngă el tremura. A așteptat șapte zile, după timpul hotărît
de Samuel. Dar Samuel nu venea la Ghilgal, și poporul se îm-
9 prăștia de lîngă Saul. Atunci Saul a zis: “Aduceți-mi arderea
10 de tot și jertfele de mulțămire.” Și a jertfit arderea de tot. Pe
cînd sfirșea de adus arderea de tot, a venit Samuel, și Saul i-a
11 ieșit înainte să-i ureze de bine. Samuel a zis: “Ce-ai făcut?”
Saul a răspuns: “Cînd am văzut că poporul se împrăștie de
lîngă mine, că nu vii la timpul hotărît, și că Filistenii sînt
12 strînși la Micmaș, mi-am zis: Filistenii se vor pogorî îm-
potriva mea la Ghilgal, și eu nu m’am rugat Domnului! Atunci
13 am îndrăznit și am adus arderea de tot.” Samuel a zis lui
Saul: “Ai lucrat ca un nebun și n’ai păzit porunca pe care ți-o
dăduse Domnul, Dumnezeuul tău. Domnul ar fi întărit pe vecie
14 domnia ta peste Israel; dar acum, domnia ta nu va dăinui.
Domnul Și-a ales un om după inima Lui, și Domnul l-a rîn-
duit să fie căpetenia poporului Său, pentru că n’ai păzit ce-ți
15 poruncise Domnul.” Apoi Samuel s’a sculat, și s’a suit din
Ghilgal la Ghibea lui Beniamin. Saul a făcut numărătoarea
poporului care se afla cu el: erau aproape șase sute de oameni.

Saul, fiul său Ionatan, și poporul care se afla cu ei, se așezaseră 16
la Gheba lui Beniamin, și Filistenii tăbărau la Micmaș. Din 17
tabăra Filistenilor au ieșit trei cete ca să pustiască: una a luat
drumul spre Ofra, spre țara Șual; alta a luat drumul spre 18
Bet-Horon; și a treia a luat drumul spre hotarul care caută
spre valea Teboim, înspre pustie.” ’n toată țara lui Israel nu 19
se găsea niciun fierar; căci Filistenii ziseră: “Să împedecăm
pe Evrei să-și facă săbii sau sulițe.” Și fiecare om din Israel 20
se pogora la Filistenii ca să-și ascută fierul plugului, coasa, se-
curea și sapa, când se tocea sapa, coasa, furca cu trei coarne 21
și securea, și ca să facă vîrf țepușului cu care mîna boii. Și 22
așa s’a întîmplat că în ziua luptei nu era nici sabie, nici suliță
în mîinile întregului popor care era cu Saul și Ionatan: nu avea
decît Saul și fiul său Ionatan. O ceată de Filistenii a venit și 23
s’a așezat la trecătoarea Micmașului.

’ntr’o zi, Ionatan, fiul lui Saul, a zis tînărului care-i purta 14
armele: “Vino, și să pătrundem pînă la straja Filistenilor,
care este dincolo de locul acesta.” Și n’a spus nimic tatălui
său. Saul stătea la marginea cetății Ghibea, subt rodiul din 2
Migron, și poporul care era cu el era aproape șase sute de
oameni. Ahia, fiul lui Ahitub, fratele lui I-Cabod, fiul lui 3
Fineas, fiul lui Eli, preotul Domnului la Silo, purta... efulul.
Poporul nu știa că Ionatan s’a dus. ’ntre trecătorile prin cari 4
căuta Ionatan să ajungă la straja Filistenilor, era un pisc de
stîncă de o parte și un pisc de stîncă de cealaltă parte; unul
purta numele Boțeț și celalt Sene. Unul din aceste piscuri 5
este la miazănoapte, față în față cu Micmaș, și celalt la mi-
azăzi, față în față cu Gheba. Ionatan a zis tînărului care-i 6
purta armele: “Vino, și să pătrundem pînă la straja acestor
netăiați împrejur. Poate că Domnul va lucra pentru noi, căci
nimic nu împiedecă pe Domnul să dea izbăvire printr’un mic
număr ca și printr’un mare număr.” Cel ce-i ducea armele i-a 7
răspuns: “Fă tot ce ai în inimă, n’asculta decît de simțimîntul
tău, și ia-tă-mă cu tine, gata să te urmez oriunde.” “Ei bine!” 8
a zis Ionatan, “haidem la oamenii aceștia și să ne arătăm lor.
Dacă ne vor zice: ,Oprîți-vă pînă vom veni noi la voi; vom 9
rămînea pe loc, și nu ne vom sui la ei. Dar dacă vor zice: 10

,Suiți-vă la noi; ne vom sui, căci Domnul îi dă în mâinile noastre. Acesta să ne fie semnul.” S’au arătat amîndoi străjii Filistenilor, și Filistenii au zis: “Iată că Evreii ies din găurile în cari s’au ascuns.” Și oamenii cari erau de strajă au vorbit astfel lui Ionatan și celui ce-i ducea armele: “Suiți-vă la noi, ca să vă arătăm ceva.” Ionatan a zis celui ce-i ducea armele: “Suie-te după mine, căci Domnul îi dă în mâinile lui Israel.” Și Ionatan s’a suit ajutîndu-se cu mâinile și picioarele, și cel ce-i ducea armele a mers după el. Filistenii au căzut înaintea lui Ionatan, și cel ce-i ducea armele arunca moartea în urma lui. ’n această întîie înfrîngere, Ionatan și cel ce-i ducea armele au ucis douăzeci de oameni, pe întindere de aproape o jumătate de pogon de pămînt. A intrat groaza în tabără, în țară și în tot poporul; straja și chiar și prădătorii s’au spăimîntat; țara s’a îngrozit. Era groaza... lui Dumnezeu. Străjerii lui Saul, cari erau la Ghibea lui Beniamin, au văzut că mulțimea se împrăștie și fuge în toată părțile. Atunci Saul a zis a poporului care era cu el: “Numărăți, vă rog, și vedeți cine a plecat din mijlocul nostru.” Au numărat, și iată că lipsea Ionatan și cel ce-i purta armele. Și Saul a zis lui Ahia: “Adu încoace chivotul lui Dumnezeu!” - Căci pe vremea aceea chivotul lui Dumnezeu era cu copiii lui Israel. - Pe cînd vorbea Saul cu preotul zarva în tabăra Filistenilor se făcea tot mai mare; și Saul a zis preotului: “Trage-ți mîna!” Apoi Saul și tot poporul care era cu el s’au strîns, și au înaintat pînă la locul luptei; și Filistenii au întors sabia, unii împotriva altora, și învălmășala era nespus de mare. Evreii cari erau mai dinainte la Filistenii, și cari se suiseră cu ei în tabără de pe unde erau împrăștiați, s’au unit cu Israelii cari erau cu Saul și Ionatan. Toți bărbații lui Israel cari se ascunseseră în muntele lui Efraim, aflînd că Filistenii fugeau, au început să-i urmărească și ei în bătaie. Domnul a izbăvit pe Israel în ziua aceea, și lupta s’a întins pînă dincolo de Bet-Aven. Ziua aceea a fost obositoare pentru bărbații lui Israel. Saul pusese pe popor să jure, zicînd: “Blestemat să fie omul care va mîncă pîne pînă seara, pînă mă voi răzbuna pe vrăjmașii mei!” Și nimeni nu mîncase. Tot poporul ajunsese într’o pădure, unde se găsea

miere pe fața pământului. Cînd a intrat poporul în pădure, a 26
văzut mierea curgînd; dar niciunul n'a dus mierea la gură, căci
poporul ținea jurămîntul. Ionatan nu știa de jurămîntul pe 27
care pusese tatăl său pe popor să-l facă; a întins vîrfurile
pe care-l avea în mînă, l-a vîrît într'un fagure de miere,
și a dus mîna la gură; și ochii i s'au luminat. Atunci cineva 28
din popor, vorbindu-i, i-a zis: "Tatăl tău a pus pe popor să
jure, zicînd: „Blestemat să fie omul care va mîncă astăzi!" Și
poporul era sleit de puteri. Și Ionatan a zis: "Tatăl meu tur- 29
bură poporul; vedeți dar cum mi s'au luminat ochii, pentrucă
am gustat puțin din mierea aceasta! Negreșit, dacă poporul 30
ar fi mîncat azi din prada pe care a găsit-o la vrăjmașii lui,
n'ar fi fost înfrîngerea Filistenilor mai mare?" 'n ziua aceea 31
au bătut pe Filistenii dela Micmaș pînă la Aialon. Poporul
era foarte obosit, și s'a aruncat asupra prăzii. A luat oi, boi 32
și viței, i-a junghiat pe pămînt și i-a mîncat cu sînge cu tot.
Au spus lucrul acesta lui Saul, și i-au zis: "Iată că poporul 33
păcătuiește împotriva Domnului, mîncînd cu sînge." Saul a
zis: "Voi faceți o nelegiuire; rostogoliți îndată o piatră mare
înceoace." Apoi a adăugat: "mprăștiați-vă printre popor, și 34
spuneți fiecăruia să-și aducă boul sau oaia, și să-l junghie aici.
Apoi să mîncăți, și nu păcătuiți împotriva Domnului, mîncînd
cu sînge." Și peste noapte, fiecare din popor și-a adus boul cu
mîna, ca să-l junghie pe piatră. Saul a zidit un altar Dom- 35
nului: acesta a fost cel dintîi altar pe care l-a zidit Domnului.
Saul a zis: "Să ne pogorîm în noaptea aceasta după Filistenii, 36
să-i jefuim pînă la lumina zilei, și să nu lăsăm să rămînă unul
măcar." Ei au zis: "Fă tot ce vei crede." Atunci preotul a zis:
"Să ne apropiem aici de Dumnezeu". Și Saul a întrebat pe 37
Dumnezeu: "Să mă pogor după Filistenii? 'i vei da în mîinile
lui Israel?" Dar în clipa aceea nu i-a dat niciun răspuns. Saul 38
a zis: "Apropiati-vă aici, toate căpeteniile poporului; căutați
și vedeți de cine și cum a fost săvîrșit păcatul acesta astăzi.
Căci viu este Domnul, Izbăvitorul lui Israel: chiar dacă l-ar fi 39
săvîrșit fiul meu Ionatan, va muri." Și nimeni din tot poporul
nu i-a răspuns. Atunci a zis întregului Israel: "Așezați-vă voi 40
deoparte; și eu și fiul meu Ionatan vom sta de cealaltă." Și

41 poporul a zis lui Saul: “Fă ce vei crede.” Saul a zis Domnului: “Dumnezeul lui Israel, arată adevărul.” Sorțul a căzut pe
42 Ionatan și pe Saul, și poporul a scăpat. Saul a zis: “Aruncați sorțul între mine și fiul meu Ionatan.” Și sorțul a căzut
43 pe Ionatan. Saul a zis lui Ionatan: “Spune-mi ce-ai făcut”. Ionatan i-a spus și a zis: “Am gustat puțină miere, cu vârful
44 toiagului pe care-l aveam în mână: iată-mă, voi muri.” Și Saul a zis: “Dumnezeu să Se poarte cu toată asprimea față de
45 mine, dacă nu vei muri, Ionatane!” Poporul a zis lui Saul: “Ce! Să moară Ionatan, el, care a făcut această mare izbăvire
în Israel? Niciodată! Viu este Domnul, că un păr din capul lui nu va cădea la pământ, căci cu Dumnezeu a lucrat el în ziua
aceasta.” Astfel poporul a scăpat pe Ionatan de la moarte.
46 Saul a încetat să mai urmărească pe Filistenii, și Filistenii s’au
47 dus acasă. După ce a luat Saul domnia peste Israel, a făcut război în toate părțile cu toți vrăjmașii lui: cu Moab, cu copiii
lui Amon, cu Edom, cu împărații din Țoba, și cu Filistenii; și
48 ori încotro se întorcea, era biruitor. S’a arătat viteaz, a bătut pe Amalec, și a scăpat pe Israel din mîna celor ce-l jăfuiau.
49 Fiii lui Saul au fost: Ionatan, Ișvi și Malchișua. Cele două fete
ale lui se numeau: cea mai mare Merab, iar cea mai mică Mi-
50 cal. Numele nevestei lui Saul era Ahinoam, fata lui Ahimaaf.
Numele căpeteniei oștirii lui era Abner, fiul lui Ner, unchiul lui
51 Saul. Chis, tatăl lui Saul, și Ner, tatăl lui Abner, erau fiii lui
52 Abiel. În tot timpul vieții lui Saul a fost un război înverșunat împotriva Filistenilor; și de îndată ce Saul zărea vreun om tare
și voinic, îl lua cu el.

15 Samuel a zis lui Saul: “Pe mine m’a trimis Domnul să te ung împărat peste poporul Lui, peste Israel: Ascultă dar ce
2 zice Domnul. Așa vorbește Domnul oștirilor: „Mi-aduc aminte de cecece a făcut Amalec lui Israel, cînd i-a astupat dru-
3 mul la ieșirea lui din Egipt. Du-te acum, bate pe Amalec, și nimicește cu desăvîrșire tot ce-i al lui; să nu-i cruți, și să omori
bărbații și femeile, copiii și pruncii, cămilele și măgarii, boii și
4 oile.” Saul a adunat poporul, și l-a numărat la Telaim: erau două sute de mii de oameni pedestri, și zece mii de oameni
5 din Iuda. Saul a mers pînă la cetatea lui Amalec, și a pus

niște oameni la pîndă în vale. Și a zis Cheniților: “Duceți-vă, 6
plecați și ieșiți din mijlocul lui Amalec, ca să nu vă prăpădesc
împreună cu el; căci... voi v’ăți purtat cu bunăvoință față de
copiii lui Israel, cînd s’au suit din Egipt”. Și Cheniții au plecat
din mijlocul lui Amalec. Saul a bătut pe Amalec, dela Havila 7
pînă la Șur..., care este în fața Egiptului. A prins viu pe Agag, 8
împăratul lui Amalec, și a nimicit cu desăvîrșire tot poporul,
trecîndu-l prin ascuțișul săbiei. Dar Saul și poporul au cruțat 9
pe Agag, și oile cele mai bune, boii cei mai buni, vitele grase,
mieii grași, și tot ce era mai bun; n’a vrut să le nimicească cu
desvîrșire și au nimicit numai tot ce era prost și nebăgat în
seamă. Domnul a vorbit lui Samuel, și i-a zis: “...mi pare 10, 11
rău că am pus pe Saul împărat, căci se abate dela Mine și
nu păzește... cuvintele Mele”. Samuel s’a mîhnit....., și toată
noaptea a strigat către Domnul. S’a sculat dis de dimineață, 12
ca să se ducă înaintea lui Saul. Și au venit și i-au spus: “Saul
s’a dus la Carmel, și iată că și-a înălțat un semn de biruință,
apoi s’a întors, și, trecînd mai departe, s’a pogorît la Ghilgal”.
Samuel s’a dus la Saul, și Saul i-a zis: “Fii binecuvîntat de 13
Domnul! Am păzit cuvîntul Domnului”. Samuel a zis: “Ce 14
înseamnă behăitul acesta de oi care ajunge la urechile mele,
și mugetul acesta de boi pe care-l aud?” Saul a răspuns: 15
“Le-au adus dela Amaleciți, pentrucă poporul a cruțat oile
cele mai bune și boii cei mai buni, ca să-i jertfească Domnului,
Dumnezeului tău; iar pe celelate, le-am nimicit cu desăvîrșire”.
Samuel a zis lui Saul: “Stai, și-ți voi spune ce mi-a zis Dom- 16
nul astănoapte”. Și Saul i-a zis: “Vorbește”. Samuel a zis: 17
“Cînd erai mic în ochii tăi, n’ai ajuns tu căpetenia semințiilor
lui Israel, și nu te-a uns Domnul ca să fii împărat peste Israel?
Domnul te trimisese, zicînd: ,Du-te, și nimicește cu desăvîrșire 18
pe păcătoșii aceia, pe Amaleciți; războiește-te cu ei pînă îi vei
nimici’. Pentruce n’ai ascultat glasul Domnului? Pentruce 19
te-ai aruncat asupra prăzii, și ai făcut ce este rău înaintea
Domnului?” Saul a răspuns lui Samuel: “Am ascultat glasul 20
Domnului, și m’am dus în calea pe care mă trimetea Dom-
nul. Am adus pe Agag, împăratul lui Amalec, și am nimicit
cu desăvîrșire pe Amaleciți; dar poporul a luat din pradă 21

oi și boi, ca pîrgă din ceeace trebuia nimicit cu desăvîrșire, ca să le jertfească Domnului, Dumnezeuului tău, la Ghilgal”.

22 Samuel a zis: “î plac Domnului mai mult arderile de tot și jertfele decît ascultarea de glasul Domnului? Ascultarea face mai mult decît jertfele, și păzirea cuvîntului Său face mai mult

23 decît grăsimea berbecilor. Căci neascultarea este tot atît de vinovată ca ghicirea, și împotrivirea nu este mai puțin vinovată decît închinarea la idoli și terafimii. Fiindcă ai lepădat cuvîntul Domnului, te leapădă și El ca împărat”. Atunci Saul a zis lui Samuel: “Am păcătuit, căci am călcat porunca Domnului, și n’am ascultat cuvintele tale; mă temeam de popor, și i-am

25 ascultat glasul. Acum, te rog, iartă-mi păcatul, întoarce-te cu mine, ca să mă închin pînă la pămînt înaintea Domnului.”

26 Samuel a zis lui Saul: “Nu mă voi întoarce cu tine: fiindcă ai lepădat cuvîntul Domnului, și Domnul te leapădă, ca să nu

27 mai fii împărat peste Israel”. Și pe cînd se întorcea Samuel să plece, Saul l-a apucat de pulpana hainei, și s’a rupt. Samuel i-a zis: “Domnul rupe astăzi domnia lui Israel deasupra ta, și

29 o dă altuia mai bun decît tine. Cel ce este tăria lui Israel nu minte și nu Se căiește, căci nu este un om ca să-I pară rău.”

30 Saul a zis iarăș: “Am păcătuit! Acum, te rog, cinstește-mă în fața bătrînilor poporului meu, și în fața lui Israel; întoarce-te cu mine, ca să mă închin înaintea Domnului, Dumnezeuului tău.” Samuel s’a întors și a mers după Saul, și Saul s’a închinat înaintea Domnului. Apoi Samuel a zis: “Adu-mi pe Agag, împăratul lui Amalec.” Și Agag a înaintat vesel spre el, căci

33 zicea: “Negreșit, a trecut amărăciunea morții!” Samuel a zis: “După cum sabia ta a lăsat femeii fără copii, tot așa și mama ta va fi lăsată fără copii între femeii.” Și Samuel a tăiat pe

34 Agag în bucați înaintea Domnului, la Ghilgal. Samuel a plecat la Rama, și Saul s’a suit acasă la Ghibea lui Saul. Samuel nu s’a mai dus să vadă pe Saul pînă în ziua morții sale. Dar Samuel plîngea pe Saul, pentrucă Domnul... Se căise că pusese pe Saul împărat peste Israel.

16 Domnul a zis lui Samuel: “Cînd vei înceta să plîngi pe Saul, pentru că l-am lepădat, ca să nu mai domnească peste Israel? Uple-ți... cornul cu untdelemn, și du-te; te voi trimite la

Isai, Betleemitul, căci pe unul din fiii lui Mi l-am ales..... ca împărat.” Samuel a zis: “Cum să mă duc? Saul are să aflu, 2 și mă va uide.” Și Domnul a zis: “Să ieși cu tine un vițel, și să zici: ‘Vin să aduc o jertfă Domnului.’ Să poțestești pe Isai 3 la jertfă; Eu îți voi arăta ce trebuie să faci, și ’mi vei unge pe acela pe care-ți voi spune să-l ungi.” Samuel a făcut ce 4 zisesese Domnul, și s’a dus la Betleem. Bătrînii cetății au alergat înspăimîntați înaintea lui și au zis: “Ce vestește venirea ta: ceva bun?” El a răspuns: “Da; vin să aduc o jertfă Domnului. 5 Sfințiți-vă, și veniți cu mine la jertfă.” A sfințit și pe Isai cu fiii lui, și i-a pofitit la jertfă. Cînd au intrat ei, Samuel, văzînd 6 pe Eliab, și-a zis: “Negreșit, unsul Domnului este aici înaintea Lui.” Și Domnul a zis lui Samuel: “Nu te uita la înfățișarea 7 și înălțimea staturii lui, căci l-am lepădat. Domnul nu se uită la ce se uită omul; omul se uită la ceea ce izbește ochii, dar Domnul se uită la inimă.” Isai a chemat pe Abinadab, și l-a 8 trecut pe dinaintea lui Samuel; și Samuel a zis: “Nici pe acesta nu l-a ales Domnul.” Isai a trecut pe Șama; și Samuel a zis: 9 “Nici pe acesta nu l-a ales Domnul.” Și așa a trecut Isai pe cei șapte fii ai lui pe dinaintea lui Samuel; și Samuel a zis lui Isai: “Domnul n’a ales pe niciunul din ei.” Apoi Samuel a 11 zis lui Isai: “Aceștia sînt toți fiii tăi?”. Și el a răspuns: “A mai rămas cel mai tînăr, dar paște oile.” Atunci Samuel a zis lui Isai: “Trimite să-l aducă, fiindcă nu vom șede la masă pînă nu va veni aici.” Isai a trimes să-l aducă. Și el era cu 12 păr bălai, cu ochi frumoși și față frumoasă. Domnul a zis lui Samuel: “Scoală-te, și unge-l, căci el este!” Samuel a luat 13 cornul cu untdelemn, și l-a uns în mijlocul fraților lui. Duhul Domnului a venit peste David, începînd din ziua aceea și în cele următoare. Samuel s’a sculat, și s’a dus la Rama. Duhul 14 Domnului S’a depărtat dela Saul; și a fost muncit de un duh rău care venea dela Domnul. Slujitorii lui Saul i-au zis: “Iată 15 că un duh rău dela Dumnezeu te muncește. Poruncească 16 numai domnul nostru! Robii tăi sînt înaintea ta. Ei vor căuta un om care să știe să cînte cu arfa; și, cînd duhul rău trimes de Dumnezeu, va fi peste tine, el va cînta cu mîna, și vei fi ușurat.” Saul a răspuns slujitorilor săi: “Găsiți-mi dar un 17

18 om care să cînte bine, și aduceți-l la mine.” Unul din slujitori
a luat cuvîntul, și a zis: “Iată, am văzut pe un fiu al lui Isai,
Betleemitul, care știe să cînte; el este și un om tare și voinic,
un războinic, vorbește bine, este frumos la chip, și Domnul
19 este cu el.” Saul a trimis niște oameni la Isai, să-i spună:
20 “Trimete-mi pe fiul tău David, care este cu oile.” Isai a luat
un măgar, l-a încărcat cu pîne, cu un burduf cu vin și cu un
ied, și a trimis lui Saul aceste lucruri, prin fiul său David.
21 David a ajuns la Saul, și s’a înfățișat înaintea lui; i-a plăcut
22 mult lui Saul, și a fost pus să-i poarte armele. Saul a trimis
vorbă lui Isai, zicînd: “Te rog să lași pe David în slujba mea,
23 căci a căpătat trecere înaintea mea.” Și cînd duhul trimis de
Dumnezeu venea peste Saul, David lua arfa și cînta cu mîna
lui; Saul răsuffla atunci mai ușor, se simțea ușurat, și duhul cel
rău pleca dela el.

17 Filistenii și-au strîns oștile ca să facă război, și s’au adunat
la Soco, o cetate a lui Iuda; au tăbărit între Soco și Azeca, la
2 Efes-Damim. Saul și bărbații lui Israel s’au strîns și ei; au
tăbărit în Valea terebinților, și s’au așezat în linie de bătaie
3 împotriva Filistenilor. Filistenii se așezaseră pe un munte de-
oparte, și Israel pe un munte de cealaltă parte: doar valea îi
4 despărțea. Atunci a ieșit un om din tabăra Filistenilor și a
înaintat între cele două oștiri. El se numea Goliat, era din Gat,
5 și avea o înălțime de șase coți și o palmă. Pe cap avea un coif
de aramă, și purta niște zale de solzi în greutate de cinci mii
6 de sicli de aramă. Avea niște tureci de aramă peste fluierile
7 picioarelor, și o pavază de aramă între umeri. Coada sulitei
lui era ca un sul de țesut, și ferul sulitei cîntărea șase sute de
8 sicli de fer. Cel ce-i purta scutul mergea înaintea lui. Filis-
teanul s’a oprit; și, vorbind oștilor lui Israel așezate în șiruri
de bătaie, le-a strigat: “Pentruce ieșiți să vă așezați în șiruri
de bătaie? Nu sînt eu Filistean, și nu sînteți voi slujitorii lui
9 Saul? Alegeți un om care să se pogoare împotriva mea! Dacă
va putea să se bată cu mine și să mă omoare, noi vom fi ro-
bii voștri; dar dacă-l voi birui și-l voi omorî eu, voi ne veți
10 fi robi nouă și ne veți sluji.” Filisteanul a mai zis: “Arunc
astăzi o ocară asupra oștirii lui Israel! Dați-mi un om, ca să

mă lupt cu el.” Saul și tot Israelul au auzit aceste cuvinte 11
ale Filisteanului, și s’au înspăimîntat și au fost cuprinși de o
mare frică. Și David era fiul Efratitului aceluia din Betleemul 12
lui Iuda, numit Isai, care avea opt... fi. Pe vremea lui Saul
el era bătrîn înaintat în vîrstă. Cei trei fii mai mari ai lui 13
Isai urmaseră pe Saul la război; întîiul născut din cei trei fii
ai lui, cari porniseră la război, se numea Eliab, al doilea Abi-
nadab, și al treilea Șama. David era cel mai tînăr. Și cînd cei 14
trei mai mari au urmat pe Saul, David a plecat dela Saul și
s’a întors la Betleem ca să pască oile tatălui său. Filisteanul 16
înainta dimineața și seara, și s’a înfățișat astfel timp de pa-
truzeci de zile. Isai a zis fiului său David: “Ia pentru frații 17
tăi efa aceasta de grîu prăjit și aceste zece pîni, și aleargă în
tabără la frații tăi; du și aceste zece cașuri de brînză căpete- 18
niei care este peste mia lor. Să vezi dacă frații tăi sînt bine, și
să-mi aduci vești temeinice. Ei sînt cu Saul și cu toți bărbații 19
lui Israel în valea terebinților, în război cu Filistenii.” David
s’a sculat dis de dimineață. A lăsat oile în seama unui paznic,
și-a luat lucrurile, și a plecat, cum îi poruncise Isai. Cînd a 20
ajuns în tabără, oștirea pornise să se așeze în șiruri de bătaie
și scotea strigăte de război. Israel și Filistenii s’au așezat în 21
șiruri de bătaie, oștire către oștire. David a dat lucrurile pe
cari le avea în mîinile celui ce păzea calabalîcurile, și a alergat 22
la șirurile de bătaie. Cum a ajuns, a întrebat pe frații săi de
sănătate. Pe cînd vorbea cu ei, iată că Filisteanul din Gat, 23
numit Goliat, a înaintat între cele două oștiri, ieșind afară din
șirurile Filistenilor. A rostit aceleași cuvinte ca mai înainte,
și David le-a auzit. La vederea acestui om toți cei din Israel 24
au fugit dinaintea lui, și i-a apucat o mare frică. Fiecare 25
zicea: “Ați văzut pe omul acesta înaintînd? A înaintat ca să
arunce ocară asupra lui Israel! Dacă-l va omorî cineva, îm-
păratul îl va umplea de bogății, îi va da de nevastă pe fiică-sa,
și va scuti de dări casa tatălui său în Israel.” David a zis 26
oamenilor de lîngă el: “Ce se va face aceluia care va omorî
pe Filisteanul acesta, și va lua ocară deasupra lui Israel? Cine
este Filisteanul acesta, acest netăiat împrejur, ca să ocărăscă
oștirea Dumnezeului celui viu?” Poporul, spunînd din nou 27

aceleași lucruri, i-a zis: “Așa și așa se va face aceleuia care-l va
28 omori.” Eliab, fratele lui cel mai mare, care-l auzise vorbind
cu oamenii aceștia, s’a aprins de mînie împotriva lui David. Și
a zis: “Pentru ce te-ai pogorît tu, și cui ai lăsat acele puține
oi în pustie? ’ți cunosc eu mîndria și răutatea inimii. Te-ai
29 pogorît ca să vezi lupta.” David a răspuns: “Ce-am făcut
30 oare? Nu pot să vorbesc astfel?” Și s’a întors dela el ca să
vorbească cu altul, și i-a pus aceleași întrebări. Poporul i-a
31 răspuns ca și întîiaș dată. Cînd s’au auzit cuvintele rostite
de David, au fost spuse înaintea lui Saul, care a trimes să-l
32 caute. David a zis lui Saul: “Nimeni să nu-și piardă nădejdea
din pricina Filisteanului acestuia! Robul tău va merge să se
33 bată cu el.” Saul a zis lui David: “Nu poți să te duci să te
bați cu Filisteanul acesta, căci tu ești un copil, și el este un om
34 războinic din tinereța lui.” David a zis lui Saul: “Robul tău
păștea oile tatălui său. Și cînd un leu sau un urs venea să-i ia
35 o oaie din turmă, alergam după el, îl loveam, și-i smulgeam
oaia din gură. Dacă se ridica împotriva mea, îl apucam de
36 falcă, îl loveam, și-l omoram. Așa a doborît robul tău leul
și ursul; și cu Filisteanul acesta, cu acest netăiat împrejur, va
fi ca și cu unul din ei, căci a ocărît oștirea Dumnezeului celui
37 viu.” David a mai zis: “Domnul, care m’a izbăvit din ghiara
leului, și din laba ursului, mă va izbăvi și din mîna acestui
Filistean.” Și Saul a zis lui David: “Du-te, și Domnul să fie
38 cu tine!” Saul a îmbrăcat pe David cu hainele lui, i-a pus
39 pe cap un coif de aramă, și l-a îmbrăcat cu o platoșă. David
a încins sabia lui Saul peste hainele lui, și a vrut să meargă,
căci nu încercase însă să meargă cu ele. Apoi a zis lui Saul:
“Nu pot să merg cu armătura aceasta, căci nu sînt obicinuit
40 cu ea.” Și s’a desbrăcat de ea. Și-a luat toiagul în mîină,
și-a ales din pîrău cinci pietre netede, și le-a pus în traista lui
de păstor și în buzunarul hainei. Apoi, cu praștia în mîină,
41 a înaintat împotriva Filisteanului. Filisteanul s’a apropiat
puțin cîte puțin de David, și omul care-i ducea scutul mergea
42 înaintea lui. Filisteanul s’a uitat, și cînd a zărit pe David, a
rîs de el, căci nu vedea în el decît un copil, cu păr bălai și cu
43 fața frumoasă. Filisteanul a zis lui David: Ce! sînt cîne, de

vii la mine cu toiege?” Și, după ce l-a blestemat pe dumnezeii
lui, a adăogat: “Vino la mine, și-ți voi da carnea ta păsărilor 44
cerului și fiarelor cîmpului.” David a zis Filisteanului: “Tu 45
vii împotriva mea cu sabie, cu sulită și cu pavăză; iar eu vin
împotriva ta în Numele Domnului oștirilor, în Numele Dum-
nezeului oștirii lui Israel, pe care ai ocărit-o. Astăzi Domnul 46
te va da în mîinile mele, te voi doborî, și-ți voi tăia capul; astăzi
voi da stîrvurile taberii Filstenilor păsărilor cerului și fiarelor
pămîntului. Și tot pămîntul va ști că Israel are un Dumnezeu.
Și toată mulțimea aceasta va ști că Domnul nu mîntuește nici 47
prin sabie nici prin sulită. Căci biruința este a Domnului. Și
El vă dă în mîinile noastre.” ’ndată ce Filisteanul a pornit să 48
meargă înaintea lui David, David a alergat pe cîmpul de bă-
taie înaintea Filisteanului. Și-a vîrît mîna în traistă, a luat o 49
piatră, și a aruncat-o cu praștia; a lovit pe Filistean în frunte,
și piatra a intrat în fruntea Filisteanului, care a căzut cu fața
la pămînt. Astfel, cu o praștie și cu o piatră, David a fost mai 50
tare decît Filisteanul; l-a trîntit la pămînt și l-a omorît, fără
să aibă sabie în mîna. A alergat, s’a oprit lîngă Filistean, i-a 51
luat sabia, pe care i-a scos-o din teacă, l-a omorît și i-a tăiat
capul. Filistenii, cînd au văzut că uriașul lor a murit, au luat-o
la fugă. Și bărbații lui Israel și Iuda au dat chiote, și au pornit 52
în urmărirea Filistenilor pînă în vale și pînă la porțile Ecronu-
lui. Filistenii, răniți de moarte, au căzut pe drumul care duce
la Șaaraim pînă la Gat și pînă la Ecron. Și copiii lui Israel 53
s’au întors dela urmărirea Filistenilor, și le-au jăfuit tabăra.
David a luat capul Filisteanului și l-a dus la Ierusalim, și a 54
pus armele Filisteanului în cortul său. Cînd a văzut Saul pe 55
David mergînd împotriva Filisteanului, a zis lui Abner, căpe-
tenia oștirii: “Al cui fiu este tînărul acesta, Abner?” Abner a
răspuns: “Pe sufletul tău, împărate, că nu știu.” “ntreabă 56
dar al cui fiu este tînărul acesta”, a zis împăratul. Și cînd 57
s’a întors David după ce omorîse pe Filistean, Abner l-a luat
și l-a adus înaintea lui Saul. David avea în mîna capul Filis-
teanului. Saul i-a zis: “Al cui fiu ești, tinere?” Și David a 58
răspuns: “Sînt fiul robului tău Isai, Betleemitul.”

David s’fîrșise de vorbit cu Saul. Și de atunci sufletul lui 18

Ionatan s'a alipit de sufletul lui David, și Ionatan l-a iubit ca
2 pe sufletul din el. 'n aceeaș zi, Saul a oprit pe David, și nu
3 l-a lăsat să se întoarcă în casa tatălui său. Ionatan a făcut
4 legământ cu David, pentrucă-l iubea ca pe sufletul lui. A scos
mantaua pe care o purta, ca s'o dea lui David; și i-a dat hainele
5 sale, chiar sabia, arcul și încingătoarea lui. David se ducea și
izbutea ori unde-l trimetea Saul; a fost pus de Saul în fruntea
oamenilor de răboi, și era plăcut întregului popor, chiar și slu-
6 jitorilor lui Saul. Pe cînd veneau ei, la întoarcerea lui David
dela omorîrea Filisteanului, femeile au ieșit din toate cetățile
lui Israel înaintea împăratului Saul, cîntînd și jucînd, în sune-
7 tul timpanelor și alăutelor, și scoțînd strigăte de bucurie. Fe-
meile cari cîntau își răspundeau unele altora, și ziceau: "Saul
8 a bătut miile lui, -iar David zecile lui de mii." Saul s'a mîniat
foarte tare, și nu i-a plăcut vorba aceasta. El a zis: "Lui David
îi dau zece mii și mie-mi dau mii! Nu-i mai lipsește decît îm-
9 părăția." Și din ziua aceea Saul a privit cu ochi răi pe David.
10 A doua zi, duhul cel rău, trimes de Dumnezeu, a apucat pe
Saul, care s'a înfuriat în mijlocul casei. David cînta, ca și în
11 celelalte zile, și Saul era cu sulița... în mînă. Saul a ridicat
sulița, zicîndu-și în sine: "Voi pironi pe David de perete". Dar
12 David s'a ferit de el de două ori. Saul se teamea de David,
13 pentrucă Domnul era cu David și Se depărtase... dela el. L-
a îndepărtat de lîngă el, și l-a pus mai mare peste o mie de
14 oameni. David ieșea și intra în fruntea poporului; izbutea în
15 tot ce făcea, și Domnul era cu el. Saul, văzînd că izbutea
16 totdeauna, se temea de el; dar tot Israelul și Iuda iubeau pe
17 David, pentrucă ieșea și intra în fruntea lor. Saul a zis lui
David: "Iată, îți voi da de nevastă pe fiică-mea cea mai mare
Merab: numai să-mi slujești cu vitejie, și să porți războaiele
Domnului". Dar Saul își zicea: "Nu vreau să-mi pun mîna...
18 mea pe el, ci mîna Filistenilor să fie asupra lui". David a
răspuns lui Saul: "Cine sînt eu, și ce este viața mea, ce este
familia tatălui meu în Israel, ca să fiu ginerele împăratului?"
19 Venind vremea cînd Merab, fata lui Saul, avea să fie dată lui
20 David, ea a fost dată de nevastă lui Adriel, din Mehola. Mi-
cal, fata lui Saul, iubea pe David. Au spus lui Saul, și lucrul i-a

plăcut. El își zicea: “I-o voi da ca să-i fie o cursă, și să cadă 21
subt mâna Filistenilor”. Și Saul a zis lui David pentru a doua
oară: “Astăzi îmi vei fi... ginere”. Saul a dat slujitorilor săi 22
următoarea poruncă: “Vorbiți în taină lui David, și spuneți-i:
,Iată că împăratul e binevoitor față de tine, și toți slujitorii lui
te iubesc; fii acum ginerele împăratului.” Slujitorii lui Saul au 23
spus aceste lucruri la urechile lui David. Și David a răspuns:
“Credeți că este ușor să fii ginerele împăratului? Eu sînt un om
sărac și de puțină însemnătate.” Slujitorii lui Saul i-au spus 24
ce răspunsese David. Saul a zis: “Așa să vorbiți lui David: 25
,mpăratul nu cere nicio zestre; ci dorește o sută de prepuțuri
de ale Filistenilor, ca să-și răzbune pe vrăjmașii lui.” Saul
avea de gând... să facă pe David să cadă în mâinile Filistenilor.
Slujitorii lui Saul au spus aceste cuvinte lui David, și David 26
a primit ce i se ceruse, pentru ca să fie ginerele împăratului.
,nainte de vremea hotărîită, David s’a sculat, a plecat cu oa- 27
menii lui, și a ucis două sute de oameni dintre Filistenii; le-a
adus prepuțurile, și a dat împăratului numărul întreg, ca să fie
ginerele împăratului. Atunci Saul i-a dat de nevastă pe fiică-sa
Mical. Saul a văzut și a înțeles că Domnul era cu David; și 28
fiică-sa, Mical, iubea pe David. Saul s’a temut din ce în ce 29
mai mult de David, și toată viața i-a fost vrăjmaș. Domn- 30
itorii Filistenilor ieșeau la luptă; și oridecîteori ieșeau, David
avea mai multă izbîndă decît toți slujitorii lui Saul, și numele
lui a ajuns foarte vestit.

Saul a vorbit fiului său Ionatan, și tuturor slujitorilor lui, să 19
omoaie pe David. Dar Ionatan, fiul lui Saul, care iubea mult 2
pe David, i-a dat de știre, și i-a zis: “Tatăl meu Saul caută
să te omoare. Păzește-te dar mîne dimineață, stai într’un loc
tăinuit, și ascunde-te. Eu voi ieși și voi sta lîngă tatăl meu 3
în cîmpul în care vei fi; voi vorbi tatălui mei despre tine, voi
vedea ce va zice, și-ți voi spune.” Ionatan a vorbit bine de 4
David tatălui său Saul: “Să nu facă împăratul”, a zis el, “un
păcat față de robul său David, căci el n’a făcut niciun păcat
față de tine. Dimpotrivă, a lucrat pentru binele tău; și-a 5
pus în joc viața, a ucis pe Filistean, și Domnul a dat o mare
izbăvire pentru tot Israelul. Tu ai văzut, și te-ai bucurat.

Pentru ce să păcătuiești împotriva unui sînge nevinovat, și
6 să omori fără pricină pe David?” Saul a ascultat glasul lui
Ionatan, și a jurat, zicînd: “Viu este Domnul, că David nu va
7 muri!” Ionatan a chemat pe David, și i-a spus toate cuvintele
acestea; apoi l-a adus la Saul; și David a fost înaintea lui ca
8 mai înainte. Războiul urma înainte. David a mers împotriva
Filistenilor, și s’a bătut cu ei, le-a pricinuit o mare înfrîngere,
9 și au fugit dinaintea lui. Atunci duhul cel rău, trimis de
Domnul, a venit peste Saul, care ședea în casă, cu sulița în
10 mînă. David cînta, și Saul a vrut să-l pironească cu sulița
de perete. Dar David s’a ferit de el, și Saul a lovit cu sulița
11 în perete. David a fugit, și a scăpat noaptea. Saul a trimis
niște oameni acasă la David, ca să-l pîndească și să-l omoare
dimineața. Dar Mical, nevasta lui David, i-a dat de știre și
i-a zis: “Dacă nu fugi în noaptea aceasta, mîne vei fi omorît.”
12 Ea l-a pogorît pe fereastră, și David a plecat și a fugit. Așa a
13 scăpat. În urmă Mical a luat terafimul și l-a pus în pat; i-a
pus o piele de capră în jurul capului, și l-a învelit cu o haină.
14 Cînd a trimis Saul oamenii să ia pe David, ea a zis: “Este
15 bolnav.” Saul i-a trimis înapoi să-l vadă, și a zis: “Aduceți-l
16 la mine în patul lui, ca să-l omor.” Oamenii aceia s’au întors,
și iată că terafimul era în pat, și în jurul capului era o piele
17 de capră. Saul a zis către Mical: “Pentru ce m’ai înșelat în
felul acesta, și ai dat drumul vrăjmașului meu, și a scăpat?”
Mical a răspuns lui Saul: “El mi-a zis: ‘Lasă-mă să plec, ori
18 te omor!’” Așa a fugit și a scăpat David. El s’a dus la Samuel
la Rama, și i-a istorisit tot ce-i făcuse Saul. Apoi s’a dus cu
19 Samuel și a locuit în Naiot. Au spus lucrul acesta lui Saul
și au zis: “Iată că David este în Naiot, lângă Rama.” Saul
a trimis niște oameni să ia pe David. Ei au văzut o adunare
de prooroci cari prooroceau, cu Samuel în frunte. Duhul lui
Dumnezeu a venit peste trimesii lui Saul, și au început și ei
20 să... prooroască. Au spus lui Saul lucrul acesta; el a trimis
alți oameni, și au proorocit și ei. A mai trimis alții a treia
21 oară, și au proorocit și ei. Atunci Saul s’a dus el însuș la
Rama. Ajungînd la fîntîna cea mare fără apă, care este la
Secu, a întrebat: “Unde este Samuel și David?” I s’a răspuns:

“Sînt în Naiot, lîngă Rama.” Și s’a îndreptat spre Naiot, 23
lîngă Rama. Duhul lui Dumnezeu a venit și peste el; și Saul
și-a văzut de drum proorocind pînă la sosirea lui în Naiot, lîngă
Rama. S’a desbrăcat de haine și a proorocit și el înaintea lui 24
Samuel; și s’a aruncat desbrăcat la pămînt toată ziua aceea și
toată noaptea. De aceea se zice: “Oare... și Saul este între
prooroci?”

David a fugit din Naiot, de lîngă Rama. S’a dus la Ionatan, 20
și a zis: “Ce-am făcut eu? Care este nelegiuirea mea, care
este păcatul meu înaintea tatălui tău, de vrea să-mi ia viața?”
Ionatan i-a răspuns: “Ferească Dumnezeu! Nu vei muri. Tatăl 2
meu nu face niciun lucru, fie mare, fie mic, fără să-mi dea de
știre; pentru ce mi-ar ascunde el lucrul acesta? Nu este nimic.”
David a zis iarăș, jurînd: “Tatăl tău știe bine că am căpătat 3
trecere înaintea ta, și va fi zis: ‘Să nu știe Ionatan, căci s’ar
întrista.’ Dar viu este Domnul și viu este sufletul tău, că nu
este decît un pas între mine și moarte”. Ionatan a zis lui 4
David: “Pentru tine voi face tot ce vei vrea.” Și David i-a 5
răspuns: “Iată că mîne este lună nouă, și ar trebui să șed să
mănînc cu împăratul; lasă-mă să mă duc, și să mă ascund în
cîmpii pînă în seara zilei a treia. Dacă tatăl tău va băga de 6
seamă lipsa mea, să-i spui: ‘David m’a rugat să-l las să se
ducă pînă la Betleem în cetatea lui, pentru că acolo se aduce
pentru toată familia o jertfă de peste an’. Și dacă va zice: 7
,Binej atunci robul tău n’are nimic de temut; dar dacă-l va
apuca mînia, să știi că pieirea mea este lucru hotărît din partea
lui. Arată-ți dar dragostea pentru robul tău, căci ai făcut cu 8
robul tău un legămînt înaintea Domnului. Și dacă este vreo
nelegiuire... în mine, ia-mi tu viața, de ce să mă mai duci pînă
la tatăl tău?” Ionatan i-a zis: “Departee de tine gîndul să 9
nu-ți dau de știre, dacă voi afla că pieirea ta este lucru hotărît
din partea tatălui meu și amenință să te ajungă!” David a 10
zis lui Ionatan: “Cine-mi va da de știre dacă tatăl tău și-ar
răspunde cu asprime?” Și Ionatan a zis lui David: “Vino, 11
să ieșim pe cîmp.” Și au ieșit amîndoi pe cîmp. Ionatan a 12
zis lui David: “Iau martor pe Domnul, Dumnezeul lui Israel,
că voi cerceta de aproape pe tatăl meu mîne sau poimîne; și

13 de va gîndi bine de David, Domnul să Se poarte cu Ionatan
cu toată asprimea, dacă nu voi trimete pe nimeni să-ți dea de
știre! Dacă tatăl meu va găsi cu cale să-ți facă rău, iarăș îți
voi da de știre, și te voi lăsa să pleci, ca să te duci în pace; și
14 Domnul să fie cu tine, cum a fost cu tatăl meu! Dacă voi mai
trăi, să te porți față de mine cu o bunătate ca a Domnului;
15 și dacă voi muri, să nu îți îndepărtezi niciodată bunătatea
față de casă mea, nici chiar cînd Domnul va nimici pe fiecare
16 din vrăjmașii lui David de pe fața pămîntului. Căci Ionatan
a făcut legămînt cu casa lui David! Domnul să se răsbune
17 pe vrăjmașii lui David!” Ionatan a întărit și mai mult față
de David dragostea pe care o avea pentru el, căci îl iubea ca
18 pe sufletul lui. Ionatan i-a zis: “Mîne este luna nouă; se
19 va băga de seamă lipsa ta, căci locul tău va fi gol. Să te
pogori a treia zi pînă în fundul locului în care te ascunsesei în
ziua cînd cu întîmplarea aceea, și să rămii lîngă piatra Ezel.
20 Eu voi trage trei săgeți în spre piatra aceasta, ca și cînd aş
21 lovi la țintă. Și voi trimete un tînăr, și-i voi zice: ,Du-te de
găsește săgețile; Dacă-i voi zice: ,Iată că săgețile sînt dincoace
de tine, ia-le; atunci să vii, căci este pace pentru tine, și n’ai
22 să te temi de nimic, viu este Domnul! Dar dacă voi zice
tînărului: ,Iată că săgețile sînt dincolo de tine; atunci să pleci,
23 căci Domnul te trimete. Domnul este martor pe vecie pentru
24 cuvîntul pe care ni l-am dat unul altuia.” David s’a ascuns în
cîmp. A venit luna nouă, și împăratul a luat loc la ospăț ca să
25 mănînce. ’mpăratul a șezut ca de obicei pe scaunul lui lîngă
perete. Ionatan s’a sculat, și Abner a șezut lîngă Saul; dar
26 locul lui David a rămas gol. Saul n’a zis nimic în ziua aceea;
“căci”, zicea el, “s’a întîmplat: el nu este curat, negreșit nu
27 este curat”. A doua zi, ziua a doua a lunii noi, locul lui David
era tot gol. Și Saul a zis fiului său Ionatan: “Pentruce n’a venit
28 fiul lui Isai la masă nici eri nici azi?” Ionatan a răspuns lui
29 Saul: “David mi-a cerut voie să se ducă la Betleem. El a zis:
,Dă-mi drumul, te rog, căci avem în cetate o jertfă de familie,
și frate-meu mi-a spus lucrul acesta; deci dacă am căpătat
trecere înaintea ta, dă-mi voie să mă duc în grabă să-mi văd
30 frații. Pentru aceea n’a venit la masa împăratului.” Atunci

Saul s'a aprins de mînie împotriva lui Ionatan, și i-a zis: "Fiu rău și neascultător, nu știu eu că ți-ai luat ca prieten pe fiul lui Isai, spre rușinea ta și spre rușinea mamei tale? Căci cîtă vreme va trăi fiul lui Isai pe pămînt, nu va fi liniște nici pentru tine, nici pentru împărăția ta. Și acum trimete să-l caute, și să mi-l aducă, fiindcă este vrednic de moarte". Ionatan a răspuns tatălui său Saul, și i-a zis: "Pentru ce să fie omorît? Ce a făcut?" Și Saul și-a îndreptat sulița spre el, ca să-l lovească. Ionatan a înțeles că era lucru hotărît din partea tatălui său să omoare pe David. S'a sculat de la masă într'o mînie aprinsă, și n'a luat deloc parte la masă în ziua a doua a lunii noi; căci era mîhnit din pricina lui David, pentru că tatăl său îl ocărîse. A doua zi de dimineață, Ionatan s'a dus pe cîmp în locul în care se învoise cu David, și era însoțit de un băețăș. El i-a zis: "Dă fuga și găsește săgețile pe cari le voi trage". Băiatul a alergat, și Ionatan a tras o săgeată care a trecut dincolo de el. Cînd a ajuns băiatul la locul unde era săgeata pe care o trăsese Ionatan, Ionatan a strigat după el: "Iată că săgeata este dincolo de tine". I-a strigat iarăș: "Iute, grăbește-te, nu te opri!" Și băiatul lui Ionatan a strîns săgețile, și s'a întors la stăpînul lui. Băiatul nu știa nimic: numai Ionatan și David înțelegeau lucrul acesta. Ionatan a dat băiatului armele, și i-a zis: "Du-te și du-le în cetate." După plecarea băiatului, David s'a sculat din partea de miazăzi, apoi s'a aruncat cu fața la pămînt și s'a închinat de trei ori. Cei doi prieteni s'au îmbrățișat și au plîns împreună. David mai ales se prăpădea plîngînd. Și Ionatan a zis lui David: "Du-te în pace, acum cînd am jurat amîndoi, în Numele Domnului, zicînd: ,Domnul să fie pe vecie între mine și tine, între sămînța mea și sămînța ta!" David s'a sculat și a plecat, iar Ionatan s'a întors în cetate.

David s'a dus la Nob, la preotul Ahimelec, care a alergat speriat înaintea lui, și i-a zis: "Pentru ce ești singur și nu este nimeni cu tine?" David a răspuns preotului Ahimelec: "mpăratul mi-a dat o poruncă și mi-a zis: ,Nimeni să nu știe nimic de pricina pentru care te trimet și de porunca pe care ți-am dat-o.' Am hotărît un loc de întîlnire cu oamenii

3 mei. Acum ce ai la îndemînă? Dă-mi cinci pîni, sau ce se va
4 găsi.” Preotul a răspuns lui David: “N-am pîne obicinuită
la îndemnă, ci numai pîne sfințită; doar dacă oamenii tăi s’au
5 ferit de împreunarea cu femeii!” David a răspuns preotului:
“Ne-am ferit de împreunarea cu femeii de trei zile decînd am
plecat, și toți oamenii mei sînt curați; de altfel, dacă aceasta
este o faptă necurată, va fi sfințită negreșt azi de acela care o va
6 face.” Atunci preotul i-a dat pînea sfințită, căci nu era acolo
altă pîne decît pînea pentru punerea înainte, care fusese luată
dinaintea Domnului ca să fie înlocuită cu pîne caldă, în clipa
7 cînd luaseră pe cealaltă. Chiar în ziua aceea, se afla acolo
închis înaintea Domnului un om dintre slujitorii lui Saul; era
8 un Edomit, numit Doeg, căpetenia păstorilor lui Saul. David
a zis lui Ahimelec: “N’ai la îndemînă o sulită sau o sabie?
Căci nu mi-am luat cu mine nici sabia nici armele, pentrucă
9 porunca împăratului era grabnică.” Preotul a răspuns: “Iată
sabia lui Goliat, Filisteanul, pe care l-ai omorît în valea tere-
binților; este învelită într’un covor, în dosul efodului; dacă vrei
s’o iei, ia-o, căci nu este alta aici.” Și David a zis: “Nu-i alta
10 ca ea; dă-mi-o.” David s’a sculat și a fugit chiar în ziua aceea
11 de Saul. A ajuns la Achiș, împăratul Gatului. Slujitorii lui
Achiș i-au zis: “Nu este acesta David, împăratul țării? Nu
este el acela pentru care se cînta, jucînd: „Saul și-a bătut miile
12 lui, iar David zecile lui de mii?” David a pus la inimă aceste
cuvinte, și a avut o mare frică de Achiș, împăratul Gatului.
13 A făcut pe nebunul înaintea lor; făcea năzdrăvănii înaintea
lor, făcea zgîrîieturi pe ușile porților, și lăsa să-i curgă balele
14 pe barbă. Achiș a zis slujitorilor săi: “Vedeți bine că omul
15 acesta și-a pierdut mințile; pentruce mi-l aduceți? Oare duc
lipsă de nebuni, de-mi aduceți pe acesta și mă faceți martor
la năzdrăvăniile lui? Să intre el în casa mea?”

22 David a plecat de acolo, și a scăpat în peștera Adulam.
Frații lui și toată casa tatălui său au aflat, și s’au pogorît la
2 el. Toți ceice se aflau în nevoie, cari aveau datorii, sau cari
era nemulțămîți, s’au strîns la el, și el a ajuns căpetenia lor.
3 Astfel, s’au unit cu el aproape patru sute de oameni. De acolo
David s’a dus la Mițpe în țara Moabului. El a zis împăratu-

lui Moabului: “Dă voie, te rog, tatălui meu și mamei mele să vină la voi, pînă voi ști ce va face Dumnezeu cu mine.” Și 4
i-a adus înaintea împăratului Moabului, și au locuit cu el în tot timpul cît a stat David în cetățuie. Proorocul Gad a zis 5
lui David: “Nu ședea în cetățuie, ci du-te, și intră în țara lui Iuda.” Și David a plecat și a ajuns la pădurea Heret. Saul 6
a aflat că David și oamenii lui au fost descoperiți. Saul ședea sub tamarisc, la Ghibeaa, pe înălțime; avea sulita în mînă, și toți slujitorii lui stăteau lîngă el. Și Saul a zis slujitorilor 7
săi de lîngă el: “Ascultați, Beniamiți! Vă va da fiul lui Isai la toți ogoare și vii? Va face el din voi toți căpetenii peste o mie și căpetenii peste o sută? Dacă nu, de ce v’ăți unit toți 8
împotriva mea, și nimeni nu mi-a dat de știre despre legămîntul fiului meu cu fiul lui Isai? Pentruce n’a fost nimeni dintre voi pe care să-l doară inima pentru mine, și să mă înștiințeze că fiul meu a răsculat pe robul meu împotriva mea, ca să-mi întindă curse, cum face astăzi?” Doeg, Edomitul, care era și 9
el printre slujitorii lui Saul, a răspuns: Eu am văzut pe fiul lui Isai venind la Nob, la Ahimelec, fiul lui Ahitub.... Ahimelec a 10
întrebat pe Domnul pentru el, i-a dat merinde și i-a dat sabia lui Goliat, Filisteanul.” Împăratul a trimes după Ahimelec, 11
fiul lui Ahitub, preotul, și după toată casa tatălui său, după preoții cari erau la Nob. Ei au venit toți la împărat. Saul a 12
zis: “Ascultă, fiul lui Ahitub!” El a răspuns: “Iată-mă, domnul meu!” Saul i-a zis: “Pentruce v’ăți unit împotriva mea, 13
tu și fiul lui Isai? Pentruce i-ai dat pîne și o sabie, și ai întrebat pe Dumnezeu pentru el, ca să se ridice împotriva mea și să-mi întindă curse, cum face astăzi?” Ahimelec a răspuns 14
împăratului: “Care dintre slujitorii tăi poate fi pus alături cu credinciosul David, ginerele împăratului, gata la poruncile lui, și înconjurat cu cinste în casa ta? Oare de astăzi am început 15
eu să întreb pe Dumnezeu pentru el? Departe de mine așa ceva! Să nu arunce împăratul nici o vină asupra robului său, nici asupra nimănui din casa tatălui meu, căci robul tău nu știe nimic din toate acestea, nici lucru mic nici lucru mare.” Împăratul a zis: “Trebuie să mori, Ahimelec, tu și toată casa 16
tatălui tău.” Și împăratul a zis alergătorilor cari stăteau lîngă 17

el: “ntoarceți-vă, și omoriți pe preoții Domnului; căci s’au învoit cu David: au știut bine că fuge, și nu mi-au dat de veste.” Dar slujitorii împăratului n’au voit să întindă mâna ca să lovească pe preoții Domnului. Atunci împăratul a zis lui Doeg: “ntoarce-te, și lovește pe preoți.” Și Doeg, Edomitul, s’a întors, și a lovit pe preoți; a omorât în ziua aceea optzeci și cinci de oameni, cari purtau efodul de in. Saul a mai trecut prin ascuțișul săbiei cetatea preotească Nob; bărbați și femei, copii și prunci, boi, măgari și oi: toți au căzut supt ascuțișul săbiei. Un fiu al lui Ahimelec, fiul lui Ahitub, a scăpat. Numele lui era Abiatar. A fugit la David, și i-a spus că Saul a ucis pe preoții Domnului. David a zis lui Abiatar: “M’am gândit chiar în ziua aceea că Doeg, Edomitul, fiind acolo, nu se putea să nu spună lui Saul. Eu sînt pricina morții tuturor sufletelor din casa tatălui tău. Rămii cu mine, nu te teme de nimic, căci cel ce caută să ia viața mea, caută s’o ia și pe a ta; lângă mine vei fi bine păzit.”

23 Au venit și au spus lui David: “Iată că Filistenii au început lupta împotriva Cheilei, și au jăfuit ariile.” David a întrebat pe Domnul, și a zis: “Să mă duc, și să bat pe Filistenii aceștia?” Și Domnul i-a răspuns: “Du-te, bate pe Filistenii, și izbăvește Cheila.” Dar oamenii lui David i-au zis: “Iată că noi ne temem chiar aici în Iuda; ce va fi cînd vom merge la Cheila, împotriva oștilor Filistenilor?” David a întrebat iarăș pe Domnul. Și Domnul i-a răspuns: “Scoală-te și pogoară-te la Cheila, căci dau pe Filistenii în mîinile tale.” David s’a dus dar cu oamenii lui la Cheila, și s’a bătut împotriva Filistenilor; le-a luat vitele, și le-a pricinuit o mare înfrîngere. Astfel a izbăvit David pe locuitorii din Cheila. Cînd a fugit Abiatar, fiul lui Ahimelec, la David în Cheila, s’a pogorît cu efodul în mînă. Saul a fost înștiințat de sosirea lui David la Cheila, și a zis: “Dumnezeu îl dă în mîinile mele, căci a venit și s’a închis într’o cetate cu porți și zăvoare.” Și Saul a chemat tot poporul la război ca să se pogoare la Cheila și să împresoare pe David și pe oamenii lui. David, luînd cunoștință de acest plan rău pe care-l punea la cale Saul împotriva lui, a zis preotului Abiatar: “Adu efodul!” Și David a zis: “Doamne, Dumnezeul

lui Israel, robul Tău a aflat că Saul vrea să vină la Cheila ca să nimicească cetatea din pricina mea. Mă vor da în mâinile 11
lui locuitorii din Cheila? Se va pogori Saul aici, cum a aflat
robul Tău? Doamne, Dumnezeuul lui Israel binevoiește și de-
scopere lucrul acesta robului Tău!” Și Domnul a răspuns: “Se
va pogori.” David a mai zis: “Mă vor da locuitorii din Cheila 12
pe mine și pe oamenii mei, în mâinile lui Saul?” Și Domnul a
răspuns: “Te vor da.” Atunci David s’a sculat cu oamenii lui 13
în număr de aproape șase sute de inși; au ieșit din Cheila, și
s’au dus unde au putut. Saul, aflînd că David a scăpat din
Cheila, s’a oprit din mers. David a locuit în pustie, în locuri 14
întărite, și a rămas pe muntele din pustia Zif. Saul îl căuta...
mereu, dar Dumnezeu nu l-a dat în mâinile lui. David, văzînd 15
că Saul a pornit să-i ia viața, a stătut în pustia Zif, în pădure.
Atunci Ionatan, fiul lui Saul, s’a sculat și s’a dus la David în 16
pădure. El i-a întărit încrederea în Dumnezeu, și i-a zis: “Nu
te teme de nimic, căci mîna tatălui meu Saul nu te va atinge. 17
Tu vei domni peste Israel, și eu voi fi al doilea după tine; tatăl
meu Saul știe și el bine lucrul acesta.” Au făcut iarăș amîndoi 18
legămînt înaintea Domnului, și David a rămas în pădure, iar
Ionatan s’a dus acasă. Zifiții s’au suit la Saul la Ghibea, și au 19
zis: “Nu-i David ascuns între noi în locuri întărite, în pădure,
pe dealul Hachila, care este la miazăzi de pustie? Pogoară- 20
te dar, împărate, fiindcă aceasta este toată dorința sufletului
tău; lasă pe noi dacă e vorba să-l dăm în mâinile împăratului.”
Saul a zis: “Domnul să vă binecuvinteze că aveți milă de mine! 21
Duceți-vă, vă rog, de mai cercetați, ca să știți și să descoperiți 22
în ce loc și-a îndreptat pașii, și cine l-a văzut, căci mi s’a spus
că este foarte șiret. Cercetați și vedeți toate locurile unde se 23
ascunde, veniți apoi la mine cu ceva temeinic, și voi porni cu
voi. Dacă este în țară, îl voi căuta printre toate miile lui Iuda.”
S’au sculat dar și s’au dus la Zif înaintea lui Saul. David și 24
oamenii lui erau în pustia Maon, și anume în cîmpia din spre
miazăzi de pustie. Saul a plecat cu oamenii săi în căutarea 25
lui David. Despre lucrul acesta s’a dat de veste lui David, care
s’a pogorît la stîncă și a rămas în pustia Maon. Saul, cînd a
auzit, a urmărit pe David în pustia Maon. Saul mergea pe o 26

parte a muntelui, și David cu oamenii lui pe cealaltă parte a muntelui. David fugea repede ca să scape de Saul. Dar Saul și oamenii lui chiar înconjuraseră pe David și pe ai lui, ca să pună
27 mîna pe ei, cînd un sol a venit și a spus lui Saul: “Grăbește-
28 te să vii, căci au năvălit Filistenii în țară.” Saul a încetat să urmărească pe David, și s’a întors să iasă înaintea Filistenilor. De aceea locul acela s’a numit Sela-Hamahlecot (Stîncă
29 împărțirii). De acolo David s’a suit spre locurile întărite din En-Ghedi, și a locuit acolo.

24 Cînd s’a întors Saul de la urmărirea Filistenilor, au venit și
2 i-au spus: “Iată că David este în pustia En-Ghedi.” Saul a luat trei mii de oameni aleși din tot Israelul, și s’a dus să caute pe David și pe oamenii lui pînă pe stîncile țărilor sălbatici.
3 A ajuns la niște stîne de oi, cari erau lîngă drum; și acolo era o peșteră, în care a intrat să doarmă. David și oamenii lui
4 erau... în fundul peșterii. Oamenii lui David i-au zis: “Iată ziua în care Domnul îți zice: ‘Dau pe vrăjmașul tău în mîinile tale; fă-i ce-ți va plăcea.’” David s’a sculat, și a tăiat încet
5 colțul hainei lui Saul. După aceea, inima îi bătea, pentru că
6 tăiasse colțul hainei lui Saul. Și a zis oamenilor săi: “Să mă ferească Domnul să fac împotriva domnului meu, care este
7 unsul Domnului, o așa faptă ca să pun mîna pe el! Căci el este unsul Domnului.” Cu aceste cuvinte David a oprit pe oamenii
8 săi, și i-a împedecat să se arunce asupra lui Saul. Apoi Saul s’a sculat să iasă din peșteră, și și-a văzut înainte de drum.
8 După aceea, David s’a sculat și a ieșit din peșteră. El a început să strige atunci după Saul: “mpărate, domnul meu!” Saul s’a
9 suit înapoi, și David s’a plecat cu fața la pămînt și s’a închinat.
9 David a zis lui Saul: “De ce ascuți tu de vorbele oamenilor cari
10 zic: ‘David îți vrea răul? Vezi acum cu ochii tăi că Domnul te dăduse astăzi în mîinile mele în peșteră. Oamenii mei mă
îndemnau să te omor; dar te-am cruțat, și am zis: ‘Nu voi
11 pune mîna pe domnul meu, căci este unsul Domnului.’ Uite, părintele meu, uite colțul hainei tale în mîna mea. Fiindcă
ți-am tăiat colțul hainei, și nu te-am ucis, să știi și să vezi că în purtarea mea nu este nici răutate nici răzvrătire, și că n’am
păcătuit împotriva ta. Totuș tu îmi întinzi curse, ca să-mi

iei viața. Judece Domnul între mine și tine, și Domnul să 12
 mă răzbune pe tine; dar eu nu voi pune mâna pe tine. Răul 13
 dela cei răi vine, zice vechea zicală. De aceea eu nu voi pune
 mâna pe tine. 'mpotriva cui a pornit împăratul lui Israel? 14
 Pe cine urmărești tu? Un cîne mort, un purice. Domnul 15
 va judeca și va hotărî între mine și tine, El va vedea, El îmi
 va... apăra pricina și El îmi va face dreptate, izbăvindu-mă
 din mâna ta." Cînd a sîrșit David de spus aceste vorbe lui 16
 Saul, Saul a zis: "Glasul tău este, fiule David?" Și Saul a
 ridicat glasul și a plîns. Și a zis lui David: "Tu ești mai bun 17
 decît mine; căci tu mi-ai făcut... bine, iar eu ți-am făcut rău.
 Tu îți arăți azi bunătatea cu care te porți față de mine, căci 18
 Domnul mă dăduse în mîinile tale, și nu m'ai omorît. Dacă 19
 întîlnește cineva pe vrăjmașul lui, îl lasă oare să-și urmeze
 drumul în liniște? Domnul să-ți răsplătească pentru ce mi-ai
 făcut în ziua aceasta! Acum iată, știi că tu vei domni, și că 20
 împărăția lui Israel va rămînea în mîinile tale. Jură-mi dar
 pe Domnul că nu-mi vei nimici sămînța mea după mine, și că 21
 nu-mi vei șterge numele din casa tatălui meu." David a jurat 22
 lui Saul. Apoi Saul a plecat acasă, iar David și oamenii lui
 s'au suit în locul întărit.

Samuel a murit. Tot Israelul s'a adunat și l-a plîns, și l-au 25
 îngropat în locuința lui la Rama. Atunci David s'a sculat și s'a
 pogorît în pustia... Paran. 'n Maon era un om foarte bogat, a 2
 cărui avere era în Carmel; avea trei mii de oi și o mie de capre,
 și se afla la Carmel pentru tunderea oilor lui. Numele acestui 3
 om era Nabal, și nevasta lui se chema Abigail; era o femeie cu
 judecată și frumoasă la chip, dar bărbatul ei era aspru și rău
 în faptele lui. El se trăgea din Caleb. David a aflat în pustie 4
 că Nabal își tunde oile. A trimes la el zece tineri, cărora le-a 5
 zis: "Suiți-vă la Carmel, și duceți-vă la Nabal. 'ntrebați-l de
 sănătate în numele meu, și să-i vorbiți așa: ,Să trăiești în 6
 pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău. Și 7
 acum, am auzit că tunzi oile. Păstorii tăi au fost cu noi; nu
 i-am ocărît, și nu li s'a luat nimic în tot timpul cît au fost la
 Carmel. 'ntreabă pe slujitorii tăi, și-ți vor spune. Să capete 8
 trecere dar tinerii aceștia înaintea ta, fiindcă venim într'o zi

de bucurie. Dă dar, te rog, robilor tăi și fiului tău David, ce
9 te lasă inima.” Când au ajuns oamenii lui David, au spus
lui Nabal toate aceste cuvinte, în numele lui David. Apoi
10 au tăcut. Nabal a răspuns slujitorilor lui David: “Cine este
David, și cine este fiul lui Isai? Astăzi sînt mulți slujitori cari
11 fug de la stăpîni. Și să-mi iau eu pînea, apa, și vitele mele,
pe cari le-am tăiat pentru tunzătorii mei, și să le dau unor
12 oameni cari sînt de nu știu unde?” Oamenii lui David și-au
 luat drumul înapoi; s’au întors, și au spus, la sosirea lor, toate
13 aceste cuvinte lui David. Atunci David a zis oamenilor săi:
“Fiecare din voi să-și încingă sabia”! Și fiecare și-a încins sabia.
David și-a încins și el sabia, și aproape patru sute de inși s’au
sosit după el. Au mai rămas doar două sute la calabalîcuri.
14 Unul din slujitorii lui Nabal a venit și a zis către Abigail,
nevasta lui Nabal: “Iată că David a trimes din pustie niște
soli să întrebe de sănătate pe stăpînul nostru, și el s’a purtat
15 rău cu ei. Și totuș oamenii aceștia au fost foarte buni cu noi;
nu ne-au ocărit, și nu ni s’a luat nimic, în tot timpul cît am fost
16 cu ei în cîmp. Ne-au fost zid și zi și noapte, în tot timpul cît
am fost cu ei, la păscutul turmelor. Să știi acum și vezi ce ai
de făcut, căci pierderea stăpînului nostru, și a întregii lui case
este hotărîtă, și el este așa de rău încît nimeni nu îndrăznește
18 să-i vorbească. Abigail a luat îndată două sute de pîni, două
burdufuri cu vin, cinci oi pregătite, cinci măsuri de grîu prăjit,
o sută de turte de stafide, și două sute de legături de smochine.
19 Le-a pus pe măgari, și a zis slujitorilor săi: “Luați-o înaintea
mea, și eu voi veni după voi. N’a spus nimic bărbatului ei
20 Nabal. Ea a încălecat pe un măgar, a pogorît muntele pe un
drum tufos, și iată că David și oamenii lui se pogorau în fața
21 ei, așa că i-a întîlnit. - David zisese: ,n zadar am păzit tot ce
are omul acesta în pustie, de nu s’a luat nimic din tot ce are,
22 căci mi-a întors rău pentru bine. Dumnezeu să pedepsească
pe robul său David cu toată asprimea, dacă voi mai lăsa să
rămînă pînă la lumina zilei pe cineva de parte bărbătească...
23 din tot ce este al lui Nabal!” Când a zărit Abigail pe David, s’a
dat jos repede de pe măgar, a căzut cu fața la pămînt înaintea
24 lui David, și s’a închinat pînă la pămînt. Apoi, aruncîndu-se

la picioarele lui, a zis: “Eu sînt de vină, domnul meu! ’ngăduie roabei tale să-ți vorbească la urechi, și ascultă cuvintele roabei tale. Să nu-și pună domnul meu mintea cu omul acela rău, cu 25 Nabal, căci, cum îi este numele, așa este și el; Nabal (Nebun) îi este numele, și este plin de nebunie. Și eu, roaba ta, n’am văzut pe oamenii trimeși de domnul meu. Acum, domnul 26 meu, viu este Domnul și viu este sufletul tău, că Domnul te-a oprit să verși sînge și să te ajuți cu mîna ta. Vrăjmașii tăi, cei ce vor răul domnului meu, să fie ca Nabal! Primește 27 darul acesta pe care-l aduce roaba ta domnului meu, și să se împartă oamenilor cari merg după domnul meu. Iartă, te 28 rog, vina roabei tale, căci Domnul va face domnului meu o casă trainică; iartă, căci domnul meu poartă războaiele Domnului, și niciodată nu va fi răutate... în tine. Dacă se va ridica 29 cineva care să te urmărească și să vrea să-ți ia viața, sufletul domnului meu va fi legat în mănunchiul celor vii la domnul, Dumnezeul tău, și să arunce cu praștia sufletul vrăjmașilor tăi. Cînd va face Domnul domnului meu tot binele pe care 30 ți l-a făgăduit, și te va pune mai mare peste Israel, atunci 31 nu va avea domnul meu nici muștrări de cuget și nici nu-l va durea inima că a vărsat sînge degeaba și că s’a răzbunat singur. Și cînd va face Domnul bine domnului meu, adu-ți aminte de roaba ta.” David a zis Abigailei: “Binecuvîntat să fie 32 Domnul, Dumnezeul lui Israel, care te-a trimis astăzi înaintea mea! Binecuvîntată să fie judecata ta, și binecuvîntată să fii 33 tu, că m’ai oprit în ziua aceasta să vărs sînge, și mi-ai oprit mîna! Dar viu este Domnul, Dumnezeul lui Israel, care m’a 34 oprit să-ți fac rău, că, dacă nu te-ai fi grăbit să vii înaintea mea, n’ar mai fi rămas nimic din ce este al lui Nabal, pînă la lumina zilei de mîne.” Și David a luat din mîna Abigailei 35 ce-i adusese, și i-a zis: “Suie-te în pace acasă; vezi, că ți-am ascultat glasul, și te-am primit bine.” Abigail a ajuns la 36 Nabal. Și tocmai el dădea în casa lui un ospăț ca un ospăț împărătesc; inima îi era veselă, și era beat mort. Ea nu i-a spus nimic, nimic, pînă la lumina zilei. Dar dimineța, 37 după ce trecuse beția lui Nabal, nevastă-sa i-a istorisit ce se întîmplase. Inima lui Nabal a primit o lovitură de moarte, și

38 s'a făcut ca o piatră. Cam după zece zile, Domnul a lovit pe
39 Nabal, și a murit. David a aflat că murise Nabal, și a zis:
"Binecuvîntat să fie Domnul, că mi-a apărât pricina în ocară
pe care mi-a făcut-o Nabal, și a împedecat pe robul său să
facă rău! Domnul a făcut ca răutatea lui Nabal să cadă asupra
capului lui." David a trimis vorba Abigailei că vrea s'o ia de
40 nevastă. Slujitorii lui David au ajuns la Abigail la Carmel,
și i-au vorbit așa: "David ne-a trimis la tine, ca să te ia de
41 nevastă." Ea s'a sculat, s'a aruncat cu fața la pămînt, și a zis:
"Iată, roaba ta se socotește ca o roabă, gata să spele picioarele
42 slujitorilor domnului meu." Și îndată Abigail a plecat, călare
pe un măgar, și însoțită de cinci fete; a mers după solii lui
43 David, și i-a fost nevastă. David luase și pe Ahinoam din
44 Izreel, și amîndouă au fost nevestele lui. Și Saul dăduse pe
fiică-sa Mical, nevasta lui David, lui Palti din Galim, fiul lui
Laiș.

26 Zifiții s'au dus la Saul la Ghibea, și au zis: "Iată că David
2 este ascuns pe dealul Hachila, în fața pustiei." Saul s'a sculat
și s'a pogorît în pustia Zif, cu trei mii de oameni aleși din
3 Israel, ca să caute pe David în pustia Zif. A tăbărît pe dealul
Hachila, în fața pustiei, lîngă drum. David era în pustie; și,
4 înțelegînd că Saul merge în urmărirea lui în pustie, a trimis
5 niște iscoade, și a aflat că în adevăr Saul venise. Atunci David
s'a sculat și a venit la locul unde tăbărîse Saul, și a văzut locul
unde era culcat Saul, cu Abner, fiul lui Ner, căpetenia oștirii
lui. Saul era culcat în cort în mijlocul taberii și poporul era
6 tăbărît în jurul lui. David a luat cuvîntul, și vorbind lui
Ahimelec, Hetitul, și lui Abișai, fiul Țeruiei și fratele lui Ioab,
a zis: "Cine vrea să se pogoare cu mine în tabără la Saul?"
7 Și Abișai a răspuns: "Eu, mă voi pogorî cu tine." David și
Abișai s'au dus noaptea la popor. Și iată că Saul era culcat
și dormea în cort în mijlocul taberii, și sulița lui era înfiptă în
pămînt la capul lui. Abner și poporul lui erau culcați în jurul
8 lui. Abișai a zis lui David: "Dumnezeu dă astăzi pe vrăjmașul
tău în minile tale; lasă-mă, te rog, să-l lovesc cu sulița mea,
și să-l pironesc dintr'o lovitură în pămînt, ca să n'am nevoie
9 să-i mai dau alta." Dar David a zis lui Abișai: "Nu-l omorî!

Căci cine ar putea pune mîna pe unsul Domnului și să rămînă nepedepsit?” Și David a zis: “Viu este Domnul, că numai 10
Domnul îl poate lovi; fie că-i va veni ziua să moară, fie că se
va pogori... într'un cîmp de bătaie și va peri. Să mă ferească 11
Domnul, să pun mîna pe unsul Domnului! Ia numai sulița
dela căpățiul lui, cu urciorul cu apă, și să plecăm.” David 12
a luat dar sulița și urciorul cu apă de la căpățiul lui Saul,
și au plecat. Nimeni nu i-a văzut, nici n'a băgat de seamă
nimic, și nimeni nu s'a deșteptat, căci Domnul îi cufundase
pe toți într'un somn adînc. David a trecut de cealaltă parte, 13
și a ajuns departe pe vîrfurile muntelui, la o mare depărtare
de tabără. Și a strigat poporului și lui Abner, fiul lui Ner: 14
“N'auzi tu, Abner?” Abner a răspuns: “Cine ești tu care
strigi către împăratul?” Și David a zis lui Abner: “Oare 15
nu ești tu bărbat? Și cine este ca tine în Israel? Pentruce
atunci n'ai păzit pe împărat, stăpînul tău? Căci cineva din
popor a venit să omoare pe împăratul, stăpînul tău. Ce ai 16
făcut tu nu este bine. Viu este Domnul, că sînteți vrednici
de moarte, căci n'ați vegheat asupra stăpînului vostru, asupra
unsului Domnului. Uită-te acum unde este sulița împăratului
și ulciorul de apă, cari erau la căpățiul lui.” Saul a cunoscut 17
glasul lui David, și a zis: “Glasul tău este, fiul meu David?” Și
David a răspuns: “Glasul meu, împărate, domnul meu!” Și 18
a zis: “Pentruce urmărește domnul meu pe robul său? Ce-am
făcut, și cu ce sînt vinovat? Să binevoiască acum împăratul, 19
domnul meu, să asculte cuvintele robului său: ,Dacă Domnul
este Cel ce te atîță împotriva mea, să primească mirosul unui
dar de mîncare dela noi; dar dacă oamenii te atîță, blestemați
să fie înaintea Domnului, fiindcă ei mă izgonesc azi ca să mă
deslipească de moștenirea... Domnului, zicîndu-mi: ,Du-te de
slujește unor dumnezei străini! Oh! să nu-mi cadă sîngele pe 20
pămînt departe de Fața Domnului! Căci împăratul lui Israel a
pornit să mă caute ca pe un purice, cum ar urmări o potîrniche
în munți.” Saul a zis: “Am păcătuit; întoarce-te, fiul meu 21
David, căci nu-ți voi mai face rău, fiindcă în ziua aceasta viața
mea a fost scumpă înaintea ta. Am lucrat ca un nebun, și
am făcut o mare greșală.” David a răspuns: “Iată sulița 22

23 împăratului; să vină unul din oamenii tăi s'o ia. Domnul va
răsplăti fiecăruia după dreptatea lui și după credincioșia lui:
căci Domnul te dăduse azi în mîinile mele, și eu n'am vrut
24 să pun mîna pe unsul Domnului. Și după cum azi viața ta
a avut un mare preț înaintea mea, tot așa și viața mea va
avea un mare preț înaintea Domnului, și El mă va izbăvi din
25 orice necaz.” Saul a zis lui David: “Fii binecuvîntat, fiul meu
David! Tu vei face lucruri mari și vei birui.” David și-a văzut
de drum, și Saul s'a întors acasă.

27 David și-a zis în sine: “Voi peri într'o zi ucis de mîna lui
Saul; nu este nimic mai bine pentru mine decît să fug în țara
Filistenilor, pentru ca Saul să înceteze să mă mai caute în
2 tot ținutul lui Israel; așa voi scăpa de mîna lui.” Și David
s'a sculat, el și cei șase sute de oameni cari erau împreună
cu el, și au trecut la Achiș, fiul lui Maoc, împăratul Gatului.
3 David și oamenii lui au rămas în Gat la Achiș; își aveau fiecare
familia lui, și David își avea cele două neveste: Ahinoam din
4 Izreel și Abigail din Carmel, nevasta lui Nabal. Saul, cînd a
5 aflat că David fugise la Gat, a încetat să-l mai caute. David
a zis lui Achiș: “Dacă am căpătat trecere înaintea ta, rogu-
te să mi se dea într'una din cetățile țării un loc unde să pot
locui; căci pentruce să locuiesc robul tău cu tine în cetatea
6 împărătească?” Și chiar în ziua aceea, Achiș i-a dat Țiclagul.
De aceea Țiclagul a fost al împăraților lui Iuda pînă în ziua de
7 azi. Timpul cît a locuit David în țara Filistenilor a fost de
8 un an și patru luni. David și oamenii lui se suiau și năvăleau
asupra Gheșuriților, Ghirziților și Amaleciților; căci neamurile
acestea locuiau din vremuri vechi în ținutul acela pînă la Șur și
9 pînă în țara Egiptului. David pustia ținutul acesta; nu lăsa cu
viață nici bărbat nici femeie, le lua oile, boii, măgarii, cămilele,
10 hainele, și apoi se întorcea și se ducea la Achiș. Achiș zicea:
“Unde ați năvălit azi?” Și David răspundea: “Spre miazăzi de
Iuda, spre miazăzi de Ierahmeeliți și spre miazăzi de Cheniți.”
11 David nu lăsa cu viață nici bărbat, nici femeie ca să vină la
Gat; “căci”, se gîndea el, ei “ar putea să vorbească împotriva
noastră și să zică: “Așa a făcut David.” Și acesta a fost felul
lui de purtare în tot timpul cît a locuit în țara Filistenilor.

Achiș se încredea în David, și zicea: “S’a făcut urît poporului 12
său Israel, și va rămînea în slujba mea pe vecie.”

Pe vremea aceea, Filistenii și-au strîns taberile și au făcut 28
o oștire ca să pornească cu război împotriva lui Israel. Achiș
a zis lui David: “Să știi că vei veni cu mine la oștire, tu și oa-
menii tăi.” David a răspuns lui Achiș: “Ei bine, vei vedea ce 2
va face robul tău.” Și Achiș a zis lui David: “De aceea te voi
pune păzitorul capului meu în tot timpul.” Samuel murise. 3
-Tot Israelul îl plînsese, și-l îngropaseră la Rama în cetatea
lui. Saul îndepărtase din țară pe cei ce chemau morții și pe cei
ce ghiceau. Filistenii s’au strîns, și au venit de au tăbărit la 4
Sunem: Saul a strîns pe tot Israelul și au tăbărit la Ghilboa.
La vederea taberii Filistenilor, Saul a fost cuprins de frică, și un 5
tremur puternic i-a apucat inima. Saul a întrebat pe Domnul 6
și Domnul nu i-a răspuns nici prin vise, nici prin Urim..., nici
prin prooroci. Atunci Saul a zis slujitorilor lui: “Căutați-mi 7
o femeie care să cheme morții, ca să mă duc s’o întreb.” Sluji-
torii lui i-au zis: “Iată că în En-Dor este o femeie care cheamă
morții.” Atunci Saul s’a schimbat, a luat alte haine, și a ple- 8
cat cu doi oameni. Au ajuns la femeia aceea noaptea. Saul i-a
zis: “Spune-mi viitorul chemînd un mort, și scoală-mi pe cine-
ți voi spune.” Femeia i-a răspuns: “Știi ce a făcut Saul, cum 9
a nimicit din țară pe ceice cheamă morții și pe ceice ghicesc
viitorul: pentruce dar întinzi o cursă vieții mele, ca să mă
omori?” Saul i-a jurat pe Domnul, și a zis: “Viu este Domnul, 10
că nu ți se va întîmpla niciun rău pentru aceasta.” Femeia 11
a zis: “Pe cine vrei să-ți scol?” Și el a răspuns: “Scoală-mi
pe Samuel.” Cînd a văzut femeia pe Samuel, a scos un țipăt 12
mare, și a zis lui Saul: “Pentruce m’ai înșelat? Tu ești Saul!”
’mpăratul i-a zis: “Nu te teme de nimic; dar ce vezi?” Fe- 13
meia a zis lui Saul: “Văd o ființă dumnezeiască sculîndu-se
din pămînt.” El i-a zis: “Cum e la chip?” Și ea a răspuns: 14
“Este un bătrîn care se scoală, și este învelit cu o mantie.”
Saul a înțeles că era Samuel, și s’a plecat cu fața la pămînt, și
s’a închinat. Samuel a zis lui Saul: “Pentruce m’ai turburat, 15
chemîndu-mă?” Saul a răspuns: “Sînt într’o mare strîmtoare:
Filistenii îmi fac război, și Dumnezeu S’a depărtat dela mine;

nu mi-a... răspuns nici prin prooroci, nici prin vise. Și te-
16 am chemat să-mi arăți ce să fac.” Samuel a zis: “Pentruce
mă întrebi pe mine cînd Domnul S’a depărtat de tine și S’a
17 făcut vrăjmașul tău? Domnul îți face așa cum îți vestisem
din partea Lui; Domnul a rupt împărăția din mîinile tale, și a
18 dat-o altuia, lui David. N’ai ascultat de glasul Domnului, și
n’ai făcut pe Amalec să simtă aprinderea mîiniei Lui: de aceea
19 îți face Domnul așa astăzi. Și chiar Domnul va da pe Israel
împreună cu tine în mîinile Filistenilor. Mîne, tu și fiii tăi, veți
20 fi împreună cu mine și Domnul va da tabăra lui Israel în mîinile
Filistenilor.” ’ndată Saul a căzut la pămînt cît era de lung, și
cuvintele lui Samuel l-au umplut de groază; nu mai avea nici o
21 putere, căci nu mîncase toată ziua și toată noaptea. Femeia
a venit la Saul, și, văzîndu-l foarte înspăimîntat, i-a zis: “Iată
că roaba ta ți-a ascultat glasul; mi-am pus viața în primejdie,
22 ascultînd de cuvintele pe care mi le-ai spus. Ascultă acum, și
tu, glasul roabei tale, și lăasă-mă să-ți dau o bucată de pîne, ca
23 să mănînci și să prinzi putere ca să pornești la drum.” Dar el
n’a vrut, și a zis: “Nu mănînc nimic!” Slujitorii lui și femeia
au stăruit de el pînă i-a ascultat. S’a sculat dela pămînt, și a
24 șezut pe pat. Femeia avea la ea un vițel gras, pe care l-a tăiat
25 în grabă; a luat făină, a frămîntat-o, și a copt azimi. Le-a
pus înaintea lui Saul și înaintea slujitorilor lui, și au mîncat.
Apoi s’au sculat și au plecat chiar în noaptea aceea.

29 Filistenii își strînseseră toate oștile la Afec, și Israel tăbărîse
2 la fîntîna lui Izreel. Domnii Filistenilor au înaintat cu sutele
și miile lor; și David și oamenii lui mergeau mai la coadă cu
3 Achiș. Domnii Filistenilor au zis: “Ce caută Evreii aceștia
aici?” Și Achiș a răspuns domnitorilor Filistenilor: “Acesta
este David, slujitorul lui Saul, împăratul lui Israel. De mult
este cu mine, și n’am găsit nici cel mai mic lucru de care să-l
4 învinuiesc, dela venirea lui și pînă în ziua de azi.” Dar dom-
nitorii Filistenilor s’au mîniat pe Achiș, și i-au zis: “Trimete
înapoi pe omul acesta, ca să se întoarcă în locul unde l-ai
așezat; să nu se pogoare cu noi pe cîmpul de bătaie, ca să nu
ne fie vrăjmaș în timpul luptei. Și cum ar putea să se facă
omul acesta plăcut stăpînului său, decît cu capetele oamenilor

noștri? Nu este acesta David pentru care cântau jucînd: „Saul și-a bătut miile lui, iar David zecile lui de mii?” Achiș a chemat pe David, și i-a zis: “Viu este Domnul că ești un om curat la suflet, și-mi place să te văd mergînd și venind cu mine în tabără, căci n’am găsit nimic rău în tine, dela venirea ta la mine pînă în ziua de azi; dar nu ești pe placul domnitorilor. întoarce-te dar și mergi în pace, ca să nu faci nimic neplăcut înaintea domnitorilor Filistenilor.” David a zis lui Achiș: “Dar ce am făcut, și cei ai găsit în robul tău, de cînd sînt la tine pînă în ziua de azi, ca să nu merg să lupt împotriva vrăjmașilor domnului meu, împăratul?” Achiș a răspuns lui David: “Știi că ești plăcut înaintea mea ca un înger al lui Dumnezeu; dar domnitorii Filistenilor au zis: “Să nu se suie cu noi la luptă.” Astfel, scoală-te dis de dimineată, tu și slujitorii stăpînului tău, cari au venit cu tine; sculați-vă dis de dimineată, și plecați de îndată ce se va lumina.” David și oamenii lui s’au sculat de noapte de tot, ca să plece dimineata, și să se întoarcă în țara Filistenilor. Și Filistenii s’au suit la Izreel.

Cînd a ajuns David cu oamenii lui a treia zi la Țiclag, Amaleciții năvăliseră în partea de miazăzi și în Țiclag. Ei nimiciseră și arseseră Țiclagul, după ce luaseră prinși pe femei și pe tot cei ce se aflau acolo, mici și mari. Nu omorîseră pe nimeni, dar luaseră totul și plecaseră. David și oamenii lui au ajuns în cetate, și iată că era arsă; și nevestele, fiii și fiicele lor, fuseseră luate prinse. Atunci David și poporul care era cu el au ridicat glasul, și au plîns pînă n’au mai putut plînge. Cele două neveste ale lui David: Ahinoam din Izreel, și Abigail din Carmel, nevasta lui Nabal, fuseseră luate și ele. David a fost în mare strîmtroare, căci poporul vorbea să-l ucidă cu pietre, pentru că toți erau amăriți în suflet, fiecare din pricina fiilor și fetelor lui. Dar David s’a îmbărbătat, sprijinindu-se pe Domnul, Dumnezeul lui. El a zis preotului Abiatar, fiul lui Ahimelec: “Adu-mi efodul!” Abiatar a adus efodul la David. Și David a întrebat pe Domnul: “Să urmăresc oastea aceasta? O voi ajunge?” Domnul i-a răspuns: “Urmărește-o, căci o vei ajunge și vei izbăvi totul.” Și David a pornit, el și cei șase

sute de oameni cari erau cu el. Au ajuns la pîrîul Besor, unde
10 s'au oprit cei ce rămîneau la coadă. David i-a urmărit mai de-
parte, cu patru sute de oameni; dar două sute de oameni s'au
11 oprit, fiind prea oboșiți ca să mai treacă pîrîul Besor. Pe cîmp
au dat peste un om Egiptean, pe care l-au adus la David. I-au
12 dat să mînînce pîne și să bea apă, și i-au mai dat și o legătură
de smochine și două legături de stafide. După ce a mîncat, i-au
venit iarăș puterile, căci nu mîncase și nu băuse apă de trei zile
13 și trei nopți. David i-a zis: "Al cui ești, și de unde ești?" El
a răspuns: "Sînt un băiat egiptean, în slujba unui Amalecit,
și de trei zile stăpînul meu m'a părăsit pentrucă eram bolnav.
14 Am năvălit în partea de miazăzi a Cheretiților, pe ținutul lui
Iuda și la miazăzi de Caleb, și am ars Țiclagul." David i-a
15 zis: "Vrei să mă duci la oastea aceasta?" Și el a zis: "Jură-mi
pe Numele lui Dumnezeu că nu mă vei omorî și nu mă vei da
pe mîna stăpînului meu, și te voi pogorî la oastea aceasta."
16 El i-a slujit astfel de călăuză. Și Amaleciții erau risipiți pe tot
ținutul, mîncînd, bînd și jucînd, de bucuria prăzii celei mari pe
17 care o luaseră din țara Filistenilor și din țara lui Iuda. David
i-a bătut din zorii zilei pînă a doua zi seara, și n'a scăpat nici-
unul din ei, afară de patru sute de tineri, cari au încălecat
18 pe cămile și au fugit. David a scăpat astfel tot ce luaseră
19 Amaleciții, și a scăpat și pe cele două neveste ale lui. Nu le-a
lipsit nimeni, dela mic pînă la mare, nici fiu, nici fiică, nici un
lucru din pradă, nimic din ce li se luase: David a adus înapoi
20 totul. Și David a luat toate oile și toți boii; și cei ce mîneau
turma aceasta și mergeau în fruntea ei, ziceau: "Aceasta este
21 prada lui David!" David a ajuns la cei două sute de oameni
cari fuseseră prea oboșiți ca să mai meargă după el și pe cari-i
lăsase la pîrîul Besor. Ei au ieșit înaintea lui David și înaintea
poporului care era cu el. David s'a apropiat de ei, și i-a în-
22 trebă de sănătate. Toți oamenii răi și de nimic dintre cei ce
merseseră cu David au luat cuvîntul și au zis: "Fiindcă n'au
venit cu noi, să nu le dăm nimic din pradă pe care am scăpat-
23 o, ci doar să-și ia fiecare nevasta și copiii, și să plece." Dar
David a zis: "Să nu faceți așa, fraților, cu ce ne-a dat Domnul;
căci El ne-a păzit și a dat în mînile noastre ceata care venise

împotriva noastră. Și cine v'ar asculta în privința aceasta? 24
 Partea trebuie să fie aceeaș atît pentru cel ce s'a pogorît pe
 cîmpul de bătaie cît și pentru cel ce a rămas la calabalîcuri;
 s'o împartă deopotrivă. Lucrul acesta a rămas de atunci și 25
 pînă în ziua de azi o lege și un obicei în Israel. Cînd s'a în- 26
 tors la Țiclag, David a trimes o parte din pradă bătrînilor lui
 Iuda, prietenilor săi, spunîndu-le aceste cuvinte: "Iată darul
 pe care vi-l fac din prada luată dela vrăjmașii Domnului!" A 27
 trimes celor din Betel, celor din Ramot dela miază zi, celor
 din Iatir, celor din Aroer, celor din Sifmot, celor din Ește- 28
 moa, celor din Racal, celor din cetățile Ierahmeeliților, celor 29
 din cetățile Cheniților, celor din Horma, celor din Cor-Așan, 30
 celor din Atac, celor din Hebron, și în toate locurile pe cari 31
 le străbătuse David cu oamenii lui.

Filistenii s'au luptat cu Israel, și bărbații lui Israel au luat- **31**
 o la fugă dinaintea Filistenilor, și au căzut uciși pe muntele
 Ghilboa. Filistenii au urmărit pe Saul și pe fiii lui, și au 2
 ucis pe Ionatan, Abinadab și Malchișua, fiii lui Saul. Saul a 3
 fost prins în toiul luptei; arcașii l-au ajuns și l-au rănit greu.
 Saul a zis atunci celui ce-i ducea armele: "Scoate-ți sabia, și 4
 străpunge-mă, ca nu cumva acești netăiați împrejur să vină
 să mă străpungă și să-și bată joc de mine." Cel ce-i ducea
 armele n'a voit, căci îi era teamă. Și Saul și-a luat sabia, și
 s'a aruncat în ea. Cel ce ducea armele lui Saul, văzîndu-l 5
 mort, s'a aruncat și el în sabia lui, și a murit împreună cu el.
 Astfel au perit în acelaș timp și în aceeaș zi, Saul și cei trei 6
 fii ei lui, cel ce-i purta armele, și toți oamenii lui. Cei din 7
 Israel, cari erau dincolo de vale și dincolo de Iordan, văzînd
 că oamenii lui Israel fugeau și să Saul și fiii lui muriseră, și-
 au părăsit cetățile și au luat-o și ei la fugă. Și Filistenii au
 venit și s'au așezat în ele. A doua zi, Filistenii au venit să 8
 desbrace pe cei morți, și au găsit pe Saul și pe cei trei fii ai lui
 căzuți pe muntele Ghilboa. Au tăiat capul lui Saul, și i-au 9
 luat armele. Apoi au trimes să dea de veste prin toată țara
 Filistenilor în casele idolilor lor și în popor. Au pus armele 10
 lui Saul în casa Astarteelor, și i-au atîrnat trupul pe zidurile
 Bet-Șanului. Cînd au auzit locuitorii Iabesului din Galaad 11

- 12 ce au făcut Filistenii lui Saul, toți vitejii s'au sculat, au mers
toată noaptea și au luat de pe zidurile Bet-Șanului trupul lui
Saul și trupurile fiilor lui. Apoi s'au întors la Iabes, unde le-au
13 ars; le-au luat oasele, și le-au îngropat subt stejarul din Iabes.
Și au postit șapte zile.

II SAMUEL

După moartea lui Saul, David, după ce bătuse pe Amale-1
ciți, se întorsese de două zile la Țiclăg. A treia zi, a 2
venit un om din tabăra lui Saul, cu hainele sfișiate și
cu capul presărat cu țărână. Când a ajuns în fața lui
David, s'a aruncat cu fața la pământ, și s'a închinat. David i- 3
a zis: "De unde vii?" Și el i-a răspuns: "Am scăpat din tabăra
lui Israel." David i-a zis: "Spune-mi ce s'a întâmplat?" Și el 4
a răspuns: "Poporul a fugit de pe cîmpul de bătaie, și un mare
număr de oameni au căzut și au perit; chiar și Saul și fiul său
Ionatan, au murit." David a zis tînărului care-i aducea aceste 5
vești: "De unde știi că Saul și fiul său Ionatan au murit?" Și 6
tînărul care-i aducea aceste vești, a răspuns: "Am venit din
întîmplare pe muntele Ghilboa; și Saul sta rezămat în sulița
lui, și carăle și călăreții erau aproape să-l ajungă. 'ntorcîndu- 7
se, m'a văzut și m'a chemat. Eu am zis: 'Iată-mă; Și el mi-a 8
zis: 'Cine ești? I-am răspuns: 'Eu sînt Amalecit.' Și a zis: 9
'Apropie-te dar, și omoară-mă; căci m'a apucat ameteala, mă-
car că sînt încă plin de viață.' M'am apropiat de el, și l-am 10
omorît, știind bine că n'avea să mai rămînă cu viață în urma
înfrîngerii. Am luat cununa împărătească de pe capul lui și
brățara pe care o avea la braț, și le-am adus aici domnului
meu." David și-a apucat hainele și le-a sfișiat, și toți oa- 11
menii cari erau lîngă el au făcut acelaș lucru. Au jălit, au 12
plîns și au postit pînă seara, de durere pentru Saul, pentru
fiul său Ionatan, pentru poporul Domnului, fiindcă fuseseră
tăiați cu sabia. David a zis tînărului care-i adusese aceste 13
vești: "De unde ești?" Și el a răspuns: "Sînt fiul unui străin,
unui Amalecit." David i-a zis: "Cum nu ți-a fost frică să pui 14
mîna... pe unsul Domnului și să-l omori?" Și David a chemat 15
pe unul din oamenii lui, și a zis: "Apropie-te, și omoară-l!"
Omul acela a lovit pe Amalecit, care a murit. Și David i-a 16
zis: "Sîngele tău să cadă asupra capului tău, căci gura ta a

mărturisit împotriva ta, fiindcă ai zis: „Am omorât pe unsul
17 Domnului!” Iată cîntarea de jale pe care a alcătuit-o David
18 pentru Saul și fiul său Ionatan, și pe care a poruncit s’o învețe
copiii lui Iuda. Este numită cîntarea arcului și se află scrisă
19 în Cartea Dreptului. “Fala ta, Israele, zace ucisă pe dealurile
20 tale! Cum au căzut vitejii! Nu spuneți lucrul acesta în Gat,
nu răspîndiți vestea aceasta în ulițele Ascalonului, ca să nu se
bucure fetele Filistenilor, ca să nu se laude fetelor celor netăi-
21 ați... împrejur. Munți din Ghilboa! Nici rouă, nici ploaie
să nu cadă pe voi! Să nu fie pe voi nici cîmpii cari să dea
pîrgă pentru darurile de mîncare! Căci acolo au fost aruncate
scuturile vitejilor, scutul lui Saul, ca și cînd n’ar fi fost uns...
22 cu untdelemn. Dela sîngele celor răniți, dela grăsimea celor
mai voinici, arcul lui Ionatan nu da înapoi niciodată, și sabia
23 lui Saul nu se învîrtea niciodată în vînt. Saul și Ionatan, cari
s’au plăcut și s’au iubit în timpul vieții lor, n’au fost despărțiți
nici la moarte; erau mai ușori decît vulturii, mai tari decît leii.
24 Fiicele lui Israel! plîngeți pe Saul, care vă îmbrăca în stacojiu
și alte podoabe, care vă punea găteli de aur pe hainele voastre!
25 Cum au căzut vitejii în mijlocul luptei! Cum a murit Ionatan
26 pe dealurile tale! Mă doare după tine, frate Ionatane! Tu erai
plăcerea mea; dragostea ta pentru mine era minunată: mai pe
27 sus de dragostea femeiască. Cum au căzut vitejii! Cum li
s’au perdut armele!”

2 După aceea, David a întrebat pe Domnul: “Să mă sui în
vreuna din cetățile lui Iuda?” Domnul i-a răspuns: “Suie-te”.
David a zis: “Unde să mă sui?” Și Domnul a răspuns: “La
2 Hebron”. David s’a suit acolo, cu cele două neveste ale sale:
Ahinoam din Izreel, și Abigail din Carmel, nevasta lui Nabal.
3 David a luat cu el și pe oamenii cari erau la el, pe fiecare
4 cu casa lui; și au locuit în cetățile Hebronului. Bărbații lui
Iuda au venit, și au uns acolo pe David ca împărat peste casa
lui Iuda. Au dat de știre lui David că oamenii din Iabesul
5 Galaadului au îngropat pe Saul. David a trimis niște soli
oamenilor din Iabesul Galaadului, să le spună: “Bindecuvîntați
să fiți de Domnul, fiindcă ați arătat astfel bunăvoință față
6 de Saul, stăpînul vostru, și l-ați îngropat! Și acum, Domnul

să vă arate bunătate și credincioșie! Vă voi face și eu bine, 7
pentrucă v'ați purtat astfel. Să vi se întărească minile, și fiți 7
viteji; căci stăpînul vostru Saul a murit, și pe mine m'a uns
casa lui Iuda împărat peste ea". 'nsă Abner, fiul lui Ner, 8
căpetenia oștirii lui Saul, a luat pe Iș-Boșet, fiul lui Saul, și
l-a trecut la Mahanaim. L-a pus împărat peste Galaad, peste 9
Gheșuriți, peste Izreel, peste Efraim, peste Benjamin, peste
tot Israelul. Iș-Boșet, fiul lui Saul, era în vîrstă de patruzeci 10
de ani, cînd s'a făcut împărat al lui Israel, și a domnit doi
ani. Numai casa lui Iuda a rămas lipită de David. Timpul 11
cît a domnit David la Hebron peste casa lui Iuda a fost de
șapte ani și șase luni. Abner, fiul lui Ner, și oamenii lui 12
Iș-Boșet, fiul lui Saul, au ieșit din Mahanaim ca să meargă
asupra Gabaonului. Ioab, fiul Țeruei, și oamenii lui David, 13
au pornit și ei. S'au întîlnit la iazul din Gabaon, și s'au oprit
unii dincoace de iaz, și ceilalți dincolo. Abner a zis lui Ioab: 14
"Să se scoale tinerii aceștia, și să se bată înaintea noastră!"
Ioab a răspuns: "Să se scoale!" S'au sculat și au înaintat în 15
acelaș număr, doisprezece din Benjamin, pentru Iș-Boșet, fiul
lui Saul; și doisprezece inși ai lui David. Fiecare, apucînd pe 16
protivnicul lui de cap, i-a împlîntat sabia în coastă, și au căzut
toți deodată. Și locul acela de lîngă Gabaon, s'a numit Helcat-
Hațurim (Locul Săbiilor). 'n ziua aceea a fost o luptă foarte 17
aprigă, în care Abner și bărbații lui Israel au fost bătuiți de
oamenii lui David. Acolo se aflau cei trei fii ai Țeruei: Ioab, 18
Abișai și Asael. Asael era iute de picioare, ca... o căprioară de
cîmp: el a urmărit pe Abner, fără să se abată la dreapta sau 19
la stînga. Abner s'a uitat înapoi, și a zis: "Tu ești Asael?" Și
el a răspuns: "Eu". Abner i-a zis: "Abate-te la dreapta sau 21
la stînga, pune mîna pe unul din tinerii aceștia, și ia-i armele."
Dar Asael n'a vrut să se abată dindărătul lui. Abner a zis 22
iarăș lui Asael: "Abate-te dinapoia mea; pentruce să te lovesc
și să te trîntesc la pămînt? Cum voi ridica apoi fața înaintea
fratelui tău Ioab?" Și Asael n'a vrut să se abată. Atunci 23
Abner l-a lovit în pîntece cu capătul de jos al suliței, și sulița
a ieșit pe dinapoi. A căzut și a murit pe loc. Toți cei ce
ajungeau în locul unde căzuse Asael mort, se opreau, Ioab și 24

Abișai au urmărit pe Abner. Și la asfințitul soarelui, au ajuns la coasta Ama, care este în dreptul Ghiahului, pe drumul care
25 duce în pustia Gabaonului. Fiii lui Benjamin s'au adunat în urma lui Abner, au făcut o ceată, și s'au oprit pe vârful
26 unui deal. Abner a chemat pe Ioab, și a zis: "Oare mereu are să sfîșie sabia? Nu știi că la sfîrșit va fi amar? Pînă cînd vei pregeta să spui poporului să nu mai urmărească pe
27 frații lui?" Ioab a răspuns: "Viu este Dumnezeu că, dacă n'ai fi vorbit, poporul n'ar fi încetat pînă mîne dimineată să urmărească pe frații lui." Și Ioab a sunat din trîmbiță, și tot
28 poporul s'a oprit; n'au mai urmărit pe Israel și nici nu s'au mai bătut. Abner și oamenii lui au mers toată noaptea în cîmpie; au trecut Iordanul, au străbătut în întregime Bitronul, și au
29 ajuns la Mahanaim. Ioab s'a întors dela urmărirea lui Abner, și a adunat tot poporul: lipseau nouăsprezece inși din oamenii
30 lui David și Asael. Dar oamenii lui David omorîseră treisute șasezeci de inși din bărbații lui Benjamin și ai lui Abner. Au luat pe Asael, și l-au îngropat în mormîntul tatălui său la Betleem. Ioab și oamenii lui au mers toată noaptea, și li s'au revărsat zorile în Hebron.

3 Războiul a ținut mult între casa lui Saul și casa lui David.
2 David era tot mai tare, și casa lui Saul mergea slăbind. Lui David i s'au născut fii la Hebron. 'ntîiul lui născut a fost
3 Amnon, din Ahinoam din Izreel; al doilea, Chileab, din Abigail din Carmel, nevasta lui Nabal; al treilea, Absalom, fiul
4 Maachei, fata lui Talmai, împăratul Gheșurului; al patrulea,
5 Adonia, fiul Hagitei; al cincilea, Șefatia, fiul Abitalei; și al șaselea, Itream, din Egla, nevasta lui David. Aceștia i s'au
6 născut lui David la Hebron. 'n timpul războiului dintre casa lui Saul și casa lui David, Abner a ținut cu tărie la casa lui Saul.
7 Dar Saul avusese o țiitoare, numită Rițpa, fata lui Aii. Și Iș-Boșet a zis lui Abner: "Pentru ce ai intrat la țiitoarea tatălui
8 meu?" Abner s'a mîniat foarte rău de cuvintele lui Iș-Boșet, și a răspuns: "Oare cap de cîine sînt eu, și țin cu Iuda? Eu dau astăzi dovadă de bunăvoință față de casa tatălui tău Saul, față de frații și prietenii lui, nu te-am dat în mîinile lui David, și astăzi îmi bagi vină pentru un păcat făcut cu femeia aceasta?"

Dumnezeu să pedepsească cu toată asprimea pe Abner, dacă 9
nu voi face cum a jurat Domnul lui David, cînd i-a spus că 10
împărația va fi luată dela casa lui Saul, și că scaunul de domnie
al lui David va fi ridicat peste Israel și peste Iuda, dela Dan
pînă la Beer-Șeba”. Iș-Boșet n’a îndrăznit să mai răspundă 11
o vorbă lui Abner, pentru că se temea de el. Abner a trimis 12
soli la David, să-i spună din partea lui: “A cui este țara? Fă
legămînt cu mine, și mîna mea te va ajuta să întorci la tine
pe tot Israelul”. El a răspuns: “Bine! voi face legămînt cu 13
tine, dar îți cer un lucru: să nu-mi vezi fața decît dacă-mi vei
aduce mai întîi pe Mical, fata lui Saul cînd vei veni la mine”.
Și David a trimis soli lui Iș-Boșet, fiul lui Saul, să-i spună: 14
“Dă-mi pe nevastă-mea Mical, cu care m’am logodit pentru o
sută de prepuțuri dela Filistenii”. Iș-Boșet a trimis s’o ia dela 15
bărbatul ei Paltiel, fiul lui Laiș. Și bărbatul ei a mers după 16
ea plîngînd pînă la Bahurim. Atunci Abner i-a zis: “Pleacă, și
întoarce-te!” Și el s’a întors. Abner a stat de vorbă cu bătrîni 17
lui Israel, și le-a zis: “Odinioară voi doreți să aveți împărat
pe David; puneți-l acum, căci Domnul a zis despre el: ,Prin 18
robul Meu David voi izbăvi pe poporul Meu Israel din mîna
Filistenilor și din mîna tuturor vrăjmașilor lui.” Abner a vor- 19
bit și lui Benjamin, și s’a dus să spună în auzul lui David la
Hebron ce hotărîse Israel și toată casa lui Benjamin. A ajuns 20
la David în Hebron, însoțit de douăzeci de oameni; și David
a dat un ospăț în cinstea lui Abner și acelor cari erau cu el.
Abner a zis lui David: “Mă voi scula, și voi pleca să strîng tot 21
Israelul la domnul meu împăratul, ca să facă legămînt cu tine,
și să domnești în totul după dorința ta”. David a dat drumul
lui Abner, care a plecat în pace. Ioab și oamenii lui David 22
s’au întors dela urmărirea unei cete, și au adus cu ei o mare
pradă. Abner nu mai era la David în Hebron, căci David îi
dăduse drumul, și plecase în pace. Cînd a venit Ioab cu toată 23
ceata lui, i s’a spus: “Abner, fiul lui Ner, a venit la împărat,
care i-a dat drumul, și s’a dus în pace”. Ioab s’a dus la îm- 24
părat, și a zis: “Ce ai făcut? Abner a venit la tine; pentru ce
i-ai dat drumul și l-ai lăsat să plece? Tu cunoști pe Abner, 25
fiul lui Ner! A venit să te înșele, ca să-ți pîndească pașii, și să

26 știe tot ce faci.” Și Ioab, după ce a plecat dela David, a trimes
pe urmele lui Abner niște soli cari l-au adus înapoi dela fîntîna
27 fără apă Sira: David nu știa nimic. Cînd s’a întors Abner la
Hebron, Ioab l-a tras deoparte în mijlocul porții, ca să-i vorbească
în taină, și l-a lovit acolo în pîntece și l-a omorît, ca să
28 răzbune moartea fratelui său Asael.... David a aflat apoi, și
a zis: “Nevinovat sînt eu și împărăția mea pe vecie, înaintea
29 Domnului, de sîngele lui Abner, fiul lui Ner. Sîngele acesta
să cadă asupra lui Ioab și asupra întregii case a tatălui său!
Totdeauna să fie în casa lui Ioab cineva, atins de o scurgere
de sămînță sau de lepră, sau care să se razime în cîrjă, sau să
30 cadă ucis de sabie, sau să ducă lipsă de pîne!” Astfel Ioab și
fratele său Abişai, au omorît pe Abner, pentru că omorîse pe
31 fratele lor Asael în lupta dela Gabaon. David a zis lui Ioab și
întregului popor care era cu el: “Rupeți-vă hainele, încingeți-
vă cu saci, și bocîți-vă înaintea lui Abner!” Și împăratul David
32 mergea în urma sicriului. Au îngropat pe Abner la Hebron.
’mpăratul a ridicat glasul, și a plîns la mormîntul lui Abner,
33 și tot poporul plîngea. ’mpăratul a făcut următoarea cîntare
de jale pentru Abner, și a zis: “Să moară Abner cum moare
34 un mișel? N’aveai nici mînile legate, Nici picioarele puse în
lanțuri Ai căzut cum cade cineva înaintea celor răi!” Și tot
35 poporul a plîns și mai mult după Abner. Tot poporul s’a
apropiat de David ca să-l facă să mănînce ceva, cît era încă
ziuă; dar David a jurat, zicînd: “Să mă pedepsească Dumnezeu
cu toată asprimea, dacă voi gusta pîne sau alt ceva înainte de...
36 apusul soarelui!” Lucrul acesta a fost cunoscut și plăcut la
37 tot poporul; toți au găsit că era bine ce făcuse împăratul. Tot
poporul și tot Israelul au înțeles în ziua aceea că Abner, fiul
38 lui Ner, nu fusese ucis din porunca împăratului. ’mpăratul
a zis slujitorilor săi: “Nu știți că o căpetenie, un om mare, a
39 căzut astăzi în Israel? Eu sînt încă slab, măcar că am primit
ungerea împărătească; și oamenii aceștia, fiii Țeruei, sînt prea
puternici pentru mine. Domnul să răsplătească după răutatea
lui celui ce a făcut răul!”

4 Cînd a auzit fiul lui Saul că Abner a murit la Hebron, mînile
2 i-au rămas fără putere, și tot Israelul s’a spăimîntat. Fiul lui

Saul avea doi capi peste cetele de război, dintre cari unul se numea Baana iar altul Recab; erau fiii lui Rimon din Beerot, dintre fiii lui Benjamin. -Căci Beerot era privit ca făcînd parte din Benjamin, și Beerotiții fugiseră la Ghitaim, unde au locuit 3 pînă în ziua de azi. Ionatan, fiul lui Saul, avea un fiu olog 4 de picioare, și în vîrstă de cinci ani, cînd a venit din Izreel vestea morții lui Saul și a lui Ionatan; doica lui l-a luat și a fugit, și fiindcă se grăbea să fugă, a căzut și a rămas olog; numele lui era Mefiboșet. Și fiii lui Rimon din Beerot, Recab 5 și Baana, s’au dus în timpul zădufului zilei în casa lui Iș-Boșet, care își făcea somnul de amează. Au pătruns pînă în mijlocul 6 casei, dîndu-se drept negustori de grîu, și l-au lovit în pîntece; apoi Recab și Baana, fratele său, au scăpat. Au intrat în 7 casă, pe cînd el era culcat pe pat în odaia lui de dormit, l-au lovit, l-au omorît, și i-au tăiat capul. I-au luat capul, și au mers toată noaptea prin cîmpie. Au adus capul lui Iș-Boșet 8 la David în Hebron, și au zis împăratului: “Iată capul lui Iș-Boșet, fiul lui Saul, vrăjmașul tău, care voia să-ți ia viața; Domnul răzbună azi pe împărat, domnul meu, împotriva lui Saul și împotriva neamului lui.” David a răspuns lui Recab 9 și lui Baana, fratele său, fiii lui Rimon din Beerot: “Viu este Domnul care m’a izbăvit din orice primejdie, că pe cel ce a 10 venit să-mi spună: ‘Iată, Saul a murit’, și care credea că-mi aduce o veste bună, l-am prins și l-am omorît la Țiclag, ca să-l răsplătesc pentru știrea lui; și cînd niște răi au ucis pe un om 11 nevinovat în casa lui și în patul lui, cu cît mai mult îi voi cere sîngele din mîinile voastre și vă voi nimici de pe pămînt.” Și 12 David a poruncit oamenilor lui să-i omoare; le-au tăiat mîinile și picioarele, și i-au spînzurat la marginea iazului din Hebron. Au luat apoi capul lui Iș-Boșet, și l-au îngropat în mormîntul lui Abner la Hebron.

Toate semințiile lui Israel au venit la David, în Hebron, 5 și au zis: “Iată că noi sîntem os din oasele tale și carne din carnea ta. Chiar odinioară, cînd Saul era împăratul nostru, 2 tu povățuiai și strîngeai pe Israel. Domnul ți-a zis: ‘Tu vei paște pe poporul Meu Israel, și vei fi căpetenia lui Israel.’” Astfel toți bătrînii lui Israel au venit la împărat în Hebron, și 3

împăratul David a făcut legământ cu ei la Hebron, înaintea...
4 Domnului. Și au uns pe David împărat peste Israel. David
era în vîrstă de treizeci de ani cînd s'a făcut împărat, și a dom-
5 nit patruzeci de ani. La Hebron a domnit peste Iuda șapte
ani și șase luni, și la Ierusalim a domnit treizeci și trei de ani
6 peste tot Israelul și Iuda. 'mpăratul a mers cu oamenii lui
asupra Ierusalimului împotriva Iebusiților, locuitorii țării. Ei
au zis lui David: "Să nu intri aici, căci și orbii și ologii ți se vor
7 împotrivi! prin aceasta voiau să spună că David nu va intra cu
niciun chip aici. Dar David a pus mîna pe cetățuia Sionului:
8 aceasta este cetatea lui David. David zisese în ziua aceea:
,Oricine va bate pe Iebusiți, să arunce în canal pe șchiopii și
pe orbii aceia cari sînt vrăjmașii lui David'... -De aceea se zice:
9 "Orbul și șchiopul să nu intre în casa Domnului." David s'a
așezat în cetățuie, pe care a numit-o cetatea lui David. A fă-
cut întărituri de jur împrejur, în afară și înlăuntrul lui Milo
10 (Cetățuie). David ajungea tot mai mare, și Domnul, Dum-
nezeul oștirilor, era cu el. Hiram, împăratul Tirului, a trimes
11 soli lui David, și lemn de cedru și tîmplari și cioplitori de pi-
atră, cari au zidit o casă lui David. David a cunoscut că
12 domnul îl întărea ca împărat al lui Israel, și că-i ridica îm-
părația din pricina poporului Său Israel. David și-a mai luat
13 țiiitoare și neveste din Ierusalim, după ce a venit din Hebron,
și i s'au născut iarăș fii și fiice. Iată numele celor ce i s'au
14 născut la Ierusalim: Șamua, Șobab, Natan, Solomon, Ibhar,
15 Elișua, Nefeg, Iafia, Elișama, Eliada, și Elifelet. Filistenii
16, 17 au aflat că David fusese uns împărat peste Israel, și s'au suit
toți să-l caute. David, căruia i s'a dat de știre, s'a pogorît în
18 cetățuie. Filistenii au venit, și s'au răspîndit în valea Refaim.
19 David a întrebat pe Domnul: "Să mă sui împotriva Filisten-
nilor? 'i vei da în mînile mele?" Și Domnul a zis lui David:
20 "Suie-te, căci voi da pe Filistenii în mînile tale." David a
venit la Baal-Perățim, unde i-a bătut. Apoi a zis: "Domnul
a risipit pe vrăjmașii mei dinaintea mea, ca niște ape cari se
rup." De aceea s'a dat locului aceluia numele Baal-Perățim
21 (Șesul rupturii). Ei și-au lăsat idolii acolo și David și oamenii
22 lui i-au luat. Filistenii s'au suit din nou, și s'au răspîndit în

valea Refaim. David a întrebat pe Domnul. Și Domnul a zis: 23
“Să nu te sui; ci ia-i pe la spate, și mergi asupra lor în drep-
tul duzilor. Când vei auzi un vuiet de pași în vîrfurile duzilor, 24
atunci să te grăbești, căci Domnul merge înaintea ta ca să bată
oștirea Filistenilor.” David a făcut cum îi poruncise Domnul, 25
și a bătut pe Filistenii dela Gheba pînă la Ghezer.

David a strîns iarăș pe toți aleșii lui Israel, în număr de **6**
treizeci de mii de oameni. Și David, cu tot poporul care era 2
cu el, a pornit dela Baale-Iuda, ca să suie de acolo chivotul
lui Dumnezeu, înaintea căruia este chemat Numele Domnului
oștirilor, care stă între Heruvimi deasupra chivotului. Au pus 3
chivotul lui Dumnezeu într'un car nou, și l-au ridicat din casa
lui Abinadab, de pe deal; Uza și Ahio, fiul lui Abinadab, cîr-
muiau carul cel nou. L-au luat dar din casa lui Abinadab de 4
pe deal; Uza mergea alături de chivotul lui Dumnezeu, și Ahio
mergea înaintea chivotului. David și toată casa lui Israel cîn- 5
tau înaintea Domnului cu tot felul de instrumente de lemn de
chiparos, cu arfe, cu lăute, cu timpane, cu fluere și cu țimbale.
Cînd au ajuns la aria lui Nacon, Uza a întins mîna spre chivotul 6
lui Dumnezeu și l-a apucat, pentrucă erau să-l răstoarne boii.
Domnul S'a aprins de mînie împotriva lui Uza, și Dumnezeu 7
l-a lovit pe loc pentru păcatul lui, și a murit acolo lîngă chivo-
tul lui Dumnezeu. David s'a întristat că Dumnezeu lovise pe 8
Uza cu o astfel de pedeapsă, rupîndu-l pe loc. Și locul acesta
a fost numit pînă în ziua de azi Peret-Uza (Ruperea lui Uza).
David s'a temut de Domnul în ziua aceea, și a zis: “Cum să 9
între chivotul Domnului la mine?” N'a vrut să aducă chivo- 10
tul Domnului la el în cetatea lui David, și l-a dus în casa lui
Obed-Edom din Gat. Chivotul Domnului a rămas trei luni 11
în casa lui Obed-Edom din Gat, și Domnul a binecuvîntat pe
Obed-Edom și toată casa lui. Au venit și au spus împărat- 12
ului David: “Domnul a binecuvîntat casa lui Obed-Edom și
tot ce avea, din pricina chivotului lui Dumnezeu.” Atunci
David a pornit, și a suit chivotul lui Dumnezeu din casa lui
Obed-Edom în cetatea lui David, în mijlocul veseliei. Cînd 13
ceice duceau chivotul Domnului au făcut șase pași, au jertfit
un bou și un vițel gras. David juca din răputeri înaintea 14

15 Domnului, și era încins cu efodul de in subțire. Astfel au suit
David și toată casa lui Israel chivotul Domnului, în strigăte
16 de bucurie și în sunet de trâmbițe. Pe când chivotul Domnu-
lui intra în cetatea lui David, Mical, fata lui Saul, se uita pe
fereastră; și, văzînd pe împăratul David sărînd și jucînd înain-
17 tea Domnului, l-a disprețuit în inima ei. După ce au adus
chivotul Domnului, l-au pus la locul lui în mijlocul cortului pe
care-l ridicase David pentru chivot; și David a adus... înain-
18 tea Domnului arderi de tot și jertfe de mulțămire. Cînd a
isprăvit David de adus arderile de tot și jertfele de mulțămire,
19 a binecuvîntat poporul în Numele Domnului oștirilor. Apoi
a împărțit la tot poporul, la toată mulțimea lui Israel, bărbați
și femei, fiecăruia cîte o pîne, o bucată de carne și o turtă de
20 stafide. Și tot poporul a plecat, fiecare la casa lui. David s'a
întors să-și binecuvinteze casa. Mical, fata lui Saul, i-a ieșit
înainte, și a zis: "Cu cîtă cinste s'a purtat azi împăratul lui
Israel descoperindu-se înaintea slujnicelor supușilor lui, cum
21 s'ar descoperi un om... de nimic!" David a răspuns Micalei:
"naintea Domnului, care m'a ales mai pe sus de tatăl tău și de
toată casa lui, ca să mă pună căpetenie peste poporul Dom-
22 nului, peste Israel, înaintea Domnului am jucat. Vreau să mă
arăt și mai de nimic de cît de data asta, și să mă înjosesc în
ochii mei; totuș voi fi în cinste la slujnicele de cari vorbești."
23 Și Mical, fata lui Saul, n'a avut copii pînă în ziua morții ei.

7 Cînd a locuit împăratul în casa lui, și cînd i-a dat odihnă
Domnul, dupăce l-a izbăvit de toți vrăjmașii cari-l înconju-
2 rau, a zis proorocului Natan: "Iată! Eu locuiesc într'o casă
de cedru, și chivotul lui Dumnezeu locuiește într'un... cort."
3 Natan a răspuns împăratului: "Du-te și fă tot ce ai în inimă,
4 căci Domnul este cu tine." 'n noaptea următoare, cuvîntul
5 Domnului a vorbit lui Natan: "Du-te și spune robului meu
David: ,Așa vorbește Domnul: ,Oare tu 'mi vei zidi o casă ca
6 să locuiesc în ea? Dar Eu n'am locuit într'o casă, din ziua
cînd am scos pe copiii lui Israel din Egipt pînă în ziua aceasta;
7 ci am călătorit într'un cort drept locuință. Pretutindeni pe
unde am mers cu toți copiii lui Israel, am spus Eu oare vreo
vorbă vreunora din semînțiile lui Israel, căreia îi poruncisem să

pască pe poporul Meu Israel, zicînd: „Pentru ce nu-Mi zidiți o casă de cedru. Acum să spui robului Meu David: „Așa vorbește Domnul oștirilor: „Te-am luat dela pășune, dela oi, ca să fii căpetenie peste poporul Meu, peste Israel; am fost cu tine pretutindeni pe unde ai mers, am nimicit pe toți vrăjmașii tăi dinaintea ta, și ți-am făcut numele mare... ca numele celor mari de pe pămînt; am dat un loc poporului Meu, lui Israel, și l-am sădit ca să locuiască în el, și să nu mai fie turburat, ca să nu-l mai apese cei răi ca mai înainte. și ca pe vremea cînd pusesem judecători peste poporul Meu Israel. Ți-am dat odihnă izbăvindu-te de toți vrăjmașii tăi. Și Domnul îți vestește că-ți... va zidi o casă. Cînd ți se vor împlini zilele și vei fi culcat cu părinții tăi, Eu îți voi ridica... un urmaș după tine, care va ieși din trupul tău, și-i voi întări împărăția. El va zidi Numelui Meu o casă, și voi întări pe vecie scaunul de domnie al împărăției lui. Eu îi voi fi Tată și el 'mi va fi fiu. Dacă va face răul, îl voi pedepsi cu o nuia omenească și cu lovituri omenești; dar harul Meu nu se va depărta dela el, cum l-am depărtat dela Saul, pe care l-am îndepărtat dinaintea ta. Ci casa ta și împărăția ta vor dăinui vecinic înaintea Mea, și scaunul tău de domnie va fi întărit pe vecie.” Natan a spus lui David toate aceste cuvinte și toată vedenia aceasta. Și împăratul David s'a dus și s'a înfățișat înaintea Domnului, și a zis: “Cine sînt eu, Doamne Dumnezeu, și ce este casa mea, de m'ai făcut să ajung unde sînt? Și încă atît este puțin înaintea Ta, Doamne Tu vorbești despre casa robului Tău și în viitor. Și binevoiești să înveți pe un om cu privire la aceste lucruri, Doamne Dumnezeu! Ce Ți-ar putea spune David mai mult? Tu cunoști pe robul Tău, Doamne Dumnezeu! După cuvîntul Tău, și după inima Ta, Tu ai făcut toate aceste lucruri mari, ca să le descoperi robului Tău! Ce mare ești Tu, Doamne Dumnezeu! Căci nimeni nu este ca Tine, și nu este alt Dumnezeu afară de Tine, după tot ce am auzit cu urechile noastre. Este oare pe pămînt un singur neam care să fie ca poporul Tău, ca Israel, pe care a venit să-l răscumpere Dumnezeu, ca să facă din el poporul Lui, ca să-și facă un Nume și ca să facă pentru el, pentru țara Ta, minuni și semne, iz-

gonind dinaintea poporului Tău, pe care l-ai răscumpărat din
24 Egipt, neamuri și pe dumnezeii lor? Tu ai întărit pe poporul
Tău Israel, ca să fie poporul Tău pe vecie; și Tu, Doamne, Te-
25 ai făcut Dumnezeuul lui. Acum, Doamne Dumnezeule, fă să
rămînă în veci cuvîntul pe care l-ai rostit asupra robului Tău
26 și asupra casei lui, și lucrează după cuvîntul Tău. Slăvit să
fie Numele Tău pe vecie, și să se zică: ‚Domnul oștirilor este
Dumnezeul lui Israel‘. Și casa robului Tău David, să rămînă
27 înaintea Ta! Căci Tu însuși, Doamne al oștirilor, Dumnezeuul
lui Israel, Te-ai descoperit robului Tău, zicînd: ‚Eu îți voi întemeia
o casă! De aceea a îndrăznit robul Tău să-Ți facă această
28 rugăciune. Acum, Doamne Dumnezeule, Tu ești Dumnezeu,
și cuvintele Tale sînt adevăr, și Tu ai vestit harul acesta robului
29 Tău. Binecuvîntează dar casa robului Tău, ca să dănuiască
pe vecie înaintea Ta! Căci Tu, Doamne Dumnezeule, ai vorbit,
și, prin binecuvîntarea Ta, casa robului Tău va fi binecuvîntată
pe vecie”.

8 După aceea, David a bătut pe Filistenii și i-a smerit, și
2 a luat din mîna Filistenilor cîrmuirea capitalei lor. A bătut
pe Moabiți, și i-a măsurat cu o frînghie, punîndu-i să se
culce la pămînt; a măsurat două frînghii ca să-i omoare, și o
frînghie plină, ca să-i lase vii. Și Moabiții au fost supuși lui
3 David, și i-au plătit... un bir. David a bătut pe Hadadezer,
fiul lui Rehob, împăratul din Țoba, cînd s'a dus să-și așeze
4 iarăș stăpînirea peste rîul Eufrat. David i-a luat o mie șapte
sute de călăreți și douăzeci de mii de pedestri; a tăiat vinele
cailor de trăsură și n'a păstrat cai decît pentru o sută de cară.
5 Sirienii din Damasc au venit în ajutorul lui Hadadezer, împăratul
din Țoba, și David a ucis douăzeci și două de mii de
6 Sirieni. David a pus strajă în Siria Damascului. Și Sirienii au
fost supuși lui David, și i-au plătit un bir. Domnul ocrotea pe
7 David ori unde se ducea. Și David a luat scuturile de aur, pe
cari le aveau slujitorii lui Hadadezer, și le-a adus la Ierusalim.
8 Împăratul David a mai luat multă aramă din Betah și din
9 Berotai, cetățile lui Hadadezer. Toi, împăratul Hamatului, a
10 auzit că David bătuse toată oștirea lui Hadadezer, și a trimis
pe fiul său Ioram la împăratul David, ca să-i ureze de bine,

și să-l laude că a pornit lupta împotriva lui Hadadezer și că l-a bătut. Căci Toi era în război cu Hadadezer. Ioram a adus vase de argint, vase de aur, și vase de aramă. 'mpăratul David le-a închinat Domnului, cum închinase și argintul și aurul luat dela toate neamurile pe cari le biruise, din Siria, din Moab, dela fiii lui Amon, dela Filistenii, dela Amalec, și din prada dela Hadadezer, fiul lui Rehob, împăratul din Țoba. La întoarcerea dela biruința lui asupra Sirienilor, David și-a făcut iarăș un nume, bătînd în Valea Sării optsprezece mii de Edomiți. A pus străji în Edom, a pus străji în tot Edomul. Și tot Edomul a fost supus lui David. Domnul ocrotea pe David pretutindeni pe unde mergea. David a împărățit peste Israel, și făcea judecată și dreptate la tot poporul lui. Ioab, fiul Țeruiiei, era mai mare peste oștire; Iosafat, fiul lui Ahilud, era mai mare peste scriitori; Țadoc, fiul lui Ahitub, și Ahimelec, fiul lui Abiatar, erau preoți; Seraia era logofăt; Benaia, fiul lui Iehoiada, era căpetenia Cheretiților și a Peletiților; și fiii lui David erau mari dregători.

David a zis: "A mai rămas cineva din casa lui Saul, ca să-i fac bine din pricina lui Ionatan?" Era un slujitor din casa lui Saul, numit Țiba, pe care l-au adus la David. 'mpăratul i-a zis: "Tu ești Țiba?" Și el a răspuns: "Robul tău, da!" 'mpăratul a zis: "Nu mai este nimeni din casa lui Saul, ca să mă port cu el cu o bunătate ca bunătatea lui Dumnezeu?" Și Țiba a răspuns împăratului: "Mai este un fiu al lui Ionatan, olog de picioare". 'mpăratul a zis: "Unde este?" Și Țiba a răspuns împăratului: "Este în casa lui Machir fiul lui Amiel, la Lodebar". 'mpăratul David l-a trimes să-l ia din casa lui Machir, fiul lui Amiel, din Lodebar. Și Mefiboșet, fiul lui Ionatan, fiul lui Saul, a venit la David, a căzut cu fața la pămînt, și s'a închinat. David a zis: "Mefiboșet!" Și el a răspuns: "Iată robul tău!" David i-a zis: "Nu te teme, căci vreau să-ți fac bine din pricina tatălui tău Ionatan. 'ți voi da înapoi toate pămînturile tatălui tău Saul, și vei mînce totdeauna la masa mea". El s'a închinat, și a zis: "Cine este robul tău, ca să te uiți la un cîne mort ca mine?" 'mpăratul a chemat pe Țiba, slujbașul lui Saul, și i-a zis: "Dau fiului stăpînului

10 tău tot ce era al lui Saul și tot ce avea toată casa lui. Tu să lucrezi pământurile pentru el, tu, fiii tăi, și robii tăi, și să strângi rodurile, ca fiul stăpînului tău să aibă pîne de mîncare; și Mefiboșet, fiul stăpînului tău, va mîncă totdeauna la masa
11 mea”. Și Țiba avea cincisprezece fii și douăzeci de robi. El a zis împăratului: “Robul tău va face tot ce poruncește împăratul, domnul meu, robului său”. Și Mefiboșet a mîncat la
12 masa lui David, ca unul din fiii împăratului. Mefiboșet avea un fiu mic, numit Mica, și toți ceice locuiau în casa lui Țiba
13 erau robii lui Mefiboșet. Mefiboșet locuia la Ierusalim, căci mîncă totdeauna la masa împăratului. El era olog de amîndouă picioarele.

10 După aceea, împăratul filor lui Amon a murit, și în locul lui
2 a domnit fiul său Hanun. David a zis: “Voi arăta bunăvoință lui Hanun, fiul lui Nahaș, cum a arătat și tatăl lui față de mine”. Și David a trimis pe slujitorii săi să-l mîngîie pentru moartea tatălui său. Cînd au ajuns slujitorii lui David
3 în țara filor lui Amon, căpeteniile filor lui Amon au zis stăpînului lor Hanun: “Crezi că David îți trimete oameni să te mîngîie, ca să cinstească pe tatăl tău? Ori ca să cunoască și să cerceteze cetatea, ca s’o nimicească își trimete el slujitorii la tine?” Atunci Hanun a luat pe slujitorii lui David,
4 le-a ras barba pe jumătate, și le-a tăiat hainele pe jumătate pînă la coapse. Apoi le-a dat drumul. David, înștiințat de lucrul acesta, a trimis niște oameni înaintea lor, căci oamenii
5 aceia erau foarte batjocoriți; și împăratul a spus să le spună: “Rămîneți la Ierihon pînă vă va crește barba, și pe urmă să
6 vă întoarceți.” Fiii lui Amon, văzînd că se făcuseră urîți lui David, au tocmit douăzeci de mii de pedestri dela Sirienii din Bet-Rehob și dela Sirienii din Țoba, o mie de oameni dela împăratul din Maaca, și douăsprezece mii de oameni dela oamenii
7 din Tob. La auzul acestei vești, David a trimis împotriva lor pe Ioab și toată oștirea, numai oameni viteji. Fiii lui Amon au ieșit, și s’au așezat în șiruri de bătaie la intrarea porții; Sirienii din Țoba și din Rehob, și oamenii din Tob și din Maaca, erau
9 deoparte în cîmpie. Ioab a văzut că avea să lupte și înainte și înapoi. A ales atunci din toți aleșii lui Israel o ceată, pe care

a așezat-o împotriva Sirienilor; și a pus subt porunca fratelui 10
său Abișai ce mai rămăsese din popor, ca să țină piept filor lui
Amon. El a zis: “Dacă Sirienii vor fi mai tari decât mine, să 11
vii în ajutorul meu; și dacă fiii lui Amon vor fi mai tari decât
tine, voi veni eu să te ajut. Fii tare, și să ne arătăm plini 12
de bărbăție pentru poporul nostru și pentru cetățile Dum-
nezeului nostru; și Domnul... să facă ce va crede!” Ioab cu 13
poporul lui a înaintat la luptă împotriva Sirienilor, și ei au
luat-o la fugă dinaintea lui. Și când au văzut fiii lui Amon, 14
că Sirienii o luaseră la fugă, au fugit și ei dinaintea lui Abișai,
și au intrat în cetate. Ioab a plecat dela fiii lui Amon, și s’a
întors la Ierusalim. Sirienii, văzînd că fuseseră bătuti de Is- 15
rael, și-au strîns puterile. Hadarezer a trimes după Sirienii, 16
care erau de cealaltă parte a Rîului; și au venit la Helam, în
frunte cu Șobac, căpetenia oștirii lui Hadarezer. Au dat de 17
veste lui David care a strîns tot Israelul, a trecut Iordanul,
și a venit la Helam: Sirienii s’au pregătit de au ieșit înaintea
lui David, și au început lupta cu el. Dar Sirienii au fugit 18
dinaintea lui Israel. Și David le-a tăiat șapte sute de cai de
trăsură și patruzeci de mii de călăreți; a lovit și pe căpetenia
oștirii lor Șobac, care a murit pe loc. Toți împărații supuși 19
lui Hadarezer, văzîndu-se bătuti de Israel, au făcut pace cu
Israel, și i s’au supus. Și Sirienii n’au mai îndrăznit să ajute
pe fiii lui Amon.

’n anul următor, pe vremea cînd porneau împărații la război, 11
David a trimes pe Ioab, cu slujitorii lui și tot Israelul, să pus-
tiască țara lui Amon și să împresoare Raba. Dar David a
rămas la Ierusalim. ’ntr’o după amiază spre seară, David s’a 2
sculat de pe pat; și pe cînd se plimba pe acoperișul casei îm-
părătești, a zărit de acolo o femeie care se scâldea și care era
foarte frumoasă la chip. David a întrebat cine este femeia 3
aceasta, și i-au spus: “Este Bat-Șeba, fata lui Eliam, nevasta
lui Urie, Hetitul.” Și David a trimes niște oameni s’o aducă. 4
Ea a venit la el, și el s’a culcat cu ea. După ce s’a curățit de
necurăția ei, ea s’a întors acasă. Femeia a rămas însărcinată 5
și a trimes vorbă lui David, zicînd: “Sînt însărcinată.” Atunci 6
David a trimes următoarea poruncă lui Ioab: “Trimete-mi pe

7 Urie, Hetitul.” Și Ioab a trimes pe Urie la David. Urie a venit
la David, care l-a întrebat despre starea lui Ioab, despre starea
8 poporului, și despre mersul războiului. Apoi David a zis lui
Urie: “Pogoară-te acasă, și spală-ți picioarele.” Urie a ieșit
din casa împărătească, și a fost urmat de un dar din partea
9 împăratului. Dar Urie s’a culcat la poarta casei împărătești,
cu toți slujitorii stăpînului său, și nu s’a pogorît acasă la el.
10 Au dat de știre lui David despre aceasta, și i-au spus: “Urie
nu s’a pogorît la el casă.” Și David a zis lui Urie: “Nu vii tu
11 oare din călătorie? Pentruce nu te-ai pogorît acasă?” Urie a
răspuns lui David: “Chivotul și Israel și Iuda locuiesc în cor-
turi, domnul meu Ioab și slujitorii domnului meu sînt tăbăriți
în cîmp, și eu să intru în casă să mănînc și să beau și să mă culc
cu nevastă-mea! Viu ești tu și viu este sufletul tău că nu voi
12 face lucrul acesta.” David a zis lui Urie: “Mai rămii și astăzi
aici, și mîne îți voi da drumul.” Și Urie a rămas la Ierusalim
13 în ziua aceea și a doua zi. David l-a poftit să mănînce și să
bea cu el, și l-a îmbătat; și seara. Urie a ieșit și s’a culcat cu
14 slujitorii stăpînului său, dar nu s’a pogorît acasă. A doua zi
dimineața, David a scris o scrisoare lui Ioab, și a trimes-o prin
15 Urie. În scrisoarea aceasta scria: “Puneți pe Urie în locul cel
mai greu al luptei, și trageți-vă înapoi dela el, ca să fie lovit și
16 să moară.” Ioab, împresurînd cetatea, a pus pe Urie în locul
17 pe care-l știa apărât de ostași viteji. Oamenii din cetate au
făcut o ieșire și s’au bătut împotriva lui Ioab; au căzut mulți
din popor, din slujitorii lui David, și a fost ucis și Urie, Hetitul.
18 Ioab a trimes un sol să istorisească lui David tot ce se petre-
19 cuse în luptă. Și a dat solului următoarea poruncă: “Cînd vei
20 isprăvi de istorisit împăratului toate amănuntele luptei, poate
că se va mînia și va zice: ,Pentruce v’ați apropiat de cetate să
luptați împotriva ei? Nu știați că se aruncă săgeți din vîrfurile
21 zidului? Cine a omorît pe Abimelec, fiul lui Ierubeșet? Nu
o femeie, care a aruncat peste el din vîrfurile zidului o piatră
de moară, și n’a murit el la Tebeț? Pentruce v-ați apropiat
de zid? Atunci să-i spui: ,A murit și robul tău Urie, Hetitul.”
22 Solul a plecat; și, la sosire, a istorisit lui David tot ce-i porun-
23 cise Ioab. Solul a zis lui David: “Oamenii aceia au fost mai

tari decît noi; făcuseră o ieşire împotriva noastră în câmp, şi i-am dat înapoi noastră în câmp, şi i-am dat înapoi pînă la intrarea porţii, dar arcaşii au tras de pe vîrfurile zidului asupra slujitorilor tăi, şi mulţi din slujitorii împăratului au fost ucişi, şi a murit şi robul tău Urie, Hetitul.” David a zis solului: “Tată ce să spui lui Ioab: „Nu te munci pentru întîmplarea aceasta, căci sabia doboară cînd pe unul, cînd pe altul; bate cetatea cu putere, dărîmă-o. Şi tu, îmbărbătează-l!” Nevasta lui Urie a aflat că bărbatul ei murise, şi a plîns pe bărbatul ei. După ce au trecut zilele de jale, David a trimes s’o ia, şi a primit-o în casa lui. Ea i-a fost nevastă, şi i-a născut un fiu. Fapta lui David n’a plăcut Domnului.

Domnul a trimes pe Natan la David. Şi Natan a venit la el şi i-a zis: “Într’o cetate erau doi oameni, unul bogat şi altul sărac. Bogatul avea foarte multe oi şi foarte mulţi boi. Săracul n’avea nimic decît o mieluşă, pe care o cumpărase; o hrănea, şi o creştea la el împreună cu copiii lui; ea mîncă din aceeaşi bucată de pîne cu el, bea din acelaş pahar cu el, dormea la sînul lui, şi o privea ca pe fata lui. A venit un călător la omul acela bogat. Şi bogatul nu s’a îndurat să se atingă de oile sau de boii lui, ca să pregătească un prînz călătorului care venise la el; ci a luat oaia săracului, şi a gătit-o pentru omul care venise la el.” David s’a aprins foarte tare de mînie împotriva omului acestuia, şi a zis lui Natan: “Viu este Domnul că omul care a făcut lucrul acesta este vrednic de moarte. Şi să dea înapoi patru miei, pentru că a săvîrşit fapta aceasta, şi n’a avut milă.” Şi Natan a zis lui David: “Tu eşti omul acesta!” Aşa vorbeşte Domnul, Dumnezeu lui Israel: „Eu te-am uns împărat peste Israel, şi te-am scăpat din mîna lui Saul; te-am făcut stăpîn pe casa stăpînului tău, am pus la sînul tău nevestele stăpînului tău, şi ţi-am dat casa lui Israel şi Iuda. Şi dacă ar fi fost puţin atîta, aş mai fi adăugat. Pentru ce dar au dispreţuit tu cuvîntul Domnului, făcînd ce este rău înaintea Lui? Ai lovit cu sabia pe Urie..., Hetitul; ai luat de nevastă pe nevastă-sa, şi pe el l-ai ucis cu sabia fiilor lui Amon. Acum niciodată nu se va depărta sabia din casa ta, pentru că M’ai dispreţuit, şi pentru că ai luat de nevastă pe

11 nevasta lui Urie, Hetitul.‘ Așa vorbește Domnul. ,Iată, din
casa ta voi ridica nenorocirea împotriva ta, și voi lua de subt
ochii tăi, pe nevestele tale și le voi da altuia care se va culca cu
12 ele în fața soarelui acestuia. Căci ai lucrat pe ascuns; Eu însă
voi face lucru acesta în fața întregului Israel și în fața soarelui.”
13 David a zis lui Natan: “Am păcătuit împotriva Domnului!” Și
Natan a zis lui David: “Domnul îți iartă păcatul..., nu vei muri.
14 Dar, pentru că ai făcut pe vrăjmașii Domnului să-L hulească,
15 săvârșind fapta aceasta, fiul care ți s’a născut, va muri.” Și
Natan a plecat acasă. Domnul a lovit copilul pe care-l născuse
16 lui David nevasta lui Urie, și a fost greu bolnav. David s’a
rugat lui Dumnezeu pentru copil, și a postit; și când a venit
17 acasă, toată noaptea a stat culcat pe pământ. Bătrînii casei
au stăruit de el să se scoale dela pământ; dar n’a voit, și n’a
18 mâncat nimic cu ei. A șaptea zi, copilul a murit. Slujitorii
lui David s’au temut să-i dea de veste că a murit copilul. Căci
ziceau: “Cînd copilul trăia încă, i-am vorbit, și nu ne-a ascultat:
cum să îndrăznim să-i spunem: ,A murit copilul! Are să se
19 întristeze și mai mult.” David a băgat de seamă că slujitorii
lui vorbeau în șoaptă între ei, și a înțeles că murise copilul.
El a zis slujitorilor săi: “A murit copilul?” Și ei au răspuns:
20 “A murit.” Atunci David s’a sculat de la pământ. S’a spălat,
s’a uns, și și-a schimbat hainele; apoi s’a dus în casa Domnului,
și s’a închinat. ’ntorcîndu-se acasă, a cerut să i se dea să
21 mănînce, și a mâncat. Slujitrii lui i-au zis: “Ce însemnează
ceceace faci? Cînd trăia copilul, posteai și plîngeai; și acum,
22 cînd a murit copilul, te scoli și mănînci!” El a răspuns: “Cînd
trăia copilul, posteam și plîneam, căci ziceam: ,Cine știe dacă
nu Se va îndura Domnul de mine și dacă nu va trăi copilul!
23 Acum, cînd a murit, pentru ce să mai postesc? Pot să-l întorc
în viață? Eu mă voi duce la el, dar el nu se va întoarce la
24 mine.” David a mîngîiat pe nevastă-sa Bet-Șeba, și a intrat
la ea și s’a culcat cu ea. Ea a născut un fiu, pe care l-a numit
25 Solomon, și care a fost iubit de Domnul. El l-a încredințat
în mîinile proorocului Natan, și Natan i-a pus numele Iedidia
26 (Iubitul Domnului), pentru Domnul. Ioab, care împresura
Raba fiilor lui Amon, a pus mîna pe cetatea împărătească,

și a trimes soli lui David să-i spună: “Am început lupta împotriva Rabei, și am pus stăpînire pe cetatea apelor; strînge acum cealaltă parte a poporului, tăbărăște împotriva cetății, și ia-o, ca să n’o iau eu și să vină asupra mea cinstea.” David a strîns tot poporul, și a mers asupra cetății Raba; a bătut-o și a luat-o. A luat cununa de pe capul împăratului ei, care cîntărea un talant de aur și era împodobită cu pietre scumpe. Au pus-o pe capul lui David, care a luat o foarte mare pradă din cetate. A scos pe locuitori, și i-a trecut prin ferestraie, prin grape de fer și securi de fer, și i-a pus în cuptoarele de cărămizi; așa a făcut tuturor cetăților fiilor lui Amon. David s’a întors la Ierusalim cu tot poporul.

După aceea, iată ce s’a întîmplat. Absalom, fiul lui David, avea o soră frumoasă, numită Tamar; și Amnon, fiul lui David, a iubit-o. Amnon era atît de chinuit din această pricină, încît a căzut bolnav după soră-sa Tamar; căci era fecioară, și-i venea greu lui Amnon să-i facă ceva. Amnon avea un prieten, numit Ionadab, fiul lui Șimea, fratele lui David. Și Ionadab era un om foarte șiret. El i-a zis: “Pentruce te usuci din zi în zi, tu, fiul împăratului? Nu vrei să-mi spui?” Amnon i-a răspuns: “Iubesc pe Tamar, sora fratelui meu Absalom.” Ionadab i-a zis: “Culcă-te în pat, și fă-te bolnav. Cînd va veni tatăl tău să te vadă, să-i spui: ‘Dă voie sorei mele Tamar, să vină să-mi dea să mănînc; să-mi pregătească subt ochii mei o mîncare, ca s’o văd și s’o iau din mîna ei.’” Amnon s’a culcat și s’a făcut bolnav. Împăratul a venit să-l vadă, și Amnon a zis împăratului: “Te rog, să vină soru-mea Tamar să facă două turte subt ochii mei și să le mănînc din mîna ei.” David a trimes să spună Tamarei înlăuntrul odăilor ei: “Du-te în casa fratelui tău Amnon, și pregătește-i o mîncare.” Tamar s’a dus în casa fratelui ei Amnon, care era culcat. A luat plămădeală, a frămîntat-o, a pregătit turte înaintea lui, și le-a copt; luînd apoi tigia, le-a răsturnat înaintea lui.” Dar Amnon n’a vrut să mănînce. El a zis: “Scoateți pe toată lumea afară.” Și toată lumea a ieșit afară dela el. Atunci Amnon a zis Tamarei: “Adu-mi mîncarea în odaie, și s’o mănînc din mîna ta.” Tamar a luat turtele pe cari le făcuse, și le-a dus fratelui său Amnon,

11 în odaie. Pe cînd i le dădea ea să le mănînce, el a apucat-o
12 și i-a zis: “Vino, soro, și culcă-te cu mine.” Ea i-a răspuns:
“Nu, frate, nu mă necinsti, căci nu se face așa în Israel; nu
13 face mișelia aceasta. Unde mă voi duce eu cu rușinea mea?
Și tu vei trece drept un mișel în Israel. Acum, vorbește, te rog,
14 împăratului, și nu se va împotrivi să fiu a ta.” Dar el n’a vrut
15 s’o asculte; a silit-o, a necinstit-o și s’a culcat cu ea. Apoi
Amnon a urît-o foarte mult, mai mult decît o iubise. Și i-a
16 zis: “Scoală-te, și du-te!” Ea i-a răspuns: “Nu mai mări răul
17 pe care l-ai făcut, izgonindu-mă.” El n’a vrut s’o asculte și,
chemînd băiatul care-i slujea, a zis: “Izgonește dela mine pe
18 femeia aceasta, scoate-o afară, și încuie ușa după ea!” Ea avea
o rochie pestriță; căci aceasta era haina pe care o purtau fetele
împăratului, cîtă vreme erau fecioare. Slujitorul lui Amnon a
19 scos-o afară, și a încuiat ușa după ea. Tamar și-a presărat
cenușă pe cap, și și-a sfișiat haina pestriță; a pus mîna în cap, și
20 a plecat țipînd. Fratele ei Absalom, i-a zis: “A stat fratele tău
Amnon cu tine? Acum, soro, taci, căci este fratele tău; nu te
prea trece cu firea din pricina aceasta.” Și Tamar, nemîngîiată,
21 a locuit în casa fratelui ei Absalom. ’mpăratul David a aflat
22 toate aceste lucruri, și s’a mîniat foarte tare. Absalom n’a
vorbit nici bine nici rău cu Amnon; dar a început să-l urască,
23 pentru că necinstise pe soru-sa Tamar. După doi ani, pe cînd
Absalom avea tunsul oilor la Baal-Hațor, lîngă Efraim, a poftit
24 pe toți fiii împăratului. Absalom s’a dus la împărat, și a zis:
“Iată, robul tău are tunsul oilor; să vină împăratul și slujitorii
25 lui la robul tău.” Și împăratul a zis lui Absalom: “Nu, fiule,
nu vom veni toți, ca să nu-ți fie greu.” Absalom a stăruit
de el; dar împăratul n’a vrut să se ducă, și l-a binecuvîntat.
26 Absalom a zis: “Dă voie măcar fratelui meu Amnon să vină
cu noi.” ’mpăratul i-a răspuns: “Pentru ce să vină el cu tine?”
27 ’n urma stăruințelor lui Absalom, împăratul a lăsat să meargă
28 cu el pe Amnon și toți fiii săi. Absalom a dat următoarea
poruncă slujitorilor săi: “Luați seama cînd se va veseli inima
lui Amnon de vin, și cînd vă voi zice: ,Loviți pe Amnon; atunci
să-l omorîți; să nu vă temeți de nimic: oare nu vă poruncesc
29 eu? Fiți tari, și arătați-vă oameni de inimă!” Slujitorii lui

Absalom au făcut lui Amnon cum le poruncise Absalom. Și toți fiii împăratului s'au sculat, au încălecat fiecare pe catîrul lui, și au fugit. Pe cînd erau pe drum, a ajuns zvonul la David că Absalom, a ucis pe toții fiii împăratului, și că n'a mai rămas niciunul din ei. 'mpăratul s'a sculat, și-a rupt hainele, și s'a culcat pe pămînt, și toți slujitorii lui stăteau acolo cu hainele sfișiate. Ionadab, fiul lui Șimea, fratele lui David, a luat cuvîntul și a zis: "Să nu creadă domnul meu că toți tinerii, fiii împăratului, au fost uciși, căci numai Amnon a murit; aceasta este urmarea unei hotărîri a lui Absalom, din ziua cînd Amnon a necinstit pe soră-sa Tamar. Să nu se mai muncească dar împăratul, domnul meu, cu gîndul că toți fiii împăratului au murit, căci numai Amnon a murit. Absalom a fugit. Și tînărul pus de strajă a ridicat ochii și s'a uitat. Și iată că o mare ceată venea pe drumul dinapoia lui, dinspre munte. Ionadab a zis împăratului: "Iată că vin fiii împăratului! Astfel se adeverește ce spunea robul tău". Pe cînd isprăvea el vorba, iată că fiii împăratului au venit. Au ridicat glasul, și au plîns; și împăratul și toți slujitorii lui au plîns mult. Absalom fugise, și s'a dus la Talmai, fiul lui Amihur, împăratul Gheșurului. Și David jălea în fiecare zi pe fiul său. Absalom a stat trei ani la Gheșur, unde se dusesese, după ce fugise. 'mpăratul David a încetat să mai urmărească pe Absalom, căci se mîngîiase de moartea lui Amnon.

Ioab, fiul Țeruiei, a băgat de seamă că inima împăratului era aprinsă de dor după Absalom. A trimes să aducă din Tecoa o femeie iscusită, și i-a zis: "Fă-te că plîngi, și îmbracă-te în haine de jale; nu te unge cu untdelemn, și fii ca o femeie care de multă vreme plînge după un mort. Să te duci astfel la împărat, și să-i vorbești așa și așa." Și Ioab i-a spus ce trebuia să zică. Femeia aceea din Tecoa s'a dus să vorbească împăratului. A căzut cu fața la pămînt, s'a închinat, și a zis: "'mpărate, scapă-mă!" 'mpăratul i-a zis: "Ce ai?" Ea a răspuns: "Da, sînt văduvă, bărbatul mi-a murit! Roaba ta avea doi fii; amîndoi s'au certat pe cîmp, și n'a fost nimeni să-i despartă; unul a lovit pe celalt, și l-a omorît. Și iată că toată familia s'a ridicat împotriva roabei tale, zicînd: ,Scoate

încoace pe ucigașul fratelui său! Vrem să-l omorîm, pentru viața fratelui său pe care l-a ucis; vrem să nimicim chiar și pe moștenitor; Ei ar stinge astfel și tăciunile care-mi mai rămîne, ca să nu lase bărbatului meu nici nume nici urmaș viu pe fața pămîntului.” ’mpăratul a zis femeii: “Du-te acasă. Voi da porunci cu privire la tine.” Femeia din Tecoa a zis împăratului: “Asupra mea, împărate, domnul meu, și asupra casei tatălui meu să cadă pedeapsa; împăratul și scaunul lui de domnie să nu aibă nimic de suferit”. ’mpăratul a zis: “Dacă va vorbi cineva împotriva ta, să-l aduci la mine, și nu se va mai atinge de tine.” Ea a zis: “Să-și aducă aminte împăratul de Domnul, Dumnezeul tău, pentruca răzbunătorul singelui să nu mărească prăpădul, și să nu mi se nimicească fiul!” Și el a zis: “Viu este Domnul, că un păr din capul fiului tău nu va cădea la pămînt!” Femeia a zis: “Dă voie roabei tale să spună o vorbă domnului meu, împăratul.” Și el a zis: “Vorbește!” Femeia a zis: “Pentruce gîndești tu astfel cu privire la poporul lui Dumnezeu, căci nu iese chiar din cuvintele împăratului că împăratul este ca și vinovat cînd nu cheamă înapoi pe acela pe care l-a gonit? Trebuie negreșit să murim, și vom fi ca niște ape vărsate pe pămînt, cari nu se mai adună. Dumnezeu nu ia viața, ci dorește ca fugarul să nu rămînă izgonit dinaintea Lui. Acum, dacă am venit să spun aceste lucruri împăratului, domnului meu, am venit pentrucă poporul m’a înspăimîntat. Și roaba ta a zis: ,Vreau să vorbesc împăratului; poate că împăratul va face ce va zice roaba sa. Da, împăratul va asculta pe roaba sa, ca să scape din mîna celor ce caută să ne nimicească, pe mine și pe fiul meu, din moștenirea lui Dumnezeu.’ Roaba ta a zis: ,Cuvîntul domnului meu împăratul să-mi dea odihnă. Căci domnul meu împăratul este ca un înger al lui Dumnezeu, gata să audă binele și răul. Și Domnul, Dumnezeul tău, să fie cu tine.” ’mpăratul a răspuns, și a zis femeii: “Nu-mi ascunde ce te voi întreba.” Și femeia a zis: “Să vorbească domnul meu împăratul!” ’mpăratul a zis atunci: “Oare mîna lui Ioab nu este ea cu tine în toată treaba aceasta?” Și femeia a răspuns: “Viu este sufletul tău, împărate, domnul meu, că nu este cu putință nici o abatere nici la dreapta nici la stînga dela tot ce

a zis domnul meu împăratul. 'n adevăr, robul tău Ioab mi-a poruncit, și a pus în gura roabei tale toate aceste cuvinte. Ca să dea o altă înfățișare lucrului, a făcut robul tău Ioab lucrul acesta. Dar domnul meu este tot atît de înțelept ca și un înger al lui Dumnezeu, ca să cunoască tot ce se petrece pe pămînt.”

’mpăratul a zis lui Ioab: “Iată, vreau să fac lucrul acesta; du-te dar, de adu înapoi pe tînărul Absalom.” Ioab a căzut cu fața la pămînt, s’a închinat, și a binecuvîntat pe împăratul. Apoi a zis: “Robul tău cunoaște azi că am căpătat trecere înaintea ta, împărate, domnul meu, fiindcă împăratul lucrează după cuvîntul robului său.” Ioab s’a sculat, a plecat în Gheșur, și a adus pe Absalom înapoi la Ierusalim. Dar împăratul a zis: “Să se ducă în casa lui, și să nu-mi vadă fața.” Și Absalom s’a dus în casa lui, și n’a văzut fața împăratului. Nu era om în tot Israelul așa de vestit ca Absalom în privința frumuseței lui; din talpa piciorului pînă în creștetul capului, n’avea niciun cusur. Cînd își tunde capul-și-l tunde în fiecare an, pentrucă părul îi era greu-greutatea părului de pe capul lui era de două sute de sicli, după greutatea împăratului. Lui Absalom i s’au născut trei fii, și o fiică, numită Tamar, care era o femeie frumoasă la chip. Absalom a locuit doi ani la Ierusalim, fără să vadă fața împăratului. Apoi a chemat pe Ioab, să-l trimeată la împăratul: dar Ioab n’a voit să vină la el. L-a chemat a doua oară; și Ioab tot n’a vrut să vină. Absalom a zis atunci slujitorilor lui: “Vedeți, ogorul lui Ioab este lîngă al meu; are orz pe el; duceți-vă și puneți-i foc.” Și slujitorii lui Absalom au pus foc cîmpului. Ioab s’a sculat și s’a dus la Absalom acasă. Și i-a zis: “Pentruce au pus slujitorii tăi foc cîmpului meu?” Absalom a răspuns lui Ioab: “Iată, ți-am trimes vorbă și ți-am zis: ,Vino aici, și te voi trimete la împărat să-i spui: ,Pentruce m’am întors din Gheșur? Ar fi fost mai bine pentru mine să fiu și acum acolo. Doresc acum să văd fața împăratului; și dacă este vreo nelegiuire în mine, să mă omoare.’” Ioab s’a dus la împărat, și i-a spus lucrul acesta. Și împăratul a chemat pe Absalom, care a venit la el și s’a aruncat cu fața la pămînt înaintea lui. ’mpăratul a sărutat pe Absalom.

15 După aceea, Absalom și-a pregătit care și cai, și cinci zeci
2 de oameni cari alergau înaintea lui. Se scula disdedimineață,
și stătea la marginea drumului la poartă. Și oridecîteori avea
cineva vreo neînțelegere și se ducea la împărat la judecată,
Absalom îl chema și zicea: “Din ce cetate ești?” După ce-i
3 răspundea: “Sînt din cutare seminție a lui Israel,” Absalom
îi zicea: “Iată, pricina ta este bună și dreaptă; dar nimeni din
4 partea împăratului nu te va asculta.” Absalom zicea: “De
m’ar pune pe mine judecător în țară! Orice om care ar avea
o neînțelegere și o judecată, ar veni la mine, și i-aș face drep-
5 tate.” Și cînd se apropia cineva să se închine înaintea lui, el îi
6 întindea mîna, îl apuca, și-l săruta. Absalom se purta așa cu
toți aceia din Israel cari se duceau la împărat să ceară drep-
7 tate. Și Absalom cîștiga inima oamenilor lui Israel. După
trecere de patruzeci de ani, Absalom a zis împăratului: “Dă-
mi voie să mă duc la Hebron să împlinesc o juruință pe care
8 am făcut-o Domnului. Căci robul tău a făcut o juruință,
cînd... locuiam la Gheșur în Siria; și am zis: „Dacă mă va
aduce Domnul înapoi la Ierusalim, voi da cinste Domnului.”
9 ’mpăratul i-a zis: “Du-te în pace.” Absalom s’a sculat, și a
10 plecat la Hebron. Absalom a trimes iscoade în toate sem-
ințiile lui Israel, să spună: “Cînd veți auzi sunetul trîmbiței,
11 să ziceți: „Absalom s’a făcut împărat la Hebron!” Două sute
de oameni din Ierusalim, cari fuseseră poftiți, au însoțit pe
12 Absalom; și l-au însoțit în prostia lor, fără să știe nimic. Pe
cînd aducea Absalom jertfele, a trimes în cetatea Ghilo după
Ahitofel, Ghilonitul, sfetnicul lui David. Uneltirea căpăta put-
ere, și poporul se îndrepta în număr tot mai mare... de partea
13 lui Absalom. Cineva a venit și a dat de știre lui David, și a
14 zis: “Inima oamenilor lui Israel s’a întors spre Absalom.” Și
David a zis tuturor slujitorilor lui cari erau cu el la Ierusalim:
“Sculați-vă să fugim, căci nu vom scăpa dinaintea lui Absa-
lom. Grăbiți-vă de plecare; altfel, nu va întîrzia să ne ajungă,
și va arunca nenorocirea peste noi, și va trece cetatea prin as-
15 cuțișul săbiei.” Slujitorii împăratului i-au zis: “Slujitorii tăi
16 vor face tot ce va voi domnul nostru împăratul.” ’mpăratul
a ieșit, și toată casa lui mergea după el; și a lăsat zece țiitoare

pentru paza casei. 'mpăratul a ieșit astfel, și tot poporul îl 17
urma. Și s'au oprit la cea din urmă casă. Toți slujitorii lui, 18
toți Cheretiții și toți Peletiții, au trecut alături de el; și toți
Gatiții, în număr de șase sute de oameni, veniți din Gat după
el, au trecut înaintea împăratului. 'mpăratul a zis lui Itai 19
din Gat: "Pentru ce să vii și tu cu noi? 'ntoarce-te, și rămii cu
împăratul, căci ești străin, și ai fost luat chiar din țara ta. De 20
ieri ai venit, și azi să te fac să rătăcești cu noi înapoi și încolo,
când nici eu însumi nu știu unde mă duc! 'ntoarce-te, și ia și pe
frații tăi cu tine. Domnul să se poarte cu tine cu bunătate și
credincioșie!" Itai a răspuns împăratului, și a zis: "Viu este 21
Domnul și viu este domnul meu împăratul, că în locul unde va
fi domnul meu împăratul, fie ca să moară, fie ca să trăiască,
acolo va fi și robul tău." David a zis atunci lui Itai: "Du-te 22
și treci!" Și Itai din Gat a trecut înainte, cu toți oamenii lui și
toți copiii cari erau cu el. Tot ținutul plîngea și scoteau țipete 23
mari, la trecerea întregului popor. 'mpăratul a trecut apoi și
el pîrîul Chedron, și tot poporul a apucat pe drumul care duce
în pustie. Țadoc era și el acolo, și cu el toți Leviții, ducînd 24
chivotul legămîntului lui Dumnezeu; și au așezat jos chivotul
lui Dumnezeu, și Abiatar se suia, în timp ce tot poporul is-
prăvea de ieșit din cetate. 'mpăratul a zis lui Țadoc: "Du 25
chivotul lui Dumnezeu înapoi în cetate. Dacă voi căpăta tre-
cere înaintea Domnului, mă va aduce înapoi și mă va face să
văd chivotul și locașul lui. Dar dacă va zice: 'Nu-mi place de 26
tine', iată-mă, să facă ce va crede cu mine. 'mpăratul a mai 27
zis preotului Țadoc: 'nțelegi? 'ntoarce-te în pace în cetate,
cu fiul tău Ahimaat, și cu Ionatan, fiul lui Abiatar, cei doi fi
ai voștri. Vedeți, voi aștepta în cîmpiile pustiei, pînă ce-mi 28
vor veni vești din partea voastră." Astfel Țadoc și Abiatar 29
au dus înapoi chivotul lui Dumnezeu la Ierusalim, și au ră-
mas acolo. David a suit dealul măslinilor. Suia plîngînd și 30
cu capul acoperit, și mergea cu picioarele goale; și toți ceice
erau cu el și-au acoperit... și ei capul, și suiau plîngînd.....
Au venit și au spus lui David: "Ahitofel este împreună cu 31
Absalom printre uneltitori." Și David a zis: "Doamne, nim-
icește sfaturile lui Ahitofel!" Cînd a ajuns David pe vîrf, 32

unde s'a închinat înaintea lui Dumnezeu, iată că Hușai, Ar-
chitul, a venit înaintea lui, cu haina sfișiată și capul acoperit
33 cu țărână. David i-a zis: "Dacă vei veni cu mine, îmi vei fi
34 o povară. Dimpotrivă, vei nimici pentru mine sfaturile lui
Ahitofel, dacă te vei întoarce în cetate, și vei zice lui Absalom:
, 'mpărate, eu voi fi robul tău; odinioară am fost robul tatălui
35 tău, dar acum sînt robul tău.' Preoții Țadoc și Abiatar nu
vor fi acolo cu tine? Tot ce vei afla din casa împăratului spune
36 preoților Țadoc și Abiatar. Și fiindcă ei au acolo la ei pe cei
doi fii ai lor, pe Ahimaat, fiul lui Țadoc, și pe Ionatan, fiul lui
37 Abiatar, prin ei îmi veți trimete tot ce veți afla. Hușai, pri-
etenul lui David, s'a întors dar în cetate. Și Absalom a intrat
în Ierusalim.

16 Cînd trecuse David puțin de vîrf, iată că Țiba, slujitorul lui
Mefiboșet, a venit înaintea lui cu doi măgari înșalați, pe cari
erau două sute de pîni, o sută de turte de stafide, o sută de
2 roade de vară, și un burduf cu vin. 'mpăratul a zis lui Țiba:
"Ce vrei să faci cu acestea?" Și Țiba a răspuns: "Măgarii sînt
pentru casa împăratului, pentru călărie, pînile și roadele de
vară sînt pentru hrana tinerilor, și vinul pentru potolirea setei
3 celor ce vor fi obosiți în pustie. 'mpăratul a zis: ,Unde este
fiul stăpînului tău? Și Țiba a răspuns împăratului: ,Iată, a
rămas la Ierusalim, căci a zis: ,Astăzi casa lui Israel îmi va da
4 înapoi împărăția tatălui meu." 'mpăratul a zis lui Țiba: "Tot
ce este al lui Mefiboșet este al tău." Și Țiba a zis: "Mă închin
cu plecăciune! Să capăt trecere înaintea ta, împărate, domnul
5 meu!" David ajunsese pînă la Bahurim. Și de acolo a ieșit un
om din familia și din casa lui Saul, numit Șimei, fiul lui Ghera.
6 El îaninta blestemînd, și a aruncat cu pietre după David și
după toți slujitorii împăratului David, în timp ce tot poporul și
7 toți vitejii stăteau la dreapta și la stînga împăratului. Șimei
vorbea astfel cînd blestema: "Du-te, du-te, om al sîngelui,
8 om rău! Domnul face să cadă asupra ta pedeapsa pentru
tot sîngele casei lui Saul, al cărui scaun de domnie l-ai luat,
și Domnul a dat împărăția în mîinile fiului tău Absalom; și
9 iată-te nenorocit, căci ești un om al sîngelui!" Atunci Abișai,
fiul Țeruiei, a zis împăratului: "Pentruce bleastă această cîne

mort pe domnul meu împăratul? Lasă-mă, te rog, să mă duc să-i tai capul.” Dar împăratul a zis: “Ce aveți voi cu mine, 10 fiii Țeruiei? Dacă bleastă-mă, înseamnă că Domnul i-a zis: ,Bleastă-mă pe David; Cine-i... va zice dar: ,Pentruce faci așa?” Și David a zis lui Ahișai și tuturor slujitorilor săi: “Iată că fiul 11 meu, care a ieșit din trupul meu, vrea să-mi ia viața; cu cât mai mult Beniamitul acesta! Lăsați-l să blesteme, căci Domnul i-a zis. Poate că Domnul se va uita la necazul meu, și-mi va face 12 bine în locul blestemelor de azi.” David și oamenii lui și-au văzut de drum. Șimei mergea pe coasta muntelui, în dreptul lui David, și mergînd, blestema, arunca cu pietre împotriva lui, și vîntura praf. Împăratul și tot poporul care era cu el 14 au ajuns la Aiehim, și acolo s’au odihnit. Absalom și tot poporul, bărbații lui Israel, intraseră în Ierusalim. Ahitofel era și el cu Absalom. Cînd a ajuns Hușai, Architul, prietenul 16 lui David, la Absalom, i-a zis: “Trăiască împăratul! Trăiască împăratul!” Și Absalom a zis lui Hușai: “Iată cât de mult ții 17 tu la prietenul tău! Pentru ce nu te-ai dus cu prietenul tău?” Hușai a răspuns lui Absalom: “Pentru că vreau să fiu al aceluia 18 pe care l-a ales Domnul și tot poporul acesta și toți bărbații lui Israel, și cu el vreau să rămîn. De altfel, cui îi voi sluji? Nu 19 fiului său? Cum am slujit tatălui tău, așa îți voi sluji și ție.” Absalom a zis lui Ahitofel: “Sfătuiți-vă împreună; ce avem de 20 făcut?” Și Ahitofel a zis lui Absalom: “Intră la țiitoarele pe cari le-a lăsat tatăl tău pentru paza casei; astfel, tot Israelul va ști că te-ai făcut urît tatălui tău, și mînilor tuturor... celor ce sînt cu tine se vor întări.” Au întins un cort pentru Absalom 22 pe acoperiș, și Absalom a intrat la țiitoarele tatălui său, în fața întregului Israel. Sfatul dat pe vremea aceea de Ahitofel avea 23 tot atîta putere ca și cînd ar fi întreat chiar pe Dumnezeu. Tot așa era cu toate sfaturile lui Ahitofel, fie pentru David, fie pentru Absalom.

Ahitofel a zis lui Absalom: “Lasă-mă să aleg douăsprezece 17 mii de oameni! Mă voi scula, și voi urmări pe David chiar în noaptea aceasta. Îl voi lua pe neașteptate, cînd va fi obosit 2 și va avea mînilor slăbite, îl voi înspăimînta, și tot poporul care este cu el va fugi. Voi lovi numai pe împărat, și voi 3

aduce înapoi la tine pe tot poporul; moartea omului pe care-l urmărești va face ca toți să se întoarcă, și tot poporul va fi în pace.” Cuvintele acestea au plăcut lui Absalom și tuturor bătrînilor lui Israel. Dar Absalom a zis: “Chemați și pe Hușai, Architul, și să auzim și ce va zice el.” Hușai a venit la Absalom, și Absalom i-a zis: “Iată cum a vorbit Ahitofel; trebuie să facem ce a zis el, sau nu? Spune tu!” Hușai a răspuns lui Absalom: “De data aceasta, sfatul pe care ți l-a dat Ahitofel nu este bun.” Și Hușai a zis: “Tu cunoști vitejia tatălui tău și a oamenilor lui; sînt înfuriați ca o ursoaică de pe cîmp, căreia i s’au răpit puii. Tatăl tău este un om de război, și nu va petrece noaptea cu poporul; iată, acum, stă ascuns în vreo groapă sau în vreun alt loc. Și dacă, dela început, vor cădea unii sub loviturile lor, se va auzi îndată, și se va zice: ‘Poporul care urma pe Absalom a fost înfrînt; Atunci cel mai viteaz, chiar dacă ar fi avut o inimă de leu, se va înspăimînta; căci tot Israelul știe că tatăl tău este un viteaz, și că are niște viteji cu el. Sfatul meu este dar ca tot Israelul să se strîngă la tine, dela Dan pînă la Beer-Șeba, o mulțime ca nisipul de pe marginea mării. Și tu însuși să mergi la luptă. Dacă vom ajunge la el în vreun loc unde l-am găsi, vom cădea peste el cum cade roua pe pămînt; și nu va scăpa niciunul, nici el, nici vreunul din oamenii cari sînt cu el. Dacă va fugi într’o cetate, tot Israelul va duce funii la cetatea aceea, și o vom trage în pîrîu, pînă cînd nu va mai rămînea nici o piatră în ea.” Absalom și toți oamenii lui Israel au zis: “Sfatul lui Hușai, Architul, este mai bun decît sfatul lui Ahitofel.” Dar Domnul hotărîse să nimicească bunul sfat al lui Ahitofel, ca să aducă nenorocirea peste Absalom. Husai a zis preoților Țadoc și Abiatar: “Ahitofel a dat cutare și cutare sfat lui Absalom și bătrînilor lui Israel, și eu i-am sfătuit cutare și cutare lucru. Acum trimeteți îndată știre lui David, și spuneți-i: ‘Nu sta noaptea în cîmpiile pustiei, ci du-te mai departe, ca nu cumva împăratul și tot poporul care este cu el să fie în primejdie să piară.’ Ionatan și Ahimaat stăteau lîngă fîntîna Roguel. Slujnica venea și le aducea știri, iar ei se duceau să dea de veste împăratului David; căci nu îndrăzneau să se arate

și să intre în cetate. Dar odată i-a zărit un tînăr, și a spus 18
 lui Absalom. Ei au plecat amîndoi în grabă, și au ajuns la
 Bahurim, la casa unui om care avea o fîntînă în curte, și s’au
 pogorît în ea. Femeia a luat o învelitoare, a întins-o peste 19
 gura fîntînii, și a împrăștiat urluială pe ea, ca să nu dea nimic
 de bănuît. Slujitorii lui Absalom au intrat în casă la femeia 20
 acesta, și au zis: „Unde sînt Ahimaat și Ionatan? Femeia le-a
 răspuns: „Au trecut pîrîul”. Au căutat, și negăsindu-i, s’au în-
 tors la Ierusalim. După plecarea lor, Ahimaat și Ionatan au 21
 ieșit din fîntînă, și s’au dus să dea de știre împăratului David.
 Au zis lui David: „Sculați-vă și grăbiți-vă de treceți apa, căci
 Ahitofel a plănuît cutare și cutare lucru împotriva voastră.”
 David și tot poporul care era cu el s’au sculat și au trecut Ior- 22
 danul; cînd se lumina de ziuă, nu rămăsese nici unul care să
 nu fi trecut Iordanul”. Ahitofel, cînd a văzut că sfatul lui n’a 23
 fost urmat, a pus șaua pe măgar, și a plecat acasă în cetatea
 lui. Și-a pus casa în rînduială, și s’a spînzurat. Cînd a mu-
 rit, l-au îngropat în mormîntul tatălui său. David ajunsese 24
 la Mahanaim, cînd a trecut Absalom Iordanul, însoțit de toți
 bărbații lui Israel. Absalom a pus pe Amasa în fruntea oștirii, 25
 în locul lui Ioab. Amasa era fiul unui om numit Itra, Israelitul,
 care intrase la Abigal, fata lui Nahaș și sora Țeruiei, mama lui
 Ioab. Israel și Absalom au tăbărit în țara Galaadului. Cînd 26, 27
 a ajuns David la Mahanaim, Șobi, fiul lui Nahaș, din Raba
 fiilor lui Amon, Machir, fiul lui Amiel, din Lodebar, și Barzi-
 lai... Galaaditul, din Roghelim, au adus paturi, lighene, vase 28
 de pămînt, grîu, orz, făină, grîu prăjit, bob, linte, uscături,
 miere, unt, oi, și brînză de vacă. Au adus aceste lucruri lui 29
 David și poporului care era cu el, ca să mănînce; căci ziceau:
 “Poporul acesta trebuie să fi suferit de foame, de oboseală și
 de sete, în pustie.”

David a numărat poporul care era cu el, și a pus peste ei 18
 căpetenii peste mii și căpetenii peste sute. A pus o treime 2
 din popor supt porunca lui Ioab, o treime supt Abișai, fiul
 Țeruiei, fratele lui Ioab, și o treime subt Itai din Gat. Și
 împăratul a zis poporului: “Vreau să ies și eu împreună cu
 voi.” Dar poporul a zis: “Să nu ieși! Căci dacă vom lua-o la 3

fugă, luarea aminte nu se va îndrepta asupra noastră; și când vor cădea jumătate din noi, nu vor lua seama la noi; dar tu ești ca zece mii dintre noi, și acum este mai bine să ne vii în ajutor din cetate.” Împăratul le-a răspuns: “Voi face ce credeți că este mai bine.” Și împăratul a stat lângă poartă, în timp ce tot poporul ieșea cu sutele și miile. Împăratul a dat următoarea poruncă lui Ioab, lui Abișai și lui Itai: “Pentru dragostea pe care o aveți față de mine, purtați-vă blînd cu tînărul Absalom!” Și tot poporul a auzit porunca împăratului, dată tuturor căpeteniilor cu privire la Absalom. Poporul a ieșit în cîmp înaintea lui Israel, și bătălia a avut loc în pădurea lui Efraim. Acolo, poporul lui Israel a fost bătut de slujitorii lui David, și a fost o mare înfrîngere în ziua aceea, ca douăzeci de mii de oameni. Lupta s’a întins pe tot ținutul, și pădurea a mîncat mai mult popor în ziua aceea decît a mîncat sabia. Absalom s’a pomenit în fața oamenilor lui David. Era călare pe un catîr. Catîrul a pătruns subt ramurile încîlcite ale unui mare stejar, și capul lui Absalom s’a prins de stejar; a rămas astfel spînzurat între cer și pămînt, și catîrul care era subt el a trecut înainte. Un om, văzînd lucrul acesta, a venit și a spus lui Ioab: “Iată, am văzut pe Absalom spînzurat de un stejar.” Și Ioab a zis omului care i-a adus știrea aceasta: “L-ai văzut! De ce dar nu l-ai tăiat pe loc? Ți-aș fi dat zece sicli de argint și un brîu.” Dar omul acela a zis lui Ioab: “Chiar dacă aș cîntări în mîna mea o mie de sicli de argint, n’aș pune mîna pe fiul împăratului; căci noi am auzit următoarea poruncă pe care ți-a dat-o împăratul ție, lui Abișai și lui Itai: ,Luați seama fiecare la tînărul Absalom; Și dacă l-ași fi omorît mișelește, nimic n’ar fi rămas ascuns împăratului, și tu însuși ai fi fost împotriva mea.” Ioab a zis: “Nu voi zăbovi atîta cu tine!” Și a luat trei săgeți în mînă, și le-a înfipt în inima lui Absalom, care era încă plin de viață în mijlocul stejarului. Zece tineri, cari duceau armele lui Ioab, au înconjurat pe Absalom, l-au lovit și l-au omorît. Ioab a sunat din trîmbiță; și poporul s’a întors, încetînd astfel să mai urmărească pe Israel, oprit de Ioab. Au luat pe Absalom, l-au aruncat într’o groapă mare din mijlocul pădurii, și au pus peste el o grămadă foarte mare

de petre. Tot Israelul a fugit, fiecare în cortul lui. Pe când 18
trăia, Absalom își ridicase un stîlp de aducere aminte în valea
împăratului. Căci zicea: “N’am fii, prin cari să se poată păstra
aducerea aminte a numelui meu.” Și a pus numele său stîlpu-
lui, care și astăzi se numește stîlpul lui Absalom. Ahimaat, 19
fiul lui Țadoc, a zis: “Lasă-mă, să dau fuga, și să duc împărat-
ului vestea cea bună că Domnul i-a făcut dreptate, scăpîndu-l
din mîna vrăjmașilor săi.” Ioab i-a zis: “Nu tu ai să duci 20
veștile azi; le vei duce într’o altă zi, dar nu astăzi; fiindcă
fiul împăratului a murit.” Și Ioab a zis lui Cuși: “Du-te și 21
vestește împăratului ce ai văzut.” Cuși s’a închinat înaintea
lui Ioab, și a dat fuga. Ahimaat, fiul lui Țadoc, a zis iarăș 22
lui Ioab: “Orice s’ar întîmpla, lasă-mă să alerg după Cuși.”
Și Ioab a zis: “Pentruce vrei să alergi, fiule? Nu este o solie
care-ți va fi de folos.” “Orice s’ar întîmpla, vreau să alerg”, 23
a zis din nou Ahimaat. Și Ioab i-a zis: “Dă fuga!” Ahimaat
a alergat pe drumul care duce în cîmpie, și a luat-o înaintea
lui Cuși. David ședea între cele două porți. Caraula s’a dus 24
pe acoperișul porții spre zid; a ridicat ochii și s’a uitat. Și
iată că un om alerga singur singurel. Caraula a strigat, și 25
a dat de știre împăratului. Împăratul a zis: “Dacă este sin-
gur, aduce vești.” Și omul acela se apropia din ce în ce mai
mult. Caraula a văzut un alt om alergînd; a strigat la portar: 26
“Iată un om aleargă singur singurel.” Împăratul a zis: “Și el
aduce vești.” Caraula a zis: “Alergătura celui dintîi pare că 27
e a lui Ahimaat, fiul lui Țadoc.” Și împăratul a zis: “Este
un om de bine, și aduce vești bune.” Ahimaat a strigat, și 28
a zis împăratului: “Este bine de tot!” S’a închinat înaintea
împăratului cu fața pînă la pămînt, și a zis: “Binecuvîntat
să fie Domnul, Dumnezeuul tău, care a dat în mînile noastre
pe cei ce ridicau mîna împotriva domnului nostru împăratul.”
Împăratul a zis: “Tîmărul Absalom este bine, sănătos?” Ahi- 29
maat a răspuns: “Am văzut o mare învălmășală, cînd a trimes
Ioab pe slujitorul împăratului și pe mine, slujitorul tău: dar
nu știu ce era.” Și împăratul a zis: “Stai colea la o parte.” Și 30
Ahimaat a stătut deoparte. Îndată a sosit Cuși. Și a zis: “Să 31
afle domnul meu, împăratul, vestea cea bună! Astăzi Dom-

nul ți-a făcut dreptate, scăpîndu-te din mîna tuturor celor ce
32 se ridicau împotriva ta.” Împăratul a zis lui Cuși: “Tînărul
Absalom este bine, sănătos?” Cuși a răspuns: “Ca tînărul
acesta să fie vrăjmașii domnului meu, împăratul, și toți cei ce
33 se ridică împotriva ta, ca să-ți faci rău!” Atunci împăratul,
cutremurîndu-se, s’a suit în odaia de sus a porții, și a plîns.
Pe cînd mergea, zicea: “Fiul meu Absalom! Fiul meu, fiul
meu Absalom! Cum n’am murit eu în locul tău! Absalom, fiul
meu, fiul meu!”

19 Au venit și au spus lui Ioab: “Iată că împăratul plînge și
2 se jălește din pricina lui Absalom.” Și în ziua aceea, biru-
ința s’a prefăcut în jale pentru tot poporul, căci în ziua aceea,
poporul auzea zicîndu-se: “împăratul este mîhnit din pricina
3 fiului său.” În aceeași zi, poporul a intrat în cetate pe furiș,
4 ca niște oameni rușinați că au fugit din luptă. Împăratul își
acoperise fața, și striga în gura mare: “Fiul meu Absalom!
5 Absalom, fiul meu, fiul meu.” Ioab a intrat în odaia unde era
împăratul, și a zis: “Tu acoperi azi de rușine fața tuturor slu-
jitorilor tăi, cari au scăpat azi viața ta, a fiilor tăi și a fetelor
6 tale, a nevestelor tale și a țiitoarelor tale. Tu iubești pe ceice
te urăsc, și urăști pe ceice te iubesc, căci arăți azi că pentru tine
nu sînt nici căpetenii nici slujitori; și văd acum că, dacă ar trăi
Absalom și noi toți am fi murit în ziua aceasta, lucrul acesta
7 ți-ar fi plăcut. Scoală-te dar, ieși și vorbește după inima slu-
jitorilor tăi! Căci jur pe Domnul că, dacă nu ieși să te arăți,
nu va rămînea un om cu tine în noaptea aceasta; și aceasta va
fi o nenorocire mai rea pentru tine decît toate nenorocirile cari
8 ți s’au întîmplat din tinereță pînă acum.” Atunci împăratul
s’a sculat, și a șezut la poartă. Au spus tot poporului: “Iată
că împăratul stă la poartă.” Și tot poporul a venit înaintea
9 împăratului. Și în toate semințiile lui Israel, tot poporul se
certa, zicînd: “împăratul ne-a izbăvit din mîna vrăjmașilor
noștri, el ne-a scăpat din mîna Filistenilor; și acum a trebuit
10 să fugă din țară dinaintea lui Absalom. Și Absalom, pe care-
l unsesem să domnească peste noi, a murit în bătălie: de ce
11 nu puneți o vorbă pentru întoarcerea împăratului?” La rîndul
său, împăratul David a trimes să spună preoților Țadoc

și Abiatar: “Vorbiți bătrînilor lui Iuda, și spuneți-le: ,Pentruce ați fi voi cei din urmă pentru întoarcerea împăratului în casa lui; -Căci ce se spunea în tot Israelul ajunsese pînă la împărat. - Voi sînteți frații mei, sînteți os din oasele mele și 12 carne din carnea mea; pentruce ați fi voi cei din urmă pentru aducerea împăratului înapoi? Și lui Amasa spuneți-i așa: 13 ,Nu ești tu oare os din oasele mele și carne din carnea mea? Să mă pedepsească Dumnezeu cu toată asprimea, dacă nu vei fi înaintea mea pentru totdeauna căpetenia oștirii în locul lui Ioab!” David a înmuiat inima tuturor celor din Iuda, de 14 parcă ar fi fost un singur om; și au trimes să spună împăratului: “ntoarce-te, tu și toți slujitorii tăi.” ’mpăratul s’a întors, 15 și a ajuns pînă la Iordan. Și Iuda s’a dus la Ghilgal, ca să iasă înaintea împăratului, și să-l facă să treacă Iordanul. Și Simei, 16 fiul lui Ghera, Beniamitul, care era din Bahurim, s’a grăbit să se pogoare cu cei din Iuda înaintea împăratului David. Avea 17 cu el o mie de oameni din Beniamin, și pe Țiba, mai marele casei lui Saul, și pe cei cincisprezece fii și pe cei douăzeci de robi ai lui Țiba. Au trecut Iordanul în fața împăratului. Luntrea, 18 pusă la îndemîna împăratului, tocmai pornise ca să-i treacă și casa dincolo; și în clipa cînd era să treacă împăratul Iordarnul, Simei, fiul lui Ghera, s’a închinat înaintea lui. Și a zis împăratului: “Să nu țină seamă domnul meu de nelegiuirea mea, să uitate că robul tău l-a ocărît în ziua cînd împăratul, domnul meu, ieșea din Ierusalim, și să nu țină seamă... împăratul de lucrul acesta! Căci robul tău mărturisește că a păcătuit. Și 20 iată, vin astăzi, cel dintîi din toată casa lui Iosif, înaintea împăratului, domnul meu.” Atunci Abișai, fiul Țeruei, a luat 21 cuvîntul, și a zis: “Nu trebuie oare să moară Simei pentrucă a blestemat pe unsul Domnului?” Dar David a zis: “Ce am 22 eu cu voi, fiii Țeruei, și pentruce vă arătați astăzi protivnicii mei? Astăzi să se omoare oare vreun om în Israel? Nu știu eu că împărățesc azi peste Israel?” Și împăratul a zis lui Simei: 23 “Nu vei muri!” ’mpăratul i-a jurat că nu-l va omorî. Mefiboșet, fiul lui Saul, s’a pogorît și el înaintea împăratului. Nu-și îngrijise nici picioarele, nici barba, nici nu-și spălase hainele, din ziua cînd plecase împăratul pînă în ziua cînd se întorcea 24

25 în pace. Când s'a dus înaintea împăratului la Ierusalim, îm-
26 păratul i-a zis: "Pentru ce n'ai venit cu mine, Mefiboșet?" Și
el a răspuns: "Împărate, domnul meu, slujitorul meu m'a înșe-
lat, căci robul tău, care este olog, zisese: 'Voi pune șaua pe
27 măgar, voi încăleca pe el, și voi merge cu împăratul.' Și el a
înegrit pe robul tău la domnul meu împăratul. Dar domnul
meu împăratul este ca un înger al lui Dumnezeu. Fă ce vei
28 crede. Căci toți cei din casa tatălui meu au fost niște oameni
vrednici de moarte înaintea împăratului domnul meu; și totuș,
tu ai pus pe robul tău în rîndul celor ce mănîncă la masă cu
tine. Ce drept mai pot avea eu, și ce am să cer eu împărat-
29 ului?" Împăratul i-a zis: "Ce mai vorbești atîta? Am spus:
30 'Tu și Tiba, veți împărți pămînturile.'" Și Mefiboșet a zis îm-
păratului: "Să ia chiar totul, căci împăratul domnul meu se
31 întoarce în pace acasă." Barzilai, Galaaditul, s'a pogorît din
Roghelim, și a trecut Iordanul împreună cu împăratul, ca să-l
32 petreacă pînă dincolo de Iordan. Barzilai era foarte bătrîn, în
vîrstă de optzeci de ani. El îngrijise de împărat în timpul șed-
33 erii lui la Mahanaim, căci era un om foarte bogat. Împăratul
a zis lui Barzilai: "Vino cu mine, și te voi hrăni la mine în
34 Ierusalim." Dar Barzilai a răspuns împăratului: "Cîți ani voi
35 mai trăi, ca să mă sui cu împăratul la Ierusalim? Eu sînt
astăzi în vîrstă de optzeci de ani. Pot eu să mai cunosc ce
este bun și ce este rău? Poate robul tău să mai aibă vreun
gust pentru ce mănîncă și bea? Pot eu să mai aud glasul cîn-
tăreților și cîntărețelor? Și pentru ce să mai fie robul tău o
36 povară pentru domnul meu, împăratul? Robul tău va merge
puțin dincolo de Iordan cu împăratul. Dealtfel, pentru ce mi-
37 ar face împăratul această binefacere? Să se întoarcă robul
tău, și să mor în cetatea mea, lîngă mormîntul tatălui meu și
mamei mele! Dar iată că robul tău Chimham va trece cu îm-
38 păratul, domnul meu; fă ce vei crede pentru el." Împăratul a
zis: "Chimham să treacă împreună cu mine, și voi face pentru
39 el ce vei vrea; tot ce vei dori dela mine, îți voi da!" După ce
tot poporul a trecut Iordanul și după ce l-a trecut și împăratul,
împăratul a sărutat pe Barzilai, și l-a binecuvîntat. Și Barzilai
40 s'a întors acasă. Împăratul s'a îndreptat spre Ghilgal, însoțit

de Chimham. Tot poporul lui Iuda și jumătate din poporul lui Israel petrecuse pe împărat dincolo de Iordan. Dar toți 41 bărbații lui Israel au venit la împărat, și i-au zis: “Pentru ce-au furat frații noștri, bărbații lui Iuda, și au trecut pe împărat peste Iordan, împreună cu casa lui, și cu toți oamenii lui David?” Toți bărbații lui Iuda au răspuns bărbaților lui 42 Israel: “Fiindcă împăratul ne este rudă; și ce ați găsit aici, ca să vă mîniati? Am trăit noi pe cheltuiala împăratului? Ne-a făcut el daruri?” Și bărbații lui Israel au răspuns bărbaților 43 lui Iuda: “Împăratul este de zece ori mai mult al nostru, și chiar la David avem mai mult drept decît voi. Pentru ce ne-ați nesocotit? N’am fost noi cei dintîi cari am spus să se întoarcă împăratul nostru?” Și bărbații lui Iuda au vorbit cu mai multă asprime decît bărbații lui Israel.

Acolo era un om de nimic, numit Șeba, fiul lui Bicri, Be- 20 niamitul. El a sunat din trîmbiță, și a zis: “Noi n’avem nicio parte cu David, nicio moștenire cu fiul lui Isai! Fiecare la cortul său, Israele!” Și toți bărbații lui Israel s’au depărtat de 2 David, și au urmat pe Șeba, fiul lui Bicri. Dar bărbații lui Iuda au rămas credincioși împăratului lor, și l-au însoțit dela Iordan pînă la Ierusalim. David a intrat iarăș în casa lui la Ierusalim. 3 Împăratul a luat cele zece țiiitoare pe cari le lăsase pentru paza casei, și le-a pus într’o casă subț pază; a îngrijit de ele, dar n’a intrat la ele. Și au fost închise pînă în ziua morții lor, trăind în văduvie. Împăratul a zis lui Amasa: “Cheamă-mi peste trei 4 zile pe bărbații lui Iuda; și tu să fii de față aici.” Amasa a 5 plecat să cheme pe Iuda; dar a zăbovit peste vremea pe care i-o hotărîse împăratul. David a zis atunci lui Abișai: “Șeba, 6 fiul lui Bicri, ne va face acum mai mult rău decît Absalom. Ia tu însuși pe slujitorii stăpînului tău, și urmărește-l, ca nu cumva să găsească cetăți întărite, și să se ascundă dinaintea noastră.” Și Abișai a plecat, urmat de oamenii lui Ioab, de 7 Cheretiți și de Peletiți, și de toți vitejii; au ieșit din Ierusalim, ca să urmărească pe Șeba, fiul lui Bicri. Cînd au fost lîngă 8 piatra cea mare care este la Gabaon, Amasa a ajuns înaintea lor. Ioab era încins cu o sabie pe deasupra hainelor de război, cu cari era îmbrăcat; ea era legată la coapsă și sta în teacă, și

9 cînd a înaintat Ioab, sabia a alunecat. Ioab a zis lui Amasa:
“Ești sănătos, frate?” Și cu mîna dreaptă a apucat pe Amasa
10 de barbă să-l sărute. Amasa n’a luat seamă la sabia care era
în mîna lui Ioab; și Ioab l-a lovit cu ea în pîntece, și i-a vărsat
măruntaiele pe pămînt, fără să-i mai dea o a doua lovitură. Și
Amasa a murit. Ioab și fratele său Abișai au urmărit pe Șeba,
11 fiul lui Bicri. Un bărbat dintre oamenii lui Ioab a rămas lîngă
Amasa, și zicea: “Cine vrea pe Ioab și cine este pentru David?
12 Să urmeze pe Ioab!” Amasa se rostogolea în sînge în mijlocul
drumului; și omul acela, văzînd că tot poporul se oprește, a
tras pe Amasa din drum, pe un cîmp, și a aruncat o haină
pe el, cînd a văzut că toți cei ce ajungeau lîngă el se opreau.
13 Dupăce a fost luat din drum, fiecare a urmat pe Ioab, ca să
14 urmărească pe Șeba, fiul lui Bicri. Ioab a străbătut toate
semințiile lui Israel înspre Abel-Bet-Maaca, și toți bărbații de
15 seamă s’au strîns și l-au urmat. Au venit și au împresurat
pe Șeba în Abel-Bet-Maaca, și au ridicat împotriva cetății un
val care atingea întăritura. Tot poporul care era cu Ioab săpa
16 zidul ca să-l facă să cadă. Atunci o femeie înțeleaptă a început
să strige din cetate: “Ascultați, ascultați! Spuneți, vă rog, lui
17 Ioab: „Apropie-te pînă aici, căci vreau să-ți vorbesc!” El s’a
apropiat de ea, și femeia a zis: “Tu ești Ioab?” El a răspuns:
“Eu sînt.” Și ea i-a zis: “Ascultă vorbele roabei tale.” El i-a
18 răspuns: “Ascult.” Și ea a zis: “Odinioară era obiceiul să se
19 spună: „Să întrebăm în Abel și totul se isprăvea astfel. Eu
sînt una din cetățile liniștite și credincioase din Israel; și tu
cauți să pierzi o cetate care este o mamă în Israel! Pentruce ai
20 nimici tu moștenirea Domnului?” Ioab a răspuns: “Depart, de
21 departe de mine gîndul să nimicesc sau să dărîm! Nu este
așa! Dar un om din muntele Efraim, numit Șeba, fiul lui Bi-
cri, a ridicat mîna împotriva împăratului David; dați-l încoace
numai pe el, și mă voi depărta de cetate.” Femeia a zis lui
22 Ioab: “Iată, capul lui îți va fi aruncat peste zid.” Și femeia
s’a dus și a înduplecat pe tot poporul cu înțelepciunea ei; au
tăiat capul lui Șeba, fiul lui Bicri, și l-au aruncat lui Ioab. Ioab
a sunat din trîmbiță; s’au împrăștiat de lîngă cetate, și fiecare
s’a dus în cortul lui. Și Ioab s’a întors la Ierusalim, la împărat.

Ioab era mai mare peste toată oștirea lui Israel; Benaia, fiul lui 23
 Iehoiada, era în fruntea Cheretiților și a Peletiților; Adoram 24
 era mai mare peste dări; Iosafat, fiul lui Ahilud, era scriitor
 (arhivar); Șeia era logofăt: Tȃdoc și Abiatar erau preoți; și 25, 26
 Ira din Iair era slujbaș de stat al lui David.

Pe vremea lui David, a fost o foamete care a ținut trei ani. **21**
 David a întrebat pe Domnul, și Domnul a zis: “Din pricina lui
 Saul și a casei lui sîngeroase, pentru că a ucis pe Gabaoniți
 este foametea aceasta.” Împăratul a chemat pe Gabaoniți să 2
 le vorbească. -Gabaoniții nu erau dintre copiii lui Israel, ci
 erau o rămășiță a Amoriților; copiii lui Israel se legaseră față
 de ei cu un jurămînt, și totuș Saul voise să-i ucidă, în rîvna
 lui pentru copiii lui Israel și Iuda. - David a zis Gabaoniților: 3
 “Ce pot face eu pentru voi, și cu se să fac ispășire, ca să binecu-
 vîntați moștenirea Domnului?” Gabaoniții i-au răspuns: “Nu 4
 voim nici argint nici aur dela Saul și dela casa lui, și nici nu este
 treaba noastră să omorîm pe cineva din Israel.” Și împăratul
 a zis: “Ce voiți dar să vă fac?” Ei au răspuns împăratului: 5
 “Fiindcă omul acela ne-a slăbit și își pusese de gînd să ne nim-
 icească pentru ca să ne facă să perim din tot ținutul lui Israel,
 să ni se dea șapte bărbați din fiii lui, și-i vom spînzura înaintea 6
 Domnului, la Ghibea lui Saul, alesul Domnului.” Și împăratul
 a zis: “Vi-i voi da.” Împăratul a cruțat pe Mefiboșet, fiul 7
 lui Ionatan, fiul lui Saul, pentru jurămîntul pe care-l făcuseră
 între ei, înaintea Domnului, David și Ionatan, fiul lui Saul.
 Dar împăratul a luat pe cei doi fii, pe cari-i născuse lui Saul 8
 Rițpa, fata lui Aiaa, și anume: Armoni și Mefiboșet, și pe cei
 cinci fii, pe cari-i născuse Merab, fata lui Saul, lui Adriel din
 Mehola, fiul lui Barzilai; i-a dat în mînile Gabaoniților, cari 9
 i-au spînzurat pe munte, înaintea Domnului. Toți cei șapte au
 perit împreună; au fost omorîți în cele dintîi zile ale secerat-
 ului, la începutul seceratului orzurilor. Rițpa, fata lui Aiaa, 10
 a luat un sac și l-a întins sub ea peste stîncă, dela începutul
 seceratului pînă cînd a căzut peste ei ploaie din cer; și a oprit
 păsările cerului să se apropie de ei în timpul zilei, și fiarele
 cîmpului în timpul nopții. Au înștiințat pe David despre ce 11
 făcuse Rițpa, fata lui Aiaa, țitoarea lui Saul. Și David s’a 12

dus și a luat oasele lui Saul și oasele fiului său Ionatan, dela locuitorii din Iabesul Galaadului, cari le luaseră din piața Bet-Șan, unde îi spînzuraseră Filistenii cînd au bătut pe Saul la
13 Ghilboa. A luat de acolo oasele lui Saul și oasele fiului său Ionatan; și s’au strîns și oasele celor ce fuseseră spînzurați.
14 Au îngropat oasele lui Saul și fiului său Ionatan în țara lui Beniamin, la Țela, în mormîntul lui Chis, tatăl lui Saul. Și au făcut tot ce poruncise împăratul. După aceea, Dumnezeu a
15 fost potolit față de țară. Filistenii au pornit iarăș cu război împotriva lui Israel. David s’a pogorît cu slujitorii lui, și a luptat împotriva Filistenilor. David era obosit. Și Ișbi-Benob,
16 unul din copiii lui Rafa, a voit să omoare pe David; avea o sulită în greutate de trei sute de sicli de aramă, și era încins cu o sabie nouă. Abișai, fiul Țeruiei, a venit în ajutorul lui David, a lovit pe Filistean, și l-a omorît. Atunci oamenii lui David, i-au jurat, zicînd: “Să nu mai ieși cu noi la luptă, ca să
17 nu stingi lumina lui Israel”. După aceea, a mai fost o bătălie la Gob cu Filistenii. Atunci Sibecai, Hușatitul, a omorît pe
18 Saf, care era unul din copiii lui Rafa. A mai fost o bătălie la Gob cu Filistenii. Și Elhanan, fiul lui Iaare-Oreghim, din Betleem, a omorît pe Goliat din Gat, care avea o sulită, al
19 cărui mîner era ca sulul de țesut. A mai fost o bătălie la Gat. Acolo era un om de statură înaltă, care avea șase degete la fiecare mîna și la fiecare picior, în totul douăzeci și patru,
20 și care se trăgea tot din Rafa. El a batjocorit pe Israel; și Ionatan, fiul lui Șimea, fratele lui David, l-a omorît. Acești patru oameni erau copiii lui Rafa născuți la Gat. Au perit uciși de mîna lui David și de mîna slujitorilor lui.

22 David a îndreptat către Domnul cuvintele acestei cîntări, după ce Domnul l-a izbăvit din mîna tuturor vrăjmașilor lui și
2 din mîna lui Saul. El a zis: “Domnul este stînca mea, cetățuia
3 mea, Izbăvitorul meu. Dumnezeu este stînca mea, la care găsesc un adăpost, scutul meu și puterea... care mă mîntuiește, turnul..... meu cel înalt și scăparea... mea. Mîntuitorule!
4 Tu mă scapi de silnicie. Eu chem pe Domnul cel vrednic de laudă, și sînt izbăvit de vrămașii mei. Căci valurile morții mă
5 înconjuraseră, șivoaiele nimicirii mă înspăimîntaseră; legă-

turile mormîntului mă înconjuraseră, lațurile morții mă prinseseră. 'n strîmtoarea mea, am chemat pe Domnul, am chemat 7
pe Dumnezeu meu; din locașul Lui, El mi-a auzit glasul, și
strigătul meu a ajuns la urechile Lui. Atunci pămîntul s'a 8
cutremurat și s'a clătinat, temeliile cerului s'au mișcat și s'au
zguduit, pentrucă El Se mîniase. Fum se ridica din nările 9
Lui, și un foc mistuitor ieșea din gura Lui: cărbuni aprinși
țîșneau din ea. A plecat cerurile, și S'a pogorît: un nor gros 10
era subt picioarele Lui. Călărea pe un heruvim, și sbura, ve-
nea pe aripile vîntului; era înconjurat cu întunerecul ca și cu 12
un cort, era înconjurat cu grămezi de ape și cu nori întunecoși.
Din strălucirea care era înaintea Lui schinteiau cărbuni de foc. 13
Domnul a tunat din ceruri, Cel Prea 'nalt a făcut să-I răsune
glasul; a aruncat săgeți și a risipit pe vrăjmașii mei, a aruncat 15
fulgerul, și i-a pus pe fugă. Fundul mării s'a văzut, temeliile
lumii au fost descoperite, de muștrarea Domnului, de vuietul
sufărării nărilor Lui. El și-a întins mîna de sus din înălțime, 17
m'a apucat, m'a scos din apele cele mari; m'a izbăvit de pro-
tivnicul meu cel puternic, de vrăjmașii mei cari erau mai tari
decît mine. Ei mă prinseseră în ziua strîmtoării mele, dar 19
Domnul a fost sprijinitorul meu, El m'a scos la loc larg. El
m'a mîntuit, pentrucă mă iubește. Domnul mi-a răsplătit 21
după nevinovăția mea, mi-a făcut după curăția mînilor mele;
căci am păzit căile Domnului, nu m'am făcut vinovat față de 22
Dumnezeu meu. Toate poruncile Lui au fost înaintea mea,
și nu m'am depărtat dela legile Lui. Am fost fără vină înain- 24
tea Lui, m'am păzit de fărădelegea mea. De aceea Domnul
mi-a răsplătit nevinovăția mea, după curăția mea înainte Lui. 25
Cu cel bun Tu ești bun, cu omul drept Te porți după drep-
tate, cu cel curat ești curat, cu cel îndărătnic Te porți după 27
îndărătnicia lui. Tu mîntuiești pe poporul care se smerește,
și cu privirea Ta, scobori pe cei mîndri. Da, Tu ești lumina 29
mea, Doamne! Domnul luminează întunerecul meu. Cu Tine
mă năpustesc asupra unei oști înarmate, cu Dumnezeu meu
sar peste zid. Căile lui Dumnezeu sînt desăvîrșite, cuvîntul 31
Domnului este curățit; El este un scut pentru toți cei ce caută
adăpost în El. Căci cine este Dumnezeu, afară de Domnul? 32

33 Și cine este o stîncă, afară de Dumnezeu nostru? Dumnezeu
este cetățuia mea cea tare, și El mă călăuzește pe calea cea
34 dreaptă.... El îmi face picioarele ca ale cerboaicelor, și El
35 mă așează pe locurile mele cele înalte. 'mi deprinde mînila la
36 luptă, și brațele mele întind arcul de aramă. Tu îmi dai scutul
37 mîntuirii Tale, și ajung mare prin bunătatea Ta. Lărgești dru-
38 mul supt pașii mei, și picioarele mele nu se clatină. Urmăresc
pe vrăjmașii mei, și-i nimicesc, nu mă întorc pînă nu-i nim-
39 icesc. 'i nimicesc, îi zdrobesc, de nu se mai scoală; cad sub
40 picioarele mele. Tu mă încingi cu putere pentru luptă, răpui
41 subț mine pe protivnicii mei. Faci pe vrăjmașii mei să dea
42 dosul înaintea mea, și nimicesc pe ceice mă urăsc. Se uită în
jurul lor, și nu-i cine să-i scape. Strigă către Domnul dar nu le
43 răspunde! 'i pisez ca pulberea pămîntului, îi zdrobesc, îi calc
44 în picioare, ca noroiul de pe ulițe. Mă scapi din neînțelegerile
poporului meu; mă păstrezi drept căpetenie a neamurilor; un
45 popor... pe care nu-l cunoșteam îmi este supus. Fiii străinului
46 mă linguesc; mă ascultă la cea dintîi poruncă. Fiii străinului
47 leșină dela inimă, tremură cînd ies afară din cetățuie. Trăi-
ască Domnul, și binecuvîntată să fie Stîncă mea! 'nălțat să
48 fie Dumnezeu, Stîncă mîntuirii mele, Dumnezeu, care este
49 răzbunătorul meu, care-mi supune popoarele, și care mă face
să scap de vrăjmașii mei! Tu mă înalți mai pesus de protivnicii
50 mei, mă izbăvești de omul asupritor. De aceea Te voi lauda
printre neamuri, Doamne! Și voi cînta spre slava Numelui Tău.
51 El dă mari izbăviri împăratului Său, și arată milă unsului Său:
lui David, și seminței... lui, pentru totdeauna.”

23 Iată cele din urmă cuvinte ale lui David. Cuvîntul lui
David, fiul lui Isai, cuvîntul omului care a fost înălțat sus
de tot, cuvîntul unsului Dumnezeului lui Iacov, cuvîntul cîn-
2 tărețului plăcut al lui Israel. Duhul Domnului vorbește prin
3 mine, și cuvîntul Lui este pe limba mea. Dumnezeu lui Israel
a vorbit. Stîncă lui Israel mi-a zis: “Cel ce împărățește între
oameni cu dreptate, celce împărățește în frică de Dumnezeu,
4 este ca lumina dimineții, cînd răsare soarele în dimineața fără
nori; ca razele soarelui după ploaie, cari fac să încolțească din
5 pămînt verdeța. Măcar că nu este așa casa mea înaintea lui

Dumnezeu, totuș El a făcut cu mine un legămînt vecinic, bine întărit în toate privințele și tare. Nu va face El oare să răsară din el tot ce este spre mîntuirea și bucuria mea? Dar cei răi sînt toți ca niște spini pe cari-i arunci, și nu-i iei cu mîna; cine se atinge de ei, se înarmează cu un fer sau cu mînerul unei sulițe, și-i arde în foc pe loc. Iată numele vitejilor cari erau în slujba lui David. Ioșeb-Bașșebet, Tahchemonitul, unul din fruntașii căpeteniilor. El și-a învărtit sulița peste opt sute de oameni, pe cari i-a omorît dintr'o dată. După el, Eleazar, fiul lui Dodo, fiul lui Ahohi. El era unul din cei trei războinici cari au ținut pept împreună cu David împotriva Filistenilor strînși pentru luptă, cînd bărbații lui Israel se dădeau înapoi pe înălțimi. El s'a sculat, și a lovit pe Filistenii pînă ce i-a obosit mîna și a rămas lipită de sabie. Domnul a dat o mare izbăvire în ziua aceea. Poporul s'a întors după Eleazar, numai ca să ia prada. După el, Șama, fiul lui Aghe, din Harar. Filistenii se strînseseră la Lehi. Acolo era o bucată de pămînt sămănată cu linte; și poporul fugea dinaintea Filistenilor. Șama s'a așezat în mijlocul ogorului, l-a apărut și a bătut pe Filistenii. Și Domnul a dat o mare izbăvire. Trei dintre cei treizeci de căpetenii s'au pogorît pe vremea seceratului și au venit la David, în peștera Adulam, cînd o ceată de Filistenii tăbărise în valea... Refaim. David era atunci în cetățuie, și o strajă a Filistenilor era la Betleem. David a avut o dorință, și a zis: "Cine-mi va da să bea apă din fîntîna de la poarta Betleemului?" Atunci cei trei viteji au trecut prin tabăra Filistenilor, și au scos apă din fîntîna dela poarta Betleemului. Au adus-o și au dat-o lui David; dar el n'a vrut s'o bea și a vărsat-o înaintea Domnului. El a zis: "Departa de mine, Doamne, gîndul să fac lucrul acesta! Să bea sîngele oamenilor acestora cari s'au dus cu primejdia vieții lor?" Și n'a vrut s'o bea. Iată ce au făcut acești trei viteji. Abișai, fratele lui Ioab, fiul Țeruiiei, era căpetenia celor trei. El și-a învărtit sulița peste trei sute de oameni, și i-a omorît, și a fost vestit între cei trei. Era cel mai cu vază din cei trei, și a fost căpetenia lor; dar n'a fost la înălțimea celor trei dintii. Benaia, fiul lui Iehoiada, fiul unui om din Cabțeel, om viteaz și vestit prin faptele lui

mari. El a ucis pe cei doi fii ai lui Ariel din Moab. S'a pogorît în mijlocul unei gropi pentru apă unde a ucis un leu, într'o zi cînd căzuse zăpadă. A omorît pe un Egiptean groaznic la înfățișare, care avea o suliță în mînă; s'a pogorît împotriva lui cu un toiag, a smuls sulița din mîna Egipteanului, și l-a omorît cu ea. Iată ce a făcut Benaia, fiul lui Iehoiada; și a fost vestit printre cei trei viteji. Era cel mai cu vază din cei treizeci; dar n'a ajuns la înălțimea celor trei dintîi. David l-a primit între sfetnicii lui de aproape. Asael, fratele lui Ioab, din numărul celor treizeci, Elhanan, fiul lui Dodo, din Betleem. Șama din Harod. Elica din Harod. Heleț, din Pelet. Ira, fiul lui Icheș, din Tecoa. Abiezer din Anatot. Mebunai, din Hușa. Țalmon, din Ahoah. Maharai, din Netofa. Heleb, fiul lui Baana, din Netofa. Itai, fiul lui Ribai, din Ghibea fiilor lui Benjamin. Benaia, din Piraton. Hidai, din Nahale-Gaaș. Abi-Albon, din Araba. Azmavet, din Barhum. Eliahba, din Șaalbon. Bene-Iașen. Ionatan. Șama, din Harar. Ahiam, fiul lui Șarar, din Arar. Elifelet, fiul lui Ahasbai, fiul unui Maacatit. Eliam, fiul lui Ahitofel, din Ghilo. Hețrai, din Carmel. Paarai, din Arab. Igheal, fiul lui Natan, din Țoba. Bani, din Gad. Țelec, Amonitul. Naharai din Beerot, care ducea armele lui Ioab, fiul Țeruiei. Ira, din Ieter. Gareb, din Ieter. Urie, Hetitul. De toți: treizeci și șapte.

24 Domnul S'a aprins de mînie din nou împotriva lui Israel; și a stîrnit pe David împotriva lor, zicînd: "Du-te și fă numărătoarea lui Israel și a lui Iuda". Și împăratul a zis lui Ioab, căpetenia oștirii, care se afla lîngă el: "Străbate toate semințiile lui Israel, dela Dan pînă la Beer-Șeba; să se facă numărătoarea poporului, și să știu la cît se ridică numărul lor." Ioab a zis împăratului: "Domnul, Dumnezeuul tău, să facă poporul de o sută de ori mai mare, și împăratul, domnul meu, să vadă cu ochii lui lucrul acesta! Dar pentru ce vrea împăratul, domnul meu, să facă lucrul acesta?" Împăratul a stăruit în porunca pe care o dădea lui Ioab și căpeteniilor oștirii; și Ioab și căpeteniile oștirii au plecat dela împărat, ca să facă numărătoarea poporului Israel. Au trecut Iordanul, și au tăbărit la Aroer, la dreapta cetății care este în mijlocul văii Gad, și lîngă

Iaezer. Au venit până la Galaad și în țara lui Tahtim-Hodși. 6
S'au dus pînă la Dan-Iaan, și în împrejurimile Sidonului. Au 7
venit pînă la cetățiuia Tir, și în toate cetățile Heviților și ale
Cananiților. Au ieșit spre partea de miazăzi a lui Iuda, la Beer-
Șeba. Au străbătut astfel toată țara, și au ajuns la Ierusalim, 8
după nouă luni și douăzeci de zile. Ioab a dat împăratului 9
numărul poporului: erau în Israel opt sute de mii de oameni
de război cari scoteau sabia, și în Iuda cinci sute de mii de
oameni. David a simțit cum îi bătea inima, dupăce făcuse 10
numărătoarea poporului. Și a zis Domnului: “Am săvîrșit un
mare păcat, făcînd lucrul acesta! Acum, Doamne, binevoiește
și iartă nelegiuirea robului Tău, căci am lucrat în totul ca un...
nebun!” A doua zi, cînd s'a sculat David, cuvîntul Domnului 11
a vorbit astfel prorocului Gad, văzătorul lui David: “Du-te 12
și spune lui David: ,Așa vorbește Domnul: ,’ți pun înaintea trei
nenorociri; alege una din ele, și te voi lovi cu ea.” Gad s'a 13
dus la David, și i-a făcut cunoscut lucrul acesta, zicînd: “Vrei
șapte ani de foamete în țara ta, sau să fugi trei luni dinaintea
vrăjmașilor tăi, cari te vor urmări, sau să bîntuie ciurma trei
zile în țară? Acum alege, și vezi ce trebuie să răspund Celui
ce mă trimete.” David a răspuns lui Gad: “Sînt într'o mare 14
strîmtoare! Oh! mai bine să cădem în mîinile Domnului, căci
îndurările Lui sînt nemărginite; dar să nu cad în mîinile oame-
nilor!” Domnul a trimes ciurma în Israel, de dimineată pînă 15
la vremea hotărîtă. Și, din Dan pînă la Beer-Șeba, au murit
șaptezeci de mii de oameni din popor. Pe cînd îngerul întin- 16
dea mîna peste Ierusalim ca să-l nimicească, Domnul S'a căit
de răul acela, și a zis îngerului care ucidea poporul: “Destul!
Trage-ți mîna acum.” 'ngerul Domnului era lîngă aria lui Ar-
avna..., Iebusitul. David, văzînd pe îngerul care lovea pe 17
popor, a zis Domnului: “Iată că am păcătuit! Eu sînt vino-
vat: dar oile acestea, ce au făcut? Mîna Ta să se îndrepte
dar împotriva mea și împotriva casei tatălui meu!” 'n ziua 18
aceea, Gad a venit la David, și i-a zis: “Suie-te și înalță un
altar Domnului în aria lui Aravna, Iebusitul.” David s'a suît, 19
după cuvîntul lui Gad, cum poruncise Domnul. Aravna s'a 20
uitat, și a văzut pe împărat și pe slujitorii lui îndreptîndu-se

spre el; și Aravna a ieșit, și s'a închinat înaintea împăratului,
21 cu fața la pământ. Aravna a zis: "Pentru ce vine domnul
meu, împăratul, la slujitorul lui?" Și David a răspuns: "Ca
să cumpăr dela tine aria și să zidesc în ea un altar Domnului,
22 pentruca să înceteze urgia aceasta de peste popor." Aravna a
zis lui David: "Să ia domnul meu, împăratul, aria, și să aducă
în ea jertfele cari-i vor plăcea; vezi, boii vor fi pentru arderea
23 de tot, și carăle cu uneltele lor vor ținea loc de lemne." Ar-
avna a dat împăratului totul. Și Aravna a zis împăratului:
24 "Domnul, Dumnezeul tău, să te primească!" Dar împăratul
a zis lui Aravna: "Nu! vreau s'o cumpăr dela tine pe preț de
argint, și nu voi aduce Domnului, Dumnezeului meu, arderi
de tot, cari să nu mă coste nimic." Și David a cumpărat aria
25 și boii cu cinzeci de sicli de argint. David a zidit acolo un
altar Domnului, și a adus arderi de tot și jertfe de mulțămire.
Atunci Domnul a fost potolit față de țară, și a încetat urgia
deasupra lui Israel.

I IMPARATI

mpăratul David era bătrîn, înaintat în vîrstă; îl acopereau 1
cu haine, și nu se putea încălzi. Slujitorii lui i-au zis: “Să 2
se caute pentru domnul împăratul o fată fecioară; ea să stea
înaintea împăratului, să-l îngrijească, și să se culce la sînul
tău; și domnul meu împăratul se va încălzi.” Au căutat în 3
tot ținutul lui Israel o fată tînără și frumoasă, și au găsit pe
Abișag, Sunamita, pe care au adus-o la împărat. Această 4
fată era foarte frumoasă. Ea a îngrijit pe împărat, și i-a slujit;
dar împăratul nu s’a împreunat cu ea. Adonia, fiul Haghitei, 5
s’a sumețit pînă acolo în cît a zis: “Eu voi fi împărat!” Și
și-a pregătit care și călăreți, și cincizeci de oameni cari aler-
gau înaintea lui. Tatăl său nu-l mustrase niciodată în viața 6
lui, zicînd: “Pentru ce faci așa?” Adonia, de altfel, era foarte
frumos la chip, și se născuse după Absalom. El a vorbit cu 7
Ioab, fiul Țeruiei, și cu preotul Abiatar: și aceștia au trecut
de partea lui. Dar preotul Țadoc, Benaia, fiul lui Iehoiada, 8
proorocul Natan, Șimei, Rei și vitejii lui David, n’au fost cu
Adonia. Adonia a tăiat oi, boi și viței grași, lîngă piatra lui 9
Zohélet, care este, lîngă En-Roguel; și a poftit pe toți frații
lui, fiii împăratului, și pe toți bărbații lui Iuda din slujba îm-
păratului. Dar n’a poftit pe proorocul Natan, nici pe Benaia, 10
nici pe viteji, nici pe fratele său Solomon. Atunci Natan a 11
zis Bat-Șebeî, mama lui Solomon: “N’ai auzit că Adonia, fiul
Haghitei, s’a făcut împărat, fără să știe domnul nostru David?
Vino dar acum, și-ți voi da un sfat, ca să-ți scapi viața ta și 12
viața fiului tău Solomon. Du-te, intră la împăratul David, 13
și spune-i: ,mpărate, domnul meu, n’ai jurat tu roabei tale,
zicînd: ,Fiul tău Solomon va împărăți după mine, și va șede
pe scaunul meu de domnie; ,Pentruce dar împărătește Ado-
nia; Și în timp ce tu vei vorbi cu împăratul, eu însumi voi 14
intra după tine, și-ți voi întări cuvintele.” Bat-Șeba s’a dus 15
în odaia împăratului. El era foarte bătrîn; și Abișag, Suna-

16 mita, îi slujea. Bat-Şeba s'a plecat și s'a închinat înaintea
17 împăratului. Și împăratul a zis: "Ce vrei?" Ea i-a răspuns:
"Domnul meu, tu ai jurat roabei tale pe Domnul, Dumnezeuul
tău, zicînd: ‚Solomon, fiul tău, va împărați după mine, și va
18 ședea pe scaunul meu de domnie.‘ Și acum iată că Adonia îm-
19 părătește! Și tu nu știi, împărate, domnul meu! El a junghiat
boi, viței grași și oi în mare număr; și a poftit pe toți fiii îm-
păratului, pe preotul Abiatar, și pe Ioab, căpetenia oștirii, dar
20 pe robul tău Solomon nu l-a poftit. 'mpărate, domnul meu,
tot Israelul are ochii îndreptați spre tine, ca să-i faci cunoscut
cine va ședea pe scaunul de domnie al împăratului, domnului
21 meu, după el. Și cînd împăratul, domnul meu, va fi culcat îm-
preună cu părinții săi, se va întîmpla că eu și fiul meu Solomon
22 vom fi priviți ca niște vinovați." Pe cînd încă vorbea ea cu
23 împăratul, iată că a sosit proorocul Natan. Au dat de știre
împăratului, și au zis: "Iată că a venit proorocul Natan!" El a
intrat înaintea împăratului, și s'a închinat înaintea împăratu-
24 lui cu fața pînă la pămînt. Și Natan a zis: "mpărate, domnul
meu, oare tu ai zis: ‚Adonia va împărăți după mine, și va ședea
25 pe scaunul meu de domnie. Căci el s'a pogorît astăzi, a tăiat
boi, viței grași și oi, în mare număr; și a poftit pe toții fiii
împăratului, pe căpeteniile oștirii, și pe preotul Abiatar. Și ei
mănîncă și beau înaintea lui, și zic: ‚Trăiască împăratul Ado-
26 nia! Dar nu m'a poftit nici pe mine, care sînt robul tău, nici pe
preotul Tadoc, nici pe Benaia, fiul lui Iehoiada, nici pe robul
27 tău Solomon. Oare din porunca domnului meu, împăratul,
are loc lucrul acesta, și fără să fi făcut cunoscut robului tău cine
are să se suie pe scaunul de domnie al împăratului, domnului
28 meu, după el?' 'mpăratul David a răspuns: "Chemați-mi
pe Bat-Şeba." Ea a intrat, și s'a înfățișat înaintea împăratu-
29 lui. Și împăratul a jurat, și a zis: "Viu este Domnul, care
30 m'a izbăvit din toate necazurile, că, așa cum am jurat pe
Domnul, Dumnezeuul lui Israel, zicînd: ‚Fiul tău Solomon va
împărăți după mine, și va ședea pe scaunul meu de domnie în
31 locul meu,‘ -așa voi face azi." Bat-Şeba s'a plecat cu fața la
pămînt, și s'a închinat înaintea împăratului. Și a zis: "Trăiască
32 pe vecie domnul meu, împăratul David"! 'mpăratul David a

zis: “Chemați-mi pe preotul Țadoc, pe proorocul Natan și pe Benaia, fiul lui Iehoiada.” Ei au intrat și s’au înfățișat înaintea împăratului. Și împăratul le-a zis: “Luați cu voi pe slujitorii stăpînului vostru, puneți pe fiul meu Solomon călare pe catîrul meu, și pogoriți-l la Ghihon. Acolo, preotul Țadoc și proorocul Natan să-l ungă împărat peste Israel. Să sunați din trîmbiță, și să ziceți: ,Trăiască împăratul Solomon! Să vă suiți apoi după el ca să vină să se așeze pe scaunul meu de domnie, și să împărătească în locul meu. Căci porunca mea, este ca el să fie căpetenia lui Israel și Iuda”. Benaia, fiul lui Iehoiada, a răspuns împăratului: “Amin! Așa să vrea Domnul, Dumnezeu domnului meu, împăratul: Domnul să fie cu Solomon cum a fost cu domnul meu, împăratul, ca să-și înalțe scaunul de domnie mai pe sus de scaunul de domnie al domnului meu, împăratul David!” Atunci preotul Țadoc s’a pogorît împreună cu proorocul Natan, cu Benaia, fiul lui Iehoiada, cu Cheretiții și Peletiții; au pus pe Solomon călare pe cătîrul împăratului David, și l-au dus la Ghihon. Preotul Țadoc a luat cornul cu untdelemn din cort, și a uns pe Solomon. Au sunat din trîmbiță, și tot poporul a zis: “Trăiască împăratul Solomon!” Tot poporul s’a suit după el, și poporul cînta din fluier și se desfăta cu mare bucurie; se clătina pămîntul de strigătele lor. Zvonul acesta a ajuns pînă la Adonia și la toți cei poftiți cari erau cu el, tocmai în clipa cînd sfîrșeau de mîncat. Ioab, auzind sunetul trîmbiței, a zis: “Ce este cu vuietul acesta de care răsună cetatea?” Pe cînd vorbea el încă, a venit Ionatan, fiul preotului Abiatar. Și Adonia a zis: “Apropie-te, că ești un om viteaz, și aduci vești bune.” “Da”, a răspuns Ionatan lui Adonia, “domnul nostru împăratul David a făcut împărat pe Solomon. A trimes cu el pe preotul Țadoc, pe proorocul Natan, pe Benaia, fiul lui Iehoiada, pe Cheretiți și Peletiți, și l-au pus călare pe catîrul împăratului. Preotul Țadoc și proorocul Natan l-au uns împărat la Ghihon. De acolo s’au suit veselindu-se, și cetatea a fost pusă în mișcare: acesta este vuietul pe care l-ați auzit. Solomon s’a și așezat pe saunul de domnie al împăratului. Și slujitorii împăratului au venit să binecuvinteze pe domnul nostru împăratul David,

zicînd: „Dumnezeul tău să facă numele lui Solomon mai vestit decît numele tău, și el să-și înalțe scaunul de domnie mai pe sus de scaunul tău de domnie!” Și împăratul s'a închinat pe
48 patul său. Iată ce a zis și împăratul: „Binecuvîntat să fie
Domnul, Dumnezeul lui Israel, care mi-a dat astăzi un urmaș
49 pe scaunul meu de domnie, și mi-a îngăduit să-l văd!” Toți
cei poftiți de Adonia s'au umplut de spaimă; s'au sculat și au
50 plecat care încotro. Adonia s'a temut de Solomon; s'a sculat
și el, a plecat, și s'a apucat de coarnele altarului. Au venit
și au spus lui Solomon: „Iată că Adonia se teme de împăratul
Solomon, și s'a apucat de coarnele altarului, zicînd: ‚Să-mi
52 jure împăratul Solomon azi că nu va omori pe robul său cu
sabia!‗” Solomon a zis: „Dacă va fi om cinstit, un păr din
cap nu-i va cădea la pămînt; dar dacă se va găsi răutate în
53 el, va muri.” Și împăratul Solomon a trimis niște oameni,
cari l-au pogorît de pe altar. El a venit și s'a închinat înaintea
împăratului Solomon, și Solomon i-a zis: „Du-te acasă.”

2 David se apropia de clipa morții, și a dat îndrumări fiului
2 său Solomon, zicînd: „Eu plec pe calea pe care merge toată
3 lumea. 'ntărește-te, și fii om! Păzește poruncile Domnului,
Dumnezeului tău, umblînd în căile Lui, și păzind legile Lui,
poruncile Lui, hotărîrile Lui și învățăturile Lui, după cum este
scris în legea lui Moise, ca să izbutești în tot ce vei face și ori
4 încotro te vei întoarce, și pentruca Domnul să împlinească
următoarele cuvinte pe cari le-a rostit pentru mine: ‚Dacă fiii
tăi vor lua seama la calea lor, umblînd cu credincioșie înain-
tea Mea, din toată inima lor și din tot sufletul lor, nu vei fi
lipsit niciodată de un urmaș pe scaunul de domnie al lui Is-
5 rael.‗ Știi ce mi-a făcut Ioab, fiul Teruiei, ce a făcut celor
două căpetenii ale oștirii lui Israel, lui Abner, fiul lui Ner,
și lui Amasa, fiul lui Ieter. I-a omorît; a vărsat în timp de
pace sînge de război, și a pus sîngele de război pe cingătoarea
cu care era încins la mijloc și pe încălțămîntea din picioare.
6 Fă după înțelepciunea ta, și să nu lași ca perii lui cei albi
7 să se pogoare în pace în locuința morților. Să te porți cu
bunăvoință cu fiii lui Barzilai, Galaaditul, și ei să mănînce la
masă cu tine; căci tot așa s'au purtat și ei cu mine, ieșindu-mi

înainte, cînd fugeam de fratele tău Absalom. Iată că ai lîngă 8
tine pe Şimei, fiul lui Ghera, Beniamitul, din Bahurim. El a
rostit împotriva mea mari blesteme în ziua cînd mă duceam
la Mahanaim. Dar s'a pogorît înaintea mea la Iordan, şi i-am
jurat pe Domnul, zicînd: „Nu te voi omorî cu sabia.” Acum, 9
tu să nu-l laşi nepedepsit; căci eşti un om înţelept, şi ştii cum
trebuie să te porţi cu el. Să-i pogori perii albi însîngerăţi în
locuinţa morţilor.” David a adormit cu părinţii lui, şi a fost 10
îngropat în cetatea lui David. Vremea cît a împărăţit David 11
peste Israel a fost de patruzeci de ani: la Hebron a împărăţit
şapte ani, iar la Ierusalim a împărăţit treizeci şi trei de ani.
Solomon a şezut pe scaunul de domnie al tatălui său David, 12
şi împărăţia lui s'a întărit foarte mult. Adonia, fiul Haghitei, 13
s'a dus la Bat-Şeba, mama lui Solomon. Ea i-a zis: “Vii cu
gînduri pacinice?” El a răspuns: “Da.” Şi a adăugat: “Am 14
să-ţi spun o vorbă.” Ea a zis: “Vorbeşte!” Şi el a zis: “Ştii 15
că împărăţia era a mea, şi că tot Israelul îşi îndrepta privirile
spre mine ca să fiu împărat. Dar împărăţia s'a întors, şi a
căzut fratelui meu, pentrucă Domnul i-a dat-o. Acum îţi cer 16
un lucru: nu-ţi întoarce faţa!” Ea i-a răspuns: “Vorbeşte!”
Şi el a zis: “Spune, te rog, împăratului Solomon-căci nu se 17
poate să nu te asculte-să-mi dea de nevestă pe Abişag, Suna-
mita.” Bat-Şeba a zis: “Bine! voi vorbi împăratului pentru 18
tine.” Bat-Şeba s'a dus la împăratul Solomon, să-i vorbească 19
pentru Adonia. 'mpăratul s'a sculat s'o întîmpine, s'a închinat
înaintea ei, şi a şezut pe scaunul său de domnie. Au pus un
scaun pentru mama împăratului, şi ea a şezut la dreapta lui.
Apoi a zis: “Am să-ţi fac o mică rugăminte: să mă ascuţi!” Şi 20
împăratul i-a zis: “Cere, mamă, căci te voi asculta.” Ea a zis: 21
“Abişag, Sunamita, să fie dată de nevestă fratelui tău Adonia.”
'mpăratul Solomon a răspuns mamei sale: “Pentruce ceri nu-
mai pe Abişag, Sunamita, pentru Adonia? Cere şi împărăţia
pentru el-căci este fratele meu mai mare decît mine-pentru el,
pentru preotul Abiatar, şi pentru Ioab, fiul Teruiei.” Atunci 23
împăratul a jurat pe Domnul, zicînd: “Să mă pedepsească
Dumnezeu cu toată asprimea, dacă nu-l vor costa viaţa pe
Adonia cuvintele acestea! Acum, viu este Domnul, care m'a 24

întărit și m'a suit pe scaunul de domnie al tatălui meu David, și care mi-a făcut o casă, după făgăduința Lui, că astăzi va
25 muri Adonia!” Și împăratul Solomon a trimis pe Benaia, fiul
26 lui Iehoiada, care l-a lovit; și Adonia a murit. 'mpăratul a
zis apoi preotului Abiatar: “Du-te la Anatot la moșiile tale,
căci ești vrednic de moarte; dar nu te voi omorî azi, pentru că
ai purtat chivotul Domnului Dumnezeu înaintea tatălui meu
David, și pentru că ai luat parte la toate suferințele tatălui
27 meu. Astfel Solomon a scos pe Abiatar din slujba de preot al
Domnului, ca să împlinească cuvîntul rostit de Domnul asupra
28 casei lui Eli în Silo. Vestea aceasta a ajuns pînă la Ioab, care
luase partea lui Adonia, măcar că nu luase partea lui Absalom.
Și Ioab a fugit la cortul Domnului, și s'a apucat de coarnele al-
29 tarului. Au dat de știre împăratului Solomon că Ioab a fugit
la cortul Domnului, și că este la altar. Și Solomon a trimis pe
30 Benaia, fiul lui Iehoiada, zicîndu-i: “Du-te și lovește-l!” Be-
naia a ajuns la cortului Domnului, și a zis lui Ioab: “Ieși! căci
așa poruncește împăratul.” Dar el a răspuns: “Nu! vreau să
mor aici.” Benaia a spus lucrul acesta împăratului, zicînd:
31 “Așa a vorbit Ioab, și așa mi-a răspuns”. 'mpăratul a zis
lui Benaia: “Fă cum a zis, lovește-l, și îngroapă-l; și ia astfel
de peste mine și de peste casa tatălui meu sîngele pe care l-a
32 vărsat Ioab fără temei. Domnul va face ca sîngele lui să cadă
asupra capului lui, pentru că a lovit pe doi bărbați mai drepți și
mai buni decît el, și i-a ucis cu sabia, fără să fi știut tatăl meu
David: pe Abner, fiul lui Ner, căpetenia oștirii lui Israel, și pe
33 Amasa, fiul lui Ieter, căpetenia oștirii lui Iuda. Sîngele lor să
cadă peste capul lui Ioab și peste capul urmașilor lui pentru
totdeauna; dar David, sămînța lui, casa lui și scaunul lui de
domnie, să aibă parte de pace pe vecie din partea Domnului.”
34 Benaia, fiul lui Iehoiada, s'a suit, a lovit pe Ioab, și l-a omorît.
35 El a fost îngropat în casa lui, în pustie. 'mpăratul a pus în
fruntea oștirii pe Benaia, fiul lui Iehoiada, în locul lui Ioab,
36 iar în locul lui Abiatar a pus pe preotul Țadoc. 'mpăratul a
chemat pe Șimei, și i-a zis: “Zidește-ți o casă la Ierusalim: să
locuiești în ea, și să nu ieși din ea ca să te duci într'o parte
37 sau alta. Să știi bine că în ziua cînd vei ieși și vei trece pîrîul

Chedron, vei muri. Atunci sîngele tău va cădea asupra capului
tău. Şimei a răspuns împăratului: “Bine! robul tău va face 38
cum spune domnul meu, împăratul.” Şi Şimei a locuit multă
vreme la Ierusalim. După trei ani, s’a întîmplat că doi slu- 39
jitori ai lui Şimei au fugit la Achiş, fiul lui Maaca, împăratul
Gatului. Au dat de ştire lui Şimei, zicînd: “Iată că slujitorii
tăi sînt la Gat.” Şimei s’a sculat, a pus şaua pe măgar, şi s’a 40
dus la Gat la Achiş, să-şi caute slujitorii. Şimei s’a dus, şi şi-a
adus înapoi slujitorii din Gat. Au dat de veste lui Solomon că 41
Şimei a plecat din Ierusalim la Gat, şi că s’a întors. ‘mpăratul
a chemat pe Şimei, şi i-a zis: “Nu te-am pus eu să juri pe Dom- 42
nul, şi nu ți-am spus eu hotărît: „Să ştii că vei muri în ziua cînd
vei ieşi să te duci într’o parte sau alta. Şi nu mi-ai răspuns
tu: „Bine! am înţeles. Pentru ce atunci n’ai ascultat de ju- 43
rămîntul Domnului şi de porunca pe care ți-o dădusem?”” Şi 44
împăratul a zis lui Şimei: “Ştii înlăuntrul inimii tale tot răul
pe care l-ai făcut tatălui meu David; Domnul a întors răutatea
ta asupra capului tău. Dar împăratul Solomon va fi binecu- 45
vîntat, şi scaunul de domnie al lui David va fi întărit pe vecie
înaîntea Domnului.” Şi împăratul a poruncit lui Benaia, fiul 46
lui Iehoiada, care a ieşit şi a lovit pe Şimei; şi Şimei a murit.
Astfel, împărăţia s’a întărit în mîinile lui Solomon.

Solomon s’a încuscrit cu Faraon, împăratul Egiptului. A **3**
luat de nevastă pe fata lui Faraon, şi a adus-o în cetatea lui
David, pînă şi-a isprăvit de zidit casa lui, casa Domnului, şi
zidul dimprejurul Ierusalimului. Poporul nu aducea jertfe 2
decît pe înălţimi, căci pînă pe vremea aceasta nu se zidise încă
o casă în Numele Domnului. Solomon iubea pe Domnul, şi 3
se ţinea de obiceiurile tatălui său David. Numai că aducea
jertfe şi tămîie pe înălţimi. ‘mpăratul s’a dus la Gabaon 4
să aducă jertfe acolo, căci era cea mai însemnată înălţime.
Solomon a adus o mie de arderi de tot pe altar. La Gabaon, 5
Domnul S’a arătat în vis lui Solomon noaptea, şi Dumnezeu
i-a zis: “Cere ce vrei să-ţi dau.” Solomon a răspuns: “Tu 6
ai arătat o mare bunăvoinţă faţă de robul Tău David, tatăl
meu, pentrucă umbla înaintea Ta în credincioşie, în dreptate
şi în curăţie de inimă faţă de Tine; i-ai păstrat această mare

bună voință, și i-ai dat un fiu, care șade pe scaunul lui de
7 domnie, cum se vede astăzi. Acum Doamne, Dumnezeu meu,
Tu ai pus pe robul Tău să împărățească în locul tatălui meu
8 David; și eu nu sînt decît un tînăr, nu sînt încercat. Robul
Tău este în mijlocul poporului pe care l-ai ales, popor foarte
mare, care nu poate fi nici socotit, nici numărat, din pricina
9 mulțimii lui. Dă dar robului Tău o inimă pricepută, ca să
judece pe poporul Tău, să deosebească binele de rău! Căci
cine ar putea să judece pe poporul Tău, pe poporul acesta așa
10 de mare la număr!” Cererea aceasta a lui Solomon a plăcut
11 Domnului. Și Dumnezeu a zis: “Fiindcă lucrul acesta îl ceri,
fiindcă nu ceri pentru tine nici viață lungă, nici bogății, nici
moartea vrăjmașilor tăi, ci ceri pricepere, ca să faci dreptate,
12 voi face după cuvîntul tău. Ți voi da o inimă înțeleaptă și
pricepută, așa cum n’a fost nimeni înaintea ta și nu se va
13 scula nimeni niciodată ca tine. Mai mult, îți voi da și ce n’ai
cerut: bogății și slavă, așa încît în tot timpul vieții tale nu va
14 fi niciun împărat ca tine. Și dacă vei umbla în căile Mele,
păzind legile și poruncile Mele, cum a făcut David, tatăl tău,
15 îți voi lungi zilele.” Solomon s’a deșteptat. Acesta a fost
visul. Solomon s’a întors la Ierusalim, și s’a înfățișat înaintea
chivotului legămîntului Domnului. A adus arderi de tot și
jertfe de mulțămire, și a dat un ospăț tuturor slujitorilor lui.
16 Atunci au venit două femei curve la împărat, și s’au înfățișat
17 înaintea lui. Una din femei a zis: “Rogu-mă, domnul meu, eu
și femeia aceasta locuiam în aceeaș casă, și am născut lîngă ea
18 în casă. După trei zile, femeia aceasta a născut și ea. Locuiam
împreună, niciun străin nu era cu noi în casă, nu eram decît noi
19 amîndouă. Peste noapte, fiul acestei femei a murit, pentrucă
20 se culcase peste el. Ea s’a sculat pela mijlocul nopții, a luat
pe fiul meu de lîngă mine, pe cînd dormea roaba ta, și l-a
culcat la sînul ei: iar pe fiul ei, care murise, l-a culcat la sînul
21 meu. Dimineăta, m’am sculat să dau țîță copilului; și iată că
era mort. M’am uitat cu luare-aminte la el dimineăta; și iată
22 că nu era fiul meu, pe care-l născusem.” Cealaltă femeie a
zis: “Ba nu; fiul meu este cel viu, iar fiul tău cel mort.” Dar
cea dintîi a răspuns: “Ba nicidecum! fiul tău este cel mort, iar

fiul meu este cel viu.” Așa au vorbit ele înaintea împăratului. ’mpăratul a zis: “Una zice: ‚Fiul meu este cel viu, iar fiul tău 23 este cel mort.‘ Și cealaltă zice: ‚Ba nicidecum! fiul tău este cel mort, iar fiul meu este cel viu.” Apoi a adăugat: “Aduceți-mi 24 o sabie.” Au adus o sabie înaintea împăratului. Și împăratul 25 a zis: “Tăiați în două copilul cel viu, și dați o jumătate uneia și o jumătate celeilalte.” Atunci femeia al cărei copil era viu, a 26 simțit că i se rupe inima pentru copil, și a zis împăratului: “Ah! domnul meu, dă-i mai bine ei copilul cel viu, și nu-l omori!” Dar cealaltă a zis: “Să nu fie nici al meu nici al tău; tăiați-l!” Și împăratul, luînd cuvîntul, a zis: “Dați celei dintîi copilul 27 cel viu, și nu-l omoriți. Ea este mama lui.” Tot Israelul a 28 auzit de hotărîrea pe care o rostise împăratul. Și s’au temut de împărat, căci au văzut că înțelepciunea lui Dumnezeu era în el, povățuindu-l în judecățile lui.

’mpăratul Solomon era împărat peste tot Israelul. Iată 4, 2 căpeteniile pe cari le avea în slujba lui: Azaria, fiul preotului Țadoc, Elihoref și Ahia, fiii lui Șișa, erau logofeți; Iosafat, 3 fiul lui Ahilud, era scriitor; Benala, fiul lui Iehoiada, era peste 4 oștire; Țadoc și Abiatar erau preoți. Azaria, fiul lui Natan, 5 era mai mare peste îngrijitori. Zabud, fiul lui Natan era slujbaş de stat, cirac al împăratului; Ahișar era mai mare peste casa 6 împăratului; și Adoniram, fiul lui Abda, era mai mare peste dări. Solomon avea doisprezece îngrijitori peste tot Israelul. 7 Ei îngrijeau de hrana împăratului și a casei lui, fiecare timp de o lună din an. Iată-le numele: Fiul lui Hur, în muntele lui 8 Efraim. Fiul lui Decher, la Macaș, la Saalbir, la Bet-Șemeș, 9 la Elon și la Bet-Hanan. Fiul lui Hesed, la Arubot; el avea 10 Soco și toată țara Hefer. Fiul lui Abinadab avea tot ținutul 11 Dorului. Tafat, fata lui Solomon, era nevasta lui. Baana, 12 fiul lui Ahilud, avea Taanac și Meghido, și tot Bet-Șeanul de lîngă Țartan subt Izreel, dela Bet-Șean pînă la Abel-Mehola, pînă dincolo de Iocmeam. Fiul lui Gheber, la Ramot din 13 Galaad; el avea tîrgurile lui Iair, fiul lui Manase, în Galaad; mai avea și ținutul Argob în Basan, șasezeci cetăți mari cu 14 ziduri și zăvoare de aramă. Ahinadab, fiul lui Ido, la Mahanaim. Ahimaat, în Neftali. El luase de nevastă pe Basmat, 15

16 fata lui Solomon. Baana, fiul lui Huşai, în Aşer şi la Bealot.
17, 18 Iosafat, fiul lui Paruah, în Isahar. Şimeî, fiul lui Ela, în Beni-
19 amin. Gheber, fiul lui Uri, în ţara Galaadului; el avea ţinutul
lui Sihon, împăratul Amoriţilor şi al lui Og, împăratul Basan-
20 ului. Era un singur îngrijitor în ţara aceasta. Iuda şi Israel
erau în număr foarte mare, ca nisipul de pe ţărmul mării. Ei
21 mâncau, beau şi se veseleau. Solomon mai stăpînea şi toate
împărăţiile dela Rîu pînă în ţara Filistenilor şi pînă la hotarul
Egiptului. Ei îi aduceau daruri, şi au fost supuşi lui Solomon
22 tot timpul vieţii lui. 'n fiecare zi Solomon mânca: treizeci de
23 cori de floare de făină, şi şasezeci de cori de altă făină, zece boi
graşi, douăzeci de boi de păscut, şi o sută de oi, afară de cerbi,
24 căprioare, ciute şi păsări îngrăşate. Stăpînea peste toată ţara
de dincoace de Rîu, dela Tifsah pînă la Gaza, peste toţi îm-
părăţii de dincoace de Rîu. Şi avea pace pretutindeni de jur
25 împrejur. Iuda şi Israel, dela Dan pînă la Beer-Şeba, au locuit
în linişte fiecare subt via lui şi subt smochinul lui, în tot timpul
26 lui Solomon. Solomon avea patruzeci de mii de iesle pentru
27 caii de la carăle lui, şi douăsprezece mii de călăreţi. 'ngriji-
torii îngrijeau de hrana împăratului Solomon şi a tuturor celor
ce se apropiau de masa lui, fiecare în luna lui; şi nu lăsau să fie
28 vreo lipsă. Aduceau şi orz şi paie pentru armăsari şi fugari,
în locul unde se afla împăratul, fiecare după poruncile pe cari
29 le primise. Dumnezeu a dat lui Solomon înţelepciune, foarte
mare pricepere, şi cunoştinţe multe ca nisipul de pe ţărmul
30 mării. 'nţelepciunea lui Solomon întrecea înţelepciunea tu-
31 turor fiilor Răsăritului şi toată înţelepciunea Egiptenilor. El
era mai înţelept decît orice om, mai mult decît Etan, Ezrahi-
tul, mai mult decît Heman, Calcol şi Darda, fiii lui Mahol;
şi faima lui se răspîndise printre toate neamurile, deprimpre-
32 jur. A rostit trei mii de pilde, şi a alcătuit o mie cinci cîntări.
33 A vorbit despre copaci, dela cedrul din Liban pînă la isopul
care creşte pe zid, a vorbit deasemenea despre dobitoace, de-
34 spre pasări, despre tîrîtoare şi despre peşti. Veneau oameni
din toate popoarele să asculte înţelepciunea lui Solomon, din
partea tuturor împăraţilor pămîntului cari auziseră vorbindu-
se de înţelepciunea lui.

Hiram, împăratul Tirului, a trimis pe slujitorii săi la Solomon⁵ căci auzise că fusese uns împărat în locul tatălui său, și el iubise totdeauna pe David. Solomon a trimis vorbă lui Hiram: 2
“Știi că tatăl meu David n'a putut să zidească o casă Dom- 3
nului, Dumnezeului lui, din pricina războaielor cu cari l-au
înconjurat vrăjmașii lui, pînă ce Domnul i-a pus sub talpa pi- 4
cioarelor lui. Acum Domnul, Dumnezeul meu, mi-a dat odi-
hnă din toate părțile; nu mai am nici protivnic, nici nenorociri!
Iată că am de gînd să zidesc o casă Numelui Domnului, Dum- 5
nezeului meu, cum a spus Domnul tatălui meu David, zicînd:
,Fiul tău, pe care-l voi pune în locul tău, pe scaunul tău de
domnie, el va zidi o casă Numelui Meu.' Poruncește acum să 6
se taie pentru mine cedri din Liban. Slujitorii mei vor fi cu ai
tăi, și-ți voi plăti simbria slujitorilor tăi așa cum o vei hotărî
tu; căci știi că dintre noi nimeni nu se pricepe să taie lemne
ca Sidonienii.” Cînd a auzit Hiram cuvintele lui Solomon, a 7
avut o mare bucurie, și a zis: “Binecuvîntat să fie astăzi Dom-
nul, care a dat lui David un fiu înțelept, drept căpetenie a
acestui mare popor!” Și Hiram a trimis răspuns lui Solomon: 8
“Am auzit ce ai trimis să mi se spună. Voi face tot ce vei
vrea în ce privește lemnele de cedru și lemnele de chiparos.
Slujitorii mei le vor pogorî din Liban la mare, și le voi trimete 9
pe mare în plute pînă la locul pe care mi-l vei arăta: acolo,
voi pune să le deslege, și le vei lua. Ceea ce cer în schimb,
este să trimeți merinde casei mele.” Hiram a dat lui Solomon 10
lemne de cedru și lemne de chiparos cît a voit. Și Solomon 11
a dat lui Hiram douăzeci de mii de cori de grîu pentru hrana
casei lui și douăzeci de cori de untdelemn curat; iată ce a dat
Solomon în fiecare an lui Hiram. Domnul a dat înțelepciune 12
lui Solomon, cum îi făgăduise. 'ntre Hiram și Solomon a fost
pace, și au făcut legămînt împreună. 'mpăratul Solomon a 13
luat din tot Israelul oameni de corvoadă, în număr de treizeci
de mii. I-a trimis în Liban, cîte zece mii pe lună, cu schim- 14
bul; o lună erau în Liban, și două luni erau acasă. Adoniram
era mai mare peste oamenii de corvoadă. Solomon mai avea 15
șaptezeci de mii de oameni cari purtau poverile și optzeci de
mii cari tăiau pietrele în munți, afară de căpeteniile, în număr 16

de trei mii trei sute, puse de Solomon peste lucrări și însărcinate cu privegherea lucrătorilor. Împăratul a poruncit să se scoată pietre mari și mărețe, cioplite pentru temeliiile casei. Lucrătorii lui Solomon, ai lui Hiram, și Ghibliții, le-au cioplit, și au pregătit lemnele și pietrele pentru zidirea casei.

6 În al patru sute optzecilea an după ieșirea copiilor lui Israel din țara Egiptului, Solomon a zidit casa Domnului, în al patrulea an al domniei lui peste Israel, în luna Ziv, care este luna a doua. Casa pe care a zidit-o împăratul Solomon Domnului, era lungă de șase zeci de coți, lată de douăzeci, și înaltă de treizeci. Pridvorul dinaintea templului casei avea o lungime de douăzeci de coți, în lățimea casei, și zece coți lățime în fața casei. Împăratul a făcut casei ferestre largi înlăuntru și strâmte afară. A zidit lipite de zidul casei mai multe rînduri de odăi, unul peste altul, de jur împrejur, cari înconjurau zidurile casei, Templul și sfântul locaș; și a făcut astfel odăi lăturalnice de jur împrejur. Catul de jos era lat de cinci coți, cel dela mijloc de șase coți, iar al treilea de șapte coți; căci pe partea deafară a casei a făcut arcade strâmte împrejur ca grinzile să nu fie prinse în zidurile casei. Când s'a zidit casa, s'au întrebuințat pietre cioplite gata înainte de a fi aduse acolo, așa că nici ciocan, nici secure, nici o unealtă de fer nu s'au auzit în casă în timpul zidirii. Intrarea odăilor din catul de jos era în partea dreaptă a casei; în catul dela mijloc te suiai pe o scară cotită, și tot așa dela catul de mijloc la al treilea. Dupăce a isprăvit de zidit casa, Solomon a acoperit-o cu scînduri și cu grinzi de cedru. A făcut de cinci coți de înalte fiecare din caturile dimprejurul întregii case, și le-a legat de casă prin lemne de cedru. Domnul a vorbit lui Solomon, și i-a zis: "Tu zidești casa aceasta! Dacă vei umbla după legile Mele, dacă vei împlini orînduirile Mele, dacă vei păzi și vei urma toate poruncile Mele, voi împlini față de tine făgăduința pe care am făcut-o tatălui tău David, voi locui în mijlocul copiilor lui Israel, și nu voi părăsi pe poporul Meu Israel." După ce a isprăvit de zidit casa, Solomon i-a îmbrăcat zidurile pe din lăuntru cu scînduri de cedru, dela pardoseală pînă la tavan; a îmbrăcat astfel în lemn partea dinlăuntru, și

a acoperit pardoseala casei cu scînduri de chiparos. A îm- 16
brăcat cu scînduri de cedru cei douăzeci de coți ai fundului
casei, dela pardoseală pînă în creștetul zidurilor, și a păstrat
locul acesta ca să facă din el Sfînta Sfintelor, Locul prea sfînt.
Cei patruzeci de coți de dinainte alcătuiau Casa, adică Tem- 17
plul. Lemnul de cedru din lăuntru avea săpături de colocinți, 18
și flori deschise; totul era de cedru, nu se vedea nicio piatră.
Solomon a pregătit Locul prea sfînt în lăuntru în mijlocul casei, 19
ca să așeze acolo chivotul legămîntului Domnului. Locul prea 20
sfînt avea douăzeci de coți lungime, douăzeci de coți lățime, și
douăzeci de coți înălțime. Solomon l-a căptușit cu aur curat.
A făcut înaintea Locului prea sfînt un altar de lemn de cedru,
și l-a acoperit cu aur. Partea din lăuntru a casei a căptușit- 21
o cu aur, și a prins perdeaua din lăuntru în lăntișoare de aur
înaintea Locului prea sfînt, pe care l-a acoperit cu aur. A 22
căptușit toată casa cu aur, casa întreagă, și a acoperit cu aur
tot altarul care era înaintea Locului prea sfînt. 'n Locul prea 23
sfînt a făcut doi heruvimi de lemn de măslin sălbatic, înalți de
zece coți. Fiecare din cele două aripi ale unuia din heruvimi 24
avea cinci coți, ceeace făcea zece coți dela capătul uneia din
aripile lui pînă la capătul celeilalte. Al doilea heruvim avea 25
tot zece coți. Măsura și chipul erau aceleași pentru amîndoi
heruvimii. 'nălțimea fiecăruia din cei doi heruvimi era de zece 26
coți. Solomon a așezat heruvimii în mijlocul casei, în partea 27
din lăuntru. Aripile lor erau întinse; aripa celui dintîi atingea
un zid, și aripa celui de al doilea atingea celalt zid; iar celelalte
aripi ale lor se întîlneau la capete în mijlocul casei. Solomon 28
a acoperit și heruvimii cu aur. Pe toate zidurile casei de jur 29
împrejur, în partea din fund și în față, a pus să sape chipuri de
heruvimi, de finici și de flori deschise. A acoperit pardoseala 30
casei cu aur, în partea din fund și în față. La intrarea Locului 31
prea sfînt a făcut două uși din lemn de măslin sălbatic; pragul
de sus și ușorii ușilor erau în cinci muchi. Cele două uși erau 32
făcute din lemn de măslin sălbatic. A pus să sape pe ele chipuri
de heruvimi, de finici, și de flori deschise, și le-a acoperit cu
aur, a întins aurul și peste heruvimi și peste finici. A făcut 33
deasemenea pentru poarta Templului, niște ușori de lemn de

34 măslin sălbatic, în patru muchi, și cu două uși de lemn de
chiparos; fiecare ușă era făcută din două scînduri despărțite.
35 A pus să sape pe ele chipuri de heruvimi, de finici și de flori
deschise, și le-a acoperit cu aur, pe care l-a întins pe săpătura
36 de chipuri. A zidit și curtea dinlăuntru din trei rînduri de
37 pietre cioplite și dintr'un rînd de grinzi de cedru. 'n anul al
38 patrulea, în luna Ziv, s'au pus temelile casei Domnului; și în
anul al unsprezecelea, în luna Bul, care este a opta lună, casa
a fost isprăvită în toate părțile ei și așa cum trebuia să fie. 'n
timp de șapte ani a zidit-o Solomon.

7 Solomon și-a mai zidit și casa lui, și a ținut treisprezece
2 ani pînă cînd a isprăvit-o de tot. A zidit mai întîi casa din
pădurea Libanului, lungă de o sută de coți, lată de cincizeci
de coți, și înaltă de treizeci de coți. Se sprijinea pe patru
rînduri de stîlpi de cedru, și pe stîlpi erau grinzi de cedru.
3 A acoperit cu cedru odăile cari erau sprijinite de stîlpi și cari
erau în număr de patruzeci și cinci, cîte cincisprezece de fiecare
4 cat. Erau trei caturi, și fiecare din ele avea ferestrele față în
5 față. Toată ușile și toți ușiorii erau din bîrne în patru muchi,
6 și la fiecare din cele trei caturi, ușile erau față în față. A
făcut un pridvor de stîlpi, lung de cincizeci de coți și lat de
treizeci de coți, și un alt pridvor înainte cu stîlpi și trepte în
7 față. A făcut pridvorul scaunului de domnie, unde judeca,
pridvorul judecății; și l-a acoperit cu cedru, dela pardoseală
8 pînă în tavan. Casa lui de locuit a fost zidită în acelaș fel,
într'o altă curte, în dosul pridvorului. Și a făcut o casă la
fel cu pridvorul acesta pentru fata lui Faraon, pe care o luase
9 de nevastă. Pentru toate aceste clădiri a întrebuițat pietre
minunate, cioplite după măsură, ferestruite cu ferăstrăul, în-
lăuntru și în afară; și aceasta din temelii pînă la strașină, și
10 afară pînă la curtea cea mare. Temeliile erau de pietre foarte
11 de preț, și mari, pietre de zece coți și pietre de opt coți. Dea-
supra erau iarăș pietre foarte de preț, tăiate după măsură, și
12 lemn de cedru. Curtea cea mare avea de jur împrejurul ei
trei șiruri de pietre cioplite și un șir de bîrne de cedru, ca și
curtea dinlăuntru a casei Domnului, și ca și pridvorul casei.
13, 14 'mpăratul Solomon a trimes și a adus din Tir pe Hiram, fiul

unei văduve din seminția lui Neftali, și al unui tată din Tir, care lucra în aramă. Hiram era plin de înțelepciune, de pricepere și de știință în săvârșirea oricărei lucrări de aramă. El a venit la împăratul Solomon, și i-a făcut toate lucrările. A 15
turnat cei doi stâlpi de aramă. Cel dintîi avea optsprezece coți în înălțime, și un fir de doisprezece coți măsura grosimea celui de al doilea. A turnat două coperișuri de aramă, ca să le 16
pună pe vîrfurile stîlpilor; cel dintîi era înalt de cinci coți, și al doilea era înalt de cinci coți. A mai făcut niște împleti- 17
turi în chip de rețea, niște ciucuri făcuți cu lăntișoare, pentru coperișurile de pe vîrfurile stîlpilor, șapte pentru coperișul dintîi, și șapte pentru coperișul al doilea. A făcut cîte două șiruri 18
de rodii împrejurul uneia din rețele, ca să acopere coperișul de pe vîrfurile unuia din stâlpi; tot așa a făcut și pentru al doilea. Coperișurile de pe vîrfurile stîlpilor, în pridvor, erau lucrate așa de 19
parcă erau niște crini și aveau patru coți. Coperișurile de pe 20
cei doi stâlpi erau înconjurate de două sute de rodii, sus, lîngă umflătura care era peste rețea; de asemenea erau două sute de rodii înșirate în jurul celui de al doilea coperiș. A așezat 21
stîlpii în pridvorul Templului; a așezat stîlpul din dreapta, și l-a numit Iachin; apoi a așezat stîlpul din stînga, și l-a numit Boaz. În vîrfurile stîlpilor era o lucrătură în chip de crini. 22
Astfel s'a isprăvit lucrarea stîlpilor. A făcut marea turnată 23
din aramă. Avea zece coți dela o margine pînă la cealaltă, era rotundă de tot, înaltă de cinci coți, și de jur împrejur se putea măsura cu un fir de treizeci de coți. Subt buza ei erau săpați 24
niște colocinți, cîte zece la fiecare cot, de jur împrejurul mării; colocinții, așezați pe două rînduri, erau turnați împreună cu ea dintr'o singură bucată. Era așezată pe doisprezece boi, 25
din cari trei întorși spre miază noapte, trei întorși spre apus; trei întorși spre miază zi, și trei întorși spre răsărit; marea era deasupra lor, și toată partea dinapoi a trupurilor lor era în-
lăuntru. Grosimea ei era de un lat de mînă; și marginea ei 26
era ca marginea unui potir, făcută ca floarea crinului. Avea o încăpere de două mii de vedre. A mai făcut zece temelii de 27
aramă. Fiecare temelie era lungă de patru coți, lată de patru coți, și înaltă de trei coți. Iată cum erau temeliele acestea. 28

29 Erau făcute din tăblii, legate la colțuri cu încheieturi. Pe
tăbliile dintre încheieturi erau niște lei, boi și heruvimi; și pe
încheieturi, deasupra și dedesuptul leilor și boilor, erau niște
30 împletituri cari atârnav în chip de ciucuri. Fiecare temelie
avea patru roate de aramă cu osii de aramă; și la cele patru
colțuri erau niște polițe turnate, subt lighean, și lîngă ciucuri.
31 Gura temeliei dinlăuntru coperișului pînă sus era de un cot;
gura aceasta era rotundă, ca pentru lucrările de felul acesta, și
era lată de un cot și jumătate; avea și săpături. Tăbliile erau
32 în patru muchi, nu rotunde. Cele patru roți erau subt tăblii,
și osiile roților erau prinse de temelie; fiecare era înaltă de un
33 cot și jumătate. Roatele erau făcute ca ale unui car. Osiile,
34 obezile, spițele și butucii lor erau toate turnate. La cele patru
colțuri ale fiecărei temelii erau niște polițe dintr'o bucată cu
35 temelia. Partea de sus a temeliei se sfîrșea cu un cerc înalt
de o jumătate de cot, și își avea proptecele cu tăbliile ei făcute
36 dintr'o bucată cu ea. Pe plăcile proptelelor, și pe tăblii, a
săpat heruvimi, lei și finici, după locurile goale, și ciucuri de
37 jur împrejur. Așa a făcut cele zece temelii; turnătura, măsura
38 și chipul erau la fel pentru toate. A mai făcut zece lighene de
aramă. Fiecare lighean avea o încăpere de patruzeci de bați,
fiecare lighean avea patru coți, fiecare lighean era pe cîte una
39 din cele zece temelii. A pus cinci temelii pe partea dreaptă
a casei, și cinci temelii pe partea stîngă a casei; iar marea de
aramă a pus-o în partea dreaptă a casei la miazăzi răsărit.
40, 41 Hiram a făcut cenușarele, lopețile și lighenele. doi stîlpi cu
cele două coperișuri și cu cununile lor de pe vîrfurile stîlpilor; cele
două rețele ca să acopere cele două cununi ale coperișurilor de
42 pe vîrfurile stîlpilor; cele patru sute de rodii pentru cele două
rețele, cîte două rînduri de rodii de fiecare rețea, ca să acopere
43 cele două cununi ale coperișurilor de pe vîrfurile stîlpilor; cele
44 zece temelii, și cele zece lighene de pe temelii; marea, și cei
45 doisprezece boi de subt mare; cenușarele, lopețile și lighenele.
Toate aceste unelte, pe cari le-a dat împăratul Solomon lui Hi-
ram să le facă pentru Casa Domnului, erau de aramă lustru-
46 ită. 'mpăratul a pus să le toarne în cîmpia Iordanului, într'un
47 pămînt humos, între Sucot și Țartan. Solomon a lăsat toate

aceste unelte necîntărite, căci erau foarte multe, și greutatea
aramei nu se putea socoti. Solomon a mai făcut toate cele- 48
lalte unelte pentru Casa Domnului: altarul de aur; masa de
aur, unde se puneau pînile pentru punerea înaintea Domnului;
sfeșnicile de aur curat, cinci la dreapta și cinci la stînga, înain- 49
tea Locului prea sfînt, cu florile, candelile și mucările de aur;
lighenele, cuțitele, potirele, ceștile și cățuile de aur curat; și 50
țîțînile de aur curat pentru ușa dinlăuntru a casei la intrarea în
Locul prea sfînt, și pentru ușa casei dela intrarea Templului.
Astfel s'a isprăvit toată lucrarea, pe care a făcut-o împăratul 51
Solomon pentru Casa Domnului. Apoi a adus argintul, aurul
și uneltele, pe cari le hărăzise tatăl său David, și le-a pus în
vistierile Casei Domnului.

Atunci împăratul Solomon a adunat la el la Ierusalim pe 8
bătrînii lui Israel și pe toate căpeteniile semințiilor, pe căpe-
teniile familiilor copiilor lui Israel, ca să mute din cetatea lui
David, adică Sionul, chivotul legămîntului Domnului. Toți 2
bărbații lui Israel s'au strîns la împăratul Solomon, în luna
lui Etanim, care este a șaptea lună, în timpul praznicului.
Cînd au venit toți bătrînii lui Israel, preoții au ridicat chiv- 3
otul. Au adus chivotul Domnului, cortul întîlnirii, și toate 4
uneltele sfinte, cari erau în cort: preoții și Leviții le-au adus.
'mpăratul Solomon și toată adunarea lui Israel chemată la el 5
au stătut înaintea chivotului. Au jertfit oi și boi, cari n'au
putut fi nici numărați, nici socotiți, din pricina mulțimii lor.
Preoții au dus chivotul legămîntului Domnului la locul lui, 6
în Locul prea sfînt al casei, în Sfînta Sfintelor, sub aripile
heruvimilor. Căci heruvimii aveau aripile întinse peste Locul 7
chivotului, și acopereau chivotul și drugii lui pedeeasupra. Se 8
dăduse drugilor o așa lungime încît capetele lor se vedeau din
Locul sfînt dinaintea Locului prea sfînt, dar nu se vedeau dea-
fară. Ei au fost acolo pînă în ziua de azi. 'n chivot nu erau 9
decît cele două table de piatră, pe cari le-a pus Moise în el
la Horeb, cînd a făcut Domnul legămînt cu copiii lui Israel, la
ieșirea lor din țara Egiptului. 'n clipa cînd au ieșit preoții 10
din Locul sfînt, norul a umplut casa Domnului. Preoții n'au 11
putut să rămîină acolo să facă slujba, din pricina norului; căci

12 slava Domnului umpluse Casa Domnului. Atunci Solomon a
13 zis: „Domnul a zis că vrea să locuiască în întunec! Eu am
zidit o casă care va fi locuința Ta, un loc unde vei locui pe
14 vecie!” Împăratul și-a întors fața, și a binecuvîntat pe toată
adunarea lui Israel. Toată adunarea lui Israel era în picioare.
15 Și el a zis: „Binecuvîntat să fie Domnul, Dumnezeuul lui Israel,
care a vorbit cu gura Lui tatălui meu David, și care împlinește,
16 prin puterea Lui, ce spusese, cînd a zis: „Din ziua cînd am scos
din Egipt pe poporul Meu Israel, n’am ales nici o cetate dintre
toate semințiile lui Israel ca să Mi se zidească în ea o casă unde
să locuiască Numele Meu, ci am ales pe David să împărățească
17 peste poporul Meu Israel; Tatăl meu David avea de gînd să
zidească o casă Numelui Domnului, Dumnezeuului lui Israel.
18 Și Domnul a zis tatălui meu David: „Fiindcă ai avut de gînd
să zidești o casă Numelui Meu, bine ai făcut că ai avut acest
19 gînd. Numai că nu tu vei zidi casa; ci fiul tău ieșit din trupul
20 tău, va zidi casa Numelui Meu.” Domnul a împlinit cuvintele
pe cari le rostise. Eu m’am ridicat în locul tatălui meu David,
și am șezut pe scaunul de domnie al lui Israel, cum vestise
Domnul, și am zidit casa Numelui Domnului, Dumnezeuul lui
21 Israel. Am rînduit un loc pentru chivot, unde este legămîntul
Domnului, legămîntul pe care l-a făcut El cu părinții noștri,
22 cînd i-a scos din țara Egiptului. Solomon s’a așezat înaintea
altarului Domnului, în fața întregii adunări a lui Israel. Și-a
23 întins mîinile spre cer, și a zis: „Doamne, Dumnezeuul lui Is-
rael! Nu este Dumnezeu ca Tine, nici sus în ceruri, nici jos pe
pămînt: Tu ții legămîntul și îndurarea față de robii Tăi, cari
24 umblă înaintea Ta din toată inima lor! Astfel, ai ținut cu-
vîntul dat robului tău David, tatăl meu; și ce ai spus cu gura
25 Ta, împlinești în ziua aceasta cu puterea Ta. Acum, Doamne,
Dumnezeul lui Israel, ține făgăduința pe care ai făcut-o tatălui
meu David, cînd ai zis: „Nu vei fi lipsit niciodată înaintea Mea
de un urmaș care să șadă pe scaunul de domnie al lui Israel,
numai fiii tăi să ia seamă la calea lor, și să umble înaintea Mea
26 cum ai umblat tu înaintea Mea. Oh, Dumnezeuul lui Israel,
împlinească-se făgăduința pe care ai făcut-o robului tău David,
27 tatăl meu! Dar ce! Va locui oare cu adevărat Dumnezeu pe

pământ? Iată că cerurile și cerurile cerurilor nu pot să Te cuprindă: cu cât mai puțin casa aceasta pe care Ți-am zidit-o eu! Totuș, Doamne, Dumnezeul meu, ia aminte la rugăciunea 28 robului Tău și la cererea lui; ascultă strigătul și rugăciunea pe care Ți-o face astăzi robul Tău. Ochii tăi să fie zi și noapte 29 deschiși asupra casei acesteia, asupra locului despre care ai zis: „Acolo va fi Numele Meu; Ascultă rugăciunea pe care Ți-o face robul Tău în locul acesta. Binevoiește și ascultă cererea rob- 30 ului Tău și a poporului Tău Israel, când se vor ruga în locul acesta! Ascultă-i din locul locuinței Tale, din ceruri, ascultă-i și iartă-i! Dacă va păcătui cineva împotriva aproapelui său 31 și va fi silit să facă un jurământ, și va veni să jure înaintea altarului Tău, în casa aceasta, - ascultă-l din ceruri, lucrează, 32 și fă dreptate robilor Tăi; osindește pe cel vinovat, și întoarce vina purtării lui asupra capului lui; dă dreptate celui nevinovat, și fă-i după nevinovăția lui! Când poporul Tău Israel va 33 fi bătut de vrăjmaș, pentrucă a păcătuțit împotriva Ta: dacă se vor întoarce la Tine și vor da slavă Numelui Tău, dacă ...ți vor face rugăciuni și cereri în casa aceasta,- ascultă-i din 34 ceruri, iartă păcatul poporului Tău Israel, și întoarce-i în țara pe care ai dat-o părinților lor! Când se va închide cerul, și nu 35 va fi ploaie, din pricina păcatelor făcute de ei împotriva Ta: dacă se vor ruga în locul acesta și vor da slavă Numelui tău, și dacă se vor abate dela păcatele lor, pentrucă-i vei pedepsi-ascultă-i din ceruri, iartă păcatul robilor Tăi și al poporului 36 Tău Israel, învață-l calea cea bună pe care trebuie să umble, și să trimeți ploaie pe pământul pe care l-ai dat de moștenire poporului Tău! Când foametea, ciuma, rugina, tăciunele, lă- 37 custele, de un fel sau altul, vor fi în țară, când vrăjmașul va împresura pe poporul Tău în țara lui, în cetățile lui, când vor fi urgii sau boli de orice fel: dacă un om, dacă tot poporul 38 Tău Israel va face rugăciuni și cereri, și fiecare își va cunoaște mustrarea cugetului lui și va întinde mîinile spre casa aceasta, - ascultă-l din ceruri, din locul locuinței Tale, și iartă-l; lu- 39 crează, și răsplătește fiecăruia după căile lui, Tu care cunoști inima fiecăruia, căci numai Tu cunoști inima tuturor copiilor oamenilor, ca să se teamă de Tine în tot timpul cît vor trăi 40

41 în țara pe care ai dat-o părinților noștri! Cînd străinul, care
nu este din poporul Tău Israel, va veni dintr'o țară depărtată,
42 pentru Numele Tău, căci se va ști că Numele Tău este mare,
mîna Ta este tare, și brațul Tău este întins, cînd va veni să se
43 roage în casa aceasta, - ascultă-l din ceruri, din locul locuinței
Tale, și dă străinului acelaia tot ce-Ți va cere, pentruca toate
popoarele pămîntului să cunoască Numele Tău, să se teamă
de Tine, ca și poporul Tău Israel, și să știe că Numele Tău
44 este chemat peste casa aceasta pe care am zidit-o eu! Cînd
poporul Tău va ieși la luptă împotriva vrăjmașului său, urmînd
calea pe care i-o vei porunci Tu: dacă vor face rugăciuni
Domnului, cu privirile întoarse spre cetatea pe care ai ales-o
45 Tu, și spre casa pe care am zidit-o eu Numelui Tău, - ascultă
46 din ceruri rugăciunile și cererile lor, și fă-le dreptate! Cînd vor
păcătui împotriva Ta, -căci nu este om care să nu păcătuiască,
-și Te vei mînia împotriva lor și-i vei da în mîna vrăjmașului,
care-i va duce robi într'o țară vrăjmașă, depărtată sau apropi-
47 ată: dacă se vor coborî în ei înșiși, în țara unde vor fi robi,
dacă se vor întoarce la Tine, și-Ți vor face cereri în țara celor
ce-i vor duce în robie, și vor zice: „Am păcătuit, am săvîrșit
48 fărădelegi, am făcut rău; dacă se vor întoarce la Tine din
toată inima lor și din tot sufletul lor, în țara vrăjmașilor lor
cari i-au luat robi, dacă-Ți vor face rugăciuni, cu privirile în-
toarse spre țara lor, pe care ai dat-o părinților lor, spre cetatea
pe care ai ales-o, și spre casa pe care am zidit-o eu Numelui
49 Tău, - ascultă din ceruri, din locul locuinței Tale, rugăci-
50 unile și cererile lor: și fă-le dreptate; iartă poporului Tău
păcatele lui și toate fărădelegile făcute împotriva Ta; trezește
51 mila celor ce-i vor ținea robi, ca să se îndure de ei, căci sînt
poporul Tău și moștenirea Ta, și Tu i-ai scos din Egipt, din
52 mijlocul unui cuptor de fer! Ochii Tăi să fie deschiși la cererea
robului Tău și la cererea poporului Tău Israel, ca să-i ascuți
53 în tot ce-Ți vor cere! Căci Tu i-ai ales din toate celelalte
popoare ale pămîntului, ca să faci din ei moștenirea Ta, cum
ai spus prin robul Tău Moise, cînd ai scos din Egipt pe părinții
54 noștri, Doamne, Dumnezeu!” Cînd a isprăvit Solomon de
spus Domnului toată rugăciunea aceasta și cererea aceasta, s'a

sculat dinaintea altarului Domnului, unde îngenunchiase, cu
 mînilor întinse spre cer. Și stînd în picioare, a binecuvîntat cu 55
 glas tare toată adunarea lui Israel, zicînd: “Binecuvîntat să 56
 fie Domnul, care a dat odihnă poporului Său Israel, după toate
 făgăduințele Lui! Din toate bunele cuvinte pe cari le rostise
 prin robul Său Moise, niciunul n’a rămas neîmplinit. Domnul, 57
 Dumnezeu nostru, să fie cu noi, cum a fost cu părinții noștri;
 să nu ne părăsească și să nu ne lase, ci să ne plece inimile 58
 spre El, ca să umblăm în toate căile Lui, și să păzim poruncile
 Lui, legile Lui și rînduielile Lui, pe cari le-a poruncit părinților
 noștri! Cuvintele acestea, cuprinse în cererile mele înaintea 59
 Domnului, să fie zi și noapte înaintea Domnului, Dumnezeului
 nostru, și să facă în tot timpul dreptate robului Său și poporu-
 lui Său Israel, pentruca toate popoarele pămîntului să poată 60
 cunoaște că Domnul este Dumnezeu și că nu este alt Dum-
 nezeu afară de El! Inima voastră să fie în totul a Domnului, 61
 Dumnezeului nostru, cum este astăzi, ca să urmați legile Lui
 și să păziți poruncile Lui.” ’mpăratul și tot Israelul împreună 62
 cu el au adus jertfe înaintea Domnului. Solomon a junghiat 63
 douăzeci și două de mii de boi și o sută douăzeci de mii de oi
 pentru jertfa de mulțămire, pe care a adus-o Domnului. Așa
 a făcut împăratul și toți copiii lui Israel sfințirea Casei Dom-
 nului. ’n ziua aceea, împăratul a sfințit mijlocul curții, care 64
 este înaintea Casei Domnului; căci acolo a adus arderile de tot,
 darurile de mîncare, și grăsimile jertfelor de mulțămire, pen-
 trucă altarul de aramă care este înaintea Domnului era prea
 mic, ca să cuprindă arderile de tot, darurile de mîncare, și
 grăsimile jertfelor de mulțămire. Solomon a prăznuit atunci 65
 sărbătoarea, și tot Israelul a prăznuit împreună cu el. O mare
 mulțime, venită dela împrejurimile Hamatului pînă la pîrul
 Egiptului, s’a strîns înaintea Domnului, Dumnezeului nostru,
 timp de șapte zile, și alte șapte zile, adică patrusprezece zile.
 ’n ziua a opta, a dat drumul poporului. Și ei au binecuvîn- 66
 tat pe împărat, și s’au dus în corturile lor, veseli și cu inima
 mulțămîtită pentru tot binele pe care-l făcuse Domnul robului
 Său David, și poporului Său Israel.

Cînd a isprăvit Solomon de zidit Casa Domnului, casa îm- 9

2 pǎratului și tot ce a găsit cu cale să facă, Domnul S'a arătat
3 a doua oară lui Solomon, cum i Se arătase la Gabaon. Și
Domnul i-a zis: "Ți ascult rugăciunea și cererea pe care Mi-ai
făcut-o, sfințesc casa aceasta pe care ai zidit-o ca să pui în ea
4 pentru totdeauna Numele Meu, și ochii Mei și inima Mea vor
fi acolo pe vecie. Și tu, dacă vei umbla înaintea Mea, cum
a umblat tatăl tău David, cu inimă curată și cu neprihănire,
făcînd tot ce ți-am poruncit, dacă vei păzi legile și poruncile
5 Mele, voi întări pe vecie scaunul de domnie al împărăției tale
în Israel, cum am spus tatălui tău David, cînd am zis: ,Nu vei
fi lipsit niciodată de un urmaș pe scaunul de domnie al lui Is-
6 rael.' Dar dacă vă veți abate dela Mine, voi și fiii voștri, dacă
nu veți păzi poruncile Mele și legile Mele pe cari vi le-am dat,
și dacă vă veți duce să slujiți altor dumnezei și să vă închinați
7 înaintea lor, voi nimici pe Israel din țara pe care i-am dat-o,
voi lepăda dela Mine casa pe care am sfințit-o Numelui Meu,
și Israel va ajunge de rîs și de pomină printre toate popoarele.
8 Și oricît de înaltă este casa aceasta, oricine va trece pe lîngă
ea, va rămînea încremenit și va fluiera. Și va zice: ,Pentru
9 a făcut Domnul așa țării acesteia și casei acesteia; Și i se va
răspunde: ,Pentru că au părăsit pe Domnul, Dumnezeul lor,
care a scos pe părinții lor din țara Egiptului, pentru că s'au
alipit de alți dumnezei, s'au închinat înaintea lor și le-au slu-
jit; de aceea a făcut Domnul să vină peste ei toate aceste
10 rele." După douăzeci de ani Solomon zidise cele două case,
11 Casa Domnului și casa împăratului. Atunci, fiindcă Hiram,
împăratul Tirului, dăduse lui Solomon lemne de cedru și lemne
de chiparos, și aur, cît a voit, împăratul Solomon a dat lui Hi-
12 ram douăzeci de cetăți în țara Galileii. Hiram a ieșit din Tir,
să vadă cetățile pe cari i le dădea Solomon. Dar nu i-au plă-
13 cut, și a zis: "Ce cetăți mi-ai dat, frate?" Și le-a numit țara
14 Cabul, nume pe care l-au păstrat pînă în ziua de azi. Hiram
15 trimesese împăratului o sută douăzeci de talanți de aur. Iată
cum stau lucrurile cu privire la oamenii de corvoadă pe cari
i-a luat împăratul Solomon pentru zidirea Casei Domnului și
a casei sale Milo, și a zidului Ierusalimului, Hațorului, Meghi-
16 doului și Ghezerului. Faraon, împăratul Egiptului, venise și

cucerise Ghezerul, îi dăduse foc, și omorîse pe Cananiții cari locuiau în cetate. Apoi îl dăduse de zestre fetei lui, nevasta lui Solomon. Și Solomon a zidit Ghezerul, Bet-Horonul de jos, 17 Baalatul și Tadmorul, în pustia țării, toate cetățile slujindu-i 18, 19 ca magazii și fiind ale lui, cetățile pentru cară, cetățile pentru călărime, și tot ce a găsit cu cale Solomon să zidească la Ierusalim, la Liban, și în toată țara peste care împărățea. Iar 20 pe tot poporul care mai rămăsese din Amoriți, Hetiți, Fereziti, Heviți și Iebusiți, ne făcînd parte din copiii lui Israel, pe urmașii lor, cari mai rămăseseră după ei în țară și pe cari copiii lui Israel nu-i putuseră nimici cu desăvîrșire, Solomon i-a luat ca robi de corvoadă, și așa au fost pînă în ziua de astăzi. Dar 22 Solomon n'a întrebuițat ca robi de corvoadă pe copiii lui Israel; căci ei erau oameni de război, slujitorii lui, căpeteniile lui, căpitanii lui, cîrmuitorii carălor și călărimii lui. Căpeteniile puse de Solomon peste lucrări erau în număr de cincisute cincizeci, însărcinați să privegheze pe lucrători. Fata lui 24 Faraon s'a suit din cetatea lui David în casa ei, pe care i-o zidise Solomon. Atunci a zidit el Milo. Solomon aducea de 25 trei ori pe an arderi de tot și jertfe de mulțămire pe altarul pe care-l zidise Domnului, și ardea tămîie pe cel care era înaintea Domnului. Și a isprăvit astfel casa. 'mpăratul Solomon a mai 26 făcut și corăbii la Ețion-Gheber, lângă Elot, pe țărmurile mării Roșii, în țara Edomului. Și Hiram a trimes cu aceste corăbii, 27 la slujitorii lui Solomon, pe înșiși slujitorii lui, marinari cari cunoșteau marea. S'au dus la Ofir, și au luat de acolo aur, 28 patru sute douăzeci de talanți, pe cari i-au adus împăratului Solomon.

'mpărăteasa din Seba a auzit de faima lui Solomon, în ce 10 privește slava Domnului, și venit să-l încerce prin întrebări grele. A sosit la Ierusalim cu un alai foarte mare, și cu cămile 2 cari aduceau mirodenii, aur foarte mult, și pietre scumpe. S'a dus la Solomon și i-a spus tot ce avea pe inimă. Solomon i-a 3 răspuns la toate întrebările, și n'a fost nimic, pe care împăratul să nu fi știut să i-l lămurească. 'mpărăteasa din Seba a văzut 4 toată înțelepciunea lui Solomon, și casa pe care o zidise, și 5 bucatele dela masa lui, și locuința slujitorilor lui, și slujbele

și hainele celor ce-i slujeau, și paharnicii lui, și arderile de
6 tot pe cari le aducea în Casa Domnului. Uimită, a zis împăratului: “Deci era adevărat ce am auzit în țara mea despre
7 faptele și înțelepciunea ta! Dar nu credeam, pînă n’am venit și n’am văzut cu ochii mei. Și iată că nici pe jumătate nu mi s’a spus. Tu ai mai multă înțelepciune și propășire de cît
8 am auzit mergîndu-ți faima. Ferice de oamenii tăi, ferice de slujitorii tăi, cari sînt necurmat înaintea ta, cari aud înțelepciunea ta! Binecuvîntat să fie Domnul, Dumnezeuul tău, care a binevoit să te pună pe scaunul de domnie al lui Israel! Pentru
9 că Domnul iubește pentru totdeauna pe Israel, de aceea te-a pus împărat, ca să judeci și să faci dreptate.” Ea a dat împăratului o sută douăzeci de talanți de aur, foarte multe mirodenii, și pietre scumpe. N’au mai venit niciodată în urmă
10 atîtea mirodenii cîte a dat împărăteasa din Seba împăratului Solomon. Corăbiile lui Hiram, cari au adus aur din Ofir, au adus din Ofir și foarte mult lemn de santal și pietre scumpe.
11 ‘mpăratul a făcut cu lemnul mirositor pălimare pentru Casa Domnului și pentru casa împăratului, și arfe și alăute pentru cîntăreți. N’a mai venit de atunci lemn de acesta mirositor,
12 și nu s’a mai văzut pînă în ziua de azi. ‘mpăratul Solomon a dat împărătesei din Seba tot ce a dorit, tot ce a cerut, și i-a mai dat și pe deasupra daruri vrednice de un împărat ca Solomon. Apoi ea s’a întors și s’a dus în țara ei, cu slujitorii ei.
13 Greutatea aurului care venea lui Solomon pe fiecare an, era de șase sute șase zeci și șase de talanți de aur, afară de ce scotea dela negustorii cei mari și din negoțul cu mărfuri, dela toți împărații Arabiei, și dela dregătorii țării. ‘mpăratul Solomon a făcut două sute de scuturi mari de aur bătut, și pentru fiecare
14 din ele a întrebuițat șase sute de sicli de aur, și alte trei sute de scuturi mici de aur bătut, și pentru fie care din ele a întrebuițat trei mine de aur; și împăratul le-a pus în casa numită Pădurea Libanului. ‘mpăratul a făcut un mare scaun de
15 domnie de fildeș, și l-a acoperit cu aur curat. Scaunul acesta de domnie avea șase trepte, și partea de sus era rotunjită pe dinapoi, de fiecare parte a scaunului erau răzimători: lîngă
16 răzimători stăteau doi lei, și pe cele șase trepte stăteau dois-

prezece lei de o parte și de alta. Așa ceva nu s'a făcut pentru
nici o împărăție. Toate paharele împăratului Solomon erau 21
de aur, și toate vasele din casa pădurii Libanului erau de aur
curat. Nimic nu era de argint: pe vremea lui Solomon argintul
n'avea nici o trecere. Căci împăratul avea pe mare corăbii din 22
Tars cu ale lui Hiram; și corăbiile din Tars veneau la fiecare trei
ani, aducînd aur și argint, fildeș, maimuțe și păuni. 'mpăratul 23
Solomon a întrecut pe toți împărații pămîntului în bogății și
înțelepciune. Toată lumea căuta să vadă pe Solomon, ca să 24
audă înțelepciunea pe care o pusese Dumnezeu în inima lui.
Și fie care își aducea darul lui: lucruri de argint și lucruri de 25
aur, haine, arme, mirodenii, cai și catîri; așa era în fiecare an.
Solomon a strîns cară și călărime; avea o mie patru sute de 26
cară și douăsprezece mii de călăreți, pe cari i-a pus în cetățile
unde își ținea carăle și la Ierusalim lîngă împărat. 'mpăratul 27
a făcut ca argintul să fie tot așa de obicinuit la Ierusalim ca
pietrele, și cedrii tot așa de mulți ca smochinii din Egipt cari
cresc pe cîmpie. Solomon își aducea caii din Egipt; o ceată 28
de negustori de ai împăratului se ducea să-i ia cu grămada pe
un preț hotărît: un car se aducea din Egipt cu șase sute de 29
sicli de argint, și un cal cu o sută cincizeci de sicli. Deaseme-
nea aduceau cai cu ei pentru toți împărații Hetiților și pentru
împărații Siriei.

'mpăratul Solomon a iubit multe femei străine, afară de 11
fata lui Faraon; Moabite, Amonite, Edomite, Sidoniene, Het-
ite, cari făceau parte din neamurile despre cari Domnul zisese 2
copiilor lui Israel: "Să nu intrați la ele, și nici ele să nu in-
tre la voi; căci v'ar întoarce negreșit inimile înspre dumnezeii
lor." De aceste neamuri s'a alipit Solomon, tîrît de iubire. A 3
avut de neveste șapte sute de crăieșe împărătești și trei sute
de țiiitoare; și nevestele i-au abătut inima. Cînd a îmbătrînit 4
Solomon, nevestele i-au plecat inima spre alți dumnezei; și in-
ima nu i-a fost în totul a Domnului, Dumnezeului său, cum fus-
ese inima tatălui său David. Solomon s'a dus după Astartea, 5
zeița Sidonienilor, și după Milcom, urîciunea Amoniților. Și 6
Solomon a făcut ce este rău înaintea Domnului, și n'a urmat
în totul pe Domnul, ca tatăl său David. Atunci Solomon 7

a zidit pe muntele din fața Ierusalimului un loc înalt pentru Chemoș, uriciunea Moabului, pentru Moloc, uriciunea fiilor
8 lui Amon. Așa a făcut pentru toate nevestele lui străine,
9 cari aduceau tămâie și jertfe dumnezeilor lor. Domnul S'a
mîniat pe Solomon, pentrucă își abătuse inima dela Domnul,
10 Dumnezeul lui Israel, care i Se arătase de două ori. 'n privința
aceasta îi spusese să nu meargă după alți dumnezei; dar
11 Solomon n'a păzit poruncile Domnului. Și Domnul a zis lui
Solomon: "Fiindcă ai făcut așa, și n'ai păzit legămîntul Meu și
legile Mele pe cari ți le-am dat, voi rupe împărăția dela tine și
12 o voi da slujitorului tău. Numai, nu voi face lucrul acesta în
timpul vieții tale, pentru tatăl tău David. Ci din mîna fiului
13 tău o voi rupe. Nu voi rupe însă toată împărăția; voi lăsa o
seminție fiului tău, din pricina robului Meu David, și din pricină
14 Ierusalimului, pe care l-am ales. Domnul a ridicat un vrăjmaș
lui Solomon: pe Hadad, Edomitul, din neamul împărătesc
15 al Edomului. Pe vremea cînd a bătut David Edomul, Ioab,
căpetenia oștirii, suindu-se să îngroape morții, a ucis toată
16 partea bărbătească din Edom; a rămas acolo șase luni cu tot
Israelul, pînă ce a nimicit toată partea bărbătească. Atunci
17 Hadad a fugit cu niște Edomiți, slujitori ai tatălui său, și s'a
dus în Egipt. Hadad era încă un băiat pe atunci. Plecînd
din Madian, s'au dus la Paran, au luat cu ei niște oameni din
Paran, și au ajuns în Egipt la Faraon, împăratul Egiptului.
Faraon a dat o casă lui Hadad, i-a purtat grijă de mîncare, și
19 i-a dat moșii. Hadad a căpătat trecere înaintea lui Faraon,
pînă acolo încît Faraon i-a dat de nevestă pe sora nevestei
20 lui, sora împărătesei Tahpenes. Sora Tahpenei i-a născut pe
fiul său Ghenubat. Tahpenes l-a înțercat în casa lui Faraon;
și Ghenubat a fost în casa lui Faraon, în mijlocul copiilor lui
21 Faraon. Cînd a auzit Hadad în Egipt că David a adormit
cu părinții lui, și că Ioab, căpetenia oștirii, murise, a zis lui
22 Faraon: "Lasă-mă să mă duc în țara mea." Și Faraon i-a
zis: "Ce-ți lipsește la mine, de dorești să te duci în țara ta?"
23 El a răspuns: "Nimic, dar lasă-mă să plec." Dumnezeu a
ridicat un alt vrăjmaș lui Solomon: pe Rezon, fiul lui Eliada,
care fugise dela stăpînul său Hadadezer, împăratul din Țoba.

El strînsese niște oameni la el, și se făcuse capul cetei, cînd a 24
măcelărit David oștile stăpînului său. S'au dus la Damasc, și
s'au așezat acolo și au domnit la Damasc. El a fost un vrăj- 25
maș al lui Israel în tot timpul vieții lui Solomon, în același timp
cînd îi făcea rău Hadad, și ura pe Israel. El a împărățit peste
Siria. Și Ieroboam, slujitorul lui Solomon, a ridicat mîna împo- 26
triva împăratului. El era fiul lui Nebat, Efratit din Țereda,
și avea ca mamă pe o văduvă numită Țerua. Iată cu ce prilej 27
a ridicat el mîna împotriva împăratului. Solomon zidea Milo,
și închidea spărturile cetății tatălui său David. Ieroboam era 28
tare și viteaz; și Solomon, văzînd pe tînărul acesta la lucru,
i-a dat privigherea peste toți oamenii de corvoadă din casa
lui Iosif. 'n vremea aceea, Ieroboam, ieșind din Ierusalim, a 29
fost întîlnit pe drum de proorocul Ahia din Silo, îmbrăcat cu
o haină nouă. Erau amîndoi singuri pe cîmp. Ahia a apu- 30
cat haina nouă pe care o avea pe el, a rupt-o în douăsprezece
bucăți, și a zis lui Ieroboam: "Ia-ți zece bucăți! Căci așa vor- 31
bește Domnul, Dumnezeuul lui Israel: ,Iată, voi rupe împărăția
din mîna lui Solomon, și-ți voi da zece seminții. Dar el va 32
avea o seminție, din pricina robului Meu David, și din pricina
Ierusalimului, cetatea pe care am ales-o din toate semințiile
lui Israel. Și aceasta, pentrucă M'au părăsit, și s'au închi- 33
nat înaintea Astarteei, zeița Sidonienilor, înaintea lui Chemoș,
dumnezeul Moabului, și înaintea lui Milcom, dumnezeul fiilor
lui Amon, și pentrucă n'au umblat în căile Mele ca să facă
ce este drept înaintea Mea, și să păzească legile și poruncile
Mele, cum a făcut David, tatăl lui Solomon. Nu voi lua din 34
mîna lui toată împărăția, căci îl voi ținea domn în tot tim-
pul vieții lui, pentru robul Meu David, pe care l-am ales, și
care a păzit poruncile și legile Mele. Dar voi lua împărăția 35
din mîna fiului său, și-ți voi da zece seminții din ea; voi lăsa 36
o seminție fiului său, pentruca robul Meu David să aibă tot-
deauna o lumină înaintea Mea la Ierusalim, cetatea pe care
am ales-o să pun în ea Numele Meu. Pe tine te voi lua, și 37
vei domni peste tot ce-ți va dori sufletul, vei fi împăratul lui
Israel. Dacă vei asculta de tot ce-ți voi porunci, dacă vei um- 38
bla în căile Mele, și dacă vei face ce este drept înaintea Mea,

păzind legile și poruncile Mele, cum a făcut robul Meu David, voi fi cu tine, îți voi zidi o casă trainică, așa cum am zidit
39 lui David, și-ți voi da ție pe Israel. Voi smeri prin aceasta
40 sămînța lui David, dar nu pentru totdeauna.” Solomon a
căutat să omoare pe Ieroboam. Și Ieroboam s’a sculat, și a
fugit în Egipt la Șişac, împăratul Egiptului; a locuit în Egipt
41 pînă la moartea lui Solomon. Celelalte fapte ale lui Solomon,
tot ce a făcut el, și înțelepciunea lui, nu sînt scrise oare în
42 cartea faptelor lui Solomon? Solomon a domnit patruzeci de
43 ani la Ierusalim peste tot Israelul. Apoi Solomon a adormit
cu părinții lui, și a fost îngropat în cetatea tatălui său David.
’n locul lui a domnit fiul său Roboam.

12 Roboam s’a dus la Sihem, căci tot Israelul venise la Sihem
2 să-l facă împărat. Cînd a auzit lucrul acesta Ieroboam, fiul
lui Nebat, era tot în Egipt, unde fugise de împăratul Solomon,
3 și în Egipt locuia. Au trimis să-l cheme. Atunci Ieroboam, și
toată adunarea lui Israel au venit la Roboam și i-au vorbit așa:
4 “Tatăl tău ne-a îngreuiat jugul; acum tu ușurează această as-
pră robie și jugul greu pe care l-a pus peste noi tatăl tău. Și
5 îți vom sluji.” El le-a zis: “Duceți-vă, și întoarceți-vă la mine
6 peste trei zile.” Și poporul a plecat. ’mpăratul Roboam s’a
sfătuit cu bătrînii cari fuseseră pe lîngă tatăl său Solomon, în
timpul vieții lui, și a zis: “Ce mă sfătuiți să răspund poporului
7 acestuia?” Și iată ce i-au zis ei: “Dacă vei îndatora astăzi pe
poporul acesta, dacă le faci ce cer, și dacă le vei răspunde cu
8 vorbe binevoitoare, îți vor sluji pe vecie.” Dar Roboam a lăsat
sfatul pe care i-l dădeau bătrînii, și s’a sfătuit cu tinerii cari
9 crescuseră cu el și cari erau împrejurul lui. El a zis: “Ce mă
sfătuiți să răspund poporului acestuia, care-mi vorbește așa:
10 ,Ușurează-ne jugul pe care l-a pus peste noi tatăl tău?” Și iată
ce i-au zis tinerii cari crescuseră cu el: “Să spui așa poporului
acestuia care ți-a vorbit astfel: ,Tatăl tău ne-a îngreuiat jugul,
tu ușurează-ni-l. Să le vorbești așa: ,Degetul meu cel mic va
11 fi mai gros decît coapsele tatălui meu. Acum, tatăl meu a
pus peste voi un jug greu, dar eu vi-l voi face și mai greu;
tatăl meu v’a bătut cu bice, dar eu vă voi bate cu scorpioane.”
12 Ieroboam și tot poporul au venit la Roboam a treia zi, după

cum zisese împăratul: “ntoarceți-vă la mine peste trei zile!”
'mpăratul a răspuns aspru poporului. A lăsat sfatul pe care i-l 13
dăduseră bătrînii, și le-a vorbit astfel, după sfatul tinerilor: 14
“Tatăl meu v'a îngreuiat jugul, dar eu vi-l voi face și mai greu;
tatăl meu v'a bătut cu bice, dar eu vă voi bate cu scorpioane.”
Astfel împăratul n'a ascultat pe popor; căci lucrul acesta a 15
fost cîrmuit de Domnul, în vederea împlinirii cuvîntului, pe
care-l spusese Domnul prin Ahia din Silo lui Ieroboam, fiul lui
Nebat. Cînd a văzut tot Israelul că împăratul nu-l ascultă, 16
poporul a răspuns împăratului: “Ce parte avem noi cu David?
Noi n'avem moștenire cu fiul lui Isai! La corturile tale, Israele!
Acum vezi-ți de casă, Davide!” Și Israel s'a dus în corturile lui.
Copiii lui Israel cari locuiau în cetățile lui Iuda, au fost sin- 17
gurii peste cari a domnit Roboam. Atunci împăratul Roboam 18
a trimis la ei pe Adoram, care era mai mare peste biruri. Dar
Adoram a fost ucis cu pietre de tot Israelul, și a murit. Și
împăratul Roboam s'a grăbit să se suie într'un car, ca să fugă
la Ierusalim. Astfel s'a deslipit Israel de casa lui David pînă 19
în ziua de azi. Tot Israelul, auzind că Ieroboam s'a întors, 20
au trimis să-l cheme în adunare, și l-au făcut împărat peste
tot Israelul. Seminția lui Iuda a fost singura care a mers după
casa lui David. Roboam ajungînd la Ierusalim, a strîns toată 21
casa lui Iuda și seminția lui Beniamin, o sută optzeci de mii
de oameni aleși, buni pentru război, ca să lupte împotriva ca-
sei lui Israel și s'o aducă înapoi sub stăpînirea lui Roboam,
fiul lui Solomon. Dar cuvîntul lui Dumnezeu a vorbit astfel 22
lui Șemaia, omul lui Dumnezeu: “Vorbește lui Roboam, fiul 23
lui Solomon, împăratul lui Iuda, și întregei case a lui Iuda și
a lui Beniamin, și celuiilalt popor, și spune-le: „Așa vorbește 24
Domnul: „Nu vă suiți, și nu faceți război împotriva fraților
voștri, copiii lui Israel! Fiecare din voi să se întoarcă acasă,
căci de la Mine s'a întîmplat lucrul acesta.” Ei au ascultat de
cuvîntul Domnului, și s'au întors acasă, după cuvîntul Dom-
nului. Ieroboam a zidit Sihemul pe muntele lui Efraim, și a 25
locuit acolo; apoi a ieșit de acolo, și a zidit Penuel. Ieroboam 26
a zis în inima sa: “mpărăția s'ar putea acum să se întoarcă
la casa lui David. Dacă poporul acesta se va sui la Ierusalim 27

să aducă jertfe în Casa Domnului, inima poporului acestuia se va întoarce la domnul său, la Roboam, împăratul lui Iuda, și mă vor omori și se vor întoarce la Roboam, împăratul lui Iuda.” După ce s’a sfătuit, împăratul a făcut doi viței de aur, și a zis poporului: “Destul v’ați suit la Ierusalim; Israele! Iată Dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului.” A așezat unul din acești viței la Betel, iar pe celalt l-a pus în Dan. Și fapta aceasta a fost un prilej de păcătuire. Poporul se ducea să se închine înaintea unuia din viței pînă la Dan. Ieroboam a făcut o casă de înălțimi și a pus preoți luați din tot poporul, cari nu făceau parte din fiii lui Levi. A rînduit o sărbătoare în luna a opta, în ziua a cincisprezecea a lunii, ca sărbătoarea care se prăznuia în Iuda, și a adus jertfe pe altar. Iată ce a făcut la Betel, ca să se aducă jertfe vițelor pe cari-i făcuse el. A pus în slujbă la Betel pe preoții înălțimilor ridicate de el. Și a jertfit pe altarul pe care-l făcuse la Betel, în ziua a cincisprezecea a lunii a opta, lună pe care o alesese după bunul lui plac. A hotărît-o ca sărbătoare pentru copiii lui Israel, și s’a suit la altar să ardă tămîie.

13 Dar iată că un om al lui Dumnezeu a venit din Iuda la Betel, trimis de cuvîntul Domnului, tocmai pe cînd stătea Ieroboam la altar să ardă tămîie. El a strigat împotriva altarului, după cuvîntul Domnului, și a zis: “Altarele! Altarele! Așa vorbește Domnul: ,Iată că se va naște un fiu casei lui David; numele lui va fi Iosia; el va junghia pe tine, pe preoții înălțimilor, cari ard tămîie pe tine, și pe tine se vor arde osăminte omenești!” Și în aceeași zi a dat un semn, zicînd: “Acesta este semnul care arată că Domnul a vorbit: Altarul se va despica, și cenușa de pe el se va vărsa.” Cînd a auzit împăratul cuvîntul pe care-l strigase omul lui Dumnezeu împotriva altarului din Betel, a întins mîna de pe altar, zicînd: “Prindeți-l!” Și mîna, pe care o întinsese Ieroboam împotriva lui, s’a uscat, și n’a putut s’o întoarcă înapoi. Altarul s’a despicat, și cenușa de pe el s’a vărsat, după semnul pe care-l dăduse omul lui Dumnezeu, potrivit cu cuvîntul Domnului. Atunci împăratul a luat cuvîntul, și a zis omului lui Dumnezeu: “Roagă-te Domnului, Dumnezeului tău, și cere-I să-mi pot trage mîna înapoi.”

Omul lui Dumnezeu s'a rugat Domnului și împăratul a putut să-și tragă înapoi mâna, care s'a făcut sănătoasă ca mai înainte. Împăratul a zis omului lui Dumnezeu: "Intră cu mine în casă, 7 să iei ceva de mâncare, și-ți voi da un dar." Omul lui Dum- 8 nezeu a zis împăratului: jumătate din casa ta să-mi dai, și n'aș intra cu tine. Nu voi mânca pâine, și nu voi bea apă în locul acesta; căci iată ce poruncă mi-a fost dată; prin cuvîntul Domnului: "Să nu mănînci pâine nici să bei apă, și nici să nu te întorci pe drumul pe care te vei duce." El a plecat pe 10 un alt drum, și nu s'a întors pe drumul pe care venise la Betel. În Betel locuia un prooroc bătrîn. Fiii săi au venit și i-au 11 istorisit toate lucrurile pe care le făcuse omul lui Dumnezeu la Betel în ziua aceea, precum și cuvintele pe cari le spusese împăratului. După ce au istorisit tatălui lor toate, el le-a zis: 12 "Pe ce drum a plecat?" Fiii săi văzuseră pe ce drum plecase omul lui Dumnezeu, care venise din Iuda. Și a zis fiilor săi: 13 "Puneți-mi șaua pe măgar." I-au pus șaua pe măgar, și a încălecat pe el. S'a dus după omul lui Dumnezeu, și l-a găsit 14 stînd supt un stejar. Și i-a zis: "Tu ești omul lui Dumnezeu care a venit din Iuda?" El a răspuns: "Eu sînt." Atunci el 15 i-a zis: "Vino cu mine acasă, și să iei ceva să mănînci." Dar 16 el a răspuns: "Nu pot nici să mă întorc cu tine, nici să intru la tine. Nu voi mânca pâine și nici nu voi bea apă cu tine în locul acesta; căci mi s'a spus, prin cuvîntul Domnului: „Să 17 nu mănînci pâine nici să nu bei apă acolo, și nici să nu te întorci pe drumul pe care te vei duce.” Și el i-a zis: "Și eu sînt 18 prooroc ca tine; și un înger mi-a vorbit din partea Domnului, și mi-a zis: „Adu-l acasă cu tine ca să mănînce pâine și să bea apă.”" Îl mințea. Omul lui Dumnezeu s'a întors cu el, și a 19 mîncat pâine și a băut apă în casa lui. Pe cînd stăteau ei la 20 masă, cuvîntul Domnului a vorbit proorocului, care-l adusese înapoi. Și el a strigat omului lui Dumnezeu care venise din 21 Iuda: "Așa vorbește Domnul: „Pentru că n'ai ascultat porunca Domnului, și n'ai păzit porunca pe care ți-o dăduse Domnul, Dumnezeuul tău; pentru că te-ai întors, și ai mîncat pâine și ai 22 băut apă, în locul despre care îți spusese: „Să nu mănînci pâine și să nu bei apă acolo", -trupul tău mort nu va intra în mor-

23 mîntul părinților tăi.” Și, după ce a mîncat pîne și a băut apă
24 proorocul pe care-l întorsese, i-a pus șaua pe măgar. Omul
lui Dumnezeu a plecat; și a fost întîlnit pe drum de un leu
care l-a omorît. Trupul lui mort era întins pe drum; măgarul
25 a rămas lîngă el, și leul stătea și el lîngă trup. Și niște oa-
meni cari treceau pe acolo, au văzut trupul întins în drum și
leul stînd lîngă trup; și au spus lucrul acesta, la venirea lor
26 în cetatea în care locuia proorocul cel bătrîn. Cînd a auzit
lucrul acesta proorocul care întorsese depe drum pe omul lui
Dumnezeu, a zis: “Este omul lui Dumnezeu, care n’a ascultat
de porunca Domnului, și Domnul l-a dat în ghearele leului
care l-a sfîrșiat și l-a omorît, după cuvîntul pe care l-i spusese
27 Domnul.” Apoi, îndreptîndu-se către fiii săi, a zis: “Puneți-
28 mi șaua pe măgar.” Au pus șaua pe măgar, și el a plecat. A
găsit trupul întins în drum, și măgarul și leul stînd lîngă trup.
29 Leul nu mîncase trupul și nu sfîșiase pe măgar. Proorocul a
ridicat trupul omului lui Dumnezeu, l-a pus pe măgar, și l-a
dus înapoi; și bătrînul prooroc s’a întors în cetate să-l jălească
30 și să-l îngroape. I-a pus trupul în mormînt și l-au jălit, zicînd:
31 “Vai, frate!” După ce l-a îngropat, a zis fiilor săi: “Cînd voi
muri, să mă îngropați în mormîntul în care este îngropat omul
32 lui Dumnezeu; să-mi puneți oasele lîngă oasele lui. Căci se
va împlini cuvîntul pe care l-a strigat el din partea Domnului
împotriva, altarului din Betel, și împotriva tuturor capiștelor
33 de înălțimi din cetățile Samariei.” După întîmplarea aceasta,
Ieroboam nu s’a abătut de pe calea lui cea rea. A pus iarăș
preoți pentru înălțimi, luați din tot poporul: pe oricine dorea,
34 îl sfințea preot al înălțimilor. Și fapta aceasta a fost un prilej
de păcătuire pentru casa lui Ieroboam, și pentru aceasta a fost
nimicită ea și ștearsă de pe fața pămîntului.

14, 2 ’n vremea aceea, s’a îmbolnăvit Abiia, fiul lui Ieroboam. Și
Ieroboam a zis nevastei sale: “Scoală-te, te rog, și schimbă-ți
hainele, ca să nu se știe că ești nevasta lui Ieroboam, și du-te
la Silo. Iată că acolo este Ahia, proorocul; el mi-a spus că voi
3 fi împăratul poporului acestuia. Ia cu tine zece pîni, turte,
și un vas cu miere, și intră la el: el îți va spune ce va fi cu
4 copilul.” Nevasta lui Ieroboam a făcut așa; s’a sculat, s’a

dus la Silo, și a intrat în casa lui Ahia. Ahia nu mai putea să vadă, căci ochii i se întunecaseră de bătrîneță. Domnul spusese lui Ahia: “Nevasta lui Ieroboam are să vină să te întrebe de fiul ei, pentrucă este bolnav. Să vorbești așa și așa. Ea cînd va veni, se va da drept alta.” Cînd a auzit Ahia vuietul pașilor ei, în clipa cînd intra pe ușă, a zis: “Intră, nevasta lui Ieroboam; pentruce vrei să te dai drept alta? Sînt însărcinată să-ți vestesc lucruri aspre. Du-te, și spune lui Ieroboam: ,Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: ,Te-am ridicat din mijlocul poporului, te-am pus căpetenie peste poporul Meu Israel, am rupt împărăția dela casa lui David, și ți-am dat-o ție, și n’ai fost ca robul Meu David, care a păzit poruncile Mele și a umblat după Mine din toată inima lui, nefăcînd decît ce este drept înaintea Mea. Tu ai făcut mai rău decît toți ceice au fost înaintea ta: te-ai dus să-ți faci alți dumnezei și chipuri turnate ca să Mă mîinii, și M’ai lepădat înapoia ta! De aceea, voi trimete nenorocirea peste casa lui Ieroboam, voi nimici pe oricine este al lui Ieroboam, fie rob, fie slobod în Israel, și voi mătura casa lui Ieroboam, cum se mătură murdăriile, pînă va peri. Cel ce va muri în cetate din casa lui Ieroboam, va fi mîncat de cîni, și cel ce va muri pe cîmp va fi mîncat de păsările cerului. Căci Domnul a vorbit. Tu, scoală-te și du-te acasă. Și cum îți vor păși picioarele în cetate, copilul va muri. Tot Israelul îl va plînge, și-l vor îngropa; căci el este singurul din casa lui Ieroboam care va fi pus într’un mormînt, pentrucă este singurul din casa lui Ieroboam în care s’a găsit ceva bun înaintea Domnului, Dumnezeului lui Israel. Domnul va pune peste Israel un împărat, care va nimici casa lui Ieroboam în ziua aceea. Și nu se întîmplă oare chiar acum lucrul acesta? Domnul va lovi pe Israel, și Israel va fi ca trestia clătînată în ape; va smulge pe Israel din această țară bună pe care o dăduse părinților lor, și-i va împrăștia dincolo de Rîu, pentrucă și-au făcut idoli, mîniind pe Domnul. Va părăsi pe Israel, din pricina păcatelor pe cari le-a făcut Ieroboam și în cari a tîrît și pe Israel.” Nevasta lui Ieroboam s’a sculat, și a plecat. A ajuns la Tirța; și cum a atins pragul casei, copilul a murit. L-au îngropat, și tot Israelul l-a plîns, după cuvîntul

Domnului, pe care-l spusese prin robul Său Ahia, proorocul.
19 Celelalte fapte ale lui Ieroboam, cum a făcut război și cum a domnit, sînt scrise în cartea Cronicilor împăraților lui Israel.
20 Ieroboam a împărățit douăzeci și doi de ani; apoi a adormit cu părinții săi. Și în locul lui a împărățit fiul său Nadab.
21 Roboam, fiul lui Solomon, a împărățit peste Iuda. Avea patruzeci și unu de ani cînd s'a făcut împărat, și a împărățit șaptesprezece ani la Ierusalim, cetatea pe care o alesese Domnul din toate semințiile lui Israel, ca să-Și pună Numele în ea.
22 Mamă-sa se chema Naama, Amonita. Iuda a făcut ce este rău înaintea Domnului; și, prin păcatele pe cari le-au săvîrșit,
23 I-au stîrnit gelozia mai mult decît părinții lor. Și-au zidit și ei înălțimi cu stîlpi închinăți idolilor și Astartee pe orice deal înalt și supt orice copac verde. Au fost chiar și sodomiți în țară. Au făcut de toate urîciunile neamurilor pe cari le izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel. 'n al cincilea an al împărățirii lui Roboam, Șișac, împăratul Egiptului, s'a suit
26 împotriva Ierusalimului. A luat vistieriile Casei Domnului și vistieriile casei împăratului, a luat tot. A luat toate scuturile
27 de aur pe cari le făcuse Solomon. 'mpăratul Roboam a făcut în locul lor niște scuturi de aramă, și le-a dat în grija căpeteniilor alergătorilor, cari păzeau intrarea casei împăratului.
28 Oridecîte ori se ducea împăratul la Casa Domnului, alergătorii le purtau; apoi le aduceau iarăș în odaia alergătorilor. Celelalte fapte ale lui Roboam, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise
30 oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda? Totdeauna a fost război între Roboam și Ieroboam. Roboam a adormit
31 cu părinții lui, și a fost îngropat cu părinții lui în cetatea lui David. Mamă-sa se numea Naama, Amonita. Și în locul lui a împărățit fiul său Abiam.

15 'n al optsprezecelea an al domniei lui Ieroboam, fiul lui
2 Nebat, a început să împărățească peste Iuda Abiam. A împărățit trei ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Maaca, fata
3 lui Abisalom. El s'a dedat la toate păcatele pe cari le făcuse tatăl său înaintea lui; și inima lui n'a fost întregă a Domnului,
4 Dumnezeuului său, cum fusese inima tatălui său David. Dar din pricina lui David, Domnul Dumnezeuul lui i-a dat o lumină

la Ierusalim, punînd pe fiul lui după el și lăsînd Ierusalimul în picioare. Căci David făcuse ce este plăcut înaintea Domnului, și nu se abătuse dela niciuna din poruncile Lui în tot timpul vieții lui, afară de împlinirea cu Urie, Hetitul. 'ntre Roboam și Ieroboam a fost război tot timpul cît a trăit Roboam. Celelalte fapte ale lui Abiam, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda? 'ntre Abiam și Ieroboam a fost război. Abiam a adormit cu părinții lui, și l-au îngropat în cetatea lui David. Și în locul lui a domnit fiul său Asa. 'n al douăzecilea an al lui Ieroboam, împăratul lui Israel, a început să domnească peste Iuda Asa. El a domnit patruzeci și unu de ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Maaca, fata lui Abisalom. Asa a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, ca tatăl său David. A scos din țară pe sodomiți, și a îndepărtat toți idolii pe cari-i făcuseră părinții lui. Și chiar pe mama sa Maaca n'a mai lăsat-o să fie împărăteasă, pentrucă făcuse un idol Astarteei. Așa i-a sfărîmat idolul, și l-a ars în pîrîul Chedron. Dar înălțimile n'au perit, măcar că inima lui Asa a fost în totul a Domnului în tot timpul vieții lui. El a pus în Casa Domnului lucrurile hărăzite de tatăl său și de el însuș: argint, aur și vase. 'ntre Asa și Baeșă, împăratul lui Israel, a fost război în tot timpul vieții lor. Baeșă, împăratul lui Israel, s'a suit împotriva lui Iuda; și a întărit Rama, ca să împedee pe ai lui Asa, împăratul lui Iuda, să iasă și să intre. Asa a luat tot argintul și tot aurul cari rămăseseră în vistieriile Casei Domnului și vistieriile casei împăratului, și le-a pus în mîinile slujitorilor lui, pe care i-a trimes la Ben-Hadad, fiul lui Tabrimon, fiul lui Hezion, împăratul Siriei, care locuia la Damasc. 'mpăratul Asa a trimes să-i spună: "Să fie un legămînt între mine și tine, cum a fost între tatăl meu și tatăl tău. Iată, îți trimet un dar în argint și în aur. Du-te, rupe legămîntul tău cu Baeșă, împăratul lui Israel, ca să se depărteze de la mine." Ben-Hadad a ascultat pe împăratul Asa; a trimes pe căpeteniile oștirii lui împotriva cetăților lui Israel, și au pustiit Iionul, Dan, Abel-Bet-Maaca, tot Chinerotul, și toată țara lui Neftali. Cînd a auzit Baeșă lucrul acesta, a încetat să mai întărească Rama, și s'a întors la Tirța. 'mpăratul Asa a chemat pe tot

Iuda, fără să lase la o parte pe cineva, și au ridicat pietrele și lemnul pe care-l întrebuița Baeșa la întărirea Ramei; și împăratul Asa le-a întrebuițat la întărirea Ghebei lui Benjamin și Mitpei. Toate celelalte fapte ale lui Asa, toate isprăvile lui și tot ce a făcut, și cetățile pe cari le-a zidit, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda? Totuș, la bătrînețe, a fost bolnav de picioare. Asa a adormit cu părinții lui, și a fost îngropat cu părinții lui în cetatea tatălui său David. Și în locul lui a domnit fiul său Iosafat. Nadab, fiul lui Ieroboam, a început să domnească peste Israel, în al doilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda. El a domnit doi ani peste Israel. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, și a umblat pe calea tatălui său, săvîrșind păcatele în cari tîrîse tatăl său pe Israel. Baeșa, fiul lui Ahia, din casa lui Isahar, a uneltit împotriva lui, și Baeșa l-a omorît la Ghibeton, care era al Filistenilor, pe cînd Nadab și tot Israelul impresurau Ghibetonul. Baeșa l-a omorît în al treilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, și a domnit el în locul lui. Cînd s'a făcut împărat, a ucis toată casa lui Ieroboam, n'a lăsat să scape nimeni cu viață, ci a nimicit totul, după cuvîntul pe care-l spusese Domnul prin robul său Ahia din Silo, din pricina păcatelor pe cari le făcuse Ieroboam și în cari tîrîse și pe Israel, mîniind astfel pe Domnul, Dumnezeul lui Israel. Celelalte fapte ale lui Nadab, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel? 'ntre Asa și Baeșa, împăratul lui Israel, a fost război în tot timpul vieții lor. 'n al treilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste tot Israelul la Tirța, Baeșa, fiul lui Ahia. A domnit douăzeci și patru de ani. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, și a umblat pe calea lui Ieroboam, săvîrșind păcatele în cari tîrîse Ieroboam pe Israel.

16 Cuvîntul Domnului a vorbit astfel lui Iehu, fiul lui Hanani, împotriva lui Baeșa: "Eu te-am ridicat din țărîină, și te-am pus mai mare peste poporul Meu Israel; dar pentru că ai umblat pe calea lui Ieroboam, și ai făcut pe poporul Meu Israel să păcătuiască, pentru că să Mă mîni prin păcatele lor, iată că voi mătura pe Baeșa și casa lui, și casa ta o voi face ca și casa lui Ieroboam, fiul lui Nebat. Cine va muri în cetate din

casa lui Baeşa, va fi mîncat de cîni, şi cine va muri pe cîmp
dintr' ai lui, va fi mîncat de păsările cerului.” Celelalte fapte 5
ale lui Baeşa, ce a făcut el, şi isprăvile lui, nu sînt scrise oare în
cartea Cronicilor împăraţilor lui Israel? Baeşa a adormit cu 6
părinţii săi, şi a fost îngropat la Tirţa. Şi în locul lui a domnit
fiul său Ela. Cuvîntul Domnului vorbise prin proorocul Iehu, 7
fiul lui Hanani, împotriva lui Baeşa, şi împotriva casei lui, pe
deoparte pentru tot răul pe care-l făcuse supt ochii Domnului,
mîniindu-L prin lucrul mînilor lui şi ajungînd ca şi casa lui Ier-
oboam, iar pe de alta pentrucă lovise casa lui Ieroboam. 'n al 8
douăzeci şi şaselea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început
să domnească Ela, fiul lui Baeşa. El a domnit peste Israel la
Tirţa. A domnit doi ani. Slujitorul său Zimri, care era mai 9
mare peste jumătate din carăle lui, a uneltit împotriva lui. Ela
era la Tirţa, chefuind şi îmbătîndu-se în casa lui Arţa, căpete-
nia casei împăratului la Tirţa. Zimri a intrat, l-a lovit şi l-a 10
ucis, în al douăzeci şi şaptelea an al lui Asa, împăratul lui Iuda.
Şi a domnit el în locul lui. Cînd s'a făcut împărat şi a şezut 11
pe scaunul lui de domnie, a omorît toată casa lui Baeşa, n'a
lăsat să scape nimeni din ai lui: nici rudă nici prieten. Zimri 12
a nimicit toată casa lui Baeşa, după cuvîntul pe care-l spusese
Domnul împotriva lui Baeşa prin proorocul Iehu, din pricina 13
tuturor păcatelor pe cari le săvîrşise Baeşa şi fiul său Ela, şi
în cari tîrîseră şi pe Israel, mîniind prin idoli lor pe Domnul,
Dumnezeul lui Israel. Celelalte fapte ale lui Ela, şi tot ce a 14
făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraţilor
lui Israel? 'n al douăzeci şi şaptelea an al lui Asa, împăratul 15
lui Iuda, Zimri a domnit şapte zile la Tirţa. Poporul tăbăra
împotriva Ghibetonului care era al Filistenilor. Şi poporul a 16
auzit în tabără vestea aceasta: “Zimri a uneltit, şi chiar a ucis
pe împărat!” Şi în ziua aceea, tot Israelul a pus în tabără ca
împărat al lui Israel pe Omri, căpetenia oştirii. Omri, şi tot 17
Israelul cu el, au pornit din Ghibeton, şi au împresurat Tirţa.
Zimri, văzînd că cetatea este luată, a intrat în cetăţuia casei 18
împăratului, şi a dat foc casei împăratului peste el. Astfel a
murit el, din pricina păcatelor pe cari le săvîrşise, făcînd ce 19
este rău înaintea Domnului, umblînd pe calea lui Ieroboam,

săvîrșind păcatele pe cari le făcuse Ieroboam, și făcînd și pe
20 Israel să păcătuiască. Celelalte fapte ale lui Zimri, și uneltirea
pe care a făcut-o el nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor îm-
21 părăților lui Israel? Atunci poporul lui Israel s'a desbinat în
două părți; jumătate din popor voia să facă împărat pe Tibni,
22 fiul lui Ghinat, și jumătate era pentru Omri. Ceice urmau
pe Omri au biruit pe ceice urmau pe Tibni, fiul lui Ghinat.
23 Tibni a murit, și Omri a domnit. 'n al treizeci și unulea an
al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste
Israel Omri. A domnit doisprezece ani. După ce a domnit
24 șase ani la Tirța, a cumpărat dela Șemer muntele Samariei,
cu doi talanți de argint; a întărit muntele, și a pus cetății pe
care a zidit-o, numele Samaria, după numele lui Șemer, dom-
25 nul muntelui. Omri a făcut ce este rău înaintea Domnului,
26 și a lucrat mai rău decît toți ceice fuseseră înaintea lui. A
umblat în toată calea lui Ieroboam, fiul lui Nebat, și s'a dat
la păcatele în cari tîrîse Ieroboam pe Israel, mîniind prin idoli
27 lor pe Domnul, Dumnezeuul lui Israel. Celelalte fapte ale lui
Omri, ce a făcut el, și isprăvile lui, nu sînt scrise oare în cartea
28 Cronicilor împărăților lui Israel? Omri a adormit cu părinții
săi, și a fost îngropat la Samaria. Și în locul lui a domnit
29 fiul său Ahab. Ahab, fiul lui Omri, a început să domnească
peste Israel, în al treizeci și optulea an al lui Asa, împăratul
lui Iuda. Ahab, fiul lui Omri, a domnit douăzeci și doi de
30 ani peste Israel la Samaria. Ahab, fiul lui Omri, a făcut ce
este rău înaintea Domnului, mai mult decît toți ceice fuseseră
31 înaintea lui. Și, ca și cum ar fi fost puțin lucru pentru el să
se dedea la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, a mai luat de
nevastă și pe Izabela, fata lui Etbaal, împăratul Sidoniților, și
32 a slujit lui Baal și s'a închinat înaintea lui. A ridicat un altar
33 lui Baal în templul lui Baal pe care l-a zidit la Samaria, și a
făcut un idol Astarteei. Ahab a făcut mai multe rele decît toți
împărații lui Israel cari fuseseră înaintea lui, ca să mînie pe
34 Domnul Dumnezeuul lui Israel. Pe vremea lui, Hiel din Betel
a zidit iarăș Ierihonul; i-a pus temeliiile cu prețul lui Abiram,
întîiul lui născut, și i-a pus porțile cu prețul lui Segub, cel mai
tînăr fiu al lui, după cuvîntul pe care-l spusese Domnul prin

Iosua, fiul lui Nun.

Ilie, Tișbitul, unul din locuitorii Galaadului, a zis lui Ahab: **17**
“Viu este Domnul, Dumnezeul lui Israel, al cărui slujitor sînt,
că în anii aceștia nu va fi nici rouă, nici ploaie, decît după
cuvîntul meu.” Și cuvîntul Domnului a vorbit lui Ilie, cu **2**
aceste vorbe: “Pleacă de aici, îndreaptă-te spre răsărit, și **3**
ascunde-te lîngă pîrîul Cherit, care este în fața Iordanului.
Vei bea apă din pîrîu, și am poruncit corbilor să te hrănească **4**
acolo.” El a plecat și a făcut după cuvîntul Domnului. S’a **5**
dus și s’a așezat lîngă pîrîul Cherit, care este în fața Iordanului.
Corbii îi aduceau pîne și carne dimineța, și pîne și carne seara, **6**
și bea apă din pîrîu. Dar după cîtăva vreme pîrîtul a secat, **7**
căci nu căzuse ploaie în țară. Atunci cuvîntul Domnului i-a **8**
vorbit astfel: “Scoală-te, du-te la Sarepta care ține de Sidon, **9**
și rămîi acolo. Iată că am poruncit acolo unei femei văduve să
te hrănească.” Ilie s’a sculat, și s’a dus la Sarepta. Cînd a **10**
ajuns la poarta cetății, acolo era o femeie văduvă care strîngea
lemne. El a chemat-o, și a zis: “Du-te și adu-mi, te rog, puțină
apă într’un vas, ca să beau.” Pe cînd se ducea ea să-i aducă, **11**
a chemat-o din nou, și a zis: “Adu-mi, te rog, și o bucată
de pîne în mîna ta.” Și ea a răspuns: “Viu este Domnul, **12**
Dumnezeul tău, că n’am nimic copt, n’am decît un pumn de
făină într’o oală și puțin untdelemn într-un ulcior. Și iată,
strîng două bucăți de lemne, apoi mă voi întoarce și voi pregăti
ce am pentru mine și pentru fiul meu: vom mînca și apoi vom
muri.” Ilie i-a zis: “Nu te teme, întoarce-te și fă cum ai zis. **13**
Numai, pregătește-mi întîi mie cu untdelemnul și făina aceea
o mică turtă, și adu-mi-o; pe urmă să faci și pentru tine și
pentru fiul tău. Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui **14**
Israel: „Făina din oală nu va scădea și untdelemnul din ulcior
nu se va împutîna, pînă în ziua cînd va da Domnul ploaie pe
fața pămîntului.” Ea s’a dus, și a făcut după cuvîntul lui **15**
Ilie. Și multă vreme a avut ce să mănînce, ea și familia ei,
și Ilie. Făina din oală n’a scăzut, și untdelemnul din ulcior **16**
nu s’a împutînat, după cuvîntul pe care-l rostise Domnul prin
Ilie. După aceea, fiul femeii, stăpîna casei, s’a îmbolnăvit. Și **17**
boala lui a fost atît de cumplită încît n’a mai rămas suflare

18 în el. Femeia a zis atunci lui Ilie: “Ce am eu a face cu tine, omule al lui Dumnezeu? Ai venit la mine doar ca să aduci aminte lui Dumnezeu de nelegiuirea mea, și să-mi omori astfel
19 fiul?” El i-a răspuns: “Dă-mi încoace pe fiul tău.” Și l-a luat dela sînul femeii, l-a suit în odaia de sus unde locuia el,
20 și l-a culcat pe patul lui. Apoi a chemat pe Domnul, și a zis: “Doamne, Dumnezeule, oare atît de mult să mîhnești Tu chiar pe văduva aceasta, la care am fost primit ca oaspete, încît să-i
21 omori fiul?” Și s’a întins de trei ori peste copil, a chemat pe Domnul, și a zis: “Doamne, Dumnezeule, Te rog, fă să se
22 întoarcă sufletul copilului în el!” Domnul a ascultat glasul lui Ilie, și sufletul copilului s’a întors în el, și a înviat. Ilie a
23 luat copilul, l-a pogorît jos în casă din odaia de sus, și l-a dat mamei sale. Și Ilie a zis: “Iată, fiul tău este viu.” Și femeia a zis lui Ilie: “Cunosc acum că ești un om al lui Dumnezeu, și
24 cuvîntul Domnului în gura ta este adevăr!”

18 Au trecut multe zile, și cuvîntul Domnului a vorbit astfel lui Ilie, în al treilea an: “Du-te, și înfățișează-te înaintea
2 lui Ahab, ca să dau ploaie pe fața pămîntului.” Și Ilie s’a dus să se înfățișeze înaintea lui Ahab. Era mare foamete în
3 Samaria. Și Ahab a trimes să cheme pe Obadia, mai marele casei lui. -Obadia se temea mult de Domnul. De aceea cînd a
4 nimicit Izabela pe proorocii Domnului, Obadia a luat o sută de prooroci, i-a ascuns cîte cincizeci într’o peștere, și i-a hrănit cu
5 pîne și cu apă. - Ahab a zis lui Obadia: “Haidem prin țară pe la toate izvoarele de apă și pe la toate pîrîurile; poate că vom găsi iarbă ca să păstrăm viața cailor și catîrilor, și să n’avem
6 nevoie să omorîm vitele.” Și-au împărțit țara s’o cutreere. Ahab a plecat singur pe un drum, și Obadia a plecat singur
7 pe un alt drum. Pe cînd era Obadia pe drum, iată că l-a întîlnit Ilie. Obadia, cunoscîndu-l, a căzut cu fața la pămînt,
8 și a zis: “Tu ești, domnul meu Ilie?” El i-a răspuns: “Eu sînt; du-te și spune stăpînului tău: ,Iată că a venit Ilie!” Și Obadia a zis: “Ce păcat am săvîrșit eu, ca să dai pe robul tău
9 în mînile lui Ahab, ca să mă omoare? Viu este Domnul, că n’a rămas popor sau împărăție unde să nu fi trimes stăpînul meu să te caute; și cînd se spunea că nu ești acolo, pune pe
10

împărăția și poporul acela să jure că nu te-a găsit. Și acum 11
zici: „Du-te, și spune stăpînului tău: „Iată că a venit Ilie!“ Și 12
apoi, cînd voi pleca de la tine, Duhul Domnului te va duce nu
știu unde. Dacă m’ăș duce să dau de știre lui Ahab, și nu te-ar
găsi, mă va omorî. Și totuș robul tău se teme de Domnul din
tinereța lui. Nu s’a spus oare domnului meu ce am făcut cînd 13
a ucis Izabela pe proorocii Domnului? Cum am ascuns o sută
de prooroci ai Domnului, cîte cincizeci într-o peșteră și i-am
hrănit cu pîne și cu apă? Și acum tu zici: „Du-te și spune 14
stăpînului tău: „Iată că a venit Ilie!“ El mă va ucide.” Dar 15
Ilie a zis: “Viu este Domnul oștirilor, al cărui slujitor sînt, că
astăzi mă voi înfățișa înaintea lui Ahab.” Obadia, ducîndu-se 16
înaintea lui Ahab, l-a înștiințat despre lucrul acesta. Și Ahab
s’a dus înaintea lui Ilie. Abia a zărit Ahab pe Ilie, și i-a zis: 17
“Tu ești acela care nenorocești pe Israel?” Ilie a răspuns: “Nu 18
eu nenorocesc pe Israel; ci tu, și casa tatălui tău, fiindcă ați
părăsit poruncile Domnului și te-ai dus după Baali. Strînge 19
acum pe tot Israelul la mine, la muntele Carmel, pe cei pa-
trusute cincizeci de prooroci ai lui Baal, și pe cei patru sute de
prooroci ai Astarteei, cari mănîncă la masa Izabelei”. Ahab 20
a trimis soli la toți copiii lui Israel, și a strîns pe prooroci la
muntele Carmel. Atunci Ilie s’a apropiat de tot poporul, și 21
a zis: “Pînă cînd vreți să șchiopătați de amîndouă picioarele?
Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El; iar dacă este
Baal, mergeți după Baal!” Poporul nu i-a răspuns nimic. Și 22
Ilie a zis poporului: “Eu singur am rămas din proorocii Dom-
nului, pe cînd prooroci ai lui Baal sînt patru sute cincizeci.
Să ni se dea doi junci. Ei să-și aleagă un junc, pe care să- 23
l taie în bucăți, și să-l pună pe lemne, fără să pună foc. Și
eu voi pregăti celalt junc, și-l voi pune pe lemne fără să pun
foc. Apoi voi să chemați numele dumnezeului vostru; și eu 24
voi chema Numele Domnului. Dumnezeu care va răspunde
prin foc, acela să fie adevăratul Dumnezeu. Și tot poporul
a răspuns, și a zis: “Bine!” Ilie a zis proorocilor lui Baal: 25
“Alegeți-vă un junc din cei doi, pregătiți-l voi întîi, căci sîn-
teți mai mulți, și chemați numele dumnezeului vostru; dar să
nu puneți foc.” Ei au luat juncul pe care li l-au dat, și l-au 26

pregătit. Și au chemat numele lui Baal, de dimineată pînă la
amează, zicînd: “Baale, auzi-ne!” Dar nu s’a auzit nici glas,
nici răspuns. Și săreau împrejurul altarului pe care-l făcuseră.
27 La ameză, Ilie și-a bătut joc de ei, și a zis: “Strigați tare,
fiindcă este dumnezeu; se gîndește la ceva, sau are treabă, sau
28 este în călătorie, sau poate că doarme, și se va trezi.” Ei
au strigat tare, și, după obiceiul lor, și-au făcut tăieturi cu
29 săbiile și cu sulilele, pînă ce a curs sînge pe ei. Cînd a tre-
cut ameză, au aiurat, pînă în clipa cînd se aducea jertfa de
seară. Dar nu s’a auzit nici glas, nici răspuns, nici semn de
30 luare aminte. Ilie a zis atunci întregului popor: “Apropiati-
vă de mine!” Tot poporul s’a apropiat de el. Și Ilie a dres
31 altarul Domnului care fusese sfărîmat. A luat douăsprezece
pietre, după numărul semințiilor fiilor lui Iacov, căruia Dom-
32 nul îi zisese: “Israel îți va fi numele”, și a zidit cu pietrele
acestea un altar în Numele Domnului. A făcut împrejurul al-
33 tarului un șanț, în care încăpeau două măsuri de sămînță. A
așezat apoi lemnele, a tăiat juncul în bucăți, și l-a puse pe
lemne. Apoi a zis: “Umpleți patru vedre cu apă, și vărsați-
34 le pe arderea de tot și pe lemne.” Și au făcut așa. Apoi a
zis: “Mai faceți lucrul acesta odată.” Și l-au făcut încă odată.
Apoi a zis: “Mai faceți-l și a treia oară.” Și l-au făcut și a treia
35 oară. Apa curgea în jurul altarului, și au umplut cu apă și
36 șanțul. În clipa cînd se aducea jertfa de seară, proorocul Ilie
s’a apropiat și a zis: “Doamne, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și
Israel! Fă să se știe astăzi că Tu ești Dumnezeu în Israel, că eu
sînt slujitorul Tău, și că toate aceste lucruri le-am făcut după
37 porunca Ta. Ascultă-mă, Doamne, ascultă-mă, pentruca să
cunoască poporul acesta că Tu, Doamne, ești adevăratul Dum-
38 nezeu, și să le întorci astfel inima spre bine!” Atunci a căzut
foc dela Domnul, și a mistuit arderea de tot, lemnele, pietrele
39 și pămîntul, și a supt și apa care era în șanț. Cînd a văzut
tot poporul lucrul acesta, au căzut cu fața la pămînt, și au zis:
“Domnul este adevăratul Dumnezeu! Domnul este adevăratul
40 Dumnezeu!” “Puneți mîna pe proorcii lui Baal”, le-a zis
Ilie: “niciunul să nu scape!” Și au pus mîna pe ei. Ilie i-a
41 pogorît la pîriul Chison și i-a junghiat acolo. Apoi Ilie a zis

lui Ahab: “Suie-te de mănîncă și bea; căci se aude vuiet de ploaie.” Ahab s’a suit să mănînce și să bea. Dar Ilie s’a suit pe vârful Carmelului, și plecîndu-se la pămînt, s’a așezat cu fața între genunchi, și a zis slujitorului său: “Suie-te și uită-te înspre mare.” Slujitorul s’a suit, s’a uitat, și a zis: “Nu este nimic!” Ilie a zis de șapte ori: “Du-te iarăș.” A șaptea oară, slujitorul a zis: “Iată că se ridică un mic nor din mare, ca o palmă de om.” Ilie a zis: “Suie-te, și spune lui Ahab: ,’nhamă, și pogoară-te, ca să nu te oprească ploaia.” Peste cîteva clipe, cerul s’a înegrit de nori, a început vîntul, și a venit o ploaie mare. Ahab s’a suit în car, și a plecat la Izreel. Și mîna Domnului a venit peste Ilie, care și-a încins mijlocul, și a alergat înaintea lui Ahab pînă la intrarea în Izreel.

Ahab a spus Izabelei tot ce făcuse Ilie, și cum ucisese cu sabia pe toți proorocii. Izabela a trimes un sol la Ilie, să-i spună: “Să mă pedepsească zeii cu toată asprimea lor, dacă mîne, la ceasul acesta, nu voi face cu viața ta ce ai făcut tu cu viața fiecăruia din ei.” Ilie, cînd a văzut lucrul acesta, s’a sculat și a plecat, ca să-și scape viața. A ajuns la Beer-Șeba, care ține de Iuda, și și-a lăsat slujitorul acolo. El s’a dus în pustie unde, după un drum de o zi, a șezut sub un ienuper, și dorea să moară, zicînd: “Destul! Acum, Doamne, ia-mi sufletul, căci nu sînt mai bun decît părinții mei.” S’a culcat și a adormit sub un ienuper. Și iată, l-a atins un înger și i-a zis: “Scoală-te și mănîncă.” El s’a uitat, și la căpătîiul lui era o turtă coaptă pe niște pietre încălzite și un ulcior cu apă. A mîncat și a băut, apoi s’a culcat din nou. Îngerul Domnului a venit a doua oară, l-a atins, și a zis: “Scoală-te și mănîncă, fiindcă drumul pe care-l ai de făcut este prea lung pentru tine.” El s’a sculat, a mîncat și a băut; și, cu puterea pe care i-a dat-o mîncarea aceasta, a mers patruzeci de zile și patruzeci de nopți pînă la muntele lui Dumnezeu, Horeb. Și acolo, Ilie a intrat într’o peșteră, și a rămas în ea peste noapte. Și cuvîntul Domnului i-a vorbit astfel: “Ce faci tu aici, Ilie?” El a răspuns: “Am fost plin de rîvnă pentru Domnul, Dumnezeul oștirilor; căci copiii lui Israel au părăsit legămîntul Tău, au sfărîmat altarele Tale, și au ucis cu sabia pe proorocii Tăi;

11 am rămas numai eu singur, și caută să-mi ia viața!” Domnul i-a zis: “Ieși, și stai pe munte înaintea Domnului!” Și iată că Domnul a trecut pe lângă peșteră. Și înaintea Domnului a trecut un vînt tare și puternic, care despica munții și sfărîma stîncile. Domnul nu era în vîntul acela. Și după vînt, a venit un cutremur de pămînt. Domnul nu era în cutremurul
12 de pămînt. Și după cutremurul de pămînt, a venit un foc: Domnul nu era în focul acela. Și după foc, a venit un susur
13 blînd și suptîre. Cînd l-a auzit Ilie, și-a acoperit fața cu mantaua, a ieșit și a stătut la gura peșterii. El a răspuns: “Am
14 fost plin de rîvnă pentru Domnul, Dumnezeuul oștirilor; căci copiii lui Israel au părăsit legămîntul Tău, au sfărîmat altarele Tale, și au ucis cu sabia pe proorocii Tăi; am rămas numai
15 eu singur, și caută să-mi ia viața.” Domnul i-a zis: “Du-te, întoarce-te pe drumul tău prin pustie pînă la Damasc; și cînd
16 vei ajunge, să ungi pe Hazael ca împărat al Siriei. Să ungi și pe Iehu, fiul lui Nimși, ca împărat al lui Israel; și să ungi pe Elisei, fiul lui Șafat, din Abel-Mehola, ca prooroc în locul tău.
17 Și se va întîmpla că pe cel ce va scăpa de sabia lui Hazael îl va omorî Iehu; și pe cel ce va scăpa de sabia lui Iehu, îl va omorî
18 Elisei. Dar voi lăsa în Israel șapte mii de bărbați, și anume pe toți cei ce nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal, și a
19 căror gură nu l-au sărutat.” Ilie a plecat de acolo, și a găsit pe Elisei, fiul lui Șafat, arînd. Înaintea lui erau douăsprezece perechi de boi, și el era cu a douăsprezecea. Ilie s’a apropiat
20 de el, și și-a aruncat mantaua pe el. Elisei a părăsit boii, a alergat după Ilie, și a zis: “Lasă-mă să sărut pe tatăl meu și pe mama mea, și te voi urma.” Ilie i-a răspuns: “Du-te, și
21 apoi întoarce-te: dar gîndește-te la ce ți-am făcut.” După ce s’a depărtat de Ilie, s’a întors și a luat o păreche de boi pe cari i-a adus jertfă; cu uneltele boilor le-a fiert carnea, și a dat-o oamenilor s’o mănînce. Apoi s’a sculat, a urmat pe Ilie, și a fost în slujba lui.

20 Ben-Hadad, împăratul Siriei, și-a strîns toată oștirea: avea cu el treizeci și doi de împărați, cai și cară. S’a suit, a împresurat Samaria și a început lupta împotriva ei. A trimis în cetate soli la Ahab, împăratul lui Israel, să-i spună: “Așa

vorbește Ben-Hadad: „Argintul și aurul tău sînt ale mele, 3
nevestele și cei mai frumoși copii ai tăi sînt tot ai mei.” Împăratul
lui Israel a răspuns: „Împărate, domnul meu, fie cum zici! Sînt
al tău cu tot ce am.” Solii s’au întors, și au zis: „Așa vorbește 5
Ben-Hadad: „Am trimes să-ți spună: „Să-mi dai argintul și au-
rul tău, nevestele și copiii tăi. De aceea, voi trimete mîne, 6
la ceasul acesta, pe slujitorii mei la tine. Ei îți vor scormoni
casa ta și casele slujitorilor tăi, vor pune mîna pe tot ce ai
mai scump, și vor lua.” Împăratul lui Israel a chemat pe toți 7
bătrînii țării și a zis: „Vedeți bine și înțelegeți că omul acesta
ne vrea răul; căci a trimes să-mi ceară nevestele și copiii, argin-
tul și aurul, și n’am zis că nu i le dau!” Toți bătrînii și tot 8
poporul au zis lui Ahab: „Nu-l asculta și nu te învoi.” Și 9
el a zis solilor lui Ben-Hadad: „Spuneți domnului meu, îm-
păratul: „Voi face tot ce ai trimes să ceri robului tău întîia
dată; dar lucrul acesta, nu-l pot face.” Solii au plecat și i-au
dus răspunsul. Ben-Hadad a trimes să spună lui Ahab: „Să 10
mă pedepsească zeii cu toată asprimea lor, de va ajunge praful
Samariei să umple mîna întregului popor care mă urmează!”
Și împăratul lui Israel a răspuns: „Cine încinge armele, să 11
nu se laude ca cel ce le pune jos!” Cînd a primit Ben-Hadad 12
răspunsul acesta, stătea la băut cu împărații în corturi, și a zis
slujitorilor lui: „Pregătiți-vă!” Și ei s’au pregătit de năvală îm-
potriva cetății. Dar iată că un prooroc s’a apropiat de Ahab, 13
împăratul lui Israel, și a zis: „Așa vorbește Domnul: „Vezi
toată această mulțime mare? O voi da astăzi în mîinile tale,
ca să cunoști că Eu sînt Domnul.” Ahab a zis: „Prin cine?” 14
Și el a răspuns: „Așa vorbește Domnul: „Prin slujitorii mai
marilor peste ținuturi.” Ahab a zis: „Cine va începe lupta?”
Și el a răspuns: „Tu”. Atunci Ahab a numărat slujitorii mai 15
marilor peste ținuturi, și s’au găsit două sute treizeci și doi; și
după ei, a numărat tot poporul, pe toți copiii lui Israel, și erau
șapte mii. Au făcut o ieșire pela miazăzi. Ben-Hadad bea și 16
se îmbăta în corturile lui cu cei treizeci și doi de împărați cari-l
ajutau. Slujitorii mai marilor peste ținuturi au ieșit cei dintîi. 17
Ben-Hadad a cercetat, și i-au spus astfel: „Au ieșit niște oa-
meni din Samaria.” El a zis: „Dacă ies pentru pace, prindeți-i 18

19 vii; și chiar dacă ies pentru luptă, prindeți-i vii.” Când au ieșit
din cetate slujitorii mai marilor peste ținuturi și armata care-i
20 urma, a lovit fiecare pe omul dinaintea lui, și Sirienii au luat-o
la fugă. Israel i-a urmărit. Ben-Hadad, împăratul Siriei, a
21 scăpat pe un cal, cu niște călăreți. ’mpăratul lui Israel a eșit,
a lovit caii și carăle, și a pricinuit Sirienilor o mare înfrîngere.
22 Atunci proorocul s’a apropiat de împăratul lui Israel, și i-a zis:
“Du-te, întărește-te, cercetează și vezi ce ai de făcut; căci, la
anul viitor împăratul Siriei se va sui din nou împotriva ta.”
23 Slujitorii împăratului Siriei i-au zis: “Dumnezeu lor este un
dumnezeu al munților; de aceea au fost mai tari decît noi. Dar
ia să ne luptăm cu ei în cîmpie, și se va vedea dacă nu vom
24 fi mai tari decît ei. Fă și lucrul acesta: scoate pe fiecare din
25 împărați dela locul lui, și înlocuiește-i cu căpetenii; și fă-ți o
armată ca aceea pe care ai pierdut-o, cu tot atîția cai și tot
atîtea care. Apoi să ne batem cu ei în cîmpie, și se va vedea
dacă nu vom fi mai tari decît ei.” El i-a ascultat, și a făcut
26 așa. ’n anul următor Ben-Hadad a numărat pe Sirieni, și s’a
27 suit la Afec să lupte împotriva lui Israel. Copiii lui Israel au
fost numărați și ei; au primit merinde, și au ieșit în întîmp-
inarea Sirienilor. Au tăbărit în fața lor, ca două turme mici de
28 capre, pe cînd Sirienii umpleau țara. Omul lui Dumnezeu s’a
apropiat și a zis împăratului lui Israel: “Așa vorbește Dom-
nul: ,Pentru că Sirienii au zis: ,Domnul este un dumnezeu al
munților și nu un dumnezeu al văilor,’ voi da toată această
mare mulțime în mîinile tale, și veți ști că Eu sînt Domnul.”
29 Au stat tăbăriți șapte zile unii în fața altora. ’n ziua a șaptea
au început lupta, și copiii lui Israel au omorît Sirienilor o sută
30 de mii de oameni pedestrași într’o zi. Ceilalți au fugit în
cetatea Afec, și a căzut zidul cetății peste douăzeci și șapte
31 de mii de oameni cari mai rămăseseră. Slujitorii lui i-au zis:
“Iată, am auzit că împărații casei lui Israel sînt niște împărați
miloși; să ne încingem deci coapsele cu saci, să ne punem funii
pe capetele noastre, și să ieșim la împăratul lui Israel: poate
32 că te va lăsa cu viață.” Și-au pus saci împrejurul coapselor și
funii împrejurul capului, s’au dus la împăratul lui Israel, și au
zis: “Robul tău Ben-Hadad a zis: ,Lasă-mă cu viață! Ahab a

răspuns: „Mai este încă în viață? Este fratele meu!” Oamenii 33
 aceștia au luat lucrul acesta ca un semn bun, și s’au grăbit să-l
 ia pe cuvînt și să zică: “Ben-Hadad este fratele tău!” Și el a
 zis: “Duceți-vă și aduceți-l!” Ben-Hadad a venit la el, și Ahab
 l-a suit în carul lui. Ben-Hadad i-a zis: “Ți voi da înapoi 34
 cetățile pe cari le-a luat tatăl meu dela tatăl tău; și-ți vei face
 uliți în Damasc, cum făcuse tatăl meu în Samaria.” “Și eu,” a
 răspuns Ahab, “îți voi da drumul, făcînd un legămînt.” A fă-
 cut legămînt cu el, și i-a dat drumul. Unul din fiii proorocilor 35
 a zis tovarășului său, după porunca Domnului: “Lovește-mă,
 te rog!” Dar omul acela n’a vrut să-l lovească. Atunci el i-a 36
 zis: “Pentru că n’ai ascultat de glasul Domnului, iată, cînd vei
 pleca dela mine, te va omorî un leu. Și cînd a plecat dela el,
 l-a întîlnit un leu și l-a omorît. A găsit pe un alt om, și a 37
 zis: „Lovește-mă, te rog!” Omul acela l-a lovit, și l-a rănit.
 Proorocul s’a dus și s’a așezat pe drumul împăratului, și s’a 38
 legat la ochi. Cînd a trecut împăratul proorocul a strigat, și 39
 i-a zis: “Robul tău era în mijlocul luptei; și iată că un om se
 apropie și-mi aduce pe un alt om, zicînd: „Păzește pe omul
 acesta; dacă va fugi, viața ta va răspunde pentru viața lui, sau
 vei plăti un talant de argint; Și pe cînd robul tău făcea cîte 40
 ceva încoace și încolo, omul s’a făcut nevăzut.” ’mpăratul lui
 Israel i-a zis: “Aceasta îți este osînda; tu însuți ai rostit-o.”
 ’ndată proorocul și-a scos legătura dela ochi, și împăratul lui 41
 Israel l-a cunoscut că făcea parte din prooroci. El a zis atunci 42
 împăratului: “Așa vorbește Domnul: „Pentru că ai lăsat să-ți
 scape din mîni omul pe care-l sortisem nimicirii, viața ta va
 răspunde pentru viața lui, și poporul tău pentru poporul lui.”
 ’mpăratul lui Israel s’a dus acasă, trist și mînios, și a ajuns la 43
 Samaria.

După aceste lucruri, iată ce s’a întîmplat. Nabot, din Izreel, 21
 avea o vie la Izreel, lîngă casa lui Ahab, împăratul Samariei.
 Și Ahab a vorbit astfel lui Nabot: “Dă-mi mie via ta, să fac 2
 din ea o grădină de verdețuri, căci este foarte aproape de casa
 mea. ’n locul ei îți voi da o vie mai bună, sau dacă-ți vine mai
 bine, îți voi plăti prețul ei în argint.” Dar Nabot a răspuns lui 3
 Ahab: “Să mă ferească Domnul să-ți dau moștenirea părinților

4 mei!” Ahab a intrat în casă, trist și mâniat, din pricina cu-
vintelor, pe cari i le spusese Nabot din Izreel: “Nu-ți voi da
moștenirea părinților mei!” Și s’a culcat pe pat, și-a întors
5 fața, și n’a mâncat nimic. Nevastă-sa Izabela a venit la el, și
6 i-a zis: “Pentru ce îți este tristă inima și nu mănânci?” El i-a
răspuns: “Am vorbit cu Nabot din Izreel, și i-am zis: ,Dă-mi
via ta pe preț de argint; sau, dacă vrei, îți voi da o altă vie în
7 locul ei.” Dar el a zis: “Nu pot să-ți dau via mea!” Atunci
Izabela, nevasta lui, i-a zis: “Oare nu domnești tu acum peste
Israel? Scoală-te, ia și mănâncă și fii cu inima veselă, căci eu
8 îți voi da via lui Nabot din Izreel!” Și ea a scris niște scrisori
în numele lui Ahab, le-a pecetluit cu pecetea lui Ahab, și le-
a trimis bătrînilor și dregătorilor cari locuiau cu Nabot în
9 cetatea lui. Iată ce a scris în aceste scrisori: “Vestiți un post;
10 puneți pe Nabot în fruntea poporului, și puneți-i în față doi
oameni de nimic, cari să mărturisească astfel împotriva lui:
,Tu ai blestemat pe Dumnezeu și pe împăratul; Apoi scoateți-
11 l afară, împrășcați-l cu pietre, și să moară.” Oamenii din
cetatea lui Nabot, bătrînii și dregătorii cari locuiau în cetate,
au făcut cum le spusese Izabela, după cum era scris în scriso-
12 rile pe cari li le trimisese ea. Au vestit un post, și au pus
pe Nabot în fruntea poporului. Cei doi oameni de nimic au
13 venit și s’au așezat în fața lui; și acești oameni răi au mărtu-
rurisit așa înaintea poporului, împotriva lui Nabot: “Nabot
a blestemat pe Dumnezeu și pe împăratul!” Apoi l-au scos
14 afară din cetate, l-au împrășcat cu pietre, și a murit. Și au
trimes să spună Izabelei: “Nabot a fost împrășcat cu pietre, și
15 a murit.” Când a auzit Izabela că Nabot fusese împrășcat cu
pietre și că murise, a zis lui Ahab: “Scoală-te și ia în stăpînire
via lui Nabot din Izreel, care n’a vrut să ți-o dea pe preț de
16 argint; căci Nabot nu mai trăiește, a murit.” Ahab, auzind
că a murit Nabot, s’a sculat să se pogoare la via lui Nabot
17 din Izreel ca s’o ia în stăpînire. Atunci cuvîntul Domnului a
vorbit lui Ilie, Tișbitul, astfel: “Scoală-te și pogoară-te înain-
tea lui Ahab, împăratul lui Israel la Samaria; iată-l, este în
18 via lui Nabot, unde s’a pogorît s’o ia în stăpînire. Să-i spui:
19 ,Așa vorbește Domnul: ,Nu ești tu un ucigaș și un hoț; Și să-i

mai spui: „Așa vorbește Domnul: „Chiar în locul unde au lins
cîinii sîngele lui Nabot, vor linge cîinii și sîngele tău.” Ahab a 20
zis lui Ilie: “M’ai găsit, vrăjmașule?” Și el a răspuns: “Te-am
găsit, pentrucă te-ai vîndut ca să faci ce este rău înaintea Dom-
nului.” “Iată ce zice Domnul: „Voi aduce nenorocirea peste 21
tine; te voi mătura, voi nimici pe oricine este al lui Ahab, fie
rob, fie slobod în Israel, și voi face casei tale cum am făcut 22
casei lui Ieroboam, fiul lui Nebat, și casei lui Baeșa, fiul lui
Ahia, pentrucă M’ai mîniat și ai făcut pe Israel să păcătu-
iască.” Domnul a vorbit și despre Izabela, și a zis: “Cîinii vor 23
mînca pe Izabela lîngă întăritura Izreelului. Cine va muri în 24
cetate din casa lui Ahab, va fi mîncat de cîni, iar cine va muri
pe cîmp va fi mîncat de păsările cerului.” N’a fost nimeni 25
care să se fi vîndut pentruca să facă ce este rău înaintea Dom-
nului, ca Ahab, pe care nevastă-sa Izabela îl ațîța la aceasta.
El a lucrat în chipul cel mai urîcios, mergînd după idoli, cum 26
făceau Amoriții, pe cari-i izgonise Domnul dinaintea copiilor
lui Israel. Dupăce a auzit cuvintele lui Ilie, Ahab și-a rupt 27
hainele, și-a pus un sac pe trup, și a postit: se culca cu sacul
acesta, și mergea încet. Și cuvîntul Domnului a vorbit lui 28
Ilie, Tișbitul, astfel: “Ai văzut cum s’a smerit Ahab înaintea 29
Mea? Pentrucă s’a smerit înaintea Mea, nu voi aduce nenoro-
cirea în timpul vieții lui; ci în timpul vieții fiului său voi aduce
nenorocirea casei lui!”

Au stat trei ani liniștiți, fără să fie război între Siria și **22**
Israel. ’n anul al treilea, Iosafat, împăratul lui Iuda, s’a 2
pogorît la împăratul lui Israel. ’mpăratul lui Israel a zis 3
slujitorilor săi: “Știți că Ramot din Galaad este al nostru.
Și noi stăm fără grijă, în loc să-l luăm înapoi din mînile îm-
păratului Siriei.” Și a zis lui Iosafat: “Vrei să vii cu mine să 4
luptăm împotriva Ramotului din Galaad?” Iosafat a răspuns
împăratului lui Israel: “Eu voi fi ca tine, poporul meu ca
poporul tău, caii mei ca ai tăi.” Apoi Iosafat a zis împărat- 5
ului lui Israel: “’ntreabă acum, te rog, cuvîntul Domnului.”
’mpăratul lui Israel a strîns pe prooroci, în număr de aproape 6
patru sute, și le-a zis: “Să merg să lupt împotriva Ramotu-
lui din Galaad, sau să mă las?” Și ei au răspuns: “Suie-te,

7 și Domnul îl va da în mâinile împăratului.” Dar Iosafat a
zis: “Nu mai este aici niciun prooroc al Domnului, ca să-L
8 putem întreba?” Împăratul lui Israel a răspuns lui Iosafat:
“Mai este un om prin care am putea să întrebăm pe Domnul;
dar îl urăsc, căci nu-mi proorocește nimic bun, nu proorocește
decît rău: este Mica, fiul lui Imla.” Și Iosafat a zis: “Să
9 nu vorbească împăratul așa!” Atunci împăratul lui Israel a
chemat un dregător, și a zis: “Trimete și adu îndată pe Mica,
10 fiul lui Imla.” Împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui
Iuda, ședeau fiecare pe scaunul lui de domnie, îmbrăcați cu
hainele lor împărătești, în locul dela intrarea porții Samariei.
11 Și toți proorocii prooroceau înaintea lor. Zedechia, fiul lui
Chenaana, își făcuse niște coarne de fer, și a zis: “Așa vor-
bește Domnul: ,Cu coarnele acestea vei bate pe Sirieni pînă îi
12 vei nimici.” Și toți proorocii prooroceau la fel, zicînd: “Suiete
la Ramot din Galaad! Căci vei izbîndi, și Domnul îl va
13 da în mâinile împăratului.” Solul care se dusesese să cheme pe
Mica i-a vorbit așa: “Iată, că proorocii, într’un glas, prooro-
cesc bine împăratului; să fie dar și cuvîntul tău ca al fiecăruia
14 din ei! Vestește-i bine!” Mica a răspuns: “Viu este Dom-
15 nul, că voi vesti ce-mi va spune Domnul.” Cînd a ajuns la
împărat, împăratul i-a zis: “Mica, să mergem să luptăm îm-
potriva Ramotului din Galaad, sau să ne lăsăm?” El a răspuns:
“Suiete-te, căci vei izbîndi, și Domnul îl va da în mâinile împărat-
16 ului.” Și împăratul i-a zis: “De cîteori trebuie să te pun să
juri că nu-mi vei spune decît adevărul în Numele Domnului?”
17 Mica a răspuns: “Văd tot Israelul risipit pe munți, ca niște
oi cari n’au păstor. Și Domnul zice: ,Oamenii aceștia n’au
18 stăpîn; să se întoarcă fiecare acasă în pace.” Împăratul lui
Israel a zis lui Iosafat: “Nu ți-am spus că el nu proorocește
19 nimic bun despre mine, ci proorocește numai rău?” Și Mica
a zis: “Ascultă dar cuvîntul Domnului! Am văzut pe Domnul
stînd pe scaunul Lui de domnie, și toată oștirea cerurilor stînd
20 lîngă El, la dreapta și la stînga Lui. Și Domnul a zis: ,Cine
va amăgi pe Ahab, ca să se suie la Ramot din Galaad și să
21 piară acolo? Și au răspuns unul într’un fel, altul într’altul. Și
un duh a venit și s’a înfățișat înaintea Domnului, și a zis: ,Eu

îl voi amăgi.‘ Domnul i-a zis: ‚Cumĭ ‚Voi ieși‘, a răspuns el, 22
‚și voi fi un duh de minciună în gura tuturor proorocilor lui.‘
Domnul a zis: ‚I vei amăgi, și-ți vei ajunge ținta; ieși, și fă
așa!‘ Și acum, iată că Domnul a pus un duh de minciună 23
în gura tuturor proorocilor tăi cari sînt de față. Dar Dom-
nul a hotărît lucruri rele împotriva ta.‘ Atunci Zedechia, fiul 24
lui Chenaana, apropiindu-se, a lovit pe Mica peste obraz, și a
zis: „Pe unde a ieșit Duhul Domnului din mine ca să-ți vor-
bească?” Mica a răspuns: „Vei vedea în ziua cînd vei umbla 25
din odaie în odaie ca să te ascunzi.” ‘mpăratul lui Israel a zis: 26
“Ța pe Mica, du-l la Amon, mai marele cetății, și la Ioas, fiul
împăratului, și să le spui: ‚Așa vorbește împăratul: ‚Puneți 27
pe omul acesta la închisoare, și hrăniți-l cu pînea și cu apa
întristării, pînă cînd mă voi întoarce în pace.” Și Mica a zis: 28
“Dacă te vei întoarce în pace, Domnul n’a vorbit prin mine.”
Apoi a mai zis: “Auziți, popoare, toate.” ‘mpăratul lui Israel 29
și Iosafat, împăratul lui Iuda, s’au suit la Ramot din Galaad.
‘mpăratul lui Israel a zis lui Iosafat: “Vreau să-mi schimb 30
hainele ca să merg la luptă; dar tu, îmbracă-te cu hainele tale
împărătești.” Și împăratul lui Israel și-a schimbat hainele, și
s’a dus la luptă. ‘mpăratul Siriei dăduse următoarea poruncă 31
celor treizeci și două de căpetenii ale carălor lui: “Să nu vă
luptați nici cu cei mici nici cu cei mari, ci să vă luptați numai
cu împăratul lui Israel.” Cînd au zărit căpeteniile carălor pe 32
Iosafat, au zis: “Negreșit, acesta este împăratul lui Israel.”
Și s’au apropiat de el să-l lovească. Iosafat a scos un țipăt.
Căpeteniile carălor, văzînd că nu este împăratul lui Israel, s’au 33
depărtat de el. Atunci un om a tras cu arcul la întîmplare, și a
lovit pe împăratul lui Israel la încheietura platoșei. ‘mpăratul 34
a zis căraușului său: “‘ntoarce, și scoate-mă din cîmpul de
bătăie, căci sînt greu rănit.” Lupta a fost din ce în ce mai 35
crîncenă în ziua aceea. ‘mpăratul a stat drept în carul lui în
fața Sirienilor, și seara a murit. Sîngele a curs din rană în
lăuntru carului. La apusul soarelui, s’a strigat prin toată 36
tabăra: “Să plece fiecare în cetatea lui și să plece fiecare în
țara lui, căci a murit împăratul.” S’au întors la Samaria, și 37
împăratul a fost îngropat la Samaria. Cînd au spălat carul 38

în iazul Samariei, cîinii au lins sîngele lui Ahab, și curvele s'au
39 scăldat în el, după cuvîntul pe care-l spusese Domnul. Cele-
lalte fapte ale lui Ahab, tot ce a făcut el, casa de fildeș pe care
a zidit-o, și toate cetățile pe cari le-a zidit, nu sînt scrise oare
40 în cartea Cronicilor împăraților lui Israel? Ahab a adormit cu
41 părinții săi. Și în locul lui, a domnit fiul său Ahazia. Iosafat,
fiul lui Asa, a început să domnească peste Iuda, în al patrulea
42 an al lui Ahab, împăratul lui Israel. Iosafat era de treizeci
și cinci de ani cînd s'a făcut împărat, și a domnit douăzeci și
cinci de ani la Ierusalim. Mamă-sa se numea Azuba, fata lui
43 Șilhi. El a umblat în toată calea tatălui său Asa, și nu s'a
abătut deloc dela ea, făcînd ce este plăcut înaintea Domnului.
Numai că înălțimile n'au fost îndepărtate: poporul tot mai
44 aducea jertfe și tămîie pe înălțimi. Iosafat a trăit în pace cu
45 împăratul lui Israel. Celelalte fapte ale lui Iosafat, isprăvile
și războaiele lui, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor îm-
46 păraților lui Iuda? El a scos din țară pe sodomiții cari mai
47 rămăseseră de pe vremea tatălui său Asa. 'n Edom nu era îm-
48 părat pe atunci: cîrmuia un dregător. Iosafat a făcut corăbii
din Tars ca să meargă la Ofir să aducă aur; dar nu s'au dus,
49 căci corăbiile s'au sfărîmat la Ețion-Gheber. Atunci Ahazia,
fiul lui Ahab, a zis lui Iosafat: "Vrei ca slujitorii mei să meargă
50 împreună cu ai tăi pe corăbii?" Dar Iosafat n'a voit. Iosafat
a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat cu părinții săi, în
cetatea tatălui său David. Și în locul lui a domnit fiul său
51 Ioram. Ahazia, fiul lui Ahab, a început să domnească peste
Israel la Samaria, în al șaptesprezecelea an al lui Iosafat, îm-
52 păratul lui Iuda. A domnit doi ani peste Israel. El a făcut
ce este rău înaintea Domnului, și a umblat în calea tatălui său
și în calea mamei sale, și în calea lui Ieroboam, fiul lui Nebat,
53 care făcuse pe Israel să păcătuiască. A slujit lui Baal și s'a
închinat înaintea lui, și a mîniat pe Domnul, Dumnezeul lui
Israel, cum făcuse și tatăl său.

II IMPARATI

Noab s'a răzvrătit împotriva lui Israel, după moartea 1
lui Ahab. Ahazia a căzut prin zăbrelele odăii lui 2
de sus în Samaria, și s'a îmbolnăvit. A trimes niște
soli, și le-a zis: "Duceți-vă și întrebați pe Baal-
Zebub, dumnezeul Ecronului, ca să știu dacă mă voi vindeca de
boala aceasta." Dar îngerul Domnului a zis lui Ilie, Tișbitul: 3
"Scoală-te, suie-te înaintea solilor împăratului Samariei, și spune-
le: ,Oare nu este Dumnezeu în Israel, de vă duceți să întrebați
pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului? De aceea, așa vorbește 4
Domnul: ,Nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci
vei muri." Și Ilie a plecat. Solii s'au întors la Ahazia. Și el 5
le-a zis: "Pentruce v'ați întors?" Ei i-au răspuns: "Un om s'a 6
suit înaintea noastră, și ne-a zis: "ntoarceți-vă la împăratul
care v'a trimes, și spuneți-i: ,Așa vorbește Domnul: "Oare
nu este Dumnezeu în Israel, de trimeteți să întrebe pe Baal-
Zebub, dumnezeul Ecronului? De aceea nu te vei mai da jos
din patul în care te-ai suit, ci vei muri." Ahazia le-a zis: "Ce 7
înfățișare avea omul acela care s'a suit înaintea voastră și v'a
spus aceste cuvinte?" Ei au răspuns: "Era un om îmbrăcat 8
cu o manta de păr și încins cu o curea la mijloc." Și Ahazia a
zis: "Este Ilie, Tișbitul." A trimes la el pe o căpetenie de cin- 9
cizeci cu cei cincizeci de oameni ai lui. Căpetenia aceasta s'a
suit la Ilie, care ședea pe vârful muntelui, și i-a zis: "Omule al
lui Dumnezeu, împăratul a zis: ,Pogoară-te!" Ilie a răspuns 10
căpeteniei peste cincizeci: "Dacă sînt un om al lui Dumnezeu,
să se pogoare foc din cer și să te mistuie, pe tine și pe cei cin-
cizeci de oameni ai tăi!" Și s'a pogorît foc din cer și l-a mistuit
pe el și pe cei cincizeci de oameni ai lui. Ahazia a trimes din 11
nou la el altă căpetenie peste cincizeci cu cei cincizeci de oa-
meni ai lui. Căpetenia aceasta a luat cuvîntul, și a zis lui Ilie:
"Omule al lui Dumnezeu, așa a zis împăratul: "Grăbește-te de
te pogoară!" Ilie le-a răspuns: "Dacă sînt un om al lui Dum- 12

nezeu, să se pogoare foc din cer și să te mistuiască, pe tine și pe cei cincizeci de oameni ai tăi!” Și s’a pogorît foc din cer și
13 l-a mistuit, pe el și pe cei cincizeci de oameni ai lui. Ahazia a trimes din nou o a treia căpetenie peste cincizeci, împreună cu cei cincizeci de oameni ai săi. Această a treia căpetenie peste cincizeci s’a suit; și, la sosire, și-a plecat genunchii înaintea lui Ilie, și i-a zis, rugîndu-l: “Omule al lui Dumnezeu, te rog, viața mea și viața acestor cincizeci de oameni, slujitorii tăi, să fie
14 scumpă înaintea ta! Iată, s’a pogorît foc din cer și a mistuit pe cele dintîi două căpetenii peste cincizeci și pe cei cincizeci de oameni ai lor: dar acum, viața mea să fie scumpă înaintea
15 ta!” ’ngerul Domnului a zis lui Ilie: “Pogoară-te împreună cu el, n’ai nicio frică de el.” Ilie s’a sculat și s’a pogorît cu el
16 la împăratul. El i-a zis: “Așa vorbește Domnul: ,Pentru că ai trimes soli să întrebe pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului, ca și cum n’ar fi în Israel Dumnezeu al cărui cuvînt să-l poți întreba, nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei
17 muri.” Ahazia a murit, după cuvîntul Domnului, rostit prin Ilie. Și în locul lui, a început să domnească Ioram, în al doilea an al lui Ioram, fiul lui Iosafat, împăratul lui Iuda; căci n’avea
18 fiu. Celelalte fapte ale lui Ahazia, și ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

2 Cînd a voit Domnul să ridice pe Ilie la cer într’un vârtej
2 de vînt, Ilie pleca din Ghilgal cu Elisei. Ilie a zis lui Elisei: ‘Rămîi aici, te rog, căci Domnul mă trimete pînă la Betel.’ Elisei a răspuns: “Viu este Domnul și viu este sufletul tău că
3 nu te voi părăsi.” Și s’au pogorît la Betel. Fiii proorocilor, cari erau la Betel, au ieșit la Elisei, și i-au zis: “Știi că Domnul răpește astăzi pe stăpînul tău deasupra capului tău?” Și el a
4 răspuns: “Știu și eu, dar tăceți.” Ilie i-a zis: ‘Eliseie, rămîi aici, te rog, căci Domnul mă trimete la Ierihon.’ El a răspuns: “Viu este Domnul și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi!”
5 Și au ajuns la Ierihon. Fii proorocilor, cari erau la Ierihon, s’au apropiat de Elisei, și i-au zis: “Știi că Domnul răpește azi pe stăpînul tău deasupra capului tău?” Și el a răspuns: “Știu și eu; dar tăceți.” Ilie i-a zis: “Rămîi aici, te rog, căci Domnul
6 mă trimete la Iordan.” El a răspuns: “Viu este Domnul și viu

este sufletul tău că nu te voi părăsi.” Și amîndoi și-au văzut de drum. Cincizeci de inși dintre fiii proorocilor au sosit și s’au 7
oprit la o depărtare oarecare în fața lor, și ei amîndoi s’au oprit
pe malul Iordanului. Atunci Ilie și-a luat mantaua, a făcut-o 8
sul, și a lovit cu ea apele, cari s’au despărțit într’o parte și
într’alta, și au trecut amîndoi pe uscat. Dupăce au trecut, 9
Ilie a zis lui Elisei: “Cere ce vrei să-ți fac, înainte ca să fiu
răpit dela tine.” Elisei a răspuns: “Te rog să vină peste mine
o îndoită măsură din duhul tău!” Ilie a zis: “Greu lucru ceri. 10
Dar dacă mă vei vedea cînd voi fi răpit dela tine, așa ți se va
întîmpla; dacă nu, nu ți se va întîmpla așa,” Pe cînd mergeau 11
ei vorbind, iată că un car de foc și niște cai de foc i-au despărțit
pe unul de altul, și Ilie s’a înălțat la cer într’un vârtej de vînt.
Elisei se uita și striga: “Părinte! Părinte! Carul lui Israel și 12
călărimea lui!” Și nu l-a mai văzut. Apucîndu-și hainele, le-a
sfîșiat în două bucăți, și a ridicat mantaua, căreia îi dăduse 13
drumul Ilie. Apoi s’a întors, și s’a oprit pe malul Iordanului;
a luat mantaua, căreia îi dăduse Ilie drumul, și a lovit apele 14
cu ea, și a zis: “Unde este acum Domnul, Dumnezeuul lui Ilie?”
Și a lovit apele, cari s’au despărțit într’o parte și în alta, și
Elisei a trecut. Fiii proorocilor cari erau în fața Ierihonului, 15
cînd l-au văzut, au zis: “Duhul lui Ilie a venit peste Elisei.” Și
i-au ieșit înainte, și s’au închinat pînă la pămînt înaintea lui.
Ei i-au zis: “Iată că între slujitorii tăi sînt cincizeci de oameni 16
viteji; vrei să se ducă să caute pe stăpînul tău?” Poate că
Duhul Domnului l-a dus și l-a aruncat pe vreun munte sau în
vreo vale.” El a răspuns: “Nu-i trimeteți.” Dar ei au stăruit 17
multă vreme de el. Și el a zis: “Trimeteți-i.” Au trimes pe
cei cincizeci de oameni, cari au căutat pe Ilie trei zile și nu
l-au găsit. Cînd s’au întors la Elisei, care era la Ierihon, el 18
le-a zis: “Nu v’am spus să nu vă duceți?” Oamenii din cetate 19
au zis lui Elisei: “Iată, așezarea cetății este bună, după cum
vede domnul meu; dar apele sînt rele, și țara este stearpă.”
El a zis: “Aduceți-mi un blid nou și puneți sare în el.” Și i-au 20
adus. Apoi s’a dus la izvorul apelor, și a aruncat sare în el, 21
și a zis: “Așa vorbește Domnul: ,Vindec apele acestea; nu va
mai veni din ele nici moarte, nici sterpiciune.” Și apele au 22

fost vindecate pînă în ziua aceasta, după cuvîntul pe care-l
23 rostise Domnul. De acolo s'a suit la Betel. Și pe cînd mergea
pe drum, niște băiețași au ieșit din cetate, și și-au bătut joc de
24 el. Ei îi ziceau: "Suie-te, pleșuvule! Suie-te, pleșuvule!" El
s'a întors să-i privească, și i-a blestemat în Numele Domnului.
Atunci au ieșit doi urși din pădure, și au sfîșiat patruzeci și
25 doi din acești copii. De acolo s'a dus pe muntele Carmel, de
unde s'a întors la Samaria.

3 Ioram, fiul lui Ahab, a început să domnească peste Israel
la Samaria, în al optsprezecelea an al lui Iosafat, împăratul
2 lui Iuda. A domnit doisprezece ani. El a făcut ce este rău
înaintea Domnului, totuș nu ca tatăl său și ca mama sa. A
3 răsturnat stîlpii lui Baal, pe cari-i făcuse tatăl său; dar s'a
dedat la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe
4 Israel să păcătuiască, și nu s'a abătut dela ele. Meșă, îm-
păratul Moabului, avea turme mari și plătea împăratului lui
Israel un bir de o sută de mii de miei și o sută de mii de
5 berbeci cu lîna lor. La moartea lui Ahab, împăratul Moab-
6 ului s'a răscolat împotriva împăratului lui Israel. 'mpăratul
Ioram a ieșit atunci din Samaria, și a numărat pe tot Israelul.
7 A pornit, și a trimes să spună lui Iosafat, împăratul lui Iuda:
"mpăratul Moabului s'a răscolat împotriva mea; vrei să vii cu
mine să luptăm împotriva Moabului?" Iosafat a răspuns: "Voi
merge, eu ca tine, poporul meu ca poporul tău, caii mei ca ai
8 tăi." Și a zis: "Pe care drum să ne suim?" Ioram a zis: "Pe
9 drumul care duce în pustia Edomului." 'mpăratul lui Israel,
împăratul lui Iuda și împăratul Edomului, au plecat; și, după
un drum de șapte zile, n'au avut apă pentru oștire și pentru
10 vitele cari veneau după ea. Atunci împăratul lui Israel a zis:
"Vai! Domnul a chemat pe acești trei împărați ca să-i dea
11 în mîinile Moabului!" Dar Iosafat a zis: "Nu este aici nici un
prooroc al Domnului, prin care să putem întreba pe Domnul?"
Unul din slujitorii împăratului lui Israel a răspuns: "Este aici
12 Elisei, fiul lui Șafat, care turna apă pe mîinile lui Ilie." Și
Iosafat a zis: "Cuvîntul Domnului este cu el." 'mpăratul lui
13 Israel, Iosafat, și împăratul Edomului s'au pogorît la el. Elisei
a zis împăratului lui Israel: "Ce am eu a face cu tine? Du-te la

proorociei tatălui tău și la proorociei mamei tale.” Și împăratul lui Israel i-a zis: “Nu! căci Domnul a chemat pe acești trei împărați ca să-i dea în mâinile Moabului!” Elisei a zis: “Viu 14 este Domnul oștirilor, al cărui slujitor sînt, că, dacă n’ăș avea în vedere pe Iosafat, împăratul lui Iuda, pe tine nu te-ăș băga de loc în seamă, și nici nu m’ăș uita la tine. Acum aduceți- 15 mi un cîntăreț cu arfa.” Și pe cînd cînta cîntărețul din arfă, mîna Domnului a fost peste Elisei. Și a zis: “Așa vorbește 16 Domnul: “Faceți gropi în valea aceasta, groapă lîngă groapă! Căci așa vorbește Domnul: „Nu veți vedea vînt și nu veți vedea 17 ploaie, dar totuș valea aceasta se va umplea de apă, și veți bea, voi, turmele voastre și vitele voastre. Dar aceasta este puțin 18 lucru înaintea Domnului. El va da pe Moab în mâinile voastre; veți sfărîma toate cetățile întărite și toate cetățile alese, 19 veți tăia toți copacii cei buni, veți astupa toate izvoarele de apă, și veți strica cu pietre toate ogoarele cele mai bune.” Și 20 dimineța, în clipa cînd se aducea jertfa, iată că a venit apa de pe drumul Edomului, și s’a umplut țara de apă. ’nsă, toți 21 Moabiții, auzind că împărații se suie să lupte împotriva lor, au chemat pe toți cei în vîrstă să poarte armele și mai mari chiar, și au stătur la hotar. S’au sculat disdedimeată, și 22 cînd a strălucit soarele peste ape, Moabiții au văzut în fața lor apele roși ca sîngele. Ei au zis: “Este sînge! ’mpărații 23 au scos sabia între ei, s’au tăiat unii pe alții; acum, la pradă, Moabiți!” Și au mers împotriva taberei lui Israel. Dar Israel 24 s’a sculat, și a bătut pe Moab, care a luat-o la fugă dinaintea lor. Au pătruns în țară, și au bătut pe Moab. Au sfărîmat 25 cetățile, au aruncat fiecare pietre, în toate ogoarele cele mai bune și le-au umplut cu pietre au astupat toate izvoarele de apă, și au tăiat toți copacii cei buni; prăștiașii au înconjurat și au bătut Chir-Hareset, din care n’au lăsat decît pietrele. ’mpăratul Moabului, văzînd că fusese înfrînt în luptă, a luat 26 cu el șapte sute de oameni, cari scoteau sabia, să-și croiască drum pînă la împăratului Edomului; dar n’au putut. A luat 27 atunci pe fiul său întii născut, care trebuia să domnească în locul lui, și l-a adus ca ardere de tot pe zid. Și o mare mînie a cuprins pe Israel, care s’a depărtat de împăratul Moabului,

și s'a întors în țară.

- 4 O femeie dintre nevestele fiilor proorocilor a strigat lui Elisei: “Robul tău, bărbatul meu, a murit, și știi că robul tău se temea de Domnul; și cel ce l-a împrumutat a venit să ia
2 cei doi copii ai mei și să-i facă robi.” Elisei i-a zis: “Ce pot să fac pentru tine? Spune-mi ce ai acasă?” Ea a răspuns:
3 “Roaba ta n'are acasă decît un vas cu untdelemn. Și el a zis: “Du-te de cere vase de afară dela toți vecinii tăi, vase goale,
4 și nu cere puține. Cînd te vei întoarce, închide ușa după tine și după copiii tăi; toarnă din untdelemn în toate aceste vase,
5 și pune deoparte pe cele pline.” Atunci ea a plecat dela el. A închis ușa după ea și după copiii ei; ei îi apropiiau vasele,
6 și ea turna din untdelemn în ele. Cînd s'au umplut vasele, ea a zis fiului său: “Mai dă-mi un vas.” Dar el i-a răspuns:
7 “Nu mai este niciun vas.” Și n'a mai curs untdelemn. Ea s'a dus de a spus omului lui Dumnezeu lucrul acesta. Și el a zis: “Du-te de vinde untdelemnul, și plătește-ți datoria; iar
8 cu ce va rămînea, vei trăi tu și fiii tăi.” Intr'o zi Elisei trecea prin Sunem. Acolo era o femeie bogată. Ea a stăruit de el să primească să mănînce la ea. Și ori de cîte ori trecea,
9 se ducea să mănînce la ea. Ea a zis bărbatului ei: “Iată, știu că omul acesta care trece totdeauna pela noi, este un om
10 sfînt al lui Dumnezeu. Să facem o mică odaie sus cu ziduri, și să punem în ea un pat pentru el, o masă, un scaun și un sfeșnic, ca să stea acolo cînd va veni la noi. Elisei, întorcîndu-
12 se la Sunem, s'a dus în odaia de sus și s'a culcat acolo. El a zis slujitorului său Ghehazi: “Cheamă pe Sunamita aceasta!”
13 Ghehazi a chemat-o, și ea a venit înaintea lui. Și Elisei a zis lui Ghehazi: “Spune-i: ,Iată, pentru noi tu ți-ai făcut toată turburarea aceasta, noi ce putem face pentru tine? Trebuie să vorbim pentru tine împăratului sau căpeteniei oștirii?” Ea a răspuns: “Eu locuiesc liniștită în mijlocul poporului meu.”
14 Și el a zis: “Ce să fac pentru ea?” Ghehazi a răspuns: “Ea n'are fiu, și bărbatul ei este bătrîn.” Și el a zis: “Cheamă-o!”
15 Ghehazi a chemat-o, și ea a venit la ușă. Elisei i-a zis: “La anul pe vremea aceasta, vei ținea în brațe un fiu.” Și ea a zis: “Nu! domnul meu, omule al lui Dumnezeu, nu amăgi

pe roaba ta! Femeia a rămas însărcinată, și a născut un fiu 17
chiar pe vremea aceea, în anul următor, cum îi spusese Elisei.
Copilul s'a făcut mare. Și într'o zi când se dusesse pela tatăl 18
său la secerători, a zis tatălui său: "Capul meu! Capul meu!" 19
Tatăl a zis slujitorului său: "Du-l la mamă-sa!" Slujitorul 20
l-a luat și l-a dus la mamă-sa. Și copilul a stat pe genunchii
mamei sale pînă la amează, și apoi a murit. Ea s'a suit, l-a 21
culcat pe patul omului lui Dumnezeu, a închis ușa după ea,
și a ieșit. A chemat pe bărbatul ei, și a zis: "Trimite-mi, 22
te rog, un slujitor și o măgăriță; vreau să mă duc în grabă
la omul lui Dumnezeu, și apoi mă voi întoarce." Și el a zis: 23
"Pentruce vrei să te duci astăzi la el? Doar nu este nici lună
nouă, nici Sabat." Ea a răspuns: "Fii pe pace!" Apoi a pus 24
șaua pe măgăriță, și a zis slujitorului său: "Mînă, și pleacă, să
nu oprești pe drum decît când ți-oi spune." Ea a plecat deci 25
și s'a dus la omul lui Dumnezeu pe muntele Carmel. Omul lui
Dumnezeu a văzut-o de departe și a zis slujitorului său Ghe-
hazi: "Iată pe Sunamita aceea! Acum, aleargă dar înaintea 26
ei, și spune-i: „Ești bine? Bărbatul tău și copilul sînt bine.”
Ea a răspuns: "Bine." Și cum a ajuns la omul lui Dumnezeu 27
pe munte, i-a îmbrățișat picioarele. Ghehazi s'a apropiat s'o
dea înapoi. Dar omul lui Dumnezeu a zis: "Lasă-o, căci este
tare amărită, și Domnul mi-a ascuns lucrul acesta, și nu mi l-a
făcut cunoscut." Atunci ea a zis: "Am cerut eu oare dom- 28
nului meu un fiu? N'am zis eu: "Nu mă amăgi?" Și Elisei a 29
zis lui Ghehazi: "Încinge-ți mijlocul, ia toiagul meu în mînă,
și pleacă. Dacă vei întîlni pe cineva, să nu-l întreb de sănă-
tate; și dacă te va întreba cineva de sănătate, să nu-i răspunzi.
Să pui toiagul meu pe fața copilului." Mama copilului a zis: 30
"Viu este Domnul și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi."
Și el s'a sculat și a mers după ea. Ghehazi le-o luase înainte, 31
și pusese toiagul pe fața copilului; dar n'a dat nici glas, nici
semn de simțire. S'a întors înaintea lui Elisei, i-a spus lucrul
acesta, și a zis: "Copilul nu s'a trezit". Cînd a ajuns Elisei în 32
casă, iată că murise copilul, culcat în patul lui. Elisei a intrat 33
și a închis ușa după ei amîndoi, și s'a rugat Domnului. S'a 34
suit, și s'a culcat pe copil; și-a pus gura pe gura lui, ochii lui pe

ochii lui, mînile lui pe mînile lui, și s'a întins peste el. Și trupul
35 copilului s'a încălzit. Elisei a plecat, a mers înapoi și încolo
prin casă, apoi s'a suit iarăși și s'a întins peste copil. Și copilul
36 a strănutat de șapte ori, și a deschis ochii. Elisei a chemat pe
Ghehazi, și a zis: "Cheamă pe Sunamita." Ghehazi a chemat-
37 o, și ea a venit la Elisei, care a zis: "Îa-ți fiul!" Ea s'a dus și
s'a aruncat la picioarele lui, și s'a închinat pînă la pămînt. Și
38 și-a luat fiul, și a ieșit afară. Elisei s'a întors la Ghilgal, și în
țară bîntuia o foamete. Pe cînd fiii proorocilor ședea înain-
tea lui, a zis slujitorului său: "Pune oala cea mare, și fierbe o
39 ciorbă pentru fiii proorocilor!" Unul din ei a ieșit pe cîmp să
culegă verdețuri; a găsit viță sălbatică și a cules din ea cur-
cubete sălbatice, pînă și-a umplut haina. Cînd s'a întors, le-a
40 tăiat în bucăți în oala cu ciorbă, căci nu le cunoștea. Au dat
oamenilor acelora să mănînce. Dar, cum au mîncat din ciorba
aceea, au strigat: "Omule al lui Dumnezeu, moartea este în
41 oală!" Și n'au putut să mănînce. Elisei a zis: "Luați făină."
A aruncat făină în oală, și a zis: "Dă oamenilor acestora să
42 mănînce." Și nu mai era nimic vătămător în oală. A venit
un om din Baal-Șalișa. A adus pîne din cele dintîi roade omu-
lui lui Dumnezeu, și anume douăzeci de pîni de orz, și spice
noi în sac. Elisei a zis: "Dă oamenilor acestora să mănînce."
43 Slujitorul său a răspuns: "Cum pot să dau din ele la o sută
de inși?" Dar Elisei a zis: "Dă oamenilor să mănînce; căci așa
44 vorbește Domnul: ,Vor mîncă, și va mai rămînea." Atunci
le-a pus pînile înainte; și au mîncat și le-a mai și rămas, după
cuvîntul Domnului.

5 Naaman, căpetenia oștirii împăratului Siriei, avea trecere
înaintea stăpînului său și mare vază; căci prin el izbăvise Dom-
2 nul pe Sirieni. Dar omul acesta tare și viteaz era lepros. Și
Sirienii ieșiseră în cete la o luptă, și aduseseră roabă pe o fetiță
3 din țara lui Israel. Ea era în slujba nevestei lui Naaman. Și
ea a zis stăpînei sale: "Oh, dacă domnul meu ar fi la proorocul
4 acela din Samaria, proorocul l-ar tămădui de lepra lui!" Naa-
man s'a dus și a spus stăpînului său: "Fata aceea din țara lui
5 Israel a vorbit așa și așa." Și împăratul Siriei a zis: "Du-te
la Samaria, și voi trimete o scrisoare împăratului lui Israel."

A plecat, luînd cu el zece talanți de argint, șase mii de sicli de aur, și zece haine de schimb. A dus împăratului lui Israel scrisoarea, care glăsuia așa: “Acum, cînd vei primi scrisoarea acasta, vei știi că îți trimet pe slujitorul meu Naaman, ca să-l vindeci de lepra lui.” După ce a citit scrisoarea, împăratul lui Israel și-a rupt hainele, și a zis: “Oare sînt eu Dumnezeu, ca să omor și să înviez, de-mi spune să vindec pe un om de lepra lui? Să știți dar și să înțelegeți că el caută prilej de ceartă cu mine.” Cînd a auzit Elisei, omul lui Dumnezeu, că împăratul lui Israel și-a sfișiat hainele, a trimes să spună împăratului: “Pentruce ți-ai sfișiat hainele? Lasă-l să vină la mine, și va ști că este un prooroc în Israel.” Naaman a venit cu caii și cu carul lui, și s’a oprit la poarta casei lui Elisei. Elisei a trimes să-i spună printr’un sol: “Du-te, și scaldă-te de șapte ori în Iordan; și carnea ți se va face sănătoasă, și vei fi curat.” Naaman s’a mîniat, și a plecat, zicînd: “Eu credeam că va ieși la mine, se va înfățișa el însuș, va chema Numele Domnului, Dumnezeului lui, își va duce mîna pe locul rănii, și va vindeca lepra. Nu sînt oare rîurile Damascului, Abana și Parpar, mai bune decît toate apele lui Israel? N’aș fi putut oare să mă spăl în ele și să mă fac curat?” Și s’a întors și a plecat plin de mînie. Dar slujitorii lui s’au apropiat să-i vorbească, și au zis: “Părinte, dacă proorocul ți-ar fi cerut un lucru greu, nu l-ai fi făcut? Cu atît mai mult trebuie să faci ce ți-a spus: “Scaldă-te, și vei fi curat.” S’a pogorît atunci și s’a cufundat de șapte ori în Iordan, după cuvîntul omului lui Dumnezeu; și carnea lui s’a făcut iarăș cum este carnea unui copilaș, și s’a curățit. Naaman s’a întors la omul lui Dumnezeu cu tot alaiul lui. Cînd a ajuns, s’a înfățișat înaintea lui, și a zis: “Iată, cunosc acum că nu este Dumnezeu pe tot pămîntul, decît în Israel. Și acum, primește, rogu-te, un dar din partea robului tău.” Elisei a răspuns: “Viu este Domnul, al cărui slujitor sînt, că nu voi primi.” Naaman a stăruit de el să primească, dar el n’a vrut. Atunci Naaman a zis: “Fiîndcă nu vrei să primești tu, îngăduie să se dea robului tău pămînt cît pot duce doi catîri; căci robul tău nu mai vrea să mai aducă altor dumnezei nici ardere de tot, nici jertfă, ci va aduce numai

18 Domnului. Iată totuș ce rog pe Domnul să ierte robului tău:
cînd stăpînul meu intră în casa lui Rimon să se închine acolo și
se sprijinește pe mîna mea, mă închin și eu în casa lui Rimon:
să ierte Domnul pe robul tău, cînd mă voi închina în casa lui
19, 20 Rimon!” Elisei i-a zis “Du-te în pace.” Ghehazi, slujitorul
lui Elisei, omul lui Dumnezeu, a zis în sine: “Iată că stăpînul
meu a cruțat pe Sirianul acela Naaman, și n’a primit din mîna
lui ce adusese. Viu este Domnul că voi alerga după el, și voi
21 căpăta ceva dela el.” Și Ghehazi a alergat după Naaman.
Naaman, cînd l-a văzut alergînd după el, s’a dat jos din car
22 ca să-i iasă înainte, și a zis: “Este bine totul?” El a răspuns:
“Totul este bine. Stăpînul meu mă trimite să-ți spun: “Iată
că au venit la mine doi tineri din muntele lui Efraim, dintre
fiii proorocilor; dă-mi pentru ei, te rog, un talant de argint și
23 două haine de schimb.” Naaman a zis: “Fă-mi plăcerea și ia
doi talanți.” A stăruit de el, și a legat doi talanți de argint în
doi saci, împreună cu două haine de schimb, și a pus pe doi
24 din slujitorii săi să le ducă înaintea lui Ghehazi. Ajungînd la
deal, Ghehazi le-a luat din mîinile lor, și le-a pus în casă. Apoi
25 a dat drumul oamenilor acelora cari au plecat. După aceea
s’a dus și s’a înfățișat înaintea stăpînului său. Elisei i-a zis:
“De unde vii, Ghehazi?” El a răspuns: “Robul tău nu s’a dus
26 nicăieri.” Dar Elisei i-a zis: “Oare n’a fost duhul meu cu tine,
cînd a lăsat omul acela carul și a venit înaintea ta? Este oare
acum vremea de luat argint, haine, măslini, vii, oi, boi, robi și
27 roabe? Leprea lui Naaman se va lipi de tine și de sămînța ta
pentru totdeauna.” Și Ghehazi a ieșit dinaintea lui Elisei plin
de lepră, alb ca zăpada.

6 Fiii proorocilor au zis lui Elisei: “Iată că locul unde locuim
2 noi cu tine este prea strîmt pentru noi. Haidem pînă la Ior-
dan; ca să luăm deacolo fiecare cîteo bîrnă, și să ne facem
3 acolo un loc de locuit.” Elisei a răspuns: “Duceți-vă.” Și
unul din ei a zis: “Fii bun și vino cu slujitorii tăi.” El a
4 răspuns: “Voi merge!” A plecat deci cu ei. Ajungînd la Ior-
dan, au tăiat lemne. Și pe cînd tăia unul din ei o bîrnă, a
5 căzut ferul dela secure în apă. El a strigat: “Ah! domnul
6 meu, era împrumutat!” Omul lui Dumnezeu a zis: “Unde a

căzut?” Și i-a arătat locul. Atunci Elisei a tăiat o bucată de lemn, a aruncat-o în locul acela, și ferul dela secure a plutit pe apă. Apoi a zis: “Ridică-l!” Și a întins mîna, și l-a luat. 7
’mpăratul Siriei era în război cu Israel. Și, într’un sfat pe care 8
l-a ținut cu slujitorii săi, a zis: “Tabăra mea va fi în cutare loc.” Dar omul lui Dumnezeu a trimis să spună împăratului 9
lui Israel: “Ferește-te să treci pe lîngă locul acela, căci acolo sînt ascunși Sirienii.” Și împăratul lui Israel a trimis niște 10
oameni să stea la pîndă spre locul pe care i-l spusese și despre care îl înștiințase omul lui Dumnezeu. Aceasta s’a întîmplat nu odată, nici de două ori. ’mpăratului Siriei i s’a turburat 11
inima. A chemat pe slujitorii săi, și le-a zis: “Nu voiți să-mi spuneți care din noi este pentru împăratul lui Israel?” Unul 12
dîin slujitorii săi a răspuns: “Nimeni, împărate, domnul meu; dar proorocul Elisei, care este în Israel, spune împăratului lui Israel cuvintele pe cari le rostesti în odaia ta de culcare.” Și 13
împăratul a zis: “Duceți-vă și vedeți unde este, ca să trimet să-l prindă.” Au venit și i-au spus: “Iată că este la Dotan.” A 14
trimes acolo cai, cară și o oaste puternică. Au ajuns noaptea, și au înconjurat cetatea. Slujitorul omului lui Dumnezeu s’a 15
sculat disdedimineată și a ieșit. Și iată că o oaste înconjura cetatea, cu cai și cară. Și slujitorul a zis omului lui Dumnezeu: “Ah! domnul meu, cum vom face?” El a răspuns: 16
“Nu te teme, căci mai mulți sînt cei cu noi decît cei cu ei.” Elisei s’a rugat, și a zis: “Doamne, deschide-i ochii să vadă.” 17
Și Domnul a deschis ochii slujitorului, care a văzut muntele plin de cai și de cară de foc împrejurul lui Elisei. Sirienii s’au 18
pogorît la Elisei. El a făcut atunci următoarea rugăciune către Domnul: “Lovește, rogu-Te, pe poporul acesta cu orbire.” Și Domnul i-a lovit cu orbire, după cuvîntul lui Elisei. Elisei 19
le-a zis: “Nu este aceasta calea, și nu este aceasta cetatea; veniți după mine, și vă voi duce la omul pe care-l căutați.” Și i-a dus la Samaria. Cînd au intrat în Samaria, Elisei a 20
zis: “Doamne, deschide ochii oamenilor acestora, să vadă!” Și Domnul le-a deschis ochii, și au văzut că erau în mijlocul Samariei. ’mpăratul lui Israel, văzîndu-i, a zis lui Elisei: “Să-i 21
măcelăresc, să-i măcelăresc, părinte?” “Să nu-i măcelărești”, 22

a răspuns Elisei. “Obicinuiеști tu oare să măcelărești pe aceia pe cari îi iei prinși cu sabia și cu arcu l tău? Dă-le pîne și apă, ca să mănînce și să bea; apoi să se ducă la stăpînul lor.”

23 ’mpăratul lui Israel le-a dat un prînz mare, și ei au mîncat și au băut; apoi le-a dat drumul, și au plecat la stăpînul lor. Și

24 oștile Sirienilor nu s’au mai întors pe ținutul lui Israel. După aceea, Ben-Haded, împăratul Siriei, strîngîndu-și toată oștirea,

25 s’a suit și a împresurat Samaria. ’n Samaria a fost o mare foamete, și atît de mult au strîmtorat-o încît un cap de măgar prețuia optzeci de sicli de argint, și un sfert de cab de găinaț de

26 porumbel cinci sicli de argint. Și pe cînd trecea împăratul pe zid, o femeie i-a strigat: “Scapă-mă, împărate, domnul meu!”

27 El a răspuns: “Dacă nu te scapă Domnul, cu ce să te scap eu? Cu venitul ariei sau al teascului?” Și împăratul i-a zis: “Ce ai?” Ea a răspuns: “Femeia aceea mi-a zis: ‘Dă-mi pe

28 fiul tău să-l mîncăm astăzi, și mîne vom mînca pe fiul meu.’

29 Noi am fiert pe fiul meu, și l-am mîncat. Și în ziua următoare i-am zis: ‘Dă pe fiul tău să-l mîncăm.’ Dar ea a ascuns pe

30 fiul ei.” Cum a auzit împăratul cuvintele acestei femei, și-a rupt hainele, cînd stătea pe zid. Și poporul a văzut că pe dinlăuntru avea un sac de păr pe trup. ’mpăratul a zis: “Să mă

31 pedepsească Dumnezeu cu toată asprimea, dacă va rămînea

32 astăzi capul lui Elisei, fiul lui Șafat, pe trupul lui!” Elisei ședea în casă, și bătrînii ședeau lîngă el. ’mpăratul a trimes pe cineva înainte. Dar înainte ca să ajungă solul, Elisei a zis bătrînilor: “Vedeți că acest fiu de ucigaș trimete pe cineva să-mi ia capul? Ascultați! Cînd va veni solul, închideți ușa, și opriți-l la ușa; nu se aude oare sunetul pașilor stăpînului său

33 în urma lui?” Pe cînd le vorbea el încă, solul se și pogorîse la el, și împăratul a zis: “Iată, răul acesta vine dela Domnul; ce mai am de nădăjduit dela Domnul?”

7 Elisei a zis: “Ascultați cuvîntul Domnului! Așa vorbește Domnul: “Mîne, la ceasul acesta, se va vinde la poarta Samariei o măsută de floare de faină cu un siclu și două măsuri de orz

2 cu un siclu.” Călărețul pe brațul căruia se rezema împăratul a răspuns omului lui Dumnezeu: “Chiar dacă ar face Domnul ferestre în cer, cum s’ar putea întîmpla un asemenea lucru?”

Și Elisei a zis: “Vei vedea cu ochii tăi: dar tu nu vei mânca
din ele.” La intrarea porții erau patru leproși, cari au zis 3
unul către altul: “La ce să ședem aici pînă vom muri? Dacă 4
ne vom gândi să intrăm în cetate, în cetate este foamete, și
vom muri; și dacă vom sta aici, deasemenea vom muri. Hai-
dem dar să ne aruncăm în tabăra Sirienilor; dacă ne vor lăsa
cu viață, vom trăi, iar dacă ne vor omorî, vom muri.” Au 5
plecat dar în amurg, să se ducă în tabăra Sirienilor. Și cînd
au ajuns la intrarea taberii Sirienilor, iată că nu era nimeni.
Domnul făcuse să se audă în tabăra Sirienilor un vuiet de cară 6
și un vuiet de cai, vuietul unei mari oștiri, și își ziseseră unul
către altul: “mpăratul lui Israel a tocmit împotriva noastră
pe împărații Hetiților și pe împărații Egiptenilor, ca să vină
să lupte împotriva noastră.” Și s’au sculat și au luat-o la 7
fugă în amurg. Și-au lăsat corturile, caii și măgarii, tabăra așa
cum era și au fugit ca să-și scape viața. Leproșii, ajungînd la 8
intrarea taberii, au pătruns într’un cort, au mîncat și au băut,
au luat din el argint, aur și haine, și s’au dus și le-au ascuns.
S’au întors iarăș, au pătruns într’un alt cort și au luat și de
acolo lucruri pe cari s’au dus și le-au ascuns. Apoi, și-au zis 9
unul altuia: “Nu facem bine! Ziua aceasta este o zi de veste
bună. Dacă vom tăcea și dacă vom aștepta pînă la lumina
zilei de mîne, vom fie pedepsiți. Veniți acum și haidem să
dăm de știre casei împăratului.” Au plecat, și au chemat pe 10
străjerii de la poarta cetății, și le-au spus așa: “Am intrat în
tabăra Sirienilor, și iată că nu este nimeni, nu se aude niciun
glas de om; n’am găsit decît cai legați și măgari legați, și cor-
turile așa cum erau.” Străjerii dela poartă au strigat, și au 11
trimes vestea aceasta înlăuntrul casei împăratului. ’mpăratul 12
s’a sculat noaptea, și a zis slujitorilor săi: “Vreau să vă spun
ce ne fac Sirienii. Fiindcă știu că sîntem flămînzi, au părăsit
tabăra ca să se ascundă în ogoare, și și-au zis: “Cînd vor ieși
din cetate, îi vom prinde vii, și vom intra în cetate.” Unul 13
din slujitorii împăratului a răspuns: “Să se ia cinci din caii
cari au mai rămas în cetate, -li se va întîmpla doar cum s’a
întîmplat la toată mulțimea lui Israel care a mai rămas, toată
mulțimea lui Israel care se istovește, -și să trimetem să vedem

14 ce se petrece.” Au luat două cară cu caii lor, și împăratul a
trimes niște soli pe urmele oștirii Sirienilor, zicînd: “Duceți-vă
15 și vedeți.” S’au dus după ei pînă la Iordan; și iată că tot dru-
mul era plin cu haine și lucruri pe cari le aruncaseră Sirienii în
16 goana lor. Solii s’au întors, și au spus împăratului. Poporul
a ieșit, și a jăfuit tabăra Sirienilor. Și s’a vîndut o măsură de
floare de făină cu un siclu și două măsuri de orz cu un siclu,
17 după cuvîntul Domnului. ’mpăratul încredințase paza porții
în mîna călărețului pe brațul căruia se rezemase atunci. Dar
călărețul acesta a fost călcat în picioare de popor la poartă și
a murit, după cuvîntul pe care-l rostise omul lui Dumnezeu,
18 cînd se pogorîse împăratul la el. Omul lui Dumnezeu spusese
atunci împăratului: “Mîne, la ceasul acesta, se vor vinde la
poarta Samariei două măsuri de orz cu un siclu și o măsură de
19 floare de făină cu un siclu.” Iar călărețul răspunsese omului
lui Dumnezeu: “Chiar dacă ar face Domnul ferestre în cer,
cum s’ar putea întîmpla un asemenea lucru?” Și Elisei zisese:
20 “Vei vedea cu ochii tăi; dar tu nu vei mânca din ele.” ’n ade-
văr așa i s’a și întîmplat: a fost călcat în picioare la poartă de
popor, și a murit.

8 Elisei a zis femeii pe al cărei fiu îl înviase: “Scoală-te, du-te,
tu și casa ta, și locuiește pentru o vreme unde vei putea; căci
Domnul va trimete o foamete de șapte ani peste țară, și foame-
2 tea a și început.” Femeia s’a sculat, și a făcut după cuvîntul
omului lui Dumnezeu: a plecat, ea și casa ei, și a locuit șapte
3 ani în țara Filistenilor. După șapte ani, femeia s’a întors din
țara Filistenilor, și s’a dus să roage pe împărat pentru casa și
4 ogorul ei. ’mpăratul stătea de vorbă cu Ghehazi, slujitorul
omului lui Dumnezeu, și zicea: “Istorisește-mi, te rog, toate
5 lucrurile mari pe cari le-a făcut Elisei.” Și pe cînd istorisea
împăratului cum înviase pe un mort, tocmai a venit femeia pe
al cărei fiu îl înviase Elisei să roage pe împărat pentru casa și
ogorul ei. Ghehazi a zis: “’mpărate, domnul meu, iată femeia,
6 și iată fiul ei pe care l-a înviat Elisei.” ’mpăratul a întrebat
pe femeie, și ea i-a istorisit faptul. Apoi împăratul i-a dat un
dregător, căruia i-a zis: “Vezi să se dea înapoi tot ce este al
femeii acesteia, cu toate veniturile ogorului, din ziua cînd a

părăsit țara și pînă acum!” Elisei s’a întors la Damasc. Ben- 7
Hadad, împăratul Siriei, era bolnav. Și l-au înștiințat, zicînd:
“Omul lui Dumnezeu a venit aici!” Împăratul a zis lui Haz- 8
ael: “Ia cu tine un dar, și du-te înaintea omului lui Dumnezeu.
’ntreabă prin el pe Domnul, și zi: “Mă voi tămădui de boala
aceasta?” Hazael s’a dus înaintea lui Elisei, luînd cu el un 9
dar, tot ce era mai bun în Damasc, patruzeci de cămile încăr-
cate. Cînd a ajuns, s’a înfățișat înaintea lui, și a zis: “Fiul
tău Ben-Hadad, împăratul Siriei, mă trimete la tine să te în-
treb: “Mă voi tămădui de boala aceasta?” Elisei i-a răspuns: 10
“Du-te și spune-i: ‘Te vei tămădui’, măcar că Domnul mi-a de-
scoperit că va muri.” Omul lui Dumnezeu și-a pironit privirea 11
asupra lui Hazael, și s’a uitat țintă la el multă vreme; apoi a
plîns. Hazael a zis: “Pentruce plînge domnul meu?” Și Elisei 12
a răspuns: “Pentrucă știu răul pe care-l vei face copiilor lui
Israel; vei pune foc cetăților întărite ale lor; vei ucide cu sabia
pe tinerii lor, vei zdrobi pe pruncii lor, și vei spinteca pîntecele
femeilor însărcinate.” Hazael a zis: “Dar ce este robul tău, 13
cînele acesta, ca să faci lucruri așa de mari?” Și Elisei a zis:
“Domnul mi-a descoperit că vei fi împărat al Siriei. Hazael 14
a plecat dela Elisei, și s’a întors la stăpînul său, care i-a zis:
“Ce ți-a spus Elisei?” Și el a răspuns: “Mi-a spus că te vei
tămădui!” A doua zi, Hazael a luat o învelitoare, pe care a 15
muiat-o în apă, și a întins-o pe fața împăratului, care a murit.
Și, în locul lui, a domnit Hazael. În al cincilea an al lui Ioram, 16
fiul lui Ahab, împăratul lui Israel, a început să domnească Ior-
am, fiul lui Iosafat, împăratul lui Iuda. Avea treizeci și doi 17
de ani cînd s’a făcut împărat, și a domnit opt ani la Ierusalim.
El a umblat în calea împăraților lui Israel, cum facuse casa 18
lui Ahab, căci avea de nevastă pe o fată a lui Ahab, și a fă-
cut ce este rău înaintea Domnului. Dar Domnul n’a voit să 19
nimicească pe Iuda, din pricina robului Său David, după făgă-
duința pe care i-o făcuse că-i va da totdeauna o lumină printre
fiii săi. Pe vremea sa, Edom s’a răsculat împotriva stăpînirii 20
lui Iuda, și au pus un împărat peste ei. Ioram a trecut la Țair, 21
cu toate carele lui. Sculîndu-se noaptea, a bătut pe Edomiți,
cari-l înconjurau, și pe căpeteniile carălor, și poporul a fugit

22 în corturi. Răscoala Edomului împotriva stăpînirii lui Iuda a
ținut pînă în ziua de azi. Libna s'a răsculat tot în acelaș timp.
23 Celelalte fapte ale lui Ioram, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise
24 oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda? Ioram a ador-
mit cu părinții săi, și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea
25 lui David. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ahazia. 'n al
doisprezecelea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, împăratul lui Is-
rael, a început să domnească Ahazia, fiul lui Ioram, împăratul
26 lui Iuda. Ahazia avea douăzeci și doi de ani cînd a ajuns
împărat, și a domnit un an la Ierusalim. Mamă-sa se chema
27 Atalia, fata lui Omri, împăratul lui Israel. El a umblat în
calea casei lui Ahab, și a făcut ce este rău înaintea Domnului,
28 ca și casa lui Ahab, căci era ginerele casei lui Ahab. El a
mers cu Ioram, fiul lui Ahab, la război împotriva lui Hazael,
împăratul Siriei, la Ramot din Galaad. Și Sirienii au rănit pe
29 Ioram. 'mpăratul Ioram s'a întors să se tămăduiască la Izreel
de rănilile pe cari i le făcuseră Sirienii la Rama, cînd se bătea
împotriva lui Hazael, împăratul Siriei. Ahazia, fiul lui Ioram,
împăratul lui Iuda, s'a pogorît să vadă pe Ioram, fiul lui Ahab,
la Izreel, pentru că era bolnav.

9 Proorocul Elisei a chemat pe unul din fiii proorocilor, și
i-a zis: "ncinge-ți mijlocul, ia cu tine sticluța aceasta cu unt-
delemn, și du-te la Ramot în Galaad. Cînd vei ajunge acolo,
să cauți să vezi pe Iehu, fiul lui Iosafat, fiul lui Nimși. Să te
duci să-l ridici din mijlocul fraților săi, și să-l aduci într'o odaie
3 deoparte. Să iei sticluța cu untdelemn, să-l torni pe capul
lui, și să zici: "Așa zice Domnul: ,Te ung împărat al lui Israel;
4 Apoi să deschizi ușa, și să fugi fără să te oprești." Tînărul,
5 slujitorul proorocului, a plecat în Ramot din Galaad. Cînd a
ajuns, căpeteniile oștirii ședeau jos. El a zis: "Căpetenie, am
să-ți spun o vorbă." Și Iehu a zis: "Căruia dintre noi toți?"
6 El a răspuns: "Ție, căpetenie." Iehu s'a sculat și a intrat în
casă, și tînărul i-a turnat untdelemnul pe cap, zicîndu-i: "Așa
zice Domnul, Dumnezeuul lui Israel: ,Te ung împărat al lui
7 Israel, al poporului Domnului. Să nimicești casa stăpînului
tău Ahab, și voi răzbuna asupra Izabelei sîngele robilor Mei,
8 proorocii, și sîngele tuturor slujitorilor Domnului. Toată casa

lui Ahab va peri; voi nimici pe oricine ține de Ahab, fie rob, fie slobod în Israel, și voi face casa lui Ahab asemenea casei 9
lui Ieroboam, fiul lui Nebat, și casei lui Baesa, fiul lui Ahia. Cîinii vor mînca pe Izabela în ogorul din Izreel, și nu va fi cine 10
s'o îngroape.” Apoi tînărul a deschis ușa, și a fugit. Cînd a 11
ieșit Iehu la slujitorii stăpînului său, ei i-au zis: “Toate bune? Pentruce a venit nebunul acesta la tine?” Iehu le-a răspuns: “Voi cunoașteți bine pe omul acesta și ce poate spune.” Dar 12
ei au zis: “Minciună! Spune-ne dar!” Și el a zis: “Mi-a vorbit așa și așa, zicînd: ,Așa zice Domnul: ,Te ung împărat al lui Israel.’ ”ndată și-au luat fiecare hainele și le-au pus subt Iehu 13
pe treptele goale. Apoi au sunat din trîmbiță, și au zis: “Iehu este împărat!” Astfel a uneltit Iehu, fiul lui Iosafat, fiul lui 14
Nimși, împotriva lui Ioram. -Și Ioram și tot Israelul apărau Ramotul din Galaad împotriva lui Hazael, împăratul Siriei. Dar împăratul Ioram se întorsese să se vindece la Izreel de 15
rănile pe cari i le făcuseră Sirienii, cînd se bătea împotriva lui Hazael, împăratul Siriei. -Iehu a zis: “Dacă voiți, să nu lăsați pe nimeni să scape din cetate, ca să se ducă să dea de veste la Izreel.” Și Iehu s'a suit în carul lui și a plecat la Izreel; 16
căci Ioram era bolnav în pat acolo, și Ahazia, împăratul lui Iuda, se pogorîse să-l vadă. Caraula pusă pe turnul lui Izreel 17
a văzut ceata lui Iehu venind, și a zis: “Văd o ceată de oameni.” Ioram a zis: “Ia un călăreț, și trimete-l înaintea lor să întrebe dacă este pace.” Călărețul s'a dus înaintea lui Iehu, 18
și a zis: “Așa zice împăratul: “Veniți cu pace?” Și Iehu a răspuns: “Ce-ți pasă de pace? Treci înapoia mea.” Caraula a dat de știre, și a zis: “Solul s'a dus pînă la ei, și nu se mai întoarce.” Ioram a trimes un al doilea călăreț, care a ajuns la 19
ei, și a zis: “Așa zice împăratul: “Veniți cu pace?” Și Iehu a răspuns: “Ce-ți pasă de pace? Treci înapoia mea.” Caraula 20
a dat de știre, și a zis: “S'a dus pînă la ei, și nu se întoarce. Și alaiul este ca al lui Iehu, fiul lui Nimși, căci mînă ca un nebun.” Atunci Ioram a zis: “nhamă!” Și au pus caii la car. 21
Ioram, împăratul lui Israel, și Ahazia, împăratul lui Iuda, au ieșit fiecare, în carul lui, înaintea lui Iehu; și l-au întîlnit în ogorul lui Nabot din Izreel. Cum a văzut Ioram pe Iehu, a 22

zis: “Pace, Iehu?” Iehu a răspuns: “Ce, pace! Cîtă vreme dăinuiesc curviile mamei tale Izabela, și mulțimea vrăjitorilor ei!” Ioram a sucit frînele și a fugit, zicînd lui Ahazia: “Vînzare, Ahazia!” Dar Iehu a pus mîna pe arc, și a lovit pe Ioram între umeri. Săgeta a ieșit prin inimă, și Ioram a căzut în car. Iehu a zis căpeteniei sale Bidcar: “Ia-l și aruncă-l în ogorul lui Nabot din Izreel; căci adu-ți aminte că atunci cînd stăteam împreună, eu și tu, călări pe cai înapoia tatălui său Ahab, Domnul a rostit împotriva lui hotărîrea aceasta: “Am văzut ieri sîngele lui Nabot și sîngele fiilor lui.” zice Domnul, “și-ți voi face la fel chiar în ogorul acesta”, zice Domnul!” Ia-l dar, și aruncă-l în ogor, după cuvîntul Domnului.” Ahazia, împăratul lui Iuda, cînd a văzut lucrul acesta, a fugit pe drumul care duce la casa din grădină. Iehu l-a urmărit, și a zis: “Lovește-l și pe el în car!” Și l-au lovit la suișul Gur, lîngă Ibleam. El a fugit la Meghido, și a murit acolo. Slujitorii lui l-au dus într’un car la Ierusalim, și l-au îngropat în mormîntul lui, cu părinții lui, în cetatea lui David. Ahazia se făcuse împărat al lui Iuda în anul al unsprezecelea al lui Ioram, fiul lui Ahab. Iehu a intrat în Izreel. Izabela, auzind lucrul acesta, și-a uns sprîncenele, și-a împodobit capul, și se uita pe fereastră. Pe cînd intra Iehu pe poartă, ea a zis: ‘Pace, noule Zimri, ucigașul stăpînului său?’ El a ridicat fața spre fereastră, și a zis: “Cine este pentru mine? Cine?” Și doi sau trei dregători s’au uitat la el, apropiindu-se de fereastră. El a zis: “Aruncați-o jos!” Ei au aruncat-o jos, și i-a țîșnit sîngele pe zid și pe cai. Iehu a călcat-o în picioare. Apoi a intrat, a mîncat și a băut, și a zis: “Duceți-vă de vedeți pe blestemata aceea, și îngropați-o, căci este fată de împărat.” S’au dus s’o îngroape; dar n’au găsit din ea decît țeasta capului, picioarele și palmele mînilor.” S’au întors și au spus lui Iehu, care a zis: “Așa spusese Domnul prin robul său Ilie, Tișbitul: “Cînii vor mînce în ogorul din Izreel carnea Izabelei; și hoitul Izabelei va fi ca gunoiul pe fața ogoarelor, în ogorul din Izreel, așa încît nu se va mai putea zice: “Aceasta este Izabela!”

10 ’n Samaria erau șaptezeci de fii ai lui Ahab. Iehu a scris scrisori, și le-a trimes la Samaria căpeteniilor din Izreel, bătrînilor,

și îngrijitorilor copiilor lui Ahab. 'n ele zicea: “Acum, cînd 2
veți primi scrisoarea aceasta, -fiindcă aveți cu voi pe fiii stăpînu-
lui vostru, carăle și caii, o cetate întărită și arme,- vedeți 3
care din fiii stăpînului vostru este cel mai bun și mai vrednic,
puneți-l pe scaunul de domnie al tatălui său, și luptați pentru
casa stăpînului vostru!” Ei s’au temut foarte mult, și au zis: 4
“Iată că doi împărați n’au putut să-i stea împotriva; cum îi
vom sta noi împotriva?” Și căpetenia casei împărătești, căpe- 5
tenia cetății, bătrînii, și îngrijitorii copiilor, au trimes să spună
lui Iehu: “Noi sîntem slujitorii tăi, și vom face tot ce ne vei
spune; nu vom pune pe nimeni împărat, fă ce vei crede.” Iehu 6
le-a scris o a doua scrisoare, în care spunea: “Dacă sînteți ai
mei, și dacă ascultați de glasul meu, luați capetele oamenilor
acelora, fiii stăpînului vostru, și veniți la mine mîne la ceasul
acesta, la Izreel.” Și cei șaptezeci de fii ai împăratului erau la
mai marii cetății, cari-i creșteau. Cînd au primit scrisoarea, 7
au luat pe fiii împăratului, și au tăiat pe acești șaptezeci de oa-
meni; apoi le-au pus capetele în coșuri, și le-au trimes lui Iehu,
la Izreel. Solul a venit să-i spună, zicînd: “Au adus capetele 8
fiilor împăratului.” Și el a zis: “Faceți-le două grămezi la in-
trarea porții, pînă dimineață.” Dimineața a ieșit; și venind 9
înaintea întregului popor, a zis: “Voi sînteți fără vină! Eu
am uneltit împotriva stăpînului meu și l-am omorît; dar cine
a lovit pe toți aceștia? Să știți dar că nu va cădea nimic la 10
pămînt din cuvîntul Domnului, din cuvîntul pe care l-a ros-
tit Domnul împotriva casei lui Ahab; Domnul împlinește ce a
spus prin robul Său Ilie.” Și Iehu a lovit pe toți cei ce mai 11
rămăseseră din casa lui Ahab la Izreel, pe toți mai marii lui,
pe prietenii și pe preoții lui, și n’a lăsat să scape nici unul.
Apoi s’a sculat, și a plecat la Samaria. Cînd a ajuns la coliba 12
de întîlnire a unor ciobani, pe drum, Iehu a dat peste frații 13
lui Ahazia, împăratul lui Iuda, și a zis: “Cine sînteți voi?” Ei
au răspuns: “Sîntem frații lui Ahazia, și ne pogorîm să urăm
de bine fiilor împăratului și fiilor împărătesei.” Iehu a zis: 14
“Prindeți-i de vii.” Și i-au prins de vii, și i-au tăiat în număr
de patruzeci și doi, la fîntîna colibei de întîlnire. Iehu n’a lăsat
să scape niciunul. Plecînd de acolo, a întîlnit pe Ionadab, fiul 15

lui Recab, care venea înaintea lui. L-a întrebat de sănătate, și i-a zis: “Inima ta este tot așa de curată, cum este inima mea față de a ta?” Și Ionadab a răspuns: “Este.” “Dacă este,” a zis Iehu, “dă-mi mâna.” Ionadab i-a dat mâna. Și Iehu l-a
16 suit la el în car, și a zis: “Vino cu mine, și vei vedea rîvna
17 mea pentru Domnul.” L-a luat astfel în carul său. Când a ajuns Iehu la Samaria, a ucis pe toți cei rămași din Ahab în Samaria, și i-a nimicit cu desăvîrșire, după cuvîntul pe care-l
18 spusese lui Ilie Domnul. Apoi a strîns tot poporul, și le-a zis:
19 “Ahab a slujit puțin lui Baal, Iehu însă îi va sluji mult. Acum chemați la mine pe toți proorocii lui Baal, pe toți slujitorii lui și pe toți preoții lui, fără să lipsească unul, căci vreau să aduc o mare jertfă lui Baal: oricine va lipsi va muri.” Iehu lucra
20 cu viclenie, ca să omoare pe toți slujitorii lui Baal. El a zis:
21 “Vestiți o sărbătoare în cinstea lui Baal!” Și au vestit-o. A trimes soli în tot Israelul. Și au venit toți slujitorii lui Baal; n’a fost unul care să nu fi venit. Au intrat în templul lui Baal așa încît templul lui Baal s’a umplut dela un capăt pînă la
22 celalt. Iehu a zis celui ce păzea odaia cu veșmintele: “Scoate veșminte pentru toți slujitorii lui Baal. “Și omul acela a scos
23 veșminte pentru ei. Atunci Iehu a venit în templul lui Baal cu Ionadab, fiul lui Recab, și a zis slujitorilor lui Baal:” Căutați și vedeți, să nu fie niciun slujitor al Domnului aici, ci să fie
24 numai slujitori de ai lui Baal.” Și au intrat să aducă jertfe și arderi de tot. Iehu pusese afară optzeci de oameni, și le zise:
25 “Cine va lăsa să scape vreunul din oamenii pe cari-i dau pe mîna voastră, va răspunde de viața lui cu a sa.” Când au isprăvit de adus arderile de tot, Iehu a zis alergătorilor și căpeteniilor: “Intrați, și loviți-i: unul să nu iasă.” Și i-au lovit cu
26 ascuțișul săbiei. Alergătorii și căpeteniile i-au aruncat acolo, și s’au dus pînă la odaia din fund a templului lui Baal. Au scos afară stîlpii Astarteei din casa lui Baal, și i-au ars. Au sfărîmat stîlpul lui Baal, au dărîmat și templul lui Baal, și l-au prefăcut într’o hazna de gunoi, care a rămas în picioare
28 pînă în ziua de azi. Iehu a nimicit pe Baal din mijlocul lui
29 Israel, dar nu s’a abătut dela păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască, n’a părăsit vițeii

de aur din Betel și Dan. Domnul a zis lui Iehu: “Pentru că 30
 ai adus bine la îndeplinire ce este plăcut înaintea Mea, și ai
 făcut casei lui Ahab tot ce era după voia Mea, fiii tăi pînă
 la al patrulea neam vor șede pe scaunul de domnie al lui Is-
 rael.” Totuș Iehu n’a luat seama să umble din toată inima lui 31
 în legea Domnului, Dumnezeuul lui Israel; și nu s’a abătut de la
 păcatele în cari tîrise Ieroboam pe Israel. Pe vremea aceea, 32
 Domnul a început să taie cîte o bucată din ținutul lui Israel;
 și Hazael i-a bătut la toate hotarele lui Israel. Dela Iordan, 33
 spre soare-răsare, a bătut toată țara Galaadului, pe Gaditi,
 Rubeniți și Manasiți, dela Aroer, care este pe pîriul Arnon,
 pînă la Galaad și Basan. Celelalte fapte ale lui Iehu, tot ce 34
 a făcut el, și toate isprăvile lui, nu sînt scrise oare în cartea
 Cronicilor împăraților lui Israel? Iehu a adormit cu părinții 35
 săi, și a fost îngropat la Samaria. Și, în locul lui, a domnit fiul
 său Ioahaz. Iehu domnise douăzeci și opt de ani peste Israel 36
 la Samaria.

Atalia, mama lui Ahazia, văzînd că fiul ei a murit, s’a sculat 11
 și a omorît pe toți cei de neam împărătesc. Dar Ioșeba fata 2
 împăratului Ioram, sora lui Ahazia, a luat pe Ioas, fiul lui
 Ahazia, și l-a ridicat din mijlocul fiilor împăratului, cînd i-
 au omorît: l-a pus împreună cu doica lui în odaia paturilor.
 Astfel a fost ascuns de privirile Ataliei, și n’a fost omorît. A 3
 stat șase ani ascuns cu Ioșeba, în Casa Domnului. Și în țară
 domnea Atalia. ’n anul al șaptelea, Iehoiada a trimes și a 4
 luat pe sutașii Cheretiților și alergătorilor, și i-a adus la el
 în Casa Domnului. A făcut legămînt cu ei, i-a pus să jure
 în Casa Domnului, și le-a arătat pe fiul împăratului. Apoi 5
 le-a poruncit astfel: “Iată ce aveți să faceți. O treime din
 voi, cari intră de slujbă în ziua Sabatului, să facă de strajă la
 casa împăratului, o treime la poarta Sur, și o treime la poarta 6
 dinapoia alergătorilor: să păziți bine casa, așa încît să nu lăsați
 pe nimeni să intre. Celelalte două cete ale voastre, toți cei 7
 ce ies din slujbă în ziua Sabatului, vor păzi Casa Domnului
 de lîngă împărat; să înconjurați pe împărat de toate părțile, 8
 fiecare cu armele în mîna, și să omorîți pe oricine va intra în
 șirurile voastre; să fiți lîngă împărat cînd va ieși și cînd va

9 intra.” Sutașii au îndeplinit toate poruncile pe cari le dăduse
preotul Iehoiada. Și-au luat fiecare oamenii, pe cei ce intrau
în slujbă și pe ceice ieșeau din slujbă în ziua Sabatului, și
10 s’au dus la preotul Iehoiada. Preotul a dat sutașilor sulitele
și scuturile cari veneau dela împăratul David, și cari se aflau
11 în Casa Domnului. Alergătorii, fiecare cu armele în mână, au
înconjurat pe împărat, apezîndu-se dela latura dreaptă pînă la
12 latura stîngă a casei, lîngă altar și lîngă casă. Preotul a adus
înainte pe fiul împăratului, și i-a pus cununa împărătească și
mărturia. L-au pus împărat, l-au uns, și bătînd din palme, au
13 zis: “Trăiască împăratul!” Atalia a auzit vuietul alergătorilor
14 și poporului, și a venit la popor în Casa Domnului. S’a uitat.
Și iată că împăratul stătea pe scaunul împărătesc, după datină.
Căpeteniile și trîmbițele erau lîngă împărat: tot poporul țării
se bucura, și sunau din trîmbițe. Atalia și-a sfișiat hainele, și
15 a strigat: “Vînzare!” “Vînzare!” Atunci preotul Iehoiada a
dat următoarea poruncă sutașilor, cari erau în fruntea oștirii:
“Scoateți-o afară din șiruri, și uicideți cu sabia pe oricine va
merge după ea.” Căci preotul zisese: “Să nu fie omorîta în
16 Casa Domnului!” I-au făcut loc, și s’a dus la casa împăratului
17 pe drumul pe care intrau caii: acolo a fost omorîta. Iehoiada
a făcut un legămînt între Domnul, împărat și popor, prin care
ei aveau să fie poporul Domnului; a încheiat și un legămînt
18 între împărat și popor. Tot poporul țării a intrat în templul
lui Baal, și l-au dărîmat, i-au sfărîmat cu desăvîrșire altarele
și icoanele, și au ucis înaintea altarelor pe Matan, preotul lui
19 Baal. Preotul Iehoiada a pus străjeri în Casa Domnului. A
luat pe sutași, pe Cheretiți și alergători, și pe tot poporul țării,
au pogorît pe împărat din Casa Domnului, și au intrat în casa
împăratului, pe drumul care duce la poarta alergătorilor. Și
20 Ioas a șezut pe scaunul de domnie al împăraților. Tot poporul
țării se bucura, și cetatea era liniștită. Pe Atalia o omorîseră
21 cu sabia în casa împăratului. Ioas avea șapte ani cînd a ajuns
împărat.

12 Ioas s’a făcut împărat în al șaptelea an al lui Iehu, și a
domnit patruzeci de ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema
2 Țibia, din Beer-Șeba. Ioas a făcut ce este plăcut înaintea

Domnului, în tot timpul cît a urmat îndrumările preotului Iehoiada. Numai, că înălțimile n’au încetat; poporul tot mai aducea jertfe și tămîie pe înălțimi. Ioas a zis preoților: “Tot argintul închinat și adus în Casa Domnului, argintul ieșit la numărătoare, și anume argintul pentru răscumpărarea oamenilor, după prețuirea făcută, și tot argintul pe care-i spune cuiva inima să-l aducă la Casa Domnului, preoții să-l ia fiecare delă cei pe cari-i cunoaște, și să-l întrebuițeze la dregerea casei, ori unde se va găsi ceva de dres.” Dar s’a întîmplat că, în al douăzeci și treilea an al împăratului Ioas, preoții încă nu dreseseră stricăciunile casei. Împăratul Ioas a chemat pe preotul Iehoiada și pe ceilalți preoți, și le-a zis: “Pentru ce n’ăți dres stricăciunile casei?” Acum, să nu mai luați argint de la cunoscuții noștri, ci să-l dați pentru dregerea stricăciunilor casei.” Preoții s’au învoit să nu mai ia argint delă popor, și să nu mai fie însărcinați cu dregerea stricăciunilor casei. Atunci preotul Iehoiada a luat o ladă, i-a făcut o gaură în capac, și a pus-o lîngă altar, la dreapta, în drumul pe unde se intra în Casa Domnului. Preoții cari păzeau pragul puneau în ea tot argintul care se aducea în Casa Domnului. Cînd vedeau că este mult argint în ladă, se suia logofătul împăratului cu marele preot, și strîngeau și numărau argintul care se afla în Casa Domnului. Încredințau argintul cîntărit în mîinile celor însărcinați cu facerea lucrărilor la Casa Domnului. Și dădeau argintul acesta teslarilor și lucrătorilor cari lucrau în Casa Domnului, zidarilor și cioplitorilor de pietre, pentru cumpărarea lemnelor și pietrelor cioplite, trebuitoare la dregerea stricăciunilor Casei Domnului, și pentru toate cheltuielile privitoare la stricăciunile casei. Dar, cu argintul care se aducea în Casa Domnului, n’au făcut pentru Casa Domnului nici lighene de argint, nici mucări, nici potire, nici trîmbițe, nici un vas de aur sau de argint: ci îl dădeau celor ce făceau lucrarea, ca să-l întrebuițeze pentru dregerea Casei Domnului. Nu se cerea socoteală oamenilor în mîinile cărora dădeau argintul ca să-l împartă lucrătorilor, căci lucrau cinstit. Argintul jertfelor pentru vină și al jertfelor de ispășire nu era adus în Casa Domnului: ci era pentru preoți. Atunci Hazael, împăratul Siriei, s’a suit și s’a bătut

împotriva Gatului, și l-a cucerit. Hazael avea de gând să se
18 suie împotriva Ierusalimului. Ioas, împăratul lui Iuda, a luat
toate lucrurile închinat Domnului, și anume ce fusese închinat
Domnului de Iosafat, de Ioram și de Ahazia, părinții săi, îm-
părații lui Iuda, ce închinase el însuși, și tot aurul care se găsea
în visteriile Casei Domnului și casei împăratului. Și a trimis
totul lui Hazael, împăratul Siriei, care nu s'a suit împotriva
19 Ierusalimului. Celelalte fapte ale lui Ioas, și tot ce a făcut el,
nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?
20 Slujitorii lui s'au răsculat, au făcut o uneltire și au lovit pe
21 Ioas în casa Milo, care este la pogorișul dela Sila. Iozacar,
fiul lui Șimeat, și Iozabad, fiul lui Șomer, slujitorii lui, l-au
lovit și a murit. Apoi l-au îngropat cu părinții săi, în cetatea
lui David. Și, în locul lui a domnit fiul său Amația

13 'n al douăzeci și treilea an al lui Ioas, fiul lui Ahazia, îm-
păratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria
2 Ioahaz, fiul lui Iehu. A domnit șaptesprezece ani. El a făcut
ce este rău înaintea Domnului; a săvîrșit aceleaș păcate ca Ier-
oboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască, și
3 nu s'a abătut de la ele. Domnul S'a aprins de mînie împotriva
lui Israel, și i-a dat în mînile lui Hazael, împăratul Siriei, și în
mînile lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael, tot timpul cît au trăit
4 împărații aceștia. Ioahaz s'a rugat Domnului. Domnul l-a as-
cultat, căci a văzut apăsarea sub care ținea împăratul Siriei
5 pe Israel, și Domnul a dat un izbăvitor lui Israel. Copiii lui
Israel au scăpat din mînile Sirienilor, și au locuit în corturile
6 lor ca mai nainte. Dar nu s'au abătut dela păcatele casei lui
Ieroboam, care făcuse pe Israel să păcătuiască; s'au dedat și ei
la ele, și chiar idolul Astarteei sta încă în picioare la Samaria.
7 Din tot poporul lui Ioahaz Domnul nu-i lăsase decît cincizeci
de călăreți, zece cară, și zece mii de pedestrași; căci împăratul
Siriei îi prăpădise și-i făcuse ca pulberea pe care o calci în
8 picioare. Celelalte fapte ale lui Ioahaz, tot ce a făcut el, și is-
prăvile lui, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților
9 lui Israel? Ioahaz a adormit cu părinții săi, și l-au îngropat la
10 Samaria. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ioas. 'n al treizeci
și șaptelea an al lui Ioas, împăratul lui Iuda, a început să dom-

nească peste Israel la Samaria Ioas, fiul lui Ioahaz. A domnit
șasesprezece ani. El a făcut ce este rău înaintea Domnului; 11
nu s'a abătut dela niciunul din păcatele lui Ieroboam, fiul lui
Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască, și s'a dat la ele
ca și el. Celelalte fapte ale lui Ioas, tot ce a făcut el, isprăvile 12
lui, și războiul pe care l-a avut cu Amația, împăratul lui Iuda,
nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?
Ioas a adormit cu părinții săi. Și pe scaunul lui de domnie s'a 13
sosit Ieroboam. Ioas a fost îngropat la Samaria cu împărații lui
Israel. Elisei s'a îmbolnăvit de o boală de care a murit. Ioas, 14
împăratul lui Israel, s'a pogorît la el, a plîns pe fața lui, și a zis:
"Părinte, părinte! Carul lui Israel și călărimea lui!" Elisei i-a 15
zis: "Ia un arc și săgeți." Și a luat un arc și niște săgeți! Apoi 16
Elisei a zis împăratului lui Israel: "ncordează arcul cu mîna
ta." Și după ce l-a încordat cu mîna lui, Elisei și-a pus mînilor
pe mînilor împăratului, și a zis: "Deschide fereastra din spre 17
răsărit." Și a deschis-o. Elisei a zis: "Trage." Și a tras. Elisei
a zis: "Aceasta este o săgeată de izbăvire din partea Domnului,
o săgeată de izbăvire împotriva Sirienilor: vei bate pe Sirieni
la Afec pînă îi vei nimici." Elisei a mai zis: "Ia săgeți." Și a 18
 luat. Elisei a zis împăratului lui Israel: "Lovește în pămînt!"
Și a lovit de trei ori; apoi s'a oprit. Omul lui Dumnezeu s'a 19
mîniat pe el, și a zis: "Trebuia să lovești de cinci sau șase ori:
atunci ai fi bătut pe Sirieni pînă i-ai fi nimici, acum îi vei bate
numai de trei ori." Elisei a murit, și a fost îngropat. 'n anul 20
următor, au intrat în țară niște cete de Moabiți. Și, pe cînd 21
îngropau un om, iată că au zărit una din aceste cete, și au
aruncat pe omul acela în mormîntul lui Elisei. Omul s'a atins
de oasele lui Elisei, și a înviat și s'a sculat pe picioare. Hazael, 22
împăratul Siriei, asuprise pe Israel tot timpul vieții lui Ioahac.
Dar Domnul S'a îndurat de ei, și a avut milă de ei, Și-a întors 23
Fața spre ei din pricina legămîntului Său cu Avraam, Isaac și
Iacov, n'a vrut să-i nimicească, și pînă acum nu i-a lepădat
dela Fața lui. Hazael, împăratul Siriei, a murit, și, în locul 24
lui, a domnit fiul său Ben-Hadad. Ioas, fiul lui Ioahaz, a luat 25
înapoi din mînilor lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael, cetățile luate
de Hazael dela Ioahaz, tatăl său, în timpul războiului. Ioas l-a

bătut de trei ori, și a luat înapoi cetățile lui Israel.

14 'n al doilea an al lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui Israel, a început să domnească Amația, fiul lui Ioas, împăratul
2 lui Iuda. Avea douăzeci și cinci de ani cînd s'a făcut împărat, și a domnit douăzeci și nouă de ani la Ierusalim. Mamă-sa
3 se chema Ioadan, din Ierusalim. El a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, totuș, nu ca tatăl său David; ci a lucrat
4 în totul cum lucrase tatăl său Ioas. Numai că înălțimile nu le-a stricat; poporul tot mai aducea jertfe și tămîie pe înălțimi.
5 Cînd s'a întărit împărăția în mîinile lui, a lovit pe slujitorii săi
6 cari uciseseră pe tatăl său împăratul. Dar n'a omorît pe fiii ucigașilor, căci așa este scris în cartea legii lui Moise, unde Domnul dă următoarea poruncă: "Să nu se omoare părinții
7 pentru copii, și să nu se omoare copiii pentru părinți; ci fiecare să fie omorît pentru păcatul lui." A bătut zece mii de Edomiți
în Valea Sării. Și, în tot timpul războiului, a luat Sela, și a numit-o Iocteel, nume pe care l-a păstrat pînă în ziua de azi.
8 Atunci Amația a trimes niște soli la Ioas, fiul lui Ioahaz, fiul lui Iehu, împăratul lui Israel, să-i spună: "Vino, să ne vedem fața!"
9 Și Ioas, împăratul lui Israel, a trimes să spună lui Amația, împăratul lui Iuda: "Spinul din Liban a trimes să spună cedrului din Liban: "Dă pe fică-ta de nevastă fiului meu!"
10 Și fiarele sălbatice din Liban au trecut și au călcat spinul în picioare. Ai bătut pe Edomiți, și a început să ți se înalțe inima. Bucură-te mai bine de slava ta, și stai acasă. Pentruce să stîrnești un rău, care ar aduce căderea ta și a lui
11 Iuda?" Dar Amația nu l-a ascultat. Și Ioas, împăratul lui Israel, s'a suit; și și-au văzut fața, el și Amația, împăratul lui Iuda, la Bet-Șemeșul lui Iuda. Iuda a fost bătut de Israel,
12 și a fugit fiecare în cortul său. Ioas, împăratul lui Israel, a prins la Bet-Șemeș, pe Amația, împăratul lui Iuda, fiul lui Ioas, fiul lui Ahazia. Apoi a venit la Ierusalim, și a făcut o spărtură de patru sute de coți în zidul Ierusalimului, dela
13 poarta lui Efraim pînă la poarta unghiului. A luat tot aurul și argintul și toate vasele cari se aflau în Casa Domnului și în vistierile casei împăratului; a luat și ostatici, și s'a întors în
14 Samaria. Celelalte fapte ale lui Ioas, ce a făcut el, isprăvile
15

lui, și războiul pe care l-a avut cu Amația, împăratul lui Iuda, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel? Ioas a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat la Samaria, cu împărații lui Israel. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ieroboam. Amația fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda, a trăit cincisprezece ani după moartea lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui Israel. Celelalte fapte ale lui Amația, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda? Împotriva lui s'a făcut o uneltire la Ierusalim. El a fugit la Lachis, dar l-au urmărit și la Lachis, unde l-au omorît. L-au dus pe cai, și a fost îngropat la Ierusalim cu părinții săi, în cetatea lui David. Și tot poporul lui Iuda a luat pe Azaria, în vîrstă de șasesprezece ani, și l-a pus împărat în locul tatălui său Amația. Azaria a zidit iarăș Elatul, și l-a adus din nou supt stăpînirea lui Iuda, după ce a adormit împăratul cu părinții săi. În al cincisprezecelea an al lui Amația, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda, a început să domnească la Samaria, Ieroboam, fiul lui Ioas, împăratul lui Israel. A domnit patruzeci și unu de ani. El a făcut ce este rău înaintea Domnului; nu s'a abătut dela niciunul din păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască. A luat înapoi hotarele lui Israel, dela intrarea Hamatului pînă la marea cîmpiei, după cuvîntul pe care-l rostise Domnul, Dumnezeul lui Israel, prin robul Său Iona, proorocul, fiul lui Amittai, din Gat-Hefer. Căci Domnul a văzut că necazul lui Israel ajunsese prea mare, a văzut și strîmtorarea în care se aflau și robii și oamenii slobozi, fără să fie cineva care să vină în ajutorul lui Israel. Domnul nu hotărîse să șteargă numele lui Israel, de sub ceruri, și i-a izbăvit prin Ieroboam, fiul lui Ioas. Celelalte fapte ale lui Ieroboam, tot ce a făcut el, isprăvile lui la război, și cum a adus iarăș sub stăpînirea lui Israel Damascul și Hamatul, cari fuseseră ale lui Iuda, nu sînt scrise oare toate acestea în cartea Cronicilor împăraților lui Israel? Ieroboam a adormit cu părinții săi, cu împărații lui Israel. Și, în locul lui, a domnit fiul său Zaharia.

În al douăzeci și șaptelea an al lui Ieroboam, împăratul lui Israel, a început să domnească Azaria, fiul lui Amația, împăratul lui Iuda. Avea șasesprezece ani cînd a ajuns împărat, 2

și a domnit cinci zeci și doi de ani la Ierusalim. Mamă-sa se
3 chema Iecolia din Ierusalim. El a făcut ce este plăcut înain-
4 tea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său Amația. Nu-
mai că înălțimile nu le-a stricat; poporul tot mai aducea jertfe
5 și tămâie pe înălțimi. Domnul a lovit pe împărat cu lepră
și el a fost lepros pînă în ziua morții, și a locuit într'o casă
deosebită. Și Iotam, fiul împăratului, era în fruntea casei și
6 judeca poporul țării. Celelalte fapte ale lui Azaria, și tot ce
a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților
7 lui Iuda? Azaria a adormit cu părinții săi, și l-au îngropat cu
părinții săi în cetatea lui David. Și, în locul lui, a domnit fiul
8 său Iotam. 'n al treizeci și optulea an al lui Azaria, împăratul
lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria Za-
9 haria, fiul lui Ieroboam. A domnit șase luni. El a făcut ce
este rău înaintea Domnului, ca și părinții lui; nu s'a abătut
dela păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel
10 să păcătuiască. Șalum, fiul lui Iabeș, a uneltit împotriva lui,
l-a lovit înaintea poporului, și l-a omorît; și, în locul lui, a
11 domnit el. Celelalte fapte ale lui Zaharia sînt scrise în cartea
12 Cronicilor împăraților lui Israel. Astfel s'a împlinit ce spusese
lui Iehu Domnul, cînd zisese: "Fiii tăi pînă în al patrulea
13 neam vor șede pe scaunul de domnie al lui Israel." Șalum,
fiul lui Iabeș, a început să domnească în al treizeci și nouălea
an al lui Ozia, împăratul lui Iuda. A domnit o lună la Samaria.
14 Menahem, fiul lui Gadi, s'a suit din Tirța și a venit la Samaria,
a lovit în Samaria pe Șalum, fiul lui Iabeș, și l-a omorît; și,
15 în locul lui, a domnit el. Celelalte fapte ale lui Șalum, și
uneltirea pe care a făcut-o, sînt scrise în cartea Cronicilor îm-
16 păraților lui Israel. Atunci Menahem a bătut Tifsahul și pe
toți ceice erau în el, cu ținutul lui dinspre Tirța; l-a bătut pen-
trucă nu-și deschisese porțile. Și a spintecat pîntecele tuturor
17 femeilor însărcinate. 'n al treizeci și nouălea an al lui Azaria,
împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel Mena-
18 hem, fiul lui Gadi. A domnit zece ani la Samaria. El a făcut
ce este rău înaintea Domnului; nu s'a abătut, cît a trăit, dela
păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să
19 păcătuiască. Pul, împăratul Asiriei, a venit în țară. Și Mena-

hem a dat lui Pul o mie de talanți de argint, ca să-l ajute să-și
întărească domnia. Menahem a ridicat argintul acesta dela 20
toți cei cu avere din Israel, ca să-l dea împăratului Asiriei; i-a
pus să dea fiecare câte cincizeci de sicli de argint. 'mpăratul
Asiriei s'a întors înapoi, și nu s'a oprit atunci în țară. Cele- 21
lalte fapte ale lui Menahem, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise
oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel? Menahem a 22
adormit cu părinții săi. Și, în locul lui, a domnit fiul său Pec-
ahia. 'n al cincizecilea an al lui Azaria, împăratul lui Iuda, 23
a început să domnească peste Israel la Samaria, Pecahia, fiul
lui Menahem. A domnit doi ani. El a făcut ce este rău înain- 24
tea Domnului; nu s'a abătut dela păcatele lui Ieroboam, fiul
lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască. Pecah, fiul 25
lui Remalia, slujbașul lui, a uneltit împotriva lui; l-a lovit la
Samaria, în palatul casei împăratului, ca și pe Argob și Arie;
avea cu el cincizeci de oameni dintre fiii Galaadiților. A omorît
astfel pe Pecahia, și a domnit în locul lui. Celelalte fapte ale 26
lui Pecahia, și tot ce a făcut el, sînt scrise în cartea Croni-
cilor împăraților lui Israel. 'n al cincizeci și doilea an al lui 27
Azaria, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Is-
rael la Samaria Pecah, fiul lui Remalia. A domnit douăzeci de
ani. El a făcut ce este rău înaintea Domnului; nu s'a abătut 28
dela păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel
să păcătuiască. Pe vremea lui Pecah, împăratul lui Israel, a 29
venit Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, și a luat Iionul, Abel-
Bet-Maaca, Ianoah, Chedeș, Hațor, Galaad și Galileia, toată
țara lui Neftali, și pe locuitori i-a dus în prinsoare în Asiria.
Osea, fiul lui Ela, a făcut o uneltire împotriva lui Pecah, fiul 30
lui Remalia, l-a lovit și l-a omorît și a domnit el în locul lui,
în al douăzecilea an al lui Iotam, fiul lui Ozia. Celelalte fapte 31
ale lui Pecah, și tot ce a făcut el, sînt scrise în cartea Croni-
cilor împăraților lui Israel. 'n al doilea an al lui Pecah, fiul 32
lui Remalia, împăratul lui Israel, a început să domnească Iot-
tam, fiul lui Ozia, împăratul lui Iuda. Avea douăzeci și cinci 33
de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit șasesprezece ani la
Ierusalim. Mamă-sa se chema Ierușa, fata lui Țadoc. El a 34
făcut ce este plăcut înaintea Domnului; a lucrat întocmai ca

35 tatăl său Ozia. Numai că înălțimile nu le-a stricat; poporul
tot mai aducea jertfe și tămîie pe înălțimi. Iotam a zidit poarta
36 cea mai înaltă a Casei Domnului. Celelalte fapte ale lui Iotam,
și tot ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor
37 împăraților lui Iuda? 'n vremea aceea, Domnul a început să
trimeată împotriva lui Iuda pe Rețin, împăratul Siriei, și pe
38 Pecah, fiul lui Remalia. Iotam a adormit cu părinții săi, și a
fost îngropat cu părinții săi în cetatea tatălui său David. Și,
în locul lui a domnit fiul său Ahaz.

16 'n al șaptesprezecelea an al lui Pecah, fiul lui Remalia, a început să domnească Ahaz, fiul lui Iotam, împăratul lui Iuda.
2 Ahaz avea douăzeci de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit șasesprezece ani la Ierusalim. El n'a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, Dumnezeului său, cum făcuse tatăl său David.
3 Ci a umblat în calea împăraților lui Israel; și chiar a trecut pe fiul său prin foc, după uriciunile neamurilor pe cari le isgonise
4 Domnul dinaintea copiilor lui Israel. A adus jertfe și tămîie pe înălțimi, pe dealuri și supt toți copacii verzi. Atunci Rețin, împăratul Siriei, și Pecah, fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, s'au suit împotriva Ierusalimului ca să lupte împotriva
6 lui. Au impresurat pe Ahaz, dar n'au putut să-l biruiască. 'n acelaș timp, Rețin, împăratul Siriei, a adus iarăș Elatul sub stăpînirea Sirienilor; a izgonit pe Evrei din Elat, și Sirienii
7 au venit la Elat, unde au locuit pînă în ziua de azi. Ahaz a trimes soli lui Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, să-i spună: "Eu sînt robul tău și fiul tău; suie-te, și izbăvește-mă din mîna împăratului Siriei, și din mîna împăratului lui Israel, care se
8 ridică împotriva mea." Și Ahaz a luat argintul și aurul din Casa Domnului și din vistieriile casei împăratului, și l-a trimes
9 ca dar împăratului Asiriei. 'mpăratul Asiriei l-a ascultat. S'a suit împotriva Damascului, l-a luat, a dus pe locuitori în robie la Chir, și a omorît pe Rețin. 'mpăratul Ahaz s'a dus la Damasc înaintea lui Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei. Și, văzînd altarul din Damasc, împăratul Ahaz a trimes preotului Urie chipul și înfățișarea acestui altar, întocmai cum era
11 făcut. Preotul Urie a făcut un altar întocmai după chipul trimes din Damasc de împăratul Ahaz, și preotul Urie l-a fă-

cut mai înainte ca să se întoarcă împăratul Ahaz din Damasc. La venirea lui din Damasc, împăratul a văzut altarul, s'a apropiat de el, și s'a suit pe el. A ars pe el arderea de tot și darul de mîncare, a vărsat jertfele de băutură, și a stropit pe altar sîngele jertfelor de mulțămire. A îndepărtat dinaintea casei altarul de aramă care era înaintea Domnului, ca să nu fie între noul altar și Casa Domnului; l-a pus lîngă noul altar, spre miazănoapte. Și împăratul Ahaz a dat următoarea poruncă preotului Urie: "Să arzi pe altarul cel mare arderea de tot de dimineață și darul de mîncare de seară, arderea de tot a împăratului și darul lui de mîncare, arderile de tot ale întregului popor din țară și darurile lor de mîncare, să torni pe el jertfele lor de băutură, și să stropești pe el tot sîngele arderilor de tot și tot sîngele jertfelor; cît despre altarul de aramă, nu-mi pasă de el." Preotul Urie a făcut întocmai cum poruncise împăratul Ahaz. Și împăratul Ahaz a sfărîmat tăbliile dela temelie, și a scos lighenele de pe ele. A dat jos marea de pe boii de aramă cari erau supt ea, și a pus-o pe o pardoseală de piatră. De hatîrul împăratului Asiriei, a schimbat în Casa Domnului pridvorul Sabatului care fusese zidit acolo, precum și intrarea de afară a împăratului. Celelalte fapte ale lui Ahaz, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda? Ahaz a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ezechia.

'n al doisprezecelea an al lui Ahaz, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria, Osea, fiul lui Ela. A domnit nouă ani. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, totuș nu ca împărații lui Israel dinaintea lui. Salmanasar, împăratul Asiriei, s'a suit împotriva lui; și Osea i s'a supus, și i-a plătit un bir. Dar împăratul Asiriei a descoperit o uneltire la Osea, căci trimesese soli lui So, împăratul Egiptului, și nu mai plătea pe fiecare an birul împăratului Asiriei. 'mpăratul Asiriei l-a închis și l-a pus în lanțuri într'o temniță. Și împăratul Asiriei a străbătut toată țara, și s'a suit împotriva Samariei, pe care a împresurat-o timp de trei ani. 'n al nouălea an al lui Osea, împăratul Asiriei a luat Samaria, și a dus pe Israel în

robie în Asiria, l-a pus să locuiască la Halah și la Habor, lângă
7 râul Gozan, și în cetățile Mezilor. Lucrul acesta s'a întâmplat
pentru că copiii lui Israel au păcătuit împotriva Domnului,
Dumnezeului lor, care-i scosese din țara Egiptului, de supt
mîna lui Faraon, împăratul Egiptului, și pentru că s'au închi-
8 nat la alți dumnezei. Au urmat obiceiurile neamurilor pe cari
Domnul le izgonise dinaintea copiilor lui Israel, și obiceiurile
9 rînduite de împărații lui Israel. Copiii lui Israel au făcut pe
ascuns împotriva Domnului, Dumnezeului lor, lucruri cari nu
sînt bune. Și-au zidit înălțimi în toate cetățile lor, dela tur-
10 nurile străjerilor pînă la cetățile întărite. Și-au ridicat stîlpi
idolești și Astartee pe orice deal și subt orice copac verde. Și
11 acolo au ars tămîie pe toate înălțimile, ca și neamurile pe cari le
izgonise Domnul dinaintea lor, și au făcut lucruri rele, prin cari
12 au mîniat pe Domnul. Au slujit idolilor, despre cari Domnul
le zisese: "Să nu faceți lucrul acesta!" Domnul a înștiințat
13 pe Israel și Iuda prin toți proorocii Lui, prin toți văzătorii,
și le-a zis: "ntoarceți-vă dela căile voastre cele rele, și păziți
poruncile și rînduielele Mele, urmînd în totul legea pe care am
dat-o părinților voștri și pe care v'am trimes-o prin robii Mei
14 proorocii." Dar ei n'au ascultat, și-au înțăpenit grumazul,
ca și părinții lor, cari nu crezuseră în Domnul, Dumnezeul
15 lor. N'au vrut să știe de legile Lui, de legămîntul pe care-l
făcuse cu părinții lor, și de înștiințările pe cari li le dăduse.
S'au luat după lucruri de nimic, și ei înșiși n'au fost decît
nimic, și după neamurile în mijlocul cărora trăiau, măcar că
16 Domnul le poruncise să nu se ia după ele. Au părăsit toate
poruncile Domnului, Dumnezeul lor, și-au făcut viței turnați,
au făcut idoli de ai Astarteei, s'au închinat înaintea întregi
17 oștiri a cerurilor, și au slujit lui Baal. Au trecut prin foc
pe fiii și ficele lor, s'au dedat la ghicire și vrăjitorii, și s'au
vîndut ca să facă ce este rău înaintea Domnului, mîniindu-L.
18 De aceea Domnul S'a mîniat foarte tare împotriva lui Israel,
și i-a îndepărtat dela Fața Lui. -N'a rămas decît seminția lui
19 Iuda: și chiar Iuda nu păzise poruncile Domnului Dumnezeului
20 lui, ci se luase după obiceiurile rînduite de Israel.- Domnul
a lepădat tot neamul lui Israel; i-a smerit, i-a dat în mîinile jă-

fuitorilor, și a sfârșit prin a-i izgoni dinaintea Feței Lui. Căci 21
Israel se deslipise de casa lui David, și făcuseră împărat pe
Ieroboam, fiul lui Nebat, care-i abătuse dela Domnul, și fă-
cuse pe Israel să săvârșească un mare păcat. Copiii lui Israel 22
se dăduseră la toate păcatele pe cari le făcuse Ieroboam; nu
s'au abătut dela ele, pînă ce Domnul a izgonit pe Israel di- 23
naintea Lui, cum vestise prin toți slujitorii Săi prooroci. Și
Israel a fost dus în robie, departe de țara lui, în Asiria, unde
a rămas pînă în ziua de azi. 'mpăratul Asiriei a adus oameni 24
din Babilon, din Cuta, din Ava, din Hamat și din Sefarvaim,
și i-a așezat în cetățile Samariei în locul copiilor lui Israel. Au
pus stăpînire pe Samaria, și au locuit în cetățile ei. Cînd au 25
început să locuiască aici, nu se temeau de Domnul, și Dom-
nul a trimes împotriva lor niște lei, cari-i omorau! Atunci au 26
spus împăratului Asiriei: "Neamurile pe cari le-ai strămutat
și le-ai așezat în cetățile Samariei nu cunosc felul în care să
slujească Dumnezeului țării, și El a trimes împotriva lor niște
lei cari le omoară, pentrucă nu cunosc felul în care trebuie să
slujească Dumnezeului țării." 'mpăratul Asiriei a dat urmă- 27
toarea poruncă: "Trimeteți pe unul din preoții pe cari i-ați luat
de acolo în robie; să plece să se așeze acolo, și să le învețe felul
în care să slujească Dumnezeului țării." Unul din preoții cari 28
fuseseră luați robi din Samaria, a venit de s'a așezat la Betel, și
le-a învățat cum să se teamă de Domnul. Dar neamurile și-au 29
făcut fiecare dumnezeii săi în cetățile pe cari le locuiau, și i-au
așezat în templele idolești din înălțimile zidite de Samariteni.
Oamenii din Babilon au făcut pe Sucot-Benot, oamenii din Cut 30
au făcut pe Nergal, cei din Hamat au făcut pe Așima, cei din 31
Ava au făcut pe Nibhaz și Tartac; cei din Sefarvaim își ardeau
copiii în foc în cinstea lui Adramelec și Anamelec, dumnezeii
din Sefarvaim. Totodată se închinau și Domnului, și și-au fă- 32
cut preoți ai înălțimilor, luați din tot poporul: preoții aceștia
aduceau pentru ei jertfe în templele din înălțimi. Astfel se 33
închinau Domnului, dar slujeau în acelaș timp și dumnezeilor
lor, după obiceiul neamurilor de unde fuseseră mutați. Pînă 34
în ziua de astăzi își urmează ei obiceiurile dela început: nu se
închină Domnului, și nu se țin nici de legile și rînduielile lor,

nici de legile și poruncile date de Domnul copiilor lui Iacov,
35 căruia i-a pus numele Israel. Domnul făcuse legământ cu ei,
și le dăduse porunca aceasta: “Să nu vă temeți de alți dum-
nezei; să nu vă închinați înaintea lor, să nu le slujiți, și să nu le
36 aduceți jertfe. Ci să vă temeți de Domnul, care v’ a scos din
țara Egiptului cu o mare putere și cu brațul întins; înaintea
37 Lui să vă închinați, și Lui să-I aduceți jertfe. Să păziți și să
împliniți totdeauna învățăturile, rînduielile, legea și poruncile,
pe cari vi le-a scris El, și să nu vă temeți de alți dumnezei.
38 Să nu uitați legământul pe care l-am făcut cu voi, și să nu vă
39 temeți de alți dumnezei. Ci să vă temeți de Domnul, Dum-
nezeul vostru; și El vă va izbăvi din mîna tuturor vrăjmașilor
40 voștri.” Ei n’ au ascultat, și au urmat obiceiurile lor dela în-
41 ceput. Neamurile acestea se temeau de Domnul și slujeau și
chipurilor lor cioplite; și copiii lor și copiii copiilor lor fac pînă
în ziua de azi ce au făcut părinții lor.

18   ’n al treilea an al lui Osea, fiul lui Ela, împăratul lui Israel,
a început să domnească Ezechia, fiul lui Ahaz, împăratul lui
2 Iuda. Avea douăzeci și cinci de ani cînd a ajuns împărat,
și a domnit douăzeci și nouă de ani la Ierusalim. Mamă-sa
3 se chema Abi, fata lui Zaharia. El a făcut ce este plăcut
4 înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său David. A
îndepărtat înălțimile, a sfărîmat stîlpii idolești, a tăiat Astar-
teele, și a sfărîmat în bucăți șarpele de aramă, pe care-l făcuse
Moise, căci copiii lui Israel arseseră pînă atunci tămîie înaintea
5 lui: îl numeau Nehuștan. El și-a pus încrederea în Domnul,
Dumnezeul lui Israel; și dintre toți împărații lui Iuda, cari au
venit după el sau cari au fost înainte de el, n’ a fost niciunul ca
6 el. El s’ a alipit de Domnul, nu s’ a abătut dela El, și a păzit
7 poruncile pe cari le dăduse lui Moise Domnul. Și Domnul a
fost cu Ezechia, care a izbutit în tot ce a făcut. El s’ a răscolat
8 împotriva împăratului Asiriei, și nu i-a mai fost supus. A bă-
tut pe Filistenii pînă la Gaza, și le-a pustiit ținutul, dela toate
9 turnurile de pază pînă la cetățile întărite. ’n al patrulea an
al împăratului Ezechia, care era al șaptelea an al lui Osea, fiul
lui Ela, împăratul lui Israel, Salmanasar, împăratul Asiriei, s’ a
10 suit împotriva Samariei, și a împresurat-o. După trei ani, a

luat-o, în al șaselea an al lui Ezechia, care era al nouălea an al lui Osea, împăratul lui Israel: atunci a fost luată Samaria. 'mpăratul Asiriei a dus pe Israel rob în Asiria, și i-a așezat la 11 Halah și Habor, lângă râul Gozan, și în cetățile Mezilor, pen- 12 trucă n'ascultaseră de glasul Domnului, Dumnezeului lor, și călcaseră legământul Lui; pentru că nici n'ascultaseră, nici nu împliniseră tot ce poruncise Moise, robul Domnului. 'n al pa- 13 trusprezecelea an al împăratului Ezechia, Sanherib, împăratul Asiriei, s'a suit împotriva tuturor cetăților întărite din Iuda, și a pus stăpînire pe ele. Ezechia, împăratul lui Iuda, a trimes să 14 spună împăratului Asiriei la Lachis: "Am greșit! Depărtează-te de mine. Ce vei pune asupra mea, voi purta." Și împăratul Asiriei a cerut lui Ezechia, împăratul lui Iuda, trei sute de talanți de argint și treizeci de talanți de aur. Ezechia a dat 15 tot argintul care se afla în Casa Domnului și în vistieriile casei împăratului. Atunci a luat Ezechia, împăratul lui Iuda, și a 16 dat împăratului Asiriei, aurul cu care acoperise ușile și ușorii Templului Domnului. 'mpăratul Asiriei a trimes din Lachis 17 la Ierusalim, la împăratul Ezechia, pe Tartan, Rab-Saris, și pe Rabșache cu o oștire puternică. S'au suit și au ajuns la Ierusalim. Cînd s'au suit și au ajuns, s'au oprit la canalul de apă al iazului de sus, pe drumul care duce în ogorul nălbitorului. Au chemat pe împărat; și Eliachim, fiul lui Hilchia, 18 mai marele peste casa împăratului, s'a dus la ei, cu Șebna, logofătul, și cu Ioah, fiul lui Asaf, arhivarul. Rabșache le-a zis: 19 "Spuneți lui Ezechia: ,Așa vorbește marele împărat, împăratul Asiriei: ,Ce este încrederea aceasta pe care te bizuiești?" Tu 20 ai zis: ,Pentru război trebuie chibzuință și putere.' Dar acestea sînt doar vorbe în vînt. 'n cine dar ți-ai pus încrederea de te-ai răscolat împotriva mea? Iată, ai pus-o în Egipt, ai 21 luat în ajutor trestia aceea frîntă, care înțeapă și străpunge mîna oricui se sprijinește pe ea: așa este Faraon, împăratul Egiptului, pentru toți ceice se încred în el. Poate că îmi veți 22 spune: ,'n Domnul, Dumnezeul nostru, ne încredem.' Dar nu este El acela ale cărui înălțimi și altare le-a îndepărtat Ezechia, zicînd lui Iuda și Ierusalimului: ,Să vă închinați înaintea altarului acestuia la Ierusalim; Acum fă o învoială cu stăpînul 23

meu, împăratul Asiriei: îți voi da două mii de cai, să vedem
dacă poți din partea ta să dai atîția călăreți ca să încalece pe
24 ei. Și cum ai putea îndepărta o căpetenie din cei mai mici
slujitori ai stăpînului meu? 'ți pui încrederea în Egipt pentru
25 cară și călăreți. De altfel, oare fără voia Domnului m'am suit
eu împotriva acestui loc, ca să-l nimicesc? Domnul mi-a zis:
26 "Suie-te împotriva țării acesteia, și nimicește-o." Eliachim,
fiul, lui Hilchia, Șebna și Ioah, au zis lui Rabșache: "Vorbește
robilor tăi în limba aramaică, fiindcă o înțelegem; nu ne vorbi
27 în limba iudaică, în auzul poporului de pe zid." Rabșache
le-a răspuns: "Oare stăpînului tău și ție m'a trimes stăpînul
meu să spun aceste vorbe? Oare nu acestor oameni cari stau
28 pe zid să-și mănînce balega și să-și bea udul cu voi?" Atunci
Rabșache, înaintînd, a strigat cu glas tare în limba iudaică, și
a zis: "Ascultați cuvîntul marelui împărat, împăratul Asiriei!
29 Așa vorbește împăratul: ,Să nu vă înșele Ezechia, căci nu va
putea să vă izbăvească din mîna mea. Să nu vă facă Ezechia
să vă încredeți în Domnul, zicînd: ,Domnul ne va izbăvi, și
cetatea aceasta nu va fi dată în mîinile împăratului Asiriei.'
31 N'ascultați de Ezechia; căci așa vorbește împăratul Asiriei:
,Faceți pace cu mine, supuneți-vă mie, și fiecare din voi va
mîncă din via lui și din smochinul lui, fiecare va bea apă din
32 fîntîna lui, pînă voi veni, și vă voi duce într'o țară ca a voas-
tră, într'o țară cu grîu și cu vin, o țară cu pîne și vii, o țară
cu măslini de untdelemn și miere, și veți trăi și nu veți muri.
N'ascultați dar de Ezechia, care vă amăgește zicînd: ,Domnul
33 ne va izbăvi.' Oare dumnezeii neamurilor au izbăvit ei fiecare
țara lui din mîna împăratului Asiriei? Unde sînt dumnezeii
34 Hamatului și Arpadului? Unde sînt dumnezeii Sefarvaimului,
Henei și Ivei? Au izbăvit ei Samaria din mîna mea? Cari
dintre toți dumnezeii acestor țări și-au izbăvit țara din mîna
mea, pentruca și Domnul să izbăvească Ierusalimul din mîna
36 mea?" Poporul a tăcut, și nu i-a răspuns o vorbă; căci îm-
păratul dăduse porunca aceasta: "Să nu-i răspundeți." Și
37 Eliachim, fiul lui Hilchia, căpetenia casei împăratului, Șebna,
logofătul, și Ioah, fiul lui Asaf, scriitorul, au venit la Ezechia,
cu hainele sfișiate, și i-au spus cuvintele lui Rabșache.

Cînd a auzit împăratul Ezechia lucrul acesta, și-a sfișiat **19**
hainele, s'a acoperit cu un sac, și s'a dus în Casa Domnului.
A trimes pe Eliachim, căpetenia casei împăratului, pe Șebna, ²
logofătul, și pe preoții cei mai bătrîni, acoperiți cu saci, la
proorocul Isaia, fiul lui Amoț. Și i-au zis: "Așa vorbește ³
Ezechia: Ziua aceasta este o zi de necaz, de pedeapsă și de
ocară; căci copiii sînt aproape să iasă din pîntecele mamei, și
nu este putere pentru naștere. Poate că Domnul, Dumnezeuul ⁴
tău, a auzit toate cuvintele lui Rabșache, pe care l-a trimes îm-
păratul Asiriei, stăpînul său, să batjocorească pe Dumnezeul
cel viu, și poate că Domnul, Dumnezeul tău, îl va pedepsi pen-
tru cuvintele pe cari le-a auzit. 'nalță dar o rugăciune pentru
ceilalți cari au mai rămas." Slujitorii împăratului Ezechia ⁵
s'au dus dar la Isaia. Și Isaia le-a zis: "Iată ce să spuneți ⁶
stăpînului vostru: ,Așa vorbește Domnul: ,Nu te speria de
cuvintele pe cari le-ai auzit și prin cari M'au batjocorit slu-
jitorii împăratului Asiriei. Voi pune în el un duh care îl va ⁷
face ca, la auzul unei vești pe care o va primi, să se întoarcă
în țara lui; și-l voi face să cadă ucis de sabie în țara lui."
Rabșache, plecînd, a găsit pe împăratul Asiriei luptînd îm- ⁸
potriva Libnei, căci aflate de plecarea lui din Lachis. Atunci ⁹
împăratul Asiriei a primit o veste cu privire la Tirhaca, îm-
păratul Etiopiei. I s'a spus: "Iată că acela a pornit cu război
împotriva ta." Și împăratul Asiriei a trimes soli din nou lui
Ezechia, zicînd: "Așa să vorbiți lui Ezechia, împăratul lui ¹⁰
Iuda: ,Să nu te înșele Dumnezeuul tău, în care te încrezi, zicînd:
,Ierusalimul nu va fi dat în mînile împăratului Asiriei.' Iată, ¹¹
ai auzit ce au făcut împărații Asiriei tuturor țărilor, și cum
le-au nimicit; și tu, să fii izbăvit! Dumnezeii neamurilor pe ¹²
cari le-au nimicit părinții mei, au izbăvit ei pe Gozan, Haran,
Rețef, și pe fiii lui Eden din Telasar? Unde este împăratul ¹³
Hamatului, împăratul Arpadului, și împăratul cetății Sefar-
vaimului, Henei și Ivei?" Ezechia a luat scrisoarea din mîna ¹⁴
solilor, și a citit-o. Apoi s'a suit la Casa Domnului, și a întins-
o înaintea Domnului, căruia i-a făcut următoarea rugăciune: ¹⁵
"Doamne, Dumnezeuul lui Israel, care șezi pe heruvimi! Tu ești
singurul Dumnezeu al tuturor împărățiilor pămîntului! Tu ai

16 făcut cerurile și pământul. Doamne, pleacă-Ți urechea, și ascultă! Doamne, deschide-Ți ochii, și privește. Auzi cuvintele lui Sanherib, care a trimis pe Rabsache să batjocorească pe
17 Dumnezeu cel viu. Da, Doamne, este adevărat că împărății
18 Asiriei, au nimicit neamurile și le-au pustiit țările, și că au aruncat în foc pe dumnezeii lor; dar ei nu erau dumnezei, ci erau lucrări făcute de mîna omului, erau lemn și piatră; și i-au
19 nimicit. Acum, Doamne, Dumnezeu nostru, izbăvește-ne din mîna lui Sanherib, ca să știe toate împărățiile pământului
20 că numai Tu ești Dumnezeu, Doamne!” Atunci Isaia, fiul lui Amoț, a trimis să spună lui Ezechia: Așa vorbește Domnul, Dumnezeu lui Israel “Am auzit rugăciunea pe care
21 Mi-ai făcut-o cu privire la Sanherib, împăratul Asiriei. Iată cuvîntul pe care l-a rostit Domnul împotriva lui: ,Fecioara, fiica Sionului, te disprețuiește și rîde de tine; fata Ierusalimului
22 dă din cap după tine. Pe cine ai batjocorit și ai ocărît tu? ’mpotriva cui ai ridicat glasul? Și împotriva cui ți-ai
23 ridicat ochii? ’mpotriva Sfîntului lui Israel! Prin solii tăi ai batjocorit pe Domnul, și ai zis: ,Cu mulțimea carălor mele, am suit vîrfurile munților, coastele Libanului! Voi tăia cei mai înalți cedri ai lui, cei mai frumoși chiparoși ai lui, și voi atinge creasta lui cea mai înaltă, pădurea lui care este ca o grădină de
24 poame; am săpat, și am băut ape străine, și voi seca cu talpa picioarelor mele toate rîurile Egiptului. N’ai auzit că Eu de
25 mult am pregătit aceste lucruri, și că le-am hotărît din vremurile vechi? Acum însă am îngăduit să se împlinescă, și să
26 prefaci cetăți întărite în mormane de dărîmături. Locuitorii lor sînt neputincioși, îngroziți și înmărmuriți; au ajuns ca iarba de pe cîmp și ca verdeța fragedă, ca iarba de pe coperisuri
27 și ca grîul care se usucă înainte de a-i da spicul. Dar știi cînd stai jos, cînd ieși și cînd intri, și cînd ești furios împotriva
28 Mea. Pentrucă ești furios împotriva Mea, și pentrucă trufia ta a ajuns pînă la urechile Mele, de aceea voi pune belciugul Meu în nările tale, și zăbala Mea între buzele tale, și te voi
29 face să te întorci pe drumul pe care ai venit.’ Acesta să-ți fie semnul: Anul acesta veți mînca ce crește dela sine, și al doilea an ce va răsări din rădăcinile rămase; dar în al treilea

an veți sămăna, veți secera, veți sădi vii, și veți mânca din ro-
 dul lor. Rămășița din casa lui Iuda, ce va mai rămînea, va 30
 prinde iarăș rădăcini de desupt, și deasupra va da rod. Căci 31
 din Ierusalim va ieși o rămășiță, și din muntele Sionului cei
 scăpați. Iată ce va face rîvna Domnului oștirilor. De aceea, 32
 așa vorbește Domnul asupra împăratului Asiriei: „Nu va intra
 în cetatea aceasta, nici nu va arunca săgeți în ea, nu va sta
 înaintea ei cu scuturi, și nu va ridica întărituri de șanțuri îm-
 potriva ei. Se va întoarce pe drumul pe care a venit, și nu 33
 va intra în cetatea aceasta, zice Domnul. Căci Eu voi ocroti 34
 cetatea aceasta ca s'o mîntuiesc, din pricina Mea, și din pricina
 robului Meu David.” 'n noaptea aceea, a ieșit îngerul Dom- 35
 nului, și a ucis în tabăra Asirienilor o sută optzeci și cinci de
 mii de oameni. Și cînd s'au sculat dimineța, iată că toți erau
 niște trupuri moarte. Atunci Sanherib, împăratul Asiriei, și-a 36
 ridicat tabăra, a plecat și s'a întors; și a locuit la Ninive. Și, 37
 pe cînd se închina în casa dumnezeului său Nisroc, Adramelec
 și Șarețer, fiii săi, l-au ucis cu sabia, și au fugit în țara Ararat.
 Și, în locul lui, a domnit fiul său Esar-Hadon.

'n vremea aceea, Ezechia a fost bolnav pe moarte. Proorocul 20
 Isaia, fiul lui Amoț, a venit la el, și i-a zis: „Așa vorbește Dom-
 nul: „Rînduiește ce ai de rînduit casei tale, căci vei muri, și nu
 vei mai trăi.” Ezechia s'a întors cu fața la părete, și a făcut 2
 Domnului următoarea rugăciune: „Doamne, adu-Ți aminte 3
 că am umblat înaintea Feței Tale cu credincioșie și curăție de
 inimă, și am făcut ce este bine înaintea Ta!” Și Ezechia a
 vărsat multe lacrimi. Isaia, care ieșise, n'ajunsesse încă în 4
 curtea din mijloc, cînd cuvîntul Domnului i-a vorbit astfel:
 “ntoarce-te și spune lui Ezechia, căpetenia poporului Meu: 5
 „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul tatălui tău David: „Ți-am
 auzit rugăciunea, și ți-am văzut lacrămile. Iată că te voi face
 sănătos; a treia zi, te vei sui la Casa Domnului. Voi mai 6
 adăuga cincisprezece ani la zilele tale. Te voi izbăvi, pe tine
 și cetatea aceasta, din mîna împăratului Asiriei, și voi ocroti
 cetatea aceasta, din pricina Mea, și din pricina robului Meu
 David.” Isaia a zis: „Luați o turtă de smochine.” Au luat-o 7
 și au pus-o pe umflătură. Și Ezechia s'a vindecat. Ezechia 8

zisese lui Isaia: “După care semn voi cunoaște că mă va vindeca Domnul, și că mă voi sui a treia zi la Casa Domnului?”

9 Și Isaia a zis: “Iată, din partea Domnului, semnul după care vei cunoaște că Domnul va împlini cuvîntul pe care l-a rostit: ,Cum vrei: să treacă umbra peste zece trepte înainte, sau să

10 dea înapoi cu zece trepte?” Ezechia a răspuns: “Nu este mare lucru ca umbra să treacă înainte peste zece trepte; ci mai bine

11 să se dea înapoi cu zece trepte.” Atunci, Isaia, proorocul, s’a rugat Domnului, și Domnul a dat cu zece trepte înapoi umbra din locul în care se pogorîse pe cadranul soarelui lui Ahaz.

12 ’n acelaș timp, Berodac-Baladan, fiul lui Baladan, împăratul Babilonului, a trimes o scrisoare și un dar lui Ezechia, căci

13 auzise de boala lui Ezechia. Ezechia a ascultat pe soli, și le-a arătat locul unde erau lucrurile lui de preț, argintul și aurul, mirodeniile și untdelemnul cel scump, casa lui cu arme și tot ce se afla în vistierile lui: n’a fost nimic pe care să nu li-l fi

14 arătat Ezechia în casa lui și în toate moșiile lui. Proorocul Isaia a venit în urmă la împăratul Ezechia, și i-a zis: “Ce au zis oamenii aceia, și de unde au venit la tine?” Ezechia a răspuns:

15 “Au venit dintr’o țară depărtată, din Babilon.” Isaia a mai zis: “Ce au văzut în casa ta?” Ezechia a răspuns: “Au văzut tot ce este în casa mea: n’a fost nimic în vistierile mele pe care

16 să nu li-l fi arătat.” Atunci Isaia a zis lui Ezechia: “Ascultă cuvîntul Domnului! Iată că vor veni vremuri cînd vor duce în Babilon tot ce este în casa ta și ce au strîns părinții tăi pînă în

18 ziua de azi; nu va rămînea nimic, -zice Domnul. - Și vor lua din fiii tăi, cari vor ieși din tine, pe cari-i vei naște, și-i vor face

19 fameni slujitori în casa împăratului Babilonului.” Ezechia a răspuns lui Isaia: “Cuvîntul Domnului, pe care l-ai rostit, este bun.” Și a adăugat: “Căci va fi pace și liniște în timpul vieții

20 mele!” Celelalte fapte ale lui Ezechia, toate isprăvile lui, și cum a făcut iazul și canalul de apă, și a adus apele în cetate, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

21 Ezechia a adormit cu părinții săi. Și, în locul lui, a domnit fiul său Manase.

21 Manase avea doisprezece ani cînd a ajuns împărat, și a domnit cincizeci și cinci de ani la Ierusalim. Mamă-sa se numea

Heftiba. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, după urci- 2
unile neamurilor pe cari le izgonise Domnul dinaintea copiilor
lui Israel. El a zidit din nou înălțimile, pe cari le dărimase 3
tatăl său Ezechia, a ridicat altare lui Baal, a făcut un idol al
Astarteei, cum făcuse Ahab, împăratul lui Israel, și s'a închi-
nat înaintea întregii oștiri a cerurilor și i-a slujit. A zidit 4
astfel altare în Casa Domnului, măcar că Domnul spusese:
"n Ierusalim 'mi voi pune Numele." A zidit altare întregii 5
oștiri a cerurilor în cele două curți ale Casei Domnului. Și-a 6
trecut pe fiul său prin foc; se îndeletnicea cu ghicirea și vrăji-
toria, și a ținut la el oameni cari chemau duhurile și ghiceau
viitorul. A făcut din ce în ce mai mult ce este rău înaintea
Domnului, mîniindu-L. A pus idolul Astarteei, pe care-l fă- 7
cuse, în casa despre care Domnul spusese lui David și fiului
său Solomon: "n casa aceasta, și în Ierusalim, pe care l-am
ales din toate semințiile lui Israel, vreau să pun pentru tot-
deauna Numele Meu. Nu voi mai muta piciorul lui Israel 8
afară din țara pe care am dat-o părinților lui, numai să aibă
grijă să împlinească tot ce le-am poruncit și toată legea pe
care le-a dat-o robul Meu Moise." Dar ei n'au ascultat; și 9
Manase a fost pricina pentru care s'au rătăcit și au făcut rău
mai mult decît neamurile, pe cari le nimicise Domnul dinain-
tea copiilor lui Israel. Atunci Domnul a vorbit astfel prin 10
robii Săi proorocii: "Pentru că Manase, împăratul lui Iuda, a 11
săvîrșit aceste uriciuni, pentru că a făcut mai rău decît tot ce
făcuseră înaintea lui Amoriții, și pentru că a făcut și pe Iuda să
păcătuiască prin idolii lui, iată ce zice Domnul, Dumnezeuul 12
lui Israel: ,Voi aduce peste Ierusalim și peste Iuda nenoro-
ciri cari vor asurzi urechile oricui va auzi vorbindu-se de ele
Voi întinde asupra Ierusalimului frînghia ca asupra Samariei 13
și cumpăna ca asupra casei lui Ahab: și voi curăți Ierusalimul,
ca o farfurie, care se curățește, și se răstoarnă cu fața în jos,
după ce a fost curățită. Voi părăsi rămășița moștenirii Mele, 14
și-i voi da în mînile vrăjmașilor lor; și vor ajunge de jaful și
prada tuturor vrăjmașilor lor, pentru că au făcut ce este rău 15
înaintea Mea și M'au mîniat din ziua cînd au ieșit părinții lor
din Egipt, pînă în ziua de azi!" Manase a vărsat deasemenea 16

mult sînge nevinovat, pînă acolo încît a umplut Ierusalimul dela un capăt la altul, afară de păcatele pe cari le-a săvîrșit și în cari a tîrît și pe Iuda, făcînd ce este rău înaintea Domnului.

17 Celelalte fapte ale lui Manase, tot ce a făcut el, și păcatele la cari s'a dat, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda? Manase a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat în grădina casei, în grădina lui Uza. Și, în locul lui, a

18 domnit fiul său Amon. Amon avea douăzeci și doi de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit doi ani la Ierusalim. Mamă-sa

19 se chema Meșulemet, fata lui Haruț, din Iotba. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, cum făcuse tatăl său Manase; a umblat în toată calea în care umblase tatăl său, a slujit idolilor

20 cărora slujise și tatăl său, și s'a închinat înaintea lor; a părăsit pe Domnul, Dumnezeuul părinților săi, și n'a umblat în calea

21 Domnului. Slujitorii lui Amon au uneltit împotriva lui, și au omorît pe împărat în casa lui. Dar poporul țării a lovit pe toți cei ce uneltiseră împotriva împăratului Amon; și poporul

22 țării a pus împărat, în locul său, pe fiul său Iosia. Celelalte fapte ale lui Amon, și ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea

23 Cronicilor împăraților lui Iuda? L-au îngropat în mormîntul său, în grădina lui Uza. Și, în locul lui, a domnit fiul său Iosia.

22 Iosia avea opt ani cînd s'a făcut împărat, și a domnit treizeci și unu de ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Iedida, fata lui

2 Adaia, din Boțcat. El a făcut ce este bine înaintea Domnului, și a umblat în toată calea tatălui său David; nu s'a

3 abătut dela ea nici la dreapta, nici la stînga. 'n anul al optsprezecelea al împăratului Iosia, împăratul a trimes în Casa Domnului pe Șafan, logofătul, fiul lui Ațalia, fiul lui Meșulam. El i-a zis: "Suie-te la marele preot Hilchia, și spune-i să strîngă argintul adus în Casa Domnului, pe care l-au primit

4 dela popor ceice păzesc pragul. Să se dea argintul acesta în mîinile meșterilor însărcinați cu lucrarea în Casa Domnului. Și să-l dea celor ce lucrează la dregerea stricăciunilor Casei

5 Domnului, anume: dulgherilor, zidarilor și petrarilor, pentru cumpărăturile de lemn și de pietre cioplite, trebuitoare

6 pentru dregerea stricăciunilor casei. Dar să nu li se ceară socoteala de argintul dat în mîinile lor, căci ei lucrează cinstit."

7

Atunci marele preot Hilchia a zis lui Șafan, logofătul: “Am 8
găsit cartea legii în Casa Domnului.” Și Hilchia a dat cartea
lui Șafan, și Șafan a citit-o. Apoi logofătul Șafan s’a dus să 9
dea socoteală împăratului, și a zis: “Slujitorii tăi au strîns
argintul care se afla în casă, și l-au dat în mîinile meșterilor
însărcinați cu facerea lucrării în Casa Domnului.” Șafan, lo- 10
gofătul, a mai spus împăratului: “Preotul Hilchia mi-a dat o
carte.” Și Șafan a citit-o înaintea împăratului. Cînd a auzit 11
împăratul cuvintele din cartea legii, și-a sfișiat hainele. Și îm- 12
păratul a dat porunca aceasta preotului Hilchia, lui Ahicam,
fiul lui Șafan, lui Acbor, fiul lui Mica, lui Șafan, logofătul, și
lui Asaia, slujitorul împăratului: “Duceți-vă și întrebați pe 13
Domnul pentru mine, pentru popor și pentru Iuda, cu privire
la cuvintele cărții acesteia care s’a găsit; căci mare este mînia
Domnului, care s’a aprins împotriva noastră, pentru că părinții
noștri n’au ascultat de cuvintele cărții acesteia, și n’au împlinit
tot ce ne este poruncit în ea.” Preotul Hilchia, Ahicam, Ac- 14
bor, Șafan și Asaia, s’au dus la proorocița Hulda, nevasta lui
Șalum, fiul lui Ticva, fiul lui Harhas, păzitorul veșmintelor. Ea
locuia la Ierusalim, în cealaltă mahala a cetății. După ce i-au
vorbit, ea le-a zis: “Așa vorbește Domnul, Dumnezeuul lui Is- 15
rael: ,Spuneți omului care v’a trimis la mine: ,Așa vorbește 16
Domnul: ,Iată, voi trimete nenorociri asupra locului acestuia
și asupra locuitorilor lui, după toate cuvintele cărții, pe care
a cetit-o împăratul lui Iuda. Pentru că M’au părăsit și au 17
adus tămîie altor dumnezei, mîniindu-Mă prin toate lucrărilor
mîinilor lor, mînia Mea s’a aprins împotriva locului acestuia, și
nu se va stinge.’ Dar să spuneți împăratului lui Iuda, care v’a 18
trimis să întrebați pe Domnul: ,Așa vorbește Domnul, Dum-
nezeul lui Israel, despre cuvintele pe cari le-ai auzit: ,Pentru că 19
ți s’a mișcat inima, pentru că te-ai smerit înaintea Domnului
cînd ai auzit ce am spus împotriva acestui loc și împotriva
locuitorilor lui, cari vor ajunge de spaimă și de blestem, și
pentru că ți-ai sfișiat hainele, și ai plîns înaintea Mea, și Eu
am auzit, -zice Domnul. - De aceea, iată, te voi adăuga la 20
părinții tăi, vei fi adăugat în pace în mormîntul tău, și nu-ți
vor vedea ochii toate nenorocirile pe cari le voi aduce asupra

locului acestuia,” Ei au adus împăratului răspunsul acesta.

23 'mpăratul Iosia a strîns la el pe toți bătrînii lui Iuda și
2 ai Ierusalimului. Apoi s'a suit în Casa Domnului, cu toți
bărbații lui Iuda și cu toți locuitorii Ierusalimului, preoții,
proorocii, și tot poporul, dela cel mai mic pînă la cel mai
mare. A citit înaintea lor toate cuvintele din cartea legămîn-
3 tului, pe care o găsiseră în Casa Domnului. 'mpăratul stătea
pe scaunul lui împărătesc, și a făcut legămînt înaintea Dom-
nului, îndatorindu-se să urmeze pe Domnul, și să păzească
poruncile, învățăturile și legile Lui, din toată inima și din
tot sufletul lui, ca să îplinească astfel cuvintele legămîntului
4 acestuia, scrise în cartea aceasta. Și tot poporul a intrat în
legămînt. 'mpăratul a poruncit marelui preot Hilchia, pre-
oților de al doilea rînd, și celor ce păzeau pragul, să scoată
din Templul Domnului toate sculele cari fuseseră făcute pen-
tru Baal, pentru Astartea, și pentru toată oștirea cerurilor;
și le-a ars afară din Ierusalim, în ogoarele Chedronului, și a
5 pus să le ducă cenușa la Betel. A izgonit pe preoții ido-
lilor, puși de împărații lui Iuda să ardă tămîie pe înălțimi în
cetățile lui Iuda și în împrejurimile Ierusalimului, și pe cei
ce aduceau tămîie lui Baal, soarelui, lunei, zodiilor și întregi
6 oștiri a cerurilor. A scos din Casa Domnului idolul Astarteei,
și l-a dus afară din Ierusalim, la pîrîul Chedron; l-a ars la pîrîul
Chedron și l-a prefăcut în cenușă, iar cenușa i-a aruncat-o pe
7 mormintele copiilor poporului. A dărîmat casele sodomiților
cari erau în Casa Domnului, și unde femeile împleteau corturi
8 pentru Astartea. A adus pe toți preoții din cetățile lui Iuda;
a pîngărit înălțimile unde ardeau preoții tămîie, dela Gheba
pînă la Beer-Șeba; și a dărîmat înălțimile de la porți, cea care
era la intrarea porții lui Iosua, căpetenia cetății, și cea care era
9 la stînga porții cetății. Totuș, preoții înălțimilor nu se suiau
la altarul Domnului în Ierusalim, ci mînceau azime în mijlocul
10 fraților lor. 'mpăratul a pîngărit Tofetul în valea fiilor lui
Hinom, ca nimeni să nu-și mai treacă fiul sau fiica prin foc în
11 cinstea lui Moloh. A îndepărtat dela intrarea casei Domnu-
lui caili, pe cari împărații lui Iuda îi închinaseră soarelui, lîngă
odaia dregătorului Netan-Melec, care locuia în mahala; și a

ars în foc carăle soarelui. 'mpăratul a dărîmat altarele de pe 12
acoperișul odăii de sus a lui Ahaz, pe cari le făcuseră împărații
lui Iuda, și altarele pe cari le făcuse Manase în cele două curți
ale Casei Domnului; după ce le-a sfărîmat și le-a luat de acolo,
le-a aruncat țărîna în pîriul Chedron. 'mpăratul a pîngărit 13
înălțimile cari erau în fața Ierusalimului, pe partea dreaptă a
muntelui Pierzării, și pe cari le zidise Solomon, împăratul lui
Israel, Astarteei, urîciunea Sidonienilor, lui Chemoș, urîciunea
Moabului, și lui Milcom, urîciunea fiilor lui Amon. A sfărîmat 14
stîlpii idolești și a dărîmat Astarteele, și locul lor l-a umplut cu
oase omenеști. A dărîmat și altarul de la Betel, și înălțimea 15
făcută de Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să
păcătuiască; a ars înălțimea și a prefăcut-o în țărîna, și a ars
idolul Astarteei. Iosia, întorcîndu-se și văzînd mormintele 16
cari erau acolo în munte, a trimis să ia oasele din morminte,
și le-a ars pe altar și l-a pîngărit, după cuvîntul Domnului,
rostit prin omul lui Dumnezeu, care vestise aceste lucruri. El 17
a zis: "Ce este mormîntul acesta pe care-l văd?" Oamenii din
cetate i-au răspuns: "Este mormîntul omului lui Dumnezeu,
care a venit din Iuda, și a strigat împotriva altarului din Betel
lucrurile acestea pe cari le împlinești tu." Și el a zis: "Lăsați- 18
l; nimeni să nu-i miște oasele!" Astfel, au păstrat oasele lui
împreună cu ale proorocului care venise din Samaria. Iosia 19
a mai înlăturat toate templele idolești ale înălțimilor cari se
aflau în cetățile Samariei, și pe cari le făcuseră împărații lui
Israel ca să mînie pe Domnul; a făcut cu ele întocmai cum fă-
cuse în Betel. A junghiat pe altare pe toți preoții înălțimilor, 20
cari erau acolo, și a ars pe ele oase de oameni. Apoi s'a întors
la Ierusalim. 'mpăratul a dat următoarea poruncă întregului 21
popor: "Prăznuiți Paștele în cinstea Domnului, Dumnezeul
vostriu, cum este scris în această carte a legămîntului."
Paște ca acestea nu se prăznuiseră din vremea cînd judecau 22
judecătorii pe Israel și în tot timpul împăraților lui Israel și
împăraților lui Iuda. Ci abia în al optsprezecelea an al îm- 23
păratului Iosia s'au prăznuit aceste Paște în cinstea Domnu-
lui, la Ierusalim. Mai mult, Iosia a stîrpit pe cei ce chemau 24
duhurile, pe cei ce spuneau viitorul, terafimii, idolii, și toate

urîciunile cari se vedeau în țara lui Iuda și la Ierusalim, ca să împlinescă astfel cuvintele legii, scrise în cartea pe care o
25 găsisse preotul Hilchia în Casa Domnului. 'nainte de Iosia, n'a fost niciun împărat care să se întoarcă la Domnul, ca el, din toată inima, din tot sufletul și din toată puterea lui, întocmai după toată legea lui Moise; și chiar după el, n'a fost niciunul
26 ca el. Totuș Domnul nu S'a întors din iuțimea mîniei Lui celei mari, de care era aprins împotriva lui Iuda, din pricina tuturor celor ce făcuse Manase ca să-L mînie. Și Domnul a zis: "Voi lepăda și pe Iuda dinaintea Mea, cum am lepădat pe Israel, și voi lepăda cetatea aceasta a Ierusalimului, pe care o alesesem, și casa despre care zisesem: „Acolo va fi Numele
28 Meu.” Celelalte fapte ale lui Iosia, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda? Pe vremea sa, Faraon Neco, împăratul Egiptului, s'a suit împotriva împăratului Asiriei, la rîul Eufratului. 'mpăratul Iosia i-a ieșit
30 înainte; și Faraon l-a omorît la Meghido, cum l-a văzut. Slujitorii lui l-au luat mort într'un car; l-au adus din Meghido la Ierusalim, și l-au îngropat în mormîntul său. Și poporul țării a luat pe Ioahaz, fiul lui Iosia: ei l-au uns, și l-au făcut împărat
31 în locul tatălui său. Ioahaz avea douăzeci și trei de ani cînd s'a făcut împărat, și a domnit trei luni la Ierusalim. Mamă-sa se chema Hamutal, fata lui Ieremia, din Libna. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai cum făcuseră părinții
32 lui. Faraon Neco l-a pus în lanțuri la Ribla, în țara Hamatului, ca să nu mai domnească la Ierusalim; și a pus asupra țării o gloabă de o sută de talanți de argint și de un talant de aur.
34 Și Faraon Neco a pus împărat pe Eliachim, fiul lui Iosia, în locul tatălui său Iosia, și i-a schimbat numele în Ioiachim. A luat pe Ioahaz, care a mers în Egipt și a murit acolo. Ioiachim a dat lui Faraon argintul și aurul; dar a trebuit să pună bir asupra țării ca să scoată argintul acesta, cerut de Faraon; a hotărît partea fiecăruia, și a cerut dela poporul țării argintul și
36 aurul pe care trebuia să-l dea lui Faraon Neco. Ioiachim avea douăzeci și cinci de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit unsprezece ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Zebuda, fata lui
37 Pedaia, din Ruma. El a făcut ce este rău înaintea Domnului,

întocmai cum făcuseră părinții săi.

Pe vremea sa, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a por- **24**
nit cu război. Ioiachim i-a fost supus trei ani; dar s'a răsculat
din nou împotriva lui. Atunci Domnul a trimis împotriva 2
lui Ioiachim cete de Haldei, cete de Sirieni, cete de Moabiți și
cete de Amoniți; le-a trimis împotriva lui Iuda, ca să-l nim-
icească, după cuvîntul pe care-l spusese Domnul prin robii Săi
proorocii. Lucrul acesta s'a întîmplat numai după porunca 3
Domnului, care voia să lepede pe Iuda dinaintea Lui, din pric-
ina tuturor păcatelor săvîrșite de Manase, și din pricina sîn- 4
gelui nevinovat pe care-l vărsase Manase, și de care umpluse
Ierusalimul. De aceea, lucrul acesta Domnul n'a vrut să-l
ierte. Celelalte fapte ale lui Ioiachim, și tot ce a făcut el, 5
nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?
Ioiachim a adormit cu părinții săi. Și, în locul lui, a domnit 6
fiul său Ioiachin. 'mpăratul Egiptului n'a mai ieșit din țara 7
lui, căci împăratul Babilonului luase tot ce era al împărat-
ului Egiptului, dela pîrîul Egiptului pînă la rîul Eufratului.
Ioiachin avea optsprezece ani cînd a ajuns împărat, și a dom- 8
nit trei luni la Ierusalim. Mamă-sa se chema Nehușta, fata
lui Elnatan, din Ierusalim. El a făcut ce este rău înaintea 9
Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său. 'n vremea aceea, 10
slujitorii lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, s'au suit
împotriva Ierusalimului, și cetatea a fost împresurată. Neb- 11
ucadnețar, împăratul Babilonului, a venit înaintea cetății pe
cînd o împresurau slujitorii lui. Atunci Ioiachin, împăratul lui 12
Iuda, s'a dus la împăratul Babilonului, cu mamă-sa, cu sluji-
torii, căpeteniile și dregătorii lui. Și împăratul Babilonului l-a
luat prins, în al optulea an al domniei lui. A luat de acolo 13
toate vistieriile Casei Domnului și vistieriile casei împăratului;
și a sfărîmat toate vasele de aur pe cari le făcuse Solomon, îm-
păratul lui Israel, în Templul Domnului, cum spusese Domnul.
A dus în robie tot Ierusalimul, toate căpeteniile și toți oamenii 14
viteji, în număr de zece mii, cu toți teslarii și ferarii; n'a mai
rămas decît poporul sărac al țării. A strămutat pe Ioiachin 15
la Babilon; și a dus robi din Ierusalim la Babilon pe mama
împăratului, pe nevestele împăratului și pe dregătorii lui, și

16 pe mai marii țării, pe toți războinicii, în număr de șapte mii,
și pe teslari și ferari, în număr de o mie, toți numai oameni
viteji și buni pentru război. 'mpăratul Babilonului i-a luat
17 robi în Babilon. Și împăratul Babilonului a pus împărat, în
locul lui Ioiachin, pe unchiul său Matania, căruia i-a schimbat
18 numele în Zedechia. Zedechia avea douăzeci și unu de ani
când a ajuns împărat, și a domnit unsprezece ani la Ierusalim.
19 Mamă-sa se chema Hamutal, fata lui Ieremia, din Libna. El
a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai cum făcuse
20 Ioiachim. Și lucrul acesta s'a întâmplat din pricina mîniei
Domnului împotriva Ierusalimului și împotriva lui Iuda, pe
cari voia să-i lepede dinaintea Lui. Și Zedechia s'a răsculat
împotriva împăratului Babilonului.

25 'n al nouălea an al domniei lui Zedechia, în a zecea zi a lunii
a zecea, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit cu toată
oștirea lui împotriva Ierusalimului; a tăbărit înaintea lui, și a
2 ridicat întărituri de jur împrejur. Cetatea a fost împresurată
3 pînă la al unsprezecelea an al împăratului Zedechia. 'n ziua a
noua a lunii a patra, era mare foamete în cetate, și nu era pîne
4 pentru poporul țării. Atunci s'a făcut o spărtură în cetate;
și toți oamenii de război au fugit noaptea, pe drumul porții
dintre cele două ziduri de lîngă grădina împăratului, pe cînd
Haldeii înconjurau cetatea. Fugarii au apucat pe drumul care
5 duce în cîmpie. Dar oștirea Haldeilor a urmărit pe împărat, și
l-a ajuns în cîmpiile Ierihonului, și toată oștirea lui s'a risipit
6 dela el. Au prins pe împărat, și l-au suit la împăratul Ba-
7 bilonului la Ribla; și s'a rostit o hotărîre împotriva lui. Fiii
lui Zedechia au fost junghiați în fața lui; apoi lui Zedechia i-au
scos ochii, l-au legat cu lanțuri de aramă, și l-au dus la Babilon.
8 'n ziua a șaptea a lunii a cincea, -era în anul al nouăsprezecelea
al domniei lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, -a venit
Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, slujitorul împăratului Ba-
9 bilonului, și a intrat în Ierusalim. A ars Casa Domnului, casa
împăratului, și toate casele Ierusalimului; a pus foc tuturor
10 caselor cari aveau vreo însemnătate oarecare. Toată oștirea
Haldeilor, care era cu căpetenia străjerilor, a dărîmat zidurile
11 dimprejurul Ierusalimului. Nebuzaradan, căpetenia străjer-

ilor, a luat robi pe ceice mai rămăsese în cetate din popor, pe cei ce fugiseră la împăratul Babilonului, și pe cealaltă mulțime. 'nsă căpetenia străjerilor a lăsat ca vieri și lucrători de pământ 12 cîțiva din cei mai săraci din țară. Haldeii au sfărîmat stîlpii 13 de aramă din Casa Domnului, temeliile, marea de aramă care era în Casa Domnului, și au dus arama în Babilon. Au luat 14 cenușarele, lopetile, mucările, ceștile și toate uneltele de aramă cu cari se făcea slujba. Căpetenia străjerilor a mai luat și 15 tigăile pentru cărbuni și lighenele, tot ce era de aur și tot ce era de argint. Cei doi stîlpi, marea, și temeliile, pe cari le 16 făcuse Solomon pentru Casa Domnului, toate uneltele acestea de aramă aveau o greutate necunoscută. 'nălțimea unui stîlp 17 era de optsprezece coți, și deasupra avea un coperiș de aramă, a cărui înălțime era de trei coți; împrejurul coperișului era o împletitură în chip de rețea și rodii, toate de aramă; tot așa avea și al doilea stîlp cu împletitura în chip de rețea. Căpe- 18 tenia străjerilor a luat pe marele preot Seraia, pe Țefania, al doilea preot, și pe cei trei păzitori ai pragului. Și din cetate 19 a luat un dregător care avea supt porunca lui pe oamenii de război, cinci oameni cari făceau parte din sfetnicii împăratului și cari au fost găsiți în cetate, pe logofătul căpeteniei oștirii, în- sârcinat să scrie la oaste pe poporul țării, și șasezeci de oameni din poporul țării, cari se aflau în cetate. Nebuzaradan, căpe- 20 tenia străjerilor, i-a luat, și i-a dus la împăratul Babilonului la Ribla. 'mpăratul Babilonului i-a lovit și i-a omorît la Ribla, 21 în țara Hamatului. Ghedalia, dregător; uciderea lui. Și Neb- 22 ucadnețar, împăratul Babilonului, a pus pe poporul care mai rămăsese, și pe care-l lăsase în țara lui Iuda, supt porunca lui Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan. Cînd au auzit toate 23 căpeteniile oștilor, ei și oamenii lor, că împăratul Babilonului a pus dregător pe Ghedalia, s'au dus la Ghedalia la Mițpa, și anume: Ismael, fiul lui Netania, Iohanana, fiul lui Careab, Seraia, fiul lui Tanhumet, din Netofa, și Iaazania, fiul lui Maa- catitul, ei și oamenii lor. Ghedalia le-a jurat, lor și oamenilor 24 lor, și le-a zis: "Să nu vă temeți de nimic din partea slujitorilor Haldeilor; rămîneți în țară, slujiți împăratului Babilonului, și veți duce-o bine." Dar în luna a șaptea, Ismael, fiul lui Neta- 25

nia, fiul lui Elişama, din neamul împărătesc, a venit, însoţit de zece oameni, şi au lovit de moarte pe Ghedalia, ca şi pe Iudeii
26 şi Haldeii cari erau cu el la Miţpa. Atunci tot poporul, dela cel mai mic pînă la cel mai mare, şi căpeteniile oştilor, s'au sculat şi au plecat în Egipt, pentru că le era frică de Haldei.
27 'n al treizeci şi şaptelea an al robiei lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, în a douăzeci şi şaptea zi a lunii a douăsprezecea, Evil-Merodac, împăratul Babilonului, în cel dintîi an al domniei lui, a înălţat capul lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, şi l-a
28 scos din temniţă, i-a vorbit cu bunătate, şi a pus scaunul lui de domnie mai pesus de scaunul de domnie al împăraţilor cari
29 erau cu el la Babilon. I-a schimbat hainele de temniţă, şi Ioiachin a mîncat totdeauna la masa lui, în tot timpul vieţii
30 lui. 'mpăratul i-a îngrijit necurmat de hrana de toate zilele, în tot timpul vieţii lui.

I CRONICI

Fdam, Set, Enoș, Chenan, Mahalaleel, Iered, Enoh, 1, 2, 3
Metușelah, Lemec, Noe. Sem, Ham și Iafet. Fiii 4, 5
lui Iafet: Gomer, Magog, Madai, Iavan, Tubal, Meșec
și Tiras. Fiii lui Gomer: Așchenaz, Difat și Togarma. 6
Fiii lui Iavan: Elișa, Tarsisa, Chitim și Rodanim. Fiii lui 7, 8
Ham: Cuș, Mițraim, Put și Canaan.- Fiii lui Cuș: Saba, 9
Havila, Sabta, Raema și Sabteca. -Fiii lui Raema: Seba și
Dedan. Cuș a născut pe Nimrod; el a început să fie puternic 10
pe pământ.- Mițraim a născut pe Ludimi, Ananimi, Lehabimi, 11
Naftuhimi, Patrusimi, Casluhimi, din cari au ieșit Filistenii 12
și Caftorimii. - Canaan a născut pe Sidon, întâiul lui născut, 13
și pe Het, și pe Iebusiți, Amoriți, Ghirgasiți, Heviți, Archiți, 14, 15
Siniți, Arvadiți, Țemariți, Hamatiți. Fiii lui Sem: Elam, 16, 17
Asur, Arpacșad, Lud și Aram; Uț, Hul, Gheter și Meșec.-
Arpacșad a născut pe Șelah; și Șelah a născut pe Eber. Lui 18, 19
Eber i s'au născut doi fii: numele unuia era Peleg, pentru că
pe vremea lui s'a împărțit pământul, iar numele fratelui său
era Ioctan. Ioctan a născut pe Almodad, pe Șelef, pe Hațar- 20
mavet, pe Ierah, pe Hadoram, pe Uzal, pe Dicla, pe Ebal, 21, 22
pe Abimael, pe Seba, pe Ofir, pe Havila și pe Iobab. Toți 23
aceștia au fost fii ai lui Ioctan. Cei zece patriarhi dela Sem la
Avraam. Sem, Arpacșad, Șelah, Eber, Peleg, Rehu, Serug, 24, 25, 26
Nahor, Terah, Avram, adică Avraam. Fiii lui Avraam: Isaac 27, 28
și Ismael. Iată sămînța lor: Nebaiot, întâiul născut al lui Is- 29
mael, Chedar, Adbeel, Mibsam, Mișma, Duma, Masa, Hadad, 30
Tema, Ietur, Nafiș și Chedma. Aceștia sînt fiii lui Ismael. 31
Fiii Cheturei, țitioarea lui Avraam.. Ea a născut pe Zimran, 32
Iocșan, Medan, Madian, Ișbac și Șuah.- Fiii lui Iocșan: Seba
și Dedan.- Fiii lui Madian: Efa, Efer, Enoh, Abida și Eldaa. 33
-Aceștia sînt toți fiii Cheturei. Avraam a născut pe Isaac.- 34
Fiii lui Isaac: Esau și Israel. Fiii lui Esau: Elifaz, Reuel, 35
Ieuș, Iaelam și Core.- Fiii lui Elifaz: Teman, Omar, Țefi, 36

37 Gaetam, Chenaz, Timna, și Amalec.- Fiii lui Reuel: Nahat,
 38 Zerah, Șama și Miza. Fiii lui Seir: Lotan, Șobal, Țibeon,
 39 Ana, Dișon, Ețer, și Dișan.- Fiii lui Lotan: Hori și Homam.
 40 Sora lui Lotan: Timna.- Fiii lui Șobal: Alian, Manahat, Ebal,
 41 Șefi și Onam. -Fiii lui Țibeon: Aia și Ana. - Fiul lui Ana:
 42 Dișon. Fiii lui Dișon: Hamran, Eșban, Itran și Cheran.- Fiii
 lui Ețer: Bilhan, Zaavan și Iaacan. Fiii lui Dișan: Uț și Aran.
 43 Iată împărații cari au domnit în țara Edomului, înainte ca să
 fi domnit un împărat peste copiii lui Israel.- Bela, fiul lui Beor;
 44 numele cetății lui era Dinhaba. - Bela a murit; și în locul lui,
 45 a domnit Iobab, fiul lui Zerah, din Boțra.- Iobab a murit; și,
 46 în locul lui, a domnit Hușam, din țara Temaniților. - Hușam
 a murit; și, în locul lui, a domnit Hadad, fiul lui Bedad. El a
 bătut pe Madian în cîmpia Moabului. Numele cetății lui era
 47 Avit.- Hadad a murit; și, în locul lui, a domnit Samla din
 48 Masreca. - Samla a murit; și, în locul lui, a domnit Saul, din
 49 Rehobot pe Rîu. - Saul a murit; și, în locul lui, a domnit
 50 Baal-Hanan, fiul lui Acbor. - Baal-Hanan a murit; și, în locul
 lui, a domnit Hadad. Numele cetății lui era Pahi; și numele
 nevestei lui era Mehetabeel, fata lui Matred, fata lui Meza-
 51, 52 hab. - Hadad a murit. căpetenia Oholibama, căpetenia Ela,
 53 căpetenia Pinon, căpetenia Chenaz, căpetenia Teman, căpe-
 54 tenia Mibțar, căpetenia Magdiel, căpetenia Iram. Acestea
 sînt căpeteniile Edomului.

2 Iată fiii lui Israel: Ruben, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zab-
 2, 3 ulon, Dan, Iosif, Beniamin, Neftali, Gad și Așer. Fiii lui
 Iuda: Er, Onan, Șela; acești trei i s'au născut din fata lui Șua,
 Cananita. Er, întîiul născut al lui Iuda, era rău înaintea Dom-
 4 nului, care l-a omorît. Tamar, nora lui Iuda, i-a născut pe
 5 Pereț și Zerah. Toți fiii lui Iuda au fost cinci. Fiii lui Pereț:
 6 Hețron și Hamul. Fiii lui Zerah: Zimri, Etan, Heman, Calcol
 7 și Dara. De toți: cinci. -Fiii lui Carmi au fost: Acar, care a
 turburat pe Israel cînd a săvîrșit o fărădelege cu privire la lu-
 8 crurile cari trebuiau nimicite cu desăvîrșire. - Fiul lui Etan:
 9 Azaria. Fiii cari s'au născut lui Hețron au fost Ierahmeel,
 10 Ram și Chelubai (Caleb). Ram a născut pe Aminadab. Am-
 11 inadab a născut pe Nahșon, domnul fiilor lui Iuda. Nahșon a

născut pe Salma. Salma a născut pe Boaz. Boaz a născut pe 12
Obed. Obed a născut pe Isai. Isai a născut pe Eliab, întâiul 13
lui născut, pe Abinadab, al doilea, pe Şimea, al treilea, pe Ne- 14
taneel, al patrulea, pe Radai, al cincilea, pe Oțem, al șaselea, 15
pe David, al șaptelea. Surorile lor erau: Teruia și Abigail. Fiii 16
Teruiei au fost: Abișai, Ioab și Asael, trei. Abigail a născut 17
pe Amasa; tatăl lui Amasa a fost Ieter, Ismaelitul. Caleb, fiul 18
lui Hețron, a avut copii cu nevastă-sa Azuba, și cu Ieriot. Iată 19
fiii pe cari i-a avut cu Azuba: Ieșer, Șobab și Ardon. Azuba a 20
mărit; și Caleb a luat pe Efrat, care i-a născut pe Hur. Hur a 21
născut pe Uri, și Uri a născut pe Bețaleel. - 'n urmă, Hețron 22
a intrat la fiica lui Machir, tatăl lui Galaad, și avea șasezeci de 23
ani când a luat-o; ea i-a născut pe Segub. Segub a născut pe 24
Iair, care a avut douăzeci și trei de cetăți în țara Galaadului. 25
Gheșuriții și Sirienii le-au luat tîrgurile lui Iair cu Chenatul și 26
cetățile cari țineau de el: șasezeci de cetăți. Toți aceștia erau 27
fiii lui Machir, tatăl lui Galaad. După moartea lui Hețron la 28
Caleb-Efrata, Abia, nevasta lui Hețron, i-a născut pe Așhur, 29
tatăl lui Tecoa. Fiii lui Ierahmeel, întâiul născut al lui Hețron, 30
au fost: Ram, întâiul născut, Buna, Oren și Oțem, născuți din 31
Ahia. Ierahmeel a avut o altă nevastă, numită Atara, care 32
a fost mama lui Onam. - Fiii lui Ram, întâiul născut al lui 33
Ierahmeel, au fost: Maaț, Iamin și Echer. - Fiii lui Onam au 34
fost: Șamai și Iada. Fiii lui Șamai: Nadab și Abișur. Numele 35
nevastei lui Abișur era Abihail, și ea i-a născut pe Ahban și 36
Molid. Fiii lui Nadab: Seled și Apaim. Seled a mărit fără 37
fii. Fiul lui Apaim: Ișei. Fiul lui Ișei: Șeșan. Fiul lui Șeșan: 38
Ahlai. Fiii lui Iada, fratele lui Șamai: Ieter și Ionatan. Ieter 39
a mărit fără fii. Fiii lui Ionatan: Pelet și Zaza, -Aceștia sînt 40
fiii lui Ierahmeel. - Șeșan n'a avut fii, dar a avut fete. Șeșan 41
avea un rob Egiptean numit Iarha. Și Șeșan a dat pe fică-sa
de nevastă robului său Iarha; ea i-a născut pe Atai. Atai a
născut pe Natan; Natan a născut pe Zabad; Zabad a născut
pe Eflal; Eflal a născut pe Obed; Obed a născut pe Iehu;
Iehu a născut pe Azaria; Azaria a născut pe Haleț; Haleț a
născut pe Elasa. Elasa a născut pe Sismai; Sismai a născut
pe Șalum; Șalum a născut pe Iecamia; Iecamia a născut

42 pe Elişama. Fiii lui Caleb, fratele lui Ierahmeel: Meşa, în-
 43 tâiul său născut, care a fost tatăl lui Zif, și fiii lui Mareşa,
 44 tatăl lui Hebron. Fiii lui Hebron: Core, Tapuah, Rechem și
 45 Şema. Şema a născut pe Raham, tatăl lui Iorcheam. Rechem
 46 a născut pe Şamai. Fiul lui Şamai: Maon; și Maon, tatăl
 47 lui Bet-Ţur. Efa, țiitoarea lui Caleb, a născut pe Haran,
 48 Moţa și Gazez. Haran a născut pe Gazez. Fiii lui Iahdai:
 49 Reghem, Iotam, Gheşan, Pelet, Efa și Şaaf. Maaca, țiitoarea
 50 lui Caleb, a născut pe Şeber și Tirhana. Ea a mai născut
 51 pe Şaaf, tatăl lui Madmana, și pe Şeva, tatăl lui Machbena și
 52 tatăl lui Ghibea. Fata lui Caleb era Acsa. Aceştia au fost fiii
 53 lui Caleb: Şobal, fiul lui Hur, întâiul născut al Efratei, și tatăl
 54 lui Chiriat-Iearim; Salma, tatăl lui Betleem; Haref, tatăl lui
 55 Bet-Gader. Fiii lui Şobal, tatăl lui Chiriat-Iearim, au fost:
 Haroe, Haţi-Hamenuhot. Familiile lui Chiriat-Iearim au fost:
 Ietriţii, Putiţii, Şumatii și Mişraii; din aceste familii au
 ieşit Ţoreatii și Eştaliţii. Fiii lui Salma: Betleem și Neto-
 fatiţii, Atrot-Bet-Ioab, Haţi-Hamanahti, Ţoreii; și familiile
 cărturarilor cari locuiau la Iaebet, Tireatii, Şimeatii și Su-
 catiţii. Aceştia sînt Cheniţii, ieşiți din Hamat, tatăl casei lui
 Recab.

3 Iată fiii lui David, cari i s'au născut la Hebron: 'ntâiul
 născut, Amnon, cu Ahinoam din Izreel; al doilea, Daniel, cu
 2 Abigail din Carmel; al treilea: Absalom, fiul Maachei, fata
 lui Talmai, împăratul Gheşurului; al patrulea: Adonia, fiul
 3 Haghitei, al cincilea Şefatia, cu Abital; al şaselea, Iream cu
 4 nevastă-sa Eglă. Aceşti şase i s'au născut la Hebron. El a
 domnit acolo şapte ani și şase luni, iar la Ierusalim a domnit
 5 treizeci și trei de ani. Iată cei ce i s'au născut la Ierusalim:
 Şimea, Şobab, Natan și Solomon, patru, cu Bat-Şua, fata lui
 6, 7, 8 Amiel; Ibhar, Elişama, Elifelet, Noga, Nefeg, Iafia, Elişama,
 9 Eliada și Elifelet, nouă. Aceştia sînt toți fiii lui David, afară
 10 de fiii țiitoarelor. Și Tamar era sora lor. Fiul lui Solomon:
 11 Roboam. Abia, fiul său; Asa, fiul său; Iosafat, fiul său; Io-
 12 ram, fiul său; Ahazia, fiul său; Ioas, fiul său; Amaţia, fiul său;
 13 Azaria, fiul său; Iotam, fiul său; Ahaz, fiul său; Ezechia, fiul
 14, 15 său; Manase, fiul său; Amon, fiul său; Iosia, fiul său. Fiii lui

Iosia: întâiul născut, Iohanen: al doilea, Ioiachim; al treilea, Zedechia; al patrulea, Şalum. Fiii lui Ioiachim: Ieconia, fiul 16
său; Zedechia, fiul său. Fiii lui Ieconia: Asir, al cărui fiu a 17
fost Şealtiel; Malchiram, Pedaia, Şenaţar, Iecamia, Hoşama şi 18
Nedabia. Fiii lui Pedaia: Zorobabel şi Şimei. Fiii lui Zoroba- 19
bel: Meşulam şi Hanania; Şelomit, sora lor; şi Haşuba, Ohel, 20
Berechia, Hasadia, Iuşab-Hesed, cincii. Fiii lui Hanania: Pela- 21
tia şi Isaia; fiii lui Refaia, fiii lui Arnan, fiii lui Obadia, fiii lui
Şecania. Fiul lui Şecania: Şemaia. Fiii lui Şemaia: Hatuş, 22
Igheal, Bariah, Nearia şi Şafat, şase. Fiii lui Nearia: Elioenai, 23
Ezechia şi Azricam, trei. Fiii lui Elioenai: Hodavia, Eliaşib, 24
Pelaia, Acub, Iohanen, Delaia şi Anani, şapte.

Fiii lui Iuda: Peret, Heţron, Carmi, Hur şi Şobal. Reaia, 4, 2
fiul lui Şobal, a născut pe Iahat; Iahat a născut pe Ahumai
şi Lahad. Acestea sînt familiile Țoreatiţilor. Iată scoborîtorii 3
tatălui lui Etam: Izreel, Işma şi Idbaş; numele sorei lor era
Haţelponi. Penuel era tatăl lui Ghedor, şi Ezer tatăl lui 4
Huşa. Aceştia sînt fiii lui Hur, întâiul născut al Efratei, tatăl
lui Betleem. Aşhur, tatăl lui Tecoa, a avut două neveste, 5
Helea şi Naara. Naara i-a născut pe Ahuzam, pe Hefer, pe
Temeni şi pe Ahaştari: aceştia sînt fiii Naarei. Fiii Heleei: 7
Țeret, Țohar şi Etnan. Coţ a născut pe Anub şi Haţobeba, şi
familiile lui Aharhel, fiul lui Harum. Iaebeţ era mai cu vază 9
decît fraţii săi; mamă-sa i-a pus numele Iaebeţ (Trist), zicînd:
“Pentru că l-am născut cu durere.” Iaebeţ a chemat pe Dum- 10
nezeul lui Israel, şi a zis: “Dacă mă vei binecuvînta şi-mi vei
întinde hotarele, dacă mîna Ta va fi cu mine, şi dacă mă vei
feri de nenorocire, așa încît să nu fiu în suferinţă!...” Şi Dum-
nezeu i-a dat ce ceruse. Chelub, fratele lui Şuha, a născut pe 11
Mechir, care a fost tatăl lui Eşton. Eşton a născut casa lui
Rafa, Paseah şi Techina, tatăl cetăţii lui Nahaş. Aceştia sînt 12
bărbaţii dela Rea. Fiii lui Chenaz: Otniel şi Seraia. Fiul lui
Otniel: Hatat. Meonotai a născut pe Ofra. Seraia a născut pe 14
Ioab, tatăl văii lucrătorilor; căci erau lucrători. Fiii lui Caleb,
fiul lui Iefune: Iru, Ela şi Naam, şi fiii lui Ela, şi Chenaz. Fiii 16
lui Iehaleleel: Zif, Zifa, Tiria şi Asareel. Fiii lui Ezra: Ieter,
Mered, Efer şi Ialon. Nevasta lui Mered a născut pe Miriam, 17

18 pe Şamai, şi pe Işbah, tatăl lui Eştemoa. Nevastă-sa, Iudeica,
a născut pe Iered, tatăl lui Ghedor, pe Eber, tatăl lui Soco,
şi pe Iecutiel, tatăl lui Zanoah. Aceştia sînt fiii Bitiei, fata lui
19 Faraon, pe care a luat-o Mered de nevastă. Fiii nevestei lui
Hodia, sora lui Naham; tatăl lui Chehila, Garmitul şi Eşte-
20 moa, Maacatitul. Fiii lui Simon: Amnon, Rina, Ben-Hanan
21 şi Tilon. Fiii lui Işei: Zohet şi Ben-Zohet. Fiii lui Şela, fiul lui
Iuda: Er, tatăl lui Leca, Laeda, tatăl lui Mareşa, şi familiile
22 casei unde se lucrează pînza, din casa lui Aşbea, şi Iochim,
şi oamenii lui Cozeba, şi Ioas şi Saraf, cari au stăpînit asupra
23 Moabului şi Iaşubi-Lehem. Aceste lucruri sînt vechi. Ei erau
olari şi locuiau în livezi şi în lunci; locuiau acolo lîngă îm-
24 părat şi lucrau pentru el. Fiii lui Simeon: Nemuel, Iamin,
25 Iarib, Zerah, Saul. Fiul lui Saul: Şalum, Mibsam, fiul său;
26 Mişma, fiul său. Fiii lui Mişma: Hamuel, fiul său. Zacur,
27 fiul său; Şimei, fiul său. Şimei a avut şasesprezece fii şi şase
fiice. Fraţii săi n'au avut mulţi fii. Şi toate familiile lor nu s'au
28 înmulţit atît cît fiii lui Iuda. Ei locuiau la Beer-Şeba, la Mo-
29, 30 lada, la Haţar-Şual, la Bilha, la Eţem, la Tolad, La Betuel,
31 la Horma, la Țiclag, la Bet-Marcabot, la Haţar-Susim, la Bet-
Birei şi la Şaaraim. Acestea au fost cetăţile lor pînă la domnia
32 lui David, şi satele lor. Ei mai aveau şi Etam, Ain, Rimon,
33 Tochen şi Aşan, cinci cetăţi; şi toate satele din împrejurimile
acestor cetăţi, pînă la Baal. Iată locuinţele lor şi spiţa neamu-
34, 35 lui lor. Meşobab; Iamlec; Ioşa, fiul lui Amaţia; Ioel; Iehu,
36 fiul lui Ioşibia, fiul lui Seraia, fiul lui Asiel; Elioenai; Iacoboa;
37 Ieşohaia; Asaia; Adiel; Iesimiel; Benaia; Ziza, fiul lui Şifei, fiul
38 lui Alon, fiul lui Iedaia, fiul lui Şimri, fiul lui Şemaia. Aceş-
tia, numiţi pe nume, erau domni în familiile lor, şi casele lor
39 părinteşti au crescut mult. Ei s'au dus înspre Ghedor pînă la
40 răsăritul văii, să caute păşune pentru turmele lor. Au găsit
păşune grase şi bune, şi o ţară întinsă, liniştită şi pacinică,
41 fiindcă ceice o locuiau mai înainte se pogorau din Ham. Oa-
menii aceştia, scrişi pe nume, au venit pe vremea lui Ezechia,
împăratul lui Iuda; au sfărîmat corturile lor şi pe Maoniţi, cari
se aflau acolo, i-au nimicit cu desăvîrşire pînă în ziua de azi, şi
s'au aşezat în locul lor, căci acolo erau păşune pentru turmele

lor. Și dintre fiii lui Simeon s'au dus la muntele Seir, în număr 42
de cinci sute de oameni. Aveau în frunte pe Pelatia, Nearia,
Refaia și Uziel, fiii lui Ișei. Au bătut rămășița de Amaleciți 43
care scăpase cu viață și s'au așezat acolo pînă în ziua de azi.

Fiii lui Ruben, întîiul născut al lui Israel. -Căci el era întîiul 5
născut, dar, pentru că a spurcat patul tatălui său, dreptul lui
de întîi născut a fost dat fiilor lui Iosif, fiul lui Israel; totuș Iosif
n'a fost scris în spițele de neam ca întîi născut. Iuda a fost în 2
adevăr puternic printre frații săi, și din el a ieșit un domnitor;
dar dreptul de întîi născut este al lui Iosif. Fiii lui Ruben, 3
întîiul născut al lui Israel: Enoh, Palu, Hețron și Carmi. Fiii 4
lui Ioel: Șemaia, fiul său; Gog, fiul său; Șimei, fiul său; Mica, 5
fiul său; Reaia, fiul său; Baal, fiul său; Beera, fiul său, pe care 6
l-a luat rob Tilgat-Pilneser, împăratul Asiriei; el era domnul
Rubeniților. - Frații lui Beera, după familiile lor, așa cum sînt 7
înscriși în spițele neamului după neamurile lor: cel dintîi, Ieiel;
Zaharia; Bela, fiul lui Azaz, fiul lui Șema, fiul lui Ioel. Bela 8
locuia la Aroer, și pînă la Nebo și la Baal-Meon; la răsărit, 9
locuia pînă la intrarea pustiei, dela rîul Eufrat, căci turmele
lor erau în mare număr în țara Galaadului. Pe vremea lui 10
Saul, au făcut război cu Hagareniții, cari au căzut în mîinile
lor, și au locuit în corturile lor, pe toată partea de răsărit a
Galaadului. Fiii lui Gad locuiau în fața lor, în țara Basanu- 11
lui, pînă la Salca. Ioel, cel dintîi, Șafam, al doilea, Iaenai, și 12
Șafat, în Basan. Frații lor, după casele părinților lor: Micael, 13
Meșulam, Șeba, Iorai, Iaecan, Zia și Eber, șapte. Iată fiii lui 14
Abihail, fiul lui Huri, fiul lui Iaroah, fiul lui Galaad, fiul lui
Micael, fiul lui Ieșișai, fiul lui Iahdo, fiul lui Buz; Ahi, fiul lui 15
Abdiel, fiul lui Guni, era căpetenia caselor părinților lor. Ei 16
locuiau în Galaad, în Basan, și în cetățile lor, și în toate împre-
jurimile Saronului pînă la marginile lor. Toți au fost scriși în 17
spițele de neamuri, pe vremea lui Iotam, împăratul lui Iuda, și
pe vremea lui Ieroboam, împăratul lui Israel. Fiii lui Ruben, 18
Gadiții și jumătate din seminția lui Manase, aveau oameni
viteji, cari purtau scut și sabie, trăgeau cu arcul, și erau de-
prinși cu războiul, în număr de patruzeci și patru de mii șapte
sute șase zeci în stare să meargă la oaste. Au făcut război 19

20 cu Hagareniții, cu Ietur, cu Nafiș și cu Nodab. Au primit
ajutor împotriva lor, și Hagareniții și toți ceice erau cu ei au
fost dați în mîinile lor. Căci, în timpul luptei, strigaseră către
Dumnezeu, care i-a ascultat, pentrucă se încrezuseră în El.
21 Și le-au luat turmele, cincizeci de mii de cămile, două sute cin-
cizeci de mii de oi, două mii de măgari, și o sută de mii de inși;
22 căci au fost mulți morți, pentrucă lupta venea dela Dumnezeu.
Și s'au așezat în locul lor pînă în vremea cînd au fost luați în
23 robie. Fiii jumătății seminției lui Manase locuiau în țară, dela
Basan pînă la Baal-Hermon și Senir, și pe muntele Hermon;
24 erau mulți la număr. Iată căpeteniile caselor părinților lor:
Efer, Ișei, Eliel, Azriel, Ieremia, Hodavia și Iahdiel, oameni
25 viteji, oameni vestiți, căpeteniile caselor părinților lor. Dar
au păcătuit împotriva Dumnezeului părinților lor, și au curvit
după dumnezeii popoarelor țării, pe cari Dumnezeu le nimicise
26 dinaintea lor. Dumnezeu lui Israel a ațîțat duhul lui Pul, împăratul
Asiriei, și duhul lui Tilgat-Pilneser, împăratul Asiriei;
și Tilgat-Pilneser a luat robi pe Rubeniți, Gadiți și jumătate
din seminția lui Manase și i-a dus la Halah, la Habor, la Hara
și la rîul Gozan, unde au rămas pînă în ziua de azi.

6, 2 Fiii lui Levi: Gherșom, Chehat și Merari. Fiii lui Chehat:
3 Amram, Ițehar, Hebron și Uziel. Fiii lui Amram: Aaron și
Moise, și Maria. Fiii lui Aaron: Nadab, Abihu, Eleazar și Ita-
4 mar. Eleazar a născut pe Fineas; Fineas a născut pe Abișua:
5, 6 Abișua a născut pe Buchi; Buchi a născut pe Uzi; Uzi a născut
7 pe Zerahia; Zerahia a născut pe Meraiot; Meraiot a născut
8 pe Amaria; Amaria a născut pe Ahitub; Ahitub a născut
9 pe Țadoc; Țadoc a născut pe Ahimaat; Ahimaat a născut
10 pe Azaria; Azaria a născut pe Iohanana; Iohanana a născut pe
Azaria, care a fost preot în casa pe care a zidit-o Solomon la
11 Ierusalim; Azaria a născut pe Amaria; Amaria a născut pe
12 Ahitub; Ahitub a născut pe Țadoc; Țadoc a născut pe Șalum;
13, 14 Șalum a născut pe Hilchia, Hilchia a născut pe Azaria; Azaria
15 a născut pe Seraia. Seraia a născut pe Iehoțadac. Iehoțadac
a plecat și el cînd a dus Domnul în robie pe Iuda și Ierusal-
16 imul prin Nebucadnețar. Fiii lui Levi: Gherșom, Chehat și
17 Merari.- Iată numele filor lui Gherșom: Libni și Șimei. -

Fiii lui Chehat: Amram, Ițehar, Hebron și Uziel. Fiii lui 18, 19
Merari: Mahli și Muși. - Acestea sînt familiile lui Levi, după
părinții lor. Din Gherșom: Libni, fiul său; Iahat, fiul său; 20
Zima, fiul său; Ioah, fiul său; Ido, fiul său; Zerah, fiul său; 21
Ieatrai, fiul său. - Fiii lui Chehat: Aminadab, fiul său; Core, 22
fiul său; Asir, fiul său; Elcana, fiul său; Ebiasaf, fiul său; Asir, 23
fiul său; Tahat, fiul său; Uriel, fiul său; Ozia, fiul său; Saul, 24
fiul său. Fiii lui Elcana: Amasai și Ahimot; Elcana, fiul 25, 26
său; Elcana-Țofai, fiul său; Nahat, fiul său; Eliab, fiul său; 27
Ieroham, fiul său; Elcana, fiul său; și fiii lui Samuel, întîiul 28
născut: Vașni și Abia. - Fiii lui Merari: Mahli; Libni, fiul 29
său; Șimei, fiul său; Uza, fiul său; Șimea, fiul său; Haghia, 30
fiul său; Asaia, fiul său. Iată aceia pe cari i-a pus David 31
pentru cîrmuirea cîntării în Casa Domnului, de cînd a avut
chivotul un loc de odihnă: ei împlineau slujba de cîntăreți 32
înaintea locașului cortului întîlnirii, pînă cînd a zidit Solomon
Casa Domnului la Ierusalim, și își făceau slujba după rînduiala
care le era poruncită. Iată cei ce slujeau cu fiii lor. Dintre fiii 33
Chehatiților: Heman, cîntărețul, fiul lui Ioel, fiul lui Samuel,
fiul lui Elcana, fiul lui Ieroham, fiul lui Eliel, fiul lui Toah, fiul 34, 35
lui Țuf, fiul lui Elcana, fiul lui Mahat, fiul lui Amasai, fiul lui 36
Elcana, fiul lui Ioel, fiul lui Azaria, fiul lui Țefania, fiul lui 37
Tahat, fiul lui Asir, fiul lui Ebiasaf, fiul lui Core, fiul lui Ițeh- 38
har, fiul lui Chehat, fiul lui Levi, fiul lui Israel. - Fratele său 39
Asaf, care stătea la dreapta sa, Asaf, fiul lui Berechia, fiul lui
Șimea, fiul lui Micael, fiul lui Baaseia, fiul lui Malchia, fiul 40, 41
lui Etni, fiul lui Zerah, fiul lui Adaia, fiul lui Etan, fiul lui 42
Zima, fiul lui Șimei, fiul lui Iahat, fiul lui Gherșom, fiul lui 43
Levi. - Fiii lui Merari, frații lor, la stînga; Etan, fiul lui Chiși, 44
fiul lui Abdi, fiul lui Maluc, fiul lui Hașabia, fiul lui Amația, 45
fiul lui Hilchia, fiul lui Amți, fiul lui Bani, fiul lui Șemer, fiul 46, 47
lui Mahli, fiul lui Muși, fiul lui Merari, fiul lui Levi. Frații 48
lor, Leviții, erau însărcinați cu toată slujba locașului Casei lui
Dumnezeu. Aaron și fiii săi aduceau jertfe pe altarul arderilor 49
de tot și tămîie pe altarul tămîiei, împlineau toate slujbele în
Locul prea sfînt, și făceau ispășire pentru Israel, potrivit cu tot
ce poruncise Moise, robul lui Dumnezeu. Iată fiii lui Aaron: 50

51 Eleazar, fiul său; Fineas, fiul său; Abişua, fiul său; Buchi, fiul
52 său; Uzi, fiul său; Zerahia, fiul său; Meraiot, fiul său; Amaria,
53 fiul său; Ahitub, fiul său; Țadoc, fiul său; Ahimaat, fiul său.
54 Iată locuințele lor, după satele lor, în hotarele cari le-au fost
însemnate. Fiilor lui Aaron din familia Chehatiților, ieșiți cei
55 dintii la sort, li s'a dat Hebronul în țara lui Iuda, și locurile
56 lui de pășunat; dar câmpia cetății și satele ei au fost date lui
57 Caleb, fiul lui Iefune. Fiilor lui Aaron li s'a dat cetatea de
scăpare Hebron, Libna, și locurile ei de pășunat, Iatir, Ește-
58 moa cu locurile ei de pășunat, Hilen cu locurile lui de pășu-
59 nat, Debir cu locurile lui de pășunat, Așan cu locurile lui de
60 pășunat, Bet-Şemeș cu locurile lui de pășunat; și din sem-
inția lui Benjamin: Gheba cu locurile lui de pășunat, Aletet
cu locurile lui de pășunat, Anatot cu locurile lui de pășunat.
Toate cetățile lor erau treisprezece cetăți, după familiile lor.
61 Celorlalți fii ai lui Chehat li s'au dat prin sorti zece cetăți din
familiile seminției lui Efraim, din seminția lui Dan, și din jumă-
62 tatea seminției lui Manase. Fiii lui Gherșom, după familiile
lor, au căpătat treisprezece cetăți din seminția lui Isahar, din
seminția lui Așer, din seminția lui Neftali și din seminția lui
63 Manase în Basan. Fiii lui Merari, după familiile lor, au căpă-
tat prin sorti douăsprezece cetăți din seminția lui Ruben, din
64 seminția lui Gad și din seminția lui Zabulon. Copiii lui Israel
65 au dat astfel Leviților cetățile și locurile lor de pășunat. Au
dat prin sorti, din seminția fiilor lui Iuda, din seminția fiilor
lui Simeon și din seminția fiilor lui Benjamin, aceste cetăți, pe
66 cari le-au numit pe nume. Cît pentru celelalte familii ale fi-
ilor lui Chehat, cetățile ținutului lor au fost luate din seminția
67 lui Efraim. Le-au dat cetatea de scăpare Sihem cu locurile
lui de pășunat, în muntele lui Efraim, Ghezer cu locurile lui
68 de pășunat, Iocmeam cu locurile lui de pășunat, Bet-Horon
69 cu locurile lui de pășunat, Aialon cu locurile lui de pășunat,
70 și Gat-Rimon cu locurile lui de pășunat; și din jumătatea
seminției lui Manase, au dat: Aner cu locurile lui de pășunat,
și Bileam cu locurile lui de pășunat, pentru familia celorlalți
71 fii ai lui Chehat. Fiilor lui Gherșom le-au dat: din familia
jumătății seminției lui Manase, Golan în Basan cu locurile lui

de pășunat, și Aștarot cu locurile lui de pășunat; din sem- 72
 inția lui Isahar: Chedeș cu locurile lui de pășunat, Dobrat cu
 locurile lui de pășunat, Ramot cu locurile lui de pășunat, și 73
 Anem cu locurile lui de pășunat; din seminția lui Așer, Mașal 74
 cu locurile lui de pășunat, Abdon cu locurile lui de pășunat,
 Hucoc cu locurile lui de pășunat și Rehob cu locurile lui de 75
 pășunat; și din seminția lui Neftali: Chedeș din Galilea cu 76
 locurile lui de pășunat, Hamon cu locurile lui de pășunat, și
 Chiriataim cu locurile lui de pășunat. Celorlalti Leviți, fiilor 77
 lui Merari, le-au dat, din seminția lui Zabulon: Rimono cu
 locurile lui de pășunat, și Taborul cu locurile lui de pășunat,
 iar de cealaltă parte a Iordanului, în fața Ierihonului, la răsărit 78
 de Iordan: din seminția lui Ruben, Bețer, în pustie, cu locurile
 lui de pășunat, Iahta cu locurile lui de pășunat, Chedemot cu 79
 locurile lui de pășunat, și Mefaat cu locurile lui de pășunat;
 și din seminția lui Gad, Ramot din Galaad cu locurile lui de 80
 pășunat, Mahanaim cu locurile lui de pășunat, Hesbonul cu 81
 locurile lui de pășunat, și Iaezer cu locurile lui de pășunat.

Fiii lui Isahar: Tola, Pua, Iașub și Șimron, patru. Fiii lui 7, 2
 Tola: Uzi, Refaia, Ieriel, Iahmai, Ibsam și Samuel, căpeteniile
 caselor părinților lor, anume ai lui Tola, oameni viteji în nea-
 mul lor; pe vremea lui David numărul lor era de douăzeci și
 două de mii șase sute. Fiul lui Uzi: Izrahia. Fiii lui Izrahia: 3
 Micael, Obadia, Ioel, Ișia, de toți cinci căpetenii; aveau cu ei, 4
 după neamurile lor, după casele părinților lor, treizeci și șase
 de mii de oameni, ostași înarmați pentru război, căci aveau
 multe neveste și fii. Frații lor, după toate familiile lui Isa- 5
 har, oameni viteji erau de toți optzeci și șapte de mii, scriși în
 spițele de neam. Fiii lui Beniamin: Bela, Becher și Iediael, 6
 trei. Fiii lui Bela: Ețbon, Uzi, Uziel, Ierimot, și Iri, cinci 7
 căpetenii ai caselor părinților lor, oamenii viteji, și scriși în
 spițele de neam în număr de douăzeci și două de mii treizeci și
 patru. - Fiii lui Becher: Zemira, Ioaş, Eliezer, Elioenai, Omri, 8
 Ieremot, Abia, Anatot și Alamet; toți aceștia erau fii ai lui
 Becher, și scriși în spițele de neam, după neamurile lor, drept 9
 căpetenii ale caselor părinților lor, oameni viteji, în număr de
 douăzeci de mii două sute. - Fiul lui Iediael: Bilhan. Fiii 10

lui Bilhan: Ieuș, Benjamin, Ehud, Chenaana, Zetan, Tarsis
11 și Ahișahar; toți aceștia erau fii ai lui Iediael, căpetenii ale
caselor părinților lor, oameni viteji, în număr de șaptesprezece
mii două sute, în stare să poarte armele și să meargă la răs-
12, 13 boi. Șupim și Hupim, fiii lui Ir; Hușim, fiul lui Aher. Fiii
14 lui Neftali: Iahtiel, Guni, Iețer și Șalum, fiii Bilhei. Fiii lui
Manase: Asriel, pe care l-a născut țiitoarea sa siriacă; ea a
15 născut pe Machir, tatăl lui Galaad. Machir a luat de nev-
astă pe sora lui Hupim și Șupim. Numele sorei lui era Maaca.
Numele celui de al doilea fiu era Țelofhad; și Țelofhad a avut
16 fete. Maaca, nevasta lui Machir, a născut un fiu, și i-a pus
numele Pereș; numele fratelui său era Șereș, și fiii săi erau
17 Ulam și Rechem. Fiul lui Ulam: Bedan. Aceștia sînt fiii lui
18 Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase. Soru-sa Homalechet
19 a născut pe Ișhod, pe Abiezer și pe Mahla. Fiii lui Șemida
20 erau: Ahian, Sihem, Lichi și Aniam. Fiii lui Efraim: Șutelah;
Bered, fiul său; Tahat, fiul său; Eleada, fiul său; Tahat, fiul
21 său: Zabad, fiul său; Șutelah, fiul său; Ezer și Elead. Oamenii
din Gat, născuți în țară, i-au omorît, pentru că se pogorîseră
22 să le ia turmele. Efraim, tatăl lor, s'a jălit multă vreme, și
23 frații săi au venit să-l mîngîie. Apoi a intrat la nevastă-sa,
și ea a zămislit și a născut un fiu; el i-a pus numele Beria ('n
24 nenorocire), pentru că nenorocirea era în casă. A avut ca fiică
pe Șeera care a zidit Bet-Horonul de jos și Bet-Horonul de sus
25 și pe Uzen-Șeera. Refah, fiul său, și Reșef; Telah, fiul său;
26 Tahan, fiul său. Laedan, fiul său; Amihud, fiul său; Elișama,
27, 28 fiul său; Nun, fiul său; Iosua, fiul său. Ei aveau în stăpînire
și ca locuință Betelul cu satele lui; la răsărit: Naaran; la apus:
Ghezer cu satele lui, Sihemul cu satele lui, pînă la Gaza cu
29 satele ei. Fiii lui Manase stăpîneau Bet-Șeanul cu satele lui,
Taanacul cu satele lui, Meghidoul cu satele lui, Dorul cu satele
30 lui. 'n aceste cetăți au locuit fiii lui Iosif, fiul lui Israel. Fiii
31 lui Așer: Imna, Ișva, Ișvi, și Beria; și Serah, sora lor. Fiii lui
32 Beria: Eber și Malchiel. Malchiel a fost tatăl lui Birzavit. Și
Eber a născut pe Iaflet, pe Șomer și pe Hotam, și pe sora lor
33 Șua. - Fiii lui Iaflet: Pasac, Bimhal, și Așvat. Aceștia sînt fiii
34, 35 lui Iaflet. - Fiii lui Șamer: Ahi, Rohega, Huba și Aram. - Fiii

lui Helem, fratele său: Țofah, Imna, Șeleș și Amal. Fiii lui 36
 Țofah: Suah, Harnefer, Șual, Beri, Imra, Bețer, Hod, Șama, 37
 Șilșa, Itran și Beera. Fiii lui Ieter: Iefune, Pispa și Ara. - 38
 Fiii lui Ula: Arah, Haniel și Riția. - Toți aceștia erau fiii lui 39, 40
 Așer, căpeteniile caselor părinților lor, oameni aleși și viteji,
 căpeteniile domnilor, scriși în număr de douăzeci și șase de mii
 de oameni, în stare să poarte armele și să meargă la război.

Beniamin a născut pe Bela, întâiul lui născut, pe Așbel, al 8
 doilea, Ahrah, al treilea, Noha, al patrulea, și Rafa, al cin- 2
 cilea. Fiii lui Bela au fost: Adar, Ghera, Abihud, Abișua, 3, 4
 Naaman, Ahoah, Ghera. Șefufan și Huram. Iată fiii lui 5, 6
 Ehud, cari erau capi de familie între locuitorii din Gheba, și
 cari i-au strămutat la Manahat: Naaman, Ahia și Ghera. 7
 Ghera, care i-a strămutat, a născut pe Uza și pe Ahihud. Șa- 8
 haraim a avut copii în țara Moabului, după ce a îndepărtat
 pe nevestele sale: Hușim și Baara. Cu nevastă-sa Hodeș a 9
 avut pe: Iobab, Țibia, Meșa, Malcam, Ieuț, Șochia și Mirma. 10
 Aceștia sînt fiii săi, capii de familie. Cu Hușim a avut pe: 11
 Abitub și Elpaal. Fiii lui Elpaal: Eber, Mișeam, și Șemer, 12
 care a zidit Ono, Lod și satele lui. Beria și Șema, cari erau 13
 capi de familie între locuitorii Aialonului, au pus pe fugă pe
 locuitorii din Gat. Ahio, Șașac, Ieremot, Zebadia, Arad, 14, 15
 Eder, Micael, Ișfa și Ioha erau fiii lui Beria. - Zebadia, 16, 17
 Meșulam, Hizchi, Eber, Ișmerai, Izlia și Iobab erau fiii lui 18
 Elpaal. - Iachim, Zicri, Zabdi, Elienai, Țiltai, Eliel, Adaia, 19, 20, 21
 Beraia și Șimrat erau fiii lui Șimei. Ișpan, Eber, Eliel, Ab- 22, 23
 don, Zicri, Hanan, Hanania, Elam, Antotia, Ifdeia și Penuel 24, 25
 erau fiii lui Șașac. - Șamșerai, Șeharia, Atalia, Iaaresa, Elia 26, 27
 și Zicri erau fiii lui Ieroham. - Aceștia sînt capi de familie, 28
 capi după neamurile lor. Ei locuiau la Ierusalim. Tatăl lui 29
 Gabaon locuia la Gabaon, și numele nevestei lui era Maaca.
 Abdon era fiul său întâi născut, apoi Țur, Chis, Baal, Nadab, 30
 Ghedor, Ahio, și Zecher. Miclot a născut pe Șimea. Și ei 31, 32
 locuiau tot la Ierusalim lângă frații lor, împreună cu frații lor.
 - Ner a născut pe Chis; Chis a născut pe Saul; Saul a născut 33
 pe Ionatan, pe Malchi-Șua, pe Abinadab și pe Eșbaal. Fiul 34
 lui Ionatan: Merib-Baal. Merib-Baal a născut pe Mica. Fiii 35

36 lui Mica: Piton, Melec, Taerea și Ahaz. Ahaz a născut pe
Iehoada; Iehoada a născut pe Alemet, Azmavet și Zimri; Zimri
37 a născut pe Moța; Moța a născut pe Binea. Fiul acestuia a
fost Rafa; Eleasa a fost fiul acestuia; Ațel a fost fiul acestuia;
38 Ațel a avut șase fii, ale căror nume iată-le: Azricam, Bocru, Is-
mael, Șearia, Obadia și Hanan. Toți aceștia erau fiii lui Ațel. -
39 Fiii fratelui său Eșec: Ulam, întâiul lui născut, Ieus, al doilea,
40 și Elifelet, al treilea. Fiii lui Ulam au fost oameni viteji, cari
trăgeau cu arcul și au avut mulți fii și nepoți, o sută cincizeci.
Toți aceștia sînt fiii lui Benjamin.

9 Tot Israelul este scris în spițele de neam și trecut în cartea
împăraților lui Israel. Și Iuda a fost luat rob în Babilon, din
2 pricina fărădelegilor lui. Cei dintii locuitori cari au locuit
în moșiile lor, în cetățile lor, erau Israelii, preoții, Leviții și
3 Netiniții. La Ierusalim locuiau fii de ai lui Iuda, fii de ai
4 lui Benjamin, și fii de ai lui Efraim și Manase. - Fii de ai lui
Pereț, fiul lui Iuda: Utai, fiul lui Amihud, fiul lui Omri, fiul lui
5 Imri, fiul lui Bani. Dintre Șiloniți: Asaia, întâiul născut, și fiii
6 săi. Fii de ai lui Zerah: Ieuel, și frații săi, șase sute nouăzeci.
7 - Fii de ai lui Benjamin: Salu, fiul lui Meșulam, fiul lui Ho-
8 davia, fiul lui Asenua; Ibneia, fiul lui Ieroham; Ela, fiul lui
Uzi, fiul lui Micri; Meșulam, fiul lui Șefatia, fiul lui Reuel, fiul
9 lui Ibnia; și frații lor, după neamurile lor, nouă sute cincizeci
și șase. Toți oamenii aceștia erau capi de familie în casele
10, 11 părinților lor. Din preoți: Iedaeia; Iehoiarib; Iachin; Azaria,
fiul lui Hilchia, fiul lui Meșulam, fiul lui Țadoc, fiul lui Meraiot,
12 fiul lui Ahitub, mai marele Casei lui Dumnezeu; Adaia, fiul
lui Ieroham, fiul lui Pașhur, fiul lui Malchia; Maesai, fiul lui
Adiel, fiul lui Iahzera, fiul lui Meșulam, fiul lui Meșilemit, fiul
13 lui Imer; și frații lor, căpetenii ale caselor părinților lor, o
mie șapte sute șasezeci, oameni viteji, puși în slujba Casei lui
14 Dumnezeu. Din Leviți: Șemaia, fiul lui Hașub, fiul lui Azri-
15 cam, fiul lui Hașabia, din fiii lui Merari; Bacbacar; Hereș;
16 Galal; Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zicri, fiul lui Asaf; Oba-
dia, fiul lui Șemaia, fiul lui Galal, fiul lui Iedutun; Berechia,
fiul lui Asa, fiul lui Elcana, care locuia în satele Netofatiților.
17 Și ușierii: Șalum, Acub, Talmon, Ahiman, și frații lor; Salum

era căpetenia lor, și pînă în ziua de azi el este la ușa îm- 18
păratului, la răsărit. Aceștia sînt ușierii taberei filor lui Levi.
Șalum, fiul lui Core, fiul lui Ebiasaf, fiul lui Core, și frații 19
săi din casa tatălui său, Coreiții, împlineau slujba de păzitori
ai pragurilor cortului; părinții lor păziseră intrarea în tabăra
Domnului, și Fineas, fiul lui Eleazar, fusese odinioară cape- 20
tenia lor, și Domnul era cu el. Zaharia, fiul lui Meșelemia, 21
era ușier la intrarea cortului întîlnirii. De toți erau două sute 22
doisprezece, aleși ca ușieri ai pragurilor, și scriși în spițele de
neam, după satele lor. David și văzătorul Samuel îi puseseră în
slujba lor. Ei și copiii lor păzeau ușile Casei Domnului, adecă 23
ale casei cortului. Erau ușieri în cele patru vînturi: la răsărit, 24
la apus, la miazănoapte și la miazăzi. Frații lor, cari locuiau 25
în satele lor, trebuiau să vină din timp în timp la ei șapte zile.
Căci aceste patru căpetenii ale ușierilor, acești Leviți, erau 26
totdeauna în slujbă, și mai aveau privigherea asupra odăilor
și vistieriilor Casei lui Dumnezeu; petreceau noaptea în jurul 27
Casei lui Dumnezeu, a cărei pază o aveau, și pe care trebuiau
s'o deschidă în fiecare dimineață. Unii din Leviți aveau grijă 28
de uneltele pentru slujbă, pe cari le numărau la intrare și le
numărau și la ieșire. Alții îngrijeau de unelte, de toate unel- 29
tele sfîntului locaș, și de floarea făinii, de vin, de untdelemn,
de tămîie și de miresme. Fii de ai preoților pregăteau tămîia 30
mirositoare. Matitia, unul din Leviți, întîiul născut al lui 31
Șalum Coreitul, avea grijă de turtele coapte în tigaie. Și unii 32
din frații lor, dintre Chehatiți, erau însărcinați să pregătească
pentru fiecare Sabat pînile pentru punerea înaintea Domnului.
Aceștia sînt cîntăreții, capii de familie ai Leviților, cari locuiau 33
în odăi, scutiți de alte slujbe, pentru că lucrau zi și noapte.
Aceștia sînt capii de familie ai Leviților, capi după neamurile 34
lor. Ei locuiau la Ierusalim. Tatăl lui Gabaon, Ieiel, locuia 35
la Gabaon, și numele nevastei lui era Maaca. Abdon a fost 36
fiul său întîi născut, apoi Țur, Chis, Baal, Ner, Nadab, Ghe- 37
dor, Ahio, Zaharia și Miclot. Miclot a născut pe Șimeam. Și 38
ei locuiau tot la Ierusalim lîngă frații lor, cu frații lor. Ner 39
a născut pe Chis; Chis a născut pe Saul; Saul a născut pe
Ionatan, pe Malchi-Șua, pe Abinadab, și pe Eșbaal. Fiul lui 40

41 Ionatan: Merib-Baal. Merib-Baal a născut pe Mica. Fiii lui
42 Mica: Piton, Melec și Tahrea. Ahaz a născut pe Iaera; Iaera a
născut pe Alemet, Azmavet și Zimri; Zimri a născut pe Moța;
43 Moța a născut pe Binea. Fiul acestuia a fost Refaia; Eleasa a
44 fost fiul acestuia; Ațel a fost fiul acestuia. Ațel a avut șase
fii, ale căror nume iată-le: Azricam, Bocru, Ismael, Șearia,
Obadia și Hanan. Aceștia sînt fiii lui Ațel.

10 Filistenii s’au luptat cu Israel, și oamenii lui Israel au luat-o la fugă înaintea Filistenilor și au căzut morți pe muntele
2 Ghilboa. Filistenii au urmărit pe Saul și pe fiii lui, și au ucis
3 pe Ionatan, Abinadab și Malchi-Șua, fiii lui Saul. ’nvălmășeala
4 luptei a prins și pe Saul; arcașii l-au ajuns și l-au rănit. Saul a
zis atunci celui ce-i ducea armele: “Scoate-ți sabia, și străpunge-
mă cu ea, ca nu cumva să vină acești netăiați împrejur să mă
batjocorească.” Cel ce-i ducea armele n’a voit, căci se temea.
5 Și Saul și-a luat sabia și s’a aruncat în ea. Cel ce ducea armele
lui Saul, văzîndu-l mort, s’a aruncat și el în sabia lui, și a murit.
6 Astfel a perit Saul și cei trei fii ai lui, și toată casa lui a
7 perit în acelaș timp. Toți bărbații lui Israel, cari erau în vale,
văzînd fuga și văzînd că Saul și fiii lui au murit, și-au părăsit
cetățile și au fugit și ei. Și Filistenii au venit și s’au așezat
8 acolo. A doua zi, Filistenii au venit să jăfuiască morții, și au
9 găsit pe Saul și pe fiii lui, căzuți pe muntele Ghilboa. L-au jă-
fuit, și i-au luat capul și armele. Apoi au trimes să dea de știre
10 prin toată țara Filistenilor, idolilor lor și poporului. Au pus
armele lui Saul în casa dumnezeului lor, și i-au atîrnat țeasta
11 capului în templul lui Dagon. Cînd au auzit toți locuitorii
12 din Iabesul din Galaad tot ce au făcut Filistenii lui Saul, s’au
sculat toți oamenii viteji, au luat trupul lui Saul și trupurile fi-
ilor lui, și le-au dus la Iabes. Le-au îngropat oasele supt stejar,
13 la Iabes, și au postit șapte zile. Saul a murit, pentrucă s’a
făcut vinovat de fărădelege față de Domnul, al cărui cuvînt nu
l-a păzit, și pentrucă a întreat și cerut sfatul celor ce cheamă
14 morții. N’a întreat pe Domnul: deaceea Domnul l-a omorît,
și împărăția a dat-o lui David, fiul lui Isai.

11 Tot Israelul s’a strîns la David la Hebron, zicînd: “Iată că
2 noi sîntem os din oasele tale și carne din carnea ta. Odin-

ioară, chiar cînd era Saul împărat, tu duceai și aduceai pe Israel înapoi. Domnul, Dumnezeuul tău, ți-a zis: „Tu vei paște pe poporul Meu Israel și tu vei fi căpetenia poporului Meu Israel.” Astfel toți bătrînii lui Israel au venit la împărat la 3 Hebron, și David a făcut legămînt cu ei la Hebron înaintea Domnului. Au uns pe David împărat peste Israel, după cuvîntul Domnului, spus prin Samuel. David a mers cu tot Israelul asupra Ierusalimului, adică Iebus. Acolo erau Iebusiții, locuitorii țării. Locuitorii Iebusului au zis lui David: “Nu vei 5 intra aici.” Dar David a luat cetățuia Sionului: aceasta este cetatea lui David. David zisese: “Oricine va bate cel dintîi 6 pe Iebusiți va fi căpetenie și domn.” Ioab, fiul Țeruei, s’a suit cel dintîi, și a ajuns căpetenie. David s’a așezat în cetățuie; 7 deaceea au numit-o cetatea lui David. A făcut zid împrejurul cetății, dela Milo de jur împrejur; și Ioab a dres cealaltă parte a cetății. David ajungea din ce în ce mai mare, și Domnul oștirilor era cu el. Iată căpeteniile vitejilor cari erau în 10 slujba lui David, și cari l-au ajutat împreună cu tot Israelul să-și întărească stăpînirea, ca să-l pună împărat, după cuvîntul Domnului cu privire la Israel. Iată, după numărul lor, vitejii 11 cari erau în slujba lui David. Iașobeam, fiul lui Hacmoni, unul din căpitani de seamă. El și-a învărtit sulița peste trei sute de oameni, pe cari i-a omorît dintr’o singură dată. După el, 12 Eleazar, fiul lui Dodo, Ahohitul, unul din cei trei războinici. El era cu David la Pas-Damim, unde se strînseseră Filistenii 13 pentru luptă. Acolo era o bucată de pămînt plină cu orz: și poporul fugea dinaintea Filistenilor. S’au așezat în mijlocul 14 ogorului, l-au ocrotit, și au bătut pe Filisteni. Și Domnul a dat o mare izbăvire. Trei din cele treizeci de căpetenii s’au pogorît 15 la David pe stîncă în peștera Adulam, cînd tabăra Filistenilor era în valea Refaimiților. David era atunci în cetățuie, și o 16 ceată a Filistenilor era la Betleem. David a avut o dorință, și 17 a zis: “Cine-mi va aduce apă de băut din fîntîna de la poarta Betleemului?” Atunci cei trei bărbați au trecut prin tabăra 18 Filistenilor, și au scos apă din fîntîna dela poarta Betleemului. Au adus-o și au dat-o lui David; dar David n’a vrut s’o bea, ci a vărsat-o înaintea Domnului. El a zis: “Să mă ferească 19

Dumnezeul meu să fac una ca aceasta! Să beau eu sîngele acestor oameni, cari s'au dus cu primejdia vieții lor? Căci cu primejdia vieții lor au adus-o." Și n'a voit s'o bea. Iată ce au
20 făcut acești trei viteji. Abișai, fratele lui Ioab, era căpetenia celor trei. El și-a învățat sulița peste trei sute de oameni, și i-a
21 omorît; și i-a mers faima între cei trei. El era cel mai cu vază din cei trei din rîndul al doilea, și a fost căpetenia lor; dar n'a
22 ajuns pe cei trei dintîi. Benaia, fiul lui Iehoiada, fiul unui om din Cabteel, om de preț și vestit prin isprăvile lui. El a ucis cei doi lei ai Moabului. S'a pogorît în mijlocul unei gropi pentru
23 apă, unde a ucis un leu, într'o zi cînd căzuse zăpada. El a ucis pe un Egiptean, care avea o statură de cinci coți și avea în mîna o suliță, ca sulul unui țesător; s'a pogorît împotriva lui cu un toiag, a smuls sulița din mîna Egipteanului, și l-a
24 ucis cu ea. Iată ce a făcut Benaia, fiul lui Iehoiada; și i-a mers faima printre cei trei viteji. Era cel mai cu vază din cei
25 treizeci; dar n'a ajuns pe cei trei dintîi. David l-a primit în sfatul celor mai aproape de el. Vitejii oștirii: Asael, fratele lui
26 Ioab. Elhanan, fiul lui Dodo, din Betleem. Șamot, din Haror. Heleț, din Palon. Ira, fiul lui Icheș, din Tecoa, Abiezer, din
27 Anatot. Sibecai, Hușatitul. Ilai, din Ahoah. Maharai, din
28 Netofa, Heled, fiul lui Baana, din Netofa. Itai, fiul lui Ribai,
29, 30 din Ghibea fiilor lui Beniamin. Benaia, din Piraton. Hurai, din Nahale-Gaaș. Abiel, din Araba. Azmavet, din Baharum.
31 Elichabba, din Șaalbon. Bene-Hașem, din Ghizon. Ionatan, fiul lui Șaghe, din Harar. Ahiam, fiul lui Sacar, din Harar. Elifal,
32, 33 fiul lui Ur. Hefer din Mechera. Ahia, din Palon. Hețro, din Carmel. Naarai, fiul lui Ezbai. Ioel, fratele lui Natan.
34 Mibhar, fiul lui Hagri. Țelec, Amonitul, Nahrari, din Berot, care ducea armele lui Ioab, fiul Țeruiei. Ira, din Ieter. Gareb,
35, 36 din Ieter. Urie, Hetitul. Zabad, fiul lui Ahlai. Adina, fiul lui Șiza, Rubenitul, căpetenia Rubeniților, și treizeci împreună
37, 38 cu el. Hanan, fiul lui Maaca. Iosafat, din Mitni. Ozia, din Aștarot. Șama și Iehiel, fiii lui Hotam, din Aroer. Iediael, fiul lui Șimri. Ioha, fratele său, Tițitul. Eliel, din Mahavim,
39, 40 Ieribai și Ioșavia, fiii lui Elnaam. Itma, Moabitul. Eliel, Obed și Iaasiel-Mețobaia.

Iată cei ce s'au dus la David la Țiclag, pe cînd se ținea **12**
el departe de fața lui Saul, fiul lui Chis. Ei făceau parte din
vitejii cari i-au dat ajutor în timpul războiului. Erau arcași, ²
cu mîna dreaptă și cu mîna stîngă aruncau pietre, iar cu arcul
trăgeau săgeți: erau din Beniamin, din numărul fraților lui
Saul. Căpetenia Ahiezer și Ioas, fiii lui Șemaa, din Ghibea; ³
Ieziel și Pelet, fiii lui Azmavet; Beraca; Iehu, din Anatot; Iș- ⁴
maia, din Gabaon, viteaz între cei treizeci, și căpetenie peste
treizeci; Ieremia; Iahaziel; Iohanat; Iozabad, din Ghedera;
Eluzai; Ierimot; Bealia; Șemaria; Șefatia, din Harof; Elcana, ^{5, 6}
Ișia, Azareel, Ioezer și Iașobeam, Coreiți; Ioela și Zebadia, ⁷
fiii lui Ieroham, din Ghedor. Dintre Gadiți, niște viteji au ⁸
plecat să se ducă la David în cetățuia din pustie, ostași de-
prinși la război, înarmați cu scut și cu sulită, ca niște lei, și
iuți ca niște căprioare de pe munți. Ezer, căpetenia; Obadia, ⁹
al doilea; Eliab, al treilea; Mișmana, al patrulea; Ieremia, al ¹⁰
cincilea; Atai, al șaselea; Eliel, al șaptelea; Iohanat, al op- ^{11, 12}
tulea; Elzabad, al nouălea; Ieremia, al zecelea; Macbanai, al ¹³
unsprezecelea. Aceștia erau fiii lui Gad, căpetenii ale oștirii; ¹⁴
unul singur, cel mai mic, putea să se lupte cu o sută de oa-
meni, și cel mai mare cu o mie. Aceștia au trecut Iordanul ¹⁵
în luna întîii, cînd ieșea din matcă, pe tot cursul lui, și ei sînt
aceia cari au pus pe fugă pe toți locuitorii din văi, la răsărit
și la apus. Și din fiii lui Beniamin și ai lui Iuda au fost unii ¹⁶
cari s'au dus la David în cetățuie. David le-a ieșit înainte, și ¹⁷
le-a vorbit astfel: "Dacă veniți la mine cu gînduri bune, ca să
mă ajutați, inima mea se va uni cu voi; dar dacă veniți să mă
înșelați, în folosul vrăjmașilor mei, cînd nu fac nicio silnicie,
Dumnezeul părinților noștri să vadă și să judece!" Amasai, ¹⁸
unul din căpitanii de seamă, a fost apucat de Duhul, și a zis:
"Sîntem cu tine, Davide, și cu tine, fiul lui Isai! Pace, pace
ție, și pace celor ce te ajută, căci Dumnezeul tău ți-a ajutat!"
Și David i-a primit, și i-a pus între căpeteniile oștirii. Niște ¹⁹
oameni din Manase s'au unit cu David, cînd a pornit cu război
împotriva lui Saul cu Filistenii. Dar n'au fost de ajutor Filis-
tenilor; căci, dupăce s'au sfătuit, domnii Filistenilor au trimes
înapoi pe David, zicînd: "S'ar putea ca el să treacă de partea

stăpînului său Saul, și să ne pună astfel în primejdie capetele
20 noastre.” Cînd s’a întors la Țiclag, iată cei ce s’au unit cu el
din Manase: Adnah, Iozabad, Iediael, Micael, Iozabad, Elihu
21 și Țiltai, căpetenia miilor lui Manase. Au dat ajutor lui David
împotriva cetei (jăfuitorilor Amaleciți), căci toți erau oameni
22 viteji, și au ajuns căpetenii în oștire. Și din zi în zi veneau
oameni la David să-l ajute, pînă ce a avut o tabără mare, ca
23 o tabără a lui Dumnezeu. Iată numărul oamenilor înarmați
pentru război, cari s’au dus la David în Hebron, ca să treacă
24 asupra lui domnia lui Saul, după porunca Domnului. Fiii lui
Iuda, cari purtau scutul și sulița, șase mii opt sute, înarmați
25 pentru război. Din fiii lui Simeon, oameni viteji la război,
26, 27 șapte mii o sută. Din fiii lui Levi, patru mii șase sute; și
Iehoiada, mai marele Aaroniților, și cu el trei mii șapte sute;
28 și Țadoc, tînăr viteaz, și casa tatălui său, douăzeci și două de
29 căpetenii. Din fiii lui Benjamin, frații lui Saul, trei mii; căci
pînă atunci cea mai mare parte dintre ei rămăseseră credin-
30 cioși casei lui Saul. Din fiii lui Efraim, douăzeci de mii opt
sute, oameni viteji, oameni cu faimă, după casele părinților lor.
31 Din jumătatea seminției lui Manase, optsprezece mii, cari au
fost numiți pe nume să se ducă să pună împărat pe David.
32 Din fiii lui Isahar, cari se pricepeau în înțelegerea vremurilor
și știau ce trebuia să facă Israel, două sute de căpetenii, și toți
33 frații lor erau puși supt porunca lor. Din Zabulon, cincizeci
de mii, în stare să meargă la oștire, înarmați pentru luptă cu
toate armele de război, și gata să se lupte cu o inimă hotărîtă.
34 Din Neftali, o mie de căpetenii, și cu ei treizeci și șapte de
35 mii, cari purtau scutul și sulița. Din Daniți, înarmați pentru
36 război, douăzeci și opt de mii șase sute. Din Așer, în stare
37 să meargă la oaste, și gata de luptă: patruzeci de mii. Și de
cealaltă parte a Iordanului, din Rubeniți, din Gadiți, și din
jumătatea seminției lui Manase, cu toate armele de război, o
38 sută douăzeci de mii. Toți acești bărbați, oameni de război,
gata de luptă, au venit la Hebron cu inima neprefăcută, ca
să pună pe David împărat peste tot Israelul. Și toți ceilalți
39 din Israel erau tot cu un gînd să facă împărat pe David. Au
stat acolo trei zile cu David, mîncînd și bînd, căci frații lor le

pregătiseră de mîncare. Și chiar ceice locuiau lîngă ei pînă la 40
Isahar, la Zabulon și Neftali, aduceau merinde pe măgari, pe
cămile, pe catîri și pe boi: aluaturi, turte de smochine și de
stafide, vin, untdelemn, boi și oi din belșug, căci era bucurie
în Israel.

David a ținut sfat cu căpeteniile peste mii și peste sute, cu **13**
toți mai marii. Și David a zis întregii adunări a lui Israel: 2
“Dacă găsiți cu cale, și dacă lucrul acesta vine dela Domnul,
Dumnezeul nostru, să trimetem în toate părțile la frații noștri
cari au rămas în toate ținuturile lui Israel, și la preoți și Lev- 3
iți în cetățile și împrejurimile lor, ca să se strîngă la noi, și
să aducem la noi chivotul Dumnezeului nostru, căci nu ne-am
mai îngrijit de el de pe vremea lui Saul.” Toată adunarea a 4
hotărît să facă așa, căci lucrul acesta a părut bun întregului
popor. David a strîns pe tot Israelul, dela Șilhor în Egipt, 5
pînă la intrarea Hamatului, ca să aducă din Chiriat-Iearim
chivotul lui Dumnezeu. Și David, împreună cu tot Israelul, 6
s’a suit la Baala, la Chiriat-Iearim, care este al lui Iuda, ca
să ridice de acolo chivotul lui Dumnezeu, înaintea căruia este
chemat Numele Domnului care șade între heruvimi. Au pus 7
într’un car nou chivotul lui Dumnezeu, pe care l-au luat din
casa lui Abinadab: Uza și Ahio cîrmuiau carul. David și tot 8
Israelul jucau înaintea lui Dumnezeu cu toată puterea lor, cîn-
tînd și zicînd din arfe, din lăute, din tobe, din chimvale și din
trîmbițe. Cînd au ajuns la aria lui Chidon, Uza a întins mîna 9
să apuce chivotul, pentru că boii erau să-l răstoarne. Dom- 10
nul S’a aprins de mînie împotriva lui Uza, și Domnul l-a lovit,
pentru că întinsese mîna pe chivot. Uza a murit acolo înaintea
lui Dumnezeu. David s’a mîniat că Domnul făcuse o spăr- 11
tură, lovind pe Uza cu o asemenea pedeapsă. De aceea locul
acesta a fost numit pînă în ziua de azi Peret-Uza¹. David 12
s’a temut de Dumnezeu în ziua aceea, și a zis: “Cum să aduc
chivotul lui Dumnezeu la mine?” David n’a tras chivotul la 13
el în cetatea lui David, ci l-a dus în casa lui Obed-Edom din
Gat. Chivotul lui Dumnezeu a rămas trei luni la familia lui 14
Obed-Edom, în casa lui. Și Domnul a binecuvîntat casa lui
Obed-Edom și tot ce era al lui.

14 Hiram, împăratul Tirului, a trimes soli lui David, și lemn de cedru și cioplitori de piatră și tâmplari, să-i zidească o casă.
2 David a cunoscut că Domnul îl întărea ca împărat al lui Israel, și că împărăția lui s'a înălțat foarte mult, din pricina poporului Său Israel. David a mai luat neveste și la Ierusalim: și
3 a mai născut fii și fiice. Iată numele celor ce i s'au născut
4 la Ierusalim; Șamua, Șobab, Natan, Solomon, Ibhar, Elișua,
5 Elfelet, Noga, Nefeg, Iafia, Elișama, Beeliada și Elifelet.
6, 7 Filistenii au auzit că David fusese uns împărat peste tot Israelul, și s'au suit cu toții să-l caute. David a fost înștiințat
8 de acest lucru, și le-a ieșit înainte. Filistenii au venit, și s'au
9 răspîndit în valea Refaimiților. David a întrebat pe Dumnezeu, zicînd: "Să mă sui împotriva Filistenilor, și îi vei da în
10 mîinile mele?" Și Domnul i-a zis: "Sui-te, și-i voi da în mîinile
11 tale." S'au suit la Baal-Perațim, unde David i-a bătut. Apoi
12 a zis: "Dumnezeu a risipit pe vrăjmașii mei prin mîna mea, ca pe niște ape cari se scurg. Deaceea s'a dat locului acestuia
13 numele Baal-Perațim. Ei și-au lăsat acolo dumnezeii, cari
14 au fost arși în foc, după porunca lui David. Filistenii s'au
15 răspîndit din nou în vale. David a întrebat iarăș pe Dumnezeu. Și Dumnezeu i-a zis: "Să nu te sui după ei; întoarce-te
16 dela ei, și mergi asupra lor prin fața duzilor. Cînd vei auzi un
17 vuiet de pași în vîrfurile duzilor, atunci să ieși la luptă, căci Dumnezeu merge înaintea ta, ca să bată oastea Filistenilor." David a făcut cum îi poruncise Dumnezeu, și oastea
18 Filistenilor a fost bătută dela Gabaon pînă la Ghezer. Faima lui David s'a răspîndit în toată țara, și Domnul l-a făcut de temut pentru toate neamurile.

15 David și-a zidit case în cetatea lui David; a pregătit un loc chivotului lui Dumnezeu, și a ridicat un cort pentru el.
2 Atunci David a zis: "Chivotul lui Dumnezeu nu trebuie purtat decît de Leviți, căci pe ei i-a ales Domnul să ducă chivotul
3 lui Dumnezeu și să-I slujească pe vecie. Și David a strîns tot Israelul la Ierusalim ca să suie chivotul Domnului la locul
4 pe care i-l pregătise. David a strîns pe fiii lui Aaron și pe
5 Leviți: din fiii lui Chehat: pe căpetenia Uriel și pe frații săi,
6 o sută douăzeci; din fiii lui Merari: pe căpetenia Asaia și pe

frații săi, două sute douăzeci; din fiii lui Gherșom: pe căpetenia 7
Ioel și pe frații săi, o sută treizeci; din fiii lui Elișafan: 8
pe căpetenia Semaia și pe frații săi, două sute; din fiii lui 9
Hebron, pe căpetenia Eliel și pe frații săi, optzeci; din fiii 10
lui Uziel, pe căpetenia Aminadab și pe frații săi, o sută doisprezece. David a chemat pe preoții Țadoc și Abiatar, și pe 11
Leviții Uriel, Asaia, Ioel, Șemaia, Eliel și Aminadab. Și le-a 12
zis: “Voi sînteți capii de familie ai Leviților, sfințiți-vă, voi și frații voștri, și suiți chivotul Domnului, Dumnezeului lui Israel, la locul pe care i l-am pregătit. Pentru că n’ați fost în- 13
tîiaș dată, deaceea ne-a lovit Domnul Dumnezeu nostru, căci nu l-am căutat după lege.” Preoții și Leviții s’au sfințit ca 14
să suie chivotul Domnului, Dumnezeului lui Israel. Fiii Leviților au dus chivotul lui Dumnezeu pe umeri cu niște drugi, cum poruncise Moise, după cuvîntul Domnului. Și David 16
a zis căpeteniilor Leviților să așeze pe frații lor cîntăreți cu instrumente de muzică, cu lăute, arfe și țimbale, și să sune din ele cîntări răsunătoare, în semn de bucurie. Leviții au 17
așezat pe Heman, fiul lui Ioel; dintre frații lui, pe Asaf, fiul lui Berechia; și dintre fiii lui Merari, frații lor, pe Etan, fiul lui Cușaia; apoi împreună cu ei pe frații lor de a doua mînă: 18
pe Zaharia, Ben, Iaaziel, Șemiramot, Iehiel, Uni, Eliab, Benaia, Maaseia, Matitia, Elifele și Micneia, și Obed-Edom și Ieiel, ușieri. Cîntăreții Heman, Asaf și Etan aveau țimbale de 19
aramă, ca să sune din ele. Zaharia, Aziel, Șemiramot, Iehiel, Uni, Eliab, Maaseia și Benaia aveau lăute pe alamot; și Matitia, Elifele, Micneia, Obed-Edom, Ieiel și Azazia, aveau arfe cu opt coarde, ca să sune tare. Chenania, căpetenia muzicii 22
între Leviți, cîrmuia muzica, fiindcă era meșter. Berechia și Elcana erau ușierii chivotului. Șebania, Iosafat, Netaneel, 24
Amasai, Zaharia, Benaia și Eliezer, preoții, sunau din trîmbițe înaintea chivotului lui Dumnezeu. Obed-Edom și Iehia erau ușierii chivotului. David, bătrînii lui Israel, și căpeteniile mi- 25
ilor au pornit astfel să suie chivotul legămîntului Domnului de la casa lui Obed-Edom, în mijlocul bucuriei. Cînd a ajutat 26
Dumnezeu pe Leviți să ridice chivotul legămîntului Domnului, au jertfit șapte viței și șapte berbeci. David era îmbrăcat 27

cu o manta de in suptire; tot așa erau îmbrăcați toți Leviții, cari duceau chivotul, cîntăreții, și Chenania, căpetenia muzicii
28 între cîntăreți, și David avea pe el un efod de in. Tot Israelul a suit chivotul legămîntului Domnului cu strigăte de
bucurie, cu sunete de goarne, de trîmbițe, și de chimvale, și
29 făcînd să răsune lăutele și arfele. Pe cînd intra în cetatea lui David chivotul legămîntului Domnului, Mical, fata lui Saul, se uita pe fereastră, și cînd a văzut pe împăratul David sărînd și jucînd, l-a disprețuit în inima ei.

16 Dupăce au adus chivotul lui Dumnezeu, l-au pus în mijlocul cortului pe care-l întinsese David pentru el, și au adus înaintea lui Dumnezeu arderi de tot și jertfe de mulțămiri. Cînd a isprăvit David de adus arderile de tot și jertfele de mulțămiri,
3 a binecuvîntat poporul în Numele Domnului. Apoi a împărțit tuturor celor din Israel bărbați și femei, fiecărui a cîte
4 o pîne, o bucată de carne și o turtă de stafide. A dat Leviților sarcina să facă slujba înaintea chivotului Domnului, să chieime, să laude și să slăvească pe Domnul, Dumnezeul lui Israel. Aceștia erau: Asaf, căpetenia; Zaharia, al doilea după el, Ieiel, Şemiramot, Iehiel, Matitia, Eliab, Benaia, Obed-Edom și Ieiel. Ei aveau instrumente de muzică, alăute și arfe, și Asaf
5 suna din țimbale. Preoții Benaia și Iahaziel sunau mereu din trîmbițe înaintea chivotului legămîntului lui Dumnezeu. 'n ziua aceea David a însărcinat pentru întîiaș dată pe Asaf și
6 frații săi să vestească laudele Domnului. Lăudați pe Domnul, chemați Numele Lui: faceți cunoscut printre popoare faptele
7 Lui înalte! Cîntați, cîntați în cinstea Lui! Vorbiți despre toate minunile Lui! Făliți-vă cu Numele Lui cel sfînt! Să se bucure
8 inima celor ce caută pe Domnul! Căutați pe Domnul și sprîjinul Lui, căutați necurmat Fața Lui! Aduceți-vă aminte de minunile pe cari le-a făcut, de minunile Lui și de judecățile rostitite de gura Lui, voi, sămînța lui Israel, robul Său, copiii lui
9 Iacov, aleșii Lui! Domnul este Dumnezeul nostru; judecățile Lui se împlinesc pe tot pămîntul. Aduceți-vă aminte totdeauna de legămîntul Său; de făgăduințele Lui, făcute pentru
10 o mie de neamuri de oameni, de legămîntul pe care l-a făcut cu Avraam, și de jurămîntul pe care l-a făcut lui Isaac; El
11
12
13
14
15
16
17

l-a făcut o lege pentru Iacov, un legământ vecinic pentru Israel, zicînd: “Ți voi da țara Canaanului, ca moștenire care v’
căzut la împărțea.” Ei erau puțini la număr atunci, foarte
puțini la număr, și străini în țara aceea. Și mergeau dela un
neam la altul, și dela o împărăție la un alt popor; dar El n’a
îngăduit nimănui să-i asuprească, și a pedepsit împărați din
pricina lor, zicînd: “Nu vă atingeți de unșii Mei, și nu faceți
nici un rău proorocilor mei! Cîntați Domnului, toți locuitorii
pămîntului! Vestiți din zi în zi mîntuirea Lui; povestiți printre
neamuri slava Lui, printre toate popoarele minunile Lui! Căci
Domnul este mare și foarte vrednic de laudă, El este de temut
mai pesus de toți dumnezeii; căci toți dumnezeii popoarelor
sînt idoli, dar Domnul a făcut cerurile. Măreția și strălucirea
sînt înaintea Feței Lui, tăria și bucuria sînt în locașul
Lui. Familii de popoare, dați Domnului, dați Domnului slavă
și cinste! Dați Domnului slavă pentru Numele Lui! Aduceți
daruri și veniți înaintea Lui, închinați-vă înaintea Domnului cu
podoabe sfinte. Tremurați înaintea Lui, toți locuitorii pămîntului!
Căci lumea este întărită, și nu se clatină. Să se bucure
cerurile, și să se vesească pămîntul! Să se spună printre neamuri
că Domnul împărățește! Să urle marea cu tot ce este în ea!
Cîmpia să se vesească împreună cu tot ce este pe ea! Să chiuie
copacii din pădure înaintea Domnului! Căci El vine să judece
pămîntul. Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci îndurarea Lui
ține în veac! Ziceți: „Mîntuiește-ne, Dumnezeuul mîntuirii,
strînge-ne și scoate-ne din mijlocul neamurilor, ca să lăudăm
Numele Tău cel sfînt, și să ne punem slava în a Te lăuda!
Binecuvîntat să fie Domnul, Dumnezeuul lui Israel, din vecinicie
în vecinicie! Și tot poporul a zis: „Amin; și lăuda pe Domnul!
David a lăsat acolo, înaintea chivotului legămîntului Domnului,
pe Asaf și pe frații lui, ca să slujească necurmat înaintea
chivotului, împlinindu-și datoria zi de zi. A lăsat pe Obed-Edom
și pe Hosa cu frații lor, în număr de șasezeci și opt, pe Obed-Edom,
fiul lui Ieditun, și pe Hosa, ca ușieri. A pus pe preotul Țadoc
și pe preoți, frații săi, înaintea locașului Domnului, pe înălțimea
din Gabaon, ca să aducă necurmat Domnului arderi de tot,
dimineața și seara, pe altarul arderilor

de tot, și să împlinească tot ce este scris în legea Domnului,
41 poruncită lui Israel de Domnul. Cu ei erau Heman și Iedutun,
și ceilalți cari fuseseră aleși și numiți pe nume ca să laude pe
42 Domnul, căci îndurarea Lui ține în veac. Cu ei erau Heman
și Iedutun, cari aveau trîmbițe și țimbale pentru ceice sunau
din ele, și instrumente pentru cîntări în cinstea lui Dumnezeu.
43 Fiii lui Iedutun erau ușieri. Tot poporul s'a dus fiecare la
casa lui, și David s'a întors să-și binecuvinteze casa.

17 Pe cînd locuia David în casa lui, a zis prorocului Natan:
"Iată, eu locuiesc într'o casă de cedru, și chivotul legămîntu-
2 lui Domnului este într'un cort." Natan a răspuns lui David:
3 "Fă tot ce-ți spune inima, căci Dumnezeu este cu tine." 'n
noaptea următoare, cuvîntul Domnului a vorbit lui Natan:
4 "Du-te și spune robului Meu David: ,Așa vorbește Domnul:
5 ,Nu tu 'mi vei zidi o casă de locuit. Căci Eu n'am locuit
într'o casă din ziua cînd am scos pe Israel din Egipt pînă în
ziua de azi; ci am mers din cort în cort, și din locaș în locaș.
6 Pretutindeni pe unde am mers cu tot Israelul, am spus Eu
o vorbă vreunuia din judecătorii lui Israel, cărora le porun-
cisem să pască pe poporul Meu, am zis Eu: ,Pentruce nu-Mi
7 zidiți o casă de cedru. Acum să spui robului Meu David: ,Așa
vorbește Domnul oștirilor: ,Te-am luat dela pășune, dinapoia
8 oilor, ca să fii căpetenia poporului Meu Israel; am fost cu tine
pretutindeni pe unde ai mers, am nimicit pe toți vrăjmașii tăi
dinaintea ta, și ți-am făcut nume ca numele celor mari de pe
9 pămînt: am dat o locuință poporului Meu Israel, și l-am sădit
ca să fie statornic acolo și să nu mai fie turburat, pentruca cei
10 răi să nu-l mai nimicească așa cum îl nimiceau mai înainte și
pe vremea cînd pusesem judecători peste poporul Meu Israel.
Am smerit pe toți vrăjmașii tăi. Și îți vestesc că Domnul îți
11 va zidi o casă. Cînd ți se vor împlini zilele, și cînd te vei
duce la părinții tăi, voi ridica sămînța ta după tine, și anume
12 pe unul din fiii tăi, și-i voi întări domnia. El 'mi va zidi o
13 casă, și-i voi întări pe vecie scaunul lui de domnie. Eu îi
voi fi Tată și el 'mi va fi fiu; și nu voi îndepărta bunătatea
14 Mea dela el, cum am îndepărtat-o dela cel dinaintea ta. 'l
voi așeza pentru totdeauna în Casa Mea, și în împărăția Mea

scaunul lui de domnie va fi întărit pe vecie.” Natan a spus 15
lui David toate aceste cuvinte și toată vedenia aceasta. Și 16
împăratul David s’a dus și s’a înfățișat înaintea Domnului, și
a zis: “Cine sînt eu, Doamne Dumnezeule, și ce este casa mea,
de m’ai făcut să ajung unde sînt? Și atîta este puțin lucru 17
înaintea ta, Dumnezeule! Tu vorbești și de casa robului Tău
pentru vremile viitoare. Și binevoiești să-Ți îndrepti privirile
asupra mea în felul oamenilor, Tu care ești înălțat, Doamne
Dumnezeule! Ce ar putea să-Ți mai spună David față de slava 18
dată robului Tău? Tu cunoști pe robul Tău. Doamne, din
pricina robului Tău, și după inima Ta, ai făcut aceste lucruri
mari, și i le-ai descoperit. Doamne! nimeni nu este ca Tine, și 20
nu este alt Dumnezeu afară de Tine, după tot ce am auzit cu
urechile noastre. Este oare pe pămînt un singur popor, care 21
să fie ca poporul Tău Israel, pe care Dumnezeu a venit să-l răs-
cumpere, ca să facă din el poporul Lui, ca să-Ți faci un nume și
să săvîrșești minuni și semne mari, izgonind neamuri dinaintea
poporului Tău, pe care l-ai răscumpărat din Egipt? Tu ai pus 22
pe poporul Tău Israel, ca să fie poporul Tău pe vecie; și Tu,
Doamne, Te-ai făcut Dumnezeul lui. Acum, Doamne, cuvîn- 23
tul pe care l-ai rostit asupra robului Tău și asupra casei lui să
rămînă în veac, și fă după cuvîntul Tău! Să rămînă, pentruca 24
Numele Tău să fie slăvit pe vecie și să se spună: „Domnul oștir-
ilor, Dumnezeul lui Israel, este un Dumnezeu pentru Israel; Și
casa robului Tău David să fie întărită înaintea Ta! Căci Tu 25
însuși, Dumnezeule, ai descoperit robului Tău că îi vei zidi o
casă. De aceea a îndrăznit robul Tău să se roage înaintea Ta.
Acum, Doamne, Tu ești adevăratul Dumnezeu, și Tu ai vestit 26
harul acesta robului Tău. Binecuvîntează dar casa robului 27
Tău, ca să rămînă pe vecie înaintea Ta! Căci ce binecuvîntezi
Tu, Doamne, este binecuvîntat pentru vecinicie!”

După aceea, David a bătut pe Filisteni și i-a smerit, și a luat 18
din mîna Filistenilor Gatul și satele lui. A bătut pe Moabiți, 2
și Moabiții au fost supuși lui David și i-au plătit un bir. David 3
a bătut pe Hadarezer, împăratul Țobei, spre Hamat, cînd s’a
dus să-și așeze stăpînirea peste rîul Eufratului. David i-a 4
luat o mie de cară, șapte mii de călăreți, și două zeci de mii

de pedestrași; a tăiat vinele tuturor cailor de trăsuri, și n'a
5 păstrat decît o sută de cară. Sirienii din Damasc au venit
în ajutorul lui Hadarezer, împăratul Țobei, și David a bătut
6 douăzeci și două de mii de Sirieni. David a pus o strajă de
oști în Siria Damascului. Și Sirienii au fost supuși lui David,
și i-au plătit bir. Domnul ocrotea pe David ori unde mergea.
7 Și David a luat scuturile de aur pe cari le aveau slujitorii lui
8 Hadarezer, și le-a adus la Ierusalim. David a mai luat multă
aramă din Tibhat și din Cun, cetățile lui Hadarezer. Solomon
a făcut din ea marea de aramă, stîlpii și uneltele de aramă.
9 Tohu, împăratul Hamatului, a auzit că David bătuse toată
10 oștirea lui Hadarezer, împăratul Țobei, și a trimes pe fiul său
Hadoram la împăratul David să-i ureze de bine, și să-l laude
că a luptat împotriva lui Hadarezer și l-a bătut. Căci Tohu
era în război cu Hadarezer. A trimes de asemenea tot felul
11 de vase de aur, de argint și de aramă. 'mpăratul David le-
a închinat Domnului, împreună cu argintul și aurul pe care-l
luase dela toate popoarele, dela Edom, dela Moab, dela fiii lui
12 Amon, dela Filistenii și dela Amalec. Abișai, fiul Țeruiei, a
13 bătut în Valea Sării optsprezece mii de Edomiți. A pus oști de
strajă în Edom, și tot Edomul a fost supus lui David. Domnul
14 ocrotea pe David ori pe unde mergea. David a domnit peste
tot Israelul, și făcea judecată și dreptate tot poporului său.
15 Ioab, fiul Țeruiei, era mai mare peste oștire; Iosafat, fiul lui
16 Ahilud, era scriitor; Țadoc, fiul lui Ahitub, și Abimelec, fiul
17 lui Abiatar, erau preoți; Șavșa era logofăt; Benaia, fiul lui
Iehoiada, era căpetenia Cheretiților și a Peletiților; și fiii lui
David erau cei dintii pe lîngă împărat.

19 După aceea, Nahaș, împăratul fiilor lui Amon, a murit, și în
2 locul lui a domnit fiul său. David a zis: "Voi arăta bunăvoință
lui Hanun, fiul lui Nahaș, căci tatăl lui a arătat bunăvoință față
de mine." Și David a trimes soli să-l mîngîie pentru moartea
tatălui său. Cînd au ajuns slujitorii lui David în țara fiilor lui
3 Amon, la Hanun, ca să-l mîngîie, căpeteniile fiilor lui Amon
au zis lui Hanun: "Crezi că David îți trimete oameni să te
mîngîie, ca să cinstească pe tatăl tău? -Oare n'au venit slu-
jitorii lui la tine ca să cunoască cetatea și s'o nimicească, și

ca să iscodească țara?” Atunci Hanun a luat pe slujitorii lui 4
David, a pus să-i radă, și să le taie hainele pela mijloc pînă
la brîu. Apoi le-a dat drumul. David, căruia au venit și i- 5
au dat de știre despre cele întîmplate cu oamenii aceștia, a
trimes niște oameni înaintea lor, căci li se făcuse mare rușine;
și împăratul a trimes să le spună: “Rămîneți la Ierihon pînă
vă va crește barba, și apoi să vă întoarceți.” Fiii lui Amon au 6
văzut că se făcuseră urîți lui David, și Hanun și fiii lui Amon
au trimes o mie de talanți de argint să tocmească în slujba lor
cară și călăreți dela Sirienii din Mesopotamia și dela Sirienii
din Maaca și din Țoba. Au tocmit treizeci și două de mii de 7
cară și pe împăratul din Maaca împreună cu poporul lui, cari
au venit și au tăbărit înaintea Medebel. Fiii lui Amon s’au
strîns din cetățile lor, și au mers la luptă. La auzul acestei 8
vești, David a trimes împotriva lor pe Ioab și toată oștirea de
oameni viteji. Fiii lui Amon au ieșit, și s’au înșirat în linie 9
de bătaie la intrarea cetății; împărații cari veniseră au tăbărit
deosebit pe cîmp. Ioab a văzut că avea de luptat și înainte 10
și înapoi. A ales atunci din toți voinicii de frunte ai lui Israel
o ceată, pe care a așezat-o împotriva Sirienilor; și a pus supt 11
porunca fratelui său Ahișai cealaltă parte a poporului, ca să
țină piept fiilor lui Amon. El a zis: “Dacă Sirienii vor fi mai 12
tari decît mine, să-mi vii tu în ajutor; și dacă fiii lui Amon
vor fi mai tari decît tine, îți voi veni eu în ajutor. Fii tare, 13
și să ne îmbărbătam pentru poporul nostru și pentru cetățile
Dumnezeului nostru, și Domnul să facă ce va crede!” Ioab, 14
cu poporul lui, a înaintat la luptă împotriva Sirienilor, și ei au
fugit dinaintea lui. Și cînd au văzut fiii lui Amon că Sirienii 15
o luaseră la fugă, au fugit și ei dinaintea lui Ahișai, fratele lui
Ioab, și s’au întors în cetate. Și Ioab s’a întors la Ierusalim.
Sirienii, văzînd că fuseseră bătuti de Israel, au trimes și au 16
adus pe Sirienii cari erau de cealaltă parte a Rîului; și Șofah,
căpetenia oștirii lui Hadarezer, era în fruntea lor. Au dat 17
de știre lui David, care a strîns pe tot Israelul, a trecut Ior-
danul, a mers împotriva lor, și s’a pregătit de luptă împotriva
lor. David s’a înșiruit în linie de bătaie împotriva Sirienilor.
Dar Sirienii, după ce se bătuseră cu el, au fugit dinaintea lui 18

Israel. David le-a ucis oamenii dela șapte mii de cară și patruzeci de mii de pedestrași, și a omorît pe Șofah, căpetenia
19 oștirii. Slujitorii lui Hadarezer, văzîndu-se bătuti de Israel, au făcut pace cu David, și i s'au supus. Și Sirienii n'au vrut să mai ajute pe fiii lui Amon.

20 'n anul următor, pe vremea cînd porneau împărații la război, Ioab a pornit, în fruntea unei puternice oștiri, să pustiască țara fiilor lui Amon și să împresoare Raba. Dar David a rămas la
2 Ierusalim. Ioab a bătut Raba și a nimicit-o. David a luat cununa de pe capul împăratului ei, și a găsit-o în greutate de un talant de aur: era împodobită cu petre scumpe. Au pus-o
3 pe capul lui David, care a luat o mare pradă din cetate. A scos afară pe locuitori, și i-a tăiat în bucăți cu ferestraie, cu securi, și cu topoare; tot așa a făcut tuturor cetăților fiilor lui
4 Amon. David s'a întors la Ierusalim cu tot poporul. După aceea, a avut loc o bătălie la Ghezer cu Filistenii. Atunci Sibecai, Hușatitul, a ucis pe Sipai, unul din copiii lui Rafa. Și
5 Filistenii au fost smeriți. A mai fost o bătălie cu Filistenii. Și Elhanan, fiul lui Iair, a ucis pe fratele lui Goliat, Lahmi din Gat, care avea o suliță al cărei mîner era ca un sul de țesut.
6 A mai fost o bătălie la Gat. Acolo a fost un om de statură înaltă, care avea șase degete la fiecare mîna și la fiecare picior, douăzeci și patru de toate, și care se trăgea și el din Rafa.
7 El a batjocorit pe Israel; și Ionatan, fiul lui Șimea, fratele lui
8 David, l-a ucis. Oamenii aceștia erau dintre copiii lui Rafa la Gat. Ei au perit uciși de mîna lui David și de mîna slujitorilor lui.

21 Satana s'a sculat împotriva lui Israel, și a ațîțat pe David
2 să facă numărătoarea lui Israel. Și David a zis lui Ioab și căpeteniilor poporului: "Duceți-vă, de faceți numărătoarea lui Israel, dela Beer-Șeba, pînă la Dan, și spuneți-mi ca să știu la
3 cît se ridică numărul poporului." Ioab a răspuns: "Domnul să facă pe poporul Lui încă de o sută de ori pe atîta! 'mpărate, domnul meu, nu sînt ei toți slujitori ai domnului meu? Dar pentruce cere domnul meu lucrul acesta? Pentruce să faci pe
4 Israel să păcătuiască astfel?" 'mpăratul a stărui în porunca pe care o dădea lui Ioab. Și Ioab a plecat, și a străbătut tot

Israelul; apoi s'a întors la Ierusalim. Ioab a dat lui David 5
cartea numărătorii poporului: în tot Israelul erau o mie de
mii și o sută de mii de bărbați în stare să scoată sabia, iar
în Iuda erau patrusute șaptezeci de mii de bărbați în stare să
scoată sabia. 'ntre ei n'a numărat și pe Levi și Beniamin, căci 6
porunca împăratului i se părea o urîciune. Porunca aceasta 7
n'a plăcut lui Dumnezeu, care a lovit pe Israel. Și David a 8
zis lui Dumnezeu: "Am săvîrșit un mare păcat făcînd lucrul
acesta! Acum, iartă fărădelegea robului Tău, căci am lucrat
în totul ca un nebun!" Domnul a vorbit astfel lui Gad, văză- 9
torul lui David: "Du-te și spune lui David: „Așa vorbește 10
Domnul: ,’ți pun înaintea trei urgii; alege una din ele, și te voi
lovi cu ea.” Gad s'a dus la David, și i-a zis: "Așa vorbește 11
Domnul: ,Primește: sau trei ani de foamete, sau trei luni în 12
timpul cărora să fii nimicir de protivnicii tăi și atins de sabia
vrăjmașilor tăi, sau trei zile în timpul cărora sabia Domnului
și ciurma să fie în țară și îngerul Domnului să ducă nimicirea
în tot ținutul lui Israel. Vezi acum ce trebuie să răspund Celui
ce mă trimete." David a răspuns lui Gad: "Sînt într'o mare 13
strîmtorare! Să cad în mîinile Domnului, căci îndurările Lui
sînt nemărginite; dar să nu cad în mîinile oamenilor!" Dom- 14
nul a trimis ciurma în Israel, și au căzut șaptezeci de mii de
oameni din Israel. Dumnezeu a trimis un înger la Ierusalim, 15
ca să-l nimicească; și, pe cînd îl nimicea, Domnul S'a uitat,
și I-a părut rău de răul acesta; și a zis îngerului care nim-
icea: "Destul! Acum, trage-ți mîna înapoi!" 'ngerul Domnului
stătea lîngă aria lui Ornan, Iebusitul. David a ridicat ochii, 16
și a văzut pe îngerul Domnului stînd între pămînt și cer, și
ținînd în mîna sabia scoasă și întoarsă împotriva Ierusalimu-
lui. Atunci David și bătrînii, înveliți cu saci, au căzut cu fața
la pămînt. Și David a zis lui Dumnezeu: "Oare n'am poruncit 17
eu numărătoarea poporului? Eu am păcătuit și am făcut răul
acesta; dar oile acestea, ce au făcut oare? Doamne, Dumnezeu
meu, mîna Ta să fie dar peste mine și peste casa tatălui meu
și să nu peardă pe poporul Tău!" 'ngerul Domnului a spus 18
lui Gad să vorbească lui David, să se suie să ridice un altar
Domnului în aria lui Ornan, Iebusitul. David s'a suit, după 19

20 cuvîntul pe care-l spusese Gad în Numele Domnului. Ornan
s'a întors și a văzut îngerul, și cei patru fii ai lui s'au ascuns
21 împreună cu el: treiera grîul atunci. Cînd a ajuns David la
Ornan, Ornan s'a uitat, și a zărit pe David; apoi a ieșit din arie,
22 și s'a închinat înaintea lui David, cu fața la pămînt. David
a zis lui Ornan: "Dă-mi locul ariei să zidesc în el un altar
Domnului; dă-mi-l pe prețul lui în argint, ca să se depărteze
23 urgia deasupra poporului." Ornan a răspuns lui David: "Ia-l,
și să facă domnul meu împăratul ce va crede; iată eu dau boii
pentru arderea de tot, carăle în loc de lemne, și grîul pentru
24 darul de mîncare, toate le dau." Dar împăratul David a zis
lui Ornan: "Nu! Vreau să-l cumpăr pe prețul lui în argint, căci
nu voi da Domnului ce este al tău, și nu voi aduce o ardere de
25 tot care să nu mă coste nimic." Și David a dat lui Ornan șase
26 sute de sicli de aur pentru locul ariei. David a zidit acolo un
altar Domnului, și a adus arderi de tot și jertfe de mulțămire.
A chemat pe Domnul, și Domnul i-a răspuns prin foc, care s'a
27 pogorît din cer pe altarul arderii de tot. Atunci Domnul a
28 vorbit îngerului, care și-a vîrît iarăș sabia în teacă. Pe vre-
mea aceasta, David, văzînd că Domnul îl ascultase în aria lui
29 Ornan, Iebusitul, aducea jertfe acolo. Dar locașul Domnului,
făcut de Moise în pustie, și altarul arderilor de tot, erau atunci
30 pe înălțimea Gabaonului. David nu putea să meargă înaintea
acestui altar să caute pe Dumnezeu, pentru că îl înspăimîntase
sabia îngerului Domnului.

22 Și David a zis: "Aici să fie Casa Domnului Dumnezeu, și
2 aici să fie altarul arderilor de tot pentru Israel." David a
strîns pe străinii din țara lui Israel, și a însărcinat pe cio-
plitorii de piatră să pregătească pietre cioplite pentru zidirea
3 Casei lui Dumnezeu. A pregătit și fer din belșug pentru cuiele
dela aripile ușilor și pentru scoabe, aramă atît de multă încît
4 nu puteau s'o numere, și lemne de cedru fără număr, căci
Sidonienii și Tirienii aduseseră lui David lemne de cedru din
5 belșug. David zicea: "Fiul meu Solomon este tînăr și plătînd,
și casa care va fi zidită Domnului trebuie să fie de mare faimă
și slavă în toate țările; de aceea vreau să-i pregătesc cele de
trebuință pentru zidirea ei." Și David a făcut mari pregătiri

înainte de moarte. David a chemat pe fiul său Solomon, și i-a 6
poruncit să zidească o casă Domnului, Dumnezeu lui Israel.
David a zis lui Solomon: “Fiul meu, aveam de gînd să zidesc 7
o casă Numelui Domnului, Dumnezeului meu. Dar cuvîntul 8
Domnului mi-a vorbit astfel: ,Tu ai vărsat mult sînge, și ai
făcut mari războaie; de aceea nu vei zidi o casă Numelui Meu,
căci ai vărsat înaintea Mea mult sînge pe pămînt. Iată că ți 9
se va naște un fiu, care va fi un om al odihnei, și căruia îi voi
da odihnă, izbăvindu-l din mîna tuturor vrăjmașilor lui de jur
împrejur; căci numele lui va fi Solomon (Pace), și voi aduce
peste Israel pacea și liniștea în timpul vieții lui. El va zidi o 10
casă Numelui Meu. El ’mi va fi fiu, și Eu îi voi fi Tată; și voi
întări pe vecie scaunul de domnie al împărăției lui în Israel.’
Acum, fiule, Domnul să fie cu tine, ca să propășești și să zidești 11
Casa Domnului, Dumnezeului tău, cum a spus El despre tine!
Numai să-ți dea Domnul înțelepciune și pricepere, și să te facă 12
să domnești peste Israel în păzirea legii Domnului, Dumnezeului
tău! Atunci vei propăși, dacă vei căuta să împlinești legile 13
și poruncile pe cari le-a dat lui Moise Domnul pentru Israel.
’ntărește-te și îmbărbătează-te, nu te teme și nu te spăimînta.
Iată, prin străduințele mele, am pregătit pentru Casa Dom- 14
nului o sută de mii de talanți de aur, un milion de talanți de
argint, și o mulțime de aramă și de fer, care nu se poate cîntări,
căci este foarte mult; am pregătit deasemenea lemne și pietre,
și vei mai adăuga și tu. Tu ai la tine un mare număr de lu- 15
crători, cioplitori de piatră, și tîmplari, și oameni îndemînatici
în tot felul de lucrări. Aurul, argintul, arama și ferul sînt fără 16
număr. Scoală-te dar și lucrează, și Domnul să fie cu tine.”
David a poruncit tuturor căpeteniilor lui Israel să vină în aju- 17
tor fiului său Solomon, zicînd: “Domnul, Dumnezeu vostru, 18
nu este oare cu voi, și nu v’a dat El odihnă de toate părțile?
Căci a dat în mîinile mele pe locuitorii țării, și țara este su-
pusă înaintea Domnului și înaintea poporului Său. Puneți-vă 19
acum inima și sufletul să caute pe Domnul, Dumnezeu vostru;
sculați-vă, și zidiți sfîntul locaș al Domnului Dumnezeu, ca să
aduceți chivotul legămîntului Domnului și uneltele închinat
lui Dumnezeu în casa care va fi zidită Numelui Domnului.”

23 David, fiind bătrîn și sătul de zile, a pus pe fiul său Solomon
2 împărat peste Israel. El a strîns pe toate căpeteniile lui Is-
3 rael, pe preoți și pe Leviți. Au făcut numărătoarea Leviților,
dela vîrsta de treizeci de ani în sus; socotiți pe cap și pe băr-
4 bați, s'au găsit în număr de treizeci și opt de mii. Și David a
zis: "Douăzeci și patru de mii dintre ei să vegheze asupra slu-
jbelor din Casa Domnului, șase mii să fie dregători și judecă-
5 tori, patru mii să fie portari, și patru mii să fie însărcinați
să laude pe Domnul cu instrumentele pe cari le-am făcut ca
6 să-L prea mărim." David i-a împărțit în cete după fiii lui
7 Levi: Gherșon, Chehat și Merari. Din Gherșoniți: Laedan
8 și Șimei. - Fiii lui Laedan: căpetenia Iehiel, Zetam și Ioel,
9 trei. Fiii lui Șimei: Șelomit, Haziël și Haran, trei. Aceștia
10 erau capii caselor părintești ale familiei lui Laedan. - Fiii lui
Șimei: Iahat, Zina, Ieuș și Beria. Aceștia sînt cei patru fii ai
11 lui Șimei. Iahat era căpetenia, și Zina al doilea; Ieuș și Beria
n'au avut mulți fii, și au alcătuit o singură casă părintească
12 la numărătoare. Fiii lui Chehat: Amram, Ițehar, Hebron și
13 Uziel, patru. - Fiii lui Amram: Aaron și Moise. Aaron a fost
pus deoparte să fie sfințit ca prea sfînt, el și fiii lui pe vecie,
ca să aducă tămîie înaintea Domnului, să-I facă slujba, și să
14 binecuvinteze pe vecie în Numele Lui. Dar fiii lui Moise, omul
15 lui Dumnezeu, au fost numărați în seminția lui Levi. Fiii lui
16 Moise: Gherșom și Eliezer. Fiul lui Gherșom: Șebuel, căpete-
17 nia. Și fiii lui Eliezer au fost: Rehabia, căpetenia; Eliezer n'a
avut alt fiu, dar fiii lui Rehabia au fost foarte mulți la număr.
18, 19 - Fiul lui Ițehar: Șelomit, căpetenia. - Fiii lui Hebron: Ieria,
căpetenia; Amaria, al doilea; Iahaziël, al treilea; și Iecameam,
20 al patrula. - Fiii lui Uziel: Mica, căpetenia; și Ișia, al doilea.
21 Fiii lui Merari: Mahli și Muși. - Fiii lui Mahli: Eleazar și Chis.
22 Eleazar a murit fără să aibă fii; dar a avut fete pe cari le-au
23 luat de neveste fiii lui Chis, frații lor. - Fiii lui Muși: Mahli,
24 Eder și Ieremot, trei. Aceștia sînt fiii lui Levi, după casele lor
părintești, capii caselor părintești, după numărătoarea făcută
numărînd numele pe cap. Ei erau întrebuițați în slujba Casei
25 Domnului, dela vîrsta de douăzeci de ani în sus. Căci David
a zis: "Domnul, Dumnezeul lui Israel, a dat odihnă poporu-

lui Său, și va locui pe vecie la Ierusalim; și Leviții nu vor 26
mai avea să poarte cortul și toate uneltele pentru slujba lui.”
După cele din urmă porunci ale lui David, numărătoarea fiilor 27
lui Levi s'a făcut dela vârsta de douăzeci de ani în sus. Puși 28
lîngă fiii lui Aaron pentru slujba Casei Domnului, ei aveau să
îngrijească de curți și de odăi, de curățirea tuturor lucrurilor
sfinte, de împlinirea slujbei în Casa lui Dumnezeu, de pînile 29
pentru punerea înaintea Domnului, de floarea de făină pentru
darurile de mîncare, de plăcintele fără aluat, de turtele coapte
în tigae și de turtele prăjite, de toate măsurile de încăpere și
de lungime; ei aveau să stea în fiecare dimineață și în fiecare 30
seară, ca să laude și să mărească pe Domnul, și să aducă 31
neîncetat înaintea Domnului toate arderile de tot Domnului,
în zilele de Sabat, de lună nouă și de sărbători, după numărul
și obiceiurile rînduite. 'ngrijeau de cortul întîlnirii, de sfîn- 32
tul locaș și de fiii lui Aaron, frații lor, pentru slujba Casei
Domnului.

Iată cetele fiilor lui Aaron. Fiii lui Aaron: Nadab, Abihu, **24**
Eleazar și Itamar. Nadab și Abihu au murit înaintea tatălui 2
lor, fără să aibă fii; și Eleazar și Itamar au împlinit slujba de
preoți. David a împărțit pe fiii lui Aaron, rîndindu-i după 3
slujba pe care o aveau s'o facă; Țadoc făcea parte din ur-
mașii lui Eleazar, și Ahimelec din urmașii lui Itamar. Printre 4
fiii lui Eleazar s'au găsit mai multe căpetenii decît printre fiii
lui Itamar, și i-au împărțit așa că fiii lui Eleazar aveau șas-
esprezece căpetenii de case părintești, și fiii lui Itamar opt
căpetenii de case părintești. I-au împărțit prin sorț, între 5
unii și alții, căci căpeteniile sfîntului locaș și căpeteniile lui
Dumnezeu erau din fiii lui Eleazar și din fiii lui Itamar. Șe- 6
maia, fiul lui Netaneel, scriitorul, din seminția lui Levi, i-a
scris înaintea împăratului și mai marilor, înaintea preotului
Țadoc și Ahimelec, fiul lui Abiatar, și înaintea căpeteniilor
caselor părintești ale preoților și Leviților. Au tras la sorți cîte
o casă părintească pentru Eleazar, și au tras și cîte una pen-
tru Itamar. Cel dintîi sorț a ieșit pentru Iehoiarib; al doilea 7
pentru Iedaia; al treilea pentru Harim; al patrulea, pentru 8
Seorim; al cincilea, pentru Malchia; al șaselea, pentru Mi- 9

10 iamin; al șaptelea, pentru Hacoț; al optulea, pentru Abia;
11, 12 al nouălea, pentru Iosua; al zecelea, pentru Șecania: al unsprezecelea, pentru Eliașib; al doisprezecelea, pentru Iachim;
13 al treisprezecelea, pentru Hupa; al patrusprezecelea, pentru
14 Ieșebeab; al cincisprezecelea, pentru Bilga; al șasesprezecelea,
15 pentru Imer; al șaptesprezecelea, pentru Hezir; al optspreze-
16 celea pentru Hapițet; al nouăsprezecelea, pentru Petahia; al
17 douăzecilea, pentru Ezechiel; al douăzeci și unulea, pentru
18 Iachim; al douăzeci și doilea, pentru Gamul; al douăzeci și
treilea, pentru Delaia; al douăzeci și patrulea, pentru Maazia.
19 Acesta era șirul în care aveau să-și facă slujba, ca să intre
în Casa Domnului, după rînduiala pusă de Aaron, tatăl lor,
potrivit cu poruncile pe cari i le dăduse Domnul, Dumnezeuul
20 lui Israel. Iată căpeteniile celorlalți Leviți. -Din fiii lui Am-
21 ram: Șubael; din fiii lui Șubael: Iehdia; din Rehabia, din fiii
22 lui Rehabia: căpetenia Ișia. Din Ițehariți: Șelomot; din fiii
23 lui Șelomot: Iahat. Fiii lui Hebron: Ieria, Amaria, al doilea,
24 Iahaziel, al treilea, Iecameam, al patrulea. Fiul lui Uziel:
25 Mica; din fiii lui Mica: Șamir; fratele lui Mica: Ișia; din fiii
26 lui Ișia: Zaharia. - Fiii lui Merari: Mahli și Muși, și fiii fiului
27 său Iaazia. Fiii lui Merari, ai fiului său Iaazia: Șoham, Zacur
28, 29 și Ibri. Din Mahli: Eleazar, care n'a avut fii; din Chis, fiii
30 lui Chis: Ierahmeel. Fiii lui Muși: Mahli, Eder și Ierimot.
31 Aceștia sînt fiii lui Levi, după casele lor părintești. Și ei, ca
și frații lor, fiii lui Aaron, au tras la sorț înaintea împăratului
David, înaintea lui Țadoc și Ahimelec, și înaintea căpeteniilor
caselor părintești ale preoților și Leviților, și anume fiecare cap
de casă întocmai ca cel mai mic din frații săi.

25 David și căpeteniile oștirii au pus de o parte pentru slujbă
pe aceia din fiii lui Asaf, Heman și Iedutun, cari prooroceau
întovărășiți de arfă, de alăută și de chimvale. Și iată numărul
2 celor ce aveau de îndeplinit lucrarea aceasta. Din fiii lui Asaf:
Zacur, Iosif, Netania și Așareela, fiii lui Asaf, subt cîrmuirea lui
3 Asaf, care proorocea după poruncile împăratului. Din Iedu-
tun, fiii lui Iedutun: Ghedalia, Țeri, Isaia, Hașabia, Matitia și
Șimei, șase, subt cîrmuirea tatălui lor Iedutun, care proorocea
4 cu arfa, ca să laude și să mărească pe Domnul. Din He-

man, fiii lui Heman: Buchia, Matania, Uziel, Şebuel, Ierimot, Hanania, Hanani, Eliata, Ghidalti, Romamti-Ezer, Ioşbecaşa, Maloti, Hotir, Mahaziot, toţi fii ai lui Heman, care era văzătorul împăratului, ca să descopere cuvintele lui Dumnezeu şi să înalţe puterea Lui; Dumnezeu dăduse lui Heman patruşprezece fii şi trei fete. Toţi aceştia erau subţ cîrmuirea părinţilor lor pentru cîntarea în Casa Domnului, şi aveau chimvale, alăute şi arfe pentru slujba Casei lui Dumnezeu. Asaf, Iedutun şi Heman lucrau subţ poruncile împăratului. Erau în număr de douăşute optzeci şi opt, cuprinzîndu-se în acest număr şi fraţii lor deprinşi la cîntarea Domnului, toţi cei ce erau meşteri. Au tras la sorţ pentru slujbele lor, mici şi mari, învăţători şi ucenici. Cel dintîi sorţ ieşit, a fost din Asaf, pentru Iosif; al doilea, pentru Ghedalia, el, fraţii şi fiii lui, doisprezece; al treilea, Zacur, fiii şi fraţii săi, doisprezece; al patrulea, pentru Iţeri, fiii şi fraţii săi, doisprezece; al cincilea, pentru Netania, fiii săi şi fraţii săi, doisprezece; al şaselea, Buchia, fiii şi fraţii săi, doisprezece; al şaptelea, pentru Iesarela, fiii şi fraţii săi, doisprezece; al optulea, pentru Isaia, fiii şi fraţii săi, doisprezece; al nouălea, pentru Matania, fiii şi fraţii săi, doisprezece; al zecelea, pentru Şimei, fiii şi fraţii săi, doisprezece; al unsprezecelea, pentru Azareel, fiii şi fraţii săi, doisprezece; al doisprezecelea, pentru Haşabia, fiii şi fraţii săi, doisprezece; al treisprezecelea, pentru Şubael, fiii şi fraţii săi, doisprezece; al patruşprezecelea, pentru Matitia, fiii şi fraţii săi, doisprezece; al cincisprezecelea, pentru Ieremot, fiii şi fraţii săi, doisprezece; al şasesprezecelea, pentru Hanania, fiii şi fraţii săi, doisprezece; al şaptesprezecelea, pentru Ioşbecaşa, fiii şi fraţii săi, doisprezece; al optsprezecelea, pentru Hanani, fiii şi fraţii săi, doisprezece; al nouăşprezecelea, pentru Maloti, fiii şi fraţii săi, doisprezece; al douăzecilea, pentru Eliata, fiii şi fraţii săi, doisprezece; al douăzeci şi unulea, pentru Hotir, fiii şi fraţii săi, doisprezece; al douăzeci şi doilea, pentru Ghidalti, fiii şi fraţii săi, doisprezece; al douăzeci şi treilea, pentru Mahaziot, fiii şi fraţii săi, doisprezece; al douăzeci şi patrulea, pentru Romamti-Ezer, fiii şi fraţii săi, doisprezece;

26 Iată cetele uşierilor. Din Coreiți: Meşelemia, fiul lui Core,
2 dintre fiii lui Asaf. Fiii lui Meşelemia: Zaharia, întâiul născut,
Iediael, al doilea, Zebadia, al treilea, Iatniel, al patrulea.
3 Elam, al cincilea, Iohanana, al şaselea, Elioenai, al şaptelea.
4 Fiii lui Obed-Edom. Şemaia, întâiul născut, Iozabad, al doilea,
5 Ioah al treilea, Sacar al patrulea, Netaneel, al cincilea, Amiel,
al şaselea, Isahar al şaptelea, Peultai al optulea; căci Dumnezeu îl binecuvîntase. Fiului său Şemaia i s'au născut fii,
6 cari au stăpînit în casa tatălui lor, căci erau oameni viteji; fiii
7 lui Şemaia: Otni, Refael, Obed, Elzabad și frații săi, oameni
8 viteji, Elihu și Semaia. Toți aceștia erau fiii lui Obed-Edom,
ei, fiii și frații lor; erau oameni plini de vlagă și de putere pentru
9 slujbă, şasezeci și doi de ai lui Obed-Edom. Fiii și frații
lui Meşelemia, oameni viteji, erau în număr de optsprezece. -
10 Din fiii lui Merari: Hosa, care avea ca fii pe: Şimri, căpetenia,
pus căpetenie de tatăl său, măcar că nu era el întâiul născut:
11 Hilchia, al doilea; Tebalia, al treilea; Zaharia, al patrulea. Toți
12 fiii și frații lui Hosa erau în număr de treisprezece. Acestor
cete de uşieri, căpeteniilor acestor oameni și fraților lor, a fost
13 încredințată paza pentru slujba Casei Domnului. Au tras la
sort, pentru fiecare uşă, mici și mari, după casele lor părintești.
14 Sortul a căzut pe Şelemia pentru partea de răsărit. Au tras
la sort pentru fiul său Zaharia, care era un sfetnic înțelept,
15 și i-a căzut la sort partea de miază-noapte. Partea de miazăzi
a căzut lui Obed-Edom, iar casa magaziiilor a căzut fiilor
16 săi. Partea de apus a căzut lui Şupim și lui Hosa, cu uşa Şalechet,
pe drumul care suia sus: o strajă era în fața alteia.
17 La răsărit erau șase Leviți, la miazănoapte, patru pe zi, la miazăzi
patru pe zi, și patru la magazii, câte doi în două locuri
18 deosebite; spre mahala, la apus: patru spre drum, doi spre
mahala. Acestea sînt cetele uşierilor, dintre fiii Coreiților și
19 dintre fiii lui Merari. Unul din Leviți, Ahia, avea grija vistieriilor
Casei lui Dumnezeu și vistieriilor lucrurilor sfinte. Dintre
20 fiii lui Laedan, fiii Gherşoniților ieșiți din Laedan, căpeteniile
caselor părintești ale lui Laedan, Gherşonitul, erau: Iehieli, și
21 fiii lui Iehieli, Zetam și fratele său Ioel, cari păzeau vistieriile
Casei Domnului. Dintre Amramiți, Ițehariți, Hebronți

și Uzieliți, era Șebuel, fiul lui Gherșom, fiul lui Moise, care 24
îngrijea de vistierii. Dintre frații lui, ieșiți din Eliezer, al 25
cărui fiu a fost Rehabia, al cărui fiu a fost Isaia, al cărui
fiu a fost Ioram, al cărui fiu a fost Zicri, al cărui fiu a fost
Șelomit, erau Șelomit și frații săi, cari păzeau toate vistieriile 26
lucrurilor sfinte, pe cari le închinaseră împăratul David, capii
caselor părintești, căpeteniile peste mii și sute, și căpeteniile
oștirii: le închinaseră din prada luată la război, pentru în- 27
treținerea Casei Domnului. Tot ce fusese închinat de Samuel, 28
văzătorul, de Saul, fiul lui Chis, de Abner, fiul lui Ner, de
Ioab, fiul Țeruei, toate lucrurile închinare erau subț paza lui
Șelomit și a fraților săi. Dintre Ițehariți: Chenania și frații 29
săi erau întrebuințați pentru treburile de afară, ca dregători
și judecători în Israel. Dintre Hebroniți: Hașabia și frații 30
săi, oameni viteji, în număr de o mie șapte sute, aveau priv-
igherea asupra lui Israel, dincoace de Iordan, la apus, pentru
toate treburile Domnului și pentru slujba împăratului. 'n ce 31
privește pe Hebroniți, a căror căpetenie era Ieria, s'au făcut,
în al patruzecilea an al domniei lui David, cercetări cu privire
la ei, după spițele lor de neam, și după casele lor părintești, și
s'au găsit între ei la Iaezer în Galaad oameni viteji. Frații lui 32
Ieria, oameni viteji, erau în număr de două mii șapte sute capi
de case părintești. 'mpăratul David i-a pus peste Rubeniți,
peste Gadiți și peste jumătatea seminției lui Manase, pentru
toate treburile lui Dumnezeu și pentru treburile împăratului.

Aceștia sînt copiii lui Israel, după numărul lor, capii caselor 27
părintești, căpeteniile peste mii și peste sute, și slujbași în slu-
jba împăratului pentru tot ce privea șirul cetelor, sosirea și
plecarea lor, lună după lună, în toate lunile anului; fiecare 2
ceată era de douăzeci și patru de mii de oameni. 'n fruntea
celei dintîi cete, pentru luna întîi, era Iașobeam, fiul lui Zab-
diel: și avea o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni.
El era din fiii lui Peret, și era capul tuturor căpeteniilor oștirii 3
în luna întîi. 'n fruntea cetei din luna a doua era Dodai, 4
Ahohitul; Miclot era unul din capii cetei sale. El avea o ceată
de douăzeci și patru de mii de oameni. Capul cetei a treia, 5
pentru luna a treia, era Benaia, fiul preotului Iehoiada, ca-

pul; și el avea o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni.

6 Acest Benaia era un viteaz dintre cei treizeci și în fruntea celor treizeci. Fiul său Amizadab era una din căpeteniile cetei sale.

7 Al patrulea, pentru luna a patra, era Asael, fratele lui Ioab; și, după el, fiul său Zebadia. El avea o ceată de douăzeci și

8 patru de mii de oameni. Al cincilea, pentru luna a cincea, era căpetenia Șamehut, Izrahitul. El avea o ceată de douăzeci

9 și patru de mii de oameni. Al șaselea, pentru luna a șasea, era Ira, fiul lui Icheș, Tecoitul. El avea o ceată de douăzeci și

10 patru de mii de oameni. Al șaptelea, pentru luna a șaptea, era Heleț, Pelonitul, din fiii lui Efraim. El avea o ceată de

11 douăzeci de mii de oameni. Al optulea, pentru luna a opta, era Sibecai, Hușatitul, din familia Zerahiților. El avea o ceată

12 de douăzeci și patru de mii de oameni. Al nouălea, pentru luna a noua, era Abiezer, din Anatot, din Beniamiți. El avea

13 o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni. Al zecelea, pentru luna a zecea, era Maharai, din Netofa, din familia Zerahiților. El avea o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni.

14 Al unsprezecelea, pentru luna a unsprezecea, era Benaia, din Piraton, din fiii lui Efraim. El avea o ceată de douăzeci și

15 patru de mii de oameni. Al doisprezecelea, pentru luna a douăsprezecea, era Heldai din Netofa, din familia lui Otniel.

16 El avea o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni. Iată capii semințiilor lui Israel. Capul Rubeniților: Eliezer, fiul lui Zicri; al Simeoniților: Șefatia, fiul lui Maaca; al Leviților:

17 Hașabia, fiul lui Chemuel; al familiei lui Aaron: Țadoc; al lui Iuda: Elihu, din frații lui David: al lui Isahar: Omri, fiul lui

19 Micael; al lui Zabulon: Ișemaia, fiul lui Obadia; al lui Nef-tali: Ierimot, fiul lui Azriel; al fiilor lui Efraim: Hosea, fiul lui

20 Azazia; al jumătății seminției lui Manase: Ioel, fiul lui Pedaia; al jumătății seminției lui Manase din Galaad: Ido, fiul lui Za-

22 haria; al lui Beniamin: Iaasiel, fiul lui Abner: al lui Dan: Aza-reel, fiul lui Ieroham. Aceștia sînt capii semințiilor lui Israel.

23 David n'a făcut numărătoarea celor în vîrstă dela douăzeci de ani în jos din Israel, căci Domnul făgăduise că va înmulți pe

24 Israel ca stelele cerului. Ioab, fiul Țeruiiei, începuse numărătoarea, dar n'a isprăvit-o, căci Domnul Se mîniase pe Israel,

din pricina acestei numărători, care n'a fost trecută în Croni-
cile împăratului David. Azmavet, fiul lui Adiel, era pus peste 25
visteriile împăratului; Ionatan, fiul lui Ozia, peste merindele
din ogoare, cetăți, sate și turnuri; Ezri, fiul lui Chelub, peste 26
lucrătorii dela țară, cari lucrau pământul; Șimei, din Rama, 27
peste vii: Zabdi, din Șefam, peste pivnițele cu vin din vii;
Baal-Hanan, din Gheder, peste măslini și sicomori în câmpie; 28
Ioăș, peste magaziile de untdelemn; Șitrai, din Saron, peste 29
boii cari pășteau în Saron; Șafat, fiul lui Adlai, peste boii din
văi; Obil, Ismaelitul, peste cămile; Iehdia, din Meronot, peste 30
măgărițe; Iaziz, Hagarenitul, peste oi. Toți aceștia erau îngri- 31
jitori puși peste averile împăratului David. Ionatan, unchiul 32
lui David, era sfetnic, om cu minte și învățat; Iehiel, fiul lui
Hacmoni, era lângă fiii împăratului; Ahitofel era sfetnicul îm- 33
păratului; Hușai, Architul, era prietenul împăratului; după 34
Ahitofel au fost sfetnici: Iehoiada, fiul lui Benaia, și Abiatar;
Ioab era căpetenia oștirii împăratului.

David a chemat la Ierusalim toate căpeteniile lui Israel, **28**
căpeteniile semințiilor, căpeteniile cetelor din slujba împărat-
ului, căpeteniile peste mii și căpeteniile peste sute, pe cei mai
mari peste toate averile și turmele împăratului și ale fiilor săi,
pe dregători, pe viteji și pe toți voinicii. 'mpăratul David s'a 2
sculat în picioare și a zis: "Ascultați-mă, fraților și poporul
meu! Aveam de gând să zidesc o casă de odihnă pentru chivotul
legământului Domnului și pentru așternutul picioarelor Dum-
nezeului nostru, și mă pregăteam s'o zidesc. Dar Dumnezeu 3
mi-a zis: 'Să nu zidești o casă Numelui Meu, căci ești un om
de război și ai vărsat sânge.' Domnul, Dumnezeul lui Israel, 4
m'a ales din toată casa tatălui meu, pentruca să fiu împărat al
lui Israel pe vecie; căci pe Iuda l-a ales căpetenie, casa tatălui
meu a ales-o din casa lui Iuda, și dintre fiii tatălui meu pe mine
m'a pus să domnesc peste tot Israelul. Dintre toți fiii mei-căci 5
Domnul mi-a dat mulți fii-a ales pe fiul meu Solomon, ca să-l
pună pe scaunul de domnie al împărăției Domnului, peste Is-
rael. El mi-a zis: 'Fiul tău Solomon 'mi va zidi casa și curțile; 6
căci l-am ales ca fiu al Meu; și-i voi fi Tată. 'i voi întări îm- 7
părăția pe vecie, dacă se va ținea, ca astăzi, de împlinirea

8 poruncilor și rînduielilor Mele.‘ Acum, înaintea întregului Israel, înaintea adunării Domnului, și în fața Dumnezeului nostru care vă aude, păziți și puneți-vă la inimă toate poruncile Domnului, Dumnezeului vostru, ca să stăpîniți această bună țară, și s’o lăsați de moștenire fiilor voștri după voi pe vecie.

9 Și tu, fiule Solomoane, cunoaște pe Dumnezeul tatălui tău, și slujește-I cu toată inima și cu un suflet binevoitor; căci Domnul cercetează toate inimile și pătrunde toate închipuirile și toate gîndurile. Dacă-L vei căuta, Se va lăsa găsit de tine;

10 dar dacă-L vei părăsi, te va lepăda și El pe vecie. Vezi acum că Domnul te-a ales, ca să zidești o casă care să-I slujească

11 de locaș sfînt. ‘ntărește-te și lucrează.’” David a dat fiului său Solomon, chipul prispei și clădirilor, odăilor vistieriei, odăilor de sus, odăilor dinlăuntru, și al odăii pentru scaunul

12 îndurării. I-a dat planul a tot ce avea în minte cu privire la curțile Casei Domnului, și toate odăile dejur împrejur pentru

13 vistieriile Casei lui Dumnezeu și vistieriile sfîntului locaș, și cu privire la cetele preoților și Leviților, la tot ce privea slujba Casei Domnului, și la toate uneltele pentru slujba Casei

14 Domnului. I-a dat chipul uneltelor de aur, cu greutatea celor ce trebuiau să fie de aur pentru toate uneltele fiecărei slujbe; și chipul tuturor uneltelor de argint, cu greutatea lor, pentru

15 toate uneltele fiecărei slujbe. A dat greutatea sfeșnicelor de aur și a candelelor lor de aur cu greutatea fiecărui sfeșnic și a candelelor lui; și greutatea sfeșnicelor de argint, cu greutatea fiecărui sfeșnic și a candelelor lui, după întrebuițarea

16 fiecărui sfeșnic. I-a dat greutatea de aur pentru mesele pînilor pentru punerea înainte, pentru fiecare masă; și greutatea de

17 argint pentru mesele de argint. I-a dat chipul furculițelor, lighenelor și ceștilor de aur curat; chipul potirelor de aur, cu greutatea fiecărui potir, și a potirelor de argint, cu greutatea

18 fiecărui potir; și chipul altarului tămîii în aur curățit, cu greutatea lui. I-a mai dat și chipul carului heruvimilor de aur, cari își întind aripile și acopăr chivotul legămîntului Domnului.

19 “Toate acestea”, a zis David, “toate lucrările izvodului acestuia, mi le-a făcut cunoscut Domnul, însemnîndu-le în scris

20 cu mîna Lui.” David a zis fiului său Solomon: “ntărește-te,

îmbărbătează-te, și lucrează; nu te teme, și nu te spăimînta. Căci Domnul Dumnezeu, Dumnezeul meu, va fi cu tine. El nu te va lăsa, nici nu te va părăsi, pînă se va isprăvi toată lucrarea pentru slujba Casei Domnului. Iată, ai lîngă tine cetele 21 preoților și Leviților pentru toată slujba Casei lui Dumnezeu; și iată că ai lîngă tine, pentru toată lucrarea, toți oamenii binevoitori și îndemînatici în tot felul de lucrări, și căpeteniile și tot poporul, supuși la toate poruncile tale.”

’mpăratul David a zis întregii adunări: “Fiul meu Solomon, 29 singurul pe care l-a ales Dumnezeu, este tînăr și plătînd, și lucrarea este însemnată, căci casa aceasta nu este pentru un om, ci este pentru Domnul Dumnezeu. Mi-am întrebuițat toate 2 puterile să pregătesc pentru Casa Dumnezeului meu aur pentru ceea ce trebuie să fie de aur, argint pentru ceea ce trebuie să fie de argint, aramă pentru ceea ce trebuie să fie de aramă, fer pentru ceea ce trebuie să fie de fer, și lemn pentru ceea ce trebuie să fie de lemn, pietre de onix și pietre scumpe de legat, pietre strălucitoare și de felurite colori, tot felul de pietre scumpe, și marmoră albă multă. Mai mult, în dragostea mea 3 pentru Casa Dumnezeului meu, dau Casei Dumnezeului meu aurul și argintul pe care-l am, afară de tot ce am pregătit pentru casa sfîntului locaș: trei mii de talanți de aur, de aur de 4 Ofir, și șapte mii de talanți de argint curățit, pentru îmbrăcarea pereților clădirilor, aurul pentru ceea ce trebuie să fie 5 de aur, și argintul pentru ceea ce trebuie să fie de argint, și pentru toate lucrările pe cari le vor face lucrătorii. Cine vrea să-și mai aducă de bunăvoie astăzi darurile înaintea Domnului?” Căpeteniile caselor părintești, căpeteniile semințiilor lui 6 Israel, căpeteniile peste mii și peste sute, și îngrijitorii averii împăratului au adus daruri de bunăvoie. Au dat pentru slu- 7 jba Casei lui Dumnezeu: cinci mii de talanți de aur, zece mii de darici, zece mii de talanți de argint, optsprezece mii de talanți de aramă, și o sută de mii de talanți de fer. Cei ce 8 aveau pietre scumpe le-au dat pentru vistieria Casei Domnului în mîinile lui Iehiel, Gherșonitul. Poporul s’a bucurat 9 de darurile lor de bunăvoie, căci le dădeau cu dragă inimă Domnului; și împăratul David deasemenea s’a bucurat mult.

10 David a binecuvîntat pe Domnul în fața întregii adunări. El
a zis: “Binecuvîntat să fii Tu din veac în veac, Doamne, Dum-
11 nezeul părintelui nostru Israel! A Ta este, Doamne, mărirea,
puterea și măreția, vecinicia și slava, căci tot ce este în cer
și pe pămînt este al Tău; a Ta, Doamne, este domnia, căci
12 Tu Te înalți ca un stăpîn mai pesus de orice! Dela Tine
vine bogăția și slava, Tu stăpînești peste tot, în mîna Ta este
tăria și puterea, și mîna Ta poate să mărească și să întărească
13 toate lucrurile. Acum, Dumnezeul nostru, Te laudăm, și prea
14 mărim Numele Tău cel slăvit. Căci ce sînt eu, și ce este
poporul meu, ca să putem să-Ți aducem daruri de bună voie?
Totul vine dela Tine, și din mîna Ta primim ce-Ți aducem.
15 ’nainte Ta noi sîntem niște străini și locuitori, ca toți părinții
noștri. Zilele noastre pe pămînt sînt ca umbra, și fără nici o
16 nădejde. Doamne, Dumnezeul nostru, din mîna Ta vin toate
aceste bogății, pe cari le-am pregătit ca să-Ți zidim o casă,
17 Ție, Numelui Tău celui sfînt, și ale Tale sînt toate. Știu,
Dumnezeule, că Tu cercetezi inima, și că iubești curăția de
inimă; de aceea Ți-am adus toate aceste daruri de bunăvoie în
curăția inimii mele, și am văzut acum cu bucurie pe poporul
Tău, care se află aici, aducîndu-Ți de bunăvoie darurile lui.
18 Doamne, Dumnezeul părinților noștri Avraam, Isaac și Israel!
Ține totdeauna în inima poporului Tău aceste porniri și aceste
19 gînduri, și întărește-i inima în Tine. Dă fiului meu Solomon
o inimă bună, ca să păzească poruncile Tale, învățăturile Tale,
și legile Tale, ca să împlinească toate aceste lucruri, și să
20 zidească el casa pentru care am făcut pregătiri.” David a
zis întregii adunări: “Binecuvîntați pe Domnul, Dumnezeul
vostru.” Și toată adunarea a binecuvîntat pe Domnul, Dum-
nezeul părinților lor. Ei s’au plecat și s’au închinat înaintea
21 Domnului și înaintea împăratului. A doua zi după aceasta, au
adus ca jertfă și ardere de tot Domnului o mie de viței, o mie
de berbeci și o mie de miei, împreună cu jertfele de băutură
22 obicinuite, și alte jertfe în mare număr pentru tot Israelul. Au
mîncat și au băut în ziua aceea înaintea Domnului cu mare bu-
curie, au făcut a doua oară împărat pe Solomon, fiul lui David,
l-au uns înaintea Domnului ca domn, și au uns pe Țadoc ca

preot. Solomon a șezut pe scaunul de domnie al Domnului, 23
ca împărat în locul tatălui său David. El a propășit, și tot Is-
raelul l-a ascultat. Toate căpeteniile și vitejii, și chiar toți fiii 24
împăratului David s'au supus împăratului Solomon. Domnul 25
a înălțat tot mai mult pe Solomon, supt ochii întregului Israel,
și i-a făcut domnia mai strălucită decît a fost a oricărui îm-
părat al lui Israel înaintea lui. David, fiul lui Isai, a domnit 26
peste tot Israelul. Vremea cît a domnit peste Israel a fost de 27
patruzeci de ani: la Hebron a domnit șapte ani, și la Ierusalim
a domnit treizeci și trei de ani. A murit la o bătrîneță fericită, 28
sătul de zile, de bogăție și de slavă. Și în locul lui, a domnit
fiul său Solomon. Faptele împăratului David, cele dintîi și 29
cele depe urmă, sînt scrise în cartea lui Samuel văzătorul, și
în cartea proorocului Natan și în cartea proorocului Gad, îm- 30
preună cu toată domnia și toate isprăvile lui, precum și ce s'a
petrecut pe vremea lui, fie în Israel, fie în toate împărățiile
celorlalte țări.

II CRONICI

1 **S**olomon, fiul lui David, s'a întărit în domnie; Dom-
nului, Dumnezeu lui, a fost cu el; și l-a înălțat din
2 ce în ce mai mult. Solomon a poruncit întregului
Israel, căpeteniilor peste mii și sute, judecătorilor,
3 mai marilor întregului Israel, căpeteniilor caselor părintești; și
Solomon s'a dus cu toată adunarea la înălțimea dela Gabaon.
Acolo se afla cortul întâlnirii lui Dumnezeu, făcut în pustie
4 de Moise, robul Domnului. Dar chivotul lui Dumnezeu fusese
mutat de David din Chiriati-Ima la locul pe care i-l pregătise,
5 căci îi întinsese un cort la Ierusalim. Tot acolo se afla, înaintea
cortului Domnului, altarul de aramă pe care-l făcuse Bețalel,
6 fiul lui Uri, fiul lui Hur. Solomon și adunarea au căutat pe
Domnul. Și acolo, pe altarul de aramă care era înaintea cortu-
lui întâlnirii, a adus Solomon Domnului o mie de ardere de tot.
7 'n timpul nopții, Dumnezeu S'a arătat lui Solomon, și i-a zis:
8 "Cere ce vrei să-ți dau." Solomon a răspuns lui Dumnezeu:
"Tu ai arătat o mare bunăvoință tatălui meu David, și m'ai
9 pus să domnesc în locul lui. Acum, Doamne Dumnezeule,
împlinească-se făgăduința Ta, făcută tatălui meu David, fi-
indcă m'ai pus să domnesc peste un popor mare la număr
10 ca pulberea pământului! Dă-mi dar înțelepciune și pricepere,
ca să știu cum să mă port în fruntea acestui popor! Căci
cine ar putea să judece pe poporul Tău, pe poporul acesta
11 atît de mare?" Dumnezeu a zis lui Solomon: "Fiindcă dor-
ința aceasta este în inima ta, fiindcă nu ceri nici bogății, nici
averi, nici slavă, nici moartea vrăjmașilor tăi, nici chiar o viață
lungă, ci ceri pentru tine înțelepciune și pricepere ca să judeci
12 pe poporul Meu, peste care te-am pus să domnești, 'nțelepci-
unea și priceperea îți sînt date. 'ți voi da, pe deasupra, bogății,
averi și slavă, cum n'a mai avut niciodată niciun împărat înain-
13 tea ta, și cum nici nu va mai avea după tine." Solomon s'a
întors la Ierusalim, după ce a părăsit înălțimea de la Gabaon

și cortul întâlnirii. Și a domnit peste Israel. Solomon a strâns 14
cară și călărimă; avea o mie patru sute de cară și douăsprezece
mii de călăreți, pe cari i-a așezat în cetățile unde ținea carăle și
la Ierusalim lângă împărat. 'mpăratul a făcut argintul și au 15
rul tot atât de obicinuite la Ierusalim ca pietrele, și cedrii tot
atât de obicinuiți ca sicomorii cari cresc în cîmpie. Solomon 16
își aducea caii din Egipt; o ceată de negustori ai împăratului
se duceau și-i luau în cete pe un preț hotărît; se duceau și 17
aduceau din Egipt un car cu șase sute de sicli de argint, și un
cal cu o sută cincizeci de sicli. Tot așa aduceau și pentru toți
împărații Hetiților și pentru împărații Siriei.

Solomon a poruncit să se zidească o casă Numelui Domnului **2**
și o casă împărătească pentru el. Solomon a numărat șapte 2
zeci de mii de oameni, ca să ducă sarcinile, optzeci de mii ca
să taie pietre pe munte, și trei mii șase sute ca să-i privegheze.
Solomon a trimis să spună lui Hiram, împăratul Tirului: "Fă- 3
mi și mie cum ai făcut tatălui meu David, căruia i-ai trimes
cedri, ca să-și zidească o casă de locuit. Iată, eu înalț o casă 4
Numelui Domnului, Dumnezeului meu, ca să I-o închin Lui,
să ard înaintea Lui tămîie mirositoare, să aduc necurmat în
ea pînile pentru punerea înaintea, și să aduc arderile de tot
de dimineață și de seară, în zilele de Sabat, de lună nouă,
și de sărbătoare ale Domnului, Dumnezeului nostru, după o
lege vecinică pentru Israel. Casa pe care o voi zidi trebuie 5
să fie mare, căci Dumnezeul nostru este mai mare decît toți
dumnezeii. Dar cine poate să-I zidească o casă, cînd cerurile 6
și cerurile cerurilor nu-L pot cuprinde? Și cine sînt eu, ca
să-I zidesc o casă, decît doar ca să ard tămîie înaintea Lui?
Trimete-mi dar un om iscusit în lucrarea aurului, argintului, 7
aramei și ferului, a materiilor văpsite în purpură, a materi-
ilor de culoarea cîrmîzului și de culoare albastră, și care să
cunoască săpătura în lemn, ca să lucreze cu meșterii iscusiți
cari sînt la mine în Iuda și la Ierusalim și pe cari i-a ales
tatăl meu David. Trimete-mi din Liban și lemn de cedru, de 8
chiparos și de santal; căci știu că slujitorii tăi se pricep să taie
lemn din Liban. Iată că slujitorii mei vor fi cu ai tăi. Să mi 9
se pregătească lemn din belșug, căci casa pe care o voi zidi,

10 va fi mare și măreață. Slujitorilor tăi cari vor tăia, cari vor
doborî jos lemnele, le voi da douăzeci de mii de cori de grîu
treierat, douăzeci de mii de cori de orz, douăzeci de mii de
11 bați de vin și douăzeci de mii de bați de untdelemn.” Hiram,
împăratul Tirului, a răspuns astfel, printr’o scrisoare, pe care
a trimes-o lui Solomon: “Pentru că Domnul iubește pe poporul
12 Său, de aceea te-a pus împărat peste ei.” Hiram a mai zis:
“Binecuvîntat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, care a fă-
cut cerurile și pămîntul, că a dat împăratului David un fiu
înțelept, priceput și cuminte, care va zidi o casă Domnului și
13 o casă împărătească pentru el! Ți trimet dar un om meșter și
14 priceput, pe Hiram-Abi, fiul unei femei dintre fetele lui Dan,
și al unui tată Tirian. El este meșter pentru lucrările în aur, în
argint, în aramă și în fer, în piatră și în lemn, în materii vâp-
site, în purpură și în albastru, în materii de vison și cîrmîz, și
pentru orice fel de săpături și lucruri meșteșugite, cari i se dau
de făcut. El va lucra cu oamenii tăi iscusiți și cu oamenii is-
15 cusiți ai domnului meu David, tatăl tău. Acum, domnul meu
să trimeată slujitorilor tăi grîul, orzul, untdelemnul și vinul de
16 care a vorbit. Și noi vom tăia lemne din Liban atît cît vei
avea nevoie; ți le vom trimete pe mare în plute pînă la Iafu,
17 și de acolo tu le vei sui la Ierusalim.” Solomon a numărat pe
toți străinii cari erau în țara lui Israel, și a căror numărătoare
fusesse făcută de tatăl său David. S’au găsit o sută cincizeci
18 și trei de mii șase sute. Și a luat din ei șaptezeci de mii, ca
să poarte sarcinile, optzeci de mii să taie pietre în munte, și
trei mii șase sute, ca să privegheze și să îndemne pe popor la
lucru.

3 Solomon a început zidirea Casei Domnului la Ierusalim, pe
muntele Moria, care fusesse arătat tatălui său David, în locul
2 pregătit de David în aria lui Ornan, Iebusitul. A început să
zidească în a doua zi a lunii a doua, în al patrulea an al domniei
3 lui. Iată pe ce temelii a zidit Solomon Casa lui Dumnezeu.
Lungimea, în coți de măsura cea veche a coților, era de șasezeci
4 de coți, iar lățimea de douăzeci de coți. Pridvorul dinainte
avea douăzeci de coți lungime, cît era de lată casa, și o sută
douăzeci de coți înălțime; Solomon l-a acoperit pe dinlăuntru

cu aur curat. A îmbrăcat cu lemn de chiparos casa cea mare, 5
a acoperit-o cu aur curat, și a săpat pe ea finici și împletituri
de lăntișoare. A acoperit casa cu pietre scumpe ca podoabă; 6
și aurul era aur din Parvaim. A acoperit cu aur casa, bîrnele, 7
pragurile, pereții și ușile, și a pus să sape heruvimi pe pereți.
A făcut casa Locului prea sfînt. Ea era lungă de douăzeci de 8
coți, cît lărgimea casei, și largă de douăzeci de coți. A acoperit-
o cu aur curat, care prețuia șase sute de talanți. Greutatea 9
aurului pentru cui se ridica la cincizeci de sicli. A îmbrăcat
cu aur și odăile de sus. A făcut în casa Locului prea sfînt doi 10
heruvimi săpați, și i-a acoperit cu aur. Aripile heruvimilor 11
aveau o lungime de douăzeci de coți. Aripa celui dintîi, lungă
de cinci coți, atingea zidul casei; și cealaltă aripă, lungă tot
de cinci coți, atingea aripa celui de al doilea heruvim. Aripa 12
celui de al doilea heruvim, lungă de cinci coți, atingea zidul
casei; și cealaltă aripă, lungă tot de cinci coți, se unea cu aripa
celui dintîi heruvim. Aripile acestor heruvimi, întinse, aveau 13
douăzeci de coți. Ei stăteau în picioare, cu fața întoarsă spre
casă. A făcut perdeaua albastră, purpurie și cărmizie, și de 14
în suptire, și a lucrat heruvimi pe ea. A făcut înaintea casei 15
doi stîlpi de treizeci și cinci de coți înălțime, cu un cap de cinci
coți în vîrful lor. A făcut niște rețele ca acelea cari erau în 16
Locul prea sfînt, și le-a pus pe vîrful stîlpilor. Apoi a făcut
o sută de rodii pe cari le-a pus pe rețele. A așezat stîlpii în 17
partea dinainte a Templului, unul la dreapta și altul la stînga;
a numit pe cel dela dreapta Iachin, și pe cel dela stînga Boaz.

A făcut un altar de aramă, lung de douăzeci de coți, lat 4
de douăzeci de coți, și înalt de zece coți. A făcut marea tur- 2
nată. Ea avea zece coți dela o margine la alta, era rotundă
de tot, înaltă de cinci coți, și un fir de treizeci de coți ar fi
înconjurat-o. Supt marginea ei, de jur împrejur, erau niște 3
chipuri de boi, cîte zece de fiecare cot, de jur împrejurul mării;
boii așezați pe două rînduri, erau turnați dintr'o singură bu-
cată cu ea. Era așezată pe doisprezece boi, dintre cari trei 4
întorși spre miazănoapte, trei întorși spre apus, trei întorși
spre miazăzi, și trei întorși spre răsărit; marea era așezată
pe ei, și toată partea dindărăt a trupurilor lor era înlăuntru.

5 Grosimea ei era de un lat de mînă, și marginea, ca marginea
unui pahar, era făcută în felul unei flori de crin. Puteau să
6 încapă în ea trei mii de bați. A făcut zece lighene, și a pus
cinci la dreapta și cinci la stînga, ca să slujească la curățiri:
în ele se spălau feluritele părți ale arderilor de tot. Marea era
7 pentru spălarea preoților. A mai făcut zece sfeșnice de aur,
după porunca privitoare la ele, și le-a așezat în Templu, cinci
8 la dreapta și cinci la stînga. A mai făcut zece mese, și le-a
9 așezat în Templu, cinci la dreapta și cinci la stînga. A mai
făcut curtea preoților, și curtea cea mare, cu porțile ei, ale
10 căror aripi le-a acoperit cu aramă. A așezat marea în partea
dreaptă, la miazăzi-răsărit. Hiram a făcut cenușarele, lopețile
și potirele. Astfel a isprăvit Hiram lucrarea pe care i-a dat-o
12 împăratul Solomon s'o facă pentru Casa lui Dumnezeu: doi
stîlpi, cu cele două capete și coperișurile lor cu cununi de pe
vîrfurile stîlpilor; cele două rețele pentru acoperirea celor două
13 coperișuri ale capetelor de pe vîrfurile stîlpilor; cele patru sute
de rodii pentru cele două rețele, cîte două șiruri de rodii pen-
tru fiecare rețea, pentru acoperirea celor două coperișuri cu
14 cununi ale capetelor de pe vîrfurile stîlpilor; cele zece temelii, și
15 cele zece lighene de pe temelii; marea, și cei doisprezece boi de
16 subțea; cenușarele, lopețile și furculițele. Toate aceste unelte,
pe cari le-a dat împăratul Solomon lui Hiram-Abi să le facă
17 pentru Casa Domnului, erau de aramă lustruită. 'mpăratul
a pus să le toarne în cîmpia Iordanului, într'un pămînt cleios,
18 între Sucot și Ţereda. Solomon a făcut toate aceste unelte
în număr atît de mare, încît nu s'a putut cerceta greutatea
19 aramei. Solomon a mai făcut toate celelalte unelte pentru
Casa lui Dumnezeu: altarul de aur, mesele pe cari se puneau
20 pînile pentru punerea înaintea Domnului; sfeșnicile și can-
delele lor de aur curat, cari trebuiau aprinse, după poruncă
21 înaintea Locului prea sfînt, florile, candelile, și mucările de
22 aur, de aur foarte curat: cuțitele, potirele, ceștile și căștile de
aur curat; și aripile de aur pentru ușa dinlăuntru a casei, dela
intrarea Locului prea sfînt, și pentru ușa casei dela intrarea
Templului.

5 Astfel a fost isprăvită toată lucrarea pe care a făcut-o Solomon

pentru Casa Domnului. Apoi a adus argintul, aurul și toate uneltele pe cari le închinase Domnului tatăl său David, și le-a pus în vistieriile Casei lui Dumnezeu. Atunci Solomon a strâns la Ierusalim pe bătrînii lui Israel și pe toate căpeteniile semințiilor, pe capii familiilor copiilor lui Israel, ca să mute din cetatea lui David, adică din Sion, chivotul legămîntului Domnului. Toți bărbații lui Israel s'au adunat la împărat, pentru sărbătoarea din luna a șaptea. Cînd au ajuns toți bătrînii lui Israel, Leviții au ridicat chivotul. Au adus chivotul, cortul întîlnirii, și toate uneltele sfinte cari erau în cort: preoții și Leviții le-au dus. Împăratul Solomon și toată adunarea lui Israel, chemată la el, a stătut înaintea chivotului. Au jertfit oi și boi, cari nu se pot nici socoti, nici număra, din pricina mulțimii lor. Preoții au dus chivotul legămîntului Domnului la locul lui, în sfîntul locaș al casei, în Locul prea sfînt, supt aripile heruvimilor. Heruvimii aveau aripile întinse peste locul chivotului, și acopereau chivotul și drugii lui pe deasupra. Drugilor li se dăduse o astfel de lungime încît capetele lor se vedeau la o depărtare de chivot dinaintea sfîntului locaș, dar nu se vedeau de afară. Chivotul a fost acolo pînă în ziua de azi. În chivot nu erau decît cele două table, pe cari le pusese acolo Moise, în Horeb, cînd a făcut Domnul legămînt cu copiii lui Israel, la ieșirea lor din Egipt. În clipa cînd au ieșit preoții din Locul sfînt, -căci toți preoții de față se sfîntiseră fără să mai țină șirul cetelor, și toți Leviții cari erau cîntăreți: Asaf, Heman, Iedutun, fiii și frații lor, îmbrăcați în in suptire, stăteau la răsăritul altarului cu chimvale, alăute și arfe, și aveau cu ei o sută douăzeci de preoți cari sunau din trîmbițe; - și cînd cei ce sunau din trîmbițe și ceice cîntau, unindu-se într'un glas ca să mărească și să laude pe Domnul, au sunat din trîmbițe, chimvale și celelalte instrumente, și au mărit pe Domnul prin aceste cuvinte: "Căci este bun, căci îndurarea Lui ține în veci!" în clipa aceea, casa, și anume Casa Domnului, s'a umplut cu un nor. Preoții n'au putut să mai stea acolo ca să facă slujba, din pricina norului; căci slava Domnului umpluse Casa lui Dumnezeu.

Atunci Solomon a zis: "Domnul a zis că vrea să locuiască **6**

2 în întunec! Și eu am zidit o casă care-Ți va fi locuința,
3 un loc unde vei locui în veci!” ’mpăratul și-a întors fața, și
a binecuvîntat toată adunarea lui Israel. Și toată adunarea
4 lui Israel stătea în picioare. Și el a zis: “Binecuvîntat să fie
Domnul, Dumnezeul lui Israel, care a vorbit cu gura Sa tatălui
meu David, și a împlinit prin puterea Sa ce spusese, cînd a zis:
5 ‚Din ziua cînd am scos pe poporul Meu din țara Egiptului,
n’am ales nicio cetate dintre toate semînțiile lui Israel, ca să se
zidească acolo o casă în care să locuiască Numele Meu, și n-am
ales pe niciun om, care să fie căpetenia poporului Meu Israel.
6 Ci Ierusalimul l-am ales, pentruca în el să locuiască Numele
Meu, și pe David l-am ales, ca să domnească peste poporul
7 Meu Israel; Tatăl meu David avea de gînd să zidească o casă
8 Numelui Domnului, Dumnezeului lui Israel. Și Domnul a zis
tatălui meu David: ‚Fiindcă ai avut de gînd să zidești o casă
9 Numelui Meu, bine ai făcut că ai avut gîndul acesta. Nu-
mai că nu tu vei zidi casa; ci fiul tău, ieșit din tine, va zidi
10 Numelui Meu o casă.’ Domnul a împlinit cuvîntul pe care-l
spusese. Eu m’am ridicat în locul tatălui meu David, și am
șezut pe scaunul de domnie al lui Israel, cum vestise Domnul,
și am zidit o casă Numelui Domnului, Dumnezeului lui Israel.
11 Am așezat în ea chivotul, în care este legămîntul Domnului,
12 legămîntul pe care l-a făcut El cu copiii lui Israel.” Solomon
s’a așezat înaintea altarului Domnului, în fața întregii adunări
13 a lui Israel, și a întins mîinile. Căci Solomon făcuse o treaptă
de aramă, și o pusese în mijlocul curții. Ea era lungă de cinci
coți, lată de cinci coți, și înaltă de trei coți; a șezut pe ea,
s’a așezat în genunchi în fața întregii adunări a lui Israel, și
14 a întins mîinile spre cer. Și a zis: “Doamne, Dumnezeul lui
Israel! Nu este Dumnezeu ca Tine, în ceruri și pe pămînt: Tu
ții legămîntul și îndurarea Ta față de robii Tăi, cari umblă
15 înaintea Ta cu toată inima lor! Astfel, Ți-ai ținut cuvîntul
dat robului Tău David, tatăl meu; și ce ai spus cu gura Ta, îm-
16 plinești astăzi prin puterea Ta. Acum, Doamne, Dumnezeul
lui Israel, ține făgăduința pe care ai făcut-o tatălui meu David,
cînd ai zis: ‚Niciodată nu vei fi lipsit înaintea Mea de un ur-
maș care să șadă pe scaunul de domnie al lui Israel, numai fiii

tăi să ia seama la calea lor și să meargă în legea Mea, cum ai mers tu înaintea Mea.’ mplinească-se dar, Doamne, Dumnezeul lui Israel, făgăduința pe care ai făcut-o robului Tău David! Dar ce! Să locuiască Dumnezeu cu adevărat împreună cu omul pe pământ? Iată că cerurile, și cerurile cerurilor nu Te pot cuprinde: cu cât mai puțin această casă, pe care am zidit-o eu! Totuș, Doamne, Dumnezeul meu, ia aminte la rugăciunea robului Tău și la cererea lui! Ascultă strigătul și rugăciunea pe care Ți-o face robul Tău. Ochii Tăi să fie zi și noapte deschiși peste casa aceasta, peste locul despre care ai zis că acolo va fi Numele Tău! Ascultă rugăciunea pe care o face robul Tău în locul acesta! Ascultă cererile robului Tău și ale poporului Tău Israel, când se vor ruga în locul acesta! Ascultă din locul locuinței Tale, din ceruri, ascultă și iartă! Dacă va păcătui cineva împotriva aproapelui său, și se va pune peste el un jurământ ca să-l facă să jure, și dacă va veni să jure înaintea altarului Tău, în casa aceasta, - ascultă-l din ceruri, lucrează, și judecă pe robii Tăi: osindește pe cel vinovat, și fă ca purtarea lui să cadă asupra capului lui; fă dreptate celui nevinovat, și răsplătește-i, după nevinovăția lui! Când poporul tău Israel va fi bătut de vrăjmaș, pentru că a păcătuit împotriva Ta: dacă se vor întoarce la Tine și vor da slavă Numelui Tău, dacă ’ți vor face rugăciuni și cereri în casa aceasta, - ascultă-i din ceruri, iartă păcatul poporului Tău Israel, și adu-i înapoi în țara pe care ai dat-o lor și părinților lor. Când cerul va fi închis, și nu va fi ploaie, din pricina păcatelor lor împotriva Ta: dacă se vor ruga în acest loc, și vor da slavă Numelui Tău, și dacă se vor întoarce dela păcatele lor (pentru că-i vei fi pedepsit), ascultă-i din ceruri, iartă păcatul robilor Tăi și al poporului Tău Israel, învață-i calea cea bună în care trebuie să meargă, și trimete ploaie pe pământul pe care l-ai dat de moștenire poporului Tău! Când vor fi în țară foametea, ciurma, rugina în grâu, și mălura, lăcustele de un soi sau altul, când vrăjmașul va împresura pe poporul Tău, în țara lui, în cetățile lui, când vor fi urgii sau boli de vreun fel: dacă un om, dacă tot poporul Tău Israel va face rugăciuni și cereri, și fiecare își va cunoaște rana și durerea și va întinde mîinile spre

30 casa aceasta, - ascultă-l din ceruri, din locul locuinței Tale, și
iartă-l; răsplătește fiecăruia după căile lui, Tu care cunoști in-
ima fiecăruia, -căci numai Tu cunoști inima copiilor oamenilor,
31 - ca să se teamă de Tine, și să umble în căile Tale tot timpul
32 cît vor trăi în țara, pe care ai dat-o părinților noștri! Cînd
străinul, care nu este din poporul tău Israel, va veni dintr'o
țară depărtată, din pricina Numelui Tău celui mare, din pric-
ina mîinii Tale celei tari și din pricina brațului Tău întins, cînd
33 va veni să se roage în casa aceasta, - ascultă-l din ceruri, din
locul locuinței Tale, și dă străinului aceuia tot ce-Ți va cere,
pentruca toate popoarele pămîntului să cunoască Numele Tău,
să se teamă de Tine, ca poporul Tău Israel, și să știe că Nu-
mele Tău este chemat peste casa aceasta, pe care am zidit-o!
34 Cînd va ieși poporul Tău la luptă împotriva vrăjmașilor lui,
urmînd calea pe care îi vei porunci s'o urmeze: dacă 'ți vor
face rugăciuni, cu privirile îndreptate spre cetatea aceasta pe
care ai ales-o și spre casa pe care am zidit-o în Numele Tău, -
35 ascultă din ceruri rugăciunile și cererile lor, și fă-le dreptate!
36 Cînd vor păcătui împotriva Ta, -căci nu este om care să nu
păcătuiască, -și cînd vei fi mîniat împotriva lor și-i vei da în
mîna vrăjmașului, care-i va duce robi într'o țară depărtată sau
37 apropiată: dacă își vor veni în fire în țara unde vor fi robi,
dacă se vor întoarce la Tine, și 'ți vor face cereri în țara ro-
biei lor, și vor zice: ,Am păcătuit, am săvîrșit fărădelegi, am
38 făcut rău; dacă se vor întoarce la Tine din toată inima lor și
din tot sufletul lor, în țara robiei lor, unde au fost duși robi,
dacă-Ți vor face rugăciuni, cu privirile întoarse spre țara lor,
pe care ai dat-o părinților lor, spre cetatea pe care ai ales-o
39 și spre casa pe care am zidit-o Numelui Tău, - ascultă din
ceruri, din locul locuinței Tale, rugăciunile și cererile lor, și
fă-le dreptate: iartă poporului Tău păcatele făcute împotriva
40 Ta! Acum, Dumnezeu, ochii Tăi să fie deschiși, și urechile
să-Ți fie cu luare aminte la rugăciunea făcută în locul acesta!
41 Acum, Doamne, Dumnezeu, scoală-Te, vino la locul Tău de
odihnă, Tu și chivotul măreției Tale. Preoții Tăi, Doamne
Dumnezeule, să fie îmbrăcați cu mîntuirea, și prea iubiții Tăi
42 să se bucure de fericire! Doamne Dumnezeu, nu îndepărta

pe unsul Tău, adu-Ți aminte de bunătățile făgăduite robului Tău David!”

Cînd și-a isprăvit Solomon rugăciunea, s'a pogorît foc din 7
cer și a mistuit arderea de tot și jertfele, și slava Domnului
a umplut casa. Preoții nu puteau să intre în Casa Domnu- 2
lui, căci slava Domnului umplea Casa Domnului. Toți copiii 3
lui Israel au văzut pogorîndu-se focul și slava Domnului peste
casă; ei și-au plecat fața la pămînt pe pardoseală, s'au închinat,
și au lăudat pe Domnul, zicînd: “Căci este bun, căci îndurarea
Lui ține în veac!” 'mpăratul și tot poporul au adus jertfe 4
înaintea Domnului. 'mpăratul Solomon a junghiat douăzeci 5
și două de mii de boi și o sutădouăzeci de mii de oi. Astfel au
făcut împăratul și tot poporul sfințirea Casei lui Dumnezeu.
Preoții stăteau la locul lor, și tot astfel și Leviții, cu instru- 6
mentele făcute în cinstea Domnului de împăratul David, pen-
tru cîntarea laudelor Domnului, cînd i-a însărcinat David să
mărească pe Domnul, zicînd: “Căci îndurarea lui ține în veac!”
Preoții sunau din trîmbițe în fața lor. Și tot Israelul era de
față. Solomon a sfințit și mijlocul curții, care este înaintea 7
Casei Domnului; căci acolo a adus arderile de tot și grăsimile
jertfelor de mulțămire, pentru că altarul de aramă, pe care-l
făcuse Solomon, nu putea cuprinde arderile de tot, darurile
de mîncare și grăsimile. Solomon a prăznuit sărbătoarea în 8
vremea aceea șapte zile, și tot Israelul a prăznuit împreună cu
el; venise o mare mulțime de oameni, dela intrarea Hamatului
pînă la pîrîul Egiptului. 'n ziua a opta, au avut o adunare 9
de sărbătoare; căci sfințirea altarului au făcut-o șapte zile, și
sărbătoarea tot șapte zile. 'n a douăzeci și treia zi a lunii 10
a șaptea, Solomon a trimes înapoi în corturi pe popor, care
era vesel și mulțămît de binele pe care-l făcuse Domnul lui
David, lui Solomon și poporului Său Israel. Cînd a isprăvit 11
Solomon Casa Domnului și casa împăratului, și a izbutit în
tot ce-și pusese de gînd să facă în Casa Domnului și în casa
împăratului, Domnul S'a arătat lui Solomon noaptea, și i-a 12
zis: “Ți ascult rugăciunea, și aleg locul acesta drept casa unde
va trebui să Mi se aducă jertfe. Cînd voi închide cerul, și nu 13
va fi ploaie, cînd voi porunci lăcustelor să mănînce țara, cînd

14 voi trimete ciurma în poporul Meu: dacă poporul Meu peste
care este chemat Numele Meu se va smeri, se va ruga, și va
căuta Fața Mea, și se va abate dela căile lui rele, -îl voi asculta
15 din ceruri, îi voi ierta păcatul, și-i voi tămădui țara. Ochii
Mei vor fi deschiși de acum, și urechile Mele vor fi cu luare
16 aminte la rugăciunea făcută în locul acesta. Acum, aleg și
sfîntesc casa aceasta, pentruca Numele Meu să locuiască în ea
17 pe vecie, și voi avea totdeauna ochii și inima Mea acolo. Și tu,
dacă vei umbla înaintea Mea cum a umblat tatăl tău David,
făcînd tot ce ți-am poruncit, și dacă vei păzi legile și poruncile
18 Mele, voi întări scaunul de domnie al împărăției tale, cum am
făgăduit tatălui tău David, cînd am zis: ‚Niciodată nu vei fi
19 lipsit de un urmaș, care să domnească peste Israel.‘ Dar dacă
vă veți abate, dacă veți părăsi legile și poruncile Mele, pe cari
vi le-am dat, și dacă vă veți duce să slujiți altor dumnezei și
20 să vă închinați înaintea lor, vă voi smulge din țara Mea, pe
care v’am dat-o, voi lepăda dela Mine casa aceasta, pe care
am închinat-o Numelui Meu, și o voi face de pomină și de
21 batjocură printre toate popoarele. Și cît de înaltă este casa
aceasta, oricine va trece pe lîngă ea, va rămînea încremenit, și
va zice: ‚Pentruce a făcut Domnul așa țării și casei acesteia;,
22 Și se va răspunde: „Pentrucă au părăsit pe Domnul, Dum-
nezeul părinților lor, care i-a scos din țara Egiptului, pentrucă
s’au alipit de alți dumnezei, s’au închinat înaintea lor și le-au
slujit; iată de ce a trimes peste ei toate aceste rele.”

8 După douăzeci de ani, în timpul cărora Solomon a zidit
2 Casa Domnului și casa lui însuș, a întărit cetățile, pe cari i
3 le-a dat Hiram și a așezat în ele pe copiii lui Israel. Solomon
a mers împotriva Hamatului, la Țoba, și a pus stăpînire pe ea.
4 A întărit Tadmorul în pustie, și toate cetățile cari slujeau ca
5 cetăți pentru merinde în Hamat. A întărit apoi Bet-Horonul
de sus și Bet-Horonul de jos, ca cetăți întărite cu ziduri, porți
6 și zăvoare; Baalatul, și toate cetățile cari slujeau ca cetăți
pentru merinde și cari țineau de el, toate cetățile pentru cară,
cetățile pentru călărime, și tot ce a găsit cu cale Solomon să
zidească la Ierusalim, la Liban, și în toată țara al cărei stăpîn
7 era. Pe tot poporul care mai rămăsese din Hetiți, din Amoriți,

din Fereziti, din Heviti și din Iebusiti, care nu făcea parte din Israel, pe urmașii lor cari rămăseseră după ei în țară și pe cari 8
nu-i nimiciseră copiii lui Israel, Solomon i-a ridicat ca oameni
de corvoadă, ceea ce au fost pînă în ziua de azi. Solomon 9
n'a întrebuințat ca robi pentru lucrările lui, pe niciunul din
copiii lui Israel: căci ei erau oameni de război, căpeteniile lui,
slujbașii lui, mai marii carălor și călărimii lui. Căpeteniile 10
puse de împăratul Solomon în fruntea poporului, și însărcinați
să privegheze peste el, erau în număr de două sute cincizeci.
Solomon a supt pe fata lui Faraon din cetatea lui David în casa 11
pe care i-o zidise; căci a zis: "Nevastă-mea să nu locuiască în
casa lui David, împăratul lui Israel, pentru că locurile în cari a
intrat chivotul Domnului sînt sfinte." Atunci Solomon a adus 12
arderii de tot Domnului pe altarul Domnului, pe care-l zidise
înainte pridvorului. Aducea ce era poruncit de Moise pentru 13
fiecare zi, pentru zilele de Sabat, pentru zilele de lună nouă,
și pentru sărbători, de trei ori pe an, la sărbătoarea azimilor,
la sărbătoarea săptămînilor, și la sărbătoarea corturilor. A 14
pus în slujbele lor, așa cum le rînduise tatăl său David, cetele
preoților, după slujba lor, pe Leviți după însărcinarea lor, care
era să mărească pe Domnul și să facă zi de zi de slujbă în fața
preoților, și pe ușieri, împărțiți la fiecare ușă, după cetele lor:
căci așa poruncise David, omul lui Dumnezeu. Nu s'au abătut 15
dela porunca împăratului cu privire la preoți și Leviți, nici cu
privire la vreun alt lucru, nici în privința vistieriilor. Așa 16
s'a înfăptuit toată lucrarea lui Solomon, din ziua cînd s'a pus
temelia Casei Domnului și pînă în ziua cînd a fost isprăvită.
Casa Domnului a fost deci isprăvită. Solomon a plecat atunci 17
la Ețion-Gheber și la Elot, pe țărmlul mării, în țara Edomului.
Și Hiram i-a trimes, prin slujitorii săi, corăbii și slujitori cari 18
cunoșteau marea. Ei s'au dus cu slujitorii lui Solomon la Ofir,
și au luat de acolo patru sute cincizeci de talanți de aur, pe
cari i-au adus împăratului Solomon.

Împărăteasa din Seba a auzit de fama lui Solomon, și a 9
venit la Ierusalim ca să-l încerce prin întrebări grele. Ea avea
un alai foarte mare, și cămile încărcate cu mirodenii, aur mult
de tot și pietre scumpe. S'a dus la Solomon, și i-a spus tot

2 ce avea pe inimă. Solomon i-a răspuns la toate întrebările, și
n'a fost nimic pe care să nu fi știut Solomon să i-l lămurească.
3 'mpărăteasa din Seba a văzut înțelepciunea lui Solomon, și
4 casa pe care o zidise, și bucatele dela masa lui, și locuința
slujitorilor lui, și slujbele și hainele celor ce-i slujeau, și pa-
harnicii lui și hainele lor, și treptele pe cari se suia la Casa
5 Domnului. Uimită, ea a zis împăratului: "Era adevărat deci
ce am auzit eu în țara mea despre faptele și înțelepciunea ta!
6 Nu credeam tot ce se zicea, pînă n'am venit și am văzut cu ochii
mei. Și iată că nu mi s'a istorisit nici jumătate din mărirea și
înțelepciunea ta. Tu întreci faima pe care am auzit-o despre
7 tine. Ferice de oamenii tăi, ferice de slujitorii tăi, cari sînt
8 pururea înaintea ta, și cari aud înțelepciunea ta! Binecuvîntat
să fie Domnul, Dumnezeuul tău, care S'a îndurat de tine, și
te-a pus pe scaunul Lui de domnie ca împărat pentru Domnul,
Dumnezeul tău! Pentrucă Dumnezeuul tău iubește pe Israel și
vrea să-l facă să rămînă în picioare pe vecie, pentru aceea te-a
9 pus împărat peste el, ca să faci judecată și dreptate." Ea a
dat împăratului o sută douăzeci de talanți de aur, foarte multe
mirodenii, și pietre scumpe. N'au mai fost mirodenii ca cele
10 date împăratului Solomon de împărăteasa din Seba. Slujitorii
lui Hiram și slujitorii lui Solomon, cari au adus aur din Ofir,
11 au adus și lemn mirositor și pietre scumpe. 'mpăratul a fă-
cut cu lemnul mirositor scări pentru Casa Domnului și pentru
casa împăratului, și arfe și alăute pentru cîntăreți. Nu se mai
12 văzuse așa ceva în țara lui Iuda. 'mpăratul Solomon a dat
împărătesei din Seba tot ce a dorit ea, ce a cerut, mai mult
decît adusese ea împăratului. Apoi s'a întors și s'a dus în țara
13 ei, ea și slujitorii ei. Greutatea aurului care venea pe fiecare
an lui Solomon era de șase sute șasezeci și șase de talanți de
14 aur, afară de ce lua dela negustorii cei mari și dela cei mici,
dela toți împărații Arabiei și dela dregătorii țării, cari aduceau
15 aur și argint lui Solomon. 'mpăratul Solomon a făcut două
sute de scuturi mari de aur bătut, și pentru fiecare din ele a
16 întrebuițat șase sute de sicli de aur bătut, și alte trei sute
de scuturi de aur bătut, și pentru fiecare din ele a întrebuițat
trei sute de sicli de aur; și împăratul le-a pus în casa pădurii

Libanului. 'mpăratul a făcut un mare scaun de domnie de 17
fildeș, și l-a acoperit cu aur curat. Scaunul acesta de domnie 18
avea șase trepte, și un așternut pentru picioare, de aur, care
se ținea de scaunul de domnie; de fiecare parte a scaunului
erau răzimători, lângă răzimători erau doi lei, și pe cele șase 19
trepte, de o parte și de alta, erau doisprezece lei. Așa ceva nu
s'a făcut pentru nici o împărăție. Toate paharele împăratului 20
Solomon erau de aur, și toate vasele din casa pădurii Libanului
erau de aur curat. Nu era nimic de argint: argintului nu i se
dădea niciun preț, pe vremea lui Solomon. Căci împăratul 21
avea corăbii din Tarsis cari călătoreau cu slujitorii lui Hiram;
și la fiecare trei ani veneau corăbiile din Tarsis, aducând aur și
argint, fildeș, maimuțe și păuni. 'mpăratul Solomon a între- 22
cut pe toți împărații pământului prin bogățiile și înțelepciunea
lui. Toți împărații pământului căutau să vadă pe Solomon, ca 23
să audă înțelepciunea pe care o pusese Dumnezeu în inima lui.
Și fiecare din ei își aducea darul lui, lucruri de argint și lucruri 24
de aur, haine, arme, mirodenii, cai și catîri; așa era în fiecare
an. Solomon avea patru mii de iesle pentru caii dela carăle 25
lui, și douăsprezece mii de călăreți pe cari i-a așezat în cetățile
unde își ținea carăle și la Ierusalim lângă împărat. El stăpînea 26
peste toți împărații, dela Rîu pînă la țara Filistenilor și pînă
la hotarul Egiptului. 'mpăratul a făcut argintul tot așa de 27
obicinuit la Ierusalim ca pietrele, și cedrii tot atît de mulți ca
smochinii sălbatici, cari cresc pe cîmpie. Din Egipt și din 28
toate țările se aduceau cai pentru Solomon. Celelalte fapte 29
ale lui Solomon, cele dintîi și cele depe urmă, nu sînt scrise
oare în Cartea proorocului Natan, în proorocia lui Ahia din
Silo, și în descoperirile proorocului Ieedo despre Ieroboam, fiul
lui Nebat? Solomon a domnit patruzeci de ani la Ierusalim 30
peste tot Israelul. Apoi Solomon a adormit cu părinții lui, și 31
l-au îngropat în cetatea tatălui său David. Și, în locul lui, a
domnit fiul său Roboam.

Roboam s'a dus la Sihem, căci tot Israelul venise la Sihem 10
să-l facă împărat. Cînd a auzit lucrul acesta, Ieroboam, fiul 2
lui Nebat, era în Egipt, unde fugise de împăratul Solomon; și
s'a întors din Egipt. Au trimes să-l cheme. Atunci Ieroboam 3

4 și tot Israelul au venit la Roboam și i-au vorbit așa: “Tatăl
tău ne-a îngreuiat jugul: acum ușurează această aspră robie
și jugul greu pe care l-a pus peste noi tatăl tău. Și îți vom
5 sluji.” El le-a zis: “ntoarceți-vă la mine după trei zile.” Și
6 poporul a plecat. ’mpăratul Roboam a întrebat pe bătrînii
cari fuseseră cu tatăl său Solomon, în timpul vieții lui, și a
7 zis: “Ce mă sfătuiți să răspund poporului acestuia?” Și iată
ce i-au zis ei: “Dacă vei fi bun cu poporul acesta, dacă-i vei
primi bine, și dacă le vei vorbi cu bunăvoință, îți vor sluji
8 pe vecie.” Dar Roboam a lăsat sfatul pe care i-l dădeau
bătrînii, și a întrebat pe tinerii cari crescuseră cu el și cari-l
9 înconjurau. El le-a zis: “Ce mă sfătuiți să răspund poporului
acestuia care-mi vorbește astfel: “Ușurează jugul pe care l-
10 a pus tatăl tău peste noi?” Și iată ce i-au zis tinerii cari
clescuseră cu el: “Așa să vorbești poporului acestuia care ți-a
vorbit așa: “Tatăl tău ne-a îngreuiat jugul, iar tu ușurează-
ni-l!” să le vorbești așa: “Degetul meu cel mic este mai gros
11 decît coapsele tatălui meu. Acum, tatăl meu a pus peste
voi un jug greu, dar eu îl voi face și mai greu: tatăl meu
v’a pedepsit cu bice, dar eu vă voi pedepsi cu scorpioane.”
12 Ieroboam și tot poporul au venit la Roboam a treia zi, după
cum le spusese împăratul: “ntoarceți-vă la mine peste trei
13 zile.” ’mpăratul le-a răspuns aspru. ’mpăratul Roboam a
14 lăsat sfatul bătrînilor, și le-a vorbit așa, după sfatul tinerilor:
“Tatăl meu v’a îngreuiat jugul, dar eu îl voi îngreui și mai
mult; tatăl meu v’a pedepsit cu bice, dar eu vă voi pedepsi
15 cu scorpioane.” Astfel împăratul n’a ascultat pe popor; căci
așa rînduise Dumnezeu, în vederea împlinirii cuvîntului, pe
care-l spusese Domnul prin Ahia din Silo lui Ieroboam, fiul lui
16 Nebat. Cînd a văzut tot Israelul că împăratul nu-l ascultă,
poporul a răspuns împăratului: “Ce parte avem noi cu David?
Noi n’avem nicio moștenire cu fiul lui Isai! La corturile tale,
Israele! Acum, vezi-ți de casă, Davide!” Și tot Israelul s’a dus
17 în corturile lui. Copiii lui Israel, cari locuiau în cetățile lui
18 Iuda, au fost singurii peste cari a domnit Roboam. Atunci
împăratul Roboam a trimes pe Hadoram, care era mai mare
peste dări. Hadoram a fost împrôșcat cu pietre de copiii lui

Israel, și a murit. Și împăratul Roboam s'a grăbit și s'a suit într'un car, ca să fugă la Ierusalim. Astfel s'a deslipit Israel 19 de casa lui David pînă în ziua de azi.

Roboam, venind la Ierusalim, a strîns casa lui Iuda și a 11 lui Beniamin, o sută optzeci de mii de oameni de frunte, buni pentru război, ca să lupte împotriva lui Israel și să-l aducă iarăș supt stăpînirea lui Roboam. Dar cuvîntul Domnului a 2 vorbit astfel lui Șemaia, omul lui Dumnezeu: “Vorbește lui 3 Roboam, fiul lui Solomon, împăratul lui Iuda, și întregului Israel din Iuda și din Beniamin. Și spune-le: “Așa vorbește 4 Domnul: “Să nu vă suiți și să nu faceți război împotriva fraților voștri! Fiecare din voi să se întoarcă acasă, căci dela Mine s'a întîmplat lucrul acesta. “Ei au ascultat de cuvintele Domnului, s'au întors acasă, și nu s'au mai dus împotriva lui Ieroboam. Roboam a locuit la Ierusalim, și a zidit cetăți întărite în Iuda. 5 A zidit Betleemul, Etamul, Tecoa, Bet-Țur, Soco, Adulam, 6, 7 Gat, Mareșa, Zif, Adoraim, Lachis, Azeca, Țorea, Aialon 8, 9, 10 și Hebronul, cari erau în Iuda și în Beniamin, și a făcut din ele niște cetăți întărite. Le-a întărit, a pus în ele căpitani și 11 magazii de bucate, de untdelemn și vin. A pus în fiecare din 12 aceste cetăți scuturi și sulițe, și le-a făcut foarte tari. Iuda și Beniamin erau ai lui. Preoții și Leviții, cari se aflau în 13 tot Israelul, și-au părăsit locuințele și s'au dus la el; căci 14 Leviții și-au părăsit ținuturile și moșiile și au venit în Iuda și la Ierusalim, pentrucă Ieroboam și fiii săi i-au împedecat să-și împlinescă slujbele ca preoți ai Domnului. Ieroboam a pus 15 preoți pentru înălțimile, pentru țăpii și pentru vițeei pe cari îi făcuse. Aceia din toate semințiile lui Israel, cari aveau pe 16 inimă să caute pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, au urmat pe Leviți la Ierusalim, ca să jertfească Domnului, Dumnezeului părinților lor. Ei au dat astfel tărie împărăției lui Iuda, și au 17 întărit pe Roboam, fiul lui Solomon, timp de trei ani; căci trei ani au umblat în calea lui David și a lui Solomon. Roboam 18 a luat de nevastă pe Mahalat, fata lui Ierimot, fiul lui David și al Abihailei, fata lui Eliab, fiul lui Isai. Ea i-a născut fii 19 pe: Ieuș, Șemaria și Zaham. După ea, a luat pe Maaca, 20 fata lui Absalom. Ea i-a născut pe Abia, pe Atai, pe Ziza

21 și pe Șelomit. Roboam iubea pe Maaca, fata lui Absalom,
mai mult de cât pe toate nevestele și țiitoarele lui; căci a avut
optsprezece neveste și șasezeci de țiitoare, și a născut douăzeci
22 și opt de fii și șasezeci de fete. Roboam a dat cel dintîi loc
lui Abia, fiul Maachei, și l-a pus căpetenie peste frații lui, căci
23 voia să-l facă împărat. El a lucrat cu minte, împrăștiind pe
toți fiii săi în toate ținuturile lui Iuda și lui Beniamin, în toate
cetățile întărite; le-a dat de mîncare din belșug, și le-a căutat
o mulțime de neveste.

12 Cînd s'a întărit Roboam în domnie și a căpătat putere, a
părăsit legea Domnului, și tot Israelul a părsit-o împreună cu
2 el. 'n al cincilea an al domniei lui Roboam, Șișac, împăratul
Egiptului, s'a suit împotriva Ierusalimului, pentru că păcătuis-
3 eră împotriva Domnului. Avea o mie două sute de cară și
șasezeci de mii de călăreți; și împreună cu el a venit din Egipt
4 un popor fără număr, dintre Libieni, Suchieni și Etiopieni. A
luat cetățile întărite ale lui Iuda, și a ajuns pînă la Ierusalim.
5 Atunci proorocul Șemaia s'a dus la Roboam și la căpeteni-
ile lui Iuda, cari se adunaseră în Ierusalim, la apropierea lui
Șișac, și le-a zis: "Așa vorbește Domnul: "Voi M'ați părsit;
6 vă părăsesc și Eu, și vă dau în mîinile lui Șișac." Căpeteni-
ile lui Israel și împăratul s'au smerit, și au zis: "Domnul este
7 drept!" Și dacă a văzut Domnul că s'au smerit, cuvîntul
Domnului a vorbit astfel lui Șemaia: "S-au smerit, nu-i voi
nimici, nu voi zăbovi să le vin în ajutor, și mînia Mea nu va
8 veni asupra Ierusalimului prin Șișac; dar îi vor fi supuși, și vor
ști ce înseamnă să-Mi slujească Mie sau să slujească împărăți-
9 ilor altor țări." Șișac, împăratul Egiptului, s'a suit împotriva
Ierusalimului. A luat vistieriile Casei Domnului și vistieriile
casei împăratului, a luat tot. A luat scuturile de aur pe cari
10 le făcuse Solomon. 'mpăratul Roboam a făcut în locul lor
niște scuturi de aramă, și le-a dat în grija căpeteniilor alergă-
11 torilor, cari păzeau intrarea casei împăratului. Oridecîteori
se ducea împăratul la Casa Domnului, alergătorii veneau și
le purtau înaintea lui; apoi le aduceau iarăș în odaia alergă-
12 torilor. Pentru că Roboam se smerise, Domnul Și-a abătut
mînia dela el, și nu l-a nimicit de tot. Și tot mai era ceva bun

în Iuda. 'mpăratul Roboam s'a întărit în Ierusalim și a dom- 13
 nit. Avea patruzeci și unu de ani cînd a ajuns împărat, și a
 domnit șaptesprezece ani la Ierusalim, cetatea pe care o alesese
 Domnul din toate semînțiile lui Israel, ca să-Și pună Numele în
 ea. Mamă-sa se numea Naama, Amonita. El a făcut lucruri 14
 rele, pentrucă nu și-a pus inima să caute pe Domnul. Faptele 15
 lui Roboam, cele dintîi și cele depe urmă, nu sînt scrise oare
 în cartea proorocului Șemaia, și a proorocului Ido, în cărțile
 spițelor de neam? Totdeauna a fost război între Roboam și
 Ieroboam. Roboam a adormit cu părinții săi, și a fost în- 16
 gropat în cetatea lui David. Și, în locul lui, a domnit fiul său
 Abia.

'n al optsprezecelea an al domniei lui Ieroboam, peste Iuda a 13
 început să domnească Abia. El a domnit trei ani la Ierusalim. 2
 Mamă-sa se numea Micaia, fata lui Uriel, din Ghibea. 'ntre
 Abia și Ieroboam a fost război. Abia a început lupta cu o 3
 oaste de războinici viteji, patrusute de mii de oameni aleși; și
 Ieroboam s'a înșiruit de bătaie împotriva lui cu opt sute de mii
 de oameni aleși, războinici viteji. Depe vîrfurile muntelui Țe- 4
 maraim, care face parte din muntele lui Efraim, Abia s'a sculat
 și a zis: "Ascultă-mă, Ieroboame, și tot Israelul! Nu trebuie 5
 oare să știți că Domnul, Dumnezeuul lui Israel, a dat pe vecie
 domnia peste Israel lui David și fiilor lui printr'un legămînt
 care nu se poate călca? Dar Ieroboam, fiul lui Nebat, slu- 6
 jitorul lui Solomon, fiul lui David, s'a sculat și s'a răzvrătit
 împotriva stăpînului său. Niște oameni de nimic, oameni răi, 7
 s'au strîns la el și s'au împotrivit lui Roboam, fiul lui Solomon.
 Roboam era tînăr și fricos, și nu putea să li se împotrivescă.
 Și acum, voi credeți că puteți ieși biruitori asupra împărăției 8
 Domnului, care este în mîinile fiilor lui David; și voi sînteți o
 mare mulțime și aveți cu voi vițeei de aur pe cari vi i-a făcut Ier-
 oboam ca dumnezei. N'ați îndepărtat voi pe preoții Domnu- 9
 lui, pe fiii lui Aaron și pe Leviți, și nu v'ați făcut voi preoți, ca
 și popoarele celorlalte țări? Oricine venea cu un vițel și șapte
 berbeci, ca să fie sfințit, se făcea preot al celui ce nu este Dum-
 nezeu. Dar cît despre noi, Domnul este Dumnezeuul nostru, și 10
 noi nu L-am părăsit, preoții din slujba Domnului sînt fii ai lui

- 11 Aaron, și Leviții stau și își împlinesc slujbele. Noi aducem în fiecare dimineață și în fiecare seară ardere de tot Domnului, ardem tămâie mirositoare, punem pînile pentru punerea înaintea Domnului pe masa cea curată, și aprindem în fiecare seară sfeșnicul de aur cu candelile lui; căci păzim poruncile
- 12 Domnului, Dumnezeului nostru. Dar voi L-ați părăsit. Iată că Dumnezeu și preoții Lui sînt cu noi, în fruntea noastră, și avem și trîmbițele răsunătoare ca să sunăm din ele împotriva voastră. Copii ai lui Israel! nu faceți război împotriva Domnului, Dumnezeului părinților voștri, căci nu veți avea nicio
- 13 izbîndă!” Ieroboam i-a luat pe din apoi, cu ajutorul unor oameni puși la pîndă, așa că oștile lui erau în fața lui Iuda, iar cei ce stăteau la pîndă erau înapoia lor. Cei din Iuda, întorcîndu-se, au avut de luptat înainte și înapoi. Au strigat
- 14 către Domnul, și preoții au sunat din trîmbițe. Oamenii lui Iuda au scos un strigăt de război și, la strigătul de război al oamenilor lui Iuda, Domnul a lovit pe Ieroboam și pe tot Israelul dinaintea lui Abia și a lui Iuda. Copiii lui Israel au fugit
- 15 dinaintea lui Iuda, și Dumnezeu i-a dat în mîinile lui. Abia și poporul lui le-au pricinuit o mare înfrîngere, și cinci sute de mii de oameni aleși au căzut morți printre cei din Israel.
- 16 Copiii lui Israel au fost smeriți în vremea aceea, și copiii lui Iuda au cîștigat biruința, pentru că se sprijiniseră pe Domnul, Dumnezeul părinților lor. Abia a urmărit pe Ieroboam și i-a luat cetăți: Betelul cu satele lui, Ieșana cu satele ei, și Efronul
- 17 cu satele lui. Ieroboam n’a mai avut putere pe vremea lui Abia, și Domnul l-a lovit, și a murit. Dar Abia a ajuns puternic; a avut patrusprezece neveste, și a născut douăzeci și doi
- 18 de fii și șasesprezece fete. Celelalte fapte ale lui Abia, ce a făcut și ce a spus el, sînt scrise în cartea proorocului Ido.
- 14 Abia a adormit cu părinții lui, și a fost îngropat în cetatea lui David. Și, în locul lui, a domnit fiul său Asa. Pe vremea lui,
- 2 țara a avut odihnă zece ani. Asa a făcut ce este bine și plăcut
- 3 înaintea Domnului, Dumnezeului său. A îndepărtat altarele dumnezeilor străini și înălțimile, a sfărîmat stîlpii idolești și
- 4 a tăiat Astarteele. A poruncit lui Iuda să caute pe Domnul, Dumnezeul părinților săi, și să îplinească legea și poruncile.

A îndepărtat din toate cetățile lui Iuda înălțimile și stîlpii 5
închinați soarelui. Și împărăția a avut pace supt el. A zidit 6
cetăți întărite în Iuda; căci țara a fost liniștită, și împotriva lui
n'a fost război în anii aceia, pentrucă Domnul i-a dat odihnă.
El a zis lui Iuda: "Să zidim aceste cetăți, și să le înconjurăm 7
cu ziduri, cu turnuri, cu porți și cu zăvoare; țara este încă a
noastră, căci am căutat pe Domnul, Dumnezeuul nostru. L-am
căutat, și El ne-a dat odihnă de toate părțile." Au zidit dar,
și au izbutit. Asa avea o oștire de trei sute de mii de oameni 8
din Iuda, cari purtau scut și sulită, și două sute optzeci de mii
din Benjamin, cari purtau scut și trăgeau cu arcul, toți oameni
viteji. Zerah, Etiopianul, a ieșit împotriva lor cu o oștire de 9
un milion de oameni și trei sute de cară, și a înaintat pînă la
Mareșa. Asa a mers înaintea lui, și s'au înșiruit de bătaie 10
în valea Țefata, lângă Mareșa. Asa a chemat pe Domnul, 11
Dumnezeul lui, și a zis: "Doamne, numai Tu poți veni în ajutor
celui slab ca și celui tare: vino în ajutorul nostru, Doamne
Dumnezeul nostru! Căci pe Tine ne sprijinim, și în Numele
Tău am venit împotriva acestei mulțimi. Doamne, Tu ești
Dumnezeul nostru: să nu iasă biruitor omul împotriva Ta!"
Domnul a lovit pe Etiopieni dinaintea lui Asa și dinaintea lui 12
Iuda, și Etiopienii au luat-o la fugă. Asa și poporul care era 13
cu el i-a urmărit pînă la Gherar, și Etiopienii au căzut fără
să-și poată scăpa viața, căci au fost nimiciti de Domnul și de
oștirea Lui. Asa și poporul lui au făcut o pradă mare; au 14
bătut toate cetățile din împrejurimile Gherarului, căci groaza
Domnului căzuse peste ele, și au jăfuit toate cetățile, a căror
pradă era mare. Au lovit și corturile turmelor, și au luat 15
cu ei o mare mulțime de oi și de cămile. Apoi s'au întors la
Ierusalim.

Duhul lui Dumnezeu a venit peste Azaria, fiul lui Oded, și 15, 2
Azaria s'a dus înaintea lui Asa, și i-a zis: "Ascultați-mă, Asa,
și tot Iuda și Benjamin! Domnul este cu voi cînd sînteți cu
El; dacă-L căutați, 'l veți găsi; iar dacă-L părăsiți, și El vă
va părăsi. Multă vreme Israel a fost fără Dumnezeuul cel ade- 3
vărat, fără preot care să învețe pe oameni, și fără lege. Dar în 4
mijlocul strîmtorării lor s'au întors la Domnul, Dumnezeuul lui

5 Israel, L-au căutat, și L-au găsit. 'n vremile acelea, nu era liniște pentru cei ce se duceau și veneau, căci erau mari turburări
6 printre toți locuitorii țării; un popor se bătea împotriva altui popor, o cetate împotriva altei cetăți, pentrucă Dumnezeu
7 le turbura cu tot felul de strîmtorări: voi dar, întăriți-vă, și nu lăsați să vă slăbească mîinile, căci faptele voastre vor avea
8 o răsplată.” Dupăce a auzit aceste cuvinte și proorocia lui Oded, proorocul, Asa s'a întărit și a îndepărtat urîciunile din
toată țara lui Iuda și Benjamin și din cetățile pe cari le luase în muntele lui Efraim, și a înoit altarul Domnului care era
9 înaintea pridvorului Domnului.” A strîns pe tot Iuda și Benjamin, și pe cei din Efraim, din Manase și din Simeon, cari lociau printre ei, căci un mare număr dintre oamenii lui Israel
au trecut la el cînd au văzut că Domnul, Dumnezeul lui, era
10 cu el. S'au adunat la Ierusalim în luna a treia a anului al
11 cincisprezecelea al domniei lui Asa. 'n ziua aceasta, au jertfit Domnului, din prada pe care o aduseseră: șapte sute de boi
12 și șapte mii de oi. Au făcut legămînt să caute pe Domnul, Dumnezeul părinților lor, din toată inima și din tot sufletul
13 lor; și oricine nu căuta pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, trebuia omorît, fie mic fie mare, fie bărbat fie femeie. Au jurat credință Domnului, cu glas tare, cu strigăte de bucurie, și cu
14 sunet de trîmbițe și de buciume; tot Iuda s'a bucurat de jurămîntul acesta, căci juraseră din toată inima lor, căutaseră pe Domnul de bună voia lor, și-L găsiseră. Și Domnul le-a dat
15 odihnă de jur împrejur. 'mpăratul Asa n'a lăsat nici chiar pe mamă-sa Maaca să mai fie împărăteasă, pentrucă făcuse un idol Astartei. Asa i-a dărimat idolul, pe care l-a făcut praf,
16 și l-a ars lîngă pîrîul Chedron. Dar înălțimile tot n'au fost îndepărtate din Israel, măcar că inima lui Asa a fost în totul
17 a Domnului în tot timpul vieții lui. A pus în Casa lui Dumnezeu lucrurile închinat Domnului de tatăl său și de el însuș:
18 argint, aur și vase. N'a fost niciun război pînă la al treizeci și cincilea an al domniei lui Asa.

16 'n al treizeci și șaselea an al domniei lui Asa, Baeșa, împăratul lui Israel, s'a suit împotriva lui Iuda; și a întărit Rama, ca să nu lase pe ai lui Asa, împăratul lui Iuda, să iasă și să

intre. Asa a scos argint și aur din vistieriile Casei Domnului și ale casei împăratului, și a trimes soli la Ben-Hadad, împăratul Siriei, care locuia la Damasc. Și a pus să-i spună: “Să fie un legământ între mine și tine, cum a fost unul între tatăl meu și tatăl tău. Iată, îți trimet argint și aur. Du-te, și rupe legământul tău cu Baeșa, împăratul lui Israel, ca să se depărteze dela mine.” Ben-Hadad a ascultat pe împăratul Asa; a trimes pe căpeteniile oștirii sale împotriva cetăților lui Israel, și au bătut Iionul, Dan, Abel-Maim, și toate locurile pentru merinde din cetățile lui Neftali. Când a auzit Baeșa, a încetat să mai întărească Rama, și a pus capăt lucrărilor sale. Împăratul Asa a pus pe tot Iuda să ridice pietrele și lemnele, pe cari le întrebuița Baeșa la întărirea Ramei, și le-a întrebuițat la întărirea Ghebei și Mițpei. În vremea aceea, Hanani, văzătorul, s’a dus la Asa, împăratul lui Iuda, și i-a zis: “Pentru că te-ai sprijinit pe împăratul Siriei, și nu te-ai sprijinit pe Domnul, Dumnezeuul tău, de aceea a scăpat oastea împăratului Siriei din mâinile tale. Etiopienii și Libienii nu cătuiuau oare o oaste mare, cu o mulțime de cară și călărați? Și totuș Domnul i-a dat în mâinile tale, pentru că te sprijinisei pe El. Căci Domnul și întinde privirile peste tot pământul, ca să sprijinească pe aceia a căror inimă este întregă a Lui. Ai lucrat ca un nebun în privința aceasta, căci deacum vei avea războaie.” Asa s’a mîniat pe văzător, și l-a pus la închisoare, pentru că era înfuriat împotriva lui. Tot în acelaș timp Asa a apăsat și pe unii din popor. Faptele lui Asa, cele dintii și cele depe urmă, sînt scrise în cartea împăraților lui Iuda și Israel. În al treizeci și nouălea an al domniei sale, Asa s’a îmbolnăvit de picioare așa încît avea mari dureri; chiar în timpul boalei lui, n’a căutat pe Domnul, ci a întreat pe doftori. Asa a adormit cu părinții săi, și a murit în al patruzeci și unulea an al domniei lui; l-au îngropat în mormîntul pe care și-l săpase în cetatea lui David. L-au culcat pe un pat pe care-l umpluseră cu mirodenii, și mirosuri pregătite după meșteșugul celui ce pregătește mirul, și au ars în cinstea lui foarte multe mirodenii.

În locul lui a domnit fiul său Iosafat. El s’a întărit împotriva **17**

2 lui Israel: a pus oști în toate cetățile întărite ale lui Iuda, și
a rînduit căpetenii în țara lui Iuda și în cetățile lui Efraim, pe
3 cari le luase tatăl său Asa. Domnul a fost cu Iosafat, pen-
trucă a umblat în cele dintîi căi ale tatălui său David, și n'a
4 căutat pe Baali; căci a alergat la Dumnezeuul tatălui său, și a
5 urmat poruncile Lui, fără să facă ce făcea Israel. Domnul a
întărit domnia în mîinile lui Iosafat, căruia tot Iuda îi aducea
6 daruri. Și a avut o mulțime de bogății și slavă. Inima lui
s'a întărit din ce în ce în căile Domnului, și a îndepărtat din
7 Iuda chiar și înălțimile și idolii. 'n al treilea an al domniei
lui, a însărcinat pe căpeteniile sale Ben-Hail, Obadia, Zaharia,
Netaneel și Mica, să se ducă să învețe pe oameni în cetățile
8 lui Iuda. A trimes cu ei pe Leviții Șemaia, Netania, Zeba-
dia, Asael, Șemiramot, Ionatan, Adonia, Tobia și Tob-Adonia,
9 Leviți, și pe preoții Elișama și Ioram. Ei au învățat pe oameni
în Iuda, avînd cu ei cartea legii Domnului. Au străbătut toate
cetățile lui Iuda, și au învățat pe oameni în mijlocul poporului.
10 Groaza Domnului a apucat toate împărățiile țărilor dimpreju-
11 rului lui Iuda, și n'au făcut război împotriva lui Iosafat. Niște
Filistenii au adus lui Iosafat daruri și un bir în argint; și Arabii
i-au adus și ei vite, șapte mii șapte sute de berbeci și șapte mii
12 șapte sute de țapi. Iosafat se ridicase la cea mai înaltă treaptă
13 de mărire. A zidit în Iuda cetățui și cetăți pentru merinde. A
strîns merinde în cetățile lui Iuda, și avea la Ierusalim o ceată
14 de oameni viteji ca ostași. Iată numărul lor, după casele
părinților lor. Din Iuda, căpetenii peste o mie: Adna, căpete-
15 nia, cu trei sute de mii de viteji; după el, Iohanana, căpetenia,
16 cu două sute optzeci de mii de oameni; după el, Amasia, fiul
lui Zicri, care se predase de bunăvoie Domnului, cu două sute
17 de mii de viteji. Din Beniamin: Eliada, om viteaz, cu două
18 sute de mii de oameni înarmați cu arc și cu scut, și după el,
Zozabad, cu o sută optzeci de mii de oameni înarmați pentru
19 război. Aceștia sînt cei ce erau în slujba împăratului, afară
de aceia pe cari îi pusese împăratul în toate cetățile întărite
ale lui Iuda.

18 Iosafat a avut bogății și slavă din belșug, și s'a încuscrit
2 cu Ahab. După cîțiva ani, s'a pogorît la Ahab în Samaria.

Ahab a tăiat pentru el și pentru poporul care era cu el un mare număr de oi și boi, și l-a rugat să se suie la Ramot din Galaad. Ahab, împăratul lui Israel, a zis lui Iosafat, împăratul 3
lui Iuda: “Vrei să vii cu mine la Ramot în Galaad?” Iosafat i-a răspuns: “Eu ca tine, și poporul meu ca poporul tău, vom merge la luptă împotriva lui cu tine.” Apoi Iosafat a zis 4
împăratului lui Israel: “Întrebă acum, te rog, cuvîntul Domnului.” Împăratul lui Israel a strîns pe prooroci, în număr 5
de patru sute, și le-a zis: “Să ne ducem la luptă împotriva Ramotului din Galaad, sau să-mi văd de treabă?” Și ei au răspuns: “Suie-te, și Dumnezeu o va da în mîinile împăratului.” Dar Iosafat a zis: “Nu mai este aici nici un prooroc al 6
Domnului, prin care să-L putem întreba?” Împăratul lui Israel a răspuns lui Iosafat: “Mai este un om prin care am putea să întrebăm pe Domnul; dar îl urăsc, căci nu-mi proorocește 7
nimic bun, nu proorocește niciodată decît rău: este Mica, fiul lui Imla.” Și Iosafat a zis: “Să nu vorbească așa împăratul!” Atunci împăratul lui Israel a chemat un dregător, și i-a zis: 8
“Trimete să vină îndată Mica, fiul lui Imla.” Împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, ședeau fiecare pe scaunul lui de domnie, îmbrăcați cu hainele lor împărătești; ședeau în locul de la intrarea porții Samariei. Și toți proorocii prooroceau înaintea lor. Zedechia, fiul lui Chenaana, își făcuse niște 10
coarne de fer, și a zis: “Așa vorbește Domnul: “Cu aceste coarne, vei bate pe Sirieni pînă îi vei nimici.” Și toți proorocii 11
au proorocit la fel, zicînd: “Suie-te la Ramot în Galaad, căci vei avea izbîndă și Domnul o va da în mîinile împăratului.” Solul care se dusesse să cheme pe Mica, i-a vorbit așa: “Iată, 12
proorocii cu un gînd proorocesc de bine împăratului; cuvîntul tău să fie dar ca și cuvîntul fiecăruia din ei! Vesteste de bine!” Mica a răspuns: “Viu este Domnul că voi vesti ce va spune 13
Dumnezeul meu.” Cînd a venit la împărat, împăratul i-a zis: 14
“Mica, să ne ducem la luptă împotriva Ramotului din Galaad, sau să-mi văd de treabă?” El a răspuns: “Suiți-vă! Căci veți avea izbîndă, și vor fi dați în mîinile voastre.” Și împăratul 15
i-a zis: “De cîte ori va trebui să te pun să juri că nu-mi vei spune decît adevărul în Numele Domnului?” Mica a răspuns: 16

“Văd tot Israelul risipit pe munți, ca niște oi cari n’au păstor; și Domnul a zis: “Oamenii aceștia n’au stăpîn, fiecare să se
17 întoarcă în pace acasă!” ’mpăratul lui Israel a zis lui Iosafat:
“Nu ți-am spus eu? El nu-mi proorocește nimic bun, nu-mi
18 proorocește decît rău.” Și Mica a zis: “Ascultați dar cuvîntul Domnului! Am văzut pe Domnul stînd pe scaunul Său de domnie, și toată oastea cerurilor stînd la dreapta și la stînga
19 Lui. Și Domnul a zis: “Cine va amăgi pe Ahab, împăratul lui Israel, ca să se suie la Ramot în Galaad și se peară acolo?”
20 Au răspuns unul într’un fel, altul într’altul. Și un duh a venit și s’a înfățișat înaintea Domnului, și a zis: “Eu îl voi amăgi.”
21 Domnul i-a zis: ,Cum; ,Voi ieși,‘ a răspuns el, ,și voi fi un duh de minciună în gura tuturor proorocilor lui.‘ Domnul a
22 zis: “l vei amăgi, și vei izbuti; ieși, și fă așa.” Și acum, iată că Domnul a pus un duh de minciună în gura proorocilor tăi cari sînt de față. Dar Domnul a vorbit rău împotriva ta.”
23 Atunci Zedechia, fiul lui Chenaana, apropiindu-se, a lovit pe Mica peste obraz, și a zis: “Pe ce drum a ieșit duhul Domnului din mine ca să-ți vorbească?” Mica a răspuns: “Vei vedea în ziua cînd vei umbla, din odaie în odaie, ca să te ascunzi.”
25 ’mpăratul lui Israel a zis: “Luați pe Mica, și duceți-l la Amon, căpetenia cetății, și la Ioas, fiul împăratului. Și spuneți: “Așa vorbește împăratul: “Băgați pe omul acesta în temniță, și hrăniți-l cu pînea și cu apa întristării, pînă mă voi
27 întoarce în pace.” Și Mica a zis: “Dacă te vei întoarce în pace, n’a vorbit Domnul prin mine!” Apoi a mai zis: “Voi, toate popoarele, auziți!”
28 ’mpăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, s’au suit la Ramot în Galaad. ’mpăratul lui Israel a zis lui Iosafat: “Vreau să-mi schimb hainele ca să mă duc la luptă; dar tu, îmbracă-te cu hainele tale.” Și împăratul
30 lui Israel și-a schimbat hainele, și s’au dus la luptă. ’mpăratul Siriei dăduse următoarea poruncă mai marilor peste carăle lui: “Să nu vă luptați nici cu cel mic nici cu cel mare, ci să vă luptați numai cu împăratul lui Israel.”
31 Cînd au zărit mai marii carălor pe Iosafat, au zis: “Este împăratul lui Israel.” Și l-au înconjurat ca să lupte cu el. Iosafat a scos un țipăt. Domnul l-a ajutat, și Dumnezeu i-a îndepărtat dela el. Mai marii
32

carălor, văzînd că nu era împăratul lui Israel, s'au depărtat de el. Atunci un om a tras cu arcul la întîmplare, și a lovit pe 33 împăratul lui Israel între încheieturile armăturii. 'mpăratul a zis celui ce-i mîna carul: "ntoarce, și scoate-mă din cîmpul de bătaie, căci sînt rănit." Lupta a fost înverșunată în ziua 34 aceea. 'mpăratul lui Israel a stat în car, în fața Sirienilor, pînă seara, și a murit pela apusul soarelui.

Iosafat, împăratul lui Iuda, s'a întors în pace acasă la Ierusalim **19**
Iehu, fiul proorocului Hanani, i-a ieșit înaintea, și a zis împărat- 2
ului Iosafat: "Cum de ai ajutat tu pe cel rău, și ai iubit pe cei 2
ce urăsc pe Domnul? Din pricina aceasta este mîniat Domnul
pe tine. Dar tot se mai găsește și ceva bun în tine, căci ai înlă- 3
turat din țară idolii, și ți-ai pus inima să caute pe Dumnezeu." 3
Iosafat a rămas la Ierusalim. Apoi a mai făcut o călătorie prin 4
mijlocul poporului, dela Beer-Șeba, pînă la muntele lui Efraim,
și i-a adus înapoi la Domnul, Dumnezeul părinților lor. A pus 5
judecători în toate cetățile întărite din țara lui Iuda, în fiecare
cetate. Și a zis judecătorilor: "Luați seama la ce veți face, 6
căci nu pentru oameni veți rosti judecăți; ci pentru Domnul,
care va fi lîngă voi cînd le veți rosti. Acum, frica Domnului să 7
fie peste voi; vegheați asupra faptelor voastre, căci la Domnul,
Dumnezeul nostru, nu este nici o nelegiuire, nici nu se are în
vedere fața oamenilor, nici nu se primesc daruri." Cînd s'a în- 8
tors la Ierusalim, Iosafat a pus și aici, pentru judecățile Dom-
nului și pentru neînțelegeri, Leviți, preoți și căpetenii peste
casele părintești ale lui Israel. Și iată poruncile pe cari li le-a 9
dat: "Voi să lucrați în frica Domnului, cu credință și curăție
de inimă. 'n orice neînțelegere, care vă va fi supusă de frații 10
voștri, cari locuiesc în cetățile lor, și anume: cu privire la un
omor, la o lege, la o poruncă, la învățăături și rînduieli, să-i
luminați, ca să nu se facă vinovați față de Domnul, și să nu
izbucnească mînia Lui peste voi și peste frații voștri. Așa să
lucrați, și nu veți fi vinovați. Și iată că aveți în frunte pe 11
marele preot Amaria, pentru toate treburile Domnului, și pe
Zebadia, fiul lui Ismael, căpetenia casei lui Iuda, pentru toate
treburile împăratului, și aveți înaintea ca dregători pe Leviți.
'ntăriți-vă și lucrați, și Domnul să fie cu cel ce va face binele!"

20 După aceea, fiii lui Moab și fiii lui Amon, și cu ei niște
2 Moaniți, au pornit cu război împotriva lui Iosafat. Au venit și
au dat de știre lui Iosafat, zicînd: “O mare mulțime înaintea
împotriva ta de dincolo de mare, din Siria, și sînt la Hațaon-
3 Tamar, adică En-Ghedi.” ’n spaima sa, Iosafat și-a îndrep-
tat fața să caute pe Domnul, și a vestit un post pentru tot
4 Iuda. Iuda s’a adunat să cheme pe Domnul, și au venit din
5 toate cetățile lui Iuda să caute pe Domnul. Iosafat a venit în
mijlocul adunării lui Iuda și a Ierusalimului, în Casa Domnu-
6 lui, înaintea curții celei noi. Și a zis: “Doamne, Dumnezeu
părinților noștri, nu ești Tu Dumnezeu în ceruri și nu stăpînești
Tu peste toate împărățiile neamurilor? Oare n’ai Tu în mîină
7 tăria și puterea, așa că nimeni nu Ți se poate împotrivi? Oare
n’ai izgonit Tu, Dumnezeu nostru, pe locuitorii țării acesteia
dinaintea poporului Tău Israel, și n’ai dat-o Tu pentru tot-
8 deauna de moștenire seminței lui Avraam care Te iubea? Ei
au locuit-o și Ți-au zidit în ea un locaș sfînt pentru Numele
9 Tău, zicînd: “Dacă va veni peste noi vreo nenorocire, sabia,
judecata, ciurma sau foametea, ne vom înfățișa înaintea casei
acesteia și înaintea Ta, căci Numele Tău este în casa aceasta;
vom striga către Tine din mijlocul strîmtorării noastre, și Tu
10 ne vei asculta și ne vei mîntui! Acum, iată, fiii lui Amon, și
ai lui Moab și cei din muntele Seir, la cari n’ai îngăduit lui
Israel să intre, cînd venea din țara Egiptului, -căci s’a abătut
11 de la ei și nu i-a nimicit, - iată-i cum ne răsplătesc acum,
venind să ne izgonească din moștenirea Ta, pe care ne-ai dat-o
12 în stăpînire! O, Dumnezeu nostru, nu-i vei judeca Tu pe ei?
Căci noi sîntem fără putere înaintea acestei mari mulțimi, care
înaintea împotriva noastră, și nu știm ce să facem, dar ochii
13 noștri sînt îndreptați spre Tine!” Tot Iuda stătea în picioare
14 înaintea Domnului, cu pruncii, nevestele și fiii lor. Atunci
Duhul Domnului a venit în mijlocul adunării peste Iahaziel,
fiul lui Zaharia, fiul lui Benaia, fiul lui Ieiel, fiul lui Matania,
15 Levitul, dintre fiii lui Asaf. Și Iahaziel a zis: “Ascultați, tot
Iuda și locuitorii din Ierusalim, și tu, împărate Iosafat! Așa vă
vorbește Domnul: “Nu vă temeți și nu vă spăimîntați dinain-
tea acestei mari mulțimi, căci nu voi veți lupta, ci Dumnezeu.

Mîne pogorîți-vă împotriva lor. Ei se vor sui pe dealul Țiț, și-i 16
veți găsi la capătul văii, în fața pustiei Ieruel. Nu veți avea 17
de luptat în lupta aceasta: așezați-vă, stați acolo, și veți vedea
izbăvirea pe care v'o va da Domnul. Iuda și Ierusalim, nu vă
temeți și nu vă spăimîntați; mîne, ieșiți-le înainte, și Domnul
va fi cu voi!" Iosafat s'a plecat cu fața la pămînt, și tot Iuda 18
și locuitorii Ierusalimului s'au aruncat înaintea Domnului să se
îchineză înaintea Lui. Leviții dintre fiii Chehatiților și dintre 19
fiii Coreiților s'au sculat și au lăudat cu glas tare și puternic
pe Domnul, Dumnezeul lui Israel. A doua zi, au pornit 20
disdedimineață spre pustia Tecoa. La plecarea lor, Iosafat a
venit și a zis: "Ascultați-mă, Iuda și locuitorii Ierusalimului!
'ncredeți-vă în Domnul, Dumnezeul vostru, și veți fi întăriți;
încredeți-vă în proorocii Lui, și veți izbuti." Apoi în învoire 21
cu poporul, a numit niște cîntăreți cari, îmbrăcați cu podoabe
sfinte, și mergînd înaintea oștirii, lăudau pe Domnul și ziceau:
"Lăudați pe Domnul, căci îndurarea Lui ține în veac!" 'n 22
clipa cînd au început cîntările și laudele. Domnul a pus o
pîndă împotriva filor lui Amon și ai lui Moab și împotriva
celor din muntele Seir, cari veniseră împotriva lui Iuda. Și au
fost bătuți. Fiii lui Amon și ai lui Moab s'au aruncat asupra 23
locuitorilor din muntele Seir ca să-i nimicească cu desăvîrșire și
să-i prăpădească. Și, după ce au isprăvit cu locuitorii din Seir,
s'au ajutat unii pe alții să se nimicească. Cînd a ajuns Iuda pe 24
înălțimea de unde se zărește pustia, s'au uitat înspre mulțime,
și iată că ei erau niște trupuri moarte întinse pe pămînt, și ni-
meni nu scăpase. Iosafat și poporul său s'au dus să ia prăzile; 25
au găsit printre trupuri multe bogății și lucruri scumpe, și au
luat atît de multe că n'au putut să le ducă pe toate. Trei zile
au prădat, căci era multă pradă. A patra zi, s'au strîns în 26
valea Beraca (Bindecuvîntare), unde au binecuvîntat pe Dom-
nul; de aceea au numit locul acesta valea Beraca, nume care
i-a rămas pînă în ziua de azi. Toți oamenii din Iuda și din 27
Ierusalim, în frunte cu Iosafat, au plecat veseli și s'au întors la
Ierusalim, căci Domnul îi umpluse de bucurie, izbăvindu-i de
vrăjmașii lor. Au intrat în Ierusalim și în Casa Domnului, în 28
sunete de alăute, și de arfe și trîmbițe. Groaza Domnului a 29

apucat toate împărățiile celorlalte țări, cînd au auzit că Domnul luptase împotriva vrăjmașilor lui Israel. Și împărăția lui Iosafat a fost liniștită, și Dumnezeuul lui i-a dat pace de jur împrejur. Iosafat a domnit peste Iuda. Avea treizeci și cinci de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit douăzeci și cinci de ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Azuba, fata lui Șilhi. El a mers pe calea tatălui său Asa, și nu s'a abătut deloc, făcînd ce este bine înaintea Domnului. Numai că înălțimile n'au fost îndepărtate, și poporul tot n'avea inima strîns lipită de Dumnezeuul părinților săi. Celelalte fapte ale lui Iosafat, cele dintîi și cele de pe urmă, sînt scrise în istoria lui Iehu, fiul lui Hanani, care este cuprinsă în cartea împăraților lui Israel. După aceea, Iosafat, împăratul lui Iuda, s'a unit cu împăratul lui Israel, Ahazia, a cărui purtare era nelegiuită. S'a unit cu el ca să zidească niște corăbii, cari să meargă la Tarsis, și au făcut corăbii la Ețion-Gheber. Atunci Eliezer, fiul lui Dodava, din Mareșa, a proorocit împotriva lui Iosafat, și a zis: "Pentru că te-ai unit cu Ahazia, Domnul îți nimicește lucrarea." Și corăbiile au fost sfărîmate, și n'au putut să se ducă la Tarsis.

21 Iosafat a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ioram. Ioram avea ca frați, fii ai lui Iosafat, pe: Azaria, Iehiel, Zaharia, Azaria, Micael și Șefatia, toți fii ai lui Iosafat, împăratul lui Israel. Tatăl lor le dăduse daruri însemnate în argint, în aur și în lucruri scumpe, împreună cu cetăți întărite în Iuda; dar împărăția a lăsat-o lui Ioram, pentru că el era întîiul născut. Cînd a luat Ioram în stăpînire împărăția tatălui său, și cînd s'a întărit, a omorît cu sabia pe toți frații săi și pe vreo cîțiva din capii lui Israel. Ioram avea treizeci și doi de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit opt ani la Ierusalim. El a umblat în calea împăraților lui Israel, cum făcuse casa lui Ahab, căci avea de nevastă pe o fată a lui Ahab, și a făcut ce este rău înaintea Domnului. Dar Domnul n'a voit să peardă casa lui David, din pricina legămîntului pe care-l făcuse cu David, și din pricina făgăduinței pe care o făcuse că îi va da totdeauna o lumină, lui și fiilor lui. Pe vremea sa, Edom s'a răsculat împotriva stăpînirii lui Iuda, și și-a pus un

împărat. Ioram a pornit cu căpeteniile și cu toate carăle 9
sale. Sculîndu-se noaptea, a bătut pe Edomiți, cari-l înconju-
rau și pe căpeteniile carălor lor. Răscoala lui Edom împotriva 10
stăpînirii lui Iuda a ținut pînă în ziua de azi. 'n acelaș timp
s'a răscolat și Libna împotriva stăpînirii lui, pentrucă părăsise
pe Domnul, Dumnezeul părinților săi. Ioram a făcut chiar 11
înălțimi în munții lui Iuda. A tîrît pe locuitorii Ierusalimu-
lui la curvie, și a amăgit pe Iuda. I-a venit o scrisoare dela 12
proorocul Ilie, care zicea: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeul
tatălui tău David: "Pentrucă n'ai umblat în căile tatălui tău
Iosafat, și în căile lui Asa, împăratul lui Iuda, ci ai umblat în 13
calea împăraților lui Israel; pentrucă ai tîrît la curvie pe Iuda
și locuitorii Ierusalimului, cum a făcut casa lui Ahab față de
Israel: și pentrucă ai omorît pe frații tăi, cari erau mai buni
decît tine, și cari făceau parte din însăș casa tatălui tău; -
iată, Domnul va lovi cu o mare urgie pe poporul tău, pe fiii 14
tăi, pe nevestele tale, și tot ce este al tău. Iar pe tine, te va 15
lovi cu o boală grea, cu o boală de măruntaie, care se va în-
greuia din zi în zi pînă cînd îți vor ieși măruntaiele din pricina
tăriei bolii." Și Domnul a ațîțat împotriva lui Ioram duhul 16
Filistenilor și al Arabilor, cari sînt în vecinătatea Etiopienilor.
S'au suit împotriva lui Iuda, au năvălit în el, au jăfuit toate 17
bogățiile cari se aflau în casa împăratului, și i-au luat fiii și
nevestele, așa încît nu i-a mai rămas alt fiu decît Ioahaz¹, cel
mai tînăr dintre fiii săi. După toate acestea, Domnul l-a lovit 18
cu o boală de măruntaie, care era fără leac. Ea s'a îngreuiat 19
din zi în zi, și pela sfîrșitul anului al doilea i-au ieșit lui Ioram
măruntaiele din pricina tăriei bolii. A murit în dureri grele.
Și poporul lui n'a ars tămîie în cinstea lui, cum făcuse pentru
părinții lui. Avea treizeci și doi de ani cînd a ajuns împărat, 20
și a domnit opt ani la Ierusalim. A murit fără să lase părere
de rău în urmă, și l-au îngropat în cetatea lui David, dar nu
în mormintele împăraților.

Locuitorii Ierusalimului au pus împărat în locul lui, pe **22**
Ahazia, fiul lui cel mai tînăr; căci oastea venită în tabără cu
Arabii omorîse pe toți cei mai mari în vîrstă. Astfel a în-
ceput să domnească Ahazia, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda.

2 Ahazia avea patruzeci și doi de ani, când a ajuns împărat, și
a domnit un an la Ierusalim. Mamă-sa se chema Atalia, fata
3 lui Omri. El a umblat în căile casei lui Ahab, căci mamă-
4 sa îi dădea sfaturi nelegiuite. A făcut ce este rău înaintea
Domnului, ca și casa lui Ahab, căci după moartea tatălui său
5 ei îi erau sfetnici, spre perzarea lui. Tîrît de sfatul lor, s'a
dus cu Ioram, fiul lui Ahab, împăratul lui Israel, la război
împotriva lui Hazael, împăratul Siriei, la Ramot în Galaad.
6 Sirienii au rănit pe Ioram. Ioram s'a întors să se vindece la
Izreel de rănilile, pe cari i le făcuseră Sirienii la Rama, când se
bătea împotriva lui Hazael, împăratul Siriei. Azaria, fiul lui
Ioram, împăratul lui Iuda, s'a pogorît să vadă pe Ioram, fiul
7 lui Ahal, la Izreel, pentru că era bolnav. Prin voia lui Dum-
nezeu, și spre perzarea lui a venit Ahazia la Ioram. Când a
ajuns, a ieșit cu Ioram să se ducă înaintea lui Iehu, fiul lui
Nimși, pe care-l unsesese Domnul, ca să peardă casa lui Ahab.
8 Și pe cînd se răzbuna Iehu împotriva casei lui Ahab, a dat
peste capii lui Iuda și peste fiii fraților lui Ahazia, cari erau
9 în slujba lui Ahazia, și i-a omorît. A căutat pe Ahazia, și
l-au prins în Samaria, unde se ascunsese. L-au adus la Iehu,
și l-au omorît. Apoi l-au îngropat, căci ziceau: "Este fiul lui
Iosafat, care căuta pe Domnul din toată inima lui." Și n'a
mai rămas nimeni din casa lui Ahazia care să fi fost în stare
10 să domnească. Atalia, mama lui Ahazia, văzînd că fiul ei a
murit, s'a sculat și a omorît tot neamul împărătesc al casei
11 lui Iuda. Dar Ioșabeat, fata împăratului, a luat pe Ioas, fiul
lui Ahazia, l-a ridicat din mijlocul fiilor împăratului, cînd au
fost omorîți: și l-a pus cu doica lui în odaia paturilor. Astfel
l-a ascuns Ioșabeat, fata împăratului Ioram, nevasta preotului
Iehoiada, și sora lui Ahazia, de privirile Ataliei, care nu l-a
12 omorît. A stat șase ani ascuns cu ei în Casa lui Dumnezeu.
Și în țară domnea Atalia.

23 'n al șaptelea an, Iehoiada s'a îmbărbătat, și a făcut legămînt
cu căpeteniile peste sute. Aceștia erau: Azaria, fiul lui Iero-
ham, Ismael, fiul lui Iohanen, Azaria, fiul lui Obed, Maaseia,
2 fiul lui Adaia, și Elișafat, fiul lui Zicri. Au străbătut toată
țara lui Iuda, și au strîns pe Leviții din toate cetățile lui Iuda

și pe capii de familie din Israel; și au venit la Ierusalim. Toată 3
adunarea a făcut legămînt cu împăratul în Casa lui Dumnezeu.
Și Iehoiada le-a zis: “Iată că fiul împăratului va domni, cum
a spus Domnul cu privire la fiii lui David. Iată ce veți face. 4
A treia parte din voi, cari intră de slujbă în ziua Sabatului,
preoți și Leviți, să facă paza pragurilor; altă treime să stea 5
în casa împăratului, și o treime la poarta Iesod. Tot poporul
să fie în curțile Casei Domnului. Nimeni să nu intre în Casa 6
Domnului, afară de preoții și Leviții de slujbă: ei să intre,
căci sînt sfinți. Și tot poporul să facă de strajă cu privire la
porunca Domnului. Leviții să înconjoare pe împărat de toate 7
părțile, fiecare cu armele în mînă, și oricine va intra în casă
să fie omorît. Voi să fiți pe lîngă împărat, cînd va intra și
cînd va ieși.” Leviții și tot Iuda au împlinit toate poruncile 8
pe cari le dăduse preotul Iehoiada. Și-au luat fiecare oamenii
lui, pe cei ce intrau în slujbă și pe ceice ieșeau din slujbă în
ziua Sabatului; căci preotul Iehoiada nu scutise pe niciuna din
cete. Preotul Iehoiada a dat sutașilor sulițele și scuturile, 9
mari și mici, cari veneau dela împăratul David, și cari se aflau
în Casa lui Dumnezeu. A așezat tot poporul, fiecare cu arma 10
în mînă, dela partea dreaptă pînă la partea stîngă a casei, lîngă
altar și lîngă casă de jur împrejurul împăratului. Au adus 11
înainte pe fiul împăratului, i-au pus cununa împărătească și
mărturia, și l-au făcut împărat. Și Iehoiada și fiii săi l-au uns,
și au zis: “Trăiască împăratul.” Atalia a auzit zarva poporu- 12
lui care alerga și mărea pe împărat, și a venit la popor în Casa
Domnului. S’a uitat. Și iată că, împăratul stătea pe scaunul 13
său împărătesc la intrare. Căpeteniile și trîmbițele erau lîngă
împărat; tot poporul țării se bucura, și sunau din trîmbițe,
iar cîntăreții cu instrumentele de muzică ziceau cîntările de
laudă. Atalia și-a sfîșiat hainele, și a zis: “Vînzare! Vînzare!”
Atunci preotul Iehoiada, scoțînd pe sutași, cari erau în frun- 14
tea oștirii, le-a zis: “Scoateți-o afară din șiruri, și oricine o va
urma, să fie ucis.” Căci preotul zisese: “N’o omoriți în Casa
Domnului.” I-au făcut loc, și s’a dus la casa împăratului pe 15
intrarea porții cailor: și au omorît-o acolo. Iehoiada a făcut 16
între el, tot poporul și împărat, un legămînt prin care aveau

17 să fie poporul Domnului. Tot poporul a intrat în casa lui
Baal, și au dărîmat-o; i-au sfărîmat altarele și chipurile, și au
18 ucis înaintea altarelor pe Matan, preotul lui Baal. Iehoiada a
încredințat slujbele Casei Domnului în mîinile preoților, Lev-
iților, pe cari-i împărțise David în Casa Domnului, ca să aducă
arderii de tot Domnului, cum este scris în legea lui Moise, în
19 mijlocul bucuriilor și cîntărilor, după rînduiala lui David. A
pus ușieri la porțile Casei Domnului, ca să nu intre nimeni
20 spurcat prin ceva. A luat pe sutași, pe oamenii cu vază, pe
cei ce aveau putere peste popor, și pe tot poporul țării, și a
pogorît pe împărat din Casa Domnului. Au intrat în casa îm-
păratului pe poarta de sus, și au pus pe împărat pe scaunul de
21 domnie al împărăției. Tot poporul țării se bucura, și cetatea
era liniștită. Pe Atalia o omorîseră cu sabia.

24 Ioas avea șapte ani, cînd a ajuns împărat, și a domnit pa-
truzeci de ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Țibia, din
2 Beer-Șeba. Ioas a făcut ce este bine înaintea Domnului în tot
3 timpul vieții preotului Iehoiada. Iehoiada a luat pentru Ioas
4 două neveste, și Ioas a născut fii și fiice. După aceea, Ioas și-a
5 pus de gînd să dreagă Casa Domnului. A strîns pe preoți și pe
Leviți, și le-a zis: “Duceți-vă prin cetățile lui Iuda, și strîngeți
bani din tot Israelul, pe fiecare an, pentru dregerea Casei Dum-
nezeului vostru. Și grăbiți-vă cu lucrul acesta.” Dar Leviții
6 nu s’au grăbit. Împăratul a chemat pe marele preot Iehoiada,
și i-a zis: “Pentruce n’ai vegheat ca Leviții să strîngă” din
Iuda și din Ierusalim darea poruncită de Moise, robul Dom-
nului, și pusă pe adunarea lui Israel pentru cortul mărturiei?
7 Căci nelegiuita aceea de Atalia și fiii ei au pustiit Casa lui
Dumnezeu, și au întrebuintat în slujba Baalilor toate lucrurile
8 închinat Casei Domnului.” Atunci împăratul a poruncit să
se facă o ladă, și să se pună afară la poarta Casei Domnu-
9 lui. Și s’a dat de veste în Iuda și în Ierusalim ca să se aducă
Domnului darea pusă de Moise, robul Domnului, pe Israel în
10 pustie. Toate căpeteniile și tot poporul s’au bucurat de lucrul
acesta, și au adus și au aruncat în ladă tot ce aveau de plătit.
11 Cînd vedeau Leviții că e mult argint în ladă și că era vremea
ca s’o dea în mîinile dregătorilor împărtului, venea logofătul

împăratului și slujbașul marelui preot și goleau lada. Apoi o luau și o puneau iarăș la loc. Așa făceau în fiecare zi, și au strîns mult argint. 'mpăratul și Iehoiada îl dădeau meșterilor 12
însărcinați cu facerea lucrării în Casa Domnului, cari tocmeau cioplitori de piatră și tîmplari, ca să dreagă Casa Domnului, precum și lucrători în fier și aramă, ca să dreagă Casa Domnului. 13
Lucrătorii s'au apucat de lucru, și au isprăvit ce era de dres; au pus casa lui Dumnezeu iarăș în stare bună și au întărit-o. 14
Cînd au isprăvit, au adus înaintea împăratului și înaintea lui Iehoiada argintul care mai rămăsese. Și cu el au făcut unelte pentru casa Domnului, unelte pentru slujbă și pentru arderile de tot, pahare și alte scule de aur și de argint. 15
Și, în tot timpul vieții lui Iehoiada, au adus necurmat arderi de tot în Casa Domnului. Iehoiada a murit bătrîn și sătul de zile. 16
La moarte, avea o sută treizeci de ani. L-au îngropat în cetatea lui David la un loc cu împărații, pentru că făcuse bine în Israel, și față de Dumnezeu și față de Casa Lui. 17
După moartea lui Iehoiada, căpeteniile lui Iuda au venit și s'au închinat înaintea împăratului. Atunci împăratul i-a ascultat. 18
Și au părăsit Casa Domnului, Dumnezeului părinților lor, și au slujit Astarteelor și idolilor. Mînia Domnului a venit asupra lui Iuda și asupra Ierusalimului, pentru că se făcuseră vinovați în felul acesta. 19
Domnul a trimes la ei prooroci să-i întoarcă înapoi la El, dar n'au ascultat de înștiințările pe cari le-au primit. 20
Zaharia, fiul preotului Iehoiada, a fost îmbrăcat cu Duhul lui Dumnezeu. El s'a înfățișat înaintea poporului și i-a zis: "Așa vorbește Dumnezeu: "Pentruce călcați poruncile Domnului? Nu veți propăși. Pentru că ați părăsit pe Domnul, și El vă va părăsi." 21
Și au uneltit împotriva lui, și l-au ucis cu pietre, din porunca împăratului, în curtea Casei Domnului. 22
'mpăratul Ioas nu și-a adus aminte de bunăvoința pe care o avusese față de el Iehoiada, tatăl lui Zaharia, și a omorît pe fiul lui. Zaharia a zis cînd a murit: "Domnul să vadă, și să judece!" 23
După trecerea anului, oastea Sirienilor s'a suit împotriva lui Ioas, și a venit în Iuda și la Ierusalim. Au omorît din popor pe toate căpeteniile poporului, și au trimes împăratului toată prada la Damasc. 24
Oastea Sirienilor a venit cu un

mic număr de oameni. Totuș, Domnul a dat în mîinile lor o oaste foarte însemnată, pentru că părăsiseră pe Domnul, Dumnezeuul părinților lor. Astfel au pedepsit Sirienii pe Ioas. Cînd au plecat dela el, după ce-l lăsaseră în mari suferințe, slujitorii lui au uneltit împotriva lui din pricina sîngelui fiului preotului Iehoiada. L-au omorît în patul lui, și a murit. L-au îngropat în cetatea lui David, dar nu l-au îngropat în mormintele împăraților. Iată pe ceice au uneltit împotriva lui: Zabad, fiul Șimeatei, o femeie Amonită, și Iozabad, fiul Șimritei, o femeie Moabită. Cît despre fiii lui, despre marele număr de proocii făcute cu privire la el, și despre dregerea Casei lui Dumnezeu, toate acestea sînt scrise în istoria din cartea împăraților. 'n locul lui a domnit fiul său Amația.

25 Amația a ajuns împărat la vîrsta de douăzeci și cinci de ani, și a domnit douăzeci și nouă de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Ioadan, din Ierusalim. El a făcut ce este bine înaintea Domnului, dar cu o inimă care nu era în totul dată Lui. Cînd s'a întărit domnia în mîinile lui, a omorît pe slujitorii cari ucisera pe împăratul, tatăl său. Dar n'a omorît pe fiii lor, căci a lucrat potrivit cu ceea ce este scris în Lege, în cartea lui Moise, unde Domnul dă porunca aceasta: "Să nu se omoare părinții pentru copii, și să nu se omoare copiii pentru părinți; ci fiecare să fie omorît pentru păcatul lui." Amația a strîns pe oamenii din Iuda și i-a pus după casele părintești, căpetenii peste mii și căpetenii peste sute, pentru tot Iuda și Beniamin. Le-a făcut numărătoarea dela vîrsta de douăzeci de ani în sus, și a găsit trei sute de mii de oameni aleși, în stare să poarte armele, mînuind sulîța și scutul. A mai tocmit cu plată din Israel o sută de mii de viteji, cu o sută de talanți de argint. Un om al lui Dumnezeu a venit la el, și a zis: "mpărate, să nu mergă cu tine oastea lui Israel, căci Domnul nu este cu Israel, nu este cu toți acești fii ai lui Efraim. Dacă mergi cu ei, chiar dacă ai face la luptă fapte de vitejie, să știi că Dumnezeu te va face să cazi înaintea vrăjmașului. Căci Dumnezeu are putere să te ajute și să te facă să cazi." Amația a zis omului lui Dumnezeu: "Dar ce să fac cu cei o sută de talanți pe cari i-am dat oastei lui Israel?" Omul lui

Dumnezeu a răspuns: “Domnul poate să-ți dea mult mai mult decît atît.” Atunci Amația a despărțit ceata care-i venise din Efraim, și a poruncit ca oamenii aceștia să se întoarcă acasă. Dar ei s’au mîniat foarte tare pe Iuda, și au plecat acasă cu mare furie. Amația s’a îmbărbătat, și și-a dus poporul în Valea Sării, unde a bătut zece mii de oameni din fiii lui Seir. Și fiii lui Iuda au prins din ei zece mii de inși vii, pe cari i-au dus pe vîrfurile unei stînci, de unde i-au prăvălit în vale așa încît toți au fost zdrobiți. ’nsă, oamenii din ceata căreia îi dăduse drumul ca să nu meargă la război cu el, au năvălit în cetățile lui Iuda, dela Samaria pînă la Bet-Horon, au ucis acolo trei mii de inși, și au luat multe prăzi. Cînd s’a întors Amația dela înfrîngerea Edomiților, a adus pe dumnezeii fiilor lui Seir, și i-a pus dumnezeii pentru el; s’a închinat înaintea lor, și le-a adus tămîie. Atunci Domnul S’a aprins de mînie împotriva lui Amația, și a trimes la el pe un prooroc, care i-a zis: “Pentruce ai căutat pe dumnezeii poporului acestuia, cînd ei n’au putut să-și izbăvească poporul din mîna ta?” Pe cînd vorbea el, Amația i-a zis: “Oare te-am făcut sfetnic al împăratului? Pleacă! Pentruce vrei să fii lovit?” Proorocul a plecat, zicînd: “Știu acum că Dumnezeu a hotărît să te nimicească, pentrucă ai făcut lucrul acesta și n’ai ascultat sfatul meu.” Dupăce s’a sfătuit, Amația, împăratul lui Iuda, a trimes să spună lui Ioas, fiul lui Ioahaz, fiul lui Iehu, împăratul lui Israel: “Vino, să ne vedem față în față!” Și Ioas, împăratul lui Israel, a trimes să spună lui Amația, împăratul lui Iuda: “Spinul din Liban a trimes să spună cedrului din Liban: “Dă pe fiică-ta de nevastă fiului meu!” Și fiarele sălbatice din Liban au trecut și au călcat în picioare spinul. Tu te gîndești că ai bătut pe Edomiți, și de aceea ți se înalță inima ca să te mîndrești. Acum stai mai bine acasă. Pentruce să stîrnești un rău, care ți-ar aduce peirea ta și a lui Iuda?” Dar Amația nu l-a ascultat, fiindcă Dumnezeu hotărîse să-i dea în mîinile vrăjmașului, căci căutaseră pe dumnezeii Edomului. Și Ioas, împăratul lui Israel, s’a suit: și s’au văzut în față, el și Amația, împăratul lui Iuda, la Bet-Șemeșul lui Iuda. Iuda a fost bătut de Israel, și fiecare a fugit în cortul lui. Ioas, împăratul lui Israel, a luat la Bet-Șemeș pe

Amat̃ia, împăratul lui Iuda, fiul lui Ioas, fiul lui Ioahaz. L-a adus la Ierusalim, și a făcut o spărtură de patru sute de coți în zidul Ierusalimului, dela poarta lui Efraim pînă la poarta unghiului. A luat tot aurul și argintul, și toate vasele, cari se aflau în Casa lui Dumnezeu, la Obed-Edom, și vistieriile casei împăratului. A luat și ostateci, și s'a întors la Samaria. Amat̃ia, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda, a trăit cincisprezece ani după moartea lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui Israel. Celelalte fapte ale lui Amat̃ia, cele dintîi și cele de pe urmă, nu sînt scrise oare în cartea împăraților lui Iuda și Israel? De cînd s'a abătut Amat̃ia dela Domnul, s'a făcut împotriva lui o uneltire la Ierusalim, și el a fugit la Lachis. Dar l-au urmărit la Lachis și l-au omorît. L-au adus pe cai, și l-au îngropat cu părinții săi în cetatea lui Iuda.

26 Tot poporul din Iuda a luat pe Ozia, care era în vîrstă de șasesprezece ani, și l-a pus împărat în locul tatălui său Amat̃ia. Ozia a întărit Elotul și l-a adus iarăș supt stăpînirea lui Iuda, după ce a adormit împăratul cu părinții săi. Ozia avea șasesprezece ani cînd a ajuns împărat, și a domnit cincizeci și doi de ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Iecolia, din Ierusalim. El a făcut ce este bine înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său Amat̃ia. A căutat pe Dumnezeu în timpul vieții lui Zaharia, care pricepea vedeniile lui Dumnezeu. Și în timpul cînd a căutat pe Domnul, Dumnezeu l-a făcut să propășească. A pornit cu război împotriva Filistenilor. A dărîmat zidurile Gatului, zidurile Iabnei, și zidurile Asdodului, și a zidit cetăți în ținutul Asdodului, și între Filistenii. Dumnezeu l-a ajutat împotriva Filistenilor, împotriva Arabilor cari locuiau la Gur-Baal, și împotriva Maoniților. Amoniții aduceau daruri lui Ozia, și faima lui s'a întins pînă la hotarele Egiptului, căci a ajuns foarte puternic. Ozia a zidit turnuri la Ierusalim pe poarta unghiului, pe poarta văii, și pe unghi, și le-a întărit. A zidit turnuri în pustie, și a săpat multe fîntîni, pentru că avea multe turme în văi și în cîmpie, și plugari și vieri în munți și la Carmel, căci îi plăcea lucrarea pămîntului. Ozia avea o oaste de ostași cari mergeau la război în cete, socotite după numărătoarea făcută de logofătul Ieiel și dregătorul Maaseia, și puse

supt poruncile lui Hanania, una din căpeteniile împăratului. Tot numărul capilor caselor părintești, al vitejilor, era de două 12 mii șase sute. Ei porunceau peste o oaste de trei sute șapte 13 mii cinci sute de ostași, în stare să ajute pe împărat împotriva vrăjmașului. Ozia le-a dat pentru toată oștirea scuturi, sulii, 14 coifuri, platoșe, arcuri și praștii. A făcut la Ierusalim mașini 15 iscodite de un meșter, cari aveau să fie așezate pe turnuri și pe unghiuri, ca să arunce săgeți și pietre mari. Faima lui s'a întins pînă departe, căci a fost ajutat în chip minunat pînă ce a ajuns foarte puternic. Dar cînd a ajuns puternic, inima i 16 s'a înălțat și l-a dus la peire. A păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeului său, intrînd în Templul Domnului ca să ardă tămîie pe altarul tămîierii. Preotul Azaria a intrat după el, 17 cu optzeci de preoți ai Domnului, oameni de inimă, cari s'au 18 împotrivit împăratului Ozia, și i-au zis: "N'ai drept, Ozia, să aduci tămîie Domnului! Dreptul acesta îl au preoții, fiii lui Aaron, cari au fost sfințiți ca s'o aducă. Ieși din sfîntul locaș, căci faci un păcat! Și lucrul acesta nu-ți va face cinste înaintea Domnului Dumnezeu." Ozia s'a mîniat. 'n mîna avea 19 o cădelniță. Și cum s'a mîniat pe preoți, i-a izbucnit lepra pe frunte, în fața preoților, în Casa Domnului, lîngă altarul tămîierii. Marele preot Azaria și toți preoții și-au îndreptat 20 privirile spre el, și iată că era plin de lepră pe frunte. L-au scos repede afară, și el însuș s'a grăbit să iasă, pentru că Domnul îl lovise. 'mpăratul Ozia a fost lepros pînă în ziua morții, și 21 a locuit într'o casă deosebită ca lepros, căci a fost izgonit din Casa Domnului. Și fiul său Iotam era în fruntea casei împăratului și judeca poporul țării. Celelalte fapte ale lui Ozia, cele 22 dintii și cele de pe urmă, au fost scrise de Isaia, fiul lui Amoț, proorocul. Ozia a adormit cu părinții săi. Și l-au îngropat 23 cu părinții săi în ogorul de înmormîntare al împăraților, căci ziceau: "Este lepros." 'n locul lui, a domnit fiul său Iotam.

Iotam avea douăzeci și cinci de ani cînd a ajuns împărat, **27** și a domnit șasesprezece ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Ierușa, fata lui Țadoc. El a făcut ce este bine înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său Ozia. Numai că n'a intrat 2 în Templul Domnului. Totuș, poporul se strica mereu. Iotam 3

a zidit poarta de sus a Casei Domnului, și a făcut multe clădiri
4 pe zidurile depe deal. A zidit cetăți în muntele lui Iuda, și
5 cetățui și turnuri în dumbrăvi. A fost în război cu împăratul
fiilor lui Amon, și i-a biruit. Fiii lui Amon i-au dat în anul acela
o sută de talanți de argint, zece mii de cori de grâu, și zece mii
de orz; și i-au plătit tot atât pe anul al doilea și al treilea.
6 Iotam a ajuns puternic, pentrucă și-a urmat necurmat căile
7 înaintea Domnului, Dumnezeului său. Celelalte fapte ale lui
Iotam, toate războaiele lui, și tot ce a făcut el, sînt scrise în
8 cartea împăraților lui Israel și Iuda. El avea douăzeci și cinci
de ani cînd a ajuns împărat și a domnit șasesprezece ani la
9 Ierusalim. Iotam a adormit cu părinții săi, și l-au îngropat în
cetatea lui David. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ahaz.

28 Ahaz avea douăzeci de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit
șasesprezece ani la Ierusalim. El n'a făcut ce este bine înain-
2 tea Domnului, cum făcuse tatăl său David. A umblat în căile
împăraților lui Israel; și a făcut chiar chipuri turnate pentru
3 Baali, a ars tămîie în valea fiilor lui Hinom, și a trecut pe
fiii săi prin foc, după urîciunile neamurilor pe cari le izgonise
4 Domnul dinaintea copiilor lui Israel. Aducea jertfe și tămîie
5 pe înălțimi, pe dealuri și supt orice copac verde. Domnul,
Dumnezeul său, l-a dat în mîinile împăratului Siriei. Sirienii
l-au bătut și i-au luat un mare număr de prinși de război, pe
cari i-au dus la Damasc. A fost dat și în mîinile împăratu-
6 lui lui Israel, care i-a pricinuit o mare înfrîngere. Pecah, fiul
lui Remalia, a ucis într'o singură zi în Iuda o sută douăzeci
de mii de oameni, toți viteji, pentrucă părăsiseră pe Domnul,
7 Dumnezeul părinților lor. Zicri, un războinic din Efraim, a
ucis pe Maaseia, fiul împăratului, pe Azricam, căpetenia ca-
sei împărătești, și pe Elcana, care era al doilea după împărat.
8 Copiii lui Israel au luat dintre frații lor două sute de mii de
prinși de război, femei, fii și fiice, și le-au luat multă pradă,
9 pe care au adus-o la Samaria. Acolo era un prooroc al Dom-
nului, numit Oded. El a ieșit înaintea oștirii care se întorcea
la Samaria, și le-a zis: "n mînia Sa împotriva lui Iuda i-a dat
Domnul, Dumnezeul părinților voștri în mîinile voastre, și voi
10 i-ați ucis cu o furie, care s'a ridicat pînă la ceruri. Și credeți

acum că veți face din copiii lui Iuda și din Ierusalim robii și roabele voastre? Dar voi nu sînteți vinovați înaintea Domnului, Dumnezeului vostru? Ascultați-mă dar, și dați drumul acestor prinși pe cari i-ați luat dintre frații voștri; căci mînia aprinsă a Domnului este peste voi!” Unii dintre capii filor lui Efraim: Azaria, fiul lui Iohanan, Berechia, fiul lui Meșilemot, Ezechia, fiul lui Șalum, și Amasa, fiul lui Hadlai, s’au ridicat împotriva celor ce se întorceau dela oștire, și le-au zis: “Să nu aduceți aici pe acești prinși de război. Căci, după ce că sîntem vinovați înaintea Domnului, voi vreți să mai și adăugați la păcatele și la greșelile noastre. Sîntem foarte vinovați, și mînia aprinsă a Domnului este peste Israel.” Ostașii au lăsat pe prinșii de război și prada înaintea căpeteniilor și înaintea întregii adunări. Și oamenii numiți pe nume pentru aceasta, s’au sculat și au luat pe prinșii de război, au îmbrăcat cu prada pe toți cei ce erau goi, le-au dat haine și încălțăminte, le-au dat să mănînce și să bea, i-au uns, au încălecat pe măgari pe toți cei osteniți, și i-au adus la Ierihon, cetatea finicilor, la frații lor. Apoi s’au întors la Samaria. Pe vremea aceea, împăratul Ahaz a trimes să ceară ajutor dela împărății Asiriei. Edomiții au venit iarăș, au bătut pe Iuda, și le-au luat prinși de război. Filistenii au năvălit în cetățile din cîmpie și din partea de miazăzi a lui Iuda; au luat Bet-Șemeșul, Aialonul, Ghederotul, Soco și satele lui, Timna și satele ei, Ghimzo și satele lui, și s’au așezat acolo. Căci Domnul a smerit pe Iuda, din pricina lui Ahaz, împăratul lui Israel, care avusese o purtare fără frîu în Iuda și păcătuisese împotriva Domnului. Tilgat Pilneser, împăratul Asiriei, a venit împotriva lui, s’a purtat cu el cum s’ar purta cu un vrăjmaș, și nu l-a ajutat. Căci Ahaz a prădat Casa Domnului, casa împăratului și a mai marilor, ca să facă daruri împăratului Asiriei; dar nu i-a ajutat la nimic. Pe vremea aceea, chiar cînd era la strîmtoare, a păcătuit și mai mult împotriva Domnului, el, împăratul Ahaz. A adus jertfă dumnezeilor Damascului, cari-l bătuseră, și a zis: “Fiindcă dumnezeii împărăților Siriei le vin în ajutor, le voi aduce și eu jertfe, ca să-mi ajute.” Dar ei au fost prilejul căderii lui și a întregului Israel. Ahaz a strîns uneltele din Casa lui Dum-

nezeu, și a făcut bucăți uneltele din Casa lui Dumnezeu. A
închis ușile Casei Domnului, și-a făcut altare în toate colțurile
25 Ierusalimului. și a ridicat înălțimi în fiecare cetate a lui Iuda,
ca să aducă tămâie altor dumnezei. Și a mîniat astfel pe Dom-
26 nul, Dumnezeul părinților săi. Celelalte fapte ale lui și toate
căile lui, cele dintii și cele de pe urmă, sînt scrise în cartea
27 împăraților lui Iuda și Israel. Ahaz a adormit cu părinții săi,
și a fost îngropat în cetatea Ierusalimului, căci nu l-au pus în
mormintele împăraților lui Israel. Și în locul lui, a domnit fiul
său Ezechia.

29 Ezechia a ajuns împărat la vîrsta de douăzeci și cinci de ani,
și a domnit douăzeci și nouă de ani la Ierusalim. Mamă-sa se
2 chema Abia, fata lui Zaharia. El a făcut ce este bine înaintea
3 Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său David. 'n anul întîii
al domniei lui, în luna întîii, a deschis ușile Casei Domnului, și
4 le-a dres. A adus pe preoți și pe Leviți, pe cari i-a strîns în
5 locul deschis dinspre răsărit, și le-a zis: "Ascultați-mă, Lev-
iților! Acum sfințiți-vă, sfințiți Casa Domnului, Dumnezeul-
lui părinților voștri, și scoateți afară din sfîntul locaș ce este
6 necurat. Căci părinții noștri au păcătuit, au făcut ce este rău
înaintea Domnului, Dumnezeului nostru. L-au părăsit, și-au
abătut privirile dela cortul Domnului, și i-au întors spatele.
7 Au închis chiar ușile pridvorului și au strîns candelile, și n'au
adus Dumnezeului lui Israel nici tămâie, nici arderi de tot în
8 sfîntul locaș. De aceea mînia Domnului a fost peste Iuda și
peste Ierusalim, și i-a făcut de groază, de spaimă și de bătaie
9 de joc, cum vedeți cu ochii voștri. Și din pricina aceasta au
căzut părinții noștri uciși de sabie, și fiii noștri, fiicele noas-
10 tre și nevestele noastre sînt în robie. Am de gînd dar să fac
legămînt cu Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentruca mînia
11 Lui aprinsă să se abată de la noi. Acum, fiilor, nu mai stați
nepăsători; căci voi ați fost aleși de Domnul ca să stați în slu-
12 jbă înaintea Lui, să fiți slujitorii Lui, și să-I aduceți tămâie. Și
Leviții s'au sculat: Mahat, fiul lui Amasai, Ioel, fiul lui Azaria,
din fiii Chehatiților; și din fiii Merariților: Chis, fiul lui Abdi,
Azaria, fiul lui Iehaleleel; și din Gherșoniți: Ioah, fiul lui Zima,
13 Eden, fiul lui Ioah; și din fiii lui Elițafan: Șimri și Ieiel; și din

fiii lui Asaf: Zaharia și Matania; și din fiii lui Heman: Iehiel 14
și Șimei, și din fiii lui Iedutun: Șemaia și Uziel. Au adunat 15
pe frații lor, și, după ce s'au sfințit, au venit să curățească și
Casa Domnului, după porunca împăratului, și după cuvintele
Domnului. Preoții au intrat înlăuntru Casei Domnului ca s'o 16
curățească; au scos toate necurățiile pe cari le-au găsit în Tem-
plul Domnului, și le-au pus în curtea Casei Domnului, unde
le-au adunat Leviții ca să le ducă afară în pîriul Chedron. Au 17
început aceste curățiri în ziua întâi a lunii întâi; în a opta zi
a lunii, au intrat în pridvorul Domnului, și opt zile au curățit
Casa Domnului; în a șasesprezecea zi a lunii întâi, isprăvis-
eră. S'au dus apoi la împăratul Ezechia, și au zis: "Am 18
curățit toată Casa Domnului, altarul arderilor de tot cu toate
uneltele lui, și masa pînilor pentru punerea înaintea cu toate
uneltele ei. Am adus iarăș în bună stare și am curățit toate 19
uneltele, pe cari le pîngărise împăratul Ahaz în timpul domniei
lui, cînd cu fărădelegile lui: sînt înaintea altarului Domnului."
'mpăratul Ezechia s'a sculat disdedimineată, a strîns pe mai 20
marii cetății și s'a suit la Casa Domnului. Au adus șapte 21
viței, șapte berbeci, șapte miei, și șapte țapi, ca jertfă de is-
pășire pentru împărăție, pentru sfîntul locaș, și pentru Iuda.
'mpăratul a poruncit preoților, fiii lui Aaron, să le aducă pe
altarul Domnului. Preoții au junghiat boii, și au strîns sîn- 22
gele, pe care l-au stropit pe altar; au junghiat berbecii, și au
stropit sîngele pe altar; au junghiat mieii, și au stropit sîngele
pe altar. Au adus apoi țapii ispășitori înaintea împăratului 23
și înaintea adunării, cari și-au pus mîinile peste ei. Preoții 24
i-au junghiat, și au turnat sîngele la piciorul altarului, ca is-
pășire pentru păcatele întregului Israel; căci pentru tot Israelul
poruncise împăratul să se aducă arderea de tot și jertfa de is-
pășire. A pus pe Leviți în Casa Domnului cu chimvale, alăute 25
și arfe, după rînduiala lui David, lui Gad, văzătorul împărat-
ului, și proorocului Natan; căci astfel era porunca Domnului,
dată prin proorocii Săi. Leviții au luat loc cu instrumentele 26
lui David, și preoții cu Ezechia a poruncit să aducă arderea de 27
tot pe altar; și, în clipa cînd a început arderea de tot, a început
și cîntarea Domnului, în sunetul trîmbițelor și instrumentelor

28 lui David, împăratul lui Israel. Toată adunarea s'a închinat,
au cîntat cîntarea, și au sunat din trîmbițe, pînă s'a isprăvit
29 arderea de tot. Și cînd au isprăvit de adus ardere de tot, îm-
păratul și toți ceice erau cu el au îngenunchiat și s'au închinat.
30 Apoi împăratul Ezechia și căpeteniile au zis Leviților să laude
pe Domnul cu cuvintele lui David și ale proorocului Asaf. L-
31 au lăudat cu bucurie, și s'au plecat și s'au închinat. Ezechia
a luat atunci cuvîntul, și a zis: "Acum, dupăce v'ați sfințit
în slujba Domnului, apropiați-vă, aduceți dobitoacele pentru
jertfă, și aduceți jertfe de mulțămire la Casa Domnului. Și
adunarea a adus dobitoacele pentru jertfă, și a adus jertfe de
mulțămire; și toți cei pe cari-i îndemna inima au adus arderi
32 de tot. Numărul arderilor de tot aduse de adunare a fost
de șaptezeci de boi, o sută de berbeci, și două sute de miei;
toate aceste vite au fost jertfite ca ardere de tot Domnului.
33 Și au mai închinat Domnului șase sute de boi și trei mii de oi.
34 Dar preoții erau în număr mic, și n'au putut să despoaie toate
arderile de tot; i-au ajutat frații lor, Leviții, pînă s'a isprăvit
lucrarea, și pînă s'au sfințit și ceilalți preoți; căci Leviții s'au
35 sfințit mai de grabă decît preoții. De altfel erau foarte multe
arderile de tot, cu grăsimile jertfelor de mulțămire, și cu jertfele
de băutură ale arderilor de tot. Astfel a fost așezată din nou
36 slujba Casei Domnului. Ezechia și tot poporul s'au bucurat
că Dumnezeu făcuse pe popor cu voie bună, căci lucrul s'a
făcut pe neașteptate.

30 Ezechia a trimis soli în tot Israelul și Iuda, și a scris scrisori
și lui Efraim și lui Manase, ca să vină la Casa Domnului la
Ierusalim să prăznuiască Paștele în cinstea Domnului, Dum-
2 nezeul lui Israel. 'mpăratul, căpeteniile lui, și toată adunarea
ținuseră sfat la Ierusalim, ca Paștele să fie prăznuite în luna
3 a doua; căci nu puteau fi prăznuite la vremea lor, pentrucă
preoții nu se sfințiseră în număr destul de mare și poporul nu
4 se adunase la Ierusalim. Lucrul avînd încuviințarea împărat-
5 ului și a întregii adunări, au hotărît să dea de veste în tot
Israelul, dela Beer-Șeba pînă la Dan, ca să vină la Ierusalim
să prăznuiască Paștele în cinstea Domnului, Dumnezeului lui
Israel. Căci de mult nu mai fuseseră prăznuite după cum era

scris. Alergătorii s'au dus cu scrisorile împăratului și căpeteniilor lui în tot Israelul și Iuda. Și, după porunca împăratului, au zis: "Copii ai lui Israel, întoarceți-vă la Domnul, Dumnezeul lui Avraam, lui Isaac și Israel, ca să Se întoarcă și El la voi, rămasășiță scăpată din mîna împăraților Asiriei. Nu fiți ca părinții voștri și ca frații voștri, cari au păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeului părinților lor, și pe cari de aceea i-a dat pradă pustiirii, cum vedeți. Nu vă întepenii grumazul, ca părinții voștri; dați mîna Domnului, veniți la sfîntul Lui locaș, pe care l-a sfințit pe vecie, și slujiți Domnului, Dumnezeului vostru, pentruca mînia Lui aprinsă să se abată dela voi. Dacă vă întoarceți la Domnul, frații voștri și fiii voștri vor găsi milă la ceice i-au luat robi, și se vor întoarce în țară. Căci Domnul, Dumnezeul vostru, este milostiv și îndurător, și nu-Și va întoarce Fața dela voi, dacă vă întoarceți la El." Alergătorii au mers astfel din cetate în cetate prin țara lui Efraim și Manase, pînă la Zabulon. Dar ei rîdeau și își băteau joc de ei. 'nsă cîțiva oameni din Așer, din Manase și Zabulon, s'au smerit și au venit la Ierusalim. 'n Iuda, deasemenea, mîna lui Dumnezeu a lucrat și le-a dat o singură inimă ca să-i facă să împlinească porunca împăratului și a căpeteniilor, după cuvîntul Domnului. Un popor în mare număr s'a adunat la Ierusalim să prăznuiască sărbătoarea azimilor în luna a doua: a fost o adunare foarte mare. S'au sculat, și au îndepărtat altarele pe cari se jertfea în Ierusalim și pe toate acelea pe cari se aducea tămîie, și le-au aruncat în pîrîul Chedron. Au jertfit apoi Paștele în ziua a patrusprezecea a lunii a doua. Preoții și Leviții, plini de rușine, s'au sfințit, și au adus arderi de tot în Casa Domnului. Ei ședeau în locul lor obicinuit, după Legea lui Moise, omul lui Dumnezeu, și preoții stropeau sîngele, pe care-l luau din mîna Leviților. Fiindcă în adunare erau mulți inși, cari nu se sfințiseră, Leviții au junghiat ei jertfele de Paște pentru toți cei ce nu erau curați, ca să le închine Domnului. Căci o mare parte din popor, mulți din Efraim, Manase, Isahar și Zabulon nu se curățiseră, și au mîncat Paștele nu după cele scrise. Dar Ezechia s'a rugat pentru ei, zicînd: "Domnul, care este bun, să ierte pe toți cei ce și-au pus inima să

caute pe Domnul, Dumnezeuul părinților lor, măcar că n’au făcut sfînta curățire!” Domnul a ascultat pe Ezechia, și a iertat
20 poporul. Astfel copiii lui Israel, cari se aflau la Ierusalim, au
21 prăznuit sărbătoarea azimilor, șapte zile, cu mare bucurie. Și,
în fiecare zi, Leviții și preoții lăudau pe Domnul cu instrumente
22 cari răsunau în cinstea Lui. Ezechia a vorbit inimii tuturor
Leviților, cari arătau o mare pricepere pentru slujba Domnului.
Șapte zile au mîncat dobitoacele jertfite, aducînd jertfe de
mulțămire, și lăudînd pe Domnul, Dumnezeuul părinților lor.
23 Toată adunarea a fost de părere să mai prăznuiască alte șapte
24 zile. Și au prăznuit cu bucurie încă șapte zile. Căci Ezechia,
împăratul lui Iuda, dăduse adunării o mie de viței și șapte mii
de oi, iar căpeteniile i-au dat o mie de viței și zece mii de oi,
25 și mulți preoți se sfințiseră. Și s’a bucurat toată adunarea
lui Iuda, și preoții și Leviții, și tot poporul venit din Israel,
26 și străinii veniți din țara lui Israel sau așezați în Iuda. A
fost mare veselie la Ierusalim. De pe vremea lui Solomon, fiul
lui David, împăratul lui Israel, nu mai fusese la Ierusalim așa
27 ceva. Preoții și Leviții s’au sculat și au binecuvîntat poporul.
Glasul lor a fost auzit, și rugăciunea lor a ajuns pînă la ceruri,
pînă la locuința sfîntă a Domnului.

31 Cînd s’au isprăvit toate acestea, toți cei din Israel cari erau
de față au plecat în cetățile lui Iuda, și au sfărîmat stîlpii idol-
ești, au tăiat Astarteele, și au surpat de tot înălțimile și altarele
din tot Iuda și Beniamin și din Efraim și Manase. Apoi toți
copiii lui Israel s’au întors în cetățile lor, fiecare la moșia lui.
2 Ezechia a așezat din nou cetele preoților și Leviților, după șirul
lor, fiecare după slujbele sale, preoți și Leviți, pentru arderile
de tot și jertfele de mulțămire, pentru slujbă, pentru cîntări și
3 laude, la porțile taberii Domnului. Împăratul a dat o parte
din averile lui pentru arderi de tot, pentru arderile de tot de
dimineață și de seară, și pentru arderile de tot din zilele de
4 Sabat, de lună nouă și de sărbători, cum este scris în legea
Domnului. Și a poruncit poporului, locuitorilor Ierusalimului,
să dea preoților și Leviților partea cuvenită lor, ca să țină
5 cu scumpătate legea Domnului. Cînd a ieșit porunca aceasta,
copiii lui Israel au dat din belșug cele dintîi roade de grîu, de

must, de untdelemn, de miere, și din toate roadele de pe câmp; au adus din belșug și zeciuiala din toate. Tot odată, copiii 6
lui Israel și Iuda, cari locuiau în cetățile lui Iuda, au dat zeciuiala din boi și oi, și zeciuiala din lucrurile sfinte cari erau închinat 7
e Domnului, Dumnezeului lor, și au făcut mai multe grămezi. Au început să facă grămezile în luna a treia, și au 7
isprăvit în luna a șaptea. Ezechia și căpeteniile au venit să 8
vadă grămezile, și au binecuvîntat pe Domnul și pe poporul Său Israel. Și Ezechia a întrebat pe preoți și pe Leviți de 9
grămezile acestea. Atunci marele preot Azaria, din casa lui 10
Țadoc, i-a răspuns: “De cînd au început să se aducă darurile în Casa Domnului, noi am mîncat, ne-am săturat, și a mai rămas mult, căci Domnul a binecuvîntat pe poporul Său. Și iată ce mare grămadă a mai rămas!” Ezechia a dat poruncă să 11
pregătească niște cămări în Casa Domnului; și le-au pregătit. Au adus în ele cu credincioșie darurile de mîncare, zeciuiala, 12
și lucrurile sfinte. Levitul Conania avea grija lor, și fratele său Șimei era al doilea după el. Iehiel, Azazia, Nahat, Asael, 13
Ierimot, Iozabad, Eliel, Ismachia, Mahat și Benaia erau întrebuințați supt cîrmuirea lui Conania și a fratelui său Șimei, după porunca împăratului Ezechia și a lui Azaria, căpetenia Casei lui Dumnezeu. Levitul Core, fiul lui Imna, ușier în 14
partea de răsărit, avea grijă de darurile de bună voie aduse lui Dumnezeu, ca să împartă ce era adus Domnului prin ridicare și lucrurile prea sfinte. În cetățile preoțești, Eden, Miniamin, 15
Iosua, Șemaia, Amaria și Șecania erau puși supt cîrmuirea lui ca să împartă cu credincioșie fraților lor, mari și mici, partea cuvenită lor, după cetele lor: celor de parte bărbătească în- 16
scriși dela vîrsta de trei ani în sus; tuturor celor ce intrau zilnic în Casa Domnului ca să-și facă slujba după însărcinările și după cetele lor; preoților înscriși după casele lor părintești, 17
și Leviților dela douăzeci de ani în sus, după slujbele și după cetele lor: la toată adunarea preoților și Leviților înscriși cu 18
toți pruncii lor, cu nevestele lor, cu fiii și ficele lor, căci erau fără prihană în împărțirea lucrurilor sfinte. Și pentru fiii lui 19
Aaron, preoții, cari locuiau la țară în împrejurimile cetăților lor, erau în fiecare cetate oameni numiți anume, ca să împartă

părțile cuvenite tuturor celor de parte bărbătească din preoți
20 și tuturor Leviților înscriși. Iată ce a făcut Ezechia în tot
Iuda. El a făcut ce este bine, ce este drept, ce este adevărat,
21 înaintea Domnului, Dumnezeului său. A lucrat cu toată in-
ima, și a izbutit în tot ce a făcut pentru Casa lui Dumnezeu,
pentru lege și pentru porunci, ca să caute pe Dumnezeul său.

32 După aceste lucruri și după aceste fapte de credincioșie,
a venit Sanherib, împăratul Asiriei, care a pătruns în Iuda,
și a împresurat cetățile întărite, cu gând să pună mâna pe ele.
2 Ezechia, văzînd că a venit Sanherib și că are de gând să înceapă
3 lupta împotriva Ierusalimului, s'a sfătuit cu căpeteniile sale și
cu oamenii lui cei viteji, ca să astupe izvoarele de apă cari erau
4 afară din cetate. Și ei au fost de părerea lui. S'au strîns o
mulțime de oameni, și au astupat toate izvoarele și pîrîul care
curge prin mijlocul țînutului aceluia. "Pentruce", ziceau ei,
"să găsească împărații Asiriei, la venirea lor, ape din belșug?"
5 Ezechia s'a îmbărbătat; a zidit din nou zidul care era stricat
și l-a ridicat pînă la turnuri. A mai zidit un alt zid în afară,
a întărit Milo în cetatea lui David, și a pregătit o mulțime de
6 arme și de scuturi. A pus căpetenii de război peste popor, și
i-a adunat la el pe locul deschis dela poarta cetății. Vorbindu-
7 le inimii, a zis: "ntăriți-vă și îmbărbătați-vă. Nu vă temeți
și nu vă spăimîntați înaintea împăratul Asiriei și înaintea în-
tregii mulțimi care este cu el; căci cu noi sînt mai mulți decît
8 cu el. Cu el este un braț de carne, dar cu noi este Domnul,
Dumnezeul nostru, care ne va ajuta și va lupta pentru noi."
Poporul a avut încredere în cuvintele lui Ezechia, împăratul
9 lui Iuda. După aceea, Sanherib, împăratul Asiriei, a trimis
pe slujitorii săi la Ierusalim, pe cînd era înaintea Lachisului cu
toate puterile lui; i-a trimis la Ezechia, împăratul lui Iuda, și
10 la toți cei din Iuda cari erau la Ierusalim, să le spună: "Așa
vorbește Sanherib, împăratul Asiriei: "Pe ce se bizue încred-
11 erea voastră, de stați împresurați la Ierusalim? Oare nu vă
amăgește Ezechia, ca să vă dea morții prin foamete și prin
sete, cînd zice: "Domnul, Dumnezeul nostru, ne va scăpa din
12 mâna împăratului Asiriei?" Oare nu Ezechia a îndepărtat
înălțimile și altarele Domnului, și a dat porunca aceasta lui

Iuda și Ierusalimului: “Să vă închinați numai unui altar, și să aduceți tămîie numai pe el?” Nu știți ce am făcut noi, eu și părinții mei, tuturor popoarelor celorlalte țări? Dumnezeii neamurilor acestor țări au putut ei să le izbăvească țările din mîna mea? Care dintre toți dumnezeii acestor neamuri pe cari le-au nimicit părinții mei, a putut să izbăvească pe poporul lui din mîna mea, pentruca să vă poată izbăvi Dumnezeul vostru din mîna mea? Să nu vă amăgească Ezechia dar și să nu vă înșele astfel; nu vă încredeți în el! Căci dumnezeul niciunui neam, niciunei împărății n'a putut să izbăvească pe poporul lui din mîna mea și din mîna părinților mei: cu cît mai puțin vă va izbăvi Dumnezeul vostru din mîna mea!” Slujitorii lui Sanherib au mai vorbit și alte lucruri împotriva Domnului Dumnezeu, și împotriva robului Său Ezechia. Și a trimes o scrisoare batjocoritoare pentru Domnul, Dumnezeul lui Israel, vorbind astfel împotriva Lui: “După cum dumnezeii neamurilor celorlalte țări n'au putut să izbăvească pe poporul lor din mîna mea, tot așa nici Dumnezeul lui Ezechia nu va izbăvi pe poporul Său din mîna mea. Slujitorii lui Sanherib au strigat cu glas tare în limba evreiască, pentruca să arunce groaza și spaima în poporul din Ierusalim, care era pe zid, și să poată pune astfel stăpînire pe cetate. Au vorbit despre Dumnezeul Ierusalimului ca despre dumnezeii popoarelor pămîntului, cari sînt lucrarea mînilor omenești. 'mpăratul Ezechia și proorocul Isaia, fiul lui Amoț, au început să se roage pentru lucrul acesta și au strigat către cer. Atunci Domnul a trimes un înger care a nimicit în tabăra împăratului Asiriei pe toți vitejii, domnitorii și căpeteniile. Și împăratul s'a întors rușinat în țara lui. A intrat în casa dumnezeului său, și cei ce ieșiseră din coapsele lui l-au ucis acolo cu sabia. Astfel a scăpat Domnul pe Ezechia și pe locuitorii Ierusalimului din mîna lui Sanherib, împăratul Asiriei, și din mîna tuturor, și i-a ocrotit împotriva celor ce-i împresurau. Mulți au adus Domnului daruri în Ierusalim, și au adus daruri bogate lui Ezechia, împăratul lui Iuda, care de atunci s'a înălțat 'n vremea aceea, Ezechia a fost bolnav de moarte. El a făcut o rugăciune Domnului. Domnul i-a vorbit, și i-a dat un semn. Dar Ezechia

n'a răsplătit binefacerea pe care a primit-o, căci i s'a îngîmfat inima. Mînia Domnului a venit peste el, peste Iuda și peste Ierusalim. Atunci Ezechia s'a smerit din mîndria lui, împreună cu locuitorii Ierusalimului, și mînia Domnului n'a venit peste ei în timpul vieții lui Ezechia. Ezechia a avut multe bogății și multă slavă. Și-a făcut vistierii de argint, de aur, de pietre scumpe, de mirodenii, de scuturi, și de toate lucrurile cari se pot dori; hambare pentru roadele de grîu, de must și de untdelemn, grajduri pentru tot felul de vite, și staule pentru oi. Și-a zidit cetăți, și a avut belșug de boi și de oi; căci Dumnezeu îi dăduse multe avuții. Tot Ezechia a astupat și gura de sus a apelor Ghihon, și le-a adus în jos spre apus de cetatea lui David. Ezechia a izbutit în toate lucrările lui. 'nsă, cînd au trimis căpeteniile Babilonului soli la el să întrebe de minunea care avusese loc în țară, Dumnezeu l-a părăsit ca să-l încerce, pentruca să cunoască tot ce era în inima lui. Celelalte fapte ale lui Ezechia, și faptele lui evlavioase, sînt scrise în vedenia prorocului Isaia, fiul lui Amoț, în cartea împăraților lui Iuda și Israel. Ezechia a adormit cu părinții săi, și l-au îngropat în cel mai bun loc al mormintelor fiilor lui David. Tot Iuda și locuitorii Ierusalimului i-au dat cinste la moarte. Și, în locul lui, a domnit fiul său Manase.

33 Manase avea doisprezece ani cînd a ajuns împărat, și a domnit cincizeci și cinci de ani la Ierusalim. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, după urîciunile neamurilor pe cari le izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel. A zidit iarăș înălțimile pe cari le dărimase tatăl său Ezechia. A ridicat altare Baalilor, a făcut idoli Astarteei, și s'a închinat înaintea întregii oștiri a cerurilor și i-a slujit. A zidit altare în Casa Domnului, măcar că Domnul zisese: "n Ierusalim va fi Numele Meu pe vecie." A zidit altare întregii oștiri a cerurilor, în cele două curți ale Casei Domnului. Și-a trecut fiii prin foc în valea fiilor lui Hinom; umbra cu descîntece și vrăjitorii, și ținea la el oameni cari chemau duhurile și cari-i spuneau viitorul. A făcut din ce în ce mai mult ce este rău înaintea Domnului, ca să-L mînie. A pus chipul cioplit al idolului pe care-l făcuse, în Casa lui Dumnezeu, despre care Dumnezeu

spusese lui David și fiului său Solomon: “n casa aceasta, și în Ierusalim, pe care l-am ales din toate semințiile lui Israel ’mi voi pune Numele pe vecie. Nu voi mai strămuta pe Israel din țara pe care am dat-o părinților voștri, numai să caute să împlinească tot ce le-am poruncit, după toată legea, învățăturile și poruncile date prin Moise.” Dar Manase a fost pricina că Iuda și locuitorii Ierusalimului s’au rătăcit și au făcut rău mai mult decât neamurile pe cari le nimicise Domnul dinaintea copiilor lui Israel. Domnul a vorbit lui Manase și poporului său, dar ei n’au vrut să asculte. Atunci Domnul a trimes împotriva lor pe căpeteniile oștirii împăratului Asiriei, cari au prins pe Manase și l-au pus în lanțuri. L-au legat cu lanțuri de aramă, și l-au dus la Babilon. Când a fost la strîmtoare, s’a rugat Domnului, Dumnezeului lui, și s’a smerit adînc înaintea Dumnezeului părinților săi. I-a făcut rugăciuni; și Domnul, lăsîndu-Se înduplecat, i-a ascultat cererile, și l-a adus înapoi la Ierusalim în împărăția lui. Și Manase a cunoscut că Domnul este Dumnezeu. După aceea, a zidit afară din cetatea lui David, la apus, spre Ghihon în vale, un zid care se întindea pînă la poarta peștilor și cu care a înconjurat dealul, și l-a făcut foarte înalt. A pus și căpetenii de război în toate cetățile întărite ale lui Iuda. A înlăturat din Casa dumnezeii străini și idolul Astarteei, a dărîmat toate altarele pe cari le zidise pe muntele Casei Domnului și la Ierusalim, și le-a aruncat afară din cetate. A așezat din nou altarul Domnului, a adus pe el jertfe de mulțămire și de laudă, și a poruncit lui Iuda să slujească Domnului, Dumnezeului lui Israel. Poporul jertfea tot pe înălțimi, dar numai Domnul Dumnezeului său. Celelalte fapte ale lui Manase, rugăciunea lui către Dumnezeul lui, și cuvintele proorocilor, cari i-au vorbit în Numele Domnului, Dumnezeul lui Israel, sînt scrise în faptele împăraților lui Israel. Rugăciunea lui și felul în care l-a ascultat Dumnezeu, păcatele și nelegiuirile lui, locurile unde a zidit înălțimi și a înălțat idoli Astarteei și chipuri cioplite, înainte de a se smeri, sînt scrise în cartea lui Hozai. Manase a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat în casa lui. Și, în locul lui, a domnit fiul său Amon. Amon avea douăzeci și doi

de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit doi ani la Ierusalim.
22 El a făcut ce este rău înaintea Domnului, cum făcuse tatăl său
Manase. A adus jertfe tuturor chipurilor cioplite pe cari le
23 făcuse tatăl său Manase, și le-a slujit. Și nu s'a smerit înain-
tea Domnului, cum se smerise tatăl său Manase, căci Amon
24 s'a făcut din ce în ce mai vinovat. Slujitorii lui au uneltit
25 împotriva lui, și l-au omorît în casa lui. Dar poporul țării a
ucis pe toți cei ce uneltiseră împotriva împăratului Amon. Și,
în locul lui, poporul țării a pus împărat pe fiul său Iosia.

34 Iosia avea opt ani cînd a ajuns împărat, și a domnit treizeci
2 și unu de ani la Ierusalim. El a făcut ce este bine înaintea
Domnului și a umblat în căile tatălui său David: nu s'a abă-
3 tut dela ele nici la dreapta nici la stînga. 'n al optulea an al
domniei lui, pe cînd era încă tînăr, a început să caute pe Dum-
nezeul tatălui său David. Și în doisprezecelea an, a început să
4 curățească Iuda și Ierusalimul de înălțimi, de idoli Astarteei,
de chipuri cioplite și de chipuri turnate. Au dărîmat înaintea
lui altarele Baalilor, și au tăiat stîlpii închinați soarelui, cari
erau deasupra lor; a sfărîmat idoli Astarteei, chipurile cio-
5 plite și chipurile turnate, le-a făcut praf, a presărat praful pe
mormintele celor ce le aduseseră jertfe, și a ars oasele preoților
6 pe altarele lor. Astfel a curățit Iuda și Ierusalimul. 'n cetățile
lui Manase, lui Efraim, lui Simeon, și chiar lui Neftali, pre-
7 tutindeni, în mijlocul dărîmăturilor lor, a dărîmat altarele, a
făcut bucăți idoli Astarteei și chipurile cioplite, le-a făcut praf,
și a tăiat toți stîlpii închinați soarelui în toată țara lui Israel.
8 Apoi s'a întors la Ierusalim. 'n al optsprezecelea an al dom-
niei lui, dupăce a curățit țara și casa, a trimes pe Șafan, fiul lui
Ațalia, pe Maaseia, căpetenia cetății și pe Ioah, fiul lui Ioahaz,
9 arhivarul, să dreagă casa Domnului, Dumnezeului său. S'au
dus la marele preot Hilchia, și au dat argintul adus în Casa
lui Dumnezeu, pe care-l strînseseră Leviții păzitori ai pragului,
dela Manase și Efraim, și dela toată cealaltă parte a lui Israel,
și dela tot Iuda și Benjamin și dela locuitorii Ierusalimului.
10 L-au dat în mîinile meșterilor însărcinați cu facerea lucrării în
Casa Domnului. Aceștia l-au dat lucrătorilor cari munceau
11 la dregerea Casei Domnului, iar ei l-au dat tîmplarilor și zi-

darilor, ca să cumpere pietre cioplite și lemne pentru grinzi și pentru căptușitul clădirilor pe cari le stricaseră împărații lui Iuda. Oamenii aceștia au lucrat cinstit în lucrul lor. Erau puși supt privegherea lui Iahat și Obadia, Leviți din fiii lui Merari, și a lui Zaharia și Meșulam, din fiii Chehatiților. Toți aceia dintre Leviți, cari știau să cînte bine, vegheau asupra lucrărilor și cîrmuiau pe toți lucrătorii cari aveau de făcut felurite lucrări. Mai erau și alți Leviți, logofeți, dregători și ușieri. 'n clipa cînd au scos argintul care fusese adus în Casa Domnului, preotul Hilchia a găsit cartea Legii Domnului, dată prin Moise. Atunci Hilchia a luat cuvîntul și a zis logofătului Șafan: "Am găsit cartea Legii în Casa Domnului." Și Hilchia a dat lui Șafan cartea. Șafan a adus împăratului cartea. Și cînd a dat socoteală împăratului, a zis: "Slujitorii tăi au făcut tot ce li s'a poruncit. Au strîns argintul care se afla în Casa Domnului, și l-au dat în mîinile priveghetorilor și lucrătorilor." Logofătul Șafan a mai spus împăratului: "Preotul Hilchia mi-a dat o carte." Și Șafan a citit-o înaintea împăratului. Cînd a auzit împăratul cuvintele Legii, și-a sfîșiat hainele. Și împăratul a dat următoarea poruncă lui Hilchia, lui Ahicam, fiul lui Șafan, lui Abdon, fiul lui Mica, lui Șafan, logofătul, și lui Asaia, slujitorul împăratului: "Duceți-vă și întrebați pe Domnul pentru mine și pentru rămășița lui Israel și Iuda, cu privire la cuvintele cărții acesteia care s'a găsit. Căci mare mînie s'a vărsat peste noi din partea Domnului, pentru că părinții noștri n'au ținut cuvîntul Domnului, și n'au împlinit tot ce este scris în cartea aceasta. Hilchia și cei trimiși de împărat s'au dus la proorocița Hulda, nevasta lui Șalum, fiul lui Tochehat, fiul lui Hasra, străjerul veșmintelor. Ea locuia la Ierusalim, în cealaltă mahala a cetății. După ce au spus ce aveau de spus, ea le-a răspuns: "Așa vorbește Domnul Dumnezeuul lui Israel: "Spuneți omului care v'a trimes la mine: "Așa vorbește Domnul: "Iată, voi trimete nenorociri peste locul acesta și peste locuitorii lui, și anume toate blestemele scrise în cartea care s'a citit înaintea împăratului lui Iuda. Pentru că M'au părăsit și au adus tămîie altor dumnezei, mîniindu-Mă prin toate lucrările mîinilor lor, mînia Mea s'a vărsat asupra acestui loc, și

26 nu se va stinge.” Dar să spuneți împăratului lui Iuda care
v’a trimes să întrebați pe Domnul: “Așa vorbește Domnul,
Dumnezeul lui Israel, cu privire la cuvintele pe cari le-ai auzit:
27 “Pentru că ți s’a înduișat inima, pentru că te-ai smerit înaintea
lui Dumnezeu, cînd ai auzit cuvintele rostite de El împotriva
acestui loc și împotriva locuitorilor lui, pentru că te-ai smerit
înaintea Mea, pentru că ți-ai sfișiat hainele și ai plîns înaintea
28 Mea, și Eu, am auzit, -zice Domnul. - Iată, te voi strînge
lîngă părinții tăi, vei fi adăugat în pace în mormîntul tău și nu
vei vedea cu ochii tăi toate nenorocirile pe cari le voi trimete
peste locul acesta și peste locuitorii lui.” Ei au adus împărat-
29 ului răspunsul acesta. ’mpăratul a strîns pe toți bătrînii din
30 Iuda și din Ierusalim. Apoi s’a suit la Casa Domnului, cu
toți oamenii lui Iuda și cu locuitorii Ierusalimului, cu preoții
și Leviții, și cu tot poporul, dela cel mai mare pînă la cel
mai mic. A citit înaintea lor toate cuvintele cărții legămîn-
31 tului, care se găsisse în casa Domnului. ’mpăratul stătea pe
scaunul lui împărătesc, și a încheiat legămînt înaintea Domnu-
lui, îndatorindu-se să urmeze pe Domnul și să păzească porun-
cile Lui, învățăturile Lui, și legile Lui, din toată inima și din
tot sufletul lui, și să împlinească cuvintele legămîntului, scrise
32 în cartea aceasta. Și a făcut să intre în legămînt toți cei ce se
aflau la Ierusalim și în Beniamin. Și locuitorii Ierusalimului au
lucrat după legămîntul lui Dumnezeu, legămîntul Dumnezeu-
33 lui părinților lor. Iosia a îndepărtat toate uriciunile din toate
țările copiilor lui Israel, și a făcut ca toți cei ce se aflau în Israel
să slujească Domnului, Dumnezeului lor. ’n tot timpul vieții
lui, nu s’au abătut dela Domnul, Dumnezeul părinților lor.

35 Iosia a prăznuit Paștele în cinstea Domnului la Ierusalim,
2 și au jertfit Paștele în a patrusprezecea zi a lunii întîi. A pus
pe preoți în slujbele lor, și i-a îmbărbătat la slujba Casei Dom-
3 nului. A zis Leviților, cari învățau pe tot Israelul și cari erau
închinați Domnului: “Puneți chivotul sfînt în casa pe care a
zidit-o Solomon, fiul lui David, împăratul lui Israel. N’aveți
să-l mai purtați pe umeri. Slujiți acum Domnului, Dumnezeu-
4 lui vostru, și poporului Său, Israel. Pregătiți-vă, după casele
voastre părintești, după cetele voastre, cum au rînduit prin

scris David, împăratul lui Israel, și fiul său Solomon. Luați- 5
vă locurile în sfântul locaș, după feluritele case părintești ale
fraților voștri, fiii poporului, și după înșiruirea caselor părin-
tești ale Leviților. Jertfiți Paștele, sfințiți-vă, și pregătiți-le 6
pentru frații voștri, întocmai după cuvîntul Domnului, rostit
prin Moise.” Iosia a dat oamenilor poporului, tuturor celor 7
ce se aflau acolo, miei și capre în număr de treizeci de mii,
toți pentru Paște, și trei mii de boi. Aceștia au fost luați din
averile împăratului. Căpeteniile lui au făcut de bună voie 8
un dar poporului, preoților și Leviților. Hilchia, Zaharia și
Iehiel, mai marii Casei lui Dumnezeu, au dat preoților, pentru
Paște, două mii șase sute de miei și trei sute de boi. Cona- 9
nia, Șemaia și Netaneel, frații săi, Hașabia, Ieiel și Iozabad,
capii Leviților, au dat Leviților, pentru Paște, cinci mii de
miei și cinci sute de boi. Astfel s’a întocmit slujba, și pre- 10
oții și Leviții și-au luat locul, după cetele lor, după porunca
împăratului. Au jertfit Paștele. Preoții au stropit sîngele pe 11
care-l luau din mîna Leviților, și Leviții au jupuit vitele de
piele. Au pus deoparte arderile de tot, ca să le dea cetelor 12
caselor părintești ale oamenilor din popor, ca să le aducă Dom-
nului, cum este scris în cartea lui Moise. Tot așa au făcut și
cu boii. Au fiert Paștele la foc, după orînduială, și au fiert 13
lucrurile sfinte în cazane, căldări și tigăi. Și le-au împărțit în
grabă la tot poporul. Apoi au pregătit ce era pentru ei și 14
pentru preoți, căci preoții, fiii lui Aaron, au avut treabă pînă
noaptea cu aducerea arderilor de tot și a grăsimilor. De aceia
au pregătit Leviții pentru ei și pentru preoți, fiii lui Aaron.
Cîntăreții, fiii lui Asaf, stăteau la locul lor, după rînduiala lui 15
David, lui Asaf, lui Heman, și lui Iedutun, văzătorul împărat-
ului. Ușierii deasemenea erau la fiecare ușă. N’au avut nevoie
să se abată dela slujba lor, căci frații lor Leviții au pregătit
ce era pentru ei. Astfel a fost întocmită în ziua aceea toată 16
slujba Domnului, ca să prăznuiască Paștele și să aducă arderile
de tot pe altarul Domnului, după porunca împăratului Iosia.
Copiii lui Israel, cari se aflau acolo, au prăznuit Paștele în 17
acelaș timp și sărbătoarea azimilor șapte zile. Nicio sărbă- 18
toare a Paștelor nu mai fusese prăznuită ca aceasta în Israel

din zilele proorocului Samuel. Și niciunul din împărații lui Israel nu mai prăznuise Paște ca cele pe cari le-au prăznuit Iosia, preoții și Leviții, tot Iuda și Israelul cari se aflau acolo, și locuitorii Ierusalimului. 'n al optsprezecelea an al domniei lui Iosia au fost prăznuite Paștele acestea. După toate aceste lucruri, după ce a dres Iosia Casa Domnului, Neco, împăratul Egiptului, s'a suit să lupte împotriva Carchemișului pe Eufrat. Iosia i-a ieșit înainte. Și Neco i-a trimes soli să-i spună: "Ce am eu cu tine, împăratul lui Iuda? Nu împotriva ta vin astăzi; ci împotriva unei case cu care sînt în război. Și Dumnezeu mi-a spus să mă grăbesc. Nu te împotrivi lui Dumnezeu, care este cu mine, ca să nu te nimicească." Dar Iosia nu s'a întors dela el, ci și-a schimbat hainele, ca să lupte împotriva lui, fără să asculte cuvintele lui Neco, cari veneau din gura lui Dumnezeu. A înaintat la luptă în valea Meghido. Arcașii au tras asupra împăratului Iosia, și împăratul a zis slujitorilor săi: "Luați-mă, căci sînt greu rănit." Slujitorii l-au luat din car, l-au pus într'un alt car al lui, și l-au adus la Ierusalim. A murit, și a fost îngropat în mormîntul părinților săi. Tot Iuda și Ierusalimul au plîns pe Iosia. Ieremia a făcut un cîntec de jale pentru Iosia. Toți cîntăreții și toate cîntărețele au vorbit de Iosia în cîntecele lor de jale pînă în ziua de azi, și au ajuns o datină în Israel. Cîntările acestea sînt scrise în "Cîntecele de jale." Celelalte fapte ale lui Iosia, și faptele lui evlavioase, făcute așa cum poruncește Legea Domnului, cele dintîi și cele de pe urmă fapte ale lui, sînt scrise în cartea împăraților lui Israel și Iuda.

36 Poporul țării a luat pe Ioahaz, fiul lui Iosia, și l-a pus împărat în locul tatălui său la Ierusalim. Ioahaz avea douăzeci și trei de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit trei luni la Ierusalim. 'mpăratul Egiptului l-a dat jos de pe scaunul de domnie în Ierusalim, și a pus peste țară un bir de o sută de talanți de argint și de un talant de aur. 'mpăratul Egiptului a pus împărat peste Iuda și peste Ierusalim pe Eliachim, fratele lui Ioahaz, și i-a schimbat numele în Ioiachim. Neco a luat pe fratele său Ioahaz, și l-a dus în Egipt. Ioiachim avea douăzeci și cinci de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit unsprezece

ani la Ierusalim. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, Dumnezeului său. Nebucadnețar, împăratul Babilonului, s'a 6
suiț împotriva lui, și l-a legat cu lanțuri de aramă ca să-l ducă
la Babilon. Nebucadnețar a dus la Babilon unelte din Casa 7
Domnului, și le-a pus în casa lui în Babilon. Celelalte fapte 8
ale lui Ioiachim, uriciunile pe cari le-a săvârșit, și răul ce se
afla în el, sînt scrise în cartea împăraților lui Israel și Iuda.
Și, în locul lui, a domnit fiul său Ioiachin. Ioiachim avea opt 9
ani cînd a ajuns împărat, și a domnit trei luni și zece zile la
Ierusalim. El a făcut ce este rău înaintea Domnului. 'n anul 10
următor, împăratul Nebucadnețar l-a dus la Babilon împre-
ună cu uneltele scumpe ale Casei Domnului. Și a pus împărat
peste Iuda și peste Ierusalim pe Zedechia, fratele lui Ioiachim.
Zedechia avea douăzeci și unu de ani cînd a ajuns împărat, și 11
a domnit unsprezece ani la Ierusalim. El a făcut ce este rău 12
înaintea Domnului, Dumnezeului său; și nu s'a smerit înain-
tea proorocului Ieremia, care-i vorbea din partea Domnului.
S'a răsculat chiar împotriva împăratului Nebucadnețar, care-l 13
pusese să jure pe Numele lui Dumnezeu. Și-a înțepenit gru-
mazul și și-a învîrtoșat inima, pînă acolo încît nu s'a întors
la Domnul, Dumnezeul lui Israel. Toate căpeteniile preoților 14
și poporul au înmulțit și ei fărădelegile, după toate uriciunile
neamurilor; și au pîngărit Casa Domnului, pe care o sfințise
El în Ierusalim. Domnul, Dumnezeul părinților lor, a dat din 15
vreme trimișilor Săi însărcinarea să-i înștiințeze, căci voia să
cruțe pe poporul Său și locașul Său. Dar ei și-au bătut joc 16
de trimeșii lui Dumnezeu, I-au nesocotit cuvintele, și au rîs de
proorociei Lui, pînă cînd mînia Domnului împotriva poporului
Său a ajuns fără leac. Atunci Domnul a făcut să se suie în 17
potrivă lor împăratul Haldeilor, și a ucis cu sabia pe tinerii lor
în casa locașului lor celui sfînt. N'a cruțat nici pe tînăr, nici pe
tînără, nici pe bătrîn, nici pe omul gîrbov supt povara perilor
albi, ci a dat totul în mîna lui. Nebucadnețar a dus la Babilon 18
toate uneltele din Casa Domnului, mari și mici, vistieriile Ca-
sei Domnului, și vistieriile împăratului și ale căpeteniilor lui.
Au ars Casa lui Dumnezeu, au dărîmat zidurile Ierusalimu- 19
lui, au pus foc tuturor caselor lui și au nimicit toate lucrurile

20 scumpe. Pe cei ce au scăpat de sabie, Nebucadnețar i-a dus
prinși la Babilon. Ei i-au fost supuși, lui și fiilor lui, pînă la
21 stăpînirea împărăției Perșilor, ca să se împlinească cuvîntul
Domnului rostit prin gura lui Ieremia; pînăce țara și-a ținut
Sabatele ei și s'a odihnit tot timpul cît a fost pustiită, pînă
22 la împlinirea celor șaptezeci de ani. 'n cel dintîi an al lui
Cir, împăratul Perșilor, ca să se împlinească cuvîntul Domnu-
lui rostit prin gura lui Ieremia, Domnul a trezit duhul lui Cir,
împăratul Perșilor, care a pus să se facă prin viu grai și prin
23 scris această vestire în toată împărăția lui: "Așa vorbește
Cir, împăratul Perșilor: "Domnul, Dumnezeuul cerurilor, mi-a
dat toate împărățiile pămîntului, și mi-a poruncit să-I zidesc
o casă la Ierusalim în Iuda. Cine dintre voi este din poporul
Lui? Domnul, Dumnezeuul lui, să fie cu el, și să plece!"

EZRA

n cel dintîi an al lui Cir, împăratul Perșilor, ca să se împlin- 1
ească cuvîntul Domnului rostit prin gura lui Ieremia, Domnul
a trezit duhul lui Cir, împăratul Perșilor, care a pus să se facă
prin viu grai și prin scris vestirea aceasta în toată împărăția
lui: Așa vorbește Cir, împăratul Perșilor: “Domnul, Dum- 2
nezeul cerurilor mi-a dat toate împărățiile pămîntului, și mi-a
poruncit să-I zidesc o casă la Ierusalim în Iuda. Cine dintre 3
voi este din poporul Lui? Dumnezeul lui să fie cu el, și să
se suie la Ierusalim în Iuda și să zidească acolo Casa Domnu-
lui, Dumnezeului lui Israel! El este adevăratul Dumnezeu, care
locuiește la Ierusalim. Ori unde locuiesc rămășițe din poporul 4
Domnului, oamenii din locul acela să le dea argint, aur, avere,
și vite, pe lîngă daruri de bunăvoie pentru Casa lui Dum-
nezeu, care este la Ierusalim!” Capii de familie din Iuda și 5
Beniamin, preoții și Leviții, și anume toți aceia al căror duh l-a
trezit Dumnezeu, s’au sculat să meargă să zidească la Ierusalim
Casa Domnului. Și toți cei dimprejurul lor le-au dat lucruri 6
de argint, de aur, avere, vite, și lucruri scumpe, afară de toate
darurile de bună voie. ’mpăratul Cir a dat înapoi uneltele 7
Casei Domnului, pe cari le luase Nebucadnețar din Ierusalim
și le pusese în casa dumnezeului său. Cir, împăratul Perșilor, 8
le-a scos prin Mitredat, vistiernicul, care le-a dat lui Șeșbațar
(Zorobabel), voevodul lui Iuda. Iată-le numărul: treizeci de 9
lighene de aur, o mie de lighene de argint, douăzeci și nouă
de cuțite, treizeci de potire de aur, patrusute zece potire de 10
argint de mîna a doua, și o mie de alte unelte. Toate lu- 11
crurile de aur și de argint erau în număr de cincii mii patru
sute. Șeșbațar a adus tot din Babilon la Ierusalim, împreună
cu cei ce s’au întors din robie.

Iată oamenii din țară, cari s’au întors din robie, și anume 2
aceia pe cari îi luase Nebucadnețar, împăratul Babilonului,
robi la Babilon, și cari s’au întors la Ierusalim și în Iuda,
fiecare în cetatea lui. Au plecat cu Zorobabel, Iosua, Neemia, 2

Seraia, Reelaia, Mardoheu, Bilšan, Mispar, Bigvai, Rehum,
3 Baana. Numărul bărbaților din poporul lui Israel: fiii lui
4 Pareoș, două mii o sută șaptezeci și doi; fiii lui Șefatia, trei
5 sute șaptezeci și doi; fiii lui Arah, șapte sute șaptezeci și cinci;
6 fiii lui Pahat-Moab, din fiii lui Iosua și lui Ioab, două mii opt
7 sute doisprezece; fiii lui Elam, o mie două sute cincizeci și pa-
8, 9 tru; fiii lui Zatu, nouă sute patruzeci și cinci; fiii lui Zacai,
10 șapte sute șase zeci; fiii lui Bani, șase sute patruzeci și doi;
11, 12 fiii lui Bebai, șase sute două zeci și trei; fiii lui Azgad, o mie
13 două sute douăzeci și doi; fiii lui Adonicam, șase sute șase
14, 15 zeci și șase; fiii lui Bigvai, două mii cincizeci și șase; fiii lui
16 Adin, patru sute cincizeci și patru; fiii lui Ater, din familia
17 lui Ezechia, nouăzeci și opt; fiii lui Bețai; trei sute douăzeci
18, 19 și trei; fiii lui Iora, o sută doisprezece; fiii lui Hașum, două
20, 21 sute douăzeci și trei; fiii lui Ghibar, nouăzeci și cinci; fiii lui
22 Betleem, o sută douăzeci și trei; oamenii din Netofa, cincizeci
23, 24 și șase; oamenii din Anatot, o sută douăzeci și opt; fiii lui
25 Azmavet, patruzeci și doi; fiii lui Chiriat-Arim, Chefirei și
26 Beerotului, șapte sute patruzeci și trei; fiii Ramei și ai Ghe-
27 bei, șase sute douăzeci și unu; oamenii din Micmas, o sută
28 douăzeci și doi; oamenii din Betel și Ai, două sute douăzeci
29, 30 și trei; fiii lui Nebo, cincizeci și doi; fiii lui Magbiș, o sută
31 cincizeci și șase; fiii celuiilalt Elam, o mie două sute cincizeci
32, 33 și patru; fiii lui Harim, treisute douăzeci; fiii lui Lod, lui
34 Hadid și lui Ono, șapte sute douăzeci și cinci; fiii Ierihonului,
35 trei sute patru zeci și cinci; fiii lui Senaa, trei mii șase sute
36 treizeci. Preoți: fiii lui Iedaeia, din casa lui Iosua, nouă sute
37, 38 șaptezeci și trei; fiii lui Imer, o mie cincizeci și doi; fiii lui
39 Pașhur, o mie două sute patruzeci și șapte; fiii lui Harim, o
40 mie șaptesprezece. Leviți: fiii lui Iosua și Cadmiel, din fiii lui
41 Hodavia, șaptezeci și patru. Cîntăreți: fiii lui Asaf, o sută
42 douăzeci și opt. Fiii ușerilor: fiii lui Șalum, fiii lui Ater, fiii
43 lui Talmon, fiii lui Acub, fiii lui Hatita, fiii lui Șobai, de toți
44 o sută treizeci și nouă. Slujitorii Templului: fiii lui Țiha, fii
44 lui Hasufa, fiii lui Tabaot, fiii lui Cheros, fiii lui Siaha, fiii
45, 46 lui Padon fiii lui Lebana, fiii lui Hagaba, fiii lui Acub, fiii lui
47 Hagab, fiii lui Șamlai, fiii lui Hanan, fiii lui Ghidel, fiii lui Ga-

har, fiii lui Reaia. fiii lui Rețin, fiii lui Necoda, fiii lui Gazam. 48
 fiii lui Uza, fiii lui Paseah, fiii lui Besai, fiii lui Asna, fiii lui 49, 50
 Mehunim, fiii lui Nefusim, fiii lui Bacbuc, fiii lui Hacufa, fiii 51
 lui Harhur, fiii lui Bațlut, fiii lui Mehida, fiii lui Harșa, fiii 52, 53
 lui Barcos, fiii lui Sisera, fiii lui Tamah, fiii lui Nețiah, fiii lui 54
 Hatifa. Fiii robilor lui Solomon: fiii lui Sotai, fiii lui Soferet, 55
 fiii lui Peruda, fiii lui Iaala, fiii lui Darcon, fiii lui Ghidel. 56
 fiii lui Șefatia, fiii lui Hatil, fiii lui Pocheret-Hațebaim, fiii lui 57
 Ami. Toți slujitorii Templului și fiii robilor lui Solomon erau 58
 trei sute nouăzeci și doi. Iată ceice au plecat din Tel-Melah, 59
 din Tel-Harșa, din Cherub-Adan, din Imer și cari n'au putut
 să-și arate casa lor părintească și neamul, ca să facă dovada că
 erau din Israel. Fiii lui Delaia, fiii lui Tobia, fiii lui Necoda, 60
 șase sute cincizeci și doi. Și dintre fiii preoților: fiii lui Habaia, 61
 fiii lui Hacoț, fiii lui Barzilai, care luase de nevastă pe una din
 fetele lui Barzilai, Galaaditul, și a fost numit cu numele lor.
 Și-au căutat însemnarea în cărțile spițelor de neam, dar n'au 62
 găsit-o. De aceea, au fost îndepărtați dela preoție, și dregă- 63
 torul le-a spus să nu mănince lucruri prea sfinte, pînă cînd un
 preot va întreba pe Urim și Tumim. Toată adunarea era de 64
 patruzeci și două de mii trei sute șasezeci de inși, afară de 65
 robii și roabele lor, în număr de șapte mii trei sute treizeci
 și șapte. 'ntre ei se aflau două sute de cîntăreți și cîntărețe.
 Aveau șapte sute treizeci și șase de cai, două sute patruzeci și 66
 cinci de catîri, patru sute treizeci și cinci de cămile, și șase 67
 mii șapte sute douăzeci de măgari. Unii capi de familie, la 68
 venirea lor la Casa Domnului în Ierusalim, au adus daruri de
 bună voie pentru Casa lui Dumnezeu, ca s'o așeze din nou pe
 locul unde fusese. Au dat la vistieria lucrării, după mijloacele 69
 lor, șasezeci și una de mii de darici de aur, cinci mii de mine de
 argint, și o sută de haine preoțești. Preoții și Leviții, oamenii 70
 din popor, cîntăreții, ușierii și slujitorii Templului s'au așezat
 în cetățile lor. Tot Israelul a locuit în cetățile lui.

Cînd a venit luna a șaptea, copiii lui Israel erau în cetățile **3**
 lor. Atunci poporul s'a strîns ca un singur om la Ierusalim.
 Iosua, fiul lui Ioțadac, cu frații săi preoții și Zorobabel, fiul 2
 lui Șealtiel, cu frații săi, s'au sculat și au zidit altarul Dum-

nezeului lui Israel, ca să aducă pe el arderi de tot, după cum
3 este scris în Legea lui Moise, omul lui Dumnezeu. Au așezat
din nou altarul pe temeliile lui, măcar că au avut să se teamă
de popoarele țării, și au adus arderi de tot Domnului, arderi
4 ile de tot de dimineată și de seară. Au prăznuit sărbătoarea
corturilor, cum este scris, și au adus zi de zi arderi de tot,
5 după numărul poruncit pentru fiecare zi. După aceea au adus
arderea de tot necurmată, arderile de tot pentru fiecare lună
nouă și pentru toate sărbătorile închinare Domnului, afară de
cele pe cari le aducea fiecare, ca daruri de bună voie Domnului.
6 Din cea dintâi zi a lunii a șaptea, au început să aducă Domnu-
lui arderi de tot. 'nsă temeliile Templului Domnului nu erau
7 încă puse. Au dat argint cioplitorilor de piatră și tâmplarilor,
și merinde, băuturi și untdelemn Sidonienilor și Tirienilor, ca
să aducă pe mare pînă la Iafu lemne de cedru din Liban, după
8 învoirea dată de Cir, împăratul Perșilor. 'n al doilea an dela
venirea lor la Casa lui Dumnezeu la Ierusalim, în luna a doua,
Zorobabel, fiul lui Șealtiel, Iosua, fiul lui Ioșadac, cu ceilalți
frați ai lor, preoți și Leviți, și toți ceice se întorseseră din ro-
bie la Ierusalim, s'au pus pe lucru și au însărcinat pe Leviții
9 dela douăzeci de ani în sus să vegheze asupra lucrărilor Ca-
sei Domnului. Și Iosua, cu fiii și frații săi, Cadmiel, cu fiii
săi, fiii lui Iuda, fiii lui Henadad, cu fiii și frații lor Leviții,
s'au pregătit toți, ca un om, să vegheze asupra celor ce lu-
10 crau la casa lui Dumnezeu. Cînd au pus lucrătorii temeli-
ile Templului Domnului, au așezat pe preoți în veșminte, cu
trîmbițe, și pe Leviți, fiii lui Asaf, cu chimvale, ca să laude pe
11 Domnul, după rînduiala lui David, împăratul lui Israel. Cîn-
tau, mărind și lăudînd pe Domnul prin aceste cuvinte: "Căci
este bun, căci îndurarea Lui pentru Israel ține în veac!" Și
tot poporul scotea mari strigăte de bucurie, lăudînd pe Dom-
12 nul, pentrucă puneau temeliile Casei Domnului. Dar mulți
din preoți și Leviți, și din capii de familii mai în vîrstă, cari
văzuseră casa dintîi, plîngeau tare, cînd se puneau supt ochii
lor temeliile casei acesteia. Mulți alții își arătau bucuria prin
13 strigăte, așa încît nu se putea deosebi glasul strigătelor de bu-
curie de glasul plînsurilor poporului; căci poporul scotea mari

strigăte, al căror sunet se auzea de departe.

Vrăjmașii lui Iuda și Beniamin au auzit că fiii robiei zidesc 4
un Templu Domnului, Dumnezeului lui Israel. Au venit la 2
Zorobabel și la capii de familie, și le-au zis: “Să zidim și noi
cu voi; căci, și noi chemăm ca și voi pe Dumnezeul vostru, și-I
aducem jertfe din vremea lui Esar-Hadon, împăratul Asiriei,
care ne-a adus aici.” Dar Zorobabel, Iosua, și ceilalți capi 3
ai familiilor lui Israel, le-au răspuns: “Nu se cuvine să zidiți
împreună cu noi Casa Dumnezeului nostru; ci noi singuri o
vom zidi Domnului, Dumnezeului lui Israel, cum ne-a poruncit
împăratul Cir, împăratul Perșilor.” Atunci oamenii țării au 4
muiat inima poporului lui Iuda; l-au înfricoșat ca să-l împedece
să zidească, și au mituit cu preț de argint pe sftnici ca să-i 5
zădărnicească lucrarea. Așa a fost tot timpul vieții lui Cir, îm-
păratul Perșilor, pînă la domnia lui Dariu, împăratul Perșilor.
Supt domnia lui Asuerus, la începutul domniei lui, au scris 6
o pîră împotriva locuitorilor din Iuda și din Ierusalim. Și 7
pe vremea lui Artaxerxe, Bișlam, Mitredat, Tabeel, și ceilalți
tovarăși de slujbă ai lor, au scris lui Artaxerxe, împăratul
Perșilor. Scrisoarea a fost scrisă cu slove aramaice și tălmăcită
în limba aramaică. Dregătorul Rehum și logofătul Șimșai au 8
scris împăratului Artaxerxe scrisoarea următoare la Ierusalim.
Dregătorul Rehum, logofătul Șimșai, și ceilalți tovarăși de slu- 9
jvă ai lor, cei din Din, din Arfarsatac, din Tarpel, din Afaras,
din Erec, din Babilon, din Susa, din Deha, din Elam, și cele- 10
lalte popoare pe cari le-a mutat marele și vestitul Osnapar și
le-a așezat în cetatea Samariei, și în celelalte locuri de din-
coace de Rîu, și așa mai departe. Iată cuprinsul scrisorii pe 11
care au trimes-o împăratului Artaxerxe: “Robii tăi, oamenii
de dincoace de Rîu, și așa mai departe... Să știe împăratul că 12
Iudeii plecați dela tine și veniți printre noi la Ierusalim zidesc
din nou cetatea aceea răzvrătită și rea, îi ridică zidurile și-
i dreg temeliile. Să știe dar împăratul că, dacă se va zidi 13
cetatea aceasta și i se vor ridica zidurile, nu vor mai plăti nici
bir, nici dare, nici drept de trecere, și vistieria împărătească
va suferi din pricina aceasta. Și, fiindcă noi mîncăm sarea 14
curții domnești și nu ne șade bine să vedem pe împărat păgu-

15 bit, trimitem împăratului aceste știri. Să se facă cercetări
în cartea cronicilor părinților tăi; și vei găsi și vei vedea în
cartea cronicilor că cetatea aceasta este o cetate răzvrătită,
vătămătoare împăraților și ținuturilor, și că s'au dat la răs-
coală încă din vremuri străbune. De aceea a fost nimicită
16 cetatea aceasta. Facem cunoscut împăratului că dacă va fi
zidită din nou cetatea aceasta, și dacă i se vor ridica zidurile,
prin chiar faptul acesta nu vei mai avea stăpânire dincoace
17 de Rîu.” Iată răspunsul trimis de împărat dregătorului Re-
hum, logofătului Șimșai, și celorlalți tovarăși ai lui de slujbă,
cari locuiau la Samaria și în alte locuri de cealaltă parte a
18 Rîului. “Sănătate, și așa mai departe. Scrisoarea pe care
19 ne-ați trimis-o a fost citită întocmai înaintea mea. Am dat
poruncă să se facă cercetări; și s'a găsit că din vremuri vechi
cetatea aceasta s'a răsculat împotriva împăraților, și s'a dat
20 la răscoală și la răzvrătire. Au fost la Ierusalim împărați put-
ernici, stăpîni peste toată țara de dincolo de Rîu, și cărora li
21 se plătea bir, dare, și drept de trecere pe drum. Ca urmare,
porunciți să înceteze lucrările oamenilor acelora, și să nu se
mai zidească cetatea aceasta pînă ce nu vor avea o învoire din
22 partea mea. Vedeteți să nu vă abateți dela porunca aceasta,
23 ca să nu crească răul acela spre paguba împăraților.” 'ndată
ce s'a citit cuprinsul scrisorii împăratului Artaxerxe înaintea
lui Rehum, înaintea logofătului Șimșai, și înaintea tovarășilor
lor de slujbă, s'au dus în grabă la Ierusalim la Iudei, și i-au
24 oprit cu silă și cu putere dela lucrările lor. Atunci s'a oprit
lucrarea Casei lui Dumnezeu la Ierusalim, și a fost oprită pînă
în anul al doilea al domniei lui Dariu, împăratul Perșilor.

5 Proorocii: Hagai, proorocul, și Zaharia, fiul lui Ido, au
proorocit Iudeilor cari erau în Iuda și la Ierusalim, în Numele
2 Dumnezeului lui Israel. Atunci Zorobabel, fiul lui Șealtiel, și
Iosua, fiul lui Ioțadac, s'au sculat și au început zidirea Casei lui
Dumnezeu la Ierusalim. Și împreună cu ei erau și proorocii lui
3 Dumnezeu cari-i ajutau. 'n aceeaș vreme, Tatnai, dregătorul
de dincoace de Rîu, Șetar-Boznai, și tovarășii lor de slujbă au
venit la ei și le-au vorbit așa: “Cine v'a dat învoire să zidiți
4 casa aceasta și să ridicați zidurile acestea?” Ei le-au mai

zis: “Cari sînt numele oamenilor cari zidesc clădirea aceasta?”
Dar ochiul lui Dumnezeu veghea asupra bătrînilor Iudeilor. Și 5
au lăsat să meargă înainte lucrările pînă la trimeterea unei
înștiințări către Darius, și pînă la primirea unei scrisori dela
el în această privință. Iată cuprinsul scrisorii trimese îm- 6
păratului Darius de Tatnai, dregătorul de dincoace de Rîu, de
Șetar-Boznai, și tovarășii lor din Afarsac, cari locuiau dincoace
de Rîu. I-au trimes o scrisoare cu următorul cuprins: “Către 7
împăratul Darius, sănătate! Să știe împăratul că ne-am dus 8
în ținuturile lui Iuda, la Casa Dumnezeului celui mare. Ea
se zidește din pietre cioplite, și în pereți se pune lemn; lu-
crul merge repede și izbuteste în mînilor. Am întrebat 9
pe bătrîni, și le-am vorbit așa: ‘Cine v’a dat învoire să zidiți
casa aceasta și să ridicați zidurile acestea; Le-am cerut și 10
numele lor ca să ți le facem cunoscut, și am pus în scris nu-
mele oamenilor cari sînt în fruntea lor. Iată răspunsul pe 11
care ni l-au dat: ‘Noi sîntem slujitorii Dumnezeului cerurilor
și al pămîntului, și zidim din nou casa care fusese zidită acum
mulți ani. Un mare împărat al lui Israel o zidise și o isprăvisse.
Dar, dupăce părinții noștri au mîniat pe Dumnezeul cerurilor, 12
El i-a dat în mînilor lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului,
Haldeianul, care a nimicit casa aceasta și a luat pe popor rob
la Babilon. Totuș, în cel dintîi an al lui Cir, împăratul Ba- 13
bilonului, împăratul Cir a dat poruncă să se zidească din nou
această casă a lui Dumnezeu. Și chiar împăratul Cir a scos 14
din templul din Babilon uneltele de aur și de argint ale Casei
lui Dumnezeu, pe cari le luase Nebucadnețar din Templul dela
Ierusalim și le dusese în templul din Babilon, le-a dat în mîna
așa zisului Șeșbațar, pe care l-a pus dregător, și i-a zis: ‘Ja 15
uneltele acestea, du-te de le pune în Templul din Ierusalim,
și să se zidească din nou Casa lui Dumnezeu pe locul unde
era.’ Acest Șeșbațar a venit dar, și a pus temeliile Casei lui 16
Dumnezeu la Ierusalim. De atunci pînă acum se zidește ea, și
nu s’a isprăvit.’ Acum, dacă împăratul găsește cu cale, să se 17
facă cercetări în casa vistierii împăratului la Babilon, ca să
vadă dacă s’a dat din partea împăratului Cir o poruncă pentru
zidirea Casei acesteia a lui Dumnezeu la Ierusalim. Apoi, să

ne trimeată împăratul voința lui asupra acestui lucru.

6 Atunci împăratul Darius a dat poruncă să se facă cercetări
2 în casa scrisorilor unde se puneau vistieriile în Babilon. Și
s'a găsit la Ahmeta, capitala ținutului Mediei, un sul pe care
3 era scrisă această aducere aminte: - "În anul întâi al domniei
împăratului Cir, împăratul Cir a dat această poruncă privitoare
la Casa lui Dumnezeu din Ierusalim: ,Casa să fie zidită
iarăș, ca să fie un loc unde să se aducă jertfe, și să aibă
temelii tari. Să aibă o înălțime de șasezeci de coți, o lățime
4 de șasezeci de coți, trei rînduri de pietre cioplite și un rînd
de lemn nou. Cheltuielile vor fi plătite din casa împăratului.
5 Mai mult, uneltele de aur și de argint ale Casei lui Dumnezeu,
pe cari le luase Nebucadnețar din Templul dela Ierusalim și
le adusese la Babilon, să fie date înapoi, duse în Templul din
Ierusalim la locul unde erau, și puse în Casa lui Dumnezeu."
6 - Acum, Tatnai, dregătorul de dincolo de Rîu, Șetar-Boznai,
și tovarășii voștri de slujbă din Afarsac, cari locuiți dincolo de
7 Rîu, depărtați-vă de locul acesta. Lăsați să meargă înainte
lucrările acestei case a lui Dumnezeu; dregătorul Iudeilor și
8 bătrînii Iudeilor s'o zidească iarăș pe locul unde era. Iată
porunca pe care o dau cu privire la ce veți avea de făcut față
de acești bătrîni ai Iudeilor, pentru zidirea acestei Case a lui
Dumnezeu: cheltuielile, luate din averile împăratului venite
din birurile de dincolo de Rîu, să fie plătite îndată oamenilor
9 acestora, ca să nu înceteze lucrul. Lucrurile trebuincioase
pentru arderile de tot ale Dumnezeului cerurilor, viței, berbeci
și miei, grîu, sare, vin și untdelemn, să li se dea, la cerere, pre-
10 oșilor din Ierusalim, zi de zi, și fără nicio lipsă, ca să aducă
jertfe de bun miros Dumnezeului cerurilor, și să se roage pen-
11 tru viața împăratului și a fiilor lui. Și iată porunca pe care o
dau cu privire la oricine va călca porunca aceasta: să se scoată
din casa lui o bîrnă, s'o ridice ca să fie spînzurat pe ea, și casa
12 să i se prefacă într'o grămadă de gunoi. Dumnezeu care a
pus să locuiască în locul acela Numele Lui să răstoarne pe orice
împărat și pe orice popor, care ar întinde mîna să calce cuvîntul
meu, ca să nimicească această Casă a lui Dumnezeu din
Ierusalim! Eu, Darius, am dat porunca aceasta. Să fie împlin-

ită întocmai.⁴ Tatnai, dregătorul de dincoace de Rîu, Şetar- 13
 Boznai, şi tovarăşii lor de slujbă, au împlinit întocmai porunca
 aceasta pe care le-a trimes-o împăratul Dariu. Şi bătrînii 14
 Iudeilor au zidit cu izbîndă, după proorocirile proorocului Ha-
 gai, şi ale lui Zaharia, fiul lui Ido; au zidit şi au isprăvit, după
 porunca Dumnezeului lui Israel, şi după porunca lui Cir, lui
 Dariu, şi lui Artaxerxe, împăratul Perşilor. Casa a fost is- 15
 prăvită în ziua a treia a lunii Adar, în al şaselea an al dom-
 niei împăratului Dariu. Copiii lui Israel, preoţii şi Leviţii, şi 16
 ceilalţi fii ai robiei, au făcut cu bucurie sfinţirea acestei Case
 a lui Dumnezeu. Au adus, pentru sfinţirea acestei Case a lui 17
 Dumnezeu, o sută de viţei, două sute de berbeci, patru sute
 de miei, şi, ca jertfe ispăşitoare pentru tot Israelul, doisprezece
 ţapi, după numărul semînţiilor lui Israel. Au pus pe preoţi, 18
 după cetele lor, şi pe Leviţi, după împărţirile lor, pentru slujba
 lui Dumnezeu la Ierusalim, cum este scris în cartea lui Moise.
 Fiii robiei au prăznuit Paştele în a patrusprezecea zi a lunii 19
 întii. Preoţii şi Leviţii se curăţiseră cu toţii, aşa că toţi erau 20
 curaţi; au jertfit Paştele pentru toţi fiii robiei, pentru fraţii lor
 preoţii, şi pentru ei înşişi. Copiii lui Israel, întorşi din robie, 21
 au mîncat Paştele, împreună cu toţi cei ce se depărtaseră de
 necurăţia neamurilor ţării şi cari s'au unit cu ei ca să caute pe
 Domnul, Dumnezeuul lui Israel. Au prăznuit cu bucurie şapte 22
 zile sărbătoarea azimilor, căci Domnul îi înveselise, făcînd pe
 împăratul Asiriei să-i sprijinească în lucrarea Casei lui Dum-
 nezeu, Dumnezeuul lui Israel.

După aceste lucruri, supt domnia lui Artaxerxe, împăratul 7
 Perşilor, a venit Ezra, fiul lui Seraia, fiul lui Azaria, fiul lui
 Hilchia, fiul lui Şalum, fiul lui Țadoc, fiul lui Ahitub, fiul 2, 3
 lui Amaria, fiul lui Azaria, fiul lui Meraiot, fiul lui Zerahia, 4
 fiul lui Uzi, fiul lui Buchi, fiul lui Abişua, fiul lui Fineas, fiul 5
 lui Eleazar, fiul lui Aaron, marele preot. Acest Ezra a venit 6
 din Babilon: era un cărturar iscusit în Legea lui Moise, dată
 de Domnul, Dumnezeuul lui Israel. Şi, fiindcă mîna Domnu-
 lui, Dumnezeuului său, era peste el, împăratul i-a dat tot ce
 ceruse. Mulţi din copiii lui Israel, din preoţi şi din Leviţi, din 7
 cîntăreţi, din uşieri, şi din slujitorii Templului, au venit şi ei la

8 Ierusalim, în al șaptelea an al împăratului Artaxerxe. Ezra
a venit la Ierusalim în a cincea lună a anului al șaptelea al
9 împăratului. Plecase din Babilon în ziua întâi a lunii întâia, și
a ajuns la Ierusalim în ziua întâi a lunii a cincea, mâna bună a
10 Dumnezeuului său fiind peste el. Căci Ezra își pusese inima să
adîncească și să îplinească Legea Domnului, și să învețe pe
11 oameni în mijlocul lui Israel legile și poruncile. Iată cuprinsul
scrisorii date de împăratul Artaxerxe preotului și cărturarului
Ezra, care învăța poruncile și legile Domnului cu privire la Is-
12 rael: “Artaxerxe, împăratul împăraților, către Ezra, preotul
și cărturarul iscusit în Legea Dumnezeuului cerurilor, și așa mai
13 departe: Am dat poruncă să se lase să plece aceia din poporul
lui Israel, din preoții și din Leviții lui, cari se află în împărăția
14 mea, și cari vor să plece cu tine la Ierusalim. Tu ești trimis
de împăratul și de cei șapte sfetnici ai lui să cercetezi în Iuda
și Ierusalim, după Legea Dumnezeuului tău, care este în mînil
15 tale, și să duci argintul și aurul pe care împăratul și sfetnicii
săi l-au dăruit cu dragă inimă Dumnezeuului lui Israel, a cărui
16 locuință este la Ierusalim, tot argintul și aurul pe care-l vei
găsi în tot ținutul Babilonului, și darurile de bunăvoie făcute
de popor și preoți pentru Casa Dumnezeuului lor la Ierusalim.
17 Ca urmare, vei avea grijă să cumperi cu argintul acesta viței,
berbeci, miei, și ce trebuie pentru darurile de mîncare și jertfele
de băutură, și să le aduci pe altarul Casei Dumnezeuului vostru
18 la Ierusalim. Cu celalt argint și aur să faceți ce veți crede de
cuviință, tu și frații tăi, potrivit cu voia Dumnezeuului vostru.
19 Pune înaintea Dumnezeuului din Ierusalim uneltele cari-ți vor
20 fi încredințate pentru slujba Casei Dumnezeuului tău. Să scoți
din casa vistieriilor împăratului ce va trebui pentru celelalte
cheltuieli pe cari le vei avea de făcut cu privire la Casa Dum-
21 nezeului tău. Eu, împăratul Artaxerxe, dau poruncă tuturor
vistiernicilor de dincolo de Rîu să dea îndată lui Ezra, preot
și cărturar iscusit în Legea Dumnezeuului cerurilor, tot ce vă
22 va cere, pînă la o sută de talanți de argint, o sută de cori de
grîu, o sută de bați de vin, o sută de bați de untdelemn, și sare
23 cîtă va vrea. Tot ce este poruncit de Dumnezeuul cerurilor să
se facă întocmai pentru Casa Dumnezeuului cerurilor, pentruca

să nu vie mînia Lui asupra împărăției, asupra împăratului și asupra fiilor săi. Vă facem cunoscut că nu puteți pune nici 24 bir, nici dare, nici vamă de trecere, peste niciunul din preoți, din Leviți, din cîntăreți, din ușieri, din slujitorii Templului și din slujitorii acestei Case a lui Dumnezeu. Și tu, Ezra, după 25 înțelepciunea lui Dumnezeu pe care o ai, pune judecatori și dregători cari să facă dreptate la tot poporul de dincolo de Rîu, tuturor celorce cunosc legile Dumnezeului tău; și fă-le cunoscut celor ce nu le cunosc. Oricine nu va păzi întocmai Legea 26 Dumnezeului tău și legea împăratului, să fie osîndit la moarte, la surghiun, la o gloabă sau la temniță.” Binecuvîntat să fie 27 Domnul, Dumnezeul părinților noștri, care a pregătit inima împăratului ca să slăvească astfel Casa Domnului la Ierusalim, și a îndreptat asupra mea bunăvoința împăratului, a sfetnicilor 28 săi, și a tuturor căpeteniilor puternice ale lui! 'ntărit de mîna Domnului, Dumnezeului meu, care era asupra mea, am strîns pe căpeteniile lui Israel, ca să plece cu mine.

Iată capii de familii și spițele de neam ale celor ce s'au 8 suit cu mine din Babilon, supt domnia împăratului Artaxerxe. Din fiii lui Fineas, Gherșom; din fiii lui Itamar, Daniel; din 2 fiii lui David, Hatuș, din fiii lui Șecania; din fiii lui Pareoș, 3 Zaharia, și cu el o sută cincizeci de bărbați înscriși; din fiii 4 lui Pahat-Moab, Elioenai, fiul lui Zeraria, și cu el două sute de bărbați; din fiii lui Șecania, fiul lui Iahaziel, și cu el trei 5 sute de bărbați; din fiii lui Adin, Ebed, fiul lui Ionatan, și cu 6 el cincizeci de bărbați; din fiii lui Elam, Isaia, fiul Ataliei, și 7 cu el șaptezeci de bărbați; din fiii lui Șefatia, Zebadia, fiul lui 8 Micael, și cu el optzeci de mii de bărbați; din fiii lui Ioab, 9 Obadia, fiul lui Iehiel, și cu el două sute optsprezece bărbați; din fiii lui Șelomit, fiul lui Iosifia, și cu el o sută șasezeci de 10 bărbați; din fiii lui Bebai, Zaharia, fiul lui Bebai, și cu el 11 douăzeci și opt de bărbați; din fiii lui Azgad, Iohanana, fiul lui Hacatan, și cu el o sută zece bărbați; din fiii lui Adonicam, 13 cei din urmă, ale căror nume iată-le: Elifelet, Ieiel și Șemaia, și cu ei șasezeci de bărbați; din fiii lui Bigvai, Utai și Zabud, 14 și cu ei șaptezeci de bărbați. I-am strîns la rîul care curge 15 spre Ahava, și am tăbărit acolo trei zile. Am căutat între

popor și preoți, și n'am găsit acolo pe niciunul din fiii lui Levi.
16 Atunci am trimis să cheme pe căpeteniile Eliezer, Ariel, Șe-
maia, Elnatan, Iarib, Elnatan, Natan, Zaharia și Meșulam, și
17 pe învățătorii Ioiarib și Elnatan. I-am trimis la căpetenia
Ido, care locuia la Casifia, și am pus în gura lor ce trebuiau
să spună lui Ido și fraților săi slujitori ai Templului cari erau
la Casifia, ca să ne aducă slujitori pentru Casa Dumnezeului
18 nostru. Și, fiindcă mîna cea bună a Dumnezeului nostru era
peste noi, ne-au adus pe Serebia, bărbat cu minte, dintre fiii lui
Mahli, fiul lui Levi, fiul lui Israel, și cu el pe fiii și frații lui, în
19 număr de optsprezece; pe Hașabia, și cu el pe Isaia, dintre fiii
20 lui Merari, frații săi și fiii lor, în număr de douăzeci; și dintre
slujitorii Templului, pe cari David și căpeteniile îi puseseră în
slujba Leviților, două sute douăzeci de slujitori ai Templului,
21 toți numiți pe nume. Acolo, la rîul Ahava, am vestit un post
de smerire înaintea Dumnezeului nostru, ca să cerem dela El
o călătorie fericită pentru noi, pentru copiii noștri, și pentru
22 tot ce era al nostru. Mi-era rușine să cer împăratului o oaste
de însoțire și călăreți, ca să ne ocrotească împotriva vrăjmașu-
lui pe drum, căci spusese împăratului: "Mîna Dumnezeului
nostru este, spre binele lor, peste toți cei ce-L caută, dar put-
23 erea și mînia Lui sînt peste toți cei ce-L părăsesc." Pentru
aceasta am postit și am chemat pe Dumnezeul nostru. Și El
24 ne-a ascultat. Am ales douăsprezece căpetenii dintre preoți,
25 pe Șerabia, Hașabia, și zece din frații lor. Am cîntărit înain-
tea lor argintul, aurul, și uneltele, date în dar pentru Casa
Dumnezeului nostru de împărat, sfetnicii și căpeteniile lui, și
26 de toți cei din Israel cari se aflau acolo. Am dat în mîinile
lor șase sute cincizeci de talanți de argint, unelte de argint
27 de o sută de talanți, o sută de talanți de aur, douăzeci de
pahare de aur de o mie de darici, și două vase de aramă fru-
28 moasă poleită, tot atît de scumpă ca aurul. Apoi le-am zis:
"Sînteți închinați Domnului. Vasele acestea sînt lucruri sfinte,
și argintul și aurul acestea sînt un dar de bună voie făcut
29 Domnului, Dumnezeului părinților voștri. Fiți cu ochii în pa-
tru, și luați lucrurile acestea supt paza voastră, pînă le veți
cîntări înaintea căpeteniilor preoților și înaintarea Leviților,

și înaintarea capilor de familii ai lui Israel, la Ierusalim, în
cămărilor Casei Domnului.” Și preoții și Leviții au luat greu- 30
tatea argintului, aurului și vaselor, ca să le ducă la Ierusalim,
în Casa Dumnezeului nostru. Am plecat dela râul Ahava, ca 31
să ne ducem la Ierusalim, în a douăsprezecea zi a lunii întâia.
Mîna Dumnezeului nostru a fost peste noi, și ne-a păzit de
loviturile vrăjmașului și de orice piedică pe drum. Am ajuns 32
la Ierusalim, și ne-am odihnit acolo trei zile. ’n ziua a pa- 33
tra, am cîntărit în Casa Dumnezeului nostru argintul, aurul
și vasele, pe cari le-am încredințat lui Meremot, fiul lui Urie,
preotul. Cu el era Eleazar, fiul lui Fineas, și împreună cu ei
Leviții Iozabad, fiul lui Iosua, și Noadia, fiul lui Binui. Fiind 34
cercetate toate după număr și greutate, au pus atunci în scris
greutatea tuturor. Fiii robiei, întorși din robie, au adus, ca 35
ardere de tot Dumnezeului lui Israel, doisprezece viței pentru
tot Israelul, nouăzeci și șase de berbeci, șaptezeci și șapte de
miei, și doisprezece țapi, ca jertfe ispășitoare, toate ca ardere
de tot Domnului. Au dat poruncile împăratului dregătorilor 36
împăratului și cîrmuitorilor de dincoace de Rîu, cari au ajutat
pe popor și casa lui Dumnezeu.

După ce s’au sfișit lucrul acesta, căpeteniile s’au apropiat 9
de mine, și au zis: “Poporul lui Israel, preoții și Leviții nu s’au
despărțit de popoarele acestor țări, și au făcut urîciunile lor,
ale Cananiților, Hetiților, Fereziților, Iebusiților, Amoniților,
Moabiților, Egiptenilor și Amoriților. Căci și-au luat neveste 2
din fetele lor pentru ei și pentru fiii lor, și au amestecat neamul
sfînt cu popoarele țărilor acestora. Și căpeteniile și dregătorii
au fost cei dintîi cari au săvîrșit păcatul acesta.” Cînd am 3
auzit lucrul acesta, mi-am sfișiat hainele și mantaua, mi-am
smuls părul din cap și perii din barbă, și am stat jos mîhnit.
Atunci s’au strîns la mine toți ceice se temeau de cuvintele 4
Dumnezeului lui Israel, din pricina păcatului fiilor robiei. Și
eu, am stat jos mîhnit, pînă la jertfa de seară. Apoi, în clipa 5
jertfei de seară, m’am sculat din smerirea mea, cu hainele și
mantaua sfișiate, am căzut în genunchi, am întins mîinile spre
Domnul, Dumnezeul meu, și am zis: “Dumnezeule, sînt uluit, 6
și mi-e rușine, Dumnezeule, să-mi ridic fața spre Tine. Căci

fărădelegile noastre s'au înmulțit deasupra capetelor noastre, și greșelile noastre au ajuns pînă la ceruri. Din zilele părinților noștri, am fost foarte vinovați pînă în ziua de azi, și din pricina fărădelegilor noastre am fost dați, noi, împărații noștri și preoții noștri, în mîinile împăraților străini, pradă săbiei, robiei, jafului, și rușinii care ne acopere astăzi fața. Și totuș Domnul, Dumnezeu nostru, S'a îndurat de noi, lăsîndu-ne cîtiva oameni scăpați, și dîndu-ne un adăpost în locul Lui cel sfînt, ca să ne lumineze ochii și să ne dea puțină răsufare în mijlocul robiei noastre. Căci sîntem robi, dar Dumnezeu nu ne-a părăsit în robia noastră. A îndreptat spre noi bunăvoința împăraților Persilor și ei ne-au dat o nouă putere de viață, ca să putem zidi Casa Dumnezeului nostru, și să-i dregem dărîmăturile, făcîndu-ne astfel rost de un loc de adăpost în Iuda și la Ierusalim. Acum, ce să mai zicem noi după aceste lucruri, Dumnezeu? Căci am părăsit poruncile Tale, pe cari ni le poruncise prin robii Tăi proorocii, zicînd: "Țara în care intrați s'o stăpîniți este o țară întinată de necurățiile popoarelor din aceste ținuturi, de uriciunile cu cari au umplut-o, dela un capăt la altul, cu necurățiile lor. Să nu dați deci pe fetele voastre după fiii lor, nici să nu luați pe fetele lor de neveste pentru fiii voștri, și să nu vă pese niciodată nici de propășirea lor nici de bună starea lor. 'n chipul acesta veți ajunge tari, veți mîinca cele mai bune roade ale țării, și o veți lăsa pe veci moștenire fiilor voștri." După tot ce mi s'a întîmplat din pricina faptelor rele și marilor greșeli pe cari le-am făcut, măcar că, Tu, Dumnezeule, nu ne-ai pedepsit după fărădelegile noastre, se cuvine ca, acum, cînd ne-ai păstrat pe acești oameni scăpați, să începem iarăș să călcăm poruncile Tale, și să ne încusrim cu aceste popoare uricioase? N'ar izbucni atunci iarăș mîinia Ta împotriva noastră, pînă acolo încît ne-ar nimici, fără să lase nici rămășiță nici robi izbăviți? Doamne, Dumnezeu lui Israel, Tu ești drept; căci astăzi noi sîntem o rămășiță de robi izbăviți. Iată-ne înaintea Ta ca niște vinovați, și din această pricină nu putem sta înaintea Ta."

10 Pe cînd sta Ezra, plîngînd și cu fața la pămînt înaintea Casei lui Dumnezeu, și făcea această rugăciune și mărturisire, se

strînsese la el o mulțime foarte mare de oameni din Israel, bărbați, femei și copii, și poporul vărsa multe lacrimi. Atunci 2
Șecania, fiul lui Iehiel, dintre fiii lui Elam, a luat cuvîntul și a zis lui Ezra: “Am păcătuit împotriva Dumnezeului nostru, ducîndu-ne la femei străine cari fac parte din popoarele țării. Dar Israel n’a rămas fără nădejde în această privință. Să facem acum un legămînt cu Dumnezeul nostru pentru izgonirea tuturor acestor femei și a copiilor lor, după părerea domnului meu și a celor ce se tem de poruncile Dumnezeului nostru. Și facă-se după Lege. Scoală-te, căci treaba aceasta 4 te privește. Noi vom fi cu tine. ’mbărbătează-te și lucrează.” Ezra s’a sculat, și a pus pe căpeteniile preoților, Leviților și întregului Israel, să jure că vor face ce se spusese. Și ei au jurat. Apoi Ezra a plecat dinaintea Casei lui Dumnezeu, și s’a dus 6 în odaia lui Iohanana, fiul lui Eliașib. Cînd a intrat, n’a mîncat pîne și n’a băut apă, pentru că era mîhnit din pricina păcatului fiilor robiei. S’a dat de veste în Iuda și la Ierusalim că toți 7 fiii robiei trebuie să se adune la Ierusalim, și că, după părerea 8 căpeteniilor și bătrînilor, oricui nu va veni în trei zile i se vor lua averile, și el însuș va fi izgonit din adunarea fiilor robiei. Toți bărbații lui Iuda și Beniamin s’au strîns la Ierusalim în 9 trei zile. Era a douăzecea zi a lunii a noua. Tot poporul stătea pe locul deschis dinaintea Casei lui Dumnezeu, tremurînd din pricina împrăjării aceleia și de ploaie. Preotul Ezra s’a sculat și le-a zis: “Ați păcătuit luînd femei străine, și ați făcut pe Israel și mai vinovat. Mărturișiți-vă acum greșala înaintea 11 Domnului, Dumnezeului părinților voștri, și faceți voia Lui! Despărțiți-vă de popoarele țării și de femeile străine.” Toată 12 adunarea a răspuns cu glas tare: “Trebuie să facem cum ai zis! Dar poporul este în mare număr, vremea este ploioasă, 13 și nu poate să rămînă afară. De altfel, aceasta nu este treabă de o zi sau două, căci sînt mulți printre noi cari au păcătuit în privința aceasta. Să rămînă dar toate căpeteniile noastre în 14 locul întregii adunări. Și toți cei din cetățile noastre, cari s’au însurat cu femei străine, să vină la timpuri hotărîte, cu bătrînii și judecătorii din fiecare cetate, pînă se va abate dela noi mînia aprinsă a Dumnezeului nostru din pricina întîmplării acesteia.”

15 Ionatan, fiul lui Asael, și Iahzia, fiul lui Ticva, ajutați de Meșulam, și de Levitul Șabtai, au fost singurii împotriva acestei
16 păreri, pe care au primit-o fiii robiei. Au ales pe preotul Ezra, și capi de familie după casele lor părintești, toți numiți pe
17 nume, și au stătut în ziua întâi a lunii a zecea să cerceteze lucrul
18 acesta. 'n ziua întâi a lunii întâia, au isprăvit cu toți bărbații
19 cari se însuraseră cu femei străine. 'ntre fiii preoților, s'au
găsit unii cari se însuraseră cu femei străine: dintre fiii lui Iosua, fiul lui Ioțadac, și dintre frații săi: Maaseia, Eliezer, Iarib
20 și Ghedalia, cari s'au îndatorat, dînd mîna, să-și izgonească
21 nevestele și să aducă un berbec ca jertfă pentru vină; din fiii
22 lui Imer: Hanani și Zebadia; din fiii lui Harim: Maaseia, Ilie,
23 Șemaia, Iehiel și Ozia; din fiii lui Pașhur: Elioenai, Maaseia,
24 Ismael, Netaneel, Iozabad și Eleasa. Dintre Leviți: Iozabad,
25 Șimeii, Chelaia sau Chelita, Petahia, Iuda și Eliezer. Dintre
26 cîntăreți: Eliașib. Dintre ușieri: Șalum, Telem și Uri. Dintre
27 cei din Israel: din fiii lui Pareoș, Ramia, Izia, Malchia,
28 Miamin, Eleazar, Malchia și Benaia; din fiii lui Elam: Matania,
29 Zaharia, Iehiel, Abdi, Ieremot și Ilie; dintre fiii lui Zatu:
30 Elioenai, Eliașib, Matania, Ieremot, Zabat și Aziza; dintre
31 fiii lui Bebai: Iohanani, Hanania, Zabai și Atlai; dintre fiii lui
32 Bani: Meșulam, Maluc, Adaia, Iașub, Șeal și Ramot; dintre
33 fiii lui Pahat-Moab: Adna, Chelal, Benaia, Maaseia, Matania,
34 Bețaleel, Binui și Manase; dintre fiii lui Harim: Eliezer, Ișia,
35 Malchia, Șemaia, Simeon, Benjamin, Maluc și Șemaria; dintre
36 fiii lui Hașum: Matnai, Matata, Zabad, Elifelet, Ieremai,
37 Manase și Șimeii; dintre fiii lui Bani: Maadai, Amram, Uel,
38 Benaia, Bedia, Cheluhu, Vania, Meremot, Eliașib, Matania,
39 Matnai, Iaasai, Bani, Binui, Șimeii, Șelemia, Natan, Adaia,
40 Macnadbai, Șașai, Șarai, Azareel, Șelemia, Șemaria, Șalum,
41 Amaria și Iosif; dintre fiii lui Nebo: Ieiel, Matitia, Zabad, Zebina,
42 Iadai, Ioel și Benaia. Toți aceștia luaseră femei străine,
43 și mulți avuseseră copii cu ele.

NEEMIA

Storisirea lui Neemia, fiul lui Hacalia. 'n luna Chişleu, 1
în al douăzecilea an, pe cînd eram în capitala Susa,
a venit Hanani, unul din fraţii mei, şi cîţiva oa- 2
meni din Iuda. I-am întrebat despre Iudeii scăpaţi
cari mai rămăseseră din robie, şi despre Ierusalim. Ei mi-au 3
răspuns: “Ceice au mai rămas din robie sînt acolo în ţară, în
cea mai mare nenorocire şi ocară; zidurile Ierusalimului sînt
dărîmate, şi porţile sînt arse de foc.” Cînd am auzit aceste 4
lucruri, am şezut jos, am plîns, şi m’am jălit multe zile. Am
postit şi m’am rugat înaintea Dumnezeului cerurilor, şi am 5
zis: “Doamne, Dumnezeul cerurilor, Dumnezeule mare şi în-
fricoşat, Tu care ţii legămîntul Tău şi eşti plin de îndurare
faţă de ceice Te iubesc şi păzesc poruncile Tale! Să ia aminte 6
urechea Ta şi ochii să-Ţi fie deschişi: ascultă rugăciunea pe
care ți-o face robul Tău acum, zi şi noapte, pentru robii Tăi
copiii lui Israel, mărturisind păcatele copiilor lui Israel, pă-
catele făcute de noi împotriva Ta; căci eu şi casa tatălui meu
am păcătuit. Te-am supărat, şi n’am păzit poruncile Tale, 7
legile şi orînduirile, pe cari le-ai dat robului Tău Moise. Adu- 8
Ţi aminte de cuvintele acestea pe cari le-ai dat robului Tău
Moise să le spună: “Cînd veţi păcătui, vă voi risipi printre
popoare; dar dacă vă veţi întoarce la Mine, şi dacă veţi păzi 9
poruncile Mele şi le veţi împlini, atunci, chiar dacă veţi fi iz-
goniţi la marginea cea mai depărtată a cerului, de acolo vă
voi aduna şi vă voi aduce iarăş în locul pe care l-am ales ca
să locuiască Numele Meu acolo.” Ei sînt robii Tăi şi poporul 10
Tău, pe care l-ai răscumpărat prin puterea Ta cea mare şi prin
mîna Ta cea tare. Ah! Doamne, să ia aminte urechea Ta la 11
rugăciunea robului Tău, şi la rugăciunea robilor Tăi, cari vor
să se teamă de Numele Tău! Dă astăzi izbîndă robului Tău,
şi fă-l să capete trecere înaintea omului acestuia!” Pe atunci
eram paharnicul împăratului.

2 'n luna Nisan, anul al douăzecilea al împăratului Artaxerxe,
pe cînd vinul era înaintea lui, am luat vinul și l-am dat îm-
2 păratului. Niciodată nu fusesem trist înaintea lui. 'mpăratul
mi-a zis: "Pentru ce ai fața tristă? Totuș nu ești bolnav; nu
poate fi decît o întristare a inimii." Atunci m'a apucat o mare
3 frică, și am răspuns împăratului: "Trăiască împăratul în veac!
Cum să n'am fața tristă, cînd cetatea în care sînt mormintele
4 părinților mei este nimicită și porțile ei sînt arse de foc?" Și
împăratul mi-a zis: "Ce ceri?" Eu m'am rugat Dumnezeu-
5 lui cerurilor, și am răspuns împăratului: "Dacă găsește cu
cale împăratul, și dacă robul tău îi este plăcut, trimete-mă
în Iuda, la cetatea mormintelor părinților mei, ca s'o zidesc
6 din nou." 'mpăratul, lîngă care ședea și împărăteasa, mi-a
zis atunci: "Cît va ținea călătoria ta, și cînd te vei întoarce?"
'mpăratul a găsit cu cale să mă lase să plec, și i-am hotărît o
7 vreme. Apoi am zis împăratului: "Dacă găsește împăratul cu
cale, să mi se dea scrisori pentru dregătorii de dincolo de Rîu,
8 ca să mă lase să trec și să intru în Iuda, și o scrisoare pen-
tru Asaf, păzitorul pădurii împăratului, ca să-mi dea lemne să
fac grinzi pentru porțile cetățuiei de lîngă casă, pentru zidul
cetății, și pentru casa în care voi locui." 'mpăratul mi-a dat
aceste scrisori, căci mîna cea bună a Dumnezeului meu era
9 peste mine. M'am dus la dregătorii de dincolo de Rîu, și
le-am dat scrisorile împăratului, care pusese să mă însoțească
10 niște mai mari ai oastei și niște călăreți. Sanhalat, Horoni-
tul, și Tobia, slujitorul Amonit, cînd au auzit lucrul acesta,
nu le-a plăcut deloc că venea un om să caute binele copiilor
11 lui Israel. Am ajuns la Ierusalim, și am rămas acolo trei zile.
12 După aceea, m'am sculat noaptea cu cîțiva oameni, fără să fi
spus cuiva ce-mi pusese Dumnezeuul meu în inimă să fac pentru
Ierusalim. Nu era cu mine nicio altă vită, afară de vita pe care
13 călăream. Am ieșit noaptea pe poarta văii, și m'am îndrep-
tat spre izvorul balaurului și spre poarta gunoiului, uitîndu-mă
cu băgare de seamă la zidurile dărîmate ale Ierusalimului și la
14 porțile lui arse de foc. Am trecut pela poarta izvorului și pela
iazul împăratului, și nu era loc pe unde să treacă vita care era
15 supt mine. M'am suit noaptea pe la pîrău, și m'am uitat

iarăș, cu băgare de seamă la zid. Apoi am intrat pe poarta văii, și astfel m'am întors. Dregătorii nu știau unde fusesem, și ce făceam. Până în clipa aceea nu spusese nimic Iudeilor, nici preoților, nici mai marilor, nici dregătorilor, nici vreunuia din ceice vedeau de treburi. Le-am zis atunci: "Vedeți starea nenorocită în care sîntem! Ierusalimul este dărîmat, și porțile sînt arse de foc. Veniți să zidim iarăș zidul Ierusalimului, și să nu mai fim de ocară!" Și le-am istorisit cum mîna cea bună a Dumnezeuului meu fusese peste mine, și ce cuvinte îmi spusese împăratul. Ei au zis: "Să ne sculăm, și să zidim!" Și s'au întărit în această hotărîre bună. Sanbalat, Horonitul, Tobia, slujitorul Amonit, și Gheșem, Arabul, fiind înștiințați, și-au bătut joc de noi și ne-au disprețuit. Ei au zis: "Ce faceți voi acolo? Vă răsculați împotriva împăratului?" Și eu le-am răspuns: "Dumnezeul cerurilor ne va da izbînda. Noi, robii Săi, ne vom scula și vom zidi; dar voi, n'aveți nici parte, nici drept, nici aducere aminte în Ierusalim."

Marele preot Eliașib s'a sculat împreună cu frații săi, preoții, și au zidit poarta oilor. Au sfințit-o, și i-au pus ușile; au sfințit-o dela turnul Mea, pînă la turnul lui Hananeel. Alături de Eliașib au zidit și oamenii din Ierihon; alături de el a zidit și Zacur, fiul lui Imri. Fiii lui Senaa au zidit poarta peștilor. Au acoperit-o cu scînduri, și i-au pus ușile, încuietorile și zăvoarele. Alături de ei a lucrat la dregerea zidului Meremot, fiul lui Urie, fiul lui Hacoț; alături de ei a lucrat Meșulam, fiul lui Berechia, fiul lui Meșezabeel; alături de ei a lucrat Țadoc, fiul lui Baana; alături de ei au lucrat Tecoiții, ai căror fruntași nu s'au supus în slujba Domnului. Ioiada, fiul lui Paseah, și Meșulam, fiului lui Besodia, au dres poarta cea veche. Au acoperit-o cu scînduri, și i-au pus ușile, încuietorile și zăvoarele. Alături de ei au lucrat Melatia, Gabaonitul, Iadon, Meronotitul, și oamenii din Gabaon și Mițpa, pînă la scaunul dregătorului de dincoace de rîul Eufrat; alături de ei a lucrat Uziel, fiul lui Harhaia, dintre argintari, și alături de el a lucrat Hanania, dintre făcătorii de mir. Au întărit Ierusalimul pînă la zidul cel lat. Alături de ei a lucrat Refaia, fiul lui Hur, care era mai mare peste jumătate din ținutul Ierusal-

10 imului. Alături de ei a lucrat, în fața casei sale, Iedaia, fiul
lui Harumaf, și alături de el a lucrat Hatus, fiul lui Hașab-
11 nia. O altă parte a zidului și turnul cuptoarelor au fost drese
de Malchia, fiul lui Harim, și de Hașub, fiul lui Pahat-Moab.
12 Alături de ei a lucrat, cu fetele sale, Șalum, fiul lui Haloheș,
13 mai marele peste jumătate din ținutul Ierusalimului. Hanun
și locuitorii Zanoahului au dres poarta văii. Au zidit-o, și i-
au pus ușile, încuietorile și zăvoarele. Ei au făcut o mie de
14 coți de zid pînă la poarta gunoiului. Malchia, fiul lui Re-
cab, mai marele peste ținutul Bet-Hacheremului, a dres poarta
gunoiului. A zidit-o, și i-a pus ușile, încuietorile și zăvoarele.
15 Șalun, fiul lui Col-Hoze, mai marele peste ținutul Mițpa, a dres
poarta izvorului. A zidit-o, a acoperit-o cu scînduri, și i-a pus
ușile, încuietorile și zăvoarele. A făcut zidul iazului Siloe lîngă
16 grădina împăratului, pînă la treptele cari pogoară din cetatea
lui David. După el Neemia, fiul lui Azbuc, mai marele peste
jumătate din ținutul Bet-Țurului, a lucrat la dregerea zidului
pînă în fața mormintelor lui David, pînă la iazul care fusese
17 zidit, și pînă la casa vitejilor. După el au lucrat Leviții, Re-
hum, fiul lui Bani, și alături de el a lucrat, pentru ținutul
său, Hașabia, mai marele peste jumătate din ținutul Cheila.
18 După el au lucrat frații lor, Bavai, fiul lui Henadad, mai marele
19 peste jumătate din ținutul Cheila; și alături de el Ezer, fiul
lui Iosua, mai marele Mițpei, a dres o altă parte a zidului, în
20 fața suișului casei armelor, în unghi. După el Baruc, fiul lui
Zabai, a dres cu rîvnă o altă parte, dela unghi pînă la poarta
21 casei marelui preot Eliașib. După el Meremot, fiul lui Urie,
fiul lui Hacoț, a dres o altă parte, dela poarta casei lui Eliașib,
22 pînă la capătul casei lui Eliașib. După el au lucrat preoții
23 din împrejurimile Ierusalimului. După ei Beniamin și Hașub
au lucrat în dreptul casei lor. După ei Azaria, fiul lui Maa-
24 seia, fiul lui Anania, a lucrat lîngă casa lui. După el Binui,
fiul lui Henadad, a dres o altă parte, dela casa lui Azaria pînă
25 la unghi și pînă la colț. Palal, fiul lui Uzai, a lucrat în fața
unghiului și în fața turnului de sus care iese înainte din casa
împăratului, lîngă curtea temniței. După el a lucrat Pedaia,
26 fiul lui Pareoș. Slujitorii Templului, cari locuiesc pe deal,

au lucrat pînă în dreptul porții apelor, la răsărit, și pînă în
dreptul turnului care iese în afară. După el Tecoiții au dres 27
o altă parte, în dreptul turnului celui mare, care iese înafară
pînă la zidul dealului. Deasupra porții cailor, preoții au lu- 28
crat fiecare înaintea casei lui. După ei Țadoc, fiul lui Imer,
a lucrat înaintea casei lui. După el a lucrat Șemaia, fiul lui 29
Șecania, păzitorul porții dela răsărit. După el Hanania, fiul 30
lui Șelemia, și Hanun, al șaselea fiu al lui Țalaf, au dres o altă
parte a zidului. După ei Meșulam, fiul lui Berechia, a lucrat
în fața odăii lui. După el Malchia, dintre argintari, a lucrat 31
pînă la casele slujitorilor Templului și negustorilor, în dreptul
porții Mifcad, și pînă la odaia de sus din colț. Argintarii și 32
negustorii au lucrat între odaia de sus din colț și poarta oilor.

Cînd a auzit Sanbalat că zidim iarăș zidul, s'a mîniat și s'a 4
supărat foarte tare. Și-a bătut joc de Iudei, și a zis înaintea 2
fraților săi și înaintea ostașilor Samariei: "La ce lucrează acești
Iudei neputincioși? Oare vor fi lăsați să lucreze? Oare vor
jertfi? Oare vor isprăvi? Oare vor da ei viață unor pietre
înmormîntate supt mormane de praf și arse de foc?" Tobia, 3
Amonitul, era lîngă el, și a zis: "Să zidească numai! Dacă se
va sui o vulpe, le va dărîma zidul lor de piatră." "Ascultă, 4
Dumnezeul nostru, cum sîntem batjocoriți! Fă să cadă ocările
lor asupra capului lor, și dă-i pradă pe un pămînt unde să
fie robi. Nu le ierta fărădelegea, și păcatul lor să nu fie șters 5
dinaintea Ta; căci au necăjit pe cei ce zidesc." Am zidit zidul, 6
care a fost isprăvit pretutindeni pînă la jumătate din înălțimea
lui. Și poporul lucra cu inimă. Dar Sanbalat, Tobia, Arabii, 7
Amoniții și Asdodiții, s'au supărat foarte tare cînd au auzit că
dregerea zidurilor înainta și că spărturile începeau să se astupe.
S'au unit toți împreună ca să vină împotriva Ierusalimului, și 8
să-i facă stricăciuni. Ne-am rugat Dumnezeului nostru, și am 9
pus o strajă zi și noapte ca să ne apere împotriva loviturilor
lor. 'nsă Iuda zicea: "Puterile celor ce duc poverile slăbesc, 10
și dărîmăturile sînt multe; nu vom putea să zidim zidul." Și 11
vrăjmașii noștri ziceau: "Nu vor ști și nu vor vedea nimic pînă
vom ajunge în mijlocul lor; îi vom ucide și vom face astfel să
înceteze lucrarea." Și Iudeii, cari locuiau lîngă ei, au venit 12

de zece ori și ne-au înștiințat despre toate locurile pe unde
13 veneau la noi. De aceea am pus, în locurile cele mai de jos,
dinapoia zidului, și în locurile tari, poporul pe familii, i-am
14 așezat pe toți cu săbiile, sulițele și arcurile lor. M'am uitat,
și sculându-mă, am zis mai marilor, dregătorilor și celuilalt
popor: "Nu vă temeți de ei! Aduceți-vă aminte de Domnul
cel mare și înfricoșat, și luptați pentru frații voștri, pentru
15 fiii voștri și fetele voastre, pentru nevestele voastre, și pentru
casele voastre!" Când au auzit vrăjmașii noștri că am fost
înștiințați, Dumnezeu le-a nimicit planul, și ne-am întors cu
16 toții la zid, fiecare la lucrarea lui. Din ziua aceea, jumătate
din oamenii mei lucrau, iar celalaltă jumătate era înarmată
cu sulițe, cu scuturi, cu arcuri și cu platoșe. Căpeteniile erau
17 înapoia întregii case a lui Iuda. Ceice zideau zidul, și cei ce
duceau sau încărcau poverile, cu o mână lucrau, iar cu alta
18 țineau arma. Fiecare din ei, când lucra, își avea sabia încinsă
19 la mijloc. Cel ce suna din trâmbiță stătea lângă mine. Am zis
mai marilor, dregătorilor, și celuilalt popor: "Lucrarea este
mare și întinsă, și noi sîntem risipiți pe zid, departe unii de
20 alții. La sunetul trâmbiței, să vă strîngeți la noi, spre locul
de unde o veți auzi. Dumnezeu nostru va lupta pentru noi."
21 Așa făceam lucrarea: jumătate din noi stînd cu sulița în mână
22 din zorii zilei pînă la ivirea stelelor. 'n acelaș timp, am mai
zis poporului: "Fiecare să petreacă noaptea în Ierusalim cu
slujitorul lui; noaptea să facem de strajă, iar ziua să lucrăm."
23 Și nu ne-am desbrăcat de haine, nici eu, nici frații mei, nici
slujitorii mei, nici oamenii de strajă, cari erau sub porunca
mea. Fiecare se ducea cu armele la apă.

5 Din partea oamenilor din popor și din partea nevestelor lor
2 s'au ridicat mari plîngeri împotriva fraților lor Iudei. Unii
ziceau: "Noi, fiii noștri și fetele noastre, sîntem mulți; să ni
3 se dea grîu ca să mîncăm și să trăim." Alții ziceau: "Punem
zălog ogoarele, viile și casele noastre, ca să avem grîu în tim-
4 pul foametei." Alții ziceau: "Am împrumutat argint punînd
5 zălog ogoarele și viile noastre pentru birul împăratului. Și to-
tuș carnea noastră este ca și carnea fraților noștri, copiii noștri
sînt ca și copiii lor; și iată, supunem la robie pe fiii noștri și

pe fetele noastre, și multe din fetele noastre au și fost supuse la robie; sîntem fără putere, căci ogoarele și viile noastre sînt ale altora.” M’am supărat foarte tare cînd le-am auzit plîngerile și cuvintele acestea. Am hotărît să mustru pe cei mari și pe dregători, și le-am zis: “Ce! voi împrumutați cu camătă fraților voștri?” Și am strîns în jurul meu o mare mulțime, și le-am zis: “Noi am răscumpărat, după puterea noastră, pe frații noștri Iudei, vînduți neamurilor; și voi să vindeți pe frații voștri? Și încă nouă să ne fie vînduți?” Ei au tăcut, ne avînd ce să răspundă. Apoi am zis: “Ce faceți voi nu este bine. N’ar trebui să umblați în frica Dumnezeului nostru, ca să nu fiți de ocară neamurilor vrăjmașe nouă? Și eu, și frații mei și slujitorii mei, le-am împrumutat argint și grîu. Să le lăsăm dar datoria aceasta! Dați-le înapoi astăzi ogoarele, viile, măslinii și casele, și a suta parte din argintul, din grîul, din mustul și din untdelemnul, pe care l-ați cerut dela ei ca dobîndă.” Ei au răspuns: “Le vom da înapoi, și nu le vom cere nimic, vom face cum ai zis.” Atunci am chemat pe preoți, înaintea cărora i-am pus să jure că își vor ținea cuvîntul. Și mi-am scuturat mantaua, zicînd: “Așa să scuture Dumnezeu afară din Casa Lui și de averile lui pe orice om care nu-și va ținea cuvîntul, și așa să fie scuturat omul acela și lăsat cu mîinile goale!” Toată adunarea a zis: “Amin.” Și au lăudat pe Domnul. Și poporul s’a ținut de cuvînt. Din ziua cînd m’a pus împăratul dregător peste ei în țara lui Iuda, dela al douăzecilea an pînă la al treizeci și doilea an al împăratului Artaxerxe, timp de doisprezece ani, nici eu, nici frații mei n’am trăit din veniturile cuvenite dregătorului. ’nainte de mine, cei dintîi dregători împovărau poporul, și luau dela el pîne și vin, afară de cei patruzeci de sicli de argint; chiar și slujitorii lor apăsau poporul. Eu n’am făcut așa, din frică de Dumnezeu. Ba, mai mult, am lucrat la dregerea zidului acestuia, n’am cumpărat niciun ogor, și toți slujitorii mei erau la lucru. Aveam la masă o sută cincizeci de oameni, Iudei și dregători, afară de ceice veneau la noi din neamurile deprimprejur. Mi se pregătea în fiecare zi un bou, șase berbeci aleși, și păsări, și la fiecare zece zile se pregătea din belșug tot vinul care era de trebuință. Cu toate

acestea, n'am cerut veniturile cuvenite dregătorului, pentru că
19 lucrările apăsau greu asupra poporului acestuia. Adu-Ți aminte de mine, spre bine, Dumnezeuule, pentru tot ce am făcut pentru poporul acesta!

6 Nu puseseam încă ușile porților când Sanbalat, Tobia, Gheșem, Arabul, și ceilalți vrăjmași ai noștri au auzit că zidisem zidul și
2 că n'a mai rămas nicio spărtură. Atunci Sanbalat și Gheșem au trimes să-mi spună: "Vino, și să ne întâlnim în satele din
3 valea Ono. 'și pusese ră de gând să-mi facă rău. Le-am trimes soli cu următorul răspuns: "Am o mare lucrare de făcut, și nu pot să mă pogor; cît timp l-aș lăsa ca să vin la voi, lucrul ar înceta."
4 Mi-au făcut în patru rînduri aceeaș cerere, și le-am dat acelaș răspuns. Sanbalat mi-a trimes solia aceasta a cincea
5 oară prin slujitorul său, care ținea în mîna o scrisoare deschisă. 'n ea era scris: "Se răspîndește zvonul printre popoare, și Gașmu spune că tu și Iudeii aveți de gând să vă răsculați, și că în acest scop zidești zidul. Se zice că tu vei ajunge împăratul lor, și că ai pus chiar prooroci, ca să te numească la Ierusalim împărat al lui Iuda. Și acum lucrurile acestea vor ajunge la cunoștința împăratului. Vino dar, și să ne sfătuim
8 împreună." Am trimes următorul răspuns lui Sanbalat: "Ce ai spus tu în scrisoare nu este; tu dela tine le născocești!"
9 Toți oamenii aceștia voiau să ne înfricoșeze, și își ziceau: "Li se va muia inima, și lucrarea nu se va face." Acum, Dumnezeuule, întărește-mă!
10 M'am dus la Șemaia, fiul lui Delaia, fiul lui Mehetabeel. El se închisese, și a zis: "Haidem împreună în Casa lui Dumnezeu, în mijlocul Templului, și să închidem ușile Templului: căci vin să te omoare, și au să vină
11 noaptea să te omoare." Eu am răspuns: "Un om ca mine să fugă? Și care om ca mine ar putea să intre în Templu și să trăiască? Nu voi intra!"
12 Și am cunoscut că nu Dumnezeu îl trimetea. Ci a proorocit așa pentru mine, fiindcă Sanbalat și
13 Tobia îi dăduseră argint. Și cîștigîndu-l astfel, nădărdjuiau că am să mă tem, și că am să urmez sfaturile lui și să fac un păcat. Ei s'ar fi folosit de această atingere a bunului meu nume,
14 ca să mă umple de ocară. Adu-Ți aminte, Dumnezeuule, de Tobia și de Sanbalat, și de faptele lor! Adu-Ți aminte și de

Noadia, proorocița, și de ceilalți prooroci cari căutau să mă sperie! Zidul a fost isprăvit în a douăzeci și cincea zi a lunii Elul, în cincizeci și două de zile. Când au auzit toți vrăjmașii noștri, s'au temut toate popoarele dimprejurul nostru; s'au smerit foarte mult, și au cunoscut că lucrarea se făcuse prin voia Dumnezeului nostru. 'n vremea aceea erau unii fruntași din Iudeia, cari trimeteau deseori scrisori lui Tobia și primeau și ei scrisori dela el. Căci mulți din Iuda erau legați cu el prin jurământ, pentrucă era ginerile lui Șecania, fiul lui Arah, și fiul său Iohanen luase pe fata lui Meșulam, fiul lui Berechia. Vorbeau bine de el chiar în fața mea, și-i spuneau cuvintele mele. Tobia trimetea scrisori ca să mă înfricoșeze.

După ce s'a zidit zidul și am pus ușile porților, au fost puși în slujbele lor ușierii, cântăreții și Levitii. Am poruncit fratelui meu Hanani, și lui Hanania, căpetenia cetățuiei Ierusalimului, om care întrecea pe mulți prin credincioșia și prin frica lui de Dumnezeu, și le-am zis: "Să nu se deschidă porțile Ierusalimului înainte de căldura soarelui, și ușile să fie închise cu încuietorile, în fața voastră. Locuitorii Ierusalimului să facă de strajă, fiecare la locul lui, înaintea casei lui." Cetatea era încăpătoare și mare, dar popor era puțin în ea, și casele nu erau zidite. Dumnezeul meu mi-a pus în inimă gândul să adun pe mai mari, pe dregători și poporul, ca să-i număr. Am găsit o carte cu spițele de neam ale celor ce se suiseră întâi din robie, și am văzut scris în ea cele ce urmează. Iată pe cei din țară cari s'au întors din robie, din aceia pe cari îi luase robi Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și cari s'au întors la Ierusalim și în Iuda, fiecare în cetatea lui. Au plecat cu Zorobabel, Iosua, Neemia, Azaria, Raamia, Nahamani, Mardoheu, Bilșan, Misperet, Bigvai, Nehum, Baana. Numărul bărbaților din poporul lui Israel: fiii lui Pareoș, două mii o sută șaptezeci și doi; fiii lui Șefatia, trei sute șaptezeci și doi; fiii lui Arah, șase sute cincizeci și doi; fiii lui Pahat-Moab, din fiii lui Iosua și ai lui Ioab, două mii opt sute optsprezece; fiii lui Elam, o mie două sute cincizeci și patru; fiii lui Zatu, opt sute patruzeci și cinci; fiii lui Zacai, șapte sute șasezeci; fiii lui Binui, șase sute patruzeci și opt; fiii lui Bebai, șase sute

17 douăzeci și opt; fiii lui Azgad, două mii trei sute douăzeci și
18, 19 doi; fiii lui Adonicam, șase sute șase zeci și șapte; fiii lui Big-
20 vai, două mii șase zeci și șapte; fiii lui Adin, șase sute cincizeci
21 și cinci; fiii lui Ater, din familia lui Ezechia, nouăzeci și opt;
22, 23 fiii lui Hașum, trei sute douăzeci și opt; fiii lui Bețai, trei sute
24, 25 douăzeci și patru; fiii lui Harif, o sută doisprezece; fiii lui
26 Gabaon, nouăzeci și cinci; oamenii din Betleem și din Netofa,
27 o sută optzeci și opt; oamenii din Anatot, o sută douăzeci și
28, 29 opt; oamenii din Bet-Azmavet, patruzeci și doi; oamenii din
Chiriat-Iearim, din Chefira și din Beerot, șapte sute patruzeci
30 și trei; oamenii din Rama și din Gheba, șase sute douăzeci
31, 32 și unu; oamenii din Micmas, o sută douăzeci și doi; oamenii
33 din Betel și din Ai, o sută douăzeci și trei; oamenii din celalt
34 Nebo, cincizeci și doi; fiii celuilalt Elam, o mie două sute
35, 36 cincizeci și patru; fiii lui Harim, trei sute douăzeci; fiii lui
37 Ierihon, trei sute patruzeci și cinci; fiii lui Lod, lui Hadid și
38 lui Ono, șapte sute douăzeci și unu; fiii lui Senaa, trei mii
39 nouă sute treizeci. Preoți: fiii lui Iedaia, din casa lui Iosua,
40 nouă sute șapte zeci și trei; fiii lui Imer, o mie cinci zeci și
41, 42 doi; fiii lui Pașhur, o mie două sute patruzeci și șapte; fiii
43 lui Harim, o mie șaptesprezece. Leviți: fiii lui Iosua și lui
44 Cadmiel, din fiii lui Hodva, șaptezeci și patru. Cîntăreți: fii
45 lui Asaf, o sută patruzeci și opt. Ușieri: fiii lui Șalum, fii
46 lui Ater, fiii lui Talmon, fiii lui Acub, fiii lui Hatita, fiii lui
47 Șobai, o sută treizeci și opt. Slujitori ai Templului: fiii lui
48 Țiha, fiii lui Hasufa, fiii lui Tabaot, fiii lui Cheros, fiii lui Sia,
49, 50 fiii lui Padon, fiii lui Lebana, fiii lui Hagaba, fiii lui Salmai,
51 fiii lui Hanan, fiii lui Ghidel, fiii lui Gahar, fiii lui Reaia, fii
52, 53 lui Rețin, fiii lui Necoda, fiii lui Gazam, fiii lui Uza, fiii lui
54 Paseah, fiii lui Besai, fiii lui Mehunim, fiii lui Nefișim, fii
55 lui Bacbuc, fiii lui Hacufa, fiii lui Harhur, fiii lui Bațlit, fii
56, 57 Tamah, fiii lui Nețiah, fiii lui Hatifa. Fiii robilor lui Solomon:
58 fiii lui Sotai, fiii lui Soferet, fiii lui Perida, fiii lui Iaala, fiii lui
59 Darcon, fiii lui Ghidel, fiii lui Șefatia, fiii lui Hatil, fiii lui
60 Pocheret-Hașebaim, fiii lui Amon. Toți slujitorii Templului
61 și fiii robilor lui Solomon: trei sute nouăzeci și doi. Iată pe ce-

ice au plecat din Tel-Melah, din Tel-Harșa, din Cherub-Adon, și din Imer, și cari n'au putut să-și arate casa părintească și neamul, ca dovadă că erau din Israel. Fiii lui Delaia, fiii lui 62 Tobia, fiii lui Necoda, șase sute patruzeci și doi. Și dintre 63 preoți: fiii lui Hobai, fiii lui Hacoț, fiii lui Barzilai, care luase de nevastă pe una din fetele lui Barzilai, Galaaditul, și a fost numit cu numele lor. Și-au căutat cartea spițelor neamului 64 lor, dar n'au găsit-o. De aceea au fost dați afară din preoție, și dregătorul le-a spus să nu mănince din lucrurile prea sfinte 65 pînă nu va întreba un preot pe Urim și Tumim. Adunarea 66 întreagă era de patruzeci și două de mii trei sute șasezeci de inși, afară de robii și roabele lor, în număr de șapte mii trei 67 sute treizeci și șapte. Printre ei se aflau două sute patruzeci și cinci de cîntăreți și cîntărețe. Aveau șapte sute treizeci și 68 șase de cai, două sute patruzeci și cinci de catîri, patru sute treizeci și cinci de cămile, și șase mii șapte sute douăzeci de 69 măgari. Mulți din capii de familie au făcut daruri pentru 70 lucrare. Dregătorul a dat vistieriei o mie de darici de aur, cincizeci de potire, cinci sute treizeci de veșminte preoțești. Capii de familie au dat în vistieria lucrării douăzeci de mii de 71 darici de aur și două mii două sute de mine de argint. Celalt 72 popor a dat douăzeci de mii de darici de aur, două mii de mine de argint, și șasezeci și șapte de veșminte preoțești. Preoții 73 și Leviții, ușierii, cîntăreții, oamenii din popor, slujitorii Templului și tot Israelul s'au așezat în cetățile lor

Cînd a venit luna a șaptea, copiii lui Israel erau în cetățile 8 lor. Atunci tot poporul s'a strîns ca un singur om pe locul deschis dinaintea porții apelor. Au zis cărturarului Ezra să se ducă să ia cartea Legii lui Moise, dată de Domnul lui Israel. Și preotul Ezra a adus Legea înaintea adunării, alcătuită din 2 bărbați și femei și din toți cei ce erau în stare s'o înțeleagă. Era întîia zi a lunii a șaptea. Ezra a citit în carte de dimineată 3 pînă la amiază, pe locul deschis dinaintea porții apelor, în fața bărbaților și femeilor și în fața celor ce erau în stare s'o înțeleagă. Tot poporul a fost cu luare aminte la cetirea cărții Legii. Cărturarul Ezra stătea pe un scaun de lemn, ridicat 4 cu prilejul acesta. Lîngă el, la dreapta, stăteau Matitia, Șema,

Anaia, Urie, Hilchia și Maaseia, și la stînga: Pedaia, Mișael,
5 Malchia, Hașum, Hașbadana, Zaharia și Meșulam. Ezra a
deschis cartea înaintea întregului popor, căci stătea mai sus
de cît tot poporul. Și cînd a deschis-o, tot poporul s'a scu-
6 lat. Ezra a binecuvîntat pe Domnul, Dumnezeuul cel mare,
și tot poporul a răspuns ridicînd mîinile: "Amin! Amin!"
Și s'au plecat și s'au închinat înaintea Domnului, cu fața la
7 pămînt. Iosua, Bani, Șerebia, Iamin, Acub, Șabetai, Hodia,
Maaseia, Chelita, Azaria, Iozabad, Hanan, Pelaia, și Leviții,
8 lămureau poporului Legea, și fiecare stătea la locul lui. Ei
citeau deslușit în cartea Legii lui Dumnezeu, și-i arătau înțe-
9 lesul, ca să-i facă să înțeleagă ce citiseră. Dregătorul Neemia,
preotul și cărturarul Ezra, și Leviții cari învățau pe popor, au
zis întregului popor: "Ziua aceasta este închinată Domnului,
Dumnezeului vostru; să nu vă bocîți și să nu plîngeți!" Căci
10 tot poporul plîngea cînd a auzit cuvintele Legii. Ei le-au zis:
"Duceți-vă de mîncăți cărnuri grase și beți băuturi dulci, și
trimeteți cîte o parte și celor ce n'au nimic pregătit, căci ziua
aceasta este închinată Domnului nostru; nu vă mîhniți, căci
11 bucuria Domnului va fi tăria voastră." Leviții potoleau pe
tot poporul, zicînd: "Tăceți, căci ziua aceasta este sfîntă; nu
12 vă mîhniți!" Și tot poporul s'a dus să mănînce și să bea.
Și au trimes cîte o parte și altora, și s'au veselit mult. Căci
13 înțeleseseră cuvintele cari li se tîlcuiseră. A doua zi, capii de
familie din tot poporul, preoții și Leviții, s'au strîns la cărtu-
14 rarul Ezra, ca să audă tîlcuirea cuvintelor Legii. Și au găsit
scris în Lege că Domnul poruncise prin Moise, că fiii lui Is-
rael trebuie să locuiască în corturi, în timpul sărbătorii lunii
15 a șaptea. Atunci au trimes să răspîndească vestea aceasta în
toate cetățile lor și la Ierusalim: "Duceți-vă la munte și aduceți
ramuri de măslin, ramuri de măslin sălbatic, ramuri de mirt,
ramuri de finic, și ramuri de copaci stufoși, ca să faceți corturi,
16 cum este scris." Atunci poporul s'a dus și a adus ramuri, și au
făcut corturi pe acoperișul caselor lor, în curțile lor, în curțile
Casei lui Dumnezeu, pe locul deschis dinaintea porții apelor
17 și pe locul deschis dela poarta lui Efraim. Toată adunarea
celor ce se întorseseră din robie a făcut corturi și au locuit în

aceste corturi. Din vremea lui Iosua, fiul lui Nun, pînă în ziua aceasta, nu mai făcuseră copiii lui Israel așa ceva. Și a fost foarte mare veselie. Au citit în cartea Legii lui Dumnezeu în fiecare zi, din cea dintîi zi pînă la cea din urmă. Au prăznuit sărbătoarea șapte zile, și a fost o adunare de sărbătoare în ziua a opta, cum este poruncit. 18

În a douăzeci și patra zi a aceleiași luni, copiii lui Israel s'au adunat, îmbrăcați în saci și presărați cu țărînă, pentru ținerea unui post. Cei ce erau din neamul lui Israel, despărțindu-se de toți străinii, au venit și și-au mărturisit păcatele lor și fărădelegile părinților lor. După ce au șezut jos, au cetit în cartea Legii Domnului, Dumnezeului lor, a patra parte din zi; și altă a patra parte din zi și-au mărturisit păcatele și s'au închinat înaintea Domnului, Dumnezeului lor. Iosua, Bani, Cadmiel, Șebania, Buni, Șerebia, Bani și Chenani s'au suit pe scaunul Leviților și au strigat cu glas tare către Domnul, Dumnezeul lor. Și Leviții Iosua, Cadmiel, Bani, Hașabnia, Șerebia, Hodia, Șebania și Petahia, au zis: "Sculați-vă și binecuvîntați pe Domnul, Dumnezeul vostru, din vecinicie în vecinicie! "Binecuvîntat să fie Numele Tău cel slăvit, care este mai pe sus de orice binecuvîntare și de orice laudă! Tu, Doamne, numai Tu, ai făcut cerurile, cerurile cerurilor și toată oștirea lor, și pămîntul cu tot ce este pe el, mările cu tot ce cuprind ele. Tu dai viață tuturor acestor lucruri, și oștirea cerurilor se închină înaintea Ta. Tu, Doamne Dumnezeule, ai ales pe Avram, l-ai scos din Ur din Haldeia, și i-ai pus numele Avraam. Tu ai găsit inima lui credincioasă înaintea Ta, ai făcut legămînt cu el, și ai făgăduit că vei da seminței lui țara Cananiților, Hetiților, Amoriților, Fereziților, Iebusiților și Ghirgasiților. Și Ți-ai ținut cuvîntul, căci ești drept. Tu ai văzut necazul părinților noștri în Egipt, și le-ai auzit strigătele la Marea Roșie. Ai făcut semne și minuni împotriva lui Faraon, împotriva tuturor slujitorilor lui și împotriva întregului popor din țara lui, pentru că știai cu cîtă îngîmfare se purtaseră față de părinții noștri, și Ți-ai arătat slava Ta cum se vede astăzi. Ai despărțit marea înaintea lor, și au trecut pe uscat prin mijlocul mării: dar ai prăbușit în adînc, ca o piatră în fundul 9
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11

12 apelor, pe cei ce-i urmăreau. I-ai călăuzit ziua printr'un stîlp
de nor, și noaptea printr'un stîlp de foc, care le lumina drumul
13 pe care aveau să-l urmeze. Te-ai pogorît pe muntele Sinai,
le-ai vorbit din înălțimea cerurilor, și le-ai dat porunci drepte,
14 legi adevărate, învățături și orînduiri minunate. Le-ai făcut
cunoscut Sabatul Tău cel sfînt, și le-ai dat prin robul Tău
15 Moise, porunci, învățături și o lege. Le-ai dat, dela înălțimea
cerurilor, pîne, cînd le era foame, și ai scos apă din stîncă,
atunci cînd le era sete. Și le-ai spus să intre în stăpînirea țării
16 pe care jurasei că le-o vei da. Dar părinții noștri s'au îngîm-
fat și și-au înțepenit grumazul. N'au urmat poruncile Tale,
17 n'au vrut să asculte, și au dat uitării minunile pe cari le făcu-
sei pentru ei. Și-au înțepenit grumazul; și, în răzvrătirea lor,
și-au pus o căpetenie ca să se întoarcă în robia lor. Dar Tu,
Tu ești un Dumnezeu gata să ierți, îndurător și milostiv, încet
18 la mînie și bogat în bunătate. Și nu i-ai părăsit, nici chiar
atunci cînd și-au făcut un vițel turnat, și ai zis: "Iată Dum-
nezeul tău care te-a scos din Egipt!" și s'au dedat la mari ocări
19 față de Tine. 'n îndurarea Ta fără margini, nu i-ai părăsit în
pustie, și stîlpul de nor n'a încetat să-i călăuzească ziua pe
drum, nici stîlpul de foc să le lumineze noaptea drumul, pe
20 care aveau să-l urmeze. Le-ai dat Duhul Tău cel bun, ca să-i
facă înțelepți; n'ai îndepărtat mana Ta dela gura lor, și le-ai
21 dat apă să-și potolească setea. Patruzeci de ani, ai avut grijă
să-i hrănești în pustie, și n'au dus lipsă de nimic, hainele nu
22 li s'au învechit, și picioarele nu li s'au umflat. Le-ai dat în
mînă împărății și popoare, ale căror ținuturi le-ai împărțit în-
tre ei, și au stăpînit țara lui Sihon, împăratul Hesbonului, și
23 țara lui Og, împăratul Basanului. Le-ai înmulțit fiii ca stelele
cerurilor, și i-ai adus în țara despre care spusesei părinților lor
24 că au s'o ia în stăpînire. Și fiii lor au intrat și au luat țara în
stăpînire; ai smerit înaintea lor pe locuitorii țării, Cananiții,
și i-ai dat în mîinile lor, împreună cu împărății și popoarele
25 țării, ca să le facă ce le place. Au ajuns stăpîni pe cetăți
întărite și pe pămînturi roditoare; au stăpînit case pline de tot
felul de bunătăți, puțuri săpate, vii, măslini, și pomi roditori
din belșug; au mîncat, s'au săturat, s'au îngrașat, și au trăit în

desfătări, prin bunătatea Ta cea mare. Totuș, ei s'au răsculat 26
și s'au răzvrătit împotriva Ta. Au aruncat Legea Ta la spatele
lor, au ucis pe proorocii Tăi, cari-i rugau ferbinte să se întoarcă
la Tine, și s'au dedat la mari ocări față de Tine. Atunci i- 27
ai lăsat în mîmile vrăjmașilor lor, cari i-au apăsă. Dar, în
vremea necazului lor, au strigat către Tine; și Tu i-ai auzit
dela înălțimea cerurilor, și, în îndurarea Ta cea mare, le-ai dat
izbăvitori cari i-au scăpat din mîmile vrăjmașilor lor. Cînd au 28
avut odihnă, au început iarăș să facă rău, înaintea Ta. Atunci
i-ai lăsat în mîmile vrăjmașilor lor, cari i-au stăpînit. Dar,
din nou au strigat către Tine; și Tu i-ai auzit dela înălțimea
cerurilor, și, în marea Ta îndurare, i-ai izbăvit de mai multe
ori. I-ai rugat ferbinte să se întoarcă la Legea Ta; dar ei 29
au stărut în îngîmfarea lor, n'au ascultat de poruncile Tale,
au păcătuit împotriva orînduirilor Tale, cari fac viu pe celce le
împlinește, Ți-au întors spatele cu îndărătnicie, și-au înțepenit
grumazul, și n'au ascultat. I-ai îngăduit astfel mulți ani, le-ai 30
dat înștiințări prin Duhul tău, prin prooroci, și tot n'au luat
aminte. Atunci i-ai dat în mîmile unor popoare străine. Dar, 31
în marea Ta îndurare, nu i-ai nimicit, și nu i-ai părăsit, căci Tu
ești un Dumnezeu milostiv și îndurător. Și acum, Dumnezeuul 32
nostru, Dumnezeule mare, puternic și înfricoșat, Tu care 'ți
ții legămîntul Tău de îndurare, nu privi ca puțin lucru toate
suferințele prin cari am trecut noi, împărații noștri, căpeteni-
ile noastre, preoții noștri, proorocii noștri, părinții noștri și
tot poporul Tău, din vremea împăraților Asiriei pînă în ziua
de azi. Tu ai fost drept în tot ce ni s'a întîmplat, căci Te- 33
ai arătat credincios, iar noi am făcut rău. 'mpărații noștri, 34
căpeteniile noastre, preoții noștri, și părinții noștri n'au păzit
Legea, și n'au dat ascultare nici poruncilor, nici înștiințărilor
pe cari li le dădeai. Cînd erau stăpîni, în mijlocul multelor 35
binefaceri pe cari li le dădeai, în țara întinsă și roditoare, pe
care le-o dădusei, nu Ți-au slujit și nu s'au abătut dela faptele
lor rele. Și astăzi, iată-ne robi! Iată-ne robi pe pămîntul pe 36
care l-ai dat părinților noștri, pentruca să se bucure de roadele
și de bunurile lui! El își înmulțește roadele pentru împărații 37
căroră ne-ai supus, din pricina păcatelor noastre; ei stăpînesc

după plac asupra trupurilor noastre și asupra vitelor noastre,
 38 și sîntem într’o mare strîmtorare!” Pentru toate acestea, noi
 am încheiat un legămînt, pe care l-am făcut în scris. Și căpe-
 teniile noastre, Leviții noștri și preoții noștri și-au pus pecetea
 pe el.

10 Iată pe cei ce și-au pus pecetea: Dregătorul Neemia, fiul lui
 2, 3 Hacalia Zedechia, Seraia, Azaria, Ieremia, Pașhur, Amaria,
 4, 5 Malchia, Hatuș, Șebania, Maluc, Harim, Meremot, Obadia,
 6, 7, 8 Daniel, Ghineton, Baruc, Meșulam, Abia, Miiamin, Maazia,
 9 Bilgai, Șemaia, preoți. Leviții: Iosua, fiul lui Azania, Binui,
 10 din fiii lui Henadad, Cadmiel, și frații lor, Șebania, Hodia,
 11, 12 Chelita, Pelaia, Hanan, Mica, Rehob, Hașabia, Zacur, Șere-
 13, 14 bia, Șebania, Hodia, Bani, Beninu. Căpeteniile poporului:
 15 Pareoș, Pahat-Moab, Elam, Zatu, Bani, Buni, Azgad, Bebai,
 16, 17, 18 Adonia, Bigvai, Adin, Ater, Ezechia, Azur, Hodia, Hașum,
 19, 20, 21 Bețai, Harif, Anatot, Nebai, Magpiaș, Meșulam Hezir, Meșez-
 22, 23 abeel, Țadoc, Iadua, Pelatia, Hanan, Anaia, Hosea, Hana-
 24, 25 nia, Hașub, Haloheș, Pilha, Șobec, Rehum, Hașabna, Maa-
 26, 27, 28 seia, Ahia, Hanan, Anan, Maluc, Harim, Baana. Cealaltă
 parte a poporului, preoții, Leviții, ușierii, cîntăreții, slujitorii
 Templului, și toți ceice se despărțiseră de popoarele străine, ca
 să urmeze Legea lui Dumnezeu, nevestele lor, fiii și fetele lor,
 29 toți cei ce aveau cunoștință și pricepere, s’au unit cu frații
 lor mai cu vază dintre ei. Au făgăduit cu jurămînt și au ju-
 rat să umble în Legea lui Dumnezeu, dată prin Moise, robul
 lui Dumnezeu, să păzească și să împlinească toate poruncile
 30 Domnului, Stăpînului nostru, orînduirile și legile Lui. Am
 făgăduit să nu dăm pe fetele noastre după popoarele țării și
 31 să nu luăm pe fetele lor de neveste pentru fiii noștri; să nu
 cumpărăm nimic, în ziua Sabatului, și în zilele de sărbătoare,
 dela popoarele țării cari ar aduce de vînzare în ziua Sabatului
 mărfuri sau altceva de cumpărat, și să lăsăm nelucrat pămîntul
 32 în anul al șaptelea și să nu cerem plata nici unei datorii. Am
 luat asupra noastră îndatorirea să dăm a treia parte dintr’un
 33 siclu pe an pentru slujba Casei Dumnezeului nostru, pentru
 pînile pentru punerea înaintea Domnului, pentru darul de mîn-
 care necurmat, pentru arderea de tot necurmată din zilele de

Sabat, din zilele de lună nouă și din zilele de sărbători, pentru lucrurile închinat Domnului, pentru jertfele de ispășire pentru Israel, și pentru tot ce se face în Casa Dumnezeului nostru. Am tras la sorti, preoți, Leviți și popor, pentru lemnele cari 34 trebuiau aduse pe fiecare an, ca dar, la Casa Dumnezeului nostru, după casele noastre părintești, la vremi hotărîte, ca să fie ars pe altarul Domnului, Dumnezeului nostru, cum este scris în Lege. Am hotărît să aducem în fiecare an la Casa Domnu- 35 lui cele dintii roade ale pământului nostru și cele dintii roade din toate roadele tuturor pomilor; să aducem la Casa Dum- 36 nezeului nostru, preoților cari fac slujba în Casa Dumnezeului nostru, pe întâii născuți ai fiilor noștri și ai vitelor noastre, cum este scris în Lege, pe întâii născuți ai vacilor și oilor noastre; să aducem preoților, în cămările Casei Dumnezeului nostru, 37 cele dintii roade din plămădeală și darurile noastre de mîncare din roadele tuturor pomilor din must și din untdelemn; și să dăm zeciuală din pământul nostru Leviților, cari trebuie s'o ia ei înșiși în toate cetățile așezate pe pământurile pe cari le lucrăm. Preotul, fiul lui Aaron, va fi cu Leviții cînd vor ridica 38 zeciuală; și Leviții vor aduce zeciuală din zeciuală la Casa Dumnezeului nostru, în cămările casei vistieriei. Căci copiii 39 lui Israel și fiii lui Levi vor aduce în cămările acestea darurile de grîu, de must și de untdelemn; acolo sînt uneltele sfîntului locaș, și acolo stau preoții cari fac slujba, ușierii și cîntăreții. Astfel ne-am hotărît să nu părăsim Casa Dumnezeului nostru.

Căpeteniile poporului s'au așezat la Ierusalim. Cealaltă 11 parte a poporului a tras la sort, pentruca unul din zece să vină să locuiască la Ierusalim în cetatea sfîntă, iar ceilalți să locuiască în cetăți. Poporul a binecuvîntat pe toți cei ce au 2 primit de bună voie să locuiască la Ierusalim. Iată căpeteni- 3 ile ținutului cari s'au așezat la Ierusalim. 'n cetățile lui Iuda, fiecare s'a așezat în moșia lui, în cetatea lui Israel, preoții și Leviții, slujitorii Templului, și fiii robilor lui Solomon. La 4 Ierusalim s'au așezat unii din fiii lui Iuda și din fiii lui Beniamin. -Din fiii lui Iuda: Ataia, fiul lui Ozia, fiul lui Zaharia, fiul lui Amaria, fiul lui Șefatia, fiul lui Mahalaleel, din fiii lui Peret, și Maaseia, fiul lui Baruc, fiul lui Col-Hoze, fiul lui 5

Hazaia, fiul lui Adaia, fiul lui Ioiarib, fiul lui Zaharia, fiul lui
6 Şiloni. Toți fiii lui Peret cari s'au așezat la Ierusalim, au fost
7 patru sute șasezeci și opt de oameni viteji. - Iată fiii lui Be-
niamin: Salu, fiul lui Meșulam, fiul lui Ioed, fiul lui Pedaia,
8 fiul lui Colaia, fiul lui Maaseia, fiul lui Itiel, fiul lui Isaia, și
9 după el, Gabai și Salai, nouă sute douăzeci și opt. Ioel, fiul
lui Zieri, era căpetenia lor; și Iuda, fiul lui Senua, era a doua
10 căpetenie a cetății. Din preoți: Iedaia, fiul lui Ioiarib, Iachin,
11 Seraia, fiul lui Hilchia, fiul lui Meșulam, fiul lui Țadoc, fiul lui
12 Meraiot, fiul lui Ahitub, domnul Casei lui Dumnezeu, și frații
lor cari făceau slujba Casei, opt sute douăzeci și doi; Adaia, fiul
lui Ieroham, fiul lui Pelalia, fiul lui Amți, fiul lui Zaharia, fiul
13 lui Pașhur, fiul lui Malchia, și frații săi, capii caselor părin-
tești, două sute patruzeci și doi; și Amașai, fiul lui Azareel,
14 fiul lui Ahzai, fiul lui Meșilemot, fiul lui Imer, și frații lor, oa-
meni viteji, o sută douăzeci și opt; Zabdiel, fiul lui Ghedolim,
15 era căpetenia lor. Din Leviți: Șemaia, fiul lui Hașub, fiul lui
16 Azricam, fiul lui Hașabia, fiul lui Buni, Șabetai și Iozabad, în-
sărcinați cu treburile de afară ale Casei lui Dumnezeu, și făcând
17 parte din căpeteniile Leviților; Matania, fiul lui Mica, fiul lui
Zabdi, fiul lui Asaf, căpetenia care cînta lauda la rugăciune,
și Bacbuchia, al doilea din frații săi, și Abda, fiul lui Șamua,
18 fiul lui Galal, fiul lui Iedutun. Toți Leviții din cetatea sfîntă
19 erau două sute optzeci și patru. Și ușierii: Acub, Talmon, și
20 frații lor, păzitorii porților, o sută șapte zeci și doi. Cealaltă
parte din Israel, din preoți, și din Leviți, s'au așezat în toate
21 cetățile lui Iuda, fiecare în moșia lui. Slujitorii Templului
s'au așezat pe deal, și aveau de căpetenii pe Țiha și Ghișpa.
22 Căpetenia Leviților la Ierusalim era Uzi, fiul lui Bani, fiul lui
Hașabia, fiul lui Matania, fiul lui Mica, dintre fiii lui Asaf,
23 cîntăreții însărcinați cu slujba Casei lui Dumnezeu; căci era
o poruncă a împăratului cu privire la cîntăreți, și li se dădea
24 o parte hotărîtă pe fiecare zi. Petahia, fiul lui Meșezabeel,
din fiii lui Zerah, fiul lui Iuda, era dregătorul împăratului pen-
tru toate treburile poporului. Cît despre sate și cîmpiile lor,
25 unii din fiii lui Iuda s'au așezat la Chiriati-Arba și în locurile
cari țin de el, la Dibon și în locurile cari țin de el, Iecabteel

și în satele cari țin de el, la Ieșua, la Molada, la Bet-Palet, 26
 La Hațar-Șual, la Beer-Șeba și în locurile cari țin de ea, la 27, 28
 Țiclag, la Mecona și în locurile cari țin de ea, la En-Rimon, 29
 la Țorea, la Iarmut, la Zanoah, la Adulam, și în satele cari 30
 țin de el, la Lachis și în ținutul lui, la Azeca și în locurile cari
 țin de el. S'au așezat astfel dela Beer-Șeba pînă la valea lui
 Hinom. Fiii lui Benjamin s'au așezat, dela Gheba la Micmaș, 31
 la Aia, la Betel și în locurile cari țin de el, la Anatot, la Nob, 32
 la Hanania, la Hațor, la Rama, la Ghitaim, la Hadid, la Țe- 33, 34
 boim, la Nebalat, la Lod, și la Ono, valea lucrătorilor. Au 35, 36
 fost unii Leviți cari s'au unit cu Benjamin, măcar că făceau
 parte din cetele lui Iuda.

Iată preoții și Leviții cari s'au întors cu Zorobabel, fiul lui **12**
 Șealtiel, și cu Iosua: Seraia, Ieremia, Ezra, Amaria, Maluc, 2
 Hatuș, Șecania, Rehum, Meremot, Ido, Ghinetoi, Abia, Mi- 3, 4, 5
 iamin, Maadia, Bilga, Șemaia, Ioiarib, Iedaia, Salu, Amoc, 6, 7
 Hilchia, Iedaia. Aceștia au fost căpeteniile preoților și a fraților
 lor, pe vremea lui Iosua. - Leviți: Iosua, Binui, Cadmiel, 8
 Șerebia, Iuda, Matania, care cîrmuia împreună cu frații săi
 cîntarea laudelor; Bacbuchia și Uni, cari își împlineau sluj- 9
 bele lîngă frații lor. Iosua a născut pe Ioiachim, Ioiachim a 10
 născut pe Eliașib, Eliașib a născut pe Ioiada, Ioiada a născut 11
 pe Ionatan, și Ionatan a născut pe Iadua. Iată, cari erau pe 12
 vremea lui Ioiachim, preoții, capi de familii: pentru Seraia,
 Meraia; pentru Ieremia, Hanania; pentru Ezra, Meșulam; 13
 pentru Amaria, Iohanen; pentru Meluchi, Ionatan, pentru 14
 Șebania, Iosif; pentru Harim, Adna; pentru Meraioat, Hel- 15
 cai; pentru Ido, Zaharia, pentru Ghineton, Meșulam; pen- 16, 17
 tru Abia, Zicri; pentru Miniamin și Moadia, Piltai; pentru 18
 Bilga, Șamua; pentru Șemaia, Ionatan; pentru Ioiarib, Mat- 19
 nai; pentru Iedaia, Uzi; pentru Salai, Calai; pentru Amoc, 20
 Eber; pentru Hilchia, Hașabia; pentru Iedaia, Netaneel. Pe 21, 22
 vremea lui Eliașib, lui Ioiada, lui Iohanen și lui Iadua, Lev-
 iții, capi de familii, și preoții, au fost scriși, supt domnia lui
 Dariu, Persanul. Fiii lui Levi, capi de familii, au fost scriși în 23
 cartea Cronicilor pînă pe vremea lui Iohanen, fiul lui Eliașib.
 Căpeteniile Leviților, Hașabia, Șerebia, și Iosua, fiul lui Cad- 24

miel, și frații lor împreună cu ei, stînd unii în fața altora, erau
însărcinați să mărească și să laude pe Domnul, după rînduiala
25 lui David, omul lui Dumnezeu. Matania, Bacbuchia, Obadia,
Meșulam, Talmon și Acub, ușieri, făceau de strajă la cămarile
26 dela porți. Ei trăiau pe vremea lui Ioiachim, fiul lui Iosua,
fiul lui Ioțadac, și pe vremea lui Neemia, dregătorul, și pe
27 vremea preotului și cărturarului Ezra. La sfințirea zidurilor
Ierusalimului, au chemat pe Leviți din toate locurile în cari
locuiau, și i-au adus la Ierusalim, ca să prăznuiască sfințirea
și sărbătoarea cu laude și cîntări, în sunet de chimvale, alăute
28 și arfe. Fiii cîntăreților s'au strîns din împrejurimile Ierusal-
29 imului, din satele slujitorilor Templului, din Bet-Ghilgal, și
din ținutul Ghebei și din Azmavet; căci cîntăreții își zidiseră
30 sate împrejurul Ierusalimului. Preoții și Leviții s'au curățit,
31 și au curățit și pe popor, porțile și zidul. Am suit pe zid pe
căpeteniile lui Iuda, și am făcut două coruri mari. Cel dintîi a
32 pornit pe partea dreaptă a zidului, spre poarta gunoiului. 'n
urma acestui cor mergeau Hosea și jumătate din căpeteniile
33, 34 lui Iuda, Azaria, Ezra, Meșulam, Iuda, Beniamin, Șemaia,
35 și Ieremia, unii din fiii preoților cu trîmbițe, Zaharia, fiul lui
Ionatan, fiul lui Șemaia, fiul lui Matania, fiul lui Mica, fiul
36 lui Zacur, fiul lui Asaf, și frații săi, Șemaia, Azareel, Milalai,
Ghilalai, Maai, Netaneel, Iuda și Hanani, cu instrumentele de
muzică ale lui David, omul lui Dumnezeu. Cărturarul Ezra
37 era în fruntea lor. La poarta izvorului, s'au suit drept înainte
pe treptele cetății lui David pe ridicătura zidului, deasupra
38 casei lui David, pînă la poarta apelor, spre răsărit. Al doilea
cor a pornit spre stînga. 'n urma lui veneam eu cu cealaltă
jumătate din popor, pe zid. Trecînd pe deasupra turnului
39 cuptoarelor, au mers pînă la zidul cel lat; apoi pe deasupra
porții lui Efraim, pedeeasupra porții celei vechi, pe deasupra
porții peștilor, pe deasupra turnului lui Hananeel și pe dea-
supra turnului Mea, pînă la poarta oilor. Și s'au oprit la
40 poarta temniței. Cele două coruri s'au oprit în Casa lui Dum-
41 nezeu; și tot așa și eu și dregătorii cari erau cu mine, și preoții
Eliachim, Maaseia, Miniamin, Mica, Elioenai, Zaharia, Hana-
42 nia, cu trîmbițe, și Maaseia, Șemaia, Eleazar, Uzi, Iohanan,

Malchia, Elam și Ezer. Cîntăreții și-au înălțat glasul, cîrmuiți de Izrahia. 'n ziua aceea s'au adus multe jertfe, și a fost mare 43 bucurie, căci Dumnezeu dăduse poporului o mare pricină de bucurie. Se bucurau și femeile și copiii, și strigătele de bucurie ale Ierusalimului se auzeau pînă departe. 'n ziua aceea, 44 s'au rînduit oameni cari să privegheze asupra odăilor cari slujeau de cămări pentru darurile de mîncare, cele dintîi roade și zeciuieli. Ei au fost însărcinați să adune în ele, din ținutul cetăților, părțile hotărîte de Lege preoților și Leviților. Căci Iuda se bucura că preoții și Leviții erau la locul lor, păzind 45 tot ce privea slujba lui Dumnezeu și a curățirilor. Cîntăreții și ușierii își împlineau și ei slujbele, după rînduiala lui David și a fiului său Solomon. Căci odinioară, pe vremea lui David 46 și lui Asaf, erau căpetenii peste cîntăreți și cîntări de laudă și de mulțămire în cinstea lui Dumnezeu. Tot Israelul a dat pe 47 vremea lui Zorobabel și Neemia, părțile cuvenite cîntăreților și ușierilor, zi de zi; au dat Leviților lucrurile sfințite, iar Leviții au dat fiilor lui Aaron lucrurile sfințite cuvenite lor.

'n vremea aceea, s'a cetit în fața poporului în cartea lui 13 Moise, și s'a găsit scris că Amonitul și Moabitul nu trebuiau să intre niciodată în adunarea lui Dumnezeu, pentru că nu 2 veniseră înaintea copiilor lui Israel cu pîne și apă, și pentru că tocmiseră împotriva lor cu preț de argint pe Balaam ca să-i blesteme. Dar Dumnezeuul nostru a prefăcut blestemul în binecuvîntare. Cînd au auzit Legea, au deosebit din Israel pe 3 toți străinii. 'nainte de aceasta, preotul Eliașib, care era pus 4 peste cămările Casei Dumnezeului nostru, și rudă cu Tobia, pregătise pentru el o cămară mare, unde puneau mai înainte 5 darurile de mîncare, tămîia, uneltele, zeciuiala din grîu, din must, și din untdelemn, părțile rînduite pentru Leviți, cîntăreți și ușieri, și darurile ridicate pentru preoți. Eu nu eram 6 la Ierusalim cînd s'au petrecut toate acestea, căci mă întorsesem la împărat în al treizeci și doilea an al lui Artaxerxe, împăratul Babilonului. La sfîrșitul anului am căpătat de la împărat învoire să mă întorc la Ierusalim, și am văzut răul 7 pe care-l făcuse Eliașib, pregătind o cămară pentru Tobia, în curțile Casei lui Dumnezeu. Mi-a părut foarte rău, și am 8

9 aruncat afară din cămară toate lucrurile lui Tobia. Apoi am
poruncit să se curățească odăile, și am pus iarăș în ele uneltele
10 Casei lui Dumnezeu, darurile de mîncare și tămîia. Am auzit
deasemenea că părțile Leviților nu li se dăduseră, și că Leviții
și cîntăreții, însărcinați cu slujba, fugiseră fiecare în ținutul lui.
11 Am muștrăat pe dregători, și am zis: “Pentruce a fost părăsită
Casa lui Dumnezeu?” Și am strîns pe Leviți și pe cîntăreți,
12 și i-am pus iarăș în slujba lor. Atunci tot Iuda a adus în
13 cămări zeciuiala din grîu, din must și din untdelemn. Am
dat cămările în grija preotului Șelemia, cărturarului Țadoc, și
lui Pedaia, unul din Leviți, și le-am adaos și pe Hanan, fiul lui
Zacur, fiul lui Matania, căci le mergea numele că sînt credini-
coși. Ei au fost însărcinați să facă împărțirile cuvenite fraților
14 lor. Adu-Ți aminte de mine, Dumnezeuule, pentru aceste lu-
cruri, și nu uita faptele mele evlavioase făcute pentru Casa
Dumnezeului meu și pentru lucrurile cari trebuiesc păzite în
15 ea! Pe vremea aceasta am văzut în Iuda niște oameni călcînd
la teasc în ziua Sabatului, aducînd snopi, încercînd măgarii cu
vin, struguri și smochine, și cu tot felul de lucruri, și aducîndu-
le la Ierusalim în ziua Sabatului. Și i-am muștrăat chiar în ziua
16 cînd își vindeau mărfurile. Mai erau și niște Tirieni, așezați
în Ierusalim, cari aduceau pește și tot felul de mărfuri, și le
17 vindeau fiilor lui Iuda în ziua Sabatului și în Ierusalim. Am
muștrăat pe mai marii lui Iuda, și le-am zis: “Ce însemnează
această faptă rea pe care o faceți, pîngărind ziua Sabatului?
18 Oare n’au lucrat așa părinții voștri, și nu din pricina aceasta
a trimes Dumnezeuul nostru toate aceste nenorociri peste noi
și peste cetatea aceasta? Și voi aduceți din nou mînia Lui îm-
19 potriva lui Israel, pîngărind Sabatul!” Apoi am poruncit să
se închidă porțile Ierusalimului înainte de Sabat, de îndată ce
le va ajunge umbra, și să nu se deschidă decît după Sabat. Și
am pus cîțiva din slujitorii mei la porți, să oprească intrarea
20 sarcinilor de mărfuri în ziua Sabatului. Și așa negustorii și
vînzătorii de tot felul de lucruri au petrecut noaptea odată și
21 de două ori afară din Ierusalim. I-am muștrăat, și le-am zis:
“Pentruce stați noaptea înaintea zidului? Dacă veți mai face
încă odată lucrul acesta, voi pune mîna pe voi.” Din clipa

aceea, n'au mai venit în timpul Sabatului. Am poruncit și 22
Leviților să se curățească, și să vină să păzească porțile, ca
să sfințească ziua Sabatului. Tot pe vremea aceea, am văzut 23
pe niște Iudei, cari își luaseră neveste Asdodiene, Amonite și
Moabite. Jumătate din fiii lor vorbeau limba asdodiană, și nu 24
știau să vorbească limba evreiască; nu cunoșteau decît limba
cutărui sau cutărui popor. I-am mustrat, și i-am blestemat; 25
am lovit pe unii din ei, le-am smuls părul, și i-am pus să jure
în Numele lui Dumnezeu, zicînd: "Să nu vă dați fetele după fiii
lor, și să nu luați fetele lor de neveste nici pentru fiii voștri, nici
pentru voi. Oare nu în aceasta a păcătuit Solomon, împăratul 26
lui Israel? Nu era alt împărat ca el, în mulțimea popoarelor;
el era iubit de Dumnezeu lui, și Dumnezeu îl pusese împărat
peste tot Israelul. Totuș, femeile străine l-au tîrît și pe el în
păcat. Și acum trebuie să auzim despre voi că săvîrșiți o 27
nelegiuire atît de mare și că păcătuiți împotriva Dumnezeu-
lui nostru, luînd neveste străine?" Unul din fiii lui Ioiada, 28
fiul marelui preot Eliașib, era ginerele lui Sanbalat, Horonitul.
L-am izgonit dela mine. Adu-Ți aminte de ei, Dumnezeule, 29
căci au spurcat preoția și legămîntul încheiat de preoți și Lev-
iți. I-am curățit de orice străin, și am pus rînduială în tot ce 30
trebuiau să păzească preoții și Leviții, fiecare în slujba lui, în 31
ce privea atît darul lemnelor la vremi hotărîte, cît și cele dintîi
roade.

ESTERA

1 **E**ra pe vremea lui Ahașveroș, al acelui Ahașveroș care
2 domnea dela India pînă în Etiopia peste o sută douăzeci
3 și șapte de ținuturi. Împăratul Ahașveroș ședea atunci
4 pe scaunul lui împărătesc la Susa, în capitală. În al
5 treilea an al domniei lui, a dat un ospăț tuturor domnito-
6 rilor și slujitorilor săi. Căpeteniile oștirii Perșilor și Mezilor,
7 mai marii și capii ținuturilor, s'au strîns înaintea lui. El le-a
8 arătat bogăția strălucită a împărăției lui și slava minunată a
9 mărimii lui, în multe zile, timp de o sută optzeci de zile. După
10 ce au trecut aceste zile, împăratul a dat întregului popor care
11 se afla în capitala Susa, dela cel mai mare pînă la cel mai
12 mic, un ospăț, care a ținut șapte zile, în curtea grădinii casei
13 împărătești. Covoare albe, verzi și albastre, erau legate cu
14 funii de in suptire și de purpură de niște verigi de argint și de
niște stîlpi de marmoră. Paturi de aur și de argint stăteau pe o
podeală de porfir, de marmoră, de sedef și de pietre negre. Iar
de băut turnau în vase de aur, de felurite soiuri. Era belșug de
vin împărătesc, mulțămită dărnicii împăratului. Dar nimeni
nu era silit să bea, căci împăratul poruncise tuturor oamenilor
din casa lui să facă după voia fiecăruia. Împărăteasa Vasti a
dat și ea un ospăț femeilor, în casa împărătească a împărat-
ului Ahașveroș. A șaptea zi, pe cînd inima împăratului era
veselă de vin, a poruncit lui Mehuman, Bizta, Harbona Bigta,
Abagta, Zetar și Carcas, cei șapte fameni cari slujeau înaintea
împăratului Ahașveroș, să aducă în fața lui pe împărăteasa
Vasti, cu cununa împărătească, pentruca să arate frumuseța ei
popoarelor și mai marilor săi, căci era frumoasă la chip. Dar
împărăteasa Vasti n'a vrut să vină, cînd a primit prin fameni
porunca împăratului. Și împăratul s'a supărat foarte tare, s'a
aprint de minie. Atunci împăratul a vorbit cu înțelepții cari
cunoșteau obiceiurile vremii. Căci așa se puneau la cale tre-
burile împăratului: înaintea tuturor celor ce cunoșteau legile
și dreptul. Avea lîngă el pe Carșena, pe Șetar, pe Admata,

pe Tarsis, pe Meres, pe Marsena, pe Memucan, șapte domnitori ai Persiei și Mediei, cari vedeau fața împăratului și cari aveau locul întâi în împărăție. “Ce trebuie”, a zis el, “să se facă împărătesei Vasti, după lege, pentrucă n’a împlinit ce i-a poruncit împăratul Ahașveroș prin fameni?” Memucan a răspuns înaintea împăratului și domnitorilor: “Nu numai față de împărat s’a purtat rău împărăteasa Vasti; ci și față de toți domnitorii și toate popoarele cari sînt în toate ținuturile împăratului Ahașveroș. Căci fapta împărătesei va ajunge la cunoștința tuturor femeilor, și le va face să-și nesocotească bărbații. Ele vor zice: ‘mpăratul Ahașveroș a poruncit să i se aducă înaintea împărăteasa Vasti, și ea nu s’a dus.’ Și în ziua aceasta crăiesele Persiei și Mediei, cari vor afla de fapta împărătesei, vor vorbi tot așa tuturor căpeteniilor împăratului: de aici va veni mult dispreț și mînie. Dacă împăratul găsește cu cale, să se dea poruncă din partea lui și să se scrie în legile Perșilor și Mezilor, cu arătare că nu trebuie să se calce, o poruncă împărătească, după care Vasti să nu se mai arate înaintea împăratului Ahașveroș. Iar împăratul să dea vrednicia de împărăteasă alteia, mai bună decît ea. Porunca împăratului se va vesti astfel în toată împărăția lui, -căci este mare-și toate femeile vor da cinste bărbaților lor, dela mare pînă la mic.” Părerea aceasta a fost primită de împărat și de domnitori, și împăratul a lucrat după cuvîntul lui Memucan. A trimis scrisori tuturor ținuturilor din împărăția lui, fiecărui ținut după scrierea lui, și fiecărui popor după limba lui; ele spuneau că orice bărbat trebuie să fie stăpîn în casa lui, și că va vorbi limba poporului său.

După aceste lucruri, cînd s’a potolit mînia împăratului Ahașveroș, s’a gîndit la Vasti, la ce făcuse ea, și la hotărîrea luată cu privire la ea. Atunci cei ce slujeau împăratului au zis: “Să se caute pentru împărat niște fete, fecioare și frumoase. mpăratul să pună în toate ținuturile din împărăția lui dregători însărcinați să strîngă pe toate fetele, fecioare și frumoase, în capitala Susa, în casa femeilor, supt privegherea lui Hegai, famenul împăratului și păzitorul femeilor, care să le dea cele trebuincioase pentru gătit. Și fata care-i va plăcea împăratului, să fie îm-

părăteasă în locul Vastii.” Părerea aceasta a fost primită de
5 împărat, și așa a făcut. În capitala Susa era un Iudeu numit
Mardoheu, fiul lui Iair, fiul lui Șimei, fiul lui Chis, bărbat din
6 Beniamin, care fusese luat din Ierusalim printre robii strămu-
tați împreună cu Ieconia, împăratul lui Iuda, de Nebucadnețar,
7 împăratul Babilonului. El creștea pe Hadasa, adică Estera,
fata unchiului său; căci ea n’avea nici tată nici mamă. Fata era
frumoasă la statură și plăcută la vedere. După moartea tatălui
8 și a mamei sale, Mardoheu o luase de suflet. Când s’a auzit
porunca împăratului și hotărîrea lui, au fost strînse un mare
număr de fete în capitala Susa, supt privegherea lui Hegai.
Odată cu ele a fost luată și Estera și adusă în casa împărat-
9 ului, sub privegherea lui Hegai, păzitorul femeilor. Fata i-a
plăcut, și a căpătat trecere înaintea lui. El s’a grăbit să-i dea
cele de trebuință pentru găteală și hrană, i-a dat șapte slujnice
alese din casa împăratului, și a pus-o împreună cu slujnicile
10 ei în cea mai bună încăpere din casa femeilor. Estera nu și-
a făcut cunoscut nici poporul, nici nașterea, căci Mardoheu
11 o oprise să vorbească despre aceste lucruri. Și în fiecare zi
Mardoheu se ducea și venea înaintea curții casei femeilor, ca
12 să afle cum îi merge Esterei și ce se face cu ea. Fiecare fată
se ducea la rîndul ei la împăratul Ahașveroș, după ce timp de
douăsprezece luni împlinea ce era poruncit femeilor. În tim-
pul acesta, aveau grijă să se gătească, ungîndu-se șase luni
cu untdelemn de mirt, și șase luni cu miresme de mirozne fe-
13 meiești. Așa se ducea fiecare fată la împărat. Și, cînd trecea
din casa femeilor în casa împăratului, o lăseau să ia cu ea tot
14 ce voia. Se ducea seara; și a doua zi dimineața trecea în a
doua casă a femeilor, supt privegherea lui Șaașgaz, famenul
împăratului și păzitorul țîtoarelor împăratului. Nu se mai
întorcea la împărat, decît cînd ar fi dorit împăratul și ar fi
15 chemat-o pe nume. Când i-a venit rîndul să se ducă la îm-
părat, Estera, fata lui Abihail, unchiul lui Mardoheu, care o
înfiase, n’a cerut decît ce a fost rînduit de Hegai, famenul îm-
păratului și păzitorul femeilor. Estera căpăta trecere înaintea
16 tuturor celor ce o vedeau. Estera a fost dusă la împăratul
Ahașveroș, în casa împărătească, în luna zecea, adică luna

Tebet, în al șaptelea an al domniei lui. 'mpăratul a iubit pe 17
Estera mai mult decît pe toate celelalte femei, și ea a căpătat
trecere și iubire înaintea lui mai mult decît toate celelalte fete.
I-a pus cununa împărătească pe cap, și a făcut-o împărăteasă
în locul Vastii. 'mpăratul a dat un mare ospăț tuturor domni- 18
torilor și slujitorilor lui, un ospăț în cinstea Esterei. Cu prilejul
acesta a ușurat sarcinile ținuturilor, și a împărțit daruri cu o
dărnicie împărătească. A doua oară, cînd s'au strîns fetele, 19
Mardoheu ședea la poarta împăratului. Estera nu-și spus-
ese nici nașterea nici poporul, căci o oprise Mardoheu. Și ea
urma acum poruncile lui Mardoheu cu tot atîta scumpătate
ca atunci cînd o creștea el. 'n acelaș timp, pe cînd Mardoheu 21
stătea la poarta împăratului, Bigtan și Teres, doi fameni ai
împăratului, păzitorii pragului, s'au lăsat biruiți de o supărare
și au vrut să întindă mîna împotriva împăratului Ahașveroș.
Mardoheu a avut cunoștința de lucrul acesta, și a dat de știre 22
împărătesei Estera, care l-a spus împăratului din partea lui
Mardoheu. Faptul fiind cercetat și găsit întocmai, cei doi fa- 23
meni au fost spînzurați de un lemn. Și lucrul acesta a fost scris
în cartea Cronicilor în fața împăratului.

După aceste lucruri, împăratul Ahașveroș a ridicat la putere **3**
pe Haman, fiul lui Hamedata, Agaghitul. L-a ridicat în cinste,
și a pus scaunul lui mai pe sus de scaunele tuturor căpeteniilor
cari erau lîngă el. Toți slujitorii împăratului, cari stăteau la 2
poarta împăratului, plecau genunchiul și se închinau înaintea
lui Haman, căci așa era porunca împăratului cu privire la el.
Dar Mardoheu nu-și pleca genunchiul și nu se închina. Și slu- 3
jitorii împăratului, cari stăteau la poarta împăratului, au zis
lui Mardoheu: "Pentru ce calci porunca împăratului?" Fi- 4
indcă ei îi spuneau în fiecare zi lucrul acesta, și el nu-i asculta,
l-au spus lui Haman, ca să vadă dacă Mardoheu are să se țină
de hotărîrea lui; căci el spusese că este Iudeu. Și Haman 5
a văzut că Mardoheu nu-și pleca genunchiul și nu se închina
înaintea lui. S'a umplut de mînie; dar a crezut prea puțin 6
pentru el să pună mîna numai pe Mardoheu, căci i se spusese
din ce popor era Mardoheu, și a voit să nimicească pe poporul
lui Mardoheu, pe toți Iudeii cari se aflau în toată împărăția

- 7 lui Ahaşveroş. 'n luna întîi, adică luna Nisan, în al doisprezecelea an al împăratului Ahaşveroş, au aruncat Pur, adică sortul, înaintea lui Haman, pentru fiecare zi şi pentru fiecare
- 8 lună, pînă în luna a douăsprezecea, adică luna Adar. Atunci Haman a zis împăratului Ahaşveroş: “n toate ținuturile împărăției tale este risipit un popor deosebit între popoare, care are legi deosebite de ale tuturor popoarelor și nu ține legile împăratului. Nu este în folosul împăratului să-l lase liniștit.
- 9 Dacă împăratul găsește cu cale, să se scrie o poruncă pentru ca ei să fie nimicîți, și eu voi cîntări zece mii de talanți de argint în mîinile slujbașilor, ca să-i ducă în vistieria împăratului.”
- 10 'mpăratul și-a scos inelul din deget, și l-a dat lui Haman, fiul lui Hamedata, Agaghitul, vrăjmașul Iudeilor.
- 11 Și împăratul a zis lui Haman: “ți dăruiesc și argintul și pe
- 12 poporul acesta; fă cu el ce vei voi.” Logofeții împăratului au fost chemați în a treisprezecea zi a lunii întîi, și au scris în totul cum a poruncit Haman, mai marilor oștirii, dregătorilor fiecărui ținut și căpeteniilor fiecărui popor, fiecărui ținut după scrierea lui și fiecărui popor după limba lui. Au scris în numele împăratului Ahaşveroş, și au pecetluit scrisorile cu inelul împăratului.
- 13 Scrisorile au fost trimese prin alergători în toate ținuturile împăratului, ca să nimicească, să omoare și să peardă pe toți Iudeii, tineri și bătrîni, prunci și femei, și anume într'o singură zi, în ziua a treisprezecea a lunii a douăsprezecea, adică luna Adar, și să li se prade averile. Aceste scrisori cuprindeau porunca împăratului care trebuia vestită în fiecare ținut, și îndemneau pe toate popoarele să fie gata pentru ziua
- 14 aceea. Alergătorii au plecat în grabă mare, după porunca împăratului. Porunca a fost vestită și în capitala Susa. Și pe cînd împăratul și Haman stăteau și beau, cetatea Susa era îngrozită.
- 4 Mardoheu, affînd tot ce se petrecea, și-a sfișiat hainele, s'a îmbrăcat cu un sac și s'a presărat cu cenușă. Apoi s'a dus în
- 2 mijlocul cetății, scoțînd cu putere strigăte amare, și a mers pînă la poarta împăratului, a cărei intrare era oprită oricui era
- 3 îmbrăcat cu un sac. 'n fiecare ținut unde ajungea porunca împăratului și hotărîrea lui, a fost o mare jale printre Iudei;

posteau, plîngeau și se boceau, și mulți se culcau în sac și
cenușă. Slujnicele Esterei și famenii ei au venit și i-au spus 4
lucrul acesta. Și împărăteasa a rămas îngrozită. A trimes
haine lui Mardoheu ca să-l îmbrace, și să ia sacul de pe el, dar
el nu le-a primit. Atunci Estera a chemat pe Hatac, unul din 5
famenii pe cari-i pusese împăratul în slujba ei, și l-a însărcinat
să se ducă să întrebe pe Mardoheu ce înseamnă lucrul acesta
și de unde vine. Hatac s'a dus la Mardoheu în locul deschis 6
al cetății, înaintea porții împăratului. Și Mardoheu i-a is- 7
torisit tot ce i se întîmplase, și i-a spus suma de argint pe care
făgăduise Haman că o va da vistieriei împăratului în schimbul
măcelării Iudeilor. I-a dat și cuprinsul poruncii vestite în 8
Susa în vederea nimicirii lor, ca s'o arate Esterei și să-i spună
totul. Și a poruncit ca Estera să se ducă la împărat să-l roage și
să stăruiască de el pentru poporul său. Hatac a venit și a spus 9
Esterei cuvintele lui Mardoheu. Estera a însărcinat pe Hatac 10
să se ducă să spună lui Mardoheu: "Toți slujitorii împărat- 11
ului și poporul din ținuturile împăratului știu că este o lege
care pedepsește cu moartea pe oricine, fie bărbat fie femeie,
care intră la împărat, în curtea dinlăuntru, fără să fie chemat.
Numai acele scapă cu viață, căruia îi întinde împăratul toiagul
lui împărătesc de aur. Și eu n'am fost chemată la împărat de
treizeci de zile." Cînd s'au spus cuvintele Esterei lui Mardo- 12
heu, Mardoheu a trimes următorul răspuns Esterei: "Să nu-ți 13
închipui că numai tu vei scăpa dintre toți Iudeii, pentrucă ești
în casa împăratului. Căci, dacă vei tăcea acum, ajutorul și 14
izbăvirea vor veni din altă parte pentru Iudei, și tu și casa
tatălui tău veți peri. Și cine știe dacă nu pentru o vreme ca
aceasta ai ajuns la împărăție?" Estera a trimes să spună lui 15
Mardoheu: "Du-te, strînge pe toți Iudeii cari se află în Susa, 16
și postiți pentru mine, fără să mîncați nici să beți, trei zile,
nici noaptea, nici ziua. Și eu voi posti odată cu slujnicele mele;
apoi voi intra la împărat, în ciuda legii; și, dacă va fi să per,
voi peri." Mardoheu a plecat, și a făcut tot ce-i poruncise 17
Estera.

A treia zi, Estera s'a îmbrăcat cu hainele împărătești și a 5
venit în curtea dinlăuntru a casei împăratului, înaintea casei

împăratului. 'mpăratul ședea pe scaunul lui împărătesc, în
2 casa împărătească, în fața ușii casei. Cînd a văzut împăratul
pe împărăteasa Estera în picioare în curte, ea a căpătat trecere
înaintea lui. Și împăratul a întins Esterei toiagul împărătesc,
pe care-l ținea în mîna. Estera s'a apropiat, și a atins vîrfurile
3 toiagului. 'mpăratul i-a zis: "Ce ai tu, împărăteasă Estero, și
ce ceri? Chiar dacă ai cere jumătate din împărăție, îți voi da."
4 Estera a răspuns: "Dacă împăratul găsește cu cale, să vină
împăratul astăzi cu Haman la ospățul pe care i l-am pregătit."
5 Și împăratul a zis: "Duceți-vă îndată și aduceți pe Haman,
cum dorește Estera." 'mpăratul s'a dus cu Haman la ospățul
6 pe care-l pregătise Estera. Și pe cînd beau vin, împăratul
a zis Esterei: "Care este cererea ta? Ea îți va fi împlinită.
Ce dorești? Chiar dacă ai cere jumătate din împărăție, o vei
7, 8 căpăta." Estera a răspuns: "Iată ce cer și ce doresc. Dacă
am căpătat trecere înaintea împăratului, și dacă găsește cu
cale, împăratul să-mi îplinească cererea și să-mi facă dorința,
să mai vină împăratul cu Haman și la ospățul pe care li-l voi
pregăti, și mîne voi da răspuns împăratului după porunca lui."
9 Haman a ieșit în ziua aceea, vesel și cu inima mulțămîtată. Dar,
cînd a văzut, la poarta împăratului, pe Mardoheu care nu
se scula nici nu se mișca înaintea lui, s'a umplut de mînie
10 împotriva lui Mardoheu. A știut totuș să se stăpînească, și s'a
dus acasă. Apoi a trimes să aducă pe prietenii săi și pe nevastă-
11 sa Zereș. Haman le-a vorbit despre strălucirea bogățiilor lui,
despre numărul fiilor săi, despre tot ce făcuse împăratul ca
să-l ridice în vrednicie, și despre locul pe care i-l dăduse mai
12 pesus de căpeteniile și slujitorii împăratului. Și a adăugat:
"Eu sînt chiar singurul pe care împărăteasa Estera l-a primit
împreună cu împăratul la ospățul pe care l-a făcut, și sînt
13 poftit și pe mîne la ea cu împăratul. Dar toate acestea n'au
niciun preț pentru mine, cîtă vreme voi vedea pe Mardoheu,
14 Iudeul acela, șezînd la poarta împăratului." Nevastă-sa Zereș,
și toți prietenii lui i-au zis: "Să se pregătească o spînzurătoare
înaltă de cincizeci de coți, și mîne dimineată cere împăratului
ca Mardoheu să fie spînzurat. Apoi vei merge vesel la ospăț
cu împăratul." Părerea aceasta a plăcut lui Haman, și a pus

să pregătească spînzurătoarea.

În noaptea aceea, împăratul n'a putut să doarmă, și a porunci să-i aducă lîngă el cartea aducerilor aminte, Cronicile. Le-au citit înaintea împăratului, și s'a găsit scris ce descoperise Mardoheu cu privire la Bigtan și Tereș, cei doi fameni ai împăratului, păzitorii pragului, cari voiseră să întindă mîna asupra împăratului Ahașveros. Împăratul a zis: "Ce cinste și mărire i s'a făcut lui Mardoheu pentru aceasta?" "Nu i s'a făcut nimic," au răspuns cei ce slujeau împăratului. Atunci împăratul a zis: "Cine este în curte?" -Haman venise în curtea de afară a casei împăratului, să ceară împăratului să spînzure pe Mardoheu pe lemnul pe care-l pregătise pentru el. - Slujitorii împăratului i-au răspuns: "Haman este în curte." Și împăratul a zis: "Să între." Haman a intrat, și împăratul i-a zis: "Ce trebuie făcut pentru un om pe care vrea să-l cinstească împăratul?" Haman și-a zis în sine: "Pe cine altul decît pe mine ar vrea împăratul să-l cinstească?" Și Haman a răspuns împăratului: "Omului pe care vrea împăratul să-l cinstească, trebuie să i se aducă haina împărătească, aceea cu care se îmbracă împăratul, și calul pe care călărește împăratul, și să i se pună cununa împărătească pe cap. Să se dea haina și calul uneia din căpeteniile de seamă ale împăratului, apoi să înbrace cu haina pe omul acela pe care vrea să-l cinstească împăratul, să-l plimbe călare pe cal prin locul deschis al cetății, și să se strige înaintea lui: „Așa se face omului pe care vrea împăratul să-l cinstească!” Împăratul i-a zis lui Haman: "Ia îndată haina și calul, cum ai zis, și fă așa Iudeului Mardoheu, care șade la poarta împăratului. Nu lăsa nefăcut nimic din ce ai spus." Și Haman a luat haina și calul, a îmbrăcat pe Mardoheu, l-a plimbat călare pe cal prin locul deschis al cetății, și a strigat înaintea lui: "Așa se face omului pe care vrea împăratul să-l cinstească!" Mardoheu s'a întors la poarta împăratului, și Haman s'a dus în grabă acasă, mîhnit și cu capul acoperit. Haman a istorisit nevastei sale Zereș și tuturor prietenilor săi tot ce i se întîmplase. Și înțelepții lui, și nevastă-sa Zereș, i-au zis: "Dacă Mardoheu, înaintea căruia ai început să cazi, este din neamul Iudeilor, nu vei putea face nimic împotriva lui, ci

14 vei cădea înaintea lui.” Pe când îi vorbeau ei încă, au venit famenii împăratului și au luat îndată pe Haman la ospățul pe care-l pregătise Estera.

7 ’mpăratul și Haman s’au dus la ospăț la împărăteasa Estera. ’n această a doua zi, împăratul a zis iarăș Esterei, pe când beau vin: “Care este cererea ta, împărăteasă Estero? Ea îți va fi împlinită. Ce dorești? Chiar dacă ai cere jumătate din împărăție, o vei căpăta.” ’mpărăteasa Estera a răspuns: “Dacă am căpătat trecere înaintea ta, împărate, și dacă găsește cu cale împăratul, dă-mi viața: iată cererea mea; și scapă pe poporul meu: iată dorința mea! Căci eu și poporul meu sîntem vînduți să fim nimiciți, junghiați și prăpădiți. Măcar dacă am fi vînduți să fim robi și roabe, aș tăcea, dar vrăjmașul n’ar putea să înlocuiască pierderea făcută împăratului.”

5 ’mpăratul Ahașveroș a luat cuvîntul, și a zis împărătesei Estera: “Cine și unde este acela care are de gînd să facă așa?”

6 Estera a răspuns: “Apăsătorul, vrăjmașul, este Haman, răul acesta!” Haman a rămas îngrozit în fața împăratului și a împărătesei. Și împăratul, în mînia lui, s’a sculat și a părăsit ospățul, și s’a dus în grădina casei împărătești. Haman a rămas să-și ceară viața dela împărăteasa Estera, căci vedea bine că pierderea lui era hotărîtă în mintea împăratului. Cînd s’a întors împăratul din grădina casei împărătești în odaia ospățului, a văzut pe Haman că se aruncase spre patul pe care era Estera, și i-a zis: “Cum, să mai și silești pe împărăteasă, la mine, în casa împărătească?”

9 Și Harbona, unul din fameni, a zis în fața împăratului: “Iată, spînzurătoarea pregătită de Haman pentru Mardoheu, care a vorbit spre binele împăratului, este ridicată în casa lui Haman, la o înălțime de cincizeci de coți.”

10 ’mpăratul a zis: “Haman să fie spînzurat pe ea!” Și au spînzurat pe Haman pe spînzurătoarea pe care o pregătise el pentru Mardoheu. Și mînia împăratului s’a potolit.

8 ’n aceeași zi, împăratul Ahașveroș a dat împărătesei Estera casa lui Haman, vrăjmașul Iudeilor. Și Mardoheu a venit înaintea împăratului, căci Estera arătase legătura ei de rudenie cu el. ’mpăratul și-a scos inelul, pe care-l luase înapoi dela Haman, și l-a dat lui Mardoheu. Estera, din partea ei, a pus

pe Mardoheu peste casa lui Haman. Apoi Estera a vorbit din 3
nou înaintea împăratului. S'a aruncat la picioarele lui, a plîns,
l-a rugat să oprească urmările răutății lui Haman, Agaghitul,
și izbînda planurilor lui împotriva Iudeilor. 'mpăratul a întins 4
toiagul împărătesc de aur Esterei, care s'a ridicat și a stat în
picioare înaintea împăratului. Ea a zis atunci: "Dacă îm- 5
păratul găsește cu cale și dacă am căpătat trecerea înaintea
lui, dacă lucrul pare potrivit împăratului, și dacă eu sînt plă-
cută înaintea lui, să se scrie ca să se întoarcă scrisorile făcute
de Haman, fiul lui Hamedata, Agaghitul, și scrise de el cu
gînd să peardă pe Iudeii cari sînt în toate ținuturile împăratu-
lui. Căci cum aș putea eu să văd nenorocirea, care ar atinge 6
pe poporul meu, și cum aș putea să văd nimicirea neamului
meu?" 'mpăratul Ahașveroș a zis împărătesei Estera și Iudeu- 7
lui Mardoheu: "Iată, am dat Esterei casa lui Haman, și el a fost
spînzurat pe spînzurătoare, pentru că întinsese mîna împotriva
Iudeilor. Scrieți dar în folosul Iudeilor cum vă va plăcea, în 8
numele împăratului, și pecetluiți cu inelul împăratului. Căci
o scrisoare scrisă în numele împăratului și pecetluită cu inelul
împăratului nu poate fi desfîințată." Logofeții împăratului au 9
fost chemați în vremea aceea, în a douăzeci și treia zi a lunii a
treia, adică luna Sivan, și au scris, după tot ce a poruncit Mar-
doheu, Iudeilor, căpeteniilor oștirii, dregătorilor și mai marilor
celor o sută douăzeci și șapte de ținuturi așezate de la India
la Etiopia, fiecărui ținut după scrierea lui, fiecărui popor după
limba lui, și Iudeilor după scrierea și limba lor. Au scris în 10
numele împăratului Ahașveroș, și au pecetluit cu inelul îm-
păratului. Au trimes scrisorile prin alergători, călări pe cai și
catîri născuți din iepe. Prin aceste scrisori, împăratul dădea 11
voie Iudeilor, ori în care cetate ar fi fost, să se adune și să-și
apere viața, să nimicească, să omoare și să peardă, împreună
cu pruncii și femeile lor, pe toți aceia din fiecare popor și din
fiecare ținut cari ar lua armele să-i lovească, și să le prădeze
averile. Aceasta să se facă într'o singură zi, în toate ținuturile 12
împăratului Ahașveroș, și anume în a treisprezecea zi a lunii a
douăsprezecea, adică luna Adar. Aceste scrisori cuprindeau 13
hotărîrea care trebuia vestită în fiecare ținut, și dădeau de

știre tuturor popoarelor că Iudeii stau gata pentru ziua aceea
14 ca să se răz bune pe vrăjmașii lor. Alergătorii, călări pe cai
și pe catâri, au plecat îndată și în toată graba, după porunca
15 împăratului. Hotărîrea a fost vestită și în capitala Susa. Mar-
doheu a ieșit dela împărat, cu o haină împărătească albastră
și albă, cu o mare cunună de aur, și cu o mantie de in sub-
16 țire și de purpură. Cetatea Susa striga și se bucura. Pentru
17 Iudei nu era decît fericire și bucurie, veselie și slavă. 'n fiecare
ținut și în fiecare cetate, pretutindeni unde ajungea porunca
împăratului și hotărîrea lui, a fost între Iudei bucurie și veselie,
ospete și zile de sărbătoare. Și mulți oameni dintre popoarele
țării s'au făcut Iudei, căci îi apucase frica de Iudei.

9 'n luna a douăsprezecea, adică luna Adar, în a treisprezecea
zi a lunii, ziua în care avea să se aducă la îndeplinire porunca
și hotărîrea împăratului, și cînd vrăjmașii Iudeilor nădăjduiseră
să stăpînească peste ei, s'a întîmplat tocmai dimpotrivă,
2 că Iudeii au stăpînit asupra vrăjmașilor lor. Iudeii s'au strîns
în cetățile lor, în toate ținuturile împăratului Ahașveroș, ca să
pună mîna pe ceice căutau să-i peardă. Nimeni n'a putut să
le stea împotrivă, căci frica de ei apucase pe toate popoarele!
3 Și toți mai marii ținuturilor, căpeteniile oștirii, dregătorii, slu-
jbașii împăratului, au sprijinit pe Iudei, din pricina fricei pe
4 care le-o însufla Mardoheu. Căci Mardoheu era puternic în
casa împăratului, și faima lui se răsîpîdea în toate ținuturile,
5 pentru că ajungea din ce în ce mai puternic. Iudeii au ucis
cu lovituri de sabie pe toți vrăjmașii lor, i-au omorît și i-au
6 prăpădit. Au făcut ce au vrut cu vrăjmașii lor. 'n capitala
7 Susa, Iudeii au ucis și au prăpădit cinci sute de oameni, și
8 au junghiat pe Parșandata, Dalfon, Aspata, Porata, Adalia,
9, 10 Aridata, Parmașta, Arizai, Aridai, și Vaiezata, cei zece fii ai
lui Haman, fiul lui Hamedata, vrăjmașul Iudeilor. Dar n'au
11 pus mîna pe averile lor. 'n ziua aceea, numărul celor ce fus-
eseră uciși în capitala Susa a ajuns la cunoștința împăratului.
12 Și împăratul a zis împărătesei Estera: "Iudeii au ucis și au
prăpădit în capitala Susa cinci sute de oameni și pe cei zece fii
ai lui Haman. Ce vor fi făcut în celelalte ținuturi ale împărat-
ului?... Care-ți este cererea? Ea îți va fi împlinită. Ce mai

dorești? Vei căpăta.” Estera a răspuns: “Dacă împăratul 13
găsește cu cale, să fie îngăduit Iudeilor cari sînt la Susa să facă
și mine după porunca de azi, și să spînzure pe lemn pe cei
zece fii ai lui Haman.” Și împăratul a poruncit să se facă așa. 14
Porunca a fost adusă la cunoștința poporului din Susa. Au
spînzurat pe cei zece fii ai lui Haman. Iudeii cari se aflau în 15
Susa s’au strîns din nou în a patrusprezecea zi a lunii Adar,
și au ucis în Susa trei sute de oameni. Dar n’au pus mîna pe
averile lor. Ceilalți Iudei din celelalte ținuturi ale împăratu- 16
lui s’au strîns și și-au apărât viața. Au căpătat astfel odihnă,
scăpînd de vrăjmașii lor, și au ucis șaptezeci și cinci de mii
din cei ce le erau vrăjmași. Dar n’au pus mîna pe averile lor.
Aceleste lucruri s’au întîmplat în a treisprezecea zi a lunii Adar. 17
’n ziua a patrusprezecea, Iudeii s’au odihnit, și au făcut din
ea o zi de ospăț și de bucurie. Cei ce se aflau la Susa, s’au 18
strîns în ziua a treisprezecea și a patrusprezecea, dar în ziua
a cincisprezecea s’au odihnit, și au făcut din ea o zi de os-
păț și de bucurie. De aceea Iudeii dela țară, cari locuiesc în 19
cetăți fără ziduri, au făcut din ziua a patrusprezecea a lunii
Adar o zi de bucurie, de ospăț și de sărbătoare, în care își
trimet daruri unii altora. Mardoheu a scris aceste lucruri, și 20
a trimes scrisori tuturor Iudeilor din toate ținuturile împărat-
ului Ahașveros, de aproape și din depărtare. Le porunca 21
să prăznuiască în fiecare an ziua a patrusprezecea și a cin-
cisprezecea a lunii Adar, ca zile în cari căpătaseră odihnă, 22
scăpînd de vrăjmașii lor. Le-a poruncit să prăznuiască luna
în care întristarea lor se prefăcuse în bucurie și jalea lor în
zi de sărbătoare, și să facă din aceste zile niște zile de ospăț
și de bucurie, cînd să-și trimeată daruri de mîncare unii al-
tora și să împartă daruri celor lipsiți. Iudeii s’au îndatorat 23
să facă ceeace și începuseră să facă și ce le scrisese Mardo-
heu. Căci Haman, fiul lui Hamedata, Agaghitul, vrăjmașul 24
tuturor Iudeilor, făcuse planul să-i peardă, și aruncase Pur,
adică sortul, ca să-i omoare și să-i nimicească. Dar Estera, 25
venind înaintea împăratului, împăratul a poruncit în scris să
întoarcă asupra capului lui Haman planul cel rău pe care-l fă-
cuse împotriva Iudeilor, și să-l spînzure pe lemn, pe el și pe fiii

- 26 lui. De aceea zilele acestea s'au numit Purim, dela numirea
Pur. Potrivit cu tot cuprinsul acestei scrisori, potrivit cu cele
ce văzuseră ei înșiși și potrivit cu cele ce li se întâmplaseră,
27 Iudeii au luat pentru ei, pentru sămînța lor, și pentru toți ce-
ice se vor lipi de ei, hotărîrea și îndatorirea neschimbăcioasă ca
să prăznuiască în fiecare an aceste două zile, în felul rînduit, și
28 la vremea hotărîtă. Zilele acestea trebuiau să fie pomenite și
prăznuite din neam în neam, în fiecare familie, în fiecare ținut
și în fiecare cetate. Și zilele acestea Purim nu trebuiau desfi-
ințate niciodată din mijlocul Iudeilor, nici să se șteargă aduc-
29 erea aminte de ele printre urmașii lor. 'mpărăteasa Estera,
fata lui Abihail, și Iudeul Mardoheu au scris stăruior a doua
oară pentruca să întărească scrisoarea privitoare la Purim.
30 Au trimis scrisori tuturor Iudeilor, în cele o sută douăzeci și
șapte de ținuturi ale împăratului Ahașveroș. Ele cuprindeau
31 cuvinte de pace și de credincioșie, întărind ținerea acestor zile
Purim, la vremea hotărîtă, cum le rînduiseră Iudeul Mardo-
heu și împărăteasa Estera pentru ei, și cum și le rînduiseră
și pentru ei înșiși și pentru sămînța lor, cu prilejul postului
32 lor și țițetelor lor. Porunca Esterei a întărit așezarea acestei
sărbători Purim, și lucrul acesta a fost scris în carte.
- 10** 'mpăratul Ahașveroș a pus un bir asupra țării și asupra
2 ostroavelor mării. Toate faptele privitoare la puterea și is-
prăvile lui, și amănuntele despre mărirea la care a ridicat
împăratul pe Mardoheu, nu sînt scrise în cartea Cronicilor îm-
3 părăților Mezilor și Perșilor? Căci Iudeul Mardoheu era cel
dintîi după împăratul Ahașveroș. El era cu vază între Iudei și
iubit de mulțimea fraților săi, căci a căutat binele poporului
său și a vorbit pentru fericirea întregului său neam.

IOV

Sra în țara Uț un om care se numea Iov. Și omul 1
acesta era fără prihană și curat la suflet. El se temea 2
de Dumnezeu, și se abătea de la rău. I s'au născut 2
șapte fii și trei fete. Avea șapte mii de oi, trei mii 3
de cămile, cinci sute de perechi de boi, cinci sute de măgărițe,
și un foarte mare număr de slujitori. Și omul acesta era cel 4
mai cu vază din toți locuitorii Răsăritului. Fiii săi se duceau 4
unii la alții, și dădeau, rînd pe rînd, cîte un ospăț. Și poșteau
și pe cele trei surori ale lor să mănînce și să bea împreună cu 5
ei. Și, dupăce treceau zilele de ospăț, Iov chema și sfințea pe 5
fiii săi: se scula disdedimineată și aducea pentru fiecare din ei
cîte o ardere de tot. Căci zicea Iov: "Poate că fiii mei au păcă-
tuit și au supărat pe Dumnezeu în inima lor." Așa avea Iov
obicei să facă. Fiii lui Dumnezeu au venit într'o zi de s'au în- 6
fățișat înaintea Domnului. Și a venit și Satana în mijlocul lor.
Domnul a zis Satanei: "De unde vii?" Și Satana a răspuns 7
Domnului: "Dela cutreerarea pămîntului și dela plimbarea pe
care am făcut-o pe el." Domnul a zis Satanei: "Ai văzut pe 8
robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pămînt. Este un om
fără prihană și curat la suflet, care se teme de Dumnezeu și se
abate dela rău." Și Satana a răspuns Domnului: "Oare dege- 9
aba se teme Iov de Dumnezeu? Nu l-ai ocrotit Tu pe el, casa 10
lui și tot ce este al lui? Ai binecuvîntat lucrul mînilor lui, și
turmele lui acopăr țara. Dar ia întinde-Ți mîna, și atinge-te 11
de tot ce are, și sînt încredințat că Te va blestema în față."
Domnul a zis Satanei: "Iată, îți dau pe mîna tot ce are, numai 12
asupra lui să nu întinzi mîna." Și Satana a plecat dinaintea
Domnului. 'ntr'o zi, pe cînd fiii și ficele lui Iov mînceau și 13
beau vin în casa fratelui lor celui întîi-născut, a venit la Iov 14
un sol, care a zis: "Boii arau și măgărițele pășteau lîngă ei.
Și s'au aruncat niște Sabeeni asupra lor, i-au luat, și au trecut 15
pe slujitori prin ascuțișul săbiei. Numai eu am scăpat, ca să-ți

16 dau de știre.” Pe cînd vorbea el încă, a venit un altul și a
zis: “Focul lui Dumnezeu a căzut din cer, și a aprins oile și pe
slujitorii tăi, și i-a ars de tot. Numai eu am scăpat, ca să-ți
17 dau de știre.” Pe cînd vorbea el încă, a venit un altul și a
zis: “Niște Haldeeni, înșirați în trei cete, s’au aruncat asupra
cămilor, le-au luat și au trecut pe slujitori prin ascuțișul să-
18 biei. Numai eu am scăpat, ca să-ți dau de știre.” Pe cînd
vorbea el încă, a venit un altul și a zis: “Fiii tăi și ficele tale
19 mîncău și beau vin în casa fratelui lor întîi-născut. Și de-
odată, a venit un vînt mare de dincolo de pustie, și a izbit
în cele patru colțuri ale casei: Casa s’a prăbușit peste tineri,
și au murit. Și am scăpat numai eu, ca să-ți dau de știre.”
20 Atunci Iov s’a sculat, și-a sfișiat mantaua, și și-a tuns capul.
21 Apoi, aruncîndu-se la pămînt, s’a închinat, și a zis: “Gol am
ieșit din pîntecele mamei mele, și gol mă voi întoarce în sînul
pămîntului. Domnul a dat, și Domnul a luat, -binecuvîntat fie
22 Numele Domnului!” ’n toate acestea, Iov n’a păcătuit de loc,
și n’a vorbit nimic necuviincios împotriva lui Dumnezeu.

2 Fiii lui Dumnezeu au venit într’o zi de s’au înfățișat înaintea
Domnului. Și a venit și Satana în mijlocul lor și s’a înfățișat
2 înaintea Domnului. Domnul a zis Satanei: “De unde vii?”
Și Satana a răspuns Domnului: “Dela cutreierarea pămîntului
3 și de la plimbarea pe care am făcut-o pe el.” Domnul a zis
Satanei: “Ai văzut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el
pe pămînt. Este un om fără prihană și curat la suflet. El se
teme de Dumnezeu, și se abate de la rău. El se ține tare în
4 neprihănirea lui, și tu Mă îndemni să-l perd fără pricină.” Și
Satana a răspuns Domnului: “Piele pentru piele! Omul dă tot
5 ce are pentru viața lui. Dar ia întinde-Ți mîna și atinge-Te de
oasele și de carnea lui, și sînt încredințat că Te va blestema în
6 față.” Domnul a zis Satanei: “Iată, ți-l dau pe mîna: numai
7 cruță-i viața.” Și Satana a plecat dinaintea Domnului. Apoi a
lovit pe Iov cu o bubă rea, din talpa piciorului pînă în creștetul
8 capului. Și Iov a luat un ciob să se scarpine, și a șezut pe
9 cenușă. Nevastă-sa i-a zis: “Tu rămii neclintit în neprihănirea
10 ta! Bleastă-mă pe Dumnezeu, și mori!” Dar Iov i-a răspuns:
“Vorbești ca o femeie nebună. Ce! primim delă Dumnezeu

binele, și să nu primim și răul?” ’n toate acestea, Iov n’
 păcătuit de loc cu buzele lui. Trei prieteni ai lui Iov, Elifaz 11
 din Teman, Bildad din Șuah, și Țofar din Naama, au aflat de
 toate nenorocirile cari-l loviseră. S’au sfătuit și au plecat de
 acasă să se ducă să-i plîngă de milă și să-l mîngîie. Ridicîndu- 12
 și ochii de departe, nu l-au mai cunoscut. Și au ridicat glasul
 și au plîns. Și-au sfîșiat mantalele, și au aruncat cu țărîină în
 văzduh deasupra capetelor lor. Și au șezut pe pămînt lîngă el 13
 șapte zile și șapte nopți, fără să-i spună o vorbă, căci vedeau
 cît de mare îi este durerea.

După aceea, Iov a deschis gura și a blestemat ziua în care **3**
 s’a născut. A luat cuvîntul și a zis: “Blestemată să fie ziua în 2, 3
 care m’am născut, Prefacă-se în întunec ziuă aceea, să nu se 4
 îngrijească Dumnezeu de ea din cer, și să nu mai strălucească
 lumina peste ea! S’o cuprindă întunerecul și umbra morții, 5
 nori groși să vină peste ea, și neguri de peste zi s’o înspăimînte!
 Noaptea aceea! S’o acopere întunerecul, să piară din an, să nu 6
 mai fie numărată între luni! Da, stearpă să fie noaptea aceea, 7
 ducă-se veselie din ea! Blestemată să fie de ceice blastămă 8
 zilele, de ceice știu să întărite Leviatanul; să se întunece stelele 9
 din amurgul ei, în zădar să aștepte lumina, și să nu mai vadă
 genele zorilor zilei! Căci n’a închis pîntecele care m’a zămislit, 10
 nici n’a ascuns suferința dinaintea ochilor mei. Dece n’am 11
 murit în pîntecele mamei mele? Dece nu mi-am dat sufletul la
 ieșirea din pîntecele ei? Dece am găsit genunchi cari să mă 12
 primească? Și țîțe cari să-mi dea lapte? Acum aș fi culcat, 13
 aș fi liniștit, aș dormi și m’aș odihni cu împărații și cei mari 14
 de pe pămînt, cari și-au zidit falnice morminte, cu domnitorii 15
 cari aveau aur, și și-au umplut casele cu argint. Sau n’aș mai 16
 fi în viață, aș fi ca o stîrpitură îngropată, ca niște copii cari
 n’au văzut lumina! Acolo nu te mai necăjesc cei răi, acolo 17
 se odihnesc cei sleiți de puteri. Acolo cei puși în lanțuri sînt 18
 lăsați toți în pace, nu mai aud glasul asupritorului; cel mai 19
 mic și cel mare sînt tot una acolo, și robul scapă de stăpînul
 său. Pentru ce dă Dumnezeu lumină celui ce suferă, și viață 20
 celor amăriți la suflet, cari așteaptă moartea și nu vine; măcar 21
 că o doresc mai mult decît o comoară, cari n’ar mai putea de 22

23 bucurie și de veselie, dacă ar găsi mormîntul? - Pentruce, zic,
dă El lumină omului care nu știe încotro să meargă, pe care
24 îl îngrădește Dumnezeu de toate părțile? Suspinerile îmi sînt
25 hrana de toate zilele, și jalea mi se varsă ca apa. De ce mă
tem, aceea mi se întîmplă; de ce mi-e frică, de aceea am parte!
26 N'am nici liniște, nici pace, nici odihnă, și necazul dă peste
mine."

4, 2 Elifaz din Teman a luat cuvîntul și a zis: "Dacă vom în-
drăzni să-ți vorbim, te vei supăra? Dar cine ar putea să tacă?
3 De multeori tu ai învățat pe alții, și ai întărit mîinile slăbite.
4 Cuvintele tale au ridicat pe cei ce se clătinau, și ai întărit ge-
5 nunchii cari se îndoiau. Și acum, cînd este vorba de tine, ești
slab! Acum, cînd ești atins tu, te turburi! Nu este frica ta de
6 Dumnezeu sprijinul tău? Nădejdea ta, nu-i neprihănirea ta?
7 Adu-ți aminte, te rog: care nevinovat a perit? Cari oameni
8 neprihăniți au fost nimiciți? După cîte am văzut eu, numai
cei ce ară fărădelegea și samănă nelegiuirea îi seceră roadele!
9 Aceia pier prin suflarea lui Dumnezeu, nimiciți de vîntul mîniei
10 Lui. Mugetul leilor încetează, dinții puilor de lei sînt zdrobiți!
11 Leul bătrîn piere din lipsă de pradă, și puii leoaicei se risipesc.
12 Un cuvînt s'a furișat pînă la mine, și urechea mea i-a prins
13 sunetele ușoare. 'n clipa cînd vedeniile de noapte frămîntă
14 gîndul, cînd oamenii sînt cufundați într'un somn adînc, m'a
15 apucat groaza și spaima, și toate oasele mi-au tremut. Un
duh a trecut pe lîngă mine... Tot părul mi s'a sbîrlit ca ari-
16 ciul... Un chip cu o înfățișare necunoscută era înaintea ochilor
17 mei. Și am auzit un glas care șoptea încetișor: "Fi-va omul
fără vină înaintea lui Dumnezeu? Fi-va el curat înaintea Celui
18 ce l-a făcut? Dacă n'are încredere Dumnezeu nici în slujitorii
19 Săi, dacă găsește El greșeli chiar la îngerii Săi, cu cît mai mult
la cei ce locuiesc în case de lut, cari își trag obîrșia din țărînă,
20 și pot fi zdrobiți ca un vierme! De dimineată pînă seara sînt
zdrobiți, pier pentru totdeauna, și nimeni nu ține seama de ei.
21 Li se taie firul vieții: mor, și tot n'au căpătat înțelepciunea!

5 Strigă acum! Cine îți va răspunde? Căruia dintre sfinți îi
2 vei vorbi? Nebunul piere ucis de mînia lui, prostul moare ucis
3 de aprinderea lui. Am văzut pe un nebun prinzînd rădăcină;

apoi deodată i-am blestemat locuința. Fiii lui n'au noroc, 4
sînt călcați în picioare la poartă, și nimeni nu i scapă! Secer- 5
ișul lui este mîncat de cei flămînzi, cari vin să-l ia chiar și din
spini, și averile lui sînt înghițite de oameni însetați. Nenoro- 6
cirea nu răsare din țărîină, și suferința nu încolțește din pămînt.
Omul se naște ca să sufere, după cum scînteia se naște ca să 7
zboare. Eu aș alerga la Dumnezeu, lui Dumnezeu i-aș spune 8
necazul meu. El face lucruri mari și nepătrunse, minuni fără 9
număr. El varsă ploaia pe pămînt, și trimete apă pe cîmpii. 10
El înalță pe cei smeriți, și izbăvește pe cei necăjiți. El nim- 11, 12
icește planurile oamenilor vicleni, și mîinile lor nu pot să le îm-
plinească. El prinde pe cei înțelepți în viclenia lor, și planurile 13
oamenilor înșelători sînt răsturnate: dau peste întunec în 14
mijlocul zilei, bîjbăie ziua nameaza mare ca noaptea. Ast- 15
fel, Dumnezeu ocrotește pe cel slab împotriva amenințărilor
lor, și-l scapă din mîna celor puternici. Așa încît nădejdea 16
sprijinește pe cel nenorocit, iar fărădelegea își închide gura.
Ferice de omul pe care-l ceartă Dumnezeu! Nu nesocoti mus- 17
trarea Celui Atot Puternic. El face rana, și tot El o leagă; 18
El rănește, și mîna Lui tămăduiește. De șase ori te va izbăvi 19
din necaz, și de șapte ori nu te va atinge răul. El te va scăpa 20
de moarte în vreme de foamete, și de loviturile săbiei în vreme
de război. Vei fi la adăpost de biciul limbii, vei fi fără teamă 21
cînd va veni pustiirea. Vei rîde de pustiire ca și de foamete, 22
și nu vei avea să te temi de fiarele pămîntului. Căci vei face 23
legămînt pînă și cu pietrele cîmpului, și fiarele pămîntului vor
fi în pace cu tine. Vei avea fericire în cortul tău, îți vei găsi 24
turmele întregi, îți vei vedea sămînța crescîndu-ți, și odraslele 25
înmulțindu-se ca iarba de pe cîmp. Vei intra în mormînt la 26
bătrîneță, ca snopul strîns la vremea lui. Iată ce am cercetat, 27
și așa este! Ascultă, că sînt spre folosul tău!”

Iov a luat cuvîntul și a zis: “Oh! de ar fi cu puțință să 6, 2
mi se cîntărească durerea, și să mi se pună toate nenorocir-
ile în cumpănă, ar fi mai grele decît nisipul mării: de aceea 3
îmi merg cuvintele pînă la nebunie! Căci săgețile Celui Atot- 4
puternic m'au străpuns, sufletul meu le sugă otrava, și groază
Domnului bagă fiori în mine! Sbiară măgarul sălbatec cînd 5

6 are verdeață? Mugește boul cînd are de mîncare? Poți mîncă
ce-i fără gust și fără sare? Are vreun gust albușul unui ou?
7 Orice lucru de care aș vrea să nu m'ating, acela-i hrana mea,
8 fie cît de grețoasă ea! O, de mi s'ar asculta dorința, și de
9 mi-ar împlini Dumnezeu nădejdea! De ar vrea Dumnezeu să
10 mă zdrobească, întindă-Și mîna și să mă prăpădească! 'mi va
rămînea măcar această mîngîiere, această bucurie în durerile
cu cari mă copleșește: că niciodată n'am călcat poruncile Celui
11 Sfînt. La ce să mai nădăjduiesc cînd nu mai pot? La ce să mai
12 aștept, cînd sfîrșitul se știe? Tăria mea oare este o tărie de pi-
13 atră? Trupul meu e de aramă? Nu sînt eu lipsit de ajutor, și
14 n'a fugit mîntuirea de mine? Cel ce suferă are drept la mila
prietenului, chiar dacă părăsește frica de Cel Atot puternic.
15 Frații mei s'au arătat înșelători ca un pîrîu, ca albia pîraielor
16 cari trec. Un sloi le turbură cursul, zăpada se îngămădește
17 pe ele; vine arșița vremii și seacă, vine căldura soarelui, și li
18 se usucă albia. Cete de călători se abat din drumul lor, se
19 cufundă în pustie, și pier. Cetele celor din Tema se uită țintă
20 la ele, călătorii din Seba sînt plini de nădejde cînd le văd. Dar
rămîn înșelați în nădejdea lor, rămîn uimiți cînd ajung la ele.
21 Așa sînteți și voi acum pentru mine. Voi îmi vedeți necazul,
22 și vă îngroziți! V'am zis eu oare: „Dați-mi ceva, cheltuiți
23 din averile voastre pentru mine, scăpați-mă din mîna vrăj-
24 mașului, răscumpărați-mă din mîna celor răi; 'nvățați-mă,
25 și voi tăcea; faceți-mă să înțeleg în ce am păcătuit. O cît
de înduplecătoare sînt cuvintele adevărului! Dar ce dovedesc
26 muștrările voastre? Vreți să mă muștrați pentru tot ce am
zis, și să nu vedeți decît vînt în cuvintele unui desnădăjduit?
27, 28 Voi năpăstuiți pe orfan, prigoniți pe prietenul vostru. Uitați-
29 vă la mine, vă rog! Doar nu voi minți în față! 'ntoarceți-vă,
nu fiți nedrepti; întoarceți-vă, și mărturisiți că sînt nevinovat!
30 Este vreo nelegiuire pe limba mea, și nu deosebește gura mea
ce este rău?

7 Soarta omului pe pămînt este ca a unui ostaș, și zilele lui
2 sînt ca ale unui muncitor cu ziua. Cum suspină robul după
3 umbră, cum își așteaptă muncitorul plata, așa am eu parte
4 de luni de durere, și partea mea sînt nopți de suferință. Mă

cul, și zic: „Cînd mă voi scula? Cînd se va sfîrși noaptea? Și
 mă satur de frămîntări pînă în revărsatul zorilor. Trupul mi se
 acopere cu viermi și cu o coajă pămîntoasă, pielea-mi crapă
 și se desface. Zilele mele sboară mai iuți decît suveica țesă-
 torului, se duc și nu mai am nicio nădejde! Adu-Ți aminte,
 Dumnezeule, că viața mea este doar o suflare! Ochii mei nu
 vor mai vedea fericirea. Ochiul, care mă privește, nu mă va
 mai privi; ochiul tău mă va căuta, și nu voi mai fi. Cum se
 risipește norul și trece, așa nu se va mai ridica celce se pogoară
 în Locuința morților! Nu se va mai întoarce în casa lui, și nu-
 și va mai cunoaște locul în care locuia. De aceea nu-mi voi
 ținea gura, ci voi vorbi în neliniștea inimii mele, mă voi tîn-
 gui în amărăciunea sufletului meu. Oare o mare sînt eu, sau
 un balaur de mare, de-ai pus strajă în jurul meu? Cînd zic:
 „Patul mă va ușura, culcușul îmi va alina durerile,“ atunci mă
 înpăimînti prin visuri, mă îngrozești prin vedenii. Ah! aș
 vrea mai bine gîtuirea, mai bine moartea decît aceste oase!
 Le disprețuiesc!... nu voi trăi în veci... Lasă-mă, căci doar o
 suflare mi-i viața! Ce este omul, ca să-Ți pese atît de mult
 de el, ca să iei seama la el, să-l cercetezi în toate diminețile,
 și să-l încerci în toate clipele? Cînd vei înceta odată să mă
 privești? Cînd îmi vei da răgaz să-mi înghit scuipatul? Dacă
 am păcătuit, ce pot să-Ți fac, Păzitorul oamenilor? Pentruce
 m'ai pus țintă săgeților Tale, de am ajuns o povară chiar pen-
 tru mine însumi? Pentruce nu-mi ierți păcatul, și pentruce
 nu-mi uiți fărădelegea? Căci voi adormi în țărîină, și cînd mă
 vei căuta, nu voi mai fi!”

Bildad către Șuah a luat cuvîntul și a zis: “Pînă cînd vrei
 să vorbești astfel, și pînă cînd vor fi cuvintele gurii tale ca un
 vînt puternic? Oare va răsturna Dumnezeu dreptul? Sau va
 răsturna Cel Atotputernic dreptatea? Dacă fiii tăi au păcă-
 tuit împotriva Lui, i-a dat pe mîna păcatului. Dar tu, dacă
 alergi la Dumnezeu, dacă rogi pe Cel Atot puternic, dacă ești
 curat și fără prihană, atunci negreșit, El va veghea asupra ta,
 și va da înapoi fericirea locuinței tale nevinovate. Vechea ta
 propășire va fi mică față de cea de mai tîrziu. 'nvățăminte din
 pățania celor dinainte. 'ntreabă pe cei din neamurile trecute,

9 și ia aminte la pășania părinților lor. - Căci noi sîntem de
 10 ieri, și nu știm nimic, zilele noastre pe pămînt nu sînt decît
 11 o umbră. - Ei te vor învăța, îți vor vorbi, și vor scoate din
 12 inima lor aceste cuvinte: „Crește papura fără baltă? Crește
 13 trestia fără umezeală? Fiind încă verde și fără să se taie, ea
 14 se usucă mai repede decît toate ierburile. Așa se întîmplă
 15 tuturor celor ce uită pe Dumnezeu, și nădejdea celui nelegiuit
 16 va peri. Ȋncrederea lui este zdrobită, și sprijinul lui este o
 17 pînză de păianjen. Se bizuie pe casa lui, dar nu este tare;
 18 se prinde de ea, dar nu ține. Cum dă soarele, înverzește,
 19 își întinde ramurile peste grădina sa, își împletește rădăcinile
 20 printre pietre, pătrunde pînă în ziduri. Dar dacă-l smulgi din
 21 locul în care stă, locul acesta se leapădă de el și zice: „Nu știi
 22 să te fi cunoscut vreodată; Iată, așa sînt desfătările pe cari i
 le aduc căile vieții lui; apoi din acelaș pămînt răsar alții după
 el. Nu, Dumnezeu nu leapădă pe omul fără prihană, și nu
 ocrotește pe cei răi. Ba încă, El îți umple gura cu strigăte de
 bucurie, și buzele cu cîntări de veselie. Vrajmașii tăi vor fi
 acoperiți de rușine, iar cortul celor răi va pieri.”

9, 2 Iov a luat cuvîntul și a zis: “Știi bine că este așa. Și cum
 ar putea omul să-și scoată dreptate înaintea lui Dumnezeu?
 3 Dacă ar voi să se certe cu El, din o mie de lucruri n’ar putea
 4 să răspundă la unul singur. A Lui este înțelepciunea, și atot-
 puternicia: cine I s’ar putea împotrivi fără să fie pedepsit?
 5, 6 El mută deodată munții, și-i răstoarnă în mînia Sa. Zguduie
 7 pămîntul din temelie lui, de i se clatină stîlpii. Poruncește
 soarelui, și soarele nu mai răsare; și ține stelele supt pecetea
 8 Lui. Numai El întinde cerurile, și umblă pe înălțimile mării.
 9 El a făcut Ursul mare, luceafărul de seară și Ralițele, și stelele
 10 din ținuturile de miazăzi. El face lucruri mari și nepătrunse,
 11 minuni fără număr. Iată, El trece pe lîngă mine, și nu-L văd,
 12 se duce și nu-L zăresc. Dacă apucă El, cine-L va opri? Cine-I
 13 va zice: “Ce faci?” Dumnezeu nu-Și întoarce mînia; supt El
 14 se pleacă toți sprijinatorii mîndriei. Și eu, cum să-I răspund?
 15 Ce cuvinte să aleg? Chiar dacă aș avea dreptate, nu I-aș
 16 răspunde. Nu pot decît să mă rog judecătorului. Și chiar
 dacă m’ar asculta, cînd ’l chem, tot n’aș putea crede că mi’a

ascultat glasul; El, care mă izbește ca într'o furtună, care îmi 17
 înmulțește fără pricină rănilile, care nu mă lasă să răsufli, mă 18
 satură de amărăciune. Să alerg la putere? El este atotput- 19
 ernic. La dreptate? Cine mă va apăra? Oricîtă dreptate aş 20
 avea, gura mea mă va osîndi; și oricît de nevinovat aş fi, El
 mă va arăta ca vinovat. Nevinovat! Sînt; dar nu țin la viață, 21
 îmi disprețuiesc viața. Ce-mi pasă la urma urmei? Căci, în- 22
 drăznesc s'o spun: El nimicește pe cel nevinovat ca și pe cel
 vinovat. Și dacă biciul ar pricinui măcar îndată moartea!... 23
 Dar El rîde de încercările celui nevinovat. Pămîntul este dat 24
 pe mînilile celui nelegiuit; El acopere ochii judecătorilor; de
 nu El, apoi cine altul? Zilele mele aleargă mai iuți decît 25
 un alergător; fug fără să fi văzut fericirea; trec ca și corăbi- 26
 ile cele iuți, ca vulturul care se răpede asupra prăzii. Dacă 27
 zic: ‚Vreau să-mi uit suferințele, să-mi las întristarea, și să fiu
 voios,‘ sînt îngrozit de toate durerile mele. Știu că nu mă vei 28
 scoate nevinovat. Și dacă voi fi judecat vinovat, pentru ce să 29
 mă mai trudesec degeaba? Chiar dacă m'aș spăla cu zăpadă, 30
 chiar dacă mi-aș curăți mînilile cu leșie, Tu tot m'ai cufunda 31
 în mocirlă, de s'ar scîrbi pînă și hainele de mine! Căci El nu 32
 este un om ca mine, ca să-I pot răspunde, și să mergem împre-
 ună la judecată. Nici nu este vreun mijlocitor între noi, care 33
 să-și pună mîna peste noi amîndoi. Să-Și tragă însă varga 34
 deasupra mea, și să nu mă mai turbure spaima Lui. Atunci 35
 voi vorbi și nu mă voi teme de El. Altfel, nu sînt stăpîn pe
 mine.

M'am desgustat de viață! Voi da drum slobod plîngerii 10
 mele, voi vorbi în amărăciunea sufletului meu. Eu zic lui 2
 Dumnezeu: ‚Nu mă osîndi! Arată-mi pentru ce Te cerți cu
 mine! Ți place să chinuiești, să disprețuiești făptura mînilor 3
 Tale, în timp ce faci să-Ți strălucească bunăvoința peste sfatul
 celor răi? Oare ai ochi de carne, sau vezi cum vede un om? 4
 Zilele Tale sînt ca zilele omului, și anii Tăi ca anii lui, ca 5, 6
 să cercetezi fărădelegea mea și să cauți păcatul meu, cînd
 știi bine că nu sînt vinovat, și că nimeni nu mă poate scăpa
 din mîna Ta? Mînilile Tale m'au făcut și m'au zidit, ele m'au 8
 întocmit în întregime... Și Tu să mă nimicești! Adu-Ți aminte 9

că Tu m'ai lucrat ca lutul; și vrei din nou să mă prefaci în
10, 11 țărână? Nu m'ai muls ca laptele? M'ai îmbrăcat cu piele
12 și carne, m'ai țesut cu oase și vine; mi-ai dat bunăvoința Ta
și viața, m'ai păstrat cu suflarea prin îngrijirile și paza Ta.
13 Iată totuș ce ascundeai în inima Ta, iată, știu acum, ce aveai
14 de gînd: că, dacă păcătuiesc, să mă pîndești, și să nu-mi
15 ierți fărădelegea. Dacă sînt vinovat, vai de mine! Dacă sînt
nevinovat, nu îndrăznesc să-mi ridic capul, sătul de rușine și
16 cufundat în ticăloșia mea. Și dacă îndrăznesc să-l ridic, mă
17 urmărești ca un leu, mă lovești cu lucruri de mirat, 'mi pui
înainte noi martori împotriva, 'ți crește mînia împotriva mea,
18 și mă năpădești cu o droaie de nenorociri. Pentru ce m'ai
scos din pîntecele mamei mele? O, de aș fi murit, și ochiul să
19 nu mă fi văzut! Aș fi ca și cum n'aș fi fost, și din pîntecele
20 mamei mele aș fi trecut în mormînt! Nu sînt zilele mele destul
de puține? Să mă lase dar, să plece dela mine, și să răsuflu
21, 22 puțin, înainte de a mă duce, ca să nu mă mai întorc, în țara
întunerecului și a umbrei morții, în țara negurii adînci, unde
domnește umbra morții și neorînduiala, și unde lumina este ca
întunerecul!"

11, 2 Țofar din Naama a luat cuvîntul și a zis: "Să rămînă
această năvală de cuvinte fără răspuns, și să creadă limbutul
3 că are dreptate? Vor face vorbele tale deșerte pe oameni să
tacă? Și-ți vei bate joc de alții, fără să te faci cineva de rușine?
4 Tu zici: 'Felul meu de a vedea este drept, și sînt curat în ochii
5 Tăi.' - A! de ar vrea Dumnezeu să vorbească, de Și-ar deschide
6 buzele să-ți răspundă, și de ți-ar descoperi tainele înțelepci-
unii Lui, ale înțelepciunii Lui nemărginite, ai vedea atunci că
7 nu-ți răsplătește totuș după fărădelegea ta. Poți spune tu
că poți pătrunde adîncimile lui Dumnezeu, că poți ajunge la
8 cunoștința desăvîrșită a Celui Atot puternic? Cît cerurile-i
de înaltă: ce poți face? Mai adîncă decît Locuința morților:
9 ce poți ști? 'ntinderea ei este mai lungă decît pămîntul, și
10 mai lată decît marea. Dacă apucă, dacă închide și cheamă
11 El la judecată, cine-L poate opri? Căci El cunoaște pe făcă-
12 torii de rele, vede ușor pe vinovați. Omul dimpotrivă, are
minte de nebun, și s'a născut ca mînzul unui măgar sălbatic!

Tu, îndreaptă-ți inima spre Dumnezeu, întinde-ți mâinile spre 13
 El. Depărtează-te de fărădelege, și nu lăsa nedreptatea să 14
 locuiască în cortul tău. Și atunci, îți vei ridica fruntea fără 15
 teamă, vei fi tare și fără frică; îți vei uita suferințele, și-ți vei 16
 aduce aminte de ele ca de niște ape cari s'au scurs. Zilele tale 17
 vor străluci mai tare decât soarele la amiază, întunecul tău
 va fi ca lumina dimineții. Vei fi plin de încredere, și nădejdea 18
 nu-ți va fi zădarnică. Te vei uita în jurul tău, și vei vedea că te
 poți odihni liniștit. Te vei culca și nimeni nu te va turbura, 19
 și mulți vor umbra după bunăvoința ta. Dar ochii celor răi se 20
 vor topi; ei n'au loc de scăpare: moartea, iată nădejdea lor!"

Iov a luat cuvântul și a zis: "S'ar putea zice, în adevăr, 12, 2
 că neamul omenesc sînteți voi, și că odată cu voi va muri și
 înțelepciunea! Am și eu minte ca voi, nu sînt mai pe jos decât 3
 voi. Și cine nu știe lucrurile pe cari le spuneți voi? Eu sînt 4
 de batjocura prietenilor mei, cînd cer ajutorul lui Dumnezeu:
 dreptul, nevinovatul, de batjocură! Dispreț în nenorocire! - 5
 iată zicerea celor fericiți: dă brînci cui alunecă cu piciorul!
 Jăfuitorilor li se lasă corturile în pace, celor ce mînie pe Dum- 6
 nezeu le merge bine, măcar că Dumnezeul lor este în pumn.
 'ntreabă dobitoacele, și te vor învăța, păsările cerului, și îți vor 7
 spune; vorbește pămîntului, și te va învăța; și peștii mării îți 8
 vor povesti. Cine nu vede în toate acestea dovada că mîna 9
 Domnului a făcut asemenea lucruri? El ține în mîna sufletul 10
 a tot ce trăiește, suflarea oricărui trup omenesc. Nu deose- 11
 bește urechea cuvintele, cum gustă cerul gurii mîncările? La 12
 bătrîni se găsește înțelepciunea, și într'o viață lungă e pri-
 ceperea. La Dumnezeu este înțelepciunea și puterea; sfatul și 13
 priceperea ale Lui sînt. Ce dărîmă El, nu va fi zidit din nou; 14
 pe cine-l închide El, nimeni nu-l va scăpa. El oprește apele 15
 și totul se usucă; El le dă drumul, și pustiesc pămîntul. El 16
 are puterea și înțelepciunea; El stăpînește pe celce se rătăcește
 sau rătăcește pe alții. El ia robi pe sfetnici, și turbură mintea 17
 judecătorilor. El desleagă legătura împăraților, și le pune o 18
 frînghie în jurul coapselor. El ia robi pe preoți; El răstoarnă 19
 pe cei puternici. El taie vorba celor meșteri la vorbă; El ia 20
 mintea celor bătrîni. El varsă disprețul asupra celor mari; 21

22 El desleagă brîul celor tari. El descopere ce este ascuns în
23 întunec, El aduce la lumină umbra morții. El face pe neamuri să crească, și El le nimicește; El le întinde pînă departe,
24 și El le aduce înapoi în hotarele lor. El ia mintea căpeteniilor
25 poporului, El îi face să rățăcească în pustiuri fără drum, unde
bîjbăie prin întunec, și nu văd deslușit; El îi face să se clatine
ca niște oameni beți.

13 Iată, ochiul meu a văzut toate acestea, urechea mea a auzit
2 și a luat seama. Ce știți voi, știu și eu, nu sînt mai pe jos decît
3 voi. Dar vreau să vorbesc acum Celui Atotputernic, vreau să-
4 mi apăr pricina înaintea lui Dumnezeu. Căci voi sînteți niște
făuritori de minciuni, sînteți cu toții niște doftori de nimic.
5, 6 O, de ați fi tăcut, ce înțelepciune ați fi arătat! Acum, ascultați,
7 vă rog, apărarea mea, și luați aminte la răspunsul buzelor
8 mele! Vreți să vorbiți lucruri nedrepte din dragoste pentru
9 Dumnezeu? Și să spuneți minciuni, ca să-L apărați? Vreți să
10 țineți cu El și să faceți pe apărătorii lui Dumnezeu? Dacă vă
11 va cerceta El, va găsi bine oare? Sau vreți să-L înșelați cum
12 înșelați pe un om? Nu, nu; ci El vă va osîndi, dacă în ascuns
13 nu lucrați decît pîrtinindu-L pe El. Nu vă înfricoșează
14 marea Lui? Și nu cade groaza Lui peste voi? Părerile voastre
15 sînt păreri de cenușă, întăriturile voastre sînt întărituri de
16 lut. Tăceți, lăsați-mă, vreau să vorbesc! 'ntîmplă-mi-se ce
17 mi s'ar întîmpla. 'mi voi lua carnea în dinți, și îmi voi pune
18 viața în joc. Da, mă va ucide: n'am nimic de nădăjduit; dar
19 îmi voi apăra purtarea în fața Lui. Chiar și lucrul acesta
20 poate sluji la scăparea mea, căci un nelegiuit nu îndrăznește
21 să vină înaintea Lui. Ascultați, ascultați cuvintele mele, luați
22 aminte la cele ce voi spune. Iată-mă sînt gata să-mi apăr
23 pricina, căci știu că am dreptate. Are cineva ceva de spus
24 împotriva mea? Atunci tac, și vreau să mor. Numai două
25 lucruri fă-mi, și nu mă voi ascunde de Fața Ta: Trage-Ți
mîna de pe mine, și nu mă mai turbura cu groaza Ta. Apoi
cheamă-mă și-Ți voi răspunde; sau lasă-mă să vorbesc eu, și
răspunde-mi Tu! Cîte fărădelegi și păcate am făcut? Arată-
mi călcările de lege și păcatele mele. Pentru ce 'ți ascunzi
Fața, și mă iei drept vrăjmaș? Vrei să lovești o frunză suflată

de vînt? Vrei să urmărești un pai uscat? Pentru ce să mă 26
lovești cu suferințe amare, și să mă pedepsești pentru greșeli
din tinereță? Pentru ce să-mi pui picioarele în butuci, să-mi 27
pîndești toate mișcărilor, să pui hotar pașilor mei, cînd trupul 28
meu cade în putrezire ca o haină mîncată de molii?

Omul născut din femeie, are viața scurtă, dar plină de 14
necazuri. Se naște și e tăiat ca o floare; fuge și piere ca o 2
umbră. Și asupra lui ai Tu ochiul deschis! Și pe mine mă 3
tragi la judecată cu Tine! Cum ar putea să iasă dintr'o ființă 4
necurată un om curat? Nu poate să iasă niciunul. Dacă zilele 5
lui sînt hotărîte, dacă i-ai numărat lunile, dacă i-ai însemnat
hotarul pe care nu-l va putea trece, întoarce-Ți măcar privir- 6
ile dela el, și dă-i răgaz, să aibă măcar bucuria pe care o are
simbriașul la sfîrșitul zilei. Un copac, și tot are nădejde: căci 7
cînd este tăiat, odrăsleşte din nou, și iar dă lăstari. Cînd 8
i-a îmbătrînit rădăcina în pămînt, cînd îi piere trunchiul în
țărîină, înverzeste iarăș de mirosul apei, și dă ramuri de parcă 9
ar fi sădit din nou. Dar omul cînd moare, rămîne întins; omul, 10
cînd își dă sufletul, unde mai este? Cum pier apele din lacuri, 11
și cum seacă și se usucă rîurile, așa se culcă și omul și nu se 12
mai scoală; cît vor fi cerurile, nu se mai deșteaptă, și nu se
mai scoală din somnul lui. Ah! de m'ai ascunde în locuința 13
morților, de m'ai acoperi pînă-Ți va trece mînia, și de mi-ai
rîndui o vreme cînd 'ți vei aduce iarăș aminte de mine! Dacă 14
omul odată mort ar putea să mai învieze, aș mai trage nădejde
în tot timpul suferințelor mele, pînă mi se va schimba starea în
care mă găsesc. Atunci m'ai chema, și Ți-aș răspunde, și Ți- 15
ar fi dor de făptura mînilor Tale. Dar astăzi îmi numeri pașii, 16
ai ochiul asupra păcatelor mele; călcările mele de lege sînt 17
pecetluite într'un mănunchi, și născocoști fărădelegi în sarcina
mea. Cum se prăbușește muntele și piere, cum piere stînca 18
din locul ei, cum este mîncată piatra de ape, și cum este luat 19
pămîntul de rîu: așa nimicești Tu nădejdea omului. 'l ur- 20
mărești într'una, și se duce; 'i schimonosești fața, și apoi îi dai
drumul. De ajung fiii lui la cinste, el nu știe nimic; de sînt 21
înjosiți, habar n'are. Numai pentru el simte durere în trupul 22
lui, numai pentru el simte întristare în sufletul lui."

15, 2 Elifaz din Teman a luat cuvîntul, și a zis: “Se cade să
dea înțeleptul ca răspuns înțelepciune deșartă? Sau să-și um-
3 fle pieptul cu vînt de răsărit? Să se apere prin cuvinte cari
4 n’ajută la nimic, și prin cuvîntări cari nu slujesc la nimic? Tu
nimicești chiar și frica de Dumnezeu, nimicești orice simțire de
5 evlavie față de Dumnezeu. Nelegiuirea ta îți cîrmuiește gura,
6 și împrumuți vorbirea oamenilor vicleni. Nu eu, ci gura ta te
7 osîndește, buzele tale mărturisesc împotriva ta. Tu ești omul
8 care s’a născut întîi? Te-ai născut tu înaintea dealurilor? Ai
fost tu la sfaturile lui Dumnezeu; și ai sorbit din ele înțelepci-
9 une pentru tine? Ce știi tu și să nu știm și noi? Ce cunoș-
10 ință ai tu pe care să n’o avem și noi? ’ntre noi sînt peri
11 albi, bătrîni, oameni mai înziliți decît tatăl tău. Puțin lucru
sînt mîngîierile lui Dumnezeu pentru tine, și cuvintele cari-ți
12 vorbesc atît de blînd?... ’ncotro te trage inima, și ce înseamnă
13 această privire țintă a ochilor tăi? Ce! împotriva lui Dum-
nezeu îți îndrepti tu mînia, și-ți ies din gură cuvinte ca acestea?
14 ,Ce este omul, ca să fie curat? Și poate cel născut din femeie
15 să fie fără prihană? Dacă n’are încredere Dumnezeu nici în
16 sfinții Săi, dacă nici cerurile nu sînt curate înaintea Lui, cu cît
mai puțin ființa urîcioasă și strîcată-omul, care bea nelegiuirea
17 ca apa! Vreau să te învăț, ascultă-mă! Voi istorisi ce am
18 văzut, ce au arătat înțelepții, ce au descoperit ei, auzind dela
19 părinții lor, căroră singuri li se dăduse țara, și printre cari
20 nici un străin nu venise încă. ,Omul cel rău își duce în nelin-
iște toate zilele vieții, toți anii de cari are parte cel nelegiuit.
21 Țipete de spaimă răsună la urechile lui: ’n mijlocul fericirii
22 lui, pustiitorul se va arunca asupra lui. El nu trage nădejde
23 să scape de întunec, vede sabia care-l amenință; aleargă în-
coace și încolo să caute pîne, știe că-l așteaptă ziua întunec-
24 lui. Necazul și neliniștea îl înspăimîntă, și se aruncă asupra
25 lui ca un împărat gata de luptă. Căci a ridicat mîna îm-
26 potriva lui Dumnezeu, s’a împotrivit Celui Atot Puternic, și
a avut îndrăzneala să se năpustească asupra Lui cu partea cea
27 mai tare a scuturilor lui. Avea fața acoperită cu grăsime,
28 coapsele încărcate cu osînză, și locuia în cetăți nimicite, în
29 case părăsite, sortite să fie dărîmate. Nu se va mai îmbogați,

averea nu-i va crește, și avuția nu se va mai întinde pe pământ. Nu va putea ieși din întunec, flacăra îi va arde mlădițele, și 30
Dumnezeu îl va pierde cu suflarea gurii Lui. Dacă se încrede 31
în rău, se înșeală, căci răul îi va fi răsplata. Ea va veni înainte 32
de capătul zilelor lui, și ramura lui nu va mai înverzi. Va fi ca 33
o viță despoiată de roadele ei încă verzi, ca un măslin ale cărui
flori au căzut. Căci casa celui nelegiuit va ajunge stearpă, și 34
cortul omului stricat îl va mânca focul. El zămisleşte răul și 35
naște răul: în sînul lui coace roade cari-l înșeală.”⁴

Iov a luat cuvîntul și a zis: “Astfel de lucruri am auzit 16, 2
eu des; voi toți sînteți niște mîngîietori supărăcioși. Cînd se 3
vor sfîrși aceste vorbe în vînt? Și pentruce atîta supărare în
răspunsurile tale? Ca voi aș vorbi eu, de ați fi în locul meu? 4
V’aș coplesi cu vorbe, aș da din cap la voi, v’aș mîngîia cu 5
gura, și aș mișca din buze ca să vă ușurez durerea? Dacă 6
vorbesc, durerea nu mi s’alină, iar dacă tac, cu ce se micșore-
ază? Dar acum, vai! El m’a stors de puteri... Mi-ai pustiit 7
toată casa! M’ai apucat, ca pe un vinovat; dovadă slăbici- 8
unea mea, care se ridică și mă învinuie în față. Mă sfîșie 9
și mă urmărește în mînia Lui, scrișnește din dinți împotriva
mea, mă lovește și mă străpunge cu privirea Lui. Ei deschid 10
gura să mă mănînce, mă ocărăsc și mă bat peste obraji, se în-
vierșunează cu toții după mine. Dumnezeu mă lasă la bunul 11
plac al celor nelegiuiți, și mă aruncă în mînilor răi. Eram 12
liniștit, și m’a scuturat, m’a apucat de ceafă și m’a zdrobit,
a tras asupra mea ca într’o țintă. Săgețile Lui mă încon- 13
jură de toate părțile; îmi străpunge rărunchii fără milă, îmi
varsă fiera pe pământ, mă frînge bucăți, bucăți, se aruncă 14
asupra mea ca un războinic. Mi-am cusut un sac pe piele, și
mi-am prăvălit capul în țărîină. Plînsul mi-a înroșit fața; și 15
umbra morții este pe pleoapele mele. Totuș n’am făcut nicio
nelegiuire, și rugăciunea mea totdeauna a fost curată. Pămînt- 16
tule, nu-mi acoperi sîngele, și vaietele mele să n’aibă margine!
Chiar acum, martorul meu este în cer, apărătorul meu este 17
în locurile înalte. Prietenii mei rîd de mine, dar eu mă rog 20
lui Dumnezeu cu lacrimi, să facă dreptate omului înaintea 21
lui Dumnezeu, și fiului omului împotriva prietenilor lui. Căci 22

numărul anilor mei se apropie de sfârșit, și mă voi duce pe o cărare de unde nu mă voi mai întoarce.

17 Mi se pierde suflarea, mi se sting zilele, mă așteaptă mor-
 2 mîntul. Sînt înconjurat de batjocoritori, și ochiul meu trebuie
 3 să privească spre ocările lor. Pune-Te singur zălog pentru
 mine înaintea Ta; altfel, cine ar putea răspunde pentru mine?
 4 Căci le-ai încuiat inima în fața priceperii. De aceea nici nu-
 5 vei lăsa să biruie. Cine dă pe prieteni să fie prădați, copiilor
 6 aceluia li se vor topi ochii. M'a făcut de basmul oamenilor,
 7 și ca unul pe care-l scuipi în față! Ochiul mi se întunecă de
 8 durere; toate mădulele mele sînt ca o umbră. Oamenii fără
 prihană sînt înmărmuriți de aceasta, și cel nevinovat se răs-
 9 coală împotriva celui nelegiuit. Cel fără prihană rămîne totuș
 tare pe calea lui, cel cu mîinile curate se întărește tot mai mult.
 10 Dar voi toți, întoarceți-vă, veniți iarăș cu cuvîntările voastre, și
 11 vă voi arăta că între voi niciunul nu e înțelept. Ce! mi s'au dus
 zilele, mi s'au nimicit planurile, planurile acelea făcute cu atîta
 12 iubire în inima mea... Și ei mai spun că noaptea este zi, că
 13 se apropie lumina, cînd întunecul a și venit! Cînd Locuința
 morților o aștept ca locuință, cînd în întunec îmi voi înălța
 14 culcușul; cînd strig gropii: „Tu ești tatăl meu; Și viermilor:
 15 „Voi sînteți mama și sora mea; Unde mai este atunci năde-
 16 jdea mea? Și cine mai poate vedea nădejdea mea? Ea se va
 pogorî cu mine la porțile locuinței morților, cînd vom merge
 împreună. să ne odihnim în țărîna.”

18, 2 Bildad din Șuah a luat cuvîntul și a zis: “Cînd vei pune
 capăt acestor cuvîntări? Vino-ți în minte și apoi vom vorbi.
 3 Pentru ce ne socoți atît de dobitoci? Pentru ce ne privești ca
 4 pe niște vite? Oare pentru tine, care te sfișii în mînia ta,
 s'ajungă pustiu pămîntul, și să se strămute stîncile din locul
 5 lor? 5. Da, lumina celui rău se va stinge, și flacăra din focul
 6 lui, nu va mai străluci. Se va întuneca lumina în cortul lui,
 7 și se va stinge candela deasupra lui. Pașii lui cei puternici se
 8 vor strîmta; și, cu toate opintirile lui, va cădea. Căci calcă
 9 cu picioarele pe laț, și umblă prin ochiuri de rețea; este prins
 10 în cursă de călcăi, și lațul pune stăpînire pe el; capcana în
 care se prinde este ascunsă în pămînt, și prințătoarea îi stă

pe cărare. De jur împrejur îl apucă spaima, și-l urmărește 11
 pas cu pas. Foamea îi mănîncă puterile, nenorocirea este 12
 alături de el. Mădularele îi sînt mistuite unul după altul, 13
 mădularele îi sînt mîncate de întîiul născut al morții. Este 14
 smuls din cortul lui unde se credea la adăpost, și este tîrît spre
 împăratul spaimelor. Nimeni din ai lui nu locuiește în cortul 15
 lui, pucioasă este presărată pe locuința lui. Jos, i se usucă 16
 rădăcinile; sus îi sînt ramurile tăiate. 'i pierie pomenirea de 17
 pe pămînt, numele lui nu mai este pe uliță. Este împins din 18
 lumină în întunec, și este izgonit din lume. Nu lasă nici 19
 moștenitori, nici sămînță în poporul său, nicio rămășiță vie în
 locurile în cari locuia. Neamurile cari vor veni se vor uimi 20
 de prăpădirea lui, și neamul de acum va fi cuprins de groază.
 Aceasta este soarta celui rău, aceasta este soarta celui ce nu 21
 cunoaște pe Dumnezeu.”

Iov a luat cuvîntul și a zis: “Pînă cînd îmi veți întrista **19, 2**
 sufletul, și mă veți zdrobi cu cuvîntările voastre? Iată că de 3
 zece ori m'ați batjocorit; nu vă este rușine să vă purtați așa?
 Dacă am păcătuit cu adevărat, numai eu sînt răspunzător de 4
 aceasta. Credeți că mă puteți lua de sus? Credeți că mi-ați 5
 dovedit că sînt vinovat? Atunci să știți că Dumnezeu mă 6
 urmărește, și mă învelește cu lațul Lui. Iată, țip de silnicie, 7
 și nimeni nu răspunde; cer dreptate, și dreptate nu este! Mi- 8
 a tăiat orice ieșire, și nu pot trece; a răspîndit întunec pe
 cărările mele. M'a despoiat de slava mea, mi-a luat cununa 9
 de pe cap, m'a zdrobit din toate părțile, și pier; mi-a smuls 10
 nădejdea ca pe un copac. S'a aprins de mînie împotriva mea, 11
 S'a purtat cu mine ca și cu un vrăjmaș. Oștile Lui au pornit 12
 deodată înainte, și-au croit drum pînă la mine, și au tăbărit
 în jurul cortului meu. A depărtat pe frații mei dela mine, 13
 și prietenii mei s'au înstrăinat de mine. Rudele mele m'au 14
 părăsit, și cei mai deaproape ai mei m'au uitat. Casnicii mei 15
 și slugile mele mă privesc ca pe un străin, în ochii lor sînt
 un necunoscut. Chem pe robul meu, și nu răspunde; îl rog 16
 cu gura mea, și degeaba. Suflarea mea a ajuns nesuferită 17
 nevestei mele, și duhoarea mea a ajuns nesuferită fiilor mamei
 mele. Pînă și copiii mă disprețuiesc: dacă mă scol, ei mă 18

19 ocărăsc. Aceia în cari mă încredeam mă urăsc, aceia pe cari
20 îi iubeam s'au întors împotriva mea. Oasele mi se țin de
piele și de carne; nu mi-a mai rămas decît pielea de pe dinți.
21 Fie-vă milă, fie-vă milă de mine, prietenii mei! Căci mîna lui
22 Dumnezeu m'a lovit. Dece mă urmăriți ca Dumnezeu? Și nu
23 vă mai săturați de carnea mea? Oh! aș vrea ca vorbele mele
24 să fie scrise, să fie scrise într'o carte; aș vrea să fie săpate cu
25 un priboi de fier și cu plumb în stîncă pe vecie... Dar știu că
Răscumpărătorul meu este viu, și că se va ridica la urmă pe
26 pămînt. Chiar dacă mi se va nimici pielea, și chiar dacă nu
27 voi mai avea carne, voi vedea totuș pe Dumnezeu. 'l voi vedea
și-mi va fi binevoitor; ochii mei 'l vor vedea, și nu ai altuia.
28 Sufletul meu tînjește de dorul acesta înlăuntrul meu. Atunci
veți zice: „Pentruce-l urmăream noi; Căci dreptatea pricinii
29 mele va fi cunoscută. Temeți-vă de sabie: căci pedepsele date
cu sabia sînt grozave! Și să știți că este o judecată.”

20, 2 Țofar din Naama a luat cuvîntul și a zis: “Gîndurile mele
3 mă silesc să răspund, și frămîntarea mea nu-mi dă pace. Am
auzit muștrări cari mă umplu de rușine, și din adîncul minții
4 mele duhul mă face să răspund. Nu știi tu că, de mult de tot,
5 de cînd a fost așezat omul pe pămînt, biruința celor răi a fost
6 scurtă, și bucuria nelegiuitului numai de o clipă? Chiar dacă
7 s'ar înălța pînă la ceruri, și capul i-ar ajunge pînă la nori, va
pieri pentru totdeauna, ca murdăria lui, și cei ce-l vedeau vor
8 zice: „Unde este; Va sbura ca un vis, și nu-l vor mai găsi;
9 va pieri ca o vedenie de noapte. Ochiul care-l privea nu-l va
10 mai privi, locul în care locuia nu-l va mai zări. Peste fiii lui
vor năvăli cei săraci, și mîinile lui vor da înapoi ce a răpit cu
11 sila. Oasele lui, pline de vлага tineretii, își vor avea culcușul
12 cu el în țărîină. Dulce era răul în gura lui, îl ascundea subt
13 limbă, îl mesteca într'una și nu-l lăsa, îl ținea în cerul gurii:
14 dar hrana lui se va preface în măruntaiele lui, va ajunge în
15 trupul lui o otravă de aspidă. Bogățiile înghițite le va vărsa,
16 Dumnezeu le va scoate din pîntecele lui. Otravă de aspidă
17 a supt, și de aceea, limba năpîrcii îl va ucide. Nu-și va mai
plimba privirile peste pîraiele și rîurile de miere și de lapte,
18 va da înapoi ce a cîștigat, și nu va mai trage folos din cîștig;

va da înapoi tot ce a luat, și nu se va mai bucura de el, căci 19
 a asuprit pe săraci, și i-a lăsat să piară, a dărîmat case și nu
 le-a zidit la loc. Lăcomia lui n'a cunoscut margini; dar nu 20
 va scăpa ce are mai scump. Nimic nu scapă de lăcomia lui, 21
 dar bună starea lui nu va ținea. 'n mijlocul belșugului va fi 22
 în nevoie; mîna tuturor ticăloșilor se va ridica asupra lui. Și 23
 iată, ca să-i umple pîntecele, Dumnezeu va trimete peste el
 focul mîniei Lui, și-l va sătura cu o ploaie de săgeți. Dacă va 24
 scăpa de armele de fer, îl va străpunge arcul de aramă. 'și 25
 smulge din trup săgeata, care schinteie la ieșirea din fierea lui,
 și îl apucă spaimetele morții. Toate nenorocirile sînt păstrate 26
 pentru comorile lui; va fi mistuit de un foc pe care nu-l va
 aprinde omul, Cerurile îi vor desveli fărădelegea, și pămîntul 27
 se va ridica împotriva lui. Veniturile casei lui se vor perde, 28
 vor pieri în ziua mîniei lui Dumnezeu. Aceasta este soarta pe 29
 care o păstrează Dumnezeu celui rău, aceasta este moștenirea
 pe care i-o hotărăște Dumnezeu.”

Iov a luat cuvîntul și a zis: “Ascultați, ascultați cuvintele **21, 2**
 mele, dați-mi măcar această mîngîiere. Lăsați-mă să vorbesc, 3
 vă rog; și, după ce voi vorbi, veți putea să vă bateți joc. Oare 4
 împotriva unui om se îndreaptă plîngerea mea? Și pentruce
 n'aș fi nerăbdător? Priviți-mă, mirați-vă, și puneți mîna la 5
 gură. Cînd mă gîndesc, mă înspăimînt, și un tremur îmi 6
 apucă tot trupul: Pentruce trăiesc cei răi? Pentruce îi vezi 7
 îmbătrînind și sporind în putere? Sămînța lor se întărește cu 8
 ei și în fața lor, odraslele lor propășesc supt ochii lor. 'n casele 9
 lor domnește pacea, fără umbră de frică; nuiaua lui Dumnezeu
 nu vine să-i lovească. Taurii lor sînt plini de vlagă și prăsi- 10
 tori, juncanele lor zămislesc și nu leapădă. 'și lasă copiii să se 11
 împrăștie ca niște oi, și copiii se sbeguesc în jurul lor. Cîntă 12
 cu sunet de tobă și de arfă, se desfătează cu sunete de caval.
 'și petrec zilele în fericire, și se pogoară într'o clipă în locuința 13
 morților. Și totuș ziceau lui Dumnezeu: „Pleacă dela noi. Nu 14
 voim să cunoaștem căile Tale. Ce este Cel Atot puternic, ca 15
 să-I slujim? Ce vom cîștiga dacă-I vom înălța rugăciuni? Ce! 16
 nu sînt ei în stăpînirea fericirii? -Departee de mine sfatul celor
 răi! - dar de multe ori se întîmplă să li se stingă candela, să 17

vină sărăcia peste ei, să le dea și lor Dumnezeu partea lor de
18 dureri în mînia Lui, să fie ca paiul luat de vînt, ca pleava lu-
19 ată de vîrtej? Veți zice că pentru fiii Săi păstrează Dumnezeu
pedeapsa. Dar pe el, pe nelegiuit, ar trebui să-l pedepsească
20 Dumnezeu, ca să simtă; el ar trebui să-și vadă nimicirea, el
21 ar trebui să bea mînia Celui Atotputernic. Căci, ce-i pasă lui
ce va fi de casa lui după el, cînd numărul lunilor i s'a împlinit?
22 Oare pe Dumnezeu 'l vom învăța minte, pe El, care cîrmuiește
23 duhurile cerești? Unul moare în mijlocul propășirii, păcii și
24 fericirii, cu coapsele încărcate de grăsime, și măduva oaselor
25 plină de suc. Altul moare, cu amărăciunea în suflet, fără
26 să se fi bucurat de vreo fericire, și amîndoi adorm în țărîină,
27 amîndoi sînt mîncați de viermi. Știu eu bine cari sînt gîn-
28 durile voastre, ce judecați nedrepte roștiți asupra mea. Voi
ziceți: „Unde este casa apăsătorului? Unde este cortul în care
29 locuiau nelegiuiții? Dar ce! n'ați întreat pe călători, și nu
30 știți ce istorisesc ei? Cum în ziua nenorocirii, cel rău este
31 cruțat, și în ziua mîniei, el scapă. Cine îl mustră în față pen-
32 tru purtarea lui? Cine îi răsplătește tot ce a făcut? Este dus
33 la groapă, și i se pune o strajă la mormînt. Bulgării din vale
îi sînt mai ușori, căci toți oamenii merg după el, și o mulțime
34 îi merge înainte. Pentru ce dar îmi dați mîngîieri deșerte? Ce
mai rămîne din răspunsurile voastre decît viclenie?”

22, 2 Elifaz din Teman a luat cuvîntul și a zis: “Poate un om
să aducă vreun folos lui Dumnezeu? Nu; ci înțeleptul nu-și
3 folosește de cît lui. Dacă ești fără prihană, are Cel Atotput-
ernic vre un folos? Și dacă trăiești fără vină, ce va cîștiga
4 El? Pentru evlavie te pedepsește El oare, și intră la jude-
5 cată cu tine? Nu-i mare răutatea ta? Și fărădelegile tale
6 fără număr? Luai fără pricină zăloage dela frații tăi, lăsa
7 fără haine pe cei goi. Nu dădeai apă omului însetat, nu voiai
8 să dai pîne omului flămînd. Țara era a ta, fiindcă erai mai
9 tare, te așezai în ea, fiindcă erai cu vază. Dădeai afară pe
10 văduve cu mîinile goale, și brațele orfanilor le frîngeai. Pentru
aceea ești înconjurat de curse, și te-a apucat groaza dintr'o
11 dată. Nu vezi dar acest întunec, aceste ape multe cari te
12 năpădesc? Nu este Dumnezeu sus în ceruri? Privește vîrful

stelelor, ce înalt este! Și tu zici: „Ce știe Dumnezeu? Poate să 13
 judece El prin întunerecul de nori? ”l înfășoară norii, nu vede 14
 nimic, bolta cerească abea dacă o străbate; Ce! vrei s'apuci 15
 pe calea străveche, pe care au urmat-o cei nelegiuți, cari au 16
 fost luați înainte de vreme, și au ținut cât ține un pîrîu care
 se scurge? Ei ziceau lui Dumnezeu: „Pleacă dela noi! Ce ne 17
 poate face Cel Atot puternic; Și totuș Dumnezeu le umpluse 18
 casele de bunătați. -Departate de mine sfatul celor răi! - Cei 19
 fără prihană vor fi martori ai căderii lor și se vor bucura, cel
 nevinovat va rîde de ei și va zice: „Iată pe protivnicii noștri 20
 nimiciți! Iată-le bogățiile arse de foc; ’mprietenește-te dar 21
 cu Dumnezeu, și vei avea pace; te vei bucura astfel iarăș de
 fericire. Primește învățatură din gura Lui, și pune-ți la in- 22
 imă cuvintele Lui. Vei fi așezat iarăș la locul tău, dacă te 23
 vei întoarce la Cel Atot puternic, dacă depărtezi fărădelegea
 din cortul tău. Aruncă dar aurul în țărîină, aruncă aurul din 24
 Ofir în prundul pîraielor! Și atunci Cel Atot puternic va fi 25
 aurul tău, argintul tău, bogăția ta. Atunci Cel Atot puternic 26
 va fi desfătarea ta, și îți vei ridica fața spre Dumnezeu. ”l 27
 vei ruga, și te va asculta, și îți vei putea împlini juruințele.
 Pe ce vei pune mîna îți va izbuti, pe cărările tale va străluci 28
 lumina. Vină smerirea, tu te vei ruga pentru ridicarea ta: 29
 Dumnezeu ajută pe cel cu ochii plecați. El va izbăvi chiar 30
 și pe cel vinovat, care își va datora scăparea curăției mînilor
 tale.”

Iov a luat cuvîntul și a zis: “Și acum plîngerea mea este **23, 2**
 tot o răzvrătire. Dar suferința îmi înădușe suspinurile. Oh! 3
 dacă aș ști unde să-L găesc, dacă aș putea să ajung pînă la
 scaunul Lui de domnie, mi-aș apăra pricina înaintea Lui, mi- 4
 aș umplea gura cu dovezi. Aș ști ce poate să răspundă, aș 5
 vedea ce are să-mi spună. Și-ar întrebuița El toată put- 6
 erea ca să lupte împotriva mea? Nu; ci m'ar asculta negreșit.
 Doar un om fără prihană ar vorbi cu El, și aș fi iertat pentru 7
 totdeauna de Judecătorul meu. Dar, dacă mă duc la răsărit, 8
 nu este acolo; dacă mă duc la apus, nu-L găesc: dacă are 9
 treabă la miazănoapte, nu-L pot vedea; dacă se ascunde la
 miazăzi, nu-L pot descoperi. Dar El știe ce cale am urmat; 10

11 și, dacă m'ar încerca, aş ieși curat ca aurul. Piciorul meu s'a
ținut de pașii Lui; am ținut calea Lui, și nu m'am abătut dela
12 ea. N'am părăsit poruncile buzelor Lui; mi-am plecat voia la
13 cuvintele gurii Lui. Dar hotărîrea Lui este luată, cine i se va
14 împotrivi? Ce-I dorește sufletul, aceea face. El 'și va împlini
15 dar planurile față de mine, și va mai face și multe altele. De
aceea tremur înaintea Lui, și cînd mă gîndesc la lucrul acesta,
16 mă tem de El. Dumnezeu mi-a tăiat inima, Cel Atotputernic
17 m'a umplut de groază. Căci nu întunerecul durerii mele mă
nimicește, nici negura în care sînt înfășurat.

24 Pentru ce nu păzește Cel Atotputernic vremurile de jude-
cată, și de ce nu văd ceice-L cunosc zilele Lui de pedeapsă?
2, 3 Sînt unii cari mută hotarele, fură turmele, și le pasc; iau mă-
4 garul orfanului, iau zălog vaca văduvei; îmbrîncesc din drum
pe cei lipsiți, silesc pe toți nenorociții din țară să se ascundă.
5 Și aceștia, ca măgarii sălbatici din pustie, ies dimineața la lu-
cru să caute hrană, și în pustie trebuie să caute pînea pentru
6 copiii lor. Taie nutrețul care a mai rămas pe cîmp, culeg
ciorchinele rămase pe urma culegătorilor în via celui nelegiuit.
7 'i apucă noaptea în umezeală, fără îmbrăcăminte, fără în-
8 velitoare împotriva frigului. 'i pătrunde ploaia munților, și,
9 neavînd alt adăpost, se ghemuiesc lîngă stînci. Aceia smulg pe
10 orfan dela țîță, iau zălog tot ce are săracul. Și săracii umblă
11 goi de tot, fără îmbrăcăminte, strîng snopii și-s flămînzi; în
grădinile nelegiuitului ei fac untdelemn, calcă teascul, și le este
12 sete; în cetăți se aud vaietele celor ce mor, sufletul celor răniți
13 strigă... Și Dumnezeu nu ia seama la aceste mișelii! Alții sînt
vrăjmași ai luminii, nu cunosc căile ei, nu umblă pe cărările ei.
14 Ucigașul se scoală în revărsatul zorilor, ucide pe cel sărac și
15 lipsit, și noaptea fură. Ochiul preacurvarului pîndește amur-
gul: ‚Nimeni nu mă va vedea,‘ zice el, și își pune o măhramă
16 pe față. Noaptea sparg casele, ziua stau închiși; se tem de
17 lumină. Pentru ei, dimineața este umbra morții, și cînd o
18 văd, simt toate spaimile morții. Dar nelegiuitul alunecă ușor
pe fața apelor, pe pămînt n'are decît o parte blestemată, și
19 niciodată n'apucă pe drumul celor vii! Cum sorb seceta și
căldura apele zăpezii, așa înghite locuința morților pe cei ce

păcătuiesc. Pîntecele mamei îl uită, viermii se ospătează cu 20
 el, nimeni nu-și mai aduce aminte de el! Nelegiuitul este sfărî-
 mat ca un copac, el, care pradă pe femeia stearpă și fără copii, 21
 el care nu face nici un bine văduvei!... Și totuș, Dumnezeu 22
 prin puterea Lui lungeste zilele celor sîlnici, și iată-i în picioare
 cînd nu mai trăgeau nădejde de viață; El le dă liniște și în- 23
 credere, are privirile îndreptate spre căile lor. S'au ridicat; și 24
 într'o clipă nu mai sînt, cad, mor ca toți oamenii, sînt tăiați ca
 spicele coapte. Nu este așa? Cine mă va dovedi de minciună, 25
 cine-mi va nimici cuvintele mele?"

Bildad din Șuah a luat cuvîntul și a zis: "Puterea și groaza **25**, 2
 sînt ale lui Dumnezeu; El face să împărățească pacea în ținu-
 turile Lui înalte. Cine ar putea să-I numere oștile? Și peste 3
 cine nu răsare lumina Lui? Cum ar putea omul să fie fără vină 4
 înaintea lui Dumnezeu? Cum ar putea cel născut din femeie
 să fie curat? Iată, în ochii Lui nici luna nu este strălucitoare, 5
 și stelele nu sînt curate înaintea Lui; cu cît mai puțin omul, 6
 care nu este decît un vierme, fiul omului, care nu este decît un
 viermușor!"

Iov a luat cuvîntul și a zis: "Cît de bine știi tu să vii **26**, 2
 în ajutorul slăbiciunii! Cum dai tu ajutor brațului fără put-
 ere! Ce bune sfaturi dai tu celui fără pricepere! Ce belșug de 3
 înțelepciune dai tu la iveală! Către cine se îndreaptă cuvîn- 4
 tele tale? Și al cui duh vorbește prin tine? 'naintea lui Dum- 5
 nezeu tremură umbrele supt ape și supt locuitorii lor; înaintea 6
 Lui locuința morților este goală, adîncul n'are acoperiș. El 7
 întinde miazănoaptea asupra golului, și spînzură pămîntul pe
 nimic. Leagă apele în norii Săi, și norii nu se sparg supt 8
 greutatea lor. Acopere fața scaunului Său de domnie, și 'și 9
 întinde norul peste el. A tras o boltă pe fața apelor, ca ho- 10
 tar între lumină și întunerec. Stîlpii cerului se clatină, și se 11
 înspăimîntă la amenințarea Lui. Prin puterea Lui turbură 12
 marea, prin priceperea Lui îi sfarmă furia. Sufierea Lui îns- 13
 eninează cerul, mîna Lui străpunge șarpele fugar. Și acestea 14
 sînt doar marginile căilor Sale, și numai adierea lor ușoară
 ajunge pînă la noi! Dar tunetul lucrărilor Lui puternice cine-
 l va auzi?"

27, 2 Iov a luat din nou cuvîntul, a vorbit în pilde, și a zis: “Viu este Dumnezeu, care nu-mi dă dreptate! Viu este Cel Atotputernic, care îmi amărăște viața, că atîta vreme cît voi avea suflet, și suflarea lui Dumnezeu va fi în nările mele, buzele mele nu vor rosti nimic nedrept, limba mea nu va spune nimic neadevărat. Departe de mine gîndul să vă dau dreptate! Pînă la cea din urmă suflare îmi voi apăra nevinovăția. Țin să-mi scot dreptatea, și nu voi slăbi; inima nu mă mustră pentru niciuna din zilele mele. Vrăjmașul meu să fie ca cel rău, și protivnicul meu ca cel nelegiuit! Ce nădejde-i mai rămîne celui nelegiuit; cînd îi taie Dumnezeu firul vieții, cînd îi ia sufletul? ’i ascultă Dumnezeu strigătele, cînd vine strîmtoarea peste el? Este Cel Atotputernic desfătarea lui? ’nalță el în tot timpul rugăciuni lui Dumnezeu? Vă voi învăța căile lui Dumnezeu, nu vă voi ascunde planurile Celui Atotputernic. Dar voi le cunoașteți, și sînteți de acelaș gînd; pentruce dar vorbiți așa de prosteste? Iată soarta pe care o păstrează Dumnezeu celui rău, moștenirea pe care o hotărăște Cel Atotputernic celui nelegiuit. Dacă are mulți fii, îi are pentru sabie, și odraslele lui duc lipsă de pîne. Ceice scapă din ai lui, sînt îngropați de ciură, și văduvele lor nu-i plîng. Dacă strînge argint ca țărîna, dacă îngrămădește haine ca noroiul, - el le strînge, dar cel fără vină se îmbracă în ele, și de argintul lui omul fără prihană are parte. Casa lui este ca aceea pe care o zidește molia, ca o colibă pe care și-o face un străjer. Se culcă bogat, și moare despoiat; deschide ochii, și totul a pierit. ’l apucă groaza ca niște ape; și noaptea, îl ia vîrtejul. Vîntul de răsărit îl ia, și se duce; îl smulge cu putere din locuința lui. Dumnezeu aruncă fără milă săgeți împotriva lui, și cel rău ar vrea să fugă să scape de ele. Oamenii bat din palme la căderea lui, și-l flueră la plecarea din locul lui.

28 Argintul are o mină de unde se scoate, și aurul are un loc de unde este scos ca să fie curățit. Ferul se scoate din pămînt, și piatra se topește ca să dea arama. Omul pune capăt întunerecului, cercetează, pînă în ținuturile cele mai adînci, pietrele ascunse în negura și în umbra morții. Sapă o fîntînă departe de locurile locuite; picioarele nu-i mai sînt de aju-

tor, stă atârnat și se clatină, departe de locuințele omenești. Pământul, de unde iese pînea, este răscolit în lăuntru lui ca de foc, pietrele lui cuprind safir, și în el se găsește pulbere de aur. Pasărea de pradă nu-i cunoaște cărarea. Ochiul vulturului n'a zărit-o, cele mai trufașe dobitoace n'au călcat pe ea, și leul n'a trecut niciodată pe ea. Omul își pune mîna pe stîncă de cremene, și răstoarnă munții din rădăcină. Sapă șanțuri în stînci, și ochiul lui privește tot ce este de preț în ele. Oprește curgerea apelor, și scoate la lumină ce este ascuns. Dar înțelepciunea unde se găsește? Unde este locuința priceperii? Omul nu-i cunoaște prețul, ea nu se găsește în pământul celor vii. Adîncul zice: ‚Nu este în mine‘, și marea zice: ‚Nu este la mine.‘; Ea nu se dă în schimbul aurului curat, nu se cumpără cîntărindu-se cu argint; nu se cîntărește pe aurul din Ofir, nici pe onixul cel scump, nici pe safir. Nu se poate asemăna cu aurul, nici cu diamantul, nu se poate schimba cu un vas de aur ales. Mărgeanul și cristalul nu sînt nimic pe lîngă ea: înțelepciunea prețuiește mai mult decît mărgăritarele. Topazul din Etiopia nu este ca ea, și aurul curat nu se cumpănește cu ea. De unde vine atunci înțelepciunea? Unde este locuința priceperii? Este ascunsă de ochii tuturor celor vii, este ascunsă de păsările cerului. Adîncul și moartea zic: ‚Noi am auzit vorbindu-se de ea.‘ Dumnezeu îi știe drumul, El îi cunoaște locuința. Căci El vede pînă la marginile pământului, zărește totul sub ceruri. Cînd a rînduit greutatea vîntului, și cînd a hotărît măsura apelor, cînd a dat legi ploii, și cînd a însemnat drumul fulgerului și tunetului, atunci a văzut înțelepciunea și a arătat-o, i-a pus temeliile și a pus-o la încercare. Apoi a zis omului: ‚Iată, frica de Domnul, aceasta este înțelepciunea; depărtarea de rău, este pricepere.‘

Iov a luat din nou cuvîntul în pilde, și a zis: “Oh! cum nu pot să fiu ca în lunile trecute, ca în zilele cînd mă păzea Dumnezeu, cînd candela Lui strălucea deasupra capului meu, și Lumina lui mă călăuzea în întunec! Cum nu sînt ca în zilele puterii mele, cînd Dumnezeu veghea ca un prieten peste cortul meu, cînd Cel Atotputernic încă era cu mine, și cînd copiii mei stăteau în jurul meu; cînd mi se scăldau pașii în smîntînă,

29, 2

7 și stînca vărsa lîngă mine pîraie de untdelemn! Dacă ieșeam
să mă duc la poarta cetății, și dacă îmi pregăteam un scaun
8 în piață, tinerii se trăgeau înapoi la apropierea mea, bătrîinii
9 se sculau și stăteau în picioare. Mai marii își opriau cuvîn-
10 țările, și își puneau mîna la gură. Glasul căpeteniilor tăcea,
11 și li se lipea limba de cerul gurii. Urechea care mă auzea,
12 mă numea fericit, ochiul care mă vedea mă lăuda. Căci scă-
pam pe săracul care cerea ajutor, și pe orfanul lipsit de sprijin.
13 Binecuvîntarea nenorocitului venea peste mine, umpleam de
14 bucurie inima văduvei. Mă îmbrăcam cu dreptatea și-i slu-
jeam de îmbrăcămintă, neprihănirea îmi era manta și turban.
15, 16 Orbului îi eram ochi, și șchiopului picior. Celor nenorociți
17 le eram tată, și cercetam pricina celui necunoscut. Rupeam
18 falca celui nedrept, și-i smulgeam prada din dinți. Atunci
ziceam: 'n cuibul meu voi muri, zilele mele vor fi multe ca
19 nisipul. Apa va pătrunde în rădăcinile mele, roua va sta toată
20 noaptea peste ramurile mele. Slava mea va înverzi neîncetat,
21 și arcul îmi va întineri în mînă.' Oamenii mă ascultau și aștep-
22 tau, tăceau înaintea sfaturilor mele. După cuvîntările mele,
niciunul nu răspundea, și cuvîntul meu era pentru toți o rouă
23 binefăcătoare. Mă așteptau ca pe ploaie, căscau gura ca după
24 ploaia de primăvară. Cînd li se muia inima, le zîmbeam. și nu
25 puteau izgoni seninătatea de pe fruntea mea. 'mi plăcea să
mă duc la ei, și mă așezam în fruntea lor; eram ca un împărat
în mijlocul unei oștiri, ca un mîngîietor lîngă niște întristați.

30 Și acum!... Am ajuns de rîsul celor mai tineri de cît mine,
pe ai căror părinți nu-i socoteam vrednici să-i pun printre cîinii
2 turmei mele. Dar la ce mi-ar fi folosit puterea mînilor lor,
3 cînd ei nu erau în stare să ajungă la bătrîneță? Sfrijîți de
sărăcie și foame, fug în locuri uscate, de multă vreme părăsite
4 și pustii. Smulg ierburile sălbatică de lîngă copăcei, și n'au
5 ca pîne de cît rădăcina de bucsau. Sînt izgoniți din mijlocul
6 oamenilor, strigă lumea după ei ca după niște hoți. Locuiesc
7 în văi îngrozitoare, în peșterile pămîntului și în stînci. Urlă
8 printre stufiguri, și se adună supt mărăcini. Ființe mîrșave
9 și disprețuite, -sînt izgoniți din țară. Și acum, astfel de oa-
10 meni mă pun în cîntecele lor, am ajuns de batjocura lor. Mă

urăsc, mă ocolesc, mă scui pă în față. Nu se mai sfiesc și mă 11
 înjosesc, nu mai au niciun frîu înaintea mea. Ticăloșii aceștia 12
 se scoală la dreapta mea, și îmi împing picioarele, și își croiesc
 cărări împotriva mea ca să mă peardă. 'mi nimicesc cărarea 13
 și lucrează ca să mă prăpădească, ei, cărora nimeni nu le-ar
 veni în ajutor. Ca printr'o largă spărtură străbat spre mine, 14
 se năpustesc supt pocnetul dărîmăturilor. Mă apucă groaza. 15
 Slava îmi este spulberată ca de vînt, ca un nor a trecut fericirea
 mea. Și acum, mi se topește sufletul în mine, și m'au apucat 16
 zilele suferinței. Noaptea mă pătrunde și-mi smulge oasele, 17
 durerea care mă roade nu încetează. De tăria suferinței haina 18
 își pierde fața, mi se lipește de trup ca o cămașă. Dumnezeu 19
 m'a aruncat în noroi, și am ajuns ca țărîna și cenușa. Strig 20
 către Tine, și nu-mi răspunzi; stau în picioare, și nu mă vezi.
 Ești fără milă împotriva mea, lupti împotriva mea cu tăria 21
 mîinii Tale. Mă ridici, îmi dai drumul pe vînt, și mă nim- 22
 icești cu suflarea furtunii. Căci știi că mă duci la moarte, în 23
 locul unde se întîlnesc toți cei vii. Dar cel ce se prăbușește 24
 nu-și întinde mîinile? Cel în nenorocire nu cere ajutor? Nu 25
 plîngeam eu pe cel amărît? N'avea inima mea milă de cel lip-
 sit? Mă așteptam la fericire, și cînd colo, nenorocirea a venit 26
 peste mine; trăgeam nădejde de lumină, și cînd colo, a venit
 întunerecul. 'mi ferb măruntaiele fără încetare, m'au apucat 27
 zilele de durere. Umblu înegrit, dar nu de soare. Mă scol 28
 în plină adunare, și strig ajutor. Am ajuns frate cu șacalii, 29
 tovarăș cu struții. Pielea mi se înegrește și cade, iar oasele 30
 îmi ard și se usucă. Arfa mea s'a prefăcut în instrument de 31
 jale, și cavatul meu scoate sunete plîngătoare.

Făcusem un legămînt cu ochii mei, și nu mi-aș fi oprit privir- **31**
 ile asupra unei fecioare. Dar ce soartă mi-a păstrat Dum- 2
 nezeu de sus? Ce moștenire mi-a trimes Cel Atotputernic din
 ceruri? Peirea nu-i oare pentru cel rău, și nenorocirea pentru 3
 cei ce fac fărădelege? N'a cunoscut Dumnezeu căile mele? 4
 Nu mi-a numărat El toți pașii mei? Dacă am umblat cu 5
 minciuna, de mi-a alergat piciorul după înșelăciune: să mă 6
 cîntărească Dumnezeu în cumpăna celor fără prihană, și-mi va
 vedea neprihănirea! De mi s'a abătut pasul depe calea cea 7

dreaptă, de mi-a urmat inima ochii, de s'a lipit vreo întinăci-
8 une de mînilor mele, atunci eu să samăn și altul să secere, și
9 odraslele mele să fie desrădăcinate! Dacă mi-a fost amăgită
inima de vreo femeie, dacă am pîndit la ușa aproapelui meu,
10 atunci nevastă-mea să macine pentru altul, și s'o necinstească
11 alții! Căci aceasta ar fi fost o nelegiuire, o fărădelege vrednică
12 să fie pedepsită de judecători, un foc care mistuie pînă la nimi-
13 cire, și care mi-ar fi prăpădit toată bogăția. De aș fi nesocotit
14 dreptul slugii sau slujnicei mele, cînd se certau cu mine, ce aș
putea să fac, cînd se ridică Dumnezeu? Ce aș putea răspunde
15 cînd pedepsește El? Cel ce m'a făcut pe mine în pîntecele
mamei mele, nu l-a făcut și pe el? Oare nu ne-a întocmit ace-
16 laș Dumnezeu în pîntecele mamei? Dacă n'am dat săracilor
ce-mi cereau, dacă am făcut să se topească de plîns ochii vădu-
17 vei, dacă mi-am mîncat singur pînea, fără ca orfanul să-și fi
18 avut și el partea lui din ea, eu, care din tinereță l-am crescut
19 ca un tată, eu, care dela naștere am sprijinit pe văduvă; dacă
am văzut pe cel nenorocit ducînd lipsă de haine, pe cel lipsit
20 neavînd învălitoare, fără ca inima lui să mă fi binecuvîntat,
21 fără să fi fost încălzit de lîna mieilor mei; dacă am ridicat
mîna împotriva orfanului, pentru că mă simțeam sprijinit de
22 judecători; atunci, să mi se deslipească umărul dela închei-
23 etură, să-mi cadă brațul și să se sfărîme! Căci mă temeam
de pedeapsa lui Dumnezeu, și nu puteam lucra astfel din pric-
24 ina măreției Lui. Dacă mi-am pus încrederea în aur, dacă
25 am zis aurului: ,Tu ești nădejdea mea'; dacă m'am îngîmfat
de mărimea averilor mele, de mulțimea bogățiilor pe cari le
26 dobîndisem; dacă am privit soarele cînd strălucea, luna cînd
27 înainta măreață, și dacă mi s'a lăsat amăgită inima în taină,
28 dacă le-am aruncat sărutări, ducîndu-mi mîna la gură: și
aceasta este tot o fărădelege care trebuie pedepsită de judecă-
29 tori, căci m'aș fi lepădat de Dumnezeu cel de sus! Dacă m'am
bucurat de nenorocirea vrăjmașului meu, dacă am sărit de bu-
30 curie cînd l-a atins nenorocirea, eu, care n'am dat voie limbii
31 mele să păcătuiască, să-i ceară moartea cu blestem; dacă nu
ziceau oamenii din cortul meu: ,Unde este cel ce nu s'a să-
32 turat din carnea lui; Dacă petrecea străinul noaptea afară,

dacă nu mi-aș fi deschis ușa să intre călătorul; dacă mi-am 33
ascuns fărădelegile, ca oamenii, și mi-am închis nelegiuirile în
sîn, pentrucă mă temeam de mulțime, pentrucă mă temeam 34
de disprețul familiilor, ținându-mă deoparte și necutezînd să-
mi trec pragul... Oh! de aș găsi pe cineva să m'asculte! Iată 35
apărarea mea, iscălită de mine: să-mi răspundă Cel Atotput-
ernic! Cine-mi va da plîngerea iscălită de protivnicul meu?
Ca să-i port scrisoarea pe umăr, s'o leg de fruntea mea ca o 36
cunună; să-i dau socoteală de toți pașii mei, să mă apropii de 37
el ca un domn. Dacă pămîntul meu strigă împotriva mea, și 38
dacă brazdele lui varsă lacrimi; dacă i-am mîncat roada fără 39
s'o fi plătit, și dacă am întristat sufletul vechilor lui stăpîni:
atunci să crească spini din el în loc de grîu, și neghină în loc 40
de orz!" Sfirșitul cuvintelor lui Iov.

Acești trei oameni au încetat să mai răspundă lui Iov, pen- **32**
trucă el se socotea fără vină. Atunci s'a aprins de mînie 2
Elihu, fiul lui Baracheel din Buz, din familia lui Ram. El s'a
aprins de mînie împotriva lui Iov, pentrucă zicea că este fără
vină înaintea lui Dumnezeu. Și s'a aprins de mînie împotriva 3
celor trei prieteni ai lui, pentru că nu găseau nimic de răspuns
și totuș osîndeau pe Iov. Fiîndcă ei erau mai în vîrstă decît 4
el, Elihu așteptase pînă în clipa aceasta, ca să vorbească lui
Iov. Dar, văzînd că nu mai era niciun răspuns în gura aces- 5
tor trei oameni, Elihu s'a aprins de mînie. Și Elihu, fiul lui 6
Baracheel din Buz, a luat cuvîntul, și a zis: "Eu sînt tînăr,
și voi sînteți bătrîni: de aceea m'am temut, și m'am ferit să
vă arăt gîndul meu. Eu îmi ziceam: ‚Să vorbească bătrîneța, 7
marele număr de ani să învețe pe alții înțelepciunea.‘ Dar, de 8
fapt, în om, duhul, suflarea Celui Atotputernic, dă priceperea.
Nu vîrsta aduce înțelepciunea, nu bătrîneța te face în stare 9
să judeci. Iată de ce zic: ‚Ascultați-mă! ‚mi voi spune și 10
eu părerea. Am așteptat sfirșitul cuvîntărilor voastre, v'am 11
urmărit dovezile, cercetarea pe care ați făcut-o cuvintelor lui
Iov. V'am dat toată luarea aminte; și iată că, niciunul din voi 12
nu l-a încredințat, niciunul nu i-a răsturnat cuvintele. Să nu 13
ziceți însă: ‚n el noi am găsit înțelepciunea; numai Dumnezeu
îl poate înfunda, nu un om; Mie nu mi-a vorbit deadreptul: 14

15 de aceea eu îi voi răspunde cu totul altfel decît voi. Ei se
16 tem, nu mai răspund! Li s'a tăiat cuvîntul! Am aşteptat
pînă şi-au sfirşit cuvîntările, pînă s'au oprit şi n'au ştiut ce să
17 mai răspundă. Vreau să răspund şi eu la rîndul meu, vreau să
18 spun şi eu ce gîndesc. Căci sînt plin de cuvinte, îmi dă ghes
19 duhul înlăuntrul meu; lăuntru meu este ca un vin care n'are
pe unde să iasă, ca nişte burdufuri noi, gata să plesnească.
20 Voi vorbi deci, ca să răsuflu în voie, îmi voi deschide buzele
21 şi voi răspunde. Nu voi căuta la înfăţişare, nu voi linguşi pe
22 nimeni; căci nu ştiu să linguşesc: altfel, într'o clipeală m'ar
lua Ziditorul meu.

33 Acum dar, Iov, ascultă cuvîntările mele, ia aminte la toate
2 cuvintele mele! Iată, deschid gura, şi mi se mişcă limba în
3 cerul gurii. Cu curăţie de inimă voi vorbi, buzele mele vor
4 spune adevărul curat: Duhul lui Dumnezeu m'a făcut, şi su-
5 flarea Celui Atotputernic îmi dă viaţă. Dacă poţi, răspunde-
6 mi, apără-ţi pricina, fii gata! 'naintea lui Dumnezeu eu sînt
7 semenul tău, şi eu ca şi tine am fost făcut din noroi. Ast-
8 fel frica de mine nu te va turbura, şi greutatea mea nu te va
9 copleşi. Dar tu ai spus în auzul meu, şi am auzit sunetul cu-
10 vintelor tale: „Sînt curat, sînt fără păcat, sînt fără prihană, nu
11 este fărădelege în mine. Şi Dumnezeu caută pricină de ură împo-
12 triva mea, mă socoteşte vrăjmaş al Lui; îmi pune picioarele
13 în butuci, îmi pîndeşte toate mişcărilor.” 'ţi voi răspunde că aici
n'ai dreptate, căci Dumnezeu este mai mare decît omul. Vrei
dar să te cerţi cu El, pentrucă nu dă socoteală fiecăruia de
14 faptele Lui? Dumnezeu vorbeşte însă, cînd într'un fel, cînd
15 într'altul. dar omul nu ia seama. El vorbeşte prin visuri,
prin vedenii de noapte, cînd oamenii sînt cufundaţi într'un
16 somn adînc, cînd dorm în patul lor. Atunci El le dă înşti-
17 înţări, şi le întipăreşte învăţăturile Lui, ca să abată pe om de
18 la rău, şi să-l ferească de mîndrie, ca să-i păzească sufletul de
19 groapă şi viaţa de loviturile săbiei. Şi prin durere este mus-
trat omul în culcuşul lui, cînd o luptă necurmată îi frămîntă
20 oasele. Atunci îi este greaţă de pîne, chiar şi de bucatele cele
21 mai alese. Carnea i se prăpădeşte şi piere, oasele cari nu i se
22 vedeau rămîn goale; sufletul i se apropie de groapă, şi viaţa

de vestitorii morții. Dar dacă se găsește un înger mijlocitor 23
 pentru el, unul din miile acelea, cari vestesc omului calea pe
 care trebuie s'o urmeze, Dumnezeu Se îndură de el și zice 24
 îngerului: „Izbăvește-l, ca să nu se pogoare în groapă; am găsit
 un preț de răscumpărare pentru el! Și atunci carnea lui se face 25
 mai fragedă ca în copilărie, se întoarce la zilele tinereții lui.
 Se roagă lui Dumnezeu, și Dumnezeu îi este binevoitor, îl lasă 26
 să-I vadă Fața cu bucurie, și-i dă înapoi nevinovăția. Atunci 27
 el cîntă înaintea oamenilor, și zice: „Am păcătuit, am călcat
 dreptatea, și n'am fost pedepsit după faptele mele; Dumnezeu 28
 mi-a izbăvit sufletul ca să nu intre în groapă, și viața mea vede
 lumina; Iată, acestea le face Dumnezeu, de două ori, de trei 29
 ori, omului, ca să-l ridice din groapă, ca să-l lumineze cu lu- 30
 mina celor vii. Ia aminte, Iov, și ascultă-mă! Taci, și voi 31
 vorbi! Dacă ai ceva de spus, răspunde-mi! Vorbește, căci aș 32
 vrea să-ți dau dreptate. Dacă n'ai nimic de zis, ascultă-mă! 33
 Taci, și te voi învăța înțelepciunea.”

Elihu a luat din nou cuvîntul, și a zis: „Ascultați, înțelepților, 34, 2
 cuvintele mele! Luați aminte la mine, pricepuților! Căci ure- 3
 chea deosebește cuvintele, cum gustă cerul gurii bucatele.” Să 4
 alegem ce este drept, să vedem între noi ce este bun. Iov a zis: 5
 „Sînt nevinovat și Dumnezeu nu vrea să-mi dea dreptate; am 6
 dreptate și trec drept mincinos; rana mea este jalnică, și sînt
 fără păcat.” Este vreun om ca Iov, care să bea batjocura ca 7
 apa, care să umble în tovărășia celor ce fac rău, care să meargă 8
 mîna în mîna cu cei nelegiuiți? Căci el a zis: „Nu-i folosește 9
 nimic omului să-și pună plăcerea în Dumnezeu.” Ascultați- 10
 mă dar, oameni pricepuți! Departe de Dumnezeu nedreptatea,
 departe de Cel Atotputernic fărădelegea! El dă omului după 11
 faptele lui, răsplătește fiecăruia după căile lui. Nu, negreșit, 12
 Dumnezeu nu săvîrșește fărădelegea; Cel Atotputernic nu calcă
 dreptatea. Cine L-a însărcinat să cîrmuiască pămîntul? Cine 13
 I-a dat lumea în grija Lui? Dacă nu s'ar gîndi decît la El, dacă 14
 Și-ar lua înapoi duhul și suflarea, tot ce este carne ar pieri 15
 deodată, și omul s'ar întoarce în țărîna. Dacă ai pricepere, as- 16
 cultă lucrul acesta, ia aminte la glasul cuvintelor mele! Oare 17
 ar putea să domnească un vrăjmaș al dreptății? Și vei osîndi tu

18 pe Cel drept, pe Cel puternic, care strigă către împărați: „Ne-
19 trebnicilor! Și către domnitori: „Nelegiuților! Care nu caută
la fața celor mari, și nu face deosebire între bogat și sărac,
20 pentrucă toți sînt lucrarea mînilor Lui? ’ntr’o clipă, ei își
pierd viața. La miezul nopții, un popor se clatină și piere. Cel
21 puternic piere, fără amestecul mîinii vreunui om. Căci Dum-
22 nezeu vede purtatea tuturor, privește pașii fiecăruia. Nu este
nici întunec, nici umbră a morții, unde să se poată ascunde
23 cei ce fac fărădelegea. Dumnezeu n’are nevoie să privească
multă vreme, ca să tragă pe un om la judecată înaintea Lui.
24 El zdrobește pe cei mari fără cercetare, și pune pe alții în
25 locul lor. Căci El cunoaște faptele lor: noaptea îi răstoarnă,
26 sînt zdrobiți. ’i lovește ca pe niște nelegiuți, în fața tuturor.
27, 28 Abătîndu-se dela El, și părăsindtoate căile Lui, ei au făcut
să se înalțe la Dumnezeu strigătul săracului. I-au îndreptat
29 luarea aminte la strigătul celui nenorocit. Dacă dă El pace,
cine poate s’o turbure? Dacă ’și ascunde El Fața, cine poate
să-L vadă? La fel se poartă fie cu un popor, fie cu un om,
30 pentru ca nelegiuitul să nu mai stăpînească și să nu mai fie
31 o cursă pentru popor. Căci a zis el vreodată lui Dumnezeu:
32 „Am fost pedepsit, nu voi mai păcătui; arată-mi ce nu văd;
33 dacă am făcut nedreptăți, nu voi mai face. Oare după păr-
erea ta va face Dumnezeu dreptate? Tu lepezi, tu alegi, și nu
34 eu; Spune dar ce știi! Oamenii cu pricepere vor fi de părerea
35 mea, înțeleptul care m’ascultă va gîndi ca mine: „Iov vorbește
36 fără pricepere, și cuvîntările lui sînt lipsite de judecată. Să
37 fie încercat dar mai departe, fiindcă răspunde ca cei răi! Căci
adaugă la greșelile lui păcate noi; bate din palme în mijlocul
nostru, își înmulțește cuvintele împotriva lui Dumnezeu.”

35, 2 Elihu a luat din nou cuvîntul, și a zis: “’ți închipuiești că
ai dreptate, și crezi că te îndreptățești înaintea lui Dumnezeu,
3 cînd zici: „La ce-mi folosește, ce cîștig am că nu păcătuiesc,
4 ’ți voi răspunde și la aceasta, ție, și prietenilor tăi totodată.
5 Uită-te spre ceruri, și privește! Vezi norii, cît de sus sînt față
6 de tine? Dacă păcătuiești, ce rău ’i faci Lui? Și cînd pă-
7 catele ți se înmulțesc, ce-I faci Lui? Dacă ești drept, ce-I dai
8 Lui? Ce primește El din mîna ta? Răutatea ta nu poate

vătăma decît semenului tău, dreptatea ta nu folosește decît fiului omului. Oamenii strigă împotriva mulțimii apăsătorilor, se plîng de silnicia multora; dar niciunul nu zice: „Unde este Dumnezeu, Făcătorul meu, care ne însuflă cîntări de veselie noaptea, care ne învață mai mult decît pe dobitoacele pămîntului, și ne dă mai multă pricepere decît păsărilor cerului. Să tot strige ei atunci, căci Dumnezeu nu răspunde, din pricina mîndriei celor răi. Degeaba strigă, căci Dumnezeu n’ascultă, Cel Atotputernic nu ia aminte. Măcarcă zici că nu-L vezi, totuș pricina ta este înaintea Lui: așteaptă-L! Dar, pentru că mînia Lui nu pedepsește încă, nu înseamnă că puțin ’i pasă de nelegiuire. Așa că Iov își deschide gura degeaba, și spune o mulțime de vorbe fără rost.”

Elihu a urmat și a zis: “Așteaptă puțin, și voi urma, **36**, 2
căci mai am încă de vorbit pentru Dumnezeu. ’mi voi lua 3
temeiurile de departe, și voi dovedi dreptatea Ziditorului meu.
Fii încredințat, cuvîntările mele nu sînt minciuni, ci ai a face 4
cu un om cu simțăminte curate. Dumnezeu este puternic, 5
dar nu leapădă pe nimeni; și este puternic prin tăria priceperii
Lui. El nu lasă pe cel rău să trăiască, și face dreptate celui 6
nenorocit. Nu-Și întoarce ochii de asupra celor fără prihană, 7
și-i pune pe scaunul de domnie cu împărații, îi așează pentru
totdeauna ca să domnească. Se întîmplă să cadă în lanțuri, și 8
să fie prinși în legăturile nenorocirii? Le pune înainte faptele
lor, fărădelegile lor, mîndria lor. ’i înștiințează ca să se în- 10
drepte, îi îndeamnă să se întoarcă dela nelegiuire. Dacă as- 11
cultă și se supun, își sfîrșesc zilele în fericire, și anii în bu-
curie. Dacă n’ascultă, pier uciși de sabie, mor în orbirea 12
lor. Nelegiuții se mînie, nu strigă către Dumnezeu cînd îi în- 13
lanțuie; își pierd viața în tinereță, mor ca cei desfrînați. Dar 14, 15
Dumnezeu scapă pe cel nenorocit prin nenorocirea lui, și prin
suferință îl înștiințează. Și pe tine te va scoate din strîm- 16
toare, ca să te pună la loc larg, în slobozenie deplină, și masa
ta va fi încărcată cu bucate gustoase. Dar dacă-ți aperi prici- 17
na ca un nelegiuit, pedeapsa este nedeslipită de pricina ta.
Supărarea să nu te împingă la batjocură, și mărimea prețu- 18
lui răscumpărării să nu te ducă în rătăcire! Oare ar ajunge 19

strigătele tale să te scoată din necaz, și chiar toate puterile pe
 20 cari le-ai putea desfășura? Nu suspina după noapte, care ia
 21 popoarele din locul lor. Ferește-te să faci rău, căci suferința
 22 te îndeamnă la rău. Dumnezeu este mare în puterea Lui; cine
 23 ar putea să învețe pe alții ca El? Cine 'i cere socoteală de
 24 căile Lui, și cine îndrăznește să-I spună: "Faci rău?" Nu uita
 să lauzi faptele Lui, pe cari toți oamenii trebuie să le mărească!
 25, 26 Orice om le privește, fiecare muritor le vede de departe. Iată
 ce mare e Dumnezeu! Dar noi nu-L putem pricepe, numărul
 27 anilor Lui nimeni nu l-a pătruns. Căci El trage la El pică-
 28 turile de apă, le preface în abur și dă ploaia, pe care norii o
 29 strecoară, și o picură peste mulțimea oamenilor. Și cine poate
 30 pricepe ruperea norului, și bubuitul cortului Său? Iată, El 'și
 31 întinde lumina în jurul Lui, și acoperă adâncimile mării. Prin
 aceste mijloace, El judecă popoarele, și dă belșug de hrană.
 32, 33 Ia fulgerul în mână, și-l aruncă asupra protivnicilor Lui. Dă
 de veste că e de față printr'unbubuit, și pînă și turmele 'i simt
 apropierea.

37 La auzul acestor lucruri îmi tremură inima de tot, și sare din
 2 locul ei. Ascultați, ascultați trăsnetul tunetului Său, bubuitul
 3 care iese din gura Lui! 'l rostogolește pe toată întinderea
 cerurilor, și fulgerul Lui luminează pînă la marginile pămîn-
 4 tului. Apoi se aude un bubuit, tună cu glasul Lui măreț;
 și nu mai oprește fulgerul, de îndată ce răsună glasul Lui.
 5 Dumnezeu tună cu glasul Lui în chip minunat; face lucruri
 6 mari pe cari noi nu le înțelegem. El zice zăpezii: „Cazi pe
 pământ; Zice acelaș lucru ploii, chiar și celor mai puternice
 7 ploi. Pecetluiește mîna tuturor oamenilor, pentruca toți să
 8 se recunoască de făpturi ale Lui. Fiara sălbatică se trage
 9 într'o peșteră, și se culcă în vizuina ei. Vijelia vine dela mi-
 10 azăzi, și frigul, din vînturile dela miazănoapte. Dumnezeu,
 prin suflarea Lui, face ghiața, și micșorează locul apelor mari.
 11, 12 'ncarcă norii cu aburi, și-i risipește schinteietori; mișcarea lor
 se îndreaptă după planurile Lui, pentru împlinirea a tot ce le
 13 poruncește El pe fața pămîntului locuit. 'i face să pară ca
 o nua cu care lovește pămîntul, sau ca un semn al dragostei
 14 Lui. Iov, ia aminte la aceste lucruri! Privește liniștit minunile

lui Dumnezeu! Știi cum cîrmuiește Dumnezeu norii, și cum 15
face să strălucească din ei fulgerul Său? 'nțelegi tu plutirea 16
norilor, minunile Aceluia a cărui știință este desăvîrșită? Știi 17
pentruce ți se încălzesc veșmintele, cînd se odihnește pămîntul
de vîntul de miazăzi? Poți tu să întinzi cerurile ca El, 18
tari ca o oglindă turnată? Arată-ne ce trebuie să-I spunem. 19
Căci sîntem prea neștiutori ca să-I putem vorbi. Cine-I va 20
da de veste că 'i voi vorbi? Dar care este omul care-și dorește
pierderea? Acum, firește, nu putem vedea lumina soarelui 21
care strălucește în dosul norilor, dar va trece un vînt și-l va
curăți; dela miază-noapte ne vine aurora, și ce înfricoșată este 22
măreția care înconjoară pe Dumnezeu! Pe Cel Atotputernic 23
nu-L putem ajunge, căci este mare în tărie, dar dreptul și drep-
tatea deplină El nu le frînge. De aceea oamenii trebuie să se 24
teamă de El; El nu-Și îndreaptă privirile spre cei ce se cred
înțelepți.”

Domnul a răspuns lui Iov din mijlocul furtunii, și a zis: **38**
“Cine este celce 'mi întunecă planurile, prin cuvîntări fără pri- 2
cepere? 'ncinge-ți mijlocul ca un viteaz, ca Eu să te întreb, 3
și tu să Mă înveți. Unde erai tu cînd am întemeiat pămîntul? 4
Spune, dacă ai pricepere. Cine i-a hotărît măsurile, știi? Sau 5
cine a întins frînghia de măsurat peste el? Pe ce sînt sprijini- 6
nite temeliile lui? Sau cine i-a pus piatra din capul unghiului,
atunci cînd stelele dimineții izbucneau în cîntări de bucurie, și 7
cînd toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie? Cine a 8
închis marea cu porți, cînd s'a aruncat din pîntecele mamei ei?
Cînd i-am făcut haina din nori, și scutece din întunec; cînd 9, 10
i-am pus hotar, și cînd i-am pus zăvoare și porți; cînd am zis: 11
,Pînă aici să vii, să nu treci mai departe; aici să ți se oprească
mîndria valurilor tale; De cînd ești, ai poruncit tu dimineții? 12
Ai arătat zorilor locul lor, ca să apuce capetele pămîntului, 13
și să scuture pe cei răi de pe el? Ca pămîntul să se schimbe 14
ca lutul pe care se pune o pecete, și toate lucrurile să se arate
îmbrăcate ca în haina lor adevărată? Pentruca cei răi să fie 15
lipsiți de luminalor, și brațul care se ridică să fie zdrobit? Ai 16
pătruns tu pînă la izvoarele mării? Sau te-ai plimbat tu prin
fundurile adîncului? Ți s'au deschis porțile morții? Sau ai 17

- 18 văzut tu porțile umbrei morții? Ai cuprins tu cu privirea
întinderea pământului? Vorbește, dacă știi toate aceste lucruri.
19 Unde este drumul care duce la locașul luminii? Și întunecul
20 unde își are locuința? Poți să le urmărești pînă la hotarul
21 lor, și să cunoști cărările locuinței lor? Știi, căci atunci erai
22 născut, și numărul zilelor tale este mare! Ai ajuns tu pînă la
23 cămarile zăpezii? Ai văzut tu cămarile grindinei, pe cari le
păstrez pentru vremurile de strîmtoare, pentru zilele de război
24 și de bătălie? Pe ce cale se împarte lumina? Și pe ce cale se
25 împrăștie vîntul de răsărit pe pămînt? Cine a deschis un loc
de scurgere ploii, și a însemnat drumul fulgerului și al tunetu-
26 lui, pentru ca să cadă ploaia pe un pămînt fără locuitori, pe
27 un pustiu unde nu sînt oameni; pentru ca să adape locurile
pustii și uscate, și ca să facă să încolțească și să răsară iarba?
28, 29 Are ploaia tată? Cine dă naștere picăturilor de rouă? Din al
30 cui sîn iese ghița, și cine naște promoroaca cerului, ca apele
să se îngroașe ca o piatră, și fața adîncului să se întărească?
31 Poți să înozi tu legăturile Găinușei, sau să deslegi frînghiile
32 Orionului? Tu faci să iasă la vremea lor semnele zodiacu-
33 lui, și tu cîrmuiești Ursul mare cu puii lui? Cunoști tu legile
34 cerului? Sau tu îi orînduiești stăpînirea pe pămînt? 'ți înalți
tu glasul pînă la nori, ca să chemi să te acopere rîuri de ape?
35 Poți tu să arunci fulgerile, ca să plece? 'ți zic ele: ,Iată-ne;
36 Cine a pus înțelepciunea în negura norilor, sau cine a dat pri-
37 cepere întocmirii văzduhului? Cine poate să numere norii
38 cu înțelepciune, și să verse burdufurile cerurilor, pentruca să
înceapă pulberea să facă noroi, și bulgării de pămînt să se li-
39 pească împreună? Tu izgonești prada pentru leoaică, și tu
40 potolești foamea puilor de lei, cînd stau ghemuiți în vizuina
41 lor, cînd stau la pîndă în culcușul lor? Cine pregătește cor-
bului hrana, cînd puii lui strigă spre Dumnezeu, cînd umblă
rătăciți și flămînzi?
- 39** Știi tu cînd își fac caprele sălbatice puii? Vezi tu pe cer-
2 boaice cînd fată? Numeri tu lunile în cari sînt însărcinate, și
3 cunoști tu vremea cînd nasc? Ele se pleacă, fată puii, și scapă
4 iute de durerile lor. Puii lor prind vlagă și cresc supt cerul
5 slobod, pleacă, și nu se mai întorc la ele. Cine a lăsat slobod

măgarul sălbatic, izbăvindul-l de orice legătură? I-am dat ca 6
 locuință pustiul, și pământul sărac ca locaș. El râde de zarva 7
 cetăților, Străbate munții ca să-și găsească hrana, și umblă 8
 după tot ce este verde. Vrea bivolul sălbatic să fie în slujba ta? 9
 Și stă el noaptea la ieslea ta? 'l poți lega tu cu o funie, ca să 10
 tragă o brazdă? Merge el după tine, ca să grăpeze bulgării din
 văi? Te încrezi tu în el, pentru că puterea lui este mare? Și-i 11
 lași tu grija lucrărilor tale? Te lași tu pe el, pentru căratul 12
 rodurilor tale, ca să le strângă în aria ta? Aripa struțului 13
 bate cu veselie, de-ai zice că este aripa și penișul berzei. Dar 14
 struțoaica își încredințează pământului ouăle, și le lasă să se
 încălzească în nisip. Ea uită că piciorul le poate strivi, că o 15
 fiară de câmp le poate călca în picioare. Este aspră cu puii 16
 săi de parcă nici n'ar fi ai ei. Că s'a trudit de geaba, nu-i pasă
 nici de cum! Căci Dumnezeu nu i-a dat înțelepciune, și nu i-a 17
 făcut parte de pricepere. Când se scoală și pornește, râde de 18
 cal și de călărețul lui. Tu dai putere calului, și-i îmbraci gîtul 19
 cu o coamă ce filfăie? Tu-l faci să sară ca lăcusta? Nchezatul 20
 lui puternic răspîndește groaza. Scurmă pământul, și, mîn- 21
 dru de puterea lui, se aruncă asupra celor înarmați; își bate 22
 joc de frică, nu se teme, și nu se dă înapoi dinaintea săbiei.
 Zîngănește tolba cu săgeți pe el, sulita și lancea strălucesc, 23
 fierbe de aprindere, mănîncă pământul, n'are astîmpăr cînd 24
 răsună trîmbița. La sunetul trîmbiței parcă zice: 'nainte; De 25
 departe miroase bătălia, glasul ca de tunet ai căpeteniilor și
 strigătele de luptă. Oare prin priceperea ta își ia uliul sborul, 26
 și își întinde aripile spre miazăzi? Oare din porunca ta se 27
 înalță vulturul, și își așează cuibul pe înălțimi? El locuiește 28
 în stînci, acolo își are locuința, pe vîrfurile zimțate al stîncilor și
 pe vîrfurile munților. De acolo descopere el prada, și își cufundă 29
 privirile în depărtare după ea. Puii lui îi beau sîngele; și acolo 30
 unde sînt hoituri, acolo-i și vulturul.

Domnul, a vorbit lui Iov, și a zis: “Ești încredințat acum **40**, 2
 tu, care vorbești împotriva Celui Atotputernic? Tu care mustri
 pe Dumnezeu, mai ai vreun răspuns de dat?” Iov a 3
 răspuns Domnului, și a zis: “Iată, eu sînt prea mic; ce să-Ți 4
 răspund? 'mi pun mîna la gură. Am vorbit odată, și nu voi 5

6 mai răspunde; de două ori, și nu voi mai adăuga nimic.” Dom-
7 nul a răspuns lui Iov din mijlocul furtunii, și a zis: “ncinge-ți
mijlocul ca un viteaz; ca Eu să te întreb, și tu să Mă înveți.
8 Vrei să nimicești pînă și dreptatea Mea? Și să Mă osîndești,
9 ca să-ți scoți dreptatea? Ai tu un braț ca al lui Dumnezeu,
10 și un glas de tunet ca al Lui? ’mpodobeste-te cu măreție și
11 mărime, îmbracă-te cu strălucire și cu slavă! Varsă-ți valurile
12 mîniei tale, și doboară cu o privire pe cei trufași! Smerește cu
13 o privire pe cei trufași, zdrobește pe loc pe cei răi, ascunde-i
14 pe toți împreună în țărîină, învelește-le fața în întunec! Și
15 atunci voi aduce și Eu lauda puterii dreptei tale. Uită-te la
ipopotamul, căruia i-am dat viață ca și ție! El mănîncă iarbă
16 ca boul. Uită-te ce tărie are în coapse, și ce putere are în
17 mușchii pîntecelui său! ’și îndoiaie coada tare ca un cedru, și
18 vinele coapselor lui sînt întretășute. Oasele lui sînt ca niște
19 țevi de aramă, mădularele lui sînt ca niște drugi de fer. El
este cea mai mare dintre lucrările lui Dumnezeu. Cel ce l-a
20 făcut l-a înzestrat cu o suliță.. El își găsește hrana în munți,
21 unde se joacă toate fiarele cîmpului. Se culcă supt lotus, în
22 mijlocul trestiilor și mlaștinilor. Desișul lotusului îl acopere
23 cu umbra lui, sălciile pîriului îl înconjoară. Dacă se întîmplă
ca rîul să iasă din matcă, el nu fuge: chiar de s’ar năpusti
24 Iordanul în gîtlejul lui, el ar rămînea liniștit. Crezi că-l poți
prinde lovindu-l în față? Sau crezi că-i vei putea străpunge
nasul cu ajutorul lațurilor?

41 Poți tu să prinzi Leviatanul cu undița? Sau să-i legi limba
2 cu o funie? ’i vei putea petrece papura prin nări? Sau să-i
3 străpungi cu un cîrlig falca? ’ți va face el multe rugăminți? ’ți
4 va vorbi el cu un glas dulce? Va face el un legămînt cu tine.
5 ca să-ți fie rob pe vecie? Te vei juca tu cu el ca și cu o pasăre?
6 ’l vei lega tu, ca să-ți înveselești fetele? Fac pescarii negoț cu
7 el? ’l împart ei între negustori? ’i vei acoperi pielea cu țepușe,
8 și capul cu cîngi? Ridică-ți numai mîna împotriva lui, și nu-ți
9 va mai veni gust să-l lovești. Iată că ești înșelat în așteptarea
10 ta de a-l prinde: numai să-l vezi, și cazi la pămînt! Nimeni nu
este atît de îndrăzneț ca să-l întărite. Cine Mi s’ar împotrivi
11 în față? Cui sînt dator, ca să-i plătesc? Supt cer totul este

al Meu. Vreau să mai vorbesc iarăș de mădularele lui, și de 12
 tăria lui, și de frumusețea întocmirii lui. Cine-i va putea ridica 13
 veșmîntul? Cine va putea pătrunde între fălcile lui? Cine va 14
 putea deschide porțile gurii lui? Șirurile dinților lui cît sînt
 de înspăimîntătoare! Scuturile lui mărețe și puternice, sînt 15
 unite împreună ca printr'o pecete; se țin unul de altul, și nici 16
 aerul n'ar putea trece printre ele. Sînt ca niște frați cari se 17
 îmbrățișează, se apucă, și rămîn nedespărțiți. Strănuturile 18
 lui fac să strălucească lumina; ochii lui sînt ca geana zorilor.
 Din gura lui țîșnesc flacări, scapără schintei de foc din ea. 19
 Din nările lui iese fum, ca dintr'un vas care fierbe, ca dintr'o 20
 căldare fierbinte. Sufierea lui aprinde cărbunii, și gura lui 21
 aruncă flacări. Tăria lui stă în grumaz, și înaintea lui sare 22
 groaza. Părțile lui cele cărnose se țin împreună, ca turnate 23
 pe el, neclintite. Inima lui este tare ca piatra, tare ca piatra 24
 de moară care stă dedesupt. Cînd se scoală el, tremură vitejii, 25
 și spaima îi pune pe fugă. Degeaba este lovit cu sabia; căci 26
 sulita, săgeata și pavăza nu folosesc la nimic. Pentru el ferul 27
 este ca paiul, arama, ca lemnul putred. Săgeata nu-l pune pe 28
 fugă, pietrele din praștie sînt ca pleava pentru el. Nu vede în 29
 ghioagă decît un fir de pai, și rîde la șuieratul săgeților. Supt 30
 pîntecele lui sînt țepi ascuțiți: ai zice că este o grapă întinsă
 peste noroi. Face să clocotească fundul mării ca un cazan, 31
 și-l clatină ca pe un vas plin cu mir. 'n urmă el lasă o cărare 32
 luminoasă; și adîncul pare ca pletele unui bătrîn. Pe pămînt 33
 nimic nu-i este stăpîn; este făcut, ca să nu se teamă de nimic.
 Privește cu dispreț tot ce este înălțat, este împăratul celor mai 34
 mîndre dobitoace."

Iov a răspuns Domnului, și a zis: "Știu că Tu poți totul, 42, 2
 și că nimic nu poate sta împotriva gîndurilor Tale". - "Cine 3
 este acela care are nebunia să-Mi întunece planurile?" - "Da,
 am vorbit, fără să le înțeleg, de minuni, cari sînt mai pe sus
 de mine și pe cari nu le pricep." - "Ascultă-Mă, și voi vorbi; 4
 te voi întreba, și Mă vei învăța." - "Urechea mea auzise 5
 vorbindu-se de Tine; dar acum ochiul meu Te-a văzut. De 6
 aceea mi-e scîrbă de mine și mă pocăiesc în țărîină și cenușă."
 Dupăce a vorbit Domnul aceste cuvinte lui Iov, a zis lui Elifaz 7

din Teman: “Mînia Mea S’a aprins împotriva ta și împotriva celor doi prieteni ai tăi, pentrucă n’ăți vorbit așa de drept de Mine, cum a vorbit robul Meu Iov. Luați acum șapte viței și șapte berbeci, duceți-vă la robul Meu Iov, și aduceți o ardere de tot pentru voi. Robul Meu Iov să se roage pentru voi, și numai în vederea lui nu vă voi face după nebunia voastră; căci n’ăți vorbit așa de drept despre Mine, cum a vorbit robul Meu Iov.”

9 Elifaz din Teman, Bildad din Șuah, și Țofar din Naama s’au dus și au făcut cum le spusese Domnul. Și Domnul a ascultat rugăciunea lui Iov. Domnul a adus pe Iov iarăș în starea lui dela început, dupăce s’a rugat Iov pentru prietenii săi. Și

11 Domnul i-a dat înapoi îndoit decît tot ce avusese. Frații, surorile, și vechii prieteni ai lui Iov au venit toți să-l vadă, și au mîncat cu el în casă. L-au plîns și l-au mîngîiat pentru toate nenorocirile, pe cari le trimesese Domnul peste el, și fiecare i-a

12 dat un chesita și un inel de aur. ’n cei din urmă ani ai săi, Iov a primit dela Domnul mai multe binecuvîntări decît primise în cei dintîi. A avut patrusprezece mii de oi, șase mii de cămile,

13 o mie de părechi de boi, și o mie de măgărițe. A avut șapte fii și trei fete; celei dintîi i-a pus numele Iemima, celei de a

14 doua Cheția, și celei de a treia Cheren-Hapuc. ’n toată țara nu erau femei așa de frumoase ca fetele lui Iov. Tatăl lor le-a

16 dat o parte de moștenire printre frații lor. Iov a mai trăit după aceea o sută patruzeci de ani, și a văzut pe fiii săi și pe

17 fiii fiilor săi pînă la al patrulea neam. Și Iov a murit bătrîn și sătul de zile.

PSALMI

Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu 1
se oprește pe calea celor păcătoși, și nu se așează pe 2
scaunul celor batjocoritori! Ci își găsește plăcerea 2
în Legea Domnului, și zi și noapte cugetă la Legea 3
Lui! El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care își dă 3
rodul la vremea lui, și ale cărui frunze nu se veștejesc: tot ce 4
începe, duce la bun sfârșit. Nu tot așa este cu cei răi: ci ei sînt 4
ca pleava, pe care o spulberă vîntul. Deaceia cei rău nu pot 5
ține capul sus în judecății, nici păcătoșii în adunarea celor 5
neprihăniți. Căci Domnul cunoaște calea celor neprihăniți, 6
dar calea păcătoșilor duce la pieire. 6

Pentru ce se întărită nemulțumirile, și pentru ce cugetă popoarele 2
lucruri deșerte? 'mpărații pămîntului se răscoală, și domn- 2
itorii se sfătuiesc împreună împotriva Domnului și împotriva 2
Unsului Său, zicînd: "Să le rupem legăturile și să scăpăm de 3
lanțurile lor!" - Celce șade în ceruri rîde, Domnul 'și bate 4
joc de ei. Apoi, în mînia Lui, le vorbește, și-i îngrozește cu 5
urgia Sa, zicînd: "Totuș, Eu am uns pe 'mpăratul Meu pe 6
Sion, muntele Meu cel sfînt." "Eu voi vesti hotărîrea Lui,"- 7
zice Unsul- "Domnul Mi-a zis: ,Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te- 7
am născut. Cere-Mi, și-Ți voi da neamurile de moștenire, 8
și marginile pămîntului în stăpînire! Tu le vei zdrobi cu un 9
toiag de fer, și le vei sfărîma ca pe vasul unui olar.' Acum 10
dar, împărați, purtați-vă cu înțelepciune! Luați învățătură, 11
judecătorii pămîntului! Slujiți Domnului cu frică, și bucurați- 11
vă, tremurînd. Dați cinste Fiului, ca să nu Se mînie, și să nu 12
pierți pe calea voastră, căci mînia Lui este gata să se aprindă!
Ferice de toți cîți se încred în El!

(Un psalm al lui David, făcut cu prilejul fugii lui dinaintea 3
fiului său Absalom.) Doamne, ce mulți sînt vrăjmașii mei! Ce 3
mulțime se scoală împotriva mea! Cît de mulți zic despre 2
mine: "Nu mai este scăpare pentru el la Dumnezeu!" - Dar, 3

Tu, Domane, Tu ești scutul meu, Tu ești slava mea, și Tu
4 îmi înalți capul! Eu strig cu glasul meu către Domnul, și El
5 îmi răspunde din muntele Lui cel sfânt. Mă culc, adorm, și
6 mă deștept iarăș, căci Domnul este sprijinul meu. Nu mă
tem de zecile de mii de popoare, cari mă împresoară de toate
7 părțile. Scoală-Te, Doamne! Scapă-mă, Dumnezeule! Căci
Tu bați peste obraz pe toți vrăjmașii mei, și zdrobești dinții
8 celor răi. La Domnul este scăparea: binecuvîntarea Ta să fie
peste poporul Tău.

4 (Către mai marele cîntăreților. De cîntat pe instrumente
cu coarde. Un psalm al lui David.) Răspunde-mi, cînd strig,
Dumnezeul neprihănirii mele: scoate-mă la loc larg, cînd sînt
2 la strîmtoare! Ai milă, de mine, ascultă-mi rugăciunea! Fiii
oamenilor, pînă cînd va fi batjocorită slava mea? Pînă cînd
veți iubi deșertăciunea, și veți umbla după minciuni? (Oprire.)
3 Să știți că Domnul Și-a ales un om pe care-l iubește: Domnul
4 aude cînd strig către El. Cutremurați-vă, și nu păcătuiți!
Spuneți lucrul acesta în inimile voastre cînd stați în pat: apoi
5 tăceți. Aduceți jertfe neprihănite, și încredeți-vă în Domnul.
6 Mulți zic: “Cine ne va arăta fericirea?” Eu însă zic: “Fă să
7 răsară peste noi lumina Feței Tale, Doamne!” Tu-mi dai mai
multă bucurie în inima mea, decît au ei cînd li se înmulțește
8 rodul grîului și al vinului. Eu mă culc și adorm în pace, căci
numai Tu, Doamne, îmi dai liniște deplină în locuința mea.

5 (Către mai marele cîntăreților. De cîntat cu flautele. Un
psalm al lui David.) Pleacă-Ți urechea la cuvintele mele,
2 Doamne! Ascultă suspinurile mele! Ia aminte la strigătele
mele, 'mpăratul meu și Dumnezeul meu, căci către Tine mă
3 rog! Doamne, auzi-mi glasul, dimineața! Dimineața eu îmi
4 îndrept rugăciunea spre Tine, și aștept. Căci Tu nu ești un
Dumnezeu căruia să-I placă răul; cel rău nu poate locui lîngă
5 Tine. Nebunii nu pot să stea în preajma ochilor Tăi; Tu urăști
6 pe cei ce fac fărădelegea, și pierzi pe cei mincinoși; Domnul
7 urăște pe oamenii cari varsă sînge și înșală. Dar eu, prin în-
durarea Ta cea mare, pot să intru în casa Ta, și să mă închin
8 cu frică în Templul Tău cel sfînt. Doamne, călăuzește-mă
pe calea plăcută Ție, din pricina vrăjmașilor mei! Netezește

calea Ta supt pașii mei. Căci nu este nimic adevărat în gura 9
lor; inima le este plină de răutate, gîtlejul le este un mormînt
deschis, și pe limbă au vorbe lingușitoare. Lovește-i ca pe 10
niște vinovați, Dumnezeu! Fă-i să cadă prin înseși sfaturile
lor. Prăbușește-i în mijlocul păcatelor lor fără număr! Căci se
răzvrătesc împotriva Ta. Atunci toți cei ce se încred în Tine, 11
se vor bucura, se vor veseli totdeauna, căci Tu îi vei ocroti. Tu
vei fi bucuria celorce iubesc Numele Tău. Căci Tu binecuvin- 12
tezi pe cel neprihănit, Doamne, și-l înconjuri cu bunăvoința
Ta, cum l-ai înconjura cu un scut.

(Către mai marele cîntăreților. De cîntat pe instrumente 6
cu coarde. Pe arfa cu opt coarde. Un psalm al lui David.)
Doamne, nu mă pedepsi cu mînia Ta, și nu mă mustra cu urgia
Ta. Ai milă de mine, Doamne, căci mă ofilesc! Vindecă-mă, 2
Doamne, căci îmi tremură oasele. Sufletul mi-i îngrozit de
tot; și Tu, Doamne, pînă cînd vei zăbovi să Te înduri de mine?
'ntoarce-Te, Doamne, izbăvește-mi sufletul! Mîntuiește-mă, 4
pentru îndurarea Ta! Căci cel ce moare nu-și mai aduce am-
inte de Tine; și cine Te va lauda în locuința morților? Nu mai 6
pot gemînd! 'n fiecare noapte îmi stropesc așternutul, și-mi
scald patul în lacrimi. Mi s'a supt fața de întristare, și a îm-
bătrînit din pricina tuturor celor ce mă prigonesc. Depărtați- 8
vă dela mine, toți cei ce faceți răul! Căci Domnul a auzit
glasul plîngerii mele! Domnul îmi ascultă cererile, și Domnul 9
îmi primește rugăciunea! Toți vrăjmașii mei vor fi acoperiți 10
de rușine, și cuprinși de spaimă; într'o clipă vor da înapoi,
acoperiți de rușine.

(O cîntare de jale a lui David. Cîntată Domnului din prici- 7
na cuvintelor Beniamitului Cuș.) Doamne, Dumnezeu, în
Tine îmi caut scăparea! Scapă-mă de toți prigonitorii mei și
izbăvește-mă, ca să nu mă sfișie ca un leu, care înghite fără 2
să sară cineva în ajutor. Doamne, Dumnezeu, dacă am 3
făcut un astfel de rău, dacă este fărădelege pe mîinile mele,
dacă am răsplătit cu rău pe cel ce trăia în pace cu mine, și 4
n'am izbăvit pe cel ce mă asuprea fără temei, atunci: să 5
mă urmărească vrăjmașul și să m'ajungă, să-mi calce viața
la pămînt, și slava mea în pulbere să mi-o arunce! (Oprire).

6 Scoală-Te, Doamne, cu mînia Ta! Scoală-Te împotriva urgiei
 protivnicilor mei, trezește-Te ca să-mi ajuți, și rînduiește o
 7 judecată! Să Te înconjure adunarea popoarelor, și șezi mai
 8 sus decît ea, la înălțime! Domnul judecă popoarele: fă-
 mi dreptate Doamne, după neprihănirea și nevinovăția mea!
 9 Ah! pune odată capăt răutății celor răi, și întărește pe cel
 neprihănit, Tu, care cercetezi inimile și răunchii, Dumnezeule
 10 drept! Scutul meu este în Dumnezeu, care mîntuiește pe
 11 cei cu inima curată. Dumnezeu este un judecător drept, un
 12 Dumnezeu care Se mînie în orice vreme. Dacă cel rău nu se în-
 toarce la Dumnezeu, Dumnezeu își ascute sabia, și încordează
 13 arcul, și-l ocheste, îndreptă asupra lui săgeți omorîtoare și-
 14 i aruncă săgeți arzătoare! Iată că cel rău pregătește răul,
 15 zămislește fărădelegea, și naște înșelăciunea: face o groapă, o
 16 sapă, și tot el cade în groapa pe care a făcut-o. Fărădelegea
 pe care a urzit-o, se întoarce asupra capului lui, și silnicia pe
 17 care a făcut-o, se pogoară înapoi pe țeasta capului lui. Eu
 voi lăuda pe Domnul pentru dreptatea Lui, și voi cînta Numele
 Domnului, Numele Celui Prea 'nalt.

8 (Către mai marele cîntăreților. De cîntat pe Ghitit. Un
 psalm al lui David.) Doamne, Dumnezeul nostru, cît de min-
 unat este Numele Tău pe tot pămîntul! Slava Ta se înalță mai
 2 pe sus de ceruri. Din gura copiilor și a celor ce sug la țîță,
 Ți-ai scos o întăritură de apărare împotriva protivnicilor tăi,
 ca să astupi gura vrăjmașului și omului cu dor de răzbunare.
 3 Cînd privesc cerurile-lucrarea mînilor Tale-luna și stelele pe
 4 cari le-ai făcut, îmi zic: "Ce este omul, ca să Te gîndești la
 5 el? Și fiul omului, ca să-l bagi în seamă? L-ai făcut cu puțin
 mai pe jos decît Dumnezeu, și l-ai încununat cu slavă și cu cin-
 6 ste. I-ai dat stăpînire peste lucrurile mînilor Tale, toate le-ai
 7 pus supt picioarele lui: oile și boii laolaltă, fiarele cîmpului,
 8 păsările cerului și peștii mării, tot ce străbate cărările mărilor.
 9 Doamne, Dumnezeul nostru, cît de minunat este Numele Tău
 pe tot pămîntul!

9 (Către mai marele cîntăreților. Se cîntă ca și "Mori pentru
 fiul". Un psalm al lui David.) Voi lăuda pe Domnul din toată
 2 inima mea, voi istorisi toate minunile Lui. Voi face din Tine

bucuria și veselia mea, voi cânta Numele tău, Dumnezeu Prea
'nalte, pentru că vrăjmașii mei dau înapoi, se clatină, și pier 3
dinaintea Ta. Căci Tu îmi sprijinești dreptatea și pricina mea, 4
și stai pe scaunul Tău de domnie ca un judecător drept. Tu 5
pedepsești neamurile, nimicești pe cel rău, le ștergi numele
pentru totdeauna și pe vecie. S'au dus vrăjmașii! N'au rămas 6
din ei decît niște dărîmături vecinice! Niște cetăți dărîmate
de Tine! Li s'a șters pomenirea! Ei s'au dus, dar Domnul 7
împărătește în veac, și Și-a pregătit scaunul de domnie pentru
judecată. El judecă lumea cu dreptate, judecă popoarele cu 8
nepărtinire. Domnul este scăparea celui asuprit, scăpare la 9
vreme de necaz. Cei ce cunosc Numele Tău, se încred în Tine, 10
căci Tu nu părăsești pe cei ce Te caută, Doamne! Cîntați 11
Domnului, care împărătește în Sion, vestiți printre popoare
isprăvile Lui! Căci El răzbună sîngele vărsat, și 'și aduce 12
aminte de cei nenorociți, nu uită strigătele lor. Ai milă de 13
mine, Doamne! Vezi ticăloșia în care mă aduc vrăjmașii mei,
și ridică-mă din porțile morții, ca să vestesc toate laudele 14
Tale, în porțile fiicei Sionului, și să mă bucur de mîntuirea Ta.
Neamurile cad în groapa pe care au făcut-o, și li se prinde 15
piciorul în lațul pe care l-au ascuns. Domnul Se arată, face 16
dreptate, și prinde pe cel rău în lucrul mînilor lui. (Joc de
instrumente. Oprire.) Cei răi se întorc la locuința morților: 17
toate neamurile cari uită pe Dumnezeu. Căci cel nenorocit 18
nu este uitat pe vecie, nădejdea celor sârmani nu piere pe
vecie. Scoală-Te, Doamne, ca să nu biruie omul; neamurile 19
să fie judecate înaintea Ta! Aruncă groaza în ei, Doamne, ca 20
să știe popoarele că nu sînt decît oameni! (Oprire.)

Pentru ce stai așa de departe, Doamne? Pentru ce Te ascunzi 10
la vreme de necaz? Cel rău, în mîndria lui, urmărește pe cei 2
nenorociți, și ei cad jertfă curselor urzite de el. Căci cel rău se 3
fălește cu pofta lui, iar răpitorul batjocorește și nesocotește pe
Domnul. Cel rău zice cu trufie: "Nu pedepsește Domnul! Nu 4
este Dumnezeu!" Iată toate gîndurile lui. Treburile îi merg 5
bine în orice vreme; judecățile Tale sînt prea înalte pentru
el, ca să le poată vedea, și suffă cu dispreț împotriva tuturor
protivnicilor lui. El zice în inima lui: "Nu mă clatin, în veci 6

- 7 sînt scutit de nenorocire!” Gura îi este plină de blesteme,
de înșelătorii și de viclesuguri; și supt limbă are răutate și
8 fărădelege. Stă la pîndă lîngă sate, și ucide pe cel nevinovat
9 în locuri dosnice: ochii lui pîndesc pe cel nenorocit. Stă la
pîndă în ascunzătoarea lui, ca leul în vizuină: stă la pîndă
să prindă pe cel nenorocit. ’l prinde, și-l trage în lațul lui:
10, 11 se îndoiaie, se pleacă, și-i cad săracii în ghiare! El zice în
inima lui: “Dumnezeu uită! ’și ascunde Fața și în veac nu
12 va vedea!” Scoală-Te, Doamne, Dumnezeule, ridică mîna!
13 Nu uita pe cei nenorociți! Pentruce să hulească cel rău pe
Dumnezeu? Pentruce să zică în inima lui că Tu nu pedepsești?
14 Dar Tu vezi; căci Tu privești necazul și suferința, ca să iei în
mînă pricina lor. ’n nădejdea Ta se lasăcel nenorocit, și Tu vii
15 în ajutor orfanului. Zdrobește brațul celui rău, pedepsește-i
16 fărădelegile, ca să piară din ochii Tăi! Domnul este ’mpărat
17 în veci de veci; neamurile sînt nimicite din țara Lui. Tu auzi
rugăciunile celor ce sufăr, Doamne! Le întărești inima, ’ți pleci
18 urechea spre ei, ca să faci dreptate orfanului și celui asuprit,
și ca să nu mai însufle groaza omul cel luat din pămînt.
- 11** La Domnul găsesc scăpare! Cum puteți să-mi spuneți:
2 “Fugi în munții voștri, ca o pasăre?” Căci iată că cei răi
încordează arcul, își potrivesc săgeata pe coardă, ca să tragă
3 pe ascuns celor cu inima curată. Și cînd se surpă temelile,
4 ce ar putea să mai facă cel neprihănit? Domnul este în Tem-
plul Lui cel sfînt, Domnul ’și are scaunul de domnie în ceruri.
Ochii Lui privesc, și ploapele Lui cercetează pe fiii oamenilor.
5 Domnul cearcă pe cel neprihănit, dar urăște pe cel rău și pe
6 cel ce iubește silnicia. Peste cei răi plouă cărbuni, foc și pu-
cioasă: un vînt dogoritor, iată paharul de care au ei parte.
7 Căci Domnul este drept, iubește dreptatea, și cei neprihăniți
privesc Fața Lui.
- 12** (Către mai marele cîntăreților. De cîntat pe arfa cu opt
coarde. Un psalm al lui David.) Vino în ajutor, Doamne, căci
se duc oamenii evlavioși, pier credincioșii dintre fiii oamenilor.
2 Oamenii își spun minciuni unii altora, pe buze au lucruri lin-
3 gușitoare, vorbesc cu inimă prefăcută. Nimicească Domnul
4 toate buzele lingușitoare, limba care vorbește cu trufie, pe

cei ce zic: “Sîntem tari cu limba noastră, căci buzele noastre sînt cu noi: cine ar putea să fie stăpîn peste noi?” “Pentru că cei nenorociți sînt asupriți și pentru că săracii gem, acum”, zice Domnul, “Mă scol, și aduc mîntuire celor obijduiți.” Cuvintele Domnului sînt cuvinte curate, un argint lămurit în cuptor de pămînt, și curățit de șapte ori. - Tu, Doamne, îi vei păzi, și-i vei apăra de neamul acesta pe vecie. Pretutindeni mișună cei răi, cînd domnește ticăloșia printre fiii oamenilor.

(Către mai marele cîntăreților. Un psalm al lui David.) **13**
 Pînă cînd, Doamne, mă vei uita neîncetat? Pînă cînd 'ți vei ascunde Fața de mine? Pînă cînd voi avea sufletul plin de griji, și inima plină de necazuri în fiecare zi? Pînă cînd se va ridica vrăjmașul meu împotriva mea? Privește, răspunde-mi, Doamne, Dumnezeu! Dă lumină ochilor mei, ca să n'adorm somnul morții, ca să nu zică vrăjmașul meu: “L-am biruit!” Și să nu se bucure protivnicii mei, cînd mă clatin. Eu am încredere în bunătatea Ta, sînt cu inima veselă, din pricina mîntuirii Tale: cînt Domnului, căci mi-a făcut bine!

(Către mai marele cîntăreților. Un psalm al lui David.) **14**
 Nebunul zice în inima lui: “Nu este Dumnezeu!” S'au stricat oamenii, fac fapte urîte; nu este niciunul care să facă binele. Domnul Se uită dela înălțimea cerurilor peste fiii oamenilor, să vadă de este vreunul care să aibă pricepere, și care să caute pe Dumnezeu. Dar toți s'au rătăcit, toți s'au dovedit niște netrebnici; nu este nici unul care să facă binele, niciunul măcar. Și-au pierdut mintea toți cei ce săvîrșesc fărădelegea, de mănîncă pe poporul Meu, cum mănîncă pînea, și nu cheamă pe Domnul? Ei vor tremura de spaimă, cînd Se va arăta Dumnezeu în mijlocul neamului neprihănit. Rîdeți voi de nădejdea celui nenorocit... dar scăparea lui este Domnul. O! de ar porni din Sion izbăvirea lui Israel!...

(Un psalm al lui David.) Doamne, cine va locui în cortul Tău? Cine va locui pe muntele Tău cel sfînt? -Cel ce umblă în neprihănire, cel ce face voia lui Dumnezeu, și spune adevărul din inimă. Acela nu clevetește cu limba lui, nu face rău semenului său, și nu aruncă ocară asupra aproapelui său. El privește cu dispreț pe cel vrednic de disprețuit, dar cinstește

pe ceice se tem de Domnul. El nu-și ia vorba înapoi, dacă face un jurământ în paguba lui. El nu-și dă banii cu dobîndă, și nu ia mită împotriva celui nevinovat. Cel ce se poartă așa, nu se clatină nici odată.

16 (O cîntare a lui David.) Păzește-mă, Dumnezeule, căci în Tine mă încred. Eu zic Domnului: “Tu ești Domnul meu, Tu ești singura mea fericire!” Sfinții, cari sînt în țară, oamenii evlavioși, sînt toată plăcerea mea. Idolii se înmulțesc, oamenii aleargă după dumnezei străini, dar eu n’aduc jertfele lor de sînge, și nu pun numele lor pe buzele mele. Domnul este partea mea de moștenire și paharul meu, Tu îmi îndrepti sorțul meu. O moștenire plăcută mi-a căzut la sorț, o frumoasă moșie mi-a fost dată. Eu binecuvintez pe Domnul, care mă sfătuiește, căci pînă și noaptea îmi dă îndemnuri imă. Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei: cînd este El la dreapta mea, nu mă clatin. De aceea inima mi se bucură, sufletul mi se veselește, și trupul mi se odihnește în liniște. Căci nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților, nu vei îngădui ca prea iubitul Tău să vadă putrezirea. ’mi vei arăta cărarea vieții; înaintea Feței Tale sînt bucurii nespuse, și desfătări vecinice în dreapta Ta.

17 (O rugăciune a lui David.) Doamne, ascultă-mi pricina nevinovată, ia aminte la strigătele mele, pleacă urechea la rugăciunea mea, făcută cu buze neprefăcute! Să se arate dreptatea mea înaintea Ta, și să privească ochii Tăi neprihănirea mea! Dacă îmi vei cerca inima, dacă o vei cerceta noaptea, dacă mă vei încerca, nu vei găsi nimic: căci ce-mi iese din gură, aceea și gîndesc. Cît privește legăturile cu oamenii, eu, după cuvîntul buzelor Tale, mă feresc de calea celor asupritori; pașii mei stau neclintiți pe cărările Tale, și nu mi se clatină picioarele. Strig către Tine, căci m’ascuți, Dumnezeule! Pleacă-Ți urechea spre mine, ascultă cuvîntul meu! Arată-Ți bunătatea Ta cea minunată, Tu, care scapi pe cei ce caută adăpost, și-i izbăvești de protivnicii lor, prin dreapta Ta! Păzește-mă ca lumina ochiului, ocrotește-mă, la umbra aripilor Tale, de cei răi, cari mă prigonesc, de vrăjmașii mei de moarte, cari mă împresoară. Ei își închid inima, au cuvin-

tele semețe în gură. Se țin de pașii mei, mă înconjoară chiar, 11
 mă pîndesc ca să mă trîntească la pămînt. Parcă ar fi un leu 12
 lacom după pradă, un pui de leu, care stă la pîndă în culcușul
 lui. Scoală-te, Doamne, ieși înaintea vrăjmașului, doboară-l! 13
 Izbăvește-mă de cel rău cu sabia Ta! Scapă-mă de oameni, cu 14
 mîna Ta, Doamne, de oamenii lumii acesteia, cari își au partea
 lor în viața aceasta, și cărora le umpli pîntecele cu bunătățile
 Tale. Copiii lor sînt sătui și prisosul lor îl lasă pruncilor lor.
 Dar eu, în nevinovăția mea, voi vedea Fața Ta: cum mă voi 15
 trezi, mă voi sătura de chipul Tău.

(Către mai marele cîntăreților. Un psalm al lui David, robul 18
 Domnului. El a spus Domnului cuvintele cîntării acesteia, cînd
 l-a scăpat Domnul din mîna tuturor vrăjmașilor săi și din mîna
 lui Saul. El a zis:) “Te iubesc din inimă, Doamne, tăria mea!
 Doamne, Tu ești stîncă mea, cetățuia mea, izbăvitorul meu! 2
 Dumnezeu, Tu ești stîncă mea, în care mă ascund, scutul
 meu, tăria care mă scapă, și întăritura mea! Eu strig: ,Lău- 3
 dat să fie Domnul și sînt izbăvit de vrăjmașii mei. Mă încon- 4
 juraseră legăturile morții, și mă îngroziseră rîurile pieirii; mă 5
 înfășuraseră legăturile mormîntului, și mă prinseseră lațurile
 morții. Dar, în strîmtorarea mea, am chemat pe Domnul, 6
 și am strigat către Dumnezeu meu: din locașul Lui, El mi-a
 auzit glasul, și strigătul meu a ajuns pînă la El, pînă la urechile
 Lui. Atunci s’a sguduit pămîntul și s’a cutremurat, temeliile 7
 munților s’au mișcat, și s’au clătinat, pentru că El se mîni-
 ase. Din nările Lui se ridica fum, și un foc mistuitor ieșea din 8
 gura Lui: cărbuni aprinși țîșneau din ea. A plecat cerurile, 9
 și S’a pogorît: un nor gros era supt picioarele Lui. Călărea 10
 pe un heruvim, și sbura, venea plutind pe aripile vîntului.
 ’ntunerecul Și-l făcuse învelitoare, iar cortul Lui, împrejurul 11
 Lui, erau niște ape întunecoase și nori negri. Din strălucirea, 12
 care se răsfrîngea înaintea Lui, ieșeau nori, cari aruncau grind-
 ină și cărbuni de foc. Domnul a tunat în ceruri, Cel Prea ’nalt 13
 a făcut să-I răsune glasul, cu grindină și cărbuni de foc. A 14
 aruncat săgeți și a risipit pe vrăjmașii mei, a înmulțit loviturile
 trăsnetului și i-a pus pe fugă. Atunci s’a văzut albia apelor, 15
 și s’au descoperit temeliile lumii, la musturarea Ta, Doamne, la

16 vuietul suflării nărilor Tale. El Și-a întins mîna de sus, m'a
17 apucat, m'a scos din apele cele mari; Ps. 144. 7. m'a izbăvit
de protivnicul meu cel puternic, de vrăjmașii mei, cari erau
18 mai tari decît mine. Ei năvăliseră deodată peste mine în ziua
19 strîmtorării mele; dar Domnul a fost sprijinul meu. El m'a
20 scos la loc larg, și m'a scăpat, pentrucă mă iubește. Domnul
mi-a făcut după neprihănirea mea, mi-a răsplătit după curăția
21 mînilor mele: căci am păzit căile Domnului, și n'am păcă-
22 tuit împotriva Dumnezeului meu. Toate poruncile Lui au
23 fost înaintea mea, și nu m'am depărtat dela legile Lui. Am
fost fără vină față de El, și m'am păzit de fărădelegea mea.
24 Deaceea, Domnul mi-a răsplătit după neprihănirea mea, după
25 curăția mînilor mele înaintea ochilor Lui. Cu cel bun Tu Te
26 arăți bun, cu omul neprihănit Te arăți neprihănit; cu cel curat
Te arăți curat, și cu cel stricat Te porți după stricăciunea lui.
27 Tu mîntuiești pe poporul care se smerește, și smerești privirile
28 trufase. Da, Tu îmi aprinzi lumina mea. Domnul, Dumnezeul
29 meu, îmi luminează întunerecul meu. Cu Tine mă năpustesc
30 întărit. Căile lui Dumnezeu sînt desăvîrșite, Cuvîntul Dom-
nului este încercat: El este un scut pentru toți cei ce aleargă
31 la El. Căci cine este Dumnezeu, afară de Domnul, și cine este
32 o stîncă, afară de Dumnezeul nostru? Dumnezeu mă încinge
33 cu putere, și mă povățuiește pe calea cea dreaptă. El îmi face
picioarele ca ale cerboaicelor, și mă așează pe înălțimile mele
34 El îmi deprinde mînilor la luptă, așa că brațele mele întind ar-
35 cul de aramă. Tu îmi dai scutul mîntuirii Tale, dreapta Ta
36 mă sprijinește, și îndurarea Ta mă face mare. Tu lărgești
37 drumul supt pașii mei, și nu-mi alunecă glesnele. Urmăresc
pe vrăjmașii mei, îi ajung, și nu mă întorc pînă nu-i nimicesc.
38 'i zdrobesc, de nu pot să se mai ridice: ei cad supt picioarele
39 mele. Tu mă încingi cu putere pentru luptă, și răpui pe pro-
40 tivnicii mei supt picioarele mele. Tu faci pe vrăjmașii mei să
41 dea dosul înaintea mea, și eu nimicesc pe cei ce mă urăsc. Ei
strigă, dar n'are cine să-i scape! Strigă către Domnul, dar nu
42 le răspunde! 'i pisez ca praful, pe care-l ia vîntul, îi calc în
43 picioare ca noroiul de pe ulițe. Tu mă scapi din neînțelegerile

poporului; mă pui în fruntea neamurilor; un popor, pe care
 nu-l cunoașteam, îmi este supus. El ascultă de mine la cea 44
 dintii poruncă, fiii străinului mă linguseșc. Fiilor străinului 45
 li se moaie inima de mine, și ies tremurînd din cetățuile lor.
 Trăiască Domnul, și binecuvîntată să fie Stînca mea! Mărit să 46
 fie Dumnezeuul mîntuirii mele, Dumnezeu, răzbunătorul meu, 47
 care îmi supune popoarele, și mă izbăvește de vrăjmașii mei! 48
 Tu mă înalți mai pesus de protivnicii mei, mă scapi de omul
 asupritor. Deaceea, Doamne, Te voi lăuda printre neamuri, 49
 voi cînta spre slava Numelui Tău. El dă mari izbăviri îm- 50
 păratului Său, și dă îndurare unsului Său: lui David, și sem-
 înței lui, pe vecie.

(Către mai marele cîntăreților. Un psalm al lui David.) **19**
 Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și întinderea lor vestește
 lucrarea mînilor Lui. O zi istorisește alteia acest lucru, o 2
 noapte dă de știre alteia despre el. Și aceasta, fără vorbe, 3
 fără cuvinte, al căror sunet să fie auzit: dar răsunetul lor 4
 străbate tot pămîntul, și glasul lor merge pînă la marginile lu-
 mii. 'n ceruri El a întins un cort soarelui. Și soarele, ca un 5
 mire, care iese din odaia lui de nuntă, se aruncă în drumul lui
 cu bucuria unui viteaz: răsare la un capăt al cerurilor, și își 6
 isprăvește drumul la celalt capăt; nimic nu se ascunde de căl-
 dura lui. Legea Domnului este desăvîrșită, și înviorează sufle- 7
 tul; mărturia Domnului este adevărată și dă înțelepciune celui
 neștiutor. Orînduirile Domnului sînt fără prihană, și vese- 8
 lesc inima; poruncile Domnului sînt curate și luminează ochii.
 Frica de Domnul este curată, și ține pe vecie; judecățile Dom- 9
 nului sînt adevărate, toate sînt drepte. Ele sînt mai de preț 10
 decît aurul, decît mult aur curat; sînt mai dulci decît mierea,
 decît picurul din faguri. Robul Tău primește și el învățătura 11
 dela ele; pentru cine le păzește, răsplata este mare. Cine își 12
 cunoaște greșelile făcute din neștiință? Iartă-mi greșelile pe
 cari nu le cunosc! Păzește de asemenea pe robul Tău de mîn- 13
 drie, ca să nu stăpînească ea peste mine! Atunci voi fi fără
 prihană, nevinovat de păcate mari. Primește cu bunăvoință 14
 cuvintele gurii mele, și cugetele inimii mele, Doamne, Stînca
 mea și Izbăvitorul meu!

- 20** (Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David.)
Să te asculte Domnul în ziua necazului, să te ocrotească Numele Dumnezeului lui Iacov, să-ți trimeată ajutor din locașul
2 Său cel Sfînt, și să te sprijinească din Sion! Să-Și aducă aminte de toate darurile tale de mîncare, și să primească arderile
3 tale de tot! (Oprire.) Să-ți dea ce-ți dorește inima, și să-ți împlinească toate planurile tale! Atunci noi ne vom bucura
4 de biruința ta, și vom flutura steagul în Numele Dumnezeului nostru. Domnul să-ți asculte toate dorințele tale! Știu
5 de acum că Domnul scapă pe unsul Său, și-i va răspunde din ceruri, din locașul Lui cel Sfînt, prin ajutorul atotputernic al
6 dreptei Lui. Unii se bizuiesc pe carăle lor, alții pe caii lor; dar noi ne bizuim pe Numele Domnului, Dumnezeului nostru.
7 Ei se îndoiaie și cad; dar noi ne ridicăm și rămînem în picioare.
8 Scapă, Doamne, pe împăratul, și ascultă-ne cînd Te chemăm!
- 21** (Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David.)
Doamne, împăratul se bucură de ocrotirea puternică, pe care
2 i-o dai Tu. Și cum îl umple de veselie ajutorul Tău! I-ai dat ce-i dorea inima, și n'ai lăsat neîmplinit ce-i cereau buzele.
3 Căci i-ai ieșit înainte cu binecuvîntări de fericire, și i-ai pus pe cap o cunună de aur curat. 'ți cerea viața, și i-ai dat-o: o
4 viață lungă pentru totdeauna și pe vecie. Mare este slava lui în urma ajutorului Tău. Tu pui peste el strălucirea și măreția.
5 'l faci pe vecie o pricină de binecuvîntări, și-l umpli de bucurie înaintea Feții Tale. Căci împăratul se încrede în Domnul; și
6 bunătatea Celui Prea 'nalt îl face să nu se clatine. Mîna ta, împărate, va ajunge pe toți vrăjmașii tăi, dreapta ta va ajunge
7 pe cei ce te urăsc, și-i vei face ca un cuptor aprins, în ziua cînd te vei arăta; Domnul îi va nimici în mînia Lui, și-i va mîncă
8 focul. Le vei șterge sămînța de pe pămînt, și neamul lor din mijlocul fiilor oamenilor. Ei au urzit lucruri rele împotriva
9 ta, au făcut sfaturi rele, dar nu vor izbuti. Căci îi vei face să dea dosul, și vei trage cu arcul tău asupra lor. Scoală-te,
10 Doamne, cu puterea Ta, și vom cînta și vom lăuda puterea Ta.
- 22** (Către mai marele cântăreților. Se cîntă ca "cerboanca zorilor". Un psalm al lui David.) Dumnezeule! Dumnezeule!
Pentruce m'ai părăsit, și pentruce Te depărtezi fără să-mi ajuți

și fără s'ascuți plîngerile mele? Strig ziua, Dumnezeule, și 2
nu-mi răspunzi: strig și noaptea, și tot n'am odihnă. Totuș 3
Tu ești Cel Sfînt, și Tu locuiești în mijlocul laudelor lui Israel.
'n Tine se încredeau părinții noștri: se încredeau, și-i izbăveai. 4
Strigau către Tine, și erau scăpați; se încredeau în Tine, și nu 5
rămîneau de rușine. Dar eu sînt vierme, nu om, am ajuns 6
de ocară oamenilor și disprețuit de popor. Toți ceice mă văd 7
își bat joc de mine, își deschid gura, dau din cap și zic: "S'a 8
încrezut în Domnul! Să-l mîntuiască Domnul, să-l izbăvească,
fiindcă-l iubește!" - Da, Tu m'ai scos din pîntecele mamei, 9
m'ai pus la adăpost de orice grijă la țîțele mamei mele; de 10
cînd eram la sînul mamei, am fost supt paza Ta, din pîntecele
mamei ai fost Dumnezeul meu. Nu Te depărta de mine, căci 11
s'apropie necazul, și nimeni nu-mi vine în ajutor. O mulțime 12
de tauri sînt împrejurul meu, niște tauri din Basan mă încon-
joară. 'și deschid gura împotriva mea, ca un leu, care sfîșie 13
și răcnește. Am ajuns ca apa, care se scurge, și toate oasele 14
mi se despart; mi s'a făcut inima ca ceara, și se topește în-
lăuntrul meu. Mi se usucă puterea ca lutul, și mi se lipește 15
limba de cerul gurii: m'ai adus în țărîna morții. Căci niște 16
cîni mă înconjoară, o ceată de nelegiuîți dau tîrcoale împrе-
jurul meu, mi-au străpuns mînile și picioarele: toate oasele 17
aș putea să mi le număr. Ei, însă, pîndesc și mă privesc; își 18
împart hainele mele între ei, și trag la sort pentru cămașa
mea. Dar Tu, Doamne, nu Te depărta! Tu, Tăria mea, vino 19
de grabă în ajutorul meu! Scapă-mi sufletul de sabie, și viața 20
din ghiarele cînilor! Scapă-mă din gura leului, și scoate-mă 21
din carnea bivolului! Voi vesti Numele Tău fraților mei, și 22
Te voi lăuda în mijlocul adunării. Cei ce vă temeți de Domnul, 23
lăudați-L! Voi toți, sămînța lui Iacov, slăviți-L! Cutremurați-
vă înaintea Lui, voi toți, sămînța lui Israel! Căci El nici nu 24
disprețuiește, nici nu urăște necazurile celui nenorocit, și nu-
Și ascunde Fața de el, ci îl ascultă cînd strigă către El. 'n 25
adunarea cea mare, Tu vei fi pricina laudelor mele: și-mi voi
împlini juruițele în fața celor ce se tem de Tine. Cei săraci 26
vor mîncă și se vor sătura, ceice caută pe Domnul, 'l vor lăuda:
veselă să vă fie inima pe vecie! Toate marginile pămîntului își 27

vor aduce aminte și se vor întoarce la Domnul: toate familiile
28 neamurilor se vor închina înaintea Ta. Căci a Domnului este
29 împărăția: El stăpânește peste neamuri. Toți cei puternici de
pe pământ vor mânca și se vor închina și ei; înaintea Lui se vor
pleca toți ceice se pogoară în țărină, ceice nu pot să-și păstreze
30 viața. O sămînță de oameni li va sluji; și se va vorbi despre
31 Domnul către ceice vor veni după ei. Aceștia vor veni și vor
vesti dreptatea Lui, vor vesti lucrarea Lui poporului care se va
naște.

23 (O cîntare a lui David.) Domnul este Păstorul meu: nu voi
2 duce lipsă de nimic. El mă paște în pășuni verzi, și mă duce
3 la ape de odihnă; îmi înviorează sufletul, și mă povățuiește
4 pe cărări drepte, din pricina Numelui Său. Chiar dacă ar
fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun
rău, căci Tu ești cu mine. Toiagul și nuiaua Ta mă mîngîie.
5 Tu îmi întinzi masa în fața protivnicilor mei; îmi ungi capul
6 cu untdelemn, și paharul meu este plin de dă peste el. Da,
fericirea și îndurarea mă vor însoți în toate zilele vieții mele,
și voi locui în Casa Domnului pînă la sfîrșitul zilelor mele.

24 (Un psalm al lui David.) Al Domnului este pămîntul cu
2 tot ce este pe el, lumea și cei ce o locuiesc! Căci El l-a în-
3 temeiat pe mări, și l-a întărit pe rîuri. Cine va putea să se
suie la muntele Domnului? Cine se va ridica pînă la locul
4 Lui cel Sfînt? - Cel ce are mîinile nevinovate și inima curată,
cel ce nu-și dedă sufletul la minciună, și nu jură ca să înșele.
5 Acela va căpăta binecuvîntarea Domnului, starea după voia
6 Lui dată de Dumnezeuul mîntuirii lui. Iată partea de moștenire
a celor ce-L cheamă, a celor ce caută Fața Ta, Dumnezeuul lui
7 Iacov. - Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-vă, porți vecinice,
8 ca să intre 'mpăratul slavei! - "Cine este acest 'mpărat al
slavei?" -Domnul cel tare și puternic, Domnul cel viteaz în
9 lupte. Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-le, porți vecinice,
10 ca să intre 'mpăratul slavei! - "Cine este acest 'mpărat al
slavei?" -Domnul oștirilor: El este 'mpăratul slavei! -(Oprire).

25, 2 La Tine, Doamne, îmi înalț sufletul. 'n Tine, Dumnezeule,
mă încred: să nu fiu dat de rușine, ca să nu se bucure vrăj-
3 mașii mei de mine! Da, toți cei ce nădăjduiesc în Tine nu vor

fi dați de rușine: ci de rușine vor fi dați cei ce Te părăsesc fără
 temei. Arată-mi, Doamne, căile Tale, și învață-mă cărările 4
 Tale. Povățuiește-mă în adevărul Tău, și învață-mă; căci 5
 Tu ești Dumnezeu mîntuirii mele, Tu ești totdeauna năde-
 jdea mea! Adu-Ți aminte, Doamne, de îndurarea și bună- 6
 tatea Ta; căci sînt vecinice. Nu-Ți aduce aminte de greșelile 7
 din tinereța mea, nici de fărădelegile mele; ci adu-Ți aminte
 de mine, după îndurarea Ta, pentru bunătatea Ta, Doamne!
 Domnul este bun și drept: de aceea arată El păcătoșilor calea. 8
 El face pe cei smeriți să umble în tot ce este drept. El învață pe 9
 cei smeriți calea Sa. Toate cărările Domnului sînt îndurare și 10
 credincioșie, pentru cei ce păzesc legămîntul și poruncile Lui.
 Pentru Numele Tău, Doamne, iartă-mi fărădelegea, căci mare 11
 este! Cine este omul, care se teme de Domnul? Aceluia Dom- 12
 nul îi arată calea pe care trebuie s'o aleagă. El va locui în 13
 fericire, și sămînța lui va stăpîni țara. Prietenia Domnului 14
 este pentru cei ce se tem de El, și legămîntul făcut cu El le
 dă învățătură. Eu îmi întorc necurmat ochii spre Domnul, 15
 căci El îmi va scoate picioarele din laț. Privește-mă și ai milă 16
 de mine, căci sînt părăsit și nenorocit. Neliniștea inimii mele
 crește: scoate-mă din necazul meu! Uită-Te la ticăloșia și 18
 truda mea, și iartă-mi toate păcatele mele. Vezi cît de mulți
 sînt vrăjmașii mei, și cu ce ură mare mă urmăresc. Păzește-mi 20
 sufletul, și scapă-mă! Nu mă lăsa să fiu dat de rușine cînd mă
 încred în Tine! Să mă ocrotească nevinovăția și neprihănirea, 21
 cînd îmi pun nădejdea în Tine! Izbăvește, Dumnezeule, pe 22
 Israel din toate necazurile lui.

(Un psalm al lui David.) Fă-midreptate, Doamne, căci **26**
 umblu în nevinovăție, și mă încred în Domnul, fără șovăire.
 Cercetează-mă, Doamne, încearcă-mă, trece-mi prin cuptorul 2
 de foc rărunchii și inima! Căci bunătatea Ta este înaintea 3
 ochilor mei, și umblu în adevărul Tău. Nu șed împreună cu 4
 oamenii mincinoși, și nu merg împreună cu oamenii vicleni.
 Urăsc adunarea celor ce fac răul, și nu stau împreună cu cei 5
 răi. 'mi spăl mînile în nevinovăție, și așa înconjur altarul 6
 Tău, Doamne, ca să izbucnesc în mulțămiri, și să istorisesc 7
 toate minunile Tale. Doamne, eu iubesc locașul Casei Tale, 8

9 și locul în care locuiește slava Ta. Nu-mi lua sufletul împreună cu păcătoșii, nici viața cu oamenii cari varsă sânge,
10 ale căror mâini sînt nelegiuite, și a căror dreaptă este plină de
11 mită! Eu umblu în neprihănire; izbăvește-mă, și ai milă de
12 mine! Piciorul meu stă pe calea cea dreaptă: voi binecuvînta pe Domnul în adunări.

27 (Un psalm al lui David.) Domnul este lumina și mîntuirea mea: de cine să mă tem? Domnul este sprijinitorul vieții mele:
2 de cine să-mi fie frică? Cînd înaintează cei răi împotriva mea, ca să-mi mănînce carnea, tocmai ei-prigonitorii și vrăjmașii
3 mei-se clatină și cad. Chiar o oștire de ar tăbări împotriva mea, inima mea tot nu s'ar teme. Chiar război de s'ar ridica
4 împotriva mea, tot plin de încredere aș fi. Un lucru cer dela Domnul, și-l doresc fierbinte: aș vrea să locuiesc toată viața mea în Casa Domnului, ca să privesc frumusețea Domnului,
5 și să mă minunez de Templul Lui. Căci El mă va ocroti în coliba Lui, în ziua necazului, mă va ascunde supt acoperișul
6 cortului Lui, și mă va înălța pe o stîncă. Iată că mi se și înalță capul peste vrăjmașii mei, cari mă înconjoară: voi aduce jertfe în cortul Lui în sunetul trâmbiței, voi cînta și voi lăuda
7 pe Domnul. Ascultă-mi, Doamne, glasul cînd Te chiem: ai milă de mine și ascultă-mă! Inima îmi zice din partea Ta:
8 "Caută Fața Mea!" Și Fața Ta, Doamne, o caut! Nu-mi ascunde Fața Ta, nu îndepărta cu minie pe robul Tău! Tu ești ajutorul meu, nu mă lăsa, nu mă părăsi, Dumnezeu mîntuirii
10 mele! Căci tatăl meu și mama mea mă părăsesc, dar Domnul mă primește. 'nvață-mă, Doamne, calea Ta, și povățuiește-mă pe cărarea cea dreaptă, din pricina vrăjmașilor mei. Nu mă lăsa la bunul plac al protivnicilor mei! Căci împotriva mea se ridică niște martori mincinoși, și niște oameni, cari nu
11 suflă decît asupra. O! dacă n'aș fi încredințat că voi vedea
12 bunătaea Domnului pe pămîntul celor vii!... Nădăjduiește în Domnul! Fii tare, îmbărbătează-ți inima, și nădăjduiește în Domnul!

28 (Un psalm al lui David.) Doamne, către Tine strig. Stînca mea! Nu rămînea surd la glasul meu, ca nu cumva, dacă Te vei depărta fără să-mi răspunzi, să ajung ca cei ce se pogoară

în groapă. Ascultă glasul rugăciunilor mele, cînd strig către 2
Tine, și cînd îmi ridic mînilor spre locașul Tău cel Sfînt. Nu mă 3
lua de pe pămînt împreună cu cei răi și cu oamenii nelegiuți,
cari vorbesc de pace aproapelui lor și, cînd colo, au răutate
în inimă. Răsplătește-le după lucrările lor și după răutatea 4
faptelor lor, răsplătește-le după lucrarea mînilor lor! Dă-le
plata care li se cuvine! Căci ei nu iau aminte la lucrările 5
Domnului, la lucrarea mînilor Lui. Să-i doboare și să nu-i mai
scoale! Binecuvîntat să fie Domnul, căci ascultă glasul rugă- 6
ciunilor mele. Domnul este tăria mea și scutul meu; în El 7
mi se încrede inima, și sînt ajutat. De aceea îmi este plină de
veselie inima, și-L laud prin cîntările mele. Domnul este tăria 8
poporului Său, El este Stînca izbăvitoare a unsului Său. Mîn- 9
tuiește, Doamne, poporul Tău, și binecuvîntează moștenirea
Ta! Fii păstorul și sprijinitorul lor în veci.

(Un psalm al lui David.) Fiii lui Dumnezeu, dați Domnului, **29**
dați Domnului slavă și cinste. Dați Domnului slava cuven- 2
ită Numelui Lui! 'nchinați-vă înaintea Domnului îmbrăcați
cu podoabe sfinte! Glasul Domnului răsună pe ape, Dum- 3
nezeul slavei face să bubue tunetul: Domnul este pe ape mari.
Glasul Domnului este puternic, glasul Domnului este măreț. 4
Glasul Domnului sfarmă cedrii; Domnul sfarmă cedrii Liban- 5
ului; îi face să sară ca niște viței, și Libanul și Sirionul sar ca
niște pui de bivoli. Glasul Domnului face să țîșnească flăcări 7
de foc, glasul Domnului face să se cutremure pustia; Dom- 8
nul face să tremure pustia Cades. Glasul Domnului face pe 9
cerboaiice să nască; El despoaie pădurile; în locașul Lui totul
strigă: "Slavă!" Domnul stătea pe scaunul Lui de domnie 10
cînd cu potopul, și Domnul împărățește în veci pe scaunul Lui
de domnie. Domnul dă tărie poporului Său, Domnul binecu- 11
vintează pe poporul Său cu pace.

(Un psalm. O cîntare pentru sfințirea Casei Domnului, **30**
făcută de David.) Te înalț, Doamne, căci m'ai ridicat, și
n'ai lăsat pe vrăjmașii mei să se bucure de mine. Doamne, 2
Dumnezeule, eu am strigat către Tine, și Tu m'ai vindecat.
Doamne, Tu mi-ai ridicat sufletul din locuința morților, Tu 3
m'ai adus la viață din mijlocul celor ce se pogoară în groapă.

4 Cîntați Domnului, voi cei iubiți de El, măriți prin laudele
 5 voastre Numele Lui cel Sfînt! Căci mînia Lui ține numai
 o clipă, dar îndurarea Lui ține toată viața: seara vine plînsul,
 6 iar dimineața veselia. Cînd îmi mergea bine, ziceam: “Nu
 7 mă voi clătina niciodată!” Doamne, prin bunăvoința Ta mă
 așezasei pe un munte tare... dar Ți-ai ascuns Fața, și m’am
 8 turburat. Doamne, eu am strigat către tine, și m’am rugat
 9 Domnului, zicînd: “Ce vei cîștiga dacă-mi verși sîngele, și
 mă pogori în groapă? Poate să Te laude țărîna? Poate ea
 10 să vestească credințioșia Ta? Ascultă, Doamne, ai milă de
 11 mine! Doamne, ajută-mă!” - Și mi-ai prefăcut tînguirile în
 veselie, mi-ai deslegat sacul de jale, și m’ai încins cu bucurie,
 12 pentruca inima mea să-Ți cînte, și să nu stea mută. Doamne,
 Dumnezeule, eu pururea Te voi lăuda!

31 (Către mai marele cîntăreților. Un psalm al lui David.)
 Doamne, în Tine mă încred: să nu fiu dat de rușine niciodată.
 2 Izbăvește-mă, în dreptatea Ta! Pleacă-Ți urechea spre mine,
 grăbește de-mi ajută! Fii pentru mine o stîncă ocrotitoare, o
 3 cetățuie unde să-mi găsesc scăparea! Căci Tu ești Stîncă mea,
 Cetățuia mea, și, pentru Numele Tău, mă vei povățui și mă vei
 4 călăuzi. Scoate-mă din lațul, pe care mi l-au întins vrăjmașii.
 5 Căci Tu ești Ocrotitorul meu! ’n mîinile Tale îmi încredințez
 6 duhul: Tu mă vei izbăvi, Doamne, Dumnezeule adevărate! Eu
 urăsc pe ceice se lipsesc de idoli deșerți, și mă încred în Dom-
 7 nul. Fă-mă să mă veselesc și să mă bucur de îndurarea Ta,
 8 căci vezi ticăloșia mea, știi neliniștea sufletului meu, și nu mă
 vei da în mîinile vrăjmașului, ci îmi vei pune picioarele la loc
 9 larg. Ai milă de mine, Doamne, căci sînt în strîmtorare: fața,
 10 sufletul, și trupul mi s’au topit de întristare; mi se sfîrșește
 viața în durere, și anii în suspinuri. Mi s’au sleit puterile din
 11 pricina fărădelegii mele, și-mi putrezesc oasele! Din pricina
 protivnicilor mei, am ajuns de ocară, de mare ocară pentru
 vecinii mei, și de groază pentru prietenii mei; ceice mă văd
 12 pe uliță, fug de mine. Sînt uitat de inimi ca un mort, am
 13 ajuns ca un vas sfărîmat. Aud vorbele rele ale multora, văd
 spaima care domnește împrejur, cînd se sfătuiesc ei împreună
 14 împotriva mea, și uneltesc să-mi ia viața. Dar eu mă încred în

Tine, Doamne, și zic: “Tu ești Dumnezeul meu!” Soarta mea 15
 este în mîna Ta; scapă-mă de vrăjmașii și de prigonitorii mei!
 Fă să lumineze Fața Ta peste robul Tău, scapă-mă, prin în- 16
 durarea Ta! Doamne, să nu rămîn de rușine cînd Te chem. Ci 17
 să rămînă de rușine cei răi, și ei să se pogoare muți în locuința
 morților! Să amuțească buzele mincinoase, cari vorbesc cu în- 18
 drăzneală, cu trufie și dispreț împotriva celui neprihănit! O, 19
 cît de mare este bunătatea Ta, pe care o păstrezi pentru cei ce
 se tem de Tine, și pe care o arăți celor ce se încred în Tine, în
 fața fiilor oamenilor! Tu îi ascunzi, la adăpostul Feței Tale, 20
 de cei ce-i prigonesc, îi ocrotești în cortul Tău de limbile-cari-i
 clevetesc. Binecuvîntat să fie Domnul, căci Și-a arătat în chip 21
 minunat îndurarea față de mine: parc’aș fi fost într’o cetate
 întărită. ’n pornirea mea nechibzuită, ziceam: “Sînt izgonit 22
 dinaintea Ta!” Dar Tu ai auzit glasul rugăciunilor mele, cînd
 am strigat spre Tine. Iubiți dar pe Domnul, toți cei iubiți 23
 de El. Căci Domnul păzește pe cei credincioși, și pedepsește
 aspru pe cei mîndri. Fiți tari, și îmbărbătați-vă inima, toți 24
 cei ce nădăjduiți în Domnul!

(Un psalm al lui David. O cîntare.) Ferice de cel cu **32**
 fărădelegea iertată, și de cel cu păcatul acoperit! Ferice de 2
 omul, căruia nu-i ține în seamă Domnul nelegiuirea, și în duhul
 căruia nu este viclenie! Cîtă vreme am tăcut, mi se topeau 3
 oasele de gemetele mele necurmăte. Căci zi și noapte mîna 4
 Ta apăsa asupra mea; mi se usca vlaga cum se usucă pămîntul
 de seceta verii. Atunci Ți-am mărturisit păcatul meu, și nu 5
 mi-am ascuns fărădelegea. Am zis: “mi voi mărturisi Dom-
 nului fărădelegile!” Și Tu ai iertat vina păcatului meu. De 6
 aceea orice om evlavios să se roage Ție la vreme potrivită! Și
 chiar de s’ar vărsa ape mari, pe el nu-l vor atinge de loc. Tu 7
 ești ocrotirea mea, Tu mă scoți din necaz, Tu mă înconjuri cu
 cîntări de izbăvire. “Eu-zice Domnul-te voi învăța, și-ți voi 8
 arăta calea pe care trebuie s’o urmezi, te voi sfătui, și voi avea
 privirea îndreptată asupra ta.” Nu fiți ca un cal sau ca un 9
 catîr fără pricepere, pe cari-i strunești cu un frîu și o zăbală cu
 cari-i legi, ca să nu se apropie de tine. - De multe dureri are 10
 parte cel rău, dar cel ce se încrede în Domnul, este înconjurat

11 cu îndurarea Lui. Neprihăniților, bucurați-vă în Domnul și
veseliți-vă! Scoateți strigăte de bucurie, toți cei cu inima fără
prihană!

33 Neprihăniților, bucurați-vă în Domnul! Oamenilor fără pri-
2 hană le șade bine cântarea de laudă. Lăudați pe Domnul cu
3 arfa, lăudați-L cu alăuta cu zece coarde. Cântați-I o cântare
4 nouă! Faceți să răsunе coardele și glasurile voastre! Căci
Cuvîntul Domnului este adevărat, și toate lucrările Lui se îm-
5 plinesc cu credincioșie. El iubește dreptatea și neprihănirea;
6 bunătatea Domnului umple pămîntul. Cerurile au fost făcute
prin Cuvîntul Domnului, și toată oștirea lor prin suflarea gurii
7 lui. El îngrămădește apele mării într'un morman, și pune
8 adîncurile în cămări. Tot pămîntul să se teamă de Domnul!
9 Toți locuitorii lumii să tremure înaintea Lui! Căci el zice,
10 și se face; poruncește și ce poruncește ia ființă. Domnul răs-
toarnă sfaturile Neamurilor, zădărnicește planurile popoarelor.
11 Dar sfaturile Domnului dăinuiesc pe vecie, și planurile inimii
12 Lui, din neam în neam. Ferice de poporul, al cărui Dum-
nezeu este Domnul! Ferice de poporul, pe care Și-l alege El de
13 moștenire! Domnul privește din înălțimea cerurilor, și vede
14 pe toți fiii oamenilor. Din locașul locuinței Lui, El privește
15 pe toți locuitorii pămîntului. El le întocmește inima la toți,
16 și ia aminte la toate faptele lor. Nu mărimea oștirii scapă
17 pe împărat, nu mărimea puterii izbăvește pe viteaz; calul nu
poate da chezașia biruinței, și toată vloga lui nu dă izbăvirea.
18 Iată, ochiul Domnului privește peste ceice se tem de El, peste
19 ceice nădăjduiesc în bunătatea Lui, ca să le scape sufletul
20 dela moarte, și să-i țină cu viață în mijlocul foametei. Sufle-
tul nostru nădăjduiește în Domnul; El este Ajutorul și Scutul
21 nostru. Da, inima noastră își găsește bucuria în El, căci avem
22 încredere în Numele Lui cel Sfînt. Doamne, fie îndurarea Ta
peste noi, după cum o nădăjduim noi dela Tine!

34 (Un psalm alcătuit de David, cînd a făcut pe nebunul în
fața lui Abimelec, și a plecat izgonit de el.) Voi binecuvînta pe
Domnul în orice vreme; lauda Lui va fi totdeauna în gura mea.
2 Să mi se laude sufletul în Domnul! Să asculte cei nenorociți
3 și să se bucure. 'nălțați pe Domnul, împreună cu mine. Să

lăudăm cu toții Numele Lui! - Eu am căutat pe Domnul, 4
și mi-a răspuns: m'a izbăvit din toate temerile mele. Când 5
îți întorci privirile spre El, te luminezi de bucurie, și nu ți se
umple fața de rușine. Când strigă un nenorocit, Domnul aude, 6
și-l scapă din toate necazurile lui. 'ngerul Domnului tăbărăște 7
în jurul celor ce se tem de El, și-i scapă din primejdie. Gustați 8
și vedeți ce bun este Domnul! Ferice de omul care se încrede
în El! Temeți-vă de Domnul, voi, sfinții Lui, căci de nimic 9
nu duc lipsă cei ce se tem de El! Puii de leu duc lipsă, și 10
li-i foame, dar cei ce caută pe Domnul nu duc lipsă de nici un
bine. Veniți, fiilor, și ascultați-mă, căci vă voi învăța frica 11
Domnului. Cine este omul, care dorește viața, și vrea să aibă 12
parte de zile fericite? Ferește-ți limba de rău, și buzele de 13
cuvinte înșelătoare! Depărtează-te de rău, și fă binele; caută 14
pacea, și aleargă după ea! Ochii Domnului sînt peste cei fără 15
prihană, și urechile Lui iau aminte la strigătele lor. Domnul 16
'si întoarce Fața împotriva celor răi, ca să le ștergă pomenirea
de pe pământ. Când strigă cei fără prihană, Domnul aude, și-i 17
scapă din toate necazurile lor. Domnul este aproape de cei cu 18
inima înfrîntă, și mîntuiește pe cei cu duhul zdrobit. De multe 19
ori vine nenorocirea peste cel fără prihană, dar Domnul îl scapă
totdeauna din ea. Toate oasele i le păzește, ca niciunul din 20
ele să nu i se sfărîme. Pe cel rău îl omoară nenorocirea, dar 21
vrăjmașii celui fără prihană sînt pedepsiți. Domnul scapă 22
sufletul robilor Săi, și niciunul din cei ce se încred în El, nu
este osîndit.

(Un psalm al lui David.) Apără-mă Tu, Doamne, de potrivnici 35
mei, luptă Tu cu cei ce se luptă cu mine! Ia pavăza și scutul, 2
și scoală-Te să-mi ajuți. 'nvîrte sulița și săgeata împotriva 3
prigonitorilor mei! zi sufletului meu: "Eu sînt mîntuirea ta!"
Rușinați și înfrunțați să fie ceice vor să-mi ia viața! Să dea 4
înapoi și să roșească cei ce-mi gîndesc peirea! Să fie ca pleava 5
luată de vînt, și să-i gonească îngerul Domnului! Drumul să le 6
fie întunecos și alunecos, și să-i urmărească îngerul Domnului!
Căci mi-au întins lațul lor, fără pricină, pe o groapă, pe care 7
au săpat-o, fără temei, ca să-mi ia viața; să-i ajungă prăpă- 8
dul pe neașteptate, să fie prinși în lațul, pe care l-au întins, să

9 cadă în el și să piară! Și atunci mi se va bucura sufletul în
10 Domnul: se va veseli de mîntuirea Lui. Toate oasele mele vor
zice: “Doamne, cine poate, ca Tine, să scape pe cel nenorocit
de unul mai tare de cît el, pe cel nenorocit și sărac de cel ce-
11 jăfuieste?” Niște martori mincinoși se ridică, și mă întrebă
12 de ceace nu știu. ’mi întorc rău pentru bine: mi-au lăsat
13 sufletul pustiu. Și eu, cînd erau ei bolnavi, mă îmbrăcam cu
sac, îmi smeream sufletul cu post, și mă rugam cu capul plecat
14 la sîn. Umblam plin de durere ca pentru un prieten, pentru
15 un frate; cu capul plecat, ca de jalea unei mame. Dar cînd
mă clatin eu, ei se bucură și se strîng; se strîng fără știrea
16 mea, ca să mă batjocorească, și mă sfișie neîncetat. Scrișnesc
din dinți împotriva mea, împreună cu cei nelegiuîți, cu secă-
17 turile batjocoritoare. Doamne, pînă cînd Te vei uita la ei?
Scapă-mi sufletul din cursele lor, scapă-mi viața din ghiarele
18 acestor pui de lei! Și eu Te voi lăuda în adunarea cea mare,
19 și Te voi slăvi în mijlocul unui popor mare la număr. Să nu
se bucure de mine ceice pe nedrept îmi sînt vrăjmași, nici să
20 nu-și facă semne cu ochiul, ceice mă urăsc fără temei! Căci
ei nu vorbesc de pace, ci urzesc înșelătorii împotriva oame-
21 nilor liniștiți din țară. ’și deschid gura larg împotriva mea,
și zic: “Ha! Ha! Ochii noștri își văd acum dorința împlinită!”
22 Doamne, Tu vezi: Nu tăcea! Nu Te depărta de mine, Doamne!
23 Trezește-Te, și scoală-Te să-mi faci dreptate! Dumnezeule și
24 Doamne, apără-mi pricina! Judecă-mă după dreptatea Ta,
25 Doamne, Dumnezeuul meu, ca să nu se bucure ei de mine! Să
nu zică în inima lor: “Aha! iată ce doream!” Să nu zică “L-am
26 înghițit!” Ci să fie rușinați și înfrunțați toți cei ce se bucură
de nenorocirea mea! Să se îmbrace cu rușine și ocară, cei ce se
27 ridică împotriva mea! Să se bucure și să se veselească, cei ce
găsesc plăcere în nevinovăția mea, și să zică neîncetat: “Mărit
28 să fie Domnul, care vrea pacea robului Său!” Și atunci limba
mea va lăuda dreptatea Ta, în toate zilele va spune lauda Ta.

36 (Către mai marele cîntăreților. Un psalm al lui David, robul
Domnului.) Nelegiuirea celui rău zice inimii mele: “Nu este
2 frică de Dumnezeu înaintea ochilor lui.” Căci se măgulește
singur în ochii lui, ca să-și desăvîrșească fărădelegea, ca să-și

potolească ura. Cuvintele gurii lui sînt mincinoase și înșelă- 3
toare; nu mai vrea să lucreze cu înțelepciune și să facă binele.
'n așternutul lui se gîndește la răutate, stă pe o cale care nu 4
este bună, și nu urăște răul. Bunătatea Ta, Doamne, ajunge 5
pînă la ceruri, și credincioșia Ta pînă la nori. Dreptatea Ta 6
este ca munții lui Dumnezeu, și judecățile Tale sînt ca Adîncul cel mare. Doamne, Tu sprijinești pe oameni și pe do-
bitoace! Cît de scumpă este bunătatea Ta, Dumnezeule! La 7
umbra aripilor Tale găsesc fiii oamenilor adăpost. Se satură 8
de belșugul Casei Tale, și-i adăpi din șivioiul desfătărilor Tale.
Căci la Tine este izvorul vieții; prin lumina Ta vedem lumina. 9
'ntinde-Ți și mai departe bunătatea peste ceice Te cunosc, și 10
dreptatea peste cei cu inima neprihănită! Să nu m'ajungă 11
piciorul celui mîndru, și să nu mă pună pe fugă mîna celor răi.
Ceice fac fărădelegea au și început să cadă; sînt răsturnați, și 12
nu pot să se mai scoale.

(Un psalm al lui David.) Nu te mînia pe cei răi, și nu te **37**
uita cu jind la ceice fac răul; căci sînt cosiți iute ca iarba, și 2
se vestejesc ca verdeața. 'ncrede-te în Domnul, și fă binele; 3
locuiește în țară, și umblă în credincioșie. Domnul să-ți fie 4
desfătarea, și El îți va da tot ce-ți dorește inima. 'ncredințează- 5
ți soarta în mîna Domnului, încrede-te în El, și El va lucra, El 6
va face să strălucească dreptatea ta ca lumina, și dreptul tău ca
soarele la amiază. Taci înaintea Domnului, și nădăjduiește 7
în El. Nu te mînia pe cel ce izbutește în umbletele lui, pe
omul, care își vede împlinirea planurilor lui rele. Lasă mînia, 8
părăsește iuțimea; nu te supăra, căci supărarea duce numai la
rău. Fiindcă cei răi vor fi nimiciți, iar cei ce nădăjduiesc în 9
Domnul vor stăpîni țara. 'ncă puțină vreme, și cel rău nu va 10
mai fi; te vei uita la locul unde era, și nu va mai fi. Cei blînzi 11
moștenesc țara, și au belșug de pace. Cel rău face la planuri 12
împotriva celui neprihănit, și scrișnește din dinți împotriva lui.
Domnul rîde de cel rău, căci vede că-i vine și lui ziua. Cei răi 13, 14
trag sabia și își încordează arcul, ca să doboare pe cel nenorocit
și sărac, ca să junghie pe cei cu inima neprihănită. Dar sabia 15
lor intră în însăș inima lor, și li se sfărîmă arcurile. Mai mult 16
face puținul celui neprihănit, decît belșugul multor răi. Căci 17

brațele celui rău vor fi zdrobite, dar Domnul sprijinește pe
18 cei neprihăniți. Domnul cunoaște zilele oamenilor cinștiți; și
19 moștenirea lor ține pe vecie. Ei nu rămân de rușine în ziua
20 nenorocirii, ci au de ajuns în zilele de foamete. Dar cei răi
pier, și vrăjmașii Domnului sînt ca cele mai frumoase pășune:
21 pier, pier ca fumul. Cel rău ia cu împrumut, și nu dă înapoi;
22 dar cel neprihănit este milos, și dă. Căci cei binecuvîntați de
Domnul stăpînesc țara, dar cei blestemați de El sînt nimiciți.
23, 24 Domnul întărește pașii omului, cînd 'i place calea lui; dacă se
întîmplă să cadă, nu este doborît de tot, căci Domnul îl apucă
25 de mînă. Am fost tînăr, și am îmbătrînit, dar n'am văzut pe
26 cel neprihănit părăsit, nici pe urmașii lui cerșindu-și pînea. Ci
el totdeauna este milos, și dă cu împrumut; și urmașii lui sînt
27 binecuvîntați. Depărtează-te de rău, fă binele, și vei dăinui
28 pe vecie. Căci Domnul iubește dreptatea, și nu părăsește pe
credincioșii Lui. Totdeauna ei sînt supt paza Lui, dar sămînța
29 celor răi este nimicită. Cei neprihăniți vor stăpîni țara, și vor
30 locui în ea pe vecie. Gura celui neprihănit vestește înțelepci-
31 unea, și limba lui trîmbițează dreptatea. Legea Dumnezeului
32 său este în inima lui; și nu i se clatină pașii. Cel rău pîndește
33 pe cel neprihănit, și caută să-l omoare. Dar Domnul nu-l lasă
34 în mîinile lui, și nu-l osîndește cînd vine la judecată. Nădăj-
duiește în Domnul, păzește calea Lui, și El te va înălța ca să
35 stăpînești țara: vei vedea pe cei răi nimiciți. Am văzut pe cel
36 rău în toată puterea lui; se întindea ca un copac verde. Dar
cînd am trecut a doua oară, nu mai era acolo; l-am căutat,
37 dar nu l-am mai putut găsi. Uită-te bine la cel fără prihană,
și privește pe cel fără vicleșug; căci omul de pace are parte de
38 moștenitori. Dar cei răzvrățiți sînt nimiciți cu toții, sămînța
39 celor răi este prăpădită. Scăparea celor neprihăniți vine dela
40 Domnul; El este ocrotitorul lor la vremea necazului. Domnul
îi ajută și-i izbăvește; îi izbăvește de cei răi și-i scapă, pentru că
se încred în El.

38 (Un psalm al lui David. Spre aducere aminte.) Doamne, nu
2 mă muștra în mînia Ta, și nu mă pedepsi în urgia Ta. Căci
săgețile Tale s'au înfipt în mine, și mîna Ta apasă asupra mea.
3 N'a mai rămas nimic sănătos în carnea mea, din pricina mîniei

Tale; nu mai este nici o vlagă în oasele mele, în urma păcatului meu. Căci fărădelegile mele se ridică deasupra capului meu; 4 ca o povară grea, sînt prea grele pentru mine. Rănile mele 5 miroasă greu și sînt pline de coptură, în urma nebuliei mele. Sînt gîrbovit, peste măsură de istovit; toată ziua umblu plin de 6 întristare. Căci o durere arzătoare îmi mistuie măruntaiele, 7 și n'a mai rămas nimic sănătos în carnea mea. Sînt fără 8 putere, zdrobit cu desăvîrșire; turburarea inimii mele mă face să gem. Doamne, toate dorințele mele sînt înaintea Ta, și 9 suspinurile mele nu-Ți sînt ascunse. Inima îmi bate cu tărie, 10 puterea mă părăsește, și lumina ochilor mei nu mai este cu mine. Prietenii și cunoscuții mei se depărtează de rana mea, și 11 rudele mele stau de o parte. Ceice vor să-mi ia viața își întind 12 cursele; ceice-mi caută nenorocirea, spun răutăți, și toată ziua urzesc la înșelătorii. Iar eu sînt ca un surd, n'aud; sînt ca 13 un mut, care nu deschide gura. Sînt ca un om, care n'aude, 14 și în gura căruia nu este niciun răspuns. Doamne, în Tine 15 nădăjduiesc; Tu vei răspunde, Doamne, Dumnezeule! Căci 16 zic: "Nu îngădui să se bucure vrăjmașii mei de mine, și să se fudulească împotriva mea, cînd mi se clatină piciorul!" Căci 17 sînt aproape să cad, și durerea mea este totdeauna înaintea mea. 'mi mărturisesc fărădelegea, mă doare de păcatul meu. 18 Dar vrăjmașii mei sînt plini de viață și plini de putere; ceice 19 mă urăsc fără temei, sînt mulți la număr. Ei îmi întorc rău 20 pentru bine, îmi sînt potrivnici, pentru că eu urmăresc binele. Nu mă părăsi, Doamne! Dumnezeule, nu Te depărta de mine! 21 Vino degrabă în ajutorul meu, Doamne, Mîntuirea mea! 22

(Către mai marele cîntăreților: Către Iedutun. Un psalm al **39** lui David.) Ziceam: "Voi veghea asupra căilor mele, ca să nu păcătuiesc cu limba; îmi voi pune frîu gurii, cît va sta cel rău înaintea mea." Am stat mut, în tăcere; am tăcut, măcar că 2 eram nenorocit; și totuș durerea mea nu era mai puțin mare. 'mi ardea inima în mine, un foc lăuntric mă mistuia; și atunci 3 mi-a venit cuvîntul pe limbă, și am zis: "Doamne, spune-mi 4 care este sfîrșitul vieții mele, care este măsura zilelor mele, ca să știu cît de trecător sînt." Iată că zilele mele sînt cît un lat 5 de mînă, și viața mea este ca o nimica înaintea Ta. Da, orice

6 om este doar o suflare, oricât de bine s'ar ținea. - Da, omul
umblă ca o umbră, se frământă degeaba, strânge la comori, și nu
7 știe cine le va lua. Acum, Doamne, ce mai pot nădăjdui eu?
8 'n Tine îmi este nădejdea Izbăvește-mă de toate fărădelegile
9 mele! Nu mă face de ocară celui nebun! Stau mut, nu deschid
10 gura, căci Tu lucrezi. Abate-Ți loviturile dela mine! 'mi iese
11 sufletul supt loviturile mîinii Tale. Tu pedepsești pe om, și-l
lovești pentru fărădelegea lui: îi prăpădești, ca molia, ce are
12 el mai scump. Da, orice om este doar o suflare. Ascultă-mi
rugăciunea, Doamne, și pleacă-Ți urechea la strigătele mele!
Nu tăcea în fața lacrărilor mele! Căci sînt un străin înaintea
13 Ta, un pribeag, ca toți părinții mei. Abate-Ți privirea dela
mine, și lasă-mă să răsufli, pînă nu mă duc și să nu mai fiu!

40 (Către mai marele cîntăreților. Un psalm al lui David.) 'mi
pusesem nădejdea în Domnul, și El S'a plecat spre mine, mi-a
2 ascultat strigătele. M'a scos din groapa pieirii, din fundul
mocerlei; mi-a pus picioarele pe stîncă, și mi-a întărit pașii.
3 Mi-a pus în gură o cîntare nouă, o laudă pentru Dumnezeu
nostru. Mulți au văzut lucrul acesta, s'au temut, și s'au în-
4 crezut în Domnul. Ferice de omul, care își pune încrederea în
Domnul, și care nu se îndreaptă spre cei trufași și mincinoși!
5 Doamne, Dumnezeule, multe sînt minunile și planurile Tale
pentru mine: nimeni nu se poate asemăna cu Tine. Aș vrea să
le vestesc și să le trîmbițez, dar numărul lor este prea mare ca
6 să le povestesc. Tu nu dorești nici jertfă, nici dar de mîncare,
ci mi-ai străpuns urechile; nu ceri nici ardere de tot, nici jertfă
7 de ispășire. Atunci am zis: "Iată-mă că vin! -în sulul cărții
8 este scris despre mine- vreau să fac voia Ta, Dumnezeule! Și
9 Legea Ta este în fundul inimii mele. Vestesc îndurarea Ta,
în adunarea cea mare; iată că nu-mi închid buzele. Tu știi
10 lucrul acesta, Doamne! Nu țin în inima mea îndurarea Ta,
ci vestesc adevărul tău și mîntuirea Ta, și nu ascund bună-
11 tatea și credincioșia Ta în adunarea cea mare. Tu, Doamne,
nu-mi vei opri îndurările tale; ci bunătatea și credincioșia Ta
12 mă vor păzi totdeauna. Căci rele fără număr mă împresoară,
m'au ajuns pedepsele pentru nelegiuirile mele; și nu le mai
pot suferi vederea. Sînt mai multe decît perii capului meu, și

mi se moaie inima. Izbăvește-mă, Doamne! Vino, Doamne, 13
degrabă în ajutorul meu. Să fie rușinați și înfrunțați, toți cei 14
ce vor să-mi ia viața! Să dea înapoi și să roșească de rușine
ceice-mi doresc pierzarea! Să rămînă înlemniți de rușinea lor, 15
cei ce-mi zic: “Ha! Ha!” Să se bucure și să se veselească în 16
Tine toți cei ce Te caută! Ceice iubesc mîntuirea Ta să zică
fără încetare: “Mărit să fie Domnul!” Eu sînt sărac și lipsit, 17
dar Domnul Se gîndește la mine. Tu ești ajutorul și izbăvitorul
meu: nu zăbovi, Dumnezeu!

(Către mai marele cîntăreților. Un psalm al lui David.) 41
Ferice de cel ce îngrijește de cel sărac! Căci în ziua nenorocirii
Domnul îl izbăvește; Domnul îl păzește și-l ține în viață. El 2
este fericit pe pămînt, și nu-l lași la bunul plac al vrăjmașilor
lui. Domnul îl sprijinește, cînd este pe patul de suferință: 3
îi ușurezi durerile în toate boalele lui. Eu zic: “Doamne, 4
ai milă de mine! Vindecă-mi sufletul! Căci am păcătuit împotriva Ta.”
Vrăjmașii mei zic cu răutate despre mine: “Cînd 5
va muri? Cînd îi va pieri numele?” Dacă vine cineva să 6
mă vadă, vorbește neadevăruri, strînge temeiuri ca să mă vorbească
de rău; și cînd pleacă, mă vorbește de rău pe afară. Toți vrăjmașii
mei șoptesc între ei împotriva mea, și cred că 7
nenorocirea mea îmi va aduce pieirea. “Este atins rău de tot, 8
-zic ei-iată-l culcat, n’are să se mai scoale!” Chiar și acela 9
cu care trăiam în pace, în care îmi puneam încrederea și care
mînca din pînea mea, ridică și el călcîiul împotriva mea. Dar 10
Tu, Doamne, ai milă de mine și ridică-mă, ca să le răsplătesc
cum li se cuvine. Prin aceasta voi cunoaște că mă iubești, 11
dacă nu mă va birui vrăjmașul meu. Tu m’ai sprijinit, din
pricina neprihănirii mele, și m’ai așezat pe vecie înaintea Ta.
Binecuvîntat să fie Domnul, Dumnezeuul lui Israel, din vecinicie 13
în vecinicie! Amin! Amin!

(Către mai marele cîntăreților. Cîntarea fiilor lui Core.) 42
Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul
meu pe Tine, Dumnezeu! Sufletul meu însetează după 2
Dumnezeu, după Dumnezeul cel viu; cînd mă voi duce și mă
voi arăta înaintea lui Dumnezeu? Cu lacrimi mă hrănesc zi și 3
noapte, cînd mi se zice fără încetare: “Unde este Dumnezeul

4 tău?” Mi-aduc aminte, și-mi vărs tot focul inimii în mine,
 când mă gândesc cum mergeam înconjurat de mulțime, și cum
 înaintam în fruntea ei spre Casa lui Dumnezeu, în mijlocul
 strigătelor de bucurie și mulțămire ale unei mulțimi în sărbă-
 5 toare. Pentruce te mîhnești, suflete, și gemi înlăuntrul meu?
 Nădărduește în Dumnezeu, căci iarăș 'l voi lăuda; El este
 6 mîntuirea mea și Dumnezeul meu. 'mi este mîhnit sufletul în
 mine, Dumnezeule; de aceea la Tine mă gândesc, din țara Ior-
 7 danului, din Hermon, și din muntele Mițear. Un val cheamă
 un alt val, la vuietul căderii apelor Tale; toate talazurile și val-
 8 urile Tale trec peste mine. Ziua, Domnul îmi dădea îndurarea
 Lui, iar noaptea, cîntam laudele Lui, și înălțam o rugăciune
 9 Dumnezeului vieții mele. De aceea, zic lui Dumnezu, Stînca
 mea: “Pentruce mă uiți? Pentruce trebuie să umblu plin de
 10 întristare, supt apăsarea vrăjmașului?” Parcă mi se sfărîmă
 oasele cu sabia când mă batjocoresc vrăjmașii mei, și-mi zic
 11 neîncetat: “Unde este Dumnezeul tău?” Pentruce te mîh-
 nești, suflete, și gemi înlăuntrul meu? Nădărduește în Dum-
 nezeu, căci iarăș 'l voi lăuda; El este mîntuirea mea și Dum-
 nezeul meu.

43 Fă-mi dreptate, Dumnezeule, apără-mi pricina împotriva
 unui neam nemilos! Izbăvește-mă de oamenii plini de vicieșug
 2 și de fărădelege! Tu ești Dumnezeul, care mă ocrotește: pen-
 truce mă lepezi? Pentruce trebuie să umblu plin de întristare,
 3 supt apăsarea vrăjmașului? Trimete lumina și credincioșia
 Ta, ca să mă călăuzească, și să mă ducă la muntele Tău cel
 4 sfînt și la locașurile Tale! Atunci voi merge la altarul lui Dum-
 nezeu, la altarul lui Dumnezeu, care este bucuria și veselia
 mea, și Te voi lăuda cu arfa, Dumnezeule, Dumnezeul meu!
 5 Pentruce te mîhnești, suflete, și gemi înlăuntrul meu? Nădărd-
 duește în Dumnezeu, căci iarăș 'l voi lăuda: El este mîntuirea
 mea și Dumnezeul meu.

44 (Către mai marele cîntăreților. Un psalm al fiilor lui Core.
 O cîntare.) Dumnezeule, am auzit cu urechile noastre, și
 părinții noștri ne-au povestit lucrările, pe cari le-ai făcut pe
 2 vremea lor, în zilele de odinioară. Cu mîna Ta, ai izgo-
 nit neamuri, ca să-i sădești pe ei, ai lovit popoare, ca să-i

întinzi pe ei. Căci nu prin sabia lor au pus mîna pe țară, nu 3
brațul lor i-a mîntuit, ci dreapta Ta, brațul Tău, lumina Feței
Tale, pentrucă îi iubeai. Dumnezeu, Tu ești 'mpăratul meu: 4
poruncește izbăvirea lui Iacov! Cu Tine doborîm pe vrăjmașii 5
noștri, cu Numele Tău zdrobim pe protivnicii noștri. Căci nu 6
în arcul meu mă încred, nu sabia mea mă va scăpa; ci Tu 7
ne izbăvești de vrăjmașii noștri, și dai de rușine pe cei ce ne
urăsc. Noi, în fiecare zi, ne laudăm cu Dumnezeu, și pururea 8
slăvim Numele Tău. -(Oprire). Dar Tu ne lepezi, ne acoperi 9
de rușine, nu mai ieși cu oștirile noastre; ne faci să dăm dosul 10
înaintea vrăjmașului, și ceice ne urăsc, ridică prăzi luate dela
noi. Ne dai ca pe niște oi de mîncat, și ne risipești printre 11
neamuri. Vinzi pe poporul Tău pe nimic, și nu-l socotești de 12
mare preț. Ne faci de ocară vecinilor noștri, de batjocura și 13
de rîsul celor ce ne înconjoară. Ne faci de pomină printre ne- 14
muri, și pricină de clătinare din cap printre popoare. Ocară 15
mea este totdeauna înaintea mea, și rușinea îmi acopere fața,
la glasul celui ce mă batjocorește și mă ocărăște, la vederea 16
vrăjmașului și răzbunătorului. Toate acestea ni se întîmplă, 17
fără ca noi să Te fi uitat, fără să fi călcat legămîntul Tău: da, 18
inima nu ni s'a abătut, pașii nu ni s'au depărtat de pe cărarea
Ta, ca să ne zdrobești în locuința șacalilor, și să ne acoperi 19
cu umbra morții. Dacă am fi uitat Numele Dumnezeului nos- 20
tru, și ne-am fi întins mînile spre un dumnezeu străin, n'ar
ști Dumnezeu lucrul acesta, El, care cunoaște tainele inimii? 21
Dar din pricina Ta sîntem junghiați în toate zilele, sîntem privi- 22
ți ca niște oi sortite pentru măcelărie. Trezește-Te! Pentruce 23
dormi, Doamne? Trezește-Te! Nu ne lepăda pe vecie! Pen- 24
truce 'ți ascunzi Fața? Pentruce uiți de nenorocirea și apăsarea
noastră? Căci sufletul ne este doborît în țărîină de mîhnire, 25
trupul nostru este lipit de pămînt. Scoală-Te, ca să ne ajuți! 26
Izbăvește-ne, pentru bunătatea Ta!

(Către mai marele cîntăreților. De cîntat cum se cîntă: **45**
"Crinii". Un psalm al filor lui Core. O cîntare. O cîntare de
dragoste.) Cuvinte pline de farmec îmi clocotesc în inimă, și
zic: "Lucrarea mea de laudă este pentru 'mpăratul!" Ca pana
unui scriitor iscusit să-mi fie limba! Tu ești cel mai frumos 2

dintre oameni, harul este turnat pe buzele tale: de aceea te-a
3 binecuvîntat Dumnezeu pe vecie. Războinic viteaz, încinge-ți
4 sabia, -podoaba și slava, da, slava Ta! -Fii biruitor, suie-te în
carul tău de luptă, apără adevărul, blîndeța și neprihănirea,
5 și dreapta ta să strălucească prin isprăvi minunate! Săgețile
tale sînt ascuțite: supt tine vor cădea popoare, și săgețile tale
6 vor străpunge inima vrăjmașilor împăratului. Scaunul Tău
de domnie, Dumnezeule, este vecinic; toiagul de domnie al
7 împărăției Tale este un toiag de dreptate. Tu iubești nepri-
hănirea, și urăști răutatea. De aceea, Dumnezeule, Dumnezeul
Tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie, mai pe sus decît
8 pe tovarășii Tăi de slujbă. Smirna, aloia și casia îți umplu
de miros plăcut toate veșmintele; în casele tale împărătești
9 de fildeș te înveselesc instrumentele cu coarde. Printre prea
iubitele tale sînt fete de împărați; împărăteasa, mireasa ta,
10 stă la dreapta ta, împodobită cu aur de Ofir. Ascultă, fiică,
vezi și pleacă-ți urechea; uită pe poporul tău și casa tatălui
11 tău! Și atunci împăratul îți va pofti frumuseța. Și fiindcă
12 este Domnul tău, adu-i închinăciunile tale. Și fiica Tirului, și
cele mai bogate din popor vor umbla cu daruri ca să capete
13 bunăvoința ta. Fata împăratului este plină de strălucire în-
lăuntrul casei împărătești; ea poartă o haină țesută cu aur.
14 Este adusă înaintea împăratului, îmbrăcată cu haine cusute la
gherghef, și urmată de fete, însoțitoarele ei, cari sînt aduse la
15 tine. Ele sînt duse în mijlocul bucuriei și veseliei, și intră în
16 casa împăratului. Copiii tăi vor lua locul părinților tăi; îi vei
17 pune domni în toată țara. Din neam în neam îți voi pomeni
numele: de aceea în veci de veci te vor lăuda popoarele.

46 (Către mai marele cîntăreților. Un psalm al fiilor lui Core.
De cîntat pe alamot. O cîntare.) Dumnezeu este adăpostul și
sprijinul nostru, un ajutor, care nu lipsește niciodată în nevoi.
2 De aceea nu ne temem, chiar dacă s'ar zgudui pămîntul, și
3 s'ar clătina munții în inima mărilor. Chiar dacă ar urla și
ar spumega valurile mării, și s'ar ridica pînă acolo de să se
4 cutremure munții. - Este un rîu, ale cărui izvoare înveselesc
cetatea lui Dumnezeu, sfîntul locaș al locuințelor Celui Prea
5 'nalt. Dumnezeu este în mijlocul ei: ea nu se clatină; Dum-

nezeu o ajută în revărsatul zorilor. Neamurile se frământă, 6
 împărățiile se clatină, dar glasul Lui răsună, și pământul se
 topește de groază. Domnul oștirilor este cu noi, Dumnezeu 7
 lui Iacov este un turn de scăpare pentru noi. - Veniți și priviți 8
 lucrările Domnului, pustiirile, pe cari le-a făcut El pe pământ.
 El a pus capăt războaielor pînă la marginea pământului; El a 9
 sfărîmat arcul, și a rupt sulița, a ars cu foc carăle de război. -
 "Opriți-vă, și să știți că Eu sînt Dumnezeu: Eu stăpînesc peste 10
 neamuri, Eu stăpînesc pe pământ. - Domnul oștirilor este cu 11
 noi. Dumnezeu lui Iacov este un turn de scăpare pentru noi.
 -

(Către mai marele cîntăreților. Un psalm făcut de fiii lui 47
 Core.) Bateți din palme, toate popoarele! 'nălțați lui Dum-
 nezeu strigăte de bucurie! Căci Domnul, Cel Prea 'nalt, este 2
 înfricoșat: El este 'mpărat mare peste tot pământul. El ne 3
 supune popoarele, El pune neamurile supt picioarele noastre.
 El ne alege moștenirea, slava lui Iacov, pe care-l iubește. - 4
 Dumnezeu Se suie în mijlocul strigătelor de biruință, Domnul 5
 înaintea în sunetul trîmbiței. Cîntați lui Dumnezeu, cîntați! 6
 Cîntați 'mpăratul nostru, cîntați! Căci Dumnezeu este îm- 7
 părat peste tot pământul: cîntați o cîntare înțeleaptă! Dum- 8
 nezeu împărățește peste neamuri, Dumnezeu șade pe scaunul
 Lui de domnie cel sfînt. Domnitorii popoarelor se adună îm- 9
 preună cu poporul Dumnezeului lui Avraam; căci ale lui Dum-
 nezeu sînt scuturile pământului: El este mai înalt și mai pe sus
 de orice.

(O cîntare. Un psalm al fiilor lui Core.) Mare este Domnul 48
 și lăudat de toți, în cetatea Dumnezeului nostru, pe muntele
 Lui cel sfînt. Frumoasă înalțime, bucuria întregului pământ, 2
 este muntele Sionului; în partea de miazănoapte este cetatea
 Marelui 'mpărat. Dumnezeu, în casele Lui împărățești, este 3
 cunoscut ca un turn de scăpare. Căci iată că împărații se 4
 adunaseră: doar au trecut împreună, au privit-o, au înlemnit, 5
 s'au temut, și au luat-o la fugă. I-a apucat un tremur acolo, 6
 ca durerea unei femei la facere. Au fost izgoniți de parcă ar fi 7
 fost luați de vîntul de răsărit, care sfărîmă corăbiile din Tarsis.
 'ntocmai cum auzisem spunîndu-se, așa am văzut în cetatea 8

Domnului oștirilor, în cetatea Dumnezeului nostru: Dumnezeu
 9 o va face să dăinuiască pe vecie.- Dumnezeule, la bunătatea
 10 Ta ne gîndim, în mijlocul Templului Tău! Ca și Numele Tău,
 Dumnezeule, și lauda Ta răsună pînă la marginile pămîntului;
 11 dreapta Ta este plină de îndurare. Se bucură muntele Sionu-
 12 lui, și se veselesc fiicele lui Iuda de judecățile Tale. Străbateți
 13 Sionul, șiocoliți-l, numărați-i turnurile, priviți-i întăritura, și
 cercetați-i palatele, ca să povestiți celor ce vor veni după ei.
 14 Iată, Dumnezeul acesta este Dumnezeul nostru în veci de veci;
 El va fi călăuza noastră pînă la moarte.

49 (Către mai marele cîntăreților. Un psalm al fiilor lui Core.)
 Ascultați lucrul acesta, toate popoarele, luați aminte, toți
 2, 3 locuitorii lumii: mici și mari, bogați și săraci! Gura mea
 va vorbi cuvinte înțelepte, și inima mea are gînduri pline de
 4 judecată. Eu îmi plec urechea la pildele care îmi sînt însu-
 5 fiate, îmi încep cîntarea în sunetul arfei. Pentru ce să mă tem
 în zilele nenorocirii, cînd mă înconjoară nelegiuirea protivni-
 6 cilor mei? Ei se încred în avuțiile lor, și se fălesc cu bogăția
 7 lor cea mare. Dar nu pot să se răscumpere unul pe altul, nici
 8 să dea lui Dumnezeu prețul răscumpărării. Răscumpărarea
 sufletului lor este așa de scumpă, că nu se va face niciodată.
 9, 10 Nu vor trăi pe vecie, nu pot să nu vadă mormîntul. Da, îl
 vor vedea: căci înțelepții mor, nebunul și prostul deopotrivă
 11 pier, și lasă altora avuțiile lor. Ei își închipuiesc că vecinice
 le vor fi casele, că locuințele lor vor dăinui din veac în veac, ei,
 12 cari dau numele lor la țări întregi. Dar omul pus în cinste nu
 13 dăinuiește, ci este ca dobitoacele cari se taie. Iată ce soartă
 au ei, cei plini de atîta încredere, precum și cei ce îi urmează,
 14 căroră le plac cuvintele lor. - Sînt duși ca o turmă în locuința
 morților, îi paște moartea, și în curînd oamenii fără prihană
 îi calcă în picioare: li se duce frumuseța, și locuința morților
 15 le este locașul. Dar mie Dumnezeu îmi va scăpa sufletul din
 16 locuința morților, căci mă va lua supt ocrotirea Lui. - Nu te
 teme cînd se îmbogățește cineva, și cînd i se înmulțesc vistieri-
 17 ile casei; căci nu ia nimic cu el cînd moare: vistieriile lui nu
 18 se pogoară după el. Să se tot creadă omul fericit în viață, să
 19 se tot laude cu bucuriile pe cari și le face, căci tot în locuința

părinților săi va merge, și nu va mai vedea lumina niciodată. Omul pus în cinste, și fără pricepere, este ca dobitoacele pe 20 cari le tai.

(Un psalm al lui Asaf.) Dumnezeu, da, Dumnezeu, Dom- **50**
nul, vorbește, și cheamă pământul, dela răsăritul soarelui pînă
la asfințitul lui. Din Sion, care este întruparea frumuseței 2
desăvîrșite, de acolo strălucește Dumnezeu. Dumnezeul nos- 3
tru vine și nu tace. 'naintea Lui merge un foc mistuitor, și
împrejurul Lui o furtună puternică. El strigă spre ceruri 4
sus, și spre pământ, ca să judece pe poporul Său: "Strîngeți- 5
Mi pe credincioșii Mei, care au făcut legămînt cu Mine prin
jertfă!" - Atunci cerurile vor vesti dreptatea Lui, căci Dum- 6
nezeu este cel ce judecă. - Ascultă, poporul Meu, și voi vorbi; 7
ascultă, Israele, și te voi înștiința. Eu sînt Dumnezeu, Dum-
nezeul tău. Nu pentru jertfele tale te mustru: căci arderile 8
tale de tot sînt necurmat înaintea Mea. Nu voi lua tauri din 9
casa ta, nici țapi din staulele tale. Căci ale Mele sînt toate 10
dobitoacele pădurilor, toate fiarele munților cu miile lor. Eu 11
cunosc toate păsările de pe munți, și tot ce se mișcă pe cîmp
este al Meu. Dacă Mi-ar fi foame, nu ți-aș spune ție, căci a 12
mea este lumea și tot ce cuprinde ea. Oare mănînc Eu carnea 13
taurilor? Oare beau Eu sîngele țăpilor? Adu ca jertfă lui 14
Dumnezeu mulțămiri, și îplinește-ți juruințele făcute Celui
Prea 'nalt. Cheamă-Mă în ziua necazului, și Eu te voi izbăvi, 15
iar tu Mă vei proslăvi! Dumnezeu zice însă celui rău: "Ce 16
tot înșiri tu legile Mele, și ai în gură legămîntul Meu, cînd tu 17
urăști muștrările, și arunci cuvintele Mele înapoia ta? Dacă 18
vezi un hoț, te unești cu el, și te însoțești cu preacurvarii. Dai 19
drumul gurii la rău, și limba ta urzește vicleșuguri. Stai și 20
vorbești împotriva fratelui tău, clevetești pe fiul mamei tale.
Iată ce ai făcut, și Eu am tăcut. Ți-ai închipuit că Eu sînt ca 21
tine. Dar te voi muștra, și îți voi pune totul supt ochi! Luați 22
seama dar, voi cari uitați pe Dumnezeu, ca nu cumva să vă
sfășii, și să nu fie nimeni să vă scape. Cine aduce mulțămiri, 23
ca jertfă, acela Mă proslăvește, și celui ce veghează asupra căii
lui, aceuia îi voi arăta mîntuirea lui Dumnezeu.

(Către mai marele cîntăreților. Un psalm al lui David. Fă- **51**

cut cînd a venit la el proorocul Natan, după ce intrase David la Bat-Şeba.) Ai milă de mine, Dumnezeuule, în bunătatea Ta! După îndurarea Ta cea mare, şterge fărădelegile mele!

2 Spală-mă cu desăvîrşire de nelegiuirea mea, şi curăţeşte-mă de
3 păcatul meu! Căci îmi cunosc bine fărădelegile, şi păcatul
4 meu stă necurmat înaintea mea. 'mpotriva Ta, numai împotriva Ta, am păcătuit şi am făcut ce este rău înaintea Ta; așa că vei fi drept în hotărîrea Ta, şi fără vină în judecata Ta.

5 Iată că sînt născut în neleguire, şi în păcat m'a zămislit mama
6 mea. Dar Tu ceri ca adevărul să fie în adîncul inimii: fă dar
7 să pătrundă înţelepciunea înlăuntrul meu! Curăţeşte-mă cu isop, şi voi fi curat; spală-mă, şi voi fi mai alb decît zăpada.

8 Fă-mă să aud veselie şi bucurie, şi oasele, pe cari le-ai zdrobit
9 Tu, se vor bucura. 'ntoarce-Ţi privirea dela păcatele mele,
10 şterge toate neleguirile mele! Zideşte în mine o inimă curată, Dumnezeuule, pune în mine un duh nou şi statornic! Nu mă lepăda dela Faţa Ta, şi nu lua dela mine Duhul Tău cel

12 Sfînt. Dă-mi iarăş bucuria mîntuirii Tale, şi sprijineşte-mă cu
13 un duh de bunăvoinţă! Atunci voi învăţa căile Tale pe ceice
14 le calcă, şi păcătoşii se vor întoarce la Tine. Dumnezeuule, Dumnezeuul mîntuirii mele! Izbăveşte-mă de vina sîngelui varsat, şi limba mea va lăuda îndurarea Ta. Doamne, deschide-mi buzele, şi gura mea va vesti lauda Ta. Dacă ai fi voit jertfe, Ţi-aş fi adus: dar Ţie nu-Ţi plac arderile de tot. Jertfele plăcute lui Dumnezeu sînt un duh zdrobit: Dumnezeuule,

18 Tu nu dispreţuieşti o inimă zdrobită şi mîhnită. 'n îndurarea Ta, varsă-Ţi binefacerile asupra Sionului, şi zideşte zidurile Ierusalimului! Atunci vei primi jertfe neprihănite, arderi de tot şi jertfe întregi; atunci se vor aduce pe altarul Tău viţei.

52 (Către mai marele cîntăreţilor. O cîntare a lui David. Făcută cu prilejul celor spuse de Doeg, Edomitul, lui Saul, cînd zicea: "David s'a dus în casa lui Ahimelec.") Pentru ce te făleşti cu răutatea ta, asupritorul? Bunătatea lui Dumnezeu

2 ţine în veci. Limba ta nu născocoeste decît răutate, ca un brici
3 ascuţit, viclean ce eşti! Tu iubeşti mai degrabă răul decît
4 binele, mai degrabă minciuna decît adevărul. - Tu iubeşti
5 numai cuvinte nimicitoare, limbă înşelătoare! De aceea şi

Dumnezeu te va doborî pe vecie, te va apuca și te va ridica din cortul tău, și te va desrădăcina din pământul celor vii. - Cei fără prihană vor vedea lucrul acesta, se vor teme, și vor 6 rîde de el, zicînd: "Iată omul, care nu lua ca ocrotitor pe 7 Dumnezeu, ci se încredea în bogățiile lui cele mari, și se bizuia pe răutatea lui." Dar eu sînt în Casa lui Dumnezeu ca un 8 măslin verde, mă încred în bunătatea lui Dumnezeu, în veci de veci. Te voi lăuda totdeauna, pentrucă ai lucrat; și, în fața 9 copiilor Tăi, voi nădăjdui în Numele Tău, căci este binevoitor.

(Către mai marele cîntăreților. De cîntat pe flaut. O cîntare 53 a lui David.) Nebunul zice în inima lui: "Nu este Dumnezeu!" S'au stricat oamenii, au săvîrșit fărădelegi urîte, nu este nici unul care să facă binele. Dumnezeu Se uită dela înălțimea 2 cerurilor peste fiii oamenilor, ca să vadă dacă este cineva care să fie priceput, și să caute pe Dumnezeu. Dar toți s'au rătăcit, 3 toți s'au stricat; nu este niciunul care să facă binele, niciunul măcar. "Și-au pierdut oare mintea ceice săvîrșesc nelegiuirea, 4 de mănîncă pe poporul Meu, cum mănîncă pînea, și nu cheamă pe Dumnezeu?" Atunci vor tremura de spaimă, fără să fie 5 vreo pricină de spaimă; Dumnezeu va risipi oasele celor ce tăbărăsc împotriva ta, îi vei face de rușine, căci Dumnezeu i-a lepădat. O! cine va face să pornească din Sion izbăvirea lui 6 Israel? Cînd va aduce Dumnezeu înapoi pe prinșii de război ai poporului Său, Iacov se va veseli, și Israel se va bucura.

(Către mai marele cîntăreților. De cîntat cu instrumente 54 cu coarde. O cîntare a lui David. Făcută cînd au venit Zifiții să spună lui Saul: "Știți că David șade ascuns printre noi?") Scapă-mă, Dumnezeule, prin Numele Tău, și fă-mi dreptate, prin puterea Ta? Ascultă-mi rugăciunea, Dumnezeule, ia 2 aminte la cuvintele gurii mele. Căci niște străini s'au sculat împotriva mea, niște oameni asupritori vor să-mi ia viața; ei nu se gîndesc la Dumnezeu.- Da, Dumnezeu este ajutorul 4 meu, Domnul este sprijinul sufletului meu! Răul se va întoarce asupra protivnicilor mei; nimicește-i în credințioșia Ta! Atunci ți voi aduce jertfe de bună voie, voi lăuda Numele Tău, 6 Doamne, căci este binevoitor; căci El mă izbăvește din toate 7 necazurile, și cu ochii mei îmi văd împlinită dorința privitoare

la vrăjmașii mei.

55 (Către mai marele cîntăreților. De cîntat pe instrumente cu coarde. O cîntare a lui David.) Ia aminte, Dumnezeule, la
2 rugăciunea mea, și nu Te ascunde de cererile mele! Ascultă-
mă, și răspunde-mi! Rătăcesc încoace și încolo, și mă frămînt,
3 din pricina zarvei vrăjmașului și din pricina apăsării celui rău.
Căci ei aruncă nenorocirea peste mine, și mă urmăresc cu
4 mînie. 'mi tremură inima în mine, și mă cuprinde spaima
5, 6 morții, mă apucă frica și groaza, și mă iau florii. Eu zic:
"O, dacă aș avea aripile porumbelului, aș sbura, și aș găsi un-
7 deva odihnă!" Da, aș fugi departe de tot, și m'aș duce să
8 locuiesc în pustie. -(Oprire). Aș fugi în grabă la un adăpost
9 de vîntul acesta năpraznic și de furtuna aceasta. Nimicește-i,
Doamne, împarte-le limbile, căci în cetate văd silă și certuri;
10 zi și noapte ei îi dau ocol pe ziduri: nelegiuirea și răutatea sînt
11 în sînul ei; răutatea este în mijlocul ei, și vicleșugul și înșelăto-
12 ria nu lipsesc din piețele ei. Nu un vrăjmaș mă batjocorește,
căci aș suferi: nu protivnicul meu se ridică împotriva mea, căci
13 m'aș ascunde dinaintea lui. Ci tu, pe care te socoteam una cu
14 mine, tu, frate de cruce și prieten cu mine! Noi, cari trăiam
împreună într'o plăcută prietenie, și ne duceam împreună cu
15 mulțimea în Casa lui Dumnezeu! Să vină moartea peste ei,
și să se pogoare de vii în locuința morților! Căci răutatea este
16 în locuința lor, în inima lor. Dar eu strig către Dumnezeu,
17 și Domnul mă va scăpa. Seara, dimineața, și la amiază, of-
18 tez și gem, și El va auzi glasul meu. Mă va scăpa din lupta
care se dă împotriva mea, și-mi va aduce pacea, căci mulți
19 mai sînt împotriva mea! Dumnezeu va auzi, și-i va smeri, El,
care, din vecinicie, stă pe scaunul Lui de domnie. -(Oprire).
Căci în ei nu este nicio nădejde de schimbare, și nu se tem
20 de Dumnezeu. Ei pun mîna pe cei ce trăiau în pace cu ei,
21 și își calcă legămîntul. Gura lor este dulce ca smîntîna, dar
în inimă poartă războiul: cuvintele lor sînt mai alunecoase
decît untdelemnul, dar cînd ies ele din gură, sînt niște săbii.
22 'ncredințează-ți soarta în mîna Domnului, și El te va sprijini.
23 El nu va lăsa niciodată să se clatine cel neprihănit. Și Tu,
Dumnezeule, îi vei pogori în fundul gropii. Oamenii setoși de

sînge și de înșelăciune, nu vor ajunge nici jumătate din zilele lor. Eu însă mă încred în Tine!

(Către mai marele cîntăreților. Se cîntă ca “Porumbel din stejari depărtați”. O cîntare de laudă a lui David. Făcută cînd l-au prins Filistenii la Gat.) Ai milă de mine, Dumnezeu! Căci niște oameni mă hărțuiesc. Toată ziua îmi fac război și mă chinuiesc. Toată ziua mă hărțuiesc protivnicii mei; sînt mulți, și se războiesc cu mine ca niște trufași. Oridecîteori mă tem, eu mă încred în Tine. Eu mă voi lauda cu Dumnezeu, cu Cuvîntul Lui. Mă încred în Dumnezeu, și nu mă tem de nimic: ce pot să-mi facă niște oameni? ’ntr’una ei îmi ating drepturile, și n’au decît gînduri rele față de mine. Uneltesc, pîndesc și îmi urmăresc pașii, pentru că vor să-mi ia viața. Ei trag nădejde să scape prin nelegiuirea lor: doboară popoarele, Dumnezeu, în mînia Ta! Tu numeri pașii vieții mele de pribeag; pune-mi lacrămile în burduful Tău: nu sînt ele scrise în cartea Ta? Vrajmașii mei dau înapoi, în ziua cînd Te strig: știu că Dumnezeu este de partea mea. Eu mă voi lauda cu Dumnezeu, cu Cuvîntul Lui, da, mă voi lauda cu Domnul, cu Cuvîntul Lui. Mă încred în Dumnezeu, și nu mă tem de nimic: Ce pot să-mi facă niște oameni? Dumnezeu, trebuie să împlinesc juruințele pe cari Ți le-am făcut; ’ți voi aduce jertfe de mulțămire. Căci mi-ai izbăvit sufletul dela moarte, mi-ai ferit picioarele de cădere, ca să umblu înaintea lui Dumnezeu, în lumina celor vii.

(Către mai marele cîntăreților. “Nu nimici”. O cîntare de laudă a lui David. Făcută cînd a fugit în peșteră, urmărit de Saul.) Ai milă de mine, Dumnezeu, ai milă de mine! Căci în Tine mi se încrede sufletul; la umbra aripilor Tale caut un loc de scăpare, pînă vor trece nenorocirile. Eu strig către Dumnezeu, către Cel Prea ’nalt, către Dumnezeu, care lucrează pentru mine. El îmi va trimete izbăvire din cer, în timp ce prigonitorul meu îmi aruncă ocări. (Oprire). Da, Dumnezeu ’și va trimete bunătatea și credincioșia. Sufletul meu este între niște lei: stau culcat în mijlocul unor oameni cari varsă flacări, în mijlocul unor oameni ai căror dinți sînt sulite și săgeți, și a căror limbă este o sabie ascuțită. ’nalță-

Te peste ceruri, Dumnezeuule, peste tot pământul să se întindă
 6 slava Ta! Ei întinseseră un laț supt pașii mei; sufletul mi
 se încovoia, și-mi săpaseră o groapă înainte: Dar au căzut
 7 ei în ea. - Inima mea este tare, Dumnezeuule, inima mea
 este tare; voi cânta, da, și voi suna din instrumentele mele.
 8 Trezește-te, suflete! Treziți-vă, alăută și arfă! Mă voi trezi
 9 în zori de zi. Te voi lauda printre popoare, Doamne! Te
 10 voi cânta printre neamuri. Căci bunătatea Ta ajunge pînă la
 11 ceruri, și credincioșia Ta pînă la nori. 'nalță-Te peste ceruri,
 Dumnezeuule, peste tot pământul să se întindă slava Ta!

58 (Către mai marele cîntăreților. "Nu nimici". O cîntare de
 laudă a lui David.) Oare, tăcînd, faceți voi dreptate? Oare
 2 așa judecați voi fără părtinire, fiii oamenilor? Dimpotrivă!
 în inimă, săvîrșiți nelegiuiri; în țară, puneți în cumpănă sil-
 3 nicia mînilor voastre. Cei răi sînt stricați încă din pîntecele
 mamei lor, mincinoșii se rătăcesc odată cu ieșirea din pîntecele
 4 mamei lor. Au o otravă ca otrava unui șarpe, ca otrava unei
 5 aspide surzi, care își astupă urechea, care n'aude glasul vrăji-
 6 torilor, glasul fermecătorului celui mai iscusit. Dumnezeuule,
 zdrobește-le dinții din gură! Smulge, Doamne, măselele aces-
 7 tor pui de lei! Să se risipească întocmai ca niște ape cari se
 scurg! Săgețile, pe cari le-aruncă ei, să fie niște săgeți tocite!
 8 Să piară, ca un melc, care se topește umblînd; să nu vadă
 9 soarele, ca stîrpitura unei femei! 'nainte ca oalele voastre să
 10 simtă focul de spin verde sau uscat, îl va lua vîrtejul. Cel
 fără prihană se va bucura la vederea răzbunării; își va scâlda
 11 picioarele în sîngele celor răi. Și atunci oamenii vor zice: "Da,
 este o răsplată pentru cel fără prihană! Da, este un Dumnezeu
 care judecă pe pământ!"

59 (Către mai marele cîntăreților. "Nu nimici." O cîntare
 de laudă a lui David. Făcută cînd a trimes Saul să-i îm-
 presoare casa, ca să-l omoare.) Dumnezeuule, scapă-mă de
 2 vrăjmașii mei, ocrotește-mă de protivnicii mei! Scapă-mă
 3 de răufăcători, izbăvește-mă de oamenii setoși de sînge! Căci
 iată-i că stau la pîndă să-mi ia viața; niște oameni porniți
 la rău urzesc lucruri rele împotriva mea, fără să fiu vinovat,
 4 fără să fi păcătuit, Doamne! Cu toată nevinovăția mea, ei

aleargă, se pregătesc: trezește-Te, ieși înaintea mea, și privește! Doamne, Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel, scoală-Te, ca să pedepsești toate neamurile! N'avea milă de niciunul din acești vânzători nelegiuți. -(Oprire). Se întorc în fiecare seară, urlă ca niște câini, și dau ocol cetății. Da, din gura lor țîșnește răul, pe buzele lor sînt săbii; căci zic: "Cine aude?" Dar Tu, Doamne, rîzi de ei, Tu 'ți bați joc de toate neamurile. Oricare le-ar fi puterea, eu în Tine nădăjduiesc, căci Dumnezeu este scăparea mea. Dumnezeul meu, în bunătatea Lui, îmi iese înaintea, Dumnezeul mă face să-mi văd împlinită dorința față de cei ce mă prigonesc. Nu-i ucide, ca să nu uite lucrul acesta poporul meu, ci fă-i să pribegească, prin puterea Ta, și doboară-i, Doamne, Scutul nostru! Gura lor păcătuieste la fiecare vorbă, care le iese de pe buze: să se prindă în însăș mîndria lor, căci nu spun decît blesteme și minciuni: Nimicește-i, în mînia Ta, prăpădește-i, ca să nu mai fie! Fă-i să știe că împărătește Dumnezeu peste Iacov, pînă la marginile pămîntului. - Se întorc în fiecare seară, urlă ca niște câini, și dau ocol cetății. Umblă încoace și încolo după hrană, și petrec noaptea ne sătui. Dar eu voi cînta puterea Ta; disdedimineată, voi lăuda bunătatea Ta. Căci Tu ești un turn de scăpare pentru mine, un loc de adăpost în ziua necazului meu. O, Tăria mea! pe Tine Te voi lăuda, căci Dumnezeul meu cel prea bun, este turnul meu de scăpare.

(Către mai marele cîntăreților. Se cîntă ca și "Crinul mărturiei". O cîntare de laudă a lui David, spre învățatură. Făcută cînd purta război cu Sirienii din Mesopotamia și cu Sirienii din Toba și cînd s'a întors Ioab și a bătut în Valea Sării douăsprezece mii de Edomiți.) Dumnezeule, ne-ai lepădat, ne-ai împrăștiat, și Te-ai mîniat: ridică-ne iarăș! Ai cutremurat pămîntul, l-ai despicat; drege-i spărturile, căci se clatină! Ai făcut pe poporul Tău să treacă prin lucruri grele, ne-ai adăpat cu un vin de amortire. Ai dat celorce se tem de Tine un steag, ca să-l înalțe spre biruința adevărului. - Pentruca prea iubiții Tăi să fie izbăviți, scapă-ne prin dreapta Ta, și ascultă-ne! Dumnezeul a zis în sfințenia Lui: "Voi ieși biruitor, voi împărți Sihemul, și voi măsura valea Sucot. Al Meu este

Galaadul, al Meu este Manase; Efraim este țăria capului Meu,
8 iar Iuda, toiagul Meu de cîrmuire: Moab este ligheanul în
care Mă spăl: peste Edom 'mi arunc încălțăminte: țara Filis-
9 tenilor strigă de bucurie din pricina Mea!" - Cine mă va duce
10 în cetatea întărită? Cine mă va duce la Edom? Oare nu Tu,
Dumnezeule, care ne-ai lepădat, și nu mai ieși, Dumnezeule,
11 cu oștirile noastre? Dă-ne ajutor, ca să scăpăm din necaz!
12 Căci ajutorul omului este zădarnic. Cu Dumnezeu vom face
isprăvi mari, și El va zdrobi pe vrăjmașii noștri.

61 (Către mai marele cîntăreților. De cîntat pe instrumente
cu coarde. Un psalm al lui David.) Ascultă, Dumnezeule,
2 strigătele mele, ia aminte la rugăciunea mea! Dela capătul
pămîntului strig către Tine cu inima mîhnită, și zic: "Du-mă
pe stîncă pe care n'o pot ajunge, căci este prea înaltă pentru
3 mine! Căci Tu ești un adăpost pentru mine, un turn tare
4 împotriva vrăjmașului. Aș vrea să locuiesc pe vecie în cortul
5 Tău: să alerg la adăpostul aripilor Tale. - Căci Tu, Dum-
nezeule, îmi ascuți juruințele, Tu îmi dai moștenirea celorce
6 se tem de Numele Tău. Tu adaugi zile la zilele împăratului:
7 lungească-i-se anii pe vecie! 'n veci să rămîună el pe scaunul
de domnie, înaintea lui Dumnezeu! Fă ca bunătatea și cred-
8 incioșia Ta să vegheze asupra lui! Atunci voi cînta neîncetat
Numele Tău, și zi de zi îmi voi împlini juruințele.

62 (Către mai marele cîntăreților. După Iedutun. Un psalm
al lui David.) Da, numai în Dumnezeu mi se încrede sufle-
2 tul; dela El îmi vine ajutorul. Da, El este Stîncă și Ajutorul
meu, Turnul meu de scăpare; nicidecum nu mă voi clătina.
3 Pînă cînd vă veți năpusti asupra unui om, pînă cînd veți căuta
cu toții să-l doborîți ca pe un zid gata să cadă, ca pe un gard
4 gata să se surpe? Da, ei pun la cale să-l doboare din înălțimea
lui: le place minciuna; cu gura binecuvintează, dar cu inima
5 blastămă. - Da, suflați, încrede-te în Dumnezeu, căci dela El
6 îmi vine nădejdea. Da, El este Stîncă și Ajutorul meu, Turnul
7 meu de scăpare: nicidecum nu mă voi clătina. Pe Dumnezeu
se întemeiază ajutorul și slava mea; în Dumnezeu este stîncă
8 puterii mele, locul meu de adăpost. Popoare, în orice vreme,
încredeți-vă în El, vărsați-vă inimile înaintea Lui! Dumnezeu

este adăpostul nostru. - Da, o nimica sînt fiii omului! Min- 9
ciună sînt fiii oamenilor! Puși în cumpănă toți la olaltă, ar fi
mai ușori decît o suflare Nu vă încredeți în asuprire, și nu vă 10
puneți nădejdea zădarnică în răpire; cînd cresc bogățiile, nu
vă lipiți inima de ele. Odată a vorbit Dumnezeu, de două ori 11
am auzit că "Puterea este a lui Dumnezu." A Ta, Doamne, 12
este și bunătatea, căci Tu răsplătești fiecăruia după faptele lui.

(Un psalm al lui David. Făcut cînd era în pustia lui Iuda.) **63**
Dumnezeule, Tu ești Dumnezeul meu, pe Tine Te caut! 'mi
însetează sufletul după Tine, îmi tînjește trupul după Tine,
într'un pămînt sec, uscat și fără apă. Așa Te privesc eu în 2
locașul cel sfînt, ca să-Ți văd puterea și slava. Fiindcă bun- 3
tatea Ta prețuiește mai mult decît viața, de aceea buzele mele
cîntă laudele Tale. Te voi binecuvînta dar toată viața mea, 4
și în Numele Tău îmi voi ridica mîinile. Mi se satură su- 5
fletul ca de niște bucate grase și miezoase, și gura mea Te
laudă cu strigăte de bucurie pe buze, cînd mi-aduc aminte de 6
Tine în așternutul meu, și cînd mă gîndesc la Tine în timpul
priveghiurilor nopții. Căci Tu ești ajutorul meu, și sînt plin 7
de veselie la umbra aripilor Tale. Sufletul meu este lipit de 8
Tine; dreapta Ta mă sprijinește. Dar cei ce caută să-mi ia 9
viața, se vor duce în adîncimile pămîntului; vor fi dați pradă 10
săbiei, vor fi prada șacalilor. Dar împăratul se va bucura în 11
Dumnezeu; oricine jură pe El se va făli, căci va astupa gura
mincinoșilor.

(Către mai marele cîntăreților. Un psalm al lui David.) **64**
Ascultă-mi glasul, Dumnezeule, cînd gem! Ocrotește-mi vi-
ața împotriva vrajmașului de care mă tem! Păzește-mă de 2
uneltirile celor răi, de ceata gălăgioasă a oamenilor nelegiuți!
Ei își ascut limba ca o sabie, își aruncă vorbele lor amare, 3
ca niște săgeți, ca să tragă în ascuns asupra celui nevinovat: 4
trag asupra lui pe neașteptate, fără nici o frică. Ei se îmbăr- 5
bătează în răutatea lor: se sfătuiesc împreună ca să întindă
curse, și zic: "Cine ne va vedea? Pun la cale nelegiuiri, și zic: 6
"Iată-ne gata, planul este făcut!" O prăpastie este lăuntru
și inima fiecăruia! Dar Dumnezeu aruncă săgeți împotriva 7
lor: deodată iată-i loviți. Limba lor le-a pricinuit căderea; și 8

9 toți cei ce-i văd, clatină din cap. Toți oamenii sînt cuprinși
de frică, și mărturisesc: "Iată ce a făcut Dumnezeu," și re-
10 cunosc că aceasta este lucrarea Lui! Cel neprihănit se bucură
în Domnul și în El își caută scăparea; toți cei cu inima fără
prihană se laudă că sînt fericiți.

65 (Către mai marele cîntăreților. Un psalm al lui David. O
cîntare.) Cu încredere, Dumnezeule, vei fi lăudat în Sion,
2 și împlinite vor fi juruințele cari Ți-au fost făcute. Tu as-
3 culți rugăciunea, de aceea toți oamenii vor veni la Tine. Mă
copleșesc nelegiuirile: dar Tu vei ierta fărădelegile noastre.
4 Ferice de cel pe care-l alegi Tu, și pe care-l primești înain-
tea Ta, ca să locuiască în curțile Tale! Ne vom sătura de
5 binecuvîntarea Casei Tale, de sfințenia Templului Tău. 'n
bunătatea Ta, Tu ne ascuți prin minuni, Dumnezeul mîntuirii
noastre, nădejdea tuturor marginilor îndepărtate ale pămîn-
6 tului și mării! El întărește munții prin tăria Lui, și este
7 încins cu putere. El potolește urletul mărilor, urletul val-
8 urilor lor, și zarva popoarelor. Ceice locuiesc la marginile
lumii se înspăimîntă de minunile Tale: Tu umpli de veselie
9 răsăritul și apusul îndepărtat. Tu cercetezi pămîntul și-i dai
belșug, îl umpli de bogății, și de rîuri dumnezeiești, pline cu
10 apa. Tu le dai grîu, pe care iată cum îl faci să rodească: îi
uzi brazdele, îi sfărîmi bulgării, îl moi cu ploaia, și-i binecu-
11 vintezi răsadul. 'ncununezi anul cu bunătățile Tale, și pașii
12 Tăi varsă belșugul. Cîmpiile pustiei sînt adăpate, și dealurile
13 sînt încinse cu veselie. Pășunile se acopăr de oi, și văile se
îmbracă cu grîu: toate strigă de bucurie și cîntă.

66 (Către mai marele cîntăreților. O cîntare. Un psalm.) 'nălțați
lui Dumnezeu strigăte de bucurie, toți locuitorii pămîntului.
2 Cîntați slavă Numelui Său, măriți slava Lui prin laudele voas-
3 tre. Ziceți lui Dumnezeu: "Cît de înfricoșate sînt lucrările
Tale! Din pricina mărimii puterii Tale, vrăjmașii Tăi Te lin-
4 gușesc. Tot pămîntul se închină înaintea Ta, și cîntă în cin-
5 stea Ta, cîntă Numele Tău. - Veniți și priviți lucrările lui
Dumnezeu! Ce înfricoșat este El, cînd lucrează asupra fiilor
6 oamenilor! El a prefăcut marea în pămînt uscat, și rîul a fost
7 trecut cu piciorul: atunci ne-am bucurat în El. El stăpînește

pe vecie, prin puterea Lui. Ochii Lui urmăresc pe neamuri, ca
 cei răsvrătiți să nu se mai scoale împotriva Lui! - Binecuvîn- 8
 tați, popoare, pe Dumnezeuul nostru! Faceți să răsunе lauda
 Lui! El ne-a păstrat sufletul cu viață, și n'a îngăduit să ni 9
 se clatine piciorul. Căci Tu ne-ai încercat, Dumnezeuule, ne-ai 10
 trecut prin cuptorul cu foc, ca argintul. Ne-ai adus în laț, 11
 și ne-ai pus o grea povară pe coapse. Ai lăsat pe oameni să 12
 încalece pe capetele noastre, am trecut prin foc și prin apă:
 dar Tu ne-ai scos și ne-ai dat belșug. De aceea, voi merge 13
 în Casa Ta cu arderi de tot, îmi voi împlini juruințele făcute
 Ție, juruințe, cari mi-au ieșit de pe buze, pe cari mi le-a rostit 14
 gura când eram la strîmtoare. 'ți voi aduce oi grase, ca ardere 15
 de tot, cu grăsimea berbecilor, voi jertfi oi împreună cu țapi.
 -(Oprire). Veniți de ascultați, toți cei ce vă temeți de Dum- 16
 nezeu, și voi istorisi cei a făcut El sufletului meu. Am strigat 17
 către El cu gura mea, și îndată lauda a fost pe limba mea.
 Dacă aș fi cugetat lucruri nelegiuite în inima mea, nu m'ar fi 18
 ascultat Domnul. Dar Dumnezeu m'a ascultat, a luat aminte 19
 la glasul rugăciunii mele. Binecuvîntat să fie Dumnezeu, care 20
 nu mi-a lepădat rugăciunea, și nu mi-a îndepărtat bunătatea
 Lui!

(Către mai marele cîntăreților. De cîntat pe instrumente cu **67**
 coarde. Un psalm. O cîntare.) Dumnezeu să aibă milă de noi
 și să ne binecuvinteze, să facă să lumineze peste noi Fața Lui,
 - ca să se cunoască pe pămînt calea Ta, și printre toate ne- 2
 murile mîntuirea Ta! Te laudă, popoarele, Dumnezeuule, toate 3
 popoarele Te laudă. Se bucură neamurile și se veselesc; căci 4
 Tu judeci popoarele cu nepărtinire, și povățuiești neamurile pe
 pămînt. - Te laudă, popoarele, Dumnezeuule, toate popoarele 5
 Te laudă. Pămîntul își dă roadele; Dumnezeu, Dumnezeul 6
 nostru, ne binecuvintează, Dumnezeu ne binecuvintează, și 7
 toate marginile pămîntului se tem de El.

(Către mai marele cîntăreților. Un psalm al lui David. O **68**
 cîntare.) Dumnezeu Se scoală, vrăjmașii Lui se risipesc, și
 protivnicii Lui fug dinaintea Feței Lui. Cum se risipește fu- 2
 mul, așa-i risipești Tu; cum se topește ceara la foc, așa pier
 cei răi dinaintea lui Dumnezeu. Dar cei neprihăniți se bu- 3

cură, saltă de bucurie înaintea lui Dumnezeu, și nu mai pot
4 de veselie. Cîntați lui Dumnezeu, lăudați Numele Lui! Faceți
drum Celui ce înaintează prin cîmpii. Domnul este Numele
5 Lui: bucurați-vă înaintea Lui! El este Tatăl orfanilor, Apără-
torul văduvelor, El, Dumnezeu, care locuiește în locașul Lui
6 cel sfînt. Dumnezeu dă o familie celor părăsiți, El izbăvește
pe prinșii de război și-i face fericiți; numai cei răsvrătiți locui-
7 esc în locuri uscate. Dumnezeule, cînd ai ieșit Tu în fruntea
8 poporului, și cînd mergeai în pustie, - s'a cutremurat pămîn-
tul, s'au topit cerurile, dinaintea lui Dumnezeu, s'a zguduit
9 Sinai dinaintea lui Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel. Ai dat
o ploaie binefăcătoare, Dumnezeule, și ai întărit moștenirea
10 Ta, sleită de puteri. Poporul tău și-a așezat locuința în țara,
pe care, prin bunătatea Ta, Dumnezeule, o pregătisei pentru
11 cei nenorociți. Un cuvînt spune Domnul, și femeile aducă-
12 toare de vești bune sînt o mare oștire: - împărații oștirilor
13 fug, fug, și cea care rămîne acasă, împarte prada. Pe cînd
voi vă odihniți în mijlocul staulelor, aripile porumbelului sînt
acoperite de argint, și penele lui sînt de un galben auriu. -
14 Cînd a împrăștiat Cel Autoputernic pe împărați în țară, parcă
ningea în Țalmon. Munții lui Dumnezeu, munții Basanului,
15 munți cu multe piscuri, munții Basanului, pentruce, munți
cu multe piscuri, purtați pismă pe muntele pe care l-a ales
Dumnezeu ca locaș împărătesc? Cu toate acestea Domnul va
17 locui în el în veci. Carăle Domnului se numără cu douăzecile
de mii, cu mii și mii; Domnul este în mijlocul lor, venind din
18 Sinai în locașul Său cel sfînt. Te-ai suit pe înălțime, ai luat
prinși de război, ai luat în dar oameni; cei răsvrătiți vor locui
19 și ei lîngă Domnul Dumnezeu. Binecuvîntat să fie Domnul,
care zilnic ne poartă povara, Dumnezeu, mîntuirea noastră.
20 -(Oprire). Dumnezeu este pentru noi Dumnezeul izbăvirilor,
21 și Domnul, Dumnezeu, ne poate scăpa de moarte. Da, Dum-
nezeu va zdrobi capul vrăjmașilor Lui, creștetul capului celor
22 ce trăiesc în păcat. Domnul zice: îi voi aduce înapoi din
23 Basan, îi voi aduce înapoi din fundul mării, ca să-ți cufunzi
picioarul în sînge, și limba cînilor tăi să-și capete partea din
24 vrăjmașii tăi. Ei văd intrarea Ta, Dumnezeule, intrarea Dum-

nezeului meu, 'mpăratului meu, în locașul cel sfânt. 'n frunte 25
 merg cîntăreții, apoi ceice cîntă din instrumente, în mijlocul
 fetelor cari sună din timpane. Binecuvîntați pe Dumnezeu în 26
 adunări, binecuvîntați pe Domnul, ceice vă scoboriți din Israel!
 Iată tînărul Beniamin, care stăpînește peste ei, căpeteniile lui 27
 Iuda și ceata lor, căpeteniile lui Zabulon, căpeteniile lui Nef-
 tali. Dumnezeuul tău te-a făcut puternic. 'ntărește, Dum- 28
 nezeule, ce ai făcut pentru noi în Templul Tău. 'mpărații 'ți 29
 vor aduce daruri la Ierusalim. 'nspăimîntă fiara din trestii, 30
 ceata taurilor, cu vițeii popoarelor; calcă în picioare pe ce-
 ice își pun plăcerea în argint! Risipește popoarele cărora le
 place să se bată! Cei mari vin din Egipt: Etiopia aleargă 31
 cu mîinile întinse spre Dumnezeu. Cîntați lui Dumnezeu, îm- 32
 părațiile pămîntului, și lăudați pe Domnul! -(Oprire). Cîn- 33
 tați Celui ce călărește pe cerurile cerurilor vecinice! Iată că se
 aude glasul Lui, glasul Lui cel puternic! Dați slavă lui Dum- 34
 nezeu, a cărui măreție este peste Israel, și a cărui putere este
 în ceruri. Ce înfricoșat ești, Dumnezeule, din locașul Tău 35
 cel sfânt! Dumnezeuul lui Israel dă poporului Său tărie și mare
 putere. Binecuvîntat să fie Dumnezeu!

(Către mai marele cîntăreților. De cîntat ca și "Crinii". **69**
 Un psalm al lui David.) Scapă-mă, Dumnezeule, căci îmi
 amenință apele viața. Mă afund în noroi, și nu mă pot ținea; 2
 am căzut în prăpastie, și dau apele peste mine. Nu mai 3
 pot strigînd, mi se usucă gîtlejul, mi se topesc ochii, privind
 spre Dumnezeuul meu. Cei ce mă urăsc fără temei, sînt mai 4
 mulți decît perii capului meu; ce puternici sînt ceice vor să
 mă peardă, ceice pe nedrept îmi sînt vrăjmași; trebuie să dau
 înapoi ce n'am furat. Dumnezeule, Tu cunoști nebunia mea, 5
 și greșelile mele nu-Ți sînt ascunse. Să nu rămîna de rușine, 6
 din pricina mea, ceice nădăjduiesc în Tine, Doamne, Dum-
 nezeul oștirilor! Să nu roșesc de rușine, din pricina mea,
 ceice Te caută, Dumnezeuul lui Israel! Căci pentru Tine port 7
 eu ocară, și îmi acopere fața rușinea. Am ajuns un străin pen- 8
 tru frații mei, și un necunoscut pentru fiii mamei mele. Căci 9
 rîvna Casei Tale mă mîncă și ocările celor ce Te ocărăsc
 pe Tine cad asupra mea. Plîng și postesc, și ei mă ocărăsc. 10

11, 12 Mă îmbrac cu sac, și ei mă batjocoresc. Ceice stau la poartă vorbesc de mine, și ceice beau băuturi tari mă pun în cîntece. Dar eu către Tine îmi înalț rugăciunea, Doamne, la vremea potrivită. 'n bunătatea Ta cea mare, răspunde-mi, 13 Dumnezeule, și dă-mi ajutorul Tău! Scoate-mă din noroi, ca să nu mă mai afund! Să fiu izbăvit de vrăjmașii mei și din prăpastie! Să nu mai dea valurile peste mine, să nu mă înghită 14 adîncul, și să nu se închidă groapa peste mine! Ascultă-mă, Doamne, căci bunătatea Ta este nemărginită. 'n îndurarea Ta 15 cea mare, întoarce-Ți privirile spre mine, și nu-Ți ascunde fața de robul Tău! Căci sînt în necaz: grăbește de m'ascultă! 16 Apropie-Te de sufletul meu și izbăvește-l! Scapă-mă, din pricina vrăjmașilor mei! Tu știi ce ocară, ce rușine și batjocură 17 mi se face; toți protivnicii mei sînt înaintea Ta. Ocara îmi rupe inima, și sînt bolnav; aștept să-i fie cuiva milă de mine, 18 dar degeaba; aștept mîngîietori, și nu găsesc niciunul. Ei îmi pun fiere în mîncare, și, cînd mi-e sete, îmi dau să beau 19 oțet. Să li se prefacă masa într'o cursă, și liniștea într'un laț! Să li se întunece ochii, și să nu mai vadă, și clatină-le 20 mereu coapsele! Varsă-Ți mînia peste ei, și să-i atingă urgia Ta aprinsă! Pustie să le rămîna locuința, și nimeni să nu 21 mai locuiască în corturile lor! Căci ei prigonesc pe cel lovit de Tine, povestesc suferințele celor răniți de Tine. Adugă 22 alte nelegiuri la nelegiurile lor, și să n'aibă parte de îndurarea Ta! Să fie șterși din cartea vieții, și să nu fie scriși împreună 23 cu cei neprihăniți! Eu sînt nenorocit și sufăr: Dumnezeule, ajutorul Tău să mă ridice! Atunci voi lăuda Numele lui Dum- 24 nezeu prin cîntări, și prin laude 'l voi preamări. Lucrul acesta este mai plăcut Domnului, decît un vițel cu coarne și copite! 25 Nenorociții văd lucrul acesta și se bucură; voi, cari căutați pe Dumnezeu, veselă să vă fie inima! Căci Domnul ascultă pe cei 26 săraci, și nu nesocotește pe prinșii Lui de război. Să-L laude cerurile și pămîntul, mările și tot ce mișună în ele! Căci Dum- 27 nezeu va mîntui Sionul, și va zidi cetățile lui Iuda; ele vor fi locuite și luate în stăpînire; sămînța robilor Lui le va moșteni, și cei ce iubesc Numele Lui vor locui în ele.

70 (Către mai marele cîntăreților. Un psalm al lui David. Ca

aducere aminte.) Grăbește, Dumnezeu, de mă izbăvește!
Grăbește de-mi ajută, Doamne! Să rămînă de rușine și în- 2
frunțați, cei ce vor să-mi ia viața! Să dea înapoi și să roșească,
cei ce-mi doresc pieirea! Să se întoarcă înapoi de rușine, cei 3
ce zic: “Aha, Aha!” Toți cei ce Te caută, să se veselească 4
și să se bucure în Tine! Cei ce iubesc mîntuirea Ta, să zică
neîncetat: “Prea mărit să fie Dumnezeu!” Eu sînt sărac și 5
lipsit: grăbește să-mi ajuți, Dumnezeu. Tu ești ajutorul și
Izbăvitorul meu: Doamne, nu zăbovi!

’n Tine, Doamne, îmi caut scăparea: să nu rămîn de rușine 71
niciodată! Scapă-mă, în dreptatea Ta, și izbăvește-mă! Pleacă-2
Ți urechea spre mine, și ajută-mi. Fii o stîncă de adăpost 3
pentru mine, unde să pot fugi totdeauna! Tu ai hotărît să
mă scapi, căci Tu ești stîncă și cetățuia mea. Izbăvește-mă, 4
Dumnezeule, din mîna celui rău, din mîna omului nelegiuit și
asupritor! Căci Tu ești nădejdea mea, Doamne, Dumnezeu! 5
’n Tine mă încred din tinerețea mea. Pe Tine mă sprijinesc, 6
din pîntecele mamei mele. Tu ești Binefăcătorul meu încă din
pîntecele mamei; pe Tine Te laud fără-’ncetare. Pentru mulți 7
am ajuns ca o minune, dar Tu ești scăparea mea cea tare. Să 8
mi se umple gura de laudele Tale, și’n fiecare zi să Te slăvească!
Nu mă lepăda la vremea bătrîneței; cînd mi se duc puterile, nu 9
mă părăsi! Căci vrăjmașii mei vorbesc de mine, și ceice-mi 10
pîndesc viața se sfătuiesc între ei, zicînd: “L-a părăsit Dum- 11
nezeu; urmăriți-l, puneți mîna pe el, căci nu-i nimeni care să-l
scape!” Dumnezeu, nu Te depărta de mine! Dumnezeu, 12
vino de grab în ajutorul meu! Să rămînă de rușine și nimiciti, 13
cei ce vor să-mi ia viața! Să fie acoperiți de rușine și de ocară,
cei ce-mi caută perzarea! Și eu voi nădăjdui pururea, Te voi 14
lăuda tot mai mult. Gura mea va vesti, zi de zi, dreptatea 15
și mîntuirea Ta, căci nu-i cunosc marginile. Voi spune lu- 16
crările Tale cele puternice, Doamne, Dumnezeu! Voi pomeni
dreptatea Ta și numai pe a Ta. Dumnezeu, Tu m’ai învățat 17
din tinereță, și pînă acum eu vestesc minunile Tale. Nu mă 18
părăsi, Dumnezeu, chiar la bătrînețe cărunte, ca să vestesc
tăria Ta neamului de acum, și puterea Ta neamului de oameni
care va veni! Dreptatea Ta, Dumnezeu, ajunge pînă la cer; 19

Tu ai săvîrșit lucruri mari: Dumnezeule, cine este ca Tine?
20 Ne-ai făcut să trecem prin multe neazuri și nenorociri; dar ne
vei da iarăș viața, ne vei scoate iarăș din adîncurile pămîntu-
21 lui. 'nalță-mi mărimea mea, întoarce-Te, și mîngîie-mă din
22 nou! Și te voi lăuda în sunet de alăută, 'ți voi cînta cred-
incioșia. Dumnezeule, Te voi lăuda cu arfa, Sfîntul lui Israel!
23 Cînd Te voi lăuda, voi fi cu bucuria pe buze, cu bucuria în
24 sufletul, pe care mi l-ai izbăvit; și limba mea va vesti zi de
zi dreptatea Ta, căci cei ce-mi caută pierzarea sînt rușinați și
roși de rușine.

72 (Un psalm al lui Solomon.) Dumnezeule, dă judecățile Tale
2 împăratului, și dă dreptatea Ta fiului împăratului! Și el va
judeca pe poporul Tău cu dreptate, și pe nenorociții Tăi cu
3 nepărtinire. Munții vor aduce pace poporului, și dealurile
4 de asemenea, ca urmare a dreptății Tale. El va face drep-
tate nenorociților poporului, va scăpa pe copiii săracului, și
5 va zdrobi pe asupritor. Așa că se vor teme de Tine, cît va fi
6 soarele, și cît se va arăta luna, din neam în neam; va fi ca o
ploaie, care cade pe un pămînt cosit, ca o ploaie repede, care
7 udă cîmpia. 'n zilele lui va înflori cel neprihănit, și va fi belșug
8 de pace pînă nu va mai fi lună. El va stăpîni dela o mare
9 la alta, și dela Rîu pînă la marginile pămîntului. Locuitorii
pustiei își vor pleca genunchiul înaintea lui, și vrăjmașii vor
10 linge țărîna. 'mpărații Tarsisului și ai ostroavelor vor plăti
11 biruri, împărații Sebei și Sabei vor aduce daruri. Da, toți îm-
părații se vor închina înaintea lui, toate neamurile îi vor sluji.
12 Căci el va izbăvi pe săracul care strigă, și pe nenorocitul, care
13 n'are ajutor. Va avea milă de cel nenorocit și de cel lipsit,
14 și va scăpa viața săracilor; îi va izbăvi de apăsare și de silă,
15 și sîngele lor va fi scump înaintea lui. Ei vor trăi, și-i vor da
aur din Seba; se vor ruga neîncetat pentru el, și-l vor binecu-
16 vînta în fiecare zi. Va fi belșug de grîu în țară, pînă în vîrfurile
munților, și spicele lor se vor clătina ca și copacii din Liban;
17 oamenii vor înflori în cetăți ca iarba pămîntului. Numele lui
va dăinui pe vecie: cît soarele îi va ținea numele. Cu el se
vor binecuvînta unii pe alții, și toate neamurile îl vor numi
18 fericit. Binecuvîntat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel,

singurul care face minuni! Binecuvîntat să fie în veci slăvitul 19
Lui Nume! Tot pămîntul să se umple de slava Lui! Amin!
Amin! Sfirşitul rugăciunilor lui David, fiul lui Isai. 20

(Un psalm al lui Asaf.) Da, bun este Dumnezeu cu Israel, **73**
cu cei cu inima curată. Totuș, era să mi se îndoiaie piciorul, și 2
erau să-mi alunece pașii! Căci mă uitam cu jind la cei neso- 3
cotiți, cînd vedeam fericirea celor răi. 'ntr'adevăr, nimic nu-i 4
turbură pînă la moarte, și trupul le este încărcat de grăsime.
N'au parte de suferințele omenеști, și nu sînt loviți ca ceilalți 5
oameni. Deaceea mîndria le slujește ca salbă, și asupraea 6
este haina care-i învelește. Li se bulbucă ochii de grăsime, și 7
au mai mult decît le-ar dori inima. Rîd, și vorbesc cu rău- 8
tate de asupraire: vorbesc de sus, își înalță gura pînă la ceruri, 9
și limba le cutreieră pămîntul. Deaceea aleargă lumea la ei, 10
înghite apă din plin, și zice: "Ce ar putea să știe Dumnezeu, 11
și ce ar putea să cunoască Cel Prea 'nalt?" Așa sînt cei răi: 12
totdeauna fericiți, și își măresc bogățiile. Degeaba dar mi- 13
am curățit eu inima, și mi-am spălat mînile în nevinovăție:
căci în fiecare zi sînt lovit, și în toate diminețile sînt pedepsit. 14
Dacă aș zice: "Vreau să vorbesc ca ei," iată că n'aș fi credin- 15
cios neamului copiilor Tăi. M'am gîndit la aceste lucruri ca 16
să le pricep, dar zădarnică mi-a fost truda, pînă ce am intrat 17
în sfîntul locaș al lui Dumnezeu, și am luat seama la soarta
dela urmă a celor răi. Da, Tu-i pui în locuri alunecoase, și-i 18
arunci în prăpăd. Cum sînt nimiciti într'o clipă! Sînt perduți, 19
prăpădiți printr'un sfirșit năpraznic. Ca un vis la deșteptare, 20
așa le lepezi chipul, Doamne, la deșteptarea Ta! Cînd mi 21
se amăra inima, și mă simțeam străpuns în măruntaie, eram 22
prost și fără judecată, eram ca un dobitoc înaintea Ta. 'nsă 23
eu sînt totdeauna cu Tine, Tu m'ai apucat de mîna dreaptă;
mă vei călăuzi cu sfatul Tău, apoi mă vei primi în slavă. Pe 24, 25
cine altul am eu în cer afară de Tine? Și pe pămînt nu-mi
găsesc plăcerea în nimeni decît în Tine. Carnea și inima pot 26
să mi se prăpădească: fiindcă Dumnezeu va fi pururea stînca
inimii mele și partea mea de moștenire. Căci iată că ceice se 27
depărtează de Tine, pier; Tu nimicești pe toți ceice-Ți sînt ne-
credincioși. Cît pentru mine, fericirea mea este să mă apropii 28

de Dumnezeu: pe Domnul Dumnezeu 'l fac locul meu de adăpost, ca să povestesc toate lucrările Tale.

74 (O cântare a lui Asaf.) Pentruce, Dumnezeule, ne lepezi pentru totdeauna? Pentruce Te mîinii pe turma pășunii Tale?
 2 Adu-Ți aminte de poporul Tău, pe care l-ai cîștigat odinioară, pe care l-ai răscumpărat ca seminție a moștenirii Tale! Adu-Ți aminte de muntele Sionului, unde 'ți aveai locuința;
 3 îndreaptă-Ți pașii spre aceste locuri pustiite fără curmare!
 4 Vrăjmașul a pustiit totul în locașul Tău cel sfînt. Protivnicii Tăi au mugit în mijlocul Templului Tău; și-au pus semnele
 5 lor drept semne. Parcă erau niște oameni, cari ridică toporul
 6 într'o pădure deasă: în curînd au sfărîmat toate podoabele
 7 săpate, cu lovituri de securi și ciocane. Au pus foc sfîntului Tău locaș; au dărîmat și au pîngărit locuința Numelui Tău.
 8 Ei ziceau în inima lor: "Să-i prăpădim pe toți!" Au ars toate
 9 locurile sfinte din țară. Semnele noastre nu le mai vedem; nu mai este niciun prooroc, și nu mai este nimeni printre noi,
 10 care să știe pînă cînd... Pînă cînd, Dumnezeule, va batjocori asupritorul, și va nesocoti vrăjmașul fără curmare Numele
 11 Tău? Pentruce 'ți tragi înapoi mîna și dreapta Ta? Scoate-o din sîn și nimicește-i! Totuș, Dumnezeu este 'mpăratul meu, care din vremuri străvechi dă izbăviri în mijlocul acestei țări.
 12 Tu ai despărțit marea cu puterea Ta, ai sfărîmat capetele balaurilor din ape; ai zdrobit capul Leviatanului, l-ai dat să-l
 13 mănince fiarele din pustie. Ai făcut să țîșnească izvoare în
 14 pîraie, ai uscat rîuri, cari nu seacă. A Ta este ziua, a Ta este și noaptea; Tu ai așezat lumina și soarele. Tu ai statornicit toate hotarele pămîntului, Tu ai rînduit vara și iarna.
 15 Adu-Ți aminte, Doamne, că vrăjmașul Te batjocorește, și un
 16 popor nechibzuit hulește Numele Tău! Nu lăsa pradă fiarelor sufletul turturelei Tale, și nu uita pe vecie viața nenorociților
 17 Tăi! Ai în vedere legămîntul! Căci locurile dosnice din țară
 18 sînt pline de bîrloage de tîlhari. Să nu se întoarcă rușinat cel
 19 apăsător, ci nenorocitul și săracul să laude Numele Tău! Scoală-te, Dumnezeule, apără-Ți pricina! Adu-Ți aminte de ocările,
 20 pe cari Ți le aruncă în fiecare zi cel fără minte! Nu uita strigătele protivnicilor Tăi, zarva care crește necurmat a celor

ce se ridică împotriva Ta!

(Către mai marele cântăreților. “Nu nimici.” Un psalm **75**
al lui Asaf. O cântare.) Te laudăm, Dumnezeu, Te laudăm;
noi, cari chemăm Numele Tău, vestim minunile Tale! “Atunci **2**
cînd va veni vremea hotărîită,” zice Domnul, “voi judeca fără
părtinire. Poate să se cutremure pămîntul cu locuitorii lui: **3**
căci Eu îi întăresc stîlpîi.” -(Oprire). Eu zic celor ce se fălesc: **4**
“Nu vă făliți!” Și celor răi: “Nu ridicați capul sus!” Nu vă **5**
ridicați capul așa de sus, nu vorbiți cu atîta trufie! Căci nici **6**
dela răsărit, nici dela apus, nici din pustie, nu vine înălțarea.
Ci Dumnezeu este Cel ce judecă: El scoboară pe unul, și înalță **7**
pe altul. 'n mîna Domnului este un potir, în care fierbe un **8**
vin plin de amestecătură. Cînd îl varsă, toți cei răi de pe
pămînt sug, îl sorb și-l beau pînă în fund! Eu însă voi vesti **9**
pururea aceste lucruri; voi cînta laude în cinstea Dumnezeului
lui Iacov. Și voi doborî toate puterile celor răi: puterile celui **10**
neprihănit însă se vor înălța.

(Către mai marele cântăreților. De cîntat cu instrumente **76**
cu coarde. Un psalm al lui Asaf. O cântare.) Dumnezeu este
cunoscut în Iuda, mare este Numele Lui în Israel. Cortul **2**
Lui este în Salem, și locuința Lui în Sion; acolo a sfărîmat **3**
El săgețile, scutul, sabia, și armele de război. - Tu ești mai **4**
măreț, mai puternic decît munții răpitorilor. Despoyați au **5**
fost vitejii aceia plini de inimă, au adormit somnul de apoi;
n'au putut să se apere, toți acei oameni viteji. La mustrarea **6**
Ta, Dumnezeul lui Iacov, au adormit și călăreți și cai. Cît **7**
de înfricoșat ești Tu! Cine poate să-Ți stea împotriva, cînd 'ți
izbucnește mînia? Ai rostit hotărîrea dela înalțimea cerurilor; **8**
pămîntul s'a îngrozit și a tăcut, cînd S'a ridicat Dumnezeu să **9**
facă dreptate, și să scape pe toți nenorociții de pe pămînt. -
Omul Te laudă chiar și în mînia lui, cînd Te îmbraci cu toată **10**
urgia Ta. Faceți juruințe Domnului, Dumnezeului vostru, și **11**
împliniți-le! Toți ceice-L înconjoară, să aducă daruri Dum-
nezeului celui înfricoșat. El frînge mîndria domnitorilor, El **12**
este înfricoșat pentru împărații pămîntului.

(Către mai marele cântăreților. După Iedutun. Un psalm al **77**
lui Asaf.) Strig cu glasul meu către Dumnezeu, strig cu glasul

2 meu către Dumnezeu, și El mă va asculta. 'n ziua necazu-
 lui meu, caut pe Domnul; noaptea, mînilor îmi stau întinse
 3 fără curmare; sufletul meu nu vrea nicio mîngîiere. Mi-aduc
 aminte de Dumnezeu, și gem; mă gîndesc adînc în mine, și
 4 mi se mîhnește duhul. - Tu îmi ții ploapele deschise; și, de
 5 mult ce mă frămînt, nu pot vorbi. Mă gîndesc la zilele de
 6 demult, la anii de odinioară. Mă gîndesc la cîntările mele
 noaptea, cuget adînc în lăuntru inimii mele, îmi cade duhul
 7 pe gînduri, și zic: "Va lepăda Domnul pentru totdeauna? Și
 8 nu va mai fi El binevoitor? S'a isprăvit bunătatea Lui pe
 9 vecie? S'a dus făgăduința Lui pentru totdeauna? A uitat
 Dumnezeu să aibă milă? Și-a tras El, în mînia Lui, înapoi
 10 îndurarea?"- Atunci îmi zic: "Ceeace mă face să sufăr, este
 11 că dreapta Celui Prea 'nalt nu mai este aceeaș"... Dar tot voi
 lăuda lucrările Domnului, căci îmi aduc aminte de minunile
 12 Tale de odinioară; da, mă voi gîndi la toate lucrările Tale, și
 13 voi lua aminte la toate isprăvile Tale. Dumnezeule, căile Tale
 sînt sfinte! Care Dumnezeu este mare ca Dumnezeul nostru?
 14 Tu ești Dumnezeul, care faci minuni; Tu Ți-ai arătat puterea
 15 printre popoare. Prin brațul Tău, Tu ai izbăvit pe poporul
 16 Tău, pe fiii lui Iacov și ai lui Iosif. Cînd Te-au văzut apele,
 Dumnezeule, cînd Te-au văzut apele, s'au cutremurat, și adîn-
 17 curile s'au mișcat. Norii au turnat apă cu găleata, tunetul
 a răsunat în nori, și săgețile Tale au sburat în toate părțile.
 18 Tunetul Tău a isbucnit în vârtej de vînt, fulgerile au luminat
 19 lumea: pămîntul s'a mișcat și s'a cutremurat. Ți-ai croit un
 drum prin mare, o cărare prin apele cele mari, și nu Ți s'au
 20 mai cunoscut urmele. Ai povățuit pe poporul Tău ca pe o
 turmă, prin mîna lui Moise și Aaron.

78 (O cîntare a lui Asaf.) Ascultă, poporul meu, învățăturile
 2 mele! Luați aminte la cuvintele gurii mele! 'mi deschid gura
 și vorbesc în pilde, vestesc înțelepciunea vremurilor străvechi.
 3, 4 Ce am auzit, ce știm, ce ne-au povestit părinții noștri, nu
 vom ascunde de copiii lor; ci vom vesti neamului de oameni
 care va veni laudele Domnului, puterea Lui, și minunile pe
 5 cari le-a făcut. El a pus o mărturie în Iacov, a dat o lege în
 Israel, și a poruncit părinților noștri să-și învețe în ea copiii,

ca să fie cunoscută de cei ce vor veni după ei, de copiii cari 6
se vor naște, și cari, cînd se vor face mari, să vorbească de-
spre ea copiilor lor; pentruca aceștia să-și pună încrederea în 7
Dumnezeu, să nu uite lucrările lui Dumnezeu, și să păzească
poruncile Lui. Să nu fie, ca părinții lor, un neam neascultător 8
și răzvrătit, un neam, care n'avea o inimă tare, și al cărui duh
nu era credincios lui Dumnezeu! Fiii lui Efraim, înarmați și 9
trăgînd cu arcul, au dat dosul în ziua luptei, pentrucă n'au 10
ținut legămîntul lui Dumnezeu, și n'au voit să umble întocmai
după Legea Lui. Au dat uitării lucrările Lui, minunile Lui, 11
pe cari li le arătase. 'nainte a părinților lor, El făcuse min-
uni în țara Egiptului, în cîmpia Toan. A despărțit marea, și 13
le-a deschis un drum prin ea, ridicînd apele ca un zid. I-a 14
călăuzit ziua cu un nor, și toată noaptea cu lumina unui foc
strălucitor. A despicat stînci în pustie, și le-a dat să bea ca 15
din niște valuri cu ape multe. A făcut să țîșnească izvoare din 16
stînci, și să curgă ape ca niște rîuri. Dar ei tot n'au încetat 17
să păcătuiască împotriva Lui, n'au încetat să se răzvrătească
împotriva Celui Prea 'nalt în pustie. Au ispitit pe Dumnezeu 18
în inima lor, cerînd mîncare după poftele lor. Au vorbit îm- 19
potriva lui Dumnezeu, și au zis: "Oare va putea Dumnezeu
să pună o masă în pustie? Iată că El a lovit stîncă, de au 20
curs ape, și s'au vărsat șiroaie. Dar va putea El să dea și pîne,
sau să facă rost de carne poporului Său?" Domnul a auzit, și 21
S'a mîniat. Un foc s'a aprins împotriva lui Iacov, și s'a stîrnit
împotriva lui Israel mînia Lui, pentrucă n'au crezut în Dum- 22
nezeu, pentrucă n'au avut încredere în ajutorul Lui. El a 23
poruncit norilor de sus, și a deschis porțile cerurilor: a plouat 24
peste ei mană de mîncare, și le-a dat grîu din cer. Au mîncat 25
cu toții pînea celor mari, și le-a trimes mîncare să se sature.
A pus să sufle în ceruri vîntul de răsărit, și a adus, prin puterea 26
Lui, vîntul de miazăzi. A plouat peste ei carne ca pulberea, 27
și păsări înaripate, cît nisipul mării; le-a făcut să cadă în mi- 28
jlocul taberii lor, dejur împrejurul locuințelor lor. Ei au mîn- 29
cat și s'au săturat din destul: Dumnezeu le-a dat ce doriseră.
Dar n'apucaseră să-și stîmpere bine pofta, mîncarea le era încă 30
în gură, cînd s'a stîrnit mînia lui Dumnezeu împotriva lor, a 31

lovit de moarte pe cei mai tari din ei, și a doborât pe tinerii
32 lui Israel. Cu toate acestea, ei n'au încetat să păcătuiască, și
33 n'au crezut în minunile Lui. De aceea, El le-a curmat zilele ca
34 o suflare, le-a curmat anii printr'un sfârșit năpraznic. Când
îi lovea de moarte, ei 'l căutau, se întorceau și se îndreptau
35 spre Dumnezeu; își aduceau aminte că Dumnezeu este Stînca
36 lor, și că Dumnezeul Autoputernic este Izbăvitorul lor. Dar
37 'l înșelau cu gura, și-L mințeau cu limba. Inima nu le era
38 tare față de El, și nu erau credincioși legământului Său. To-
tuș, în îndurarea Lui, El iartă nelegiuirea și nu nimicește; 'și
oprește de multe ori mînia și nu dă drumul întregii Lui urgii.
39 El Și-a adus deci aminte că ei nu erau decît carne, o suflare
40 care trece și nu se mai întoarce. Decîteori s'au răzvrătit ei
împotriva Lui în pustie! Decîteori L-au mîniat ei în pustietate!
41 Da, n'au încetat să ispitească pe Dumnezeu, și să întărite pe
42 Sfîntul lui Israel. Nu și-au mai adus aminte de puterea Lui,
43 de ziua, cînd i-a izbăvit de vrăjmaș, de minunile, pe cari le-a
făcut în Egipt, și de semnele Lui minunate din cîmpia Țoan.
44 Cum le-a prefăcut rîurile în sînge, și n'au putut să bea din
45 apele lor. Cum a trimes împotriva lor niște muște otrăvi-
46 toare, cari i-au mîncat, și broaște, cari i-au nimicir. Cum le-a
dat holdele pradă omizilor, rodul muncii lor pradă lăcustelor.
47 Cum le-a prăpădit viile, bătîndu-le cu piatră, și smochinii din
48 Egipt cu grindină. Cum le-a lăsat vitele pradă grindinei, și
49 turmele pradă focului cerului. El Și-a aruncat împotriva lor
mînia Lui aprinsă,urgia, iuțimea și necazul: o droaie de îngeri
50 aducători de nenorociri. Cum Și-a dat drum slobod mîniei,
nu le-a scăpat sufletul dela moarte, și le-a dat viața pradă
51 molimei; cum a lovit pe toți întîii născuți din Egipt, pîrga
52 puterii în corturile lui Ham. Cum a pornit pe poporul Său ca
53 pe niște oi, și i-a povățuit ca pe o turmă în pustie. Cum i-a
dus fără nici o grijă, ca să nu le fie frică, iar marea a acoperit
54 pe vrăjmașii lor. Cum i-a adus spre hotarul Lui cel sfînt,
55 spre muntele acesta, pe care dreapta Lui l-a cîștigat. Cum a
izgonit neamurile dinaintea lor, le-a împărțit țara în părți de
moștenire, și a pus semințiile lui Israel să locuiască în corturile
56 lor. Dar ei au ispitit pe Dumnezeul Prea 'nalt, s'au răzvrătit

împotriva Lui, și n'au ținut poruncile Lui. Ci s'au depărtat și 57
 au fost necredincioși, ca și părinții lor, s'au abătut la o parte,
 ca un arc înșelător, L-au supărat prin înălțimile lor, și I-au 58
 stîrnit gelozia cu idolii lor. Dumnezeu a auzit, și S'a mîniat, 59
 și a urgisit rău de tot pe Israel. A părăsit locuința Lui din 60
 Silo, cortul în care locuia între oameni. Și-a dat slava pradă 61
 robiei, și măreția Lui în mîinile vrăjmașului. A dat pradă 62
 săbiei pe poporul Lui, și S'a mîniat pe moștenirea Lui. Pe 63
 tinerii lui i-a ars focul, și fecioarele lui n'au mai fost sărbă-
 torite cu cîntări de nuntă. Preoții săi au căzut uciși de sabie, 64
 și văduvele lui nu s'au bocit. Atunci Domnul S'a trezit, ca 65
 unul care a dormit, ca un viteaz îmbărbătat de vin, și a lovit 66
 pe protivnicii Lui, cari fugeau, acoperindu-i cu vecinică ocară.
 'nsă a lepădat cortul lui Iosif, și n'a ales seminția lui Efraim; 67
 ci a ales seminția lui Iuda, muntele Sionului, pe care-l iubește. 68
 Și-a zidit sfîntul locaș ca cerurile de înalt, și tare ca pămîntul, 69
 pe care l-a întemeiat pe veci. A ales pe robul Său David, 70
 și l-a luat dela staulele de oi. L-a luat dindărătul oilor, cari 71
 alăptau, ca să pască pe poporul Său Iacov, și pe moștenirea 72
 Sa Israel. Și David i-a cîrmuit cu o inimă neprihănită, și i-a
 povățuit cu mîni pricepute.

(Un psalm al lui Asaf.) Dumnezeule, au năvălit neamurile **79**
 în moștenirea Ta, au pîngărit Templul Tău cel sfînt, și au pre-
 făcut Ierusalimul într'un morman de pietre. Trupurile neîn- 2
 sufleteite ale robilor Tăi le-au dat să le mănînce păsările cerului,
 și carnea credincioșilor Tăi au dat-o s'o mănînce fiarele pămîn-
 tului. Ca apa le-au vărsat sîngele, de jur împrejurul Ierusal- 3
 imului, și n'a fost nimeni să-i îngroape. Am ajuns de ocară 4
 vecinilor noștri, de batjocura și de rîsul celor ce ne înconjoară.
 Pînă cînd, Doamne, Te vei mînia fără încetare, și va arde mî- 5
 nia Ta ca focul? Varsă-Ți mînia peste neamurile, cari nu 6
 Te cunosc, și peste împărățiile, cari nu cheamă Numele Tău!
 Căci au mîncat pe Iacov, și i-au pustiit locuința. Nu-Ți mai 7, 8
 aduce aminte de nelegiuirile strămoșilor noștri, ci să ne iese
 degrab înainte îndurările Tale! Căci sîntem nenorociți de tot!
 Ajută-ne, Dumnezeul mîntuirii noastre, pentru slava Numelui 9
 Tău! Izbăvește-ne, și iartă-ne păcatele, pentru Numele Tău!

10 Pentru ce să zică neamurile: “Unde este Dumnezeu lor?” Să
se știe, înaintea ochilor noștri, printre neamuri, că Tu răzbuni
11 sângele vărsat al robilor Tăi! Să ajungă pînă la Tine geme-
tele prinșilor de război! Scapă, prin brațul Tău cel puternic,
12 pe cei ce pier! ’ntoarce vecinilor noștri, de șapte ori în sînul
13 lor, batjocurile, cari Ți le-au aruncat ei Ție, Doamne! Și noi,
poporul Tău, turma pășunii Tale, Te vom lăuda în veci, și vom
vesti din neam în neam laudele tale.

80 (Către mai marele cîntăreților. De cîntat ca și “Crinii măr-
turiei”. Un psalm al lui Asaf.) Ia aminte, Păstorul lui Israel,
Tu, care povățuiești pe Iosif ca pe o turmă! Arată-Te în strălu-
2 cirea Ta, Tu, care șezi pe heruvimi! Trezește-Ți puterea,
înaintea lui Efraim, Beniamin și Manase, și vino în ajutorul
3 nostru! Ridică-ne, Dumnezeule, fă să strălucească Fața Ta,
4 și vom fi scăpați! Doamne, Dumnezeul oștirilor, pînă cînd Te
5 vei mînia, cu toată rugăciunea poporului Tău? ’i hrănești cu
6 o pîne de lacrimi, și-i adăpi cu lacrimi din plin. Ne faci să fim
mărul de ceartă al vecinilor noștri, și vrăjmașii noștri rîd de noi
7 între ei. Ridică-ne, Dumnezeul oștirilor! Fă să strălucească
8 Fața Ta, și vom fi scăpați! Tu ai adus o vie din Egipt, ai izgo-
9 nit neamuri, și ai sădit-o. Ai făcut loc înaintea ei: și ea a dat
10 rădăcini și a umplut țara. Munții erau acoperiți de umbra ei,
11 și ramurile ei erau ca niște cedri ai lui Dumnezeu. ’și întin-
12 dea mlădițele pînă la mare, și lăstarii pînă la Rîu. Pentru ce
13 i-ai rupt gardul acum, de-o jăfuiesc toți trecătorii? O rîmă
14 mistrețul din pădure, și o mănîncă fiarele cîmpului. Dum-
nezeul oștirilor, întoarce-Te iarăș! Privește din cer, și vezi!
15 Cercetează via aceasta! Ocrotește ce a sădit dreapta Ta, și
16 pe fiul, pe care Ți l-ai ales!... Ea este arsă de foc, este tăiată!
17 De musturarea Feței Tale, ei pier! Mîna Ta să fie peste omul
18 dreptei Tale, peste fiul omului, pe care Ți l-ai ales! Și atunci
nu ne vom mai depărta de Tine. ’nviorează-ne iarăș, și vom
19 chema Numele Tău. Doamne, Dumnezeul oștirilor, ridică-ne
iarăș! Fă să strălucească Fața Ta, și vom fi scăpați!

81 (Către mai marele cîntăreților. De cîntat pe Ghitit. Un
psalm al lui Asaf.) Cîntați cu veselie lui Dumnezeu, care este
tăria noastră! ’nălțați strigăte de bucurie Dumnezeului lui Ia-

cov! Cîntați o cîntare, sunați din tobă, din arfa cea plăcută și 2
 din alăută! Sunați din trîmbiță la luna nouă, la luna plină, în 3
 ziua sărbătorii noastre! Căci aceasta este o lege pentru Israel, 4
 o poruncă a Dumnezeului lui Iacov. El a rînduit sărbătoarea 5
 aceasta pentru Iosif, cînd a mers împotriva țării Egiptului...
 Atunci am auzit un glas, pe care nu l-am cunoscut: - "I-am 6
 descărcat povara de pe umăr, și mîinile lui nu mai țin coșul.
 Ai strigat în necaz, și te-am izbăvit; ți-am răspuns în locul 7
 tainic al tunetului, și te-am încercat la apele Meriba. - As- 8
 cultă, poporul Meu, și te voi sfătui, Israele, de M'ai asculta!
 Niciun dumnezeu străin să nu fie în mijlocul tău, și să nu te 9
 închini înaintea dumnezeilor străini! Eu sînt Domnul, Dum- 10
 nezeul tău, care te-am scos din țara Egiptului; deschide-ți gura
 larg, și ți-o voi umplea!" Dar poporul Meu n'a ascultat glasul 11
 Meu, Israel nu M'a ascultat. Atunci i-am lăsat în voia pornir- 12
 ilor inimii lor, și au urmat sfaturile lor. O! de M'ar asculta 13
 poporul Meu, de ar umbla Israel în căile Mele! 'ntr'o clipă aș 14
 înfrunța pe vrăjmașii lor, Mi-aș întoarce mîna împotriva pro-
 tivnicilor lor; ceice urăsc pe Domnul l-ar linguși, și fericirea 15
 lui Israel ar dăinui în veci. L-aș hrăni cu cel mai bun grîu, și 16
 l-aș sătura cu miere din stîncă.

(Un psalm al lui Asaf.) Dumnezeu stă în adunarea lui **82**
 Dumnezeu; El judecă în mijlocul dumnezeilor. - "Pînă cînd 2
 veți judeca strîmb, și veți căuta la fața celor răi? - Faceți 3
 dreptate celui slab și orfanului, dați dreptate nenorocitului și
 săracului, Scăpați pe cel nevoiaș și lipsit, izbăviți-i din mîna 4
 celor răi." Dar ei nu vor să știe de nimic, nu pricep'nimic, ci
 umblă în întunec; de aceea se clatină toate temeliele pămîntu- 5
 lui. Eu am zis: "Sînteți dumnezei, toți sînteți fii ai Celui 6
 Prea 'nalt." 'nsă veți muri ca niște oameni, veți cădea ca 7
 un domnitor oarecare." - Scoală-Te, Dumnezeule, și judecă 8
 pămîntul! Căci toate neamurile sînt ale Tale.

(O cîntare. Un psalm al lui Asaf.) Dumnezeule, nu tăcea! **83**
 Nu tăcea, și nu Te odihni, Dumnezeule! Căci iată că vrăj- 2
 mașii Tăi se frămîntă, și ceice Te urăsc înalță capul. Fac 3
 planuri pline de vicleșug împotriva poporului Tău, și se sfă-
 tuiesc împotriva celor ocrotiți de Tine. "Veniți", zic ei, "să-i 4

nimicim din mijlocul neamurilor, ca să nu se mai pomenească
 5 numele lui Israel!” Se strîng toți cu o inimă, fac un legămînt
 6 împotriva Ta: corturile lui Edom și Ismaeliții, Moabul și Ha-
 7 garenii, Ghebal, Amon, Amalec, Filistenii cu locuitorii Tir-
 8 ului. Asiria se unește și ea cu ei, și își împrumută brațul ei
 9 copiilor lui Lot. -(Oprire). Fă-le ca lui Madian, ca lui Sisera,
 10 ca lui Iabin la pîrîul Chison, cari au fost nimiciți la En-Dor, și
 11 au ajuns un gunoi pentru îngrășarea pămîntului. Căpeteniile
 lor fă-le ca lui Oreb și Zeeb, și tuturor domnilor lor ca lui Ze-
 12 bah și Țalmuna! Căci ei zic: “Să punem mîna pe locuințele
 13 lui Dumnezeu!” Dumnezeule, fă-i ca vîrtejul de praf, ca paiul
 14 luat de vînt, Ca focul care arde pădurea, și ca flacăra, care
 15 aprinde munții! Urmărește-i astfel cu furtuna Ta, și bagă
 16 groaza în ei cu vijelia Ta! Acopere-le fața de rușine, ca să
 17 caute Numele Tău, Doamne! Să fie rușinați și îngroziți pe
 18 vecie, să le roșească obrazul de rușine și să piară! Ca să știe
 că numai Tu, al cărui Nume este Domnul, Tu ești Cel Prea
 ’nalt pe tot pămîntul;

84 (Către mai marele cîntăreților. De cîntat pe Ghitit. Un
 psalm al fiilor lui Core.) Cît de plăcute sînt locașurile Tale,
 2 Doamne al oștirilor! Sufletul meu suspină și tînjește de dor
 după curțile Domnului, inima și carnea mea strigă către Dum-
 3 nezeul cel viu! Pînă și pasărea își găsește o casă acolo, și rîn-
 dunica un cuib unde își pune puii... Ah! altarele Tale, Doamne
 4 al oștirilor, ’mpăratul meu și Dumnezeuul meu! Ferice de ceice
 5 locuiesc în Casa Ta! Căci ei tot mai pot să Te laude. - Ferice
 de ceice-și pun tăria în Tine, în a căror inimă locuiește încred-
 6 erea. Cînd străbat aceștia Valea Plîngerii, o prefac într’un
 loc plin de izvoare, și ploaia timpurie o acopere cu binecuvîn-
 7 tări. Ei merg din putere în putere, și se înfățișează înaintea
 8 lui Dumnezeu în Sion. Doamne, Dumnezeuul oștirilor, ascultă
 rugăciunea mea! Ia aminte, Dumnezeuul lui Iacov! -(Oprire).
 9 Tu, care ești scutul nostru, vezi, Dumnezeule, și privește fața
 10 unsului Tău! Căci mai mult face o zi în curțile Tale de cît
 o mie în altă parte; eu vreau mai bine să stau în pragul Ca-
 sei Dumnezeului meu, decît să locuiesc în corturile răutății!
 11 Căci Domnul Dumnezeu este un soare și un scut, Domnul dă

îndurare și slavă, și nu lipsește de niciun bine pe cei ce duc o viață fără prihană. Doamne al oștirilor, ferice de omul care se încrede în Tine! 12

(Către mai marele cîntăreților. Un psalm al fiilor lui Core.) **85**
 Tu ai fost binevoitor cu țara Ta, Doamne! Ai adus înapoi pe prinșii de război ai lui Iacov; ai iertat nelegiuirea poporului Tău, i-ai acoperit toate păcatele; -(Oprire). Ți-ai abătut toată aprinderea, și Te-ai întors din iuțimea mîniei Tale. 'ntoarce-ne iarăș, Dumnezeu mîntuirii noastre! 'ncetează-Ți mînia împotriva noastră! 'n veci Te vei mînia pe noi? 'n veci îți vei lungi mînia? Nu ne vei înviora iarăș, pentruca să se bucure poporul Tău în Tine? Arată-ne, Doamne, bunătatea Ta, și dă-ne mîntuirea Ta! Eu voi asculta ce zice Dumnezeu, Domnul: căci El vorbește de pace poporului Său și iubiților Lui, numai, ei să nu cadă iarăș în nebunie. Da, mîntuirea Lui este aproape de ceice se tem de El, pentruca în țara noastră să locuiască slava. Bunătatea și credincioșia se întîlnesc, dreptatea și pacea se sărută. Credincioșia răsare din pămînt, și dreptatea privește dela înălțimea cerurilor. Domnul ne va da și fericirea, și pămîntul nostru își va da roadele. Dreptatea va merge și înaintea Lui, și-L va și urma, călcînd pe urmele pașilor Lui!

(O rugăciune a lui David.) Ia aminte, Doamne, și ascultă-mă! Căci sînt nenorocit și lipsit. Păzește-mi sufletul, căci sînt unul din cei iubiți de Tine! Scapă, Dumnezeule, pe robul Tău, care se încrede în Tine! Ai milă de mine, Doamne! Căci toată ziua strig către Tine. 'nveselește sufletul robului Tău, căci la Tine, Doamne, îmi înalț sufletul. Căci Tu ești bun, Doamne, gata să ierți, și plin de îndurare cu toți ceice Te cheamă. Pleacă-ți urechea, Doamne, la rugăciunea mea, ia aminte la glasul cererilor mele! Te chem, în ziua necazului meu, căci m'ascuți. Nimeni nu este ca Tine între dumnezei, Doamne, și nimic nu seamănă cu lucrările Tale. Toate neamurile, pe cari le-ai făcut, vor veni să se închine înaintea Ta, Doamne, și să dea slavă Numelui Tău. Căci Tu ești mare, și faci minuni, numai Tu ești Dumnezeu. 'nvață-mă căile Tale, Doamne! Eu voi umbla în adevărul Tău. Fă-mi inima să se

12 teamă de Numele Tău. Te voi lăuda din toată inima mea,
 Doamne, Dumnezeuul meu, și voi prea mări Numele Tău în
 13 veci! Căci mare este bunătatea Ta față de mine, și Tu îmi
 14 izbăvești sufletul din adîncă locuința a morților. Dumnezeule,
 niște îngîmfați s'au sculat împotriva mea, o ceată de oameni
 15 asupritori vor să-mi ia viața, și nu se gîndesc la Tine. Dar Tu,
 Doamne, Tu ești un Dumnezeu îndurător și milostiv, îndelung
 16 răbdător și bogat în bunătate și în credicioșie. 'ndreaptă-Ți
 privirile spre mine, și ai milă de mine: dă tărie robului Tău,
 17 și scapă pe fiul roabei Tale! Fă un semn pentru mine, ca să
 vadă vrăjmașii mei și să rămîna de rușine, căci Tu mă ajuți și
 mă mîngii, Doamne!

87 (Un psalm al fiilor lui Core. O cîntare.) Sionul are temeliile
 2 așezate pe munții cei sfinți: Domnul iubește porțile Sionu-
 3 lui mai mult decît toate locașurile lui Iacov. Lucruri pline
 de slavă au fost spuse despre tine, cetate a lui Dumnezeu! -
 4 Eu pomenesc Egiptul și Babilonul printre cei ce Mă cunosc;
 iată, țara Filistenilor, Tirul, cu Etiopia: "în Sion s'au născut."
 5 - Iar despre Sion este zis: "Toți s'au născut în el," și Cel
 6 Prea 'nalt îl întărește. Domnul numără popoarele, scriindu-
 7 le: "Acolo s'au născut." - Și cei ce cîntă și ceice joacă strigă:
 "Toate izvoarele mele sînt în Tine."

88 (O cîntare. Un psalm al fiilor lui Core. Către mai marele
 cîntăreților. De cîntat cu flautul. O cîntare a lui Heman,
 Ezrahitul.) Doamne, Dumnezeuul mîntuirii mele! Zi și noapte
 2 strig înaintea Ta! S'ajungă rugăciunea mea înaintea Ta! Ia
 3 aminte la cererile mele; căci mi s'a săturat sufletul de rele,
 4 și mi se apropie viața de locuința morților. Sînt pus în rîndul
 celor ce se pogoară în groapă, sînt ca un om, care nu mai
 5 are putere. Stau întins printre cei morți, ca cei uciși și cul-
 cați în mormînt, de cari nu-Ți mai aduci aminte, și cari sînt
 6 despărțiți de mîna Ta. M'ai aruncat în groapa cea mai de
 7 jos, în întunec, în adîncuri. Mînia Ta mă apasă, și mă
 8 năpădești cu toate valurile Tale. - Ai îndepărtat dela mine
 pe toți prietenii mei, m'ai făcut o pricină de scîrbă pentru ei;
 9 sînt închis și nu pot să ies. Mi se topesc ochii de suferință; în
 toate zilele Te chem, Doamne, și-mi întind mîinile spre Tine!

Oare pentru morți faci Tu minuni? Sau se scoală morții să 10
 Te laude? - Se vorbește de bunătatea Ta în mormînt, și de 11
 credincioșia Ta în Adînc? Sînt cunoscute minunile Tale în 12
 întunec, și dreptatea Ta în țara uitării? Doamne, eu își 13
 cer ajutorul, și dimineața rugăciunea mea se înalță la Tine.
 Pentruce, Doamne, lepezi sufletul meu? Pentruce îmi ascunzi 14
 Fața Ta? Din tinereță, sînt nenorocit și trag să mor, sînt 15
 cuprins de spaima Tale, și nu știu ce să mai fac. Mînia Ta 16
 trece peste mine, spaima Tale mă nimicesc de tot. Ele mă 17
 înconjoară toată ziua, ca niște ape, mă înfășoară toate deo-
 dată. Ai depărtat dela mine pe prieteni și tovarăși; și cei de 18
 aproape ai mei s'au făcut nevăzuți.

(O cîntare a lui Etan, Ezrahitul.) Voi cînta totdeauna în **89**
 durările Domnului: voi spune din neam în neam, cu gura mea,
 credincioșia Ta. Căci zic: “ndurarea are temelii vecinice! 2
 Tare ca cerurile este credincioșia Ta!” - “Am făcut legămînt 3
 cu alesul Meu” -zice Domnul-“iată ce am jurat robului Meu
 David: “ți voi întări sămînța pe vecie, și'-n veci îți voi așeza 4
 scaunul de domnie.” Cerurile laudă minunile Tale, Doamne, 5
 și credincioșia Ta în adunarea sfinților! Căci, în cer, cine 6
 se poate asemăna cu Domnul? Cine este ca Tine între fiii
 lui Dumnezeu? Dumnezeu este înfricoșat în adunarea cea 7
 mare a sfinților, și de temut pentru toți ceice stau în jurul
 Lui. Doamne, Dumnezeul oștirilor, cine este puternic ca Tine, 8
 Doamne! Și credincioșia Ta Te înconjoară. Tu împlinzești 9
 mîndria mării; cînd se ridică valurile ei, Tu le potolești. Tu 10
 ai zdrobit Egiptul ca pe un hoit, ai risipit pe vrăjmașii Tăi
 prin puterea brațului Tău. Ale Tale sînt cerurile și pămîn- 11
 tul, Tu ai întemeiat lumea și tot ce cuprinde ea. Tu ai făcut 12
 miazănoaptea și miazăziua; Taborul și Hermonul se bucură de
 Numele Tău. Brațul tău este puternic, mîna Ta este tare, 13
 dreapta Ta este înălțată. Dreptatea și judecata sînt temelia 14
 scaunului Tău de domnie; bunătatea și credincioșia sînt înain-
 tea Feței Tale. Ferice de poporul, care cunoaște sunetul trîm- 15
 biței, care umblă în lumina Feței Tale, Doamne! El se bucură 16
 neîncetat de Numele Tău, și se fălește cu dreptatea Ta. Căci 17
 Tu ești fala puterii lui; și, în bunăvoința Ta, ne ridici puterea

18 noastră. Căci Domnul este scutul nostru, Sfântul lui Israel
19 este împăratul nostru. Atunci ai vorbit într' o vedenie prea
iubitului Tău, și ai zis: "Am dat ajutorul Meu unui viteaz,
20 am ridicat din mijlocul poporului un tânăr; am găsit pe robul
21 Meu David, și l-am uns cu untdelemnul Meu cel sfânt. Mîna
22 Mea îl va sprijini, și brațul Meu îl va întări. Vrajmașul nu-l
23 va prinde, și cel rău nu-l va apăsa; ci voi zdrobi dinaintea
24 lui pe protivnicii lui, și voi lovi pe cei ce-l urăsc. Credin-
cioșia și bunătatea Mea vor fi cu el, și tăria lui se va înălța
25 prin Numele Meu. Voi da în mîna lui marea, și în dreapta
26 lui rîurile. El 'mi va zice: "Tu ești Tatăl meu, Dumnezeuul
27 meu și Stîncă mîntuirii mele!" Iar Eu îl voi face întîiul năs-
28 cut, cel mai înalt dintre împărații pămîntului. 'i voi păstra
totdeauna bunătatea Mea, și legămîntul Meu îi va fi neclin-
29 tit. 'i voi face vecinică sămînța, și scaunul lui de domnie
30 ca zilele cerurilor. Dacă fiii lui vor părăsi Legea Mea, și nu
31 vor umbla după poruncile Mele, dacă vor călca orînduirile
32 Mele, și nu vor păzi poruncile Mele, atunci le voi pedepsi
33 fărădelegile cu nuiaua, și nelegiuirile cu lovituri; dar nu-Mi
voi îndepărta deloc bunătatea dela ei, și nu-Mi voi face cred-
34 incioșia de minciună; nu-Mi voi călca legămîntul, și nu voi
35 schimba ce a ieșit de pe buzele mele. Am jurat odată pe
36 sfințenia Mea: să mint Eu oare lui David? Sămînța lui va
dăinui în veci; scaunul lui de domnie va fi înaintea Mea ca
37 soarele; ca luna, va dăinui pe vecie, și ca martorul credin-
38 cios din cer. -(Oprire). Și totuș, Tu l-ai îndepărtat, și Te-ai
39 mîniat pe unsul Tău; ai nesocotit legămîntul făcut cu robul
40 Tău; i-ai doborît și i-ai pîngărit cununa. I-ai prăbușit toate
41 zidurile, și i-ai dărîmat toate cetățuile. Toți trecătorii îl jăfui-
42 esc, și a ajuns de batjocura vecinilor lui. Ai înălțat dreapta
43 protivnicilor lui, ai înveselit pe toți vrajmașii lui, ai făcut ca
ascuțișul săbiei lui să dea înapoi, și nu l-ai sprijinit în luptă.
44 Ai pus capăt strălucirii lui, și i-ai trîntit la pămînt scaunul de
45 domnie; i-ai scurtat zilele tinereții, și l-ai acoperit de rușine.
46 -(Oprire) Pînă cînd, Doamne, Te vei ascunde fără încetare,
47 și-Ți va arde mînia ca focul? Adu-ți aminte ce scurtă este
48 viața mea, și pentruce nimic ai făcut pe toți fiii omului. Este

vreun om care să poată trăi și să nu vadă moartea, care să
 poată să-și scape sufletul din locuința morților? - Unde sînt, 49
 Doamne, îndurările Tale dintîi, pe cari le-ai jurat lui David,
 în credincioșia Ta? Adu-ți aminte, Doamne, de ocara robilor 50
 Tăi, adu-ți aminte că port în sîn ocara multor popoare; adu- 51
 Ți aminte de ocările vrăjmașilor Tăi, Doamne; de ocările lor
 împotriva pașilor unsului Tău! Binecuvîntat să fie Domnul 52
 în veci! Amin! Amin!

(O rugăciune a lui Moise, omul lui Dumnezeu.) Doamne, **90**
 Tu ai fost locul nostru de adăpost, din neam în neam. 'nainte 2
 ca să se fi născut munții, și înainte ca să se fi făcut pămîntul
 și lumea, din vecinicie în vecinicie, Tu ești Dumnezeu! Tu 3
 întorci pe oameni în țărîină, și zici: "ntoarceți-vă fiii oame-
 nilor!" Căci înaintea Ta, o mie de ani sînt ca ziua de ieri, 4
 care a trecut, și ca o strajă din noapte. 'i mături, ca un 5
 vis: dimineața, sînt ca iarba, care încolțește iarăș: înflorește 6
 dimineața, și crește, iar seara este tăiată și se usucă. Noi 7
 sîntem mistuiți de mînia Ta, și îngroziți de urgia Ta. Tu pui 8
 înaintea Ta nelegiuirile noastre, și scoți la lumina Feței Tale
 păcatele noastre cele ascunse. Toate zilele noastre pier de 9
 urgia Ta, vedem cum ni se duc anii ca un sunet. Anii vieții 10
 noastre se ridică la șaptezeci de ani, iar, pentru cei mai tari,
 la optzeci de ani; și lucrul cu care se mîndrește omul în timpul
 lor nu este decît trudă și durere, căci trece iute, și noi sburăm.
 Dar cine ia seama la tăria mîniei Tale, și la urgia Ta, așa cum 11
 se cuvine să se teamă de Tine? 'nvață-ne să ne numărăm 12
 bine zilele, ca să căpătăm o inimă înțeleaptă! 'ntoarce-te, 13
 Doamne! Pîină cînd zăbovești? Ai milă de robii Tăi! Satură- 14
 ne în fiecare dimineață de bunătatea Ta, și toată viața noastră
 ne vom bucura și ne vom veseli. 'nveselește-ne tot atîtea zile 15
 cîte ne-ai smerit, tot atîția ani cît am văzut nenorocirea! Să 16
 se arate robilor Tăi lucrarea Ta, și slava Ta filor lor! Fie 17
 peste noi bunăvoința Domnului Dumnezeului nostru! Și în-
 tărește lucrarea mînilor noastre, da, întărește lucrarea mînilor
 noastre!

Celce stă supt ocrotirea Celui Prea 'nalt, și se odihnește **91**
 la umbra Celui Atoputernic, zice despre Domnul: "El este 2

locul meu de scăpare, și cetățuia mea, Dumnezeuul meu în care
3 mă încred!” Da, El te scapă de lațul vînătorului, de ciumă
4 și de pustiirile ei. El te va acoperi cu penele Lui, și te vei
ascunde supt aripile Lui. Căci scut și pavăză este credincioșia
5 Lui! Nu trebuie să te temi nici de groaza din timpul nopții,
6 nici de săgeata care sboară ziua, nici de ciuma, care umblă
în întunec, nici de molima, care bîntuie ziua nameaza mare.
7 O mie să cadă alături de tine, și zece mii la dreapta ta, dar
8 de tine nu se va apropia. Doar vei privi cu ochii, și vei vedea
9 răsplătirea celor răi. Pentrucă zici: “Domnul este locul meu
de adăpost!” și faci din Cel Prea ’nalt turnul tău de scăpare,
10 de aceea nici o nenorocire nu te va ajunge, nici o urgie nu se
11 va apropia de cortul tău. Căci El va porunci îngerilor Săi să
12 te păzească în toate căile tale; și ei te vor duce pe mîni, ca
13 nu cumva să-ți lovești piciorul de vreo piatră. Vei pași peste
lei și peste năpîrci, și vei călca peste pui de lei și peste șerpi.
14 - “Fiindcă Mă iubește-zice Domnul-deaceea îl voi izbăvi; îl
15 voi ocroti, căci cunoaște Numele Meu. Cînd Mă va chema, îi
voi răspunde; voi fi cu el în strîmtorare, îl voi izbăvi și-l voi
16 proslăvi. ’l voi sătura cu viață lungă, și-i voi arăta mîntuirea
Mea”.

92 (Un psalm. O cîntare pentru ziua Sabatului.) Frumos este
să laudăm pe Domnul, și să mărim Numele Tău, Prea ’nalte,
2 să vestim dimineața bunătatea Ta, și noaptea credincioșia Ta,
3 cu instrumentul cu zece coarde și cu alăuta, în sunetele ar-
4 fei. Căci Tu mă înveșelești cu lucrările Tale, Doamne, și eu
5 cînt de veselie, cînd văd lucrarea mînilor Tale. Cît de mari
sînt lucrările Tale, Doamne, și cît de adînci sînt gîndurile Tale!
6 Omul prost nu cunoaște lucrul acesta, și cel nebun nu ia seama
7 la el. Dacă cei răi înverzesc ca iarba, și dacă toți cei ce fac
8 răul înfloresc, este numai ca să fie nimicîți pe vecie. Dar
9 Tu, Doamne, ești înalțat în veci de veci! Căci iată, Doamne,
vrăjmașii Tăi, iată vrăjmașii Tăi pier: toți cei ce fac răul sînt
10 risipiți. Dar mie, Tu-mi dai puterea bivolului, și m’ai strop-
11 pit cu untdelemn proaspăt. Ochiul meu își vede împlinită
dorința față de vrăjmașii mei, și urechea mea aude împlinirea
12 dorinței mele față de protivnicii mei cei răi. Cel fără prihană

înverzește ca finicul, și crește ca cedrul din Liban. Cei sădiți 13
 în Casa Domnului, înverzesc în curțile Dumnezeului nostru.
 Ei aduc roade și la bătrîneță, sînt plini de suc și verzi, ca să 14, 15
 arate că Domnul este drept, El Stînca mea, în care nu este
 nelegiuire.

Domnul împărățește, îmbrăcat cu măreție; Domnul este îm- 93
 brăcat și încins cu putere: de aceea lumea este tare și nu
 se clatină. Scaunul Tău de domnie este așezat din vremuri 2
 străvechi; Tu ești din vecinicie! Rîurile vuiesc, Doamne, rîurile 3
 vuiesc tare, rîurile se umflă cu putere. Dar mai puternic 4
 decît vuietul apelor mari, și mai puternic decît vuietul val-
 urilor năpraznice ale mării, este Domnul în locurile cerești.
 Mărturiile Tale sînt cu totul adevărate; sfințenia este podoaba 5
 Casei Tale, Doamne, pentru tot timpul cît vor ținea vremurile.

Doamne, Dumnezeul răzbunărilor, Tu, Dumnezeul răzbunării 94
 arată-Te! Scoală-Te, Judecătorul pămîntului, și răsplătește 2
 celor mîndri după faptele lor! Pînă cînd vor birui cei răi, 3
 Doamne, pînă cînd vor birui cei răi? Ei țin cuvîntări put- 4
 ernice, vorbesc cu trufie, și toți cei ce fac răul se fălesc. Ei 5
 zdrobesc pe poporul Tău, Doamne, și asupresc moștenirea Ta.
 Junghie pe văduvă și pe străin, ucid pe orfani, și zic: “Nu 6, 7
 vede Domnul, și Dumnezeul lui Iacov nu ia aminte!” Totuș, 8
 învățați-vă minte, oameni fără minte! Cînd vă veți înțelepți,
 nebunilor? Cel ce a sădit urechea, s’ar putea să n’audă? Cel 9
 ce a întocmit ochiul, s’ar putea să nu vadă? Cel ce pedepsește 10
 neamurile, s’ar putea să nu pedepsească, El, care a dat omului
 pricepere? Domnul cunoaște gîndurile omului: știe că sînt 11
 deșerte. Ferice de omul, pe care-l pedepsești Tu, Doamne, și 12
 pe care-l înveți din Legea Ta, ca să-l liniștești în zilele nenoro- 13
 cirii, pînă se va săpa groapa celui rău! Căci Domnul nu lasă 14
 pe poporul Său, și nu-și părăsește moștenirea. Ci se va face 15
 odată judecata după dreptate, și toți cei cu inima curată o
 vor găsi bună. Cine mă va ajuta împotriva celor răi? Cine 16
 mă va sprijini împotriva celor ce fac răul? De n’ar fi Dom- 17
 nul ajutorul meu, cît de curînd ar fi sufletul meu în tăcerea
 morții! Oridecîte ori zic: “Mi se clatină piciorul!” bunătatea 18
 Ta, Doamne, mă sprijinește totdeauna. Cînd gînduri negre 19

se frământă cu grămada înlăuntrul meu, mîngîierile Tale îmi
20 înviorează sufletul. Te vor pune cei răi să șezi pe scaunul
lor de domnie, ei cari pregătesc nenorocirea la adăpostul legii?
21 Ei se strîng împotriva vieții celui neprihănit, și osîndesc sînge
22 nevinovat. Dar Domnul este turnul meu de scăpare, Dum-
23 nezeul meu este stîncă mea de adăpost. El va face să cadă
asupra lor nelegiuirea, El îi va nimici prin răutatea lor; Dom-
nul, Dumnezeul nostru, îi va nimici.

95 Veniți să cîntăm cu veselie Domnului, și să strigăm de bu-
2 curie către Stîncă mîntuirii noastre. Să mergem înaintea Lui
3 cu laude, să facem să răsune cîntece în cinstea Lui! Căci Dom-
nul este un Dumnezeu mare, este un 'mpărat mare mai pesus
4 de toți dumnezeii. El ține în mîna adîncimile pămîntului, și
5 vîrfurile munților sînt ale Lui. A Lui este marea, El a făcut-
6 o, și mîinile Lui au întocmi uscatul: veniți să ne închinăm
și să ne smerim, să ne plecăm genunchiul înaintea Domnu-
7 lui, Făcătorului nostru! Căci El este Dumnezeul nostru, și
noi sîntem poporul pășunei Lui, turma, pe care o povățuiește
8 mîna Lui... O! de ați asculta azi glasul Lui! - "Nu vă îm-
petriți inima, ca la Meriba, ca în ziua dela Masa, în pustie,
9 unde părinții voștri M'au ispitit, și M'au încercat, măcarcă
10 văzuseră lucrările Mele. Patruzeci de ani M'am scîrbit de
neamul acesta, și am zis: "Este un popor cu inima rătăcită; ei
11 nu cunosc căile Mele." De aceea am jurat în mînia Mea: "Nu
vom intra în odihna Mea!"

96 Cîntați Domnului o cîntare nouă! Cîntați Domnului, toți
2 locuitorii pămîntului! Cîntați Domnului, binecuvîntați Nu-
3 mele Lui, vestiți din zi în zi mîntuirea Lui! Povestiți printre
4 neamuri slava Lui, printre toate popoarele minunile Lui! Căci
omul este mare și foarte vrednic de laudă. El este mai de
5 temut decît toți dumnezeii. Căci toți dumnezeii popoarelor
6 sînt niște idoli, dar Domnul a făcut cerurile. Strălucirea și
măreția sînt înaintea Feței Lui, slava și podoaba sînt în lo-
7 cașul Lui cel sfînt. Familiile popoarelor, dați Domnului, dați
8 Domnului slavă și cinste! Dați Domnului slava cuvenită Nu-
melui Lui! Aduceți daruri de mîncare, și intrați în curțile Lui!
9 'nchinați-vă înaintea Domnului îmbrăcați cu podoabe sfinte,

tremurați înaintea Lui, toți locuitorii pământului! Spuneți 10
 printre neamuri: “Domnul împărățește! Deaceea lumea este
 tare, și nu se clatină.” Domnul judecă popoarele cu dreptate.
 Să se bucure cerurile, și să se veselească pământul; să mugească 11
 marea cu tot ce cuprinde ea! Să tresalte cîmpia, cu tot ce e 12
 pe ea, toți copacii pădurii să strige de bucurie înaintea Dom- 13
 nului! Căci El vine, vine să judece pământul. El va judeca
 lumea cu dreptate, și popoarele după credințioșia Lui.

Domnul împărățește: să se veselească pământul, și să se 97
 bucure ostroavele cele multe! Norii și negura îl înconjoară, 2
 dreptatea și judecata sînt temelia scaunului Său de domnie.
 ’naintea Lui merge focul, și arde dejur împrejur pe protivnicii 3
 Lui. Fulgerile Lui luminează lumea: pământul ’l vede și se 4
 cutremură. Munții se topesc ca ceara înaintea Domnului, 5
 înaintea Domnului întregului pământ. Cerurile vestesc drep- 6
 tatea Lui, și toate popoarele văd slava Lui. Sînt rușinați, toți 7
 cei ce slujesc icoanelor, și cari se fălesc cu idolii: toți dum-
 nezeii se închină înaintea Lui. Sionul aude lucrul acesta, și se 8
 bucură, se veselesc fiicele lui Iuda de judecățile Tale, Doamne!
 Căci Tu, Doamne, Tu ești Cel Prea ’nalt peste tot pămîn- 9
 tul, Tu ești prea înălțat mai pe sus de toți dumnezeii. Urîți 10
 răul, ceice iubiți pe Domnul! El păzește sufletele credincioșilor
 Lui, și-i izbăvește din mîna celor răi. Lumina este sămănată 11
 pentru cel neprihănit, și bucuria pentru cei cu inima curată.
 Neprihăniților, bucurați-vă în Domnul, și măriți prin laudele 12
 voastre sfințenia Lui!

(Un psalm.) Cîntați Domnului o cîntare nouă, căci El a 98
 făcut minuni. Dreapta și brațul Lui cel sfînt I-au venit în aju-
 tor. Domnul Și-a arătat mîntuirea, Și-a descoperit dreptatea 2
 înaintea neamurilor. Și-a adus aminte de bunătatea și cred- 3
 ințioșia Lui față de casa lui Israel: toate marginile pământului
 au văzut mîntuirea Dumnezeului nostru. Strigați către Dom- 4
 nul cu strigăte de bucurie, toți locuitorii pământului! Chiuți,
 strigați, și cîntați laude! Cîntați Domnului cu arfa, cu arfa și 5
 cu cîntece din gură! Cu trîmbițe și sunete din corn, strigați 6
 de bucurie înaintea ’mpăratului, Domnului! Să urle marea cu 7
 tot ce cuprinde ea, să chiuie lumea și cei ce locuiesc pe ea, să 8

9 bată din palme rîurile, să strige de bucurie toți munții înaintea Domnului! Căci El vine să judece pămîntul! El va judeca lumea cu dreptate, și popoarele cu nepărtinire.

99 Domnul împărățește: popoarele tremură; El șade pe heruvimi: pămîntul se clatină. Domnul este mare în Sion, și înălțat peste toate popoarele. Să laude oamenii Numele Tău cel mare și înfricoșat, căci este sfînt! Să laude oamenii tăria împăratului, căci iubește dreptatea! Tu întărești dreptatea, Tu faci dreptate și judecată în Iacov. 'nălțați pe Domnul, Dumnezeul nostru, și închinați-vă înaintea așternutului picioarelor Lui, căci este sfînt! Moise și Aaron, dintre preoții Lui, și Samuel, dintre ceice chemau Numele Lui, au chemat pe Domnul, și El i-a ascultat. El le-a vorbit din stîlpul de nor; ei au păzit poruncile Lui și Legea, pe care le-a dat-o El. Doamne, Dumnezeul nostru, Tu i-ai ascultat; ai fost pentru ei un Dumnezeu iertător, dar i-ai pedepsit pentru greșelile lor. 'nălțați pe Domnul, Dumnezeul nostru, și închinați-vă pe muntele Lui cel sfînt! Căci Domnul, Dumnezeul nostru, este sfînt!

100 (Un psalm de laudă.) Strigați de bucurie către Domnul, toți locuitorii pămîntului! Slujiți Domnului cu bucurie, veniți cu veselie înaintea Lui. Să știți că Domnul este Dumnezeu! El ne-a făcut, ai Lui sîntem: noi sîntem poporul Lui și turma pășunii Lui. Intrați cu laude pe porțile Lui, intrați cu cîntări în curțile Lui! Lăudați-L și binecuvîntați-I Numele. Căci Domnul este bun; bunătatea Lui ține în veci, și credincioșia Lui din neam în neam.

101 (Un psalm al lui David.) Voi cînta bunătatea și dreptatea; Ție, Doamne, 'ți voi cînta. Mă voi purta cu înțelepciune pe o cale neprihănită. -Cînd vei veni la mine? -Voi umbla cu inima fără prihană, în mijlocul casei mele. Nu voi pune nimic rău înaintea ochilor mei; urăsc purtarea păcătoșilor; ea nu se va lipi de mine. Inima stricată se va depărta de mine; nu vreau să cunosc pe cel rău. Pe cel ce clevește în ascuns pe aproapele său, îl voi nimici; pe cel cu priviri trufașe și cu inima îngîmfată, nu-l voi suferi. Voi avea ochii îndreptați asupra credincioșilor din țară, ca să locuiască lîngă mine; cel ce umblă pe o cale fără prihană acela îmi va sluji. Cel ce se dedă

la înșelăciune nu va locui în casa mea; cel ce spune minciuni nu va sta înaintea mea. 'n fiecare dimineață voi nimici pe toți 8
cei răi din țară, ca să stîrpsc din cetatea Domnului pe toți
ceice săvîrșesc nelegiuirea.

(O rugăciune a unui nenorocit, cînd este doborît de în- **102**
tristare și își varsă plîngerea înaintea Domnului.) Doamne,
ascultă-mi rugăciunea, și s'ajungă strigătul meu pînă la Tine!
Nu-mi ascunde Fața Ta în ziua necazului meu! Pleacă-Ți ure- 2
chea spre mine, cînd strig! Ascultă-mă degrab! Căci zilele 3
mele pier ca fumul, și oasele îmi ard ca un tăciune. Inima 4
îmi este lovită, și mi se usucă întocmai ca iarba; pînă și pînea
uit să mi-o mănînc. Așa de mari îmi sînt gemetele, că mi se 5
lipsește oasele de carne. Seamăn cu pelicanul din pustie, sînt 6
ca o cucuvaie din dărîmături; nu mai pot dormi, și sînt ca 7
pasărea singuratică pe un acoperiș. 'n fiecare zi mă bătjo- 8
coresc vrăjmașii mei, și protivnicii mei jură pe mine în mînia
lor. Mănînc țărîna în loc de pîne, și îmi amestec lacrămile cu 9
băutura, din pricina mîniei și urgiei Tale; căci Tu m'ai ridicat, 10
și m'ai aruncat departe. Zilele mele sînt ca o umbră gata să
treacă, și mă usuc ca iarba. Dar Tu, Doamne, Tu împărățești 12
pe vecie, și pomenirea Ta ține din neam în neam. Tu Te vei 13
scula, și vei avea milă de Sion; căci este vremea să te înduri de
el, a venit vremea hotărîta pentru el. Căci robii Tăi iubesc 14
pietrele Sionului, și le e milă de țărîna lui. Atunci se vor teme 15
neamurile de Numele Domnului, și toți împărații pămîntului
de slava Ta. Da, Domnul va zidi iarăș Sionul, și Se va arăta 16
în slava Sa. El ia aminte la rugăciunea nevoiașului, și nu-i ne- 17
socotește rugăciunea. Să se scrie lucrul acesta pentru neamul 18
de oameni care va veni, și poporul, care se va naște, să laude
pe Domnul! Căci El privește din înălțimea sfințeniei Lui; 19
Domnul privește din ceruri pe pămînt, ca să audă gemetele 20
prinșilor de război, și să izbăvească pe cei ce sînt pe moarte;
pentru ca ei să vestească în Sion Numele Domnului, și laudele 21
lui în Ierusalim, cînd se vor strînge toate popoarele, și toate 22
împărățiile, ca să slujească Domnului. El mi-a frînt puterea 23
în drum, și mi-a scurtat zilele, Eu zic: "Dumnezeule, nu mă 24
lua la jumătatea zilelor mele, Tu, ai cărui ani țin vecinic!"

25 Tu ai întemeiat în vechime pămîntul, și cerurile sînt lucrarea
26 mînilor Tale. Ele vor pieri, dar Tu vei rămînea; toate se vor
încechi ca o haină; le vei schimba ca pe un veșmînt, și se vor
27 schimba. Dar Tu rămii Acelaș, și anii Tăi nu se vor sfîrși.
28 Fiii robilor Tăi își vor locui țara, și sămînța lor va rămînea
înaintea Ta.

103 Binecuvintează, suflete, pe Domnul, și tot ce este în mine să
2 binecuvinteze Numele Lui cel sfînt! Binecuvintează, suflete,
3 pe Domnul, și nu uita nici una din binefacerile Lui! El îți
iartă toate fărădelegile tale El îți vindecă toate boalele tale;
4 El îți izbăvește viața din groapă, El te încununează cu bună-
5 tate și îndurare; El îți satură de bunătăți bătrîneța, și te
6 face să întineresti iarăș ca vulturul. Domnul face dreptate
7 și judecată tuturor celor asupriți. El Și-a arătat căile Sale
8 lui Moise, și lucrările Sale copiilor lui Israel. Domnul este
îndurător și milostiv, îndelung răbdător și bogat în bunătate.
9, 10 El nu Se ceartă fără încetare, și nu ține mînia pe vecie. Nu ne
face după păcatele noastre, nu ne pedepsește după fărădelegile
11 noastre. Ci cît sînt de sus cerurile față de pămînt, atît este de
12 mare bunătatea Lui pentru cei ce se tem de El; cît este de de-
parte răsăritul de apus, atît de mult depărtează El fărădelegile
13 noastre dela noi. Cum se îndură un tată de copiii lui, așa Se
14 îndură domnul de ceice se tem de El. Căci El știe din ce sîn-
15 tem făcuți; și aduce aminte că sîntem țărînă. Omul! zilele lui
16 sînt ca iarba, și înflorește ca floarea de pe cîmp. Cînd trece
un vînt peste ea, nu mai este, și locul pe care-l cuprindea,
17 n'o mai cunoaște. Dar bunătatea Domnului ține în veci pen-
tru ceice se tem de El, și îndurarea Lui pentru copiii copiilor
18 lor, pentru ceice păzesc legămîntul Lui, și își aduc aminte
19 de poruncile Lui, ca să le împlinească. Domnul Și-a așezat
scaunul de domnie în ceruri, și domnia Lui stăpînește peste
20 tot. Binecuvîntați pe Domnul, îngerii Lui, cari sînteți tari în
putere, cari împliniți poruncile Lui, și cari ascultați de glasul
21 cuvîntului Lui. Binecuvîntați pe Domnul, toate oștirile Lui,
22 robii Lui, cari faceți voia Lui! Binecuvîntați pe Domnul, toate
lucrările Lui, în toate locurile stăpînirii Lui! Binecuvintează,
suflete, pe Domnul!

Binecuvîntează, suflete, pe Domnul! Doamne, Dumnezeule, **104**
Tu ești nemărginit de mare! Tu ești îmbrăcat cu strălucire și
măreție! Te învelești cu lumina ca și cu o manta; întinzi 2
cerurile ca un cort. Cu apele ți întocmești vârful locuinței 3
Tale; din nori ți faci carul, și umbli pe aripile vîntului. Din 4
vînturi ți faci soli, și din flăcări de foc, slujitori. Tu ai așezat 5
pămîntul pe temeliiile lui, și niciodată nu se va clătina. Tu îl 6
acoperisei cu adîncul cum l-ai acoperi cu o haină; apele stăteau
pe munți, dar, la amenințarea Ta, au fugit, la glasul tunetu- 7
lui Tău au luat-o la fugă, suindu-se pe munți și pogorîndu-se 8
în văi, pînă la locul, pe care li-l hotărîsei Tu. Le-ai pus o 9
margine, pe care nu trebuie s'o treacă, pentruca să nu se mai
întoarcă să acopere pămîntul. Tu faci să țîșnească izvoarele în 10
văi, și ele curg printre munți. Tu adăpi la ele toate fiarele cîm- 11
pului; în ele își potolesc setea măgarii sălbatici. Păsările ceru- 12
lui locuiesc pe marginile lor, și fac să le răsune glasul printre
ramuri. Din locașul Tău cel înalt Tu uzi munții; și se satură 13
pămîntul de rodul lucrărilor Tale. Tu faci să crească iarba 14
pentru vite, și verdețuri pentru nevoile omului, ca pămîntul
să dea hrană: vin, care înveselește inima omului, untdelemn, 15
care-i înfrumusețează fața, și pîne, care-i întărește inima. Se 16
udă copacii Domnului, cedrii din Liban, pe cari i-a sădit El.
'n ei își fac păsările cuiburi; iar cocostîrcul își are locuința 17
în chiparoși; munții cei înalți sînt pentru țapii sălbatici, iar 18
stîncile sînt adăpost pentru iepuri. El a făcut luna ca să 19
arate vremile; soarele știe cînd trebuie să apună. Tu aduci 20
întunerecul, și se face noapte: atunci toate fiarele pădurilor
se pun în mișcare; puii de lei mugesc după pradă, și își cer 21
hrana dela Dumnezeu. Cînd răsare soarele, ele fug înapoi, 22
și se culcă în vizuinile lor. Dar omul iese la lucrul său, și 23
la munca lui, pînă seara. Cît de multe sînt lucrările Tale, 24
Doamne! Tu pe toate le-ai făcut cu înțelepciune, și pămîntul
este plin de fapțurile Tale. Iată marea cea întinsă și mare: 25
în ea se mișcă nenumărate viețuitoare mici și mari. Acolo 26
în ea, umblă corăbiile, și în ea este leviatanul acela pe care
l-ai făcut să se joace în valurile ei. Toate aceste viețuitoare 27
Te așteaptă, ca să le dai hrana la vreme. Le-o dai Tu, ele o 28

primesc; 'ți deschizi Tu mîna, ele se satură de bunătățile Tale.
 29 'ți ascunzi Tu Fața, ele tremură; le iei Tu suflarea: ele mor, și
 30 se întorc în țărîna lor. 'ți trimeți Tu suflarea: ele sînt zidite, și
 31 înoiești astfel fața pămîntului. 'n veci să țină slava Domnului!
 32 Să Se bucure Domnul de lucrările Lui! El privește pămîntul,
 33 și pămîntul se cutremură; atinge munții, și ei fumegă. Voi
 cînta Domnului cît voi trăi, voi lăuda pe Dumnezeuul meu cît
 34 voi fi. Fie plăcute Lui cuvintele mele! Mă bucur de Dom-
 35 nul. Să piară păcătoșii de pe pămînt, și cei răi să nu mai fie!
 Binecuvintează, suflete, pe Domnul! Lăudați pe Domnul!

105 Lăudați pe Domnul, chemați Numele Lui! Faceți cunoscut
 2 printre popoare isprăvile Lui! Cîntați, cîntați în cinstea Lui!
 3 Vorbiți despre toate minunile Lui! Făliți-vă cu Numele Lui
 4 cel sfînt! Să se bucure inima celor ce caută pe Domnul! Aler-
 gați la Domnul și la sprijinul Lui, căutați necurmat Fața Lui!
 5 Aduceți-vă aminte de semnele minunate pe cari le-a făcut, de
 6 minunile și de judecățile rostite de gura Lui, sămîntă a rob-
 7 ului Său Avraam, copii ai lui Iacov, aleșii Săi! Domnul este
 Dumnezeuul nostru: Judecățile Lui se aduc la îndeplinire pe tot
 8 pămîntul. El 'și aduce aminte totdeauna de legămîntul Lui,
 9 de făgăduințele Lui făcute pentru o mie de neamuri de om, de
 legămîntul, pe care l-a încheiat cu Avraam, și de jurămîntul, pe
 10 care l-a făcut lui Issac; El l-a făcut lege pentru Iacov, legămînt
 11 vecinic pentru Israel, zicînd: "Ție îți voi da țara Canaanului
 12 ca moștenire, care v'a căzut la sorț." Pe atunci ei erau puțini
 13 la număr, foarte puțini la număr, și străini în țară; mergeau
 14 dela un neam la altul, și de la o împărăție la un alt popor; dar
 n'a dat voie nimănui să-i asuprească, și a pedepsit împărați din
 15 pricina lor. "Nu vă atingeți de unșii Mei, -a zis El-și nu faceți
 16 rău proorocilor Mei!" A chemat foamea asupra țării, și a
 17 tăiat orice mijloc de trai. Le-a trimis înainte pe un om; Iosif
 18 a fost vîndut ca rob. I-au strîns picioarele în lanțuri, l-au
 19 pus în fiare, pînă la vremea cînd s'a întîmplat ce vestise el, și
 20 pînă cînd l-a încercat Cuvîntul Domnului. Atunci împăratul
 a trimis să-i scoată lanțurile, și stăpînitorul popoarelor l-a
 21 izbăvit. L-a pus domn peste casa lui, și dregătorul tuturor
 22 averilor lui, ca să lege după plac pe domnitorii lui, și să învețe

pe bătrînii lui înțelepciunea. Atunci Israel a venit în Egipt, și 23
 Iacov a locuit în țara lui Ham. Domnul a înmulțit pe poporul 24
 Său foarte mult, și l-a făcut mai puternic decît protivnicii lui.
 Acestora le-a schimbat inima, pînă acolo că au urît pe poporul 25
 Lui, și s'au purtat mișelește cu robii Săi. A trimes pe robul 26
 Său Moise, și pe Aaron, pe care-l alesese. Prin puterea Lui, 27
 ei au făcut semne minunate în mijlocul lor, au făcut minuni
 în țara lui Ham. A trimes întunerec și a adus negura, ca să 28
 nu fie neascultători la Cuvîntul Lui. Le-a prefăcut apele în 29
 sînge, și a făcut să le piară toți peștii. Țara lor a forfotit de 30
 broaște, pînă în odăile împăraților lor. El a zis, și au venit 31
 muște otrăvitoare, păduchi pe tot ținutul lor. 'n loc de ploaie 32
 le-a dat grindină, și flăcări de foc în țara lor. Le-a bătut 33
 viile și smochinii, și a sfărîmat copacii din ținutul lor. El a 34
 zis, și au venit lăcuste, lăcuste fără număr, cari au mîncat 35
 toată iarba din țară, și au mistuit roadele de pe cîmpiile lor.
 A lovit pe toți întîii născuți din țara lor, toată pîrga puterii 36
 lor. A scos pe poporul Său cu argint și aur, și niciunul n'a 37
 șovăit dintre semințiile Lui. Egiptenii s'au bucurat de ple- 38
 carea lor, căci îi apucase groaza de ei. A întins un nor, ca 39
 să-i acopere, și focul, ca să lumineze noaptea. La cererea lor, 40
 a trimes prepelițe, și i-a saturat cu pîne din cer. A deschis 41
 stîncă, și au curs ape, cari s-au vărsat ca un rîu în locurile
 uscate. Căci Și-a adus aminte de Cuvîntul Lui cel sfînt, și de 42
 robul Său Avraam. A scos pe poporul Său cu veselie, pe aleșii 43
 Săi în mijlocul strigătelor de bucurie. Le-a dat pămînturile 44
 neamurilor, și au pus stăpînire pe rodul muncii popoarelor,
 ca să păzească poruncile Lui, și să țină legile Lui. Lăudați pe 45
 Domnul!

Lăudați pe Domnul! Lăudați pe Domnul, căci este bun, **106**
 căci îndurarea Lui ține în veci! Cine va putea spune isprăvile 2
 mărețe ale Domnului? Cine va putea vesti toată lauda Lui?
 Ferice de cei ce păzesc Legea, de cei ce înfăptuiesc dreptatea în 3
 orice vreme! Adu-Ți aminte de mine, Doamne, în bunăvoința 4
 Ta pentru poporul Tău! Adu-Ți aminte de mine, și dă-i aju-
 torul Tău, ca să văd fericirea aleșilor Tăi, să mă bucur de 5
 bucuria poporului Tău, și să mă laud cu moștenirea Ta! Noi 6

am păcătuit ca și părinții noștri, am săvârșit nelegiuirea, am
7 făcut rău. Părinții noștri în Egipt n'au luat aminte la min-
unile Tale, nu și-au adus aminte de mulțimea îndurărilor Tale,
8 și au fost neascultători la mare, la marea Roșie. Dar El i-a
9 scăpat, din pricina Numelui Lui, ca să-Și arate puterea. A
muștrat marea Roșie, și ea s'a uscat; și i-a trecut prin adîn-
10 curi ca printr'un pustiu. I-a scăpat din mîna celui ce-i ura,
11 și i-a izbăvit din mîna vrăjmașului. Apele au acoperit pe
12 protivnicii lor. N'a rămas unul măcar din ei. Atunci ei au
13 crezut în cuvintele Lui și au cîntat laudele Lui. Dar au uitat
curînd lucrările Lui, și n'au așteptat împlinirea planurilor
14 Lui. Ci i-a apucat pofta în pustie, și au ispitit pe Dumnezeu
15 în pustietate. El le-a dat ce cereau; dar a trimes o molimă
16 printre ei. 'n tabără au fost geloși pe Moise, și pe Aaron,
17 sfîntul Domnului. Atunci s'a deschis pămîntul, și a înghițit
18 pe Datan, și s'a închis deasupra cetii lui Abiram. Focul le-
19 a aprins ceata, și flacăra a mistuit pe cei răi. Au făcut un
20 vițel în Horeb. S'au închinat înaintea unui chip turnat, și au
schimbat Slava lor, pe chipul unui bou, care mănîncă iarbă.
21 Au uitat pe Dumnezeu, Mîntuitorul lor, care făcuse lucruri
22 mari în Egipt, minuni în țara lui Ham, semne minunate la
23 marea Roșie. Și El a vorbit să-i nimicească: dar Moise, alesul
său, a stătut la mijloc înaintea Lui, ca să-L abată dela mînia
24 Lui și să-L oprească să-i nimicească. Ei au nesocotit țara
25 desfătărilor; n'au crezut în Cuvîntul Domnului, ci au cîrțit
26 în corturile lor, și n'au ascultat de glasul Lui. Atunci El a
27 ridicat mîna și a jurat că-i va face să cadă în pustie, că le va
doborî sămînța printre neamuri, și-i va împrăștia în mijlocul
28 țărilor. Ei s'au alipit de Baal-Peor, și au mîncat vite jertfite
29 morților. Au mîniat astfel pe Domnul prin faptele lor, și o
30 urgie a izbucnit între ei. Dar Fineas s'a sculat și a făcut jude-
31 cată, și astfel urgia s'a oprit. Lucrul acesta i-a fost socotit
32 ca o stare de neprihănire, din neam în neam, pe vecie. Ei au
mîniat pe Domnul la apele Meriba; și Moise a fost pedepsit
33 din pricina lor. Căci s'au răzvrătit împotriva Duhului Lui,
34 și Moise a vorbit în chip ușuratic cu buzele. Ei n'au nimicit
35 popoarele, pe cari le poruncise Domnul să le nimicească. Ci

s-au amestecat cu neamurile, și au învățat faptele lor, au slujit idolilor lor, cari au fost o cursă pentru ei. Și-au jertfit fiii și fiicele la idoli, au vărsat sînge nevinovat, sîngele fiilor și fiicelor lor, pe cari i-au jertfit idolilor din Canaan, și țara a fost spurcată astfel prin omoruri. S'au spurcat prin faptele lor, au desfrînat prin faptele lor. Atunci Domnul S'a aprins de mînie împotriva poporului Său, și a urît moștenirea Lui. I-a dat în mîinile neamurilor, cei ce îi urau au stăpînit peste ei, vrăjmașii lor i-au asuprit, și au fost smeriți supt puterea lor. El de mai multe ori i-a izbăvit, dar ei s'au arătat neascultători în planurile lor, și au ajuns nenorociți prin nelegiuirea lor. Dar El le-a văzut strîmtorarea, cînd le-a auzit strigătele. Și-a adus aminte de legămîntul Său, și a avut milă de ei, după bunătatea Lui cea mare: a stîrnit pentru ei mila tuturor celor ce i țineau prinși de război. Scapă-ne, Doamne, Dumnezeuul nostru, și strînge-ne din mijlocul neamurilor, ca să lăudăm Numele Tău cel sfînt, și să ne fălim cu lauda Ta! Bindecuvîntat să fie Domnul, Dumnezeuul lui Israel, din vecinicie în vecinicie! Și tot poporul să zică: "Amin! Lăudați pe Domnul!"

"Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci în veac ține îndurarea Lui!" Așa să zică cei răscumpărați de Domnul, pe cari i-a izbăvit El din mîna vrăjmașului, și pe cari i-a strîns din toate țările: dela răsărit și dela apus, dela miazănoapte și dela mare. Ei pribegeau prin pustie, umblau pe căi neumblate, și nu găseau nicio cetate, unde să poată locui. Sufereau de foame și de sete; le tînjea sufletul în ei. Atunci, în strîmtorarea lor au strigat către Domnul, și El i-a izbăvit din necazurile lor; i-a călăuzit pe drumul cel drept, ca să ajungă într'o cetate de locuit. O, de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea lui, și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor! Căci el a potolit setea sufletului însetat, și a umplut de bunătăți sufletul flămînd. Cei ce ședeau în întunec și umbra morții, trăiau legați în ticăloșie și în fiare, pentru că se răsvrătiseră împotriva cuvintelor lui Dumnezeu, pentru că nesocotiseră sfatul Celui Prea 'nalt. El le-a smerit inima prin suferință: au căzut, și nimeni nu i-a ajutat. Atunci, în strîmtorarea lor, au strigat către Domnul, și El i-a izbăvit

14 din necazurile lor. I-a scos din întunec și din umbra morții,
15 și le-a rupt legăturile. O, de ar lăuda oamenii pe Domnul
pentru bunătatea Lui, și pentru minunile Lui față de fiii oa-
16 menilor! Căci El a sfărîmat porți de aramă, și a rupt zăvoare
17 de fier. Nebunii, prin purtarea lor vinovată, și prin nelegiuirile
18 lor, ajunseseră nenorociți. Sufletul lor se desgustase de orice
19 hrană, și erau lîngă porțile morții. Atunci, în strîmtorarea lor,
20 au strigat către Domnul, și El i-a izbăvit din necazurile lor; a
trimes cuvîntul Său și i-a tămăduit, și i-a scăpat de groapă.
21 O, de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea Lui, și
22 pentru minunile Lui față de fiii oamenilor! Să-I aducă jertfe de
mulțămiri, și să vestească lucrările Lui cu strigăte de bucurie.
23 Ceice se pogorîseră pe mare în corăbii, și făceau negoț pe apele
24 cele mari, aceia au văzut lucrările Domnului și minunile Lui
25 în mijlocul adîncului. El a zis, și a pus să sufle furtuna, care
26 a ridicat valurile mării. Se suiau spre ceruri, se pogorau în
27 adînc; sufletul le era pierdut în fața primejdiei. Apucați de
amețeală, se clătinau ca un om beat, și zădarnică le era toată
28 iscusința. Atunci, în strîmtorarea lor, au strigat către Dom-
29 nul, și El i-a izbăvit din necazurile lor. A oprit furtuna, a adus
30 liniștea, și valurile s'au potolit. Ei s'au bucurat că valurile
31 s'au liniștit, și Domnul i-a dus în limanul dorit. O, de ar lăuda
oamenii pe Domnul pentru bunătatea lui, și pentru minunile
32 Lui față de fiii oamenilor! Să-L înalțe în adunarea poporu-
33 lui, și să-L laude în adunarea bătrînilor! El preface rîurile în
34 pustiu, și izvoare de apă în pămînt uscat, țara roditoare în
35 țară sărată, din pricina răutății locuitorilor ei. Tot El preface
36 pustiul în iaz, și pămîntul uscat în izvoare de ape. Așează
acolo pe cei flămînzi, și ei întemeiază o cetate ca să locuiască
37, 38 în ea; însămîntează ogoare, sădesc vie, și-i culeg roadele. El
îi binecuvîntează, și se înmulțesc nespuse, și nu le împruținează
39 vitele. Dacă sînt împruținați și apăsați prin asuprire, nenoro-
40 cire și suferință, El varsă disprețul peste cei mari, și-i face
41 să pribegească prin pustiiuri fără drum, dar ridică pe cel lip-
sit, izbăvește pe cel nevoiaș, și înmulțește familiile ca pe niște
42 turme. "Oamenii fără prihană văd lucrul acesta și se bucură,
43 și orice nelegiuire își închide gura!" Cine este înțelept, să ia

seama la aceste lucruri, și să fie cu luare aminte la bunătățile Domnului.

(O cântare. Un psalm al lui David.) Gata îmi este inima să **108**
 cânte, Dumnezeule! Voi cânta, voi suna din instrumentele mele;
 aceasta este slava mea! Deșteptați-vă, alăută și arfă! Mă voi 2
 trezi în zori de zi. Te voi lăuda printre popoare, Doamne, Te 3
 voi cânta printre neamuri. Căci mare este bunătatea Ta și se 4
 înalță mai pe sus de ceruri, iar credincioșia Ta pînă la nori.
 'nalță-Te peste ceruri, Dumnezeule, și fie slava Ta peste tot 5
 pămîntul! Pentru ca prea iubiții Tăi să fie izbăviți, scapă-ne 6
 prin dreapta Ta, și ascultă-ne! Dumnezeu a vorbit în sfințe- 7
 nia Lui: "Voi birui, voi împărți Sihemul, voi măsura valea
 Sucot; al Meu este Galaadul, al Meu Manase; Efraim este în- 8
 tăritura capului Meu, și Iuda, toiagul Meu de cîrmuire; Moab 9
 este ligheanul în care Mă spăl; 'mi arunc încălțăminteasupra
 Edomului; strig de bucurie asupra țării Filistenilor!" Cine mă 10
 va duce în cetatea întărită? Cine mă va duce la Edom? Oare 11
 nu Tu, Dumnezeule, care ne-ai lepădat, și care nu vrei să mai
 ieși, Dumnezeule, cu oștirile noastre? Dă-ne ajutor în necaz, 12
 căci zădarnic este ajutorul omului. Cu Dumnezeu vom face 13
 mari isprăvi; El va zdrobi pe vrăjmașii noștri.

(Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David.) **109**
 Dumnezeul laudei mele, nu tăcea! Căci protivnicii au de- 2
 schis împotriva mea o gură rea și înșelătoare, îmi vorbesc cu
 o limbă mincinoasă, mă înconjoară cu cuvîntări pline de ură, 3
 și se războiesc cu mine fără temeii. Pe cînd eu îi iubesc, ei 4
 îmi sînt protivnici; dar eu alerg la rugăciune. Ei îmi întorc 5
 rău pentru bine, și ură pentru dragostea mea. Pe vrăjmașul 6
 meu pune-l supt stăpînirea unui om rău, și un pîrîș să stea la
 dreapta lui! Cînd va fi judecat, să fie găsit vinovat, și rugă- 7
 ciunea lui să treacă drept un păcat! Puține să-i fie zilele la
 număr, și slujba să i-o ia altul! Să-i rămînă copiii orfani, și 9
 nevastă-sa văduvă! Copiii lui să umble fără niciun căpătîi și să 10
 cerșească, să-și caute pînea departe de locuința lor dărîmată!
 Cel ce l-a împrumutat, să-i pună mîna pe tot ce are, și străinii 11
 să-i jăfuiască rodul muncii lui! Nimeni să nu mai țină la el, și 12
 nimeni să n'aibă milă de orfanii lui! Urmașii lui să fie nimi- 13

14 ciți, și să li se stîngă numele în neamul următor! Nelegiuirea
 părinților săi să rămînă ca aducere aminte înaintea Domnu-
 15 lui, și să nu se ștergă păcatul mamei lui! Domnul să-i aibă
 totdeauna înaintea ochilor, ca să le ștergă pomenirea de pe
 16 pămînt, pentru că nu și-a adus aminte să facă îndurare, pen-
 trucă a prigonit pe cel nenorocit și pe cel lipsit, pînă acolo încît
 17 să omoare pe omul cu inima zdrobită! 'i plăcea blestemul: să
 cadă asupra lui! Nu-i plăcea binecuvîntarea: să se depărteze
 18 de el! Se îmbracă cu blestemul cum se îmbracă cu haina
 lui, îi pătrunde ca apa înlăuntrul lui, ca untdelemnul în oase!
 19 Deaceea, să-i slujească de veșmînt ca să se acopere, de înc-
 20 ingătoare cu care să fie totdeauna încins! Aceasta să fie, din
 partea Domnului, plata vrăjmașilor mei, și a celor ce vorbesc
 21 cu răutate de mine! Iar Tu, Doamne, Dumnezeule, lucrează
 pentru mine din pricina Numelui Tău, căci mare este bună-
 22 tatea ta; izbăvește-mă! Sînt nenorocit și lipsit, și îmi e rănită
 23 inima înlăuntrul meu. Pier ca umbra gata să treacă, sînt
 24 izgonit ca o lăcustă. Mi-au slăbit genunchii de post, și mi
 25 s'a sleit trupul de slăbiciune. Am ajuns de ocară lor; cînd
 26 mă privesc ei, dau din cap. Ajută-mi, Doamne, Dumnezeul
 27 meu! Scapă-mă prin bunătatea Ta! Și să știe că mîna Ta, că
 28 Tu, Doamne, ai făcut lucrul acesta! Măcar că ei blastămă,
 Tu binecuvîntează; măcar că se ridică ei împotriva mea, vor fi
 29 înfrunțați, iar robul Tău se va bucura. Protivnicii mei să se
 îmbrace cu ocară, să se acopere cu rușinea lor cum se acopăr
 30 cu o manta! Voi lăuda foarte mult cu gura mea pe Domnul, 'l
 31 voi mări în mijlocul mulțimii; căci El stă la dreapta săracului,
 ca să-l izbăvească de cei ce-l osîndesc.

110 (Un psalm al lui David.) Domnul a zis Domnului meu:
 “Șezi la dreapta Mea, pînă voi pune pe vrăjmașii Tăi supt
 2 picioarele Tale.” - Domnul va întinde din Sion toiagul de
 cîrmuire al puterii Tale, zicînd: “Stăpînește în mijlocul vrăj-
 3 mașilor Tăi!” Poporul Tău este plin de înflăcărare, cînd 'ți
 aduni oștirea; cu podoabe sfinte, ca din sînul zorilor, vine
 4 tineretul Tău la Tine, ca roua. Domnul a jurat, și nu-I va
 părea rău: “Tu ești preot în veac, în felul lui Melhisedec.”
 5 - Domnul, dela dreapta Ta, zdrobește pe împărați în ziua

mîniei Lui. El face dreptate printre neamuri: totul este plin 6
de trupuri moarte; El zdrobește capete pe toată întinderea
țării. El bea din pîrîu în timpul mersului: de aceea 'și înalță 7
capul.

Lăudați pe Domnul! Voi lăuda pe Domnul din toată in- 111
ima mea, în tovărășia oamenilor fără prihană și în adunare.
Mari sînt lucrările Domnului, cercetate de toți ceice le iubesc. 2
Strălucire și măreție este lucrarea Lui, și dreptatea Lui ține în 3
veci. El a lăsat o aducere aminte a minunilor Lui, Domnul 4
este îndurător și milostiv. El a dat hrană celor ce se tem de 5
El; El 'și aduce pururea aminte de legămîntul Lui. El a arătat 6
poporului Său puterea lucrărilor Lui, căci le-a dat moștenirea
neamurilor. Lucrările mînilor Lui sînt credincioșie și dreptate; 7
toate poruncile Lui sînt adevărate, întărite pentru vecinicie, 8
făcute cu credincioșie și neprihănire. A trimis poporului Său 9
izbăvirea, a așezat legămîntul Său în veci; Numele Lui este
sfînt și înfricoșat. Frica Domnului este începutul înțelepciuni- 10
ii; toți cei ce o păzesc, au o minte sănătoasă, și slava Lui ține
în veci.

Lăudați pe Domnul! Ferice de omul care se teme de Dom- 112
nul, și care are o mare plăcere pentru poruncile Lui! Sămînța 2
lui va fi puternică pe pămînt; neamul oamenilor fără prihană
va fi binecuvîntat. El are în casă bogăție și belșug, și nepri- 3
hănirea lui dăinuiește în veci. Celui fără prihană îi răsare o 4
lumină în întunec, El este milostiv, îndurător și drept. Ce 5
bine-i merge omului care face milă și împrumută pe altul, și
care își rînduiește faptele după dreptate! Căci el nu se clatină 6
niciodată; pomenirea celui neprihănit ține în veci. El nu se 7
teme de vești rele, ci inima lui este tare, încrezătoare în Dom-
nul. Inima îi este mîngîiată, n'are nicio teamă, pînă ce își 8
vede împlinită dorința față de protivnicii lui. El este darnic, 9
dă celor lipsiți; milostenia lui ține în veci; capul i se înalță cu
slavă. Cel rău vede lucrul acesta, și se mînie, scrișnește din 10
dinți și se topește. Poftele celor răi rămîn neîmplinite.

Lăudați pe Domnul! Robii Domnului lăudați, lăudați Nu- 113
mele Domnului! Fie Numele Domnului binecuvîntat, deacum 2
și pînă în veac! Dela răsăritul soarelui pînă la apusul lui, fie 3

- 4 Numele Domnului lăudat. Domnul este înălțat mai pe sus de
5 toate neamurile, slava Lui este mai pesus de ceruri. Cine este
6 ca Domnul, Dumnezeu nostru, care locuiește atît de sus? El
își pleacă privirile să vadă ce se face în ceruri și pe pămînt.
7, 8 El ridică pe sărac din țărîină, înalță pe cel lipsit din gunoi. ca
să-i facă să șadă împreună cu cei mari: cu mai marii poporului
9 Său. El dă o casă celei ce era stearpă, face din ea o mamă
veselă în mijlocul copiilor ei. Lăudați pe Domnul!
- 114** Cînd a ieșit Israel din Egipt, cînd a plecat casa lui Iacov
2 dela un popor străin, Iuda a ajuns locașul Lui cel sfînt, și
3 Israel stăpînirea Lui. Marea a văzut lucrul acesta și a fugit,
4 Iordanul s'a întors înapoi: munții au sărit ca niște berbeci, și
5 dealurile ca niște miei. Ce ai tu, mare, de fugi, și tu, Iordan-
6 ule, de te întorci înapoi? Ce aveți, munților, de săltați ca niște
7 berbeci, și voi, dealurilor, ca niște miei? Da, cutremură-te,
pămîntule, înaintea Domnului, înaintea Dumnezeului lui Ia-
8 cov, care preface stînca în iaz, și cremenea în izvor de ape.
- 115** Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci Numelui Tău dă slavă pentru
2 bunătatea Ta, pentru credincioșia Ta! Pentru că zică nea-
3 murile: "Unde este Dumnezeu lor?" Dumnezeu nostru este
4 în cer, El face tot ce vrea. Idolii lor sînt argint și aur, făcuți de
5 mîni omenești. Au gură, dar nu vorbesc, au ochi, dar nu văd,
6, 7 au urechi, dar n'aud, au nas, dar nu miroase, au mîni, dar nu
pipăie, picioare, dar nu merg; nu scot niciun sunet din gîtlejul
8, 9 lor. Ca ei sînt cei ce-i fac; toți cei ce se încred în ei. Israele,
10 încrede-te în Domnul! El este ajutorul și scutul lor. Casa lui
Aaron, încrede-te în Domnul! El este ajutorul și scutul lor.
11 Cei ce vă temeți de Domnul, încredeți-vă în Domnul! El este
12 ajutorul și scutul lor. Domnul Și-aduce aminte de noi: El va
binecuvînta, va binecuvînta casa lui Israel, va binecuvînta casa
13 lui Aaron, va binecuvînta pe cei ce se tem de Domnul, pe cei
14 mici și pe cei mari. Domnul să vă înmulțească tot mai mult,
15 pe voi și pe copiii voștri! Fiți binecuvîntați de Domnul, care
16 a făcut cerurile și pămîntul! Cerurile sînt ale Domnului, dar
17 pămîntul l-a dat fiilor oamenilor. Nu morții laudă pe Dom-
18 nul, și nici vreunul din cei ce se pogoară în locul tăcerii, ci
noi, noi vom binecuvînta pe Domnul, deacum și pînă în veac.

Lăudați pe Domnul!

Iubesc pe Domnul, căci El aude glasul meu, cererile mele. **116**
 Da, El Și-a plecat urechea spre mine, de aceea-L voi chema 2
 toată viața mea. Mă înfășuraseră legăturile morții, și m'apucaseră
 sudorile mormîntului; eram pradă necazului și durerii. Dar 4
 am chemat Numele Domnului, și am zis: "Doamne, mîntuiește-
 mi sufletul." Domnul este milostiv și drept, și Dumnezeuul 5
 nostru este plin de îndurare. Domnul păzește pe cei fără rău- 6
 tate: eram nenorocit de tot, dar El m'a mîntuit. 'ntoarce-te, 7
 suflete, la odihna ta, căci Domnul ți-a făcut bine. Da, Tu mi- 8
 ai izbăvit sufletul dela moarte, ochii din lacrimi, și picioarele
 de cădere. Voi umbla înaintea Domnului, pe pămîntul celor 9
 vii. Aveam dreptate cînd ziceam: "Sînt foarte nenorocit!" 'n 10, 11
 neliniștea mea, ziceam: "Orice om este înșelător." Cum voi 12
 răsplăti Domnului toate binefacerile Lui față de mine? Voi 13
 înălța paharul izbăvirilor, și voi chema Numele Domnului; îmi 14
 voi împlini juruințele făcute Domnului, în fața întregului Său
 popor. Scumpă este înaintea Domnului moartea celor iubiți 15
 de El. Ascultă-mă, Doamne, căci sînt robul Tău: robul Tău, 16
 fiul roabei Tale, și Tu mi-ai desfăcut legăturile. 'ți voi aduce 17
 o jertfă de mulțămire, și voi chema Numele Domnului; îmi 18
 voi împlini juruințele făcute Domnului în fața întregului Său
 popor, în curțile Casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime! 19
 Lăudați pe Domnul!

Lăudați pe Domnul, toate neamurile, lăudați-L, toate popoarele **117**
 Căci mare este bunătatea Lui față de noi, și credincioșia Lui 2
 ține în veci. Lăudați pe Domnul!

Lăudați pe Domnul, căci este bun, "căci în veac ține în- **118**
 durarea Lui!" Să zică Israel: "Căci în veac ține îndurarea 2
 Lui!" Casa lui Aaron să zică: "Căci în veac ține îndurarea 3
 Lui!" Cei ce se tem de Domnul să zică: "Căci în veac ține 4
 îndurarea Lui!" 'n mijlocul strîmtorării am chemat pe Dom- 5
 nul: Domnul m'a ascultat și m'a scos la larg. Domnul este 6
 de partea mea, nu mă tem de nimic: ce pot să-mi facă niște
 oameni? Domnul este ajutorul meu, și mă bucur cînd îmi 7
 văd împlinită dorința față de vrăjmașii mei. Mai bine este să 8
 cauți un adăpost în Domnul, decît să te încrezi în om; mai 9

bine să cauți un adăpost în Domnul decît să te încrezi în cei
10 mari. Toate neamurile mă înconjurau: în Numele Domnu-
11 lui, le tai în bucăți. Mă înconjurau, m'au împresurat: dar
12 în Numele Domnului, le tai în bucăți. M'au înconjurat ca
niște albine: se sting ca un foc de spini; în Numele Domnu-
13 lui, le tai în bucăți. Tu mă împingeai ca să mă faci să cad,
14 dar Domnul m'a ajutat. Domnul este tăria mea și pricina
15 laudelor mele; El m'a mîntuit. Strigăte de biruință și de mîn-
tuire se înalță în corturile celor neprihăniți: dreapta Domnului
16 cîștigă biruința! Dreapta Domnului se înalță; dreapta Dom-
17 nului cîștigă biruința! Nu voi muri, ci voi trăi, și voi povesti
18 lucrările Domnului. Domnul m'a pedepsit, da, dar nu m'a dat
19 pradă morții. Deschideți-mi porțile neprihănirii, ca să intru
20 și să laud pe Domnul. Iată poarta Domnului: pe ea intră cei
21 neprihăniți. Te laud, pentrucă m'ai ascultat, pentrucă m'ai
22 mîntuit. Piatra, pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie
23 pusă în capul unghiului clădirii. Domnul a făcut lucrul acesta:
24 și este o minunăție înaintea ochilor noștri. Aceasta este ziua,
pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim în
25, 26 ea! Doamne, ajută! Doamne, dă izbîndă! Binecuvîntat să
fie cel ce vine în Numele Domnului! Vă binecuvîntăm din Casa
27 Domnului. Domnul este Dumnezeu, și ne luminează. Legați
cu funii vita pentru jertfă, și aduceți-o pînă la coarnele altaru-
28 lui! Tu ești Dumnezeu meu, și eu Te voi lăuda; Dumnezeule,
29 Te voi prea mări. Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci în
veac ține îndurarea Lui!

119 Ferice de cei fără prihană în calea lor, cari umblă întot-
2 deauna după Legea Domnului! Ferice de ceice păzesc porun-
3 cile Lui, cari-L caută din toată inima lor, cari nu săvîrșesc
4 nicio nelegiuire, și umblă în căile Lui! Tu ai dat poruncile
5 Tale ca să fie păzite cu sfințenie. O, de ar ținti căile mele
6 la păzirea orînduirilor Tale! Atunci nu voi roși de rușine, la
7 vederea tuturor poruncilor Tale! Te voi lăuda cu inimă nepri-
8 hănită, cînd voi învăța legile dreptății Tale. Vreau să păzesc
9 orînduirile Tale: nu mă părăsi de tot! Cum își va ținea tînărul
10 curată cărarea? 'ndreptîndu-se după Cuvîntul Tău. Te caut
din toată inima mea; nu mă lăsa să mă abat dela poruncile

Tale. Strîng Cuvîntul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc 11
împotriva Ta! Binecuvîntat să fii Tu, Doamne! 'nvață-mă 12
orînduirile Tale! Cu buzele mele vestesc toate hotărîrile gurii 13
Tale. Cînd urmez învățăturile Tale, mă bucur de parc'aș avea 14
toate comorile. Mă gîndesc adînc la poruncile Tale, și cărările 15
Tale le am supt ochi. Mă desfățez în orînduirile Tale, și nu 16
uit Cuvîntul Tău. Fă bine robului Tău, ca să trăiesc și să 17
păzesc Cuvîntul Tău! Deschide-mi ochii, ca să văd lucrurile 18
minunate ale Legii Tale! Sînt un străin pe pămînt: nu-mi as- 19
cunde poruncile Tale! Totdeauna mi se topește sufletul de dor 20
după legile tale. Tu mustri pe cei îngîmfați, pe blestemații 21
aceștia, cari se rătăcesc de la poruncile Tale. Ridică de peste 22
mine ocară și disprețul! Căci păzesc învățăturile Tale. Să tot 23
stea voevozii și să vorbească împotriva mea: robul tău cugetă
adînc la orînduirile Tale. 'nvațăturile Tale sînt desfățarea mea 24
și sfătuitoarii mei. Sufletul meu este lipit de țărînă: înviorează- 25
mă, după făgăduința Ta! Eu îmi istorisesc căile, și Tu mă 26
ascuți: învață-mă orînduirile Tale! Fă-mă să pricep calea 27
poruncilor Tale, și voi cugeta la lucrurile Tale cele minunate.
'mi plînge sufletul de durere: ridică-mă după Cuvîntul Tău! 28
Depărtează-mă de calea necredincioșiei către Tine, și dă-mi 29
îndurarea ta, ca să urmez Legea Ta! Aleg calea adevăru- 30
lui, pun legile Tale supt ochii mei. Mă țin de învățăturile 31
Tale, Doamne, nu mă lăsa de rușine! Alerg pe calea porun- 32
cilor Tale, căci îmi scoți inima la larg. 'nvață-mă, Doamne, 33
calea orînduirilor Tale, ca s'o țin pînă în sfîrșit! Dă-mi pri- 34
cepere, ca să păzesc Legea Ta și s'o țin din toată inima mea!
Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, căci îmi place de 35
ea. Pleacă-mi inima spre învățăturile Tale, și nu spre cîștig! 36
Abate-mi ochii dela vederea lucrurilor deșarte, înviorează-mă 37
în calea Ta! 'mplinește- Ți făgăduința față de robul Tău, 38
făgăduința făcută pentru cei ce se tem de Tine! Depărtează 39
dela mine ocară de care mă tem! Căci judecățile Tale sînt
pline de bunătate. Iată, doresc să împlinesc poruncile Tale: 40
fă-mă să trăiesc în neprihănirea cerută de Tine! Să vină, 41
Doamne, îndurarea Ta peste mine, mîntuirea Ta, după făgă-
duința Ta! Și atunci voi putea răspunde celui ce mă batjo- 42

43 corește, căci mă încred în Cuvîntul Tău. Nu lua de tot din
gura mea cuvîntul adevărului! Căci nădăjduiesc în judecățile
44 Tale. Voi păzi Legea Ta necurmat, totdeauna și pe vecie.
45, 46 Voi umbla în loc larg, căci caut poruncile Tale. Voi vorbi
despre învățăturile Tale înaintea împăraților, și nu-mi va roși
47, 48 obrazul. Mă desfățez în poruncile Tale, căci le iubesc. 'mi
întind mîinile spre poruncile Tale, pe cari le iubesc, și vreau
49 să mă gîndesc adînc la orînduirile Tale. Adu-Ți aminte de
făgăduința dată robului Tău, în care m'ai făcut să-mi pun
50 nădejdea! Aceasta este mîngîierea mea în necazul meu: că
51 făgăduința Ta îmi dă iarăș viață. Niște îngîmfați mi-aruncă
52 batjocuri; totuș eu nu mă abat dela Legea Ta. Mă gîndesc la
53 judecățile Tale de odinioară, Doamne, și mă mîngîi. M'apucă
o mînie aprinsă la vederea celor răi, cari părăsesc Legea Ta.
54 Orînduirile Tale sînt prilejul cîntărilor mele, în casa pribegiei
55 mele. Noaptea îmi aduc aminte de Numele Tău, Doamne,
56 și păzesc Legea Ta. Așa mi se cuvine, căci păzesc poruncile
57 Tale. Partea mea, Doamne, o spun, este să păzesc cuvintele
58 Tale. Te rog din toată inima mea: ai milă de mine, după
59 făgăduința Ta! Mă gîndesc la căile mele, și îmi îndrept pi-
60 cioarele spre învățăturile Tale. Mă grăbesc, și nu preget să
61 păzesc poruncile Tale. Cursele celor răi mă înconjoară, dar
62 nu uit Legea Ta. Mă scol la miezul nopții să Te laud pen-
63 tru judecățile Tale cele drepte. Sînt prieten cu toți cei ce
64 se tem de Tine, și cu cei ce păzesc poruncile Tale. Pămîn-
tul, Doamne, este plin de bunătatea Ta; învață-mă orînduirile
65 Tale! Tu faci bine robului Tău, Doamne, după făgăduința Ta.
66 'nvață-mă să am înțelegere și pricepere, căci cred în poruncile
67 Tale. Pînă ce am fost smerit, rătăceam; dar acum păzesc Cu-
68 vîntul Tău. Tu ești bun și binefăcător: învață-mă orînduirile
69 tale! Niște îngîmfați urzesc neadevăruri împotriva mea; dar
70 eu păzesc din toată inima mea poruncile Tale. Inima lor este
nesimțitoare ca grăsimea: dar eu mă desfățez în Legea Ta.
71 Este spre binele meu că m'ai smerit, ca să învăț orînduirile
72 Tale. Mai mult prețuiește pentru mine legea gurii Tale, decît
73 o mie de lucruri de aur și de argint. Mîinile Tale m'au fă-
cut, și m'au întocmit; dă-mi pricepere, ca să învăț poruncile

Tale! Cei ce se tem de Tine mă văd și se bucură, căci nădăj- 74
 duiesc în făgăduințele Tale. Știu, Doamne, că judecățile Tale 75
 sînt drepte: din credincioșie m'ai smerit. Fă ca bunătatea Ta 76
 să-mi fie mîngîierea, cum ai făgăduit robului Tău! Să vină 77
 peste mine îndurările Tale, ca să trăiesc, căci Legea Ta este
 desfătarea mea. Să fie înfrunțați îngîmfații cari mă asupresc 78
 fără temei! Căci eu mă gîndesc adînc la poruncile Tale. Să se 79
 întoarcă la mine, cei ce se tem de Tine, și cei ce cunosc învăța-
 turile Tale! Inima să-mi fie neîmpărțită în orînduirile Tale, 80
 ca să nu fiu dat de rușine! 'mi tînjește sufletul după mîn- 81
 tuirea Ta: nădăjduiesc în făgăduința Ta. Mi se topesc ochii 82
 după făgăduința Ta, și zic: "Cînd mă vei mîngîia?" Căci 83
 am ajuns ca un burduf pus în fum; totuș nu uit orînduirile
 Tale. Care este numărul zilelor robului Tău? Cînd vei pedepsi 84
 pe cei ce mă prigonesc? Niște îngîmfați sapă gropi înaintea 85
 mea; nu lucrează după Legea ta. Toate poruncile tale nu 86
 sînt decît credincioșie; ei mă prigonesc fără temei: ajută-mă!
 Gata, gata să mă doboare și să mă prăpădească, dar eu nu 87
 părăsesc poruncile Tale. 'nviorează-mă după bunătatea Ta, 88
 ca să păzesc învățăturile gurii Tale! Cuvîntul Tău, Doamne, 89
 dăinuiește în veci în ceruri. Credincioșia ta ține din neam 90
 în neam; Tu ai întemeiat pămîntul, și el rămîne tare. După 91
 legile Tale stă în picioare totul astăzi, căci toate lucrurile 'ți
 sînt supuse. Dacă n'ar fi fost Legea Ta desfătarea mea, aș fi 92
 pierit în ticăloșia mea. Niciodată nu voi uita poruncile Tale, 93
 căci prin ele mă înviorizi. Al Tău sînt: mîntuiește-mă! Căci 94
 caut poruncile Tale. Niște răi mă așteaptă ca să mă piardă; 95
 dar eu iau aminte la învățăturile Tale. Văd că tot ce este 96
 desăvîrșit are margini: poruncile Tale însă sînt fără margini.
 Cît de mult iubesc Legea Ta! Toată ziua mă gîndesc la ea. 97
 Poruncile Tale mă fac mai înțelept decît vrăjmașii mei, căci 98
 totdeauna le am cu mine. Sînt mai învățat decît toți în- 99
 vățătorii mei, căci mă gîndesc la învățăturile Tale. Am mai 100
 multă pricepere decît bătrîinii, căci păzesc poruncile Tale. 'mi 101
 țin piciorul departe de orice drum rău, ca să păzesc Cuvîntul
 Tău. Nu mă depărtez de legile Tale, căci Tu mă înveți. Ce 102, 103
 dulci sînt cuvintele Tale pentru cerul gurii mele! Mai dulci

104 decît mierea în gura mea! Prin poruncile Tale mă fac mai
105 priceput, deaceea urăsc orice cale a minciunii. Cuvîntul Tău
este o candelă pentru picioarele mele, și o lumină pe cărarea
106 mea. Jur, -și mă voi ținea de jurămînt, -că voi păzi legile
107 Tale cele drepte. Sînt foarte amărît: înviorează-mă, Doamne,
108 după Cuvîntul Tău! Primește, Doamne, simțimintele pe cari
109 le spune gura mea, și învață-mă legile Tale! Viața îmi este
110 necurmat în primejdie, și totuș nu uit Legea Ta. Niște răi
îmi întind curse, dar eu nu mă rățăcesc dela poruncile Tale.
111 'nvățaturile Tale sînt moștenirea mea de veci, căci ele sînt bu-
112 curia inimii mele. 'mi plec inima să împlinesc orînduirile Tale,
113 totdeauna și pînă la sfîrșit. Urăsc pe oamenii nehotărîți, dar
114 iubesc Legea Ta. Tu ești adăpostul și scutul meu; eu nădăj-
115 duiesc în făgăduința Ta. Depărtați-vă de mine, răilor, ca
116 să păzesc poruncile Dumnezeului meu! Sprijinește-mă, după
făgăduința Ta, ca să trăiesc, și nu mă lăsa de rușine în năde-
117 jdea mea! Fii sprijinul meu, ca să fiu scăpat, și să mă veselesc
118 neîncetat de orînduirile Tale! Tu disprețuiești pe toți ceice se
depărtează de orînduirile Tale, căci înșelătoria lor este zădar-
119 nică. Ca spuma iei pe toți cei răi de pe pămînt: de aceea
120 eu iubesc învățăturile Tale. Mi se înfioară carnea de frica
121 Ta, și mă tem de judecățile Tale. Păzesc legea și dreptatea:
122 nu mă lăsa în voia asupritorilor mei! Ia supt ocrotirea Ta
binele robului Tău, și nu mă lăsa apăsător de niște îngîmfați!
123 Mi se topesc ochii după mîntuirea Ta, și după făgăduința Ta
124 cea dreaptă. Poartă-Te cu robul Tău după bunătatea Ta,
125 și învață-mă orînduirile Tale! Eu sînt robul tău; dă-mi pri-
126 cepere, ca să cunosc învățăturile Tale. Este vremea ca Dom-
127 nul să lucreze: căci ei calcă Legea Ta. De aceea, eu iubesc
poruncile Tale, mai mult de cît aurul, da, mai mult decît aurul
128 curat: De aceea găsesc drepte toate poruncile Tale, și urăsc
129 orice cale a minciunii. 'nvățaturile Tale sînt minunate: de
130 aceea le păzește sufletul meu. Descoperirea cuvintelor Tale
131 dă lumină, dă pricepere celor fără răutate. Deschid gura și
132 oftez, căci sînt lacom după poruncile Tale. 'ntoarce-Ți Fața
spre mine, și ai milă de mine, după obiceiul Tău față de ceice
133 iubesc Numele Tău! 'ntărește-mi pașii în Cuvîntul Tău, și nu

lăsa nici o nelegiuire să stăpînească peste mine! Izbăvește-mă 134
 de asuprirea oamenilor, ca să păzesc poruncile Tale! Fă să 135
 strălucească Fața Ta peste robul Tău, și învață-mă orînduirile
 Tale! Ochii îmi varsă șiroaie de ape, pentrucă Legea Ta nu 136
 este păzită. Tu ești drept, Doamne, și judecățile Tale sînt 137
 fără prihană. Tu 'ți întemeiezi învățăturile pe dreptate, și pe 138
 cea mai mare credincioșie. Rîvna mea mă mînîncă, pentru că 139
 protivnicii mei uită cuvintele Tale. Cuvîntul Tău este cu to- 140
 tul încercat, și robul Tău îl iubește. Sînt mic și disprețuit, dar 141
 nu uit poruncile Tale. Dreptatea Ta este o dreptate vecinică, 142
 și Legea Ta este adevărul. Necazul și strîmtorarea mă ajung, 143
 dar poruncile Tale sînt desfătarea mea. 'nvățăturile Tale sînt 144
 drepte pe vecie: dă-mi pricepere, ca să trăiesc! Te chem din 145
 toată inima mea: ascultă-mă, Doamne, ca să păzesc orînduirile
 Tale. Te chem: mîntuiește-mă, ca să păzesc învățăturile Tale! 146
 O iau înaintea zorilor și strig; nădăjduiesc în făgăduințele 147
 Tale. O iau înaintea străjilor de noapte, și deschid ochii, ca să 148
 mă gîndesc adînc la Cuvîntul Tău. Ascultă-mi glasul, după 149
 bunătatea Ta: înviorează-mă, Doamne, după judecata ta! Se 150
 apropie ceice urmăresc mișelia, și se depărtează de Legea Ta.
 Dar Tu ești aproape, Doamne, și toate poruncile Tale sînt 151
 adevărul. De multă vreme știu din învățăturile Tale, că le-ai 152
 așezat pentru totdeauna. Vezi-mi ticăloșia, și izbăvește-mă, 153
 căci nu uit Legea Ta. Apără-mi pricina, și răscumpără-mă, 154
 înviorează-mă după făgăduința Ta. Mîntuirea este departe de 155
 cei răi, căci ei nu caută orînduirile Tale. Mari sînt îndurările 156
 Tale, Doamne! 'nviorează-mă după judecățile Tale! Mulți 157
 sînt prigonitorii și protivnicii mei, dar nu mă depărtez de în-
 vătăturile Tale. Văd cu scîrbă pe cei necredincioși Ție, cari 158
 nu păzesc Cuvîntul Tău. Vezi cît de mult iubesc eu poruncile 159
 Tale: înviorează-mă, Doamne, după bunătatea Ta! Temelia 160
 Cuvîntului Tău este adevărul, și toate legile Tale cele drepte
 sînt vecinice. Niște voievozi mă prigonesc fără temei, dar in- 161
 ima mea nu tremură decît de cuvintele Tale. Mă bucur de 162
 Cuvîntul Tău, ca cel ce găsește o mare pradă. Urăsc și nu pot 163
 suferi minciuna, dar iubesc Legea Ta. De șapte ori pe zi Te 164
 laud, din pricina legilor Tale celor drepte. Multă pace au ce- 165

166 ice iubesc Legea Ta, și nu li se întîmplă nicio nenorocire. Eu
 167 nădăjduiesc în mîntuirea Ta, Doamne, și împlinesc poruncile
 168 Tale. Sufletul meu ține învățăturile Tale, și le iubesc mult
 169 de tot! Păzesc poruncile și învățăturile Tale, căci toate căile
 170 mele sînt înaintea Ta. Să ajungă strigătul meu pînă la Tine,
 171 Doamne! Dă-mi pricepere, după făgăduința Ta. Să ajungă
 172 cererea mea pînă la Tine! Izbăvește-mă, după făgăduința Ta!
 173 Buzele mele să vestească lauda Ta, căci Tu mă înveți orînduirile Tale!
 174 Să cînte limba mea Cuvîntul Tău, căci toate
 175 poruncile Tale sînt drepte! Mîna Ta să-mi fie într'ajutor, căci
 176 am ales poruncile Tale. Suspîn după mîntuirea Ta, Doamne,
 și Legea Ta este desfătarea mea. Să-mi trăiască sufletul și să
 Te laude, și judecățile Tale să mă sprijinească! Rătăcesc ca o
 oaie pierdută: caută pe robul Tău, căci nu uit poruncile Tale.

120 (O cîntare a treptelor.) Către Domnul strig în strîmtorarea
 2 mea, și El m'ascultă. Doamne, scapă-mi sufletul de buza
 3 mincinoasă, de limba înșelătoare! Ce-ți dă El ție, ce-ți aduce
 4 El ție, limbă înșelătoare! Săgeți ascuțite de războinic, cu
 5 cărbuni aprinși de ieniper. Vai de mine că locuiesc la Meșec,
 6 că locuiesc în corturile Chedarului! Destul mi-a locuit sufletul
 7 lîngă cei ce urăsc pacea. Eu sînt pentru pace; dar deîndată
 ce vorbesc eu, ei sînt pentru război.

121 (O cîntare a treptelor.) 'mi ridic ochii spre munți... De
 2 unde-mi va veni ajutorul? Ajutorul îmi vine dela Domnul,
 3 care a făcut cerurile și pămîntul. Da, El nu va îngădui să
 4 ți se clatine piciorul; Cel ce te păzește, nu va dormita. Iată
 5 că nu dormitează, nici nu doarme Cel ce păzește pe Israel.
 6 Domnul este Păzitorul tău, Domnul este umbra ta pe mîna ta
 7 cea dreaptă. De aceea nu te va bate soarele ziua, nici luna
 8 noaptea. Domnul te va păzi de orice rău, îți va păzi sufletul.
 8 Domnul te va păzi la plecare și la venire, de acum și pînă în
 veac.

122 (O cîntare a treptelor. Un psalm al lui David.) Mă bucur
 2 cînd mi se zice; "Haidem la Casa Domnului!" Picioarele mi
 3 se opresc în porțile tale, Ierusalime! Ierusalime, tu ești zidit
 4 ca o cetate făcută dintr'o bucată! Acolo se suie semințiile,
 semințiile Domnului, după legea lui Israel, ca să laude Nu-

mele Domnului. Căci acolo sînt scaunele de domnie pentru 5
 judecată, scaunele de domnie ale casei lui David. Rugați-vă 6
 pentru pacea Ierusalimului! Cei ce te iubesc, să se bucure de
 odihnă. Pacea să fie între zidurile tale, și liniștea în casele 7
 tale domnești! Din pricina fraților și prietenilor mei, doresc 8
 pacea în sînul tău. Din pricina Casei Domnului, Dumnezeuului 9
 nostru. fac urări pentru fericirea ta.

(O cîntare a treptelor.) La Tine îmi ridic ochii, la Tine, **123**
 care locuiești în ceruri. Cum se uită ochii robilor la mîna 2
 stăpînilor lor, și ochii roabei la mîna stăpînei ei, așa se uită
 ochii noștri la Domnul, Dumnezeuul nostru, pînă va avea milă
 de noi. Ai milă de noi, Doamne, ai milă de noi, căci sîntem 3
 sătui de dispreț; ne este sătul sufletul de batjocurile celor 4
 îngîmfați, de disprețul celor trufași.

(O cîntare a treptelor. Un psalm al lui David.) De n'ar fi **124**
 fost Domnul de partea noastră, -să spună Israel acum! - de 2
 n'ar fi fost Domnul de partea noastră, cînd s'au ridicat oa-
 menii împotriva noastră, ne-ar fi înghițit de vii, cînd li s'a 3
 aprins mînia împotriva noastră; ne-ar fi înecat apele, ar fi 4
 trecut rîurile peste sufletul nostru; ar fi trecut peste sufletul 5
 nostru valurile năpraznice. Binecuvîntat să fie Domnul, care 6
 nu ne-a dat pradă dinților lor! Sufletul ne-a scăpat ca pasărea 7
 din lațul păsărarului; lațul s'a rupt, și noi am scăpat. Aju- 8
 torul nostru este în Numele Domnului, care a făcut cerurile și
 pămîntul.

(O cîntare a treptelor.) Cei ce se încred în Domnul sînt **125**
 ca muntele Sionului, care nu se clatină, ci stă întărit pe ve-
 cie. Cum este înconjurat Ierusalimului de munți, așa încon- 2
 joară Domnul pe poporul Său, deacum și pînă în veac. Căci 3
 toiagul de cîrmuire al răutății nu va rămînea pe moștenirea
 celor neprihăniți, pentru ca cei neprihăniți să nu întindă mînilor
 spre nelegiuire. Doamne, varsă-Ți binefacerile peste cei buni, 4
 și peste cei cu inima fără prihană! Dar pe ceice apucă pe 5
 căi lăaturalnice, să-i nimicească Domnul împreună cu cei ce fac
 rău! Pacea să fie peste Israel!

(O cîntare a treptelor.) Cînd a adus Domnul înapoi pe **126**
 prinșii de război ai Sionului, parcă visam. Atunci gura ne 2

era plină de strigăte de bucurie, și limba de cântări de veselie. Atunci se spunea printre neamuri: “Domnul a făcut mari lucruri pentru ei!” Da, Domnul a făcut mari lucruri pentru noi, și deaceea sîntem plini de bucurie. Doamne, adu înapoi pe prinșii noștri de război, ca pe niște rîuri în partea de miază zi! Cei ce samănă cu lăcrămi, vor secera cu cântări de veselie. Cel ce umblă plîngînd, cînd aruncă sămînța, se întoarce cu veselie, cînd își strînge snopii.

127 (O cîntare a treptelor. Un psalm al lui Solomon.) Dacă nu zidește Domnul o casă, degeaba lucrează cei ce o zidesc; dacă nu păzește Domnul o cetate, degeaba veghează cel ce o păzește. Degeaba vă sculați de dimineață și vă culcați tîrziu, ca să mîncăți o pîne cîștigată cu durere; căci prea iubiților Lui El le dă pîne ca în somn. Iată, fiii sînt o moștenire dela Domnul, rodul pîntecelui este o răsplată dată de El. Ca săgețile în mîna unui războinic, așa sînt fiii făcuți la tinereță. Ferice de omul care își umple tolba de săgeți cu ei! Căci ei nu vor rămînea de rușine, cînd vor vorbi cu vrăjmașii lor la poartă.

128 (O cîntare a treptelor.) Ferice de oricine se teme de Domnul, și umblă pe căile Lui! Căci atunci te bucuri de lucrul mînilor tale, ești fericit, și-ți merge bine. Nevastă-ta este ca o viță roditoare înlăuntrul casei tale; copiii tăi stau ca niște lăstari de măslin împrejurul mesei tale. Așa este binecuvîntat omul care se teme de Domnul. Să te binecuvînteze Domnul din Sion, să vezi fericirea Ierusalimului, în toate zilele vieții tale, și să vezi pe copiii copiilor tăi! Pacea să fie peste Israel!

129 (O cîntare a treptelor.) Destul m’au asuprit din tinereță-s’o spună Israel! - destul m’au asuprit din tinereță, dar nu m’au biruit. plugarii au arat pe spinarea mea, au tras brazde lungi pe ea. Domnul este drept: El a tăiat funiile celor răi. Să se umple de rușine și să dea înapoi, toți ceice urăsc Sionul! Să fie ca iarba de pe acoperișuri, care se usucă înainte de a fi smulsă! Secerătorul nu-și umple mîna cu ea, cel ce leagă snopii nu-și încarcă brațul cu ea, și trecătorii nu zic: “Bindecuvîntarea Domnului să fie peste voi!” “Vă binecuvîntăm în Numele Domnului!”

130 (O cîntare a treptelor.) Din fundul adîncului, Te chem,

Doamne! Doamne, ascultă-mi glasul! Să ia aminte ure- 2
chile Tale la glasul cererilor mele! Dacă ai păstra, Doamne, 3
aducerea aminte a nelegiuirilor, cine ar putea sta în picioare,
Doamne? Dar la Tine este iertare, ca să fii temut. Eu nădăj- 4, 5
duiesc în Domnul, sufletul meu nădăjduiește, și aștept făgă-
duința Lui. Sufletul meu așteaptă pe Domnul, mai mult decît 6
așteaptă străjerii dimineța, da, mai mult decît așteaptă stră-
jerii dimineța. Israele, pune-ți nădejdea în Domnul, căci la 7
Domnul este îndurarea, și la El este belșug de răscumpărare!
El va răscumpăra pe Israel din toate nelegiuirile lui. 8

(O cântare a treptelor. Un psalm al lui David.) Doamne, **131**
eu n'am o inimă îngîmfată, nici priviri trufașe, nu mă îndelet- 2
nicesc cu lucruri prea mari și prea înalte pentru mine. Dim-
potrivă, sufletul îmi este liniștit și potolit, ca un copil înțercat,
care stă lîngă mamă-sa; da, sufletul meu este ca un copil înțerc- 3
cat. Pune-ți nădejdea în Domnul, Israele, de acum și pînă în
veac!

(O cântare a treptelor.) Doamne, adu-Ți aminte de David, **132**
și de toate necazurile lui! Adu-Ți aminte cum a jurat el 2
Domnului, și a făcut următoarea juruință Puternicului lui Ia-
cov: "Nu voi intra în cortul în care locuiesc, nu mă voi sui în 3
patul în care mă odihnesc, nu voi da domn ochilor mei, nici 4
ațipire pleoapelor mele, pînă nu voi găsi un loc pentru Dom- 5
nul, o locuință pentru Puternicul lui Iacov." - Iată, am auzit 6
vorbindu-se despre el la Efrata, l-am găsit în ogorul Iaar...
"Haidem la locuința Lui, să ne închinăm înaintea așternutului 7
picioarelor Lui!... Scoală-Te, Doamne, vino la locul tău de 8
odihnă, Tu și Chivotul măreției Tale! Preoții Tăi să se îm- 9
brace în neprihănire, și credincioșii Tăi să scoată strigăte de
bucurie! Pentru robul Tău David, nu lepăda pe unsul Tău!" 10
- Domnul a jurat lui David adevărul, și nu Se va întoarce dela 11
ce a jurat: "Voi pune pe scaunul tău de domnie un fiu din
trupul tău. Dacă fiii tăi vor păzi legămîntul Meu, și învăță- 12
turile Mele, pe cari li le voi da, vor șede și fiii lor în veci pe
scaunul tău de domnie." - Da, Domnul a ales Sionul, l-a dorit 13
ca locuință a Lui, și a zis: "Acesta este locul Meu de odihnă 14
pe vecie; voi locui în el, căci l-am dorit. 'i voi binecuvînta din 15

16 belșug hrana, voi sătura cu pîne pe săracii lui. Voi îmbrăca
în mîntuire pe preoții lui, și credincioșii lui vor scoate strigăte
17 de bucurie. Acolo voi înălța puterea lui David, voi pregăti o
18 candelă unsului Meu, voi îmbrăca cu rușine pe vrăjmașii lui,
și peste el va străluci cununa lui.”

133 (O cîntare a treptelor. Un psalm al lui David.) Iată, ce
2 plăcut și ce dulce este să locuiască frații împreună! Este ca
untdelemnul de preț, care, turnat pe capul lui, se pogoară pe
barbă, pe barba lui Aaron, se pogoară pe marginea veșmintelor
3 lui. Este ca roua Hermonului, care se pogoară pe munții
Sionului, căci acolo dă Domnul binecuvîntarea, viața, pentru
vecinicie.

134 (O cîntare a treptelor.) Iată, binecuvîntați pe Domnul,
toți robii Domnului, cari stați noaptea în Casa Domnului!
2 Ridicați-vă mîinile spre sfîntul locaș, și binecuvîntați pe Dom-
3 nul! Domnul să te binecuvînteze din Sion, El, care a făcut
cerurile și pămîntul!

135 Lăudați pe Domnul! Lăudați Numele Domnului, lăudați-
2 L, robi ai Domnului, cari stați în Casa Domnului, în curțile
3 Casei Dumnezeului nostru! Lăudați pe Domnul, căci Dom-
4 nul este bun; cîntați Numele Lui, căci este binevoitor. Căci
5 Domnul Și-a ales pe Iacov, pe Israel, ca să fie al Lui. Știu
că Domnul este mare, și că Domnul nostru este mai pe sus
6 de toți dumnezeii. Domnul face tot ce vrea în ceruri și pe
7 pămînt, în mări și în toate adîncurile. El ridică norii dela
marginile pămîntului, dă naștere la fulgere și ploaie, și scoate
8 vîntul din cămărilor lui. El a lovit pe întîii născuți ai Egiptu-
9 lui, dela oameni pînă la dobitoace. A trimes semne și minuni,
în mijlocul tău, Egiptule: împotrivalui Faraon și împotriva tu-
10 turor slujitorilor lui. A lovit multe neamuri, și a ucis împărați
11 puternici: pe Sihon, împăratul Amoriților, pe Og, împăratul
12 Basanului, și pe toți împărații Canaanului; și le-a dat țara
13 de moștenire, de moștenire poporului Său Israel. Doamne,
Numele Tău rămîne pe vecie; Doamne, pomenirea Ta ține din
14 neam în neam, căci Domnul va judeca pe poporul Său, și va
15 avea milă de robii Săi. Idolii neamurilor sînt argint și aur,
16 lucrare făcută de mîinile oamenilor. Au gură, și nu vorbesc,

au ochi, și nu văd, au urechi, și totuș n'aud, da, n'au suflare 17
 în gură. Ca ei sînt cei ce-i fac, toți cei ce se încred în ei. Casa 18, 19
 lui Israel, binecuvîntați pe Domnul! Casa lui Aaron, binecu-
 vîntați pe Domnul! Casa lui Levi, binecuvîntați pe Domnul! 20
 Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvîntați pe Domnul! 21
 Domnul să fie binecuvîntat din Sion, El, care locuiește în Ierusalim!
 Lăudați pe Domnul!

Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci în veac ține în- **136**
 durarea Lui! Lăudați pe Dumnezeu dumnezeilor, căci în 2
 veac ține îndurarea Lui! Lăudați pe Domnul domnilor, căci în 3
 veac ține îndurarea Lui! Pe Cel ce singur face minuni mari, 4
 căci în veac ține îndurarea Lui! Pe Cel ce a făcut cerurile 5
 cu pricepere, căci în veac ține îndurarea Lui! Pe cel ce a 6
 întins pămîntul pe ape, căci în veac ține îndurarea Lui! Pe 7
 Cel ce a făcut luminători mari, căci în veac ține îndurarea Lui!
 Soarele, ca să stăpînească ziua, căci în veac ține îndurarea Lui! 8
 Luna și stelele, ca să stăpînească noaptea, căci în veac ține în- 9
 durarea Lui! Pe Cel ce a lovit pe Egipteni în întîii lor născuți, 10
 căci în veac ține îndurarea Lui! Și a scos pe Israel din mi- 11
 jlocul lor, căci în veac ține îndurarea Lui! Cu mîină tare și cu 12
 braț întins, căci în veac ține îndurarea Lui! Pe Cel ce a tăiat 13
 în două marea Roșie, căci în veac ține îndurarea Lui! Care 14
 a trecut pe Israel prin mijlocul ei, căci în veac ține îndurarea
 Lui! Și a aruncat pe Faraon și oștirea lui în marea Roșie, căci 15
 în veac ține îndurarea Lui! Pe Cel ce a călăuzit pe poporul 16
 Său în pustie, căci în veac ține îndurarea Lui! Pe Cel ce a 17
 lovit împărați mari, căci în veac ține îndurarea Lui! Pe Cel ce 18
 a ucis împărați puternici, căci în veac ține îndurarea Lui! Pe 19
 Sihon, împăratul Amoriților, căci în veac ține îndurarea Lui!
 Și pe Og, împăratul Basanului, căci în veac ține îndurarea Lui! 20
 Și le-a dat țara de moștenire, căci în veac ține îndurarea Lui! 21
 De moștenire robului Său Israel, căci în veac ține îndurarea 22
 Lui! Pe Cel ce Și-a adus aminte de noi, cînd eram smeriți, 23
 căci în veac ține îndurarea Lui! Și ne-a izbăvit de asupritorii 24
 noștri, căci în veac ține îndurarea Lui! Pe Cel ce dă hrană 25
 oricărei făpturi, căci în veac ține îndurarea Lui! Lăudați pe 26
 Dumnezeu cerurilor, căci în veac ține îndurarea Lui!

137 Pe malurile rîurilor Babilonului, ședeam jos și plîngeam,
2 cînd ne aduceam aminte de Sion. 'n sălciile din ținutul acela
3 ne atîrnaserăm arfele. Căci acolo, biruitorii noștri ne cereau
cîntări, și asupritorii noștri ne cereau bucurie, zicînd: "Cîntați-
4 ne cîteva din cîntările Sionului!" - Cum să cîntăm noi cîntările
5 Domnului pe un pămînt străin? Dacă te voi uita, Ierusalime,
6 să-și uite dreapta mea destoinicia ei! Să mi se lipească limba
de cerul gurii, dacă nu-mi voi aduce aminte de tine, dacă nu
7 voi face din Ierusalim culmea bucuriei mele! Adu-Ți aminte,
Doamne, de copiii Edomului, cari, în ziua nenorocirii Ierusal-
8 imului, ziceau: "Radeți-l, radeți-l din temelii!" Ah! fiica
Babilonului, sortită pustiirii, ferice de cine-ți va întoarce la fel
9 răul pe care ni l-ai făcut! Ferice de cine va apuca pe pruncii
tăi, și-i va zdrobi de stîncă!

138 (Un psalm al lui David.) Te laud din toată inima, cînt
2 laudele Tale înaintea dumnezeilor. Mă închin în Templul Tău
cel sfînt, și laud Numele Tău, pentru bunătatea și credincioșia
Ta, căci Ți s'a mărit faima prin împlinirea făgăduințelor Tale.
3 'n ziua cînd Te-am chemat, m'ai ascultat, m'ai îmbărbătat
4 și mi-ai întărit sufletul. Toți împărații pămîntului Te vor
5 lăuda, Doamne, cînd vor auzi cuvintele gurii Tale; ei vor lăuda
6 căile Domnului, căci mare este slava Domnului! Domnul este
înălțat: totuș vede pe cei smeriți, și cunoaște de departe pe
7 cei îngîmfați. Cînd umblu în mijlocul strîmtorării, Tu mă
înviozezi, 'ți întinzi mîna spre mînia vrăjmașilor mei, și dreapta
8 Ta mă mîntuiește. Domnul va sfîrși ce a început pentru mine.
Doamne, bunătatea Ta ține în veci: nu părăsi lucrările mînilor
Tale.

139 (Către mai marele cîntăreților. Un psalm al lui David.)
2 Doamne, Tu mă cercetezi de aproape și mă cunoști, știi cînd
3 stau jos și cînd mă scol, și de departe îmi pătrunzi gîndul. Știi
4 cînd umblu și cînd mă culc, și cunoști toate căile mele. Căci
nu-mi ajunge cuvîntul pe limbă, și Tu, Doamne, îl și cunoști
5 în totul. Tu mă înconjori pe dinapoi și pe dinainte, și-Ți pui
6 mîna peste mine. O știință atît de minunată este mai pe sus
7 de puterile mele: este prea înaltă ca s'o pot prinde. Unde
mă voi duce departe de Duhul Tău, și unde voi fugi departe

de Fața Ta? Dacă mă voi sui în cer, Tu ești acolo; dacă mă 8
 voi culca în locuința morților, iată-Te și acolo; Dacă voi lua 9
 aripile zorilor, și mă voi duce să locuiesc la marginea mării,
 și acolo mâna Ta mă va călăuzi, și dreapta Ta mă va apuca. 10
 Dacă voi zice: "Cel puțin întunerecul mă va acoperi,- și se va 11
 face noapte lumina dimprejurul meu!" Iată că nici chiar în- 12
 tunerecul nu este întunecos pentru Tine; ci noaptea strălucește
 ca ziua, și întunerecul ca lumina. Tu mi-ai întocmit rărunchii, 13
 Tu m'ai țesut în pîntecele mamei mele: Te laud că sînt o făp- 14
 tură așa de minunată. Minunate sînt lucrările Tale, și ce bine
 vede sufletul meu lucrul acesta! Trupul meu nu era ascuns de 15
 Tine, cînd am fost făcut într'un loc tainic, țesut în chip ciudat,
 ca în adîncimile pămîntului. Cînd nu eram decît un plod fără 16
 chip, ochii Tăi mă vedeau; și în cartea Ta erau scrise toate
 zilele cari-mi erau rînduite, mai înainte de a fi fost vreuna din 17
 ele. Cît de nepătrunse mi se par gîndurile Tale, Dumnezeuule, 17
 și cît de mare este numărul lor! Dacă le număr, sînt mai 18
 multe decît boabele de nisip. Cînd mă trezesc, sînt tot cu
 Tine. O, Dumnezeuule, de ai ucide pe cel rău! Depărtați-vă 19
 dela mine, oameni setoși de sînge! Ei vorbesc despre Tine în 20
 chip nelegiuit, 'ți iau Numele ca să mintă, ei, vrăjmașii Tăi!
 Să nu urăsc eu, Doamne, pe cei ce Te urăsc, și să nu-mi fie 21
 scîrbă de cei ce se ridică împotriva Ta? Da, îi urăsc cu o ură 22
 desăvîrșită; îi privesc ca pe vrăjmași ai mei. Cercetează-mă, 23
 Dumnezeuule, și cunoaște-mi inima! 'ncearcă-mă, și cunoaște-
 mi gîndurile! Vezi dacă sînt pe o cale rea, și du-mă pe calea 24
 vecinicii!

(Către mai marele cîntăreților. Un psalm al lui David.) **140**
 Scapă-mă, Doamne, de oamenii cei răi! Păzește-mă de oa-
 menii asupritori, cari cugetă lucruri rele în inima lor, și sînt 2
 totdeauna gata să ațîțe războiul! Ei își ascut limba ca un 3
 șarpe, au pe buze o otravă de năpîrcă. - Păzește-mă, Doamne, 4
 de mîinile celui rău! Ferește-mă de oamenii asupritori, cari
 se gîndesc să mă doboare! Niște îngîmfați îmi întind curse 5
 și lațuri, pun rețele dealungul drumului, și îmi întind cap-
 cane. -(Oprire). Eu zic Domnului: "Tu ești Dumnezeuul meu! 6
 Ia aminte, Doamne, la glasul rugăciunilor mele! Doamne, 7

Dumnezeule, tăria mîntuirii mele, Tu-mi acoperi capul în ziua
 8 luptei.” Nu împlini, Doamne, dorințele celui rău, nu lăsa să-i
 9 izbutească planurile, ca să nu se fălească! -(Oprire). Asupra
 capului celor ce mă înconjoară să cadă nelegiuirea buzelor lor!
 10 Cărbuni aprinși să cadă peste ei! ’n foc să fie aruncați, în adîn-
 11 curi, de unde să nu se mai scoale! Omul cu limba mincinoasă
 nu se întărește pe pămînt, și pe omul asupritor, nenorocirea
 12 îl paște și-l duce la pierzanie. Știu că Domnul face dreptate
 13 celui obijduit, dreptate celor lipsiți. Da, cei neprihăniți vor
 lauda Numele Tău, oamenii fără prihană vor locui înaintea Ta.

141 (Un psalm al lui David.) Doamne, eu Te chem; vino de-
 2 grabă la mine! Ia aminte la glasul meu, cînd Te chem! Ca
 tămîia să fie rugăciunea mea înaintea Ta, și ca jertfa de seară
 3 să fie ridicarea mînilor mele! Pune, Doamne, o strajă înaintea
 4 gurii mele, și păzește ușa buzelor mele! Nu-mi abate inima
 la lucruri rele, la fapte vinovate împreună cu oamenii cari fac
 5 răul, și să nu mănînc din ospetele lor! Lovească-mă cel nepri-
 hănit, căci lovirea lui îmi este binevenită; pedepsească-mă, căci
 pedeapsa lui este ca untdelemnul turnat pe capul meu. Să
 nu-mi întorc capul dela ea: dar rugăciunea mea se va înalța
 6 într’una împotriva răutății lor. Cînd li se vor prăvăli judecă-
 torii dealungul stîncilor, atunci vor asculta cuvintele mele, și
 7 vor vedea că sînt plăcute. Cum se brăzdează și se spintecă
 8 pămîntul, așa ni se risipesc oasele la gura mormîntului. De
 aceea, către Tine, Doamne, Dumnezeule, îmi îndrept ochii,
 9 la Tine caut adăpost; nu-mi părăsi sufletul! Păzește-mă de
 cursa pe care mi-o întind ei, și de piedicile celor ce fac răul!
 10 Să cadă cei răi în lațurile lor, în timp ce eu să scap!

142 (O cîntare a lui David. O rugăciune făcută cînd era în
 peșteră.) Cu glasul meu strig către Domnul, cu glasul meu
 2 mă rog către Domnul. ’mi vărs necazul înaintea Lui, și-mi
 3 povestesc strîmtorarea înaintea Lui. Cînd îmi este mîhnit
 duhul în mine, Tu îmi cunoști cărarea. Pe drumul pe care
 4 umblu, mi-au întins o cursă. Aruncă-Ți ochii la dreapta, și
 privește! Nimeni nu mă mai cunoaște, orice scăpare este pier-
 5 dută pentru mine, nimănui nu-i pasă de sufletul meu. Doamne,
 către Tine strig, și zic: “Tu ești scăparea mea, partea mea

de moștenire pe pământul celor vii.” Ia aminte la strigătele 6
mele, căci sînt nenorocit de tot. Izbăvește-mă de cei ce mă
prigonesc, căci sînt mai tari decît mine. Scoate-mi sufletul 7
din temniță, ca să laud Numele Tău! Cei neprihăniți vor veni
să mă înconjoare, cînd îmi vei face bine.

(Un psalm al lui David.) Doamne, ascultă-mi rugăciunea, **143**
pleacă-Ți urechea la cererile mele! Ascultă-mă în credincioșia
și dreptatea Ta! Nu intra la judecată cu robul Tău! Căci nici 2
un om viu nu este fără prihană înaintea Ta. Vrăjmașul îmi 3
urmărește sufletul, îmi calcă viața în picioare la pământ: mă
face să locuiesc în întunec, ca cei ce au murit de multă vreme.
'mi este mîhnit duhul în mine, îmi este turburată inima în 4
lăuntru meu. Mi-aduc aminte de zilele de odinioară, mă 5
gîndesc la toate lucrările Tale, cuget la lucrarea mînilor Tale.
'mi întînd mîmile spre Tine; îmi suspină sufletul după Tine, ca 6
un pământ uscat. - Grăbește de m'ascultă, Doamne! Mi se 7
topește duhul: nu-mi ascunde Fața Ta! Căci aș ajunge atunci
ca cei ce se pogoară în groapă! Fă-mă să aud disdedimineață 8
bunătatea Ta, căci mă încred în Tine. Arată-mi calea pe care
trebuie să umblu, căci la Tine îmi înalț sufletul. Scapă-mă de 9
vrăjmașii mei, Doamne, căci la Tine caut adăpost. 'nvață-mă 10
să fac voia Ta, căci Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun
să mă călăuzească pe calea cea dreaptă! Pentru Numele Tău, 11
Doamne, înviorează-mă; în dreptatea Ta, scoate-mi sufletul
din necaz! 'n bunătatea Ta, nimicește pe vrăjmașii mei, și 12
perde pe toți protivnicii sufletului meu, căci eu sînt robul Tău.

(Un psalm al lui David.) Binecuvîntat să fie Domnul, Stînca **144**
mea, care-mi deprinde mîmile la luptă, degetele la bătație,
Binefăcătorul meu și Cetățuia mea, Turnul meu de scăpare 2
și Izbăvitorul meu, Scutul meu de adăpost, care-mi supune
pe poporul meu! Doamne, ce este omul, ca să iei cunoș- 3
tință de el, fiul omului ca să iei seama la el? Omul este ca 4
o suflare, zilele lui sînt ca umbra care trece. Pleacă cerurile, 5
Doamne, și pogoară-Te! Atinge munții, ca să fumege! Ful- 6
geră, și risipește pe vrăjmașii mei! Aruncă-Ți săgețile, și pune-
i pe fugă! 'ntinde-Ți mîmile de sus, izbăvește-mă și scapă-mă 7
din apele cele mari, din mîna filor celui străin, a căror gură 8

spune neadevăruri, și a căror dreaptă este o dreaptă minci-
 9 noasă. Dumnezeu, 'ți voi cânta o cântare nouă, Te voi lăuda
 10 cu alăuta cu zece coarde. Tu, care dai împărățiilor biruința,
 11 care ai scăpat de sabie ucigașă pe robul Tău David, izbăvește-
 mă și scapă-mă din mîna fiilor celui străin, a căror gură spune
 neadevăruri, și a căror dreaptă este o dreaptă mincinoasă!...
 12 Fiii noștri sînt ca niște odrasle, cari cresc în tinereța lor; fetele
 noastre ca niște stîlpi săpați frumos, cari fac podoaba caselor
 13 împărătești. Grînarele noastre sînt pline, și gem de tot felul
 de merinde; turmele ni se înmulțesc cu miile, cu zecile de mii,
 14 în cîmpiile noastre: vițelele noastre sînt prăsitoare; nu-i nicio
 15 pagubă, nicio robie, nici un țipăt în ulițele noastre! Ferice de
 poporul care stă astfel! Ferice de poporul, al cărui Dumnezeu
 este Domnul!

145 (O cântare de laudă a lui David.) Te voi înălța, Dumnezeu,
 'mpăratul meu, și voi binecuvînta Numele tău în veci de veci.
 2 'n fie care zi Te voi binecuvînta, și voi lăuda Numele Tău în
 3 veci de veci. Mare este Domnul și foarte vrednic de laudă, și
 4 mărimea Lui este nepătrunsă. Fiecare neam de om să laude
 5 lucrările Tale, și să vestească isprăvile Tale cele mari! Voi
 spune strălucirea slăvită a măreției Tale, și voi cânta minunile
 6 Tale. Oamenii vor vorbi de puterea Ta cea înfricoșată, și eu
 7 voi povesti mărimea Ta. Să se trîmbițeze aducerea aminte de
 8 nemărginita Ta bunătate, și să se laude dreptatea Ta! Dom-
 nul este milostiv și plin de îndurare, îndelung răbdător și plin
 9 de bunătate. Domnul este bun față de toți, și îndurările Lui
 10 se întind peste toate lucrările Lui. Toate lucrările Tale Te vor
 11 lăuda, Doamne! Și credincioșii Tăi Te vor binecuvînta. Vor
 12 spune slava împărăției Tale, și vor vesti puterea Ta, ca să
 facă cunoscut fiilor oamenilor puterea Ta, și strălucirea plină
 13 de slavă a împărăției Tale. 'mpărăția Ta este o împărăție
 vecinică, și stăpînirea Ta rămîne în picioare în toate veacurile.
 14 Domnul sprijinește pe toți ceice cad, și îndreaptă pe cei încov-
 15 oiați. Ochii tuturor nădăjduiesc în Tine, și Tu le dai hrana la
 16 vreme. 'ți deschizi mîna, și saturi după dorință tot ce are vi-
 17 ață. Domnul este drept în toate căile Lui, și milostiv în toate
 18 faptele Lui. Domnul este lîngă toți cei ce-L cheamă, lîngă cei

ce-L cheamă cu toată inima. El împlinește dorințele celor ce 19
se tem de El, le aude strigătul și-i scapă. Domnul păzește pe 20
toți cei ce-L iubesc, și nimicește pe toți cei răi. Gura mea 21
să vestească lauda Domnului, și orice faptură să binecuvînteze
Numele Lui cel sfînt în veci de veci!

Lăudați pe Domnul! Laudă, suflete, pe Domnul! Voi lăuda **146, 2**
pe Domnul cît voi trăi, voi lăuda pe Dumnezeuul meu cît voi fi.
Nu vă încredeți în cei mari, în fiii oamenilor, în cari nu este 3
ajutor. Suflarea lor trece, se întorc în pămînt, și în aceeaș zi 4
le pier și planurile lor. Ferice de cine are ca ajutor pe Dum- 5
nezeul lui Iacov, ferice de cine-și pune nădejdea în Domnul,
Dumnezeul său! El a făcut cerurile și pămîntul, marea și tot 6
ce este în ea. El ține credincioșia în veci. El face dreptate 7
celor asupriți; dă pîne celor flămînzi: Domnul izbăvește pe
prinșii de război; Domnul deschide ochii orbilor; Domnul în- 8
dreaptă pe cei încovoiți; Domnul iubeste pe cei neprihăniți.
Domnul ocrotește pe cei străini, sprijinește pe orfan și pe vă- 9
duvă, dar răstoarnă calea celor răi. Domnul împărătește în 10
veci; Dumnezeuul tău, Sioane, rămîne din veac în veac! Lăudați
pe Domnul!

Lăudați pe Domnul! Căci este frumos să lăudăm pe Dum- **147**
nezeul nostru, căci este plăcut, și se cuvine să-L lăudăm. Dom- 2
nul zidește iarăș Ierusalimul, strînge pe surghiuniții lui Israel;
tămăduiește pe cei cu inima zdrobită, și le leagă rănile. El 3, 4
socotește numărul stelelor, și le dă nume la toate. Mare este
Domnul nostru și puternic prin tăria Lui, priceperea Lui este
fără margini. Domnul sprijinește pe cei nenorociți, și doboară 6
pe cei răi la pămînt. Cîntați Domnului cu mulțămiri, lău- 7
dați pe Dumnezeuul nostru cu arfa! El acopere cerul cu nori,
pregătește ploaia pentru pămînt, și face să răsară iarba pe
munți. El dă hrană vitelor, și puilor corbului cînd strigă. 9
Nu de puterea calului Se bucură El, nu-și găsește plăcerea 10
în picioarele omului. Domnul iubeste pe cei ce se tem de 11
El, pe cei ce nădăjduiesc în bunătatea Lui. Laudă pe Dom- 12
nul, Ierusalime, laudă pe Dumnezeuul tău, Sioane! Căci El 13
întărește zăvoarele porților, El binecuvintează pe fiii tăi în mi-
jlocul tău; El dă pace ținutului tău, și te satură cu cel mai bun 14

15 grîu El 'și trimete poruncile pe pămînt, Cuvîntul Lui aleargă
 16 cu iuțeală mare. El dă zăpada ca lîna, El presară bruma albă
 17 ca cenușa; El 'și asvirle ghiața în bucăți; cine poate sta înain-
 18 tea frigului Său? El 'și trimete Cuvîntul Său, și le topește;
 19 pune să sufle vîntul Lui, și apele curg. El descopere lui Iacov
 20 Cuvîntul Său, lui Israel legile și poruncile Sale. El n-a lucrat
 așa cu toate neamurile, și ele nu cunosc poruncile Lui. Lăudați
 pe Domnul!

148 Lăudați pe Domnul! Lăudați pe Domnul din înălțimea
 2 cerurilor, lăudați-L în locurile cele înalte! Lăudați-L toți în-
 3 gerii Lui! Lăudați-L, toate oștirile Lui! Lăudați-L, soare și
 4 lună, lăudați-L, toate stelele luminoase! Lăudați-L, cerurile
 5 cerurilor, și voi, ape, cari sînteți mai pe sus de ceruri! Să
 laude Numele Domnului, căci El a poruncit și au fost făcute,
 6, 7 le-a întărit pe veci de veci; le-a dat legi, și nu le va călca. Lău-
 dați pe Domnul de jos de pe pămînt, balauri de mare, și adîn-
 8 curi toate; foc și grindină, zăpadă și ceață, vînturi năpraznice,
 9 cari împliniți poruncile Lui, munți și dealuri toate, pomi rodi-
 10 tori, și cedri toți, fiare și vite toate, tîrîtoare și păsări înari-
 11 pate, împărați ai pămîntului și popoare toate, voievozi și toți
 12, 13 judecătorii pămîntului, tineri și tinere, bătrîni și copii! Să
 laude Numele Domnului! Căci numai Numele Lui este înălțat:
 14 măreția Lui este mai pe sus de pămînt și ceruri. El a înalțat
 tăria poporului Său: iată o pricină de laudă pentru toți cred-
 incioșii Lui, pentru copiii lui Israel, popor de lîngă El. Lăudați
 pe Domnul!

149 Lăudați pe Domnul! Cîntați Domnului o cîntare nouă, cîn-
 2 tați laudele Lui în adunarea credincioșilor Lui! Să se bu-
 cure Israel de Cel ce l-a făcut, să se veselească fiii Sionului de
 3 'mpăratul lor! Să laude Numele Lui cu jocuri, să-L laude cu
 4 toba și cu arfa! Căci Domnul are plăcere de poporul Său, și
 5 slăvește pe cei nenorociți, mîntuindu-i. Să salte de bucurie
 credincioșii Lui îmbrăcați în slavă, să scoată strigăte de bu-
 6 curie în așternutul lor! Laudele lui Dumnezeu să fie în gura
 7 lor, și sabia cu două tășuri în mîna lor, ca să facă răzbunare
 8 asupra neamurilor, și să pedepsească popoarele; să lege pe
 9 împărații lor cu lanțuri, și pe mai marii lor cu obezi de fer, ca

să aducă la îndeplinire împotriva lor judecata scrisă! Aceasta este o cinste pentru toți credincioșii Lui. Lăudați pe Domnul!

Lăudați pe Domnul! Lăudați pe Dumnezeu în Locașul Lui **150**
cel sfânt, lăudați-L în întinderea cerului, unde se arată puterea Lui! Lăudați-L pentru isprăvile Lui cele mari, lăudați-L, 2
după mărimea Lui nemărginită! Lăudați-L cu sunet de trîm- 3
biță, lăudați-L cu alăuta și arfa! Lăudați-L cu timpane și cu 4
jocuri, lăudați-L, cîntînd cu instrumente cu coarde și cu cav-
alul. Lăudați-L cu chimvale sunătoare, lăudați-L cu chimvale 5
zîngănitore! Tot ce are suflare, să laude pe Domnul! Lăudați 6
pe Domnul!

PROVERBE

1 **S**ildele lui Solomon, fiul lui David, împăratul lui Israel,
2 pentru cunoașterea înțelepciunii și învățaturii, pen-
3 tru înțelegerea cuvintelor minții; pentru căpătarea
4 învățăturilor de bun simț, de dreptate, de judecată și
5 de nepărtinire; ca să dea celor neîncercați agerime de minte,
6 tînărului cunoștință și chibzuință, - să asculte însă și înțelep-
7 tul, și își va mări știința, și cel priceput, și va căpăta iscusință-
8 pentru prinderea înțelesului unei pilde sau al unui cuvînt adînc,
9 înțelesul cuvintelor înțelepților și al cuvintelor lor cu tîlc. Frica
10 Domnului este începutul științei; dar nebunii nesocotesc înțelep-
11 ciunea și învățatura. Ascultă, fiule, învățatura tatălui tău, și
12 nu lepăda îndrumările mamei tale! Căci ele sînt o cunună
13 plăcută pe capul tău, și un lanț de aur la gîtul tău. Fiule,
14 dacă niște păcătoși vor să te amăgească, nu te lăsa cîștigat
15 de ei! Dacă-ți vor zice: “Vino cu noi! Haidem să întindem
16 curse ca să vărsăm sînge, să întindem fără temei lațuri celui
17 nevinovat; haidem să-i înghițim de vii, ca locuința morților,
18 și întregi, ca pe cei ce se pogoară în groapă; vom găsi tot felul
19 de lucruri scumpe, și ne vom umplea casele cu pradă; vei
20 avea și tu partea ta la fel cu noi, o pungă vom avea cu toții!”
21 - fiule, să nu pornești la drum cu ei, abate-ți piciorul de pe
22 cărarea lor! Căci picioarele lor aleargă la rău, și se grăbesc să
23 verse sînge. Dar degeaba se aruncă lațul înaintea ochilor tu-
24 turor păsărilor; căci ei întind curse tocmai împotriva singelui
lor, și sufletului lor își întind ei lațuri. Aceasta este soarta
tuturor celor lacomi de cîștig; lăcomia aduce pierderea celor
ce se dedau la ea. ’nțelepciunea strigă pe ulițe, își înalță
glasul în piețe: strigă unde e zarva mai mare; la porți, în
cetate, își spune cuvintele ei: “Pînă cînd veți iubi prostia,
proștilor? Pînă cînd le va plăcea batjocoritorilor batjocura, și
vor urî nebunii știința? ’ntoarceți-vă să ascultați muștrările
mele! Iată, voi turna duhul meu peste voi, vă voi face cunos-
cut cuvintele mele... Fiindcă eu chem și voi vă împotriviți,

fiindcă îmi întind mîna și nimeni ia seama, fiindcă lepădați 25
toate sfaturile mele, și nu vă plac muștrările mele, de aceea 26
și eu, voi rîde cînd veți fi în vreo nenorocire, îmi voi bate joc
de voi cînd vă va apuca groaza, cînd vă va apuca groaza ca o 27
furtună, și cînd vă va învălui nenorocirea ca un vîrtej, cînd va
da peste voi necazul și strîmtorarea. Atunci mă vor chema, și 28
nu voi răspunde; mă vor căuta, și nu mă vor găsi. Pentrucă 29
au urît știința, și n'au ales frica Domnului, pentrucă n'au iu- 30
bit sfaturile mele, și au nesocotit toate muștrările mele. De 31
aceea se vor hrăni cu roada umbletelor lor, și se vor sătura cu
sfaturile lor. Căci împotrivirea proștilor îi ucide, și liniștea 32
nebunilor îi pierde; dar cel ce m'ascultă va locui fără grijă, va 33
trăi liniștit și fără să se teamă de vreun rău.

Fiule, dacă vei primi cuvintele mele, dacă vei păstra cu **2**
tine învățăturile mele, dacă vei lua aminte la înțelepciune, și 2
dacă-ți vei pleca inima la pricepere; dacă vei cere înțelepci- 3
une, și dacă te vei ruga pentru pricepere, dacă o vei căuta 4
ca argintul, și vei umbla după ea ca după o comoară, atunci 5
vei înțelege frica de Domnul, și vei găsi cunoștința lui Dum-
nezeu. Căci Domnul dă înțelepciune; din gura Lui iese cunoș- 6
tință și pricepere. El dă izbîndă celor fără prihană, dă un 7
scut celor ce umblă în nevinovăție. Ocrotește cărările nepri- 8
hănirii, și păzește calea credincioșilor Lui. Atunci vei înțelege 9
dreptatea, judecata, nepărtinirea, toate căile cari duc la bine.
Căci înțelepciunea va veni în inima ta, și cunoștința va fi des- 10
fătarea sufletului tău; chibzuința va veghea asupra ta, pri- 11
ceperea te va păzi, ca să te scape de calea cea rea, de omul 12
care ține cuvîntări stricate; de ceice părăsesc cărările ade- 13
vărate, ca să umble pe drumuri întunecoase; cari se bucură 14
să facă răul, și își pun plăcerea în răutate, cari umblă pe 15
cărări strîmbe, și apucă pe drumuri sucite; ca să te scape și de 16
nevasta altuia, de străina, care întrebuițează vorbe ademeni-
toare, care părăsește pe bărbatul tinereței ei, și uită legămîn- 17
tul Dumnezeului ei. Căci casa ei pogoară la moarte, și drumul 18
ei duce la cei morți: niciunul care se duce la ea nu se mai în- 19
toarce, și nu mai găsește cărările vieții. De aceea, tu să umbli 20
pe calea oamenilor de bine, și să ții cărările celor neprihăniți!

21 Căci oamenii fără prihană vor locui țara, și oamenii neîntinați
22 vor rămînea în ea; dar cei răi vor fi nimiciti din țară, și cei
necredincioși vor fi smulși din ea.

3 Fiule, nu uita învățăturile mele, și păstrează în inima ta sfa-
2 turile mele! Căci ele îți vor lungi zilele și anii vieții tale, și-ți
3 vor aduce multă pace. Să nu te părăsească bunătatea și cred-
4 incioșia: leagă-ți-le la gît, scrie-le pe tăblița inimii tale. Și
astfel vei căpăta trecere și minte sănătoasă, înaintea lui Dum-
5 nezeu și înaintea oamenilor. 'ncrede-te în Domnul din toată
6 inima ta, și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în
7 toate căile tale, și El îți va netezi cărările. Nu te socoti singur
8 înțelept; teme-te de Domnul, și abate-te de la rău! Aceasta
9 va aduce sănătate trupului tău, și răcorire oaselor tale. Cin-
stește pe Domnul cu averile tale, și cu cele dintîi roade din tot
10 venitul tău: căci atunci grînarele îți vor fi pline de belșug,
11 și teascurile tale vor geme de must. Fiule, nu disprețui mus-
12 trarea Domnului, și nu te mîhni de pedepsele Lui. Căci Dom-
nul muștră pe cine iubește, ca un părinte pe copilul pe care-l
13 iubește! Ferice de omul care găsește înțelepciunea, și de omul
14 care capătă pricepere! Căci cîștigul pe care-l aduce ea este
mai bun decît al argintului, și venitul adus de ea este mai de
15 preț decît aurul; ea este mai de preț decît mărgăritarele, și
16 toate comorile tale nu se pot asemui cu ea. 'n dreapta ei este
17 o viață lungă; în stînga ei, bogăție și slavă. Căile ei sînt niște
18 căi plăcute, și toate cărările ei sînt niște cărări pacinice. Ea
este un pom de viață pentru cei ce o apucă, și cei ce o au
19 sînt fericiți. Prin înțelepciune a întemeiat Domnul pămîntul,
20 și prin pricepere a întărit El cerurile; prin știința Lui s'au
21 deschis Adîncurile, și strecoară norii roua. Fiule, să nu se
depărteze învățăturile acestea de ochii tăi: păstrează înțelep-
22 ciunea și chibzuința! Căci ele vor fi viața sufletului tău, și
23 podoaba gîtului tău. Atunci vei merge cu încredere pe dru-
24 mul tău, și piciorul nu ți se va poticni. Cînd te vei culca, vei
25 fi fără teamă, și cînd vei dormi, somnul îți va fi dulce. Nu te
teme nici de spaimă năpraznică, nici de o năvălire din partea
26 celor răi; căci Domnul va fi nădejdea ta, și El îți va păzi pi-
27 ciorul de cădere. Nu opri o binefacere celui ce are nevoie de

ea, cînd poți s'o faci. Nu zice aproapelui tău: "Du-te și vino 28
iarăș; îți voi da mîne!" cînd ai de unde să dai. Nu gîndi rău 29
împotriva aproapelui tău, cînd locuiește liniștit lîngă tine. Nu 30
te certa fără pricină cu cineva, cînd nu ți-a făcut nici un rău.
Nu pizmui pe omul asupritor, și nu alege niciuna din căile lui! 31
Căci Domnul urăște pe oamenii stricați, dar este prieten cu 32
cei fără prihană. Blestemul Domnului este în casa celui rău, 33
dar locuința celor neprihăniți o binecuvintează. Cînd are a 34
face cu cei batjocoritori, 'și bate joc de ei, dar celor smeriți le
dă har. 'nțelepții vor moșteni slava, dar partea celor nebuni 35
este rușinea.

Ascultați, filor, învățătura unui tată, și luați aminte, ca să 4
pricepeți; căci eu vă dau sfaturi bune: nu lepădați învățătura 2
mea. Căci cînd eram încă fiu la tatăl meu, și fiu gingaș și sin- 3
gur la mama mea, el mă învăța atunci, și-mi zicea: "Păstrează 4
bine în inima ta cuvintele mele, păzește învățăturile mele, și
vei trăi! Dobîndește înțelepciune, dobîndește pricepere; nu 5
uita cuvintele gurii mele, și nu te abate dela ele. N'o părăsi, 6
și ea te va păzi; iubește-o, și te va ocroti! Iată începutul 7
înțelepciunii: dobîndește înțelepciunea, și cu tot ce ai, dobîn-
dește priceperea. 'nalță-o, și ea te va înălța; ea va fi slava ta, 8
dacă o vei îmbrățișa. Ea îți va pune pe cap o cunună plăcută, 9
te va împodobi cu o strălucită cunună împărătească. Ascultă, 10
fiule, primește cuvintele mele, și anii vieții tale se vor înmulți.
Eu îți arăt calea înțelepciunii, te povățuiesc pe cărările nepri- 11
hănirii. Cînd vei umbla, pasul nu-ți va fi stînjenit; și cînd vei
alerga, nu te vei poticni. Ține învățătura, n'o lăsa din mînă; 13
păstrează-o, căci ea este viața ta. Nu intra pe cărarea celor
răi, și nu umbla pe calea celor nelegiuiți! Ferește-te de ea, 15
nu trece pe ea; ocolește-o, și treci înainte! Căci ei nu dorm,
dacă n'au făcut răul, le piere somnul dacă nu fac pe cineva 16
să cadă; căci ei mănîncă pîne nelegiuită, și beau vin stors cu
sila. Dar cărarea celor neprihăniți este ca lumina strălucito- 18
are, a cărei strălucire merge mereu crescînd pînă la miezul
zilei. Calea celor răi este ca întunerecul gros: ei nu văd de 19
ce se vor poticni. Fiule, ia aminte la cuvintele mele, pleacă-ți
urechea la vorbele mele! Să nu se depărteze cuvintele acestea 21

22 de ochii tăi, păstrează-le în fundul inimii tale! Căci ele sînt
viață pentru cei ce le găsesc, și sănătate pentru tot trupul lor.
23 Păzește-ți inima mai mult de cît orice, căci din ea ies izvoarele
24 vieții. Izgonește neadevărul din gura ta; și depărtează vicle-
25 nia de pe buzele tale! Ochii tăi să privească drept, și pleoapele
26 tale să caute drept înaintea ta. Cărarea pe care mergi să fie
27 netedă, și toate căile tale să fie hotărîte: nu te abate nici la
dreapta nici la stînga, și ferește-te de rău.

5 Fiule, ia aminte la înțelepciunea mea, și pleacă urechea la
2 învățătura mea, ca să fii cu chibzuință, și buzele tale să aibă
3 cunoștință. Căci buzele femeii străine strecoară miere, și cerul
4 gurii ei este mai lunecos decît untdelemnul; dar la urmă este
5 amară ca pelinul, ascuțită ca o sabie cu două tăișuri. Pi-
cioarele ei pogoară la moarte, pașii ei dau în locuința morților.
6 Așa că ea nu poate găsi calea vieții, rătăcește în căile ei, și nu
7 știe unde merge. Și acum, filor, ascultați-mă, și nu vă abateți
8 dela cuvintele gurii mele: depărtează-te de drumul care duce
9 la ea, și nu te apropia de ușa casei ei, ca nu cumva să-ți dai al-
10 tora vloga ta, și unui om fără milă anii tăi; ca nu cumva niște
străini să se sature de averea ta, și tu să te trudești pentru casa
11 altuia; ca nu cumva să gemi, la urmă, cînd carnea și trupul ți
12 se vor istovi, și să zici: “Cum am putut eu să urăsc certarea,
13 și cum a disprețuit inima mea mustrea? Cum am putut să
n’ascult glasul învățătorilor mei, și să nu iau aminte la ceice
14 mă învățau? Cît pe ce să mă nenorocesc de tot în mijlocul
15 poporului și adunării!” Bea apă din fîntîna ta, și din izvoarele
16 puțului tău. Ce, vrei să ți se verse izvoarele afară? Și să-ți
17 curgă rîurile pe piețele de obște? Lasă-le să fie numai pen-
18 tru tine, și nu pentru străinii de lîngă tine. Izvorul tău să fie
19 binecuvîntat, și bucură-te de nevasta tinereții tale. Cerboaică
iubită, căprioară plăcută: fii îmbătat tot timpul de drăgălăși-
20 ile ei, fii îndrăgostit necurmat de dragostea ei! Și pentruce,
fiule, ai fi îndrăgostit de o străină, și ai îmbrățișa sînul unei
21 necunoscute? Căci căile omului sînt lămurite înaintea ochilor
22 Domnului, și El vede toate cărările lui. Cel rău este prins în
înseși nelegiuirile lui, și este apucat de legăturile păcatului lui.
23 El va muri din lipsă de înfrînare, se va poticni din prea multa

lui nebungie.

Fiule, dacă te-ai pus chezaș pentru aproapele tău, dacă te-ai **6**
prins pentru altul, dacă ești legat prin făgăduința gurii tale, **2**
dacă ești prins de cuvintele gurii tale, fă totuș lucrul acesta, **3**
fiule: desleagă-te, căci ai căzut în mîna aproapelei tău! De
aceea du-te, aruncă-te cu fața la pămînt, și stăruiește de el.
Nu da somn ochilor tăi, nici ațipire pleoapelor tale! Scapă **4, 5**
din mîna lui cum scapă căprioara din mîna vînătorului, și ca
pasărea din mîna păsărarului... Du-te la furnică, leneșule; **6**
uită-te cu băgare de seamă la căile ei, și înțelepțește-te! Ea **7**
n'are nici căpetenie, nici priveghetor, nici stăpîn; totuș își **8**
pregătește hrana vara, și strînge de ale mîncării în timpul se-
cerișului. Pînă cînd vei sta culcat, leneșule? Cînd te vei scula **9**
din somnul tău? Să mai dormi puțin, să mai ațipești puțin, **10**
să mai încrucișezi puțin mîinile ca să dormi!... Și sărăcia vine **11**
peste tine, ca un hoț, și lipsa, ca un om înarmat. Omul de **12**
nimic, omul nelegiuit, umblă cu neadevărul în gură, clipește **13**
din ochi, dă din picior, și face semne cu degetele. Răutatea **14**
este în inima lui, urzește lucrurile rele într'una, și stîrnește
certuri. De aceea nimicirea îi va veni pe neașteptate; va fi **15**
zdrobit deodată, și fără leac. Șase lucruri urăște Domnul, **16**
și chiar șapte 'i sînt urite: ochii trufași, limba mincinoasă, **17**
mîinile... cari varsă sînge nevinovat, inima care urzește pla- **18**
nuri nelegiuite, picioarele cari aleargă repede la rău, martorul **19**
mincinos, care spune minciuni, și cel ce stîrnește certuri între
frați. Fiule, păzește sfaturile tatălui tău, și nu lepăda învăța- **20**
tura mamei tale: leagă-le necurmat la inimă, atîrnă-le de gît. **21**
Ele te vor însoți în mersul tău, te vor păzi în pat, și îți vor **22**
vorbi la deșteptare! Căci sfatul este o candelă, învățătura **23**
este o lumină, iar îndemnul și musturarea sînt calea vieții. Ele **24**
te vor feri de femeia stricată, de limba ademenitoare a celei
străine. N'o pofti în inima ta pentru frumuseța ei, și nu te **25**
lăsa ademenit de pleoapele ei. Căci pentru o femeie curvă, **26**
omul ajunge de nu mai rămîne decît cu o bucată de pîne, și
femeia măritată întinde... o cursă unui suflet scump. Poate **27**
cineva să ia foc în sîn, fără să i se aprindă hainele? Sau poate **28**
merge cineva pe cărbuni aprinși, fără să-i ardă picioarele? Tot **29**

așa este și cu cel ce se duce la nevasta aproapelui său: ori cine
30 se atinge de ea nu va rămînea nepedepsit. Hoțul nu este ur-
31 gisit cînd fură ca să-și potolească foamea, căci îi este foame; Și
dacă este prins, trebuie să dea înapoi înșeptit, să dea chiar tot
32 ce are în casă. Dar cel ce preacurvește cu o femeie este un om
33 fără minte, singur își pierde viața cine face așa. Nu va avea
34 decît rană și rușine, și ocară nu i se va șterge. Căci gelozia
35 înfurie pe un bărbat, și n'are milă în ziua răzbunării; nu se
uită la niciun preț de răscumpărare, și nu se lasă înduplecat
nici chiar de cel mai mare dar.

7 Fiule, păstrează cuvintele mele, și ține la tine sfaturile mele.
2 Ține sfaturile mele, și vei trăi; păzește învățăturile mele ca lu-
3 mina ochilor. Leagă-le la degete, scrie-le pe tăblița inimii
4 tale. Zi înțelepciunii: "Tu ești sora mea!" Și numește pri-
5 ceperea prietena ta, - ca să te ferească de nevasta altuia, de
6 străina care întrebuințează cuvinte ademenitoare. Stăteam
7 la fereastra casei mele, și mă uitam prin zăbrele. Am zărit
printre cei neîncercați, am văzut printre tineri pe un băiat
8 fără minte. Trecea pe uliță, la colțul unde stătea una din
aceste străine, și a apucat pe calea care ducea spre locuința
9 ei. Era în amurg, seara, în noaptea neagră și întunecoasă.
10 Și, iată că, i-a alergat înainte o femeie îmbrăcată ca o curvă
11 și cu inima șireată. Era bună de gură și fără astîmpăr; pi-
12 cioarele nu-i puteau sta acasă: cînd în uliță, cînd în piețe,
13 pela toate colțurile stătea la pîndă. Ea l-a îmbrățișat și l-a
14 sărutat, și cu o față fără rușine i-a zis: "Eram datoare cu o
15 jertfă de mulțămire, azi mi-am împlinit juruițele. De aceea
16 ți-am ieșit înainte, să te caut, și te-am și găsit. Mi-am îm-
17, 18 podobit patul cu învelitori, cu așternut de pînzeturi din Egipt;
să ne îmbătăm de dragoste pînă dimineață, să ne desfătăm cu
19 desmierdări! Căci bărbatul meu nu este acasă, a plecat într'o
20 călătorie lungă, a luat cu el sacul cu bani, și nu se va întoarce
21 acasă decît la luna nouă." Tot vorbindu-i, ea l-a ademenit,
22 și l-a atras cu buzele ei ademenitoare. De odată a început
să meargă după ea, ca boul care se duce la măcelărie, ca un
23 cerb care aleargă spre cursă, ca pasărea care dă buzna în laț,

fără să știe că o va costa viața, pînă ce săgeata îi străpunge
 ficatul. Și acum, filor, ascultați-mă, și luați aminte la cu- 24
 vintele gurii mele. Să nu ți se abată inima spre calea unei 25
 asemenea femei, nu te rătăci pe cărările ei. Căci ea a făcut să 26
 cadă multe jertfe, și mulți sînt cei pe cari i-a ucis ea. Casa ei 27
 este drumul spre locuința morților, drumul care pogoară spre
 locașurile morții.

Nu strigă înțelepciunea, și nu-și înalță priceperea glasul? 8
 Ea se așează sus pe înalțimi, afară pe drum, la răspîntii, și 2, 3
 strigă lîngă porți, la intrarea cetății, la intrarea porților: “Oa- 4
 menilor, către voi strig, și spre fiii oamenilor se îndreaptă glasul
 meu. ’nvățați-vă minte, proștilor, și înțelepțiți-vă nebunilor! 5
 Ascultați, căci am lucruri mari de spus, și buzele mi se deschid 6
 ca să învețe pe alții ce este drept. Căci gura mea vestește 7
 adevărul, și buzele mele urăsc minciuna! Toate cuvintele 8
 gurii mele sînt drepte, n’au nimic neadevărat nici sucit în ele.
 Toate sînt lămurite pentru cel priceput, și drepte pentru ceice 9
 au găsit știința. Primiți mai de grabă învățăturile mele decît 10
 argintul, și mai de grabă știința de cît aurul scump. Căci 11
 înțelepciunea prețuiește mai mult de cît mărgăritarele, și nici
 un lucru de preț nu se poate asemui cu ea. Eu, ’nțelepciunea, 12
 am ca locuință mintea, și pot născoci cele mai chibzuite pla-
 nuri. Frica de Domnul este urîrea răului; trufia și mîndria, 13
 purtarea rea și gura... mincinoasă, iată ce urăsc eu. Dela 14
 mine vine sfatul și izbînda, eu sînt priceperea, a mea este put-
 erea. Prin mine împărătesc împărații și dau voivozii porunci 15
 drepte. Prin mine cîrmuiesc dregătorii, și mai marii, toți 16
 judecătorii pămîntului. Eu iubesc pe ceice mă iubesc, și cei 17
 ce mă caută cu totdinadinsul mă găsesc. Cu mine este bogăția 18
 și slava, avuțiile trainice și dreptatea. Rodul meu este mai 19
 bun decît aurul cel mai curat, și venitul meu întrece argintul
 cel mai ales. Eu umblu pe calea nevinovăției, pe mijlocul 20
 cărărilor neprihănirii, ca să dau o adevărată moștenire celor 21
 ce mă iubesc, și să le umplu visteriile. Domnul m’a făcut cea 22
 dintii dintre lucrările Lui, înaintea celor mai vechi lucrări ale
 Lui. Eu am fost așezată din vecinicie, înainte de orice în- 23
 ceput, înainte de a fi pămîntul. Am fost născută cînd încă nu 24

25 erau adîncuri, nici izvoare încărcate cu ape; am fost născută
26 înainte de întărirea munților, înainte de a fi dealurile, cînd nu
era încă nici pămîntul, nici cîmpiile, nici cea dintîi fărîmă din
27 pulberea lumii. Cînd a întocmit Domnul cerurile, eu eram de
28 față; cînd a tras o zare pe fața adîncului, cînd a pironit norii
29 sus, și cînd au țîșnit cu putere izvoarele adîncului, cînd a pus
un hotar mării, ca apele să nu treacă peste porunca Lui, cînd
30 a pus temelile pămîntului, eu eram meșterul Lui, la lucru
lîngă el, și în toate zilele eram desfătarea Lui, jucînd neîncetat
31 înaintea Lui, jucînd pe rotocolul pămîntului Său, și găsindu-
32 mi plăcerea în fiii oamenilor. Și acum, filor, ascultați-mă,
33 căci ferice de ceice păzesc căile mele! Ascultați învățătura,
34 ca să vă faceți înțelepți, și nu lepădați sfatul meu. Ferice de
omul care m'ascultă, care veghează zilnic la porțile mele, și
35 păzește pragul ușii mele. Căci celce mă găsește, găsește vi-
36 ața, și capătă bunăvoința Domnului. Dar celce păcătuiește
împotriva mea își vatămă sufletul său; toți ceice mă urăsc pe
mine, iubesc moartea.

9, 2 'nțelepciunea și-a zidit casa, și-a tăiat cei șapte stîlpi. Și-
3 a junghiat vitele, și-a amestecat vinul, și-a pus masa. Și-a
trimes slujnicele, și strigă, de pe... vîrfurile înălțimilor cetății:
4 "Cine este prost, să vină încoace!" Celor lipsiți de pricepere
5 le zice: "Veniți de mîncăți din pînea mea, și beți din vinul pe
6 care l-am amestecat! Lăsați prostia, și veți trăi, și umblați pe
7 calea priceperii!" Celce mustră pe un batjocoritor își trage
dispreț, și celce caută să îndrepte pe cel rău se alege cu ocară.
8 Nu mustra pe cel batjocoritor, ca să nu te urască; mustră pe
9 cel înțelept, și el te va iubi! Dă înțeleptului, și se va face și
mai înțelept; învață pe cel neprihănit, și va învăța și mai mult!
10 'nceputul înțelepciunii este frica de Domnul; și știința sfinților,
11 este priceperea. Prin mine ți se vor înmulți zilele, și ți se
12 vor mări anii vieții tale. Dacă ești înțelept, pentru tine ești
13 înțelept; dacă ești batjocoritor, tu singur vei suferi. Nebunia
14 este o femeie gălăgioasă, proastă și care nu știe nimic. Ea șade
15 totuș la ușa casei sale, pe un scaun, pe înălțimile cetății, ca
16 să strige la trecătorii, cari merg pe calea cea dreaptă: "Cine
17 este prost, să vină aici!" Iar celui fără minte îi zice: "Apele

furate sînt dulci, și pînea luată pe ascuns este plăcută!” El nu 18
 știe că acolo sînt morții, și că oaspeții ei sînt în văile locuinței
 morților.

Pildele lui Solomon. Un fiu înțelept este bucuria tatălui, dar 10
 un fiu nebun este mîhnirea mamei sale. Comorile cîștigate pe 2
 nedrept nu folosesc, dar neprihănirea izbăvește dela moarte.
 Domnul nu lasă pe cel neprihănit să sufere de foame, dar în- 3
 depărtează pofta celor răi. Cine lucrează cu o mîna leneșă 4
 sărăcește, dar mîna celor harnici îmbogățește. Cine strînge 5
 vara, este un om chibzuit, cine doarme în timpul seceratului
 este un om care face rușine. Pe capul celui neprihănit sînt 6
 binecuvîntări, dar gura celor răi ascunde sîlnicie. Pomenirea 7
 celui neprihănit este binecuvîntată, dar numele celor răi pu-
 trezește. - Cine are o inimă înțeleaptă primește învățăturile, 8
 dar cine are o gură nesocotită se prăpădește singur. - Cine 9
 umblă fără prihană, umblă fără teamă, dar cine apucă pe căi
 strîmbe se dă singur de gol. - Cine clipește din ochi este o 10
 pricină de întristare, și cine are o gură nesocotită se prăpădește
 singur. - Gura celui neprihănit este un izvor de viață, dar 11
 gura celor răi ascunde sîlnicie. - Ura stîrnește certuri, dar 12
 dragostea acopere toate greșelile. - Pe buzele omului priceput
 se află înțelepciunea, dar nuiaua este pentru spatele celui fără 13
 minte. - Înțelepții păstrează știința, dar gura nebunului este
 o pieire apropiată. - Averea este o cetate întărită pentru 15
 cel bogat; dar prăpădirea celor nenorociți, este sărăcia lor. -
 Cel neprihănit își întrebuițează cîștigul pentru viață, iar cel 16
 rău își întrebuițează venitul pentru păcat. - Cine își aduce
 aminte de certare apucă pe calea vieții; dar cel ce uită mus- 17
 trarea apucă pe căi greșite. - Cine ascunde ura, are buze 18
 mincinoase, și cine răspîndește bîrfelile este un nebun. - Cine 19
 vorbește mult nu se poate să nu păcătuiască, dar cel ce-și ține
 buzele, este un om chibzuit. - Limba celui neprihănit este 20
 argint ales; inima celor răi este puțin lucru. - Buzele celui
 neprihănit înviorează pe mulți oameni, dar nebunii mor fiindcă 21
 n’au judecată. - Binecuvîntarea Domnului îmbogățește, și El 22
 nu lasă să fie urmată de niciun necaz. - Pentru cel nebun este 23
 o plăcere să facă răul, dar pentru cel înțelept este o plăcere

24 să lucreze cu pricepere. - Celui rău de ce se teme aceea i se
25 întîmplă, dar celor neprihăniți li se împlinește dorința. - Cum
trece vîrtejul, așa piere cel rău; dar cel neprihănit are temelii
26 vecinice. - Cum este oțetul pentru dinți și fumul pentru ochi,
27 așa este leneșul pentru cel ce-l trimete. - Frica de Domnul
28 lungeste zilele, dar anii celui rău sînt scurtați. - Așteptarea
celor neprihăniți nu va fi decît bucurie, dar nădejdea celor răi
29 va pieri. - Calea Domnului este un zid de apărare pentru
30 cel nevinovat, dar este o topenie pentru cei ce fac răul.- Cel
neprihănit nu se va clătina niciodată, dar cei răi nu vor locui în
31 țară. - Gura celui neprihănit scoate înțelepciune, dar limba
32 stricată va fi nimicită. - Buzele celui neprihănit știu să vor-
bească lucruri plăcute, dar gura celor răi spune răutăți.

11 Cumpăna înșelătoare este urită Domnului, dar cîntăreala
2 dreaptă 'i este plăcută. Cînd vine mîndria, vine și rușinea;
3 dar înțelepciunea este cu cei smeriți. Neprihănirea oamenilor
cinstiți îi cîrmuiește fără teamă, dar vicleniile celor stricați le
4 aduc pieirea. 'n ziua mîniei, bogăția nu slujește la nimic;
5 dar neprihănirea izbăvește dela moarte. Nevinovăția omului
fără prihană îi netezește calea, dar cel rău cade prin însăș rău-
6 tatea lui. Nevinovăția oamenilor fără prihană îi scapă, dar
7 cei răi sînt prinși de răutatea lor. La moartea celui rău, îi
piere nădejdea, și așteptarea oamenilor nelegiuîți este nimic-
8 ită. Cel neprihănit este scăpat din strîmtoare, și cel rău îi
9 ia locul. Cu gura lui omul nelegiuit pierde pe aproapele său,
10 dar cei neprihăniți sînt scăpați prin știință. Cînd le merge
bine celor neprihăniți, toată cetatea se bucură; și cînd pier
11 cei răi, toți strigă de veselie. Cetatea se înalță prin binecu-
vîntarea oamenilor fără prihană, dar este surpată prin gura
12 celor răi. - Cine defaimă pe aproapele său este fără minte,
13 dar omul cu pricepere primește și tace. - Cine umblă cu bîr-
feli dă pe față lucruri ascunse, dar sufletul credincios ține ce i
14 s'a încredințat. - Cînd nu este chibzuință, poporul cade; dar
15 biruința vine prin marele număr de sfetnici. - Cui se pune
chezaș pentru altul, îi merge rău, dar cine se teme să se pună
16 chezaș este liniștit. - O femeie plăcută capătă cinste, și cei
17 asupritori capătă bogăție. - Omul milostiv își face bine su-

fletului său, dar omul fără milă își turbură însaș carnea lui.
- Cel rău dobîndește un cîștig înșelător, dar cel ce samănă 18
neprihănirea are o adevărată plată. - Adevărata neprihănire 19
duce la viață, dar cel ce urmărește răul găsește moartea. -
Cei cu inima stricată sînt o scîrbă înaintea Domnului, dar cei 20
ce umblă fără prihană 'i sînt plăcuți. Hotărît: cel rău nu va 21
rămînea nepedepsit, dar sămînța celor neprihăniți va fi scă-
pată. - Femeia frumoasă și fără minte este ca un inel de aur 22
pus în rîtul unui porc. - Dorința celor neprihăniți este numai 23
bine; dar așteptarea celor răi este numai mînie-. Unul, care 24
dă cu mîna largă, ajunge mai bogat; și altul, care economisește
prea mult, nu face decît să sărăcească. - Sufletul binefăcător 25
va fi săturat, și cel ce udă pe alții va fi udat și el. - Cine 26
oprește grîul este blestemat de popor, dar pe capul celui ce-l
vinde vine binecuvîntarea. - Cine urmărește binele, își cîștigă 27
bunăvoință, dar cine urmărește răul este atins de el. - Cine 28
se încrede în bogății va cădea, dar cei neprihăniți vor înverzi
ca frunzișul. - Cine își turbură casa va moșteni vînt, și neb- 29
unul va fi robul omului înțelept! - Rodul celui neprihănit este 30
un pom de viață, și cel înțelept cîștigă suflețe. - Iată, cel 31
neprihănit este răsplătit pe pămînt; cu cît mai mult cel rău și
păcătos!

Cine iubește certarea, iubește știința; dar cine urăște **12**
trarea, este prost. - Omul de bine capătă bunăvoința Dom- 2
nului, dar Domnul osîndește pe cel plin de răutate. Omul nu 3
se întărește prin răutate, dar rădăcina celor neprihăniți nu se
va clătina. - O femeie cinstită este cununa bărbatului ei, dar 4
cea care-i face rușine este ca putregaiul în oasele lui. - Gînd- 5
urile celor neprihăniți nu sînt decît dreptate, dar sfaturile
celor răi nu sînt decît înșelăciune. - Cuvintele celor răi sînt 6
niște curse ca să verse sînge, dar gura celor fără prihană îi
izbăvește. - Cei răi sînt răsturnați, și nu mai sînt, dar casa 7
celor neprihăniți rămîne în picioare! - Un om este prețuit 8
după măsura priceperii lui, dar cel cu inima stricată este dis-
prețuit. - Mai bine să fii într'o stare smerită și să ai o slugă, 9
decît să faci pe fudulul și să n'ai ce mînca. - Cel neprihănit 10
se îndură de vite, dar inima celui rău este fără milă. Cine-și 11

lucrează ogorul va avea belșug de pâine, dar cine umblă după lucruri de nimic este fără minte. - Cel rău pofteste prada celor nelegiuți, dar rădăcina celor neprihăniți rodește.- 'n păcătuirea cu buzele este o cursă primejdioasă, dar cel neprihănit scapă din bucluc. - Prin rodul gurii te sature de bunătați, și fiecare primește după lucrul mâinilor lui. - Calea nebunului este fără prihană în ochii lui, dar înțeleptul ascultă sfaturile. - Nebunul îndată își dă pe față mînia, dar înțeleptul ascunde ocară. - Cine spune adevărul face o mărturisire dreaptă, dar martorul mincinos vorbește înșelăciune. - Cine vorbește în chip ușuratic, rănește ca străpungerea unei săbii, dar limba înțelepților aduce vindecare. - Buza care spune adevărul este întărită pe vecie, dar limba mincinoasă nu stă decît o clipă. - 'nșelătoria este în inima celor ce cugetă răul, dar bucuria este pentru ceice sfătuiesc la pace. - Nicio nenorocire nu se întîmplă celui neprihănit, dar cei răi sînt năpădiți de rele. - Buzele mincinoase sînt urîte Domnului, dar ceice lucrează cu adevăr îi sînt plăcuți. - Omul înțelept își ascunde știința, dar inima nebunilor vestește nebunia. - Mîna celor harnici va stăpîni, dar mîna leneșă va plăti bir. - Neliniștea din inima omului îl doboară, dar o vorbă bună îl înveselește. - Cel neprihănit arată prietenului său calea cea bună, dar calea celor răi îi duce în rătăcire. - Leneșul nu-și frige vînatul, dar comoara de preț a unui om este munca. - Pe cărarea neprihănirii este viața, și pe drumul însemnat de ea nu este moarte. -

13 Un fiu înțelept ascultă învățătura tatălui său, dar batjocoritorul n'ascultă mustrarea. - Prin rodul gurii ai parte de bine, dar cei stricați au parte de sîlnicie. - Cine-și păzește gura, își păzește sufletul; cine-și deschide buzele mari aleargă spre pieirea lui. - Leneșul dorește mult, și totuș, n'are nimic, dar cei harnici se satură. - Cel neprihănit urăște cuvintele mincinoase, dar cel rău se face urît și se acoperă de rușine. - Neprihănirea păzește pe cel nevinovat, dar răutatea aduce pierzarea păcătoșului. - Unul face pe bogatul, și n'are nimic, altul face pe săracul, și are totuș mari avuții, - Omul cu bogăția lui își răscumpără viața, dar săracul n'ascultă mustrarea. - Lumina celor neprihăniți arde voioasă, dar candela celor răi se stinge. -

Prin mândrie se ațîță numai certuri, dar înțelepciunea este cu 10
cel ce ascultă sfaturile. - Bogăția cîștigată fără trudă scade, 11
dar ce se strînge încetul cu încetul, crește. - O nădejde amî- 12
nată îmbolnăvește inima, dar o dorință împlinită este un pom
de viață. - Cine nesocotește Cuvîntul Domnului se pierde, dar 13
cine se teme de poruncă este răsplătit. - 'nvățătura înțelep- 14
tului este un izvor de viață, ca să abată pe om din cursele
mortii. - O minte sănătoasă cîștigă bunăvoință, dar calea 15
celor stricați este pietroasă. - Orice om chibzuit lucrează cu 16
cunoștință, dar nebunul își dă la iveală nebunia. - Un sol rău 17
cade în nenorocire, dar un sol credincios aduce tămăduire. -
Sărăcia și rușinea sînt partea celui ce leapădă certarea, dar cel 18
ce ia seama la muștrare este pus în cinste. - 'mplinirea unei 19
dorințe este dulce sufletului, dar celor nebuni le este urît să se
lase de rău. - Cine umblă cu înțelepții se face înțelept, dar 20
cui îi place să se însoțească cu nebunii o duce rău. - Nenoro- 21
cirea urmărește pe cei ce păcătuiesc, dar cei neprihăniți vor
fi răsplătiți cu fericire. Omul de bine lasă moștenitori pe 22
copiii copiilor săi, dar bogățiile păcătosului sînt păstrate pen-
tru cel neprihănit. - Ogorul pe care-l deștelinește săracul dă o 23
hrană îmbelșugată, dar mulți pier din pricina nedreptății lor.
- Cine cruță nuiaua, urăște pe fiul său, dar cine-l iubește, îl 24
pedepsește îndată. - Cel neprihănit mănîncă pînă se satură, 25
dar pîntecele celor răi duce lipsă. -

Femeia înțeleaptă își zidește casa, iar femeia nebună o dărîmă **14**
cu înseși mîinile ei. - Cine umblă cu neprihănire, se teme de 2
Domnul, dar cine apucă pe căi strîmbe, 'l nesocotește. - 'n 3
gura nebunului este o nuia pentru mîndria lui, dar pe înțelepți
îi păzesc buzele lor. - Unde nu sînt boi, ieslea rămîne goală, 4
dar puterea boilor aduce belșug de roduri. - Un martor 5
credincios nu minte, dar un martor mincinos spune minci-
uni. Batjocoritorul caută înțelepciunea și n'o găsește, dar 6
pentru omul priceput știința este lucru ușor. - Depărtează-te 7
de nebun, căci nu pe buzele lui vei găsi știința. - 'nțelepci- 8
unea omului chibzuit îl face să vadă pe ce cale să meargă, dar
nebunia celor nesocotiți îi înșală pe ei înșiși. - Cei nesocotiți 9
glumesc cu păcatul, dar între cei fără prihană este bunăvoință.

10 - Inima își cunoaște necazurile, și nici un străin nu se poate
11 amesteca în bucuria ei. - Casa celor răi va fi nimicită, dar cor-
12 tul celor fără prihană va înflori. - Multe căi pot părea bune
13 omului, dar la urmă se văd că duc la moarte. - De multe
14 ori chiar în mijlocul rîsului inima poate fi mîhnită, și bucuria
15 poate sfîrși prin necaz. - Cel cu inima rătăcită se satură de
16 căile lui, și omul de bine se satură și el de ce este în el. - Omul
17 lesne crezător crede orice vorbă, dar omul chibzuit ia seama
18 bine cum merge. - 'nțeleptul se teme și se abate dela rău, dar
19 nesocotitul este îngîmfat și fără frică. - Cine este iute la mînie
20 face prostii, și omul plin de răutate se face urît. - Cei proști
21 au parte de nebulie, dar oamenii chibzuți sînt încununăți cu
22 știință. - Cei răi se pleacă înaintea celor buni, și cei nelegiuți
23 înaintea porților celui neprihănit. - Săracul este urît chiar
24 și de prietenul său, dar bogatul are foarte mulți prieteni. -
25 Cine disprețuiește pe aproapele său face un păcat, dar fericit
26 de cine are milă de cei nenorociți. - 'n adevăr ceice gîndesc
27 răul se rătăcesc. dar ceice gîndesc binele lucrează cu bunătate
28 și credincioșie. Oriunde se muncește este și cîștig, dar oriunde
29 numai se vorbește, este lipsă. - Bogăția este o cunună pentru
30 cei înțelepți, dar cei nesocotiți n'au altceva decît nebulie. -
31 Martorul care spune adevărul scapă suflete, dar cel înșelător
32 spune minciuni. - Cine se teme de Domnul are un sprijin
33 tare în El, și copiii lui au un loc de adăpost la El. - Frica de
34 Domnul este un izvor de viață, ea ne ferește de cursele morții.
35 - Mulțimea poporului este slava împăratului, lipsa poporului
este pieirea voivodului. - Cine este încet la mînie are multă
pricepere, dar cine se aprinde iute, face multe prostii. - O
inimă liniștită este viața trupului, dar prizma este putrezirea
oaselor. - Cine asuprește pe sărac, batjocorește pe Ziditorul
său, dar cine are milă de cel lipsit, cinstește pe Ziditorul său. -
Cel rău este doborît de răutatea lui, dar cel neprihănit chiar și
la moarte trage nădejde. - 'nțelepciunea se odihnește într'o
inimă pricepută, dar în mijlocul celor nesocotiți ea se dă de gol.
- Neprihănirea înalță pe un popor, dar păcatul este rușinea
popoarelor. - Un împărat are plăcere de un slujitor chibzuit,
dar pe cel de ocară, îl atinge mînia lui.

Un răspuns blînd potolește mînia, dar o vorbă aspră ațîță **15**
mînia. Limba înțelepților dă știință plăcută, dar gura neso- 2
cotiților împrășcă nebulie. - Ochii Domnului sînt în orice 3
loc, ei văd pe cei răi și pe cei buni. - Limba dulce este un pom 4
de viață, dar limba stricată zdrobește sufletul. - Nesocotitul 5
disprețuiește învățătura tatălui său, dar cine ia seama la must-
trare ajunge înțelept. - 'n casa celui neprihănit este mare 6
belșug, dar în cîștigurile celui rău este turburare. - Buzele 7
înțelepților samănă știința, dar inima celor nesocotiți este stri-
cată. - Jertfa celor răi este o scîrbă înaintea Domnului, dar 8
rugăciunea celor fără prihană 'i este plăcută. - Calea celui 9
rău este urîță Domnului, dar El iubește pe cel ce umblă după
neprihănire. - Cine părăsește cărarea este aspru pedepsit, și 10
cine urăște mustrarea va muri. - Locuința morților și Adîncul 11
sînt cunoscute Domnului, cu cît mai mult inimile oamenilor!
- Batjocoritorului nu-i place să fie mustrat, de aceea nu se 12
duce la cei înțelepți. - O inimă veselă înseninează fața; dar 13
cînd inima este tristă, duhul este mîhnit. - Inima celor pri- 14
cepuți caută știința, dar gura nesocotiților găsește plăcere în
nebulie. - Toate zilele celui nenorocit sînt rele, dar cel cu in- 15
ima mulțămîtită are un ospăț necurmat. - Mai bine puțin, cu 16
frică de Domnul, de cît o mare bogăție, cu turburare! - Mai 17
bine un prînz de verdețuri, și dragoste, de cît un bou îngrășat,
și ură. - Un om iute la mînie stîrnește certuri, dar cine este 18
încet la mînie potolește neînțelegerile. - Drumul leneșului 19
este ca un hățîș de spini, dar cărarea celor fără prihană este
netezită. - Un fiu înțelept este bucuria tatălui său, dar un om 20
nesocotit disprețuiește pe mamă-sa. - Nebunia este o bucurie 21
pentru cel fără minte, dar un om priceput merge pe drumul
cel drept. - Planurile nu izbutesc, cînd lipsește o adunare 22
care să chibzuiască, dar izbutesc cînd sînt mulți sfetnici. -
Omul are bucurie să dea un răspuns cu gura lui, și ce bună 23
este o vorbă spusă la vreme potrivită! - Pentru cel înțelept 24
cărarea vieții duce în sus, ca să-l abată de la locuința morților,
care este jos. - Domnul surpă casa celor mîndri, dar întărește 25
hotarele văduvei. - Gîndurile rele sînt urîte Domnului, dar 26
cuvintele prietenoase sînt curate înaintea Lui. - Cel lacom de 27

28 cîştig îşi turbură casa, dar cel ce urăşte mita va trăi. - Inima
celui neprihănit se gîndeşte ce să răspundă, dar gura celor răi
29 împrăscă răutăţi. - Domnul Se depărtează de cei răi, dar
30 ascultă rugăciunea celor neprihăniţi. - O privire prietenoasă
31 înveseleşte inima, o veste bună întăreşte oasele. - Urechea
care ia aminte la învăţăturile cari duc la viaţă, locuieşte în mi-
32 jloul înţelepţilor. - Cel ce leapădă certarea îşi dispreţuieşte
33 sufletul, dar cel ce ascultă mustrarea capătă pricepere. - Frica
de Domnul este şcoala înţelepciunii, şi smerenia merge înaintea
slavei. -

16 Planurile pe cari le face inima atîrnă de om, dar răspun-
2 sul pe care-l dă gura vine dela Domnul. - Toate căile omului
sînt curate în ochii lui, dar celce cercetează duhurile este Dom-
3 nul. - 'ncredinţează-ţi lucrările în mîna Domnului, şi îţi vor
4 izbuti planurile. - Domnul a făcut toate pentru o ţintă, chiar
5 şi pe cel rău pentru ziua nenorocirii. - Orice inimă trufaşă
este o scîrbă înaintea Domnului; hotărît, ea nu va rămînea
6 nepedepsită. - Prin dragoste şi credincioşie omul ispăşeşte
7 nelegiuirea, şi prin frica de Domnul se abate dela rău. - Cînd
sînt plăcute Domnului căile cuiva, îi face prieteni chiar şi pe
8 vrăjmaşii lui. - Mai bine puţin, cu dreptate, decît mari ven-
9 ituri, cu strîmbătate. - Inima omului se gîndeşte pe ce cale
10 să meargă, dar Domnul îi îndreaptă paşii. - Hotărîri dum-
nezeieşti sînt pe buzele împăratului, gura lui nu trebuie să
11 facă greşeli cînd judecă. - Cîntarul şi cumpăna dreaptă vin
dela Domnul; toate greutăţile de cîntărit sînt lucrarea Lui. -
12 'mpăraţilor le este scîrbă să facă rău, căci prin neprihănire se
13 întăreşte un scaun de domnie. - Buzele neprihănite sînt plă-
cute împăraţilor, şi ei iubesc pe celce vorbeşte cu neprihănire.
14 - Mînia împăratului este un vestitor al morţii, dar un om
15 înţelept trebuie s'o potolească. - Seninătatea feţei împăratu-
lui este viaţa, şi bunăvoinţa lui este ca o ploaie de primăvară.-
16 Cu cît mai mult face cîştigarea înţelepciunii decît a aurului!
Cu cît este mai de dorit cîştigarea priceperii decît a argintului!-
17 Calea oamenilor fără prihană este să se ferească de rău; acela
18 îşi păzeşte sufletul, care veghează asupra căii sale. - Mîndria
19 merge înaintea pieirii, şi trufia merge înainte căderii. - Mai

bine să fii smerit cu cei smeriți, decît să împarți prada cu cei
 mîndri. - Cine cugetă la Cuvîntul Domnului, găsește fericirea, 20
 și cine se încrede în Domnul este fericit. - Cine are o inimă 21
 înțeleaptă este numit priceput, dar dulceața buzelor mărește
 știința. - 'nțelepciunea este un izvor de viață pentru cine o 22
 are; dar pedeapsa nebunilor este nebunia lor. - Cine are o in- 23
 imă înțeleaptă, își arată înțelepciunea cînd vorbește, și mereu
 se văd învățături noi pe buzele lui. - Cuvintele prietenoase 24
 sînt ca un fagur de miere, dulci pentru suflet, și sănătoase pen-
 tru oase. - Multe căi i se par bune omului, dar la urmă duc la 25
 moarte. - Cine muncește, pentru el muncește, căci foamea lui 26
 îl îndeamnă la lucru. - Omul stricat pregătește nenorocirea, 27
 și pe buzele lui este ca un foc aprins. - Omul neastîmpărat 28
 stîrnește certuri, și pîrîtorul desbină pe cei mai buni prieteni.
 - Omul asupritor amăgește pe aproapele său, și-l duce pe o 29
 cale, care nu este bună. - Cine închide ochii, ca să se dedea 30
 la gînduri stricate, cine-și mușcă buzele, a și săvîrșit răul. -
 Perii albi sînt o cunună de cinste, ea se găsește pe calea nepri- 31
 hănirii. - Cel încet la mînie prețuiește mai mult decît un 32
 viteaz, și cine este stăpîn pe sine prețuiește mai mult decît
 cine cucerește cetăți. - Se aruncă sortul în poala hainei, dar 33
 orice hotărîre vine dela Domnul. -

Mai bine o bucată de pîne uscată, cu pace, decît o casă 17
 plină de cărnuri, cu ceartă! - Un argat cu minte stăpînește 2
 peste fiul care face rușine, și va împărți moștenirea cu frații
 lui. Tigaia lămurește argintul, și cuptorul lămurește aurul; 3
 dar Cel ce încearcă inimile, este Domnul. - Cel rău ascultă 4
 cu luare aminte la buza nelegiuită, și mincinosul pleacă ure-
 chea la limba nimicitoare. - Cine își bate joc de sărac, își 5
 bate joc de Cel ce l-a făcut; cine se bucură de o nenoro-
 cire, nu va rămînea nepedepsit. - Copiii copiilor sînt cununa 6
 bătrînilor, și părinții sînt slava copiilor lor. - Cuvintele alese 7
 nu se potrivesc în gura unui nebun; cu cît mai puțin cuvintele
 mincinoase în gura unui om de viță aleasă! - Darurile par o 8
 piatră scumpă în ochii celor ce le primesc: ori încotro se întorc,
 izbîndesc. - Cine acopere o greșală, caută dragostea, dar cine 9
 o pomenește mereu în vorbirile lui, desbină pe prieteni. - O 10

11 mustrare pătrunde mai mult pe omul priceput, decît o sută
12 de lovituri pe cel nebun. - Cel rău nu caută decît răscoală,
13 dar un sol fără milă va fi trimes împotriva lui. - Mai bine
14 să întîlnești o ursoaică jefuită de puii ei, decît un nebun în
15 timpul nebuliei lui. - Celui ce întoarce rău pentru bine, nu-i
16 va părăsi răul casa. - 'nceputul unei certe este ca slobozirea
17 unor ape; deaceea, curmă cearta înainte de a se înteți. - Cel
18 ce iartă pe vinovat și osîndește pe cel nevinovat, sînt amîndoi
19 o scîrbă înaintea Domnului. - La ce slujește argintul în mîna
20 nebulului? Să cumpere înțelepciunea?... Dar n'are minte. -
21 Prietenul adevărat iubește oricînd, și în nenorocire ajunge ca
22 un frate. - Omul fără minte dă chezașie, se pune chezaș pen-
23 tru aproapele său. - Cine iubește certurile iubește păcatul,
24 și cine-și zidește poarta prea înaltă, își caută pieirea. - Cel
25 cu inimă prefăcută nu găsește fericirea, și cel cu limba stri-
26 cată cade în nenorocire. - Cine dă naștere unui nebun va
27 avea întristare, și tatăl unui nebun nu poate să se bucure. -
28 O inimă veselă este un bun leac, dar un duh mîhnit usucă
oasele. - Cel rău primește daruri pe ascuns, ca să sucească și
căile dreptății. - 'nțelepciunea este în fața omului priceput,
dar ochii nebulului o caută la capătul pămîntului. - Un fiu
nebul aduce necaz tatălui său, și amărăciune celei ce l-a năs-
cut. - Nu este bine să osîndești pe cel neprihănit la o gloabă,
nici să lovești pe cei de neam ales din pricina neprihănirii lor. -
Cine își înfrînează vorbele, cunoaște știința, și cine are duhul
potolit este un om priceput. - Chiar și un prost ar trece de
înțelept dacă ar tăcea, și de priceput dacă și-ar ținea gura.

18 Cel ursuz caută ce-i place lui, se supără de orice lucru bun.
2 - Nebulului nu-i este de învățătură, ci vrea să arate ce știe el.
3 - Cînd vine cel rău, vine și disprețul; și odată cu rușinea, vine
4 și ocară. - Cuvintele gurii unui om sînt ca niște ape adînci;
5 izvorul înțelepciunii este ca un șivoi care curge într'una. - Nu
6 este bine să ai în vedere fața celui rău, ca să nedreptățești pe
7 cel neprihănit la judecată. - Vorbele nebulului aduc ceartă,
8 și gura lui înjură pînă stîrnește lovituri. - Gura nebulului îi
aduce pieirea, și buzele îi sînt o cursă pentru suflet. - Cu-
vintele birfitorului sînt ca prăjiturile: alunecă pînă în fundul

măruntaielor. - Cine se lenevește în lucrul lui este frate cu 9
cel ce nimicește. - Numele Domnului este un turn tare; cel 10
neprihănit fuge în el, și stă la adăpost. - Averea este o cetate 11
întărită pentru cel bogat; în închipuirea lui, ea este un zid
înalt. - 'nainte de pieire, inima omului se îngîmfă, dar smere- 12
nia merge înaintea slavei. - Cine răspunde fără să fi ascultat, 13
face o prostie și își trage rușinea. - Duhul omului îl sprijinește 14
la boală; dar duhul doborât de întristare, cine-l va ridica? - O 15
inimă pricepută dobîndește știința, și urechea celor înțelepți
caută știința. - Darurile unui om îi fac loc, și-i deschid in- 16
trarea înaintea celor mari. - Cel care vorbește întîi în pricina 17
lui, pare că are dreptate, dar vine celalt, și-l ia la cercetare.
- Sorțul pune capăt neînțelegerilor, și hotărăște între cei put- 18
ernici. - Frații nedreptățiți sînt mai greu de cîștigat decît 19
o cetate întărită, și certurile lor sînt tot așa de greu de înlă-
turat ca zăvoarele unei case împărătești. - Din rodul gurii 20
lui își satură omul trupul, din venitul buzelor lui se satură.
- Moartea și viața sînt în puterea limbii; oricine o iubește, 21
îi va mîncă roadele. - Cine găsește o nevestă bună, găsește 22
fericirea; este un har pe care-l capătă dela Domnul. - Săracul 23
vorbește rugîndu-se, dar bogatul răspunde cu asprime. - Cine 24
își face mulți prieteni, îi face spre nenorocirea lui, dar este un
prieten care ține mai mult la tine decît un frate. -

Mai mult prețuiește săracul, care umblă în neprihănirea **19**
lui, decît un bogat cu buze stricate și nebun. - Lipsa de 2
știință este o pagubă pentru cineva, și cine aleargă negliobește
înainte, o nimerește rău. - Nebunia omului îi sucește calea, 3
și apoi cîrtește împotriva Domnului cu inima lui. - Bogăția 4
aduce un mare număr de prieteni, dar săracul este părăsit de
prietenul lui. - Martorul mincinos nu rămîne nepedepsit, și 5
cel ce spune minciuni nu va scăpa. - Omul darnic are mulți 6
lingușitori, și toți sînt prieteni cu cel ce dă daruri. - Toți frații 7
săracului îl urăsc; cu cît mai mult se depărtează prietenii lui
de el! El se îndreaptă spre ei cu vorbe rugătoare, dar ei se fac 8
nevăzuți. - Cine capătă înțelepciune, își iubește sufletul; cine 8
păstrează priceperea, găsește fericirea. - Martorul mincinos 9
nu rămîne nepedepsit, și celce spune minciuni va pieri, - Unui 10

nebun nu-i șade bine să trăiască în desfătări, cu atît mai puțin
11 unui rob să stăpînească peste voivozi. - 'nțelepciunea face
pe om răbdător, și este o cinste pentru el să uite greșelile. -
12 Mînia împăratului este ca răcnetul unui leu, și bunăvoința lui
13 este ca roua pe iarbă. - Un fiu nebun este o nenorocire pentru
tatăl său, și o nevestă gîlcevitoare este ca o strașină de pe care
14 picură într'una. - Casa și averea le moștenim dela părinți,
15 dar o nevestă pricepută este un dar dela Domnul. - Lenea te
cufundă într'un somn adînc, și sufletul molatic suferă de foame.
16 - Cine păzește porunca, își păzește sufletul; cine nu veghează
17 asupra căii sale, va muri. - Cine are milă de sărac, împrumută
18 pe Domnul, și El îi va răsplăti binefacerea. - Pedepsește-ți
19 fiul, căci tot mai este nădejde, dar nu dori să-l omori. - Cel
pe care-l apucă mînia trebuie să-și ia pedeapsa; căci dacă-
l scoți din ea, va trebui să mai faci odată lucrul acesta. -
20 Ascultă sfaturile, și primește învățătura, ca să fii înțelept pe
21 viitor! - Omul face multe planuri în inima lui, dar hotărîrea
22 Domnului, aceea se împlinește. - Ceeace face farmecul unui
om este bunătatea lui; și mai mult prețuiește un sărac decît
23 nu mincinos. - Frica de Domnul duce la viață, și celce o are,
petrece noaptea sătul, fără să fie cercetat de nenorocire. -
24 Leneșul își vîră mîna în strachină, și n'o duce înapoi la gură. -
25 Lovește pe batjocoritor, și prostul se va face înțelept; muștră...
26 pe omul priceput, și va înțelege știința. - Cine jăfuieste pe
tatăl său și izgonește pe mamă-sa, este un fiu care aduce rușine
27 și ocară. - 'ncetează, fiule, să mai ascuți învățătura, dacă ea
28 te depărtează de învățăturile înțelepte. - Un martor stricat
își bate joc de dreptate, și gura celor răi înghite nelegiuirea.
29 - Pedepsele sînt pregătite pentru batjocoritori, și loviturile
pentru spinările nebunilor.

20 Vinul este batjocoritor, băuturile tari sînt gălăgioase; oricine
2 se îmbată cu ele nu este înțelept. - Frica pe care o însuflă îm-
păratul este ca răcnetul unui leu, cine îl supără, păcătuiește
3 împotriva sa însuș. - Este o cinste pentru om să se ferească
de certuri; dar orice nebun se lasă stăpînit de aprindere. -
4 Toamna, leneșul nu ară; la secerat, ar vea să strîngă roade,
5 dar nu este nimic! - Sfaturile în inima omului sînt ca niște

ape adânci, dar omul priceput știe să scoată din ele. - Mulți 6
oameni își trîmbițează bunătatea; dar cine poate găsi un om
credincios? - Cel neprihănit umblă în neprihănirea lui; ferice 7
de copiii lui după el! - 'mpăratul, care șade pe scaunul de 8
domnie al dreptății, risipește orice rău cu privirea lui. - Cine 9
poate zice: "Mi-am curățit inima, sînt curat de păcatul meu?"
- Două feluri de greutate și două feluri de măsuri, sînt o scîrbă 10
înainte Domnului. - Copilul lasă să se vadă încă din faptele 11
lui dacă purtarea lui va fi curată și fără prihană. - Urechea 12
care aude, și ochiul care vede, și pe una și pe celalt, Dom-
nul le-a făcut. - Nu iubi somnul, căci vei ajunge sărac; de- 13
schide ochii, și te vei sătura de pîne. - "Rău! Rău!" zice 14
cumpărătorul, și plecînd, se fericește. - Este aur și sînt multe 15
mărgăritare; dar buzele înțelepte sînt un lucru scump. - Ia-i 16
haina, căci s'a pus chezaș pentru altul; și ține-l zălog pentru
alții. - Pînea minciunii este dulce omului, dar mai pe urmă 17
gura îi este plină de pietriș. - Planurile se pun la cale prin 18
sfat! Fă războiul cu chibzuință. - Cine umblă cu bîrfeli dă 19
pe față lucrurile ascunse; și cu cel ce nu-și poate ținea gura
să nu te amesteci. - Dacă cineva blăstămă pe tatăl său și pe 20
mamă-sa, i se va stinge lumina în mijlocul întunecului. - O 21
moștenire repede cîștigată dela început, nu va fi binecuvîntată
la sfîrșit. - Nu zice: "i voi întoarce eu răul!" Nădăjduiește 22
în Domnul, și El te va ajuta. - Domnul urăște două feluri de 23
greutăți, și cîntarul mincinos nu este un lucru bun. - Domnu 24
îndreaptă pașii omului, dar ce înțelege omul din calea sa? -
Este o cursă pentru om să facă în pripă o făgăduință sfîntă, și 25
abea după ce a făcut juruința să se gîndească. - Un împărat 26
înțelept vîntură pe cei răi, și trece cu roata peste ei. - Su- 27
flarea omului este o lumină a Domnului, care pătrunde pînă
în fundul măruntaielor. - Bunătatea și credincioșia păzesc pe 28
împărat, și el își întărește scaunul de domnie prin bunătate.
- Slava tinerilor este tăria, dar podoaba bătrînilor sînt perii 29
albi. - Mijloacele de vindecare pentru cel rău sînt bătăile și 30
vînatăile pînă la rană. -

Inima împăratului este ca un rîu de apă în mîna Domnu- **21**
lui, pe care îl îndreaptă încotro vrea. - Omul socotește că 2

toate căile lui sînt fără prihană, dar Cel ce cercetează inimile
3 este Domnul. - A face dreptate și judecată, este mai plăcut
4 Domnului decît jertfele. - Privirile trufașe și inima îngîmfată,
5 această candelă a celor răi, nu este decît păcat. - Planurile
omului harnic nu duc de cît la belșug, dar celce lucrează cu
6 grabă n'ajunge de cît la lipsă. - Comorile cîștigate cu o limbă
mincinoasă sînt o deșertăciune care fuge, și ele duc la moarte.
7 - Silnicia celor răi îi mătură, pentrucă nu vor să facă ce este
8 drept. - Cel vinovat merge pe căi sucite, dar cel nevino-
9 vat face ce este bine. Mai bine să locuiești într'un colț pe
acoperiș, decît cu o nevestă gîlcevitoare într'o casă mare. -
10 Sufletul celui rău dorește răul, semenul lui n'are nici o trecere
înaintea lui. - Cînd este pedepsit batjocoritorul, prostul se
face înțelept: și cînd se dă învățătură celui înțelept, el capătă
12 știința. - Cel neprihănit se uită la casa celui rău, și vede ce re-
13 pede sînt aruncați cei răi în nenorocire. - Cine își astupă ure-
chea la strigătul săracului, nici el nu va căpăta răspuns, cînd va
14 striga. - Un dar făcut în taină potolește mînia, și o mită dată
15 pe ascuns potolește cea mai puternică mînie. - Este o bucurie
pentru cel neprihănit să facă ce este bine, dar pentru ceice fac
16 răul este o groază. - Omul care se abate dela calea înțelep-
17 ciunii, se va odihni în adunarea celor morți. - Cine iubește
petrecerile va duce lipsă, și cine iubește vinul și untdelemnul
18 dresurilor nu se îmbogățește. - Cel rău slujește ca preț de
răscumpărare pentru cel neprihănit, și cel stricat, pentru oa-
19 menii fără prihană. - Mai bine să locuiești într'un pămînt
20 pustiu, de cît cu o nevestă gîlcevitoare și supărăcioasă. - Co-
mori de preț și untdelemn sînt în locuința celui înțelept, dar
21 omul fără minte le risipește. - Cine urmărește neprihănirea
22 și bunătatea, găsește viață, neprihănire și slavă. - 'nțeleptul
cucerește cetatea vitejilor, și doboară puterea în care se încre-
23 deau. - Cine își păzește gura și limba, își scutește sufletul de
24 multe necazuri. - Cel mîndru și trufaș se cheamă batjocori-
25 tor: el lucrează cu aprinderea îngîmfării. Poftele leneșului îl
26 omoară, pentrucă nu vrea să lucreze cu mînile. - Toată ziua
o duce numai în pofte: dar cel neprihănit dă fără zgîrcenie.
27 - Jertfa celor răi este o scîrbă înaintea Domnului, cu cît mai

mult cînd o aduc cu gînduri nelegiuite. - Martorul minci- 28
 nos va pieri, dar omul care ascultă bine va vorbi totdeauna cu
 izbîndă. - Cel rău ia o înfățișare nerușinată, dar omul fără 29
 prihană își îmbunătățește calea. - Nici înțelepciunea, nici pri- 30
 ceperea, nici sfatul n'ajută împotriva Domnului. - Calul este 31
 pregătit pentru ziua bătăliei, dar biruința este a Domnului. -

Un nume bun este mai de dorit decît o bogăție mare, și a **22**
 fi iubit prețuiește mai mult decît argintul și aurul. - Bogatul 2
 și săracul se întîlnesc: Domnul i-a făcut și pe unul și pe al-
 tul. - Omul chibzuit vede nenorocirea și se ascunde, dar cei 3
 proști merg înainte și sînt pedepsiți. - Răsplata smereniei, a 4
 fricii de Domnul, este bogăția, slava și viața. - Spini și curse 5
 sînt pe calea omului stricat: cel ce-și păzește sufletul se de-
 părtează de ele. - 'nvață pe copil calea pe care trebuie s'o 6
 urmeze, și cînd va îmbătrîni, nu se va abate dela ea. - Bo- 7
 gatul stăpînește peste cei săraci, și cel ce ia cu împrumut, este
 robul celui ce-i dă cu împrumut. - Cine samănă nelegiuire, 8
 nelegiuire va secera, și nuiaua nelegiurii lui este gata. - Omul 9
 milostiv va fi binecuvîntat, pentru că dă săracului din pînea lui.
 Izgonește pe batjocoritor, și cearta se va sfîrși, neînțelegerile 10
 și ocările vor înceta. - Cine iubește curăția inimii, și are 11
 bunăvoința pe buze, este prieten cu împăratul. - Ochii Dom- 12
 nului păzesc pe cel ce are știință, dar înfruntă cuvintele celui
 stricat. Leneșul zice: "Afară este un leu, care m'ar putea 13
 ucide pe uliță!" - Gura curvelor este o groapă adîncă; pe cine 14
 vrea să-l pedepsească Domnul, acela cade în ea. - Nebunia 15
 este lipită de inima copilului, dar nuiaua certării o va deslipi
 de el. - Cine asuprește pe sărac ca să-și mărească avuția, va 16
 trebui să dea și el altuia mai bogat și va duce lipsă. - Pleacă-ți 17
 urechea, și ascultă cuvintele înțelepților, și ia învățătura mea
 în inimă. Căci este bine să le păstrezi înlăuntrul tău, și să-ți 18
 fie toate de odată pe buze. - Pentru ca să-ți pui încrederea 19
 în Domnul, vreau să te învăț eu astăzi, da, pe tine. N'am 20
 așternut eu oare în scris pentru tine sfaturi și cugetări, ca să 21
 te învăț lucruri temeinice, cuvinte adevărate, ca să răspunzi cu
 vorbe adevărate celui ce te trimete? - Nu despuia pe sărac, 22
 pentru că este sărac, și nu asupri pe nenorocitul care stă la

23 poartă! Căci Domnul le va apăra pricina lor, și va despoia vi-
24 ața celor ce-i despoaie. - Nu te împrieteni cu omul mînios, și
25 nu te însoți cu omul iute la mînie, ca nu cumva să te deprinzi
26 cu cărările lui, și să-ți ajungă o cursă pentru suflet. - Nu
fi printre cei ce pun chezășii, printre cei ce dau zălog pentru
27 datorii. Căci dacă n'ai cu ce să plătești, pentruce ai voi să ți
28 se ia patul de supt tine? Nu muta hotarul cel vechi, pe care
29 l-au așezat părinții tăi. - Dacă vezi un om iscusit în lucrul
lui, acela poate sta lîngă împărați, nu lîngă oamenii de rînd.

23 Dacă stai la masă la unul din cei mari, ia seama ce ai di-
2, 3 nainte: pune-ți un cuțit în gît, dacă ești prea lacom. Nu
4 pofti mîncările lui alese, căci sînt o hrană înșelătoare. Nu te
chinui ca să te îmbogățești, nu-ți pune priceperea în aceasta.
5 Abia ți-ai aruncat ochii spre ea și nu mai este; căci bogăția
6 își face aripi, și, ca vulturul, își ia sborul spre ceruri. Nu
7 mînca pînea celui pismaș, și nu pofti mîncările lui alese, căci
el este ca unul care își face socotelile în suflet. "Mănîncă și
8 bea", îți va zice el; dar inima lui nu este cu tine. Bucata pe
care ai mîncat-o, o vei vărsa, și cuvintele plăcute pe cari le vei
9 spune, sînt perdute. Nu vorbi la urechea celui nebun, căci el
10 nesocotește cuvintele tale înțelepte. Nu muta hotarul vădu-
11 vei, și nu intra în ogorul orfanilor, căci răzbunătorul lor este
12 puternic: El le va apăra pricina împotriva ta. Deschide-ți
13 inima la învățătură, și urechile la cuvintele științei. Nu cruța
copilul de muștrare, căci dacă-l vei lovi cu nuiaua, nu va muri.
14, 15 Lovindu-l cu nuiaua, îi scoți sufletul din locuința morților. Fi-
16 ule, dacă-ți va fi inima înțeleaptă, inima mea se va bucura; și
lăuntru meu se va veseli, cînd buzele tale vor spune ce este
17 bine. Să nu-ți pizmuiască inima pe cei păcătoși, ci să aibă
18 totdeauna frică de Domnul; căci este o răsplată, și nu ți se va
19 tăia nădejdea. Ascultă, fiule, și fii înțelept; îndreaptă-ți inima
20 pe calea cea dreaptă. Nu fi printre ceice beau vin, nici printre
21 ceice se îmbuibază cu carne. Căci bețivul și cel ce se dedă la
22 îmbuibare sărăcesc, și ațipirea te face să porți zdrențe. Asculă
pe tatăl tău, care te-a născut, și nu nesocoti pe mamă-ta, cînd
23 a îmbătrînit. Cumpără adevărul, și nu-l vinde, înțelepciunea,
24 învățătura și priceperea. Tatăl celui neprihănit se veselește,

și cel ce dă naștere unui înțelept se bucură. Să se bucure tatăl 25
 tău și mama ta, să se veselească cea care te-a născut. Fiule, 26
 dă-mi inima ta, și să găsească plăcere ochii tăi în căile Mele.
 Căci curva este o groapă adâncă, și străina o fântână strîmtă. 27
 Ea pîndește ca un hoț, și mărește între oameni numărul celor
 stricați. Ale cui sînt vaietele? Ale cui sînt oftările? Ale cui 29
 sînt neînțelegerile? Ale cui sînt plîngerile? Ale cui sînt rănirile
 fără pricină? Ai cui sînt ochii roși? Ale celor ce întîrzie 30
 la vin, și se duc să golească paharul cu vin amestecat. Nu
 te uita la vin cînd curge roș și face mărgăritare în pahar; el 31
 alunecă ușor, dar pe urmă ca un șarpe mușcă și înțeapă ca
 un basilisc. Ochii ți se vor uita după femeile altora, și inima 33
 îți va vorbi prostii. Vei fi ca un om culcat în mijlocul mării,
 ca un om culcat pe vîrfurile unui catarg. “M’a lovit... dar nu 35
 mă doare!... M’a bătut... dar nu simt nimic! Cînd... mă voi
 trezi? Mai vreau vin!”

Nu pismui pe oamenii cei răi, și nu dori să fii cu ei; căci inima 24, 2
 lor se gîndește la prăpăd, și buzele lor vorbesc nelegiuiri. -
 Prin înțelepciune se înalță o casă, și prin pricepere se întărește; 3
 prin știință se umplu cămarile ei de toate bunătățile de preț
 și plăcute. Un om înțelept este plin de putere, și cel priceput 5
 își oțelește vлага. Căci prin măsuri chibzuite cîștigi bătălia,
 și prin marele număr al sfetnicilor ai biruința. - ’nțelepciunea 7
 este prea înaltă pentru cel nebun: el nu va deschide gura la
 judecată. - Cine se gîndește să facă rău, se cheamă un om 8
 plin de răutate. - Gîndul celui nebun nu este decît păcat, și
 batjocoritorul este o scîrbă pentru oameni. - Dacă slăbești 10
 în ziua necazului, mică îți este puterea. - Izbăvește pe cei
 tîrîți la moarte, și scapă pe ceice sînt aproape să fie junghi-
 ați. - Dacă zici: “Ah! n’am știut!”... Crezi că nu vede Celce 12
 cîntărește inimile și Celce veghează asupra sufletului tău? Și
 nu va răsplăti El fiecărui după faptele lui? - Fiule, mănîncă 13
 miere, căci este bună, și fagurul de miere este dulce pentru
 cerul gurii tale. Tot așa, și înțelepciunea este bună pentru 14
 sufletul tău: dacă o vei găsi, ai un viitor, și nu ți se va tăia
 nădejdea. - Nu întinde curse, nelegiuirile, la locuința celui 15
 neprihănit, și nu-i turbura odihna. Căci cel neprihănit de 16

șapte ori cade, și se ridică, dar cei răi se prăbușesc în nenoro-
17 cire. Nu te bucura de căderea vrăjmașului tău, și să nu ți
18 se veselească inima când se poticnește el, ca nu cumva Dom-
nul să vadă, să nu-I placă, și să-Și întoarcă mînia dela el. -
19 Nu te mînia din pricina celor ce fac rău, și nu pizmui pe cei
20 răi! Căci cel ce face răul n'are niciun viitor, și lumina celor
21 răi se stinge. - Fiule, teme-te de Domnul și de împăratul; și
22 să nu te amesteci cu cei neastîmpărați! Căci deodată le va
23 veni pieirea, și cine poate ști sfîrșitul amîndorora! - Iată ce
mai spun înțelepții: "Nu este bine să ai în vedere fața oame-
24 nilor în judecăți." - Pe cine zice celui rău: "Tu ești bun!" îl
25 blastămă popoarele, și-l urăsc neamurile. Dar celor ce judecă
drept le merge bine, și o mare binecuvîntare vine peste ei. -
26, 27 Un răspuns bun este ca un sărut pe buze. Vezi-ți întîi de tre-
buri afară, îngrijește de lucrul cîmpului, și apoi apucă-te să-ți
28 zidești casa. - Nu vorbi în chip ușuratic împotriva aproapelui
29 tău; ori ai vrea să înșeli cu buzele tale? - Nu zice: "Cum mi-a
făcut el așa am să-i fac și eu, îi vor răsplăti după faptele lui!" -
30 Am trecut pe lîngă ogorul unui leneș, și pe lîngă via unui om
31 fără minte. Și era numai spini, acoperit de mărăcini, și zidul
32 de piatră era prăbușit. M'am uitat bine și cu luare aminte,
33 și am tras învățătură din ce am văzut. "Să mai dorm puțin,
să mai ațipesc puțin, să mai încrucișez mînile puțin ca să mă
34 odihnesc!"... Și sărăcia vine peste tine pe neașteptate, ca un
hoț, și lipsa, ca un om înarmat.

25 Iată încă vreocîteva din Pildele lui Solomon, strînse de oa-
2 menii lui Ezechia, împăratul lui Iuda. - Slava lui Dumnezeu
stă în ascunderea lucrurilor, dar slava împăraților stă în cerc-
3 etarea lucrurilor. - 'nălțimea cerurilor, adîncimea pămîntu-
4 lui, și inima împăraților sînt nepătrunse. - Scoate zgura din
5 argint, și argintarul va face din el un vas ales. Scoate și pe
cel rău dinaintea împăratului, și scaunul lui de domnie se va
6 întări prin neprihănire. - Nu te fâli înaintea împăratului, și
7 nu lua locul celor mari; căci este mai bine să ți se zică: "Suie-
te mai sus!" decît să fii pogorît înaintea voivodului pe care
8 ți-l văd ochii. - Nu te grăbi să te iei la ceartă, ca nu cumva
la urmă să nu știi ce să faci, cînd te va lua la ocări aproapele

tău. - Apără-ți pricina împotriva aproapelui tău, dar nu da 9
pe față taina altuia, ca nu cumva, aflînd-o cineva, să te umple 10
de rușine, și să-ți iasă nume rău care să nu se mai ștergă. -
Un cuvînt spus la vremea potrivită, este ca niște mere de aur 11
într'un coșuleț de argint. - Ca o verigă de aur și o podoabă 12
de aur curat, așa este înțeleptul care muștră, pentru o ureche
ascultătoare. - Ca răcoreala zăpezii pe vremea secerișului, 13
așa este un sol credincios pentru cel ce-l trimete: el înviore-
ază sufletul stăpînului său. Ca norii și vîntul fără ploaie, așa 14
este un om care se laudă pe nedrept cu dărniciile lui. - Prin 15
răbdare se înduplecă un voivod, și o limbă dulce poate zdrobi
oase. Dacă dai peste miere, nu mînca decît atît cît îți ajunge, 16
ca să nu ți se scîrbească și s'o verși din gură. - Calcă rar în 17
casa aproapelui tău, ca să nu se sature de tine și să te urască.
- Ca un buzdugan, ca o sabie și ca o săgeată ascuțită, așa este 18
un om care face o mărturisire mincinoasă împotriva aproapelui
său. - Ca un dinte stricat și ca un picior care șchioapătează, 19
așa este încrederea într'un stricat la ziua necazului. - Ca unul 20
care își scoate haina pe o zi rece, sau varsă oțet pe silitră, așa
este cine cîntă cîntece unei inimi în nenorocire. - Dacă este 21
flămînd vrăjmașul tău, dă-i pîne să mănînce, dacă-i este sete,
dă-i apă să bea. Căci făcînd așa, adumi cărbuni aprinși pe 22
capul lui, și Domnul îți va răsplăti. - Vîntul de miazănoapte 23
aduce ploaia, și limba clevetitoare aduce o față mîhnită. -
Mai bine să locuiești într'un colț pe acoperiș, decît să locuiești 24
într'o casă mare cu o nevastă gîlcevitoare. - Ca apa proaspătă 25
pentru un om obosit, așa este o veste bună venită dintr'o țară
depărtată. - Ca o fîntină turbure și ca un izvor stricat, așa 26
este cel neprihănit care se clatină înaintea celui rău. - Nu este 27
bine să mănînci multă miere: tot așa, nu este o cinste să alergi
după slava ta însuși. - Omul care nu este stăpîn pe sine, este 28
ca o cetate surpată și fără ziduri.

Cum nu se potrivesc zăpada vara, și ploaia în timpul secerișului, așa nu se potrivește slava pentru un nebun. Cum 2
sare vrabia încoace și încolu și cum sboară rîndunica, așa nu
nimerește blestemul neîntemeiat. - Biciul este pentru cal, 3
frîul pentru măgar, și nuiaua pentru spinarea nebunilor. -

4 Nu răspunde nebunului după nebunia lui, ca să nu semeni și
5 tu cu el. - Răspunde însă nebunului după nebunia lui, ca să
6 nu se creadă înțelept. - Celce trimete o solie printr'un nebun,
7 își taie singur picioarele, și bea nedreptatea. - Cum sînt pi-
cioanele ologului, așa este și o vorbă înțeleaptă în gura unor
8 nebuni. - Cum ai pune o piatră în praștie, așa este cînd dai
9 mărire unui nebun. - Ca un spin care vine în mîna unui om
10 beat, așa este o vorbă înțeleaptă în gura nebunilor. - Ca un
arcaș care rănește pe toată lumea, așa este celce tocmește pe
11 nebuni și pe întîii veniți. - Cum se întoarce cînele la ce a
12 vărsat, așa se întoarce nebunul la nebunia lui. - Dacă vezi
un om care se crede înțelept, poți să ai mai multă nădejde
13 pentru un nebun decît pentru el. - Leneșul zice: "Afară este
14 un leu, pe ulițe este un leu! Cum se învîrtește ușa pe țîțînile
15 ei, așa se învîrtește leneșul în patul lui. Leneșul își vîră mîna
16 în blid, și-i vine greu s'o ducă iarăș la gură. - Leneșul se
crede mai înțelept decît șapte oameni cari răspund cu jude-
17 cată. Un trecător care se amestecă într'o ceartă care nu-l
18 privește, este ca unul care apucă un cîne de urechi. Ca neb-
19 unul care aruncă săgeți aprise și ucigătoare, așa este omul
care înșală pe aproapele său, și apoi zice: "Am vrut doar
20 să glumesc!" - Cînd nu mai sînt lemne, focul se stinge; și
21 cînd nu mai este niciun clevetitor, cearta se potolește. După
cum cărbunele face jăratric, și lemnul foc, tot așa și omul gîl-
22 cevitor aprinde cearta. Cuvintele clevetitorului sînt ca niște
23 prăjituri, alunecă pînă în fundul măruntaielor. - Ca zgura
de argint pusă pe un ciob de pămînt, așa sînt buzele aprinse
24 și o inimă rea. Celce urăște se preface cu buzele lui, și în-
25 lăuntrul lui pregătește înșelăciunea. Cînd îți vorbește cu glas
26 dulce, nu-l crede, căci șapte uriciuni sînt în inima lui. Chiar
dacă-și ascunde ura în prefăcătorie, totuș răutatea lui se va
27 descoperi în adunare. - Cine sapă groapa altuia cade el în ea,
28 și piatra se întoarce peste cel ce o prăvălește. Limba minci-
noasă urăște pe cei pe cari-i doboară ea, și gura lingușitoare
pregătește pieirea. -

27 Nu te făli cu ziua de mîne, căci nu știi ce poate aduce o
2 zi. - Să te laude altul, nu gura ta, un străin, nu buzele tale.

Piatra este grea, și nisipul este greu, dar supărarea pe care o 3
pricinuieste nebunul este mai grea de cît amîndouă. - Furia 4
este fără milă și mînia năvalnică, dar cine poate sta împotriva
geloziei? - Mai bine o muștrare pe față de cît o prietenie 5
ascunsă. - Rănile făcute de un prieten dovedesc credințioșia 6
lui, dar sărutările unui vrăjmaș sînt mincinoase. - Sătutul 7
calcă în picioare fagurul de miere, dar pentru cel flămînd toate
amărăciunile sînt dulci. - Ca pasărea plecată din cuibul ei, așa 8
este omul plecat din locul său. Cum înveselește untdelemnul 9
și tămîia inima, așa de dulci sînt sfaturile pline de dragoste
ale unui prieten. - Nu părăsi pe prietenul tău și pe prietenul 10
tatălui tău, dar nu intra în casa fratelui tău în ziua necazului
tău: mai bine un vecin aproape de cît un frate departe. -
Fiule, fii înțelept, și înveselește-mi inima, și atunci voi putea 11
răspunde celui ce mă batjocorește. - Omul chibzuit vede răul 12
și se ascunde; dar proștii merg spre el și sînt pedepsiți. - Ia- 13
i haina, căci s'a pus chezaș pentru altul, ia-l zălog în locul
unei străine. - Bindecuvîntarea aproapelui cu glas tare dis 14
de dimineață, este privită ca un blestem. - O strașină, care 15
picură necurmat într'o zi de ploaie, și o nevestă gîlcevitoare
sînt tot una. Cine o oprește, parcă oprește vîntul, și parcă 16
ține untdelemnul în mîna dreaptă. - După cum ferul ascute 17
ferul, tot așa și omul ațîță mînia altui om. - Cine îngrijește de 18
un smochin va mîncă din rodul lui, și cine-și păzește stăpînul
va fi prețuit. - Cum răspunde în apă fața la față, așa răspunde 19
inima omului inimii omului. - După cum locuința morților și 20
adîncul nu se pot sătura, tot așa nici ochii omului nu se pot
sătura. - Ce este tigiaia pentru lămurirea argintului și cuptorul 21
pentru lămurirea aurului: aceea este bunul nume pentru un
om. - Pe nebun chiar dacă l-ai pisa cu pisălogul în piuă, în 22
mijlocul grăunțelor, nebunia tot n'ar ieși din el. - 'ngrijește 23
bine de oile tale, și ia seama la turmele tale. Căci nici o 24
bogăție nu ține vecinic, și nici cununa nu rămîne pe vecie. -
După ce se ridică fînul, se arată verdeața nouă, și ierburile de 25
pe munți sînt strînse. - Mieii sînt pentru îmbrăcăminte, și 26
țapii pentru plata ogorului; laptele caprelor ți-ajunge pentru 27
hrana ta, a casei tale, și pentru întreținerea slujnicilor tale.

28 Cel rău fuge fără să fie urmărit, dar cel neprihănit în-
2 drăznește ca un leu tânăr. - Când este răscoală într'o țară,
sînt mulți capi, dar cu un om priceput și încercat, domnia
3 dăinuește. - Un om sărac care apasă pe cei obijduiți, este ca
4 o rupere de nori care aduce lipsă de pîne. - Ceice părăsesc
legea, laudă pe cel rău, dar ceice păzesc legea se mînie pe el.
5 - Oamenii dedați la rău nu înțeleg ce este drept, dar ceice
6 caută pe Domnul înțeleg totul. - Mai mult prețuiește săracul
care umblă în neprihănirea lui, decît bogatul care umblă pe
7 căi sucite. - Celce păzește legea, este un fiu priceput, dar
8 celce umblă cu cei desfrînați face rușine tatălui său. - Cine își
înmulțește avuțiile prin dobîndă și camătă, le strînge pentru
9 celce are milă de săraci. - Dacă cineva își întoarce urechea ca
10 să n'asculte legea, chiar și rugăciunea lui este o scîrbă. - Cine
rătăcește pe oamenii fără prihană pe calea cea rea, cade în
groapa pe care a săpat-o, dar oamenii fără prihană moștenesc
11 fericirea. - Omul bogat se crede înțelept, dar săracul care este
12 priceput îl cercetează. - Când biruiesc cei neprihăniți, este o
mare slavă, dar cînd se înalță cei răi, fiecare se ascunde. -
13 Cine își ascunde fărădelegile, nu propășește, dar cine le mărtu-
14 turisește și se lasă de ele, capătă îndurare. - Ferice de omul
care se teme necontenit, dar cel ce-și împietrește inima cade
15 în nenorocire. - Ca un leu care răcnește și ca un urs flămînd,
16 așa este cel rău care stăpînește peste un popor sărac. - Un
voivod fără pricepere își înmulțește faptele de asuprire, dar cel
17 ce urăște lăcomia își lungește zilele. - Un om al cărui cuget
este încărcat cu sîngele altuia, fuge pînă la groapă: nimeni
18 să nu-l oprească. - Cine umblă în neprihănire, găsește mîntu-
tirea, dar cine umblă pe două căi strîmbe cade într'o groapă.
19 - Cine își lucrează cîmpul are belșug de pîne, dar cine aleargă
20 după lucruri de nimic are belșug de sărăcie. - Un om cred-
incios este năpădit de binecuvîntări, dar celce vrea să se îm-
21 bogățească repede nu rămîne nepedepsit. - Nu este bine să
cauți la fața oamenilor; chiar pentru o bucată de pîne poate
22 un om să se dedea la păcat. - Un om pizmaș se grăbește să
23 se îmbogățească, și nu știe că lipsa va veni peste el. - Cine
mustră pe alții, găsește mai multă bunăvoință pe urmă, decît

cel cu limba lingușitoare. - Cine fură pe tatăl său și pe mama sa, și zice că nu este un păcat, este tovarăș cu nimicitorul. 24
 - Cel lacom stârnește certuri, dar celce se încrede în Domnul este săturat din belșug. - Cine se încrede în inima lui este un nebul, dar cine umblă în înțelepciune va fi mîntuit. - Cine dă săracului, nu duce lipsă, dar cine închide ochii, este încărcat cu blesteme. - Cînd se înalță cei răi, fiecare se ascunde, dar cînd pier ei, cei buni se înmulțesc. - 25
 26
 27
 28

Un om care se împotrivese tuturor muștrărilor, va fi zdrobit deodată și fără leac. - Cînd se înmulțesc cei buni, poporul se bucură, dar cînd stăpînește cel rău, poporul geme.- Cine iubește înțelepciunea înveselește pe tatăl său, dar cine umblă cu curvele risipește averea. - Un împărat întărește țara prin dreptate, dar cine ia mită, o nimicește. - Cine lingușește pe aproapele său, îi întinde un laț supt pașii lui. - 'n păcatul omului rău este o cursă, dar cel bun biruie și se bucură. - Cel bun pricepe pricina săracilor, dar cel rău nu poate s'o priceapă. - Cei ușuratici aprind focul în cetate, dar înțelepții potolesc mînia. - Cînd se ceartă un înțelept cu un nebul, să se tot supere sau să tot ridă, căci pace nu se face. - Oamenii setoși de sînge urăsc pe omul fără prihană, dar oamenii fără prihană îi ocrotesc viața. - Nebunul își arată toată patima, dar înțeleptul o stăpînește. - Cînd celce stăpînește dă ascultare cuvintelor mincinoase, toți slujitorii lui sînt niște răi. 29
 - Săracul și asupritorul se întîlnesc, dar Domnul le luminează ochii la amîndoi, Un împărat care judecă pe săraci după ade-văr, își va avea scaunul de domnie întărit pe vecie. - Nuiaua și certarea dau înțelepciunea, dar copilul lăsat de capul lui face rușine mamei sale. - Cînd se înmulțesc cei răi, se înmulțește și păcatul, dar cei buni le vor vedea căderea. - Pedepsește-ți fiul, și el îți va da odihnă, și îți va aduce desfătare sufletului. 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 - Cînd nu este nicio descoperire dumnezeiască, poporul este fără frîu; dar ferice de poporul care păzește legea! - Nu prin vorbe se pedepsește un rob, căci chiar dacă pricepe, n'ascultă. - Dacă vezi un om care vorbește nechibzuit, poți să nădăjduiești mai mult dela un nebul decît dela el. - Slujitorul pe care-l răsfeți din copilărie, la urmă ajunge de se crede fiu. -

22 Un om mînios stîrnește certuri, și un înfuriat face multe pă-
 23 cate. - Mîndria unui om îl scoboară, dar cine este smerit cu
 24 duhul capătă cinste. - Cine împarte cu un hoț își urăște viața,
 25 aude blestemul, și nu spune nimic. - Frica de oameni este o
 cursă, dar cel ce se încrede în Domnul n'are de ce să se teamă. -
 26 Mulți umblă după bunăvoința celui ce stăpînește, dar Domnul
 27 este acela care face dreptate fiecăruia. Omul nelegiuit este o
 scîrbă înaintea celor neprihăniți, dar cel ce umblă fără prihană
 este o scîrbă înaintea celor răi.

30 Cuvintele lui Agur, fiul lui Iache. Cuvintele înțelepte ros-
 tite de omul acesta pentru Itiel, pentru Itiel și pentru Ucal.
 2 Negreșit, sînt mai prost decît oricine, și n'am pricepere de om.
 3, 4 N'am învățat înțelepciunea, și nu cunosc știința sfinților. Cine
 s'a suit la ceruri, și cine s'a pogorît din ele? Cine a adunat
 vîntul în pumnii lui? Cine a strîns apele în haina lui? Cine
 a hotărît toate marginile pămîntului? Cum se numește el, și
 5 cum cheamă pe fiul său? Știi tu lucrul acesta? - Orice cu-
 vînt al lui Dumnezeu este încercat. El este un scut pentru
 6 ceice se încred în El. N'adăuga nimic la cuvintele Lui, ca să
 7 nu te pedepsească, și să fii găsit mincinos. - Două lucruri
 8 'ți cer; nu mi le opri, înainte de moarte! Depărtează dela
 mine neadevărul și cuvîntul mincinos; nu-mi da nici sărăcie,
 9 nici bogăție, dă-mi pînea care-mi trebuie. Ca nu cumva, în
 belșug, să mă lepăd de Tine, și să zic: "Cine este Domnul?"
 Sau ca nu cumva în sărăcie, să fur, și să iau în deșert Numele
 10 Dumnezeului Meu. - Nu cleveti pe un slujitor la stăpînul lui,
 11 ca să nu te blesteme și să te faci vinovat. - Este un neam
 de oameni care blastămă pe tatăl său, și nu binecuvintează pe
 12 mamă-sa. Este un neam de oameni care se crede curat, și
 13 totuș, nu este spălat de întinăciunea lui. Este un neam de
 oameni ai căror ochi sînt trufași, și cari își țin pleoapele sus.
 14 Este un neam de oameni, ai căror dinți sînt niște săbii, și ale
 căror măsele sînt niște cuțite, ca să mănînce pe cel nenorocit
 15 de pe pămînt, și pe cei lipsiți dintre oameni. - Lipitoarea are
 două fete: "Dă! dă!" Trei lucruri sînt nesățioase, patru lucruri
 16 nu zic niciodată: "Destul!", și anume: Locuința morților, fe-
 meia stearpă, pămîntul, care nu este sătul de apă, și focul,

care nu zice niciodată: "Destul!" - Pe ochiul care își bate joc 17
 de tatăl său, și nesocotește ascultarea de mamă, îl vor scobi
 corbii dela pîrîu, și îl vor mânca puii de vultur. - Trei lucruri 18
 sînt mai pesus de puterile mele, și chiar patru pe cari nu le
 pot pricepe: urma vulturului pe cer, urma șarpelui pe stîncă, 19
 urma corăbiei în mijlocul mării, și urma omului la o față. Tot 20
 așa este și calea femeii preacurve: ea mănîncă, și se șterge la
 gură, și apoi zice: "N'am făcut nimic rău." - Trei lucruri fac 21
 să se răscoale o țară, și patru lucruri nu le poate suferi: un 22
 rob, care a început să împărățească, un nebun, care are pîne
 din belșug, o femeie disprețuită care se mărită, și o roabă 23
 care moștenește pe stăpînă-sa. - Patru vietăți sînt mai mici 24
 pe pămînt, și totuș din cele mai înțelepte: furnicile, cari nu 25
 sînt un popor tare, dar își pregătesc hrana vara, șoarecii de 26
 munte, cari nu sînt un popor puternic, dar își așează locuința
 în stînci; lăcustele n'au împărat, și totuș pornesc toate în 27
 cete; păianjenul îl poți prinde cu mîinile, și se găsește totuș 28
 în casele împăraților. Trei ființe au o ținută frumoasă, și pa- 29
 tru au mers măreț: leul, viteazul dobitoacelor, care nu se dă 30
 înapoi dinaintea nimănui, calul închingat gata, și țăpul; și 31
 împăratul, căruia nimeni nu-i poate sta împotriva. - Dacă 32
 mîndria te împinge la fapte de nebulie, și dacă ai gînduri rele,
 pune mîna la gură: căci baterea laptelui dă smîntîină, scăr- 33
 pinarea nasului dă sînge, și stoarcerea mîniei dă certuri.

Cuvintele împăratului Lemuel. 'nvățătura pe care i-o dădea 31
 mamă-sa. Ce să-ți spun, fiule? Ce să-ți spun fiul trupului 2
 meu? Ce să-ți spun, fiule, rodul juruințelor mele? Nu-ți da 3
 femeilor vlaga, și desmierdările tale celor ce pierd pe împărați.
 Nu se cade împăraților, Lemuele, nu se cade împăraților să 4
 bea vin, nici voivozilor să umble după băuturi tari; ca nu 5
 cumva, bînd, să uite legea, și să calce drepturile tuturor celor
 nenorociți. Dați băuturi tari celui ce piere, și vin, celui cu 6
 sufletul amar; ca să bea să-și uite sărăcia, și să nu-și mai 7
 aducă aminte de necazurile lui. - Deschide-ți gura pentru cel 8
 mut, pentru pricina tuturor celor părăsiți! Deschide-ți gura, 9
 judecă cu dreptate, și apără pe cel nenorocit și pe cel lipsit.
 Cine poate găsi o femeie cinstită? Ea este mai de preț decît 10

11 mărgăritarele. Inima bărbatului se încrede în ea, și nu duce
12 lipsă de venituri. Ea îi face bine, și nu rău, în toate zilele
13 vieții sale. Ea face rost de lână și de in, și lucrează cu mâini
14 harnice. Ea este ca o corabie de negoț; de departe își aduce
15 pâinea. Ea se scoală când este încă noapte, și dă hrană casei
16 sale, și împarte lucrul de peste zi slujnicilor sale. Se gîndește
la un ogor, și-l cumpără; din rodul muncii ei sădește o
17 vie. - Ea își încinge mijlocul cu putere, și își oțelește brațele.
18 Vede că munca îi merge bine, lumina ei nu se stinge noaptea.
19, 20 Ea pune mîna pe furcă, și degetele ei țin fusul. Ea își întinde
21 mîna către cel nenorocit, își întinde brațul către cel lipsit. Nu
se teme de zăpadă pentru casa ei, căci toată casa ei este îmbră-
22 cată cu cărmiziu. Ea își face învelitori, are haine de in suptire
23 și purpură. Bărbatul ei este bine văzut la porți, când șade cu
24 bătrînii țării. Ea face cămăși, și le vinde, și dă cingători ne-
25 gustorului. Ea este îmbrăcată cu tărie și slavă, și rîde de ziua
26 de mîne. Ea deschide gura cu înțelepciune, și învățături plă-
27 cute îi sînt pe limbă. Ea veghează asupra celor ce se petrec
28 în casa ei, și nu mănîncă pâinea lenevirii. Fiii ei se scoală, și o
numesc fericită; bărbatul ei se scoală, și-i aduce laude zicînd:
29 “Multe fete au o purtare cinstită, dar tu le întreci pe toate.”
30 Desmerdările sînt înșelătoare, și frumuseța este deșartă, dar
31 femeia care se teme de Domnul va fi lăudată. Răsplățiți-o cu
rodul muncii ei, și faptele ei s'o laude la porțile cetății.

ECCLESIAST

Suvintele Ecclesiastului, fiul lui David, împăratul Ierusalimului. O, deșertăciune a deșertăciunilor, zice Ecclesiastul, o deșertăciune a deșertăciunilor! Totul este deșertăciune. Ce folos are omul din toată truda pe care și-o dă supt soare? Un neam trece, altul vine, și pământul rămîne vecinic în picioare. Soarele răsare, apune și aleargă spre locul de unde răsare din nou. Vîntul suflă spre miază-zi, și se întoarce spre miază-noapte; apoi iarăș se întoarce, și începe din nou aceleași rotituri. Toate rîurile se varsă în mare, și marea tot nu se umple: ele aleargă necurmat spre locul de unde pornesc, ca iarăș să pornească de acolo. Toate lucrurile sînt într'o necurmată frămîntare, așa cum nu se poate spune; ochiul nu se mai satură privind, și urechea nu obosește auzind. Ce a fost, va mai fi, și ce s'a făcut, se va mai face; nu este nimic nou supt soare. Dacă este vreun lucru despre care s'ar putea spune: "Iată ceva nou!" de mult lucrul acela era și în veacurile dinaintea noastră. Nimeni nu-și mai aduce aminte de ce a fost mai înainte; și ce va mai fi, ce se va mai întîmpla mai pe urmă nu va lăsa nici o urmă de aducere aminte la cei ce vor trăi mai tîrziu. Eu, Ecclesiastul, am fost împărat peste Israel, în Ierusalim. Mi-am pus inima să cercetez și să adîncesc cu înțelepciune tot ce se întîmplă supt ceruri: iată o îndeletnicire plină de trudă, la care supune Dumnezeu pe fiii oamenilor. Am văzut tot ce se face supt soare; și iată că totul este deșertăciune și goană după vînt! Ce este strîmb, nu se poate îndrepta, și ce lipsește nu poate fi trecut la număr. Am zis în mine însumi: "Iată că am sporit și am întrecut în înțelepciune pe toți cei ce au stăpînit înaintea mea peste Ierusalim, și mintea mea a văzut multă înțelepciune și știință. Mi-am pus inima să cunosc înțelepciunea, și să cunosc prostia și nebunia. Dar am înțeles că și aceasta este goană după vînt. Căci unde este multă înțelepciune, este și mult necaz, și cine știe multe,

are și multă durere.

2 Am zis inimii mele: “Haide! vreau să te încerc cu veselie, și gustă fericirea.” Dar iată că și aceasta este o deșertăciune.
2 Am zis râsului: “Ești o nebunie!” și veseliei: “Ce te înșeli
3 degeaba?” Am hotărât în inima mea să-mi veselesc trupul cu vin, în timp ce inima mă va cârmui cu înțelepciune, și să stărui astfel în nebunie, pînă voi vedea ce este bine să facă
4 fiii oamenilor supt ceruri, în tot timpul vieții lor. Am făcut lucruri mari: mi-am zidit case, mi-am sădit vii; mi-am făcut grădini și livezi de pomi, și am sădit în ele tot felul de pomi
5 roditori. Mi-am făcut iazuri, ca să ud dumbrava unde cresc copacii. Am cumpărat robi și roabe, și am avut copii de casă; am avut cirezi de boi și turme de oi, mai mult de cît toți cei
6 ce fuseseră înainte de mine în Ierusalim. Mi-am strîns argint și aur, și bogății ca de împărați și țări. Mi-am adus cîntăreți și cîntărețe, și desfătarea fiilor oamenilor: o mulțime de femei.
7 Am ajuns mare, mai mare de cît toți cei ce erau înaintea mea
8 în Ierusalim. Mi-am păstrat chiar înțelepciunea. Tot ce mi-au poftit ochii, le-am dat; nu mi-am oprit inima dela nicio veselie, ci am lăsat-o să se bucure de toată truda mea, și aceasta mi-a
9 fost partea din toată osteneala mea. Apoi, cînd m’am uitat cu băgare de seamă la toate lucrările pe cari le făcusem cu
10 mîinile mele, și la truda cu care le făcusem, am văzut că în toate este numai deșertăciune și goană după vînt, și că nu este nimic trainic supt soare. Atunci mi-am întors privirile spre înțelepciune, prostie și nebunie. -Căci ce va face omul care va veni după împărat? Ceeace s’a făcut și mai înainte.
11 - Și am văzut, că înțelepciunea este cu atît mai de folos de cît nebunia, cu cît este mai de folos lumina de cît întunerecul; înțeleptul își are ochii în cap, iar nebunul umblă în întunerec.
12 Dar am băgat de seamă că și unul și altul au aceeaș soartă. Și am zis în inima mea: “Dacă și eu voi avea aceeaș soartă ca nebunul, atunci pentru ce am fost mai înțelept?” Și am zis în
13 inima mea: “Și aceasta este o deșertăciune.” Căci pomenirea înțeleptului nu este mai vecinică de cît a nebunului: chiar în zilele următoare totul este uitat. Și apoi și înțeleptul moare, și
14 nebunul! Atunci am urît viața căci nu mi-a plăcut ce se face

supt soare: totul este deșertăciune și goană după vînt. Mi-am 18
urît pînă și toată munca pe care am făcut-o supt soare, muncă
pe care o las omului care vine după mine, ca să se bucure de
ea. Și cine știe dacă va fi înțelept sau nebun? Și totuș el va fi 19
stăpîn pe toată munca mea, pe care am agonisit-o cu trudă și
înțelepciune supt soare. Și aceasta este o deșertăciune. Am 20
ajuns pînă acolo că m'a apucat o mare desnădejde de toată
munca pe care am făcut-o supt soare. Căci este cîte un om 21
care a muncit cu înțelepciune, cu pricepere și cu izbîndă, și
lasă rodul muncii lui unui om care nu s'a ostenit deloc cu
ea. Și aceasta este o deșertăciune și un mare rău. Căci, 22
drept vorbind, ce folos are omul din toată munca lui și din
toată străduința inimii lui, cu care se trudește supt soare?
Toate zilele lui sînt pline de durere, și truda lui nu este de cît 23
necaz: nici măcar noaptea n'are odihnă inima lui. Și aceasta
este o deșertăciune. Nu este altă fericire pentru om decît să 24
mănînce și să bea, și să-și înveselească sufletul cu ce este bun
din agoniseala lui! Dar am văzut că și aceasta vine din mîna
lui Dumnezeu. Cine, în adevăr, poate să mănînce și să se 25
bucure fără El? Căci El dă omului plăcut Lui înțelepciune, 26
știință și bucurie; dar celui păcătos îi dă grija să strîngă și
s'adune, ca să dea celui plăcut lui Dumnezeu! Și aceasta este
o deșertăciune și goană după vînt.

Toate își au vremea lor, și fiecare lucru de supt ceruri își **3**
are ceasul lui. Nașterea își are vremea ei, și moartea își are 2
vremea ei; săditul își are vremea lui, și smulgerea celor sădite
își are vremea ei. Uciderea își are vremea ei, și tămăduirea 3
își are vremea ei; dărîmarea își are vremea ei, și zidirea își are
vremea ei; plînsul își are vremea lui, și rîsul își are vremea 4
lui; bocitul își are vremea lui, și jucatul își are vremea lui;
aruncarea cu pietre își are vremea ei, și strîngerea pietrelor își 5
are vremea ei; îmbrățișarea își are vremea ei, și depărtarea de
îmbrățișări își are vremea ei; căutarea își are vremea ei, și 6
perderea își are vremea ei; păstrarea își are vremea ei, și lep-
ădarea își are vremea ei; ruptul își are vremea lui, și cusutul 7
își are vremea lui; tăcerea își are vremea ei, și vorbirea își are
vremea ei; iubitul își are vremea lui, și urîtul își are vremea 8

9 lui; războiul își are vremea lui, și pacea își are vremea ei. Ce
10 folos are cel ce muncește din truda lui? Am văzut la ce în-
11 deletnicire supune Dumnezeu pe fiii oamenilor. Orice lucru
El îl face frumos la vremea lui; a pus în inima lor chiar și gîndul
vecinicieii, măcarcă omul nu poate cuprinde, dela început pînă
12 la sfîrșit, lucrarea pe care a făcut-o Dumnezeu. Am ajuns să
cunosc că nu este altă fericire pentru ei decît să se bucure și să
13 trăiască bine în viața lor; dar și faptul că un om mănîncă și
bea și duce un trai bun în mijlocul întregei lui munci, este un
14 dar dela Dumnezeu. Am ajuns la cunoștința că tot ce face
Dumnezeu dăinuiește în veci, și la ceea ce face El nu mai este
nimic de adăugat și nimic de scăzut, și că Dumnezeu face așa
15 pentru ca lumea să se teamă de El. Ce este, a mai fost, și ce
va fi, a mai fost; și Dumnezeu aduce iarăș înapoi ce a trecut.
16 Am mai văzut supt soare că în locul rînduit pentru judecată
domnește nelegiuirea, și că în locul rînduit pentru dreptate
17 este răutate. Atunci am zis în inima mea: “Dumnezeu va
judeca și pe cel bun și pe cel rău; căci El a sorocit o vreme
18 pentru orice lucru și pentru orice faptă.” Am zis în inima
mea că acestea se întîmplă numai pentru oameni, ca să-i cerce
Dumnezeu, și ei însiși să vadă că nu sînt decît niște dobitoace.
19 Căci soarta omului și a dobitocului este aceeaș; aceeaș soartă
au amîndoi; cum moare unul, așa moare și celalt, toți au aceeaș
sufflare, și omul nu întrece cu nimic pe dobitoc; căci totul este
20 deșertăciune. Toate merg la un loc; toate au fost făcute din
21 țărîină, și toate se întorc în țărîină. Cine știe dacă suflarea
omului se suie în sus, și dacă suflarea dobitocului se pogoară
22 în jos în pămînt? Așa că am văzut că nu este nimic mai bun
pentru om decît să se vesească de lucrările lui: aceasta este
partea lui. Căci cine-l va face să se bucure de ce va fi după el?

4 M'am uitat apoi la toate asuprairile cari se fac supt soare; și
iată că cei apăsăți varsă lacrimi, și nu este nimeni să-i mîngîie!
Ei sînt pradă silniciei asupraitorilor lor, și n'are cine să-i mîngîie!
2 Și am găsit că morții, cari au murit mai înainte, sînt mai feri-
3 ciți decît cei vii, cari sînt încă în viață. Dar mai fericit decît
amîndoi am găsit pe celce nu s'a născut încă, fiindcă n'a văzut
4 toate relele cari se petrec supt soare. Am mai văzut că orice

muncă și orice iscusință la lucru își are temeiul numai în pizma unuia asupra altuia. Și aceasta este o deșertăciune și goană după vînt. Nebunul își încrucișează mîinile, și își mănîncă în-
săș carnea lui. Mai bine o mînă plină de odihnă, decît amîn-
doi pumnii plini de trudă și goană după vînt. Am mai văzut
o altă deșertăciune supt soare. Un om este singur singurel,
n'are nici fiu, nici frate, și totuș munca lui n'are sfîrșit, ochii
nu i se satură niciodată de bogății, și nu se gîndește: "Pentru
cine muncesc eu, și-mi lipsesc sufletul de plăceri?" Și aceasta
este o deșertăciune și un lucru rău. Mai bine doi decît unul,
căci iau o plată cu atît mai bună pentru munca lor. Căci,
dacă se întîmplă să cadă, se ridică unul pe altul; dar vai de
cine este singur, și cade, fără să aibă pe altul care să-l ridice!
Tot așa, dacă se culcă doi împreună, se încălzesc unul pe altul,
dar cum are să se încălzească dacă e singur? Și dacă se scoală
cineva asupra unuia, doi pot să-i stea împotriva; și funia îm-
pletită în trei nu se rupe ușor. Mai bine un copil sărac și
înțelept decît un împărat bătrîn și fără minte, care nu înțelege
că trebuie să se lase îndrumat; căci el poate să iasă din tem-
niță ca să domnească, măcarcă poate chiar să se fi născut sărac
în împărăția celui din urmă. Am văzut pe toți cei vii, cari
umblă supt soare, înconjurînd pe copilul, care avea să urmeze
după împărat și să domnească în locul lui. Fără sfîrșit era
tot poporul, în fruntea căruia mergea el. Și totuș, ceice vor
veni după el nu se vor bucura de el. Căci și aceasta este o
deșertăciune și goană după vînt.

Păzește-ți piciorul, cînd intri în Casa lui Dumnezeu, și apropie-
te mai bine să ascuți, decît să aduci jertfa nebunilor; căci ei nu
știi că fac rău cu aceasta. Nu te grăbi să deschizi gura, și să
nu-ți rostească inima cuvinte pripite înaintea lui Dumnezeu;
căci Dumnezeu este în cer, și tu pe pămînt, de aceea să nu spui
vorbe multe. Căci, dacă visurile se nasc din mulțimea grijilor,
prostia nebunului se cunoaște din mulțimea cuvintelor. Dacă
ai făcut o juruință lui Dumnezeu, nu zăbovi s'o împlinești, căci
Lui nu-I plac cei fără minte; de aceea împlinește juruința, pe
care ai făcut-o. Mai bine să nu faci nicio juruință, decît să
faci o juruință și să n'o împlinești. Nu lăsa gura să te bage

în păcat, și nu zice înaintea trimesului lui Dumnezeu: “M’am
pripit.” Pentru ce să Se mînie Dumnezeu din pricina cuvintelor
7 tale, și să nimicească lucrarea mînilor tale? Căci, dacă
este deșertăciune în mulțimea visurilor, nu mai puțin este și
8 în mulțimea vorbelor; de aceea, teme-te de Dumnezeu. Cînd
vezi în țară pe cel sărac năpăstuit și jăfuit în numele dreptului
și dreptății, să nu te miri de lucrul acesta! Căci peste
cel mare veghează altul mai mare, și peste ei toți Cel Prea
9 ’nalt. Dar un folos pentru țară în toate privințele, este un
10 împărat prețuit în țară. Cine iubește argintul, nu se satură
niciodată de argint, și cine iubește bogăția multă, nu trage fo-
11 los din ea. Și aceasta este o deșertăciune! Cînd se înmulțesc
bunătațile, se înmulțesc și ceice le papă: și ce folos mai are din
12 ele stăpînul lor decît că le vede cu ochii? Dulce este somnul
lucrătorului, fie că a mîncat mult, fie că a mîncat puțin; dar
13 pe cel bogat nu-l lasă îmbuibarea să doarmă. Este un mare
rău, pe care l-am văzut supt soare: avuții păstrate spre ne-
14 fericirea stăpînului lor. Dacă se perd aceste bogății prin vreo
întîmplare nenorocită, și el are un fiu, fiului nu-i rămîne nimic
15 în mîni. Cum a ieșit de gol din pîntecele mamei sale, din care
a venit, așa se întoarce, și nu poate să ia nimic în mîna din
16 toată osteneala lui. Și acesta este un mare rău, anume că se
17 duce cum venise; și ce folos are el că s’a trudit în vînt? Ba
încă, toată viața lui a mai trebuit să mănînce cu necaz, și a
18 avut multă durere, grijă și supărare. Iată ce am văzut: este
bine și frumos ca omul să mănînce și să bea, și să trăiască bine
în mijlocul muncii lui, cu care se trudește supt soare, în toate
zilele vieții lui, pe cari i le-a dat Dumnezeu; căci aceasta este
19 partea lui. Dar dacă a dat Dumnezeu cuiva avere și bogății,
și i-a îngăduit să mănînce din ele, să-și ia partea lui din ele,
și să se bucure în mijlocul muncii lui, acesta este un dar dela
20 Dumnezeu. Căci nu se mai gîndește mult la scurtimea zilelor
vieții lui, de vreme ce Dumnezeu îi umple inima de bucurie.

6 Este un rău, pe care l-am văzut supt soare, și care se întîl-
2 nește des între oameni. Este, de pildă, un om căruia i-a dat
Dumnezeu avere, bogății, și slavă, așa că nu-i lipsește nimic
din ce-i dorește sufletul; dar Dumnezeu nu-l lasă să se bucure

de ele, ci un străin se bucură de ele: aceasta este o deșertăciune și un rău mare. Chiar dacă un om ar avea o sută de 3 copii, și ar trăi mulți ani, -oricît de mult i s'ar mări numărul zilelor anilor lui, dar dacă nu i se satură sufletul de bunătățile agonisite de el, și dacă nici de înmormîntare n'are parte, eu zic că o stărpitură este mai fericită decît el. Căci aceasta din 4 urmă piere odată cu venirea ei, se duce în întunec, și numele îi rămîne acoperit cu întunec; n'a văzut, nici n'a cunoscut 5 soarele; și de aceea este mai bine de ea decît de omul acela. Și 6 de ar trăi chiar de două ori o mie de ani un astfel de om, fără să se bucure de fericire, nu merg toate la un loc? Toată truda 7 omului este pentru gura lui, și totuș poftele nu i se împlinesc niciodată. Căci ce are înțeleptul mai mult decît nebunul? Ce 8 folos are nenorocitul care știe să se poarte înaintea celor vii? Mai bine ce vezi cu ochii decît frămîntare de poftă neîmplinite: și aceasta este o deșertăciune și goană după vînt. Ce 10 este omul, se cunoaște după numele care i s'a dat de mult: se știe că este din pămînt, și nu poate să se judece cu celce este mai tare decît el. Căci chiar dacă face multă vorbă, care doar 11 înmulțește deșertăciunea, ce folos are omul din ea? Căci cine 12 știe ce este bine pentru om în viață, în toate zilele vieții lui de viețuire deșartă, pe cari le petrece ca o umbră? Și cine poate să spună omului ce va fi după el supt soare?

Mai mult face un nume bun de cît untdelemnul mirositor, 7 și ziua morții de cît ziua nașterii. Mai bine să te duci într'o 2 casă de jale de cît să te duci într'o casă de petrecere; căci acolo îți aduci aminte de sfîrșitul oricărui om, și cine trăiește, își pune la inimă lucrul acesta. Mai bună este întristarea decît 3 rîsul; căci prin întristarea feței inima se face mai bună. Inima 4 înțelepților este în casa de jale, iar inima celor fără minte este în casa petrecerii. Mai bine să ascuți mustrarea înțeleptului 5 de cît să ascuți la cîntecul celor fără minte. Căci rîsul celor 6 fără minte este ca pîrăitul spinilor supt căldare. Și aceasta este o deșertăciune. Avera luată prin silă înebunește pe cel 7 înțelept, și mita strică inima. Mai bun este sfîrșitul unui 8 lucru de cît începutul lui; mai bine cel bun la suflet de cît cel îngîmfat. Nu te grăbi să te mîinii în sufletul tău, căci 9

10 mînia locuiește în sînul nebunilor. Nu zice: “Cum se face
că zilele de mai înainte erau mai bune de cît acestea?” Căci
11 nu din înțelepciune întrebî așa. ’nțelepciunea prețuiește cît o
12 moștenire, și chiar mai mult pentru cei ce vād soarele. Căci
ocrotire dă și înțelepciunea, ocrotire dă și argintul; dar un folos
mai mult al științei este că înțelepciunea ține în viață pe cei ce
13 o au. Uită-te cu băgare de seamă la lucrarea lui Dumnezeu:
14 cine poate să îndrepte ce a făcut El strîmb? ’n ziua fericirii,
fii fericit, și în ziua nenorocirii, gîndește-te că Dumnezeu a
făcut și pe una și pe cealaltă, pentruca omul să nu mai poată
15 ști nimic din ce va fi după el. Tot felul de lucruri am văzut
în zilele deșertăciunii mele. Este cîte un om fără prihană, care
piere în neprihănirea lui, și este cîte un nelegiuit, care o duce
16 mult în răutatea lui. Nu fi prea neprihănit și nu te arăta
17 prea înțelept: pentru ce să te pierzi singur? Dar nu fi nici
peste măsură de rău și nu fi fără minte: pentru ce vrei să mori
18 înainte de vreme? Bine este să ții la aceasta, dar nici pe
cealaltă să n’o lași din mînă; căci cine se teme de Dumnezeu,
19 scapă din toate acestea. ’nțelepciunea face pe cel înțelept
20 mai tare de cît zece viteji, cari sînt într’o cetate. Fiindcă
pe pămînt nu este nici un om fără prihană, care să facă binele
21 fără să păcătuiască. Nu lua nici tu seama la toate vorbele cari
se spun, ca nu cumva s’auzi pe sluga ta vorbindu-te de rău!
22 Căci știe inima ta de cîte ori ai vorbit și tu de rău pe alții.
23 Toate acestea le-am cercetat cu înțelepciune. Am zis: “Mă voi
24 înțelepți.” Dar înțelepciunea a rămas departe de mine. Cu
mult mai departe decît era mai înainte, și ce adîncă! Cine o va
25 putea găsi? M-am apucat și am cercetat toate lucrurile, cu
gînd să înțeleg, să adîncesc, și să caut înțelepciunea și rostul
lucrurilor, și să pricep nebunia răutății și rătăcirea prostiei.
26 Și am găsit că mai amară de cît moartea este femeia, a cărei
inimă este o cursă și un laț, și ale cărei mîni sînt niște lanțuri;
cel plăcut lui Dumnezeu scapă de ea, dar cel păcătos este prins
27 de ea. Iată ce am găsit, zice Ecclesiastul, cercetînd lucrurile
28 unul cîte unul, ca să le pătrund rostul; iată ce-mi caută și
acum sufletul, și n’am găsit. Din o mie am găsit un om: dar o
29 femeie n’am găsit în toate acestea. Numai, iată ce am găsit:

că Dumnezeu a făcut pe oameni fără prihană, dar ei umblă cu multe șiretenii.

Cine este ca cel înțelept, și cine pricepe rostul lucrurilor? **8**
'nțelepciunea omului îi luminează fața, și asprimea feței i se schimbă. Eu îți spun: "Păzește poruncile împăratului, din 2
pricina jurământului, făcut înaintea lui Dumnezeu. Nu te 3
grăbi să pleci dinaintea lui, și nu stăruie într'un lucru rău: căci el poate face tot ce vrea, pentru că vorba împăratului are putere. Cine poate zice: "Ce faci?" Pe cine păzește porunca, nu-l 5
va atinge nici o nenorocire, dar inima înțeleptului cunoaște și vremea și judecata. Căci pentru orice lucru este o vreme 6
și o judecată și nenorocirea paște pe om. Dar el nu știe ce 7
și cum se va întâmpla, căci n'are nici cine-i spune. Omul 8
nu este stăpîn pe suflarea lui ca s'o poată opri, și n'are nicio putere peste ziua morții; în lupta aceasta nu este izbăvire, și răutatea nu poate scăpa pe cei răi. Toate acestea le-am 9
văzut, și mi-am îndreptat inima spre tot ce se face supt soare. Este o vreme cînd un om stăpînește peste alt om, ca să-l facă nenorocit. Atunci am văzut pe cei răi îngropați și ducîndu-se 10
la odihna lor, iar pe ceice lucraseră cu neprihănire depărtîndu-se de locul sfînt și uitați în cetate. Și aceasta este o deșertăciune! Pentru că nu se aduce repede la îndeplinire hotărîrea 11
dată împotriva faptelor rele, de aceea este plină inima fiilor oamenilor de dorința să facă rău. Totuș, măcarcă păcătosul 12
face de o sută de ori răul și stăruiește multă vreme în el, eu știu că fericirea este pentru cei ce se tem de Dumnezeu, și au frică de El. Dar cel rău, nu este fericit și nu-și va lungi zilele, 13
întocmai ca umbra, pentru că n'are frică de Dumnezeu. Este 14
o deșertăciune care se petrece pe pămînt: și anume sînt oameni neprihăniți, cărora le merge ca și celor răi cari fac fapte rele, și sînt răi, cărora le merge ca și celor neprihăniți, cari fac fapte bune. Eu zic că și aceasta este o deșertăciune. Am lăudat 15
dar petrecerea, pentru că nu este altă fericire pentru om supt soare de cît să mănînce și să bea și să se veselească; iată ce trebuie să-l însoțească în mijlocul muncii lui, în zilele vieții pe cari i le dă Dumnezeu supt soare. Cînd mi-am pus inima să 16
cunosc înțelepciunea și să mă uit cu băgare de seamă la truda

pe care și-o dă omul pe pământ-căci omul nu vede somn cu
17 ochii, nici zi nici noapte, - am văzut atunci toată lucrarea lui
Dumnezeu, am văzut că omul nu poate să pătrundă ce se face
supt soare; oricît s'ar trudi el să cerceteze, tot nu va putea
afla; și chiar dacă înțeleptul ar zice că a ajuns să înțeleagă, tot
nu poate să găsească.

9 Da, mi-am pus inima în căutarea tuturor acestor lucruri,
am cercetat toate aceste lucruri, și am văzut că cei nepri-
hăniți și înțelepți, și faptele lor, sînt în mîna lui Dumnezeu,
atît dragostea cît și ura. Oamenii nu știu nimic mai dinainte;
2 totul este înaintea lor în viitor. Tuturor li se întîmplă toate
deopotrivă: aceeaș soartă are cel neprihănit și cel rău, cel bun
și curat ca și cel necurat, cel ce aduce jertfă, ca și cel ce n'aduce
jertfă; cel bun ca și cel păcătos, cel ce jură ca și cel ce se teme
3 să jure! Iată cel mai mare rău în tot ce se face supt soare:
anume că aceeaș soartă au toți. De aceea și este plină inima
oamenilor de răutate, și deaceea este atîta nebunie în inima
lor tot timpul cît trăiesc. Și după aceea? Se duc la cei morți.
4 Căci cine este scutit? Oricine trăiește, tot mai trage nădejde;
5 căci un cîne viu face mai mult decît un leu mort. Cei vii, în
adevăr, măcar știu că vor muri; dar cei morți nu știu nimic, și
nu mai au nicio răsplată, fiindcă pîna și pomenirea li se uită.
6 Și dragostea lor, și ura lor, și pizma lor, de mult au și pierit,
și niciodată nu vor mai avea parte de tot ce se face supt soare.
7 Du-te, dar, de mănîncă-ți pînea cu bucurie, și bea-ți cu inimă
bună vinul; căci de mult a găsit Dumnezeu plăcere în ce faci
8 tu acum. Hainele să-ți fie albe, în orice vreme, și untdelem-
9 nul să nu-ți lipsească de pe cap. Gustă viața cu nevasta, pe
care o iubești, în tot timpul vieți tale deșerte, pe care ți-a
dat-o Dumnezeu supt soare, în această vreme trecătoare; căci
aceasta îți este partea în viață, în mijlocul trudei cu care te os-
10 tenești supt soare. Tot ce găsește mîna ta să faci, fă cu toată
puterea ta! Căci, în locuința morților, în care mergi, nu mai
este nici lucrare, nici chibzuială, nici știință, nici înțelepciune!
11 Am mai văzut apoi supt soare că nu cei iuți aleargă, că nu cei
viteji cîștigă războiul, că nu cei înțelepți cîștigă pînea, nici cei
pricepuți bogăția, nici cei învățați bunăvoința, ci toate atîrnă

de vreme și de împrejurări. Căci omul nu-și cunoaște nici 12
măcar ceasul, întocmai ca peștii prinși în mreaja nimicitoare,
și ca păsările prinse în laț; ca și ei sînt prinși și fiii oamenilor în
vremea nenorocirii, cînd vine fără veste nenorocirea peste ei.
Am mai văzut următoarea înțelepciune supt soare, și mi s'a 13
părut mare. Era o mică cetate, cu puțini oameni în ea; și a 14
venit asupra ei un împărat puternic, a împresurat-o, și a ridi-
cat mari întărituri împotriva ei. 'n ea se afla un om sărac dar 15
înțelept, care a scăpat cetatea cu înțelepciunea lui. Și nimeni
nu se gîndise la omul acela sărac. Atunci am zis: "Mai bună 16
este înțelepciunea de cît tăria!" Totuș înțelepciunea săracului
este disprețuită, și nimeni nu-l ascultă. Cuvintele înțelepților, 17
ascultate în liniște, sînt mai de preț decît strigătele unuia care
stăpînește între nebuni. 'nțelepciunea este mai de preț de cît 18
sculele de război; dar un singur păcătos nimicește mult bine.

Muștele moarte strică și acresc untdelemnul negustorului 10
de unsoari; tot așa, puțină nebunie biruie înțelepciunea și slava.
Inima înțeleptului este la dreapta lui, iar inima nebunului la 2
stînga lui. Și pe orice drum ar merge nebunul, peste tot îi 3
lipsește mintea, și spune tuturor că este un nebun! Cînd 4
izbucnește împotriva ta mînia celuice stăpînește, nu-ți părăsi
locul, căci sîngele rece te păzește de mari păcate. Este un rău 5
pe care l-am văzut supt soare, ca o greșală, care vine dela celce
cîrmuiește: nebunia este pusă în dregătorii înalte, iar bogății 6
stau în locuri de jos. Am văzut robi călări, și voivozi mergînd 7
pe jos ca niște robi. Cine sapă groapa altuia, cade el în ea, 8
și cine surpă un zid, va fi mușcat de un sarpe. Cine sfarmă 9
pietre, este rănit de ele, și cine despică lemne este în primejdie.
Cînd se tocește ferul, și rămîne neascuțit, trebuie să-ți îndoiești 10
puterile; de aceea la izbîndă ajungi prin înțelepciune. Cînd 11
mușcă șarpele, fiindcă n'a fost vrăjit, vrăjitorul n'are niciun
cîștig din meșteșugul lui. Cuvintele unui înțelept sînt plăcute, 12
dar buzele nebunului îi aduc pieirea. Cel dintîi cuvînt care-i 13
iese din gură este nebunie, și cel din urmă este o nebunie și
mai rea. Nebunul spune o mulțime de vorbe, măcarcă omul 14
nu știe ce se va întîmpla, și cine-i va spune ce va fi după el?
Truda nebunului obosește pe celce nu cunoaște drumul spre 15

16 cetate. Vai de tine, țară, al cărei împărat este un copil, și
17 ai cărei voivozi benchetuiesc de dimineață! Ferice de tine
țară, al cărei împărat este de neam mare, și ai cărei voivozi
mănîncă la vremea potrivită, ca să-și întărească puterile, nu ca
18 să se dedea la beție! Cînd mînile sînt leneșe, se lasă grinda, și
19 cînd se lenevesc mînile, plouă în casă. Ospețele se fac pentru
petrecere, vinul înveselește viața, iar argintul le dă pe toate.
20 Nu blestema pe împărat, nici chiar în gînd, și nu blestema pe
cel bogat în odaia în care te culci; căci s'ar putea întîmpla ca
pasărea cerului să-ți ducă vorba, și un sol înaripat să-ți dea pe
față vorbele.

11 Aruncă-ți pînea pe ape, și după multă vreme o vei găsi
2 iarăș! 'mparte-o în șapte și chiar în opt, căci nu știi ce nenoro-
3 cire poate da peste pămînt. Cînd se umplu norii de ploaie,
o varsă pe pămînt. Ori încotro ar cădea copacul, fie spre mi-
azăzi, fie spre miazănoapte, în locul unde cade, acolo rămîne.
4 Cine se uită după vînt, nu va sămăna, și cine se uită după nori,
5 nu va secera. Cum nu știi care este calea vîntului, nici cum
se fac oasele în pîntecele femeii însărcinate, tot așa nu cunoști
6 nici lucrarea lui Dumnezeu, care le face pe toate. Dimineața,
samănă-ți sămînța, și pînă seara nu lăsa mîna să ți se odi-
hnească, fiindcă nu știi ce va izbuti, aceasta sau aceea, sau
7 dacă amîndouă sînt deopotrivă de bune. Dulce este lumina
8 și o plăcere pentru ochi să vadă soarele. Deci, dacă un om
trăiește mulți ani, să se bucure, în toți anii aceștia, și să se
gîndească ce multe vor fi zilele de întunec. Tot ce va veni
9 este deșertăciune. Bucură-te, tinere, în tinerețea ta, fii cu
inima veselă cît ești tînăr, umblă pe căile alese de inima ta și
plăcute ochilor tăi; dar să știi că pentru toate acestea te va
10 chema Dumnezeu la judecată. Gonește orice necaz din inima
ta, și depărtează răul din trupul tău; căci tinereța și zorile
vieții sînt trecătoare.

12 Dar adu-ți aminte de Făcătorul tău în zilele tinereții tale,
pînă nu vin zilele cele rele și pînă nu se apropie anii, cînd vei
2 zice: "Nu găsesc nici o plăcere în ei"; pînă nu se întunecă
soarele, și lumina, luna și stelele, și pînă nu se întorc norii
3 îndată după ploaie; pînă nu încep să tremure paznicii casei

(mînilor), și să se încovoieze cele tari (picioarele); pînă nu se opresc ceice macină (dinții), căci s'au împușinat; pînă nu se întunecă ceice se uită pe ferestre (ochii); pînă nu se închid 4
cele două uși dinspre uliță (buzele), cînd uruitul morii slăbește, te scoli la ciripitul unei pasări, glasul tuturor cîntărețelor se aude înăbușit, te temi de orice înălțime, și te sperii pe drum; 5
pînă nu înflorește migdalul cu peri albi, și de abea se tîrăște lăcusta, pînă nu-ți trec poftetele, căci omul merge spre casa lui cea vecinică, și bocitorii cutreieră ulițele; pînă nu se rupe 6
funia de argint, pînă nu se sfarmă vasul de aur, pînă nu se sparge găleata la izvor, și pînă nu se strică roata dela fîntînă; pînă nu se întoarce țărîna în pămînt, cum a fost, și pînă nu se 7
întoarce duhul la Dumnezeu, care l-a dat. O, deșertăciune a 8
deșertăciunilor, zice Eclesiastul; totul este deșertăciune. Pe 9
lîngă că Eclesiastul a fost înțelept, el a mai învățat și știința pe popor, a cercetat, a adîncit și a întocmit un mare număr de zicători. Eclesiastul a căutat să afle cuvinte plăcute, și să scrie 10
întocmai cuvintele adevărului. Cuvintele înțelepților sînt ca 11
niște bolduri; și, strînse la un loc, sînt ca niște cuie bătute, date de un singur stăpîn. 'ncolo, fiule, ia învățătură din aceste 12
lucruri; dacă ai voi să faci o mulțime de cărți, să știi că n'ai mai isprăvi, și multă învățătură obosește trupul. Să ascultăm 13
dar încheierea tuturor învățăturilor: Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om. Căci 14
Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău.

CANTAREA CANTARILOR

1, 2 **S**întarea cîntărilor, făcută de Solomon. Să mă sărute
cu sărutările gurii lui! Căci toate desmierdările tale
3 sînt mai bune de cît vinul, mirodeniile tale au un
miros plăcut. Numele tău este ca o mireasmă văr-
4 sată. De aceea te iubesc pe tine fetele! Trage-mă după tine!
Și haidem să alergăm! 'mpăratul mă duce în odăile lui... Ne
vom veseli și ne vom bucura de tine; vom lăuda desmierdările
5 tale mai mult de cît vinul! Pe drept ești iubit. Sînt neagră,
dar sînt frumoasă, fiice ale Ierusalimului, cum sînt corturile
6 Chedarului, și cum sînt covoarele lui Solomon. Nu vă uitați
că sînt așa de negricioasă, căci m'a ars soarele. Fiii mamei
mele s'au mîniat pe mine, și m'au pus păzitoare la vii. Dar
7 via frumuseții mele n'am păzit-o. Spune-mi tu, pe care te
iubește inima mea, unde îți paști oile, unde te odihnești la
amiază? Căci de ce să umblu ca o rătăcită pe la turmele to-
8 varășilor tăi? - Dacă nu știi, o tu, cea mai frumoasă dintre
femei, ieși pe urmele oilor, și paște-ți iezii lîngă colibe
9 torilor. Cu iapa înhămată la carăle lui Faraon, te asemăn eu
pe tine, scumpa mea. Ce frumoși îți sînt obrajii în mijlocul
10 lăntișoarelor dela gît, și ce frumos îți este gîtul în mijlocul
șirurilor de mărgăritare! 'ți vom face deci lăntișoare de aur,
12 cu stropituri de argint. - Cît stă împăratul la masa lui, nar-
dul meu își răspîndește mirosul. Prea iubitul meu îmi este ca
14 un mănunchi de mir, care se odihnește între țîțele mele. Prea
iubitul meu este pentru mine un strugure de măliniță, din viile
15 din En-Ghedi. - Ce frumoasă ești, iubito, uite ce frumoasă
ești, cu ochii tăi de porumbiță!- Ce frumos ești, prea iubit-
16 ule, ce plăcut ești! Verdeța este patul nostru! - Cedrii sînt
grinzile caselor noastre, și chiparoșii sînt pardoselele noastre.

2, 2 Eu sînt un trandafir din Saron, un crin din văi. - Ca
un crin în mijlocul spinilor, așa este iubita mea între fete. -

Ca un măr între copacii pădurii, așa este prea iubitul meu 3
între tineri. Cu așa drag stau la umbra lui, și rodul lui este
dulce pentru cerul gurii mele. El m'a dus în casa de ospăț, 4
și dragostea era steagul fluturat peste mine. 'ntăriți-mă cu 5
turte de struguri, înviorați-mă cu mere, căci sînt bolnavă de
dragostea lui. Să-și pună mîna stîngă supt capul meu, și să 6
mă îmbrățișeze cu dreapta lui! - Vă jur, fiice ale Ierusalimului, 7
pe căprioarele și cerboaicele de pe cîmp: nu stîrniți, nu treziți
dragostea, pînă nu vine ea! - Aud glasul prea iubitului meu! 8
Iată-l că vine, sărind peste munți, săltînd pe dealuri. Prea 9
iubitul meu seamănă cu o căprioară, sau cu puil de cerboaică.
Iată-l că este după zidul nostru, se uită pe fereastră, privește
printre zăbrele. Prea iubitul meu vorbește și-mi zice: Scoală- 10
te, iubito, și vino, frumoaso! Căci iată că a trecut iarna; a 11
încetat ploaia, și s'a dus. Se arată florile pe cîmp, a venit 12
vremea cîntării, și se aude glasul turturicii în cîmpiile noastre.
Se pîrguiesc roadele în smochin, și viile înflorite își răspîdesc 13
mirosul. Scoală-te, iubito, și vino, frumoaso. Porumbiță din 14
crăpăturile stîncii, ascunsă în scobiturile prăpăstiilor, arată-mi
fața ta, și fă-mă să-ți aud glasul! Căci glasul tău este dulce,
și fața ta plăcută. Prindeți-ne vulpile, vulpile cele mici, cari 15
strică viile; căci viile noastre sînt în floare. Prea iubitul meu 16
este al meu, și eu sînt a lui; el își paște turma între crini.
Pînă la răcoarea zilei, și pînă la lungirea umbrelor, întoarce- 17
te!... Iubitule, sai ca o căprioară sau ca puil de cerb, peste
munții ce ne despart.

Am căutat noaptea, în așternutul meu, am căutat pe iu- **3**
bitul inimii mele; l-am căutat, dar nu l-am găsit... M'am 2
sculat, atunci, și am cutreierat cetatea, ulițele și piețele; și am
căutat pe iubitul inimii mele... L-am căutat, dar nu l-am găsit!
M'au întîlnit păzitorii cari dau ocol cetății; și i-am întrebat: 3
"N'ați văzut pe iubitul inimii mele?" Abia trecusem de ei, și 4
am găsit pe iubitul inimii mele. L-am apucat, și nu l-am mai
lăsat pînă nu l-am adus în casa mamei mele, în odaia celei ce
m'a zămislit. - Vă jur, fiice ale Ierusalimului, pe căprioarele 5
și cerboaicele de pe cîmp, nu stîrniți, nu treziți dragostea, pînă
nu vine ea. - Ce se vede suindu-se din pustie, ca niște stîlpi 6

de fum, în mijlocul aburilor de mir și de tămîie, înconjurată de
7 toate mirezmele negustorilor de mir? - Iată, este patașca lui
Solomon, cu șasezeci de viteji, de jur împrejur, cei mai viteji
8 din Israel. Toți sînt înarmați cu săbii, și toți sînt deprinși la
luptă, fiecare cu sabia la coapsă, ca să n'aibă nimic de temut în
9 timpul nopții. 'mpăratul Solomon și-a făcut această patașcă
10 din lemn din Liban. Stîlpul i-a făcut de argint, rezemătoarea
de aur, scaunul de purpură; iar mijlocul împodobit cu o țesă-
11 tură aleasă, lucrată de dragostea fiicelor Ierusalimului. Ieșiți,
fetele Sionului, și priviți pe împăratul Solomon, cu cununa cu
care l-a încununat mamă-sa în ziua cununiei lui, în ziua veseliei
inimii lui. -

4 Ce frumoasă ești, iubito, ce frumoasă ești! Ochii tăi sînt
ochi de porumbiță, supt mährama ta. Părul tău este ca o
2 turmă de capre, poposită pe coama muntelui Galaad. Dinții
tăi sînt ca o turmă de oi tunse, cari ies din scaldătoare, toate
3 cu gemeni, și nici una din ele nu este stearpă. Buzele tale
sînt ca un fir de cîrmîz, și gura ta este drăguță; obrazul tău
4 este ca o jumătate de rodie, supt mährama ta. Gîtul tău
este ca turnul lui David, zidit ca să fie o casă de arme; o mie
5 de scuturi atîrnă de el, toate scuturi de viteji. Amîndouă
țîțele tale sînt ca doi pui de cerb, ca gemenii unei căprioare,
6 cari pasc între crini. Pînă se răcorește ziua, și pînă fug um-
brele, voi veni la tine, munte de mir, și la tine, deal de tămîie.
7, 8 Ești frumoasă de tot, iubito, și n'ai nici un cusur. Vino cu
mine din Liban, mireaso, vino cu mine din Liban! Privește
din vîrfurile muntelui Aman, din vîrfurile muntelui Senir și Her-
9 mon, din vizuinile leilor, din munții pardoșilor! Mi-ai răpit
inima, soro, mireaso, mi-ai răpit inima numai cu o privire,
10 numai cu unul din lăntișoarele dela gîtul tău! Ce lipici în
desmierdările tale, soro, mireaso! Desmierdările tale prețuiesc
mai mult decît vinul, și mirezmele tale sînt mai plăcute decît
11 toate miroznelor! Miere picură din buzele tale, mireaso, miere
și lapte se află supt limba ta, și mirosul hainelor tale este ca
12 mirosul Libanului. Ești o grădină închisă, soro, mireaso, un
13 izvor închis, o fîntînă pecetluită. Odraslele tale sînt o grădină
14 de rodii, cu cele mai alese roade, mălini negri și nard; nard

și șofran, trestie mirositoare și scorțișoară, cu tot felul de tu-
fari de tămîie, smirnă și aloe, cu cele mai alese mirezme. O 15
fîntînă din grădini, un izvor de ape vii, ce curge din Liban.
Scoală-te, crivățule! Vino, vîntule de miazăzi! Suflați peste 16
grădina mea, ca să picure mirosurile din ea! -Să intre iubitul
meu în grădina lui, și să mănînce din roadele ei alese! -

Eu intru în grădina mea, soro, mireaso, îmi culeg smirna 5
cu mirezmele mele, îmi mănînc fagurul de miere cu mierea
mea, îmi beau vinul cu laptele meu... -Mîncăți, prieteni, beți
și îmbătați-vă de dragoste! - Adormisem, dar inima îmi veg- 2
hea... Este glasul prea iubitului meu, care bate: "Deschide-mi,
soro, scumpo, porumbițo, neprihănit! Căci capul îmi este plin
de rouă, cîrlionții îmi sînt plini de picurii nopții." - "Mi-am 3
scos haina, cum să mă îmbrac iarăș? Mi-am spălat picioarele:
cum să le murdăresc iarăș? Dar iubitul meu a vîrît mîna pe 4
gaura zăvorului, și mi-a fost milă de el atunci. M'am scu- 5
lat să deschid iubitului meu, în timp ce de pe mîinile mele
picura smirnă, și de pe degetele mele picura cea mai aleasă
smirnă pe mînerul zăvorului. Am deschis iubitului meu; dar 6
iubitul meu plecase, se făcuse nevăzut. 'nebuneam, cînd îmi
vorbea. L-am căutat, dar nu l-am găsit; l-am strigat, dar nu
mi-a răspuns. Păzitorii cari dau ocol cetății m'au întîlnit; 7
m'au bătut, m'au rănit; mi-au luat măhrama străjerii de pe
ziduri. Vă rog ferbinte, fiice ale Ierusalimului, dacă găsiți pe 8
iubitul meu, ce-i veți spune?... Că sînt bolnavă de dragoste!
- Ce are iubitul tău mai mult de cît altul, o, cea mai fru- 9
moasă dintre femei? Ce are iubitul tău mai mult de cît altul,
de ne rogi așa de fierbinte?- Iubitul meu este alb și rumen, 10
osebindu-se din zece mii. Capul lui este o cunună de aur cu- 11
rat, pletele lui ca niște valuri, sînt negre cum e corbul. Ochii 12
lui sînt ca niște porumbei pe marginea izvoarelor, scâldați în
lapte, și odihnindu-se în fața lui plină. Obrajii lui sînt ca niște 13
straturi de mirezme, în cari cresc saduri mirositoare; buzele lui
sînt niște crini, din cari curge cea mai aleasă smirnă. Mîinile 14
lui sînt niște inele de aur, ferecate cu pietre de hrisolit; trupul
lui este un chip de fildeș lustruit, acoperit cu pietre de safir;
picioarele lui sînt niște stîlpi de marmoră albă, așezați pe niște 15

temelii de aur curat. 'nfățișarea lui este ca Libanul, pare un
 16 tânăr ales ca cedrii. Cerul gurii lui este numai dulceață și
 toată ființa lui este plină de farmec. Așa este iubitul meu, așa
 este scumpul meu, fiice ale Ierusalimului! -

6 Unde s'a dus iubitul tău, cea mai frumoasă dintre femei?
 'ncotro a apucat iubitul tău, ca să-l căutăm și noi împreună
 2 cu tine? - Iubitul meu s'a pogorît la grădina lui, la stratul de
 mirezme, ca să-și pască turma în grădini, și să culeagă crini.
 3 Eu sînt a iubitului meu și iubitul meu este al meu; el își paște
 4 turma între crini. - Frumoasă ești, iubito, ca Tirța, plăcută
 ca Ierusalimul, dar cumplită ca niște oști supt steagurile lor.
 5 'ntoarce-ți ochii dela mine, căci mă turbură. Perii tăi sînt ca
 6 o turmă de capre, cari poposesc pe coama Galaadului. Dinții
 tăi sînt ca o turmă de oi, cari ies din scaldătoare, toate cu
 7 gemeni, și niciuna din ele nu este stearpă. Obrazul tău este
 8 ca o jumătate de rodie, supt măhrama ta... Am șasezeci
 9 de împărătese, optzeci de țiiitoare, și fete fără număr, dar
 numai una singură este porumbița mea, neprihănită mea; ea
 este singură la mamă-sa, cea mai aleasă a celei ce a născut-o.
 Fetele o văd, și o numesc fericită; împărătesele și țiiitoarele de
 10 asemenea o laudă. - "Cine este aceea care se ivește ca zorile,
 frumoasă ca luna, curată ca soarele, dar cumplită ca niște oști
 11 supt steagurile lor?" - M'am pogorît în grădina cu nuci, să
 văd verdeța din vale, să văd dacă a înmugurit via, și dacă au
 12 înflorit rodiile. Dar fără să bag de seamă, dorința mea m'a
 13 dus la carăle poporului unui om ales. - 'ntoarce-te, întoarce-
 te, Sulamito! 'ntoarce-te, întoarce-te, ca să te privim. -Ce
 aveți voi să vă uitați la Sulamita ca la niște fete ce joacă în
 cor?

7 Ce frumoase îți sînt picioarele în încălțăminte ta, față
 de domn! Marginile rotunde ale coapsei tale sînt ca niște
 lăntișoare de pus la gît, lucrate de mîinile unui meșter iscusit.
 2 Pîntecele tău este un pahar rotund, de unde nu lipsește vinul
 mirositor; trupul tău este un snop de grîu, încins cu crini.
 3 Amîndouă țîțele tale sînt ca doi pui de cerb, ca gemenii unei
 4 căprioare. Gîtul tău este ca un turn de fildeș; ochii tăi sînt
 ca iazurile Hesbonului, de lîngă poarta Bat-Rabim; nasul tău

este ca turnul Libanului, care privește spre Damasc. Capul 5
tău este cum e Carmelul, și părul capului tău este ca purpura
împărătească: pînă și un împărat ar fi înlănțuit de pletele
tale!... Ce frumoasă și ce plăcută ești, tu, iubito, în mijlocul 6
desfătărilor! Statura ta este ca finicul, și țîțele tale ca niște
struguri. 'mi zic: "Mă voi sui în finic, și-i voi apuca crăcile!" 8
Atunci țîțele tale vor fi ca strugurii din vie, mirosul suflării tale
ca al merelor. Și gura ta toarnă un vin ales, care curge lin 9
ca răspuns la desmierdările mele, și aluneacă pe buzele noastre
cînd adormim! Eu sînt a iubitului meu, și el dorește de mine. 10
Vino, iubitele, haidem să ieșim pe cîmp, să mînem noaptea în
sate! Dis de dimineață ne vom duce la vii, să vedem dacă a în- 12
mugurit via, dacă s'a deschis floarea, și dacă au înflorit rodiile.
Acolo îți voi da dragostea mea. Mandragorele își răspîdesc 13
mirosul, și deasupra ușii avem tot felul de roade bune, noi și
vechi, pe cari, pentru tine, iubitele, le-am păstrat.

O! de ai fi fratele meu, care a supt la țîțele mamei mele! 8
Cînd te-aș întîlni în uliță, te-aș săruta, și nimeni nu m'ar ținea
de rău. Te-aș lua și te-aș aduce la casa mamei mele; ea m'ar 2
învăța să-ți dau să bei vin mirositor, must din rodiile mele.
Mîna lui cea stîngă să fie supt capul meu, și dreapta lui să 3
mă îmbrățișeze! - Vă rog fierbinte, fiice ale Ierusalimului, nu
stîrniți, nu treziți dragostea, pînă nu vine ea. - Cine este 5
aceea, care se suie din pustie, rezemată de iubitul ei și zicînd:
"Te-am trezit supt măr; acolo te-a născut mamă-ta, acolo te-a
născut și te-a făcut ea." - Pune-mă ca o pecete pe inima ta, 6
ca o pecete pe brațul tău; căci dragostea este tare ca moartea,
și gelozia este neînduplecată ca locuința morților; jarul ei este
jar de foc, o flacăra a Domnului. Apele cele mari nu pot să 7
stîngă dragostea, și rîurile n'ar putea s'o înece; de ar da omul
toate averile din casa lui pentru dragoste, tot n'ar avea de cît
dispreț. Avem o soră micuță, care n'are încă țîțe. Ce vom 8
face cu sora noastră în ziua cînd îi vor veni pețitorii? Dacă 9
este zid, vom zidi niște zimți de argint pe ea; dar dacă este
ușă, o vom închide cu o scîndură de cedru. - Eu sînt un zid, și 10
țîțele mele sînt ca niște turnuri; în ochii lui am fost ca una care
a găsit pace. Solomon avea o vie la Baal-Hamon; a închiriat-o 11

unor păzitori; și fiecare trebuia să aducă pentru rodul ei o mie
12 de sicli de argint. Via mea, care este a mea, o păstrez eu.
Ține-ți, Solomoane, cei o mie de sicli, și două sute fie celor ce
13 păzesc rodul! - Tu, care locuiești în grădini, niște prieteni își
pleacă urechea la glasul tău: binevoiește și fă-mă să-l aud! -
14 Vino repede, iubitele, ca o căprioară sau ca puiul de cerb pe
munții plini de mirozne!

ISAIA

roorocia lui Isaia, fiul lui Amoț, despre Iuda și Ierusalim, pe vremea lui Ozia, Iotam, Ahaz și Ezechia, împărații lui Iuda. Ascultați, ceruri, și ia aminte, 2 pământule, căci Domnul vorbește: “Am hrănit și am crescut niște copii, dar ei s’au răscolat împotriva Mea. Boul 3 își cunoaște stăpînul, și măgarul cunoaște ieslea stăpînului său: dar Israel nu Mă cunoaște, poporul Meu nu ia aminte la Mine.” Vai, neam păcătos, popor încărcat de fărădelegi, sămînță de 4 nelegiuiri, copii stricați! Au părăsit pe Domnul, au disprețuit pe Sfîntul lui Israel. I-au întors spatele... Ce pedepse noi să 5 vă mai dea, cînd voi vă răzvrățiți din ce în ce mai rău? Tot capul este bolnav, și toată inima suferă de moarte! Din tălpi 6 pînă’n creștet, nimic nu-i sănătos: ci numai răni, vînați și carne vie, ne stoarse, ne legate, și ne alinate cu untdelemn: țara vă este pustiită, cetățile vă sînt arse de foc, străinii vă 7 mănîncă ogoarele supt ochii voștri, pustiesc și nimicesc, ca niște sălbatici. Și fiica Sionului a rămas ca o colibă în vie, ca 8 o covercă într’un cîmp de castraveți, ca o cetate împresurată. De nu ne-ar fi lăsat Domnul oștirilor o mică rămășiță, am fi 9 ajuns ca Sodoma, și ne-am fi asemănat cu Gomora. Ascultați cuvîntul Domnului, căpetenii ale Sodomei! Ia aminte la 10 Legea Dumnezeuului nostru, popor al Gomorei! “Ce-Mi trebuie Mie mulțimea jertfelor voastre, zice Domnul. Sînt sătul de arderile de tot ale berbecilor, și de grăsimea vițelilor; nu-Mi 11 place sîngele taurilor, oilor și țapilor. Cînd veniți să vă înfățișați înaintea Mea, cine vă cere astfel de lucruri, ca să-Mi 12 spurcați curțile? Nu mai aduceți daruri de mîncare nefolositoare, căci Mi-e scîrbă de tămîie! Nu vreau luni noi, Sabate și 13 adunări de sărbătoare, nu pot să văd nelegiuirea unită cu sărbătoarea! Urăsc lunile voastre cele noi și praznicele voastre; 14 Mi-au ajuns o povară, nu le mai pot suferi. Cînd vă întindeți 15 mînile, ’mi întorc ochii dela voi; și ori cît de mult v’ăți

16 ruga, n'ascult: căci mîinile vă sînt pline de sînge!" "Spălați-vă
deci și curățiți-vă! Luați dinaintea ochilor Mei faptele rele pe
17 cari le-ați făcut! 'ncetați să mai faceți răul! 'nvățați-vă să
faceți binele, căutați dreptatea, ocrotiți pe cel asuprit, faceți
18 dreptate orfanului, apărați pe văduvă!" - "Veniți totuș să ne
judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cîr-
mîzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura,
19 se vor face ca lîna. De veți voi și veți asculta, veți mîinca cele
mai bune roade ale țării; dar de nu veți voi și nu veți asculta,
20 de sabie veți fi înghițiți, căci gura Domnului a vorbit." Vai,
cetatea aceea credincioasă, cum a ajuns o curvă! Era plină
de judecată, dreptatea locuia în ea, și acum e plină de uci-
22 gași! Argintul tău s'a prefăcut în zgură, și vinul tău cel ales
23 a fost amestecat cu apă. Mai marii tăi sînt răzvrățiți și păr-
tași cu hoții, toți iubesc mita și aleargă după plată; orfanului
24 nu-i fac dreptate, și pricina văduvei n'ajunge pînă la ei. De
aceea, iată ce zice Domnul, Dumnezeuul oștirilor, Puternicul
lui Israel: "Ah! Voi cere socoteala protivnicilor Mei, și Mă voi
25 răzbuna pe vrăjmașii Mei. 'mi voi întinde mîina împotriva
ta, îți voi topi sgura, cum o topește leșia, toate părțicelele de
26 plumb le voi depărta din tine. Voi face iarăș pe judecătorii tăi
ca odinioară, și pe sfetnicii tăi ca la început. După aceea, vei fi
27 numită cetatea neprihănită, cetatea credincioasă." Sionul va
fi mîintuit prin judecată, și ceice se vor întoarce la Dumnezeu
28 în el, vor fi mîintuiți prin dreptate. Dar pieirea va atinge pe
toți cei răzvrățiți și păcătoși, și ceice părăsesc pe Domnul vor
29 pieri. Vă va fi rușine de terebinții în cari găseați plăcere, și
30 veți roși din pricina grădinilor în cari vă desfătați; căci veți fi
ca un terebint cu frunzele ofilite, ca o grădină care n'are apă.
31 Omul tare va fi ca un cîlț, și lucrarea lui ca o scînteie; amîndoi
vor arde împreună, și nimeni nu-i va stinge.

2 Proorocia lui Isaia, fiul lui Amoț, asupra lui Iuda și asupra
2 Ierusalimului. Se va întîmpla în scurgerea vremurilor, că
muntele Casei Domnului va fi întemeiat ca cel mai înalt munte;
se va înălța deasupra dealurilor, și toate neamurile se vor în-
3 grămădi spre el. Popoarele se vor duce cu grămada la el, și
vor zice: "Veniți, să ne suim la muntele Domnului, la Casa

Dumnezeului lui Iacov, ca să ne învețe căile Lui, și să umblăm pe cărările Lui.” Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim cuvîntul Domnului. El va fi Judecătorul neamurilor, El va hotărî între un mare număr de popoare; așa în cît din săbiile lor își vor făuri fiare de plug, și din sulitele lor cosoare: nici un popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia, și nu vor mai învăța războiul. “Veniți, casă a lui Iacov, să umblăm în lumina Domnului!” Căci ai părăsit pe poporul Tău, pe casa lui Iacov, pentrucă sînt plini de idoli Răsăritului, și dedați la vrăjitorie ca Filistenii, și se unesc cu fiii străinilor. Țara lor este plină de argint și de aur, și comorile lor n’au sfîrșit; țara este plină de cai, și carăle lor sînt fără număr. Dar țara lor este plină și de idoli, căci se închină înaintea lucrării mînilor lor, înaintea lucrurilor făcute de degetele lor. De aceea cei mici vor fi scoborîți, și cei mari vor fi smeriți: nu-i vei ierta. “Intră în stînci, și ascunde-te în țărînă, de frica Domnului și de strălucirea măreției Lui!” Omul va trebui să-și plece în jos privirea semeță și îngîmfarea lui va fi smerită: numai Domnul va fi înălțat în ziua aceea. Căci este o zi a Domnului oștirilor împotriva oricărui om mîndru și trufaș, împotriva oricui se înalță, ca să fie plecat: împotriva tuturor cedrilor înalți și falnici ai Libanului, și împotriva tuturor stejarilor Basanului; împotriva tuturor munților înalți, și împotriva tuturor dealurilor falnice; împotriva tuturor turnurilor înalte, și împotriva tuturor zidurilor întărite; împotriva tuturor corăbiilor din Tarsis, și împotriva tuturor lucrurilor plăcute la vedere. Mîndria omului va fi smerită, și trufia oamenilor va fi plecată; numai Domnul va fi înălțat în ziua aceea. Toți idoli vor pieri. Oamenii vor intra în peșterile stîncilor și în crăpăturile pămîntului, de frica Domnului și de strălucirea măreției Lui, cînd Se va scula să îngrozească pămîntul. În ziua aceea, oamenii își vor arunca idoli de argint și idoli de aur pe cari și-i făcuseră, ca să se închine la ei, îi vor arunca la șobolani și la lilieci; și vor intra în găurile stîncilor, și în crăpăturile pietrelor, de frica Domnului și de strălucirea măreției Lui, cînd Se va scula să îngrozească pămîntul. Nu vă mai încredeți dar în om, în ale cărui nări nu este decît suflare: căci ce preț are el?

3 Domnul, Dumnezeuul oştirilor, va lua din Ierusalim și din Iuda orice sprijin și orice mijloc de trai, orice izvor de pîne, și
2 orice izvor de apă, pe viteaz și pe omul de război, pe judecător și pe prooroc, pe ghicitor și pe bătrîn, pe căpetenia peste cincizeci și pe dregător, pe sfetnic, pe meșteșugarul ales și
4 pe vrăjitorul iscusit. “Le voi da băieți drept căpetenii, -zice
5 Domnul, -și niște copii vor stăpîni peste ei.” Oamenii se vor asupri unii pe alții, unul va apăsa pe celalt, fiecare pe aproapele lui, tînărul va lovi pe cel bătrîn, și omul de nimic pe cel pus
6 în cinste. Vor merge pînă acolo încît unul va apuca pe fratele său în casa părintească, și-i va zice: “Tu ai o haină, fii căpetenia noastră! Ia dărămăturile acestea supt mîna ta!” Dar în
7 aceeaș zi el va răspunde: “Nu pot să fiu doftor, căci în casa mea nu este nici pîne nici haină: nu mă puneți căpătenie peste
8 popor.” Se clatină Ierusalimul, se prăbușește Iuda, pentru că vorbele și faptele lor sînt îndreptate împotriva Domnului, înfruntînd privirile Lui mărețe. ’nfățîșarea feței lor mărturisește
9 împotriva lor, și, ca Sodomiții, își dau pe față nelegiuirea, fără s’o ascundă. Vai de sufletul lor, căci își pregătesc rele! Bine de cel neprihănit! Lui îi va merge bine, căci se va bucura de
11 rodul faptelor lui. Vai de cel rău! Lui îi va merge rău, căci va culege rodul faptelor lui. Poporul meu este asuprit de niște copii, și-l stăpînesc niște femei! Poporul meu, cîrmuitoarii tăi
13 te duc în rătăcire, și pustiesc calea pe care umbli! Domnul Se înfățîșază la judecată, stă în picioare ca să judece popoarele.
14 Domnul intră la judecată cu bătrînii poporului Său și cu mai marii lui: “Voi ați mîncat via! Prada luată dela sărac este în
15 casele voastre! Cu ce drept călcați voi în picioare pe poporul Meu, și apăsați pe săraci?” zice Domnul, Dumnezeuul oştirilor.
16 Domnul zice: “Pentru că fiicele Sionului sînt mîndre, și umblă cu gîtul întins și cu priviri pofticioase, pentru că pășesc
17 mărunțel, și zornăesc cu verigile dela picior, - Domnul va pleșuvi creștetul capului fiicelor Sionului, Domnul le va descopri rușinea”. ’n ziua aceea, Domnul va scoate verigile cari le
19 slujesc ca podoabă la picioare, și sorișorii și lunișoarele, cerceii, brățările și măhramele; legăturile de pe cap, lănțișoarele
20 dela picioare și brîele, cutiile cu miroșuri și băierile descîntate;

inelele și verigele dela nas; hainele de sărbătoare și cămășile 21, 22
 cele largi, mantiile și pungile; oglinzile și cămășile suptiri, tur- 23
 banele și măhramele ușoare. Și atunci în loc de miros plăcut 24
 va fi putoare; în loc de brîu, o funie; în loc de păr încrețit, un
 cap pleșuv, în loc de mantie largă, un sac strîmt; un semn de
 înfierare, în loc de frumuseță. Bărbații tăi vor cădea uciși de 25
 sabie și vitejii tăi în luptă. Porțile fiicei Sionului vor geme și 26
 se vor jăli; și ea va șede despoiată pe pămînt.

Șapte femei vor apuca în ziua aceea un singur bărbat, și vor 4
 zice: “Vom mânca pînea noastră înșine, și ne vom îmbrăca în
 hainele noastre înșine; numai fă-ne să-ți purtăm numele, și ia 2
 ocară de peste noi!” ’n vremea aceea odrasla Domnului va fi
 plină de măreție și slavă, și rodul țării va fi plin de strălucire
 și frumuseță pentru cei mîntuiți ai lui Israel. Și cel rămas în 3
 Sion, cel lăsat în Ierusalim, se va numi “sfînt”, oricine va fi scris
 printre cei vii, la Ierusalim. Dupăce va spăla Domnul mur- 4
 dăriile fiicelor Sionului, și va curăți Ierusalimul de vinovația de
 sînge din mijlocul lui, cu duhul judecății și cu duhul nimicirii,
 Domnul va așeza, peste toată întinderea muntelui Sionului și 5
 peste locurile lui de adunare, un nor de fum ziua, și un foc
 de flacări strălucitoare noaptea. Da, peste toată slava va fi un
 adăpost, o colibă, ca umbrar împotriva căldurii zilei, și ca loc 6
 de adăpost și de ocrotire împotriva furtunii și ploii.

Voi cînta Prea Iubitului meu, cîntarea Prea Iubitului meu 5
 despre via Lui. Prea Iubitul meu avea o vie, pe o cîmpie
 foarte mănoasă. I-a săpat pămîntul, l-a curățit de pietre, și 2
 a sădit în el vițele cele mai alese. A zidit un turn în mijlocul
 ei, și a săpat și un teasc, apoi trăgea nădejde că are să-I facă
 struguri buni, dar a făcut struguri sălbatici. “Acum dar, -zice 3
 Domnul-locuitori ai Ierusalimului și bărbați ai lui Iuda, jude-
 cați voi între Mine și via Mea! Ce aș mai fi putut face viei 4
 Mele, și nu i-am făcut? Pentruce a făcut ea struguri sălbatici,
 cînd Eu mă așteptam să facă struguri buni? Vă voi spune 5
 însă acum, ce voi face viei Mele: îi voi smulge gardul, ca să fie
 păscută de vite; îi voi surpa zidul, ca să fie călcată în picioare;
 o voi pustii; nu va mai fi curățită, nici săpată, spini și măcăcini 6
 vor crește în ea! Voi porunci și norilor, să nu mai ploaie peste

7 ea.” Via Domnului oștirilor este casa lui Israel, și bărbații
lui Iuda sînt vița pe care o iubea. El se aștepta la judecată,
și cînd colo, iată sînge vărsat! -Se aștepta la dreptate, și cînd
8 colo, iată strigăte de apăsare! Vai de ceice înșiră casă lîngă
casă și lipesc ogor lîngă ogor, pînă nu mai rămîne loc, și locui-
9 esc în mijlocul țării! Iată ce mi-a descoperit Domnul oștirilor:
“Hotărît, aceste case multe vor fi pustiite, aceste case mari și
10 frumoase nu vor mai fi locuite. Chiar zece pogoane de vie nu
vor da decît un bat, și un omer de sîmînță nu va da decît o
11 efă. Vai de cei ce disdediminează aleargă după băuturi ameti-
12 toare, și șed pînă tîrziu noaptea și se înferbîntă de vin! Arfa
și alăuta, timpana, flautul și vinul le învesolesc ospețele; dar
nu iau seama la lucrarea Domnului, și nu văd lucrul mîinilor
13 Lui. De aceea poporul meu va fi dus pe neașteptate în robie;
boierimea lui va muri de foame, și gloata lui se va usca de sete.
14 De aceea își și deschide locuința morților gura, și își lărgește
peste măsură gîtlejul, ca să se pogoare în ea măreția și bogăția
15 Sionului, cu toată mulțimea lui gălăgioasă și veselă. Și ast-
fel, cei mici vor fi doborîți, cei mari vor fi smeriți, și privirile
16 trufase vor fi plecate. Dar Domnul oștirilor va fi înălțat prin
judecată, și Dumnezeu cel sfînt va fi sfîntit prin dreptate.
17 Acolo vor paște mieii ca pe imașul lor, și păstori pribegi vor
18 mînce moșiile prăpădite ale bogaților. Vai de ceice trag după
ei nelegiuirea cu funiile minciunii, și păcatul, cu șleaurile unei
19 căruțe, și zic: „Să-Și grăbească, să-Și facă iute lucrarea, ca
s’o vedem! Să vină odată hotărîrea Sfîntului lui Israel și să se
20 aducă la îndeplinire, ca s’o cunoaștem!” Vai de cei ce numesc
răul bine, și binele rău, cari spun că întunerecul este lumină, și
lumina întunec, cari dau amărăciunea în loc de dulceată, și
21 dulceata în loc de amărăciune! Vai de cei ce se socot înțelepți,
22 și se cred pricepuți! Vai de cei tari cînd este vorba de băut vin,
23 și viteji cînd este vorba de amestecat băuturi tari; cari scot
cu fața curată pe cel vinovat, pentru mită, și iau drepturile
24 celor nevinovați! De aceea, cum mistuie o limbă de foc mir-
iștea, și cum arde flacăra iarba uscată, tot așa: ca putregaiul
le va fi rădăcina lor, și floarea li se va risipi în vînt ca țărîna,
căci au nesocotit legea Domnului oștirilor, și au disprețuit cu-

vîntul Sfîntului lui Israel. De aceea Se și aprinde Domnul de 25
 mînie împotriva poporului Său, 'și întinde mîna împotriva lui,
 și-l lovește de se zguduie munții, și trupurile moarte stau ca
 noroiul în mijlocul ulițelor. Cu toate acestea, mînia Lui nu se
 potolește, și mîna Lui este încă întinsă. El ridică un steag 26
 popoarelor îndepărtate, și le fluieră dela un capăt al pămîn-
 tului: și iată-le, vin repede și ușor. Niciunul nu este obosit, 27
 niciunul nu șovăiește de oboseală, niciunul nu dormitează, nici
 nu doarme; niciunuia nu i se descinge brîul dela mijloc, nici
 nu i se rupe cureaua dela încălțăminte. Săgețile lor sînt as- 28
 cuțite, și toate arcurile încordate; copitele cailor lor parcă sînt
 cremene, și roțile carălor lor parcă sînt un vîrtej. Răcnesc ca 29
 niște lei, mugesc ca niște pui de lei; sforăie și apucă prada, o iau
 cu ei, și nimeni nu vine în ajutor. 'n ziua aceea, va fi asupra 30
 lui Iuda un muget, ca mugetul unei furtuni pe mare; uitîndu-
 se la pămînt, nu vor vedea decît întunec și strîmtorare, iar
 lumina se va întuneca în norii lui."

'n anul morții împăratului Ozia, am văzut pe Domnul șezînd **6**
 pe un scaun de domnie foarte înalt, și poalele mantiei Lui
 umpleau Templul. Serafimii stăteau deasupra Lui, și fiecare 2
 avea șase aripi: cu două își acopereau fața, cu două își acop-
 ereau picioarele, și cu două sburau. Strigau unul la altul, și 3
 ziceau: "Sfînt, sfînt, sfînt este Domnul oștirilor! Tot pămîn-
 tul este plin de mărirea Lui"! Și se zguduiau ușorii ușii de 4
 glasul care răsuna, și casa s'a umplut de fum. Atunci am zis: 5
 "Vai de mine! Sînt pierdut, căci sînt un om cu buze necu-
 rate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, și
 am văzut cu ochii mei pe 'mpăratul, Domnul oștirilor!" Dar 6
 unul din serafimi a zburat spre mine cu un cărbune aprins
 în mîină, pe care-l luase cu cleștele de pe altar. Mi-a atins 7
 gura cu el, și a zis: "Iată, atingîndu-se cărbunele acesta de
 buzele tale, nelegiuirea ta este îndepărtată și păcatul tău este
 ispășit!" Am auzit glasul Domnului, întrebînd: "Pe cine să 8
 trimet, și cine va merge pentru Noi?" Eu am răspuns: "Iată-
 mă, trimete-mă!" El a zis atunci: "Du-te și spune poporului 9
 acestuia: 'ntr'una veți auzi și nu veți înțelege; într'una veți
 vedea, și nu veți pricepe; 'mpetrește inima acestui popor, fă- 10

l tare de urechi, și astupă-i ochii ca să nu vadă cu ochii, să n'audă cu urechile, să nu înțeleagă cu inima, să nu se întoarcă
11 la Mine, și să nu fie tămăduit.” Și eu am întrebat: “Pînă
cînd, Doamne?” El a răspuns: “Pînă cînd vor rămînea cetățile
pustii și lipsite de locuitori; pînă cînd nu va mai fi nimeni în
12 case, și țara va fi pustiiță de tot; pînă va îndepărta Domnul
13 pe oameni, și țara va ajunge o mare pustie. Și chiar a zecea
parte de va mai rămînea din locuitori, vor fi nimiciți și ei la
rîndul lor. Dar, după cum terebintul și stejarul își păstrează
butucul din rădăcină, cînd sînt tăiați, tot așa, o sămînță sfîntă
se va naște iarăș din poporul acesta.”

7 S'a întîmplat, pe vremea lui Ahaz, fiul lui Iotam, fiul lui
Ozia, împăratul lui Iuda, că Rețin, împăratul Siriei, s'a suit cu
Pecah, fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, împotriva Ierusal-
2 imului, ca să-l bată; dar n'a putut să-l bată. Cînd au venit
și au spus casei lui David: “Sirienii au tăbărit în Efraim!” a
tremurat inima lui Ahaz și inima poporului său, cum se clat-
3 ină copacii din pădure cînd bate vîntul. Atunci Domnul a zis
lui Isaia: “Ieși înaintea lui Ahaz, tu și fiul tău Șear-Iașub, la
capătul canalului de apă al iazului de sus, pe drumul care duce
4 la ogorul nălbitorului, și spune-i: ,Ia seama și fii liniștit; nu te
teme de nimic, și să nu ți se moaie inima, din pricina acestor
două cozi de tăciuni cari fumează: din pricina mîniei lui Rețin și
5 a Siriei, și din pricina fiului lui Remalia! Nu te teme că Siria
gîndește rău împotriva ta, și că Efraim și fiul lui Remalia zic:
6 ,Să ne suim împotriva lui Iuda, să batem cetatea, s'o spargem,
7 și să punem împărat în ea pe fiul lui Tabeel.” Căci așa vor-
bește Domnul, Dumnezeu: “Așa ceva nu se va întîmpla și nu
8 va avea loc. Căci Damascul va fi capitala Siriei, și Rețin va fi
capitala Damascului. Și peste șase zeci și cinci de ani, Efraim
9 va fi nimicit și nu va mai fi un popor. Samaria va fi capitala
lui Efraim, și fiul lui Remalia va fi capul Samariei. Dacă nu
10 credeți, nu veți sta în picioare.” Domnul a vorbit din nou
11 lui Ahaz, și i-a zis: “Cere un semn dela Domnul, Dumnezeu
12 tău; cere-l, fie în locurile de jos, fie în locurile de sus.” Ahaz
a răspuns. “Nu vreau să cer nimic, ca să nu ispitesc pe Dom-
13 nul.” Isaia a zis atunci: “Ascultați totuș, casa lui David! Nu

vă ajunge oare să oboșiți răbdarea oamenilor, de mai oboșiți și pe a Dumnezeului meu? De aceea Domnul însuș vă va da un semn: Iată, fecioara va rămînea însărcinată, va naște un fiu, și-i va pune numele Emanuel (Dumnezeu este cu noi). El va mânca smîntînă și miere, pînă va ști să lepede răul și să aleagă binele. Dar înainte ca să știe copilul să lepede răul, și să aleagă binele, țara de ai cărei doi împărați te temi tu, va fi pustiită.” “Domnul va aduce peste tine, peste poporul tău și peste casa tatălui tău, zile cum n’au mai fost niciodată, din ziua cînd s’a despărțit Efraim de Iuda (adică pe împăratul Asiriei). ’n ziua aceea, Domnul va șuiera muștelor, dela capătul rîurilor Egiptului, și albinelor din țara Asiriei; ele vor veni, și se vor așeza toate în vîlcelele pustii, și în crăpăturile stîncilor, pe toate stușișurile, și pe toate imășurile. ’n ziua aceea, Domnul va rade, cu un brici luat cu chirie de dincolo de Rîu, și anume cu împăratul Asiriei, capul și părul de pe picioare; ba va rade chiar și barba. ’n ziua aceea, fiecare va hrăni numai o juncă și două oi, și vor da un așa belșug de lapte în cît vor mânca smîntînă; căci cu smîntînă și cu miere se vor hrăni toți ceice vor rămînea în țară. ’n ziua aceea, orice loc care va avea o mie de butuci de viță, prețuind o mie de sicli de argint, va fi lăsat pradă măracinilor și spinilor: vor intra acolo cu săgeți și cu arcul, căci toată țara nu va fi decît măracini și spini. Și toți munții lucrați cu cazmaua acum, nu vor mai fi cutreierați, de frica măracinilor și a spinilor; vor da drumul boilor în ei, și le vor bătături oile.

Domnul mi-a zis: “Ia o tablă mare, și scrie pe ea, așa ca să se înțeleagă: ,Grăbește-te de prădează, aruncă-te asupra prăzii.” Am luat cu mine niște martori vrednici de credință: pe preotul Urie, și pe Zaharia, fiul lui Berechia. M’am apropiat de proorocită. Ea a zămislit, și a născut un fiu. Apoi Domnul mi-a zis: “Pune-i numele Maher-Șalal-Haș-Baz.” (Grăbește de prădează, aruncă-te asupra prăzii.) Căci înainte ca să știe copilul să spună: “Tată!” și “mamă!” se vor lua dinaintea împăratului Asiriei bogățiile Damascului și prada Samariei.” Domnul mi-a vorbit iarăș, și mi-a zis: “Pentru că poporul acesta a disprețuit apele din Siloe cari curg lin, și s’a bucurat

7 de Rețin și de fiul lui Remalia, iată, Domnul va trimete împotriva lor apele puternice și mari ale Rîului (Euftrat), adică pe împăratul Asiriei cu toată puterea lui; pretutindenii el va ieși
8 din albia lui, și se va vărsa peste malurile lui; va pătrunde în Iuda, va da peste maluri, va năvăli, și va ajunge pînă la gît. Iar aripele întinse ale oastei lui vor umplea întinderea
9 țării tale, Emanuele!” Scoateți strigăte de război cît voiți, popoare, căci tot veți fi zdrobite; luați aminte, toți ceice locuiți departe! Pregătiți-vă oricît de luptă, căci tot veți fi zdrobiți.
10 Pregătiți-vă oricît de luptă, căci tot veți fi zdrobiți. Faceți la planuri, cît voiți, căci nu se va alege nimic de ele! Luați la hotărîri cît voiți, căci vor fi fără urmări! Căci Dumnezeu este
11 cu noi (Emanuel).” Așa mi-a vorbit Domnul, cînd m’a apucat mîna Lui, și m’a înștiințat să nu umblu pe calea poporului
12 acestuia: “Nu numiți uneltire tot ce numește poporul acesta uneltire; și nu vă temeți de ce se teme el, nici nu vă speriați!
13 Sfințiți înșă pe Domnul oștirilor. De El să vă temeți și să vă înfricoșați.” Și atunci El va fi un locaș sfînt, dar și o piatră de poticnire, o stîncă de păcătuire pentru cele două case
14 ale lui Israel, un laț și o cursă pentru locuitorii Ierusalimului!
15 Mulți se vor poticni, vor cădea și se vor sfărîma, vor da în laț și vor fi prinși.” - “nvelește această mărturie, pecetluiește
17 această descoperire, între ucenicii Mei.” Eu nădăjduiesc în Domnul, care și ascunde Fața de casa lui Iacov. ’n El îmi pun
18 încrederea. Iată, eu și copiii pe cari mi i-a dat Domnul, sîntem niște semne și niște minuni în Israel, din partea Domnului
19 oștirilor, care locuiește pe muntele Sionului. Dacă vi se zice înșă: “ntrebați pe ceice cheamă morții și pe cei ce spun viitorul, cari șoptesc și bolborosesc,” răspundeți: “Nu va întreba oare un popor pe Dumnezeul său? Va întreba el pe cei morți
20 pentru cei vii? La lege și la mărturie!” Căci dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta. El va pribegi prin țară, apăsător și flămînd, și, cînd îi va fi foame, se va mînia, și va huli pe împăratul și Dumnezeul lui, apoi fie
22 că va ridica ochii în sus, fie că se va uita spre pămînt, iată, nu va fi decît necaz, negură, nevoie neagră, și se va vedea izgonit în întunec beznă.

Totuș întunerecul nu va împărăți vecinic pe pământul în **9**
care acum este necaz. După cum în vremurile trecute a acoperit
cu ocară țara lui Zabulon și țara lui Neftali, în vremurile vi-
itoare va acoperi cu slavă ținutul de lângă mare, țara de din-
colo de Iordan, Galilea Neamurilor. Poporul, care umbla în **2**
întunec, vede o mare lumină; peste cei ce locuiau în țara
umbrei morții răsare o lumină. Tu înmulțești poporul, îi dai **3**
mari bucurii; și el se bucură înaintea Ta, cum se bucură la
seceriș, cum se veselește la împărțirea prăzii. Căci jugul care **4**
apăsa asupra lui, toiagul, care-i lovea spinarea, nuiaua celui
ce-l asupra, le-ai sfărîmat, ca în ziua lui Madian. Căci orice **5**
încălțăminte purtată în învălmășala luptei, și orice haină de
război tăvălită în sânge, vor fi aruncate în flăcări, ca să fie arse
de foc. Căci un Copil ni s'a născut, un Fiu ni s'a dat, și dom- **6**
nia va fi pe umărul Lui; 'l vor numi: "Minunat, Sfetnic, Dum-
nezeu tare, Părintele veciniciilor, Domn al păcii. El va face ca **7**
domnia Lui să crească, și o pace fără sfîrșit va da scaunului de
domnie al lui David și împărăției lui, o va întări și o va sprijini
prin judecată și neprihănire, de acum și'n veci de veci: iată ce
va face rîvna Domnului oștirilor. Domnul trimete un cuvînt **8**
împotriva lui Iacov: cuvînt care cade asupra lui Israel. Tot **9**
poporul va avea cunoștință de el, Efraim și locuitorii Samariei,
cari spun cu mîndrie și îngîmfare: "Au căzut niște cărămizi, **10**
dar vom zidi cu pietre cioplite, au fost tăiați niște smochini
din Egipt, dar îi vom înlocui cu cedri." De aceea Domnul va **11**
ridica împotriva lor pe vrăjmașii lui Rețin, și va stîrni pe vrăj-
mașii lor: pe Sirieni de la răsărit, pe Filistenii de la apus; și vor **12**
mînca pe Israel cu gura plină; cu toate acestea, mînia Lui nu
se potolește, și mîna Lui este tot întinsă. Căci nici poporul nu **13**
se întoarce la Cel ce-l lovește, și nu caută pe Domnul oștirilor.
De aceea Domnul va smulge din Israel capul și coada, ramura **14**
de finic și trestia, într'o singură zi. (Bătrînul și dregătorul **15**
sînt capul, și proorocul, care învață pe oameni minciuni, este
coada.) Cei ce povățuiesc pe poporul acesta îl duc în rătăcire, **16**
și cei ce se lasă povățuiți de ei sînt pierduți. De aceea nici **17**
Domnul n'ar putea să se bucure de tinerii lor, nici să aibă milă
de orfanii și văduvele lor, căci toți sînt niște nelegiuți și niște

răi, și toate gurile lor spun mișelii. Cu toate acestea, mînia Lui
18 nu se potolește, și mîna Lui este tot întinsă. Căci răutatea
arde ca un foc, care mănîncă mărăcini și spini, aprinde desișul
19 pădurii, din care se înalță stîlpi de fum. De mînia Domnului
oștirilor, țara parcă ar fi aprinsă, și poporul este ca ars de foc;
20 nimeni nu cruță pe fratele său, fiecare jăfuieste în dreapta, și
rămîne flămînd, mănîncă în stînga, și nu se satură. La urmă
21 își mănîncă fiecare carnea brațului său: Manase mănîncă pe
Efraim, Efraim pe Manase, și amîndoi împreună pe Iuda. Cu
toate acestea, mînia Lui nu se potolește, și mîna Lui este tot
întinsă.

10 Vai de cei ce rostesc hotărîri nelegiuite, și de cei ce scriu
2 porunci nedrepte, ca să nu facă dreptate săracilor, și să ră-
pească dreptul nenorociților poporului Meu, ca să facă pe vă-
3 duve prada lor, și să jăfuiască pe orfani! “Ce veți face voi
în ziua pedepsei, și a pieirii, care va veni din depărtare peste
voi?” “La cine veți fugi după ajutor, și unde vă veți lăsa
4 bogăția?” Unii vor fi îngenunchiați între cei prinși în război,
iar alții vor cădea între cei morți. Cu toate acestea, mînia
5 Lui nu se potolește, și mîna Lui tot întinsă este. “Vai de
Asirian-zice Domnul-nuiaua mîniei Mele, care poartă în mînă
6 toiagul urgiei Mele! I-am dat drumul împotriva unui neam
nelegiuit, l-am trimes împotriva unui popor pe care sînt mî-
niat, ca să-l prădeze și să-l jăfuiască, să-l calce în picioare ca
7 noroiul de pe ulițe. Dar el nu judecă așa, și nu acesta este
gîndul inimii lui; ci el nu se gîndește decît să nimicească, decît
8 să prăpădească neamurile cu grămada. Căci el zice: ,Nu sînt
9 voivozii mei tot atîția împărați! ,Nu s’a întîmplat cu Calno
la fel ca și cu Carchemișul, ,Nu s’a întîmplat cu Hamatul ca
și cu Arpadul, ,Nu s’a întîmplat Samariei la fel ca Damas-
10 cului, ,După cum mîna mea a pus stăpînire pe împărățiile
idolilor, (unde erau mai multe icoane decît la Ierusalim și în
11 Samaria), cum am făcut Samariei și idolilor ei, nu voi face și
12 Ierusalimului și icoanelor lui?.” Dar, dupăce Domnul ‘și va
împlini toată lucrarea Lui pe muntele Sionului și la Ierusalim,
voi pedepsi-zice Domnul-pe împăratul Asiriei pentru rodul in-
13 imii lui îngîmfate, și pentru trufia privirilor lui semețe, căci

el a zis: “Prin puterea mînei mele am făcut aceste lucruri, și prin înțelepciunea mea, -căci sînt priceput; am împins înapoi hotarele popoarelor, și le-am jăfuit vistierile, și, ca un viteaz, am dat jos pe cei ce ședeau pe scaunele lor de domnie; am pus 14 mîna pe bogățiile popoarelor, ca pe un cuib, și, cum se strîng niște ouă părăsite, așa am strîns eu tot pămîntul: niciunul n’a mișcat vreo aripă, nici n’a deschis ciocul, ca să ciripească. - ,Se fălește oare securea împotriva celui ce se slujește de ea, 15 ,Sau se mîndrește ferestraul față de cel ce-l mînuiește; ,Ca și cum nuiaua ar mișca pe cel ce o ridică, parcă toiagul ar ridica pe cel ce nu este de lemn!” De aceea Domnul, Dumnezeuul 16 oștirilor, va trimete ofilirea prin războinicii lui cei voinici; și între aleșii lui va izbucni un pîrjol, ca pîrjolul unui foc. Lu- 17 mina lui Israel se va preface în foc, și Sfîntul lui într’o flacără, care va mistui și va arde spinii și măcăcinii lui, într’o zi. Va 18 arde, trup și suflet, strălucirea pădurii și cîmpiilor lui, de va fi ca un bolnav, care cade în leșin. Ceilalți copaci din pă- 19 durea lui vor putea fi numărați, și un copil le-ar putea scrie numărul. ’n ziua aceea, rămășița lui Israel și cei scăpați din 20 casa lui Iacov, nu se vor mai sprijini pe cel ce îi lovea; ci se vor sprijini cu încredere pe Domnul, Sfîntul lui Israel. O 21 rămășiță, rămășița lui Iacov, se va întoarce la Dumnezeuul cel puternic. Chiar dacă poporul tău, Israele, ar fi ca nisipul 22 mării, totuș numai o rămășiță se va întoarce, căci nimicirea este hotărîtă, făcînd să se reverse dreptatea. Și nimicirea 23 aceasta, care a fost hotărîtă, Domnul, Dumnezeuul oștirilor, o va aduce la îndeplinire în toată țara. Totuș, așa vorbește 24 Domnul, Dumnezeuul oștirilor: “Poporul Meu, care locuiește în Sion, nu te teme de Asirian; da, el te lovește cu nuiaua, și își ridică toiagul asupra ta, cum făceau Egiptenii. Dar, peste 25 puțină vreme, pedeapsa va înceta, și mînia Mea se va întoarce împotriva lui, ca să-l nimicescă.” Domnul oștirilor va învîrți 26 biciul împotriva lui, cum a lovit pe Madian la stînca Oreb; și ’și va mai ridica toiagul odată asupra mării, ca odinioară în Egipt. ’n ziua aceea, se va lua povara lui de pe umărul tău, și 27 jugul lui de pe gîtul tău, ba încă jugul va crăpa de grăsime. El 28 vine asupra Aiatului, străbate Migronul, își lasă calabalîcul la

29 Micmaș. Trec trecătoarea, se culcă la Gheba; Rama tremură,
30 Gheba lui Saul o ia la fugă. “Ridică-ți glasul, fiica Galimu-
31 lui!” “Ia seama, Lais!” “Vai de tine, Anatot!” Madmena
32 se împrăștie, locuitorii din Ghebim fug. ’ncă o zi de oprire
la Nob, și amenință cu mâna lui muntele fiicei Sionului, dealul
33 Ierusalimului. Iată, Domnul, Dumnezeuul oștirilor, taie crăcile
cu putere; cei mai mari sînt tăiați, cei mai înalți sînt doborâți.
34 Dă jos cu fierul crîngul pădurii, și Libanul cade supt mâna
Celui Puternic.

11 Apoi o Odraslă va ieși din tulpina lui Isai, și un Vlăstar
2 va da din rădăcinile lui. Duhul Domnului Se va odihni peste
El, duh de înțelepciune și de pricepere, duh de sfat și de tărie,
3 duh de cunoștință și de frică de Domnul. Plăcerea lui va
fi frica de Domnul; nu va judeca după înfățișare, nici nu va
4 hotărî după cele auzite, ci va judeca pe cei săraci cu dreptate,
și va hotărî cu nepărtinire asupra nenorociților țării; va lovi
pămîntul cu toiagul cuvîntului Lui, și cu suflarea buzelor Lui
5 va omorî pe cel rău. Neprihănirea va fi brîul coapselor Sale,
6 și credincioșia brîul mijlocului Său. Atunci lupul va locui
împreună cu mielul, și pardosul se va culca împreună cu iedul;
vițelul, puiul de leu, și vitele îngrășate, vor fi împreună, și le
7 va mîna un copilaș; vaca și ursoaica vor paște la un loc, și
puii lor se vor culca împreună. Leul va mînce paie ca boul,
8 pruncul de țîță se va juca la gura bortei năpîrcii, și copilul
9 întărcat va băga mîna în vizunia basilicului. Nu se va face
nici un rău și nici o pagubă pe tot muntele Meu cel sfînt; căci
pămîntul va fi plin de cunoștința Domnului, ca fundul mării
10 de apele cari-l acopăr. ’n ziua aceea, Vlăstarul lui Isai va fi
ca un steag pentru popoare; neamurile se vor întoarce la El, și
11 slava va fi locuința Lui. ’n acelaș timp, Domnul ’și va întinde
mîna a doua oară, ca să răscumpere rămășița poporului Său,
risipit în Asiria și în Egipt, în Patros și în Etiopia, la Elam,
12 la Șinear și la Hamat, și în ostroavele mării. El va înălța un
steag pentru neamuri, va strînge pe surghiuniții lui Israel, și
va aduna pe cei risipiți ai lui Iuda, de la cele patru capete
13 ale pămîntului. Pizma lui Efraim va înceta, și vrăjmașii lui
Iuda vor fi nimiciti; Efraim nu va mai fi gelos pe Iuda, și

Iuda nu va mai fi vrăjmaș lui Efraim, ci vor sbura pe umărul 14
 Filistenilor la apus, și vor jăfui împreună pe fiii Răsăritului.
 Edom și Moab vor fi prada mînilor lor, și fiii lui Amon le vor
 fi supuși. Domnul va seca limba mării Egiptului, și va ridica 15
 mîna asupra Rîului în mînia Lui, îl va împărți în șapte pîraie,
 așa că îl vor putea trece încălțați. Și va fi un drum pentru 16
 rămășița poporului Său, care va mai rămînea în Asiria, cum a
 fost pentru Israel, în ziua cînd a ieșit din țara Egiptului.

În ziua aceea vei zice: “Te laud, Doamne, căci ai fost supărat **12**
 pe mine, dar mînia Ta s’a potolit și m’ai mîngîiat!” “Iată, 2
 Dumnezeu este izbăvirea mea, voi fi plin de încredere, și nu
 mă voi teme de nimic; căci Domnul Dumnezeu este tăria mea
 și pricina laudelor mele, și El m’a mîntuit.” Veți scoate apă 3
 cu bucurie din izvoarele mîntuirii, și veți zice în ziua aceea: 4
 “Lăudați pe Domnul, chemați Numele Lui, vestiți lucrările
 Lui printre popoare, pomeniți mărimea Numelui Lui! Cîn- 5
 tați Domnului, căci a făcut lucruri strălucite: să fie cunoscute
 în tot pămîntul!” Strigă de bucurie și veselie, locuitoare a 6
 Sionului, căci mare este în mijlocul tău Sfîntul lui Israel.”

Proorocie împotriva Babilonului, descoperită lui Isaia, fiul **13**
 lui Amoș. Ridicați un steag pe un munte gol, înălțați glasul 2
 spre ei, faceți semne cu mîna, ca să vină la porțile asupritorilor!
 “Am dat poruncă sfintei Mele oștiri-zice Domnul-am chemat 3
 pe vitejii Mei la judecata mîniei Mele, pe cei ce se bucură
 de mărimea Mea.” Un vuiet se aude pe munți, ca vuietul de 4
 popor mult; se aude o zarvă de împărății, de neamuri adunate.
 Domnul oștirilor și cercetează oastea care va da lupta. Ei vin 5
 dintr’o țară depărtată, de la marginea cerurilor: Domnul și un-
 eltele mîniei Lui vor nimici tot pămîntul. Gemeți! căci ziua 6
 Domnului este aproape: ea vine ca o pustiire a Celui Atotput-
 ernic! De aceea toate mînilor slăbesc, și orice inimă omenească 7
 se topește. Ei sînt năpădiți de spaimă; îi apucă chinurile și 8
 durerile; se zvîrcolesc ca o femeie în durerile nașterii, se uită
 unii la alții încremeniți; fețele lor sînt roși ca focul. Iată, vine 9
 ziua Domnului, zi fără milă, zi de mînie și urgie aprinsă, care
 va prefăce tot pămîntul în pustiu, și va nimici pe toți păcătoșii
 de pe el. Căci stelele cerurilor și Orionul nu vor mai străluci; 10

soarele se va întuneca la răsăritul lui, și luna nu va mai lumina. Voi pedepsi-zice Domnul-lumea pentru răutatea ei, și pe cei răi pentru nelegiuirile lor; voi face să înceteze mândria celor trufași, și voi doborî semeția celor asupritori. Voi face pe oameni mai rari decît aurul curat, și mai scumpi decît aurul din Ofir. Pentru aceasta voi clătina cerurile, și pămîntul se va zgudui din temelie lui, de mînia Domnului oștirilor, în ziua mîniei Lui aprinse. Atunci, ca o căprioară speriată, ca o turmă fără păstor, fiecare se va întoarce la poporul său, fiecare va fugi în țara lui. Toți ceice vor fi prinși, vor fi străpuși, și toți cei ce vor fi apucați, vor cădea uciși de sabie. Copiii lor vor fi zdrobiți supt ochii lor, casele le vor fi jăfuite, și nevestele lor vor fi necinstite. Iată, ațîț împotriva lor pe Mezi, cari nu se uită la argint, și nu poftesc aurul. Cu arcurile lor vor doborî pe tineri, și vor fi fără milă pentru rodul pîntecelor: ochiul lor nu va cruța pe copii. Și astfel Babilonul, podoaba împăraților, falnica mîndrie a Haldeilor, va fi ca Sodoma și Gomora, pe cari le-a nimicit Dumnezeu. El nu va mai fi locuit, nu va mai fi niciodată popor în el. Arabul nu-și va mai întinde cortul acolo, și păstorii nu-și vor mai țărcai turmele acolo, ci fiarele pustiei își vor face culcușul acolo, bufnițele îi vor umplea casele, struții vor locui acolo, și stafiile se vor juca acolo. Șacalii vor urla în casele lui împărătești pustii, și cîinii sălbatici în casele lui de petrecere. Vremea lui este aproape să vină, și zilele nu i se vor lungi.”

14 Căci Domnul va avea milă de Iacov, va alege iarăș pe Israel, și-i va aduce iarăș la odihnă în țara lor; străinii se vor alipi de ei, și se vor uni cu casa lui Iacov. Popoarele îi vor lua, și-i vor aduce înapoi la locuința lor, și casa lui Israel îi va stăpîni în țara Domnului, ca robi și roabe. Vor ținea astfel robi pe cei ce-i robiseră pe ei, și vor stăpîni peste asupritorii lor. Iar cînd îți va da Domnul odihnă după ostenelele și frămîntările tale, și după aspra robie care a fost pusă peste tine, atunci vei cînta cîntarea aceasta asupra împăratului Babilonului, și vei zice: “Iată, asupritorul nu mai este, asuprirea a încetat, Domnul a frînt toiagul celor răi, nuiaua stăpînitorilor. Cel ce, în urgia lui, lovea popoarele, cu lovituri fără răgaz, cel ce, în mînia lui,

supunea neamurile, este prigonit fără cruțare. Tot pământul 7
se bucură acum de odihnă și pace; izbucnesc oamenii în cântece
de veselie. Pînă și chiparoșii și cedrii din Liban se bucură de 8
căderea ta și zic: „De cînd ai căzut tu, nu se mai suie nimeni
să ne taie; Locuința morților se mișcă pînă în adîncimile ei, 9
ca să te primească la sosire, ea trezește înaintea ta umbrele, pe
toți mai marii pământului, scoală de pe scaunele lor de dom-
nie pe toți împărații neamurilor. Toți iau cuvîntul ca să-ți 10
spună: „Și tu ai ajuns fără putere ca noi, și tu ai ajuns ca
noi; Strălucirea ta s'a pogorît și ea în locuința morților, cu 11
sunetul alăutelor tale; așternut de viermi vei avea, și viermii
te vor acoperi. Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, 12
fiu al zorilor! Cum ai fost doborît la pământ, tu, biruitorul
neamurilor! Tu ziceai în inima ta: „Mă voi sui în cer, îmi 13
voi ridica scaunul de domnie mai pe sus de stelele lui Dum-
nezeu; voi șede pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul
miază-noaptei; mă voi sui pe vîrfurile norilor, voi fi ca Cel Prea 14
'nalt.' Dar ai fost aruncat în locuința morților, în adîncimile
mormîntului! Cei ce te văd se uită țintă mirați la tine, te 16
privesc cu luare aminte și zic: „Acesta este omul care făcea
să se cutremure pământul, și zguduia împărățiile, care pre- 17
făcea lumea în pustie, nimicea cetățile și nu dădea drumul
prinșilor săi de război. Toți împărații neamurilor, da, toți, se 18
odihnesc cu cinste, fiecare în mormîntul lui. Dar tu ai fost 19
aruncat departe de mormîntul tău, ca o ramură disprețuită,
ca o pradă luată dela niște oameni uciși cu lovituri de sabie, și
aruncată pe pietrele unei gropi, ca un hoit călcat în picioare.
Tu nu ești unit cu ei în mormînt, căci ți-ai nimicit țara și ți-ai 20
prăpădit poporul. Nu se va mai vorbi niciodată de neamul
celor răi. Pregătiți măcelărirea fiilor, din pricina nelegiurii 21
părinților lor! Ca să nu se mai scoale să cucerească pământul,
și să umple lumea cu cetăți!” “Eu mă voi ridica împotriva 22
lor! -zice Domnul oștirilor-și voi șterge numele și urma Ba-
bilonului, pe fiu și nepot,” zice Domnul. “Voi face din el un 23
culcuș de arici și o mlaștină, și îl voi mătura cu mătura nimi-
cirii,” zice Domnul oștirilor. Domnul oștirilor a jurat, și a 24
zis: “Da, ce am hotărît se va întîmpla, ce am pus la cale se

25 va împlini. Voi zdrobi pe Asirian în țara Mea, îl voi călca
 în picioare pe munții Mei; astfel jugul lui se va lua de pe ei,
 26 și povara lui va fi luată de pe umerii lor.” Iată hotărîrea lu-
 ată împotriva întregului pămînt, iată mîna, întinsă peste toate
 27 neamurile. Domnul oștirilor a luat această hotărîre: cine I se
 28 va împotrivi? Mîna Lui este întinsă: cine o va abate? 'n
 anul morții împăratului Ahaz, a fost rostită această proorocie:
 29 “Nu te bucura, țara Filistenilor, că s’a frînt toiagul care te
 lovea! Căci din rădăcina șarpelui va ieși un basilic, și rodul
 30 lui va fi un balaur sburător. Atunci cei mai săraci vor putea
 paște, și cei nenorociți vor putea să locuiască liniștiți; dar îți
 voi lăsa neamul să piară de foame, și ce va mai rămînea din tine
 31 va fi omorît. Gemi, poartă! Bocește-te, cetate! Cutremură-
 te, toată țara Filistenilor! Căci un fum vine dela miază noapte,
 32 și șirurile vrăjmașului sînt strînse.” “Și ce va răspunde trimi-
 șișilor poporului?” - “Că Domnul a întemeiat Sionul, și că cei
 nenorociți din poporul Lui găsesc un loc de adăpost acolo.” -

15 Proorocie împotriva Moabului. Chiar în noaptea cînd este
 pustiit, Ar-Moabul este nimicit! Chiar în noaptea cînd este
 2 pustiit, Chir-Moabul este nimicit!... Poporul se suie la tem-
 plu și la Dibon, pe înălțimi, ca să plîngă; Moabul se bocește: pe
 Nebo și pe Medeba toate capetele sînt rase, și toate bărbile sînt
 3 tăiate. Pe ulițe, sînt încinși cu saci, pe acoperișuri și în piețe,
 4 totul geme, și se topesc plîngînd. Hesbonul și Eleale țipă de li
 se aude glasul pînă la Iahaț, chiar și războinicii Moabului se bo-
 5 cesc cu sufletul plin de groază. 'mi plînge inima pentru Moab,
 ai cărui fugari aleargă pînă la Țoar, pînă la Eglat-Șelișia; căci
 suie, plîngînd, suișul Luhitului, și scot țipete de durere pe dru-
 6 mul Horonaimului. Căci apele Nimrim sînt pustiite, s’a uscat
 7 iarba, s’a dus verdeața, și nu mai este niciun fir verde. De
 aceea strîng ce le mai rămîne, și își strămută averile dincolo
 8 de pîrîul sălciiilor. Căci țipetele înconjură hotarele Moabului;
 bocetele lui răsună pînă la Eglaim, și urletele lui răsună pînă
 9 la Beer-Elim. Apele Dimonului sînt pline de sînge, și voi
 trimete peste Dimon noi nenorociri; un leu va veni împotriva
 celor scăpați ai Moabului, împotriva rămășiței din țară.

16 Trimeteți miei cîrmuitorului țării, trimeteți-i din Sela, prin

pustie, la muntele fiicei Sionului! Ca o pasăre fugară, zgurnită 2
 din cuib, așa vor fi fiicele Moabului, la trecerea Arnonului. -
 Și vor zice: “Sfătuieste, mijlocește, acopere-ne ziua namiaza 3
 mare cu umbra ta, ca noaptea neagră, ascunde pe ceice sînt
 urmăriți, nu da pe față pe cei fugiți! Lasă să locuiască pen- 4
 tru o vreme la tine cei goniți din Moab, fii un loc de scăpare
 pentru ei împotriva pustiitorului! Căci apăsarea va înceta,
 pustiirea se va sfîrși, celce calcă țara în picioare va pieri. Și 5
 atunci un scaun de domnie se va întări prin îndurare; și se
 va vedea șezînd cu credincioșie, în casa lui David, un judecă-
 tor, prieten al dreptului și plin de rîvnă pentru dreptate. -
 „Auzim îngîmfarea mîndrului Moab, fudulia și fala lui, trufia 6
 și laudăroșia lui.” Deaceea geme Moabul pentru Moab, toți 7
 gem; suspinați pe dărîmăturile Chir-Haresetului, adînc mîh-
 niți; căci cîmpiile Hesbonului lîncezesc; stăpînii neamurilor 8
 au sfărîmat butucii viei din Sibma, cari se întindeau pînă la
 Iaezer, și se încîlceau prin pustie: mlădițele ei se întindeau
 și treceau dincolo de mare. Deaceea plîng pentru via din 9
 Sibma, ca pentru Iaezer; vă ud cu lacrămile mele, Hesbonule
 și Eleale! Căci peste culesul roadelor voastre și peste secerișul
 vostru a căzut un strigăt de război! S’a dus bucuria și veselia 10
 din cîmpii! Și în vii, nu mai sînt cîntece, nu mai sînt veselii!
 Nimeni nu mai calcă vinul în teascuri. - “Am făcut să înceteze
 strigătele de bucurie la cules. Deaceea îmi plînge sufletul pen- 11
 tru Moab ca o arfă și inima pentru Chir-Hares; și cînd se va
 arăta Moabul, obosindu-se pe înălțimi și va intra în locașul său
 cel sfînt să se roage, nu va putea să capete nimic!” - Acesta 13
 este cuvîntul, pe care l-a rostit Domnul de multă vreme asupra
 Moabului. Iar acum Domnul vorbește, și zice: “n trei ani, ca 14
 anii unui simbriaș, slava Moabului va fi disprețuită, împreună
 cu toată această mare mulțime; și ce va rămînea, va fi puțin
 lucru, aproape nimic.”

Proorocie împotriva Damascului: “Iată, Damascul nu va 17
 mai fi o cetate, ci va ajunge un morman de dărîmături; cetățile 2
 Aroerului sînt părăsite, sînt date spre pășune turmelor, cari se
 culcă nestingherite acolo. S’a isprăvit cu cetățuia lui Efraim, 3
 și s’a sfîrșit cu împărăția Damascului; dar rămășița Siriei va

4 fi ca slava copiilor lui Israel, zice Domnul oștirilor. 'n ziua
aceea, slava lui Iacov va fi slăbită, și grăsimea cărnii lui va pieri.
5 Se va întâmpla ca atunci când strînge secerătorul grîul, și brațul
6 lui taie spicele; da, ca la strînsul spicelor în valea Refaim; vor
mai rămînea doar cîteva, ca la scuturatul măslinului: două,
trei măslina, pe vîrful crengilor, patru sau cinci, în ramurile
7 cu roade, zice Domnul, Dumnezeuul lui Israel.” 'n ziua aceea,
omul se va uita spre Făcătorul său, și ochii i se vor întoarce
8 spre Sfîntul lui Israel; nu se va mai uita spre altare, cari sînt
lucrarea mînilor lui, și nu va mai privi la ce au făcut degetele
9 lui, la idoli Astartei și la stîlpii închinați soarelui. 'n ziua
aceea, cetățile lui întărite vor fi ca dărîmăturile din pădure și
de pe vîrful muntelui, părăsite odinioară înaintea copiilor lui
10 Israel: va fi o pustie! Căci ai uitat pe Dumnezeuul mîntuirii
tale, și nu ți-ai adus aminte de Stînca scăpării tale. De aceea
11 ți-ai sădit răsaduri plăcute, și ai sădit butuci străini. Cînd
i-ai sădit, i-ai înconjurat cu un gard, și în curînd i-ai văzut
înflorind. Dar culesul roadelor a fugit tocmai în clipa veseliei:
12 și durerea este fără leac. Vai! ce vuiet de popoare multe, cari
urlă cum urlă marea! Ce zarvă de neamuri, cari mugesc cum
13 mugesc niște ape puternice. Neamurile mugesc cum mugesc
apele mari... Dar cînd le mustră Dumnezeu, ele fug departe,
izgonite ca pleava de pe munți la suflarea vîntului, ca țărîna
14 luată de vîrtej. 'ndeseară, vine o prăpădenie neașteptată, și
pînă dimineăta, nu mai sînt! Iată partea celor ce ne jupoaie,
și soarta celor ce ne jăfuiesc.

18 Vai de tine, țară, în care răsună zîngănit de arme, și care
2 ești dincolo de rîurile Etiopiei! Tu, care trimeți soli pe mare,
în corăbii de papură cari plutesc pe luciul apelor! Duceți-vă,
soli iuți, la neamul acela tare și puternic, la poporul acela în-
fricoșat dela începutul lui, neam puternic care zdrobește totul,
3 și a cărui țară este tăiată de rîuri. Voi toți, locuitori ai lu-
mii și voi, locuitori ai pămîntului, luați seama cînd se înalță
4 steagul pe munți, și ascultați cînd sună trîmbița! Căci așa
mi-a vorbit Domnul: “Eu privesc liniștit din locuința Mea pe
căldura arzătoare a luminii soarelui, și pe aburul de rouă, în
5 vipia secerișului. Dar înainte de seceriș, cînd cade floarea, și

rodul se face aguridă, el taie îndată mlădițele cu cosoare, ba taie chiar lăstarii și-i aruncă...” Și Asirienii vor fi lăsați ast- 6
fel pradă păsărilor răpitoare din munți și fiarelor pământului; păsările de pradă vor petrece vara pe trupurile lor moarte, și fiarele pământului vor ierna pe ele. ’n vremea aceea, se vor 7
aduce daruri de mâncare Domnului oștirilor, de poporul cel tare și puternic, de poporul cel înfricoșat dela începutul lui, neam puternic, care zdrobește totul, și a cărui țară este tăiată de râuri: vor fi aduse acolo unde locuiește Numele Domnului oștirilor, pe muntele Sionului.

Proorocie împotriva Egiptului. Iată, Domnul călărește pe 19
un nor repede și vine în Egipt. Idolii Egiptului tremură înaintea Lui, și li se îndoiaie inima Egiptenilor în ei. “Voi înarma 2
pe Egipteni unii împotriva altora, și se vor bate frate cu frate, prieten cu prieten, cetate cu cetate, împărăție cu împărăție. Duhul Egiptenilor va pieri din ei, și le voi nimici sfatul; atunci 3
vor întreba pe idoli și pe vrăjitori, pe ceice cheamă morții și pe ghicitori. Voi da Egiptul în mâinile unui stăpîn aspru, și un 4
împărat fără milă va stăpîni peste ei, zice Domnul, Dumnezeuul oștirilor.” Apele mării vor seca, și râul va seca și se va usca, 5
rîurile se vor împuți, canalele Egiptului vor fi goale și uscate, pipirigul și trestiile se vor vesteji. Livezile Nilului de la îm- 7
bucătura râului, și toate sămănăturile din valea râului se vor usca, se vor prefăce în țărînă și vor pieri. Vor geme pescarii, se 8
vor boci toți cei ce aruncă undița în rîu, și ceice întind mreji pe ape vor fi nemîngîiați. Ceice lucrează inul dărăcit, și ceice țes 9
țesături albe vor fi acoperiți, de rușine, stăpînitorii țării vor fi 10
întristați și toți simbriașii vor fi cu inima amărîtă. ’n adevăr, 11
voivozii Țoanului au înebunit, sfetnicii înțelepți ai lui Faraon s’au prostit. “Cum îndrăzniți voi să spuneți lui Faraon: „Noi 12
sîntem fiii înțelepților, fiii străvechilor împărați? Unde sînt 12
înțelepții tăi, Să-ți faciă descoperiri dumnezeiești, și să spună ce a hotărît Domnul oștirilor împotriva Egiptului. Voivozii 13
Țoanului au înebunit, voivozii Nofului s’au înșelat, căpeteniile semințiilor duc Egiptul în rătăcire: Domnul a răspîndit 14
în mijlocul lui un duh de amețeală ca să faciă pe Egipteni să se clatine în toate faptele lor, cum se clatină un om beat și

15 varsă, și Egiptul nu va avea pe nimeni, care să poată face
16 ceva, nici cap, nici coadă, nici ramură de finic, nici trestie! 'n
ziua aceea, Egiptul va fi ca o femeie: va tremura și se va teme,
văzînd mișcarea mînei Domnului oștirilor, cînd o va ridica îm-
17 potriva lui. Chiar și țara lui Iuda va fi o groază pentru Egipt:
cum i se va vorbi de ea, se va îngrozi, din pricina hotărîrii
18 luate împotriva lui de Domnul oștirilor. 'n vremea aceea, vor
fi cinci cetăți în țara Egiptului, cari vor vorbi limba Canaan-
ului, și vor jura pe Domnul oștirilor: una din ele se va numi
19 cetatea nimicirii! Tot în vremea aceea va fi un altar pentru
Domnul în țara Egiptului, și la hotar, va fi un stîlp de aducere
20 aminte pentru Domnul. Acesta va fi pentru Domnul oștirilor
un semn și o mărturie în țara Egiptului. Ei vor striga către
Domnul din pricina asupritorilor, și El le va trimete un mîntu-
21 itor și un apărător, care să-i izbăvească. Atunci Domnul Se
va descoperi Egiptenilor, și Egiptenii vor cunoaște pe Domnul
în ziua aceea. Vor aduce jertfe și daruri de mîncare, vor face
22 juruințe Domnului și le vor împlini. Astfel, Domnul va lovi
pe Egipteni, îi va lovi, dar îi va tămădui. Ei se vor întoarce la
23 Domnul, care-i va asculta, și-i va vindeca. 'n aceeaș vreme,
va fi un drum care va duce din Egipt în Asiria: Asirienii se
vor duce în Egipt și Egiptenii în Asiria, și Egiptenii împreună
24 cu Asirienii vor sluji Domnului. Tot în vremea aceea, Israel
va fi al treilea, unit cu Egiptul și cu Asiria, ca o binecuvîntare
25 în mijlocul pămîntului. Domnul oștirilor îi va binecuvînta și
va zice: "Binecuvîntat să fie Egiptul, poporul Meu, și Asiria,
lucrarea mînilor Mele, și Israel, moștenirea Mea!"

20 'n anul cînd a venit Tartan la Asdod, trimes de Sargon,
2 împăratul Asiriei, să bată Asdodul, și l-a luat, în vremea
aceea Domnul a vorbit lui Isaia, fiul lui Amoț, și i-a zis: "Du-
te, desleagă-ți sacul de pe coapse și scoate-ți încălțăminte din
3 picioare!" El a făcut așa, a umblat gol și desculț. Și Domnul
a zis: "După cum robul meu Isaia umblă gol și desculț, trei ani
de zile, ca semn și înștiințare pentru Egipt și pentru Etiopia,
4 tot așa și împăratul Asiriei va lua din Egipt și din Etiopia
prinși de război și surghiuniți, tineri și bătrîni, goi și desculți, și
5 cu spinarea descoperită, spre rușinea Egiptului. Atunci se vor

îngrozi și se vor rușina ceice își puseseră încrederea în Etiopia, și se făleau cu Egiptul. Și locuitorii de pe țărmul acesta vor zice în ziua aceea: „Iată ce a ajuns încrederea noastră, pe care ne bizuiserăm, ca să fim ajutați și să fim izbăviți de împăratul Asiriei! Cum vom scăpa acum?”

Proorocie asupra pustiei mării. Cum înaintează vijelia dela 21
 miazăzi, așa vine el din pustie, din țara înfricoșată. O vedenie 2
 grozavă mi s'a descoperit. Asupritorul asuprește, pustiitorul 2
 pustiiește. - „Suie-te, Elamule! 'mpresoară, Medio! Căci fac 3
 să înceteze toate oftările lor, -zice Domnul.” De aceea mi s'a 3
 umplut inima de neliniște, m'apucă durerile, ca durerile unei 3
 femei când naște. Zvîrcolirile nu mă lasă s'aud, tremurul mă 3
 împedecă să văd. 'mi bate inima cu putere, m'apucă groaza; 4
 noaptea plăcerilor mele ajunge o noapte de spaimă. Ei pun 5
 masa, straja veghează, și ei mănîncă, beau... Dar deodată se 5
 aude strigînd: “n picioare, voivozi! Ungeți scutul!” Căci așa 6
 mi-a vorbit Domnul: “Du-te și pune un străjer, ca să dea de 6
 veste despre ce va vedea.” - El a văzut călărime, călăreți doi 7
 cîte doi, călăreți pe măgari, călăreți pe cămile; și asculta cu lu- 7
 are aminte, cu cea mai mare băgare de seamă. Apoi a strigat, 8
 ca un leu: “Doamne, am stat mereu în turnul meu de pază, și 8
 stam de strajă în toate nopțile. Și iată că a venit călărime și 9
 călăreți doi cîte doi.” Apoi a luat iarăș cuvîntul, și a zis: “A 9
 căzut, a căzut Babilonul, și toate icoanele dumnezeilor lui sînt 9
 sfărîmate la pămînt!” O, poporul meu, care ai fost stropșit ca 10
 boabele de grîu din aria mea, ce am auzit dela Domnul oștir- 10
 ilor, Dumnezeul lui Israel, aceea vă vestesc. Proorocie asupra 11
 Dumei. Mi se strigă din Seir: “Străjerule, cît mai este din 11
 noapte?” “Străjerule, mai este mult din noapte?” Străjerul 12
 răspunde: “Vine dimineața, și este tot noapte. Dacă vrei să 12
 întrebați, întrebați; întoarceți-vă, și veniți iarăș.” Proorocie 13
 asupra Arabiei. Veți petrece noaptea în tufele Arabiei, cete 13
 de negustori din Dedan! Duceți apă celor ce le este sete; 14
 locuitorii țării Tema duceți pîne fugarilor! Căci ei fug di- 15
 naintea săbiilor, dinaintea săbiei scoase din teacă, dinaintea 15
 arcului încordat, și dinaintea unei lupte înverșunate. Căci 16
 așa mi-a vorbit Domnul: “ncă un an, ca anii unui simbriaș,

17 și s'a isprăvit cu toată slava Chedarului. Nu va mai rămînea decît un mic număr din vitejii arcași, fii ai Chedarului, căci Domnul, Dumnezeuul lui Israel, a spus-o.

22 Proorocie asupra văii vedeniilor. “Ce este de vă suiți cu
2 toții pe acoperișuri, cetate gălăgioasă, plină de zarvă, cetate
veselă! Morții tăi nu vor pieri uciși de sabie, nici nu vor muri
3 luptînd. Ci toate căpeteniile tale fug împreună, sînt luați
prinși de arcași; toți locuitorii tăi ajung deodată robi, în timp
4 ce o iau la fugă în depărtare. De aceea zic: ,ntoarceți-vă
privirile dela mine, lăsați-mă să plîng cu amar; nu stăruiți să
5 mă mîngîiați pentru nenorocirea fiicei poporului meu! Căci
este o zi de necaz, de zdrobire și de învălmășală, trimeasă de
Domnul, Dumnezeuul oștirilor, în valea vedeniilor. Se dărîmă
6 zidurile, și răsună țipete de durere spre munte. Elamul poartă
tolba cu săgeți; cară de luptători, de călăreți înaintea; Chirul
7 desvelește scutul. Cele mai frumoase văi ale tale sînt pline de
8 cară, și călăreții se înșiruie de bătaie la porțile tale. Cele
din urmă șanțuri de întărire ale lui Iuda sînt silite, și în ziua
9 aceasta cercetezi tu armăturile din casa pădurii. Vă uitați
la spărturile cele multe făcute cetății lui David, și opriți apele
10 iazului de jos. Numărați casele Ierusalimului, și le stricați,
11 ca să întăriți zidul. Faceți o cămară între cele două ziduri,
pentru apele iazului celui vechi; -dar nu vă uitați spre Cel ce a
vrut aceste lucruri, nu vedeți pe Cel ce de mult le-a pregătit.
12 Și totuș Domnul, Dumnezeuul oștirilor, vă cheamă în ziua aceea
să plîngeți și să vă bateți în piept, să vă radeți capul și să
13 vă încingeți cu sac. Dar iată, în schimb, veselie și bucurie!
Se junghie boi și se taie oi, se mănîncă la carne și se bea la
14 vin: ,Să mîncăm și să bem, căci mine vom muri; - Domnul
oștirilor mi-a descoperit, și mi-a zis: ,Nu, nelegiuirea aceasta
nu vi se va ierta pînă nu veți muri, zice Domnul, Dumnezeuul
15 oștirilor.” Așa vorbește Domnul, Dumnezeuul oștirilor: “Du-
te la curteanul acela, la Șebna, dregătorul casei împărătești,
16 și zi-i: ,Ce ai tu aici la tine, și pe cine ai aici, de-ți săpi
aici un mormînt; El își sapă un mormînt sus pe înălțime, își
17 scobește o locuință în stîncă! Iată, Domnul te va asvîrli cu
18 o aruncătură puternică, te va învîrți ca pe un ghem. Te va

asvîrli, te va asvîrli ca pe o minge, pe un pămînt întins, și acolo vei muri, acolo vor veni carele tale cele strălucite, tu, ocară casei stăpînului tău! Vei fi izgonit din dregătoria ta, și te va smulge Domnul din locul tău. ,’n ziua aceea, zice Domnul, voi chema pe robul Meu Eliachim, fiul lui Hilchia, îl voi îmbrăca în tunica ta, îl voi încinge cu brîul tău, și voi da puterea ta în mîinile lui. El va fi un tată pentru locuitorii Ierusalimului și pentru casa lui Iuda. Voi pune pe umărul lui cheia casei lui David: cînd va deschide el, nimeni nu va închide, și cînd va închide el, nimeni nu va deschide. ’l voi împlînta ca pe un drug într’un loc tare, și va fi un scaun de slavă pentru casa tatălui său. Pe el se va sprijini toată slava casei tatălui său, odraslele alese și de ocară, toate sculele cele mici, atît lighenele cît și vasele.” “n ziua aceea, zice Domnul oștirilor, drugul acela împlîntat într’un loc tare va fi scos, va fi tăiat și va cădea, și povara care era pe el va fi nimicită, căci Domnul a vorbit.”

Proorocie împotriva Tirului. “Bociți-vă, corăbii din Tarsis! Căci Tirul a fost nimicit: nu mai are nici case, nici intrare! Din țara Chitim le-a venit vestea aceasta.” “Amuțiți de groază, locuitori ai țărmlui, pe care o umpleau odată negustorii din Sidon, cari străbăteau marea! Veniturile lui erau grîul Nilului și secerișul rîului, aduse pe ape mari, așa că el era tîrgul neamurilor.” “Rușinează-te Sidoane! căci așa vorbește marea, cetățuia mării: ,Eu n’am avut durerile facerii, nici n’am născut, n’am hrănit tineri, nici n’am crescut fete.” Cînd vor afla Egiptenii vestea aceasta, vor tremura auzind de căderea Tirului, și vor zice: “Treceți la Tarsis, bociți-vă, locuitori ai țărmlui! Aceasta este cetatea voastră cea veselă, care avea o obîrșie veche, și ale cărei picioare o duceau să locuiască departe. Cine a luat această hotărîre împotriva Tirului, împărțitorul cununilor, el, ai cărui negustori erau niște voivozi, și ai cărui tîrgoveți erau cei mai bogați de pe pămînt? Domnul oștirilor a luat această hotărîre, ca să rușineze mîndria a tot ce strălucește, și să smerească pe toți cei mari ai pămîntului: ,Străbate-ți țara, ca Nilul, niciun brîu nu te mai strînge, fica Tarsisului! Nu mai este niciun jug! Domnul Și-a întins mîna

asupra mării; a făcut să tremure împărății; a poruncit nimiră
12 cirea cetățuilor Canaanului, și a zis: „De acum nu te vei mai
bucura, fecioară necinstită, fiica Sidonului! Scoală-te și treci în
13 țara Chitim; dar nici acolo nu vei avea odihnă. Iacă pe Haldei,
cari nu erau un popor, locuitorii aceștia ai pustiei, cărora Asiri-
anul le-a întemeiat o țară; ei înalță turnuri, surpă casele îm-
14 părătești ale Tirului, le prefac în dărîmături.” “Bociți-vă,
15 corăbii din Tarsis! Căci cetățuia voastră este nimicită.” ‘n
vremea aceea, Tirul va fi dat uitării șaptezeci de ani, cît ține
viața unui împărat, dar după șaptezeci de ani, se va întîmpla
16 Tirului ca și curvei despre care vorbește cîntecul: “Ia arfa și
străbate cetatea, curvă dată uitării; cîntă bine, cîntă-ți cînte-
cele de mai multe ori, ca iarăș să-și aducă lumea aminte de
17 tine.” Tot așa, după șaptezeci de ani, Domnul va cerceta
Tirul, și se va întoarce iarăș la cîștigul lui; va avea legături
18 cu toate împărățiile lumii de pe fața pămîntului; dar cîștigul
și plata lui vor fi închinare Domnului, nu vor fi nici strînse
nici păstrate; ci cîștigul lui va aduce celor ce locuiesc înaintea
Domnului, o hrană îmbelșugată și haine strălucite.

24 Iată, Domnul deșartă țara și o pustiește, îi răstoarnă fața
2 și risipește locuitorii; cum se întîmplă preotului se întîmplă
și poporului, stăpînului ca și slugii, stăpînei ca și slujnicei,
vînzătorului ca și cumpărătorului, celui ce dă cu împrumut
ca și celui ce ia cu împrumut, datornicului ca și cel căruia îi
3 este dator. Țara este pustiită de tot și prădată; căci Domnul
4 a hotărît așa. Țara este tristă, sleită de puteri; locuitorii
sînt mîhniți și tînjesc; căpeteniile poporului sînt fără put-
5 ere, căci țara a fost spurcată de locuitorii ei; ei călcau legile,
6 nu țineau poruncile, și rupeau legămîntul cel vecinic! De
aceea mănîncă blestemul țara, și sufăr locuitorii ei pedeapsa
nelegiuirilor lor; de aceea sînt prăpădiți locuitorii țării, și nu
7 mai rămîne decît un mic număr din ei. Mustul stă trist, via
8 este veșejită; toți cei ce erau cu inima veselă, suspină. A
încetat desfătarea timpanelor, s’a sfîrșit veselia gălăgiosă, s’a
9 dus bucuria arfei. Nu se mai cîntă cînd se bea vin, și bău-
10 turile tari li se par amare celor ce le beau. Cetatea pustie
este dărîmată; toate casele sînt închise, nu mai intră nimeni

în ele. Pe ulițe se strigă după vin; s'a dus orice desfătare, nu 11
 mai este nicio veselie în țară. Numai pustiire a mai rămas 12
 în cetate, și porțile stau dărîmate. Da, în țară, în mijlocul 13
 popoarelor, este ca atunci cînd se scutură măslinul, sau ca la
 culesul ciorchinelor rămase după culesul viei. Ceilalți însă, 14
 cari vor mai rămînea, își înalță glasul, scot strigăte de veselie;
 de pe țarmurile mării, laudă măreția Domnului. "Proslăviți 15
 dar pe Domnul în locurile unde strălucește lumină, lăudați Nu-
 mele Domnului, Dumnezeului lui Israel, în ostroavele mării!"
 Dela marginele pămîntului auzim cîntînd: "Slavă celui nepri- 16
 hănit!" Dar eu zic: "Sînt perdut! Sînt perdut! Vai de mine!"
 Jăfuitorii jăfuiesc, jăfuitorii se înverșunează la jaf. Groaza, 17
 groapa, și lațul, vin peste tine, locuitor al țării! Cel ce fuge 18
 dinaintea strigătelor de groază cade în groapă, și cel ce se ridică
 din groapă se prinde în laț; căci se deschid stăvilarele de sus, și
 se clatină temeliile pămîntului! Pămîntul se rupe, pămîntul 19
 se sfărîmă, pămîntul se crapă, pămîntul se clatină ca un om 20
 beat, tremură ca o colibă; păcatul lui îl apasă, cade, și nu se
 mai ridică. 'n ziua aceea, Domnul va pedepsi în cer oștirea 21
 de sus, iar pe pămînt pe împărații pămîntului. Aceștia vor fi 22
 strînși ca prinși de război și puși într'o temniță, vor fi închiși
 în gherle, și, după un mare număr de zile, vor fi pedepsiți
 Luna va fi acoperită de rușine, și soarele de groază; căci Dom- 23
 nul oștirilor va împărăți pe muntele Sionului și la Ierusalim,
 strălucind de slavă în fața bătrînilor Lui.

"Doamne, Tu ești Dumnezeul meu; pe Tine Te voi înalța! **25**
 Laud Numele Tău, căci ai făcut lucruri minunate; planurile
 Tale făcute mai dinainte s'au împlinit cu credincioșie. Căci ai 2
 prefăcut cetatea (Babilon) într'un morman de pietre, cetățuia
 cea tare într'o grămadă de dărîmături; cetatea cea mare a
 străinilor este nimicită, și niciodată nu va mai fi zidită. De 3
 aceea Te slăvesc popoarele puternice, și cetățile neamurilor
 puternice se tem de Tine. Căci Tu ai fost un loc de scă- 4
 pare pentru cel slab, un loc de scăpare pentru cel nenorocit
 în necaz, un adăpost împotriva furtunii, un umbrar împotriva
 căldurii; căci suflarea asupritorilor este ca vijelia care izbește
 în zid. Cum domolești căldura într'un pămînt arzător, așa ai 5

domolit zarva străinilor; cum este înădușită căldura de umbra unui nor, așa au fost înădușite cîntările de biruință ale asupritorilor.” Domnul oștirilor pregătește tuturor popoarelor pe muntele acesta, un ospăț de bucate gustoase, un ospăț de vinuri vechi, de bucate miezoase, pline de măduvă, de vinuri vechi și limpezite. Și, pe muntele acesta, înlătură măhrama care acopere toate popoarele, și învelitoarea care înfășură toate neamurile; nimicește moartea pe vecie: Domnul Dumnezeu șterge lacrămile de pe toate fețele, și îndepărtează de pe tot pămîntul ocară poporului Său; da, Domnul a vorbit. ’n ziua aceea, vor zice: “Iată, acesta este Dumnezeul nostru, în care aveam încredere că ne va mîntui. Acesta este Domnul, în care ne încredeam, acum să ne veselim, și să ne bucurăm de mîntuirea Lui! Căci mîna Domnului se odihnește pe muntele acesta; dar Moabul este călcat în picioare pe loc, cum este călcat în picioare paiul în bălegar. ’n mijlocul acestei băltoace, el își întinde mînilor, cum le întinde înotătorul ca să înoate; dar Domnul îi doboară mîndria, și face de nimica dibăcia mînilor lui. El surpă, prăbușește întăriturile înalte ale zidurilor tale, le prăbușește la pămînt, în țărînă.”

26 ’n ziua aceea, se va cînta următoarea cîntare în țara lui Iuda: “Avem o cetate tare; Dumnezeu ne dă mîntuirea ca ziduri și întăritură. Deschideți porțile, ca să intre neamul cel neprihănit și credincios. Celui cu inima tare, Tu-i cheazășluești pacea; da, pacea, căci se încrede în Tine. ’ncredeți-vă în Domnul pe vecie, căci Domnul Dumnezeu este Stînca veacurilor. El a răsturnat pe ceice locuiau pe înălțimi, El a plecat cetatea îngîmfată; a doborît-o la pămînt, și a aruncat-o în țărînă. Ea este călcată în picioare, în picioarele săracilor, supt pașii celor obijduiți. Calea dreptului este neprihănirea; Tu, care ești fără prihană, netezești cărarea dreptului. De aceea Te așteptăm, Doamne, și pe calea judecăților Tale; sufletul nostru suspină după Numele Tău și după pomenirea Ta. Sufletul meu Te dorește noaptea, și duhul meu Te caută înlăuntrul meu. Căci, cînd se împlinesc judecățile Tale pe pămînt, locuitorii lumii învață dreptatea. Dacă ierți pe cel rău, el totuș nu învață neprihănirea, se dedă la rău în țara în care domnește nepri-

hănire, și nu caută la măreția Domnului. Doamne, mîna Ta 11
 este puternică: ei n’o zăresc! Dar vor vedea rîvna Ta pentru
 poporul Tău, și vor fi rușinați; va arde focul pe vrăjmașii Tăi.
 Dar nouă, Doamne, Tu ne dai pace, căci tot ce facem noi, 12
 Tu împlinești pentru noi. Doamne, Dumnezeuul nostru, alți 13
 stăpîni afară de Tine au stăpînit peste noi, dar acum numai
 pe Tine, și numai Numele Tău îl chemăm. Ceice sînt morți 14
 acum nu vor mai trăi, sînt niște umbre, și nu se vor mai scula;
 căci Tu i-ai pedepsit, i-ai nimicuit, și le-ai șters pomenirea.
 ’nmulțește poporul, Doamne! ’nmulțește poporul, arată-Ți 15
 slava; dă înapoi toate hotarele țării. Doamne, ei Te-au cău- 16
 tat, cînd erau în strîmtorare; au început să se roage, cînd i-ai
 pedepsit. Cum se svîrcolește o femeie însărcinată, gata să 17
 nască, și cum strigă ea în mijlocul durerilor ei, așa am fost
 noi, departe de Fața Ta, Doamne! Am zămislit, am simțit 18
 dureri, și, cînd să naștem, am născut vînt: țara nu este mîn-
 tuită, și locuitorii ei nu sînt născuți. Să învie dar morții 19
 Tăi! Să se scoale trupurile mele moarte! -Treziiți-vă și săriți
 de bucurie, ceice locuiți în țărîină! Căci roua Ta este o rouă
 dătătoare de viață, și pămîntul va scoate iarăș afară pe cei
 morți.” “Du-te, poporul meu, intră în odaia ta, și încuie ușa 20
 după tine; ascunde-te cîte-va clipe, pînă va trece mînia! Căci 21
 iată, Domnul iese din locuința Lui, să pedepsească nelegiuirile
 locuitorilor pămîntului; și pămîntul va da sîngele pe față, și nu
 va mai acoperi uciderile.

’n ziua aceea, Domnul va lovi cu sabia Lui cea aspră, mare 27
 și tare, Leviatanul, Babilonul, șarpele fugar (Asur), și Levi-
 atanul, șarpele inelat (Babel), și va ucide balaurul de lîngă
 mare (Egiptul). ’n ziua aceea, cîntați o cîntare asupra viei 2
 celei mai alese: “Eu, Domnul, sînt Păzitorul ei, Eu o ud în 3
 fiecare clipă; Eu o păzesc zi și noapte ca să n’o vatăme nimeni.
 N’am nici o mînie. Dar dacă voi găsi măracini și spini, voi 4
 merge la luptă împotriva lor, și-i voi arde pe toți, afară nu 5
 mai dacă vor căuta ocrotirea Mea, vor face pace cu Mine, da,
 vor face pace cu Mine.” ’n vremile viitoare, Iacov va prinde 6
 rădăcină, Israel va înflori și va odrăsli, și va umplea lumea
 cu roadele lui. L-a lovit oare Domnul cum a lovit pe cei ce-l 7

8 loveau? L-a ucis El cum a ucis pe cei ce-l ucideau? Cu măsură
l-ai pedepsit în robie, luându-l cu suflarea năpraznică a vîntu-
9 lui de răsărit. Astfel nelegiuirea lui Iacov a fost ispășită, și
iată rodul iertării păcatului lui: Domnul a făcut toate pietrele
10 altarelor ca niște pietre de var prefăcute în țărînă; idolii As-
tartei și stîlpîii soarelui nu se vor mai ridica. Căci cetatea cea
tare a rămas singuratică, a ajuns o locuință lăsată și părăsită
ca pustia. 'n ea paște vițelul, în ea se culcă și-i mănîncă ram-
11 murile. Cînd i se usucă ramurile, sînt rupte; vin femeile, să
le ardă. Căci acesta era un popor fără pricepere; de aceea Cel
ce l-a făcut n'a avut milă de el, și Cel ce l-a întocmit nu l-a
12 iertat. 'n vremea aceea, Domnul va scutura roade dela cursul
Rîului pînă la pîrîul Egiptului; iar voi veți fi strînși unul cîte
13 unul, copii ai lui Israel! 'n ziua aceea, se va suna cu trîm-
bița cea mare și atunci se vor întoarce cei surghiuniți din țara
Asiriei și fugarii din țara Egiptului. Ei se vor închina înaintea
Domnului, pe muntele cel sfînt, Ierusalim.

28 Vai de cununa îngîmfată a bețivilor lui Efraim, de floarea
veștejită, care este strălucirea podoabei sale, pe culmea văii
2 mănoase a celor ce se îmbată! Iată că vine dela Domnul,
un om tare și puternic, ca o furtună de piatră, ca o vijelie
nimicitoare, ca o rupere de nori cu mari șivoaie de ape, care
3 o doboară cu putere la pămînt. Va fi călcată în picioare,
4 cununa îngîmfată a bețivilor lui Efraim; și floarea veștejită,
care este strălucirea podoabei ei, pe culmea văii mănoase, va
fi ca o smochină timpurie care se vede înainte de culesul road-
5 elor și pe care, abia o iei în mînă, și îndată o și înghiți. 'n
ziua aceea, Domnul oștirilor va fi o cunună strălucitoare și o
6 podoabă măreață pentru rămășița poporului, sau: un duh
de dreptate pentru cel ce șade pe scaunul de judecată, și o
putere pentru cei ce dau pe vrăjmaș înapoi pînă la porțile
7 lui. Dar și ei, se clatină de vin, și băuturile tari îi amețesc;
preoți și prooroci sînt îmbătați de băuturi tari, sînt stăpîniți
de vin, au amețeli din pricina băuturilor tari; se clatină cînd
8 proorocesc, se poticnesc cînd judecă. Toate mesele sînt pline
9 de vărsături murdare, și nu mai este nici un loc curat. - Ei
zic: "Pe cine vrea el să învețe înțelepciunea? Cui vrea să dea

învățăture? Unor copii întărcați de curînd, luați dela țîță?
Căci dă învățătură peste învățătură, învățătură peste învăță- 10
tură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin
aici, puțin acolo.” - Ei bine! Prin niște oameni cu buze 11
bîlbăitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului acestuia
Domnul. El îi zicea: “Iată odihna; lăsați pe cel ostenit să se 12
odihnească; iată locul de odihnă!” Dar ei n’au vrut să asculte,
și pentru ei cuvîntul Domnului va fi: “nvățătură peste în- 13
vățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă,
poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo”, ca mergînd, să
cadă pe spate și să se zdrobească, să dea în laț și să fie prinși.
De aceea ascultați Cuvîntul Domnului, batjocoritorilor, cari 14
stăpîniți peste poporul acesta din Ierusalim! Pentru că ziceți: 15
“Noi am făcut un legămînt cu moartea, am făcut o învoială cu
locuința morților: cînd va trece urgia apelor năvălitoare, nu ne
va atinge, căci avem ca loc de scăpare neadevărul și ca adăpost
minciuna!” deaceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: “Iată, 16
pun ca temelie în Sion o piatră, o piatră încercată, o piatră
de preț, piatră din capul unghiului clădirii, temelie puternică;
cel ce o va lua ca sprijin, nu se va grăbi să fugă. Voi face din 17
neprihănire o lege, și din dreptate o cumpănă; și grindina va
surpa locul de scăpare al neadevărului, și apele vor îneca adă-
postul minciunii. Așa că legămîntul vostru cu moartea va fi 18
nimicit, și învoiala voastră cu locuința morților nu va dăinui.
Cînd va trece urgia apelor năvălitoare, veți fi striviți de ea.
Ori de cîte ori va trece, vă va apuca; căci va trece în toate 19
diminețile, zi și noapte, și numai vuietul ei vă va îngrozi.”
Patul va fi prea scurt, ca să te întinzi în el, și învelitoarea prea 20
îngustă, ca să te învelești cu ea. Căci Domnul Se va scula ca 21
la muntele Perațim, și Se va mînia ca în valea Gabaonului, ca
să-Și facă lucrarea, lucrarea Lui ciudată, ca să-Și împlinească
lucrul, lucrul Lui nemaiauzit. Acum, nu batjocoriți, ca nu 22
cumva să vi se strîngă mai tare legăturile; căci am aflat dela
Domnul, Dumnezeu oștirilor, că nimicirea întregii țări este
hotărîită. “Plecați-vă urechea, și ascultați glasul meu! Fiți 23
cu luare aminte, și ascultați cuvîntul meu! Cel ce ară pentru 24
sămăntură, ară oare necontenit? Necontenit își brăzdează și

25 își grăpează el pământul? Oare după ce a netezit fața pământului, nu aruncă el măzărice și samănă chimen? Nu pune el grîul în rînduri, orzul într'un loc deosebit, și alacul pe margini?
 26 Dumnezeuul lui l-a învățat să facă așa, El i-a dat aceste învățături.
 27 Măzăricea nu se treieră cu leasa, și roata carului nu trece peste chimen; ci măzăricea se bate cu bățul, și chimenul
 28 cu nuiaua. Grîul se bate, dar nu se bate necontenit; împingi
 29 peste el roata carului și caii, dar nu-l sfărîmi. Și lucrul acesta vine dela Domnul oștirilor; minunat este planul Lui, și mare este înțelepciunea Lui.”

29 Vai de Ariel (Leul lui Dumnezeu), de Ariel! Cetatea în care a tăbărit David! “Adăugați an la an, și lăsați sărbătorile să-
 2 și facă ocolul lor. Apoi voi împresura pe Ariel; plîsete și gemete vor fi în ea și cetatea va fi ca un Ariel pentru Mine.
 3 Căci te voi împresura de toate părțile, te voi înconjura cu cete de străjeri, și voi ridica întărituri de șanțuri împotriva ta.
 4 Vei fi doborît la pământ și de acolo vei vorbi, și din țărîină ți se vor auzi vorbele. Glasul tău va ieși din pământ ca al unei
 5 năluci, și din țărîină îți vei șopti cuvintele. Dar mulțimea vrăjmașilor tăi va fi ca o pulbere mărunță, și mulțimea asupritorilor va fi ca pleava care sboară, și aceasta deodată, într'o
 6 clipă.” Dela Domnul oștirilor va veni pedeapsa, cu tunete, cutremure de pământ și pocnet puternic, cu vijelie și furtună,
 7 și cu flacăra unui foc mistuitor. Și, ca un vis, ca o vedenie de noapte, așa va fi mulțimea neamurilor cari vor lupta împotriva
 lui Ariel, așa vor fi cei ce se vor bate împotriva lui și cetățuiei
 8 lui, strîngîndu-l de aproape. După cum cel flămînd visează că mănîncă, și se trezește cu stomahul gol, și, după cum cel însetat visează că bea, și se trezește stors de puteri și cu setea nestîmpărată: tot așa va fi și cu mulțimea neamurilor cari vor
 9 veni să lupte împotriva muntelui Sionului. “Rămîneți încremeniți și uimiți! 'nchideți ochii și fiți orbi!” “Ei sînt beți; dar
 10 nu de vin; se clatină, dar nu din pricina băuturilor tari. Ci pentrucă Domnul a turnat peste voi un duh de adormire; v'a închis ochii, proorocilor, și v'a acoperit capetele, văzătorilor.
 11 De aceea toată descoperirea dumnezeiască a ajuns pentru voi ca vorbele unei cărți pecetluite. Dacă o dai cuiva care știe

să citească, și-i zici; „Ia citește! El răspunde: „Nu pot, căci este pecetluită! Sau dacă dai cartea unuia care nu știe să citească și-i zici: „Ia citește! El răspunde: „Nu știu să citesc.” Domnul zice: “Cînd se apropie de Mine poporul acesta, Mă cinsteste cu gura și cu buzele, dar inima lui este departe de Mine, și frica pe care o are de Mine, nu este decît o învățatură de datină omenească. De aceea voi lovi iarăș pe poporul acesta cu semne și minuni din ce în ce mai minunate, așa că înțelepciunea înțelepților lui va pieri, și priceperea oamenilor lui pricepuți se va face nevăzută.” Vai de ceice își ascund planurile dinaintea Domnului, cari își fac faptele în întunec, și zic: “Cine ne vede și cine ne știe?” Stricați ce sînteți! Oare olarul trebuie privit ca lutul, sau poate lucrarea să zică despre lucrător: “Nu m’ a făcut el?” Sau poate vasul să zică despre olar: “El nu se pricepe?” Peste puțină vreme, Libanul se va preface în pomăt, și pomătul va fi socotit ca o pădure! ’n ziua aceea, surzii vor auzi cuvintele cărții, și ochii orbilor, izbăviți de negură și întunec, vor vedea. Cei nenorociți se vor bucura tot mai mult în Domnul, și săracii se vor veseli de Sfîntul lui Israel. Căci asupritorul nu va mai fi, batjocoritorul va pieri, și toți ceice pîndeau nelegiuirea vor fi nimiciti: ceice osîndeau pe alții la judecată, întindeau curse cui îi înfruntau la poarta cetății, și năpăstuiau fără temei pe cel nevinovat. De aceea așa vorbește Domnul către casa lui Iacov, El, care a răscumpărat pe Avraam: “Acum Iacov nu va mai roși de rușine, și nu i se va mai îngălbeni fața acum. Căci cînd vor vedea ei, cînd vor vedea copiii lor, în mijlocul lor, lucrarea mînilor Mele, ’mi vor sfinți Numele; vor sfinți pe Sfîntul lui Iacov, și se vor teme de Dumnezeuul lui Israel. Cei rătăciți cu duhul vor căpăta pricepere, și ceice cîrteau vor lua învățatură.”

“Vai, -zice Domnul-de copiii răzvrătiți, cari iau hotărîri fără Mine, fac legăminte cari nu vin din Duhul Meu, și îngămădesc astfel păcat peste păcat! Ei se pogoară în Egipt, fără să Mă întrebe, ca să fugă supt ocrotirea lui Faraon, și să caute un adăpost supt umbra Egiptenilor! Dar, ocrotirea lui Faraon vă va da de rușine, și adăpostul supt umbra Egiptului vă va da de ocară. Căci voivozii lui au și ajuns la Țoan, și trimesii

30

2

3

4

5 lui au și atins Hanesul. Dar toți vor rămînea de rușine, din
6 pricina unui popor, care nu le va fi de folos, nici nu-i va ajuta,
7 nici nu le va folosi, ci va fi spre rușinea și ocara lor.” Proorocie
8 asupra unor dobitoace dela miazăzi: printr’un ținut strîmtorat
9 și necăjit, de unde vine leoaica și leul, năpîrca și șarpele sburător,
10 își duc ei bogățiile în spinarea măgarilor, și vistieriile pe
11 cocoașa cămîlelor, către un popor care nu le va fi de folos.
12 Căci ajutorul Egiptului nu este decît deșertăciune și nimic;
13 de aceea eu numesc lucrul acesta: “zarvă fără nici o ispravă.”
14 “Du-te acum-zice Domnul-de scrie aceste lucruri înaintea lor
15 pe o tăbliță, și sapă-le într’o carte, ca să rămînă pînă în ziua
16 de apoi, ca mărturie pe vecie și în veci de veci. Scrie că:
17 ,Poporul acesta este un popor răzvrătit, niște copii mincinoși,
18 niște copii cari nu vor să asculte Legea Domnului, cari zic
19 văzătorilor: ,Să nu vedeți și proorocilor: ,Să nu proorociți
20 adevăruri, ci spuneți-ne lucruri măgulitoare, proorociți-ne lu-
21 cruri închipuite! Abateți-vă din drum, dați-vă în lături de pe
22 cărare, lăsați-ne în pace cu Sfîntul lui Israel!” De aceea așa
23 vorbește Sfîntul lui Israel: “Fiindcă lepădați cuvîntul acesta, și
24 vă încredeți în sîlnicie și vicleșuguri, și vă sprijiniți pe ele, de
25 aceea nelegiuirea aceasta va fi pentru voi ca spărtura unui zid
26 înalt, care, spărgîndu-se, amenință să cadă, și a cărui prăbușire
27 vine deodată, într’o clipă: îl sfărîmă cum se sfărîmă un vas
28 de pămînt, care se sfărîmă fără nicio milă, și din ale cărui
29 sfărîmături nu mai rămîne nici un ciob măcar, cu care să iei
30 foc din vatră, sau să scoți apă din fîntînă.” Căci așa vorbește
31 Domnul Dumnezeu, Sfîntul lui Israel: “n liniște și odihnă
32 va fi mîntuirea voastră, în seninătate și încredere va fi tăria
33 voastră.” Dar n’ați voit! Ci ați zis: “Nu! Ci vom fugi pe
34 cai!” -“De aceea veți și fugi!” -“Vom călări pe cai iuți!” -
35 “De aceea cei ce vă vor urmări vor fi și mai iuți! O mie
36 vor fugi la amenințarea unuia singur; și cînd vă vor amenința
37 cinci, toți veți fugi, pînă veți rămînea ca un stîlp pe vîrfurile
38 unui munte, și ca un steag pe creștetul unui deal.” “Totuș Domnul
39 așteaptă să Se milostivească de voi, și Se va scula să vă dea
40 îndurare, căci Domnul este un Dumnezeu drept: fericite de toți
41 ceice nădăjduiesc în El! Da, popor al Sionului, locuitor al

Ierusalimului, nu vei mai plînge! El Se va îndura de tine, cînd
vei striga; cum va auzi, te va asculta. Domnul vă va da pîne 20
în necaz, și apă în strîmtorare. 'nvățătorii tăi nu se vor mai
ascunde, ci ochii tăi vor vedea pe învățătorii tăi. Urechile tale 21
vor auzi după tine glasul care va zice: „Iată drumul, mergeți
pe el! Cînd veți voi să vă mai abateți la dreapta sau la stînga.
Veți socoti ca spurcate argintul care vă acopere idolii și aurul 22
cu care sînt poleite chipurile turnate. Ca pe o necurăție le vei
arunca, și le vei zice: „Afară cu voi de aici! Atunci El va da 23
ploaie peste sămînța pe care o vei pune în pămînt, și pînea, pe
care o va da pămîntul, va fi gustoasă și hrănitoare; în acelaș
timp, turmele tale vor paște în pășuni întinse. Boii și mă- 24
garii, cari ară pămîntul, vor mîncă un nutreț sărat, vînturat
cu lopata și cu ciurul. Pe orice munte înalt și pe orice deal 25
înalt, vor izvorî rîuri, curgeri de apă, în ziua marelui măcel,
cînd turnurile vor cădea. Și lumina lunii va fi ca lumina soare- 26
lui, iar lumina soarelui va fi de șapte ori mai mare (ca lumina a
șapte zile), cînd va lega Domnul vînătăile poporului Său, și va
tămădui rana loviturilor lui.” “Iată, Numele Domnului vine 27
din depărtare! Mînia Lui este aprinsă, și un pîrjol puternic;
buzele Lui sînt pline de urgie, și limba Lui este ca un foc mistu-
itor; suflarea Lui este ca un șivoi ieșit din albie, care ajunge 28
pînă la gît ca să ciuruiască neamurile cu ciurul nimicirii, și
să pună o zăbală înșelătoare în fălcile popoarelor. Voi însă 29
veți cînta ca în noaptea cînd se prăznuiește sărbătoarea, veți
fi cu inima veselă, ca cel ce merge în sunetul flautului, ca să se
ducă la muntele Domnului, spre Stînca lui Israel. Și Domnul 30
va face să răsune glasul Lui măreț, și va arăta brațul gata
să lovească, în mînia Lui aprinsă, în mijlocul flacării unui foc
mistuitor, în mijlocul înecului, furtunii și pietrelor de grind-
ină. Atunci, Asirianul va tremura de glasul Domnului, care îl 31
va lovi cu nuiaua Sa. La fiecare lovitură de nuia hotărîtă, pe 32
care i-o va da Domnul, se vor auzi timpanele și arfele, Domnul
va lupta împotriva lui cu mîna ridicată. Căci de multă vreme 33
este pregătit un rug, gătit și pentru împărat: adînc și lat este
făcut, cu foc și lemne din belșug. Suflarea Domnului îl aprinde
ca un șivoi de pucioasă.”

- 31** Vai de cei ce se pogoară în Egipt după ajutor, se bizuiesc pe cai și se încred în mulțimea carălor și în puterea călăreților, dar nu privesc spre Sfântul lui Israel, și nu caută pe Domnul!
- 2 Dar și El, este înțelept și aduce nenorocirea, și nu 'și ia vorbele înapoi, ci Se ridică împotriva casei celor răi, și împotriva
3 ajutorului celor ce săvârșesc nelegiuirea. Căci Egipteanul este om nu Dumnezeu, și caii lui sînt carne nu duh. Doar mîna să-
Și întindă Domnul, și ocrotitorul se va clătina, iar cel ocrotit
4 va cădea, și vor pieri cu toții. Căci așa mi-a vorbit Domnul:
“Cum mugește leul și puiul de leu asupra prăzii, în ciuda tuturor
păstorilor strînși împotriva lui, și nu se înspăimîntă de glasul lor,
nici nu se sperie de numărul lor, așa Se va pogori și Domnul oștirilor
să lupte pe muntele Sionului și pe dealul lui.
5 Cum își întind păsările aripile peste puii lor, așa va ocroti Domnul
oștirilor Ierusalimul, îl va ocroti și-l va izbăvi, îl va
6 cruța și-l va mîntui.” “ntoarceți-vă la Acela de la care v' ați
7 abătut mult, copii ai lui Israel.” “Căci în ziua aceea, fiecare
își va lepăda idolii de argint și de aur, pe cari vi i-ați făcut
8 cu mîinile voastre nelegiuite. Și Asirianul va cădea ucis de o
sabie, dar nu a unui om: îl va nimici o sabie, dar nu este a unui om;
va fugi de sabie, și tinerii lui războinici vor fi robiți.
9 Stînca lui se va topi de groază, și căpeteniile lui vor tremura
înaintea steagului, -zice Domnul, -care 'și are focul în Sion și
cuptorul în Ierusalim.”
- 32** “Atunci împăratul va împărăți cu dreptate, și voivozii vor
2 cîrmui cu nepărtinire. Fiecare va fi ca un adăpost împotriva
vîntului, și ca un loc de scăpare împotriva furtunii, ca niște
rîuri de apă într'un loc uscat, ca umbra unei stînci mari într'un
3 pămînt ars de sete. Ochii celor ce văd nu vor mai fi legați,
4 și urechile celor ce aud vor lua aminte. Inima celor ușuratici
va pricepe și va înțelege, și limba gîngavilor va vorbi
5 iute și deslușit. Nebunul nu se va mai numi ales la suflet,
6 nici mișelul nu se va mai numi cu inimă largă. Căci nebunul
spune nebunii, și inima lui gîndește rău, ca să lucreze în
chip nelegiuit, și să spună neadevăruri împotriva Domnului,
ca să lase lihnit sufletul celui flămînd, și să ia băutura celui
7 însetat. Armele mișelului sînt nimicitoare; el face planuri vi-

novate, ca să piardă pe cel nenorocit prin cuvinte mincinoase, chiar cînd pricina săracului este dreaptă. Dar cel ales la suflət 8 face planuri alese, și stăruie în planurile lui alese.” “Femei 9 fără grijă, sculați-vă și ascultați glasul meu! Fiice nepăsătoare, luați aminte la cuvîntul meu! ’ntr’un an și cîteva zile, veți 10 tremura, nepăsătoarelor; căci se va duce culesul viilor, și strîngerea poamelor nu va mai veni. ’ngroziți-vă, voi cele fără 11 grijă! Tremurați, nepăsătoarelor! Desbrăcați-vă, desgoliți-vă și încingeți-vă coapsele cu haine de jale! Bateți-vă pieptul, 12 aducîndu-vă aminte de frumuseța cîmpiilor și de rodnicia viilor. Pe pămîntul poporului meu cresc spini și mărăcini, chiar 13 și în toate casele de plăcere ale cetății celei vesele. Casa împărătească este părăsită, cetatea gălăgioasă este lăsată; dealul și turnul vor sluji pe vecie ca peșteri; măgarii sălbatici se vor juca în ele, și turmele vor paște, pînă cînd se va turna Duhul 15 de sus peste noi; atunci pustia se va preface în pămînt, și pomătul va fi privit ca o pădure. Atunci nepărtinirea va 16 locui în pustie, și neprihănirea își va avea locuința în pomăt. Lucrarea neprihănirii va fi pacea, roada neprihănirii: odihna 17 și liniștea pe vecie. Poporul meu va locui în locuința păcii, 18 în case fără grijă și în adăposturi liniștite. Dar pădurea va 19 fi prăbușită supt grindină și cetatea plecată adînc. Ferice de 20 voi, cari sămănați pretutindeni dealungul apelor, și cari dați drumul pretutindeni bouului și măgarului!”

“Vai de tine, pustiitorule, care totuș n’ai fost pustiit; care **33** jăfuiști, și n’ai fost jăfuit încă! După ce vei sfinși de pustiit, vei fi pustiit și tu, după ce vei isprăvi de jăfuit, vei fi jăfuit și tu.” “Doamne, ai milă de noi! Noi nădăjduim în Tine. Fii ajutorul 2 nostru în fiecare dimineață și izbăvirea noastră la vreme de nevoie! Cînd răsună glasul Tău, popoarele fug; cînd Te scoli 3 Tu, neamurile se împrăstie.” “Și prada voastră va fi strînsă 4 cum strînge mușița: sar peste ea cum sar lăcustele.” Domnul 5 este înălțat, și locuiește în înălțime. El umple Sionul de nepărtinire și dreptate. “Zilele tale sînt statornice, înțelepciunea 6 și priceperea sînt un izvor de mîntuire”; frica de Domnul, iată comoara Sionului. Iată, vitejii strigă afară; solii păcii plîng 7 cu amar. Drumurile sînt pustii; nimeni nu mai umblă pe dru- 8

muri. Asur a rupt legămîntul, disprețuiește cetățile, nu se uită
9 la nimeni. Țara jălește și este întristată; Libanul este plin de
rușine, tînjește; Saronul este ca o pustie; Basanul și Carmelul
10 își scutură frunza. “Acum Mă voi scula, -zice Domnul, -acum
11 Mă voi înălța, acum Mă voi ridica. Ați zămislit fîn, și nașteți
paie de miriște; suflarea voastră de mînie împotriva Ierusalimu-
12 lui este un foc, care pe voi înșivă vă va arde de tot. Popoarele
vor fi ca niște cuptoare de var, ca niște spini tăiați cari ard în
13 foc.” “Voi, cei de departe, ascultați ce am făcut! Și voi, cei
14 de aproape, vedeți puterea mea!” Păcătoșii sînt îngroziți, în
Sion, un tremur a apucat pe cei nelegiuți, cari zic: “Cine din
noi va putea să rămînă lîngă un foc mistuitor?” “Cine din noi
15 va putea să rămînă lîngă niște flacări vecinice?” Celce umblă
în neprihănire, și vorbește fără viclesug, celce nesocotește un
cîștig scos prin stoarcere, celce își trage mînila înapoi, ca să
nu primească mită, cel ce își astupă urechea să n’audă cuvinte
16 setoase de sînge, și își leagă ochii ca să nu vadă răul, acela
va locui în locurile înalte; stînci întărite vor fi locul lui de scă-
17 pare; i se va da pîne, și apa nu-i va lipsi.” “Ochii tăi vor
vedea pe ’mpărat în strălucirea Lui, vor privi țara în toată
18 întinderea ei. Inima ta își va aduce aminte de groaza trecută
și va zice: ,Unde este logofătul? Unde este vistiernicul? Unde
19 este celce veghea asupra turnurilor? Atunci nu vei mai vedea
pe poporul acela îndrăzneț, pe poporul cu vorbirea încîlcită
de n’o puteai înțelege, cu limba gîngavă, de n’o puteai pri-
20 cepe. Privește Sionul, cetatea sărbătorilor noastre! Ochii tăi
vor vedea Ierusalimul, ca locuință liniștită, ca un cort, care nu
va mai fi mutat, ai cărui țărushi nu vor mai fi scoși niciodată, și
21 ale cărui funii nu vor mai fi deslegate. Da, acolo cu adevărat
Domnul este minunat pentru noi: El ne ține loc de rîuri, de
pîraie late, unde totuș nu pătrund corăbii cu lopeți, și nu trece
22 niciun vas puternic. Căci Domnul este Judecătorul nostru,
Domnul este Legiuitorul nostru, Domnul este ’mpăratul nos-
23 tru: El ne mîntuește! Funiile tale s’au slăbit, așa că nu mai
pot strînge piciorul catargului, și nu mai pot întinde pînzele.
Atunci se împarte prada, care-i așa de mare, că pînă și ologii
24 iau parte la ea. Niciun locuitor nu zice: ,Sînt bolnav! Poporul

Ierusalimului capătă iertarea fărădelegilor lui.”

Aproiați-vă, neamuri, să auziți! Popoare, luați aminte!” **34**
S’asculte pământul, el și ce-l umple, lumea cu toate făpturile ei!
Căci Domnul este mîniat pe toate neamurile, și plin de urgie pe 2
toată oștirea lor: El le nimicește cu desăvîrșire, le măcelărește
de tot. Morții lor sînt aruncați, trupurile lor moarte miroasă 3
greu, și se topesc munții de sîngele lor. Toată oștirea cerurilor 4
piere, cerurile sînt făcute sul ca o carte, și toată oștirea lor
cade, cum cade frunza de vișă, cum cade frunza de smochin.
“Căci sabia Mea-zice Domnul-s’a îmbătat în ceruri; iată, se 5
va pogorî asupra Edomului, asupra poporului, pe care l-am
sortit nimicirii, ca să-l pedepsesc.” Sabia Domnului este plină 6
de sînge, unsă cu grăsime, cu sîngele mieilor și țapilor, cu
grăsimea răunchilor berbecilor; căci Domnul ține un praznic
de jertfe la Boțra, și un mare măcel este în țara Edomului.
Bivolii cad împreună cu ei, și boii împreună cu taurii; țara lor 7
se adapă cu sînge, și țărîna se umple de grăsime. Căci este o 8
zi de răzbunare a Domnului, un an de răsplătire și răzbunare
pentru Sion. Piraiele Edomului se vor preface în smoală, și 9
pulberea lui în pucioasă; da, țara lui va fi ca smoala care arde.
Nu se va stinge nici zi nici noapte, și fumul lui se va înălța în 10
veci. Din veac în veac va fi pustiit, și nimeni nu va trece prin
el în veci de veci. Ci pelicanul și ariciul îl vor stăpîni, bufnița 11
și corbul îl vor locui. Se va întinde peste el funia pustiirii, și
cumpăna nimicirii. Nu vor mai fi în el fruntași, ca să aleagă 12
un împărat, și toți voivozii lui vor fi nimicîți. ’n casele lui 13
împărătești vor crește spinii, în cetățuile lui măracini și urzici.
Acolo va fi locuința șacalilor și vizuina struților. Fiarele din 14
pustie se vor întîlni acolo cu cîinii sălbatici, și țapii păroși se vor
chema unii pe alții. Acolo își va avea locuința năluca nopții, și
își va găsi un loc de odihnă. Acolo își va face cuibul șarpele 15
de noapte, își va pune ouăle, le va cloci, și își va strînge puii
la umbra lui; acolo se vor strînge toți ulii: fiecare la tovarășul
lui. Căutați în cartea Domnului, și citiți! Niciuna din toate 16
acestea nu va lipsi, nici una nici alta nu vor da greș, căci gura
Domnului a poruncit lucrul acesta: Duhul Lui va strînge acele
sălbătăciuni. El a tras la sort pentru ele și mîna Lui le-a 17

împărțit cu funia de măsurat țara aceasta: ele o vor stăpîni
totdeauna și o vor locui din veac în veac.

35 Pustia și țara fără apă se vor bucura; pustietatea se va
2 veseli, și va înflori ca trandafirul; se va acoperi cu flori, și
va sări de bucurie, cu cîntece de veselie și strigăte de biru-
ință, căci i se va da slava Libanului, strălucirea Carmelului și
a Saronului. Vor vedea slava Domnului, măreția Dumnezeuz
3 lui nostru. “ntăriți mîinile slăbănogite, și întăriți genunchii
4 cari se clatină. Spuneți celor slabi de inimă: ,Fiți tari, și
nu vă temeți! Iată Dumnezeul vostru, răzbunarea va veni,
răsplătirea lui Dumnezeu; El însuș va veni, și vă va mîntui.”
5 Atunci se vor deschide ochii orbilor, se vor deschide urechile
6 surzilor; atunci șchiopul va sări ca un cerb, și limba mutului
va cînta de bucurie; căci în pustie vor țîșni ape, și în pustietate
7 pîraie; marea de nisip se va preface în iaz și pămîntul uscat
în izvoare de ape. ’n vizuina care slujea de culcuș șacalilor,
8 vor crește trestii și papură. Acolo se va croi o cale, un drum,
care se va numi Calea cea sfîntă: niciun om necurat nu va
trece pe ea, ci va fi numai pentru cei sfinți; ceice vor merge pe
9 ea, chiar și cei fără minte, nu vor putea să se rătăcească. Pe
calea aceasta nu va fi niciun leu, și nici o fiară sălbatică nu va
apuca pe ea, nici nu va fi întîlnită pe ea, ci cei răscumpărați vor
10 umbla pe ea. Cei izbăviți de Domnul se vor întoarce, și vor
merge spre Sion cu cîntece de biruință. O bucurie vecinică le
va încununa capul, veselia și bucuria îi vor apuca, iar durerea
și gemetele vor fugi!

36 ’n al patrusprezecelea an al împăratului Ezechia, Sanherib,
împăratul Asiriei, s’a suit împotriva tuturor cetăților întărite
2 ale lui Iuda și le-a luat. Și împăratul Asiriei a trimes din
Lachis la Ierusalim, la împăratul Ezechia, pe Rabșache, cu
o puternică oștire. Rabșache s’a oprit la canalul de apă al
3 iazului de sus, pe drumul ogorului nălbitorului. Atunci Eli-
achim, fiul lui Hilchia, căpetenia casei împăratului, s’a dus
la el, cu logofătul Șebna, și cu Ioah, fiul lui Asaf, scriitorul
4 (arhivarul). Rabșache le-a zis: “Spuneți lui Ezechia: ,Așa
vorbește marele împărat, împăratul Asiriei: ,Ce este încred-
5 erea aceasta, pe care te bizui; Eu îți spun că acestea sînt

vorbe în vînt: pentru război trebuie chibzuință și putere. 'n cine ți-ai pus dar încrederea, de te-ai răscolat împotriva mea? Iată, ai pus-o în Egipt, ai luat ca sprijin această trestie ruptă, 6 care înțeapă și străpunge mîna ori cui se sprijinește pe ea! Așa este Faraon, împăratul Egiptului, pentru toți ceice se încred în el. Dar poate că îmi vei spune: „Ne încredem în Domnul, 7 Dumnezeu nostru; Dar nu este El acela ale cărui înălțimi și altare le-a îndepărtat Ezechia, zicînd lui Iuda și Ierusalimului: „Să vă închinați înaintea acestui altar. Acum fă o învoială cu 8 stăpînul meu, împăratul Asiriei, și-ți voi da două mii de cai; să vedem dacă poți face rost de călăreți ca să încalece pe ei! Cum 9 ai putea să stai tu împotriva unei singure căpetenii, dintre cei mai neînsemnați slujitori ai stăpînului meu? Și totuș tu îți pui încrederea în Egipt pentru cară și pentru călăreți. Și apoi, 10 fără voia Domnului m'am suit eu împotriva țării acesteia s'o nimicesc? Domnul mi-a zis: „Suie-te împotriva țării acesteia, și nimicește-o!” Eliachim, Șebna și Ioah au zis lui Rabșache: 11 “Vorbește robilor tăi în limba aramaică, fiindcă o înțelegem; nu ne vorbi în limba evreiască, în auzul poporului care este pe zid.” Rabșache a răspuns: “Oare stăpînului tău și ție m'a 12 trimes stăpînul meu să spun aceste cuvinte? Nu m'a trimes el să le spun oamenilor acestora, cari șed pe zid ca să-și mănînce balega și să-și bea udul împreună cu voi?” Apoi Rabșache 13 a înaintat și a strigat cu toată puterea lui în limba evreiască: “Ascultați cuvintele marelui împărat, împăratul Asiriei! Așa 14 vorbește împăratul: „Nu vă lăsați amăgiți de Ezechia, căci nu va putea să vă izbăvească. Nu vă lăsați mîngîiați de Ezechia 15 cu încrederea în Domnul, cînd vă zice: „Domnul ne va izbăvi, și cetatea aceasta nu va fi dată în mîinile împăratului Asiriei.” Nu ascultați pe Ezechia. Căci așa vorbește împăratul Asiriei: 16 „Faceți pace cu mine, supuneți-vă mie, și fiecare din voi va mîncă din via lui și din smochinul lui, și va bea apă din fîntîna lui, pînă voi veni, și vă voi lua într'o țară ca a voastră, într'o 17 țară plină de grîu și de vin, o țară plină de pîne și de vii.” Nu vă lăsați amăgiți de Ezechia, cînd vă zice: „Domnul ne va 18 izbăvi.” Oare dumnezeii neamurilor au izbăvit ei fiecare țara lui din mîna împăratului Asiriei? Unde sînt dumnezeii Hamatu- 19

lui și Arpadului? Unde sînt dumnezeii din Sefarvaim? Și unde sînt dumnezeii Samariei? Au izbăvit ei Samaria din mîna mea? Dintre toți dumnezeii acestor țări, cari din ei și-au izbăvit țara din mîna mea, pentruca Domnul să izbăvească Ierusalimul din mîna mea?” Dar ei au tăcut, și nu i-au răspuns o vorbă; căci împăratul dăduse porunca aceasta: “Să nu-i răspundeți!” Și Eliachim, fiul lui Hilchia, căpetenia casei împăratului, Șebna, logofătul, și Ioah, fiul lui Asaf, scriitorul, au venit astfel la Ezechia, cu hainele sfîșiate, și i-au spus cuvintele lui Rabșache.

37 Cînd a auzit împăratul Ezechia cuvintele acestea, și-a sfîșiat hainele, s’a acoperit cu un sac, și s’a dus în Casa Domnului. A trimes pe Eliachim, căpetenia casei împăratului, pe Șebna, logofătul, și pe cei mai bătrîni dintre preoți, acoperiți cu saci, la prorocul Isaia, fiul lui Amoț. Și i-au zis: “Așa vorbește Ezechia: ,Ziua aceasta este o zi de necaz, de pedeapsă și de ocară; căci copiii sînt aproape să iasă din pîntecele mamei lor, și totuș mamele n’au putere să nască. Poate că Domnul Dumnezeuul tău, a auzit cuvintele lui Rabșache, pe pe care l-a trimes împăratul Asiriei, stăpînul său, să batjocorească pe Dumnezeuul cel viu, și poate că Domnul Dumnezeuul tău îl va pedepsi pentru cuvintele pe cari le-a auzit. ’nalță dar o rugăciune pentru rămașița care a mai rămas.” Slujitorii împăratului Ezechia s’au dus deci la Isaia. Și Isaia le-a zis: “Iată ce veți spune stăpînului vostru: ,Așa vorbește Domnul: ,Nu te spăimînta de cuvintele pe cari le-ai auzit și prin cari M’au batjocorit slujitorii împăratului Asiriei. Căci voi pune în el un duh de așa fel încît, la o veste pe care o va primi, se va întoarce în țara lui; și-l voi face să cadă ucis de sabie în țara lui.” Rabșache, la întoarcere, a găsit pe împăratul Asiriei luptînd împotriva Libnei, căci aflase de plecarea lui din Lachis. Atunci împăratul Asiriei a primit o veste despre Tirhaca, împăratul Etiopiei, prin care i se spunea: “El a pornit să-ți faci război.” Cum a auzit lucrul acesta, a trimes soli la Ezechia, zicîndu-le: “Așa să vorbiți lui Ezechia, împăratul lui Iuda: ,Nu te lăsa amăgit de Dumnezeuul tău, în care te încrezi, și zici: ,Ierusalimul nu va fi dat în mînile împăratului Asiriei.’ Căci ai auzit ce au făcut împărății Asiriei tuturor țărilor, și cum le-au nimicit cu desăvîrșire; și

tu, să fii izbăvit? Oare dumnezeii neamurilor, pe cari le-
au nimicit părinții mei, le-au izbăvit ei, și anume: Gozanul,
Haranul, Rețef, și fiii lui Eden cari sînt la Telasar? Unde
este împăratul Hamatului, împăratul Arpadului, și împăratul
cetății Sefarvaim, Hena și Iva?” Ezechia a luat scrisoarea
din mîna solilor, și a citit-o. Apoi s’a suit la Casa Domnului,
a întins-o înaintea Domnului, și i-a făcut următoarea rugă-
ciune: “Doamne al oștirilor, Dumnezeu lui Israel, care șezi
pe heruvimi! Tu ești singurul Dumnezeu al tuturor împărăți-
ilor pămîntului! Tu ai făcut cerurile și pămîntul! Doamne,
pleacă-Ți urechea, și ascultă! Doamne, deschide-Ți ochii, și
privește! Auzi toate cuvintele pe cari le-a trimes Sanherib
ca să batjocorească pe Dumnezeul cel viu! Este adevărat,
Doamne, că împărații Asiriei au pustiit toate țările și țările
lor; și că au aruncat în foc pe dumnezeii lor; dar ei nu erau
dumnezei, ci erau lucrări făcute de mîinile omului, de lemn și
de piatră. De aceea i-au nimicit. Acum, Doamne, Dumnezeul
nostru, izbăvește-ne din mîna lui Sanherib, ca toate împărăți-
ile pămîntului să știe că numai Tu, Doamne, ești Dumnezeu!”
Atunci Isaia, fiul lui Amoț, a trimes să spună lui Ezechia:
“Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: ,Am auzit rugă-
ciunea pe care Mi-ai făcut-o cu privire la Sanherib, împăratul
Asiriei. Iată cuvîntul pe care l-a rostit Domnul împotriva lui:
,Fecioara, fiica Sionului, te disprețuiește și își bate joc de tine;
fata Ierusalimului dă din cap după tine. Pe cine ai batjocorit
și ai ocărît tu? ’mpotriva cui ți-ai ridicat glasul, și ți-ai îndrep-
tat ochii? ’mpotriva Sfîntului lui Israel; prin slujitorii tăi tu
ai batjocorit pe Domnul, și ai zis: ,Cu mulțimea carălor mele,
m’am suit pe vîrful munților, pe coastele Libanului, și voi tăia
cedrii lui cei mai înalți, cei mai frumoși chiparoși ai lui, și voi
ajunge pe culmea cea mai înaltă, în pădurea lui care este ca
un pomăt. Am săpat izvoare, și am băut din apele lor, și cu
talpa picioarelor mele voi seca toate rîurile Egiptului.” “Dar
n’ai auzit că am pregătit aceste lucruri de demult, și că le-am
hotărît din vremuri străvechi? Acum însă am dat voie să se
împlinească, pentru ca să prefaci cetăți tari în niște mormane
de dărîmături. Și locuitorii lor sînt neputincioși, spăimîntați

și uluiți: sînt ca iarba de pe cîmp și verdeața fragedă, ca iarba de pe acoperișuri, și ca grîul care se usucă înainte de a da în spic. Dar Eu știu cînd stai jos, cînd ieși afară, cînd intri, și cînd ești mînios împotriva Mea. Deci pentrucă ești mînios împotriva Mea, și mîndria ta a ajuns pînă la urechile Mele, voi pune veriga Mea în nările tale și zăbala Mea între buzele tale, și te voi face să te întorci pe drumul pe care ai venit.”

30 “Și acesta să-ți fie semnul, Ezechia: anul acesta veți mînca ce va crește singur dela sine, și în al doilea an ce va răsări din aceasta; dar în al treilea an, veți sămăna, veți secera, veți sădi vii și veți mînca din rodul lor. Și ce va mai scăpa din casa lui Iuda, și ce va mai rămînea iarăș va prinde rădăcini de desupt, și va aduce rod deasupra. Căci din Ierusalim va ieși o rămășiță, și din muntele Sionului cei izbăviți. Iată ce va face rîvna Domnului oștirilor. Deaceea așa vorbește Domnul despre împăratul Asiriei: „El nu va intra în cetatea aceasta, nu va arunca săgeți în ea, nu-i va sta înainte cu scuturi, și nu va ridica întărituri de șanțuri împotriva ei. Ci se va întoarce pe drumul pe care a venit, și nu va intra în cetatea aceasta, zice Domnul, căci Eu voi ocroti cetatea aceasta ca s’o scap, din pricina Mea, și din pricina robului Meu David!” ’ngerul Domnului a ieșit, și a ucis în tabăra Asirienilor o sută optzeci și cinci de mii de oameni. Și cînd s’au sculat dimineța, iată că toți aceștia erau niște trupuri moarte. Atunci Sanherib, împăratul Asiriei, și-a ridicat tabăra, a plecat și s’a întors; și a rămas la Ninive. Și, pe cînd stătea cu fața la pămînt rugîndu-se în casa lui Nisroc, dumnezeul său, fiii săi Adramalec și Șarețer l-au lovit cu sabia, și au fugit în țara Ararat. Și în locul lui a domnit fiul său Esar-Hadon.

38 ’n vremea aceea, Ezechia a fost bolnav pe moarte. Proorocul Isaia, fiul lui Amoț, a venit la el, și i-a zis: “Așa vorbește Domnul: „Pune-ți în rînduială casa, căci vei muri, și nu vei mai trăi.” Ezechia s’a întors cu fața la perete, și a făcut Domnului următoarea rugăciune: “Doamne, adu-Ți aminte că am umblat înaintea Ta cu credincioșie și inimă curată, și am făcut ce este bine înaintea Ta!” Și Ezechia a vărsat multe lacrimi. Atunci cuvîntul Domnului a vorbit lui Isaia astfel:

“Du-te, și spune lui Ezechia: ,Așa vorbește Domnul, Dum- 5
nezeul tatălui tău David: ,Am auzit rugăciunea ta și am văzut
lacrămile tale. Iată că voi mai adăuga încă cincisprezece ani la 6
zilele vieții tale. Te voi izbăvi pe tine și cetatea aceasta, din
mîna împăratului Asiriei; voi ocroti cetatea aceasta. Și iată 7
semnul din partea Domnului după care vei cunoaște că Dom-
nul va împlini cuvîntul pe care l-a rostit: voi întoarce înapoi 8
cu zece trepte umbra treptelor cu care s’a pogorît soarele pe
cadranul lui Ahaz.” Și soarele s’a dat înapoi cu zece trepte
de pe treptele pe cari se pogorîse. Cîntarea lui Ezechia, îm- 9
păratul lui Iuda, cu prilejul bolii și însănătoșerii lui. “Ziceam: 10
,n cei mai buni ani ai vieții mele trebuie să mă duc la porțile
locuinței morților! Sînt pedepsit cu pierderea celorlalți ani ai
mei, cari-mi mai rămîn! Ziceam: ,Nu voi mai vedea pe Dom- 11
nul, pe Domnul, în pămîntul celor vii; nu voi mai vedea pe
niciun om în locuința morților! Locuința mea este luată și 12
mutată dela mine, ca o colibă de păstori. ’mi simt firul vieții
tăiat ca de un țesător, care m’ar rupe din țesătura lui. Pînă
deseară îmi vei pune capăt. Am strigat pînă dimineața; ca un 13
leu, îmi zdrobise toate oasele! Pînă deseară îmi vei pune capăt.
Ciripeam ca o rîndunea, croncăneam ca un cocor, și gemeam 14
ca o porumbiță. Ochii-mi priveau topiți spre cer: ,Doamne,
sînt în necaz, ajută-mă; Ce să mai spun? El mi-a răspuns și 15
m’a ascultat. Acum voi umbla smerit pînă la capătul anilor
mei, după ce am fost întristat astfel. Doamne, prin îndurarea 16
Ta se bucură omul de viață, prin ea mai am și eu suflare, căci
Tu mă faci sănătos și îmi dai iarăș viața. Iată, chiar sufer- 17
ințele mele erau spre mîntuirea mea; Tu ai găsit plăcere să-mi
scoți sufletul din groapa putrezirii. Căci ai aruncat înapoia
Ta toate păcatele mele! Căci nu locuința morților Te laudă, 18
nu moartea Te mărește, și cei ce s’au pogorît în groapă nu
mai nădăjduiesc în credințioșia Ta. Ci cel viu, da, cel viu Te 19
laudă, ca mine astăzi. Tatăl face cunoscut copiilor săi cred-
ințioșia Ta. Domnul m’a mîntuit! De aceea, în toate zilele 20
vieții noastre vom suna din coardele instrumentelor noastre,
în Casa Domnului.” Isaia zisese: “Să se aducă o turtă de 21
smochine, și s’o întindă peste bubă; și Ezechia va trăi.” Și 22

Ezechia zisese: “După ce semn voi cunoaște că mă voi sui la Casa Domnului?”

- 39** 'n acelaș timp, Merodac-Baladan, fiul lui Baladan, împăratul Babilonului, a trimis o scrisoare și un dar lui Ezechia, pentru că
2 aflase de boala și însănătoșarea lui. Ezechia s'a bucurat, și a arătat trimeșilor locul unde erau lucrurile lui de preț, argin-
3 tului și aurul, mirezmele și untdelemnul de preț, toată casa lui de arme, și tot ce se afla în vistierile lui: n'a rămas nimic în
4 casa și în ținuturile lui, pe care să nu li-l fi arătat. Proorocul Isaia a venit apoi la împăratul Ezechia, și l-a întrebat: “Ce au spus oamenii aceia, și de unde au venit la tine?” Ezechia a răspuns: “Au venit la mine dintr'o țară depărtată, din Babilon.” Isaia a mai zis: “Ce au văzut în casa ta?” Ezechia a răspuns: “Au văzut tot ce este în casa mea: n'a rămas nimic
5 în vistieriile mele, pe care să nu li-l fi arătat.” Atunci Isaia a zis lui Ezechia: “Ascultă cuvîntul Domnului oștirilor! ,Iată, vor veni vremurile cînd vor duce în Babilon tot ce este în casa ta și tot ce au strîns părinții tăi pînă în ziua de azi; nimic nu
6 va rămînea, zice Domnul. ,Și vor lua din fiii tăi, ieșiți din tine, pe cari-i vei naște, casă-i facă fameni în casa împăratului Babilonului.” Ezechia a răspuns lui Isaia: “Cuvîntul Domnului, pe care l-ai rostit, este bun. Căci, a adăugat el, măcar în timpul vieții mele va fi pace și liniște!”
- 40** “Mîngîiați, mîngîiați pe poporul Meu, zice Dumnezeuul vostru.
2 ,Vorbiți bine Ierusalimului, și strigați-i că robia lui s'a sfîrșit, că nelegiuirea lui este ispășită; căci a primit din mîna Domnului de două ori cît toate păcatele lui. Un glas strigă: “Pregătiți în pustie calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum
3 pentru Dumnezeuul nostru! Orice vale să fie înălțată, orice munte și orice deal să fie plecate, coastele să se prefacă în
4 cîmpii, și strîmtorile în vîlcele! Atunci se va descoperi slava Domnului, și în clipa aceea orice făptură o va vedea; căci gura Domnului a vorbit. Un glas zice: ,Strigăj -Și eu am răspuns: ,Ce să strigj -,Orice făptură este ca iarba, și toată strălucirea
5 ei ca floarea de pe cîmp. Iarba se usucă, floarea cade, cînd suflă vîntul Domnului peste ea.” -'n adevăr, poporul este
6 ca iarba: iarba se usucă, floarea cade; dar cuvîntul Dum-

nezeului nostru rămîne în veac. Suie-te pe un munte înalt, 9
ca să vestești Sionului vestea cea bună; înalță-ți glasul cu
putere, ca să vestești Ierusalimului vestea cea bună; înalță-
ți glasul, nu te teme, și spune cetăților lui Iuda: „Iată Dum-
nezeul vostru! Iată, Domnul Dumnezeu vine cu putere, și 10
poruncește cu brațul Lui. Iată că plata este cu El, și răsplătir-
ile vin înaintea Lui. El ’și va paște turma ca un Păstor, va 11
lua mieii în brațe, îi va duce la sînul Lui, și va călăuzi blînd
oile cari alăptează.” “Cine a măsurat apele cu mîna lui? 12
Cine a măsurat cerurile cu palma, și a strîns țărîna pămîntu-
lui într’o treime de măsură? Cine a cîntărit munții cu cîntarul,
și dealurile cu cumpăna? Cine a cercetat Duhul Domnului, 13
și cine L-a luminat cu sfaturile lui? Cu cine S’a sfătuit El, ca 14
să ia învățătură! Cine L-a învățat cărarea dreptății? Cine L-
a învățat înțelepciunea, și I-a făcut cunoscut calea priceperii!
Iată, neamurile sînt ca o picătură de apă din vadră, sînt ca 15
praful pe o cumpănă; El ridică ostroavele ca un bob de nisip.
Libanul n’ajunge pentru foc, și dobitoacele lui n’ajung pentru 16
arderea de tot. Toate neamurile sînt ca o nimica înaintea 17
Lui, nu sînt decît nimicnicie și deșertăciune. Cu cine voiți să 18
asemănați pe Dumnezeu? Și cu ce asemănare ’l veți asemăna?
Meșterul toarnă idolul, și argintarul îl îmbracă cu aur, și-i 19
toarnă lăntișoare de argint. Iar cine este sărac, alege ca dar 20
un lemn care nu putrezește; își caută un meșter iscusit, ca să
facă un idol, care să nu se clatine. “Nu știți? N’ați auzit? Nu 21
vi s’a făcut cunoscut de la început? Nu v’ați gîndit niciodată la
întemeierea pămîntului?” El șade deasupra cercului pămîntu- 22
lui, și locuitorii lui sînt ca niște lăcuste înaintea Lui; El întinde
cerurile ca o mahramă suptire, și le lățește ca un cort, ca să
locuiască în el. El preface într’o nimica pe voivozi, și face o 23
nimica din judecătorii pămîntului. De abia sînt sădiți, deabia 24
sînt sămănați, de abia li s’a înrădăcinat tulpina în pămînt: și
El suflă peste ei, de se usucă, și un vîrtej îi ia ca pe niște paie.
“Cu cine Mă veți asemăna, ca să fiu deopotrivă cu el?” zice Cel 25
Sfînt. “Ridicați-vă ochii în sus, și priviți! Cine a făcut aceste 26
lucruri? Cine a făcut să meargă după număr, în șir, oștirea lor?
El le cheamă pe toate pe nume; așa de mare e puterea și tăria

27 Lui, că una nu lipsește.” “Pentruce zici tu, Iacove, pentruce
 zici tu, Israele: „Soarta mea este ascunsă dinaintea Domnului,
 și dreptul meu este trecut cu vederea înaintea Dumnezeului
 28 meu. Nu știi? N'ai auzit? Dumnezeul cel vecinic, Domnul a
 făcut marginile pământului. El nu obosește, nici nu ostenește;
 29 priceperea Lui nu poate fi pătrunsă. El dă tărie celui obosit,
 30 și mărește puterea celui ce cade în leșin. Flăcăii obolesc și
 31 ostenesc, chiar tinerii se clatină; dar ceice se încred în Domnul
 își înnoiesc puterea, ei sboară ca vulturii; aleargă și nu obosesc,
 umblă, și nu ostenesc.”

41 “Tăceți, ostroave, și ascultați-Mă! Să-și învioreze popoarele
 puterea, să înainteze, și să vorbească! Să ne apropiem și să ne
 2 judecăm împreună. Cine a ridicat dela răsărit pe acela pe
 care, în neprihănirea Lui, îl cheamă să calce pe urmele Lui?
 Cine îi supune neamuri și împărați? Cine le face sabia praf,
 3 și arcul o pleavă luată de vînt? El îi urmărește, merge în
 pace pe un drum pe care n'a mai călcat nici odată cu piciorul
 4 lui. Cine a făcut și a împlinit aceste lucruri? Acela care
 a chemat neamurile dela început, Eu, Domnul, cel dintîi și
 5 Acelaș pînă în cele din urmă veacuri. Ostroavele văd lucrul
 acesta și se tem, capetele pământului tremură: se apropie și
 6 vin. Se ajută unul pe altul, și fiecare zice fratelui său: „Fii cu
 7 inimă! Lemnarul îmbărbătează pe argintar; celce lustruiește
 cu ciocanul îmbărbătează pe celce bate pe nicovală, zicînd de-
 spre îmbinare: „Este bună și țintuiește idolul în cuie ca să
 8 nu se clatine.” Dar tu, Israele, robul Meu, Iacove, pe care
 9 te-am ales, sămînța lui Avraam, prietenul Meu, tu, pe care
 te-am luat dela marginile pământului, și pe care te-am chemat
 dintr'o țară depărtată, căruia ți-am zis: “Tu ești robul Meu,
 10 te aleg, și nu te lepăd!” nu te teme, căci Eu sînt cu tine;
 nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sînt Dumnezeul tău; Eu te
 întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijinesc cu dreapta
 11 Mea biruitoare. Iată, înfrunțați, și acoperiți de rușine, vor fi
 toți ceice sînt mîniați pe tine; vor fi nimiciți și vor pieri, ceice
 12 ți se împotrivesc. 'i vei căuta, și nu-i vei mai găsi, pe ceice se
 certau cu tine; vor fi nimiciți, vor fi perduți cei ce se războiau
 13 cu tine. Căci Eu sînt Domnul, Dumnezeul tău, care te iau

de mîna dreaptă și-ți zic: “Nu te teme de nimic, Eu îți vin în
 ajutor! Nu te teme de nimic, vermele lui Iacov, și rămășiță 14
 slabă a lui Israel; căci Eu îți vin în ajutor, -zice Domnul, -și
 Sfîntul lui Israel este Mîntuitorul tău. Iată, te fac o sanie 15
 ascuțită, nouă de tot, cu mulți dinți; vei zdrobi, vei sfărîma
 munții, și vei face dealurile ca pleava. Le vei vîntura, și le 16
 va lua vîntul, și un vîrtej le va risipi, dar tu, te vei bucura în
 Domnul, te vei făli cu Sfîntul lui Israel. Cei nenorociți și cei 17
 lipsiți caută apă, și nu este; li se usucă limba de sete. Eu, Dom-
 nul, îi voi asculta; Eu, Dumnezeuul lui Israel, nu-i voi părăsi.
 Voi face să izvorască rîuri pe dealuri, și izvoare în mijlocul 18
 văilor; voi preface pustia în iaz, și pămîntul uscat în șivoaie
 de ape; voi sădi cedri, salcîmi, mirți și măslini în pustie; voi 19
 pune chiparoși, ulmi, și merișori turcești la un loc în pustie,
 ca să vadă cu toții și să știe, să priceapă și să înțeleagă că mîna 20
 Domnului a făcut aceste lucruri, și Sfîntul lui Israel le-a zidit.”
 “Apărați-vă pricina, -zice Domnul-arătați-vă dovezile cele mai 21
 tari”, zice împăratul lui Iacov. “Să le arate, și să ne spună 22
 ce are să se întîmple; cari sînt proorociile pe cari le-ați făcut
 vreodată? Spuneți, ca să luăm seama la ele, și să le vedem îm-
 plinirea; sau, vestiți-ne viitorul. Spuneți-ne ce se va întîmpla 23
 mai tîrziu, ca să știm că sînteți dumnezei, faceți măcar ceva
 bun sau rău, ca să vedem și să privim cu toții. Iată că nu 24
 sînteți nimic și lucrarea voastră este nimic; o scîrbă este cine
 vă alege pe voi. Am sculat pe cineva dela miazănoapte, și 25
 vine dela răsărit; el cheamă Numele Meu; trece peste voivozi
 ca pe noroi și-i calcă în picioare cum calcă olarul lutul. Cine 26
 a vestit lucrul acesta dela început, ca să-l știm, și cu mult
 înainte, ca să zicem: ,Are dreptate; Nimeni nu l-a vestit, ni-
 meni nu l-a proorocit, și nimeni n’a auzit cuvintele voastre.
 Eu, Cel dintîi, am zis Sionului: ,Iată-i, iată-ij Și Ierusalimului: 27
 ,’ți trimet un vestitor de vești bune; Căci Mă uit, și nu este 28
 nimeni, nimeni între ei care să proorocească și care să poată
 răspunde, dacă-l voi întreba. Iată că toți sînt nimic, lucrările 29
 lor sînt zădarnice, idoli lor sînt o suflare goală!”

“Iată Robul Meu, pe care-L sprijinesc, Alesul Meu, în care **42**
 ’și găsește plăcere sufletul Meu. Am pus Duhul Meu peste El;

2 El va vesti neamurilor judecata. El nu va striga, nu-și va
3 ridica glasul, și nu-l va face să se audă pe ulițe. Trestia frîntă
n’o va zdrobi, și mucul care mai arde încă, nu-l va stinge. Va
4 vesti judecata după adevăr. El nu va slăbi, nici nu se va lăsa,
pînă va așeza dreptatea pe pămînt; și ostroavele vor nădăjdui
5 în legea Lui.” Așa vorbește Domnul Dumnezeu, care a făcut
cerurile și le-a întins, care a întins pămîntul și cele de pe el, care
a dat suflare celor ce-l locuiesc, și suflet celor ce merg pe el.
6 “Eu, Domnul, Te-am chemat ca să dai mîntuire, și Te voi lua
de mîină, Te voi păzi și Te voi pune ca legămînt al poporului,
7 ca să fii Lumina neamurilor, să deschizi ochii orbilor, să scoți
din temniță pe cei legați, și din prinsoare pe cei ce locuiesc în
8 întunec. Eu sînt Domnul, acesta este Numele Meu; și slava
9 Mea n’o voi da altuia, nici cinstea mea idolilor.” “Iată că cele
dintii lucruri s’au împlinit, și vă vestesc altele noi; vi le spun
10 mai înainte ca să se întîmple. Cîntați Domnului o cîntare
nouă, cîntați laudele Lui pînă la marginile pămîntului, voi cari
mergeți pe mare și cei ce locuiți în ea, ostroave și locuitorii lor!
11 Pustia și cetățile ei să înalțe glasul! Satele locuite de Chedar,
să-și înalțe glasul! Locuitorii stîncilor să sară de veselie: să
12 strige de bucurie din vîrfurile munților! Să dea slavă Domnului,
13 și să vestească laudele Lui în ostroave!” Domnul înaintează
ca un viteaz, și stîrnește rîvna ca un om de război; înalță
glasul, strigă, și arată puterea împotriva vrăjmașilor Săi. -
14 “Am tăcut multă vreme-,zice Domnul, -am tăcut, și M’am
ținut. Dar acum voi striga ca o femeie în durerile nașterii, voi
15 gîfăi și voi răsufla. Voi pustii munți și dealuri, le voi usca
toată verdeața; voi preface rîurile în ostroave, și iazurile le
16 voi usca. Voi duce pe orbi pe un drum necunoscut de ei, îi
voi povățui pe cărări neștiute de ei; voi preface întunecul în
lumină, înaintea lor, și locurile strîmbe în locuri netede: iată
17 ce voi face, și nu-i voi părăsi. Vor da înapoi, vor fi acoperiți de
rușine cei ce se încred în idoli ciopliți și zic idolilor turnați: ,Voi
18 sînteți dumnezeii noștri; ,Ascultați, surzilor, priviți și vedeți,
19 orbilor | Cine este orb, dacă nu robul Meu și surd ca solul Meu,
pe care îl trimet? Cine este orb ca prietenul lui Dumnezeu, și
20 orb ca robul Domnului? Ai văzut multe, dar n’ai luat seama

la ele; ai deschis urechile, dar n'ai auzit: Domnul a voit, 21
 pentru dreptatea Lui, să vestească o lege mare și minunată.
 Și totuș poporul acesta este un popor prădat și jăfuit! Toți 22
 zac înlănțuiți în peșteri, și înfundați în temnițe. Sînt lăsați de
 pradă, și nimeni nu-i scapă! Jăfuiți, și nimeni nu zice: „Dă
 înapoi! Cine dintre voi, însă, pleacă urechea la aceste lucruri? 23
 Cine vrea să ia aminte la ele și să asculte pe viitor? Cine a 24
 dat pe Iacov pradă jafului, și pe Israel în mîinile jăfuitorilor?
 Oare nu Domnul, împotriva căruia am păcătuit? Ei n'au voit
 să umble pe căile Lui, și n'au ascultat Legea Lui. De aceea a 25
 vărsat El peste Israel văpaia mîiniei Lui, și grozăviile războiului:
 războiul l-a aprins din toate părțile și n'a înțeles; l-a ars, și n'a
 luat seama.”

“Acum, așa vorbește Domnul, care te-a făcut, Iacove, și 43
 Cel ce te-a întocmit, Israele!” Nu te teme de nimic, căci Eu
 te izbăvesc, te chem pe nume: ești al Meu.” Dacă vei trece 2
 prin ape, Eu voi fi cu tine; și rîurile nu te vor îneca; dacă
 vei merge prin foc, nu te va arde, și flacăra nu te va aprinde.
 Căci Eu sînt Domnul, Dumnezeuul tău, Sfîntul lui Israel, Mîn- 3
 titorul tău! Eu dau Egiptul ca preț pentru răscumpărarea
 ta, Etiopia și Saba în locul tău. De aceea, pentru că ai preț 4
 în ochii Mei, pentru că ești prețuit și te iubesc, dau oameni
 pentru tine, și popoare pentru viața ta. Nu te teme de nimic, 5
 căci Eu sînt cu tine, Eu voi aduce înapoi neamul tău dela
 răsărit, și te voi strînge dela apus. Voi zice miază noaptei: 6
 „Dă încoace; și miazăzilei: „Nu opri”, ci adu-Mi fiii din țările
 depărtate și fiicele dela marginea pămîntului: pe toți ceice 7
 poartă Numele Meu și pe cari i-am făcut spre slava Mea, pe
 cari i-am întocmit și i-am alcătuit.” “Scoate afară poporul cel 8
 orb, care totuș are ochi, și surzii, cari totuș au urechi. Să se 9
 strîngă toate neamurile și să se adune popoarele! Cine dintre
 ei a vestit aceste lucruri? Cari dintre ei ne-au făcut cele dintîi
 proorocii? Să-și aducă martorii și să-și dovedească dreptatea,
 ca să asculte oamenii și să zică: „Adevărat!” - “Voi sînteți 10
 martorii Mei, zice Domnul, -voi și Robul Meu pe care L-am
 ales, ca să știți, ca să Mă credeți și să înțelegeți că Eu sînt:
 înainte de Mine n'a fost făcut niciun Dumnezeu, și după Mine

11 nu va fi, Eu, Eu sînt Domnul, și afară de Mine nu este niciun
12 Mîntuitor! Eu am vestit, am mîntuit, am proorocit, nu sînt
străin între voi; voi 'mi sînteți martori-,zice Domnul, -că Eu
13 sînt Dumnezeu. Eu sînt dela început, și nimeni nu izbăvește
14 din mîna Mea; cînd lucrez Eu, cine se poate împotrivi?" "Așa
vorbește Domnul, Răscumpărătorul vostru, Sfîntul lui Israel:
,Din pricina voastră, trimet pe vrăjmaș împotriva Babilonu-
lui, și pogor pe toți fugarii, chiar și pe Haldei, pe corăbiile cu
15 cari se făleau. Eu sînt Domnul, Sfîntul vostru, Făcătorul lui
16 Israel, 'mpăratul vostru." Așa vorbește Domnul, care a croit
17 un drum pe mare, și o cărare pe apele cele puternice, care
a scos cară și cai, o oștire și războinici viteji, culcați deodată
împreună, ca să nu se mai scoale, nimiciți, și stinși ca un muc
18 de lumînare: "Nu vă mai gîndiți la ce a fost mai înainte, și
19 nu vă mai uitați la cele vechi! Iată, voi face ceva nou, și-
gata să se întîmple: să nu-l cunoașteți voi oare? Voi face un
20 drum prin pustie, și rîuri în locuri secetoase. Fiarele cîmpului
Mă vor slăvi, șacalii și struții, pentrucă voi da ape în pustie,
și rîuri în locuri secetoase, ca să adăp pe poporul Meu, pe
21 poporul Meu cel ales, poporul pe care Mi l-am alcătuit, ca
22 să vestească laudele Mele." "Și tu nu M'ai chemat, Iacove,
23 căci te-ai obosit de Mine, Israele! Nu Mi-ai adus oile tale ca
ardere de tot, și nu M'ai cinstit cu jertfele tale. Nu te-am chi-
nuit cu daruri de mîncare, pe cari trebuia să Mi le aduci; și nu
24 te-am obosit cu jertfe de tămîie. Nu Mi-ai cumpărat trestie
mirositoare cu argint, și nu M'ai săturat cu grăsimea jertfelor
tale: dar tu M'ai chinuit cu păcatele tale, și M'ai obosit cu
25 nelegiuirile tale. Eu, Eu îți șterg fărădelegile, pentru Mine,
26 și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele tale. Adu-Mi am-
inte, să ne judecăm împreună, vorbește tu însuți, ca să-ți scoți
27 dreptatea. Cel dintîi tată al tău a păcătuit, și învățătorii tăi
28 s'au răsvrătit împotriva Mea. De aceea am socotit ca niște
pîngăriți pe căpeteniile sfîntului locaș, am dat pierzării pe Iacov,
și batjocorii pe Israel."

44 "Ascultă acum, Iacove, robul Meu, Israele, pe care te-am
2 ales!" Așa vorbește Domnul, care te-a făcut și întocmit, și
care dela nașterea ta este sprijinul tău: "Nu te teme de nimic,

robul Meu Iacov, Israelul Meu, pe care l-am ales. Căci voi 3
turna ape peste pământul însetat și rîuri pe pământul uscat;
voi turna Duhul Meu peste sămînța ta, și binecuvîntarea Mea
peste odraslele tale, și vor răsări ca firele de iarbă între ape, 4
ca sălciile lîngă pîraiele de apă. Unul va zice: „Eu sînt al 5
Domnului; Altul se va numi cu numele lui Iacov; iar altul va
scrie cu mîna lui: „Al Domnului sînt; Și va fi cinstit cu nu-
mele lui Israel.” „Așa vorbește Domnul, ’mpăratul lui Israel 6
și Răscumpărătorul lui, Domnul oștirilor: „Eu sînt Cel dintîi și
Cel de pe urmă, și afară de Mine, nu este alt Dumnezeu. Cine 7
a făcut proorocii ca Mine (să spună și să-Mi dovedească!), de
cînd am făcut pe oameni din vremile străvechi? Să vestească
viitorul și ce are să se întîmple! Nu vă temeți, și nu tremu- 8
rați; căci nu ți-am vestit și nu ți-am spus Eu de mult lucrul
acesta? Voi ’mi sînteți martori! Este oare un alt Dumnezeu
afară de Mine? Nu este altă Stîncă, nu cunosc alta! Ceice fac 9
idoli, toți sînt deșertăciune, și cele mai frumoase lucrări ale
lor nu slujesc la nimic. Ele însele mărturisesc lucrul acesta:
n’au nici vedere, nici pricepere, tocmai ca să rămîna de rușine.
Cine este acela care să fi făcut un dumnezeu, sau să fi tur- 10
nat un idol, și să nu fi tras niciun folos din el? Iată, toți 11
închinătorii lor vor rămînea de rușine, căci înșiși meșterii lor
nu sînt decît oameni; să se strîngă cu toții, să se înfățișeze,
și tot vor tremura cu toții și vor fi acoperiți de rușine. Fer- 12
arul face o secure, lucrează cu cărbuni, și o fățuiește și-i dă un
chip cu lovituri de ciocan, și o lucrează cu puterea brațului;
dar dacă-i este foame, este fără vlagă; dacă nu bea apă, este
sleit de puteri. Lemnarul întinde sfoara, face o trăsătură cu 13
creionul, fățuiește lemnul cu o rîndea, și-i înseamnă mărimea
cu compasul; face un chip de om, un frumos chip omenesc, ca
să locuiască într’o casă. ’și taie cedri, goruni și stejari, pe cari 14
și-i alege dintre copacii din pădure. Sădește brazi, și ploaia îi
face să crească. Copacii aceștia slujesc omului pentru ars, el 15
îi ia și se încălzește cu ei. ’i pune pe foc, ca să coacă pîne, și
tot din ei face și un dumnezeu căruia i se închină, își face din ei
un idol, și îngenunche înaintea lui! O parte din lemnul acesta 16
o arde în foc, cu o parte fierbe carne, pregătește o friptură,

și se satură; se și încălzește, și zice: „Ha! haj m'am încălzit,
17 simt focul!” Cu ce mai rămîne însă, face un dumnezeu, idolul
lui. 'ngenunche înaintea lui, i se închină, îl cheamă, și strigă:
18 “Mîntuiește-mă, căci tu ești dumnezeul meu!” Ei nu pricep
și nu înțeleg, căci li s'au lipit ochii, ca să nu vadă, și inima, ca
19 să nu înțeleagă. Niciunul nu intră în sine însuș, și n'are nici
minte, nici pricepere să-și zică: “Am ars o parte din el în foc,
am copt pîne pe cărbuni, am fript carne și am mîncat-o: și
să fac din cealaltă parte o scîrbă? Să mă închin înaintea unei
20 bucăți de lemn?” El se hrănește cu cenușă, inima lui amăgită
îl duce în rătăcire, ca să nu-și mîntuiască sufletul, și să nu zică:
21 “N-am oare o minciună în mînă?” Ține minte aceste lucruri,
Iacove, și tu, Israele, căci ești robul Meu. Eu te-am făcut, tu
22 ești robul Meu, Israele, nu Mă uita! Eu îți șterg fărădelegile
ca un nor, și păcatele ca o ceață: întoarce-te la Mine, căci Eu
23 te-am răscumpărat.” Bucurați-vă, ceruri! Căci Domnul a lu-
crat; răsunăți de veselie, adîncimi ale pămîntului! Izbucniți în
strigăte de bucurie, munților! Și voi, pădurilor, cu toți copacii
voștri! Căci Domnul a răscumpărat pe Iacov, Și-a arătat slava
24 în Israel. Așa vorbește Domnul, Răscumpărătorul tău, Celce
te-a întocmit din pîntecele mamei tale: “Eu, Domnul, am fă-
cut toate aceste lucruri, Eu singur am desfășurat cerurile, Eu
25 am întins pămîntul. Cine era cu Mine? Eu zădărnicesc sem-
nele proorocilor mincinoși, și arăt ca înșelători pe ghicitori; fac
pe cei înțelepți să dea înapoi, și le prefac știința în nebunie.
26 Dar întăresc cuvîntul robului Meu, și împlinesc ce proorocesc
trimeșii Mei; Eu zic despre Ierusalim: ‚Va fi locuit,‘ și despre
cetățile lui Iuda: ‚Vor fi zidite iarăș, și le voi ridica dărîmă-
27, 28 turile.‘ Eu zic adîncului: ‚Usucă-te, și îți voi seca rîurile.‘ Eu
zic despre Cir: ‚El este păstorul Meu, și el va împlini toată
voia Mea; el va zice despre Ierusalim: ‚Să fie zidit iarăș! Și
despre Templu: ‚Să i se pună temeliile!’”

45 “Așa vorbește Domnul către unsul Său, către Cir, pe care-l
ține de mînă, ca să doboare neamurile înaintea lui, și să deslege
brîul împăraților, să-i deschidă porțile, ca să nu se mai închidă:
2 ‚Eu voi merge înaintea ta, voi netezi drumurile muntoase, voi
3 sfărîma ușile de aramă, și voi rupe zăvoarele de fer. Ți voi

da vistierii ascunse, bogății îngropate, ca să știi că Eu sînt 4
Domnul care te chem pe nume, Dumnezeuul lui Israel. Din
dragoste pentru robul Meu Iacov, și pentru Israel, alesul Meu,
te-am chemat pe nume, ți-am vorbit cu bună voință, înainte
ca tu să Mă cunoști. Eu sînt Domnul, și nu mai este altul, 5
afară de Mine nu este Dumnezeu. Eu te-am încins, înainte ca
tu să Mă cunoști. Ca să se știe, dela răsăritul soarelui pînă 6
la apusul soarelui, că afară de Mine nu este Dumnezeu: Eu
sînt Domnul, și nu este altul. Eu întocmesc lumina, și fac 7
întunerecul, Eu dau propășirea, și aduc restriștea, Eu, Dom-
nul, fac toate aceste lucruri. Să picure cerurile de sus și să 8
ploaie norii neprihănirea! Să se deschidă pămîntul, să dea din
el mîntuirea, și să iasă totodată din el izbăvirea! Eu, Dom-
nul, fac aceste lucruri.” “Vai de cine se ceartă cu Făcătorul 9
său! -Un ciob dintre cioburile pămîntului! -Oare lutul zice el
celui ce-l fățuiește: ,Ce faci? Și lucrarea ta zice ea despre tine:
,El n'are mîni? Vai de cine zice tatălui său: ,Pentru ce m'ai 10
născut? Și mamei sale: ,Pentru ce m'ai făcut?” Așa vorbește
Domnul, Sfîntul lui Israel, și Făcătorul său: ,Vrea cineva să 11
Mă întrebe asupra viitorului, să-Mi poruncească pentru copiii
Mei și pentru lucrarea mînilor Mele? Eu am făcut pămîntul, 12
și am făcut pe om pe el; Eu cu mîinile Mele am întins cerurile,
și am așezat toată oștirea lor. Eu am ridicat pe Cir, în drep- 13
tatea Mea, și voi netezi toate cărările lui. El 'mi va zidi iarăș
cetatea, și va da drumul prinșilor Mei de război, fără preț de
răscumpărare și fără daruri, zice Domnul oștirilor.” Așa vor- 14
bește Domnul: “Cîștigurile Egiptului și negoțul Etiopiei și ale
Sabeenilor, oameni de statură înaltă, vor trece la tine și vor
fi ale tale. Popoarele acestea vor merge după tine, vor trece
înlănțuite, se vor închina înaintea ta, și-ți vor zice rugîndu-
te: ,Numai la tine se află Dumnezeu, și nu este alt Dumnezeu
afară de El.” Dar Tu ești un Dumnezeu care Te ascunzi, 15
Tu, Dumnezeuul lui Israel, Mîntuitorule! Toți sînt rușinați și
uluiți, toți pleacă plini de ocară, făuritorii idolilor. Dar Israel 17
va fi mîntuit de Domnul, cu o mîntuire vecinică. Voi nu veți fi
nici rușinați, nici înfrunțați, în veci. Căci așa vorbește Dom- 18
nul, Făcătorul cerurilor, singurul Dumnezeu, care a întocmit

pămîntul, l-a făcut și l-a întărit, l-a făcut nu ca să fie pustiu, ci l-a întocmit ca să fie locuit:- “Eu sînt Domnul, și nu este altul!
19 Eu n’am vorbit în ascuns, într’un colț întunecos al pămîntului. Eu n’am zis seminței lui Iacov: „Căutați-Mă în zădar; Eu, Domnul, spun ce este adevărat, vestesc ce este drept.”
20 “Strîngeți-vă, veniți și apropiați-vă împreună, voi cei scăpați dintre neamuri! N’au nicio pricepere cei ce își duc idolul de lemn, și cheamă pe un dumnezeu, care nu poate să-i mîntuiască.
21 Spuneți-le, și aduceți-i înapoi, ca să se sfătuiască unii cu alții! Cine a prorocit aceste lucruri dela început, și le-a vestit de mult? Oare nu Eu, Domnul? Nu este alt Dumnezeu decît Mine, Eu sunt singurul Dumnezeu drept și mîntuitor, alt
22 Dumnezeu afară de Mine nu este. ’ntoarceți-vă la Mine, și veți fi mîntuiți toți ceice sînteți la marginile pămîntului! Căci Eu
23 sînt Dumnezeu, și nu altul. Pe Mine ’nsumi Mă jur, adevărul iese din gura Mea și cuvîntul Meu nu va fi luat înapoi: orice genunchi se va pleca înaintea Mea, și orice limbă va jura pe
24 Mine. „Numai în Domnul”, Mi se va zice, „locuiește dreptatea și puterea; la El vor veni, și vor fi înfrunțați toți ceice erau
25 mîniați împotriva Lui. ’n Domnul vor fi făcuți neprihăniți și proslăviți toți urmașii lui Israel.”

46 “Bel se prăbușește, Nebo cade; idolii lor sînt puși pe vite și dobitoace; idolii pe cari-i purtați voi au ajuns o sarcină, o povară pentru vita obosită! Au căzut, s’au prăbușit împreună,
2 nu pot să scape povara; ei înșiși se duc în robie. Ascultați-Mă, casa lui Iacov, și toată rămășița casei lui Israel, voi, pe cari v’am luat în spinare dela obîrșia voastră, pe cari v’am purtat
3 pe umăr dela nașterea voastră: pînă la bătrîneța voastră Eu voi fi Acelaș, pînă la căruntețile voastre vă voi sprijini. V’am purtat, și tot vreau să vă mai port, să vă sprijinesc și să vă
4 mîntuiesc. Cu cine Mă veți pune alături, ca să Mă asemănați? Cu cine Mă veți asemăna, și mă veți potrivi? Ei varsă aurul din pungă, și cîntăresc argintul în cumpănă; tocmesec un arginatar să facă un dumnezeu din ele, și se închină și îngenunche înaintea lui. ’l poartă, îl iau pe umăr, îl pun la locul
5 lui; acolo rămîne, și nu se mișcă din locul lui. Apoi strigă la el, dar nu răspunde, nici nu-i scapă din nevoie. Țineți minte
6 el, dar nu răspunde, nici nu-i scapă din nevoie. Țineți minte

aceste lucruri, și fiți oameni! Veniți-vă în fire, păcătoșilor.”
 “Aduceți-vă aminte de cele petrecute în vremile străbune; căci 9
 Eu sînt Dumnezeu, și nu este altul, Eu sînt Dumnezeu, și nu
 este niciunul ca Mine. Eu am vestit dela început ce are să se 10
 întîmple și cu mult înainte ce nu este încă împlinit. Eu zic:
 ,Hotărârile Mele vor rămînea în picioare, și ’mi voi aduce la
 îndeplinire toată voia Mea. Eu chem dela răsărit o pasăre de 11
 pradă, dintr’o țară depărtată, un om ca să împlinească pla-
 nurile Mele: da, Eu am spus, și Eu voi împlini; Eu am plănuit
 și Eu voi înfăptui. Ascultați-Mă, oameni cu inima împietrită, 12
 vrăjmași ai neprihănirii! Eu ’mi apropii neprihănirea: nu este 13
 departe; și mîntuirea Mea nu va zăbovi. Eu voi pune mîntuirea
 Mea în Sion și slava Mea peste Israel.”

“Pogoară-te și șezi în țărîină, fecioară, fiica Babilonului; șezi 47
 pe pămînt, fără scaun de domnie, fiica Haldeilor; căci nu te vor
 mai numi suptîrică și plăcută. Ia pietrele de moară, și macină 2
 făină; scoate-ți măhrama, ridică-ți poala rochiei, descopere-ți
 picioarele, treci rîurile! Goliciunea ți se va descoperi, și ți se 3
 va vedea rușinea. ’mi voi răzbuna, și nu voi cruța pe nimeni.” -
 “Răscumpărătorul nostru se cheamă Domnul oștirilor, Sfîntul 4
 lui Israel.” - “Șezi într’un colț, și taci, fata Haldeilor! căci 5
 nu te vor mai numi împărăteasa împărățiilor. Mă mîniasem 6
 pe poporul Meu, ’mi pîngărisem moștenirea, și-i dădusem în
 mîinile tale: dar tu n’ai avut milă de ei, ci ți-ai apăsas greu
 jugul asupra bătrînului. Tu ziceai: ,’n veci voi fi împărăteasă; 7
 și nu te-ai gîndit, nici n’ai visat că lucrul acesta are să se
 sfîrșească. Ascultă însă acum, tu cea dedată plăcerilor, care 8
 stai fără grijă și zici în inima ta: ,Eu, și numai eu, nu voi fi
 niciodată văduvă, și nu voi fi niciodată lipsită de copii; Și 9
 totuș aceste două lucruri ți se vor întîmpla deodată, în aceeaș
 zi: și pierderea copiilor și văduvia; vor cădea asupra ta cu
 putere mare, în ciuda tuturor vrăjitoriilor tale și multelor tale
 descîntece. Căci te încredeai în răutatea ta și ziceai: ,Nimeni 10
 nu mă vede; ’nțelepciunea și știința ta te-au amăgit, de ziceai în
 inima ta: ,Eu și numai eu.’ De aceea nenorocirea va veni peste 11
 tine, fără să-i vezi zorile; urgia va cădea peste tine, fără s’o poți
 împăca; și deodată va veni peste tine prăpădul, pe neașteptate.

12 Vino dar cu descîntecele tale și cu mulțimea vrăjitoriilor tale,
cărora ți-ai închinat munca din tinereță; poate că vei putea să
13 tragi vreun folos din ele, poate că vei izbuti. Te-ai oboșit tot
întrebînd: să se scoale dar și să te scape cei ce împart cerul,
cari pîndesc stelele, cari vestesc, după lunile noi, ce are să ți se
14 întîmple! Iată-i, au ajuns ca miriștea, pe care o arde focul, și
nu-și vor scăpa viața din flăcări: căci nu va fi ca un cărbune,
15 la care se încălzește cineva, nici un foc, la care stă. Așa va fi
soarta acelor pe care te oboseai să-i întrebi. Și cei cu cari ai
făcut negoț din tinereța ta se vor risipi fiecare într'o parte: și
nu va fi nimeni care să-ți vină în ajutor.”

48 “Ascultați lucrul acesta, casa lui Iacov, voi, cari purtați
numele lui Israel, și cari ați ieșit din apele lui Iuda; voi, cari
ați jurat pe Numele Domnului, și cari chemați pe Dumnezeuul
2 lui Israel, dar nu în adevăr, nici cu neprihănire! Căci ei își
trag numele dela cetatea sfîntă, și se bizuiesc pe Dumnezeuul
3 lui Israel, al cărui Nume este Domnul oștirilor. De multă
vreme am făcut cele dintîi proorocii, din gura Mea au ieșit, și
4 Eu le-am vestit: deodată am lucrat, și s'au împlinit. Știind
că ești împietrit, că grumazul îți este un drug de fier, și că ai o
5 frunte de aramă, ți-am vestit de mult aceste lucruri, ți le-am
spus mai înainte ca să se întîmple, ca să nu poți să zici: ‚Idolul
meu le-a făcut, chipul meu cioplit sau chipul meu turnat le-a
6 poruncit; Ai auzit toate aceste lucruri pe cari le vezi acum! Și
nu vreți să le mărturisiți acum?... De acum, îți vestesc lucruri
7 noi, ascunse, necunoscute de tine. Ele se fac în timpul de
față, și nu fac parte din trecut; pînă în ziua de azi n'aveai nicio
cunoștință despre ele, ca să nu poți zice: ‚Iată, că le știam.‘
8 Nici nu le-ai auzit, nici nu le-ai știut, și nici nu-ți era deschisă
odinioară urechea la ele: căci știam că ai să fii necredincios, și
9 că din naștere ai fost numit răzvrătit. Din pricina Numelui
Meu, sînt îndelung răbdător, pentru slava Mea Mă opresc față
10 de tine, ca să nu te nimicesc. Iată, te-am pus în cuptor,
dar nu te-am găsit argint; te-am lămurit în cuptorul urgiei.
11 Din dragoste pentru Mine, din dragoste pentru Mine vreau să
lucrez! Căci cum ar putea fi hulit Numele Meu? Nu voi da
12 altuia slava Mea. “Ascultă-Mă, Iacove! Și tu, Israele, pe care

te-am chemat! Eu, Eu sînt Cel dintîi, și tot Eu sînt și Cel
din urmă. Mîna Mea a întemeiat pămîntul, și dreapta Mea 13
a întins cerurile: cum le-am chemat, s'au și înfățișat îndată.
Strîngeți-vă cu toții și ascultați! Cine dintre ei a vestit aceste 14
lucruri? Acela pe care-l iubește Domnul va împlini voia Lui
împotriva Babilonului, și brațul lui va apăsa asupra Haldeilor.
Eu am vorbit, și Eu l-am și chemat; Eu l-am adus, și lucrarea 15
lui va izbuti. Apropiati-vă de Mine, și ascultați! Dela început, 16
n'am vorbit în ascuns, dela obîrșia acestor lucruri, am fost de
față. Și acum, Domnul Dumnezeu m'a trimes cu Duhul Său.
Așa vorbește Domnul, Răscumpărătorul tău, Sfîntul lui Israel: 17
,Eu, Domnul, Dumnezeuul tău, te învăț ce este de folos, și te
călăuzesc pe calea pe care trebuie să mergi! O! de ai fi luat 18
aminte la poruncile Mele, atunci pacea ta ar fi fost ca un rîu, și
fericirea ta ca valurile mării. Sămînța ta ar fi fost ca nisipul, 19
și roadele pîntecelui tău ca boabele de nisip; numele tău n'ar
fi fost șters și nimicuit înaintea Mea. Ieșiți din Babilon, fugiți 20
din mijlocul Haldeilor! Vestiți, trîmbițați cu glas de veselie,
dați de știre pînă la capătul pămîntului, spuneți: ,Domnul a
răscumpărat pe robul Său Iacov! Și nu vor suferi de sete în 21
pustiurile în cari-i va duce: ci va face să curgă pentru ei apă
din stîncă, va despica stîncă, și va curge apa. Cei răi n'au 22
pace, zice Domnul.

“Ascultați-Mă, ostroave! Luați aminte, popoare depărtate! 49
Domnul M'a chemat din sînul mamei și M'a numit dela ieșirea 49
din pîntecele mamei. Mi-a făcut gura ca o sabie ascuțită, M'a 2
acoperit cu umbra mîinii Lui; și M'a făcut o săgeată ascuțită,
M'a ascuns în tolba Lui cu săgeți, și Mi-a zis: ,Israele, Tu ești 3
Robul Meu, în care Mă voi slăvi.‘ Și Eu Mă gîndeam: ,Dege- 4
aba am muncit, în zădar și fără folos Mi-am istovit puterea.‘
Dar dreptul Meu este la Domnul, și răsplata Mea la Dumnezeul 5
Meu. Și acum, Domnul vorbește, El, care M'a întocmit din
pîntecele mamei ca să fiu Robul Lui, ca să aduc înapoi la El
pe Iacov, și pe Israel, care este încă împrăștiat; căci Eu sînt
prețuit înaintea Domnului, și Dumnezeul Meu este tăria Mea.
El zice: ,Este prea puțin lucru să fii Robul Meu ca să ridici 6
semințiile lui Iacov și să aduci înapoi rămășițele lui Israel. De

aceea, te pun să fii Lumina neamurilor, ca să duci mîntuirea
7 pînă la marginile pămîntului. Aşa vorbeşte Domnul, Răscumpărătorul, Sfîntul lui Israel, către Cel dispreţuit şi urît de
popor, către Robul celor puternici: ‚mpăraţii vor vedea lucrul
acesta, şi se vor scula, şi voivozii se vor arunca la pămînt şi
se vor închina, din pricina Domnului, care este credincios, din
8 pricina Sfîntului lui Israel, care Te-a ales.‛ „Aşa vorbeşte
mai departe Domnul: ‚La vremea îndurării Te voi asculta, şi
în ziua mîntuirii Te voi ajuta; Te voi păzi şi Te voi pune să faci
legămînt cu poporul, să ridici ţara, şi să împarţi moştenirile
9 pustiite; să spui prinşilor de război: ‚Ieşiţi! şi celor ce sînt
în întunec: ‚Arătaţi-vă.‛ Ei vor paşte pe drumuri şi vor găsi
10 locuri de păşune pe toate coastele. Nu le va fi foame, nici nu
le va fi sete; nu-i va bate arşiţa, nici soarele; căci Cel ce are
11 milă de ei îi va călăuzi şi-i va duce la izvoare de ape. Voi pref-
ace toţi munţii Mei în drumuri, şi drumurile Mele vor fi bine
12 croite. Iată-i că vin de departe, unii dela miază noapte şi dela
13 apus, iar alţii din ţara Sinim. Bucuraţi-vă, ceruri! Veseleşte-
te, pămîntule! Izbucniţi în strigăte de bucurie, munţilor! Căci
Domnul mîngîie pe poporul Său, şi are milă de nenorocii
14 Lui.‛ Sionul zicea: „M'a părăsit Domnul, şi m'a uitat Dom-
15 nul!‛ Poate o femeie să uite copilul pe care-l alăptează, şi să
n'aibă milă de rodul pîntecelui ei? Dar chiar dacă l-ar uita,
16 totuşi Eu nu te voi uita cu niciun chip: Iată că te-am săpat
pe mîinile Mele, şi zidurile tale sînt totdeauna înaintea ochilor
17 Mei! Fiii tăi aleargă; dar ceice te dărimaseră şi te pustiiseră
18 vor ieşi din mijlocul tău. Ridică-ţi ochii de jur împrejur, şi
priveşte: toţi aceştia se strîng, vin la tine.‛ „Pe viaţa Mea, zice
Domnul, că te vei îmbrăca cu toţi aceştia ca şi cu o podoabă,
19 şi te vei încinge cu ei ca o mireasă. Căci locurile tale pustiite
şi pustii, ţara ta nimicită, vor fi strîmte pentru locuitorii tăi;
20 şi ceice voiau să te mănînce se vor depărta. Fiii aceştia, de
cari ai fost lipsit, vor spune mereu la urechile tale: ‚Locul este
21 prea strîmt pentru mine; fă-mi loc, ca să pot să mă aşez.‛ Şi
vei zice în inima ta: ‚Cine mi i-a născut? Căci eram fără copii,
şi stearpă; eram roabă, izgonită: cine i-a crescut? Rămăsesem
22 singură: unde erau aceştia? De aceea, aşa vorbeşte Domnul,

Dumnezeu: „Iată, voi face neamurilor semn cu mâna, și-Mi voi înălța steagul spre popoare; ele vor aduce înapoi pe fiii tăi în brațele lor, și vor duce pe ficele tale pe umeri. Te vor hrăni împărați, și împărătesele lor te vor alăpta. Se vor închina cu fața la pământ înaintea ta, și vor linge țărina de pe picioarele tale, ca să știi că Eu sînt Domnul, și că ceice nădăjduiesc în Mine nu vor fi dați de rușine.” “Se poate lua prada celui puternic? Și poate să scape cel prins din prinsoare? - „Da, zice Domnul, prada celui puternic îi va fi luată, și cel prins de asupritor va scăpa; căci Eu voi lupta împotriva vrăjmașilor tăi, și voi scăpa pe fiii tăi. Eu voi da asupritorilor tăi să-și mănince carnea, și se vor îmbăta ca de must de însuș sîngele lor. Și va ști orice făptură, că Eu sînt Domnul, Mîntuitorul tău, Răscumpărătorul tău, Puternicul lui Iacov.”

“Așa vorbește Domnul: „Unde este cartea de despărțire, prin care am izgonit pe mama voastră? Sau, căruia dintre ceice M’au împrumutat v’am vîndut? Vedeți, din pricina fărădelegilor voastre ați fost vînduți, și din pricina păcatelor voastre a fost izgonită mama voastră. Pentru ce nu era nimeni cînd am venit? Pentruce n’a răspuns nimeni cînd am strigat? Este mâna Mea prea scurtă ca să răscumpere? Sau n’am Eu destulă putere ca să izbăvesc? Cu musturarea Mea, Eu usuc marea, și prefac rîurile în pustie; peștii lor se strică, din lipsă de apă, și pier de sete! ’mbrac cerurile cu negura de jale, și le învelesc cu un sac.” “Domnul Dumnezeu Mi-a dat o limbă iscusită, ca să știu să înviorez cu vorba pe cel doborît de întristare. El ’mi trezește, în fiecare dimineață, El ’mi trezește urechea, să ascult cum ascultă niște ucenici. Domnul Dumnezeu Mi-a deschis urechea, și nu M’am împotrivit, nici nu M’am tras înapoi. Mi-am dat spatele înaintea celor ce Mă loveau, și obrajii înaintea celor ce-Mi smulgeau barba; nu Mi-am ascuns fața de ocări și de scuipări. Dar Domnul Dumnezeu M’a ajutat; de aceea nu M’am rușinat, de aceea Mi-am făcut fața ca o cremene, știind că nu voi fi dat de rușine. Cel ce Mă îndreptățește este aproape: „Cine va vorbi împotriva Mea? Să ne înfățișăm împreună; „Cine este protivnicul Meu? Să înainteze spre Mine; Iată, Domnul Dumnezeu Mă ajută: 9

cine Mă va osîndi? 'ntr'adevăr, se prefac cu toții în zdrențe ca
10 o haină: molia îi va mânca. Cine dintre voi se teme de Domnul,
să asculte glasul Robului Său! Cine umblă în întunec și n'are lumină,
să se încreadă în Numele Domnului, și să se bizuie pe Dumnezeu
11 pe Dumnezeul lui! Iar voi toți, cari aprindeți focul, și puneți
tăciuni pe el, umblați în lumina focului vostru și în tăciunii
pe cari i-ați aprins. Din mâna Mea vi se întîmplă aceste lucruri,
ca să zăceți în dureri.”

51 “Ascultați-Mă, voi, cari umblați după neprihănire, cari căutați
pe Domnul! Priviți spre stîncă din care ați fost ciopliți,
2 spre gaura gropii din care ați fost scoși. Uitați-vă la părintele
vostru Avraam, și spre Sara care v'a născut; căci l-am chemat,
3 cînd era numai el singur, l-am binecuvîntat și înmulțit. Tot
astfel, Domnul are milă de Sion, și mîngîie toate dărîmăturile
lui. El va face pustia lui ca un Rai, și pămîntul lui uscat
ca o grădină a Domnului. Bucuria și veselia vor fi mijlocul
4 lui, mulțămiri și cîntări de laudă. Ia aminte spre Mine, dar,
poporul Meu, pleacă urechea spre Mine, neamul Meu! Căci din
Mine va ieși Legea, și voi pune Legea Mea lumină popoarelor.
5 Neprihănirea Mea este aproape, mîntuirea Mea se va arăta, și
brațele Mele vor judeca popoarele, ostroavele vor nădăjdui în
6 Mine, și se vor încrede în brațul Meu. Ridicați ochii spre cer,
și priviți în jos pe pămînt! Căci cerurile vor pieri ca un fum,
pămîntul se va preface în zdrențe ca o haină, și locuitorii lui
vor muri ca niște muște; dar mîntuirea Mea va dăinui în veci,
7 și neprihănirea Mea nu va avea sfîrșit. Ascultați-Mă, voi cari
cunoașteți neprihănirea, popor, care ai în inimă Legea Mea!
Nu te teme de ocară oamenilor, și nu tremura de ocările lor.
8 Căci îi va mânca molia ca pe o haină, și-i va roade vermele cum
roade lîna; dar neprihănirea Mea va dăinui în veci, și mîntuirea
9 Mea se va întinde din veac în veac.” Trezește-te, trezește-te
și îmbracă-te cu putere, braț al Domnului! Trezește-te, ca
în zilele de odinioară, și în veacurile din vechime! Oare n'ai
10 doborît Tu Egiptul, și ai străpuns balaurul? Nu ești Tu acela,
care ai uscat marea, apele adîncului celui mare, și ai croit în
adîncimile mării, un drum pentru trecerea celor răscumparați?
11 Astfel cei răscumparați de Domnul se vor întoarce, vor veni în

Sion cu cîntări de biruință, și o bucurie vecinică le va încununa capul; îi va apuca veselia și bucuria, iar durerea și gemetele vor fugi. Eu, Eu vă mîngîi. Dar cine ești tu, ca să te temi 12 de omul cel muritor, și de fiul omului, care trece ca iarba, și 13 să uiți pe Domnul, care te-a făcut, care a întins cerurile și a întemeiat pămîntul? Dece să tremuri neconținut toată ziua, înaintea mîniei asupritorului, cînd umblă să te nimicească? Unde este mînia asupritorului? 'n curînd cel încovoiat supt 14 fiare va fi deslegat; nu va muri în groapă, și nu va duce lipsă de pîne. Eu sînt Domnul, Dumnezeuul tău, care stîrnesc marea 15 și fac să-i urle valurile, și al cărui Nume este Domnul oștirilor. Eu pun cuvintele Mele în gura ta, și te acopăr cu umbra mîinii 16 Mele, ca să întind ceruri noi și să întemeiez un pămînt nou, și să zic Sionului: ,Tu ești poporul Meu; Trezește-te, trezește-te! 17 Scoală-te, Ierusalime, care ai băut din mîna Domnului potirul mîniei Lui, care ai băut, ai sorbit pînă în fund potirul ameteții! Căci nu este nici unul, care să-l călăuzească, din toți copiii pe 18 cari i-a născut, nu este niciunul, care să-l ia de mîna din toți copiii pe cari i-a crescut. Amîndouă aceste lucruri ți s'au 19 întîmplat: -dar cine te va plînge? -pustiirea și dărăpănarea, foametea și sabia. -,Cum să te mîngîi eu; Fiii tăi, leșinați, 20 zăceau în toate colțurile ulițelor, ca cerbul într'un laț, plini de mînia Domnului, și de mustrea Dumnezeuului tău. Deaceea, 21 nenorocitele, beat ce ești, dar nu de vin, ascultă: ,Așa vorbește Domnul tău, Domnul, Dumnezeuul tău, care apără pe 22 poporul Lui: ,Iatăcă îți iau din mîna potirul ameteții, potirul mîniei Mele, că să nu mai bei din el! Și îl voi pune în mîna 23 asupritorilor tăi, cari îți ziceau: ,'ndoaie-te, ca să trecem peste tine!' 'ți făceai atunci spinarea ca un pămînt, și ca o uliță pentru trecători.

“Trezește-te, trezește-te! îmbracă-te în podoaba ta, Sioane! 52 Pune-ți hainele de sărbătoare, Ierusalime, cetate sfîntă! Căci nu va mai intra în tine nici un om netăiat împrejur sau necurat. Scutură-ți țărîna de pe tine, scoală-te, și șezi în capul 2 oaselor, Ierusalime! Desleagă-ți legăturile dela gît, fiică, roabă a Sionului! Căci așa vorbește Domnul: ,Fără plată ați fost 3 vînduți, și nu veți fi răscumpărați cu preț de argint.' Căci 4

așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Odinioară poporul Meu s'a pogorît să locuiască pentru o vreme în Egipt; apoi Asirianul l-a
5 asuprit fără temeii. Și acum, ce am să fac aici-zice Domnul-
cînd poporul Meu a fost luat pe nimic?” „Asupritorii lui strigă
de bucurie-zice Domnul-și cît e ziulica de mare este batjor-
6 corit Numele Meu. De aceea poporul Meu va cunoaște Nu-
mele Meu; de aceea va ști, în ziua aceea, că Eu vorbesc și
7 zic: „Iată-Mă; Ce frumoase sînt pe munți, picioarele celui ce
aduce vești bune, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce
vești bune, care vestește mîntuirea! Picioarele celui ce zice
8 Sionului: „Dumnezeul tău împărătește!” „Iată, glasul stră-
jerilor tăi răsună; ei înalță glasul, și strigă toți de veselie; căci
9 văd cu ochii lor cum Se întoarce Domnul în Sion. Izbucniți
cu toate în strigăte de bucurie, dărămături ale Ierusalimului!
Căci Domnul mîngîie pe poporul Său, și răscumpără Ierusal-
10 imul. Domnul 'și descopere brațul Său cel sfînt, înaintea
tuturor neamurilor; și toate marginile pămîntului vor vedea
11 mîntuirea Dumnezeului nostru.” „Plecați, plecați, ieșiți din
Babilon! Nu vă atingeți de nimic necurat! Ieșiți din mijlocul
12 lui! Curățiți-vă, cei ce purtați vasele Domnului! Nu ieșiți
cu grabă, nu plecați în fugă; căci Domnul vă va ieși înainte
13 și Dumnezeul lui Israel vă va tăia calea.” Iată, Robul Meu
va propăși; Se va sui, Se va ridica, Se va înălța foarte sus.
14 După cum pentru mulți a fost o pricină de groază-atît de schi-
monosită 'i era fața, și atît de mult se deosebea înfățișarea
15 Lui de a filor oamenilor- tot așa, pentru multe popoare va fi
o pricină de bucurie; înaintea Lui împărății vor închide gura,
căci vor vedea ce nu li se mai istorisise, și vor auzi ce nu mai
auziseră.

53 Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut brațul
2 Domnului? El a crescut înaintea Lui ca o odraslă slabă, ca un
Lăstar care iese dintr'un pămînt uscat. N'avea nici frumuseță,
nici strălucire ca să ne atragă privirile, și înfățișarea Lui n'avea
3 nimic care să ne placă. Disprețuit și părăsit de oameni, om
al durerii și obicinuit cu suferința, era așa de disprețuit că îți
4 întorceai fața dela El, și noi nu L-am băgat în seamă. Totuș,
El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat

asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu, și smerit. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănile Lui sîntem tămăduiți. Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui; dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor. Cînd a fost chinuit și asuprit, n'a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie, și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n'a deschis gura. El a fost luat prin apăsare și judecată; dar cine din cei de pe vremea Lui a crezut că El fusese șters de pe pămîntul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului meu? Groapa Lui a fost pusă între cei răi, și mormîntul Lui la un loc cu cel bogat, măcar că nu săvîrșise nicio nelegiuire și nu se găsise niciun vicleșug în gura Lui. Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce 'și va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămînță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mîinile Lui. Va vedea rodul muncii sufletului Lui și se va înviora. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni într'o stare după voia lui Dumnezeu, și va lua asupra Lui povara neleguirilor lor. De aceea 'i voi da partea Lui la un loc cu cei mari, și va împărți prada cu cei puternici, pentru că S'a dat pe Sine însuș la moarte, și a fost pus în numărul celor fărădelege, pentru că a purtat păcatele multora și S'a rugat pentru cei vinovați.

“Bucură-te, stearpo, care nu mai naști! Izbucnește în strigăte de bucurie și veselie, tu care nu mai ai durerile nașterii! Căci fiii celei lăsate de bărbat vor fi mai mulți de cît fiii celei mări-tate, zice Domnul.” “Lărgește locul cortului tău; și întinde învelitoarele locuinței tale: nu te opri! Lungește-ți funiile, și întărește-ți țăruii! Căci te vei întinde la dreapta și la stînga, sămînța ta va cotropi neamurile, și va locui cetățile pustii. Nu te teme, căci nu vei rămînea de rușine; nu roși, căci nu vei fi acoperită de rușine; ci vei uita și rușinea tinereții tale, și nu-ți vei mai aduce aminte de văduvia ta, căci Făcătorul tău este bărbatul tău: Domnul este Numele Lui, și Răscumpărătorul tău este Sfîntul lui Israel. El se numește Dumnezeuul întreg-

6 ului pământ, căci Domnul te cheamă înapoi ca pe o femeie
părăsită și cu inima întristată, ca pe o nevastă din tinereță,
7 care a fost izgonită, zice Dumnezeuul tău.” “Câteva clipe te
8 părăsisem, dar te voi primi înapoi cu mare dragoste. 'ntr'o
izbucnire de mînie, 'mi ascunsesem o clipă Fața de tine, dar
Mă voi îndura de tine cu o dragoste vecinică, zice Domnul,
9 Răscumpărătorul tău. Și lucrul acesta va fi pentru Mine ca
și cu apele lui Noe: după cum jurasem că apele lui Noe nu vor
mai veni pe pământ, tot așa jur că nu Mă voi mai mînia pe
10 tine și nu te voi mai muștra. Pot să se mute munții, pot să se
clatine dealurile, dar dragostea Mea nu se va muta dela tine, și
legămîntul Meu de pace nu se va clătina, zice Domnul, care are
11 milă de tine.” “Nenorocito, bătuto de furtună, și nemîngî-
ato! Iată, îți voi împodobi pietrele scumpe cu antimoniu, și-ți
12 voi da temelii de safir. 'ți voi face crestele zidurilor de rubin,
13 porțile de pietre scumpe, și tot ocolul de nestemate. Toți fiii
tăi vor fi ucenici ai Domnului, și mare va fi propășirea fiilor
14 tăi. Vei fi întărită prin neprihănire. Izgonește neliniștea, căci
n'ai nimic de temut, și spaima, căci nu se va apropia de tine.
15 Dacă se urzesc uneltiri, nu vin dela Mine; oricine se va uni
16 împotriva ta va cădea supt puterea ta.” “Iată, Eu am făcut
pe meșterul, care suflă cărbunii în foc, și face o armă după
meșteșugul lui. Dar tot Eu am făcut și pe nimicitor ca s'o
17 sfărîme. Orice armă făurită împotriva ta va fi fără putere;
și pe orice limbă care se va ridica la judecată împotriva ta, o
vei osîndi. Aceasta este moștenirea robilor Domnului, așa este
mîntuirea care le vine dela Mine, zice Domnul.”

55 “Voi toți cei însetați, veniți la ape, chiar și cel ce n'are
bani! Veniți și cumpărați bucate, veniți și cumpărați vin și
2 lapte, fără bani și fără plată! De ce cîntăriți argint pentru
un lucru care nu hrănește? De ce vă dați cîștigul muncii pen-
tru ceva care nu satură? Ascultați-Mă dar, și veți mînca ce
este bun, și sufletul vostru se va desfăta cu bucate gustoase.
3 Luați aminte, și veniți la Mine, ascultați, și sufletul vostru va
trăi: căci Eu voi încheia cu voi un legămînt vecinic, ca să în-
4 tăresc îndurările Mele față de David. Iată, l-am pus martor
5 pe lîngă poapore, cap și stăpînitor al popoarelor. 'ntradevăr,

vei chema neamuri, pe cari nu le cunoști, și popoare cari nu te cunosc vor alerga la tine, pentru Domnul, Dumnezeuul tău, pentru Sfântul lui Israel, care te proslăvește.” “Căutați pe Domnul cîtă vreme se poate găsi; chemați-L, cîtă vreme este aproape. Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gîndurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeuul nostru, care nu obosește iertînd. ,Căci gîndurile Mele nu sînt gîndurile voastre, și căile voastre nu sînt căile Mele, zice Domnul. ,Ci cît sînt de sus cerurile față de pămînt, atît sînt de sus căile Mele față de căile voastre și gîndurile Mele față de gîndurile voastre. Căci dupăcum ploaia și zăpada se pogoară din ceruri, și nu se mai întorc înapoi, ci udă pămîntul și-l fac să rodească și să odrăslească, pentruca să dea sămînță sămănătorului și pîne celui ce mănîncă, tot așa și Cuvîntul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele. Da, veți ieși cu bucurie, și veți fi călăuziți în pace. Munții și dealurile vor răsuna de veselie înaintea voastră, și toți copacii din cîmpie vor bate din palme. 'n locul spinului se va înălța chiparosul, în locul mărăcinilor va crește mirtul. Și lucrul acesta va fi o slavă pentru Domnul, un semn vecinic, nepieritor.”

“Așa vorbește Domnul: ,Păziți ce este drept, și faceți ce este bine; căci mîntuirea Mea este aproape să vină, și neprihănirea Mea este aproape să se arate. Ferice de omul care face lucrul acesta, și de fiul omului care rămîne statornic în el, păzind Sabatul, ca să nu-l pîngărească, și stăpînindu-și mîna, ca să nu facă nici un rău! Străinul care se alipește de Domnul, să nu zică: ,Domnul mă va despărți de poporul Său; Și famenul să nu zică: ,Iată, eu sînt un copac uscat; Căci așa vorbește Domnul: ,Famenilor, cari vor păzi Sabatele Mele, cari vor alege ce-Mi este plăcut, și vor stărui în legămîntul Meu, le voi da în Casa Mea și înlăuntrul zidurilor Mele un loc și un nume mai bune de cît fii și fiice; le voi da un nume vecinic, care nu se va stinge. Și pe străinii, care se vor lipi de Domnul ca să-I slujească, și să iubească Numele Domnului, pentru ca să fie slujitorii Lui, și pe toți cei ce vor păzi Sabatul, ca să nu-l pîngărească, și

7 vor stărui în legământul Meu, îi voi aduce la muntele Meu
cel sfânt, și-i voi umplea de veselie în Casa Mea de rugăciune.
Arderile lor de tot și jertfele lor vor fi primite pe altarul Meu,
căci Casa Mea se va numi o casă de rugăciune pentru toate
8 popoarele.” Așa vorbește Domnul Dumnezeu, care strânge
pe cei risipiți ai lui Israel: “Voi mai strânge și alte popoare
9 la cei strânși acum din el.” “Veniți toate fiarele de pe câmp,
10 veniți de mâncați, toate fiarele din pădure! Toți păzitorii lui
sînt orbi, fără pricepere; toți sînt niște cîni muți, cari nu pot să
11 latre; aiurează, stau tolăniți, și le place să doarmă. Totuș sînt
niște cîni lacomi, cari nu se mai satură. Sînt niște păstori cari
nu pot pricepe nimic; toți își văd de calea lor, fiecare umblă
12 după folosul lui, fără abatere: - ,Veniți, -zic ei-am să caut vin,
și ne vom îmbăta cu băuturi tari! Mîine vom face tot ca azi,
ba încă și mai rău!”-

57 Pierе cel neprihănit, și nimănui nu-i pasă; se duc oamenii
de bine și nimeni nu ia aminte că din pricina răutății este luat
2 cel neprihănit. El intră în pace în groapa lui: cel ce umblă
3 pe drumul cel drept, se odihnește în culcușul lui. “Dar voi,
apropiați-vă încoace fii ai vrăjitoarei, sămînța precurvarului și
4 a curvei! De cine vă bateți voi joc? ’mpotriva cui vă de-
schideți voi gura larg, și scoateți limba? Nu sînteți voi niște
5 copii ai păcatului, o sămînță a minciunii, care se încălzește
pentru idoli supt orice copac verde, care junghie pe copii în
6 văi, supt crăpăturile stîncilor? ’n pietrele lustruite din pîraie
este partea ta de moștenire, ele sînt soarta ta; lor le torni și
jertfe de băatură, și le aduci daruri de mîncare: ,Pot Eu să fiu
7 nesimțitor la lucrul acesta? Pe un munte înalt și ridicat îți
8 faci culcușul; tot acolo te sui să aduci jertfe. ’ți pui pomenirea
în dosul ușii și ușiorilor; căci, departe de Mine, îți ridici înveli-
toarea și te sui în pat, îți lărgești culcușul, și faci legământ cu
9 ei, îți place legătura cu ei, și iei seama la semnul lor. Te duci
la împărat cu untdelemn, îți înmulțești miresmele, îți trimieți
10 solii departe, și te pleci pînă la locuința morților. Obosești
mergînd, și nu zici: ,ncetez; Tot mai găsești putere în mîna
11 ta: De aceea nu te doboară întristarea. Și de cine te sfiai,
de cine te temeai, de nu Mi-ai fost credincioasă, de nu ți-ai

adus aminte, și nu ți-a păsat de Mine? Și Eu tac, și încă de multă vreme: de aceea nu te temi tu de Mine. Dar acum 12
 îți voi da pe față neprihănirea, și faptele tale nu-ți vor folosi! Și atunci să strigi, și să te izbăvească mulțimea idoloilor tăi! 13
 Căci îi va lua vîntul pe toți, o suflare îi va ridica. Dar celce se încrede în Mine va moșteni țara, și va stăpîni muntele Meu cel sfînt.” - Și El zice: “Croiți, croiți drum, pregătiți calea, 14
 luați orice piedică din calea poporului Meu! Căci așa vor- 15
 bește Cel Prea ’nalt, a cărui locuință este vecinică și al cărui Nume este sfînt. ,Eu locuiesc în locuri înalte și în sfințenie; dar sînt cu omul zdrobit și smerit, ca să înviez duhurile smerite, și să îmbărbătez inimile zdrobite. Nu vreau să cert în veci, 16
 nici să țin o mînie necurmată, cînd înaintea Mea cad în leșin duhurile, și sufletele pe cari le-am făcut. Din pricina păcat- 17
 ului lăcomiei lui, M’am mîniat și l-am lovit, M’am ascuns, în supărarea Mea, și cel răzvrătit a urmat și mai mult pe căile inimii lui. I-am văzut căile, și totuș îl voi tămădui; îl voi 18
 călăuzi, și-l voi mîngîia, pe el și pe ceice plîng împreună cu el. Voi pune lauda pe buze: ,Pace, pace celui de departe și 19
 celui de aproape! -zice Domnul-Da Eu îl voi tămădui! Dar 20
 cei răi sînt ca marea înfuriată, care nu se poate liniști, și ale cărei ape aruncă afară noroi și mîl.” “Cei răi n’au pace” zice 21
 Dumnezeuul meu. -

“Strigă în gura mare, nu te opri! ’nalță-ți glasul ca o trîm- 58
 biță, și vestește poporului Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov păcatele ei! ’n toate zilele Mă întrebă, și vor să afle căile 2
 Mele, ca un neam, care ar fi înfăptuit neprihănirea, și n’ar fi părăsit legea Dumnezeuului său. ’mi cer hotărîri drepte, doresc să se apropie de Dumnezeu. - ,La ce ne folosește să postim‘ 3
 -zic ei-,dacă Tu nu vezi? ,La ce să ne chinuim sufletul, dacă Tu nu ții seama de lucrul acesta; -,Pentru că, zice Domnul, în ziua postului vostru, vă lăsați în voia pornirilor voastre, și 4
 asupriți pe simbriașii voștri. Iată, postiiți ca să vă ciorovăiți și să vă certați, ca să bateți răutăcios cu pumnul; nu postiiți cum cere ziua aceea, ca să vi se audă strigătul sus. Oare 5
 aceasta este postul plăcut Mie: să-și chinuiască omul sufletul o zi? Să-și plece capul ca un pipirig, și să se culce pe sac și

6 cenușă? Acesta numești tu post și zi plăcută Domnului? Iată
postul plăcut Mie: desleagă lanțurile răutății, desnoadă legă-
turile robiei, dă drumul celor asupriți, și rupe orice fel de jug;
7 împarte-ți pâinea cu cel flămînd, și adu în casa ta pe nenorociții
fără adăpost; dacă vezi pe un om gol, acopere-l, și nu întoarce
8 spatele semenului tău. Atunci lumina ta va răsări ca zorile,
și vindecarea ta va încolți repede; neprihănirea ta îți va merge
9 înainte, și slava Domnului te va însoți. Atunci tu vei chema,
și Domnul va răspunde, vei striga, și El va zice: „Iată-Mă; Dacă
vei îndepărta jugul din mijlocul tău, amenințările cu degetul
10 și vorbele de ocară, dacă vei da mîncarea ta celui flămînd,
dacă vei sătura sufletul lipsit, atunci lumina ta va răsări peste
întunecime, și întunerecul tău va fi ca ziua nămeaza mare!
11 Domnul te va călăuzi neîncetat, îți va sătura sufletul chiar
în locuri fără apă, și va da din nou putere mădularelor tale;
vei fi ca o grădină bine udată, ca un izvor ale cărui ape nu
12 seacă. Ai tăi vor zidi iarăș pe dărîmăturile de mai înainte,
vei ridica din nou temeliile străbune; vei fi numit „Dregător de
spărturi“, „Cel ce drege drumurile, și face țara cu puțință de
13 locuit.“ Dacă îți vei opri piciorul în ziua Sabatului, ca să nu-ți
faci gusturile tale în ziua Mea cea sfîntă; dacă Sabatul va fi
desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L, și dacă-l
vei cinsti, neurmînd căile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile
14 tale și nededîndu-te la flecării, atunci te vei putea desfăta în
Domnul, și Eu te voi sui pe înălțimile țării, te voi face să te
bucuri de moștenirea tatălui tău Iacov; căci gura Domnului a
vorbit.”

59 Nu, mîna Domnului nu este prea scurtă ca să mîntuiască,
2 nici urechea Lui prea tare ca să audă, ci nelegiuirile voastre
pun un zid de despărțire între voi și Dumnezeu vostru; pă-
catele voastre vă ascund Fața Lui și-L împiedecă să v'asculte!
3 Căci mîinile vă sînt mînjite de sînge, și degetele de nelegiuiri;
buzele voastre spun minciuni, și limba voastră vorbește nelegiuiri.
4 Niciunuia nu-i place dreptatea, niciunul nu se judecă cu drep-
tate; ei se bizuiesc pe lucruri deșerte și spun neadevăruri,
5 zămislesc răul, și nasc nelegiuirea. Clocesc ouă de basilic
și țes pînze de păianjen. Cine mănîncă din ouăle lor, moare; și

dacă se sparge vreunul, iese o năpîrcă. Pînzele lor nu slujesc 6
la facerea hainelor, și nu pot să se acopere cu lucrare lor; căci
lucrările lor sînt niște lucrări nelegiuite, și în mînile lor sînt
fapte de sîlnicie. Picioarele lor aleargă spre rău, și se grăbesc 7
să verse sînge nevinovat; gîndurile lor sînt gînduri nelegiuite,
prăpădul și nimicirea sînt pe drumul lor. Ei nu cunosc calea 8
păcii, și în căile lor nu este dreptate; apucă pe cărări sucite:
oricine umblă pe ele, nu cunoaște pacea. - Deaceea hotărîrea 9
de izbăvire este departe de noi și mîntuirea nu ne ajunge.
Așteptăm lumina, și iată întunerecul, luciarea, și umblăm în
negură! Bîjbăim ca niște orbi dealungul unui zid, bîjbăim ca 10
ceice n'au ochi, ne poticnim ziua nameaza mare, ca noaptea,
în mijlocul celor sănătoși sîntem ca niște morți. Mormăim 11
cu toții ca niște urși, ne vaităm ca niște porumbei, așteptăm
izbăvirea, și nu este, așteptăm mîntuirea, și ea este departe
de noi. Căci fărădelegile noastre sînt multe înaintea Ta, și 12
păcatele noastre mărturisesc împotriva noastră; fărădelegile
noastre sînt cu noi, și ne cunoaștem nelegiuirile noastre. Am 13
fost vinovați și necredincioși față de Domnul, am părăsit pe
Dumnezeul nostru; am vorbit cu apăsare și răzvrătire, am
cugetat și vorbit cuvinte mincinoase; și astfel izbăvirea s'a 14
întors îndărăt, și mîntuirea a stat deoparte; căci adevărul
s'a poticnit în piața de obște și neprihănirea nu poate să se
apropie. Adevărul s'a făcut nevăzut, și cel ce se depărtează 15
de rău este jăfuit. Domnul vede, cu privirea minioasă, că nu
mai este nicio neprihănire. El vede că nu este nici un om, 16
și Se miră că nimeni nu mijlocește. Atunci brațul Lui 'i vine
în ajutor, și neprihănirea Lui 'l sprijinește. Se îmbracă cu 17
neprihănire ca și cu o platoasă, 'și pune pe cap coiful mîntuirii;
ia răzbunarea ca o haină, și Se acopere cu gelozia ca și cu o
manta. El va răsplăti fiecăruia după faptele lui, va da pro- 18
tivnicilor Săi mînia, va întoarce la fel vrăjmașilor săi, și va
da ostroavelor plata cuvenită! Atunci se vor teme de Numele 19
Domnului cei dela apus, și de slava Lui cei dela răsăritul soare-
lui; cînd va năvăli vrăjmașul ca un rîu, Duhul Domnului îl va
pune pe fugă. "Da, va veni un Răscumpărător pentru Sion, 20
pentru cei ai lui Iacov, cari se vor întoarce dela păcatele lor,

21 zice Domnul. “Și iată legământul Meu, cu ei, zice Domnul: ,Duhul Meu, care Se odihnește peste tine, și cuvintele Mele, pe cari le-am pus în gura ta, nu se vor mai depărta din gura ta, nici din gura copiilor tăi, nici din gura copiilor copiilor tăi, de acum și pînă’n veac, zice Domnul.”

60 “Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine, și slava
2 Domnului răsare peste tine. Căci iată, întunerecul acopere
pămîntul, și negură mare popoarele; dar peste tine răsare
3 Domnul, și slava Lui se arată peste tine. Neamuri vor umbla
4 în lumina ta, și împărați în strălucirea razelor tale. Ridică-ți
ochii împrejur, și privește: toți se strîng și vin spre tine! Fiii
5 tăi vin de departe, și fiicele tale sînt purtate pe brațe. Cînd
vei vedea aceste lucruri, vei tresări de bucurie, și îți va bate
inima și se va lărghi, căci bogățiile mării se vor întoarce spre
6 tine, și vistieriile neamurilor vor veni la tine. Vei fi acoperit
de o mulțime de cămile, de dromadere din Madian și Efa; vor
veni toți din Seba, aducînd aur și tămîie, și vor vesti laudele
7 Domnului. Toate turmele Chedarului se vor aduna la tine,
berbecii din Nebaiot vor fi în slujba ta; se vor sui pe altarul
Meu ca jertfă plăcută Mie, și casa slavei Mele o voi face și
8 mai slăvită. Cine sînt aceia cari sboară ca niște nori, ca niște
9 porumbei spre porumbarul lor? Căci, pe Mine Mă așteaptă
ostroavele, și corăbiile din Tarsis sînt în frunte, ca să aducă
înapoi de departe pe copiii tăi, cu argintul și aurul lor, pentru
Numele Domnului, Dumnezeului tău, pentru Numele Sfîntului
10 lui Israel, care te proslăvește. Străinii îți vor zidi zidurile, și
împărații lor îți vor sluji; căci te-am lovit în mînia Mea, dar, în
11 îndurarea Mea, am milă de tine. Porțile tale vor sta vecinic
deschise, nu vor fi închise nici zi nici noapte, ca să lase să intre
12 la tine bogăția neamurilor, și împărații lor cu alaiul lor. Căci
neamul și împărăția cari nu-ți vor sluji, vor pieri, și neamurile
13 acelea vor fi în totul nimicite. Slava Libanului va veni la tine,
chiparusul, ulmul și merișorul (cimișirul), cu toții laolaltă, ca
să împodobească locul sfîntului Meu locaș, căci Eu voi proslăvi
14 locul unde se odihnesc picioarele Mele. Fiii asupritorilor tăi
vor veni plecați înaintea ta, și toți ceice te disprețuiau se vor
închina la picioarele tale; și te vor numi ,Cetatea Domnului,’

„Sionul Sfântului lui Israel.” De unde erai părăsită și urîță, 15
și nimeni nu trecea prin tine, te voi face o podoabă vecinică,
o pricină de bucurie pentru oameni din neam în neam. Vei 16
suge laptele neamurilor, vei suga țita împăraților; și vei ști
astfel că Eu sînt Domnul, Mîntuitorul tău, Răscumpărătorul
tău, Puternicul lui Iacov. ’n loc de aramă voi aduce aur, în 17
loc de fier voi aduce argint, în loc de lemn, aramă, și în loc
de pietre, fier. Voi face ca pacea să domnească peste tine, și
să stăpînească dreptatea. Nu se va mai auzi vorbindu-se de 18
sîlnicie în țara ta, nici de pustiire și prăpăd în ținutul tău, ci
vei numi zidurile tale ‚Mîntuire’, și porțile tale ‚Laudă’. Nu 19
soarele îți va mai sluji ca lumină ziua, nici luna nu te va mai
lumina cu lumina ei; ci Domnul va fi Lumina ta pe vecie, și
Dumnezeul tău va fi slava ta. Soarele tău nu va mai asfinți, 20
și luna ta nu se va mai întuneca; căci Domnul va fi Lumina
ta pe vecie, și zilele suferinței tale se vor sfîrși. Nu vor mai fi 21
decît oameni neprihăniți în poporul tău: ei vor stăpîni țara pe
vecie, ca o odraslă sădită de Mine, lucrarea mînilor Mele, ca
să slujească spre slava Mea. Cel mai mic se va face o mie, și 22
cel mai neînsemnat un neam puternic. Eu, Domnul, voi grăbi
aceste lucruri, la vremea lor.”

„Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul 61
M’a uns să aduc vești bune celor nenorociți: El M’a trimis să
vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia,
și prinșilor de război izbăvirea; să vestesc un an de îndurare 2
al Domnului, și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru; să
mîngîi pe toți cei întristați; să dau celor întristați din Sion, să 3
le dau o cunună împărătească în loc de cenușă, un untdelemn
de bucurie în locul plînsului, o haină de laudă în locul unui duh
mîhnit, ca să fie numiți ‚terebinți ai neprihănirii,’ ‚un sad al
Domnului, ca să slujească spre slava Lui.” „Ei vor zidi iarăș 4
vechile dărămături, vor ridica iarăș năruirile din vechime, vor
înoi cetăți pustiite, rămase pustii din neam în neam. Străinii 5
vor sta și vă vor paște turmele, și fiii străinului vor fi plugarii
și vierii voștri. Dar voi vă veți numi preoți ai Domnului, 6
și veți fi numiți slujitori ai Dumnezeului nostru, veți mîncă
bogățiile neamurilor, și vă veți făli cu fala lor. ’n locul ocării 7

voastre, veți avea îndoită cinste; în locul rușinii, se vor veseli de partea lor, căci vor stăpîni îndoit în țara lor, și vor avea o
8 bucurie vecinică. Căci Eu, Domnul, iubesc dreptatea, urăsc răpirea și nelegiuirea; le voi da cu credincioșie răsplata lor,
9 și voi încheia cu ei un legămînt vecinic. Sămînța lor va fi cunoscută între neamuri, și urmașii lor printre popoare; toți ceice-i vor vedea, vor cunoaște că sînt o sămînță binecuvîntată de Domnul.” “Mă bucur în Domnul, și sufletul Meu
10 este plin de veselie în Dumnezeu Meu; căci M'a îmbrăcat cu hainele mîntuirii, M'a acoperit cu mantaua izbăvirii, ca pe un mire împodobit cu o cunună împărătească, și ca o mireasă,
11 împodobită cu sculele ei. Căci, după cum pămîntul face să răsară lăstarul lui, și după cum o grădină face să încolțească sămănăturile ei, așa va face Domnul, Dumnezeu, să răsară mîntuirea și lauda, în fața tuturor neamurilor.”

62 “De dragostea Sionului nu voi tăcea, de dragostea Ierusalimului nu voi înceta, pînă nu se va arăta mîntuirea lui, lumina
2 soarelui și izbăvirea lui, ca o făclie, care s'aprinde. Atunci neamurile vor vedea mîntuirea ta, și toți împărații slava ta; și-ți vor pune un nume nou, pe care-l va hotărî gura Domnului.
3 Vei fi o cunună strălucitoare în mîna Domnului, o legătură împărătească în mîna Dumnezeului tău. Nu te vor mai numi Părăsită, și nu-ți vor mai numi pămîntul un pustiu,
4 ci te vor numi: ‚Plăcerea Mea este în ea,‘ și țara ta o vor numi Beula: ‚Măritată‘; căci Domnul 'și pune plăcerea în tine, și țara ta se va mărita iarăș.
5 Cum se unește un tînăr cu o fecioară, așa se vor uni fiii tăi cu tine; și cum se bucură mirele de mireasa lui, așa se va bucura Dumnezeuul tău de tine.” “Pe zidurile tale, Ierusalime, am pus niște străjeri, cari nu vor
6 tăcea nici odată, nici zi nici noapte! Voi cari aduceți aminte Domnului de el, nu vă odihniți de loc! Și nu-I dați răgaz,
7 pînă nu va așeza din nou Ierusalimul, și-l va face o laudă pe pămînt.
8 Domnul a jurat pe dreapta Lui și pe brațul Lui cel puternic, zicînd: ‚Nu voi mai da grîul tău hrană vrăjmașilor tăi, și fiii străinului nu vor mai bea vinul tău, pentru care tu
9 te-ai ostenit. Ci cei ce vor strînge grîul, aceia îl vor mînca și vor lăuda pe Domnul, și ceice vor face vinul, aceia îl vor

bea, în curțile locașului Meu celui sfânt.” “Treceți, treceți 10
pe porți! Pregătiți o cale poporului! Croiți, croiți drum, dați
pietrele la o parte! Ridicați un steag peste popoare! Iată ce 11
vestește Domnul pînă la marginile pămîntului: „Spuneți fiicei
Sionului: „Iată, Mîntuitorul tău vine; iată, plata este cu El, și
răsplătirile merg înaintea Lui. Ei vor fi numiți „Popor sfînt, 12
Răscumparați ai Domnului.” Iar pe tine, te vor numi „Cetate
căutată și nepărăsită.”

“Cine este acesta, care vine din Edom, din Boțra, în haine **63**
roșii, în haine strălucitoare, și calcă mîndru, în plinătatea put-
erii Lui? - „Eu sînt Cel care am făgăduit mîntuirea, și am put-
ere să izbăvesc!” - “Dar pentru ce ’ți sînt hainele roșii, și 2
veșmintele Tale ca veșmintele celui ce calcă în teasc?” - “Eu 3
singur am călcat în teasc, și niciun om dintre popoare nu era
cu Mine; i-am călcat astfel în mînia Mea, și i-am zdrobit în
urgia Mea; așa că sîngele lor a țîșnit pe veșmintele Mele, și Mi-
am mînjit toate hainele Mele cu el. Căci în inima Mea era o 4
zi de răzbunare, și venise anul celor răscumparați ai Mei. Mă 5
uitam împrejur, și nu era nimeni să M’ajute, și Mă îngrozeam,
dar nu era cine să Mă sprijinească; atunci brațul Meu Mi-a
fost într’ajutor, șiurgia mea M’a sprijinit! Am călcat ast- 6
fel în picioare popoare în mînia Mea, le-am îmbătat înurgia
Mea, și le-am vărsat sîngele pe pămînt.” Voi vesti îndurările 7
Domnului, faptele Lui minunate, după tot ce a făcut Domnul
pentru noi! Voi spune marea Lui bunătate față de casa lui Is-
rael, căci i-a făcut după îndurările și bogăția dragostei Lui. El 8
a zis: “Negreșit, ei sînt poporul Meu, niște copii cari nu vor fi
necredincioși!” Și astfel El s’a făcut Mîntuitorul lor. ’n toate 9
necazurile lor n’au fost fără ajutor, și ’ngerul care este înaintea
Feței Lui i-a mîntuit; El ’nsuș i-a răscumparat, în dragostea și
îndurarea Lui, și necurmat i-a sprijinit și i-a purtat în zilele din
vechime. Dar ei au fost neascultători și au întristat pe Duhul 10
Lui cel sfînt; iar El li s’a făcut vrăjmaș și a luptat împotriva
lor. Atunci poporul Său și-a adus aminte de zilele străvechi 11
ale lui Moise, și a zis: “Unde este Acela, care i-a scos din
mare, cu păstorul turmei Sale? Unde este Acela care pune
în mijlocul lor Duhul Lui cel sfînt; care povățuia dreapta lui 12

Moise, cu brațul Său cel slăvit; care despica apele înaintea lor,
13 ca să-Și facă un Nume vecinic; care îi călăuzea prin valuri,
14 ca un cal pe loc neted, fără ca ei să se poticnească?” “Ca
fiara, care se pogoară în vale, așa i-a dus Duhul Domnului la
odihnă. Așa ai povățuit Tu pe poporul Tău, ca să-Ți faci un
15 Nume plin de slavă!” “Privește din cer și vezi, din locuința
Ta cea sfântă și slăvită: unde este râvna și puterea Ta? Fiorul
inimii Tale și îndurările Tale nu se mai arată față de mine!
16 Totuș Tu ești Tatăl nostru! Căci Avraam nu ne cunoaște, și
Israel nu știe cine sîntem; dar Tu, Doamne, ești Tatăl nostru,
17 Tu, din vecinicie, Te numești „Mîntuitorul nostru.” Pentruce,
Doamne, ne lași să rătăcim dela căile Tale, și ne împietrești
inima ca să nu ne temem de Tine? ’ntoarce-Te, din dragoste
18 pentru robii Tăi, pentru semințiile moștenirii Tale! Poporul
Tău cel sfînt n’a stăpînit țara de cît puțină vreme; vrăjmașii
19 noștri au călcat în picioare locașul Tău cel sfînt. Am ajuns
ca un popor pe care niciodată nu l-ai cîrmuit Tu, și peste care
niciodată nu s’a chemat Numele Tău...

64 “O! de ai despica cerurile, și Te-ai pogorî, s’ar topi munții
2 înaintea Ta, ca de un foc care aprinde vreascurile, ca de un
foc care face apa să dea în clocot! Ți-ar cunoaște atunci vrăj-
3 mașii Numele, și ar tremura neamurile înaintea Ta! Cînd ai
făcut minuni la cari nu ne așteptam, Te-ai pogorît, și munții
4 s’au zguduit înaintea Ta, cum niciodată nu s’a pomenit, nici
nu s’a auzit vorbindu-se, și cum nici n’a văzut vreodată ochiul
așa ceva: anume ca un alt dumnezeu afară de Tine să fi fă-
5 cut asemenea lucruri pentru cei ce se încred în El. Tu ieși
înaintea celor ce împlinesc cu bucurie dreptatea, celor ce um-
blă în căile Tale, și își aduc aminte de Tine. Dar Te-ai mîniat,
pentru că am păcătuit: vom suferi noi vecinic, sau putem fi
6 mîntuiți? Toți am ajuns ca niște necurați, și toate faptele
noastre bune sînt ca o haină mînjită. Toți sîntem ofiliți ca o
7 frunză, și nelegiuirile noastre ne iau ca vîntul. Nu este nimeni
care să cheme Numele Tău, sau care să se trezească și să se
alipească de Tine: de aceea ne-ai ascuns Fața Ta, și ne lași
8 să pierim din pricina nelegiuirilor noastre.” Dar, Doamne,
Tu ești Tatăl nostru; noi sîntem lutul, și Tu olarul, care ne-ai

întocmit: sîntem cu toții lucrarea mînilor Tale. Nu Te mînia 9
 prea mult, Doamne, și nu-Ți aduce aminte în veci de nelegiuire!
 Privește dar, spre noi, căci toți sîntem poporul Tău. Cetățile 10
 Tale cele sfinte sînt pustii; Sionul este pustiu, Ierusalimul o
 pustietate! Casa noastră cea sfîntă și slăvită, în care părinții 11
 noștri cîntau laudele Tale, a ajuns pradă flacărilor, și tot ce
 aveam mai scump a fost pustiit. După toate acestea, Te vei 12
 opri Tu, Doamne? Vei tăcea Tu oare și ne vei întrista nespus
 de mult?”

Eram gata să răspund celor ce nu întrebau de Mine, eram **65**
 gata să fiu găsit de ceice nu Mă căutau; am zis: „Iată-Mă, iată-
 Mă!” către un neam, care nu chema Numele Meu. Mi-am 2
 întins mînile toată ziua spre un popor răzvrătit, care umblă
 pe o cale rea, în voia gîndurilor lui! Spre un popor, care 3
 nu contenește să Mă mînie în față, aducînd jertfe în grădini,
 și arzînd tămîie pe cărămizile de pe acoperiș; care locuiește 4
 în morminte, și petrece noaptea în peșteri, mîncînd carne de
 porc, și avînd în străchini bucate necurate. Și care totuș 5
 zice: „Dă-te înapoi, nu te apropia de mine, căci sînt sfînt!”...
 Asemenea lucruri sînt un fum în nările Mele, un foc, care arde
 neconținut! Iată ce am hotărît în Mine: „Nici gînd să tac, ci 6
 îi voi pedepsi; da, îi voi pedepsi. Pentru nelegiuirile voastre-
 zice Domnul-și pentru nelegiuirile părinților voștri, cari au ars 7
 tămîie pe munți, și M’au batjocorit pe înălțimi, de aceea, le voi
 măsura plata pentru faptele lor din trecut.” „Așa vorbește 8
 Domnul: ,După cum cînd se găsește zeamă într’un strugure,
 se zice: ,Nu-l nimici, căci este o binecuvîntare în el; tot așa,
 și Eu voi face la fel, din dragoste pentru robii Mei, ca să nu
 nimicesc totul. Voi scoate o sămînță din Iacov, și din Iuda un 9
 moștenitor al munților Mei; aleșii Mei vor stăpîni țara, și robii
 Mei vor locui în ea. Saronul va sluji ca loc de pășune oilor, 10
 și valea Acor va sluji de culcuș boilor, pentru poporul Meu
 care Mă va căuta. Dar pe voi, cari părăsiți pe Domnul, cari 11
 uitați muntele Meu cel sfînt, cari puneți o masă ,Norocului‘, și
 umpleți un pahar în cinstea ,Soartei‘, vă sortesc săbiei, și toți 12
 veți pleca genunchiul ca să fiți junghiați; căci Eu am chemat,
 și n’ăți răspuns, am vorbit și n’ăți ascultat, ci ați făcut ce este

13 rău înaintea Mea, și ați ales ce nu-Mi place.” De aceea, așa
vorbește Domnul Dumnezeu: “Iată că robii Mei vor mânca, iar
voi veți fi flămânzi; iată că robii Mei vor bea, iar vouă vă va fi
14 sete. Iată că robii Mei se vor bucura și voi vă veți rușina. Iată
că robii Mei vor cânta, de veselă ce le va fi inima, dar voi veți
striga, de durerea pe care o veți avea în suflet, și vă veți boci, de
15 mîhnit ce vă va fi duhul. Veți lăsa numele vostru ca blestem
aleșilor Mei; și anume: ,Domnul, Dumnezeu vă va omorî’, și
16 va da robilor Săi un alt nume. Așa că, cine se va binecuvînta
în țară, se va binecuvînta în Dumnezeul adevărului, și cine
va jura în țară, va jura pe Dumnezeul adevărului, căci vechile
17 suferințe vor fi uitate, vor fi ascunse de ochii Mei.” “Căci
iată, Eu fac ceruri noi și un pămînt nou; așa că nimeni nu-și
va mai aduce aminte de lucrurile trecute, și nimănui nu-i vor
18 mai veni în minte. Ci vă veți bucura și vă veți veseli, pe vecie,
pentru cele ce voi face. Căci voi prefăce Ierusalimul în veselie,
19 și pe poporul lui în bucurie. Eu însumi Mă voi veseli asupra
Ierusalimului, și mă voi bucura de poporul Meu; nu se va mai
auzi în el de acum nici glasul plînselor, nici glasul țipetelor.
20 Nu vor mai fi în el nici copii cu zile puține, nici bătrîni cari să
nu-și împlinească zilele. Căci cine va muri la vîrsta de o sută
de ani va fi încă tînăr, și cel ce va muri în vîrstă de o sută de
21 ani va fi blestemat ca păcătos. Vor zidi case și le vor locui;
22 vor sădi vii, și le vor mânca rodul. Nu vor zidi case, ca altul să
locuiască în ele, nu vor sădi vii, pentruca altul să le mănînce
rodul, căci zilele poporului Meu vor fi ca zilele copacilor, și
23 aleșii Mei se vor bucura de lucrul mînilor lor. Nu vor munci
degeaba, și nu vor avea copii ca să-i vadă pierind, căci vor
alcătui o sămîntă binecuvîntată de Domnul, și copiii lor vor
24 fi împreună cu ei. ’nainte ca să Mă cheme, le voi răspunde;
25 înainte ca să isprăvească vorba, îi voi asculta! Lupul și mielul
vor paște împreună, leul va mânca paie ca boul, și șarpele se
va hrăni cu țărînă. Niciun rău, nici o vătămare nu se va face
pe tot muntele Meu cel sfînt, zice Domnul.”

66 “Așa vorbește Domnul: ,Cerul este scaunul Meu de domnie,
și pămîntul este așternutul picioarelor Mele! Ce casă ați putea
voi să-Mi zidiți, și ce loc Mi-ați putea voi da ca locuință?

Toate aceste lucruri, doar mîna Mea le-a făcut, și toate și-au 2
căpătat astfel ființa', -zice Domnul. -,Iată spre cine 'mi voi
îndrepta privirile: spre cel ce suferă și are duhul mîhnit, spre
cel ce se teme de cuvîntul Meu. Cine junghie un bou ca jertfă, 3
nu este mai bun decît cel ce ucide un om; cine jertfește un miel
este ca cel ce ar rupe gîtul unui cîine, cine aduce un dar de
mîncare, este ca cel ce ar vărsa sînge de porc, cine arde tămîie,
este ca cel ce s'ar închina la idoli; toți aceștia își aleg căile lor,
și sufletul lor găsește plăcere în urîciunile lor. De aceea și 4
Eu, voi alege ce este spre nefericirea lor, și voi aduce peste ei
lucrurile de cari se tem, căci cînd am chemat Eu, n'au răspuns,
și cînd am vorbit Eu, n'au ascultat; ci au făcut ce este rău
înainte Mea, și au ales ce nu-Mi place!" "Ascultați Cuvîntul 5
Domnului, voi, cari vă temeți de Cuvîntul Lui. Iată ce zic frații
voștri, cari vă urăsc și vă izgonesc din pricina Numelui Meu:
,Să-Și arate Domnul slava, ca să vă vedem bucuria! -Dar ei vor
rămînea de rușine! Un glas răsunător iese din cetate! Un glas 6
iese din Templu! Este glasul Domnului, care dă vrăjmașilor
lui plata cuvenită!" "nainte ca să simtă dureri, a născut, și 7
înainte ca să-i vină suferințele, a dat naștere unui fiu. Cine 8
a auzit vreodată așa ceva? Cine a văzut vreodată așa ceva?
Se poate naște oare o țară într'o zi? Se naște un neam așa
dintr'o dată? Abia au apucat-o muncile, și fiica Sionului și-a
și născut fiii! "Aș putea să deschid pîntecele mamei, și să nu 9
las să nască? zice Domnul. -Eu care fac să nască, aș putea să
împedec oare nașterea?" zice Dumnezeuul tău. "Bucurați-vă 10
împreună cu Ierusalimul, și veseliți-vă cu el, toți cei ce-l iubiți;
împărțiți și bucuria cu el, acum, toți ceice l-ați plîns, ca să fiți 11
săturați, bînd laptele mîngîierilor lui, ca să vă desfătați în totul
de plînatatea slavei lui. Căci așa vorbește Domnul: ,Iată, voi 12
îndrepta spre el pacea ca un rîu, și slava neamurilor ca un
pîrîu ieșit din matcă, și veți fi alăptați; veți fi purtați în brațe,
și desmerdați pe genunchi. Cum mîngîie pe cineva mamă- 13
sa, așa vă voi mîngîia Eu; da, veți fi mîngîiați în Ierusalim!
Și cînd veți vedea aceste lucruri, inima vi se va bucura, și 14
oasele voastre vor prinde putere ca iarba." -Domnul 'și va
arăta astfel puterea față de robii Săi, dar va face pe vrăjmașii

15 Lui să-I simtă mînia. “Căci iată, Domnul vine într’un foc, și
carăle Lui sînt ca un vîrtej; și preface mînia într’un jărat, și
16 amenințările în flacări de foc. Căci cu foc și aduce Domnul la
îndeplinire judecățile, și cu sabia Lui pedepsește pe oricine; și
17 cei uciși de Domnul vor fi mulți la număr. Ceice se sfințesc și
se curățesc în grădini, mergînd unul cîte unul, în mijlocul celor
ce mîncă și carne de porc, și șoareci și alte lucruri uricioase,
18 toți aceia vor pieri, -zice Domnul. - ,Eu pedepsesc faptele și
gîndurile lor! Dar vine vremea cînd voi strînge toate neamurile
19 și toate limbile; ele vor veni și vor vedea slava Mea. Și voi
pune un semn între ele, și voi trimete la neamuri pe cei ce vor
scăpa din Israel, la Tarsis, la Pul și la Lud, cari trag cu arcul,
la Tubal și la Iavan, în ostroavele depărtate, cari n’au auzit
vorbindu-se niciodată de Mine, și n’au văzut slava Mea; ei vor
20 vesti slava Mea printre neamuri. Vor aduce pe toți frații voștri
din mijlocul tuturor neamurilor, ca dar Domnului, pe cai, în
cară și pe tîrgi, pe catîri și pe dromadere, la muntele Meu cel
sfînt, la Ierusalim-zice Domnul-cum își aduc copiii lui Israel
21 darurile de mîncare, într’un vas curat, la Casa Domnului. Și
voi lua și dintre ei, pe unii ca preoți și Leviți, -zice Domnul.
22 Căci după cum cerurile cele noi, și pămîntul cel nou, pe cari le
voi face, vor dăinui înaintea Mea-zice Domnul-așa va dăinui și
23 sămînța voastră și numele vostru. ’n fiecare lună nouă și în
fiecare Sabat, va veni orice făptură să se închine înaintea Mea,
24 -zice Domnul. - ,Și cînd vor ieși, vor vedea trupurile moarte
ale oamenilor cari s’au răzvrătit împotriva Mea; căci vermele
lor nu va muri, și focul lor nu se va stinge; și vor fi o pricină
de groază pentru orice făptură.”

IEREMIA

Cuvintele lui Ieremia, fiul lui Hilchia, unul din pre- 1
oții din Anatot, din țara lui Beniamin. Cuvîntul 2
Domnului i-a vorbit pe vremea lui Iosia, fiul Amon,
împăratul lui Iuda, în al treisprezecelea an al dom- 3
niei lui, și pe vremea lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui 3
Iuda, pînă la sfîrșitul anului al unsprezecelea al lui Zedechia,
fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, pînă pe vremea cînd a fost 4
dus Ierusalimul în robie, în luna a cincea. “Cuvîntul Domnu- 4
lui mi-a vorbit astfel: ,Mai bine înainte ca să te fi întocmit 5
în pîntecele mamei tale, te cunoșteam, și mai înainte ca să fi
ieșit tu din pîntecele ei, Eu te pusesem deoparte, și te făcusem 6
prooroc al neamurilor.” Eu am răspuns: “Ah! Doamne Dum- 6
nezeule, vezi că eu nu știu să vorbesc, căci sînt un copil.”
Dar Domnul mi-a zis: “Nu zice: ,Sînt un copil,’ căci te vei 7
duce la toți aceia la cari te voi trimete, și vei spune tot ce-
ți voi porunci. Nu te teme de ei; căci Eu sînt cu tine ca 8
să te scap, -zice Domnul. - Apoi Domnul Și-a întins mîna, 9
și mi-a atins gura. Și Domnul mi-a zis: ,Iată, pun cuvintele
Mele în gura ta. Iată, astăzi te pun peste neamuri și peste 10
împărații, ca să smulgi și să tai, să dărîmi, și să nimicești,
să zidești și să sădești. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit ast- 11
fel: ,Ce vezi, Ieremio? Eu am răspuns: ,Văd un veghetor.’
Și Domnul mi-a zis: ,Bine ai văzut; căci Eu veghez asupra 12
Cuvîntului Meu, ca să-l împlinesc.” “Cuvîntul Domnului 13
mi-a vorbit a doua oară, astfel: “Ce vezi?” Eu am răspuns:
,Văd un cazan clocotind, dinspre miază-noapte.” “Și Dom- 14
nul mi-a zis: ,Dela miazănoapte va izbucni nenorocirea peste
toți locuitorii țării. Căci iată, voi chema toate popoarele îm- 15
părațiilor dela miazănoapte, zice Domnul; ele vor veni, și își
vor așeza fiecare scaunul de domnie la intrarea porților Ierusal-
imului, împotriva tuturor zidurilor lui dejur împrejur, și îm-
potriva tuturor cetăților lui Iuda. ’mi voi rosti judecățile 16

împotriva lor, din pricina întregii lor răutăți, pentru că M'au părăsit și au adus tămîie altor dumnezei și s'au închinat înaintea lucrării mînilor lor. Dar tu, încinge-ți coapsele, scoală-te, și spune-le tot ce-ți voi porunci. Nu tremura înaintea lor, ca nu cumva să te fac să tremuri înaintea lor. Iată că în ziua aceasta te fac o cetate întărită, un stîlp de fier și un zid de aramă, împotriva întregii țări, împotriva împăraților lui Iuda, împotriva căpeteniilor lui, împotriva preoților lui și împotriva poporului țării. Ei vor lupta împotriva ta, dar nu te vor birui; căci Eu sînt cu tine, dar nu te vor birui; căci Eu sînt cu tine, ca să te scap, zice Domnul.”

2, 2 “Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: ,Du-te, și strigă la urechile cetății Ierusalimului: ,Așa vorbește Domnul: ,Mi-aduc aminte încă de dragostea pe care o aveai cînd erai tînără, de iubirea ta, cînd erai logodită, cînd Mă urmași în pustie, într'un pămînt nesămănat. Atunci Israel era închinat Domnului, era cele dintîi roade ale lui; toți cei ce mînceau din ele se făceau vinovați și venea nenorocirea peste ei, zice Domnul.” “Ascultați Cuvîntul Domnului, casa lui Iacov, și voi, toate familiile casei lui Israel! Așa vorbește Domnul: ,Ce nelegiuire au găsit părinții voștri în Mine, de s'au depărtat de Mine, și au mers după nimicuri și au ajuns ei înșiși de nimic? Ei n'au întreat: ,Unde este Domnul, care ne-a scos din țara Egiptului, care ne-a povățuit prin pustie, printr'un pămînt uscat și plin de gropi, printr'un pămînt unde domnește seceta și umbra morții, printr'un pămînt pe unde nimeni nu trece și unde nu locuiește nici un om. ,V'am adus într'o țară ca o livadă de pomi, ca să-i mîncăți roadele și bunătățile; dar voi ați venit, Mi-ați spurcat țara și Mi-ați prefăcut moștenirea într'o uriciune. Preoții n'au întreat: ,Unde este Domnul, Păzitorii Legii nu M'au cunoscut, păstorii sufletești Mi-au fost necredincioși, proorocii au proorocit prin Baal, și au alergat după cei ce nu sînt de niciun ajutor.’ De aceea, Mă voi mai certa cu voi, zice Domnul, și Mă voi certa cu copiii copiilor voștri. Treceți în ostroavele Chitim, și priviți! Trimeteți la Chedar, uitați-vă bine, și vedeți dacă s'a întîmplat acolo așa ceva: și-a schimbat vreodată un popor dumnezeii, măcarcă

ei nu sînt dumnezei? Dar poporul Meu și-a schimbat Slava, cu ceva care nu este de niciun ajutor! Mirați-vă de așa ceva, 12 ceruri, înfiorați-vă de spaimă și groază, zice Domnul.‘ ,Căci 13 poporul Meu a săvîrșit un îndoit păcat: M’au părăsit pe Mine, Izvorul apelor vii, și și-au săpat puțuri, puțuri crăpate, cari nu țin apă.‘ ,Este Israel un rob cumpărat, sau fiu de rob născut 14 în casă? ,Atunci pentru ce a ajuns de pradă? ,Niște pui de 15 lei mugesc și strigă împotriva lui, și-i pustiesc țara; cetățile îi sînt arse și fără locuitori. Chiar și cei din Nof și Tahpanes 16 îți vor zdrobi creștetul capului. Nu ți-ai făcut tu singur lu- 17 crul acesta pentru că ai părăsit pe Domnul, Dumnezeul tău, cînd te îndrepta pe calea cea bună? Și acum, ce cauți să 18 te duci în Egipt, să bei apa Nilului? Ce cauți să te duci în Asiria, să bei apa rîului? Tu singur te pedepsești cu răutatea 19 ta și tu singur te lovești cu necredincioșia ta, și vei ști și vei vedea ce rău și amar este să părăsești pe Domnul, Dumnezeul 20 tău, și să n’ai nici o frică de Mine, zice Domnul, Dumnezeul oștirilor.‘ ,De mult ți-ai sfărîmat jugul, ți-ai rupt legăturile, 21 și ai zis: ,Nu mai vreau să slujesc ca un rob! Căci pe orice deal înalt și supt orice copac verde, te-ai întins ca o curvă. Te sădisem ca o vie minunată și de cel mai bun soi: cum te- 22 ai schimbat și te-ai prefăcut într’o coardă de viță sălbatică? Chiar dacă te-ai spăla cu silitră, chiar dacă ai da cu multă 23 sodă, nelegiuirea ta tot ar rămînea scrisă înaintea Mea, zice Domnul, Dumnezeu.‘ ,Cum poți să zici: ,Nu m’am spurcat, 24 și nu m’am dus după Baalij. Privește-ți urma pașilor în vale, și vezi ce ai făcut, dromaderă iute la mers și care bați drumurile și le încruciezi! Măgăriță sălbatică, deprinsă cu pustia, care 25 gîfăie în aprinderea patimei ei, cine o va împiedeca să-și facă pofta? Toți cei ce o caută n’au nevoie să se ostenească: o găesc în luna ei. Nu te lăsa cu picioarele goale, nu-ți usca 26 gîtlejul de sete! Dar tu zici: ,Degeaba, nu! Căci iubesc dumnezeii străini, și vreau să merg după ei.‘ Cum rămîne uluit un 27 hoț cînd este prins, așa de uluiți vor rămînea cei din casa lui Israel, ei, împărații lor, căpeteniile lor, preoții lor și proorocii lor. Ei zic lemnului: ,Tu ești tatăl meu! Și pietrei: ,Tu mi-ai dat viața! Căci ei ’mi întorc spatelul și nu se uită la Mine. Dar

28 cînd sînt în nenorocire, zic: „Scoală-Te și scapă-ne! Unde sînt
dumnezeii tăi, pe cari ți i-ai făcut? Să se scoale ei, dacă pot
să te scape în vremea nenorocirii! Căci cîte cetăți ai, atîția
29 dumnezei ai, Iuda! „Pentruce vă certați cu Mine? Toți Mi-ați
30 fost necredincioși, zice Domnul.” - „Degeaba v’am lovit copiii;
n’au luat seama la certare; sabia voastră a mîncat pe proorocii
31 voștri, ca un leu nimicitor. O, neam rău de oameni, uitați-vă
bine la Cuvîntul Domnului, care zice: „Am fost Eu o pustie
pentru Israel, sau o țară plină de întunec besnă? Pentruce
zice atunci poporul Meu: „Sîntem slobozi, nu voim să ne în-
32 toarcem la Tine! ”și uită fata podoabele, sau mireasa brîul?
33 Dar poporul Meu M’a uitat de zile fără număr. Ce bine știi
să-ți întocmești căile cînd este vorba să cauți ce iubești! Chiar
34 și la nelegiuire te deprinzi. Pînă și pe poalele hainei tale se
află sîngele sărmanilor nevinovați, pe cari nu i-ai prins făcînd
35 nicio spargere. Și cu toate acestea, tu zici: „Da, sînt nevinov-
vat! Să se întoarcă acum mînia Lui dela mine! Iată, Mă voi
36 certa cu tine, pentrucă zici: „N’am păcătuit! Pentruce atîta
grabă ca să-ți schimbi drumul? Din Egipt îți va veni rușinea,
37 cum ți-a venit și din Asiria! Tot deacolo vei ieși, cu mîinile
pe cap; căci Domnul leapădă pe aceia în cari te încrezi, și nu
vei izbuti cu ei.”

3 “El zice: „Cînd se desparte un bărbat de nevastă-sa, pe care
o părăsește, și ea ajunge nevasta altuia, se mai întoarce băr-
batul acesta la ea? N’ar fi chiar și țara aceea spurcată? și tu,
ai curvit cu mulți ibovnici, și să te întorci iarăș la Mine?- zice
2 Domnul.” - “Ridică-ți ochii spre înălțimi, și privește: unde
n’ai curvit? Te țineai la drumuri, ca Arabul în pustie, și ai
3 spurcat țara prin curviile tale și cu răutatea ta! Măcar că
ploile au fost oprite, și ploaia de primăvară a lipsit, totuș tu
4 ți-ai păstrat fruntea de curvă, și n’ai vrut să ai rușine! Acum,
nu-i așa? strigi la Mine: „Tată! Tu ai fost Prietenul tinereții
5 mele! ”și va ținea El mînia pe vecie? „O va păstra El totde-
una! Iată, așa ai vorbit, și totuș ai făcut lucruri nelegiuite, cît
6 ai putut!” “Domnul mi-a zis, pe vremea împăratului Iosia:
„Ai văzut ce a făcut necredincioasa Israel? S’a dus pe orice
7 munte înalt și supt orice copac verde, și a curvit acolo. Eu

ziceam că după ce a făcut toate aceste lucruri, se va întoarce la Mine. Dar nu s'a întors. Și sora ei, vicleana Iuda, a fost martoră la aceasta. Și cu toate că a văzut că M'am despărțit de necredincioasa Israel, din pricina tuturor preacurviilor ei, și i-am dat cartea ei de despărțenie, totuș soru-sa, vicleana Iuda, nu s'a temut, ci s'a dus să curvească la fel. Și astfel, prin necurația ei strigătoare, Israel a spurcat țara, a preacurvit cu piatra și lemnul. Cu toate acestea, vicleana Iuda, sora ei, nu s'a întors la Mine din toată inima ei, ci cu prefăcătorie, zice Domnul." Domnul mi-a zis: „Necredincioasa Israel pare nevinnovată față de vicleana Iuda. Du-te de strigă aceste cuvinte spre miazănoapte, și zi: 'ntoarce-te, necredincioasa Israel, zice Domnul." "Nu voi arunca o privire întunecoasă împotriva voastră, căci sînt milostiv, zice Domnul, și nu țin mînie pe vecie. Recunoaște-ți numai nelegiuirea, recunoaște că ai fost necredincioasă Domnului, Dumnezeului tău, că ai alergat înapoi și încolo la dumnezei străini, supt orice copac verde, și că n'ai ascultat glasul Meu, zice Domnul." "ntoarceți-vă, copiii răzvrătiți, zice Domnul; căci Eu sînt Stăpînul vostru, Eu vă voi lua, pe unul dintr'o cetate, pe doi dintr-o familie, și vă voi aduce înapoi în Sion. Vă voi da păstori după inima Mea, și vă vor paște cu pricepere și cu înțelepciune. Cînd vă veți înmulți și veți crește în țară, în zilele acelea, zice Domnul, nu se va mai vorbi de chivotul legămîntului Domnului, și nu-i va mai veni nimănui în gînd, nu-și vor mai aduce aminte de el, nu-i vor mai simți lipsa, și nici nu vor mai face altul. 'n vremea aceea, Ierusalimul se va numi scaunul de domnie al Domnului; toate neamurile se vor strînge la Ierusalim, în Numele Domnului, și nu vor mai urma pornirile inimii lor rele. 'n zilele acelea, casa lui Iuda va umbla cu casa lui Israel și vor veni împreună din țara dela miazănoapte, în țara pe care am dat-o în stăpînire părinților voștri. Eu ziceam: „Cum să te pun printre copiii Mei, și să-ți dau o țară plăcută, o moștenire, podoabă între podoabele neamurilor? Mă gîndeam că Mă vei chema: „Tată! Și nu te vei mai abate dela Mine. Dar, cum este necredincioasă iubitelui său o femeie, așa Mi-ați fost necredincioși voi, casa lui Israel, zice Domnul!" "Un vuiet se aude pe înălțimi:

sînt plînetele și rugămintele de iertare ale copiilor lui Israel; căci și-au sucit calea, și au uitat pe Domnul, Dumnezeul lor.
22 ‚ntoarceți-vă, copii răzvrațiți, și vă voi ierta abaterile.‘ -Iată-ne, venim la Tine, căci Tu ești Domnul, Dumnezeul nostru.‘
23 ‚n adevăr, zădarnic se așteaptă mîntuire dela dealuri și dela mulțimea munților; în adevăr, în Domnul, Dumnezeul nostru,
24 este mîntuirea lui Israel. Idolii, dimpotrivă, au mîncat rodul muncii părinților noștri, din tinereța noastră, oile și boii lor,
25 fiii și fiicele lor. Să ne culcăm în rușinea noastră, și să ne învelim cu ocară noastră, căci am păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeului nostru, noi și părinții noștri, din tinereța noastră și pînă în ziua de azi, și n’am ascultat glasul Domnului, Dumnezeului nostru.”

4 “Israele, de te vei întoarce, dacă te vei întoarce la Mine, zice Domnul, dacă vei scoate uriciunile tale dinaintea Mea, nu vei mai rătăci. Dacă vei jura: ‚Viu este Domnul cu adevăr, cu neprihănire și cu dreptate, atunci neamurile vor fi binecuvîntate în El, și se vor făli cu El “Căci așa vorbește Domnul către oamenii din Iuda și din Ierusalim: ‚Desteleniți-vă un ogor nou, și nu sămănați între spini! Tăiați-vă împrejur pentru Domnul, tăiați-vă împrejur inimile, oamenii lui Iuda și locuitori ai Ierusalimului, ca nu cumva să izbucnească mînia Mea ca un foc, și să se aprindă, fără să se poată stinge, din pricina răutății faptelor voastre!” “Dați de știre în Iuda, vestiți la Ierusalim, și spuneți: ‚Sunăți din trîmbiță în țară, ‚Strigați în gura mare, și ziceți: ‚Strîngeți-vă și haidem în cetățile întărite!” “nălțați un steag spre Sion, fugiți și nu vă opriți! Căci dela miazănoapte aduc nenorocirea și un mare prăpăd. Leul se aruncă din tufarul său, nimicitorul neamurilor a pornit, și-a părăsit locul, ca să-ți pustiască țara, să-ți dărîme cetățile, și nimeni să nu mai locuiască în ele. De aceea, acoperiți-vă cu saci, plîngeți și gemeți; căci mînia aprinsă a Domnului nu se abate dela noi. “n ziua aceea, zice Domnul, împăratul și căpeteniile își vor pierde inima, preoții vor rămînea încremeniți, și proorocii uimiți. “Eu am zis: ‚Ah! Doamne, Dumnezeule! Ai înșelat în adevăr pe poporul acesta și Ierusalimul, cînd ai zis: ‚Veți avea pace; Și totuș sabia le amenință viața.

'n vremea aceea, se va zice poporului acestuia și Ierusalimului: 11
,Un vînt arzător suflă din locurile înalte ale pustiei pe dru-
mul fiicei poporului Meu, nu ca să vînture nici ca să curețe
grîul. Ci un vînt năpraznic vine de acolo pînă la Mine! Acum 12
le voi rosti hotărîrea; ,Iată, nimicitorul înaintează ca norii; 13
carăle lui sînt ca un vîrtej, caii lui sînt mai ușori decît vul-
turii.‘ ,Vai de noi, căci sîntem prăpădiți; - ,Curățește-ți inima 14
de rău, Ierusalime, ca să fii mîntuit! Pînă cînd vei păstra
gînduri nelegiuite în inima ta; ,Căci un glas care pornește 15
dela Dan și vestește nenorocirea, o vestește delă muntele lui
Efraim. ,Spuneți lucrul acesta neamurilor, faceți-l cunoscut 16
Ierusalimului. ,Vin niște împresurători dintr’o țară depărtată,
și strigă împotriva cetăților lui Iuda. Ca cei ce păzesc un 17
ogor, ei înconjoară Ierusalimul, căci s’a răzvrătit împotriva
Mea, zice Domnul.‘ - ,Acesta este rodul căilor și faptelor tale, 18
este vina răutății tale, dacă este așa de amar, și te pătrunde
pînă la inimă.‘ ,Măruntaiele mele! Măruntaiele mele! Cum 19
mă doare înlăuntrul inimii mele! ’mi bate inima, nu pot să tac!
Căci auzi, suflete, sunetul trîmbiței, și strigătul de război. Se 20
vestește dărîmare peste dărîmare, căci toată țara este pusti-
ită; colibele îmi sînt pustiite deodată, și corturile într’o clipă!
Pînă cînd voi vedea steagul filfăind și voi auzi sunetul trîm- 21
biței?” - “Căci poporul Meu este nebun, nu Mă cunoaște; sînt
niște copii fără minte și lipsiți de pricepere; sînt meșteri să facă 22
răul, dar nu știu să facă binele.” - “Mă uit la pămînt, și iată 23
că este pustiu și gol; mă uit la ceruri, și lumina lor a pierit!
Mă uit la munți, și iată că sînt zguduți; și toate dealurile se 24
clatină! Mă uit, și iată că nu este niciun om; și toate păsările
cerurilor au fugit! Mă uit, și iată, Carmelul este un pustiu; și 26
toate cetățile sale sînt nimicite înaintea Domnului, și înaintea
mîniei Lui aprinse!” “Căci așa vorbește Domnul: ,Toată țara 27
va fi pustiită; dar nu o voi nimici de tot. Din pricina aceasta, 28
țara este în jale, și cerurile sus sînt întunecate; căci Eu am zis,
am hotărît lucrul acesta, și nu-Mi pare rău de el, nu Mă voi
întoarce.‘ - ,La vuietul călăreților și arcașilor, toate cetățile 29
fug; se ascund în păduri și se suie pe stînci; toate cetățile sînt
părăsite, nu mai au locuitori. Și tu, pustiito, ce vei face? Te 30

vei îmbrăca în cîrmîz, te vei împodobi cu podoabe de aur, îți
vei sulimeni ochii; dar degeaba te vei înfrumuseța: ibovnici tăi
31 te disprețuiesc, și vor să-ți ia viața. Căci Eu aud niște țipete
ca ale unei femei în chinurile nașterii, țipete de durere ca la
cea dintîi facere. Este glasul fiicei Sionului, care suspină și
întinde mîinile, zicînd: „Nenorocita de mine! Mor din pricina
ucigașilor!”

5 “Cutreierați ulițele Ierusalimului, uitați-vă, întrebați și cău-
tați în piețe, dacă se găsește un om, dacă este vreunul care să
înfăptuiască ce este drept, care să se țină de adevăr, și voi ierta
2 Ierusalimul. Chiar cînd zic: ‚Viu este Domnul; ei jură strîmb.‘
3 “Doamne, nu văd ochii Tăi adevărul? Tu-i lovești și ei nu simt
nimic; îi nimicești, și nu vor să ia învățătură; iau o înfățișare
4 mai tare de cît stîncă, nu vor să se întoarcă la Tine.” “Eu
ziceam: ‚Numai cei mici sînt așa; ei lucrează fără minte, pentru
5 că nu cunosc calea Domnului, Legea Dumnezeului lor! Mă voi
duce deci la cei mari, și le voi vorbi; căci ei cunosc calea Dom-
nului, Legea Dumnezeului lor; Dar toți au sfărîmat jugul, și au
6 rupt legăturile. De aceea îi omoară leul din pădure, și-i nim-
icește lupul din pustie. Stă la pîndă pardosul înaintea cetăților
lor: toți cei ce vor ieși din ele vor fi sfîșiati; căci fărădelegile
7 lor sînt multe, abaterile lor s’au înmulțit!” “Cum să te iert?
-zice Domnul-Copiii tăi M’au părăsit, și jură pe dumnezei cari
n’au ființă. Și după ce le-am primit jurămintele, se dedau la
8 preacurvie, și aleargă cu grămada în casa curvei! Ca niște
cai bine hrăniți, cari aleargă încoace și încolo, fiecare nechează
9 după nevasta aproapelui său.” “Să nu pedepsesc Eu aceste
lucruri, zice Domnul, să nu-Mi răzbun Eu pe un asemenea
10 popor?” “Suiți-vă pe zidurile ei și dărîmați, dar nu nimiciți
11 de tot! Luați-i butucii aceștia, căci nu sînt ai Domnului! Căci
casa lui Israel și casa lui Iuda Mi-au fost necredincioase, zice
12 Domnul.” “Ei tăgăduiesc pe Domnul și zic: ‚Nu este El! Și
nu va veni nenorocirea peste noi; nu vom vedea nici sabia nici
13 foametea. Prorocii sînt vînt, și nu Dumnezeu vorbește în
14 ei. Așa să li se facă și lor!” “Deaceea așa vorbește Domnul,
Dumnezeul oștirilor: ‚Pentru că ați zis lucrul acesta, iată, Cu-
vîntul Meu îl fac foc în gura ta, și poporul acesta lemne, ca să-i

ardă focul acesta. Iată, aduc de departe un neam împotriva 15
voastră, casă a lui Israel, -zice Domnul-un neam tare, un neam
străvechi, un neam a cărui limbă n'o cunoști, și ale cărui vorbe
nu le pricepi. Tolba lui cu săgeți este ca un mormînt deschis; 16
toți sînt niște viteji. El îți va mînca secerișul și pînea, îți va 17
mînca fiii și fiicele, îți va mînca oile și boii, îți va mînca via și
smochinul; și îți va trece prin sabie cetățile întărite, în cari te
încezi. Dar, și în zilele acelea, zice Domnul, -nu vă voi nimici 18
de tot. Dacă veți întreba atunci: „Pentru ce ne-a făcut toate 19
acestea Domnul, Dumnezeul nostru?” „Așa le vei răspunde:
„După cum voi M'ați părăsit și ați slujit unor dumnezei străini
în țara voastră, tot așa, acum veți sluji unor străini într'o țară
care nu este a voastră!” „Spuneți lucrul acesta casei lui Ia- 20
cov, vestiți-l în Iuda, și ziceți: „Ascultați lucrul acesta, popor 21
fără minte, și fără inimă, care are ochi și nu vede, urechi și
n'aude! „Nu voiți să vă temeți de Mine, zice Domnul, nu voiți 22
să tremurați înaintea Mea. Eu am pus mării ca hotar nisipul,
hotar vecinic, pe care nu trebuie să-l treacă. Și chiar dacă
valurile ei se înfurie, totuș sînt neputincioase; urlă, dar nu-l
trec. Poporul acesta însă are o inimă dîră și răzvrătită; se 23
răscoală, și pleacă, și nu zic în inima lor: „Să ne temem de 24
Domnul, Dumnezeul nostru, care dă ploaie la vreme, ploaie
timpurie și tîrzie, și ne păstrează săptămînile hotărîte pentru
seceriș. „Din pricina nelegiuirilor voastre n'au loc aceste orî- 25
nduri, păcatele voastre vă lipsesc de aceste bunătăți. Căci 26
în poporul Meu sînt oameni răi; ei pîndesc ca păsărarul care
întinde lațuri, întind curse, și prind oameni. Cum se umple 27
o colivie de păsări, așa se umplu casele lor prin vicleșug; așa
ajung ei puternici și bogați. Se îngrașă, lucesc de grăsime; 28
întrec orice măsură în rău, nu apără pricina, pricina orfanu-
lui, ca să le meargă bine, nu fac dreptate celor lipsiți. „Să nu 29
pedepsesc Eu aceste lucruri, zice Domnul, să nu-Mi răzbun Eu
pe un asemenea popor?” „Grozave lucruri, urîcioase lucruri 30
se fac în țară. Proorocii proorocesc neadevăruri, preoții stăpî- 31
nesc cu ajutorul lor, și poporului Meu îi plac aceste lucruri.
Dar ce veți face la urmă?

„Fugiți, copiii ai lui Beniamin, fugiți din mijlocul Ierusal- 6

imului, sunați din trâmbiță la Tecoa, ridicați un semn la Bethacherem! Căci dela miază-noapte se vede venind o nenorocire și un mare prăpăd. Pe frumoasa și suptirica fiică a Sionului, o nimicesc! La ea vin păstorii cu turmele lor, își întind corturile în jurul ei, și își pasc fiecare partea lui. ‘ - ,Pregătiți-vă s’o bateți! Haidem! Să ne suim ziua nameaza marej... Vai de noi, căci ziua scade, și umbrele de seară se lungesc.” Haidem să ne suim noaptea! Și să-i dărîmăm casele împărătești!” -

6 “Căci așa vorbește Domnul oștirilor: ,Tăiați copaci, și ridicați șanțuri împotriva Ierusalimului! Aceasta este cetatea care tre-

7 buie pedepsită; căci în mijlocul ei este numai apăsare. Cum țîșnesc apele dintr’o fîntînă, așa țîșnește răutatea ei din ea; nu se aude în ea decît silnicie și prăpăd; durerea și rănile ’mi izbesc fără curmare privirile. Ia învățătură, Ierusalime, ca nu cumva să Mă depărtez de tine, și să fac din tine un pustiu, o țară nelocuită!”

9 “Așa vorbește Domnul oștirilor: ,Vor culege rămășițele lui Israel cum se culeg ciorchinile rămase dintr’o vie. Puneți din nou mîna pe ea, ca și culegătorul pe mlădițe.’

10 - ,Cui să vorbesc, și pe cine să iau martor ca să m’asculte? Urechea lor este netăiată împrejur, și nu sînt în stare să ia aminte. Iată, Cuvîntul Domnului este o ocară pentru ei, și nu le

11 place de el. Eu sînt așa de plin de mînia Domnului, că n’o pot opri.” -“Toarnă-o peste copilul de pe uliță, și peste adunările tinerilor. Căci și bărbatul și nevasta vor fi prinși, și bătrînul și cel încărcat de zile. Casele lor vor trece în stăpînirea altora, ogoarele și nevestele lor deasemenea, cînd ’mi voi întinde

12 mîna asupra locuitorilor țării, zice Domnul.” “Căci dela cel mai mic pînă la cel mai mare, toți sînt lacomi de cîștig; dela

14 prooroc pînă la preot, toți înșală. Leagă în chip ușuratic rana fiicei poporului Meu, zicînd: ,Pace! Pace! Și totuș nu

15 este pace! Sînt dați de rușine, căci săvîrșesc uriciuni; și totuș nu roșesc, și nu știu de rușine. De aceea vor cădea împreună cu ceice cad, vor fi răsturnați, cînd îi voi pedepsi, zice

16 Domnul.” Așa vorbește Domnul: “Stați în drumuri, uitați-vă, și întrebați cari sînt cărările cele vechi, care este calea cea bună: umblați pe ea, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre!”

17 Dar ei răspund: “Nu vrem să umblăm pe ele!” “Am

pus niște străjeri peste voi: „Fiți cu luare aminte la sunetul
trîmbiței!” Dar ei răspund: “Nu vrem să fim cu luare aminte!”
“Deaceea, ascultați, neamuri, și luați seama la ce li se
va întîmpla, adunare a popoarelor! Ascultă și tu, pămîntule!
Iată, voi aduce peste poporul acesta o nenorocire, care va fi
rodul gîndurilor lui; căci n’au luat aminte la Cuvintele Mele,
și au nesocotit Legea Mea. Ce nevoie am Eu de tămîia care
vine din Seba, de trestia mirositoare dintr’o țară depărtată?
Arderile voastre de tot nu-Mi plac, și jertfele voastre nu-Mi
sînt plăcute.” Deaceea, așa vorbește Domnul: “Iată, voi pune
înaintea poporului acestuia niște pietre de poticnire, de cari se
vor lovi împreună părinți și fii, vecini și prieteni, și vor pieri.”
“Așa vorbește Domnul: „Iată că vine un popor din țara dela
miază-noapte, un neam mare se ridică dela marginile pămîntului.
Ei poartă arc și sulită; sînt cumpliți și fără milă; glasul
lor urlă ca marea; sînt călări pe cai, și gata de luptă ca un om
pregătit de război, împotriva ta, fiică a Sionului. La vuietul
apropierii lor, mîinile ni se slăbesc, ne apucă groaza, ca durerea
unei femei care naște.” “Nu ieșiți în ogoare, și nu mergeți pe
drumuri! Căci acolo este sabia vrăjmașului, răspîndind spaima
de jur împrejur! Fiica poporului meu, acopere-te cu un sac
și tăvălește-te în cenușă, jălește-te ca după singurul tău fiu,
varsă lacrimi, lacrimi amare! Căci pe neașteptate vine pustiitorul
peste noi.” “Te pusesem de pază peste poporul Meu,
ca o cetățuie, ca să le cunoști și să le cercetezi calea. Toți sînt
niște răzvrățiți, niște bîrfitori, aramă și fer, toți sînt niște
stricați. Foalele ard, plumbul este topit de foc; degeaba curățesc,
căci zgura nu se deslipește.” “De aceea se vor numi argint
lepădat, căci Domnul i-a lepădat.”

Iată cuvîntul vorbit lui Ieremia din partea Domnului: “Șezi
la poarta Casei Domnului, vestește acolo cuvîntul acesta, și
spune: „Ascultați Cuvîntul Domnului, toți bărbații lui Iuda,
cari intrați pe aceste porți, ca să vă închinați înaintea Domnului!”
“Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel:
,ndreptați-vă căile și faptele, și vă voi lăsa să locuiți în
locul acesta. Nu vă hrăniți cu nădejdi înșelătoare, zicînd:
,Acesta este Templul Domnului, Templul Domnului, Templul

5 Domnului, „Căci numai dacă vă veți îndrepta căile și faptele,
6 dacă veți înfăptui dreptatea unii față de alții, dacă nu veți
asupri pe străin, pe orfan și pe văduvă, dacă nu veți vărsa
sînge nevinovat în locul acesta, și dacă nu veți merge după
7 alți dumnezei, spre nenorocirea voastră, numai așa vă voi lăsa
să locuiți în locul acesta, în țara pe care am dat-o părinților
8 voștri, din vecinicie în vecinicie. Dar iată că voi vă hrăniți
9 cu nădejdi înșelătoare, cari nu slujesc la nimic. Cum? Fu-
rați, ucideți, preacurviți, jurați strîmb, aduceți tămîie lui Baal,
10 mergeți după alți dumnezei pe cari nu-i cunoașteți!... Și apoi
veniți să vă înfățișați înaintea Mea, în Casa aceasta peste care
este chemat Numele Meu și ziceți: „Sîntem izbăviți!... ca iarăș
11 să faceți toate aceste urîciumi! „Este Casa aceasta peste care
este chemat Numele Meu, o peșteră de tîlhari înaintea voas-
tră, „Eu însumi văd lucrul acesta, zice Domnul!” “Duceți-vă
12 dar la locul care-Mi fusese închinat la Silo, unde pusesem să
locuiască odinioară Numele Meu, și vedeți ce i-am făcut, din
13 pricina răutății poporului Meu Israel! “Și acum, fiindcă ați
făcut toate aceste fapte, zice Domnul, fiindcă v’am vorbit dis-
de dimineață, și n’ați ascultat, fiindcă v’am chemat și n’ați
14 răspuns, voi face Casei peste care este chemat Numele Meu,
în care vă puneți încrederea, și locului pe care vi l-am dat
vouă și părinților voștri, le voi face întocmai cum am făcut
15 lui Silo. Și vă voi lepăda dela Fața Mea, cum am lepădat
16 pe toți frații voștri, pe toată sămînta lui Efraim!” “Tu însă
nu mijloci pentru poporul acesta, nu înălța nici cereri, nici
rugăciuni pentru ei, și nu stărui pe lîngă Mine; căci nu te voi
17 asculta! Nu vezi ce fac ei în cetățile lui Iuda și pe ulițele
18 Ierusalimului? Copiii strîng lemne, părinții aprind focul, și
femeile frămîntă plămădeala, ca să pregătească turte împărăte-
sei cerului, și să toarne jertfe de băutură altor dumnezei, ca
19 să Mă mînie.” “Pe Mine Mă mînie ei oare? zice Domnul;
20 nu pe ei înșiși, spre rușinea lor?” “De aceea, așa vorbește
Domnul, Dumnezeu: „Iată, mînia și urgia Mea se vor vărsa
peste locul acesta, peste oameni și dobitoace, peste copacii
de pe cîmp și peste roadele pămîntului; și va arde, și nu se
21 va stinge.” “Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui

Israel: „Adăugați arderile voastre de tot la jertfele voastre, și
mîncăți-le carnea! Căci n’am vorbit nimic cu părinții voștri și 22
nu le-am dat nici o poruncă, cu privire la arderi de tot și jertfe,
în ziua cînd i-am scos din țara Egiptului. Ci iată porunca pe 23
care le-am dat-o: „Ascultați glasul Meu, și Eu voi fi Dum-
nezeul vostru, iar voi veți fi poporul Meu; umblați pe toate
căile pe cari vi le-am poruncit, ca să fiți fericiți.” Dar ei n’au 24
ascultat, și n’au luat aminte, ci au urmat sfaturile și pornirile
inimii lor rele, au dat înapoi și n’au mers înainte. Din ziua 25
cînd au ieșit părinții voștri din Egipt, pînă în ziua de azi, v’am
trimes pe toți slujitorii Mei, proorocii, i-am trimes în fiecare
zi, de dimineață. Dar ei nu M-au ascultat, n’au luat aminte; 26
și-au întepenit gîtul, și au făcut mai rău de cît părinții lor.
Și chiar dacă le vei spune toate aceste lucruri, tot nu te vor 27
asculta; și dacă vei striga la ei, nu-ți vor răspunde. De aceea, 28
spune-le: „Acesta este poporul care n’ascultă glasul Domnu-
lui, Dumnezeului său, și care nu vrea să ia învățătură; s’a dus
adevărul, a fugit din gura lor.” „Acum, tunde-ți părul, Ierusal- 29
ime, și aruncă-l departe; suie-te pe înălțimi, și fă o cîntare de
jale! Căci Domnul lapădă și îndeapărtează neamul de oameni,
care I-a ațîțaturgia. Căci copiii lui Iuda au făcut ce este rău 30
înainte Mea, zice Domnul; și-au așezat uriciunile lor în Casa
peste care este chemat Numele Meu, ca s’o spurce. Au zidit 31
și locuri înalte la Tofet, în valea Ben-Hinom, ca să-și ardă în
foc pe fiii și fiicele lor: lucru pe care Eu nu-l poruncisem, și
nici nu-Mi trecuse prin minte.” „De aceea iată, vin zile, zice 32
Domnul, cînd nu se va mai zice Tofet și valea Ben-Hinom, ci
se va zice valea măcelului, și se vor îngropa morții la Tofet,
din lipsă de loc. Trupurile moarte ale acestui popor vor fi 33
hrana păsărilor cerului și a fiarelor pămîntului; și nimeni nu
le va speria. Voi face astfel să înceteze în cetățile lui Iuda 34
și pe ulițele Ierusalimului, strigătele de bucurie și strigătele
de veselie, cîntecele mirelui și cîntecele miresei, căci țara va
ajunge un pustiu!”

“n vremea aceea, zice Domnul, se vor scoate din mormintele 8
lor oasele împăraților lui Iuda, oasele căpeteniilor lui, oasele
preoților, oasele proorocilor, și oasele locuitorilor Ierusalimu-

2 lui. Le vor întinde în fața soarelui, în fața lunii, și în fața
întregei oștiri a cerurilor, pe cari i-au iubit ei, căroro le-au slu-
jit, pe cari i-au urmat, pe cari i-au căutat și înaintea căroro
s'au închinat. Nu le vor mai strînge, nici nu le vor mai în-
3 gropa, și se vor face gunoi pe pămînt. Toți ceice vor rămînea
din acest neam rău, vor dori mai degrabă moartea de cît vi-
ața, în toate locurile unde îi voi izgoni, zice Domnul oștirilor.”
4 “Spune-le: ,Așa vorbește Domnul: ,Cine cade și nu se mai
5 scoală, ,Sau cine se abate fără se se întoarcă iarăș?” “Pen-
truce dar poporul acesta al Ierusalimului se lasă dus în necur-
mate rătăcirii, stăruiesc în înșelătorie, și nu vor să se întoarcă
6 la Dumnezeu? ,Căci Eu sînt cu luare aminte, și aud că ei
nu vorbesc cum ar trebui; niciunul nu se căiește de răutatea
lui, și nu zice: ,Ce am făcut, Ci toți își încep din nou aler-
7 garea, ca un cal care se aruncă la luptă. Chiar și cocostîrcul
își cunoaște vremea pe ceruri; turtureaua, rîndunica și cocorul
își păzesc vremea venirii lor; dar poporul Meu nu cunoaște
8 Legea Domnului; Cum puteți voi să ziceți: ,Sîntem înțelepți,
și Legea Domnului este cu noi, “Cu adevărat, degeaba s'a pus
9 la lucru pana mincinoasă a cărturarilor. Înțelepții sînt dați
de rușine, sînt uimiți, sînt prinși; căci au nesocotit Cuvîntul
10 Domnului, și ce înțelepciune au ei? De aceea, pe nevestele
lor le voi da altora, și ogoarele lor altor stăpîni. Căci dela cel
mai mic pînă la cel mai mare, toți sînt lacomi de cîștig mîrșav,
11 dela prooroc pînă la preot, toți înșală! Leagă în chip ușuratic
rana fiicei poporului Meu, zicînd: ,Pace! Pace! Și totuș pace
12 nu este. Vor fi dați de rușine, căci săvîrșesc astfel de urîciuni;
nu roșesc, și nu știu de rușine; de aceea, vor cădea împreună cu
ceice cad, și vor fi răsturnați, cînd îi voi pedepsi, zice Domnul.”
13 “Vreau să isprăvesc cu ei, zice Domnul. Nu vor mai fi struguri
în vie, nici smochine în smochin, și frunzele se vor vesteji. Le
14 voi da celor ce vor trece peste ele.” - “Pentruce ședem jos?”
“Strîngeți-vă, și haidem în cetățile întărite, ca să pierim acolo!
Căci Domnul, Dumnezeul nostru, ne sortește la moarte, ne dă
să bem ape otrăvite, pentru că am păcătuit împotriva Dom-
15 nului. Așteptam pacea, și nu vine nimic mai bun; o vreme
16 de vindecare, și iată groaza!” - “Sforăitul cailor săi se aude

dinspre Dan și de vuietul nechezatului lor se cutremură toată țara; vin, mănâncă țara și ce cuprinde ea, cetatea și pe cei ce o locuiesc.” “Căci iată că trimet între voi niște șerpi, niște basilici, împotriva cărora nu este niciun descîntec, și vă vor mușca, zice Domnul.” “Aș vrea să-mi alin durerea; dar mă doare inima în mine. Iată, strigătele fiicei poporului meu răsună dintr’o țară depărtată.” “Nu mai este Domnul în Sion?” “Nu mai este în ea împăratul ei?” - “Pentru ce M’au mîniat ei cu chipurile lor cioplite, cu idoli străini?” - “Secerișul a trecut, vara s’a isprăvit, și noi tot nu sîntem mîntuiți!” - “Sînt zdrobit de durerea fiicei poporului meu, mă doare, m’apucă groaza. Nu este nici un leac alinător în Galaad? Nu este niciun doftor acolo? Pentruce nu se face dar vindecarea fiicei poporului meu?” -

“O! de mi-ar fi capul plin cu apă, de mi-ar fi ochii un izvor de lacrimi, aș plînge zi și noapte pe morții fiicei poporului meu! O! dac’aș avea un han de călători în pustie, aș părăsi pe poporul meu, și m’aș depărta de el! Căci toți sînt niște preacurvari și o ceată de mișei.” - “Au limba întinsă ca un arc și aruncă minciuna; și nu prin adevăr sînt ei puternici în țară; căci merg din răutate în răutate, și nu Mă cunosc, zice Domnul.” “Fiecare să se păzească de prietenul lui, și să nu se încreadă în niciunul din frații săi; căci orice frate caută să înșele, și orice prieten umblă cu bîrfeli. Se trag pe sfoară unii pe alții, și nu spun adevărul; își deprind limba să mintă, și se trudesă să facă rău.” - “Locuința ta este în mijlocul fățarniciei, și, de fățarnici ce sînt, nu vor să Mă cunoască, - zice Domnul.” - “De aceea, așa vorbește Domnul oștirilor: ,Iată, îi voi topi în cuptor, și îi voi încerca. Căci cum aș putea să mă port altfel cu fiica poporului Meu? Limba lor este o săgeată ucigătoare, nu spun de cît minciuni; cu gura vorbesc aproapei lor de pace, și în fundul inimii îi întind curse. Să nu-i pedepsesc Eu pentru aceste lucruri, zice Domnul, să nu-mi răzbun Eu pe un asemenea popor?” “Munții vreau să-i plîng și să gem pentru ei, pentru cîmpiile pustiite vreau să fac o jălanie; căci sînt arse de tot, și nimeni nu mai trece prin ele; nu se mai aude în ele behăitul turmelor; păsările cerului și

11 dobitoacele au fugit și au pierit. - Voi face și Ierusalimul un
morman de pietre, o vizuină de șacali, și cetățile lui Iuda le voi
12 preface într'un pustiu fără locuitori. Unde este omul înțelept
care să înțeleagă aceste lucruri? Să spună acela, căruia i-a
vorbit gura Domnului, pentruce este nimicită țara, arsă ca un
13 pustiu pe unde nu mai trece nimeni? Domnul zice: "Pentru
că au părăsit Legea Mea, pe care le-o pusesem înainte; pentru
14 că n'au ascultat glasul Meu, și nu l-au urmat; ci au umblat după
aplecările inimii lor, și au mers după Baali, cum i-au învățat
15 părinții lor." "Deaceia, așa vorbește Domnul oștirilor, Dum-
nezeul lui Israel: ,Iată, voi hrăni poporul acesta cu pelin, și-i
16 voi da să bea ape otrăvite. 'i voi risipi printre niște neamuri
pe cari nu le-au cunoscut nici ei, nici părinții lor, și voi trimite
17 sabia în urma lor, pînă-i voi nimici." "Așa vorbește Domnul
oștirilor: ,Căutați, și chemați plîngătoarele să vină! Trime-
18 teți la femeile iscusite, ca să vină! Să se grăbească să facă
o cîntare de jale asupra noastră ca să ne curgă lacrămile din
19 ochi, și să curgă apa din pleoapele noastre! Căci strigăte de
jale se aud din Sion: ,Cît sîntem de prăpădiți! Cît de jalnic
sîntem acoperiți de rușine! Trebuie să părăsim țara, căci ne-au
20 surpat locuințele!" - "Ascultați, femeilor, cuvîntul Domnu-
lui, și să prindă urechea voastră ce spune gura Lui! 'nvățați pe
copiii voștri cîntece de jale, învățați-vă plîngeri unele pe altele!
21 Căci moartea s'a suit pe ferestrele noastre, a pătruns în casele
noastre împărătești; a nimicit pe copii pe uliță, și pe tineri în
22 piețe." "Spune: ,Așa vorbește Domnul: ,Trupurile moarte ale
oamenilor vor cădea ca gunoiul pe cîmpii, cum cade înapoia
23 secerătorului un snop, pe care nu-l strînge nimeni!" "Așa
vorbește Domnul: ,nțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea
lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude
24 cu bogăția lui. Ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere
și că Mă cunoaște, că știe că Eu sînt Domnul, care fac milă,
judecată și dreptate pe pămînt! Căci în acestea găsesc plăcere
25 Eu, zice Domnul." "Iată, vin zilele, zice Domnul, cînd voi
pedepsi pe toți cei tăiați împrejur, cari nu sînt tăiați împrejur
26 cu inima, pe Egipteni, pe Iudei, pe Edomiți, pe Amoniți, pe
Moabiți, pe toți cei ce își rad colțurile bărbii, pe cei ce locuiesc

în pustie; căci toate neamurile sînt netăiate împrejur, și toată casa lui Israel are inima netăiată împrejur.”

“Ascultați Cuvîntul pe care vi-l vorbește Domnul, casa lui **10**
Israel! „Așa vorbește Domnul: „Nu vă luați după felul de 2
viețuire al neamurilor, și nu vă temeți de semnele cerului, pen-
trucă neamurile se tem de ele. Căci obiceiurile popoarelor sînt 3
deșerte. Taie un lemn din pădure; mîna meșterului îl lucrează
cu securea; îl împodobeste cu argint și aur, și ei îl țintuiesc cu 4
cuie și ciocane, ca să nu se clatine. Dumnezeii aceștia sînt ca 5
o sperietoare de păsări într'un ogor de castraveți! (Sau: ca un
stîlp tras la strung), și nu vorbesc; sînt duși de alții, pentrucă
nu pot să meargă.” “Nu vă temeți de ei, căci nu pot să facă
niciun rău, și nu sînt în stare să facă niciun bine.” “Nici- 6
unul nu este ca Tine, Doamne! Mare ești Tu, și mare este
Numele Tău prin puterea Ta. Cine să nu se teamă de Tine, 7
'mpărate al neamurilor? Ție se cuvine teama; căci între toți
înțelepții neamurilor și în toate împărățiile lor, niciunul nu este
ca Tine. Toți laolaltă, sînt proști și fără minte, știința idolilor 8
nu este decît deșertăciune, e lemn! Ei aduc din Tarsis foite 9
de argint și aur din Ufaz; meșterul și mîna argintarului le pun
în lucru; hainele acestor dumnezei sînt de materii văpsite în
albastru și în purpură, toate sînt lucrate de meșteri iscusiți. -
Dar Domnul este Dumnezeu cu adevărat, este un Dumnezeu 10
viu și un 'mpărat vecinic. Pămîntul tremură de mînia Lui,
și neamurile nu pot să sufere urgia lui.” “Așa să le vorbiți: 11
,Dumnezeii, cari n'au făcut nici cerurile, nici pămîntul, vor
pieri depe pămînt și de supt ceruri. Dar El a făcut pămîntul 12
prin puterea Lui, a întemeiat lumea prin înțelepciunea Lui, a
întins cerurile prin priceperea Lui. La tunetul Lui, urlă apele 13
în ceruri; El ridică norii dela marginile pămîntului, dă naștere
fulgerelor și ploii, și scoate vîntul din cămările Lui. Atunci 14
se arată omul cît este de prost cu știința lui, și orice argintar
rămîne de rușine cu chipul lui cioplit; căci idolii lui nu sînt
decît minciună, și nu este nicio suflare în ei; sînt un lucru de 15
nimic, o lucrare înșelătoare, și vor pieri, cînd va veni pedeapsa.
Dar Cel ce este partea lui Iacov, nu este ca ei; căci El a în- 16
tocmit totul, și Israel este seminția moștenirii Lui: Domnul

17 oştirilor este Numele Lui.” “Ia din țară legătura cu ce este al
18 tău, tu, care ești în strîmtorare!” “Căci așa vorbește Dom-
nului: ,Iată, de data aceasta, voi arunca departe pe locuitorii
19 țării. ’i voi strînge de aproape, ca să simtă.” - “Vai de mine!
Sînt zdrobită! Mă doare rana!” “Dar eu zic: ,O nenorocire a
20 dat peste mine și o voi suferi! Cortul îmi este dărimat, toate
funiile îmi sînt rupte, fiii mei m’au părăsit, nu mai sînt; n’am
pe nimeni, care să-mi întindă cortul din nou, sau să-mi ridice
21 pînzele! Păstorii s’au prostit, n’au căutat pe Domnul; pentru
22 aceea n’au propășit, și li se risipesc toate turmele. Iată, se
aude un vuiet! O mare zarvă vine de la miazănoapte să pref-
acă cetățile lui Iuda într’un pustiu, într’o vizuină de șacali. -
23 “Știu, Doamne, că soarta omului nu este în puterea lui; nici
nu stă în puterea omului, cînd umblă, să-și îndrepte pașii spre
24 țintă. Pedepsește-mă, Doamne, dar cu măsură, și nu în mî-
25 nia Ta, ca să nu mă nimicești! Varsă-Ți urgia peste neamurile
cari nu Te cunosc, și peste popoarele cari nu cheamă Numele
Tău! Căci mănîncă pe Iacov, îl înghit, îl topesc, și-i pustiesc
locuința.”

11 “Iată Cuvîntul Domnului care a vorbit lui Ieremia din partea
2 Domnului, astfel: ,Ascultați cuvintele acestui legămînt, și
3 spuneți-le oamenilor lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului! ,Zi-
le: ,Așa vorbește Domnul, Dumnezeuul lui Israel: ,Blestemat
4 să fie omul care n’ascultă cuvintele legămîntului acestuia, pe
care l-am poruncit părinților voștri, în ziua cînd i-am scos din
țara Egiptului, din cuptorul de fer, zicînd: ,Ascultați glasul
Meu, și faceți tot ce vă voi porunci; și veți fi poporul Meu,
5 iar Eu voi fi Dumnezeuul vostru; atunci voi împlini jurămîntul
pe care l-am făcut părinților voștri, că le voi da o țară în care
curge lapte și miere, cum vedeți astăzi.” - “Și eu am răspuns:
6 ,Amin, Doamnej Domnul mi-a zis iarăș: ,Vestește toate cu-
vintele acestea în cetățile lui Iuda și pe ulițele Ierusalimului,
și zi: ,Ascultați cuvintele legămîntului acestuia, și împliniți-le!
7 Căci am înștiințat pe părinții voștri, din ziua cînd i-am scos
din țara Egiptului și pînă în ziua de azi; i-am înștiințat în toate
8 diminețile, zicînd: ,Ascultați glasul Meu; ,Dar ei n’au ascultat,
n’au luat aminte, ci au urmat fiecare pornirile inimii lor

rele. De aceea am împlinit asupra lor toate cuvintele legămîntului acestuia, pe care le poruncisem să-l păzească, și pe care nu l-au păzit.” “Domnul mi-a zis: “Este o uneltire între bărbatii lui Iuda și între locuitorii Ierusalimului. S’au întors la nelegiuirile celor dintîi părinți ai lor, cari n’au vrut să asculte cuvintele Mele, și s’au dus și ei după alți dumnezei ca să le slujească. Casa lui Israel și casa lui Iuda au călcat legămîntul Meu, pe care-l făcusem cu părinții lor.” “Deaceea, așa vorbește Domnul: ,Iată, voi aduce peste ei niște nenorociri din cari nu vor putea să scape. Vor striga la Mine, dar nu-i voi asculta! Cetățile lui Iuda și locuitorii Ierusalimului se vor duce să cheme pe dumnezeii cărora le aduc tămîie, dar nu-i vor scăpa la vremea nenorocirii lor. Căci cîte cetăți ai, atîția dumnezei ai, Iuda! Și cîte uliți are Ierusalimul, atîtea altare ați ridicat idolilor, altare ca să aduceți tămîie lui Baal!...’ ,Tu însă, nu mijloci pentru poporul acesta, nu înălța nici cereri nici rugăciuni pentru ei; căci nu-i voi asculta nicidecum, cînd Mă vor chema din pricina nenorocirii lor. Ce ar putea să facă prea iubitul Meu popor în Casa Mea? Să facă o mulțime de nelegiuiri în ea? Vor îndepărta juruințele și carnea sfîntă, răutatea dinaintea ta? Atunci ai putea să te bucuri! ,Măslin verde, gras și cu roade frumoase și plăcute’ este numele pe care ți-l dăduse Domnul, dar cu vuietul unei mari troznituri, îl arde cu foc, și ramurile lui sînt sfărîmate. Căci Domnul oștirilor, care te-a sădit, cheamă nenorocirea peste tine, din pricina răutății casei lui Israel și a casei lui Iuda, pe care au făcut-o ca să Mă mînie, aducînd tămîie lui Baal.” “Domnul mi-a dat de știre, și am știut; atunci Tu mi-ai arătat faptele lor. Dar eu eram ca un miel blînd pe care-l duci la măcelărie, și nu știam planurile rele, pe cari le urzeau ei împotriva mea, zicînd: ,Să nimicim pomul cu rodul lui, să-l stîrpim din pămîntul celor vii, ca să nu i se mai pomenească numele.” - “O, Doamne, Dumnezeu oștirilor, Tu, care ești un judecător drept, care cercetezi rărunchii și inimile: fă-mă să văd răzburarea Ta împotriva lor, căci Ție îți încredințez pricina mea!” “Deaceea așa vorbește Domnul împotriva oamenilor din Anatot, cari vor să-ți ia viața, și zic: ,Nu prooroci în Numele Domnului, căci vei muri

22 ucis de mîna noastră!” “Deaceea așa vorbește Domnul oștir-
ilor: „Iată, îi voi pedepsi; tinerii vor muri uciși de sabie, iar
23 fiii și ficele lor vor muri de foamete. Și niciunul din ei nu va
scăpa, căci voi aduce nenorocirea peste oamenii din Anatot,
în anul cînd îi voi pedepsi.”

12 “Tu ești prea drept, Doamne, ca să mă cert cu Tine; vreau
totuș să Te întreb asupra orînduirilor Tale. Pentruce propășește
2 calea celor răi, și toți mișei trăiesc în pace? I-ai sădit, au
prins rădăcină, cresc, fac rod. Ce-i drept, ești aproape de
3 gura lor, dar departe de inima lor! Totuș, Tu, Doamne, mă
cunoști, mă vezi, îmi cercetezi inima și vezi că este cu Tine.
Ia-i ca pe niște oi, cari trebuiesc tăiate, și pregătește-i pentru
4 ziua măcelului! Pînă cînd să se jălească țara, și să se usuce
iarba de pe toate cîmpiile? Pier vitele și păsările din pricina
răutății locuitorilor. Căci ei zic: „El, (Jeremia) n’are să ne
5 vadă sfîrșitul!” - “Dacă alergînd cu cei ce aleargă pe picioare,
ei te obosesc, cum vei putea să te iei la întrecere cu niște cai?
Și dacă nu te crezi la adăpost decît într’o țară liniștită, ce vei
6 face pe malurile îngîmfate ale Iordanului? Căci chiar frații
tăi și casa tatălui tău te vînd, ei înșiși strigă în gura mare
după tine. Nu-i crede cînd îți vor spune vorbe prietenoase.”
7 “Mi-am părăsit casa, și Mi-am lăsat moștenirea, Mi-am dat pe
8 iubita Mea în mîinile vrăjmașilor ei. Moștenirea Mea a ajuns
pentru Mine ca un leu în pădure, a mugit împotriva Mea; și
9 de aceea o urăsc. A ajuns oare moștenirea Mea pentru Mine
o pasăre de pradă pestriță, în jurul căreia se strîng păsările
de pradă?” “Duceți-vă, și strîngeți toate fiarele cîmpului, și
10 aduceți-le ca s’o mînînce!” “Un mare număr de păstori îmi
pustiesc via, îmi calcă ogorul în picioare; ogorul meu cel plăcut
11 îl prefac într’un pustiu părăsit. ‘l pustiesc, și el stă trist și
pustiit înaintea mea. Toată țara este pustiită, căci nimeni nu
12 ia seama la ea. Peste toate înălțimile pustiei vin pustiiitori,
căci sabia Domnului mînîncă țara dela un capăt la altul; și
13 nimeni nu-i lăsat în pace. Au semănat grîu, și seceră spini,
s’au ostenit fără folos.” “Să vă fie rușine de ce culegeți, în
14 urma mîniei aprinse a Domnului!” “Așa vorbește Domnul
despre toți vecinii mei cei răi, cari se ating de moștenirea pe

care am dat-o poporului Meu Israel: ,Iată, îi voi smulge din țara lor, și voi smulge casa lui Iuda din mijlocul lor. Dar după ce-i voi smulge, voi avea iarăși milă de ei, și-i voi aduce înapoi pe fiecare în moștenirea lui, și pe fiecare în țara lui. Și dacă vor învăța căile poporului Meu, dacă vor jura pe Numele Meu, zicînd: ,Viu este Domnul; cum au învățat pe poporul Meu să jure pe Baal, atunci vor fi fericiți în mijlocul poporului Meu. Dar dacă nu vor asculta nimic, voi nimici cu desăvîrșire pe un astfel de popor, îl voi nimici și îl voi pierde, zice Domnul.”

„Așa mi-a vorbit Domnul: ,Du-te de cumpără-ți un brîu de in, și pune-l în jurul coapselor tale; dar să nu-l moi în apă; Am cumpărat brîul, după porunca Domnului, și l-am pus în jurul coapselor mele. Apoi Cuvîntul Domnului mi-a vorbit a doua oară, astfel: ,Ia brîul, pe care l-ai cumpărat, și pe care l-ai pus în jurul coapselor tale, scoală-te, du-te la Eufrat, și ascunde-l acolo în crăpătura unei stînci.’ M’am dus, și l-am ascuns la Eufrat, cum îmi poruncise Domnul. După mai multe zile, Domnul mi-a zis: ,Scoală-te, du-te la Eufrat, și ia de acolo brîul, pe care-ți poruncisem să-l ascunzi acolo; M’am dus la Eufrat, am săpat, și am luat brîul din locul în care-l ascunsesem; dar iată că brîul era stricat și nu mai era bun de nimic. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: ,Așa vorbește Domnul: ,Așa voi nimici mîndria lui Iuda și mîndria peste măsură de mare a Ierusalimului. Poporul acesta este un popor rău: nu vrea să asculte cuvintele Mele, urmează pornirile inimii lui, și merge după alți dumnezei, ca să le slujească și să se închine înaintea lor; de aceea va ajunge întocmai ca brîul acesta, care nu mai este bun de nimic! Căci, cum se lipește brîul de coapsele unui om, așa ’mi lipisem Eu toată casa lui Israel și toată casa lui Iuda, zice Domnul, ca să fie poporul Meu, Numele Meu, lauda Mea și slava Mea; dar nu M’au ascultat. De aceea spune-le cuvintele acestea: ,Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: ,Toate vasele se vor umplea cu vin; Și ei își vor zice: ,Crezi că noi nu știm, că toate vasele se vor umplea cu vin; Atunci spune-le: ,Așa vorbește Domnul: ,Iată, voi umplea pe toți locuitorii țării acesteia, pe împărații cari stau pe scaunul de domnie al lui David, pe preoți, pe prooroci, și

14 pe toți locuitorii Ierusalimului, îi voi umplea de beție. 'i voi
sfărîma pe unii de alții, pe părinți și pe fii laolaltă, zice Dom-
nului. „Nu-i voi cruța, nu voi avea milă de ei, nu Mă voi îndura de
15 ei, nimic nu Mă va împedeca să-i nimicesc.” “Ascultați și lu-
16 ați aminte! Nu fiți mîndri, căci Domnul vorbește! Dați slavă
Domnului, Dumnezeului vostru, pînă nu vine întunerecul, pînă
nu vi se lovesc picioarele de munții nopții! Veți aștepta lumina,
dar El o va preface în umbra morții, și o va preface în negură
17 adîncă. Iar dacă nu vreți să ascultați, voi plînge în ascuns,
pentru mîndria voastră; mi se vor topi ochii în lacrimi, pen-
18 trucă turma Domnului va fi dusă în robie. Spune împăratului
și împărătesei: „Sedeți pe pămînt! Căci v'a căzut de pe cap cu-
19 nuna împărătească ce vă slujea ca podoabă.” “Cetățile dela
miazăzi sînt închise, și nu-i cine să deschidă. Tot Iuda este
20 dus în robie, da, în întregime este dus în robie.” “Ridică-
ți ochii și privește pe ceice vin dela miazănoapte. Unde este
turma care-ți fusese dată, turma de care erai așa de mîndru?
21 Ce vei zice cînd va pune mai mari peste tine pe străinii aceia
pe cari i-ai obicinuit să-ți fie prieteni de aproape? Nu te vor
22 apuca durerile, cum apucă pe o femeie la naștere? Și dacă
vei zice în inima ta: „Pentruce mi se întîmplă lucrul acesta?”
-“Din pricina mulțimii nelegiuirilor tale, și s'au ridicat poalele
23 hainelor, și și se dezgolesc călcîile cu sila. Poate un Etiopian
să-și schimbe pielea, sau un pardos să-și schimbe petele? Tot
așa, ați putea voi să faceți binele, voi, cari sînteți deprinși să
24 faceți răul? De aceea, îi voi risipi, ca pleava luată de vîntul
25 pustiei. Iată-ți soarta, partea pe care și-o măsor, zice Dom-
nului, pentrucă M'ai uitat, și și-ai pus încrederea în minciună.
26 De aceea îți voi ridica poalele și și le voi da peste cap, ca să și
27 se vadă rușinea. Am văzut preacurviile și nechezăturile tale,
curviile nelegiuite pe dealuri și în ogoare, și-am văzut urîciu-
nile! Vai de tine, Ierusalime! Nu vrei să te curăți? Cît vei mai
zăbovi?”

14 Cuvîntul Domnului, spus lui Ieremia, cu prilejul secetei.
2 “Iuda jălește, cetățile lui sînt pustiite, triste, posomorîte, și
3 strigătele Ierusalimului se înalță.” Cei mari trimet pe cei
mici să aducă apă, dar cei mici, cînd se duc la fîntîni, nu găsesc

apă, și se întorc cu vasele goale: rușinați și roșiți, își acopăr
capul. Pământul crapă, pentru că nu cade ploaie în țară, și 4
plugarii, înșelați în nădejdea lor, își acopăr capul. Chiar și 5
cerboanca de pe câmp naște și își părăsește puii, pentru că nu
găsește verdeață. Măgarii sălbatici stau pe locuri înalte și 6
pleșuve, trăgînd aier ca niște șerpi; li se topesc ochii, pentru că
nu este iarbă.” “Dacă nelegiuirile noastre mărturisesc îm- 7
potriva noastră, lucrează, pentru Numele Tău, Doamne! Căci
abaterile noastre sînt multe, am păcătuit împotriva Ta. Tu, 8
care ești nădejdea lui Israel, Mîntuitorul lui la vreme de nevoie:
pentru ce să fii ca un străin în țară, ca un călător, care intră
doar să petreacă noaptea în ea? De ce să fii ca un om încre- 9
menit, ca un viteaz, care nu ne poate ajuta? Și totuș, Tu ești în
mijlocul nostru, Doamne, și Numele Tău este chemat peste noi.
De aceea nu ne părăsi!” Iată ce spune Domnul despre poporul 10
acesta: “Le place să alerge încoace și încolo. Nu-și cruță pi-
cioarele; de aceea Domnul n’are plăcere de ei; acum își aduce
aminte de nelegiuirile lor, și le pedepsește păcatele!” Și Dom- 11
nul mi-a zis: “Nu mijloci pentru poporul acesta! Căci, chiar 12
dacă vor posti, tot nu le voi asculta rugăciunile, și chiar dacă
vor aduce arderi de tot și jertfe de mîncare, nu le voi primi; ci
vreau să-i nimicesc cu sabia, cu foamea și cu ciuma.” “Eu 13
am răspuns: ,Ah! Doamne Dumnezeu! Iată că proorocii lor
le zic: ,Nu veți vedea sabie, și nu veți avea foamete; ci Domnul
vă va da în locul acesta o pace trainică.’ Dar Domnul mi-a 14
răspuns: ,Proorocii lor proorocesc minciuni în Numele Meu;
Eu nu i-am trimes, nu le-am dat poruncă, și nu le-am vorbit; ci
ei vă proorocesc niște vedenii mincinoase, proorociri deșerte,
înșelătorii și închipuiri scoase din inima lor. De aceea așa vor- 15
bește Domnul despre proorocii cari măcar că nu i-am trimes
Eu, proorocesc totuș în Numele Meu, și zic: Nu va fi nici sabie,
nici foamete în țara aceasta.’ -,Proorocii aceștia vor pieri uciși
de sabie și de foamete! Iar aceia, cărora le proorocesc ei, vor 16
fi întinși pe ulițele Ierusalimului, de foamete și sabie; nu va
avea cine să-i îngroape, nici pe ei, nici pe nevestele lor, nici pe
fiii lor, nici pe fiicele lor; voi turna astfel răutatea lor asupra
lor.” “Spune-le lucrul acesta: ,mi varsă lacrimi ochii zi și 17

noapte, și nu se opresc. Căci fecioara, fiica poporului meu este
18 greu lovită cu o rană foarte usturătoare. Dacă ies la câmp,
dau peste oameni străpunși de sabie. Dacă intru în cetate, dau
peste niște ființe sleite de foamete; chiar și proorocul și preo-
19 tul cutreieră țara, fără să știe unde merg.” “Ai lepădat Tu
de tot pe Iuda, și a urît suflet Tău atît de mult Sionul? Pen-
tru ce ne lovești așa, că nu mai este nici o vindecare pentru
noi? Trăgeam nădejde de pace, și nu vine nimic bun, așteptam
20 o vreme de vindecare, și nu-i de cît groază!” “Doamne, ne
recunoaștem răutatea noastră, și nelegiuirea părinților noștri;
21 căci am păcătuit împotriva Ta. Pentru Numele Tău, nu ne-
socoti, nu necinsti scaunul de domnie al slavei Tale! Nu uita,
22 nu rupe legămîntul Tău cu noi! Este oare printre idoli ne-
murilor vreunul care să aducă ploaie? Sau poate cerul să dea
ploaie? Nu dai Tu ploaie, Doamne, Dumnezeuul nostru? Noi
nădăjduim în Tine, căci Tu ai făcut toate aceste lucruri!”

15 “Domnul mi-a zis: ,Chiar dacă Moise și Samuel s’ar în-
fățișa înaintea Mea, tot n’aş fi binevoitor față de poporul
2 acesta. Izgonește-l dinaintea Mea, ducă-se! Și dacă-ți vor
zice: ,Unde să ne ducem, să le răspunzi: ,Așa vorbește Dom-
nul: ,La moarte cei sortiți la moarte, la sabie cei sortiți săbiei,
3 la foamete cei sortiți foametei, la robie, cei sortiți robiei! Căci
voi trimete împotriva lor patru feluri de nenorociri, zice Dom-
nul: sabia, ca să-iucidă, cînii ca să-i sfîșie, păsările cerului și fi-
4 arele pămîntului, ca să-i mănînce și să-i nimicească. ’i voi face
de pomină pentru toate împărățiile pămîntului, din pricina lui
Manase, fiul lui Ezechia, împăratul lui Iuda, și pentru tot ce a
5 făcut el în Ierusalim. Căci cine să aibă milă de tine, Ierusalime,
cine să te plîngă? Cine să meargă să te întrebe de sănătate?”
6 “M’ai părăsit, zice Domnul, ai dat înapoi; de aceea ’mi întind
7 mîna împotriva ta și te nimicesc: sînt sătul de milă. ’i vîntur
cu lopata, la porțile țării; îi lipsesc de copii, pierd pe poporul
8 Meu, căci nu s’au abătut dela căile lor. Văduvele lor sînt mai
multe de cît boabele de nisip din mare; peste mama tînăru-
lui, aduc un pustiitor ziua nameaza mare; fac să cadă deodată
9 peste ea necazul și groaza. Cea care născuse șapte fii tînjește,
își dă sufletul; soarele ei apune cînd este încă ziuă: este roșie,

acoperită de rușine. Pe cei ce mai rămîn, îi dau pradă săbiei înaintea vrăjmașilor lor, zice Domnul.” “Vai de mine, mamă, 10 că m’ai născut, pe mine, om de ceartă și de pricină pentru toată țara! Nu iau cu împrumut, nici nu dau cu împrumut, și totuș toți mă blastămă! Domnul a răspuns: “Da, vei avea un 11 viitor fericit; da, voi sili pe vrăjmaș să te roage, la vreme de nenorocire și la vreme de necaz! Poate ferul să frîngă ferul 12 dela miazănoapte și arama? Averile și comorile tale le voi da 13 pradă fără despăgubire, din pricina tuturor păcatelor tale, pe tot ținutul tău. Te voi duce rob la vrăjmașul tău într’o țară, 14 pe care n’o cunoști, căci focul mîniei Mele s’a aprins și arde peste voi!” “Tu știi tot, Doamne! Adu-ți aminte de mine, 15 nu mă uita, răzbună-mă pe prigonitorii mei! Nu mă lua, după îndelunga Ta răbdare. Gîndește-Te că sufăr ocara din pricina 16 Ta! Cînd am primit cuvintele Tale, le-am înghițit; cuvintele Tale au fost bucuria și veselia inimii mele, căci după Numele 17 Tău sînt numit, Doamne, Dumnezeuul oștirilor! N’am șezut în adunarea celor ce petrec, ca să mă veselesc cu ei: de frica 18 puterii Tale, am stat singur la o parte, căci mă umplusei de mînie. Pentruce nu mai conținește suferința mea? Pentruce 19 mă ustură rana și nu vrea să se vindece? Să fii Tu pentru mine ca un izvor înșelător, ca o apă, care seacă?” “Deaceea 20 așa vorbește Domnul: ,Dacă te vei lipi iarăș de Mine, îți voi răspunde iarăș, și vei sta înaintea Mea; dacă vei despărți ce este de preț de ce este fără preț, vei fi ca gura Mea. Ei să se întorcă la tine, nu tu să te întorci la ei! Te voi face pentru 21 poporul acesta ca un zid tare de aramă; ei se vor război cu tine, dar nu te vor birui; căci Eu voi fi cu tine, ca să te scap și să te izbăvesc, zice Domnul.” “Te voi izbăvi din mîna celor 21 răi, și te voi scăpa din mîna asupritorilor.”

Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: “Să nu-ți iei nev- 16, 2
astă, și să n’ai în locul acesta nici fii nici fiice! Căci așa 3
vorbește Domnul despre fiii și fiicele cari se vor naște în locul
acesta, despre mamele cari-i vor naște, și despre tații lor cari
le vor da naștere în țara aceasta: vor muri doborîți de boala 4
rea. Nimeni nu-i va plînge, nici nu-i va îngropa, ci vor fi ca un
gunoi pe pămînt; vor pieri de sabie și de foamete; și trupurile

lor moarte vor sluji ca hrană păsărilor cerului și fiarelor pământului.” “Căci așa vorbește Domnul: „Să nu intri în nici o casă de jale, să nu plîngi în ea, și nici să nu te bocești cu ei, căci Miam luat înapoi dela poporul acesta pacea Mea, zice Domnul, 6 bunătatea și îndurarea Mea. Și mari și mici, toți vor muri în țara aceasta, și nu vor fi îngropați: nimeni nu-i va plînge, nimeni nu-și va face tăieturi din pricina lor, și nu se va rade 7 pentru ei. Nimeni nu le va pune masa în timpul jălirii ca să-i mîngîie pentru cel mort; și nimeni nu le va întinde paharul 8 mîngîierii pentru tatăl sau pentru mama lor. Să nu intri nici într’o casă de petrecere, ca să te așezi cu ei, să mănînci și 9 să bei.” “Căci așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: „Iată, voi face să înceteze în locul acesta, supt ochii voștri și în zilele voastre, strigătele de bucurie și strigătele de 10 veselie, cîntecele mirelui și cîntecele miresei.” “Cînd vei vesti poporului acestuia toate aceste lucruri, ei îți vor zice: „Pentru ce ne amenință Domnul cu toate aceste mari nenorociri? Ce nelegiuire și ce păcat am făcut împotriva Domnului, Dumnezeului nostru?” “Atunci să le răspunzi: „Părinții voștri M’au părăsit, zice Domnul, s’au dus după alți dumnezei, le-au slujit și s’au închinat înaintea lor; iar pe Mine M’au părăsit, 12 și n’au păzit Legea Mea! Și voi ați făcut și mai rău de cît părinții voștri; căci iată că fiecare umblați după pornirile inimii voastre rele, și nu m’ascultați. De aceea, vă voi muta 13 din țara aceasta într’o țară, pe care n’ați cunoscut-o, nici voi, nici părinții voștri; și acolo, veți sluji altor dumnezei, zi și 14 noapte, căci nu vă voi ierta!” “De aceea iată, vin zile, zice Domnul, cînd nu se va mai zice: „Viu este Domnul, care a 15 scos din țara Egiptului pe copiii lui Israel; Ci se va zice: „Viu este Domnul, care a scos pe copiii lui Israel din țara de la miază-noapte și din toate țările unde-i izgonise; Căci îi voi aduce înapoi în țara lor, pe care o dădusem părinților lor.” 16 “Iată, trimet o mulțime de pescari, zice Domnul, și-i vor pescui; și după aceea, voi trimete o mulțime de vînători, și-i vor vîna pe toți munții și pe toate dealurile, și în crăpăturile stîncilor. 17 Căci ochii Mei sînt cu luare aminte la toate căile lor; ele nu sînt ascunse înaintea Feții Mele, și nelegiuirea lor nu

este ascunsă de privirile Mele. De aceea le voi răsplăti mai 18
întîi îndoit nelegiuirea și păcatul lor, pentrucă Mi-au spurcat
țara, pentrucă Mi-au umplut moștenirea cu trupurile moarte
ale jertfelor aduse idolilor lor și cu urîciunile lor. Doamne, 19
tăria, cetățuia și scăparea mea în ziua necazului! Neamurile
vor veni la Tine dela marginile pămîntului, și vor zice: „Părinții
noștri n’au moștenit decît minciună, idoli deșerți, cari nu sînt
de niciun ajutor! Cum poate omul să-și facă dumnezei, cari 20
nu sînt dumnezei; - De aceea iată că le arăt, de data aceasta, 21
și-i fac să știe puterea și tăria Mea; și vor cunoaște că Numele
Meu este Domnul.”

Păcatul lui Iuda este scris cu un priboi de fer, cu un vîrf de 17
diamant; este săpat pe tabla inimii lor, și pe coarneau altarelor
lor. Cum se gîndesc la copiii lor, așa se gîndesc la altarele 2
lor, și la idoli și Astartele lor lîngă copacii verzi, pe dealurile
înalte. Eu dau la pradă muntele Meu și ogoarele lui, avuțiile 3
tale, toate vistieriile și înălțimile tale, din pricina păcatelor
tale, pe tot ținutul tău! Din vina ta vei perde moștenirea, pe 4
care ți-o dădusem; te voi fac să slujești vrăjmașului tău într’o
țară, pe care n’o cunoști, căci ați aprins focul mîniei Mele,
care va arde totdeauna.” “Așa vorbește Domnul: blestemat 5
să fie omul care se încrede în om, care se sprijinește pe un
muritor și își abate inima dela Domnul! Căci este ca un 6
nenorocit în pustie, și nu vede venind fericirea; locuiește în
locurile arse ale pustiei, într’un pămînt sărat și fără locuitori.
Binecuvîntat să fie omul, care se încrede în Domnul, și a cărui 7
nădejde este Domnul! Căci el este ca un pom sădit lîngă 8
ape care-și întinde rădăcinile spre rîu; nu se teme de căldură,
cînd vine, și frunzișul lui rămîne verde; în anul secetei, nu
se teme, și nu încetează să aducă roadă.” “Inima este ne- 9
spus de înșelătoare și de desnădăjduit de rea; cine poate s’o
cunoască? “Eu, Domnul, cercetez inima, și cerc rărunchii, ca 10
să răsplătesc fiecăruia după purtare lui, după rodul faptelor
lui.” Ca o potîrnichie, care clocește niște ouă pe cari nu le-a 11
ouat ea, așa este celce agonisește bogății pe nedrept; trebuie
să le părăsească în mijlocul zilelor sale, și la urmă nu este
decît un nebun. Scaun de domnie plin de slavă, înălțat dela 12

13 început, loc al sfântului nostru Locaş, Doamne, nădejdea lui
Israel! Toți ceice Te părăsesc vor fi acoperiți de rușine.” -
“Ceice se abat dela Mine vor fi scriși pe pământ, căci părăsesc
14 pe Domnul, izvorul de apă vie.” Vindecă-mă, Tu, Doamne, și
voi fi vindecat; mîntuiește-mă Tu, și voi fi mîntuit; căci Tu ești
15 slava mea! Iată, ei îmi zic: “Unde este Cuvîntul Domnului?
16 Să se împlinească dar!” “Și eu, ca să Te ascult, n’am vrut
să nu fiu păstor; nici n’am dorit ziua nenorocirii, știi; și ce a
17 ieșit din buzele mele, este descoperit înaintea Ta. De aceea,
nu fi o pricină de groază pentru mine, căci Tu ești scăparea
18 mea în ziua nenorocirii! Prigonitorii mei să fie acoperiți de
rușine, dar să nu fiu rușinat eu; să tremure ei, dar să nu tremur
eu! Adu peste ei ziua nenorocirii, lovește-i cu o îndoită urgie!”
19 “Așa mi-a vorbit Domnul: „Du-te, și stai la poarta copiilor
poporului, pe care intră și ies împărații lui Iuda, și la toate
20 porțile Ierusalimului, și spune-le: „Ascultați Cuvîntul Dom-
nului, împărați ai lui Iuda, tot Iuda, și toți locuitorii Ierusal-
21 imului, cari intrați pe aceste porți!” “Așa vorbește Domnul:
„Luați seama, în sufletele voastre, să nu purtați nici o povară
în ziua Sabatului, și să n’o aduceți înlăuntru pe porțile Ierusal-
22 imului. Să nu scoateți din casele voastre nici o povară în ziua
Sabatului, și să nu faceți nici o lucrare, ci sfințiți ziua Sabatu-
23 lui, cum am poruncit părinților voștri.” Dar ei n’au ascultat
și n’au luat aminte: ci și-au înțepenit gîtul, ca să n’asculte
24 și să nu ia învățătură. Dacă Mă veți asculta în adevăr, zice
Domnul, și nu veți aduce nici o sarcină înlăuntru pe porțile
acestei cetăți, în ziua Sabatului, ci veți sfinți ziua Sabatului,
25 și nu veți face nici o lucrare în ziua aceasta, atunci pe porțile
acestei cetăți vor intra împărați și voivozi, cari vor șede pe
scaunul de domnie al lui David; ei vor veni în cară și călări
pe cai, ei și voivozii lor, oamenii lui Iuda și locuitorii Ierusal-
26 imului, și cetatea aceasta va fi locuită în veci. Vor veni din
cetățile lui Iuda și din împrejurimile Ierusalimului, din țara lui
Beniamin, din vale, de pe munte și dela miazăzi, ca să aducă
arderii de tot și jertfe, să aducă daruri de mîncare și tămîie,
27 și să aducă jertfe de mulțămire în Casa Domnului. Dar dacă
nu veți asculta cînd vă poruncesc să sfințiți ziua Sabatului,

să nu duceți nici o povară, și n'o aduceți înlăuntru pe porțile Ierusalimului, în ziua Sabatului, atunci voi aprinde un foc la porțile cetății, care va arde casele cele mari ale Ierusalimului și nu se va stinge.”

Cuvîntul vorbit de Ieremia din partea Domnului și care **18**
 sună astfel: “Scoală-te și pogoară-te în casa olarului; acolo te **2**
 voi face să auzi cuvintele Mele!” Cînd m'am pogorît în casa **3**
 olarului, iată că el lucra pe roată. Vasul pe care-l făcea n'a **4**
 izbutit, -cum se întîmplă cu lutul în mîna olarului. Atunci el
 a făcut un alt vas, cum i-a plăcut lui să-l facă. Și Cuvîntul **5**
 Domnului mi-a vorbit astfel: “Nu pot Eu să fac cu voi ca **6**
 olarul acesta casă a lui Israel? zice Domnul. Iată, cum este
 lutul în mîna olarului, așa sînteți voi în mîna Mea, casă a lui
 Israel! Deodată zic despre un neam, despre o împărăție, că-l **7**
 voi smulge, că-l voi surpa, și că-l voi nimici. dar dacă neamul **8**
 acesta, despre care am vorbit astfel, se întoarce dela răutatea
 lui, atunci și Mie 'mi pare rău de răul pe care 'mi pusesem
 în gînd să i-l fac. Tot așa însă, deodată zic despre un neam, **9**
 sau despre o împărăție, că-l voi zidi sau că-l voi sădi. Dar **10**
 dacă neamul acesta face ce este rău înaintea Mea, și n'ascultă
 glasul Meu, atunci 'mi pare rău și de binele, pe care aveam
 de gînd să i-l fac.” “De aceea, vorbește acum oamenilor lui **11**
 Iuda și locuitorilor Ierusalimului, și zi: „Așa vorbește Domnul:
 Iată, pregătesc o nenorocire împotriva voastră, și fac un plan
 împotriva voastră. De aceea, întoarceți-vă fiecare dela calea
 voastră cea rea, îndreptați-vă umbletele și faptele!” “Dar ei **12**
 zic: „Degeaba! Căci noi ne vom urma gîndurile noastre, și vom
 lucra fiecare după pornirile inimii noastre rele!” “De aceea, **13**
 așa vorbește Domnul: „ntrebați pe neamuri! Cine a auzit vre-
 odată asemenea lucruri? Fecioara lui Israel a făcut grozave
 blestemății. Părăsește zăpada Libanului stînca ogoarelor? **14**
 Sau se văd secînd apele cari vin de departe proaspete și curgă-
 toare? Totuș poporul Meu M'a uitat și aduce tămîie idolilor; **15**
 s'a abătut din căile lui, a părăsit vechile cărări, și a apucat pe
 cărări și drumuri nebătute, făcînd astfel din țara lor, o pusti- **16**
 etate, o vecinică batjocură; toți ceice trec prin ea sînt uimiți
 și dau din cap. Ca vîntul de la răsărit, îi voi risipi înaintea **17**

vrăjmașului; iar în ziua necazului lor, le voi întoarce spatele
18 și nu Mă voi uita la ei!” “Atunci ei au zis: ,Veniți, să urzim
rele împotriva lui Ieremia! Căci doar nu va pieri Legea din
lipsă de preoți, nici sfatul din lipsă de înțelepți, nici cuvântul
din lipsă de prooroci. Haidem să-l ucidem cu vorba, și să nu
19 luăm seama la toate vorbirile lui!” “Ascultă-mă, Doamne, și
20 auzi glasul protivnicilor mei! Cu rău se răsplătește binele?
Căci au săpat o groapă ca să-mi ia viața. Adu-Ți aminte că
am stat înaintea Ta, ca să vorbesc bine pentru ei, și să abat
21 mînia Ta de la ei. De aceea, dă pe copiii lor pradă foametei,
și doboară-i cu sabia! Nevestele lor să fie lipsite de copii și să
rămînă văduve, și bărbații lor să fie luați de ciumă; tinerii lor
22 să fie uciși de sabie în luptă! Să se audă strigăte ieșind din
casele lor, cînd cetele aduse de Tine vor cădea deodată peste
ei! Căci au săpat o groapă, ca să mă prindă, și mi-au întins
23 lațuri supt picioare. Dar Tu, Doamne, cunoști toate uneltirile
lor făcute ca să mă omoare. Nu le ierta nelegiuirea, și nu
le șterge păcatul dinaintea Ta: ci să fie doborîți în Fața Ta!
Lucrează împotriva lor la vremea mîniei Tale!”

19 Așa a vorbit Domnul: “Du-te de cumpără de la un olar un
vas de pămînt, și ia cu tine pe cîtiva din bătrînii poporului și
2 din bătrînii preoților. Du-te în valea Ben-Hinom, care este
la intrarea porții olăriei, și acolo să vestești cuvintele pe cari
3 ți le voi spune. Să spui: ,Ascultați Cuvîntul Domnului, îm-
părați ai lui Iuda, și locuitori ai Ierusalimului! Așa vorbește
Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: ,Iată, voi aduce peste
locul acesta o nenorocire, care va face să țiuie urechile oricui
4 va auzi vorbindu-se de ea. Pentru că M’au părăsit, au spurcat
locul acesta, au adus în el tămîie altor dumnezei, pe cari nu-i
cunoșteau nici ei, nici părinții lor, nici împărații lui Iuda, și au
5 umplut locul acesta cu sînge nevinovat. Au zidit și înălțimi
lui Baal, ca să ardă pe copiii lor în foc ca arderi de tot lui Baal:
lucru, pe care nici nu-l poruncisem, nici nu-l rînduisem, și nici
6 nu-Mi trecuse prin minte.” “De aceea, iată, vin zile, zice
Domnul, cînd locul acesta nu se va mai numi Tofet, nici Valea
7 Ben-Hinom, ci se va numi Valea Măcelului! ’n locul acesta voi
zădărnici sfatul lui Iuda și al Ierusalimului, îi voi face să cadă

uciși de sabie înaintea vrăjmașilor lor, și de mîna celor ce vor să le ia viața. Trupurile lor moarte le voi da hrană păsărilor cerului și fiarelor pămîntului. Voi face din cetatea aceasta o groază și o batjocură; așa că toți ceice vor trece pe lîngă ea, se vor îngrozi și vor șuera, cînd vor vedea toate rănile ei. Voi face să mănînce carnea fiilor și fiicelor lor, așa că își vor mînca unii carnea altora, în mijlocul necazului și strîmtorării, în care-i vor aduce vrăjmașii lor, și ceice vor să le ia viața. Să spargi apoi vasul, supt ochii oamenilor cari vor merge cu tine. Și să le spui: „Așa vorbește Domnul oștirilor: „Tocmai așa voi zdrobi pe poporul acesta și cetatea aceasta cum se sparge vasul unui olar, fără să poată fi făcut la loc. Și morții vor fi îngropați în Tofet, din lipsă de loc pentru îngropare. Așa voi face locului acestuia-zice Domnul-și locuitorilor lui, și voi face cetatea aceasta ca Tofetul. Casele Ierusalimului, și casele împăraților lui Iuda vor fi necurate ca Tofetul, toate casele pe acoperișul cărora se aducea tămîie întregii oștiri a cerurilor, și se turnau jertfe de băutură altor dumnezei!” Ieremia s'a întors din Tofet, unde-l trimisese Domnul să proorocească. Apoi a stătut în curtea Casei Domnului, și a zis întregului popor: Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: “Iată, voi aduce peste cetatea aceasta și peste toate cetățile cari țin de ea, toate nenorocirile pe cari i le-am vestit mai dinainte, pentru că și-au înțepenit gîtul ca să n'asculte cuvintele Mele.”

Pașhur, fiul lui Imer, preot și priveghetor de căpetenie în Casa Domnului, a auzit pe Ieremia proorocind aceste lucruri. Și Pașhur a lovit pe proorocul Ieremia, și l-a aruncat în temnița cu butuci, care era la poarta de sus a lui Beniamin, în Casa Domnului. Dar a doua zi, Pașhur a scos pe Ieremia din temniță. Și Ieremia i-a zis: “Domnul nu te mai numește Pașhur” (Noroc din toate părțile), ci Magor-Misabib (Spaimă din toate părțile). Căci așa vorbește Domnul: “Iată, te voi face de groază, pe tine și pe toți prietenii tăi; ei vor cădea uciși de sabia vrăjmașilor lor, și ochii tăi vor vedea lucrul acesta. Voi da de asemenea pe tot Iuda în mînile împăratului Babilonului, care-i va duce robi la Babilon și-i va ucide cu sabia. Toate bogățiile cetății acesteia, tot rodul muncii ei, tot ce are

ea mai scump, și toate vistieriile împăraților lui Iuda le voi da în mâinile vrăjmașilor lor; aceștia le vor jăfui, le vor lua și le vor duce la Babilon. Chiar și tu, Pașhur, și toți ceice locuiesc în casa ta, veți merge la Babilon în robie; acolo vei muri și acolo vei fi îngropat, tu și toți prietenii tăi, cărora le-ai proorocit minciuni.” M'ai înduplecat, Doamne, și m'am lăsat înduplecat; ai fost mai tare decît mine își m'ai biruit! 'n fiecare zi sînt o pricină de rîs, toată lumea și bate joc de mine. Căci ori de cîte ori vorbesc, trebuie să strig: “Sîlnicie și apăsare!” Așa încît cuvîntul Domnului îmi aduce numai ocară și batjocură toată ziua. Dacă zic: “Nu voi mai pomeni de El, și nu voi mai vorbi în Numele Lui!” iată că în inima mea este ca un foc mistuitor, închis în oasele mele. Caut să-l opresc, dar nu pot. Căci aud vorbele rele ale multora, spaima care domnește împrejur. -“nvinuiți-l”, strigă ei; “haidem să-l învinuim!” Toți ceice trăiau în pace cu mine, pîndesc să vadă dacă mă clatin, și zic: “Poate că se va lăsa prins, vom pune mîna pe el, și ne vom răzbuna pe el!” Dar Domnul este cu mine ca un viteaz puternic; deaceea, prigonitorii mei se vor poticni și nu vor birui. Se vor umplea de rușine că n'au lucrat cu chibzuință: de o vecinică rușine, care nu se va uita! Și acum, Doamne, Dumnezeuul oștirilor, care încerci pe cel neprihănit, care pătrunzi rărunchii și inimile, fă-mă să văd răzbunarea Ta împotriva lor! Căci Ție îmi încredințez pricina. Cîntați Domnului, lăudați pe Domnul! Căci El izbăvește sufletul celui nenorocit din mîna celor răi.” Blestemată să fie ziua cînd m'am născut! Ziua în care m'a născut mama, să nu fie binecuvîntată! Blestemat să fie omul care a adus vestea aceasta tatălui meu: “Ți s'a născut un copil de parte bărbătească”, și l-a umplut de bucurie cu ea! Omul acela să ajungă ca cetățile, pe cari le-a nimicit Domnul fără milă! Să audă gemete dimineța, și strigăte de război la amiază! De ce n'am fost omorît în pîntecele mamei, ca să-mi fi fost ea mormîntul meu!” De ce n'a rămas ea vecinic însărcinată cu mine? Pentruce am ieșit din pîntecele mamei ca să văd numai suferință și durere, și să-mi isprăvesc zilele în rușine?

21 Cuvîntul spus lui Ieremia din partea Domnului, cînd i-

a trimes împăratul Zedechia pe Pașhur, fiul lui Malchia, și pe Țefania, fiul lui Maaseia, preotul, ca să-i zică: “ntre- 2
abă pe Domnul pentru noi; căci Nebucadnețar, împăratul Babilonului, este în război cu noi! Poate că Domnul va face pentru noi vreuna din minunile Lui, ca să-l depărteze dela noi.” Ieremia le-a răspuns: “Să spuneți lui Zedechia: ,Așa 3, 4
vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: ,Iată, voi întoarce armele de război cari sînt în mîinile voastre, și cu cari vă luptați în afară de ziduri, împotriva împăratului Babilonului și împotriva Haldeilor cari vă împresoară, și le voi strînge în mijlocul cetății acesteia. Apoi Eu însumi voi lupta împotriva 5
voastră, cu mîna întinsă și cu braț tare, cu mînie, urgie, și mare supărare. Voi lovi pe locuitorii cetății acesteia, atît oameni cît și dobitoace, și vor muri de o ciumă grozavă.’ După 7
aceea-zice Domnul-voi da pe Zedechia, împăratul lui Iuda, pe slujitorii lui, pe popor, și pe ceice vor scăpa în cetatea aceasta de ciumă, de sabie și de foamete, îi voi da în mîinile lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, în mîinile vrăjmașilor lor, în mîinile celor ce vor să le ia viața; și Nebucadnețar îi va trece prin ascuțișul săbiei, nu-i va cruța, nu va avea nici o milă de ei, și nu se va îndura de ei. Iar poporului acestuia să-i spui: 8
,Așa vorbește Domnul: ,Iată că vă pun înainte calea vieții și calea morții. Cine va rămînea în cetatea aceasta, va muri ucis de sabie, de foamete sau de ciumă; dar cine va ieși să se ducă la Haldeii, cari vă împresoară, va scăpa cu viață, care va fi singura lui pradă. Căci Eu ’mi îndrept privirile împotriva cetății 10
acesteia că să-i fac rău, nu bine, zice Domnul; ea va fi dată în mîinile împăratului Babilonului, care o va arde cu foc.” “Și să 11
spui casei împăratului lui Iuda: ,Ascultați Cuvîntul Domnului, casă a lui David! Așa vorbește Domnul: ,Faceți dreptate dis- 12
dedimineață, și scoateți pe cel asuprit din mîinile asupritorului, ca să nu izbucnească mînia Mea ca un foc, și să se aprindă, fără să se poată stinge, din pricina răutății faptelor voastre! Iată, am necaz pe tine, cetate așezată în vale, pe stînca din 13
cîmpie, zice Domnul, pe voi cari ziceți: ,Cine se va pogorî împotriva noastră? Cine va intra în locuințele noastre?’” Vă voi 14
pedepsi după rodul faptelor voastre, zice Domnul; -voi pune

foc pădurii voastre, și-i va mânca toate împrejurimile.”

22 “Așa vorbește Domnul: ,Pogoară-te în casa împăratului lui Iuda, și acolo rostește cuvintele acestea. Să spui: ,Ascultă Cuvîntul Domnului, împărat al lui Iuda, care stai pe scaunul de domnie al lui David, tu, slujitorii tăi, și tot poporul, cari intrați pe porțile acestea! Așa vorbește Domnul: ,Faceți dreptate și judecată; scoateți pe cel asuprit din mîinile asupritorului; nu chinuiți pe străin, pe orfan și pe văduvă; nu apăsați, și nu vărsați sînge nevinovat în locul acesta! Căci dacă lucrați după cuvîntul acesta, vor intra pe porțile casei acesteia împărați cari stau pe scaunul de domnie al lui David, suiți în cară și călări pe cai, ei, slujitorii lor și poporul lor. Dar dacă nu veți asculta cuvintele acestea, pe Mine însumi jur, zice Domnul că această casă va ajunge o dărîmătură! Căci așa vorbește Domnul asupra casei împăratului lui Iuda: ,Tu ești pentru Mine ca Galaadul, ca vîrfurile Libanului; dar, cu adevărat, voi face din tine un pustiu, o cetate fără locuitori! Pregătesc împotriva ta niște nimicitori, fiecare cu armele lui: ei vor tăia cei mai frumoși cedri ai tăi, și-i vor arunca în foc. Multe neamuri vor trece pe lîngă cetatea aceasta, și vor zice unul altuia: ,Pentru ce a făcut Domnul așa acestei cetăți mari? Și se va răspunde: ,Pentru că au părăsit legămîntul Domnului, Dumnezeului lor, pentru că s’au închinat înaintea altor dumnezei și le-au slujit; ,Nu plîngeți pe cel mort, și nu vă bocîți pentru el; ci plîngeți mai de grabă pe cel ce se duce, care nu se va mai întoarce, și nu-și va mai vedea țara de naștere! Căci așa vorbește Domnul despre Șalum, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, care domnea în locul tatălui său Iosia, și care a ieșit din locul acesta: ,Nu se va mai întoarce în el; ci va muri în locul unde este dus rob, și nu va mai vedea țara aceasta.’ ,Vai de cel ce își zidește casa cu nedreptate, și odăile cu nelegiuire; care pune pe aproapele său să lucreze de geaba, fără să-i dea plata; care zice: ,’mi voi zidi o casă mare, și odăi încăpătoare;’ și-i face ferestre multe, o căptușește cu cedru, și o văpșește cu roșj ,mpărat ești tu oare, de te întreci în cedri? Nu mânca tatăl tău, și nu bea și el? Și totuș el făcea dreptate și judecată, și era fericit! Judeca pricina săracului și a celui lipsit, și era fericit. Nu înseamnă

lucrul acesta a Mă cunoaște? zice Domnul. Dar tu n'ai ochi 17
și inimă decît ca să te dedai la lăcomie, ca să verși sînge nevinovat, și să întrebuițezi asupra și silnicie. De aceea, așa 18
vorbește Domnul despre Ioachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda: „Nu-l vor plînge, zicînd: ,Vai, fratele meu! Vai, sora mea; Nici nu-l vor plînge, zicînd: ,Vai doamne! Vai, măria saj Ci va fi înmormîntat ca un măgar, va fi tîrît și aruncat 19
afară din porțile Ierusalimului!” „Suie-te pe Liban, și strigă! 20
'nalță-ți glasul de pe Basan! Și strigă de pe înălțimea Abarim! Căci toți cei ce te iubeau sînt zdrobiți! „Ți-am vorbit cînd îți 21
mergea bine; dar tu ziceai: ,Nu pot s'ascult; Așa ai lucrat din tinerețea ta, și n'ai ascultat glasul Meu. Pe toți păstorii tăi îi 22
va paște vîntul, și cei ce te iubesc vor merge în robie. Atunci vei fi acoperit de rușine și vei roși, din pricina întregii tale răutăți. Tu, care locuiești pe Liban acum, care îți ai cuibul 23
în cedri, cum vei geme cînd te vor ajunge durerile, dureri ca ale unei femei în munci.” „Pe viața Mea, zice Domnul, că, și 24
chiar dacă Ieconia1 (Sau Ioiachim) fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, ar fi un inel de pecetluit în mîna Mea cea dreaptă, te-aș scoate și de acolo. Te voi da în mîinile celor ce vor să-ți 25
ia viața, în mîinile acelora înaintea cărora tremuri, în mîinile lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, în mîinile Haldeilor. Te voi arunca, pe tine și pe mamă-ta care te-a născut, într'o 26
altă țară, unde nu v'ați născut, și acolo veți muri! Dar în 27
țara în care vor dori să se întoarcă, nu se vor mai întoarce! Este un vas disprețuit, sfărîmat, acest Ieconia? Este el un lucru, 28
cărui nu-i dai niciun preț? Pentruce sînt aruncați oare, el și sămînța lui, și asvîrliți într'o țară, pe care n'o cunosc?”
- Țară, țară, țară, ascultă glasul Domnului! Așa vorbește 29, 30
Domnul: „Scrieți pe omul acesta ca lipsit de copii, ca un om cărui nu-i va merge bine toată viața lui; căci niciunul din urmașii lui nu va izbuti să șadă pe scaunul de domnie a lui David și să domnească peste Iuda.”

“Vai de păstorii cari nimicesc și risipesc turma pășunii 23
mele, zice Domnul.” “De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeuul lui Israel, împotriva păstorilor cari pasc pe poporul meu: ,Pentru că Mi-ați risipit oile, le-ați izgonit, și nu v'ați în-

grijit de ele, iată că vă voi pedepsi din pricina răutății faptelor
3 voastre, zice Domnul.” “Și Eu însumi voi strînge rămășița
oilor Mele din toate țările, în cari le-am izgonit; le voi aduce
4 înapoi în pășunea lor, și vor crește și se vor înmulți. Voi
pune peste ele păstori cari le vor paște; nu le va mai fi teamă,
nici groază, și nu va mai lipsi niciuna din ele, zice Domnul.”
5 “Iată vin zile, zice Domnul, cînd voi ridica lui David o Odraslă,
neprihănită. El va împărăți, va lucra cu înțelepciune, și va face
6 dreptate și judecată în țară. În vremea Lui, Iuda va fi mîntuit,
și Israel va avea liniște în locuința lui; și iată Numele pe care
7 i-L vor da: ,Domnul, Neprihănirea noastră!” “De aceea iată,
vin zile, zice Domnul, cînd nu se va mai zice: ,Viu este Dom-
8 nul, care a scos din țara Egiptului pe copiii lui Israel; Ci se va
zice: ,Viu este Domnul, care a scos și a adus înapoi sămînța
9 cari îi risipisem! ,Și vor locui în țara lor.’ Asupra proorocilor.
“Inima îmi este zdrobită în mine, toate oasele îmi tremură; sînt
ca un om beat, ca un om amețit de vin, din pricina Domnului
10 și din pricina sfințelilor Lui cuvinte. Căci țara este plină de
preacurvii, și țara se jălește din pricina jurămintelor; cîmpiile
pustiei sînt uscate.” Toată alergătura lor țintește numai la rău,
11 și toată vitejia lor este pentru nelegiuire! Proorocii și preoții
sînt stricați; “le-am găsit răutatea chiar și în Casa Mea, zice
12 Domnul.” “De aceea, calea lor va fi lunecoasă și întunecoasă,
vor fi împinși și vor cădea; căci voi aduce nenorocirea peste
13 ei în anul cînd îi voi pedepsi, zice Domnul.” “n proorocii
Samariei am văzut următoarea nebulie: au proorocit pe Baal,
14 și au rătăcit pe poporul Meu Israel! Dar în proorocii Ierusalimului
am văzut lucruri grozave. Sînt preacurvari, trăiesc în
minciună; întăresc mîinile celor răi, așa că nici unul nu se mai
întoarce dela răutatea lui; toți sînt înaintea Mea ca Sodoma, și
15 locuitorii Ierusalimului ca Gomora.” “De aceea, așa vorbește
Domnul oștirilor despre prooroci: iată, îi voi hrăni cu pelin, și
le voi da să bea ape otrăvite; căci prin proorocii Ierusalimului
16 s’a răspîndit nelegiuirea în toată țara.” “Așa vorbește Dom-
nul oștirilor: ,N’ascultați cuvintele proorocilor cari vă proorocesc!
Ei vă leagă în închipuiri zădarnice; spun vedenii ieșite

din inima lor, nu ce vine din gura Domnului. Ei spun celor 17
ce Mă nesocotesc: „Domnul a zis: „Veți avea pace;” și zic tu-
tutor celor ce trăiesc după aplecările inimii lor: „Nu vi se va
întîmpla niciun rău.” Cine a fost de față la sfatul Domnului 18
ca să vadă și să asculte cuvîntul Lui? Cine a plecat urechea
la cuvîntul Lui și cine l-a auzit? Iată că furtuna Domnului, 19
urgia izbucnește, se năpustește vijelia și cade peste capul celor
răi! Mînia Domnului nu se va potoli, pînă nu va împlini și 20
va înfăptui planurile inimii Lui. Veți înțelege în totul lucrul
acesta în cursul vremilor. Eu n’am trimes pe proorocii aceș- 21
tia, și totuș ei au alergat; nu le-am vorbit, și totuș au proorocit.
Dacă ar fi fost față la sfatul Meu, ar fi trebuit să spună cu- 22
vintele Mele poporului Meu, și să-i întoarcă dela calea lor rea,
dela răutatea faptelor lor!” “Sînt Eu numai un Dumnezeu 23
de aproape, zice Domnul, și nu sînt Eu și un Dumnezeu de
departe? Poate cineva să stea într’un loc ascuns fără să-l vadă 24
Eu? zice Domnul. Nu umplu Eu cerurile și pămîntul? zice
Domnul. “Am auzit ce spun proorocii, cari proorocesc min- 25
ciuni în Numele Meu, zicînd: „Am avut un vis! Am visat un
vis! Pînă cînd vor prooroci aceștia să proorocescă minciuni, 26
să proorocescă înșelătoriile inimii lor? Cred ei oare că pot
face pe poporul Meu să uite Numele Meu prin visurile pe cari 27
le istorisește fiecare din ei aproapelui său, cum Mi-au uitat
părinții lor Numele din pricina lui Baal? Proorocul, care a 28
avut un vis, să istorisească visul acesta, și cine a auzit Cuvîntul
Meu, să spună întocmai Cuvîntul Meu! „Pentruce să amesteci
paiele cu grîul? zice Domnul.” “Nu este Cuvîntul Meu ca un 29
foc, zice Domnul, și ca un ciocan care sfărîmă stînca?” “De
aceea, iată, zice Domnul, am necaz pe proorocii cari își as- 30
cund unul altuia cuvintele Mele.” “Iată, zice Domnul, am
necaz pe proorocii cari iau cuvîntul lor și-l dau drept cuvînt al 31
Meu.” “Iată, zice Domnul, am necaz pe cei ce proorocesc vi- 32
suri neadevărate, cari le istorisesc și rățăcesc pe poporul Meu,
cu minciunile și cu îndrăzneala lor; nu i-am trimes Eu, nu Eu
le-am dat poruncă, și nu sînt de niciun folos poporului aces-
tua, zice Domnul.” “Dacă poporul acesta, sau un prooroc, 33
sau un preot te va întreba: „Care este amenințarea Domnu-

lui, să le spui care este această amenințare: ,Vă voi lepăda,
34 zice Domnul.” “Și pe proorocul, pe preotul, sau pe acela din
popor care va zice: ,O amenințare a Domnului,‘ îl voi pedepsi,
35 pe el și casa lui! Așa să spuneți însă, fiecare aproapelui său,
fiecare fratelui său: ,Ce a răspuns Domnul. Sau: ,Ce a zis
36 Domnul. Dar să nu mai ziceți: ,O amenințare a Domnului,‘
căci cuvîntul fiecăruia va fi o amenințare pentru el, dacă veți
suci astfel cuvintele Dumnezeului Celui viu, cuvintele Dom-
37 nului oștirilor, Dumnezeului nostru! Așa să zici proorocului:
38 ,Ce ți-a răspuns Domnul. Sau: ,Ce a zis Domnul. Dar dacă
veți mai zice: ,O amenințare a Domnului,‘ atunci așa vorbește
Domnul: ,Pentru că spuneți cuvintele acestea: ,O amenințare a
Domnului,‘ măcar că am trimis să vă spună: Să nu mai ziceți:
39 O amenințare a Domnului, din pricina aceasta, iată, vă voi
uita, și vă voi lepăda, pe voi și cetatea, pe care v’o dădusem
40 vouă și părinților voștri, vă voi arunca dinaintea Mea; și voi
pune peste voi o vecinică ocară, și o vecinică necinste, care nu
se va uita.”

24 Domnul mi-a arătat două coșuri cu smochine, puse înain-
tea Templului Domnului, după ce Nebucadnețar, împăratul
Babilonului, strămutase din Ierusalim și dusese în Babilon, pe
Ieconia, fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, pe căpeteniile
2 lui Iuda, pe lemnari și ferari. Unul din coșuri avea smochine
foarte bune, ca smochinele cari se coc întîi, iar celalt coș avea
smochine foarte rele, cari nu se puteau mânca de rele ce erau.
3 Domnul mi-a zis: “Ce vezi, Ieremie?” Eu am răspuns: “Niște
smochine! Smochinele cele bune sînt foarte bune, iar cele rele
4 sînt foarte rele și, de rele ce sînt, nu se pot mânca.” Cuvîntul
5 Domnului mi-a vorbit astfel: “Așa vorbește Domnul, Dum-
nezeul lui Israel: ,Cum deosebești tu aceste smochine bune, așa
voi deosebi Eu, ca să le dau îndurare, pe prinșii de război ai
lui Iuda, pe cari i-am trimis din locul acesta în țara Haldeilor;
6 ’i voi privi cu un ochi binevoitor, și-i voi aduce înapoi în țara
aceasta: îi voi așeza și nu-i voi mai nimici, îi voi sădi și nu-i voi
7 mai smulge. Le voi da o inimă ca să înțeleagă că Eu sînt Dom-
nul. Ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul lor, dacă
8 se vor întoarce la Mine cu toată inima lor. “Și ca smochinele

cele rele cari, de rele ce sînt, nu se pot mânca, zice Domnul, așa voi face să ajungă Zedechia, împăratul lui Iuda, căpeteniile lui, și rămășița Ierusalimului, cei ce au rămas în țara aceasta și cei ce locuiesc în țara Egiptului. 'i voi face de pomină, o pricină 9 de nenorocire pentru toate împărățiile pămîntului, de ocară, de batjocură, de rîs, și de blestem, în toate locurile unde îi voi izgoni. Voi trimete în ei sabia, foametea și ciuma, pînă vor 10 pieri din țara pe care le-o dădusem lor și părinților lor.”

Cuvîntul, care a fost spus lui Ieremia despre tot poporul lui 25 Iuda, în al patrulea an al Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda-acesta era cel dintîi an al lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului- cuvînt, pe care l-a rostit Ieremia înaintea întreg- 2 ului popor al lui Iuda și înaintea tuturor locuitorilor Ierusalimului, zicînd: “De la al treisprezecelea an al lui Iosia, fiul lui 3 Amon, împăratul lui Iuda, sînt douăzeci și trei de ani de cînd mi-a vorbit Cuvîntul Domnului; v'am vorbit de dimineată, și n'ați ascultat. Domnul v'a trimes pe toți slujitorii Săi 4 proorocii, i-a trimes disdedimineată; și n'ați ascultat, n'ați plecat urechea să ascultați. Ei au zis: ,ntoarceți-vă fiecare 5 dela calea voastră cea rea și dela răutatea faptelor voastre, și veți rămînea în țara pe care v'am dat-o vouă și părinților voștri, din vecinicie în vecinicie; nu vă duceți după alți dum- 6 nezei, ca să le slujiți și să vă închinați înaintea lor, nu Mă mîniați prin lucrarea mînilor voastre, și nu vă voi face niciun rău; Dar nu M'ați ascultat, zice Domnul, ci M'ați mîniat prin 7 lucrarea mînilor voastre, spre nenorocirea voastră.” De aceea, 8 așa vorbește Domnul oștirilor: “Pentru că n'ați ascultat cuvintele Mele, iată, voi trimete să aducă toate popoarele dela 9 miazănoapte, zice Domnul; și voi trimete la robul Meu Nebucadnețar, împăratul Babilonului; îi voi aduce împotriva acestei țări și împotriva locuitorilor ei, și împotriva tuturor acestor 10 neamuri de jur împrejur, ca să le nimicească cu desăvîrșire și să facă din ele un pustiu și o pricină de batjocură, niște dărîmături vecinice. Voi face să înceteze între ei strigătele 10 de bucurie și strigătele de veselie, cîntecele mirelui și cîntecele miresei, uruitul morii și lumina lămpii. Toată țara aceasta 11 va fi o paragină, un pustiu, și neamurile acestea vor fi su-

12 puse împăratului Babilonului timp de șaptezeci de ani. Dar
cînd se vor împlini acești șaptezeci de ani, voi pedepsi pe împăratul Babilonului și pe neamul acela, zice Domnul, pentru nelegiuirile lor; voi pedepsi țara Haldeilor, și o voi preface în
13 niște dărîmături vecinice. Voi aduce peste țara aceea toate lucrurile pe cari le-am vestit despre ea, tot ce este scris în cartea aceasta, tot ce a proorocit Ieremia despre toate neamurile.
14 Căci neamuri puternice și împărați mari le vor supune și pe
15 ele, și le voi răsplăti după faptele și lucrarea mînilor lor.” Căci așa mi-a vorbit Domnul, Dumnezeul lui Israel: “Ia din mîna Mea, acest potir plin cu vinul mîniei Mele și dă-l să bea toate
16 neamurile la cari te voi trimite. Vor bea, și se vor ameți și vor fi ca niște nebuni, la vederea săbiei, pe care o voi trimite
17 în mijlocul lor! Eu am luat potirul din mîna Domnului, și l-am dat să-l bea toate neamurile la cari mă trimitea Domnul:
18 Ierusalimului și cetăților lui Iuda, împăraților și căpeteniilor sale, ca să le prefacă în dărîmături, într’un pustiu, să-i facă de
19 batjocură și de blestem, cum se vede lucrul acesta astăzi; lui Faraon, împăratul Egiptului, slujitorilor lui, căpeteniilor lui,
20 și tot poporului lui; la toată Arabia, tuturor împăraților țării Uț, tuturor împăraților țării Filistenilor, Ascalonului, Gazei,
21 Ecronului, și celor ce au mai rămas din Asdod; Edomului,
22 Moabului, și copiilor lui Amon; tuturor împăraților Tirului, tuturor împăraților Sidonului, și împăraților ostroavelor cari
23 sînt dincolo de mare; Dedanului, Temei, Buzului, și tuturor celor ce își rad colțurile bărbii, tuturor împăraților Arabiei, și
24 tuturor împăraților Arabilor cari locuiesc în pustie; tuturor împăraților Zimrei, tuturor împăraților Elamului, și tuturor
25 împăraților Mediei; tuturor împăraților dela miazănoapte, de aproape sau de departe, și unora și altora, și tuturor împăraților lumii cari sînt pe fața pămîntului. Iar împăratul Șeșacului
26 va bea după ei. ,Să le spui: ,Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: ,Beți, îmbățați-vă, și vărsați, și cădeți fără să vă mai ridicați, la vederea săbiei pe care o voi trimite
27 în mijlocul vostru; ,Și dacă nu vor vrea să ia din mîna ta potirul ca să bea, spune-le: ,Așa vorbește Domnul oștirilor’: ,Beți! Căci iată că în cetatea peste care se cheamă
28
29

Numele Meu, încep să fac rău: și voi să rămâneți nepedepsiți, Nu veți rămânea nepedepsiți, căci voi chema sabia peste toți locuitorii pământului, zice Domnul oștirilor. ‘Și tu, să le proorocești toate aceste lucruri, și să le spui: ,Domnul va răcni de sus; din Locașul Lui cel sfânt va face să-I răsune glasul; va răcni împotriva locului locuinței Lui; va striga, ca cei ce calcă în teasc, împotriva tuturor locuitorilor pământului. Vuietul ajunge pînă la marginea pământului; căci Domnul Se ceartă cu neamurile, intră la judecată împotriva oricărei făpturi, și dă pe cei răi pradă săbiei, zice Domnul.’ “Așa vorbește Domnul oștirilor: ,Iată, nenorocirea merge din popor în popor, și o mare furtună se ridică dela marginile pământului. Cei pe cari i va ucide Domnul în ziua aceea vor fi întinși de la un capăt al pământului pînă la celalt; nu vor fi nici jăliți, nici adunați, nici îngropați, ci vor fi un gunoi de pământ. Gemeți, păstori, și strigați! Tăvăliți-vă în cenușă, povățuitori ai turmelor! Căci au venit zilele junghierii voastre. Vă voi zdrobi, și veți cădea la pământ ca un vas de preț. Nu mai este niciun loc de adăpost pentru păstori! Nu mai este nici o scăpare pentru povățuitorii turmelor! Se aud strigătele păstorilor, și gemetele povățuitorilor turmelor, căci Domnul le pustiește locul de pășune, și colibecele cele liniștite sînt nimicite de mînia aprinsă a Domnului. El Și-a părăsit locuința, ca un pui de leu vizuina; așa că țara le este prefăcută în pustie de urgia nimicitorului și de mînia lui aprinsă.”

La începutul domniei lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, a fost rostit următorul cuvînt din partea Domnului: “Așa vorbește Domnul: ,Stai în curtea Casei Domnului, și spune acelor cari vin din toate cetățile lui Iuda să se închine în Casa Domnului, toate cuvintele pe cari-ți poruncesc să li le spui; nu lăsa niciun cuvînt din ele. Poate că vor asculta, și se vor întoarce fiecare dela calea lui cea rea; atunci Mă voi căi de răul, pe care mă gîndisem să li-l fac din pricina răutății faptelor lor.” “Să le spui: ,Așa vorbește Domnul: ,Dacă nu Mă ascultați cînd vă poruncesc să urmați Legea Mea, pe care v’am pus-o înainte; dacă nu ascultați cuvintele robilor Mei prooroci, pe cari vi-i trimet, pe cari vi i-am trimes disde dimineață, și pe

6 cari nu i-ați ascultat, atunci voi face Casei acesteia ca lui Silo,
și voi face din cetatea aceasta o pricină de blestem pentru toate
7 neamurile pământului.” Preoții, proorocii, și tot poporul, au
8 auzit pe Ieremia rostind aceste cuvinte în Casa Domnului. Și
cînd a isprăvit de spus Ieremia tot ce-i poruncise Domnul să
spună întregului popor, preoții, proorocii, și tot poporul, au
9 pus mîna pe el, și au zis: “Trebuie să mori negreșit!” Pen-
truce proorocești în Numele Domnului, și zici: “Casa aceasta
va ajunge ca Silo, și cetatea aceasta va fi pustiită și lipsită
de locuitori?” Tot poporul s’a îngrămădit în jurul lui Ieremia
10 în Casa Domnului. Cînd au auzit căpeteniile lui Iuda aceste
lucruri, s’au suit din casa împăratului la Casa Domnului, și au
11 șezut la intrarea porții celei noi a Casei Domnului. Atunci
preoții și proorocii au vorbit căpeteniilor și întregului popor:
“Omul acesta este vinovat de pedeapsa cu moartea; căci a
proorocit împotriva cetății acesteia, cum ați auzit voi înșivă
12 cu urechile voastre!” Ieremia a zis tuturor căpeteniilor și în-
tregului popor: “Domnul m’a trimis să proorocesc împotriva
Casei acesteia și împotriva cetății acesteia toate lucrurile pe
13 cari le-ați auzit voi. Acum îndreptați-vă căile și faptele, as-
cultăți glasul Domnului, Dumnezeului vostru, și Domnul Se
14 va căi de răul pe care l-a rostit împotriva voastră! Cît despre
mine, iată-mă în mînile voastre; faceți-mi ce vi se va părea că
15 este bine și drept! Numai să știți că, dacă mă veți omorî vă
veți face vinovați de sînge nevinovat, voi, cetatea aceasta și
locuitorii ei; căci Domnul m’a trimis în adevăr la voi să ros-
16 tesc în auzul vostru toate aceste cuvinte!” Căpeteniile și tot
poporul au zis preoților și proorocilor: “Omul acesta nu este
vinovat de pedeapsa cu moartea; căci ne-a vorbit în Numele
17 Domnului, Dumnezeului nostru!” Și unii din bătrînii țării
s’au sculat, și au zis întregei adunări a poporului: “Mica din
18 Moreșet proorocea pe vremea lui Ezechia, împăratul lui Iuda,
și spunea întregului popor al lui Iuda: ,Așa vorbește Domnul
oștirilor: ,Sionul va fi arat ca un ogor, Ierusalimul va ajunge
un morman de pietre, și muntele Casei Domnului o înălțime
19 acoperită cu păduri.’ L-a omorît însă oare Ezechia, împăratul
lui Iuda, și tot Iuda? Nu s’a temut Ezechia de Domnul? Nu

s'a rugat el Domnului? Și atunci Domnul S'a căit de răul pe care-l rostise împotriva lor. Și noi să ne împovărăm sufletul cu o nelegiuire așa de mare?" (A mai fost însă un om care proorocea în Numele Domnului: Urie, fiul lui Șemaia, din Chiriat-Iearim. El a proorocit împotriva cetății acesteia și împotriva țării acesteia tocmai aceleași lucruri ca Ieremia. 'mpăratul Ioiachim, toți vitejii lui, și toate căpeteniile lui, au auzit cuvintele lui, și împăratul a căutat să-l omoare. Dar Urie, care a fost înștiințat de lucrul acesta, s'a temut, a fugit, și s'a dus în Egipt. 'mpăratul Ioiachim a trimes niște oameni în Egipt și anume: Pe Elnatan, fiul lui Acbor, și pe alții împreună cu el în Egipt. Aceștia au scos din Egipt pe Urie și l-au adus la împăratul Ioiachim, care l-a omorât cu sabia, și i-a aruncat trupul mort în mormintele copiilor poporului.) - Totuș mîna lui Ahicam, fiul lui Șafan, a fost cu Ieremia, și el n'a lăsat să fie dat pe mîna poporului ca să fie omorît.

La începutul domniei lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, a fost rostit către Ieremia din partea Domnului, următorul cuvînt: "Așa mi-a vorbit Domnul: ,Fă-ți niște legături și niște juguri, și puneți-le la gît. Trimete-le împăratului Edomului, împăratului Moabului, împăratului copiilor lui Amon, împăratului Tirului și împăratului Sidonului, prin trimeșii cari au venit la Ierusalim la Zedechia, împăratul lui Iuda. Și spune-le să spună stăpînilor lor: ,Așa vorbește Domnul oștirilor, împăratul lui Israel: ,Iatăce să spuneți stăpînilor voștri: ,Eu am făcut pămîntul, pe oameni, și dobitoacele cari sînt pe pămînt, cu puterea Mea cea mare și cu brațul Meu întins, și dau pămîntul cui 'mi place. Acum dau toate aceste țări în mîinile robului Meu Nebucadnețar, împăratul Babilonului; îi dau chiar și fiarele cîmpului ca să-i fie supuse. Toate neamurile vor fi supuse lui, fiului său, și fiului fiului său, pînă va veni și vremea țării lui, și o vor supune neamuri puternice și împărați mari. Dar dacă un popor sau o împărăție nu se va supune lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și nu-și va pleca grumazul supt jugul împăratului Babilonului, voi pedepsi pe poporul acela cu sabie, cu foamete și cu ciumă, zice Domnul, pînă îl voi nimici prin mîna lui. De aceea, să

n'ascultați pe proorocii voștri, pe ghicitorii voștri, pe visătorii voștri, pe cititorii voștri în stele, și pe vrăjitorii voștri, cari
10 vă zic: ‚Nu veți fi supuși împăratului Babilonului; Căci ei
vă proorocesc minciuni, ca să fiți depărtați din țara voastră,
11 ca să vă izgonesc și să pieriți. Dar pe poporul care își va
pleca grumazul supt jugul împăratului Babilonului, și care-i
va fi supus, îl voi lăsa în țara lui, zice Domnul, ca s'o lucreze
12 și să locuiască în ea.‘ ‚Am spus întocmai aceleași lucruri lui
Zedechia, împăratul lui Iuda: ‚Plecați-vă grumazul supt jugul
împăratului Babilonului, supuneți-vă lui și poporului lui, și
13 veți trăi. Pentruce să muriți, tu și poporul tău, de sabie, de
foamete și de ciumă, cum a hotărît Domnul asupra poporului
14 care nu se va supune împăratului Babilonului? N'ascultați de
cuvintele proorocilor cari vă zic: ‚Nu veți fi supuși împăratului
15 Babilonului; Căci ei vă proorocesc minciuni; ‚Nu i-am trimes
Eu, zice Domnul, ci proorocesc minciuni în Numele Meu, ca
să izgonesc și să pieriți, voi și proorocii cari vă proorocesc;
16 Am vorbit și preoților și întregului popor și le-am spus: ‚Așa
vorbește Domnul: ‚N-ascultați de cuvintele proorocilor voștri,
cari vă proorocesc și zic: ‚Iată că uneltele Casei Domnului vor
fi aduse în curînd din Babilon; Căci ei vă proorocesc minci-
17 uni. Nu-i ascultați; supuneți-vă împăratului Babilonului, și
veți trăi. Pentruce să ajungă cetatea aceasta o dărîmătură?
18 Dacă sînt ei prooroci și dacă este cu ei Cuvîntul Domnului, să
mijlocească la Domnul oștirilor, pentruca uneltele cari au mai
rămas în Casa Domnului, în casa împăratului lui Iuda, și în
19 Ierusalim, să nu se ducă în Babilon. Căci așa vorbește Dom-
nul oștirilor cu privire la stîlpi, la marea de aramă, la temelii și
la toate celelalte unelte cari au mai rămas în cetatea aceasta,
20 și cari n'au fost ridicate de Nebucadnețar, împăratul Babilonu-
lui, cînd a luat robi din Ierusalim în Babilon pe Ieconia, fiul
lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, și pe toți mai marii lui Iuda și
21 Ierusalimului; așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui
Israel, despre uneltele, cari au mai rămas în Casa Domnului,
22 în casa împăratului lui Iuda, și în Ierusalim: ‚Ele vor fi duse
în Babilon, și vor rămînea acolo pînă în ziua, cînd le voi căuta
Eu-zice Domnul-cînd le voi ridica iarăș și le voi aduce înapoi

în locul acesta.”

În acelaș an, la începutul domniei lui Zedechia, împăratul 28
lui Iuda, în luna a cincea a anului al patrulea, Hanania, fiul
lui Azur, prooroc din Gabaon, mi-a zis în Casa Domnului, în
fața preoților și a întregului popor: “Așa vorbește Domnul 2
oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Eu sfărîm jugul împăratului
Babilonului! Peste doi ani, voi aduce înapoi în locul acesta 3
toate uneltele Casei Domnului, pe cari le-a ridicat Nebucad-
nețar, împăratul Babilonului, din locul acesta, și le-a dus în
Babilon. Și voi aduce înapoi în locul acesta, zice Domnul, 4
pe Ieconia, fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, și pe toți
prinșii de război ai lui Iuda, cari s’au dus în Babilon; căci voi
sfărîma jugul împăratului Babilonului.” Proorocul Ieremia a 5
răspuns proorocului Hanania, în fața preoților și a întregului
popor, cari stăteau în Casa Domnului. Ieremia, proorocul, 6
a zis: “Amin! Așa să facă Domnul! Să împlinească Domnul
cuvintele, pe cari le-ai proorocit tu, și să aducă înapoi din Ba-
bilon în locul acesta uneltele Casei Domnului și pe toți prinșii
de război! Numai ascultă cuvîntul pe care-l rostesc eu în 7
auzul tău și în auzul întregului popor: Proorocii, cari au fost
înainte de mine și înainte de tine, din vremile străvechi, au proorocit 8
război, foamete și ciumă împotriva unor țări puternice și unor
împărății mari. Dar, dacă un prooroc proorocește pacea, nu 9
mai după împlinirea celor ce proorocește, se va cunoaște că
este cu adevărat trimes de Domnul.” Atunci proorocul Hana- 10
nia a ridicat jugul de pe grumazul proorocului Ieremia și l-a
sfărîmat. Și Hanania a zis în fața întregului popor: “Așa 11
vorbește Domnul: „Așa voi sfărîma, peste doi ani de pe gru-
mazul tuturor neamurilor jugul lui Nebucadnețar, împăratul
Babilonului!” Proorocul Ieremia a plecat. După ce a sfărîmat 12
proorocul Hanania jugul de pe grumazul proorocului Ieremia,
Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia, astfel: “Du-te, și 13
spune lui Hanania: „Așa vorbește Domnul: „Ai sfărîmat un
jug de lemn, dar cu aceasta ai făcut în locul lui un jug de
fer! Căci așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Is- 14
rael: „Pun un jug de fer pe grumazul tuturor acestor neamuri,
ca să fie subjugate de Nebucadnețar, împăratul Babilonului,

15 și-i vor sluji, și-i dau chiar și fiarele câmpului!” Și proorocul
Ieremia a zis proorocului Hanania: “Ascultă, Hanania! Dom-
nului nu te-a trimes, ci tu însuși poporului o încredere minci-
16 noasă. De aceea, așa vorbește Domnul: “Iată, te izgonesc de
pe pamînt, și vei muri chiar în anul acesta; căci cuvintele tale
17 sînt o răzvrătire împotriva Domnului.” Și proorocul Hanania
a murit chiar în anul acela, în luna a șaptea.

29 Iată cuprinsul epistolei, pe care a trimis-o proorocul Ieremia,
din Ierusalim, către rămășița bătrînilor din robie, preoților,
proorocilor, și întregului popor, pe cari-i dusese în robie Neb-
2 ucadnețar, din Ierusalim la Babilon, după ce împăratul Ieco-
nia, împărăteasa, famenii dregători, căpeteniile lui Iuda și ale
3 Ierusalimului, lemnarii și ferarii au părăsit Ierusalimul. Le-a
trimes-o prin Eleasa, fiul lui Șafan, și prin Ghemaria, fiul lui
Hilchia, trimeși la Babilon de Zedechia, împăratul lui Iuda,
la Nebucadnețar, împăratul Babilonului. Ea cuprindea urmă-
4 toarele: “Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeu lui Is-
rael, către toți prinșii de război, pe cari i-am dus din Ierusalim
5 la Babilon: ,Zidiți case, și locuiți-le; sădiți grădini și mîncăți
6 din roadele lor! Luați-vă neveste, și faceți fii și fiice; însurați-
vă fiii, și măritați-vă fetele, să facă fii și fiice, ca să vă înmulțiți
7 acolo unde sînteți, și să nu vă împruținați. Urmăriți binele
cetății, în care v’am dus în robie, și rugați-vă Domnului pen-
8 tru ea, pentrucă fericirea voastră atîrnă de fericirea ei! Căci
așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeu lui Israel: ,Nu vă
lăsați amăgiți de proorocii voștri, cari sînt în mijlocul vostru,
nici de ghicitorii voștri; n’ascultați nici de visătorii voștri, ale
9 căror visuri voi le pricinuiți! Căci ei vă proorocesc minciuni
10 în Numele Meu. Eu nu i-am trimes, zice Domnul.” Dar iată
ce zice Domnul: “De îndată ce vor trece șaptezeci de ani ai
Babilonului, ’mi voi aduce aminte de voi, și voi împlini față
de voi făgăduința Mea cea bună, aducîndu-vă înapoi în locul
11 acesta. Căci Eu știu gîndurile, pe cari le am cu privire la
voi, zice Domnul, gînduri de pace și nu de nenorocire, ca să
12 vă dau un viitor și o nădejde. Voi Mă veți chema, și veți
13 pleca; Mă veți ruga, și vă voi asculta. Mă veți căuta, și Mă
14 veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima. Mă voi lăsa

să fiu găsit de voi, zice Domnul, și voi aduce înapoi pe prinșii voștri de război; vă voi strânge din toate neamurile și din toate locurile, în cari v'am izgonit, zice Domnul, și vă voi aduce înapoi în locul de unde v'am dus în robie.” “Totuș voi ziceți: 15
„Dumnezeu ne-a ridicat prooroci în Babilon!” “Așa vorbește 16
Domnul asupra împăratului, care șade pe scaunul de domnie al lui David, asupra întregului popor, care locuiește în cetatea aceasta, asupra fraților voștri, cari n'au mers cu voi în robie: așa vorbește Domnul oștirilor: „Iată, voi trimete între ei sa- 17
bie, foamete și ciumă, și-i voi face ca niște smochine grozave cari, de rele ce sînt, nu se pot mânca. Ți voi urmări cu sabie, 18
cu foamete și cu ciumă, îi voi face o pricină de spaimă pentru toate împărățiile pămîntului, de blestem, de pustiire, de batjocură și de ocară printre toate neamurile pe unde îi voi izgoni, pentru că n'au ascultat cuvintele Mele, zice Domnul, 19
ei, căroră în nenumărate rînduri le-am trimes pe robii Mei proorocii; dar n'ați vrut să ascultați, zice Domnul.” “Voi 20
însă, ascultați Cuvîntul Domnului, voi toți, prinșii de război, pe cari v'am trimes din Ierusalim în Babilon! Așa vorbește 21
Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel, despre Ahab, fiul lui Colaia, și despre Zedechia, fiul lui Maaseia, cari vă proorocesc minciuni în Numele Meu: „Iată, îi dau în mîinile lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului; și-i va omorî supt ochii voștri. Vor sluji ca prilej de blestem, între toți prinșii de război ai lui 22
Iuda cari sînt la Babilon. Și se va zice: „Să-ți faci Domnul ca lui Zedechia și ca lui Ahab, pe cari împăratul Babilonului i-a fript în foc; Și lucrul acesta se va întîmpla pentru că au făcut 23
o mișelie în Israel, preacurvind cu nevestele aproapelui lor, și pentru că au spus minciuni în Numele Meu, cînd Eu nu le dădusem nici o poruncă. Știu lucrul acesta, și sînt martor, zice Domnul.” “Iar lui Șemaia, Nehelamitul, să-i spui: „Așa vor- 24, 25
bește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Tu ai trimes în numele tău întregului popor din Ierusalim, lui Țefania, fiul lui Maaseia, preotul, și tuturor preoților, o scrisoare cu următorul cuprins: „Domnul te-a pus preot în locul preotului Iehoiada, 26
ca să priveghezi în Casa Domnului peste toți nebunii și peste toți cei ce se dau drept prooroci, că să-i arunci în butuci și în

27 fiare. Acum, pentruce nu pedepsești pe Ieremia din Anatot,
28 care proorocește printre voi? Ba încă a trimes chiar să ne
spună în Babilon: „Robia va fi lungă; zidiți case, și locuiți-le;
29 sădiți grădini, și mâncați din roadele lor!” - (Preotul Țefania
citise în adevăr scrisoarea aceasta în fața proorocului Ieremia.)
30, 31 - Și Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia astfel: “Trimete
să spună tuturor celor din robie: „Așa vorbește Domnul despre
Șemaia, Nehelamitul: „Pentru că Șemaia vă proorocește, fără
32 să-l fi trimes Eu, și vă însuflă o încredere mincinoasă, iată ce
zice Domnul: „Voi pedepsi pe Șemaia, Nehelamitul, și sămînța
lui: niciunul din ai lui nu va locui în mijlocul poporului aces-
tuia, și nu va vedea binele pe care-l voi face poporului Meu,
zice Domnul; căci el a propovăduit răzvrătire împotriva Dom-
nului.”

30, 2 Iată Cuvîntul rostit lui Ieremia din partea Domnului: “Așa
vorbește Domnul, Dumnezeuul lui Israel: „Scrie într’o carte
3 toate cuvintele pe cari ți le-am spus. Iată, vin zile, zice Dom-
nul, cînd voi aduce înapoi prinșii de război ai poporului Meu
Israel și Iuda, zice Domnul; îi voi aduce înapoi în țara, pe care
4 am dat-o părinților lor, și o vor stăpîni.” Iată însă cuvintele
pe cari le-a rostit Domnul asupra lui Israel și asupra lui Iuda.
5 “Așa vorbește Domnul: „Auzim strigăte de groază; e spaimă,
6 nu este pace! ’ntrebați și vedeți dacă nu cumva naște vreun
bărbat! Pentru ce văd pe toți bărbații cu mîinile pe coapse,
ca o femeie la facere? Pentru ce s’au îngălbenit toate fețele?
7 Vai! căci ziua aceea este mare; nici una n’a fost ca ea? Este
o vreme de necaz pentru Iacov; dar Iacov va fi izbăvit din
8 ea. ’n ziua aceea, zice Domnul oștirilor, voi sfărîma jugul de
pe grumazul lui, îi voi rupe legăturile și străinii nu-l vor mai
9 supune. Ci vor sluji Domnului, Dumnezeuului lor, și împărat-
10 ului lor David, pe care li-l voi scula. De aceea, nu te teme,
robul Meu Iacov, zice Domnul; și nu te speria, Israele! Căci
te voi izbăvi din țara cea depărtată, și îți voi izbăvi sămînța
din țara în care este roabă; Iacov se va întoarce iarăș, va avea
11 odihnă și liniște; și nu-l va mai tulbura nimeni. Căci Eu sînt
cu tine, zice Domnul, ca să te izbăvesc; voi nimici pe toate nea-
murile printre cari te-am risipit, dar pe tine nu te voi nimici;

te voi pedepsi cu dreptate, nu pot să te las nepedepsit.” “Așa 12
vorbește Domnul: „Lovitura ta este de nevindecat, și rana ta
este usturătoare. Niciunul nu-ți apără pricina, ca să-ți lege 13
rana; nu-i niciun leac, niciun mijloc de vindecare! Toți cei 14
ce te iubeau te uită, niciunuia nu-i pasă de tine; căci te-am
lovit cum lovesc pe un vrăjmaș, te-am pedepsit cu putere, din
pricina mulțimii nelegiuirilor tale, și al marelui număr al pă-
catelor tale. De ce te plîngi de rana ta, de durerea, pe care 15
ți-o pricinuieste boala ta? Pentru mulțimea nelegiuirilor tale,
pentru marele număr al păcatelor tale, te-am făcut să suferi
aceste lucruri! Totuș, toți cei ce te mănîncă vor fi mîncați, 16
și toți vrăjmașii tăi, toți, vor merge în robie; cei ce te jăfui-
esc vor fi jăfuiți, și voi da pradă pe toți cei ce te prădează.
Dar te voi vindeca, și îți voi lega rănile, zice Domnul. Căci 17
ei te numesc: „Cel izgonit,“ „Sionul acela de care nimănu-i nu-i
pasă.” “Așa vorbește Domnul: „Iată, aduc înapoi pe prinșii 18
de război ai corturilor lui Iacov, și Mi-e milă de locașurile lui;
cetatea va fi zidită iarăș pe dealurile ei, și casa împărătească
va fi locuită iarăș cum era. Din mijlocul lor se vor înălța 19
mulțămiri și strigăte de bucurie; ’i voi înmulți, și nu se vor
împutîna; îi voi cinsti, și nu vor fi disprețuiți. Fiii lui vor fi ca 20
altădată, adunarea lui va rămînea înaintea Mea, și voi pedepsi
pe toți asupritorii lui. Căpetenia lui va fi din mijlocul lui, 21
și stăpînitorul lui va ieși din mijlocul lui; îl voi apropia, și va
veni la Mine; căci cine ar îndrăzni să se apropie din capul lui
de Mine? zice Domnul.” “Voi veți fi poporul Meu, și Eu 22
voi fi Dumnezeuul vostru.” “Iată, furtuna Domnului, urgia 23
izbucnește, se năpustește vijelia și cade peste capul celor răi!
Mînia aprinsă a Domnului nu se va potoli, pînă ce va împlini 24
și va înfăptui gîndurile inimii Lui. Veți înțelege în totul lucrul
acesta în cursul vremilor.”

“n vremea aceea, zice Domnul, Eu voi fi Dumnezeuul tuturor 31
semințiilor lui Israel, și ei vor fi poporul meu.” Așa vorbește 2
Domnul: “Poporul celor ce-au scăpat de sabie, a căpătat trecere
în pustie: Israel merge spre locul lui de odihnă.” “Dom- 3
nul mi Se arată de departe: „Te iubesc cu o iubire vecinică;
deaceea îți păstrez bunătatea Mea! Te voi așeza din nou, și 4

vei fi aşezată din nou, fecioara lui Israel! Te vei împodobi iarăş
5 cu timpanele tale, şi vei ieşi în mijlocul jocurilor voioase. Vei
sădi iarăş vii pe înălţimile Samariei; ceice le vor sădi, le vor
6 culege şi roadele. Căci vine ziua, când străjerii vor striga pe
muntele lui Efraim: „Sculaţi-vă, să ne suim în Sion, la Dom-
7 nul, Dumnezeul nostru! Căci aşa vorbeşte Domnul: „Strigaţi
de bucurie asupra lui Iacov, chiuiţi de veselie în fruntea nea-
murilor! ’nălţaţi-vă glasurile, cântaţi laude, şi ziceţi: „Doamne,
8 izbăveşte pe poporul Tău, pe rămăşiţa lui Israel!” “Iată, îi
aduc înapoi din ţara dela miazănoapte, îi adun dela marginile
pământului: între ei este şi orbul şi şchiopul, femeia însărci-
nată şi cea în durerile naşterii; o mare mulţime se întoarce
9 înapoi aici! Plîngînd vin, şi îi duc în mijlocul rugăciunilor
lor; îi duc la rîuri de apă, pe un drum neted pe care nu se
poticnesc. Căci Eu sînt Tatăl lui Israel, şi Efraim este în-
10 tîiul Meu născut. “Ascultaţi Cuvîntul Domnului, neamuri,
şi vestiţi-l în ostroave depărtate! Spuneţi: „Celce a risipit pe
Israel îl va aduna, şi-l va păzi cum îşi păzeşte păstorul turma.
11 Căci Domnul răscumpără pe Iacov, şi-l izbăveşte din mîna un-
uia mai tare decît el. Ei vor veni, şi vor chiui de bucurie
pe înălţimile Sionului; vor alerga la bunătăţile Domnului, la
12 grîu, la must, la untuldelemn, la oi şi boi, sufletul le va fi ca
o grădină bine udată, şi nu vor mai tînji. Atunci fetele se
vor veseli la joc, tinerii şi bătrînii se vor bucura şi ei; le voi
preface jalea în veselie, şi-i voi mîngîia, le voi da bucurie, după
13 necazurile lor. Voi sătura de grăsime sufletul preoţilor, şi
poporul Meu se va sătura de bunătăţile Mele, zice Domnul.”
14 “Aşa vorbeşte Domnul: Un ţipăt se aude la Rama, plîngerii şi
lacrămi amare: Rahela îşi plînge copiii; şi nu vrea să se mîngîie
15 pentru copiii ei, căci nu mai sînt!” “Aşa vorbeşte Domnul:
„Opreşte-ţi plînsul, opreşte-ţi lacrămile din ochi; căci truda
îţi va fi răsplătită, zice Domnul; ei se vor întoarce iarăş din
16 ţara vrăjmaşului. Este nădejde pentru urmaşii tăi, zice Dom-
nului; copiii tăi se vor întoarce în ţinutul lor; Aud pe Efraim
17 bocindu-se: „M'ai pedepsit, şi am fost pedepsit, ca un junc
nedeprins la jug; întoarce-mă Tu, şi mă voi întoarce, căci Tu
18 eşti Domnul, Dumnezeul meu! După ce m'am întors, m'am
19

căit; și după ce mi-am recunoscut greșelele, mă bat pe pulpă; sînt rușinat și roș de rușine, căci port ocară tinereții mele.‘ - ,’mi este Efraim un fiu scump, un copil iubit de Mine; ,Căci 20
cînd vorbesc de el, ’mi aduc aminte cu gingășie de el, de aceea
’mi arde inima în Mine pentru el, și voi avea milă negreșit
de el, zice Domnul. - ,Ridică semne pe drum, pune stîlpi, 21
ia seama la calea, la drumul pe care l-ai urmat... ’ntoarce-te,
fecioara lui Israel, întoarce-te în cetățile acestea cari sînt ale
tale! Pînă cînd vei fi pribeagă, fiică rătăcită? Căci Domnul 22
face un lucru nou pe pămînt: femeia va peți pe bărbat. “Așa 23
vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: ,Iată ce se
va zice iarăș în țara lui Iuda și în cetățile sale, cînd voi aduce
înapoi pe prinșii lor de război: ,Domnul să te binecuvinteze,
locaș al neprihănirii, munte sfînt; Iuda va locui acolo fără 24
teamă în toate cetățile lui, plugarii și cei ce umblă cu turmele
la pășune. Căci voi răcori sufletul însetat, și voi sătura orice 25
suflet lihnit de foame.‘ - La aceste lucruri m’am trezit, și am 26
privit; și somnul îmi fusese dulce. - ,Iată, vin zile, zice Dom- 27
nul, cînd voi însămînța casa lui Israel și casa lui Iuda cu o
sămînță de oameni și o sămînță de dobitoace. Și cum am 28
vegheat asupra lor ca să-i smulg, să-i tai, să-i dărîm, să-i nim-
icesc și să le fac rău, tot așa voi veghea asupra lor că să-i zidesc
și să-i sădesc, zice Domnul.” “n zilele acelea, nu se va mai 29
zice: ,Părinții au mîncat aguridă, și copiilor li s’au sterpezit
dinții,‘ ci fiecare va muri pentru nelegiuirea lui; oricărui om, 30
care va mîncă aguridă, i se vor sterpezi dinții! “Iată, vin zile, 31
zice Domnul, cînd voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda
un legămînt nou. Nu ca legămîntul, pe care l-am încheiat cu 32
părinții lor, în ziua cînd i-am apucat de mînă, să-i scot din
țara Egiptului, legămînt, pe care l-au călcat, măcarcă aveam
drepturi de soț asupra lor, zice Domnul.” “Ci iată legămîn- 33
tul, pe care-l voi face cu casa lui Israel, după zilele acelea,
zice Domnul: Voi pune Legea Mea înlăuntrul lor, o voi scrie
în inima lor; și Eu voi fi Dumnezeuul lor, iar ei vor fi poporul
Meu. Niciunul nu va mai învăța pe aproapele, sau pe fratele 34
său, zicînd: ,Cunoaște pe Domnul; Ci toți Mă vor cunoaște,
dela cel mai mic pînă la cel mai mare, zice Domnul; căci le

voi ierta nelegiuirea, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul
35 lor. “Așa vorbește Domnul, care a făcut soarele să lumineze
ziua, care a rînduit luna și stelele să lumineze noaptea, care
întărită marea și face valurile ei să urle, El, al cărui Nume este
36 Domnul oștirilor: Dacă vor înceta aceste legi dinaintea Mea,
zice Domnul, și neamul lui Israel va înceta pe vecie să mai
37 fie un neam înaintea Mea!” “Așa vorbește Domnul: ,Dacă
cerurile sus pot fi măsurate, și dacă temeliile pămîntului jos
pot fi cercetate, atunci voi lepăda și Eu pe tot neamul lui Is-
38 rael, pentru tot ce a făcut, zice Domnul.” “Iată, vin zile, zice
Domnul, cînd cetatea va fi zidită iarăș în cinstea Domnului,
39 dela turnul lui Hananeel pînă la poarta unghiului. Frînghia
de măsurat va trece încă pe dinaintea ei, pînă la dealul Gareb,
40 și de acolo va face un ocol în spre Goat. Toată valea unde
se aruncă trupurile moarte și cenușa, și toate ogoarele pînă la
pîrîul Chedron, pînă la unghiul porții cailor la răsărit, vor fi
îchinat Domnului și nu vor mai fi niciodată nici surpate nici
nimicite.”

32 Iată cuvîntul spus lui Ieremia din partea Domnului, în al
zecilea an al lui Zedechia, împăratul lui Iuda. -Acesta era
2 anul al optsprezecelea al lui Nebucadnețar. Oastea împărat-
ului Babilonului împresura pe atunci Ierusalimul, și proorocul
Ieremia era închis în curtea temniței, care ținea de casa îm-
3 păratului lui Iuda. Zedechia, împăratul lui Iuda, pusese să-l
închidă, și-i zisese: “Pentru ce proorocești, și zici: ,Așa vor-
bește Domnul: ,Iată, dau cetatea aceasta în mînile împărat-
4 ului Babilonului, și o va lua; Zedechia, împăratul lui Iuda,
nu va scăpa de Haldei, ci va fi dat în mînile împăratului Ba-
bilonului, îi va vorbi gură către gură, și se vor vedea față în
5 față. ’mpăratul Babilonului va duce pe Zedechia la Babilon,
unde va rămînea pînă cînd ’mi voi aduce Eu aminte de el,
zice Domnul. Chiar dacă vă bateți împotriva Haldeilor, nu
6 veți avea izbîndă.” Ieremia a zis: “Cuvîntul Domnului mi-a
7 vorbit astfel: ,Iată că Hanameel, fiul unchiului tău Șalum,
va veni la tine să-ți spună: ,Cumpără ogorul meu care este
la Anatot, căci tu ai drept de răscumpărare ca să-l cumperi.’
8 Și Hanameel, fiul unchiului meu, a venit la mine, după Cu-

vîntul Domnului, în curtea temniței, și mi-a zis: ,Cumpără
ogorul meu, care este la Anatot, în țara lui Beniamin, căci
tu ai drept de moștenire și de răscumpărare, cumpără-l! Am
cunoscut că era cuvîntul Domnului. Și am cumpărat dela 9
Hanameel, fiul unchiului meu, ogorul dela Anatot, și i-am cîn-
tărit argintul, șaptesprezece sicli de argint. Am scris un zăpis, 10
pe care l-am pecetluit, am pus martori, și am cîntărit argin-
tul într'o cumpănă. Am luat apoi zăpisul de cumpărare, pe 11
cel care era pecetluit după lege și obiceiuri, și pe cel ce era
deschis; și am dat zăpisul de cumpărare lui Baruc, fiul lui 12
Neriia, fiul lui Mahseia, în fața lui Hanameel, fiul unchiului
meu, în fața martorilor, cari iscăliseră zăpisul de cumpărare,
și în fața tuturor Iudeilor cari se aflau în curtea temniței. Și 13
am dat lui Baruc înaintea lor următoarea poruncă: ,Așa vor-
bește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: ,Ia zăpisurile 14
acestea de cumpărare, cel pecetluit și cel deschis, și pune'le
într-un vas de pămînt, ca să se păstreze multă vreme! Căci 15
așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: ,Iarăș se
vor mai cumpăra case, ogoare și vii, în țara aceasta.' Dupăce 16
am dat zăpisul de cumpărare lui Baruc, fiul lui Neriia, am fă-
cut Domnului această rugăciune: ,Ah! Doamne Dumnezeule, 17
iată, Tu ai făcut cerurile și pămîntul cu puterea Ta cea mare
și cu brațul Tău întins: nimic nu este de mirat din partea
Ta! Tu dai îndurare pînă la al miilea neam de oameni, și 18
pedepsești nelegiuirea părinților în sînul copiilor lor după ei.
Tu ești Dumnezeuul cel mare, cel puternic, al cărui Nume este
Domnul oștirilor! Tu ești mare la sfat și puternic la faptă, Tu 19
ai ochii deschiși asupra tuturor căilor copiilor oamenilor, ca
să dai fiecăruia după căile lui, după rodul faptelor lui. Tu ai 20
făcut minuni și semne mari în țara Egiptului și pînă în ziua de
azi, și în Israel și printre oameni, și Ți-ai făcut un Nume așa
cum este astăzi. Ai scos din țara Egiptului pe poporul tău 21
Israel, cu minuni și semne mari, cu mîină tare și cu braț întins,
și cu o mare groază. Tu le-ai dat țara aceasta, pe care jurasei 22
părinților lor că le-o vei da, țară în care curge lapte și miere.
Ei au venit, și au luat-o în stăpînire. Dar n'au ascultat de 23
glasul Tău, n'au păzit Legea Ta, și n'au făcut tot ce le porun-

cisei să facă. Și atunci ai trimis peste ei toate aceste nenorociri! Iată, șanțurile de apărare se înalță împotriva cetății și o amenință; cetatea va fi dată în mâinile Haldeilor cari luptă împotriva ei, biruită de sabie, de foamete și de ciumă. Ce ai spus
24 Tu s'a întâmplat: Tu însuși vezi! Și totuș, Doamne, Dumnezeule, Tu mi-ai zis: „Cumpără-ți un ogor cu argint, și pune și martori;... când totuș cetatea este dată în mâinile Haldeilor!”
25 Cuvîntul Domnului a vorbit atunci lui Ieremia, astfel: “Iată, Eu sînt Domnul, Dumnezeul oricărei făpturi. Este ceva de mirat din partea Mea?” Deaceea, așa vorbește Domnul: “Iată, dau cetatea aceasta în mâinile Haldeilor, și în mâinile lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și o va lua. Haldeii, cari luptă împotriva cetății acesteia vor intra, îi vor pune foc, și o vor arde, împreună cu casele pe acoperișul cărora au adus tămîie lui Baal și au turnat jertfe de băutură altor dumnezei,
26, 27 ca să Mă mînie. Căci copiii lui Israel și copiii lui Iuda n'au făcut din tinereța lor, de cît ce este rău înaintea Mea; copiii lui Israel numai M'au mîniat într'una cu lucrarea mîinilor lor, zice Domnul.” “Căci cetatea aceasta 'mi ațîță mînia și urgia, din ziua cînd s'a zidit și pînă azi; de aceea, vreau s'o iau dinaintea Feței Mele, din pricina tot răului pe care l-au făcut copiii lui Israel și copiii lui Iuda ca să Mă mînie, ei, împărații lor, căpeteniile lor, preoții lor și proorocii lor, oamenii lui Iuda și locuitorii Ierusalimului. Mi-au întors spatele, nu s'au uitat la Mine; i-am învățat, i-am învățat într'una, dar n'au ascultat și nu s'au învățat. Ci și-au pus urîciunile idolești în Casa peste care este chemat Numele Meu, și au spurcat-o. Au zidit înălțimi lui Baal în valea Ben-Hinom, ca să treacă prin foc lui Moloc pe fiii și fiicele lor: lucru pe care nu li-l poruncisem; și nici nu-Mi trecuse prin gînd, că au să facă asemenea grozăvii ca să ducă pe Iuda în păcat.” “Și acum, așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel, despre cetatea aceasta, despre care ziceți: „Va fi dată în mâinile împăratului Babilonului, biruită
28 prin sabie, prin foamete și prin ciumă”: Iată, îi voi strînge din toate țările unde i-am izgonit, în mînia Mea, în urgia Mea, și în marea Mea supărare; îi voi aduce înapoi în locul acesta, și-i
29 voi face să locuiască în liniște acolo. Ei vor fi poporul Meu,

și Eu voi fi Dumnezeuul lor. Le voi da o inimă și o cale, ca să 39
 se teamă de Mine totdeauna, spre fericire lor și a copiilor lor
 după ei. Voi încheia cu ei un legământ vecinic, că nu Mă voi 40
 mai întoarce dela ei, ci le voi face bine, și le voi pune în inimă
 frica de Mine, ca să nu se depărteze de Mine. Mă voi bucura 41
 să le fac bine, îi voi sădi cu adevărat în țara aceasta, din toată
 inima și din tot sufletul Meu.” Căci așa vorbește Domnul: 42
 “După cum am adus peste poporul acesta toate aceste mari
 nenorociri, tot așa voi aduce peste ei tot binele, pe care li-l
 făgăduiesc. Se vor cumpăra iarăș ogoare în țara aceasta, de- 43
 spre care ziceți că este o pustie fără oameni și fără dobitoace, și
 că este dată în mâinile Haldeilor. Se vor cumpăra iarăș ogoare 44
 pe argint, se vor scrie zapisuri, se vor pecetlui, se vor pune
 martori, în țara lui Beniamin și în împrejurimile Ierusalimu-
 lui, în cetățile lui Iuda, în cetățile dela munte, în cetățile dela
 câmpie și în cetățile dela miază-zi, căci voi aduce înapoi pe
 prinșii lor de război, zice Domnul.”

Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia a doua oară, pe **33**
 cînd era încă închis în curtea temniței: “Așa vorbește Dom- 2
 nul, care face aceste lucruri, Domnul, care le urzește și le în-
 făptuiește, El, al cărui Nume este Domnul: ,Cheamă-Mă, și-ți 3
 voi răspunde; și îți voi vesti lucruri mari, lucruri ascunse, pe
 cari nu le cunoști. Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeuul 4
 lui Israel, despre casele cetății acesteia, și despre casele îm-
 păraților lui Iuda, cari vor fi surpate ca să facă loc pentru
 șanțurile de întărire și pentru săbii, cînd vor înainta să lupte 5
 împotriva Haldeilor, și cînd se vor umplea cu trupurile moarte
 ale oamenilor, pe cari-i voi lovi în mînia Mea și în urgia Mea,
 și din pricina răutății cărora 'mi voi ascunde Fața de această
 cetate: Iată, îi voi da vindecare și sănătate, îi voi vindeca, 6
 și le voi deschide un izvor bogat în pace și credincioșie. Voi 7
 aduce înapoi pe prinșii de război ai lui Iuda și pe prinșii de
 război ai lui Iuda și pe prinșii de război ai lui Israel, și-i voi
 așeza iarăș ca odinioară. 'i voi curăți de toate nelegiuirile, pe 8
 cari le-au săvîrșit împotriva Mea, le voi ierta toate nelegiuirile
 prin cari M'au supărat, și prin cari s'au răzvrătit împotriva
 Mea. Cetatea aceasta va fi pentru Mine o pricină de laudă 9

și de slavă, printre toate neamurile pământului. Ele vor afla tot binele pe care li-l voi face, vor rămînea mirate și uimite de toată fericirea, și de toată propășirea pe care le-o voi da.”

10 Așa vorbește Domnul: “Se vor mai auzi iarăș în locul acesta despre care ziceți că este pustiu, că nu mai are oameni nici dobitoace, se vor mai auzi iarăș în cetățile lui Iuda și pe ulițele Ierusalimului, pustiite, lipsite de oameni, de locuitori, de do-

11 bitoace, strigătele de bucurie și strigătele de veselie, cîntecele mirelui și cîntecele miresei, glasul celor ce zic: ,Lăudați pe Domnul oștirilor, căci Domnul este bun, căci în veac ține îndurarea Lui; Glasul celor ce aduc jertfe de mulțămire în Casa Domnului. Căci voi aduce înapoi pe prinșii de război ai țării,

12 și îi voi așeza iarăș ca odinioară, zice Domnul.” “Așa vorbește Domnul oștirilor: ,’n locul acesta pustiu, fără oameni și fără dobitoace, și în toate cetățile lui, vor mai fi iarăș locuințe de păstori, cari-și vor odihni turmele. ’n cetățile de la munte,

13 în cetățile din cîmpie, în cetățile de la miază zi, în țara lui Beniamin și în împrejurimile Ierusalimului, și în cetățile lui Iuda, vor mai trece iarăș oile pe supt mîna celui ce le numără,

14 zice Domnul.” “Iată, vin zile, zice Domnul”, cînd voi împlini cuvîntul cel bun, pe care l-am spus despre casa lui Israel și despre casa lui Iuda. ’n zilele acelea și în vremile acelea voi face să răsară lui David o Odraslă neprihănită, care va

16 înfăptui dreptatea și judecata în țară. ’n zilele acelea, Iuda va fi mîntuit, și Ierusalimul va locui în liniște. Și iată cum ’l vor numi: ,Domnul, Neprihănirea1 (Sau: Starea noastră după

17 voia lui Dumnezeu.) noastră.” Căci așa vorbește Domnul: “David nu va fi lipsit niciodată de un urmaș, care să stea pe

18 scaunul de domnie al casei lui Israel. Nici preoții și Leviții, nu vor fi lipsiți niciodată înaintea Mea de urmași cari să aducă arderidetot, să ardă tămîie împreună cu darurile de mîncare,

19 și să aducă jertfe în toate zilele!” Cuvîntul Domnului a vorbit

20 lui Ieremia, astfel: “Așa vorbește Domnul: ,Dacă puteți să rupeți legămîntul Meu cu ziua, și legămîntul Meu cu noaptea,

21 așa încît ziua și noaptea să nu mai fie la vremea lor, atunci se va putea rupe și legămîntul Meu cu robul Meu David, așa încît să nu mai aibă fii, cari să domnească pe scaunul lui de domnie,

și legământul Meu cu Leviții, preoții, cari 'mi fac slujba. Ca 22
 oștirea cerurilor, care nu se poate număra, și ca nisipul mării,
 care nu se poate măsura, așa voi înmulți sămînța robului Meu
 David, și pe Leviții, cari-Mi slujesc.” Cuvîntul Domnului a 23
 vorbit lui Ieremia, astfel: “N'ai băgat de seamă ce zic oa- 24
 menii aceștia: ,A lepădat Domnul cele două familii, pe cari le
 alesese; Atît de mult disprețuiesc ei pe poporul Meu că nu-
 mai privesc ca un popor. Așa vorbește Domnul: ,Dacă n'am 25
 făcut legământul Meu cu ziua și cu noaptea, dacă n'am așezat
 legile cerurilor și ale pămîntului, atunci voi lepăda și sămînța 26
 lui Iacov și a robului Meu David, și nu voi mai lua din sămînța
 lui pe cei ce vor stăpîni peste urmașii lui Avraam, lui Isaac și
 lui Iacov, căci voi aduce înapoi pe prinșii lor de război, și voi
 avea milă de ei!”

Iată cuvîntul spus lui Ieremia din partea Domnului, cînd 34
 Nebucadnețar, împăratul Babilonului, cu toată oștirea sa, și
 toate împărățiile pămîntului de supt stăpînirea lui, și toate
 popoarele, făceau război împotriva Ierusalimului și împotriva
 tuturor cetăților cari țineau de el: “Așa vorbește Domnul, 2
 Dumnezeuul lui Israel: ,Du-te de spune lui Zedechia, împăratul
 lui Iuda, și zi-i: ,Așa vorbește Domnul: ,Iată, dau cetatea
 aceasta în mîinile împăratului Babilonului, și o va arde cu 2
 foc. Și tu nu vei scăpa din mîinile lui, ci vei fi luat și dat 3
 în mîna lui, vei da ochi cu împăratul Babilonului, el îți va
 vorbi gură către gură, și vei merge la Babilon. Numai, as- 4
 cultă Cuvîntul Domnului, Zedechia, împăratul lui Iuda! Așa
 vorbește Domnul despre tine: ,Nu vei muri ucis de sabie, ci 5
 vei muri în pace: și cum au ars mirezme pentru părinții tăi,
 vechii împărați, cari au fost înaintea ta, tot așa vor arde și
 pentru tine, și te vor jăli, zicînd: ,Vai, doamne! Căci Eu am
 rostit cuvîntul acesta, zice Domnul.” Proorocul Ieremia a 6
 spus toate aceste cuvinte lui Zedechia, împăratul lui Iuda, la
 Ierusalim, pe cînd oastea împăratului Babilonului lupta îm- 7
 potriva Ierusalimului și împotriva tuturor celorlalte cetăți ale
 lui Iuda, împotriva Lachisului și Azechei, căci acestea erau
 cetățile, cari mai rămăseseră din toate cetățile întărite ale lui
 Iuda. Iată cuvîntul spus lui Ieremia din partea Domnului, 8

după ce împăratului Zedechia făcuse o învoială cu tot poporul
9 Ierusalimului, ca să vestească slobozenia robilor, pentru ca
fiecare să lase slobozi pe robul și roaba sa, pe Evreu și pe
Evreică, și nimeni să nu mai țină în robie pe fratele său Iudeu.
10 Toate căpeteniile și tot poporul, cari făcuseră învoiala, s'au
legat să lase slobozi fiecare pe robul și roaba lui, și să nu-i mai
11 țină în robie. Ei au ascultat, și le-au dat drumul. Dar mai pe
urmă s'au răzgîndit, au luat înapoi pe robii și roabele, pe cari-
12 sloboziseră, și i-au silit să le fie iarăș robi și roabe. Atunci
cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia din partea Domnului,
13 astfel: “Așa vorbește Domnul, Dumnezeuul lui Israel: ,Eu am
făcut un legămînt cu părinții voștri, în ziua cînd i-am scos din
14 țara Egiptului, din casa robiei și le-am zis: ,După șapte ani,
fiecare din voi să lase slobod pe fratele său evreu care i se
vinde lui; șase ani să-ți slujească, și apoi să-l lași slobod dela
tine. Dar părinții voștri nu M'au ascultat și n'au luat aminte
15 la Mine. Voi v'ați întors astăzi în voi înșivă, ați făcut ce este
bine înaintea Mea, vestind fiecare slobozenia pentru aproapele
său, și ați făcut o învoială înaintea Mea, în Casa peste care este
16 chemat Numele Meu. Dar pe urmă v'ați luat vorba îndărăt,
și Mi-ați pîngărit Numele, luînd iarăș înapoi fiecare pe robii
și roabele, pe cari-i sloboziserăți, și-i lăsaserăți în voia lor,
17 și i-ați silit să vă fie iarăș robi și roabe.” “De aceea așa
vorbește Domnul: ,Nu M'ați ascultat ca să vestiți slobozenia
fiecare pentru fratele său, fiecare pentru aproapele său. Iată,
Eu vestesc împotriva voastră, zice Domnul, slobozenia săbiei,
ciumii și foametei, și vă voi face de pomină printre toate îm-
18 părățiile pămîntului. Și pe oamenii, cari au călcat legămîntul
Meu, cari n'au păzit îndatoririle învoielii pe care o făcuseră
înaintea Mea, tăind un vițel în două și trecînd printre cele
19 două jumătăți ale lui, și anume pe căpeteniile lui Iuda și pe
căpeteniile Ierusalimului, pe famenii dregători, pe preoți, și pe
20 tot poporul țării, cari au trecut printre bucățile vițelului, îi
voi da în mînile vrăjmașilor lor, în mînile celor ce vor să le
ia viața, și trupurile lor moarte vor sluji ca hrană păsărilor
21 cerului și fiarelor cîmpului. Dar pe Zedechia, împăratul lui
Iuda, și pe căpeteniile lui, îi voi da în mînile vrăjmașilor lor, în

mînilor celor ce vor să le ia viața, în mînilor oștirii împăratului Babilonului, care a plecat dela voi! Iată, voi da poruncă, zice 22
Domnul, și-i voi aduce înapoi împotriva cetății acesteia; o vor bate, o vor lua, și o vor arde cu foc. Și voi preface cetățile lui Iuda într'un pustiu fără locuitori.”

Cuvîntul rostit către Ieremia din partea Domnului, pe vremea lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, sună astfel: **35**
 “Du-te la casa Recabiților, vorbește cu ei, și adu-i în Casa 2
 Domnului, în una din chilii și dă-le să bea vin!” Am luat 3
 pe Iaazania, fiul lui Ieremia, fiul lui Habazinia, pe frații săi,
 pe toți fiii săi, și toată casa Recabiților, și i-am dus la Casa 4
 Domnului, în chilia fiilor lui Hanan, fiul lui Igdalia, omul lui
 Dumnezeu, lângă chilia căpeteniilor, deasupra chiliei lui Maa- 5
 seia, fiul lui Șalum, ușierul. Am pus înaintea fiilor casei Re-
 cabiților niște vase pline cu vin, și pahare, și le-am zis: „Beți 6
 vin! Dar ei au răspuns: „Noi nu bem vin! Căci Ionadab, fiul 6
 lui Recab, tatăl nostru, ne-a dat următoarea poruncă: „Să nu
 beți niciodată vin, nici voi, nici fiii voștri; și nici să nu zidiți 7
 case, să nu semănați nicio sămînță, să nu sădiți vii, nici să
 nu stăpîniți vii, ci toată viața voastră să locuiți în corturi,
 ca să trăiți multă vreme în țara, în care sînteți străini.” Ast- 8
 fel, noi ascultăm tot ce ne-a poruncit Ionadab, fiul lui Recab,
 tatăl nostru; nu bem vin toată viața noastră, nici noi, nici 9
 nevestele noastre, nici fiii, nici fiecele noastre; nu zidim nici
 case ca locuințe pentru noi, și nu stăpînim nici vii, nici ogoare,
 nici pămînturi însămînțate: ci locuim în corturi, și urmăm 10
 și împlinim tot ce ne-a poruncit tatăl nostru Ionadab. Cînd 11
 s'a suit însă Nebucadnețar, împăratul Babilonului, împotriva
 țării acesteia, am zis: „Haidem, să fugim la Ierusalim, de oastea
 Haldeilor și de oastea Siriei.” Așa se face că acum locuim la
 Ierusalim.” Atunci Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia, 12
 astfel: “Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: 13
 „Du-te și spune oamenilor lui Iuda și locuitorilor Ierusalimu-
 lui: „Nu voiți să luați învățătură ca să ascultați de cuvintele
 Mele? zice Domnul. „Cuvintele lui Ionadab, fiul lui Recab, 14
 care a poruncit fiilor săi să nu bea vin, sînt păzite; căci ei
 nu beau vin pînă în ziua de azi, și ascultă astfel de porunca

tatălui lor. Iar Eu v'am vorbit, și de vreme și târziu, și nu
15 M'ați ascultat! V'am trimes pe toți slujitorii Mei proorocii,
i-am trimes într'una la voi, să vă spună: ,ntoarceți-vă fiecare
dela calea voastră cea rea, îndreptați-vă faptele, nu mergeți
după alți dumnezei, ca să le slujiți, și veți rămînea în țara, pe
care v'am dat-o vouă și părinților voștri! Dar voi n'ați luat
16 aminte și nu M'ați ascultat. Da, fiii lui Ionadab, fiul lui Re-
cab, păzesc porunca pe care le-a dat-o tatăl lor, însă poporul
17 acesta nu M'ascultă!" "De aceea, așa vorbește Domnul, Dum-
nezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: ,Iată, voi aduce peste
Iuda și peste toți locuitorii Ierusalimului toate nenorocirile, pe
cari, le-am vestit cu privire la ei, pentru că le-am vorbit și nu
18 M'au ascultat, pentru că i-am chemat și n'au răspuns!" - Și
Ieremia a zis casei Recabiților: "Așa vorbește Domnul oștir-
ilor, Dumnezeul lui Israel: Pentru că ați ascultat de poruncile
tatălui vostru Ionadab, pentru că ați păzit toate orînduirile lui
19 și ați făcut tot ce v'a poruncit el; pentru aceasta, așa vorbește
Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: ,Ionadab, fiul lui Re-
cab, nu va fi lipsit niciodată de urmași cari să stea înaintea
Meaj

36 'n al patrulea an al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui
Iuda, următorul cuvînt a fost rostit către Ieremia din partea
2 Domnului: "Ia un sul de carte, și scrie în ea toate cuvintele,
pe cari ți le-am spus cu privire la Israel și cu privire la Iuda,
și cu privire la toate neamurile, din ziua cînd ți-am vorbit,
3 pe vremea lui Iosia, pînă în ziua de azi! Poate că dacă va
auzi casa lui Iuda tot răul pe care am de gînd să i-l fac, se
vor întoarce fiecare delo calea lor cea rea, și le voi ierta astfel
4 nelegiuirea și păcatul." Ieremia a chemat pe Baruc, fiul lui
Neria; și Baruc a scris într'o carte dupăcum spunea Ieremia,
5 toate cuvintele pe cari le spusese lui Ieremia Domnul. Apoi
Ieremia a dat următoarea poruncă lui Baruc: "Eu sînt închis,
6 și nu pot să merg la Casa Domnului. De aceea, du-te tu în-
suți, și citește din carte ce ai scris în ea după spusele mele, și
anume, cuvintele Domnului, citește-le în auzul poporului, în
Casa Domnului, în ziua postului: să le citești și în auzul tu-
7 turor acelora din Iuda, cari vor veni din cetățile lor. Poate că

se vor smeri cu rugăciuni înaintea Domnului, și se vor întoarce
fiecare dela calea sa cea rea. Căci mare este mînia și urgia,
cu care a amenințat Domnul pe poporul acesta!” Baruc, fiul 8
lui Neriia, a făcut tot ce-i poruncise proorocul Ieremia, și a
citit din carte cuvintele Domnului, în Casa Domnului. În al 9
cincilea an al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, în
luna a noua, au chemat la un post înaintea Domnului pe tot
poporul Ierusalimului și pe tot poporul venit din cetățile lui
Iuda la Ierusalim. Atunci Baruc a citit din carte cuvintele 10
lui Ieremia, în auzul întregului popor, în Casa Domnului, în
chilia lui Ghemaria, fiul lui Șafan, logofătul, în curtea de sus,
la intrarea porții celei noi a Casei Domnului. Înșă Mica, fiul 11
lui Ghemaria, fiul lui Șafan, auzind toate cuvintele Domnului
cuprinse în carte, s’a pogorît la casa împăratului, în odaia 12
de scris a logofătului, unde stăteau toate căpeteniile, logofătul
Elișama, Delaia, fiul lui Șemaia, Elnatan, fiul lui Acbor,
Ghemaria, fiul lui Șafan, Zedechia, fiul lui Hanania, și toate
celelalte căpetenii. Și Mica le-a spus toate cuvintele pe cari le 13
auzise, cînd citea Baruc în carte, în auzul poporului. Atunci 14
toate căpeteniile au trimis la Baruc pe Iehudi, fiul lui Netania,
fiul lui Șelemia, fiul lui Cuși, să-i spună: “Ia în mîină cartea
din care ai citit, în auzul poporului, și vino!” Baruc, fiul lui
Neriia, a luat cartea în mîină, și s’a dus la ei. Ei i-au zis: “Șezi 15
și citește-o în auzul nostru.” Astfel Baruc a citit-o în auzul
lor. Cînd au auzit ei toate cuvintele, s’au uitat cu groază 16
unii la alții, și au zis lui Baruc: “Vom spune împăratului toate
cuvintele acestea.” Și au mai pus lui Baruc următoarea în- 17
trebare: “Spune-ne cum ai scris toate cuvintele acestea după
spusele lui!” Baruc le-a răspuns: “El îmi spunea cu gura 18
lui toate cuvintele acestea, și eu le-am scris în cartea aceasta
cu cerneală.” Căpeteniile au zis lui Baruc: “Du-te de te as- 19
cunde, tu și Ieremia, ca să nu știe nimeni unde sînteți.” Ei 20
s’au dus apoi la împăratul în curte, lăsînd cartea în odaia de
scris a logofătului Elișama, și au spus toate cuvintele din ea în
auzul împăratului. Împăratul a trimis pe Iehudi să ia cartea, 21
Iehudi a luat-o din odaia logofătului Elișama, și a citit-o în
auzul împăratului și în auzul tuturor căpeteniilor cari stăteau

22 împrejurul împăratului. 'mpăratul ședea în casa de iarnă, -
căci era în luna a noua-și înaintea lui era un foc de cărbuni
23 aprinși. După ce Iehudi a citit trei sau patru foi, împăratul a
tăiat cartea cu briceagul logofătului, și a aruncat-o în jăratecul
24 de cărbuni, unde a fost arsă de tot. 'mpăratul și toți slujitorii
lui, cari au auzit toate cuvintele acelea, nu s'au spăimîntat și
25 nu și-au sfișiat hainele. Elnatan, Delaia și Ghemaria stăruis-
26 eră de împărat să nu ardă cartea; dar el nu i-a ascultat. Ci
împăratul a poruncit lui Ierahmeel, fiul împăratului, lui Seraia,
fiul lui Azriel, și lui Șelemia, fiul lui Abdel, să pună mîna pe lo-
gofătul Baruc și pe proorocul Ieremia. Dar Domnul i-a ascuns.
27 Dupăce a ars împăratul cartea, care cuprindea cuvintele, pe
cari le scrisese Baruc după spusele lui Ieremia, cuvîntul Dom-
28 nului a vorbit astfel lui Ieremia: "Ia din nou o altă carte,
și scrie în ea toate cuvintele, cari erau în cea dintîi carte, pe
29 care a ars-o Ioiachim, împăratul lui Iuda. Și despre Ioiachim,
împăratul lui Iuda, spune: ,Așa vorbește Domnul: ,Tu ai ars
cartea aceasta, zicînd: ,Pentruce ai scris în ea cuvintele aces-
tea: ,'mpăratul Babilonului va veni, va nimici țara aceasta,
30 și va nimici din ea oamenii și dobitoacele; Deaceea, așa vor-
bește Domnul despre Ioiachim, împăratul lui Iuda: ,Nici unul
din ai lui nu va ședea pe scaunul de domnie al lui David.
Trupul lui mort va fi lăsat la căldură ziua și la frig noaptea.
31 'l voi pedepsi, pe el, sămînța lui, și pe slujitorii lui, pentru
nelegiuirea lor, și voi aduce peste ei, peste locuitorii Ierusal-
imului și peste oamenii lui Iuda, toate nenorocirile cu cari i-
32 am amenințat, fără ca ei să fi vrut să Mă asculte!" Ieremia a
luat o altă carte și a dat-o lui Baruc, fiul lui Neria, logofătul.
Baruc a scris în ea, după spusele lui Ieremia, toate cuvintele
din cartea pe care o arsese în foc Ioiachim, împăratul lui Iuda.
Multe alte cuvinte de felul acesta au mai fost adăugate la ea.

37 'n locul lui Ieconia, fiul lui Ioiachim a început să domnească
Zedechia, fiul lui Iosia. El a fost pus împărat în țara lui Iuda
2 de Nebucadnețar, împăratul Babilonului. Dar nici el, nici
slujitorii lui, nici poporul din țară, n'au ascultat cuvintele, pe
3 cari le-a rostit Domnul prin proorocul Ieremia. 'mpăratul
Zedechia a trimes pe Iucal, fiul lui Șelemia, și pe Țefania, fiul

lui Maaseia, preotul, la proorocul Ieremia, să-i spună; “Mijlo-
cește pentru noi la Domnul, Dumnezeu nostru.” Pe atunci 4
Ieremia umbla slobod prin popor: nu-l aruncaseră încă în tem-
niță. Oastea lui Faraon ieșise din Egipt; și Haldeii, cari îm- 5
presurau Ierusalimul, când auziseră vestea aceasta, plecaseră
din Ierusalim. Atunci cuvîntul Domnului a vorbit proorocului 6
Ieremia astfel: “Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: 7
,Iată ce să spuneți împăratului lui Iuda, care v’ a trimes la Mine
să Mă întrebați: ,Iată că oastea lui Faraon, care pornise să vă
ajute, se întoarce în țara ei, în Egipt; iar Haldeii se vor în- 8
toarce, vor bate iarăș cetatea aceasta, o vor lua, și o vor arde cu
foc.” “Așa vorbește Domnul: ,Nu vă înșelați, zicînd: ,Haldeii 9
se vor depărta dela noi; Căci nu se vor depărta! Și chiar dacă 10
ați bate toată oastea Haldeilor, cari se războiesc cu voi, chiar
dacă n’ ar mai rămînea din ei decît vreo cîțiva oameni răniți, tot
s’ ar ridica fiecare din cortul lui, și ar arde cetatea aceasta cu
foc.” Pe cînd se depărtase oastea Haldeilor de Ierusalim, de 11
frica oastei lui Faraon, Ieremia a vrut să iasă din Ierusalim, 12
ca să se ducă în țara lui Beniamin, și să scape din mijlocul
poporului. Cînd a ajuns însă la poarta lui Beniamin, căpi- 13
tanul străjerilor, numit Ireia, fiul lui Șelemia, fiul lui Hanania,
era acolo, și a pus mîna pe proorocul Ieremia, zicînd: “Tu vrei
să treci la Haldei!” Ieremia a răspuns: “Nu este adevărat! Nu 14
vreau să trec la Haldei!” Dar Ireia n’ a vrut să-l creadă, ci a
apucat pe Ieremia și l- a dus înaintea căpeteniilor. Căpeteni- 15
ile, mîniate pe Ieremia, l- au lovit, și l- au aruncat în temniță în
casa logofătului Ionatan, căci o prefăcuseră în temniță. Așa a 16
intrat Ieremia în temniță și în gherlă, unde a stat multă vreme.
,mpăratul Zedechia a trimes să- l aducă, și l- a întrebat în taină 17
la el acasă. El a zis: “Ai vreun cuvînt din partea Domnului?”
Ieremia a răspuns: “Da”. Și a a dăugat: “Vei fi dat în mîinile
împăratului Babilonului?” Ieremia a mai spus împăratului 18
Zedechia: “Cu ce am păcătuit eu împotriva ta, împotriva slu-
jitorilor tăi, și împotriva poporului acestuia, de m’ ați aruncat
în temniță? Și unde sînt proorocii voștri, cari vă prooroceau, 19
și ziceau: ,mpăratul Babilonului nu va veni împotriva voastră,
nici împotriva țării acesteia. Acum ascultă, te rog, împărate, 20

domnul meu! Fie bine primite înaintea ta rugămințile mele! Nu mă trimete iarăș în casa logofătului Ionatan, ca nu cumva să mor acolo!” ’mpăratul Zedechia a poruncit să păzească pe Ieremia în curtea temniței, și să-i dea în fiecare zi o pîne din ulița brutarilor, pînă s’a sfîrșit toată pînea din cetate. Astfel Ieremia a rămas în curtea temniței.

38 Șefatia, fiul lui Matan, Ghedalia, fiul lui Pașhur, Iucal, fiul lui Șelemia, și Pașhur, fiul lui Malchia, au auzit cuvintele, pe cari le spunea Ieremia întregului popor, zicînd: “Așa vorbește Domnul: ,Cine va rămînea în cetatea aceasta va muri ucis de sabie, de foamete sau de ciumă; dar cine va ieși și se va duce la Haldei, va scăpa cu viață, va avea ca pradă viața lui, și va trăi. Așa vorbește Domnul: ,Cetatea aceasta va fi dată în mîna oștirii împăratului Babilonului, și o va lua; Atunci căpeteniile au zis împăratului: ,Omul acesta ar trebui omorît! Căci moaie inima oamenilor de război cari au mai rămas în cetatea aceasta, și a întregului popor, ținîndu-le asemenea cuvîntări; omul acesta nu urmărește binele poporului acestuia, și nu-i vrea de cît nenorocirea.” ’mpăratul Zedechia a răspuns: “Iată-l că este în mîinile voastre; căci împăratul nu poate nimic împotriva voastră!” Atunci ei au luat pe Ieremia, și l-au aruncat în groapa lui Machia, fiul împăratului, care se afla în curtea temniței, și au pogorît în ea pe Ieremia cu funii. ’n groapă nu era apă, dar era noroi; și Ieremia s’a afundat în noroi. Ebed-Melec, Etiopianul, famen-dregător la curtea împăratului, a auzit că Ieremia fusese aruncat în groapă. ’mpăratul stătea la poarta lui Beniamin. Ebed-Melec a ieșit din casa împăratului, și a vorbit împăratului astfel: “’mpărate, domnul meu, oamenii aceștia au făcut rău de s’au purtat așa cu proorocul Ieremia, aruncîndu-l în groapă; are să moară de foame acolo unde este, căci în cetate nu este pîne!” ’mpăratul a dat următoarea poruncă lui Ebed-Melec, Etiopianul: “Ia de aici treizeci de oameni cu tine, și scoate din groapă pe proorocul Ieremia, pînă nu moare!” Ebed-Melec a luat cu el pe oamenii aceia, și s’a dus la casa împăratului, într’un loc dedesuptul vistieriei; a luat de acolo niște petece de haine purtate și niște trențe de haine vechi, și le-a pogorît lui Ieremia în groapă, cu niște fu-

nii. Ebed-Melec, Etiopianul, a zis lui Ieremia: “Pune aceste 12
petece purtate și aceste trențe supt subsiori, supt funii.” Și
Ieremia a făcut așa. Au tras astfel pe Ieremia cu funiile, și 13
l-au scos afară din groapă. Ieremia a rămas în curtea tem-
niței. Împăratul Zedechia a trimis după proorocul Ieremia, 14
și l-a adus la el la intrarea a treia a Casei Domnului. Și îm-
păratul a zis lui Ieremia: “Am să te întreb ceva, să nu-mi
ascunzi nimic!” Ieremia a răspuns lui Zedechia: “Dacă ți-l 15
voi spune, mă vei omori; iar dacă-ți voi da un sfat, nu mă vei
asculta.” Împăratul Zedechia a jurat în taină lui Ieremia, și a 16
zis: “Viu este Domnul, care ne-a dat viața, că nu te voi omori
și nu te voi lăsa în mâinile oamenilor acestora, cari vor să-ți
ia viața!” Ieremia a zis atunci lui Zedechia: “Așa vorbește 17
Domnul, Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: ,Dacă te
vei supune căpeteniilor împăratului Babilonului, vei scăpa cu
viață, și nici cetatea aceasta nu va fi arsă cu foc, iar tu vei trăi
împreună cu casa ta. Dar dacă nu te vei supune căpeteniilor 18
împăratului Babilonului, cetatea aceasta va fi dată în mâinile
Haldeilor, cari o vor arde cu foc; iar tu nu vei scăpa din mâinile
lor!” Împăratul Zedechia a zis lui Ieremia: “Mă tem de Iudeii 19
cari au trecut la Haldei; mă tem să nu mă dea în mâinile lor,
și să mă batjocorească.” Ieremia a răspuns: “Nu te vor da.” 20
Ascultă glasul Domnului în ce-ți spun, căci o vei duce bine,
și vei scăpa cu viață. Dar dacă nu vrei să ieși, iată ce mi-a 21
descoperit Domnul: “Toate nevestele cari au mai rămas în
casa împăratului lui Iuda, vor fi luate de căpeteniile împărat- 22
ului Babilonului, și vor zice jălind: ,Prietenii tăi cei buni te-au
înșelat și te-au înduplecat; dar când ți s’au afundat picioarele
în noroi, ei au fugit; Toate nevestele tale și copiii tăi vor fi 23
luați de Haldei; și nu vei scăpa de mâinile lor, ci vei fi prins de
mîna împăratului Babilonului, și cetatea aceasta va fi arsă cu
foc.” Zedechia a zis lui Ieremia: “Să nu știe nimeni nimic din 24
cuvintele acestea, și nu vei muri! Dar dacă vor auzi căpeteni- 25
ile că ți-am vorbit, și dacă vor veni și-ți vor zice: ,Spune-ne ce
ai spus împăratului, și ce ți-a spus împăratul, nu ne ascunde
nimic, și nu te vom omori’, - să le răspunzi: ,Am rugat pe 26
împărat să nu mă trimeată iarăș, în casa lui Ionatan, ca nu

27 cumva să mor acolo!” Toate căpeteniile au venit la Ieremia și l-au întrebat. El le-a răspuns întocmai cum poruncise împăratul. Ei au tăcut atunci, și au plecat, căci nimeni n’auzise
28 nimic. Ieremia însă a rămas în curtea temniței pînă în ziua luării Ierusalimului.”

39 Ierusalimul a fost luat. ’n al nouălea an al lui Zedechia, împăratul lui Iuda, în luna a zecea, a venit Nebucadnețar, împăratul Babilonului, cu toată oștirea lui înaintea Ierusalimului, și l-a împresurat; iar în anul al unsprezecelea al lui Zedechia, în ziua a noua a lunii a patra, au pătruns în cetate. Atunci au înaintat toate căpeteniile împăratului Babilonului, și au cuprins poarta dela mijloc. Erau: Nergal-Șarețer, Samgar-Neu, Sarsechim, căpetenia famenilor dregători, Nergal-Șarețer, căpetenia magilor, și toate celelalte căpetenii ale împăratului
4 Babilonului. Zedechia, împăratul lui Iuda, și toți oamenii de război, cum i-au văzut, au fugit, și au ieșit noaptea din cetate, pe drumul grădinii împăratului, pe poarta dintre cele
5 două ziduri, și au apucat pe drumul cîmpiei. Dar oastea Haldeilor i-a urmărit, și a ajuns pe Zedechia în cîmpiile Ierihonului. L-au luat, și l-au dus la Nebucadnețar, împăratul Babilonului, la Ribla, în țara Hamatului; el a dat o hotărîre
6 împotriva lui. ’mpăratul Babilonului a pus să junghie la Ribla pe fiii lui Zedechia înaintea lui, împreună cu toți mai marii
7 lui Iuda. Apoi a pus să scoată ochii lui Zedechia, și a pus să-l lege cu lanțuri de aramă, ca să-l ducă la Babilon. Haldeii au ars cu foc casa împăratului și casele poporului, și au dărî-
9 mat zidurile Ierusalimului. Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, a luat robi la Babilon, pe aceia din popor cari rămăseseră în cetate, pe cei ce se supuseseră lui, și pe rămășița
10 poporului. Dar Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, a lăsat în țara lui Iuda pe unii din cei mai săraci din popor, pe ce-
11 ice n’aveau nimic; și le-a dat atunci vii și ogoare. Nebucadnețar, împăratul Babilonului, dăduse porunca următoare cu privire la Ieremia, prin Nebuzaradan, căpetenia străjerilor:
12 “Ia-l, poartă grijă de el, și nu-i face niciun rău, ci fă-i ce-ți
13 va cere!” Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, Nebușazban, căpetenia famenilor-dregători, Nergal-Șarețer, căpetenie mag-

ilor, și toate căpeteniile împăratului Babilonului, au trimes 14
să aducă pe Ieremia din curtea temniței, și l-au încredințat lui
Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, ca să-l ducă acasă.
Și a rămas în mijlocul poporului. Cuvîntul Domnului vorbise 15
astfel lui Ieremia, pe cînd era închis în curtea temniței: “Du- 16
te de vorbește lui Ebed-Melec, Etiopianul, și spune-i: „Așa vor-
bește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Iată, voi aduce
peste cetatea aceasta lucrurile, pe cari le-am vestit în rău și
nu în bine; în ziua aceea ele se vor întîmpla înaintea ochilor
tăi. Dar pe tine te voi izbăvi în ziua aceea, zice Domnul, și 17
nu vei fi dat în mîinile oamenilor de cari temi. Te voi scăpa, 18
și nu vei cădea supt sabie, ci viața îți va fi prada ta de război,
pentru că ai avut încredere în Mine, zice Domnul.”

Iată cuvîntul spus lui Ieremia din partea Domnului, după ce 40
Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, i-a dat drumul din Rama.
Cînd a trimes să-l aducă, Ieremia era încă legat cu lanțuri, îm-
preună cu toți prinșii de război din Ierusalim și din Iuda, cari
aveau să fie duși în Babilon. Căpetenia străjerilor a trimes 2
să aducă pe Ieremia, și i-a zis: “Domnul, Dumnezeul tău, a
vestit mai dinainte aceste nenorociri împotriva locului ace- 3
stua; Domnul a adus și a împlinit ce spusese; și lucrurile ace- 3
tea vi s’au întîmplat pentru că ați păcătuit împotriva Dom-
nului și n’ați ascultat glasul Lui. Acum, iată, te izbăvesc 4
astăzi din lanțurile, pe cari le ai la mîni; dacă vrei să vii cu 4
mine la Babilon, vino, și voi îngriji de tine. Dar, dacă nu-ți
place să vii cu mine la Babilon, nu veni. Iată, toată țara este
înaintea ta, du-te unde vei crede, și unde-ți place să te duci!”
'nsă fiindcă el zăbovea să răspundă, “ntoarce-te,” a adăugat 5
el, “la Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, pe care l-a
pus împăratul Babilonului peste cetățile lui Iuda, și rămîi cu
el în mijlocul poporului; sau, du-te ori unde vei vrea să te
duci!” Căpetenia străjerilor i-a dat merinde și daruri, și i-a
dat drumul. Ieremia s’a dus la Ghedalia, fiul lui Ahicam, la 6
Mițpa, și a rămas cu el în mijlocul poporului, care rămăsese în
țară. Cînd au aflat toate căpeteniile oștirilor cari rămăsese 7
pe cîmp, cu oamenii lor, că împăratul Babilonului a pus ca
dregător al țării pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, și că i-a încred-

ințat bărbații, femeile, copii, și pe aceia din săracii țării, cari nu
8 fuseseră luați robi în Babilon, s’au dus la Ghedalia la Mițpa;
și anume: Ismael, fiul lui Netania, Iohanan și Ionatan, fiul
lui Careah, Seraia, fiul lui Tanhumet, fiii lui Efaï din Netofa,
9 și Iezania, fiul unui Maacatit, ei și oamenii lor. Ghedalia,
fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, le-a jurat, lor și oamenilor lor,
zicînd: “Nu vă temeți să slujiți Haldeilor; rămîneți în țară,
10 slujiți împăratului Babilonului, și o veți duce bine! Iată că eu
rămîn la Mițpa, ca să fiu la porunca Haldeilor, cari vor veni
la noi. Voi strîngeți deci vinul, poamele de vară și untdelem-
nul, puneți-le în vasele voastre, și locuiți în cetățile, în cari vă
11 aflați!” Toți Iudeii cari erau în țara Moabului, la Amoniți,
în țara Edomului, și în toate țările, au auzit că împăratul Ba-
bilonului lăsase o rămășiță în Iuda, și că le dăduse ca dregător
12 pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan. Și toți Iudeii
aceștia, s’au întors din toate locurile, pe unde erau împrăști-
ați, au venit în țara lui Iuda la Ghedalia, la Mițpa, și au avut
13 un mare belșug de vin și de poame de vară. Iohanan, fiul
lui Careah, și toate căpeteniile oștilor cari mai erau pe cîmp,
14 au venit la Ghedalia, la Mițpa, și i-au zis: “Știți că Baalis,
împăratul Amoniților, a însărcinat pe Ismael, fiul lui Netania,
să te omoare?” Dar Ghedalia, fiul lui Ahicam, nu i-a crezut.
15 Și Iohanan, fiul lui Careah, a spus în taină lui Ghedalia, la
Mițpa: “Dă-mi voie să mă duc să omor pe Ismael, fiul lui Ne-
tania. Nimeni n’are să știe. Pentru ce să te omoare el, și să se
risipească toți cei din Iuda, cari s’au strîns la tine, și să piară
16 rămășița lui Iuda?” Ghedalia, fiul lui Ahicam, a răspuns lui
Iohanan, fiul lui Careah: “Nu face lucrul acesta: căci ce spui
tu despre Ismael, nu este adevărat!”

41 ’n luna a șaptea, Ismael, fiul lui Netania, fiul lui Elișama,
din neamul împăratului, a venit cu mai marii împăratului și
cu zece oameni la Ghedalia, fiul lui Ahicam, la Mițpa. Și au
2 mîncat împreună acolo, la Mițpa. Atunci Ismael, fiul lui Ne-
tania, s’a sculat cu cei zece oameni de cari era însoțit, și au
lovit cu sabia pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, și au
omorît astfel pe acela, pe care îl pusese împăratul Babilonului
3 dregător peste țară. Ismael a mai omorît pe toți Iudeii, cari

erau cu Ghedalia la Mițpa, și pe Haldeii, cari se aflau acolo, oameni de război. A doua zi, după omorîrea lui Ghedalia, pe 4
cînd nimeni nu știa nimic, au venit din Sihem, din Silo și din 5
Samaria, optzeci de oameni, cu barba rasă și cu haine sfîșiate, cari își făcuseră tăieturi în piele; aveau daruri de mîncare și tămîie, ca să le aducă la Casa Domnului. Ismael, fiul lui Ne- 6
tania, le-a ieșit înainte din Mițpa, și mergea plîngînd. Cînd i-a întilnit, le-a zis: “Veniți la Ghedalia, fiul lui Ahicam!” Și 7
cînd au ajuns ei în mijlocul cetății, Ismael, fiul lui Netania, i-a junghiat și i-a aruncat în groapă, cu ajutorul oamenilor, cari-l însoțeau. Dar s’au găsit printre ei zece oameni cari au 8
zis lui Ismael: “Nu ne omorî, căci mai avem merinde ascunse în cîmp: grîu, orz, untdelemn și miere!” Atunci el i-a cruțat, și nu i-a omorît împreună cu frații lor. Groapa în care a 9
aruncat Ismael toate trupurile moarte ale oamenilor pe cari i-a ucis, afară de Ghedalia, este groapa aceea mare pe care o făcuse împăratul Asa, cînd se temea de Baeșa, împăratul lui Israel; groapa aceasta a umplut-o Ismael, fiul lui Netania, cu cei uciși. Ismael a luat prinși de război pe toi ceice mai 10
rămăseseră la Mițpa din popor, pe ficele împăratului și pe toți aceia din popor, cari locuiau acolo, și pe cari-i încredințase Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, lui Ghedalia, fiul lui Ahicam; Ismael fiul lui Netania, i-a luat prinși de război, și a plecat ca să treacă la Amoniți. Dar Iohanana, fiul lui 11
Careah, și toate căpeteniile oștirilor, cari erau cu el, au fost înștiințați de tot răul, pe care-l făcuse Ismael, fiul lui Netania. Au luat pe toți oamenii, și au pornit să bată pe Ismael, 12
fiul lui Netania, pe care l-au găsit lîngă apele cele mari ale Gabaonului. Cînd a văzut tot poporul, care era cu Ismael, 13
pe Iohanana, fiul lui Careah, și pe toate căpeteniile oștirilor, cari erau cu el, s’a bucurat; și tot poporul, pe care-l luase 14
Ismael din Mițpa, s’a întors și a venit de s’a unit cu Iohanana, fiul lui Careah. Dar Ismael, fiul lui Netania, a scăpat de Io- 15
hanana cu opt oameni, și s’a dus la Amoniți. Iohanana, fiul 16
lui Careah, și toate căpeteniile oștirilor, cari erau cu el, au luat toată rămășița poporului, pe care l-au izbăvit din mîinile lui Ismael, fiul lui Netania, cînd îl ducea din Mițpa, după ce

ucisese pe Ghedalia, fiul lui Ahicam. Și anume pe oamenii de război, pe femei, pe copii, pe famenii-dregători, pe cari i-a
17 adus Iohanen înapoi din Gabaon. Au pornit, și s'au oprit la hanul lui Chimham lângă Betleem, ca să plece apoi în Egipt,
18 departe de Haldei, de cari se temeau, pentru că Ismael, fiul lui Netania, ucisese pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, pe care-l pusese împăratul Babilonului dregător peste țară.

42 Toate căpeteniile oștilor, Iohanen, fiul lui Careah, Iezania, fiul lui Hosea, și tot poporul dela cel mai mic pînă la cel mai
2 mare, au înaintat, și au zis proorocului Ieremia: "Fie bine primită înaintea ta rugămîntea noastră! Mijlocește pentru noi la Domnul, Dumnezeuul tău, pentru toți cei ce au mai rămas, căci eram mulți, dar am mai rămas numai un mic număr, cum
3 bine vezi tu însuți cu ochii tăi. Binevoiască Domnul, Dumnezeuul tău, să ne arate drumul pe care trebuie să mergem și să ne spună ce avem de făcut!" Proorocul Ieremia le-a zis: "Am auzit! Iată că mă voi ruga Domnului Dumnezeuului vostru, după cererea voastră, și vă voi face cunoscut, fără să vă ascund ceva, tot ce vă va răspunde Domnul!" Atunci ei au zis lui Ieremia: "Domnul să fie un martor adevărat și credincios împotriva noastră, dacă nu vom face tot ce-ți va porunci Domnul, Dumnezeuul tău, să ne spui! Fie bine, fie rău, noi vom asculta de glasul Domnului, Dumnezeuului nostru, la care te trimetem, ca să fim fericiți, ascultînd de glasul Domnului, Dumnezeuului nostru!" După zece zile, cuvîntul Domnului a vorbit lui
7 Ieremia. Și Ieremia a chemat pe Iohanen, fiul lui Careah, pe toate căpeteniile oștilor, cari erau cu el, și pe tot poporul, dela cel mai mic pînă la cel mai mare, și le-a zis: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeuul lui Israel, la care m'ați trimes, să-I
9 aduc înaintea rugăciunilor voastre: „Dacă veți rămînea în țara aceasta, vă voi face să propășiți în ea, și nu vă voi nimici, vă voi sădi și nu vă voi smulge; căci 'mi pare rău de răul, pe care vi l-am făcut! Nu vă temeți de împăratul Babilonului, de care vă este frică; nu vă temeți de el, zice Domnul, căci Eu sînt cu voi, ca să vă scap și să vă scot din mîna lui. 'i voi insufla milă de voi, și se va îndura de voi, și vă va lăsa să locuiți în
12 țara voastră.” Dar dacă nu veți asculta de glasul Domnului,

Dumnezeului vostru, și dacă veți zice: „Nu vrem să rămânem în țara aceasta, nu, ci vom merge în țara Egiptului, unde nu vom vedea nici războiul, nici nu vom auzi glasul trâmbiței, nici nu vom duce lipsă de pâine, și acolo vom locui - atunci, ascultați Cuvîntul Domnului, rămășițe ale lui Iuda: Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Dacă vă veți îndrepta fața să mergeți în Egipt, dacă vă veți duce să locuiți pentru o vreme acolo, sabia de care vă temeți vă va ajunge acolo, în țara Egiptului, foametea de care vă este frică se va lipi de voi acolo în Egipt și veți muri acolo. Toți ceice își vor îndrepta fața să meargă în Egipt ca să locuiască pentru o vreme acolo, vor muri de sabie, de foamete sau de ciumă; niciunul nu va rămînea, și nu va scăpa de nenorocirile, pe cari le voi aduce peste ei!” Căci așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Cum s'a vărsat mînia și urgia Mea peste locuitorii Ierusalimului, așa se va vărsa urgia Mea și peste voi, dacă veți merge în Egipt; veți fi o pricină de afurisenie, de groază, de blestem și de ocară, și nu veți mai vedea niciodată locul acesta; Rămășițe ale lui Iuda, Domnul vă zice: „Nu vă duceți în Egipt; Băgați bine de seamă că vă opresc lucrul acesta astăzi. Căci vă înșelați singuri, dacă m'ați trimes la Domnul, Dumnezeul vostru, zicînd: „Mijlocește pentru noi la Domnul, Dumnezeul nostru, fă-ne cunoscut tot ce va spune Domnul, Dumnezeul nostru, și vom face; Eu v'am spus astăzi; dar voi n'ascultați glasul Domnului, Dumnezeului vostru, nici tot ce m'a însărcinat El să vă spun. De aceea să știți că veți muri de sabie, de foamete sau de ciumă, în locul unde voiți să vă duceți să locuiți!”

Cînd a isprăvit Ieremia de spus întregului popor toate cuvintele Domnului, Dumnezeului lor, toate cuvintele pe cari-l însărcinase Domnul, Dumnzeul lor, să le spună, Azaria, fiul lui Hosea, Iohanana, fiul lui Careah, și toți oamenii aceia îngîmfați, au zis lui Ieremia: “Minți! Nu Domnul, Dumnezeul nostru, te-a însărcinat să ne spui: „Nu vă duceți în Egipt ca să locuiți acolo pentru o vreme; Ci Baruc, fiul lui Neriia, te ațîță împotriva noastră, ca să ne dai în mîinile Haldeilor, să ne omoare sau să ne ducă robi la Babilon!” Astfel, Iohanana,

fiul lui Careah, toate căpeteniile oștilor, și tot poporul, n'au ascultat de glasul Domnului, care le poruncea să rămână în țara lui Iuda. Și Iohanan, fiul lui Careah, și toate căpeteniile oștilor, au luat pe toate rămășițele lui Iuda, cari din împreunătați cum erau printre toate neamurile, se întorseseră să locuiască în țara lui Iuda, și anume pe bărbații, femeile, copiii, ficele împăratului, și pe toate sufletele, pe cari le lăsase Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, cu Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, precum și pe proorocul Ieremia, și pe Baruc, fiul lui Neriia. Au plecat dar în țara Egiptului, -căci n'au ascultat de porunca Domnului, -și au ajuns pînă la Tahpanes. Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia, la Tahpanes, astfel: "În mîna niște pietre mari, și ascunde-le, în fața Iudeilor, în lutul cuptorului de cărămizi care este la intrarea casei lui Faraon din Tahpanes. Și spune Iudeilor: „Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: „Iată, voi trimete să aducă pe robul Meu Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și voi pune scaunul lui de domnie peste aceste pietre, pe cari le-am ascuns, și își va întinde covorul peste ele. El va veni, și va lovi țara Egiptului: va omorî pe cei sortiți să moară, va duce în robie pe cei sortiți robiei, și va ucide cu sabia pe cei sortiți la sabie! Voi pune foc caselor dumnezeilor Egiptului; Nebucadnețar le va arde, va duce robi pe idoli, se va înveli cu țara Egiptului cum se învelește păstorul cu haina lui, și va ieși în pace din ea. Va sfărîma stîlpii din Bet-Șemeș, din țara Egiptului, și va arde cu foc casele dumnezeilor Egiptului.”

44 Iată cuvîntul spus lui Ieremia cu privire la toți Iudeii, cari locuiau în țara Egiptului, la Migdol, la Tahpanes, la Nof și în țara Patros: "Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: „Ați văzut toate nenorocirile, pe cari le-am adus asupra Ierusalimului și asupra tuturor cetăților lui Iuda: iată că astăzi ele nu mai sînt decît niște dărîmături, și nimeni nu mai locuiește în ele, din pricina răutății, cu care au lucrat, ca să Mă minie, ducîndu-se să tîmîieze și să slujească altor dumnezei, cari nu erau cunoscuți nici de ei, nici de voi, nici de părinții voștri. V'am trimes într'una pe toți slujitorii Mei proorocii, ca să vă spună: „Nu faceți aceste urîciuni, pe cari le

urăsc.⁴ Dar ei n'au vrut s'asculte, n'au luat aminte, nu s'au 5
întors dela răutatea lor, și n'au încetat să aducă tămîie altor 6
dumnezei. De aceea s'a vărsat urgia Mea și a izbucnit mî- 6
nia Mea, și în cetățile lui Iuda și în ulițele Ierusalimului, cari
nu mai sînt decît niște dărîmături și un pustiu, cum se vede
astăzi. ,Acum, așa vorbește Domnul, Dumnezeul oștirilor, 7
Dumnezeul lui Israel: ,Pentru ce vă faceți voi singuri un rău
atît de mare, ca să se nimicească din mijlocul lui Iuda bărbați,
femei, copii și prunci, și să nu mai rămînă nici o rămășiță din
voi? Pentruce Mă mîniați voi prin lucrările mînilor voastre, 8
aducînd tămîie altor dumnezei ai țării Egiptului, unde ați venit
să locuiți pentru o vreme, ca să fiți nimiciți și să ajungeți o
pricină de blestem și de ocară printre toate neamurile pămîntu- 9
lui? Ați uitat nelegiuirile părinților voștri, nelegiuirile îm-
păraților lui Iuda, nelegiuirile nevestelor lor, nelegiuirile voas-
tre și nelegiuirile nevestelor voastre, săvîrșite în țara lui Iuda
și pe ulițele Ierusalimului? Ei nu s'au smerit nici pînă în ziua 10
de azi, n'au frică, nu urmează Legea Mea și poruncile Mele,
pe cari le-am pus înaintea voastră și înaintea părinților voștri.
,De aceea, așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: 11
,Iată, 'mi întorc Fața împotriva voastră, ca să vă fac rău, și
să nimicesc pe tot Iuda. Voi lua rămășițele lui Iuda, cari și- 12
au îndreptat fața ca să meargă în țara Egiptului, să locuiască
acolo pentru o vreme: toți vor fi nimiciți, și vor cădea în țara
Egiptului; vor fi nimiciți de sabie, de foamete, dela cel mai mic
pînă la cel mai mare; vor pieri de sabie și de foamete; și vor fi
o pricină de afurisenie, de spaimă, de blestem și de ocară.
Voi pedepsi astfel pe ceice locuiesc în țara Egiptului, cum am 13
pedepsit Ierusalimul, cu sabie, cu foamete și cu ciumă. Nu 14
va rămînea și nu va scăpa niciunul din rămășițele lui Iuda,
cari au venit să locuiască pentru o vreme în țara Egiptului,
cu gînd să se întoarcă iarăș în țara lui Iuda, unde doresc să se
întoarcă iarăș să se așeze: nu se vor mai întoarce decît vreo
cîtiva, cari vor scăpa!" Toți bărbații, cari știau că nevestele 15
lor aduceau tămîie altor dumnezei, toate femeile cari se aflau
acolo în mare număr, și tot poporul care locuia în țara Egiptu-
lui, la Patros, au răspuns așa lui Ieremia: "Nu te vom asculta 16

17 în nimic din cele ce ne-ai spus în Numele Domnului. Ci voim să facem cum am spus cu gura noastră, și anume: să aducem tămîie împărătesei cerului, și să-i turnăm jertfe de băutură, cum am făcut, noi și părinții noștri, împărații noștri și căpeteniile noastre, în cetățile lui Iuda și în ulițele Ierusalimului. Atunci aveam pîne de ne săturam, eram fericiți, și nu treceam

18 prin nici o nenorocire! Dar, de cînd am încetat să aducem tămîie împărătesei cerului, și să-i turnăm jertfe de băutură, am dus lipsă de toate, și am fost nimiciți de sabie și de foamete...”

19 “De altfel, cînd aducem tămîie împărătesei cerului și-i turnăm jertfe de băutură, oare fără voia bărbaților noștri îi pregătim noi turte ca s’o cinstim făcîndu-i chipul, și-i aducem jertfe de

20 băutură?” Ieremia a zis atunci întregului popor, bărbaților, 21 femeilor și tuturor celor ce-i dăduseră răspunsul acesta: “Nu Și-a adus aminte Domnul, și nu I-a venit Lui în minte tămîia, pe care ați ars-o în cetățile lui Iuda și în ulițele Ierusalimului, voi și părinții voștri, împărații voștri și căpeteniile voastre,

22 și poporul din țară? Domnul n’a putut să mai sufere lucrul acesta, din pricina răutății faptelor voastre, din pricina urîciunilor pe cari le-ați săvîrșit; și de aceea țara voastră a ajuns o paragină, un pustiu, o pricină de blestem, cum vedeți

23 astăzi. Tocmai pentru că ați ars tămîie și ați păcătuit împotriva Domnului, pentru că n’ați ascultat glasul Domnului, și n’ați păzit Legea, poruncile și învățăturile Lui, tocmai pentru aceea vi s’au întîmplat aceste nenorociri, cum se vede astăzi.”

24 - Ieremia a mai zis întregului popor și tuturor femeilor: “Ascultați Cuvîntul Domnului, voi toți cei din Iuda, cari sînteți

25 în țara Egiptului! Așa vorbește Domnul, Dumnezeuul lui Israel: ,Voi și nevestele voastre ați mărturisit cu gurile voastre și ați împlinit cu minile voastre ce spuneți: ,Vrem să împlinim juruințele pe cari le-am făcut, să aducem tămîie împărătesei

26 cerului, și să-i turnăm jertfe de băutură. De aceea, acum, dupăce v’ați împlinit juruințele, și v’ați înfăptuit făgăduințele, ascultați Cuvîntul Domnului, voi toți cei din Iuda, cari locuiți în țara Egiptului! ,Iată, jur pe Numele Meu cel mare, zice Domnul,- că Numele Meu nu va mai fi chemat de gura niciunuia din oamenii lui Iuda, și în toată țara Egiptului niciunul

nu va zice: ,Viu este Domnul, Dumnezeule; Iată, voi veghea 27
 asupra lor ca să le fac rău și nu bine; și toți oamenii lui Iuda,
 cari sînt în țara Egiptului, cari sînt în țara Egiptului, vor fi
 nimiciți de sabie și de foamete pînă vor pieri de tot. Aceia, 28
 în mic număr, cari vor scăpa de sabie, se vor întoarce din țara
 Egiptului în țara lui Iuda. Dar toată rămășița lui Iuda, toți
 cei ce au venit să locuiască în țara Egiptului, vor vedea dacă
 se va împlini Cuvîntul Meu sau al lor.‘ ,Și iată, zice Domnul, 29
 un semn, după care veți cunoaște că vă voi pedepsi în locul
 acesta, ca să știți că vorbele Mele se vor împlini peste voi, spre
 nenorocirea voastră.‘ Așa vorbește Domnul: ,Iată, voi da pe 30
 Faraon Hofra, împăratul Egiptului, în mîinile vrăjmașilor lui,
 în mîinile celor ce vor să-l omoare, cum am dat pe Zedechia,
 împăratul lui Iuda, în mîinile lui Nebucadnețar, împăratul Ba-
 bilonului, vrăjmașul său, care voia să-l omoare.”

Cuvîntul pe care l-a spus proorocul Ieremia către Baruc, 45
 fiul lui Neriia, cînd a scris într’o carte cuvintele acestea, după
 spusele lui Ieremia, în al patrulea an al lui Ioiachim, fiul lui
 Iosia, împăratul lui Iuda, sună astfel: “Așa vorbește Domnul, 2
 Dumnezeul lui Israel, despre tine, Baruc: ,Tu zici: ,Vai de 3
 mine! căci Domnul a adus întristare peste durerea mea; îmi
 sleiesc puterile suspinînd, și nu găsesc odihnă; Spune-i: ,Așa 4
 vorbește Domnul: ,Iată că ce am zidit, voi dărîma; ce am sădit,
 voi smulge, și anume țara aceasta. Și tu umbli după lucruri 5
 mari? Nu umbla după ele! Căci iată, voi aduce nenorocirea
 peste orice făptură, zice Domnul, dar ție îți voi da ca pradă de
 război viața ta, în toate locurile unde vei merge.”

Cuvîntul Domnului spus proorocului Ieremia asupra nea- 46
 murilor: asupra Egiptului, împotriva oastei lui Faraon Neco, 2
 împăratul Egiptului, care era lîngă rîul Eufratului, la Car-
 chemiș, și care a fost bătută de Nebucadnețar, împăratul Ba-
 bilonului, în al patrulea an al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, îm-
 păratul lui Iuda: “Pregătiți scutul și pavăza, și mergeți la 3
 luptă; înhămați caii, și încălecați, călăreți; arătați-vă cu coifu- 4
 rile voastre, lustruiți-vă sulilele, îmbrăcați-vă cu platoșa!...
 Ce văd? Li-i frică, dau înapoi; vitejii lor sînt bătuți; fug fără 5
 să se mai uite înapoi... Groaza se răspîndește în toate părțile-

6 zice Domnul.- Cel mai iute nu scapă prin fugă, cel mai viteaz
nu poate scăpa! La miază-noapte, pe malurile Eufratului, se
7 clatină și cad! Cine este acela care înaintea ca Nilul, și
8 ale cărui ape se rostogolesc ca râurile? Este Egiptul. El se
umflă ca Nilul, și apele lui se rostogolesc ca râurile. El zice:
,Mă voi sui, voi acoperi țara, voi nimici cetățile și pe locuitorii
9 lor. Suiți-vă, cai! Năpustiți-vă, cară! Să iasă vitejii, cei din
Etiopia și din Put, cari minuiesc scutul, și cei din Lud, cari
10 minuiesc și întind arcul! Această zi este a Domnului, Dum-
nezeului oștirilor; este o zi de răzbunare, în care Se răzbină
El pe vrăjmașii Săi. Sabia mănîncă, se satură, și se îmbată
cu sîngele lor. Căci Domnul, Dumnezeul oștirilor, are o jertfă
11 în țara dela miază-noapte, pe malurile Eufratului. Suie-te în
Galaad, și adu leac alinător, fecioară, fiica Egiptului! Degeaba
întrebuințezi atîtea leacuri, căci nu este vindecare pentru tine!
12 Neamurile aud rușinea ta, și este plin pămîntul de strigătele
tale; căci războinicii se poticnesc unul de altul, cad cu toții la-
13 laltă.” Iată cuvîntul spus de Domnul către proorocul Ieremia,
despre venirea lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, ca să
14 lovească țara Egiptului: “Dați de știre în Egipt, dați de veste
la Migdol, și vestiți la Nof și la Tahpanes! Ziceți: ,Scoală-
15 te, pregătește-te, căci sabia mănîncă în jurul tău! Pentruce
ți-au căzut vitejii tăi? Nu pot să țină piept, căci Domnul
16 îi răstoarnă! El face pe mulți să se poticnească; cad unul
peste altul, și zic: ,Haidem să ne întoarcem la poporul nos-
tru, în țara noastră de naștere, departe de sabia nimicitoru-
17 lui! Acolo strigă: ,Faraon, împăratul Egiptului, nu este decît
18 un pustiu, căci a lăsat să treacă clipa potrivită.’ ,Pe viața
Mea; zice împăratul, al cărui Nume este Domnul oștirilor: ,Ca
Taborul printre munți, cum înaintea Carmelului în mare, așa
19 va veni. Fă-ți calabalicul pentru robie, locuitoare, fiica Egiptu-
lui! Căci Noful va ajunge un pustiu, va fi pustii și nu va
20 mai avea locuitori. Egiptul este o juncană foarte frumoasă...
21 Nimicitorul vine dela miază noapte peste ea... Simbriașii lui
deasemenea sînt ca niște viței îngrășați în mijlocul lui. Dar și
ei dau dosul, fug toți fără să poată ține pept. Căci vin peste
22 ei ziua nenorocirii lor, ziua pedepsirii lor! I se aude glasul

ca fișiitul unui șarpe! Căci ei înaintează cu o oștire, și vin cu
 topoare împotriva lui, ca niște tăietori de lemne.” “Tăiați-i 23
 pădurea, zice Domnul, măcar că este fără capăt! Căci sînt mai
 mulți decît lăcustele, și nu-i poți număra! Fiica Egiptului 24
 este acoperită de rușine, și este dată în mînile poporului dela
 mează-noapte. Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel, zice: 25
 „Iată, voi pedepsi pe Amon din No, pe Faraon și Egiptul, pe
 dumnezeii și împărații lui, pe Faraon și pe cei ce se încred în
 el. ’i voi da în mînile celor ce vor să-i omoare, în mînile lui 26
 Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și în mînile slujitorilor
 lui. După aceea, însă, Egiptul va fi locuit ca în zilele de altă
 dată, zice Domnul.” “Iar tu, robul Meu Iacov, nu te teme, 27
 și nu te spăimînta, Israele! Căci te voi izbăvi din pămîntul
 depărtat, și-ți voi izbăvi sămînța din țara în care este roabă.
 Iacov se va întoarce iarăș, va locui liniștit și fără teamă; și
 nu-l va mai tulbura nimeni.” “Nu te teme, robul Meu Iacov, 28
 zice Domnul; căci Eu sînt cu tine. Voi nimici toate neamurile
 printre cari te-am împrăștiat, dar pe tine nu te voi nimici; ci
 Te voi pedepsi cu dreptate, nu pot să te las nepedepsit.”

Iată cuvîntul Domnului, spus proorocului Ieremia cu privire 47
 la Filistenii, înainte ca Faraon să bată Gaza. “Așa vorbește 2
 Domnul: Iată, se ridică niște ape dela miază noapte, cresc ca
 un rîu ieșit din matcă; îneacă țara și ce cuprinde ea, cetatea
 și locuitorii ei. Țipă oamenii, și se bocesc toți locuitorii țării.
 de tropăitul copitelor cailor lui puternici, de uruitul carălor 3
 lui și de scîrțăitul roatelor; părinții nu se mai întorc spre copiii
 lor, atît le sînt de slăbite mînile, pentru că vine ziua cînd vor 4
 fi nimiciți toți Filistenii, și stîrpiți toți ceice slujeau ca aju-
 toare Tirului și Sidonului. Căci Domnul va nimici pe Filistenii,
 rămășițele ostrovului Caftor. Gaza a ajuns pleșuvă, Ascalonul 5
 piere cu rămășița vailor lui!” “Pînă cînd îți vei face tăieturi
 de jale în piele?” - “Ah! Sabie a Domnului, cînd te vei 6
 odihni odată? ’ntoarce-te în teacă, oprește-te și fii liniștită!”
 - “Dar cum ar putea să se odihnească? Cînd Domnul doar 7
 îi poruncește, și o îndreaptă împotriva Ascalonului și coastei
 mării.”

Asupra Moabului. “Așa vorbește Domnul oștirilor, Dum- 48

nezeul lui Israel: „Vai de Nebo, căci este pustiit! Chiriataimul este acoperit de rușine, este luat; cetățuia este acoperită de 2 rușine și zdrobită! S'a dus fala Moabului, la Hesbon i se pune la cale pieirea: „Haidem, să-l nimicim din mijlocul neamurilor; 3 „Și tu vei fi nimicit Madmenule, sabia va merge după tine; Se 4 aud strigăte din Horonaim: prăpăd și nimicire! Moabul este 5 zdrobit! Chiar și cei mici ai lui strigă. Căci într'un plîns necurmat suie suișul Luhitului, și se aud strigăte de durere 6 la pogorișul Horonaimului, din pricina nimicirii!” “Fugiți, 7 scăpați-vă viața, și fiți ca un nevoiaș deșărat în pustie! Căci, 8 pentru că te-ai încrezut în faptele și în vistieriile tale, vei fi luat și tu, și Chemoșul va merge în robie, cu preoții și căpe- 8 teniile lui. Pustiitorul va intra în fiecare cetate, și nicio cetate nu va scăpa. Valea va pieri și cîmpia va fi nimicită, 9 cum a spus Domnul. Dați aripi Moabului, să plece în sbor! Cetățile lui sînt prefăcute în pustie, nu vor mai avea locuitori. 10 Blestemat să fie cel ce face cu nebagare de seamă lucrarea Domnului, blestemat să fie celce își oprește sabia dela mă- 11 cel! Moabul, era neturburat din tinereța lui, și se odihnea fără teamă pe drojdiile lui, nu era turnat dintr'un vas în altul, și nu era dus în robie. De aceea i s'a păstrat gustul, și nu i 12 s'a schimbat mirosul.” “De aceea iată, vin zile, zice Dom- 13 nul, cînd îi voi trimete oameni cari-l vor pritoci; îi vor goli vasele și vor face să-i plesnească burdufurile. Moabul va fi 14 dat de rușine cu Chemoș, cum a fost dat de rușine casa lui Israel cu Betel, în care își punea încrederea. Cum puteți să 15 ziceți: „Sîntem viteji, ostași gata de luptă?” “Moabul este pustiit, cetățile lui se înalță în fum, floarea tinerimii lui este 16 jungheată, zice 'mpăratul, al cărui Nume este Domnul oștirilor.” “Peirea Moabului este aproape să vină, nenorocirea 17 lui vine în graba mare. Bociți-l, toți ceice-l înconjurați, toți cari-i cunoașteți numele! Și ziceți: „Cum a fost sfărîmat acest 18 puternic toiag de cîrmuire, acest toiag măreț!” “Pogoară-te din locașul slavei, șezi jos pe pămîntul uscat, locuitoare, fiica Dibonului! Căci pustiitorul Moabului se suie împotriva ta, și- 19 ți nimicește cetățile. Stai pe drum și pîndește, locuitoarea Aroerului! 'ntreabă pe fugar și pe cel scăpat, și zi: „Ce s'a

întîmplat? Moabul este acoperit de rușine, căci este zdrobit. 20
Gemeți și strigați! Vestiți în Arnon că Moabul este pustiit! A 21
venit pedeapsa și peste țara cîmpiei, peste Holon, peste Iahaț,
peste Mefaat, peste Dibon, peste Nebo, peste Bet-Diblataim, 22
peste Chiriataim, peste Bet-Gamul, peste Bet-Meon, peste 23, 24
Cheriot, peste Boțra, peste toate cetățile din țara Moabu-
lui, fie depărtate, fie apropiate. Tăria Moabului este frîntă, 25
și brațul lui zdrobit, zice Domnul.” “mbățați-l, căci s’a se- 26
mețit împotriva Domnului! De aceea, prăvălească-se Moabul
în vărsătura lui, și să ajungă de rîs și el! N’a fost Israel de 27
rîsul tău? A fost prins el oare printre hoți, de dai din cap,
ori de cîte ori vorbești de el? Părășiți cetățile, și locuiți în 28
stînci, locuitori ai Moabului! Și fiți ca porumbiile, cari își fac
cuibul pe marginea peșterilor! Am auzit de fudulia mîndrului 29
Moab, de înfumurarea lui, de trufia lui, de semețirea lui, și de
inima lui îngîmfată.” “Cunosc, zice Domnul, înfumurarea lui, 30
lăudăroșeniile lui deșarte, și faptele lui de nimic.” “De aceea 31
gem pentru Moab, și mă jălesc pentru tot Moabul; oamenii
suspina pentru cei din Chir-Heres. Vie din Sibma, te plîng 32
mai mult de cît Iaezerul; ramurile tale se întindeau dincolo de
mare, se întindeau pînă la marea Iaezerului; dar pustiitorul
s’a aruncat peste strîngerea roadelor tale și peste culesul viilor
tale. Și astfel, s’a dus bucuria și veselia din cîmpiile și din 33
țara roditoare a Moabului.” “Am secăt vinul din teascuri-zice
Domnul-; nimeni nu mai calcă teasca cu strigăte de bucurie;
sînt strigăte de război, nu strigăte de bucurie. Strigătele Hes- 34
bonului răsună pînă la Eleale, și glasul lor se aude pînă la Ia-
haț, dela Toar pînă la Horonaim, pînă la Eglat-Șelișia; căci
și apele Nimrimului sînt prefăcute în pustiu. “Vreau s’o is- 35
prăvesc în Moab, zice Domnul, cu cel ce se suie pe înălțimile de
jerfă, și aduce tămîie dumnezeului său. De aceea îmi jălește 36
inima ca un fluer pentru Moab, îmi jălește inima ca un fluer
pentru oamenii din Chir-Heres pentru că toate avuțiile pe cari
le-au strîns, sînt pierdute. Căci toate capetele sînt rase, toate 37
bărbile sînt tăiate; pe toate mîinile sînt tăieturi de jale, și pe
coapse saci.” “Pe toate acoperișurile Moabului și în piețe, sînt 38
numai bocete, pentru că am sfărîmat Moabul ca pe un vas fără

39 preț, zice Domnul.” “Cît este de sfârîmat Moabul! Gemeți!
Cît de rușinos întoarce Moabul spatele! Moabul ajunge ast-
40 fel de rîs și de pomîna pentru toți cei ce-l înconjoară. Căci
așa vorbește Domnul: „Iată că vrăjmașul sboară ca vulturul,
41 și își întinde aripile asupra Moabului! Cheriitul este luat,
cetățuile sînt cucerite, și în ziua aceea, inima vitejilor Moabu-
42 lui este ca inima unei femei în durerile nașterii. Astfel Moabul
va fi nimicit de tot, și nu va mai fi un popor, căci s’a semețit
43 împotriva Domnului. Groaza, groapa și lațul sînt peste tine,
44 locuitor al Moabului, zice Domnul.” “Cel ce fuge de groază,
cade în groapă, și cel ce se ridică din groapă, se prinde în
laț; căci aduc asupra lui, asupra Moabului, anul pedepsei lui,
45 zice Domnul.” “Fugarii se opresc sleiți de puteri la umbra
Hesbonului; dar din Hesbon iese un foc, o flacăra iese din
mijlocul Sihonului, și mistuie laturile Moabului și creștetul ca-
46 pului celor ce se fălesc.” “Vai de tine, Moabule! Poporul din
Chemoș este pierdut! Căci fiii tăi sînt luați prinși de război,
47 și fiicele tale prinse de război. Dar în vremile de apoi, voi
aduce înapoi pe prinșii de război ai Moabului, zice Domnul.”
Aceasta este judecata asupra Moabului.

49 Asupra copiilor lui Amon. Așa vorbește Domnul: “N’are
Israel fii? Și n’are moștenitori? Atunci pentruce stăpînește
2 Malcom Gadul, și locuiește poporul lui în cetățile lui? De
aceea, iată că vin zile, zice Domnul, cînd voi face să răsun
strigătul de război împotriva Rabei copiilor lui Amon. Ea va
ajunge un morman de dărîmături, și satele sale vor fi arse de
foc. Atunci Israel va izgoni, pe cei ce-l izgoniseră, zice Dom-
3 nul.” “Gemi, Hesbonule, căci Ai este pustiit! Strigați, fiicele
Rabei, îmbrăcați-vă cu saci, și bociti-vă alergînd înapoi și în-
colo dealungul zidurilor! Căci Malcom se duce în robie, cu
4 preoții și căpeteniile sale! “Ce te lauzi cu văile?” “Valea ta
se scurge, fiică răzvrătită, care te încredeai în vistieriile tale,
5 și ziceai: „Cine va veni împotriva mea?” “Iată, voi aduce
groaza peste tine, zice Domnul, Dumnezeuul oștirilor; ea va veni
din toate împrejurimile tale, fiecare din voi va fi izgonit drept
6 înainte, și nimeni nu va strînge pe fugari! Dar după aceea,
voi aduce înapoi pe prinșii de război ai copiilor lui Amon, zice

Domnul.” Asupra Edomului. Așa vorbește Domnul oștirilor: “Nu mai este înțelepciune în Teman? A pierit chibzuința dela oamenii pricepuți? S’a dus înțelepciunea lor?” “Fugiți, dați dosul, plecați în peșteri, locuitori ai Dedanului! Căci voi aduce nenorocirea peste Esau, la vremea când îl voi pedepsi.” “Oare, dacă ar veni niște culegători de struguri la tine, nu ți-ar lăsa nimic de cules pe urma culegătorilor?” “Dacă ar veni niște hoți noaptea, n’ar pustii decît pînă s’ar sătura! Dar Eu însumi voi despoia pe Esau, îi voi descoperi ascunzătorile, și nu va putea să se ascundă. Copiii lui, frații lui, vecinii lui, vor pieri, și el nu va mai fi! Lasă pe orfanii tăi! Eu îi voi ținea în viață, și văduvele tale să se încreadă în Mine!” Căci așa vorbește Domnul: “Iată că cei ce nu trebuiau să bea potirul totuși îl vor bea; și tu să rămii nepedepsit? Nu, nu vei rămînea nepedepsit, ci îl vei bea și tu! Căci pe Mine însumi jur, zice Domnul, că Boțra va fi dată pradă pustiirii, ocării, nimicirii și blestemului, și toate cetățile ei se vor preface în niște dărîmături vecinice.” Am auzit o veste dela Domnul, și un sol a fost trimis printre neamuri: “Strîngeți-vă, și porniți împotriva ei! Sculați-vă pentru război! “Căci iată, te voi face mic printre neamuri, disprețuit printre oameni. ’nfumurarea ta, îngîmfarea inimii tale te-a rătăcit, pe tine care locuiești în crăpăturile stîncilor, și care stai pe vîrful dealurilor. Dar chiar dacă ți-ai așeza cuibul tot atît de sus ca al vulturului, și de acolo te voi prăbuși, zice Domnul.” “Edomul va fi pustiit; toți cei ce vor trece pe lîngă el se vor mira și vor fluera pentru toate rănile lui. Ca și Sodoma și Gomora și cetățile vecine, cari au fost nimicite, zice Domnul, nici el nu va mai fi locuit, și nimeni nu se va mai așeza acolo... Iată, vrăjmașul se suie ca un leu de pe malurile îngîmfate ale Iordanului împotriva locuinței tale tari; deodată voi face Edomul să fugă de acolo și voi pune peste el pe acela pe care l-am ales. Căci cine este ca Mine? Cine-Mi va porunci? Cine-Mi va sta împotriva?” “De aceea, ascultați hotărîrea pe care a luat-o Domnul împotriva Edomului, și planurile, pe cari le-a făcut împotriva locuitorilor din Teman: “Cu adevărat, îi vor tîrî ca pe niște oi slabe, cu adevărat li se va pustii locuința! De vuietul căderii lor se cutremură

22 pământul; strigătul lor se aude pînă la marea Roșie... Iată,
ca vulturul înaintează vrăjmașul și zboară, își întinde aripile
peste Boțra, și în ziua aceea inima vitejilor Edomului este ca
23 inima unei femei în durerile nașterii.” Asupra Damascului.
Hatmanul și Arpadul sînt roși de rușine, căci au auzit o veste
rea și tremură; frica lor este ca o mare înfuriată, care nu se
24 poate potoli. Damascul este topit, se întoarce să fugă, îl ia
groaza, îl apucă neliniștea și durerile, ca pe o femeie în durerile
25 nașterii. - “Ah! cum nu este cruțată cetatea slăvită, cetatea
26 bucuriei mele!” - “De aceea tinerii ei vor cădea pe ulițe, și
toți bărbații ei de război vor pieri în ziua aceea, zice domnul
27 oștirilor.” “Voi pune foc zidurilor Damascului, și va mistui
28 casele împărătești din ben-Hadad.” Asupra Chedarului și
împărățiilor Hațorului, pe cari le-a bătut Nebucadnețar, împă-
păratul Babilonului. Așa vorbește Domnul: “Sculați-vă, suiți-
29 vă împotriva Chedarului, și nimiciți pe fiii Răsăritului! Le vor
lua corturile și turmele, le vor ridica pînzele, tot calabalîcul și
30 cămilele, și le vor striga: ,Spaimă, de jur împrejur! Fugiți,
fugiți din toate puterile voastre, căutați o locuință deoparte,
locuitori ai Hațorului! zice Domnul: căci Nebucadnețar, împă-
păratul Babilonului, a luat o hotărîre împotriva voastră, a
31 făcut un plan împotriva voastră.” “Sculați-vă, suiți-vă împo-
triva unui neam liniștit, care locuiește fără teamă, zice Dom-
32 nul; n’are nici porți, nici zăvoare, și locuiește singur. Cămilele
lor vor fi de jaf, și mulțimea turmelor lor vor fi o pradă. Voi
risipi în toate vînturile pe ei cei ce-și rad colțurile bărbii, și le
33 voi aduce pieirea din toate părțile, -zice Domnul. - Hațorul
va fi astfel vizuina șacalilor, un pustiu pe vecie; nimeni nu va
34 locui în el, și niciun om nu va șede în el.” Cuvîntul Domnu-
lui, care a fost spus proorocului Ieremia, asupra Elamului, la
începutul domniei lui Zedechia, împăratul lui Iuda, sună ast-
35 fel: “Așa vorbește Domnul oștirilor: ,Iată, voi sfărîma arcul
36 Elamului, puterea lui de căpetenie. Voi aduce asupra Elamu-
lui cele patru vînturi dela cele patru margini ale cerului, îi voi
risipi în toate vînturile acestea, și nu va fi niciun popor, la care
37 să n’ajungă fugari din Elam. Voi face ca locuitorii Elamului
să tremure înaintea vrăjmașilor lor, și înaintea celor ce vor să-i

omoare. Voi aduce nenorociri peste ei, mînia Mea aprinsă, zice Domnul, și-i voi urmări cu sabia, pînă ce îi voi nimici.‘ ’mi 38
voi așeza scaunul de domnie în Elam, și-i voi nimici împăratul și căpeteniile, zice Domnul.” “Dar în zilele de apoi voi aduce 39
înapoi pe prinșii de război ai Elamului, zice Domnul.”

“Iată cuvîntul rostit de Domnul asupra Babilonului, asupra 50
țării Haldeilor, prin proorocul Ieremia: ,Dați de știre printre 2
neamuri, dați de veste și înălțați un steag! Vestiți, n’ascundeți nimic! Spuneți: ,Babilonul este luat! Bel este acoperit de rușine, Merodac este zdrobit! Idolii lui sînt acoperiți de rușine, idolii lui sînt sfărîmați! Căci împotriva lui se suie un neam 3
dela mează-noapte, care-i va preface țara într’o pustie, și nu va mai fi locuită: atît oamenii cît și dobitoacele fug și se duc.”
“n zilele acelea, în vremile acelea, zice Domnul, copiii lui 4
Israel și copiii lui Iuda se vor întoarce împreună; vor merge plîngînd și vor căuta pe Domnul, Dumnezeuul lor. Vor întreba 5
de drumul Sionului, își vor întoarce privirile spre el, și vor zice: ,Veniți să ne alipim de Domnul, printr’un legămînt vecinic care să nu fie uitat niciodată!” “Poporul Meu era o turmă de oi 6
pierdute; păstorii lor îi rătăceau, îi făceau să cutreiere munții; treceau de pe munți pe dealuri, uitîndu-și staulul. Toți cei ce-i 7
găseau îi mîncău, și vrăjmașii lor ziceau: ,Noi nu sîntem vino-vați, fiindcă au păcătuit împotriva Domnului, Locașul neprihănirii, împotriva Domnului, Nădejdea părinților lor.‘ ,Fugiți 8
din Babilon, ieșiți din țara Haldeilor, și mergeți ca niște țapi în fruntea turmii! Căci iată că voi ridica și voi aduce împotriva Babilonului o mulțime de neamuri mari din țara dela miazănoapte; se vor înșirui în șiruri de bătaie împotriva lui, și vor pune stăpînire pe el; săgețile lui sînt ca ale unui războinic iscusit, care nu se întoarce cu mînile goale. Astfel va fi dată 10
pradă jafului, Haldea, și toți ceice o vor jăfui se vor sătura de jaf, zice Domnul.” “Căci voi v’ați bucurat și v’ați veselit, 11
cînd Mi-ați jăfuit moștenirea Mea! Da, săreați ca o juncană în iarbă, nechiezați ca niște armăsari focoși!” “Mama voastră 12
este acoperită de rușine, cea care v’a născut roșește de rușine; iată, ea este coada neamurilor, este un pustiu, un pămînt uscat și fără apă! Din pricina mîniei Domnului nu va mai fi locuită, 13

și va fi o pustietate. Toți ceice vor trece pe lângă Babilon, se vor
14 mira și vor fluiera pentru toate rănile lui. 'nșiruiți-vă de bă-
taie împrejurul Babilonului, voi toți, arcașii! Trageți împotriva
lui, nu faceți economie de săgeți! Căci a păcătuit împotriva
15 Domnului. Scoateți din toate părțile un strigăt de război împo-
triva lui! El întinde mîinile; temeliiile i se prăbușesc; zidurile
i se surpă. Căci este răzbunarea Domnului. Răzbunați-vă pe
16 el! Faceți-i cum a făcut și el! Nimiciți cu desăvîrșire din Ba-
bilon pe celce samănă, și pe cel ce mînuiește secerea la vremea
secerișului! 'naintea săbiei nimicitorului, fiecare să se întoarcă
17 la poporul său, fiecare să fugă spre țara lui. Israel este o oaie
rătăcită pe care au gonit-o leii; împăratul Asiriei a mîncat-o
cel dintîi; și acesta din urmă i-a zdrobit oasele, acest Neb-
18 ucadnețar, împăratul Babilonului.” “De aceea așa vorbește
Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: ,Iată, voi pedepsi pe
împăratul Babilonului și țara lui, cum am pedepsit pe îm-
19 păratul Asiriei. Voi aduce înapoi pe Israel în pășunea lui;
va paște pe Carmel și pe Basan, și își va potoli foamea pe
20 muntele lui Efraim și în Galaad. 'n zilele acelea, în vremea
aceea, -zice Domnul-se va căuta nelegiuirea lui Israel, și nu
va mai fi, și păcatul lui Iuda, și nu se va mai găsi; căci voi
21 ierta rămășița, pe care o voi lăsa.” “Suie-te împotriva țării
de două ori răzvrătită, împotriva locuitorilor ei, și pedepsește-
22 i! Urmărește, măcelărește, nimicește-i! -zice Domnul-și îm-
plinește în totul poruncile Mele! Strigăte de război răsună
23 în țară, și prăpădul este mare. Cum s'a rupt și s'a sfărîmat
ciocanul întregului pămînt! Babilonul este nimicît în mijlocul
24 neamurilor! Ți-am întins o cursă, și ai fost prins, Babilonule,
fără să te aștepti.” “Ai fost ajuns, apucat, pentrucă ai luptat
25 împotriva Domnului. Domnul Și-a deschis casa de arme, și
a scos din ea armele mîniei Lui; căci aceasta este o lucrare a
26 Domnului, Dumnezeuul oștirilor, în țara Haldeilor.” “Pătrun-
deți din toate părțile în Babilon, deschideți-i grînarele, faceți-le
niște mormane ca niște grămezi de snopi, și nimiciți-le. Nimic
27 să nu mai rămînă din el! Ucideți-i toți taurii și junghiați-i!
28 Vai de ei! Căci le-a venit ziua, vremea pedepsirii lor! Ascul-
tați strigătele fugarilor, ale celorce scapă din țara Babilonului,

ca să vestească în Sion răzbunarea Domnului, Dumnezeuul nostru, răzbunarea pentru Templul Său! Chemați împotriva 29 Babilonului pe arcași, voi toți cari încordați arcul! Tăbăriți în jurul lui, ca nimeni să nu scape, răsplătiți-i după faptele lui, faceți-i întocmai cum a făcut și el! Căci s'a semețit împotriva Domnului, împotriva Sfintului lui Israel!" "De aceea, tinerii 30 lui vor cădea pe ulițe, și toți oamenii lui de război vor pieri în ziua aceea, zice Domnul." "Iată, am necaz pe tine, îngîmfatule! zice Domnul, Dumnezeuul oștirilor; căci ți-a sosit ziua, vremea pedepsirii tale! 'ngîmfatul acela se va poticni și va cădea, 32 și nimeni nu-l va ridica, voi pune foc cetăților lui, și-i va mistui toate împrejurimile." "Așa vorbește Domnul oștirilor: 'Copiii 33 lui Israel și copiii lui Iuda sînt apăsați împreună; toți cei ce i-au dus robi îi opresc și nu vor să le dea drumul. Dar puternic 34 este Răzbunătorul lor, El, al cărui Nume este Domnul oștirilor. El le va apăra pricina, ca să dea odihnă țării, și să facă pe locuitorii Babilonului să tremure.' Sabia împotriva Haldeilor! 35 -zice Domnul, -împotriva locuitorilor Babilonului, împotriva căpeteniilor și înțelepților lui! Sabia împotriva proorocilor 36 minciunii, ca să ajungă ca niște oameni fără minte! Sabia împotriva vitejilor lui, ca să rămîna încremeniți! Sabia împotriva 37 cailor și carălor lui, împotriva oamenilor de tot felul cari sînt în mijlocul lui, ca să ajungă ca femeile! Sabia împotriva vistierilor lui, ca să fie jăfuite! Seceta peste apele lui, 38 ca să sece! Căci este o țară de idoli, și au înebunit cu idolii lor. Deaceia fiarele pustiei se vor așeza acolo împreună cu 39 șacalii, și struții vor locui acolo; nu va mai fi locuit niciodată, ci vecinic va rămînea nelocuit. Ca și Sodoma și Gomora și 40 cetățile vecine, pe cari le-a nimicit Dumnezeu, zice Domnul, așa nu va mai fi locuit nici el, și nimeni nu se va mai așeza acolo. - Iată, vine un popor dela miazănoapte, și un neam 41 mare și niște împărați puternici se ridică dela marginile pămîntului. Poartă arc și suliță, sînt necruțători și fără milă; glasul 42 le mugește ca marea; sînt călări pe cai, ca un om gata de luptă, împotriva ta, fiica Babilonului! 'mpăratul Babilonului aude 43 vestea, mîinile i se slăbesc, și îl apucă groaza, ca durerea pe o femeie care naște... Iată, vrăjmașul se suie ca un leu, depe 44

malurile îngîmfate ale Iordanului împotriva locuinței tale tari; deodată îi voi izgoni de acolo, și voi pune peste ei pe acela, pe care l-am ales. Căci cine este ca Mine? Cine-Mi va porunci?

45 Și care căpetenie 'mi va sta împotriva?" Deaceea, ascultați hotărîrea pe care a luat-o Domnul împotriva Babilonului, și planurile pe cari le-a făcut El împotriva țării Haldeilor! "Cu adevărat, îi vor tîrî ca pe niște oi slabe, cu adevărat, le vor
46 pustii locuința. De strigătul luării Babilonului se cutremură pămîntul, și se aude un strigăt de durere printre neamuri."

51 Așa vorbește Domnul: "Iată, ridic împotriva Babilonului,
2 și împotriva locuitorilor Haldeii, un vînt nimicitor. Trimet împotriva Babilonului niște vînturători cari-l vor vîntura, și-i vor goli țara. Vor veni din toate părțile asupra lui, în ziua
3 nenorocirii. Să se întindă arcul împotriva celui ce își întinde arcul, împotriva celui ce se mîndrește în platoșa lui!" "Nu
cruțați pe tinerii lui! Nimiciți cu desăvîrșire toată oștirea lui!
4 Să cadă uciși în țara Haldeilor, străpunși de lovituri pe ulițele
5 Babilonului! Căci Israelul și Iuda nu sînt părăsiți de Dumnezeul lor, de Domnul oștirilor, și țara Haldeilor este plină de
6 nelegiuri împotriva Sfîntului lui Israel. Fugiți din Babilon, și fiecare să-și scape viața, ca nu cumva să pieriți în pieirea lui! Căci aceasta este o vreme de răzbunare pentru Domnul! El îi
7 va răsplăti după faptele lui. Babilonul era în mîna Domnului un potir de aur, care îmbăta tot pămîntul; Neamurile au băut
8 din vinul lui; deaceea au fost neamurile ca într'o nebulie. Deodată cade Babilonul și este zdrobit! Văitați-l, aduceți leac alinător
9 pentru rana lui; poate că se va vindeca!" - "Am voit să vindecăm Babilonul, dar nu s'a vindecat! Părăsiți-l, și haidem
fiecare în țara noastră, căci pedeapsa lui a ajuns pînă la ceruri,
10 și se înalță pînă la nori." "Domnul scoate la lumină dreptatea pricinii noastre: veniți să istorisim în Sion lucrarea Domnului,
11 Dumnezeului nostru." "Ascuțiți săgețile, prindeți scuturile! Domnul a ațîțat duhul împăraților Mediei, pentru că vrea să
nimicească Babilonul; căci aceasta este răzbunarea Domnului,
12 răzbunarea pentru Templul Său. 'nălțați un steag împotriva zidurilor Babilonului! 'ntăriți-i străjile, puneți caraule, întindeți curse! Căci Domnul a luat o hotărîre, și aduce la în-

deplinire ce a rostit împotriva locuitorilor Babilonului.” “Tu, 13
care locuiești lângă ape mari, și care ai vistierii nemărginite,
ți-a venit sfârșitul și lăcomia ta a ajuns la capăt!” Domnul 14
oștirilor a jurat pe Sine însuși: “Da, te voi umplea de oameni
ca de niște lăcuste, și vor scoate strigăte de război împotriva
ta.” El a făcut pământul cu puterea Lui, a întemeiat lumea 15
cu înțelepciunea Lui, a întins cerurile cu priceperea Lui. De 16
glasul Lui, urlă apele în ceruri; El ridică norii dela marginile
pământului, dă naștere la fulgere și ploaie, și scoate vântul din
cămarile lui. Atunci orice om se vede cât este de prost cu ști- 17
ința lui, orice argintar rămîne rușinat de chipurile lui cioplite;
căci idolii lui nu sînt decît minciună, și n’au nicio suflare în ei!
Sînt o nimica toată și o lucrare de rîs: cînd le vine pedeapsa, 18
pier cu desăvîrșire! Dar Cel ce este partea lui Iacov nu este 19
ca ei; căci El a întocmit totul, și Israel este seminția moștenirii
Lui: Domnul oștirilor, este Numele Lui. “Tu Mi-ai fost un 20
ciocan și o unealtă de război. Am zdrobit neamuri prin tine,
am nimicit împărății prin tine. Prin tine am sfărîmat pe cal 21
și pe călărețul lui; prin tine am sfărîmat carul și pe cel ce 22
ședea în el. Prin tine am sfărîmat pe bărbat și pe femeie; prin
tine am sfărîmat pe bătrîn și pe copil; prin tine am sfărîmat
pe tînăr și pe fată. Prin tine am sfărîmat pe păstor și turma 23
lui; prin tine am sfărîmat pe plugar și boii lui; prin tine am
sfărîmat pe cîrmuitori și pe căpeteniile lui. Dar acum, voi 24
răsplăti Babilonului și tuturor locuitorilor Haldeii, tot răul,
pe care l-au făcut Sionului, supt ochii voștri, zice Domnul.”
“Iată, am necaz pe tine, munte nimicitor, zice Domnul, pe tine, 25
care nimiceai tot pământul! ’mi voi întinde mîna peste tine,
te voi prăvăli dela înălțimea stîncilor, și te voi preface într-un
munte aprins. Nu se vor mai scoate din tine nici pietre din 26
capul unghiului clădirii, nici pietre pentru temelii; căci vei fi
o dărîmătură vecinică, zice Domnul... , nălțați un steag pe 27
pământ! Sunați din trîmbiță printre neamuri! Pregătiți ne-
murile împotriva lui, chemați împotriva lui împărățiile Ararat-
ului, Miniului și Așchenazului! Puneți căpetenii de oaste îm-
potriva lui! Faceți să înainteze caii ca niște lăcuste sbîrlite!
Pregătiți împotriva lui pe neamuri, pe împărății Mediei, pe 28

cîrmuitoarii lui și pe toate căpeteniile lui, și toată țara supt
29 stăpînirea lor! Se clatină pămîntul, se cutremură; căci planul
Domnului împotriva Babilonului se împlinește; și El va face
30 din țara Babilonului un pustiu nelocuit. Vitejii Babilonu-
lui nu mai luptă, ci stau în cetățui; puterea le este sleită, și
au ajuns ca niște femei. Vrajmașii pun foc locuințelor lor și
31 le sfărîmă zăvoarele! Se întîlnesc alergătorii, se încrucișează
solii, ca să vestească împăratului Babilonului, că cetatea lui
32 este luată din toate părțile, că trecătorile sînt luate, bălțile
cu trestie sînt uscate de foc, și oamenii de război îngroziți.
33 Căci așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: „Fi-
ica Babilonului este ca o arie pe vremea cînd este călcată cu
picioarele: încă o clipă, și va veni pentru ea vremea secerișu-
34 lui.” “Nebucadnețar, împăratul Babilonului, m’a mîncat, m’a
nimicit; m’a făcut ca un vas gol; m’a înghițit, ca un balaur,
și-a umplut pîntecele cu ce aveam mai scump, și m’a izgonit.
35 Silnicia făcută față de mine și față de carnea mea sfișiată să
se întoarcă asupra Babilonului, zice locuitoarea Sionului. „Sîn-
gele meu să cadă asupra locuitorilor Haldeii; zice Ierusalimul.
36 - De aceea, așa vorbește Domnul: „Iată, îți voi apăra pricina,
și te voi răzbuna! Voi seca marea Babilonului, și-i voi usca
37 izvorul. Babilonul va ajunge un morman de dărîmături, o
vizină de șacali, un pustiu și o batjocură, și nu va mai avea
38 locuitori. Vor răcni împreună ca niște lei, vor țipa ca niște
39 pui de lei. Cînd vor fi încălziți de vin, le voi da să bea, și-i voi
îmbăta, ca să se veselească, și apoi să adoarmă somnul cel de
40 veci, ca să nu se mai scoale, zice Domnul.” “i voi pogorî ca
41 pe niște miei la tăiere, ca pe niște berbeci și niște țapi. Cum
s’a luat Șeșacul! Cum a fost cucerit acela a cărui slavă umplea
42 tot pămîntul! Cum a fost nimicit Babilonul din mijlocul ne-
43 amurilor! Marea s’a înălțat peste Babilon: Babilonul a fost
acoperit de mulțimea valurilor sale. Cetățile lui au ajuns un
44 pustiu; un pămînt fără apă și pustiu, o țară unde nimeni nu
locuiește și pe unde niciun om nu trece. Voi pedepsi pe Bel
în Babilon, îi voi smulge din gură ce a înghițit, și neamurile nu
se vor mai îngrămădi în el: chiar și zidul Babilonului va cădea!
45 Ieșiți din mijlocul lui, poporul Meu, și fiecare să-și scape vi-

ața, scăpînd de mîni aprinsă a Domnului! Să nu vi se turbure 46
inima, și nu vă spăimîntați de zvonurile cari se răspîndesc în
țară; căci anul acesta va veni un zvon, iar anul următor un alt
zvon; în țară va domni silnicia, și un stăpînitor se va ridica
împotriva altui stăpînitor. De aceea, iată, vin zile cînd voi 47
pedepsi idolii Babilonului: atunci toată țara lui va fi acoperită
de rușine, și toți morții lui vor cădea în mijlocul lui. Cerurile 48
și pămîntul cu tot ce cuprind ele, vor striga de bucurie asupra
Babilonului, căci pustiitorii se vor arunca dela meazănoapte
asupra lui, zice Domnul.” “Chiar și Babilonul va cădea, o 49
morți ai lui Israel, cum a făcut și el să cadă morții din toată
țara. Cei cari ați scăpat de sabie, plecați, nu zăboviți! Cei 50
din pămîntul depărtat, gîndiți-vă la Domnul, și Ierusalimul să
fie în inimile voastre!” - “Ne rușinam, cînd auzeam ocară; 51
ne ascundeam fețele de rușine, cînd au venit niște străini în
sfîntul locaș al Casei Domnului.” “De aceea, iată, vin zile, 52
zice Domnul, cînd îi voi pedepsi idolii, și în toată țara lui
vor geme răniții. Chiar dacă Babilonul s’ar înălța pînă la 53
ceruri, chiar dacă ar face cu neputință de ajuns cetățuile lui
cele înalte, tot voi trimete pe pustiitori împotriva lui, zice
Domnul”... Răsună strigăte din Babilon, și un mare prăpăd 54
în țara Haldeilor. Căci Domnul pustiește Babilonul, și face
să-i înceteze zarva cea mare. Valurile pustiitorilor urlă ca niște 55
ape mari, al căror vuiet tulburat se aude. Da, pustiitorul se
aruncă asupra lui, asupra Babilonului; vitejii Babilonului sînt 56
prinși, și li se sfărîmă arcurile. Căci Domnul este un Dum-
nezeu care răsplătește! El va da negreșit fiecăruia plata cu-
venită lui! “Și anume, voi îmbăta pe voivozii și înțelepții lui, 57
pe cîrmuitorii, pe căpeteniile și vitejii lui; vor adormi somnul
cel de veci, și nu se vor mai trezi, zice ’mpăratul, al cărui
Nume este Domnul oștirilor.” Așa vorbește Domnul oștirilor: 58
“Zidurile cele largi ale Babilonului vor fi surpate, și porțile lui
cele înalte vor fi arse cu foc. Astfel popoarele muncesc dege-
aba, și Neamurile se trudesesc pentru foc!” Iată porunca, dată 59
de proorocul Ieremia, lui Seraia, fiul lui Neriia, fiul lui Mah-
seia, cînd s’a dus la Babilon cu Zedechia, împăratul lui Iuda,
în al patrulea an al domniei lui Zedechia. Seraia era cel mai

60 mare cămăraș. Ieremia a scris într'o carte toate nenorocirile,
cari aveau să vină asupra Babilonului, toate cuvintele acestea
61 scrise asupra Babilonului. Ieremia a zis lui Seraia: "Cînd vei
62 ajunge la Babilon, vezi să citești toate cuvintele acestea, și
să zici: ,Doamne, Tu ai spus că locul acesta are să fie nimicit,
și că n'are să mai fie locuit nici de oameni nici de dobitoace,
63 ci are să ajungă un pustiu pentru totdeauna.' Și cînd vei is-
prăvi citirea cărții acesteia, să legi de ea o piatră, și s'o arunci
64 în Eufрат, și să zici: ,Așa va fi înecat Babilonul, și nu se va
mai ridica din nenorocirile, pe cari le voi aduce asupra lui; vor
cărea sleiți de puteri!" Pînă aici sînt cuvintele lui Ieremia.

52 Zedechia avea douăzeci și unu de ani cînd a ajuns împărat,
și a domnit unsprezece ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema
2 Hamutal, fiica lui Ieremia, din Libna. El a făcut ce este rău
3 înaintea Domnului, întocmai cum făcuse Ioiachim. Și lucrul
acesta s'a întîmplat din pricina mîniei Domnului împotriva
Ierusalimului și împotriva lui Iuda, pe cari voia să-i lepede
dela Fața Lui. Și Zedechia s'a răsculat împotriva împăratu-
4 lui Babilonului. 'n al nouălea an al domniei lui Zedechia, în
ziua a zecea a lunii a zecea, a venit Nebucadnețar, împăratul
Babilonului, cu toată oștirea lui, împotriva Ierusalimului; au
tăbărit înaintea lui, și au ridicat șanțuri de apărare dejur îm-
5 prejurul lui. Cetatea a stat împresurată pînă în anul al un-
6 sprezecelea al împăratului Zedechia. 'n ziua a noua a lunii a
patra, era mare foamete în cetate, așa că poporul țării nu mai
7 avea pîne de loc. Atunci s'a făcut o spărtură în cetate; și toți
oamenii de război au fugit, și au ieșit din cetate noaptea, pe
drumul porții dintre cele două ziduri de lîngă grădina împărat-
ului, pe cînd înconjurau Haldeii cetatea. Fugarii au apucat pe
8 drumul cîmpiei. Dar oastea Haldeilor a urmărit pe împărat,
și au ajuns pe Zedechia în cîmpiile Ierihonului, după ce toată
9 oștirea lui se risipise dela el. Au pus mîna pe împărat, și l-au
dus la împăratul Babilonului la Ribla, în țara Hamatului; și
10 el a rostit o hotărîre împotriva lui. 'mpăratul Babilonul a
pus să junghie pe fiii lui Zedechia în fața lui; a pus să taie la
11 Ribla și pe toate căpeteniile lui Iuda. Apoi a pus să scoată
ochii lui Zedechia, și a pus să-l lege cu lanțuri de aramă. Apoi

împăratul Babilonului l-a dus la Babilon, și l-a ținut în temniță pînă în ziua morții lui. 'n ziua a zecea a lunii a cincea, 12
în al nouăsprezecelea an al domniei lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, -a venit la Ierusalim Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, care era în slujba împăratului Babilonului. El a ars casa Domnului, casa împăratului, și toate casele casele 13
Ierusalimului; a dat foc tuturor caselor mai mari. Toată 14
ostea Haldeilor, care era cu căpetenia străjerilor, a dărîmat de asemenea toate zidurile dimprejurul Ierusalimului. Neb- 15
uzaradan, căpetenia străjerilor, a luat prinși de război o parte din cei mai săraci din popor, pe aceia din popor cari rămăseseră în cetate, pe ceice se supuseseră împăratului Babilonului, cealaltă rămășiță a mulțimii. Totuș Nebuzaradan, căpetenia 16
străjerilor, a lăsat ca vieri și ca plugari pe unii din cei mai săraci din țară. Haldeii au sfărîmat stîlpii de aramă cari erau 17
în casa Domnului, temeliile, marea de aramă care era în Casa Domnului, și toată arama lor au dus-o în Babilon. Au luat 18
oalele, lopețile, cuțitele, potirele, ceștile și toate uneltele de aramă cu cari se făcea slujba. Căpetenia străjerilor a mai 19
luat și lighenele, tămîietoarele, potirele, cenușarele, sfeșnicele, ceștile și paharele, tot ce era de aur și ce era de argint. Cei 20
doi stîlpi, marea, și cei doisprezece boi de aramă cari slujeau drept temelie, și cari-i făcuse împăratul Solomon pentru Casa Domnului, toate aceste unelte de aramă aveau o greutate care nu se putea cîntări. 'nălțimea unuia din stîlpi era de opt- 21
sprezece coți, și un fir de doisprezece coți îl cuprindea; era gol și gros de patru degete; deasupra lui era un coperiș de 22
aramă, și înălțimea unui coperiș era de cinci coți; împrejurul coperișului era o rețea și rodii, toate de aramă; tot așa era și al doilea stîlp, și avea și el rodii. Erau nouăzeci și șase de 23
rodii de fiecare parte, și toate rodiile dimprejurul rețelei erau în număr de o sută. Căpetenia străjerilor a luat pe marele 24
preot Seraia, pe Țefania, al doilea preot, și pe cei trei ușieri. Și din cetate a luat pe un famen care avea supt porunca lui 25
pe oamenii de război, șapte oameni din ceice făceau parte din sfetniciei împăratului și cari au fost găsiți în cetate, apoi pe logofătul căpeteniei oștirii, care era însărcinat să scrie la oaste

poporul din țară, și șasezeci de oameni din poporul țării, cari
26 se aflau în cetate. Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, i-a
27 luat, și i-a dus la împăratul Babilonului la Ribla. 'mpăratul
Babilonului i-a lovit și i-a omorât la Ribla în țara Hamatului.
28 Astfel a fost dus rob Iuda departe de țara lui. Iată poporul
pe care l-a dus Nebucadnețar în robie: în al șaptelea an: trei
29 mii douăzeci și trei de Iudei; în al optsprezecelea an al lui
Nebucadnețar, a luat din Ierusalim opt sute treizeci și doi de
30 inși; în al douăzeci și treilea an al lui Nebucadnețar, Neb-
uzaradan, căpetenia străjerilor, a luat șapte sute patruzeci și
31 cinci de Iudei; de toți: patru mii șase sute de inși. 'n al treizeci
și șaptelea an al robiei lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, în a
douăzeci și cincea zi a lunii a douăsprezecea, Evil-Merodac,
împăratul Babilonului, în anul întâi al domniei lui, a înălțat
capul lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, și l-a scos din temniță.
32 I-a vorbit cu bunătate, și i-a așezat scaunul lui de domnie mai
pe sus de scaunul de domnie al împăraților cari erau cu el la
33 Babilon. A pus să-i schimbe hainele de temniță, și Ioiachin a
mîncat totdeauna la masa împăratului în tot timpul vieții sale.
34 'mpăratul Babilonului a purtat grijă neconținut de hrana lui
zilnică, pînă în ziua morții lui, în tot timpul vieții sale.

PLÂNGERI

Dai! Cum stă părăsită acum, cetatea aceasta atît de 1
plină de popor altă dată! A rămas ca o văduvă!
Ea, care altă dată era mare între neamuri, fruntaşă
printre ţări, a ajus roabă astăzi! Plînge amarnic 2
noaptea, şi-i curg lacrimi pe obraji. Niciunul din toţi cei ce o
iubeau n'o mîngîie; toţi prietenii ei au părăsit-o, şi i s'au făcut
vrăjmaşi. Iuda a plecat în pribegie, din pricina apăsării şi 3
muncilor grele. Locuieşte în mijlocul neamurilor, şi nu găseşte
odihnă! Toţi prigonitorii lui l-au ajuns tocmai cînd îi era mai
mare strîmtorarea. Drumurile Sionului sînt triste, căci ni- 4
meni nu se mai duce la sărbători, toate porţile lui sînt pustii,
preoţii lui oftează; fecioarele lui sînt mîhnite, şi el însuş este
plin de amărăciune. Asupritorii lui sar biruitori, vrăşmaşii lui 5
sînt mulţămîiţi. Căci Domnul l-a smerit, din pricina mulţimii
păcatelor lui; copiii lui au mers în robie înaintea asupritorului.
S'a dus dela fiica Sionului toată podoaba ei. Căpeteniile ei au 6
ajuns ca nişte cerbi cari nu găsesc păşune, şi merg fără putere
înaintea celui ce-i goneşte. 'n zilele necazului şi ticăloşiei 7
lui, Ierusalimul îşi aduce aminte de toate bunătăţile de cari
a avut parte din zilele străbune; cînd a căzut poporul lui în
mîna asupritorului, nimeni nu i-a venit în ajutor, iar vrăjmaşii
se uitau la el şi rîdeau de prăbuşirea lui. Greu de păcătuit 8
Ierusalimul! De aceea a ajuns de scîrbă. Toţi cei ce-l preţuiau
îl dispreţuiesc acum, văzîndu-i goliciunea, şi el însuş se în-
toarce în altă parte şi oftează. Necurăţia sta lipită pe poala 9
hainei lui, şi nu se gîndea la sfîrşitul său. A căzut greu de
tot. Nimeni nu-l mîngîie. -"Vezi-mi ticăloşia, Doamne, căci
iată ce semet este vrăjmaşul!" - Asupritorul a întins mîna 10
la tot ce avea el mai scump; ba încă a văzut cum, în Locaşul
lui cel sfînt, au intrat neamurile căroră Tu le poruncisei să nu
intre în adunarea Ta! Tot poporul lui caută pîne suspinînd; 11
şi-au dat lucrurile scumpe pe hrană, numai ca să-şi ţină vi-

12 ața. “Uită-Te, Doamne, și privește cât de înjosit sînt!” O!
voi, cari treceți pe lîngă mine, priviți și vedeți dacă este vre o
durere ca durerea mea, ca durerea cu care m’a lovit Domnul
13 în ziua mîniei Lui aprinse! Mi-a asvîrlit de sus în oase un
foc care le arde; mi-a întins un laț supt picioare, și m’a dat
înapoi. M’a lovit cu pustiire și o lîncezeală de toate zilele!
14 Mîna Lui a legat jugul nelegiuirilor mele, cari stau împletite
și legate de gîtul meu. Mi-a frînt puterea. Domnul m’a dat în
15 mînile acelora, cărora nu pot să le stau împotrivă. Domnul
a trîntit la pămînt pe toți vitejii din mijlocul meu; a strîns
o oștire împotriva mea, ca să-mi prăpădească tineretul; ca în
16 teasc a călcat Domnul pe fecioara, fiica lui Iuda. De aceea
plîng, îmi varsă lacrimi ochii, căci s’a depărtat dela mine Cel
ce trebuia să mă mîngîie, Cel ce trebuia să-mi învieze viața;
17 fiii mei sînt zdrobiți, căci vrăjmașul a biruit. - Sionul întinde
mînile rugător, și nimeni nu-l mîngîie. Domnul a trimis împotriva
lui Iacov dejur împrejur vrăjmași; Ierusalimul a ajuns
18 de batjocură în mijlocul lor. - Domnul este drept, căci m’am
răzvrătit împotriva poruncilor Lui. Ascultați, toate popoarele,
și vedeți-mi durerea! Fecioarele și tinerii mei s’au dus în robie.
19 Mi-am chemat prietenii, dar m’au înșelat, preoții și bătrînii
mei au murit în cetate, căutînd hrană, ca să-și țină viața.”
20 “Doamne, uită-Te la necazul meu. Lăuntru meu fierbe, mi
s’a întors inima în mine, căci am fost neascultător. Afară
21 sabia m’a lăsat fără copii, în casă moartea. M’au auzit sus-
pinînd, dar nimeni nu m’a mîngîiat. Toți vrăjmașii mei, cînd
au aflat de nenorocirea mea, s’au bucurat că Tu ai adus-o; dar
22 vei aduce, vei vesti ziua cînd și ei vor fi ca mine. Adu toată
răutatea lor înaintea Ta, și fă-le cum mi-ai făcut mie, pentru
toate fărădelegile mele! Căci suspinurile mele sînt multe, și
inima îmi este bolnavă.”

2 Vai! în ce întunecime a aruncat Domnul, în mînia Lui, pe
fiica Sionului. A asvîrlit din cer pe pămînt podoaba lui Israel,
și nu Și-a mai adus aminte de scaunul picioarelor Lui, în ziua
2 mîniei Lui! Domnul a nimicit, fără milă, toate locuințele lui
Iacov. ’n urgia Lui, a dărîmat întăriturile fiicei lui Iuda, și le-a
prăvălit la pămînt; a făcut de ocară împărăția și căpeteniile ei.

'n mînia Lui aprinsă, a doborît toată puterea lui Israel; Și-a 3
tras înapoi dela el dreapta, înaintea vrăjmașului, și a aprins
în Iacov o văpaie de foc care mistuiește toate dejurîmprejur.
Și-a încordat arcul ca un vrăjmaș, Și-a ridicat dreapta ca un 4
asupritor, și a prăpădit tot ce era plăcut privirilor, Și-a vărsat
ca un foc urgia peste cortul fiicei Sionului. Ca un vrăjmaș a 5
ajuns Domnul, a nimicit pe Israel, i-a dărîmat toate palatele,
i-a prăbușit întăriturile, și a umplut pe fiica lui Iuda de jale și
suspin. I-a pustiit cortul sfînt ca pe o grădină, a nimicit locul 6
adunării sale; Domnul a făcut să se uite în Sion sărbătorile și
Sabatul, și, în mînia Lui năpraznică a lepădat pe împărat și
pe preot. Domnul Și-a disprețuit altarul, Și-a lepădat locașul 7
Său cel sfînt. A dat în mîmile vrăjmașului zidurile palatelor
Sionului; au răsunat strigătele în casa Domnului, ca într'o zi de
sărbătoare. Și-a pus de gînd Domnul să dărîme zidurile fiicei 8
Sionului; a întins sfoara de măsurat, și nu Și-a tras mîna pînă
nu le-a nimicit. A cufundat în jale întăritura și zidurile, cari
nu mai sînt, toate, decît niște dărîmături triste. Porțile îi sînt 9
cufundate în pămînt; i-a nimicit și rupt zăvoarele. 'mpăratul și
căpeteniile sale sînt între neamuri. Lege nu mai au, Bătrînii 10
fiicei Sionului șed pe pămînt și tac; și-au presărat țărînă pe cap,
s'au încins cu saci; fecioarele Ierusalimului își pleacă la pămînt
capul. Mi s'au strors ochii de lacrimi, îmi fierb măruntaiele, 11
mi se varsă ficatul pe pămînt, din pricina prăpădului fiicei
poporului meu, din pricina copiilor și pruncilor de țîță leșinați
pe ulițele cetății. Ei ziceau către mamele lor: "Unde este pîne 12
și vin?" Și cădeau leșinați ca niște răniți pe ulițele cetății, își
dădeau sufletul la pieptul mamelor lor. "Cu ce să te îmbăr- 13
bătez și cu ce să te asemăn, fiica Ierusalimului? Cu cine să
te pun alături, și cu ce să te mîngîi, fecioară, fiica Sionului?
Căci rana ta este mare ca marea: cine va putea să te vindece?
Proorocii tăi ți-au proorocit vedenii deșarte și amăgitoare, nu 14
ți-au dat pe față nelegiuirea, ca să abată astfel robia dela tine,
ci ți-au făcut proorocii mincinoase și înșelătoare. Toți trecă- 15
torii bat din palme asupra ta, șuieră și dau din cap împotriva
fiicei Ierusalimului, și zic: "Aceasta este cetatea despre care se
zicea că este cea mai frumoasă, și bucuria întregului pămînt?"

16 Toți vrăjmașii tăi deschid gura împotriva ta, fluieră, scrișnesc
din dinți, și zic: “Am înghițit-o!” “Da, aceasta este ziua pe
17 care o așteptam, am ajuns-o și o vedem!” Domnul a înfăp-
tuit ce hotărîse, a împlinit cuvîntul pe care-l sorocise de multă
vreme, a nimicit fără milă; a făcut din tine bucuria vrăjmașu-
18 lui, a înălțat tăria asupritorilor tăi! Inima lor strigă către
Domnul... Zid al fiicei Sionului, varsă zi și noapte șiroaie de
lacrimi! Nu-ți da niciun răgaz, și ochiul tău să n’ aibă odi-
19 hnă! Scoală-te și gemi noaptea cînd încep străjile! Varsă-ți
inima ca niște apă, înaintea Domnului! Ridică-ți mîinile spre
El pentru viața copiilor tăi, cari mor de foame la toate colțurile
20 ulițelor! Uită-Te, Doamne, și privește: cui i-ai făcut Tu așa?
Să mănînce femeile rodul pîntecelui lor, pruncii desmierdați de
mîinile lor? Să fie măcelăriți preoții și proorocii în Locașul cel
21 sfînt al Domnului? Copiii și bătrînii stau culcați pe pămînt în
ulițe; fecioarele și tinerii mei au căzut uciși de sabie; i-ai ucis,
22 în ziua mîniei Tale, și i-ai jungheat fără milă. Ai chemat
groaza din toate părțile peste mine, ca la o zi de sărbătoare.
’n ziua mîniei Domnului, n’a scăpat unul și n’a rămas cu viață.
Pe cei îngrijiți și crescuți de mine, mi i-a nimicit vrăjmașul!”

3 Eu sînt omul care a văzut suferința supt nuiaua urgiei Lui.
2, 3 El m’a dus, m’a mînat în întunec, și nu în lumină. Numai
4 împotriva mea își întinde și își întoarce mîna, toată ziua. Mi-
5 a prăpădit carnea și pielea, și mi-a zdrobit oasele. A făcut
6 zid împrejurul meu, și m’a înconjurat cu otravă și durere. Mă
7 așează în întunec, ca pe cei morți pentru totdeauna. M’a
8 înconjurat cu un zid, ca să nu ies; m’a pus în lanțuri grele. Să
tot strig și să tot cer ajutor, căci El tot nu-mi primește rugăci-
9 una. Mi-a astupat calea cu pietre cioplite, și mi-a strîmbat
10 cărările. Mă pîndește ca un urs și ca un leu într’un loc as-
11 cuns. Mi-a abătut căile, și apoi s’a aruncat pe mine, și m’a
12, 13 pustiit. Și-a încordat arcul, și m’a pus țintă săgeții Lui. ’n
14 rărunchi mi-a înfipt săgețile din tolba Lui. Am ajuns de rîsul
poporului meu, și toată ziua sînt pus în cîntece de batjocură de
15, 16 ei. M’a săturat de amărăciune, m’a îmbătat cu pelin. Mi-a
17 sfărîmat dinții cu pietre, m’a acoperit cu cenușă. Mi-ai luat
18 pacea, și nu mai cunosc fericirea. Și am zis: “S’a dus put-

erea mea de viață, și nu mai am nici o nădejde în Domnul.”
“Gîndește-Te la necazul și suferința mea, la pelin și la otravă!” 19
Cînd își aduce aminte sufletul meu de ele, este mîhnit în mine. 20
Iată ce mai gîndesc în inima mea, și iată ce mă face să mai 21
trag nădejde: Bunătățile Domnului nu s’au sfîrșit, îndurările 22
Lui nu sînt la capăt, ci se înoiesc în fiecare dimineată. Și 23
credințioșia Ta este atît de mare! “Domnul este partea mea 24
de moștenire,” zice sufletul meu; de aceea nădăjduiesc în El.
Domnul este bun cu cine nădăjduiește în El, cu sufletul care- 25
L caută. Bine este să aștepti în tăcere ajutorul Domnului. 26
Este bine pentru om să poarte un jug în tinereța lui. Să 27, 28
stea singur și să tacă, pentrucă Domnul i l-a pus pe grumaz;
să-și umple gura cu țărînă, și să nu-și peardă nădejdea; să 29, 30
dea obrazul celui ce-l lovește, și să se sature de ocări. Căci 31
Domnul nu leapădă pentru totdeauna. Ci, cînd mîhnește pe 32
cineva, Se îndură iarăș de el, după îndurarea Lui cea mare:
căci El nu necăjește cu plăcere, nici nu mîhnește bucuros pe 33
copiii oamenilor. Cînd se calcă în picioarele toți prinșii de 34
război ai unei țări, cînd se calcă dreptatea omenească în fața 35
Celui Prea ’nalt, cînd este nedreptățit un om în pricina lui, nu 36
vede Domnul? Cine a spus și s’a întîmplat ceva fără porunca 37
Domnului? Nu iese din gura Celui Prea ’nalt răul și binele? 38
De ce să se plîngă omul cît trăiește? Ficare să se plîngă mai 39
bine de păcatele lui! Să luăm seama la umbletele noastre, să le 40
cercetăm, și să ne întoarcem la Domnul. Să ne înălțăm și in- 41
imile cu mîinile spre Dumnezeu din cer, zicînd: “Am păcătuit, 42
am fost îndărătnici, și nu ne-ai iertat!” ’n mînia Ta, Te-ai as- 43
cuns, și ne-ai urmărit, ai ucis fără milă. Te-ai învăluit într’un 44
nor, ca să nu străbată la Tine rugăciunea noastră. Ne-ai 45
făcut de batjocură și de ocară printre popoare. Toți vrăj- 46
mașii noștri deschid gura împotriva noastră. De groază și 47
de groapă am avut parte, de prăpăd și pustiire. Șivoaie de 48
apă îmi curg din ochi din pricina prăpădului fiicei poporului
meu. Mi se topește ochiul în lacrimi, necurmat și fără răgaz, 49
pînăce Domnul va privi din cer și va vedea. Mă doare ochiul 50, 51
de plîns pentru toate fiicele cetății mele. Cei ce mă urăsc fără 52
temei, m’au gonit ca pe o pasăre. Voiau să-mi nimicească vi- 53

54 ața într'o groapă, și au aruncat cu pietre în mine. Mi-au
55 năvălit apele peste cap și ziceam: "Sînt perdut!" Dar am
56 chemat Numele Tău, Doamne, din fundul gropii. Tu mi-ai
auzit glasul: "Nu-Ți astupa urechea la suspinurile și strigătele
57 mele." 'n ziua cînd Te-am chemat, Te-ai apropiat, și ai zis:
58 "Nu te teme!" Doamne, Tu ai apărut pricina sufletului meu,
59 mi-ai răscumpărat viața! Doamne, ai văzut apăsarea mea: fă-
60 mi dreptate. Ai văzut toate răzbunările lor, toate uneltirile
61 lor împotriva mea. Doamne, le-ai auzit ocările, toate uneltir-
62 ile împotriva mea, cuvîntările protivnicilor mei, și planurile
63 pe cari le urzeau în fiecare zi împotriva mea. Uită-Te cînd
stau ei jos sau cînd se scoală. Eu sînt cîntecul lor de batjocură.
64, 65 Răsplătește-le, Doamne, după faptele mînilor lor! 'mpetrește-
66 le inima, și aruncă blestemul Tău împotriva lor! Urmărește-i,
în mînia Ta, și șterge-i de supt ceruri, Doamne!"

4 Vai! cum s'a înegrit aurul, și cum s'a schimbat aurul cel
curat! Cum s-au risipit pietrele sfîntului Locaș pela toate
2 colțurile ulițelor! Cum sînt priviți acum fiii Sionului, cei aleși
și prețuiți ca aurul curat altă dată, cum sînt priviți acum, vai!
Ca niște vase de pămînt, și ca o lucrare făcută de mîinile olaru-
3 lui! Chiar și șacalii își apleacă țîța, și dau să sugă puilor lor;
dar fiica poporului meu a ajuns fără milă, ca struții din pustie.
4 Limba sugătorului i se lipește de cerul gurii, uscată de sete;
5 copiii cer pîne, dar nimeni nu le-o dă. Ceice se hrăneau cu
bucate alese, leșină pe ulițe. Ceice fuseseră crescuți crescuți în
6 purpură se bucură acum de o grămadă de gunoi! Căci vina
ficei poporului meu este mai mare decît păcatul Sodomei, care
a fost nimicită într'o clipă, fără să fi pus cineva mîna pe ea.
7 Voivozii ei erau mai strălucitori decît zăpada, mai albi decît
laptele; trupul le era mai roș decît mărgeanul; fața le era ca
8 safirul. Dar acum înfățișarea le este mai negricioasă decît
funinginea; așa că nu mai sînt cunoscuți pe ulițe, pielea le este
9 lipită de oase, uscată ca lemnul. Ceice pier uciși de sabie sînt
mai fericiți decît ceice pier de foame, cari cad sleiți de put-
10 eri, din lipsa roadelor cîmpului! Femeile, cu toată mila lor,
își fierb copiii, cari le slujesc ca hrană, în mijlocul prăpădului
11 ficei poporului meu. Domnul Și-a sleit urgia, Și-a vărsat mî-

nia aprinsă; a aprins în Sion un foc, care-i mistuie temeliiile. 'mpărații pământului n'ar fi crezut și nici unul din locuitorii lumii n'ar fi crezut că protivnicul, care-l împresura, are să intre pe porțile Ierusalimului. Iată roada păcatelor proorocilor săi, a nelegiuirilor preoților săi, cari au vărsat în mijlocul lui sângele celor neprihăniți! Rătăceau ca orbii pe ulițe, mînjiți de sânge, așa că nimeni nu putea să se atingă de hainele lor. "Depărtați-vă, necuraților!" li se striga, "la o parte, la o parte, nu vă atingeți de noi!" Cînd fugeau pribegind încoace și încolo, printre neamuri, se spunea: "Să nu mai locuiască aici!" 'n mînia Lui Domnul i-a împrăștiat și nu-Și mai îndreaptă privirile spre ei! Vrajmașul n'a căutat la fața preoților, nici n'a avut milă de cei bătrîni. Și acolo ni se sfîrșeau ochii, și așteptam zădarnic ajutor! Privirile ni se îndreptau cu nădejde spre un neam, care totuș nu ne-a izbăvit. Ne pîndeau pașii, ca să ne împiedice să mergem pe ulițele noastre; ni se apropia sfîrșitul, ni se împliniseră zilele... Da, ne venise sfîrșitul! Prigonitorii noștri erau mai iuți de cît vulturii cerului. Ne-au fugărit pe munți, și ne-au pîndit în pustie. Suflarea vieții noastre, unsul Domnului, a fost prins în gropile lor, el, despre care ziceam: "Vom trăi supt umbra lui printre neamuri." "Bucură-te și saltă de bucurie, fiica Edomului, care louiește în țara Uț! Dar și la tine va trece potirul, și tu te vei îmbăta, și te vei desgoli! Fiica Sionului, nelegiuirea îți este ispășită: El nu te va mai trimete în robie. Dar ție, fiica Edomului, îți va pedepsi nelegiuirea; și îți va da pe față păcatele."

"Adu-Ți aminte, Doamne, de ce ni s'a întîmplat! Uită-Te și vezi-ne ocară! Moștenirea noastră a trecut la niște străini, casele noastre la cei din alte țări! Am rămas orfani, fără tată; mamele noastre sînt ca niște văduve. Apa noastră o bem pe bani, și lemnele noastre trebuie să le plătim. Prigonitorii ne urmăresc cu îndîrjire, și cînd obosim, nu ne dau odihnă. Am întins mîna spre Egipt, spre Asiria, ca să ne săturăm de pîne. Părinții noștri, cari au păcătuit, nu mai sînt, iar noi le purtăm păcatele. Robii ne stăpînesc, și nimeni nu ne izbăvește din mîinile lor. Ne căutăm pînea cu primejdia vieții noastre, căci ne amenință sabia în pustie. Ne arde pielea ca un cuptor, de

11 frigurile foamei. Au necinstit pe femei în Sion, pe fecioare în
12 cetățile lui Iuda. Mai marii noștri au fost spînzurați de mîinile
13 lor; Bătrînilor nu le-a dat nici o cinste. Tinerii au fost puși să
14 rîșnească, și copiii cădeau supt poverile de lemn. Bătrîinii nu
15 se mai duc la poartă, și tinerii au încetat să mai cînte. S'a dus
bucuria din inimile noastre, și jalea a luat locul jocurilor noas-
16 tre. A căzut cununa de pe capul nostru! Vai de noi, căci am
17 păcătuit! Dacă ne doare inima, dacă ni s'au întunecat ochii,
18 este din pricină că muntele Sionului este pustiit, din pricină
19 că se plimbă șacalii prin el. Dar Tu, Doamne, împărățești pe
vecie; scaunul Tău de domnie dăinuiește din neam în neam!
20 Pentruce să ne uiți pe vecie, și să ne părăsești pentru multă
21 vreme? 'ntoarce-ne la Tine, Doamne, și ne vom întoarce! Dă-
22 ne iarăș zile ca cele de odinioară! Să ne fi lepădat Tu de tot
oare, și să Te fi mîniat Tu pe noi peste măsură de mult?

EZECHIEL

n al treizecilea an, în a cincea zi a lunii a patra, pe cînd eram **1**
între prinşii de război dela rîul Chebar, s'au deschis cerurile,
şi am avut vedenii dumnezeieşti. 'n a cincea zi a lunii-era **2**
în anul al cincilea al robiei împăratului Ioiachin, - Cuvîntul **3**
Domnului a vorbit lui Ezechiel, fiul lui Buzi, preotul, în țara
Haldeilor, lîngă rîul Chebar; şi acolo a venit mîna Domnului
peste el. M'am uitat, şi iată că a venit dela mează-noapte un **4**
vînt năpraznic, un nor gros, şi un snop de foc, care răspîndea
de jurîmprejur o lumină strălucitoare, în mijlocul căreia lucea
ca o aramă lustruită, care ieşea din mijlocul focului. Tot în **5**
mijloc, se mai vedeau patru făpturi vii, a căror înfăţişare avea
o asemănare omenească. Fiecare din ele avea patru feţe, şi **6**
fiecare avea patru aripi. Picioarele lor erau drepte, şi talpa **7**
picioarelor lor era ca a piciorului unui viţel, şi scînteiau ca nişte
aramă lustruită. Supt aripi, de cele patru părţi ale lor, aveau **8**
nişte mîni de om; şi toate patru aveau feţe şi aripi. Aripile **9**
lor erau prinse una de alta. Şi cînd mergeau, nu se întorceau
în nicio parte, ci fiecare mergea drept înainte. Cît despre **10**
chipul feţelor lor era așa: înainte, toate aveau o faţă de om; la
dreapta lor, toate patru aveau cîte o faţă de leu, la stînga lor,
toate patru aveau cîte o faţă de bou, iar înapoi, toate patru
aveau cîte o faţă de vultur. Aripile fiecăreia erau întinse în **11**
sus, așa că două din aripile lor ajungeau pînă la cele înveci-
nate, iar două le acopereau trupurile. Fiecare mergea drept **12**
înainte, şi anume încotro le mîna duhul să meargă, într'acolo
mergeau; iar în mersul lor nu se întorceau în nici o parte. 'n **13**
mijlocul acestor făpturi vii era ceva ca nişte cărbuni de foc
aprinşi, cari ardeau; şi ceva ca nişte făclii umbla încoace şi
încolo printre aceste făpturii vii; focul acesta arunca o lumină
strălucitoare, şi din el ieşeau fulgere. Făpturile vii însă cînd **14**
alergau şi se întorceau, erau ca fulgerul. Mă uitam la aceste **15**
făpturi vii, şi iată că pe pămînt, afară de făpturile vii, era o

16 roată la fiecare din cele patru fețe ale lor. 'nfățișarea acestor
roate și materialul din care erau făcute, păreau de hrisolit, și
toate patru aveau aceeaș întocmire. 'nfățișarea și alcătuirea
lor erau de așa fel încît fiecare roată părea că este în mijlocul
17 unei alte roate. Cînd mergeau, alergau pe toate cele patru
18 laturi ale lor, și nu se întorceau deloc în mersul lor. Aveau
niște obezi de o înălțime înspăimîntătoare, și pe obezile lor cele
19 patru roate erau pline cu ochi de jur împrejur. Cînd mergeau
făpturile vii, mergeau și roatele pe lîngă ele; și cînd se ridi-
20 cau făpturile vii dela pămînt, se ridicau și roatele. Unde le
mîna duhul să meargă, acolo mergeau, încotro voia duhul; și
împreună cu ele se ridicau și roatele, căci duhul făpturilor vii
21 era în roate. Cînd mergeau făpturile vii, mergeau și roatele;
cînd se opreau ele, se opreau și roatele; cînd se ridicau depe
pămînt, se ridicau și roatele; căci duhul făpturilor vii era în
22 roate. Deasupra capetelor făpturilor vii era ceva ca o întin-
dere a cerului, care semăna cu cristalul strălucitor, și se întin-
23 dea în aer sus peste capetele lor. Supt cerul acesta, aripile
lor stăteau drepte, întinse una spre alta, și mai aveau fiecare
24 cîte două aripi, cari le acopereau trupurile. Cînd umblau, am
auzit vîjiitul aripilor lor ca vîjiitul unor ape mari, și ca glasul
Celui Atotputernic. Cînd mergeau, era un vuiet gălăgios, ca al
25 unei oștiri; iar cînd se opreau, își lăsau aripile în jos. Și venea
un vuiet care pornea de deasupra cerului întins peste capetele
26 lor; iar cînd se opreau își lăsau aripile în jos. Deasupra ceru-
lui care era peste capetele lor, era ceva ca o piatră de safir, în
chipul unui scaun de domnie; pe acest chip de scaun de domnie
27 se vedea ca un chip de om, care ședea pe el. Am mai văzut
iarăș o lucire de aramă lustruită ca niște foc, înlăuntrul căruia
era omul acesta, și care strălucea de jur împrejur; dela chipul
rărunchilor lui pînă sus, și dela chipul rărunchilor lui pînă jos,
am văzut ca un fel de foc, și de jur împrejur era înconjurat
28 cu o lumină strălucitoare. Ca înfățișarea curcubeului, care
sta în nor într'o zi de ploaie, așa era și înfățișarea acestei lu-
mini strălucitoare, care-l înconjura. Astfel era arătarea slavei
Domnului. Cînd am văzut-o, am căzut cu fața la pămînt, și
am auzit glasul Unuia care vorbea.

El mi-a zis: “Fiul omului, stai în picioare, și-ți voi vorbi!” **2**
Cum mi-a vorbit aceste cuvinte, a intrat duh în mine, și m’a **2**
făcut să stau pe picioare; și am ascultat la Celce-mi vorbea.
El mi-a zis: “Fiul omului, te trimet la copiii lui Israel, la aceste **3**
,popoare îndărătnice,‘ cari s’au răzvrătit împotriva Mea; ei și
părinții lor au păcătuit împotriva Mea, pînă în ziua de azi.
Da, copiii aceștia la cari te trimet, sînt nerușinați și cu inima **4**
împietrită. Tu să le spui: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu;
Fie că vor asculta, fie că nu vor asculta, -căci sînt o casă de **5**
îndărătnici-vor ști totuș că în mijlocul lor este un prooroc.
Tu, fiu al omului, să nu te temi de ei, nici să nu te sperii de **6**
cuvintele lor; și măcar că ei sînt niște măcăciuni și spini lîngă
tine, și măcar că locuiești împreună cu niște scorpia, totuș nu
te teme de cuvintele lor și nu te spăimînta de fețele lor, căci
sînt o casă de îndărătnici. Ci să le spui cuvintele Mele, fie că **7**
vor asculta, fie că nu vor asculta; căci sînt niște îndărătnici!
Tu, însă, fiul omului, ascultă ce-ți spun! Nu fi îndărătnic, ca **8**
această casă de îndărătnici! Deschide-ți gura, și mănîncă ce-ți
voi da!” M’am uitat, și iată că o mînă era întinsă spre mine, **9**
și ținea o carte în chip de sul. A desfășurat-o înaintea mea, **10**
și era scrisă și pe dinlăuntru și pe din afară; în ea erau scrise
bocete, plîngerii și gemete.

El mi-a zis: “Fiul omului, mănîncă ce vei găsi înaintea ta, **3**
mănîncă sulul acesta, și du-te de vorbește casei lui Israel!”
Am deschis gura, și mi-a dat să mănînc sulul acesta. El mi-a **2, 3**
zis: “Fiul omului, hrănește-ți trupul și umple-ți măruntaiele cu
sulul acesta, pe care ți-l dau!” -L-am mîncat, și în gura mea a
fost dulce ca mierea. El mi-a zis: “Fiul omului, du-te la casa **4**
lui Israel, și spune-le cuvintele Mele! Căci nu ești trimis la un
popor cu o vorbire încurcată și cu o limbă greoaie, ci la casa lui **5**
Israel. Nu la niște popoare mari, cu o vorbire încurcată și cu o
limbă greoaie, ale căror cuvinte să nu le poți pricepe. Negreșit **6**
dacă te-aș trimete la ele, te-ar asculta! Dar casa lui Israel nu
va voi să te asculte, pentrucă nu vrea să M’asculte; căci toată **7**
casa lui Israel are fruntea încruntată și inima împietrită. Iată, **8**
îți voi face fața tot așa de aspră ca și fețele lor, și fruntea tot așa
de aspră ca fruntea lor. ’ți voi face fruntea ca un diamant, mai **9**

aspră decît stînca. Nu te teme și nu te speria de ei, căci sînt
10 o casă de îndărătnici!” El mi-a zis: “Fiul omului, primește
în inima ta și ascultă cu urechile tale toate cuvintele pe cari
11 ți le spun! Du-te la prinșii de război, la copiii poporului
tău: vorbește-le, și, fie că vor asculta, fie că nu vor asculta,
12 să le spui: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu; Și Duhul m’a
răpit, și am auzit înapoia mea dîrdăitul unui mare cutremur
13 de pămînt: slava Domnului s’a ridicat din locul ei. Am auzit
și vîjăitul aripilor făpturilor vii, cari se loveau una de alta,
uruitul roatelor de lîngă ele, și dîrdăitul unui mare cutremur de
14 pămînt. Cînd m’a răpit Duhul și m’a luat, mergeam amărît și
15 mînios, și mîna Domnului apăsă tare peste mine. Am ajuns la
Tel-Abib, la robii de război cari locuiau la rîul Chebar, în locul
unde se aflau; și am rămas acolo, înmărmurit în mijlocul lor,
16 șapte zile. După șapte zile, Cuvîntul Domnului mi-a vorbit
17 astfel: “Fiul omului, te pun păzitor peste casa lui Israel. Cînd
vei auzi un cuvînt, care va ieși din gura Mea, să-i înștiințezi
18 din partea Mea! Cînd voi zice celui rău: „Vei muri negreșit”,
dacă nu-l vei înștiința, și nu-i vei spune, ca să-l întorci dela
calea lui cea rea și să-i scapi viața, acel om rău va muri prin
19 nelegiuirea lui, dar îi voi cere sîngele din mîna ta! Dar dacă
vei înștiința pe cel rău, și el tot nu se va întoarce dela răutatea
lui și dela calea cea rea, va muri prin nelegiuirea lui, dat tu îți
20 vei mîntui sufletul! Dacă un om neprihănit se va abate de la
neprihănirea lui și va face ce este rău, îi voi pune un laț înainte,
și va muri. Dacă nu l-ai înștiințat, va muri prin păcatul lui și nu
i se va mai pomeni neprihănirea, în care a trăit, dar îi voi cere
21 sîngele din mîna ta! Dar dacă vei înștiința pe cel neprihănit
să nu păcătuiască, și nu va păcătui, va trăi, pentrucă a primit
22 înștiințarea, iar tu îți vei mîntui sufletul!” Și mîna Domnului
a venit peste mine acolo, și mi-a zis: “Scoală-te, du-te în vale,
23 și acolo îți voi vorbi!” M’am sculat, și m’am dus în vale; și
iată că slava Domnului s’a arătat acolo, așa cum o văzusem
24 la rîul Chebar. Atunci am căzut cu fața la pămînt. Duhul
a intrat în mine, și m’a făcut să stau pe picioare. Și Domnul
25 mi-a vorbit și mi-a zis: “Du-te și închide-te în casă!” Căci
iată, fiul omului, vor pune peste tine funii, cu cari te vor lega,

ca să nu mai poți ieși în mijlocul lor. Ți voi lipi limba de cerul 26
gurii, ca să rămii mut, și să nu-i poți muștra, căci sînt o casă
de îndărătnici! Dar cînd îți voi vorbi, îți voi deschide gura, 27
ca să le spui: “Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: ,Cine vrea
să asculte, să asculte; cine nu vrea, să n’asculte! Căci sînt o
casă de îndărătnicij

“Și tu, fiul omului, ia o cărămidă, pune-o înaintea ta, și 4
sapă pe ea cetatea Ierusalimului. Țnfățișează-o împresurată, 2
zidește întărituri în jurul ei, înconjoară-o cu un șanț de apărare,
pune tabere de ostași împrejurul ei, și ridică berbeci de fer împotriva ei de jur împrejur. Ia o tigaie de fer, și pune-o, ca 3
un zid de fer, între tine și cetate; îndreaptă-ți fața împotriva
ei, ca să fie împresurată, și s’o strîntorezi. Aceasta să fie un
semn pentru casa lui Israel! Apoi culcă-te pe coasta stîngă, 4
și pune pe ea nelegiuirea casei lui Israel; cîte zile vei sta culcat
pe coasta aceasta, le vei purta nelegiuirea lor. Ți voi socoti 5
un număr de zile deopotrivă cu acela al anilor nelegiuirii lor, și
anume trei sute nouăzeci de zile, în cari să porți nelegiuirea ca-
sei lui Israel. După ce vei isprăvi aceste zile, culcă-te a doua 6
oară pe coasta dreaptă, și poartă nelegiuirea casei lui Iuda
patru zeci de zile; îți pun cîte o zi pentru fiecare an. Apoi 7
întoarce-ți fața și brațul desgolit spre Ierusalimul împresurat,
și proorocește împotriva lui. Și iată, voi pune funii peste tine, 8
ca să nu poți să te întorci de pe o coastă pe alta, pînă nu vei
împlini zilele împresurării tale. Ia-ți și grîu, orz, bob, linte, 9
mei și alac, pune-le într’un vas, și fă pîne din ele cîte zile vei
sta culcat pe coastă: trei sute nouă zeci de zile să mănînci
din ele. Hrana pe care o vei mînca, s’o mănînci cu cîntarul 10
și anume cîte douăzeci de sicli pe zi: să mănînci din ea din
cînd în cînd. Apa pe care o vei bea, o vei bea cu măsură și 11
anume cîte o șesime de hin; vei bea din ea din cînd în cînd.
Hrana s’o mănînci ca turte de orz, pe cari le vei coace în fața 12
lor cu balebă de om.” Și Domnul a zis: “Așa își vor mînca 13
pînea spurcată copiii lui Israel printre neamurile printre cari
îi voi izgoni.” Eu am zis: “Ah! Doamne, Dumnezeule, iată, 14
sufletul meu n’a fost pîngărit niciodată; din tinerețea mea și
pînă acum, niciodată n’am mîncat dintr’un dobitoc mort sau

15 sfișiat, și nicio carne necurată n'a intrat în gura mea.” El
mi-a răspuns: “Ei bine, iată că îți dau balegă de bou în loc de
16 balegă omenească, și-ți vei face pâinea pe ea.” El mi-a mai zis:
“Fiul omului, iată că voi sfărîma toiagul pînii la Ierusalim, așa
că vor mânca pâine cu cîntarul, și cu necaz, și vor bea apă cu
17 măsură și cu groază. Vor duce lipsă de pâine și de apă, se vor
uimi unii de alții, și se vor sfîrși din pricina nelegiurii lor.”

5 “Și tu, fiul omului, ia o sabie ascuțită, ia-o ca brici de ras,
și trece-o peste cap și barbă. Ia apoi o cumpănă de cîntărit,
2 și împarte părul. O treime din el arde-o în foc, în mijlocul
cetății, cînd se vor împlini zilele împresurării; o treime ia-o și
taie-o cu sabia de jur împrejurul cetății; iar o treime risipește-o
3 în vînt, căci voi trage sabia după ei. Totuș ia vreo cîțiva peri
4 din ei, și strînge-i în poalele hainei tale. Din aceștia să mai iei
iarăș vreo cîțiva, să-i arunci în foc și să-i arzi în foc. Din ei va
5 ieși un foc împotriva întregii case a lui Israel.” Așa vorbește
Domnul, Dumnezeu: “Acesta este Ierusalimul! Eu îl pusesem
6 în mijlocul neamurilor și de jur împrejurul lui sînt țări. Dar
el s'a răzvrătit împotriva legilor și poruncilor Mele, și s'a făcut
mai vinovat decît neamurile și țările de pîmprejur; căci a ne-
7 socotit legile Mele, n'a urmat poruncile Mele. De aceea, așa
vorbește Domnul, Dumnezeu: ,Pentru că ați fost mai îndărăt-
nici decît neamurile cari vă înconjoară; pentru că n'ați urmat
poruncile Mele și n'ați împlinit legile Mele, și n'ați lucrat nici
8 măcar după legile neamurilor cari vă înconjoară; - din pric-
ina aceasta, așa zice Domnul, Dumnezeu: ,Iată am necaz pe
tine, și voi aduce la îndeplinire în mijlocul tău judecățile Mele,
9 supt ochii neamurilor. Din pricina tuturor urîciunilor tale,
îți voi face ce n'am făcut niciodată, și nici nu voi mai face
10 vreodată. De aceea părinții vor mânca pe copiii lor, în mi-
jlocul tău, și copiii vor mânca pe părinții lor; 'mi voi împlini
judecățile împotriva ta, și voi risipi în toate vînturile pe toți
11 ceice vor mai rămînea din tine. De aceea, pe viața Mea! zice
Domnul, Dumnezeu: pentru că Mi-ai pîngărit locașul Meu cel
sfînt cu toți idolii și toate urîciunile tale, și Eu 'mi voi întoarce
ochii dela tine; ochiul Meu va fi fără milă, și nu Mă voi în-
12 dura. O treime din locuitorii tăi va muri de ciumă, și va fi

nimicită de foamete în mijlocul tău: o treime va cădea ucisă de sabie în jurul tău; și o treime o voi risipi în toate vînturile, și voi scoate sabia după ei. 'mi voi potoli astfel mînia, 'mi voi domoli astfel urgia cu ei, și Mă voi răzbuna ca să știe că Eu, Domnul, am vorbit în mînia Mea, vărsîndu-mi urgia peste ei. Te voi preface într'un pustiu, te voi face de ocară printre neamurile cari te înconjoară, înaintea tuturor trecătorilor. Vei ajunge de ocară și de rușine, vei fi o pildă și o groază pentru neamurile cari te înconjoară, cînd voi aduce la îndeplinire judecățile Mele împotriva ta, cu mînie, cu urgie, și cu pedepse aspre, -Eu, Domnul, o spun, -cînd voi arunca împotriva lor săgețile nimicitoare ale foametei, cari dau moartea, și pe cari le voi trimete să vă nimicească. Căci la nenorocirile voastre voi mai adăuga și foametea, și vă voi sfărîma toiagul pînii. Voi trimete împotriva voastră nu numai foametea, ci și fiarele sălbatice, cari vă vor lăsa fără copii. Ciuma și vărsarea de sînge vor trece prin mijlocul tău: voi aduce peste tine și sabia. Eu, Domnul, vorbesc."

Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: "Fiul omului, întoarce-ți fața spre munții lui Israel, proorocește împotriva lor, și zi: ,Munți ai lui Israel, ascultați cuvîntul Domnului, Dumnezeu! Așa vorbește Domnul Dumnezeu către munți și dealuri, către văgăuni și văi: ,Iată, voi aduce sabia împotriva voastră, și vă voi nimici înălțimile. Altarele voastre vor fi pustiite, stîlpii voștri închinați soarelui vor fi sfărîmați, și voi face ca morții voștri să cadă înaintea idolilor voștri. Voi pune trupurile moarte ale copiilor lui Israel înaintea idolilor lor, și vă voi risipi oasele în jurul altarelor voastre. Pretutindeni pe unde locuiți, cetățile vă vor fi nimicite, și înălțimie pustiite; altarele voastre vor fi surpate și părăsite, idolii voștri vor fi sfărîmați și vor pieri, stîlpii voștri închinați soarelui vor fi tăiați, și lucrările voastre nimicite. Morții vor cădea în mijlocul vostru, și veți ști că Eu sînt Domnul. Dar voi lăsa cîteva rămășițe dintre voi, cari vor scăpa de sabie printre neamuri, cînd veți fi risipiți în felurite țări. Și cei ce vor scăpa din voi își vor aduce aminte de Mine printre neamurile unde vor fi robi, pentru că le voi zdrobi inima preacurvară și necredincioasă, și ochii cari

au curvit după idoli lor. Atunci le va fi scîrbă de ei înșiși, din pricina mișeliilor pe cari le-au făcut, din pricina tuturor urîciunilor lor. Și vor ști că Eu sînt Domnul, și că nu dege-
10 aba i-am amenințat că le voi trimete toate aceste rele. Așa
11 vorbește Domnul, Dumnezeu: „Bate din mîni, dă din picioare, și zi: ‚Vai pentru toate urîciunile cele rele ale casei lui Israel, care va cădea lovită de sabie, de foamete și de ciumă. Cine va fi departe va muri de ciumă, și cine va fi aproape va cădea ucis de sabie; iar cine va rămînea și va fi împresurat, va pieri
12 de foame. Așa ’mi voi potoli urgia asupra lor. Și veți ști că Eu sînt Domnul, cînd morții lor vor fi în mijlocul idolilor lor, împrejurul altarelor lor, pe orice deal înalt, pe toate vîr-
13 furile munților, subt orice copac verde, subt orice stejar stufos, acolo unde aduceau tămîie cu miros plăcut tuturor idolilor lor. ’mi voi întinde mîna împotriva lor, și voi face țara deșartă și
14 pustie, dela pustie pînă la Dibla, pretutindeni unde locuiesc. Și vor ști că Eu sînt Domnul.”

7, 2 Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: “Și tu, fiul omu-
lui, ascultă: așa vorbește Domnul, Dumnezeu, despre țara lui
Israel: ‚Vine sfîrșitul, vine sfîrșitul peste cele patru margini
3 ale țării! Acum vine sfîrșitul peste tine; ’mi voi trimete mî-
nia împotriva ta, te voi judeca după faptele tale. Și te voi
4 pedepsi pentru toate urîciunile tale. Ochiul Meu va fi fără
milă pentru tine, și nu Mă voi îndura, ci te voi pedepsi după
faptele tale, cu toate că urîciunile tale vor fi în mijlocul tău și
5 ar trebui să te ajute. Și veți ști că Eu sînt Domnul.’ Așa vor-
bește Domnul Dumnezeu: ‚Iată, vine o nenorocire, o nenoro-
6 cire nemaipomenită! Vine sfîrșitul, vine sfîrșitul; se trezește
7 împotriva ta! Iată că a și venit! ’ți vine rîndul, locuitor al
țării! Vine vremea, se apropie ziua de necaz, și nu de bucurie
8 pe munți! Acum ’mi voi vărsa în curînd urgia peste tine, Imi
voi potoli mînia peste tine; te voi judeca după faptele tale, și
9 te voi pedepsi pentru toate minciunile tale. Ochiul Meu va
fi fără milă, și nu Mă voi îndura; te voi pedepsi după faptele
tale, măcar că urîciunile tale vor fi în mijlocul tău, și ar tre-
bui să te ajute. Și veți știi că Eu sînt Domnul, cel ce lovește!
10 Iată ziua! Iată-o că vine! ’ți vine rîndul! ’nflorește toiagul,

odrăsește mândria! Silnicia s'a înălțat, ca să slujească de 11
toaiag răutății; nu mai rămîne nimic din ei, nici din gloata lor
gălăgioasă, nici din bogăția lor! Și nimeni nu-i bocește! Vine 12
vremea, se apropie ziua! Să nu se bucure cumpărătorul, să
nu se mîhnească vînzătorul! Căci izbucnește mînia împotriva
întregei lor mulțimi. Nu, vînzătorul nu va mai căpăta înapoi 13
ce a vîndut, chiar dacă ar mai fi printre cei vii; căci prooro-
cia împotriva întregei lor mulțimi nu va fi schimbată, și din
pricina nelegiuirii lui niciunul nu-și va păstra viața. Sună 14
trîmbița, totul este gata, dar nimeni nu merge la luptă; căci
urgia Mea izbucnește împotriva întregei lor mulțimi.‘ Afară 15
bîntuie sabia, în casă ciurma și foametea! Cine este la cîmp va
muri de sabie, iar cine este în cetate va fi mîncat de foamete
și ciumă. Fugarii lor, cînd scapă, stau pe munți, ca niște 16
porumbei ai văilor, vaitîndu-se toți, fiecare de nelegiuirea lui.
Mînile tuturor au slăbit, și genunchii tuturor se topesc ca apa. 17
Se încing cu saci, și-i apucă groaza. Toate fețele sînt acoperite
de rușine, și toate capetele sînt rase. ‘și vor arunca argin- 18
tul pe ulițe, și aurul lor le va fi o scîrbă. Argintul sau aurul
lor nu poate să-i scape în ziua urgiei Domnului; nu poate nici
să le sature sufletul, nici să le umple măruntaiele; căci el i-a
aruncat în nelegiuirea lor. Se făleau cu podoaba lor măreață, 20
și cu ea au făcut icoanele urîciunilor lor, ale idolilor lor. De
aceea le-o voi preface în scîrbă pentru ei. O voi da de jaf 21
în mînile străinilor, și ca pradă nelegiuitorilor pămîntului ca s'o
pîngărească. ‘mi voi întoarce fața dela ei, și Mi se va pîngări 22
Locașul Meu cel sfînt; da, prădătorii vor pătrunde în el, și-
l vor pîngări. Pregătiți lanțurile! Căci țara este plină de 23
omoruri, și cetatea este plină de silnicie. Voi aduce popoarele
cele mai rele, ca să pună mîna pe casele lor; voi pune capăt 24
mîndriei celor puternici, și sfintele lor locașuri vor fi pîngărite.
Vine prăpădul! -Ei caută scăpare, dar scăpare nu-i! Vine 25, 26
nenorocire peste nenorocire, zvon după zvon. Ei cer vedenii
proorocilor; dar preoții nu mai cunosc Legea, și bătrînii nu mai
pot da sfaturi. ‘mpăratul jălește, voivodul se înspăimîntă, și 27
mînile poporului țării tremură. Le voi face după umbletele lor,
îi voi judeca după cuviință, și vor ști că Eu sînt Domnul.’‘

8 'n al șaselea an, în ziua a cincea a lunii a șasea, pe când
ședeam în casă, și bătrînii lui Iuda ședeau înaintea mea, mîna
2 Domnului Dumnezeu a căzut peste mine. M'am uitat, și iată
că era un chip care avea o înfățișare de om; dela coapse în
jos, era foc, și dela coapse în sus era ceva strălucitor, ca niște
3 aramă lustruită. El a întins ceva ca o mînă, și m'a apucat de
zulufii capului. Duhul m'a răpit între pămînt și cer și m'a dus,
în vedenii dumnezeiești, la Ierusalim, la ușa porții dela curtea
4 din lăuntru, care caută spre meazănoapte, unde era locul idol-
ului geloziei, care stîrnea gelozia Domnului. Și iată că slava
Dumnezeului lui Israel era acolo, așa cum o văzusem în vale.
5 El mi-a zis: "Fiul omului, ia ridică ochii spre miazănoapte!"
Am ridicat ochii spre miazănoapte; iată că idolul acesta al
6 geloziei era la miazănoapte de poarta altarului, la intrare. Și
El mi-a zis: "Fiul omului, vezi ce fac ei? Vezi tu marile urîci-
uni, pe cari le săvîrșește aici casa lui Israel, ca să Mă depărteze
de sfîntul Meu locaș? Dar vei mai vedea și alte urîciuni și mai
7 mari!" Atunci m'a dus la poarta curții. M'am uitat, și iată
8 că era o gaură în părete! Și mi-a zis: "Fiul omului, ia sapă
9 în părete!" Am săpat în zid, și iată că era o ușă. Și mi-a
zis: "Intră, și vezi urîciunile cele rele, pe cari le săvîrșesc ei
10 aici!" Am intrat și m'am uitat; și iată că erau tot felul de
chipuri de tîritoare și de dobitoace urîcioase, și toți idoli
11 casei lui Israel, zugrăviți pe perete de jur împrejur. 'naintea
acestor idoli stăteau șaptezeci de oameni din bătrînii casei lui
Israel, în mijlocul cărora era Iaazania, fiul lui Șafan; fiecare din
ei avea o cădelniță în mînă și se înălța un nor gros de tămîie.
12 Și El mi-a zis: "Fiul omului, vezi ce fac în întunerec bătrînii
casei lui Israel, fiecare în odaia lui plină de chipuri? Căci ei
13 zic: 'Nu ne vede Domnul; a părăsit Domnul țara aceasta!'" Și
mi-a zis: "Vei mai vedea și alte alte urîciuni mari, pe cari le
14 săvîrșesc ei!" Și m'a dus la intrarea porții Casei Domnului
din spre miazănoapte. Și iată că acolo stăteau niște femei, cari
15 plîngeau pe Tamuz. Și El mi-a zis: "Vezi, fiul omului? Vei
16 mai vedea și alte urîciuni mai mari decît acestea!" Și m'a dus
în curtea dinlăuntru a Casei Domnului. Și iată că la ușa Tem-
plului Domnului, între pridvor și altar, erau aproape douăzeci

și cinci de oameni, cu dosul întors spre Templul Domnului și cu fața spre răsărit; și se închinau înaintea soarelui spre răsărit. Și El mi-a zis: “Vezi, fiul omului? Este prea puțin oare pentru casa lui Iuda că săvârșesc ei urâciunile pe cari le săvârșesc aici? Trebuia să mai umple și țara cu silnicie și să nu înceteze să Mă mînie? Iată că ei își apropie ramura de nas! De aceea și Eu, voi lucra cu urgie; ochiul Meu va fi fără milă, și nu Mă voi îndura; chiar dacă vor striga în gura mare la urechile Mele, tot nu-i voi asculta.”

Apoi a strigat cu glas tare la urechile mele: “Apropiati-vă voi cari trebuie să pedepsiți cetatea, fiecare cu unealta lui de nimicire în mînă!” Și iată că au venit șase oameni de pe drumul porții de sus dinspre miază noapte, fiecare cu unealta lui de nimicire în mînă. În mijlocul lor era un om îmbrăcat într-o haină de in, și cu o călimară la brîu. Au venit și s’au așezat lîngă altarul de aramă. Slava Dumnezeului lui Israel s’a ridicat de pe heruvimul pe care era, și s’a îndreptat spre pragul casei; și el a chemat pe omul acela care era îmbrăcat cu haina de in și care avea călimara la brîu. Domnul i-a zis: “Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă un semn pe fruntea oamenilor, cari suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor, cari se săvârșesc acolo. Iar celorlalți le-a zis, în auzul meu: “Treceți după el în cetate, și loviți; ochiul vostru să fie fără milă, și să nu vă îndurați! Ucideți, și nimiciți pe bătrîni, pe tineri, pe fecioare, pe copii și pe femei; dar să nu vă atingeți de nici unul din ceice au semnul pe frunte! Ncepeți însă cu Locașul Meu cel sfînt!” Ei au început cu bătrîni, cari erau înaintea Templului. Și El le-a zis: “Spurcați casa, și umpleți curțile cu morți!... Ieșiți...” Ei au ieșit, și au început să ucidă în cetate. Pe cînd ucideau ei astfel, și eu stam încă singur acolo, am căzut cu fața la pămînt, și am strigat: “Ah! Doamne Dumnezeule, vrei să nimicești oare tot ce a mai rămas din Israel, vârsîndu-Ți urgia asupra Ierusalimului?” El mi-a răspuns: “Nelegiuirea casei lui Israel și Iuda este mare, peste măsură de mare! Țara este plină de omoruri, și cetatea este plină de nedreptate; căci ei zic: ,Domnul a părăsit țara și Domnul nu vede nimic; De aceea și Eu voi fi fără milă, și nu

Mă voi îndura, ci voi face să cadă asupra capului lor faptele lor.” Și iată că omul cel îmbrăcat în haina de in, și care avea călimra la brâu, a adus următorul răspuns: “Am făcut ce mi-ai poruncit!”

10 M'am uitat, și iată că pe cerul care era deasupra capului heruvimilor era ceva ca o piatră de safir; deasupra lor se vedea
2 ceva asemănător cu un chip de scaun de domnie. Și Domnul a zis omului aceleia îmbrăcat în haine de in: “Vîră-te între roatele de supt heruvimi, umple-ți mîinile cu cărbunii aprinși cari sînt între heruvimi, și împrăștie-i peste cetate!” Și el s'a
3 vîrît între roate supt ochii mei. Heruvimii stăteau în partea dreaptă a casei, cînd s-a vîrît omul acela între roate, iar norul
4 a umplut curtea din lăuntru. Atunci slava Domnului s'a ridicat de pe heruvimi, și s'a îndreptat spre pragul casei, așa în cît Templul s'a umplut de nor, și curtea s'a umplut de strălucirea
5 slavei Domnului. Vîjiitul aripilor heruvimilor s'a auzit pînă la curtea de afară, ca glasul Dumnezeului Celui Atotputernic,
6 cînd vorbește, Cînd a poruncit deci omului aceleia îmbrăcat în haina de in să ia foc dintre roate, dintre heruvimi, omul
7 acesta s'a dus și s'a așezat lîngă roate. Atunci un heruvim a întins mîna între heruvimi spre focul care era între heruvimi; a
8 luat foc, și l-a pus în mîinile omului aceleia îmbrăcat cu haina de in. Și omul acesta l-a luat, și a ieșt afară. La heruvimi
9 se vedea ceva ca o mîină de om supt aripile lor. M'am uitat, și iată că lîngă heruvimi erau patru roți; o roată lîngă
10 un heruvim și o roată lîngă celălalt heruvim; dar roatele acestea străluceau ca o piatră de hrisolit. După înfățișare, toate
11 cele patru roți aveau acelaș chip; fiecare roată părea că este în mijlocul altei roți. Cînd mergeau, mergeau de cele patru
12 laturi ale lor, și nu se învîrteau în mers, ci mergeau încotro mergea capul, fără să se învîrtească în mersul lor. Tot trupul
13 heruvimilor, spatele lor, mîinile lor și aripile lor, erau pline de ochi, ca și cele patru roți dimprejur. Am auzit cu urechile
14 mele că roatele erau chemate: “Roate învîrtitoare.” Fiecare avea patru fețe; fața celui dintîi era o față de heruvim, fața celui de al doilea o față de om, a celui de al treilea o față de
15 leu, și a celui de al patrulea o față de vultur. Și heruvimii

s'au ridicat. Erau făpturile vii pe cari le văzusem lângă râul Chebar. Când mergeau heruvimii, mergeau și roatele cu ei, și 16
cînd își întindeau heruvimii aripile ca să se înalțe dela pămînt, nici roatele nu se depărtau de ei. Când se opreau ei, se opreau 17
și ele, și cînd se înălțau ei, se înălțau și ele cu ei, căci duhul făpturilor vii era în ele. Slava Domului a plecat din pragul 18
Templului, și s'a așezat pe heruvimi. Heruvimii și-au întins 19
aripile, și s'au înălțat de pe pămînt supt ochii mei; cînd au plecat ei, au plecat și roțile cu ei. S'au oprit la intrarea porții casei Domnului spre răsărit; și slava Dumnezeului lui Israel era sus deasupra lor. Erau făpturile vii, pe cari le văzusem supt 20
Dumnezeul lui Israel lângă râul Chebar, și am băgat de seamă că erau heruvimi. Fiecare avea patru fețe, fiecare avea patru 21
aripi, și supt aripile lor era ceva ca o mîină de om. Dar fețele 22
lor erau ca cele pe cari le văzusem la râul Chebar, cu aceeași înfățișare: erau tot ei. Fiecare mergea drept înainte.

Duhul m'a răpit, și m'a dus la poarta de răsărit a Casei 11
Domnului, care caută spre răsărit. Și iată că la intrarea porții, erau douăzeci și cinci de oameni; și în mijlocul lor am văzut pe Iaazania, fiul lui Azur, și pe Pelatia, fiul lui Benaia, căpeteniile poporului. Și Domnul mi-a zis: „Fiul omului, aceștia sînt oameni cari fac planuri nelegiuite, și dau sfaturi rele în cetatea aceasta! Ei zic: ‚Nu este încă vremea potrivită ca să zidim 3
case! Cetatea este cazanul, și noi sîntem carnea.‘ De aceea 4
proorocește împotriva lor, proorocește, fiul omului!” Atunci 5
Duhul Domnului a căzut peste mine, și mi-a zis: „Spune: Așa vorbește Domnul: ‚Astfel vorbiți voi, casa lui Israel! Și ce vă vine în gînd, știu foarte bine! Ați făcut o mulțime de 6
omoruri în cetatea aceasta, și ați umplut ulițele cu cei uciși.‘ De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: ‚Morții voștri pe 7
cari i-ați întins în mijlocul cetății acesteia, sînt carnea, și ea este cazanul; dar voi veți fi scoși afară din ea. Vă temeți de 8
sabie, dar Eu voi aduce sabie peste voi, zice Domnul, Dumnezeu.‘ ‚Vă voi scoate din cetatea aceasta, vă voi da în mîinile 9
străinilor, și voi împlini judecățile mele împotriva voastră! Veți cădea loviți de sabie, vă voi judeca la hotarul lui Israel, și 10
veți ști că Eu sînt Domnul. Cetatea aceasta nu va fi cazanul 11

vostru, și voi nu veți fi carnea din el: ci la hotarul lui Israel vă
12 voi judeca! Și veți ști că Eu sînt Domnul, ale cărui porunci
nu le-ați urmat, și ale cărui legi nu le-ați împlinit, și ați lu-
13 crat după obiceiurile neamurilor care vă înconjoară.” Pe cînd
prooroceam eu, a murit Pelatia, fiul lui Benaia. Eu am căzut
cu fața la pămînt, și am strigat cu glas tare: “Ah! Doamne
Dumnezeule, vrei să nimicești Tu și ce a mai rămas din Israel?”
14, 15 Și Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: “Fiul omului, frații
tăi, da, frații tăi, cei din robie, și toată casa lui Israel, sînt
aceia despre cari zic locuitorii Ierusalimului: ‘Ei sînt departe
16 de Domnul, țara ne-a fost dată nouă în stăpînire!...’ De aceea
spune despre ei: ‘Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: ‘Dacă-i
țin depărtați printre neamuri, dacă i-am risipit în felurite țări,
totuș le-am fost un Templu pentru cîtăva vreme, în țara în care
17 au venit.’ De aceea să le spui: ‘Așa vorbește Domnul Dum-
nezeu: ‘Vă voi strînge din mijlocul popoarelor, vă voi aduna
iarăș din țările în cari sînteți risipiți, și vă voi da țara lui Israel.
18 Și cînd vor veni în ea, vor scoate de acolo toți idoli și toate
urîciunile. Le voi da o altă inimă, și voi pune un duh nou în
19 voi. Voi lua din trupul lor inima de piatră, și le voi da o in-
imă de carne, ca să urmeze poruncile Mele, să păzească și să
20 împlinească legile Mele; și ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi
Dumnezeul lor. Dar acelora a căror inimă simte plăcere față
21 de idoli și urîciunile lor, le voi întoarce faptele asupra capului
lor, zice Domnul Dumnezeu.”’ După aceea, heruvimii și-au
22 întins aripile, însoțiți de roți, și slava Dumnezeului lui Israel
era sus deasupra lor. Slava Domnului s’a înălțat din mijlocul
23 cetății, și s’a așezat pe muntele de la răsăritul cetății. Pe mine
însă m’a răpit Duhul și m’a dus iarăș, în vedenie, prin Duhul
24 lui Dumnezeu, în Haldea, la prinșii de război. Și astfel vede-
nia, pe care o avusesem, a pierit de la mine. Apoi am spus
25 prinșilor de război toate lucrurile, pe cari mi le descoperise
Domnul. Robia lui Zedechia și risipirea poporului.

12, 2 Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: “Fiul omului, tu
locuiești în mijlocul unei case de îndărătnici, cari au ochi să
vadă și nu văd, urechi de auzit și n’aud; căci sînt o casă de
3 răzvrătiți. De aceea, fiul omului, pregătește-ți lucrurile de

călătorie, și pleacă ziua, supt ochii lor! Pleacă, în fața lor, din locul unde ești și du-te în alt loc: poate că vor vedea că sînt o casă de îndărătnici. Scoate-ți lucrurile ca niște lucruri de călătorie, ziua, supt ochii lor; dar pleacă seara, în fața lor, cum pleacă cei ce se duc în robie. Să spargi zidul supt ochii lor, și să-ți scoți lucrurile pe acolo. Să le pui pe umăr supt ochii lor, să le scoți afară pe negură, să-ți acoperi fața și să nu te uiți la pămînt; căci vreau să fi un semn pentru casa lui Israel.” Am făcut cum mi se poruncise: mi-am scos lucrurile ziua ca pentru călătorie, seara am spart zidul cu mîna, și le-am scos pe negură și le-am pus pe umăr, în fața lor. Dimineața însă, Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: “Fiul omului, nu ți-a zis casa lui Israel, această casă de îndărătnici: ‘Ce faci?’ Spune-le: ‘Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: ‘Proorocia aceasta privește pe domnul care este la Ierusalim, și pe toată casa lui Israel, care se află acolo.’ Spune: ‘Eu sînt un semn pentru voi! Cum am făcut eu, așa li se va face și lor: se vor duce într’o țară străină în robie. Domnitorul care este în mijlocul lor își va pune lucrurile pe umăr și va pleca pe negură; vor sparge zidul ca să-l scoată afară; își va acoperi fața, ca să nu vadă pămîntul cu ochii. ‘mi voi întinde mreața peste el, și va fi prins în lațul Meu; îl voi duce la Babilon, în țara Haldeilor; dar nu-i va vedea, și va muri acolo. Pe toți cei ce stau în jurul lui și îi sînt de ajutor, și pe toate oștile lui, îi voi risipi în toate vînturile, și voi scoate sabia după ei. Atunci vor ști că Eu sînt Domnul, cînd îi voi împrăștia printre neamuri, și îi voi risipi în felurite țări. Dar voi lăsa din ei vreo cîțiva oameni cari vor scăpa de sabie, de foamete și de ciumă, ca să istorisească toate uriciunile lor printre neamurile la cari vor merge, și să știe că Eu sînt Domnul.’” Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: “Fiul omului, îți vei mîncă pînea tremurînd, și îți vei bea apa cu neliniște și groază. Spune poporului din țară: ‘Așa vorbește Domnul, Dumnezeu, despre locuitorii Ierusalimului din țara lui Israel: ‘Ei își vor mîncă pînea cu neliniște, și își vor bea apa cu groază; căci țara le va fi jăfuită de tot ce are, din pricina silniciei tuturor celor ce o locuiesc. Cetățile pline cu popor vor fi nimicite, și țara va fi

21 pustiită, ca să știți că Eu sînt Domnul.”⁴ Cuvîntul Domnului
 22 mi-a vorbit astfel: „Fiul omului, ce înseamnă acest cuvînt de
 batjocură, pe care-l întrebuițați în țara lui Israel: „Zilele se
 23 lungesc, și toate vedeniile rămîn neîmplinite; De aceea spune-
 le: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Voi face să înceteze
 acest cuvînt de batjocură, și nu se va mai întrebuița în Israel.
 Deaceea spune-le: „Se apropie zilele, și toate vedeniile se vor
 24 împlini; Căci nu vor mai fi vedenii mincinoase, nici proorociri
 25 înșelătoare, în mijlocul casei lui Israel! Căci Eu, Domnul, voi
 vorbi; ce voi spune se va împlini, și nu va mai fi amînat; da, în
 zilele voastre, casă de îndărătnici, voi rosti un cuvînt și-l voi
 26 împlini, zice Domnul, Dumnezeu.” Cuvîntul Domnului mi-
 27 a vorbit apoi astfel: “Fiul omului, iată, casa lui Israel zice:
 „Vedeniile pe cari le are el nu sînt aproape să se îplinească,
 28 și proorocește pentru vremuri depărtate; Deaceea spune-le:
 „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Nu va mai fi zăbavă în
 împlinirea cuvintelor Mele; ci cuvîntul, pe care-l voi rosti, se
 va împlini, zice Domnul, Dumnezeu.”

13, 2 Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: “Fiul omului, proorocește împotriva proorocilor lui Israel, cari proorocesc, și spune celor ce proorocesc după gustul inimii lor: „Ascultați cuvîntul Domnului! Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Vai de proorcii fără minte, cari umblă după duhul lor și nu văd
 3 nimic! Proorcii tăi, Israele, sînt ca niște șacali în mijlocul
 4 dărîmăturilor! Voi nu v’ăți suit înaintea spărturilor, n’ăți înconjurat cu un zid casa lui Israel, ca să rămîneți tari în luptă,
 5 în ziua Domnului. Vedeniile lor sînt înșelătoare, și proorociile lor mincinoase. Ei zic: „Așa vorbește Domnul; măcar că
 6 Domnul nu i-a trimes; și fac pe oameni să tragă nădejde că se
 7 va împlini cuvîntul lor. Nu sînt înșelătoare vedeniile, pe cari le aveți, și nu sînt mincinoase proorociile pe cari le roștiți? Voi ziceți: „Așa vorbește Domnul; în timp ce Eu n’am vorbit.
 8 De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Pentru că spuneți lucruri înșelătoare, și vedeniile voastre sînt minciuni,
 9 iată, am necaz pe voi, zice Domnul, Dumnezeu“. „Mîna Mea va fi împotriva proorocilor, ale căror vedenii sînt înșelătoare și ale căror proorcii sînt mincinoase; ei nu vor rămînea în

adunarea poporului Meu, nu vor fi scriși în cartea casei lui Israel, nici nu vor intra în țara lui Israel. Și veți ști că Eu sînt Domnul Dumnezeu. Lucrurile acestea se vor întîmpla pentrucă ei rătăcesc pe poporul Meu, zicînd: ‚Pace; cînd nu este pace. Poporul Meu zidește un zid, și ei îl tencuiesc cu ipsos. De aceea, spune celor ce-l acopăr cu ipsos că se va prăbuși, va veni o ploaie cu vifor, pietrele de grindină vor cădea, și se va deslănțui furtuna. Iată, vi se prăbușește zidul! Și atunci vi se va zice: ‚Unde este ipsosul cu care l-ați tencuit? De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: ‚n urgia Mea, voi porni furtuna; în mînia Mea, va veni o ploaie cu vifor; și vor cădea pietre de grindină ca să nimicească. Voi surpa zidul pe care l-ați tencuit cu ipsos, îl voi doborî la pămînt, și i se vor desgoli temeliile; se va prăbuși, și veți pieri în mijlocul dărîmăturilor lui. Și veți ști că Eu sînt Domnul. ‚mi voi potoli astfel mînia împotriva zidului și împotriva celor ce l-au tencuit cu ipsos; și vă voi spune: Nu mai este niciun zid! Și s’a isprăvit cu cei ce l-au tencuit cu ipsos! S’a isprăvit cu proorocii lui Israel, cari proorocesc asupra Ierusalimului, și au vedenii de pace asupra lui, cînd nu este pace, zice Domnul Dumnezeu.‘ Iar tu, fiul omului, întoarce-ți privirile împotriva fiicelor poporului tău, cari proorocesc după gustul inimii lor, și proorocește împotriva lor! Spune: ‚Așa vorbește Domnul Dumnezeu: ‚Vai de cele ce cos perinuțe pentru subsiori, și fac măhrame pentru capetele oamenilor de orice mărime, ca să prindă suflete! Socotiți că veți prinde sufletele poporului Meu, ca să vă păstrați cu viață sufletele voastre? Voi Mă necinstiți înaintea poporului Meu, pentru cîtiva pumni de orz și cîteva bucăți de pîne, ucizînd niște suflete, cari n’ar trebui să moară, și făcînd să trăiască niște suflete cari n’ar trebui să trăiască, înșelînd astfel pe poporul Meu care ascultă minciunile voastre. De aceea așa vorbește Domnul Dumnezeu: ‚Iată, am necaz pe perinuțele voastre prin cari prindeți sufletele ca păsările; deaceea vi le voi smulge de la brațe și voi da drumul sufletelor, și anume sufletelor pe cari le prindeți ca păsările! Vă voi rupe măhramele, și voi scoate pe poporul Meu din mîinile voastre, ca să nu mai cadă pradă în mîinile

22 voastre; și veți ști că Eu sînt Domnul. Pentrucă întristați
prin minciuni inima celui neprihănit, cînd Eu însumi nu l-am
întristat, și pentrucă întăriți mînile celui rău ca să-l împede-
23 cați să se lase de calea lui cea rea, făgăduindu-i viața, - de
aceea nu veți mai avea vedenii înșelătoare, și nu veți mai rosti
proorocii. Voi scoate din mînile voastre pe poporul meu, și
veți ști că Eu sînt Domnul.”‘

14 Cîțiva din bătrîinii lui Israel au venit la mine și au șezut
2, 3 înaintea mea. Și Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: “Fiul
omului, oamenii aceștia își poartă idolii în inimă, și își pironesc
privirile spre ceea ce i-a făcut să cadă în nelegiuire! Să Mă las
4 Eu să fiu întreat de ei? De aceea vorbește-le, și spune-le:
,Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: ,Orice om din casa lui Is-
rael, care își poartă idolii în inimă, și care își pironeste privir-
ile spre ceea ce l-a făcut să cadă în nelegiuirea lui-dacă va veni
să vorbească proorocului, -Eu, Domnul, îi voi răspunde, în
5 ciuda mulțimei idolilor lui, ca să prind în chiar inima lor pe
aceia din casa lui Israel, cari s’au depărtat de Mine din pric-
6 ina tuturor idolilor.’ De aceea, spune casei lui Israel: ,Așa
vobește Domnul, Dumnezeu: ,’ntoarceți-vă, și abateți-vă de la
idolii voștri, întoarceți-vă privirile dela toate urîciunile voas-
7 tre! Căci orice om din casa lui Israel, sau din străinii cari
locuiesc pentru o vreme în Israel, care s’a depărtat de Mine,
care își poartă idolii în inima lui, și nu-și ia privirile dela ceea
ce l-a făcut să cadă în nelegiuirea lui, -dacă va veni să vor-
bească unui prooroc, ca să Mă întrebe prin el, -Eu, Domnul,
8 prin Mine însumi îi voi răspunde. ’mi voi întorce Fața îm-
potriva omului acestuia, îl voi face un semn și de pomină, și-l
îl voi nimici cu desăvîrșire din mijlocul poporului Meu. Și veți
9 ști că Eu sînt Domnul! Dacă proorocul se va lăsa amăgit
să rostească un cuvînt, Eu, Domnul, am amăgit pe proorocul
acela; ’mi voi întinde mîna împotriva lui, și-l voi nimici din
10 mijlocul poporului Meu Israel. ’și vor purta astfel păcatul
lor, și pedeapsa proorocului va fi la fel cu pedeapsa celei
11 întreată, ca să nu se mai rătăcească dela Mine casa lui Is-
rael, și să nu se mai spurce cu toate fărădelegile ei. Atunci
vor fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeul lor, zice Domnul,

Dumnezeu!” - Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: “Fiul 12, 13
omului, cînd va păcătui o țară împotriva Mea, dedîndu-se la
fărădelege, și ’mi voi întinde mîna împotriva ei, -dacă îi voi
sfărîma toiagul pînii, dacă îi voi trimete foametea, dacă îi voi
nimici cu desăvîrșire oamenii și vitele, chiar de ar fi în mi- 14
jlocul ei acești trei oameni: Noe, Daniel și Iov, ei nu și-ar
mîntui decît sufletul lor prin neprihănirea lor, zice Domnul,
Dumnezeu.” “Dacă aș lăsa ca țara să fie cutreierată de fiare 15
sălbatică, cari ar lăsa-o fără popor, dacă ar ajunge un pustiu
pe unde n’ar mai putea trece nimeni, din pricina acestor fiare,
și ar fi în mijlocul ei acești trei oameni, pe viața Mea, zice 16
Domnul, Dumnezeu, că n’ar scăpa nici fii, nici fiice, ci numai
ei ar scăpa, și țara ar ajunge un pustiu. Sau dacă aș aduce 17
sabie împotriva țării acesteia, dacă aș zice să treacă sabia prin
țară, dacă i-aș nimici cu desăvîrșire oamenii și vitele, și ar fi 18
în mijlocul ei acești trei oameni, pe viața Mea, -zice Domnul
Dumnezeu, -că n’ar mai scăpa nici fii nici fiice, ci numai ei
singuri ar scăpa. Sau dacă aș trimete ciurma în țara aceasta, 19
dacă Mi-aș vărsa urgia împotriva ei prin molimă, ca să-i nim-
icesc cu desăvîrșire oamenii și vitele, și ar fi în mijlocul ei 20
Noe, Daniel și Iov, pe viața Mea-zice Domnul, Dumnezeu-că
n’ar scăpa nici fii nici fiice, ci numai ei și-ar mîntui sufletul
prin neprihănirea lor.” Totuș, așa vorbește Domnul Dum- 21
nezeu: “Măcar că trimet împotriva Ierusalimului cele patru
pedepse grozave ale mele: sabia, foametea, fiarele sălbatică și
ciurma, ca să nimicesc cu desăvîrșire din el oamenii și vitele,
tot va fi o rămășiță care ca scăpa, care va ieși din el, și anume: 22
fii și fiice. Iată, aceștia vor veni la voi, le veți vedea purtarea
și faptele, și vă veți mîngîia de nenorocirea pe care o aduc
asupra Ierusalimului, de tot ce aduc asupra lui. Ei vă vor 23
mîngîia, cînd le veți vedea purtarea și faptele, și veți cunoaște
că nu fără temei fac Eu tot ce fac împotriva Ierusalimului, zice
Domnul, Dumnezeu.”

Cuvîntul Domnului mi-a vorbit, astfel: “Fiul omului, ce 15, 2
are lemnul de viță mai mult decît orice alt lemn, vițele de vie
mai mult decît cele ce sînt printre copacii din pădure? Ia oare 3
cineva din lemnul acesta, ca să facă vreo lucrare? Face cineva

4 din el vreun cârlig de atîrnt ceva în el? Iată că este pus pe
foc să ardă; dupăce îi arde focul cele două capete și mijlocul,
5 mai poate fi el bun de ceva? Iată, cînd era întreg, nu se putea
face nimic din el; cu cît mai puțin acum, dupăce l-a mistuit și
6 l-a ars focul, s'ar mai putea face vreo lucrare din el? Deaceea
așa vorbește Domnul, Dumnezeu: “Ca lemnul de viță dintre
copacii din pădure, pe care-l pun pe foc să-l ard, așa voi da
7 și pe locuitorii Ierusalimului. 'mi voi întoarce Fața împotriva
lor; au ieșit din foc, dar focul îi va arde de tot. Și veți ști
că Eu sînt Domnul, cînd 'mi voi întoarce Fața împotriva lor.
8 Voi preface țara într'un pustiu, pentrucă au fost necredincioși,
zice Domnul Dumnezeu.”

16, 2 Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: “Fiul omului, arată
3 Ierusalimului urîciunile lui! Și spune-i: “Așa vorbește Dom-
nul Dumnezeu, către cetatea Ierusalimului: “Prin obîrșia și
nașterea ta ești din țara Cananiților; tatăl tău era Amorit, și
4 mama ta Hetită. La naștere, în ziua cînd te-ai născut, buricul
nu ți s'a tăiat, n'ai fost scăldată în apă, ca să fii curățită, nici
n'ai fost frecată cu sare, și nici n'ai fost înfășată în scutece.
5 Ochiul nimănui nu s'a îndurat de tine, ca să-ți facă măcar
unul din aceste lucruri, din milă pentru tine; ci ai fost arun-
cată pe cîmp, așa de scîrbă le era de tine, în ziua nașterii
6 tale. Atunci Eu am trecut pe lîngă tine, te-am văzut tăvălită
în sîngele tău, și am zis: “Trăiește chiar și în sîngele tău!”
7 Da, ți-am zis: “Trăiește chiar și în sîngele tău!” Te-am în-
mulțit cu zecile de mii“ ca iarba de pe cîmp. Și ai crescut,
te-ai făcut mare, ai ajuns de o frumuseță desăvîrșită; ți s'au
rotunjit țîțele, ți-a crescut părul. Dar erai tot goală, goală de
8 tot. Cînd am trecut Eu pe lîngă tine, M'am uitat la tine,
și iată că îți venise vremea, vremea dragostelor. Atunci am
întins peste tine poala hainei Mele, ți-am acoprit goliciunea,
ți-am jurat credință, am făcut legămînt cu tine, zice Domnul
9 Dumnezeu, și ai fost a Mea! Te-am scăldat în apă, te-am
10 spălat de sîngele de pe tine, și te-am uns cu untdelemn. Ți-
am dat haine cusute cu fir, și o încălțăminte de piele de vițel
de mare, te-am încins cu in suptire, și te-am îmbrăcat în mă-
11 tasă. Te-am împodobit cu scule scumpe, ți-am pus brățări

la mână, și o salbă la gât; ți-am pus o verigă în nas, cercei 12
în urechi, și o cunună minunată pe cap. Astfel, ai fost îm- 13
podobită cu aur și cu argint, și ai fost îmbrăcată cu in suptire,
cu mătasă și cusături cu fir. Ai mâncat floarea făinei, miere
și untdelemn. Erai de o frumuseță desăvârșită, ba ajunsesei
chiar împărăteasă. Ți s'a dus vestea printre neamuri, pentru 14
frumuseța ta; căci era desăvârșită de tot, datorită strălucirii
cu care te împodobisem, zice Domnul, Dumnezeu.” “Dar te- 15
ai încrezut în frumuseța ta, și ai curvit, la adăpostul numelui
tău celui mare; ți-ai revărsat curviile înaintea tuturor trecăto-
rilor, și te-ai dat lor. Ai luat și din hainele tale, ți-ai făcut 16
înălțimi pe cari le-ai împodobit cu toate colorile, și ai curvit
pe ele: așa cum nu s'a întâmplat și nici nu se va mai întâmpla
vreodată. Ți-ai luat pînă și minunatele tale podoabe de aur 17
și de argint, pe cari ți le dădusem, și ți-ai făcut niște chipuri
de bărbați, cu cari ai curvit. Ți-ai luat și hainele cusute la 18
gherghef, le-ai îmbrăcat cu ele și ai adus acestor chipuri unt-
delemnul Meu și tămîia Mea. Pînea pe care ți-o dădusem, 19
floarea făinii, untdelemnul și mierea, cu care te hrăneam, le-
ai adus înaintea lor, ca niște tămîie cu un miros plăcut. Iată
ce s'a întâmplat, zice Domnul Dumnezeu!” “Apoi ți-ai luat 20
fiii și fiicele, pe cari Mi-i născusei, și i-ai jertfit lor, ca să le
slujească de mîncare. Nu erau oare de ajuns curviile tale, de 21
Mi-ai mai junghiat fiii, și i-ai dat, trecîndu-i prin foc în cinstea
lor? Și în mijlocul tuturor uriciunilor și curviilor tale, nu ți-ai 22
adus aminte de vremea tinereții tale, cînd erai goală, goală de
tot, și te zbăteai în sîngele tău! După toate aceste răutăți 23
ale tale, -(vai, vai de tine! zice Domnul Dumnezeu), - ți-ai 24
zidit case de curvie, ți-ai făcut înălțimi în toate piețele. La 25
toate colțurile ulițelor ți-ai făcut înălțimi, ți-ai necinstit fru-
museșea, ți-ai desfăcut picioarele înaintea tuturor trecătorilor,
ai făcut tot mai multe curvii. Ai curvit cu Egiptenii, vecinii 26
tăi, cu trupul plin de vlagă, și ți-ai înmulțit curviile, ca să
Mă mîinii. Dar iată că Mi-am întins mîna împotriva ta, am 27
micșorat partea de întreținere pe care ți-o rînduisem, te-am
lăsat în voia vrăjmașelor tale, fiicele Filistenilor, cari au roșit
de purtarea ta nelegiuită. Apoi ai curvit cu Asirienii, pen- 28

29 trucă erai fără saț; ai curvit cu ei, și tot nu te-ai săturat. Ți-ai
înmulțit curviile cu țara Canaanului și pînă în Haldea, dar nici
30 acolo nu te-ai săturat. Ce slăbiciune de inimă ai avut, zice
Domnul, Dumnezeu, de ai făcut toate aceste lucruri, cari sînt
31 fapta unei ibovnice dedate la curvie, zidindu-ți case de curvie
la toate colțurile ulițelor, și făcîndu-ți înălțimi în toate piețele;
32 n'ai fost nici măcar ca o curvă care-și cere plata. Ai fost fe-
meia prea curvă, care primește pe străini în locul bărbatului
33 ei! Tuturor curvelor li se plătește o plată; dar tu ai dat daruri
tuturor ibovnicilor tăi, i-ai cîștigat prin daruri, ca să-i tragi la
34 tine din toate părțile și să curvești cu ei. Ai fost cu totul alt-
tfel decît celelalte curve, întrucît nimeni nu umbla după tine,
ci tu plăteai celor ce veneau la tine, în loc ca tu să fii plătită
35 de ei. De aceea ai fost cu totul altfel decît altele.” “De aceea,
36 ascultă, curvo, Cuvîntul Domnului! Așa vorbește Domnul
Dumnezeu: “Pentru că ți-ai risipit banii în felul acesta, și ți-ai
descoperit goliciunea în curviile tale cu ibovnicii tăi și cu toți
idolii tăi urîcioși, și din pricina sîngelui copiilor tăi, pe cari li
37 i-ai dat, de aceea, iată, voi strînge pe toți ibovnicii cu cari te
desmierdai, pe toți aceia pe cari i-ai iubit și pe toți aceia pe
cari i-ai urît, da, îi voi strînge împotriva ta din toate părțile,
îți voi desveli goliciunea înaintea lor, și îți vor vedea toată goli-
38 ciunea. Te voi judeca așa cum se judecă femeile prea curve
și ucigătoare de copii, și voi face din tine o jertfă sîngeroasă a
urgiei și geloziei. Te voi da în mîinile lor; îți vor surpa casele
de curvie, și îți vor nimici înălțimile; te vor desbrăca de hainele
tale, îți vor lua toată podoaba de pietre scumpe, și te vor lăsa
40 goală, goală de tot. Vor aduce gloata împotriva ta, te vor
41 ucide cu pietre și te vor străpunge cu lovituri de sabie. Ți
vor arde casele cu foc, și se vor răzbuna pe tine, înaintea unei
mulțimi de femei. Voi face să înceteze astfel curvia ta, și nu
42 vei mai da plată de curvă. Ți voi potoli mînia împotriva
ta, și nu voi mai fi gelos pe tine; Mă voi liniști, nu voi mai fi
43 supărat. Pentru că nu ți-ai adus aminte de vremea tinereții
tale, ci M'ai ațîțat prin toate aceste lucruri, iată, voi face ca
purtarea ta să cadă asupra capului tău, zice Domnul, Dum-
nezeu, ca să nu mai săvîrșești alte nelegiuiri cu toate urîciunile

tale!” “Iată că toți cei ce spun zicători, vor spune despre tine 44
zicătoarea aceasta: „Cum este mama așa și fata! Tu ești fata 45
mamei tale, care s’a desgustat de bărbatul și copiii ei. Tu ești
sora surorilor tale, cari s’au desgustat de bărbații și copiii lor.
Mama voastră era o Hetită și tatăl vostru un Amorit. Sora 46
ta cea mai mare, care locuiește la miază-noapte de tine, este
Samaria, ea și fiicele ei; și sora ta cea mai mică este Sodoma
și fiicele ei, și locuiește la miază-zi de tine. Tu nu numai că 47
ai umblat pe căile lor, și ai săvârșit aceleași urâciuni, ci, ca și
cum atât ar fi fost prea puțin, ai fost mai stricată decît ele în
toate purtările tale. Pe viața Mea, zice Domnul, Dumnezeu 48
că sora ta Sodoma, și fiicele ei n’au făcut ce ați făcut voi, tu
și fiicele tale. Iată care a fost nelegiuirea sorei tale Sodoma: 49
era îngîmfată, trăia în belșug și într’o liniște nepăsătoare, ea
și fiicele ei, și nu sprijinea mîna celui nenorocit și celui lip-
sit. Ele s’au semețit, și au făcut urâciuni blestemate înaintea 50
Mea; de aceea le-am și nimicit, cînd am văzut lucrul acesta.
Samaria n’a făcut nici jumătate din păcatele tale; urâciunile 51
tale au fost mai multe decît ale ei, așa că ai ușurat vina su-
rilor tale prin toate urâciunile pe cari le-ai făcut acum. Tu, 52
care ușurai vina surorilor tale, prin purtrea ta, suferi acum
urmările răutății tale; prin păcatele tale, prin cari te-ai făcut
mai urîcioasă decît ele, acum le faci mai ușoară vina decît a
ta; deaceea acopere-te de rușine, și poartă-ți ocară, fiindcă ai
ușurat vina surorilor tale! Voi aduce înapoi pe prinșii lor 53
de război, pe prinșii de război ai Sodomei și ai fiicelor ei, pe
prinșii de război ai Samariei și ai fiicelor ei, și pe prinșii tăi
de război în mijlocul lor, ca să-ți suferi ocară, și să roșești 54
pentru tot ce ai făcut, slujindu-le ca o pricină de mîngiere.
Astfel, surorile tale: Sodoma și fiicele ei, se vor întoarce iarăș 55
la starea lor de mai înainte, și Samaria și fiicele ei se vor în-
toarce iarăș la starea lor de mai înainte, și tu și fiicele tale
vă veți întoarce iarăș la starea voastră de mai înainte. Nu 56
vorbeai deloc despre sora ta Sodoma, în vremea mîndriei tale,
mai înainte de vădirea răutății tale, cînd ai primit batjocurile 57
fiicelor Siriei, ale tuturor vecinilor tăi, și ale fiicelor Filiste-
nilor, cari te disprețuiesc de jur împrejur! Trebuie să-ți porți, 58

59 în adevăr, nelegiuirile și uriciunile, zice Domnul.” Căci așa
vorbește Domnul, Dumnezeu: “Ți voi face întocmai cum ai
făcut și tu, care au nesocotit jurământul, rupînd legământul!
60 Dar ’mi voi aduce aminte de legământul Meu făcut cu tine în
vremea tinereții tale, și voi face cu tine un legământ vecinic.
61 Atunci îți vei aduce aminte de purtarea ta, te vei rușina, cînd
vei primi la tine pe surorile tale, mai mari și mai mici, pe cari
ți le voi dat ca fiice, dar nu pe temeiul legământului făcut cu
62 tine. Voi face legământul Meu cu tine, și vei ști că Eu sînt
63 Domnul, ca să-ți aduci aminte de trecut și să roșești, și să nu
mai deschizi gura de rușine, cînd îți voi ierta tot ce ai făcut,
zice Domnul Dumnezeu.”

17, 2 Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: “Fiul omului, spune
3 o vorbă cu tîlc, spune o pildă casei lui Israel, și zi: “Așa
vorbește Domnul, Dumnezeu: “Un vultur mare, cu aripi lungi,
cu aripile întinse, acoperit cu pene pestrițe, a venit în Liban,
4 și a luat vîrful unui cedru. A rupt ramura cea mai înaltă
a lui, a dus-o într’o țară de negoț, și a pus-o într’o cetate
5 de negustori; a luat și din sămînța țării și a pus-o într’un
pămînt roditor; a pus-o lîngă o apă mare, și a sădit-o ca pe
6 o salcie. Lăstarul acesta a crescut, și s’a făcut un butuc de
viță întins, dar nu prea înalt; vițele îi erau îndreptate spre
vultur, și rădăcinile erau supt el. Astfel s’a făcut un butuc de
7 viță, a dat lăstari, și a făcut mlădițe. Mai era însă un alt
vultur, mare, cu aripi lungi și cu pene multe. Și iată că din
pămîntul unde era sădită, vița aceasta și-a întins rădăcinile
cu lăcomie spre el, și și-a îndreptat ramurile spre el, ca s’o
8 ude mai mult decît pe stratul în care era sădită. Vița era
sădită într’un pămînt bun, lîngă o apă mare, așa ca să facă
9 mlădițe, să dea rod, și să se facă o viță minunată”. “Spune,
zice Domnul, Dumnezeu, îi va merge bine ei oare? Nu-i va
smulge vulturul dintii rădăcinile, și-i va tăia rodul, și i se vor
usca toate frunzele odrăslite? Se va usca și nu va trebui niciun
braț puternic, nici multă lume, ca s’o scoată din rădăcinile
10 ei. Iată că este sădită: îi va merge bine? Dacă o va atinge
vîntul de răsărit, nu se va usca ea oare? Da, se va usca în
11 straturile unde a odrăslit.” Cuvîntul Domnului mi-a vorbit

astfel: “Spune casei acesteia răzvrătite: “Nu știți ce înseamnă 12
aceasta?” Și spune: “Iată, împăratul Babilonului a venit la
Ierusalim, a luat pe împăratul și pe căpeteniile lui, și i-a dus
cu el în Babilon. A luat un vlăstar de neam împărătesc, a 13
făcut legământ cu el, și l-a pus să jure; dar pe mai marii țării
i-a luat cu el, ca împărăția să rămână smerită, să nu se mai 14
poată ridica, ci împăratul să-și țină legământul, rămânându-
i credincios. Dar el s’a răsculat împotriva lui, și a trimes 15
soli în Egipt, ca să-i dea cai și un mare număr de oameni.
Celce a făcut asemenea lucruri va izbuti el oare, ca scăpa el
oare? Cum să mai scape dacă a rupt legământul?” “Pe viața 16
Mea, zice Domnul, Dumnezeu, că în țara împăratului care l-
a pus să domnească, față de care și-a călcat jurământul și al
cărui legământ l-a rupt, lângă el, în mijlocul Babilonului va
muri! Așa că nici Faraon nu va veni cu o oaste mare și popor 17
mult să-l ajute în război, când se vor ridica întărituri și se vor
face șanțuri pentru nimicirea multor suflete. El a nesocotit 18
jurământul, pînă într’atît, că a rupt legământul, ba încă și-a dat
mîna, și a făcut toate aceste lucruri; nu va scăpa! De aceea, 19
așa vorbește Domnul, Dumnezeu: “Pe viața Mea că, întrucît a
nesocotit jurământul făcut în Numele Meu, și a rupt legământul
Meu, voi face să se întoarce asupra capului lui lucrul acesta.
'mi voi întinde mreața peste el, și va fi prins în lațul Meu. 'l voi 20
duce în Babilon, și acolo îl voi judeca pentru abaterea săvîrșită
de el față de Mine. Dar toți fugarii din toate oștile lui vor 21
cădea loviți de sabie, și ceice vor mai rămînea vor fi risipiți
în toate vînturile. Și veți ști că Eu, Domnul, am spus aceste
lucruri.” Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: “Eu însumi voi 22
lua o rămurea din vîrful unui cedru mare, și o voi pune la
pămînt. Voi rupe din vîrful ramurilor lui o mlădiță fragedă, și
o voi sădi pe un munte înalt și ridicat. Și anume, o voi sădi 23
pe un munte înalt al lui Israel; ea va da lăstari, va aduce rod,
și se va face un cedru măreț. Păsări de tot felul se vor odihni
supt umbra ramurilor lui. Și toți copacii de pe cîmp vor ști că 24
Eu, Domnul, am pogorît copacul care se înălța și am înălțat
copacul care era plecat; că Eu am uscat copacul cel verde și
am înverzit copacul cel uscat. Eu, Domnul, am vorbit, și voi

și face.

18, 2 Cuvîntul Domnului mi-a vorbit, astfel: “Pentruce spuneți voi zicătoarea aceasta în țara lui Israel: “Părinții au mîncat
3 aguridă, și copiilor li s’au sterpezit dinții?” “Pe viața Mea, zice Domnul, Dumnezeu că nu veți mai avea prilej să spuneți
4 zicătoarea aceasta în Israel. Iată că toate sufletele sînt ale Mele. După cum sufletul fiului este al Meu, tot așa și sufletul tatălui este al Meu. Sufletul care păcătuiește, acela va muri.
5, 6 Omul care este drept, care face judecată și dreptate, care nu mănîncă pe munți carne jerfită idolilor, și nu ridică ochii spre idoli
7 care n’asuprește pe nevasta aproapelui său, și nu se apropie de nevastă-sa în timpul necurățeniei ei, care n’asuprește pe nimeni, care dă înapoi datornicului zălogul,
8 care nu răpește nimic, care dă din pînea lui celui flămînd și învelește cu o haină pe cel gol, care nu împrumută cu dobîndă și nu ia camătă,
9 care își abate mîna dela nelegiuire și judecă după adevăr între un om și altul, care urmează legile Mele și păzește poruncile Mele,
10 lucrînd cu credincioșie, -omul acela este drept, și va trăi negreșit, zice Domnul, Dumnezeu.” “Dacă acum omul acesta are un fiu iute la mînie, care varsă sînge, sau care
11 face ceva de felul acesta; dacă acest fiu nu se ia în nimic după purtarea tatălui său neprihănit, ci mănîncă pe munți, necinstește pe nevasta aproapelui său,
12 asuprește pe cel nenorocit și pe cel lipsit, răpește, nu dă înapoi zălogul, ridică ochii spre idoli și face urîciuni, împrumută cu dobîndă și ia camătă, s’ar putea oare să trăiască un astfel de fiu? Nu va trăi; a săvîrșit toate aceste urîciuni, de aceea trebuie să moară. Sîngele lui să cadă asupra capului lui!
13 Dar dacă un om are un fiu, care vede toate păcatele tatălui său, le vede, dar nu face la fel; dacă fiul acela nu mănîncă pe munți și nu ridică ochii spre idoli casei lui Israel, nu necinstește pe nevasta aproapelui său, nu asuprește pe nimeni, nu ia niciun zălog, nu răpește, ci dă din pînea lui celui flămînd și acopere cu o haină pe cel gol, își abate mîna dela nelegiuire, nu ia nici dobîndă nici camătă, păzește poruncile Mele și urmează legile Mele, acela nu va muri pentru nelegiuirea tatălui său, ci va trăi negreșit. Dar tatăl său, care a fost un asupritor, a răpit dela alții, a făcut

în mijlocul poporului său ce nu este bine, el va muri pentru nelegiuirea lui!” “Voi însă ziceți: “Pentru ce nu poartă fiul 19 pedeapsa pentru nelegiuirea tatălui său?” Pentru că fiul a lucrat după neprihănire și dreptate, a păzit și a împlinit toate legile Mele; el va trăi negreșit! Sufletul care păcătuiește, acela 20 va muri. Fiul nu va purta nelegiuirea tatălui său, și tatăl nu va purta nelegiuirea fiului său! Neprihănirea celui neprihănit va fi peste el, și răutatea celui rău va fi peste el. Dar dacă 21 cel rău se întoarce dela toate păcatele pe cari le-a săvârșit, și păzește toate legile Mele și face ce este drept și plăcut, va trăi negreșit, nu va muri. Toate fărădelegile pe cari le-a făcut, 22 i se vor uita! El va trăi, din pricina neprihănirii în care a trăit. Doresc Eu moartea păcătosului? zice Domnul, Dum- 23 nezeu. Nu doresc Eu mai degrabă ca el să se întoarcă de pe căile lui și să trăiască? ’nsă dacă cel neprihănit se abate dela 24 neprihănirea lui și săvârșește nelegiuirea, dacă se ia după toate urâciunile celui rău, s’ar putea să trăiască el oare? Nu, ci toată neprihănirea lui va fi uitată, pentru că s’a dat la nelegiuire și la păcat; de aceea va muri în ele. Voi ziceți: “Calea Domnu- 25 lui nu este dreaptă!” Ascultați dar, casa lui Israel! Nu este calea Mea dreaptă? Oare nu mai degrabă căile voastre nu sînt drepte? Dacă cel neprihănit se abate dela neprihănirea lui 26 și săvârșește nelegiuirea, și moare pentru aceasta, moare din pricina nelegiurii pe care a săvârșit-o. Dar dacă cel rău se 27 întoarce dela răutatea lui și face ce este drept și bine, își va păstra sufletul viu. Pentru că își deschide ochii și se abate dela 28 toate fărădelegile pe cari le-a săvârșit, va trăi și nu va muri.” Casa lui Israel zice: “Calea Domnului nu este dreaptă.” Oare 29 calea Mea nu este dreaptă, casa lui Israel? Oare nu mai degrabă căile voastre nu sînt drepte? De aceea vă voi judeca 30 pe fiecare după căile lui, casă a lui Israel, zice Domnul, Dumnezeu. ’ntoarceți-vă și abateți-vă dela toate fărădelegile voastre, pentru că să nu vă ducă nelegiuirea la pieire. Lepădați dela 31 voi toate fărădelegile, prin care ați păcătuit, faceți-vă rost de o inimă nouă și un duh nou. Pentru ce vreți să muriți, casă a lui Israel? Căci Eu nu doresc moartea celei moare, zice 32 Domnul Dumnezeu. ’ntoarceți-vă dar la Dumnezeu, și veți

trăi.”

19, 2 “Tu însă, fă o plîngere asupra domnului lui Israel, și zi:
“Ce era mamă-ta? O leoaică. Stătea culcată cu leii, și își
3 creștea puii în mijlocul puilor de lei. A crescut pe unul din
puii ei, care s’a făcut un leuț, învățat să sfișie prada; și a
4 mîncat oameni. Neamurile au făcut o prinsoare împotriva
lui, și a fost prins în groapa lor; i-au pus un belciug în nări și
5 l-au dus în țara Egiptului. Leoaica, dacă a văzut că degeaba
îl aștepta, și că s’a înșelat în nădejdea ei, a luat un alt pui, și
6 l-a făcut leuț. El a umblat cu leii, s’a făcut leuț, a învățat
7 să sfișie prada, și a mîncat oameni. A năvălit în palatele
lor, și le-a nimicit cetățile; așa că țara, cu tot ce se află în
8 ea, s’a îngrozit de mugetul răcnetelor lui. Dar împotriva lui
s’au înșiruit neamurile din toate ținuturile de prin prejur. I-
9 au întins lațuri, și a fost prins în groapa lor. I-au pus un
belciug în nări, l-au pus într’o cușcă, și l-au dus la împăratul
Babilonului, apoi l-au dus într’o cetățuie, ca să nu i se mai
10 audă glasul pe munții lui Israel.” “Mamă-ta, ca și tine, era
ca o vie sădită lîngă ape. Era roditoare și încărcată de mlădițe,
11 din pricina belșugului apelor. Ramurile ei erau așa de tari că
se puteau face toiege de cîrmuitori din ele; prin înălțimea ei
întrecea ramurile stufoase, și atrăgea privirile cu înălțimea ei,
12 și prin mulțimea mlădițelor ei. Dar a fost smulsă cu mînie și
aruncată la pămînt; vîntul de răsărit i-a uscat roada; mlădițele
ei cele puternice au fost rupte, s’au uscat, și le-a mîncat focul.
13 Și acum este sădită în pustie, într’un pămînt uscat și fără apă.
14 Din mlădițele ei a ieșit foc, și i-a mîncat roada; așa că nu mai
are ramuri tari, bune pentru un toiag de cîrmuitor. Aceasta-i
o cîntare de jale și va sluji drept cîntare de jale.”

20 ‘n al șaptelea an, în ziua a zecea a lunii a cincea, unii din
bătrînii lui Israel au venit la mine să întrebe pe Domnul, și
2 au șezut jos înaintea mea. Și Cuvîntul Domnului mi-a vorbit
3 astfel: “Fiul omului, vorbește bătrînilor lui Israel, și spune-
le: “Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: “Să Mă întrebați ați
venit? Pe viața Mea, că nu Mă voi lăsa să fiu întrebant de
4 voi, zice Domnul, Dumnezeu.” “Vrei să-i judeci, fiul omului?
Dacă vrei să-i judeci, pune-le înainte urîciunile părinților lor!

Spune-le: “Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: ,’n ziua când am 5
ales pe Israel, Mi-am ridicat mîna spre sămînța casei lui Iacov,
și M’am arătat lor în țara Egiptului; Mi-am ridicat mîna spre
ei, și am zis: “Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru!” ’n ziua 6
aceea, Mi-am ridicat mîna spre ei, ca să-i duc din țara Egiptu-
lui într’o țară, pe care o căutasem pentru ei, țară în care curge
lapte și miere, cea mai frumoasă dintre toate țările. Atunci 7
le-am zis: “Lepădați fiecare urîciunile cari vă atrag privirile, și
nu vă spurcați cu idoli Egiptului! Eu sînt Domnul, Dumnezeul
vostru!” Dar ei s’au răzvrătit împotriva Mea, și n’au vrut să 8
Mă asculte. Niciunul n’a lepădat urîciunile, cari îi atrăgeau
privirile, și n’au părăsit idoli Egiptului. Atunci am pus de
gînd să-Mi vărs mînia peste ei, să-Mi sleiesc mînia împotriva
lor, în mijlocul țării Egiptului. Dar am avut în vedere Numele 9
Meu, ca să nu fie pîngărit în ochii neamurilor printre cari se
aflau, și în fața cărora Mă arătasem lor, ca să-i scot din țara
Egiptului. Și i-am scos astfel din țara Egiptului, și i-am dus în 10
pustie. Le-am dat legile Mele și le-am făcut cunoscut porun-
cile Mele, pe cari trebuie să le împlinescă omul, ca să trăiască
prin ele. Le-am dat și Sabatele Mele, să fie ca un semn între 12
Mine și ei, pentruca să știe că Eu sînt Domnul, care-i sfințesc.
Dar casa lui Israel s’a răzvrătit împotriva Mea în pustie. N’au 13
urmat legile Mele, ci au lepădat poruncile Mele, pe cari tre-
buie să le împlinescă omul, ca să trăiască prin ele, și Mi-au
pîngărit peste măsură de mult Sabatele Mele. Atunci am avut
de gînd să-Mi vărs mînia peste ei în pustie, ca să-i nimicesc.
Dar am avut în vedere Numele Meu, ca să nu fie pîngărit în 14
ochii neamurilor în fața cărora îi scosesem din Egipt. Chiar 15
și în pustie Mi-am ridicat mîna spre ei și le-am jurat că nu-
i voi duce în țara pe care le-o hotărîsem, țară în care curge
lapte și miere, cea mai frumoasă din toate țările; și aceasta 16
pentruca au lepădat poruncile Mele și n’au urmat legile Mele,
și pentruca au pîngărit Sabatele Mele, căci inima nu li s’a de-
părtat dela idoli lor. Dar m’am uitat cu milă la ei, nu i-am 17
nimicit, și nu i-am stîrpit în pustie. Atunci am zis fiilor lor 18
în pustie: “Nu vă luați după rînduielile părinților voștri, nu
țineți obiceiurile lor, și nu vă spurcați cu idoli lor! Eu sînt 19

Domnul, Dumnezeuul vostru; umblați întocmai după rînduielele
20 Mele, păziți poruncile Mele, și împliniți-le. Sfințiți Sabatele
Mele, căci ele sînt un semn între Mine și voi, ca să știți că Eu
21 sînt Domnul, Dumnezeuul vostru!” Dar fiii s’au răzvrătit și ei
împotriva Mea. N’au umblat după rînduielele Mele, n’au păzit
și n’au împlinit poruncile Mele, pe cari trebuie să le împlin-
ească omul, ca să trăiască prin ele, și au pîngărit Sabatele Mele.
Atunci am avut de gînd să-Mi vărs urgia peste ei, să-Mi sting
22 mînia împotiva lor în pustie. Dar Mi-am tras mîna înapoi, și
am avut în vedere Numele Meu, ca să nu fie pîngărit înaintea
23 neamurilor în fața căroră îi scosesem din Egipt. ’n pustie,
Mi-am ridicat iarăș mîna spre ei, și le-am jurat că am să-i
24 împrăștii printre neamuri, și să-i risipesc în felurite țări, pen-
trucă n’au împlinit poruncile Mele, și au lepădat învățăturile
Mele, au pîngărit Sabatele mele, și și-au întors ochii spre idoli
25 părinților lor. Ba încă le-am dat și legi cari nu erau bune, și
26 porunci prin cari nu puteau să trăiască. I-am spurcat prin
darurile lor de mîncare, cînd treceau prin foc pe toți întîii lor
născuți; am vrut să-i pedepsesc astfel, și să le arăt că Eu sînt
27 Domnul.” “De aceea, fiul omului, vorbește casei lui Israel, și
spune-le: “Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: “Părinții voștri
M’au batjocorit și mai mult, arătîndu-se necredincioși față de
28 Mine. Și anume, cînd i-am dus în țara pe care jurasem că
le-o voi da, și ei și-au aruncat ochii spre orice deal înalt și spre
orice copac stufos, acolo și-au adus jertfele, acolo și-au adus
darurile de mîncare cari Mă mîniau, acolo și-au ars mirezmele
de un miros plăcut, și acolo și-au turnat jertfele de băutură.
29 Eu i-am întrebat: “Ce sînt aceste înălțimi, la cari vă duceți?”
De aceea li s’a dat numele de ‘înălțimi’ pînă în ziua de azi!
30 Deaceea spune casei lui Israel: “Așa vorbește Domnul, Dum-
nezeu: “Voiți voi să spurcați în felul părinților voștri și să
31 curviți alergînd după urîciunile lor? Da, aducîndu-vă darurile
de mîncare, trecîndu-vă copiii prin foc, vă spurcați și azi prin
idoli voștri. Și Eu să Mă las să fiu întrebat de voi, casa lui
Israel! Pe viața Mea, zice Domnul, Dumnezeuul, că nu Mă
32 voi lăsa întrebat de voi! Nu veți vedea împlinindu-se ce vă
închipuiți, cînd ziceți: “Vrem să fim ca neamurile, ca familiile

celorlalte țări, vrem să slujim lemnului și pietrei!” Pe viața 33
Mea, –zice Domnul Dumnezeu–că Eu însumi voi fi ’mpărat
peste voi, cu mână tare și cu braț întins, și vărsându-Mi ur-
gia. Vă voi scoate din mijlocul popoarelor, și vă voi strînge 34
din țările în cari v’am risipit, cu mână tare și cu braț întins,
și vărsându-Mi urgia. Vă voi aduce în pustia popoarelor, și 35
acolo Mă voi judeca față în față cu voi. Cum M’am judecat 36
cu părinții voștri în pustia țării Egiptului, așa Mă voi judeca și
cu voi, –zice Domnul Dumnezeu. Vă voi trece pe supt toiaș, și 37
vă voi pune supt mustrea legămîntului. Voi deosebi dintre 38
voi pe cei îndărătnici și pe ceice nu-Mi sînt credincioși; îi voi
scoate din țara în care sînt străini, dar nu vor merge iarăș în
țara lui Israel. Și veți ști că Eu sînt Domnul.” Acum, casa lui 39
Israel, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: “Duceți-vă și slujiți
fiecare la idolii voștri! După aceea, Mă veți asculta negreșit, și
nu veți mai pîngări Numele Meu cel sfînt cu darurile voastre
de mîncare și cu idolii voștri! Căci pe muntele Meu cel sfînt, 40
pe muntele cel înalt al lui Israel, –zice Domnul, Dumnezeu-
acolo ’mi va sluji toată casa lui Israel, toți cei ce vor fi în țară;
acolo îi voi primi cu bunăvoință, voi cere darurile voastre de
mîncare, cele dintîi roade din darurile voastre, și tot ce-Mi veți
închina. Vă voi primi ca pe niște miresme cu miros plăcut, 41
dupăce vă voi scoate din mijlocul popoarelor, și vă voi strînge
din țările în cari sînteți risipiți; și voi fi sfîntit de voi înain-
tea neamurilor. Și veți ști că Eu sînt Domnul, cînd vă voi 42
aduce înapoi în țara lui Israel, în țara pe care jurasem că o voi
da părinților voștri. Acolo vă veți aduce aminte de purtarea 43
voastră și de toate faptele voastre cu cari v’ați spurcat; și vă
va fi scîrbă de voi înșivă, din pricina tuturor fărădelegilor pe
cari le-ați făcut. Și veți ști că Eu sînt Domnul, cînd Mă voi 44
purta cu voi avînd în vedere Numele Meu, și nicidecum după
purtarea voastră rea, nici după faptele voastre stricate, casa
lui Israel, zice Domnul, Dumnezeu.” Cuvîntul Domnului mi- 45
a vorbit astfel: “Fiul omului, întoarce-ți fața spre miazăzi, 46
și vorbește împotriva locurilor de miazăzi! Proorocește îm-
potriva pădurii din cîmpiile de miazăzi! Spune pădurii de la 47
miazăzi: “Ascultă cuvîntul Domnului! Așa vorbește Domnul,

Dumnezeu: “Iată, voi aprinde un foc în tine, care va mistui orice copac verde și orice copac uscat: nimeni nu va putea stinge flacăra aprinsă, și totul va fi ars de ea, dela miazăzi 48 pînă la miazănoapte. Și orice faptură va vedea că Eu, Dom- 49 nul, l-am aprins, și nu se va stinge nici de cum!” Eu am zis: “Ah! Doamne, Dumnezeule! Ei zic despre mine: “Omul acesta face într’una la pilde!”

21, 2 Și Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: “Fiul omului, întoarce-ți fața spre Ierusalim, și vorbește împotriva locurilor 3 sfinte, proorocește împotriva țării lui Israel! Spune țării lui Israel: “Așa vorbește Domnul: “Iată, am necaz pe tine, ’mi voi trage sabia din teacă și voi nimici cu desăvîrșire în mijlocul tău pe cel neprihănit și pe cel rău. Pentru că vreau să 4 nimicesc cu desăvîrșire din mijlocul tău pe cel neprihănit și pe cel rău, sabia Mea va ieși din teacă, pentru ca să lovească 5 orice faptură, dela miazăzi pînă la miază noapte. Și orice faptură va ști că Eu, Domnul, Mi-am scos sabia din teacă, și 6 nu se va mai întoarce înapoi în ea. Și tu, fiul omului, gemi! Cu rărunchii zdrobiți, și cu amărăciunea în suflet, gemi supt 7 privirile lor! Și dacă te vor întreba: “Pentru ce gemi?” să răspunzi: “Pentru că vine o veste”... Cînd va veni, toate inimile se vor înspăimînta, toate mîinile vor slăbi, toate sufletele se vor mîhni, și toți genunchii se vor topi ca apa!... Iată că 8 vine, a sosit, -zice Domnul, Dumnezeu!” Cuvîntul Domnului 9 mi-a vorbit astfel: “Fiul omului, proorocește și spune: “Așa vorbește Domnul. Zi: “Sabia, da, sabia este ascuțită, și lustru- 10 ită. Este ascuțită pentru măcel, și lustruită ca să lucească!... O, sabie, tu tai toiagul de cîrmuire al fiului meu, care nesocotește orice lemn... A dat-o la lustruit, ca s’o apuce cu mîna; este ascuțită sabia, și lustruită, ca să înarmeze mîna celui ce 12 măcelărește. Strigă și vaită-te, fiul omului! Căci este scoasă împotriva poporului Meu, împotriva tuturor voivozilor lui Israel, cari sînt dați pradă săbiei împreună cu poporul Meu; 13 deaceea bate-te pe coapsă! Da, încercarea s’a făcut, și ce va fi dacă toiagul acesta de cîrmuire, care nesocotește totul, 14 va fi nimicit? zice Domnul Dumnezeu!” “Și tu, fiul omului, proorocește, și bate din mîni! Loviturile săbiei să fie îndoite,

întreite! Este sabia de măcel, sabia măcelului celui mare, care
îi urmărește de toate părțile. Ca să arunc groaza în inimi, ca
să înmulțesc pe cei loviți, deaceea am tras sabia, amenințându-i
la toate porțile lor. Vai! e făcută să fulgere, și ascuțită pen-
tru măcel! Strânge-ți puterile, sabie, întoarce-te la dreapta!
Așează-te, întoarce-te la stînga! 'ndreaptă-ți ascuțitul în toate
părțile! Și Eu voi bate din mâni de bucurie, și 'mi voi potoli
urgia. Eu, Domnul, vorbesc!” Cuvîntul Domnului mi-a vor-
bit astfel: “Fiul omului, croiește-ți două drumuri pe unde să
treacă sabia împăratului Babilonului! Amîndouă trebuie să
iasă din aceeaș țară. Fă un semn pe drum, fă-l la începutul
drumului care duce într-o cetate. Să faci unul din aceste dru-
muri așa ca sabia că vină la Raba, cetatea copiilor lui Amon,
și pe celalt, așa ca sabia să vină în Iuda, la Ierusalim, cetatea
întărită. Căci împăratul Babilonului stă la răscruce, la capă-
tul celor două drumuri, ca să dea cu bobii; el scutură săgețile,
întreabă terafimii, și cercetează ficatul. Sorțul, care este în
dreapta lui, înseamnă Ierusalimul, unde vor trebui să ridice
berbeci, să dea poruncă pentru măcel, și să scoată strigăte de
război; vor ridica berbeci împotriva porților, vor ridica întări-
turi și vor face șanțuri de apărare. Copiii lui Israel nu văd în
aceasta decît niște vrăjitorii deșerte, ei cari au făcut jurăminte
mincinoase. Dar împăratul Babilonului își aduce aminte de
nelegiuirea lor, așa că vor fi prinși. De aceea, așa vorbește
Domnul, Dumnezeu: “Pentru că vă făliți cu nelegiuirea voastră,
vădindu-vă fărădelegile, arătîndu-vă păcatele în toate faptele
voastre; pentru că vă făliți cu ele, veți fi prinși de mîna lui!
Și tu, domn nelegiuit, gata să fii ucis, domn al lui Israel, a
cărui zi vine tocmai cînd nelegiuirea este la culme! Așa vor-
bește Domnul Dumnezeu: “La o parte cu mitra, jos cununa
împărătească! Nu mai este cum a fost. Ce este plecat va fi
înălțat, și ce este înălțat va fi plecat! Voi da jos cununa, o
voi da jos, o voi da jos. Dar lucrul acesta nu va avea loc loc
decît la venirea Aceluia care are drept la ea, și în mîna căruia
o voi încredința.” “Și tu, fiul omului, proorocește, și spune:
“Așa vorbește Domnul, Dumnezeu, despre copiii lui Amon și
despre ocară lor. Spune: “Sabia, da, sabia este scoasă pentru

29 măcel; este lustruită pentru nimicire, ca să lucească! 'n mijlocul vedeniilor cu cari te înșală ei și în mijlocul proorociilor mincinoase pe cari ți le fac ei, te vor face să cazi între trupurile moarte ale celor răi, a căror zi vine tocmai când nelegiuirea lor
30 este la culme. Bagă-ți sabia înapoi în teacă. 'n locul în care
31 ai fost făcut, în țara ta de naștere, te voi judeca! 'mi voi vărsa mînia peste tine, voi sufla împotriva ta cu focul urgiei Mele, și te voi da în mîinile unor oameni cari nu lucrează decît
32 la nimicire. Vei fi ars de foc; sîngele tău va curge în mijlocul țării! Nu-și vor mai aduce aminte de tine! Căci Eu, Domnul, am vorbit.”

22, 2 Cuvîntul Domnului mi-a vorbit, astfel: “Și tu, fiul omului, vrei să judeci? Vrei să judeci cetatea setoasă de sînge? Pune-i
3 înaintea toate urîciunile ei! Spune: “Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: “Cetate, care verși sînge în mijlocul tău, ca să-ți
4 vină ziua, și care-ți faci idoli ca să te spurci! Te-ai făcut vinovată din pricina sîngelui pe care l-ai vărsat, și te-ai spurcat prin idoli pe cari i-ai făcut. Ți-ai apropiat astfel zilele, și ai ajuns la capătul anilor tăi! De aceea te fac de ocară printre neamuri
5 și de batjocură printre toate țările. Cei de aproape și cei de departe își vor bate joc de tine, căci ești vestită ca spurcată
6 și plină de turburări! Iată că în tine, toți voivozii lui Israel
7 își întrebuintează puterea ca să verse sînge. 'n tine, tatăl și mama sînt disprețuiți, străinul este chinuit, orfanul și văduva
8 sînt asupriți. Tu 'mi nesocotești locașurile Mele cele sfinte,
9 'mi spurci Sabatele. 'n tine sînt bîrfitori, ca să verse sînge; în tine se mănîncă jertfe idolești pe munți; în mijlocul tău se fac
10 desfrînări. 'n mijlocul tău, se descopere goliciunea tatălui; în mijlocul tău, este silită femeia în timpul necurăției ei! 'n mijlocul tău, fiecare se dedă la urîciuni cu nevasta aproapelui său, fiecare se spurcă prin amestecare de sînge cu noră-sa, fiecare
12 necinstește pe soru-sa, fiica tatălui său. 'n tine, se iau daruri pentru vărsare de sînge. Tu iei dobîndă și camătă, jăfuiesti cu sila pe aproapele tău, și pe Mine, Mă uiți, zice Domnul, Dumnezeu.” “De aceea, iată că bat din mîni, din pricina lăcomiei pe care ai avut-o, și din pricina sîngelui vărsat în mijlocul tău.
14 'ți va suferi inima, și 'ți vor fi mîinile destul de tari în zilele

cînd voi lucra împotriva ta? Eu, Domnul, am vorbit, și voi și
lucra. Te voi risipi printre neamuri, te voi răspîndi în felu- 15
rite țări, și îți voi nimici cu desăvîrșire necurăția din mijlocul
tău. Vei fi spurcată astfel de tine însăși înaintea neamurilor, 16
și vei ști că Eu sînt Domnul.” Cuvîntul Domnului mi-a vor- 17
bit astfel: “Fiul omului, casa lui Israel a ajuns pentru Mine 18
ca niște sgură; toți sînt aramă, cositor, fer, plumb, în cup-
torul de topit; au ajuns niște sgură de argint. De aceea, așa 19
vorbește Domnul, Dumnezeu: “Pentru că toți ați ajuns niște
sgură, iată că vă voi strînge în mijlocul Ierusalimului. Cum se 20
strînge argintul, arama, ferul, plumbul și cositorul, în cuptorul
de topit și se suflă în foc ca să se topească, așa vă voi strînge
și Eu în mînia și urgia Mea, vă voi pune acolo și vă voi topi.
Da, vă voi strînge și voi sufla peste voi cu focul mîniei Mele 21
și vă veți topi în el. Cum se topește argintul în topitoare, 22
așa veți fi topiți voi în mijlocul lui. Și veți ști că Eu Dom-
nul, Mi-am vărsat mînia peste voi.” Cuvîntul Domnului mi-a 23
vorbit astfel: “Fiul omului, spune Ierusalimului: “Ești o țară 24
necurățită, și neudată de ploaie în ziua mîniei.” Mai marii 25
lui uneltesc în mijlocul lui, ca să înghită sufletele, ca un leu
care răcnește și își sfășie prada; pun mîna pe bogății și lucruri
scumpe, și măresc numărul văduvelor în mijlocul lui. Preoții 26
lui calcă Legea Mea și Imi pîngăresc lucrurile Mele sfînte, nu
fac nici o deosebire între ce este sfînt și ce nu este sfînt, nici nu
învață pe oameni să facă deosebire între ce este necurat și ce
este curat, își întorc ochii dela Sabatele Mele, și sînt pîngărit
în mijlocul lor. Căpeteniile lui sînt în mijlocul lui ca niște lupi 27
cari își sfășie prada; varsă sînge, pierd sufletele, numai ca să-și
potolească lăcomia de bani. Proorocii lui au pentru ei ten- 28
cuieli de ipsos, vedenii înșelătoare, proorocii mincinoase. Ei
zic: “Așa vorbește Domnul, Dumnezeu!” Și Domnul nu le-a
vorbit! Poporul din țară se dedă la silnicie, fură, asuprește 29
pe cel nenorocit și pe cel lipsit, calcă în picioare pe străin,
împotriva oricărei dreptăți! Caut printre ei un om care să 30
înălțe un zid, și să stea în mijlocul spărturii înaintea Mea pen-
tru țară, ca să n’o nimicesc; dar nu găsesc niciunul! ’mi voi 31
vărsa urgia peste ei, îi voi nimici cu focul mîniei Mele, și le voi

întoarce faptele asupra capului lor, zice Domnul, Dumnezeu.”

23, 2 Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: “Fiul omului, erau
3 două femei, fiice ale aceleiași mame. Ele au curvit în Egipt,
4 au curvit în tinereța lor; acolo le-au fost strîns țîțele, acolo
5 le-a fost atîns sînul fecioresc. Cea mai mare se chema Ohola,
6 și sora ei Oholiba. Erau ale Mele, și au născut fii și fiice.”
7 Ohola este Samaria; Oholiba este Ierusalimul. Ohola nu Mi-
8 a fost credincioasă; s’a aprins de dragoste pentru ibovnicii ei,
9 după Asirieni, vecinii ei, îmbrăcați cu ștofe văpsite în albas-
10 tru, dregători și căpetenii, toți tineri și plăcuți, călăreți călări
11 pe cai. Ea a curvit cu ei, cu toată fruntea copiilor Asiriei; s’a
12 spurcat cu toți aceia pentru cari umbla nebună, s’a spurcat cu
13 toți idoli lor. Nu s’a lăsat nici de curviile ei din Egipt, căci
14 aceștia se culcaseră cu ea din tinereța ei, îi atinseseră sînul fe-
15 cioresc, și își vărsaseră curviile peste ea. De aceea, am dat-o
16 în mînile ibovnicilor ei, în mînile copiilor Asiriei, pentru cari
17 se aprinsese de dragoste. Ei i-au descoperit goliciunea, i-au
18 luat fiii și fiicele, și pe ea au ucis-o cu sabia, de i s’a dus vestea
19 printre femei, după judecățile făcute de ei asupra ei. Sora
20 ei Oholiba a văzut lucrul acesta, și a fost mai fără frîu, de
cît ea în patima ei; și a întrecut pe soru-sa în curvii. Ea s’a
aprints de dragoste după copiii Asiriei, după dregători și căpe-
tenii, vecinii ei, îmbrăcați în chip strălucit, călăreți călări pe
cai, toți tineri și plăcuți. Am văzut că se spurcase, întocmai
ca cea dintîi din amîndouă. Ea a mers chiar mai departe în
curviile ei. A zărit pe ziduri niște zugrăveli de bărbați, niște
icoane de Haldei zugrăviți cu culoare roșie, cu brîie împre-
jurul coapselor lor, cu turbane de felurite colori pe cap, toți
avînd înfățișarea unor viteji, după felul Babilonenilor, a căror
țară de naștere este Haldea; și s’a aprins după ei, la cea dintîi
privire, și le-a trimes soli în Haldea. Și copiii Babilonului au
venit la ea, în patul de dragoste, și au spurcat-o cu curviile lor.
Așa că ea s’a spurcat cu ei, și apoi inima i s’a înstrăinat de ei.
Și cînd și-a dezgolit ea necurăția, și-a descoperit goliciunea, și
inima Mea s’a înstrăinat de ea, cum se înstrăinase și de soru-
sa. Dar ea și-a înmulțit curviile tot mai mult, gîndindu-se
iarăș la zilele tinereței ei, cînd curvea în țara Egiptului. Ea

s'a aprins după niște necurați, a căror carne era ca a măgarilor, și a căror apropiere era ca a armăsarilor. Astfel, ți-ai 21
înoit iarăș nelegiuirile tinereței tale, când Egiptenii îți strîngeau
țîțele, din pricina sînului tău fecioresc. Deaceea, Oholiba, așa 22
vorbește Domnul, Dumnezeu: "Iată că ațîț împotriva ta pe
ibovnicii tăi, de cari ți-ai înstrăinat inima, și-i aduc din toate
părțile împotriva ta: pe Babiloneni și pe toți Haldeii, căpi- 23
tani, voivozi și domni, și pe toți copiii Asiriei împreună cu ei,
tineri și plăcuți, toți dregători și căpetenii, oameni vestiți, toți
călări pe cai. Ei vin împotriva ta cu arme, cară și roți, și cu 24
o mulțime de popoare. Cu scut, pavăză și coifuri, înaintează
de toate părțile împotriva ta. Lor le încredințez judecata, și te
vor judeca după legile lor. Te fac să-Mi simți gelozia, și se vor 25
purta cu urgie cu tine. 'ți vor tăia nasul și urechile, și sămînța
ta va cădea lovită de sabie. 'ți vor lua fiii și fiicele, și ce-ți va
mai rămînea, va fi mîncat de foc. Te vor desbrăca de haine, 26
și vor lua podoabele scumpe cu cari te gătești. Voi pune 27
astfel capăt nelegiuirilor tale și curviilor tale din țara Egiptu-
lui. Așa că nu-ți vei mai îndrepta privirile spre ei, și nu te ve
mai gîndi la Egipt. Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeu: 28
"Iată, te dau în mîinile acelora de cari ți s'a înstrăinat inima.
Se vor purta cu ură cu tine; îți vor ridica toate bogățiile, și 29
te vor lăsa goală, goală de tot. Rușinea necurațiilor tale se
va descoperi, rușinea nelegiuirilor și curviilor tale. Lucrurile 30
acestea ți se vor întîmpla, pentrucă ai curvit cu neamurile,
pentrucă te-ai spurcat cu idoli lor. Ai mers pe calea sorei 31
tale, deaceea, și Eu îți pun potirul ei în mînă. Așa vorbește 32
Domnul, Dumnezeu: "Vei bea potirul sorei tale, cel larg și
adînc; vei ajunge de rîs și de batjocură. 'ncape mult în el! Te 33
vei umplea de beție și durere; căci potirul sorei tale Samaria
este un potir de groază și spaimă! 'l vei bea și îl vei goli, îi 34
vei roade cioburile, și-ți vei sfîșia țîțele. Căci Eu am vorbit,
zice Domnul, Dumnezeu." Deaceea așa vorbește Domnul, 35
Dumnezeu: "Pentrucă M'ai uitat, pentrucă M-ai aruncat la
spate-ți, poartă-ți și tu acum pedeapsa nelegiuirilor și curvi-
ilor tale." Domnul mi-a zis: "Fiul omului, vrei să judeci pe 36
Ohola și Oholiba? Pune-le înainte uriciunile lor! Ele s-au 37

dedat la preacurvie, și pe mânile lor este sânge: au preacurvit cu idolii lor; și copiii pe cari Mi-i născuseră, i-au trecut prin
38 foc în cinstea lor, ca să-i mănînce! Afară de aceasta iată ce Mi-au mai făcut: Mi-au spurcat Locașul cel sfînt în aceeași zi,
39 și Mi-au pîngărit Sabatele. Căci dupăce și-au jertfit copiii la idolii lor, tot în ziua aceea s'au dus și în Locașul Meu cel
40 sfînt, ca să-l spurce. Iată ce au făcut în Casa Mea. Au umblat chiar după oamenii, cari veneau de departe, le-au trimes soli, și iată că ei au venit. Pentru ei te-ai scaldat tu, te-ai
41 sulemit la ochi, și te-ai gătit cu podoabele tale; ai șezut pe un pat măreț, înaintea căruia era întinsă o masă, pe care
42 ai pus tămîia și untdelemnul Meu. S'au auzit strigătele unei mulțimi vesele; și cu mulțimea aceasta de oameni de rînd au adus niște bețivi din pustie, cari au pus brățări în mânile celor
43 două surori și mîndre cununi pe capetele lor. Am zis atunci cu privire la curva cea bătrînă: "Și acum își va urma ea oare
44 curviile, și tot vor mai veni la ea?" Și au venit la ea cum vin la o curvă; așa s'au dus la Ohola și Oholiba, la aceste
45 femei nelegiuite. De aceea oamenii fără prihană le vor osîndi, cum se osîndesc femeile preacurve, cum se osîndesc cele
46 ce varsă sânge; căci sînt prea curve, și au sânge pe mîni. Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeu: "Voi aduce împotriva lor o
47 mulțime de gloată mare, și le voi da pradă chinului și jafului. Adunarea le va ucide cu pietre, și le va doborî cu lovituri de
48 sabie; le vor ucide fiii și ficele lor, și le vor arde casele cu foc. Voi face astfel să înceteze nelegiuirea în țară; ca toate femeile
49 să ia învățătură, și să nu mai facă o nelegiuire ca a voastră! Vi se va răsplăti astfel nelegiuirea, și veți purta păcatele săvîrșite cu idolii voștri, și veți ști că Eu sînt Domnul, Dumnezeu!"

24 'n anul al nouălea, în ziua a zecea a lunii a zecea, Cuvîntul
2 Domnului mi-a vorbit astfel: "Fiul omului, scrie numele zilei acesteia, numele zilei de azi! Căci chiar în ziua aceasta se
3 apropie împăratul Babilonului de Ierusalim. Spune o pildă acestei case de îndărătnici, și zi-le: "Așa vorbește Domnul,
4 Dumnezeu: "Pune, pune cazanul, și toarnă apă în el! Pune bucăți de carne în el, toate bucățile cele bune, coapsa și spata,
5 și umple-l cu cele mai bune oase. Alege ce e mai bun din

turmă, și pune lemnele grămadă supt cazan; fă-l să fiarbă în clocot mare, și să fiarbă și oasele din el”. De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: “Vai de cetatea cea setoasă de sînge, cazanul cel plin de rugină, și de pe care nu se ia rugina! Scoateți bucățile din el unele după altele, fără să trageți la sorți. Căci sîngele pe care l-a vărsat ea este încă în mijlocul ei. L-a pus pe stîncă goală, nu l-a vărsat pe pămînt, ca să-l acopere apoi cu țărînă. Ca să-Mi arăt urgia, ca să Mă răzbun, i-am vărsat sîngele pe stîncă goală, pentruca să nu fie acoperit. De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: “Vai de cetatea cea setoasă de sînge! Vreau să fac un rug mare! ’ngrămădește multe lemne, aprinde focul, fierbe bine carnea, fă fertura groasă, ca să se ardă și ciolanele. Apoi pune cazanul gol pe jărătic, ca să se încălzească, să i se înferbînte arama, să i se topească murdăria din lăuntru, și să i se șteargă rugină. Trudă de geaba! Căci rugină de care este plin nu se deslipește de el; rugină nu se va lua de pe el de cît prin foc, și tu dorești iarăș nelegiuire în spurcăciunea ta! Pentrucă am vrut să te curăț și nu te-ai făcut curată, nu vei mai fi curățită de spurcăciunea ta pînă ’mi voi potoli mînia asupra ta. Eu, Domnul, am vorbit! Lucrul acesta se va întîmpla, și Eu îl voi împlini! Nu Mă voi lăsa, nu voi avea milă, nici nu Mă voi căi. Vei fi judecată după puterea ta și după faptele tale, zice Domnul, Dumnezeu.” Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: “Fiul omului, iată, îți voi răpi printr’o lovitură ce ți-e mai scump în ochi. Dar să nu te jălești, nici să nu plîngi, și să nu-ți curgă lacrămile pentru ea. Suspină în tăcere, dar nu plînge ca la morți! Leagă-ți turbanul, pune-ți încălțămîntea în picioare, nu-ți acoperi barba, și nu mînca pînea de jale!” Vorbisem poporului dimineăța, și seara mi-a murit nevasta. A doua zi dimineăța, am făcut cum mi se poruncise. Poporul mi-a zis: “Nu vrei să ne lămurești ce înseamnă pentru noi ceea ce faci?” Eu le-am răspuns: “Cuvîntul Domnului mi-a vorbit, astfel: “Spune casei lui Israel: “Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: Iată, voi pîngări Locașul Meu cel sfînt, fala puterii voastre, ce vă e mai scump în ochi, lucrul iubit de voi; și fiii voștri și ficele voastre, pe cari i-ați lăsat după voi, vor cădea

22 uciși de sabie. Și atunci veți face cum am făcut și eu. Nu vă
 23 veți acoperi barba și nu veți mânca pâinea de jale, veți sta cu
 turbane pe cap și cu încălțăminte în picioare, nu vă veți jăli
 și nici nu veți plînge; ci veți tînji pentru nelegiuirile voastre, și
 24 vă veți văita între voi. Ezechiel va fi un semn pentru voi. Veți
 face întocmai cum a făcut el. Și cînd se vor întîmpla aceste
 25 lucruri, veți ști că Eu sînt Domnul, Dumnezeu. Tu, însă, fiul
 omului, în ziua cînd le voi răpi ceea ce face tăria lor, bucuria
 și fala lor, ce le este scump ochilor și lucrul iubit de ei, pe fiii
 26 și fiicele lor, în ziua aceea, va veni un fugar la tine, ca să-ți
 27 dea de știre și să auzi cu urechile tale. 'n ziua aceea, ți se va
 deschide gura odată cu a fugarului, vei vorbi, și nu vei mai fi
 mut. Vei fi un semn pentru ei, și vor ști că Eu sînt Domnul."

25, 2 Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: "Fiul omului, întoarce-
 3 ți fața spre copiii lui Amon, și proorocește împotriva lor! Spune
 copiilor lui Amon: "Ascultați Cuvîntul Domnului, Dumnezeu!
 Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: ,Pentru că ai zis: "Ha! Ha!"
 sfîntului Meu Locaș, cînd era pîngărit, țării lui Israel, cînd era
 4 pustiită, și casei lui Iuda, cînd se ducea în robie, de aceea,
 iată, te dau în stăpînirea fiilor Răsăritului; ei își vor așeza
 staulele în mijlocul tău și își vor face locuințele în tine; îți vor
 5 mânca roadele, și îți vor bea laptele. Voi face din Raba un
 ocol de cămile, și din țara copiilor lui Amon o stîna de oi,
 6 ca să știți că Eu sînt Domnul! Căci așa vorbește Domnul,
 Dumnezeu: "Pentru că ai bătut din mîni, și ai dat din picior,
 pentru că te-ai bucurat în chip batjocuritor și din adîncul su-
 7 fletului de țara lui Israel, de aceea, iată că 'mi întind mîna
 peste tine, și te dau pradă neamurilor; te șterg din mijlocul
 popoarelor, te scot din numărul țărilor, și te nimicesc. Și vei
 8 ști că Eu sînt Domnul!" "Așa vorbește Domnul, Dumnezeu:
 ,Pentru că Moabul și Seirul au zis: ,Iată, casa lui Iuda a ajuns
 9 ca toate neamurile; De aceea, deschid ținutul Moabului din
 spre cetăți, dinspre cetățile lui dela hotare, cari sînt podoaba
 10 țării și anume: Bet-Ieșimotul, Baal-Meonul și Chiriataim, îl
 deschid și-l dau în stăpînire fiilor Răsăritului împreună cu țara
 Amoniților, ca să nu mai fie pomeniți printre neamuri copiii
 11 lui Amon. 'mi voi împlini judecățile împotriva Moabului! Și

vor ști că Eu sînt Domnul.” Așa vorbește Domnul, Dum- 12
 nezeu: “Pentru că Edomul s’a dat la răzbunare față de casa
 lui Iuda, pentru că s’a făcut vinovat și s’a răzbunat pe ea, de 13
 aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: “mi întind mîna împo-
 triva Edomului, îi voi nimici cu desăvîrșire oamenii și vitele,
 îl voi preface într’un pustiu, dela Teman pînă la Dedan; vor
 cădea loviți de sabie. ’mi voi răzbuna pe Edom prin poporul 14
 Meu Israel. El va face Edomului după mînia și urgia Mea;
 ca să vadă răzbunarea Mea, zice Domnul, Dumnezeu.” “Așa 15
 vorbește Domnul, Dumnezeu: „Pentru că Filistenii s’au dat
 la răzbunare, pentru că s’au răzbunat în chip batjocoritor și
 din adîncul sufletului, voind să nimicească totul, în ura lor
 străveche, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: “Iată că ’mi 16
 întind mîna împotriva Filistenilor, nimicesc cu desăvîrșire pe
 Cheretiți, și prăpădesc tot ce a mai rămas pe coasta mării,
 Mă voi năpusti cu mare răzbunare asupra lor, pedepsindu-i cu 17
 urgie. Și vor ști că Eu sînt Domnul, cînd ’mi voi răzbuna pe
 ei.”

’n anul al unsprezecelea, în ziua întîi a lunii, cuvîntul Dom- 26
 nului mi-a vorbit astfel: “Fiul omului, pentru că Tirul a zis de- 2
 spre Ierusalim: „Ha! Ha! Este zdrobită poarta popoarelor! Și
 se întoarce la mine! Mă voi îmbogăți, căci el a rămas pustiu!”
 de aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: “Iată că am necaz 3
 pe tine, Tirule, și voi aduce împotriva ta multe neamuri, cum
 își ridică marea valurile! Ele vor dărîma zidurile Tirului, îi vor 4
 surpa turnurile, îi vor răzui și țărîna, și o voi face o stîncă goală.
 Va rămînea o mare ca un loc unde se vor întinde mreji de prins 5
 pește; Eu am vorbit, zice Domnul, Dumnezeu. Va fi prada nea-
 murilor! Cetățile din ținutul lui vor fi trecute prin sabie. Și 6
 vor ști astfel că Eu sînt Domnul.” Căci așa vorbește Domnul, 7
 Dumnezeu: “Iată că aduc dela miazănoapte împotriva Tirului
 pe Nebucadnețar, împăratul Babilonului, împăratul tuturor
 împărățiilor, cu cai, cară, călăreți, și cu o mare mulțime de
 popoare. El va nimici cu sabia cetățile din ținutul tău; va 8
 face șanțuri de apărare împotriva ta, va ridica întărituri, și va
 ridica scutul împotriva ta. Va îndrepta loviturile berbecilor 9
 săi împotriva zidurilor tale, și îți va surpa turnurile cu mașinile

10 lui. Mulțimea cailor lui te va acoperi de praf, zidurile tale se vor cutremura de vuietul călăreților, roților și carălor, când va intra Nebucadnețar pe porțile tale cum se intră într’o cetate
11 cucerită, Va călca toate ulițele tale cu copitele cailor lui, și-ți va ucide poporul cu sabia, și stîlpii mîndriei tale vor cădea la
12 pămînt. Ți vor ridica bogățiile, îți vor prăda mărfurile, îți vor surpa zidurile, îți vor dărîma casele tale cele plăcute, și
13 vor arunca în ape pietrele, lemnele și țărîna ta. Voi face să înceteze astfel glasul cîntecelor tale, și nu se va mai auzi sune-
14 tul arfelor tale. Te voi face o stîncă goală; vei fi ca un loc în mare unde se vor întinde mreji de prins peștii; și nu vei mai fi zidit la loc. Căci Eu, Domnul, am vorbit, zice Domnul, Dum-
15 nezeu.” Așa vorbește Domnul, Dumnezeu despre Tir: “Se vor cutremura ostroavele de vuietul căderii tale, de gemetele
16 răniților și de măcelul din mijlocul tău. Toți voivozii mării se dau jos de pe scaunele lor de domnie, își scot mantalele, și își lapdă hainele cusute la gherghef; se învelesc în spaimă, și stau pe pămînt; într’una tremură de groază, și stau înmărmuriți din
17 pricina ta. Ei fac o cîntare de jale asupra ta, și-ți zic: “Vai, cum ai fost nimicit, tu, care erai locuit de ceice străbat mările, cetate vestită, care erai puternică pe mare! Cum a fost nimicită cetatea aceasta cu locuitorii ei, cari băgau groaza în toți
18 cei dimprejur! Acum tremură ostroavele în ziua căderii tale, stau îngrozite ostroavele mării de sfîrșitul tău. Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeu: “Cînd te voi preface într’o cetate pustie, ca cetățile cari n’au locuitori, cînd voi ridica împotriva
20 ta adîncul, și cînd te vor acoperi apele cele mari, te voi pogori împreună cu ceice se pogoară în groapă, la poporul de odinioară, și te voi așeza în adîncimile pămîntului, în singurătăți vecinice, lîngă ceice s’au pogorît în groapă, ca să nu mai fii
21 locuită și să nu te mai scoli în țara celor vii. Te voi nimici cu desăvîrșire, și nu vei mai fi; te vor căuta, și nu te vor mai găsi niciodată, zice Domnul Dumnezeu.”

27, 2 Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: “Și tu, fiul omului,
3 rostește această cîntare de jale asupra Tirului! Spune Tirului: ,Tu, care stai pe malul mării, și faci negoț cu popoarele unui mare număr de ostroave, așa vorbește Domnul Dum-

nezeu: „Tirule, tu ziceai: „Eu sînt de o desăvîrșită frumuseță; 4
Ținutul tău este în inima mărilor, și cei ce te-au zidit te-au 4
făcut desăvîrșit de frumos. Cu chiparoși din Senir ți-au fă- 5
cut toate laturile corăbiilor. Au luat cedri din Liban, ca să-ți
ridice catargurile; lopetile ți le-au făcut din stejari de Basan, 6
și lavițele cu fildeș prins în cimișir, adus din ostroavele Chitim.
Pînzele cari-ți slujeau ca steag erau de in subțire din Egipt, 7
cusut la gherghef, iar învelitoarea ta era de purpură albastră
și roșie, din ostroavele Elișei. Locuitorii Sidonului și Arvadu- 8
lui îți erau vîslași, și cei mai înțelepți din mijlocul tău, Tirule,
îți erau cîrmaci. Bătrînii Ghebalului și lucrătorii lui iscusiți 9
erau la tine, și-ți dregeau crăpăturile. Toate corăbiile mării
cu marinarii lor erau la tine, ca să facă schimb de mărfuri cu
tine. Cei din Persia, din Lud și din Put, slujeau în oastea ta, 10
ca oameni de război; ei își spînzurau în tine scutul și coiful,
și-ți dădeau strălucire. Cei din Arvad îți umpleau zidurile cu 11
războinicii tăi, și oamenii viteji erau în turnurile tale. Ei își
atîrnau pavezele pe toate zidurile tale, și-ți desăvîrșeau astfel
frumuseța. Cei din Tars făceau negoț cu tine, cu tot felul 12
de mărfuri pe cari le aveai din belșug. Veneau la tîrgul tău
cu argint, cu fer, cu cositor și cu plumb. Iavanul, Tubalul și 13
Meșecul făceau negoț cu tine; dădeau robi și unelte de aramă
în schimbul mărfurilor tale. Cei din casa Togarmei aduceau 14
la tîrgul tău cai, călăreți și catîri. Cei din Dedan făceau ne- 15
goț cu tine; negoțul multor ostroave trecea prin mîinile tale;
îți aduceau ca bir coarne de fildeș și de abanos. Siria făcea 16
negoț cu tine, cu marele număr de lucruri făcute de tine; ei ve-
neau la tîrgul tău de smaragd, purpură, și materii pestrițe cu
in suptire, mărgean și agat. Iuda și țara lui Israel făceau ne- 17
goț cu tine; îți dădeau grîu de Minit, turte, miere, untdelemn
și leac alinător, în schimbul mărfurilor tale. Damascul făcea 18
negoț cu tine, cu marele număr de lucruri făcute de tine, cu
tot felul de mărfuri, pe cari le aveai din belșug; îți dădea vin
din Helbon și lînă albă. Vedanul și Iavanul, dela Uzal, ve- 19
neau la tîrgul tău; fer lucrat, casie și trestie mirositoare, erau
schimbate cu tine. Dedanul făcea negoț cu tine cu învelitori 20
de pus pe cal. Arabia și toți voivozii Chedarului erau negus- 21

22 torii tăi, și-ți aduceau miei, berbeci și țapi. Negustorii din
 Seba și din Raema făceau negoț cu tine; îți plăteau cu cele
 mai bune mirezme, cu pietre scumpe și aur, mărfurile tale.
 23 Haranul, Canehul și Edenul, negustorii din Seba, din Asiria,
 24 din Chilmad, făceau negoț cu tine; făceau negoț cu tine de
 haine scumpe, de mantale de purpură albastră și cusături la
 gherghef, de covoare scumpe puse în lăzi de funii, sucite și bine
 25 împletite, aduse la târgul tău. Corăbiile din Tars îți aduceau
 mărfurile pe mare; erai în culmea bogăției și slavei, în inima
 26 mărilor! - Vîslașii tăi te duceau pe ape mari: dar un vînt
 27 dela răsărit te va sfărîma în inima mărilor! Bogățiile tale,
 târgurile tale și mărfurile tale, marinarii și cîrmacii tăi, ceice
 îți dreg crăpăturile corăbiilor, și ceice fac schimb de mărfuri cu
 tine, toți oamenii de război cari sînt în tine, și toată mulțimea,
 care este în mijlocul tău, se vor prăbuși în inima mărilor, în
 28 ziua căderii tale. Toate valurile mării se vor cutremura de
 29 țipetele cîrmacilor tăi! Și toți vîslașii, marinarii, toți cîrmacii
 30 de pe mare, se vor da jos din corăbii și vor păși pe uscat. Vor
 striga cu glas tare din pricina ta, și vor scoate țipete amar-
 31 nice. 'și vor arunca țărînă în cap și se vor tăvăli în cenușă. 'și
 vor rade capul din pricina ta, și se vor îmbrăca în saci, te vor
 32 plînge cu sufletul amărît, și cu mîhnire mare. 'n durerea lor,
 vor face un cîntec de jale asupra ta, te vor boci, și vor zice:
 33 "Cine era ca Tirul, cel nimicit în mijlocul mării?" Cînd ieșeau
 mărfurile tale pe mări, săturai un mare număr de popoare; cu
 belșugul avuțiilor și mărfurilor tale, îmbogățeai pe împărații
 34 pămîntului. Acum însă ești sfărîmat de mări, negoțul tău
 a pierit în adîncimea apelor, și toată mulțimea ta de oameni
 35 s'a cufundat odată cu tine! Toți locuitorii ostroavelor stau
 înmărmuriți din pricina ta, împărații lor stau cu părul vilvoi
 36 de groază, și le tremură fața! Negustorii popoarelor fluieră
 asupra ta! Ești nimicit de tot, și te-ai dus pentru totdeauna!"

28, 2 Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: "Fiul omului, spune
 voivodului Tirului: ,Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: ,Pen-
 trucă ți s'a îngîmfat inima și ai zis: ,Eu sînt Dumnezeu, și șed
 pe scaunul de domnie al lui Dumnezeu în mijlocul mărilor',
 măcar că nu ești decît om și nu ești Dumnezeu, măcar că îți

dai ifose ca și când ai fi Dumnezeu. Iată că ești mai înțelept 3
decît Daniel, nicio taină nu este ascunsă de tine; prin înțelep- 4
ciunea și priceperea ta ți-ai făcut avere, și ți-ai grămădit aur
și argint în vistieriile tale; prin marea ta înțelepciune și prin 5
negoțul tău ți-ai mărit bogățiile, și prin bogățiile tale inima
ți s'a îngîmfat foarte mult. Deaceea, așa vorbește Domnul, 6
Dumnezeu: „Pentru că îți dai ifose ca și când ai fi Dumnezeu,
iată că voi aduce împotriva ta niște străini, pe cele mai asupri- 7
toare dintre popoare, cari vor scoate sabia împotriva înțelep-
ciunii tale strălucitoare, și-ți vor pîngări frumuseța. Te vor 8
arunca în groapă, și vei muri ca ceice cad străpunși de lovitori,
în mijlocul mărilor. Vei mai zice tu atunci în fața ucigașu- 9
lui tău: ‚Sînt Dumnezeu,‘ măcar că ești om și nu Dumnezeu,
supt mîna celui ce te va ucide? Vei muri de moartea celor 10
netăiați împrejur, de mîna străinilor! Căci Eu am vorbit, zice
Domnul, Dumnezeu.” Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: 11
“Fiul omului, fă un cîntec de jale asupra împăratului Tirului, 12
și spune-i: ‚Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: ajunsesei la cea
mai înaltă desăvîrșire, erai plin de înțelepciune, și desăvîrșit
în frumuseță. Stăteai în Eden, grădina lui Dumnezeu, și erai 13
acoperit cu tot felul de pietre scumpe: cu sardonice, cu topaz,
cu diamant, cu hrisolit, cu onix, cu iaspis, cu safir, cu rubin,
cu smaragd, și cu aur; timpanele și flautele erau în slujba ta,
pregătite pentru ziua când ai fost făcut. Erai un heruvim 14
ocrotitor, cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel sfînt al
lui Dumnezeu, și umblai prin mijlocul pietrelor scînteietoare.
Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua, când ai fost făcut, 15
pînă în ziua când s'a găsit nelegiuirea în tine. Prin mărimea
negoțului tău te-ai umplut de sîlnicie, și ai păcătuit; de aceea
te-am aruncat de pe muntele lui Dumnezeu, și te nimicesc,
heruvim ocrotitor, din mijlocul pietrelor scînteietoare. Ți s'a 17
îngîmfat inima din pricina frumuseții tale, ți-ai stricat înțelep-
ciunea cu strălucirea ta. De aceea, te arunc la pămînt, te
dau privesc împăraților. Prin mulțimea nelegiurilor tale, 18
prin nedreptatea negoțului tău, ți-ai spurcat locașurile sfinte;
de aceea, scot din mijlocul tău un foc, care te mistuie, și te
prefac în cenușă pe pămînt, înaintea tuturor celor ce te privesc.

19 Toți cei ce te cunosc între popoare rămân uimiți din pricina ta;
20 ești nimicit, și nu vei mai fi niciodată!” Cuvîntul Domnului
21 mi-a vorbit astfel: “Fiul omului, întoarce-ți fața spre Sidon,
22 și proorocește împotriva lui! Spune: “Așa vorbește Dom-
nul Dumnezeu: „Iată că am necaz pe tine, Sidonule, și voi fi
proslăvit în mijlocul tău; ca să se știe că Eu sînt Domnul, cînd
'mi voi împlini judecățile împotriva lui, și cînd 'mi voi arăta
23 sfințenia în mijlocul lui. Voi trimete ciuma în el, voi face să
curgă sîngele pe ulițele lui; vor cădea morții în mijlocul lui,
uciși de sabia care va veni din toate părțile să-i lovească, și
24 vor ști astfel că Eu sînt Domnul. Atunci el nu va mai fi pen-
tru casa lui Israel un spin care înțeapă, un măracine aducător
de dureri, printre toți ceice-l înconjoară și-l disprețuiesc. Și
25 vor ști astfel că Eu sînt Domnul, Dumnezeu.” Așa vorbește
Domnul, Dumnezeu: “Cînd voi strînge iarăș casa lui Israel din
mijlocul popoarelor la cari este risipită, 'mi voi arăta în ea
sfințenia înaintea neamurilor, și vor locui în țara lor pe care
26 am dat-o robului meu Iacov. Vor locui liniștiți în ea, vor zidi
case și vor sădi vii; da, vor locui liniștiți în ea, cînd 'mi voi
împlini judecățile împotriva tuturor celorce-i înconjoară și-i
disprețuiesc. Și vor ști că Eu sînt Domnul, Dumnezeul lor.”

29 'n anul al zecelea, în ziua a douăsprezecea a lunii a zecea,
2 Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: “Fiul omului, întoarce-
te cu fața spre Faraon, împăratul Egiptului, și proorocește îm-
3 potriva lui și împotriva întregului Egipt! Vorbește, și spune:
„Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Iată că am necaz pe tine,
Faraoane, împăratul Egiptului, crocodil mare, care te culci în
mijlocul rîurilor tale, și zici: „Rîul meu Nilul este al meu, eu
4 l-am făcut; 'ți voi pune însă un cîrlig în fălci, voi lipi peștii
rîurilor tale de solzii tăi, și te voi scoate din mijlocul rîurilor
tale, cu toți peștii cari se află în ele, și cari se vor lipi de solzii
5 tăi. Te voi arunca în pustie, pe tine și pe toți peștii din rîurile
tale. Vei cădea pe fața ogoarelor, nu vei fi ridicat, nici îngropat;
ci te voi da de mîncare fiarelor pămîntului și păsărilor cerului.
6 Și toți locuitorii Egiptului vor ști că Eu sînt Domnul, pentrucă
7 au fost o proptea de trestie pentru casa lui Israel. Cînd au
pus mîna pe tine, te-ai rupt, și le-ai străpuns tot umărul; cînd

s'au proptit de tine, te-ai sfârîmat, și le-ai scrintit șoldurile.'
De aceea așa vorbește Domnul Dumnezeu: ‚Iată, voi aduce 8
sabia împotriva ta, și voi nimici cu desăvîrșire din mijlocul
tău oamenii și vitele. Țara Egiptului va ajunge o pustietate 9
și un pustiu, și vor ști că Eu sînt Domnul, pentru că a zis:
‚Nilul este al meu, eu l-am făcut; De aceea iată că am necaz 10
pe tine și pe rîurile tale, și voi preface țara Egiptului într'un
pustiu și într'o pustietate, Nici picior de om nu va trece prin 11
ea, nici picior de vită nu va trece prin ea, și va rămînea pa-
tru zeci de ani fără să fie locuită. Voi preface țara Egiptului 12
într-o pustietate în mijlocul altor țări pustiite, și cetățile ei vor
fi pustii între alte cetăți pustii, timp de patruzeci de ani. Iar
pe Egipteni îi voi risipi printre neamuri, și-i voi împrăștia în
felurite țări. Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: ‚După patru 13
zeci de ani, voi strînge pe Egipteni din mijlocul popoarelor
între cari îi voi risipi. Voi aduce înapoi pe prinșii de război 14
ai Egiptului, îi voi aduce înapoi în țara Patros, în țara lor de
baștină, și vor alcătui acolo o împărăție slabă. Da, va fi cea 15
mai neînsemnată dintre împărății, și nu se va mai înalța peste
neamuri; îi voi împutîna, ca să nu stăpînească peste neamuri.
'mpărăția aceasta nu va mai fi pentru casa lui Israel o pricină 16
de încredere; ci îi va aduce aminte de nelegiuirea ei, cînd se
întorcea spre ei. Și vor ști că Eu sînt Domnul, Dumnezeu.'
'n al douăzeci și șaptelea an, în ziua întîii a lunii întîii, Cuvîn- 17
tul Domnului mi-a vorbit astfel: ‚Fiul omului, Nebucadnețar, 18
împăratul Babilonului, și-a pus oastea să facă o slujbă grea îm-
potriva Tirului. Toate capetele au ajuns pleșuve, toți umerii
sînt jupuiți, și n'a luat dela Tir nicio plată, nici el, nici oastea
lui, pentru slujba pe care a făcut-o împotriva lui. De aceea, 19
așa vorbește Domnul Dumnezeu: ‚Iată că dau lui Nebucad-
nețar, împăratul Babilonului, țara Egiptului; el îi va ridica
bogățiile, o va prăda, și o va jăfui; aceasta va fi plata oastei
lui! Ca plată pentru slujba făcută împotriva Tirului, îi dau 20
țara Egiptului; căci pentru Mine s'au ostenit, zice Domnul
Dumnezeu. ‚n ziua aceea, voi da tărie casei lui Israel, și-ți 21
voi deschide gura veselă în mijlocul lor; și vor ști că Eu sînt
Domnul.'

30, 2 Cuvîntul Domnului mi-a vorbit, astfel: ‚Fiul omului, prooro-
cește, și spune: ‚Așa vorbește Domnul Dumnezeu: ‚Văitați-
3 vă!... Nenorocită zi! Căci se apropie ziua, se apropie ziua
Domnului, zi întunecoasă: aceasta va fi vremea neamurilor.
4 Sabia va pătrunde în Egipt, și în Etiopia va fi groază, când
vor cădea morții în Egipt, când i se vor ridica bogățiile, și i
5 se vor răsturna temeliele. Etiopia, Put, Lud, toată Arabia,
Cub, și fiii țării unite cu ele, vor cădea împreună cu ei loviți
6 de sabie.‘ Așa vorbește Domnul: ‚Sprijinatorii Egiptului vor
cădea, și mîndria țării lui se va prăbuși! Din Migdol pînă la
7 Siene vor cădea loviți de sabie, zice Domnul Dumnezeu.‘ ‚Vor
fi pustiți între alte țări pustiite, și cetățile lui vor fi nimicite
8 în mijlocul altor cetăți nimicite. Și vor ști că Eu sînt Dom-
nul, când voi pune foc în Egipt, și când toți sprijinatorii lui vor
9 fi zdrobiți. În ziua aceea niște soli se vor duce din partea
mea cu corăbiile să turbure Etiopia în liniștea ei; și-i va apuca
spaimă mare în ziua Egiptului; căci iată că lucrurile acestea
10 se întîmplă; Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: ‚Voi pierde
mulțimea Egiptului, prin mîna lui Nebucadnețar, împăratul
11 Babilonului. El și poporul lui cu el, cel mai grozav dintre
popoare, vor fi trimese să nimicească țara. Vor scoate sabia
12 împotriva Egiptului, și vor umplea țara de morți. Canalurile
le voi seca, voi da țara în mînile celor răi; voi pustii țara cu tot
ce cuprinde ea, prin mîna străinilor. Eu, Domnul, am vorbit;
13 - Așa vorbește Domnul Dumnezeu: ‚Voi nimici idolii, și voi
stîrpi din Nof chipurile deșerte. Nu va mai fi niciun voivod
din țara Egiptului, și voi răspîndi groaza în țara Egiptului.
14 Voi pustii Patrosul, voi pune foc Țoanului, și-Mi voi aduce
15 la îndeplinire judecățile asupra Noului. ‚mi voi vărsa urgia
asupra Sinului, cetățuia Egiptului, și voi nimici cu desăvîrșire
16 mulțimea din No. Voi pune foc Egiptului; Sinul va fi cuprins
de spaimă. No va fi deschis prin spărtură, și Noful cucerit
17 ziua nameaza mare de vrăjmași. Tinerii din On și din Pi-
Beset vor cădea uciși de sabie, și cetățile acestea se vor duce
18 în robie. La Tahpanes se va întuneca ziua, când voi sfărîma
jugul Egiptului, și când se va sfîrși mîndria țării lui; un nor
19 va acoperi Tahpanesul, și cetățile lui vor merge în robie. ‚mi

voi aduce astfel la îndeplinire judecățile asupra Egiptului, și vor ști că Eu sînt Domnul.‘ ’n anul al unsprezecelea, în ziua 20 a șaptea a lunii întîi, Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: ,Fiul omului, am frînt brațul lui Faraon, împăratul Egiptului; 21 și iată că nu-i vor lega rana ca să se vindece, nu-l vor obloji cu legături, nu-l vor lega ca să se întremeze, și să poată mîntui sabia.‘ De aceea așa vorbește Domnul Dumnezeu: Iată, am 22 necaz pe Faraon, împăratul Egiptului, și-i voi rupe brațele, pe cel tare și pe cel frînt, ca să-i cadă sabia din mînă. Iar 23 pe Egipteni îi voi împrăștia printre neamuri, și-i voi risipi în felurite țări. ’n schimb, voi întări brațele împăratului Ba- 24 bilonului, și-i voi pune o sabie în mînă; iar brațele lui Faraon le voi frînge, ca să geamă înaintea lui cum gem cei răniți de moarte. Dar voi întări brațele împăratului Babilonului, iar 25 brațele lui Faraon vor cădea. Și vor ști că Eu sînt Domnul, cînd voi pune sabia Mea în mîna împăratului Babilonului, și cînd o va întoarce împotriva țării Egiptului. Voi împrăștia pe 26 Egipteni printre neamuri, îi voi risipi în felurite țări, și vor ști că Eu sînt Domnul.”

’n anul al unsprezecelea, în ziua întîi a lunii a treia, Cu- **31**
vîntul Domnului mi-a vorbit, astfel: “Fiul omului, spune lui 2
Faraon, împăratul Egiptului, și mulțimii lui: ,Cu cine te ase-
meni tu în mărimea ta? Iată că Asirianul era un cedru falnic 3
în Liban; ramurile lui erau stufoase, frunzișul umbros, tulpina
înaltă, iar vîrful îi ajungea pînă la nori. Apele îl făcuseră să 4
crească, adîncul îl făcuse înalt, rîurile lui îi scaldau răsadnița,
și își trimiteau pîraele la toți copacii de pe cîmp. De aceea, 5
tulpina lui se înălța deasupra tuturor copacilor de pe cîmp,
crengile i se înmulțiseră și ramurile i se întindeau, de mulțimea
apelor, care-l făcuseră să dea lăstari. Toate păsările cerului 6
își făceau cuiburi în crengile lui; toate fiarele cîmpului fătau
supt ramurile lui, și tot felul de neamuri multe locuiau supt
umbra lui. Era frumos prin mărimea lui, prin întinderea ra- 7
murilor lui; căci rădăcinile îi erau înfipite în ape mari. Cedrii 8
din grădina lui Dumnezeu nu-l întreceau, chiparoșii nu erau
de asemuit cu crengile lui, și platanii nu erau ca ramurile lui;
niciun copac din grădina lui Dumnezeu nu era ca el în fru-

9 mușetă. 'l făcusem atît de frumos prin mulțimea crăcilor lui,
că-l pismuiau toți copacii Edenului, cari se aflau în grădina
10 lui Dumnezeu. De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu:
,Pentru că avea o tulpină așa de înaltă, pentru că își înălța vîr-
11 ful pînă la nori și inima i se mîndrea cu înălțimea lui, l-am dat
în mîinile viteazului neamurilor, care-i va face după răutatea
12 lui; căci l-am izgonit. Străinii, cele mai grozave popoare, l-au
tăiat și l-au lepădat. Crengile i-au căzut în munți și în toate
văile. Ramurile i s'au sfărîmat în toate puvoaiile țării; și toate
popoarele pămîntului au plecat dela umbra lui, și l-au părăsit.
13 Pe sfărîmăturile lui au venit și s'au așezat toate păsările ceru-
lui, și toate fiarele cîmpului și-au făcut culcușul între ramurile
14 lui, ca să nu se mai îngîmfe niciunul din copacii de lîngă ape
cu înălțimea lor, și să nu-și mai ridice vîrful pînă în nori, ca să
nu se mai fălească stejarii udați de apă cu înălțimea lor; căci
toți sînt dați pradă morții, în adîncimile pămîntului, printre
copiii oamenilor, împreună cu cei ce se pogoară în groapă.
15 Așa vorbește Domnul Dumnezeu: ,n ziua cînd s'a pogorît în
locuința morților, am răspîndit jalea, am acoperit adîncul din
pricina lui, și i-am oprit rîurile; apele cele mari au fost oprite;
am întristat Libanul pentru el, și toți copacii de pe cîmp s'au
16 uscat. De vuietul căderii lui am făcut să se cutremure ne-
murile, cînd l-am aruncat în locuința morților, împreună cu cei
ce se pogoară în groapă, și s'au mîngîiat în adîncimile pămîn-
tului toți copacii Edenului, cei mai frumoși și cei mai buni
17 copaci din Liban, toți cei udați de ape. S'au pogorît și ei cu
el în locuința morților, la cei ce au pierit uciși de sabie, ei cari
18 erau brațul lui și locuiau la umbra lui printre neamuri. Cu
cine poți fi asemuit tu în slavă și în mărime între copacii Ede-
nului? Totuș vei fi aruncat împreună cu copacii Edenului în
adîncimile pămîntului, și vei fi culcat în mijlocul celor netăiați
împrejur, împreună cu ceice au pierit uciși de sabie. Iată ce
este Faraon și toată mulțimea lui, zice Domnul, Dumnezeu.”

32 'n anul al doisprezecelea, în ziua întîi a lunii a douăspreze-
2 cea, Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: “Fiul omului, fă
un cîntec de jale asupra lui Faraon, împăratul Egiptului, și
spune-i: ,Semănai cu un pui de leu între neamuri, erai ca un

crocodil în mări, te aruncai în râurile tale, turburai apele cu picioarele tale, și le întăritai valurile.” Așa vorbește Domnul, 3
Dumnezeu: “mi voi întinde mreața peste tine, în mijlocul unei mari mulțimi de popoare, și te vor trage în lațul Meu. Te voi 4
arunca pe uscat, și te voi întinde pe cîmpie, ca toate păsările cerului să șadă pe tine; și voi sătura fiarele întregului pămînt cu tine. Ți voi asvîrli carnea pe munți, și voi umplea văile 5
cu sfărîmăturile tale. Țara în care înoți, o voi uda cu sîngele 6
tău, pînă la munți, și se vor umplea puvoaiele de tine. Cînd 7
te voi stinge, voi acoperi cerurile, și le voi întuneca stelele; voi acoperi soarele cu nori, și luna nu-și va mai da lumina ei. Din pricina ta, voi întuneca pe toți luminătorii cerurilor, și voi 8
răspîndi întunecul peste țara ta, zice Domnul, Dumnezeu.”
“Voi mîhni și inima multor popoare, cînd voi vesti pieirea ta 9
printre neamuri, în țările, pe cari nu le cunoșteai. Voi face 10
să se îngrozează multe popoare de tine, și împăraților lor li se va face părul măciucă din pricina ta, cînd ’mi voi învîrți sabia înaintea lor; vor tremura în orice clipă fiecare pentru viața lui, în ziua căderii tale.” Căci așa vorbește Domnul, 11
Dumnezeu: “Sabia împăratului Babilonului va veni peste tine. Mulțimea ta o voi face să cadă lovită de sabia unor viteji, cei 12
mai cumpliți dintre popoare. Ei vor nimici mîndria Egiptului, și toată mulțimea lui va fi prăpădită. Voi pierde și toate vitele 13
lui de lîngă apele cele mari; nici picior de om nu le va mai turbura, nici copită de vite nu le va mai turbura. Atunci îi voi 14
potoli apele, și voi face să-i curgă râurile lin ca untdelemnul, zice Domnul, Dumnezeu.” “Cînd voi preface țara Egiptului 15
într’o pustietate, și țara va fi jăfuită de tot ce are, cînd voi lovi pe toți ceice o locuiesc, vor ști că Eu sînt Domnul. Acesta este 16
cîntecul de jale, pe care îl vor cînta. Fiicele neamurilor îl vor cînta: da, asupra Egiptului și asupra întregii lui mulțimi îl vor cînta, zice Domnul, Dumnezeu.” ’n anul al doisprezecelea, în 17
ziua a cincisprezecea a lunii, Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: “Fiul omului, bocește-te pentru mulțimea Egiptului, și 18
aruncă-o, pe ea și pe fiicele neamurilor puternice în adîncimile pămîntului, la cei pogoriți în groapă! Pe cine întreci tu 19
în frumuseță? Pogoară-te, și culcă-te lîngă cei netăiați împre-

20 jur! Vor cădea astfel în mijlocul celor uciși de sabie. Sabia
vă este dată: doborâți în mormînt Egiptul, și toată mulțimea
21 lui! Atunci vitejii cei puternici vor vorbi în locuința morților
despre el și cei ce-l sprijineau, și vor zice: „S’au pogorît, s’au
22 culcat cei netăiați împrejur, uciși de sabie; Acolo este Asiri-
anul, cu toată mulțimea lui, și mormintele lor stau împrejurul
23 lui, -toți au murit, și au căzut uciși de sabie. Mormintele lor
sînt în adîncimile gropii, și mulțimea lui este împrejurul mor-
mîntului lui; toți au murit și au căzut uciși de sabie, ei, cari
24 răspîndeau groaza în țara celor vii. Acolo este și Elamul, cu
toată mulțimea lui, împrejurul mormîntului lui; toți au murit
și au căzut uciși de sabie, s’au pogorît netăiați împrejur în
adîncimile pămîntului, ei, cari răspîndeau groaza în țara celor
vii, și își poartă acum ocară cu cei ce se pogoară în groapă.
25 L-au culcat la un loc cu morții, împreună cu toată mulțimea
lui, și mormintele lor sînt împrejurul lui; toți acești netăiați
împrejur au murit uciși de sabie, căci răspîndeau groaza în
țara celor vii, și își poartă acum ocară cu cei ce se pogoară în
26 groapă; i-au culcat acum la un loc cu cei morți. Acolo sînt
și Meșec, Tubal, și toată mulțimea lor, și mormintele lor sînt
împrejurul lor; toți acești netăiați împrejur au murit uciși de
27 sabie, căci răspîndeau groaza în țara celor vii. Ei sînt culcați
împreună cu vitejii, căzuți din vechime dintre cei netăiați îm-
prejur; sînt pogoriți în locuința morților împreună cu armele
lor de război, cu săbiile puse supt capetele lor, și nelegiuirile
lor lipite pe osemintele lor, căci vitejia lor era o groază în țara
28 celor vii. Și tu vei fi zdrobit în mijlocul celor netăiați îm-
prejur, și te vei culca împreună cu cei uciși de sabie! Acolo
este și Edomul, cu împărații lui și toți voivozii lui, cari, cu
toată vitejia lor, au fost așezați la un loc cu cei uciși de sabie:
stau culcați împreună cu cei netăiați împrejur, cu cei pogoriți
30 în groapă. Tot acolo sînt voivozii dela miază-noapte, și toți
Sidonienii, cari s’au pogorît la cei morți, acoperiți de rușine,
cu toată groaza pe care o aruncă vitejia lor; acești netăiați îm-
prejur stau culcați cu cei uciși de sabie, și-și poartă ocară lîngă
31 cei pogoriți în groapă. Faraon îi va vedea, și se va mîngîia
pentru toată mulțimea lui, pentru ai lui cari au murit uciși

de sabie și pentru toată oastea lui, zice Domnul Dumnezeu.”
 “Căci l-am lăsat să răspîndească groaza în țara celor vii. De 32
 aceea Faraon și toată mulțimea lui se vor culca împreună cu
 cei netăiați împrejur, cu ceice au murit uciși de sabie, zice
 Domnul Dumnezeu.”

Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: “Fiul omului, vor- **33, 2**
 bește copiilor poporului tău, și spune-le: ,Cînd voi aduce sabia
 peste vreo țară, și poporul țării va lua din mijlocul lui pe un
 om oare care, și-l va pune ca străjer, - dacă omul acela va 3
 vedea venind sabia asupra țării, va suna din trîmbiță, și va
 da de știre poporului, și dacă cel ce va auzi sunetul trîm- 4
 biței nu se va feri, și va veni sabia și-l va prinde, sîngele lui
 să cadă asupra capului lui. Fiindcă a auzit sunetul trîm- 5
 biței, și nu s’a ferit, de aceea sîngele lui să cadă asupra lui;
 dar dacă se va feri, își va scăpa viața. Dacă însă străjerul 6
 va vedea venind sabia, și nu va suna din trîmbiță, și dacă
 poporul nu va fi înștiințat, și va veni sabia și va răpi viața
 vreunui om, omul acela va pieri din pricina nelegiurii lui, dar
 voi cere sîngele lui din mîna străjerului.’ Acum, fiul omului, 7
 te-am pus străjer peste casa lui Israel. Tu trebuie să ascuți
 Cuvîntul care iese din gura Mea, și să-i înștiințezi din partea
 Mea. Cînd zic celui rău: ,Răule, vei muri negreșit; și tu nu-i 8
 spui, ca să-l întorci de la calea lui cea rea, răul acela va muri
 în nelegiuirea lui, dar sîngele lui îl voi cere din mîna ta. Dar 9
 dacă vei înștiința pe cel rău, ca să se întoarcă dela calea lui,
 și el nu se va întoarce, va muri în nelegiuirea lui, dar tu îți
 vei mîntui sufletul. Spune dar, fiul omului, casei lui Israel: 10
 ,Voi cu drept cuvînt ziceți: ,Fărădelegile și păcatele noastre
 sînt asupra noastră, și din pricina lor tînjim; cum am putea să
 trăim? Spune-le: ,Pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, că 11
 nu doresc moartea păcătosului, ci să se întoarcă dela calea lui
 și să trăiască. ’ntoarceți-vă, întoarceți-vă dela calea voastră
 cea rea! Pentruce vreți să muriți voi, casa lui Israel; - Și tu, 12
 fiul omului, spune copiilor poporului tău: ,Neprihănirea celui
 neprihănit nu-l va mîntui în ziua fărădelegii lui, și cel rău nu
 va cădea lovit de răutatea lui, în ziua cînd se va întoarce dela
 ea, după cum nici cel neprihănit nu va putea să trăiască prin

13 neprihănirea lui în ziua cînd va săvîrși o fărădelege. Cînd zic
celui neprihănit că va trăi negreșit, -dacă se încrede în nepri-
hănirea lui și săvîrșește nelegiuirea, atunci toată neprihănirea
lui se va uita, și el va muri din pricina nelegiurii pe care a
14 săvîrșit-o. Dimpotrivă cînd zic celui rău: ,Vei muri; -dacă se
15 întoarce dela păcatul lui și face ce este bine și plăcut, dacă dă
înapoi zălogul, întoarce ce a răpit, urmează învățăturile cari
dau viața, și nu săvîrșește nicio nelegiuire, va trăi negreșit,
16 și nu va muri. Toate păcatele pe cari le-a săvîrșit se vor
17 uita; a făcut ce este bine și plăcut, și va trăi negreșit; Copiii
poporului tău zic: ,Calea Domnului nu este dreaptă; Totuș,
18 mai degrabă calea lor nu este dreaptă! Dacă cel neprihănit
se abate dela neprihănirea lui și săvîrșește nelegiuirea, trebuie
19 să moară din pricina aceasta. Dar dacă cel rău se întoarce
dela răutatea lui și face ce este bine și plăcut, va trăi tocmai
20 din pricina aceasta! Fiindcă ziceți: ,Calea Domnului nu este
dreaptă; vă voi judeca pe fiecare după umbletele lui, casa lui
21 Israel!” ’n al doisprezecelea an, în ziua a cincea a lunii a ze-
cea a robiei noastre, un om care scăpase din Ierusalim, a venit
22 la mine și a zis: “Cetatea a fost luată!” Dar mîna Domnului
venise peste mine seara, înainte de venirea fugarului la mine, și
Domnul îmi deschisese gura pînă a venit el la mine dimineța.
23 Gura îmi era deschisă și nu mai eram mut. Atunci Cuvîntul
24 Domnului mi-a vorbit astfel: “Fiul omului, ceice locuiesc în
dărîmăturile acelea în țara lui Israel zic: ,Avraam era singur, și
tot a moștenit țara; dar noi sîntem mulți și țara ne-a fost dată
25 în stăpînire; De aceea spune-le: ,Așa vorbește Domnul, Dum-
nezeu: ,Voi mîncăți carne cu sînge, vă ridicați ochii spre idoli
26 voștri și vărsați sînge. Și voi să stăpîniți țara? Voi vă bizuiți
pe sabia voastră, săvîrșiți uriciuni, fiecare din voi necinstește
27 pe nevasta aproapelui său. Și voi să stăpîniți țara; De aceea
spune-le: ,Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: ,Pe viața Mea,
că ceice locuiesc în aceste dărîmături vor cădea uciși de sabie;
pe ceice sînt pe cîmp îi voi da de mîncare fiarelor; iar ceice sînt
28 în întărituri și în peșteri vor muri de ciumă. Voi preface țara
într’o pustietate și într’un pustiu; mîndria tăriei ei se va sfîrși,
munții lui Israel vor fi pustiiți, și nimeni nu va mai trece prin

ei. Și vor ști că Eu sînt Domnul, cînd voi preface țara într-o 29
 pustietate și într'un pustiu, din pricina tuturor urîciunilor pe
 cari le-au săvîrșit. ' Fiul omului! Copiii poporului tău vorbesc 30
 de tine pe lîngă ziduri și pe la ușile caselor, și zic unul altuia,
 fiecare fratelui său: ,Veniți dar, și ascultați care este cuvîntul
 ieșit dela Domnul! Și vin cu grămada la tine, stau înaintea ta 31
 ca popor al meu, ascultă cuvintele tale, dar nu le împlinesc,
 căci cu gura vorbesc dulce de tot, dar cu inima umblă tot după
 poftele lor. Iată că tu ești pentru ei ca un cîntăreț plăcut, cu 32
 un glas frumos și iscusit la cîntare pe coarde. Ei îți ascultă
 cuvintele, dar nu le împlinesc de loc. Cînd se vor întîmpla 33
 însă aceste lucruri, -și iată că se întîmplă! -vor ști că era un
 prooroc în mijlocul lor."

Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: "Fiul omului, prooro-**34**, 2
 cește împotriva păstorilor sufletești ai lui Israel! Proorocește,
 și spune-le lor, păstorilor: ,Așa vorbește Domnul Dumnezeu:
 ,Vai de păstorii lui Israel, cari se pasc pe ei înșiși! Nu trebuie
 păstorii să pască turma? Voi mîncăți grăsimea, vă îmbrăcați 3
 cu lîna, tăiați ce e gras, dar nu pașteți oile. Nu întăriți pe 4
 cele slabe, nu vindecați pe cea bolnavă, nu legați pe cea rănită;
 n'aduceți înapoi pe cea rătăcită, nu căutați pe cea pierdută, ci
 le stăpîniți cu asuprire și cu asprime! Astfel ele s'au risipit, 5
 pentrucă n'aveau păstor; au ajuns prada tuturor fiarelor cîmp-
 pului, și s'au risipit. Turma Mea rătăcește pe toți munții și pe 6
 toate dealurile înalte; oile Mele sînt risipite pe toată fața țării,
 și nimeni nu îngrijește de ele, nici nu le caută!" De aceea, 7
 păstorilor, ascultați Cuvîntul Domnului! "Pe viața Mea, zice 8
 Domnul Dumnezeu, pentrucă oile Mele au ajuns de jaf și sînt
 prada tuturor fiarelor cîmpului, din lipsă de păstor, pentrucă
 păstorii Mei n'au nicio grijă de oile Mele, ci se pășteau numai
 pe ei înșiși, și nu pășteau oile Mele", - de aceea, păstorilor, 9
 ascultați Cuvîntul Domnului! Așa vorbește Domnul Dum- 10
 nezeu: "Iată, am necaz pe păstori! 'mi voi lua înapoi oile din
 mîinile lor, nu-i voi mai lăsa să-Mi pască oile, și nu se vor mai
 paște nici pe ei înșiși; căci 'mi voi izbăvi oile din gura lor,
 și nu le vor mai sluji ca hrană!" Căci așa vorbește Domnul 11
 Dumnezeu: "Iată, mă voi îngriji Eu însumi de oile Mele, și

12 le voi cerceta! Cum își cercetează un păstor turma când este
în mijlocul oilor sale împrăștiate, așa 'mi voi cerceta Eu oile,
și le voi strînge din toate locurile pe unde au fost risipite în
13 ziua plină de nori și negură. Le voi scoate dintre popoare, le
voi strînge din felurite țări, și le voi aduce înapoi în țara lor;
le voi paște pe munții lui Israel, dealungul rîurilor, și în toate
14 locurile locuite ale țării. Le voi paște pe o pășune bună, și
stîna lor va fi pe munții cei înalți ai lui Israel; acolo se vor
odihni într'un staul plăcut, și vor avea pășuni grase pe munții
15 lui Israel. Eu însumi 'mi voi paște oile, Eu le voi duce la odi-
16 hnă, zice Domnul Dumnezeu.” “Voi căuta pe cea perdată,
voi aduce înapoi pe cea rătăcită, voi lega pe cea rănită, și voi
întări pe cea slabă. Dar voi păzi pe cele grase și pline de vlagă:
17 vreau să le pasc cum se cade.” “Și voi, oile Mele, așa vor-
bește Domnul Dumnezeu: „Iată, voi judeca între oaie și oaie,
18 între berbeci și țapi. Este prea puțin pentru voi că pașteți în
pășunea cea bună, de mai călcați în picioare și cealaltă parte
a pășunii voastre? Că beți o apă limpede, de mai turburați și
19 pe cealaltă cu picioarele? Și oile Mele trebuie apoi să pască
ce ați călcat voi cu picioarele voastre, și să bea ce ați turburat
20 voi cu picioarele voastre; Deaceea, așa le vorbește Domnul,
Dumnezeu: “Iată că voi judeca între oaia grasă și oaia slabă.
21 Pentru că ați izbit cu coasta și cu umărul, și ați împuns cu
22 coarnele voastre toate oile slabe, pînă le-ați izgonit, voi veni
în ajutorul oilor Mele, ca să nu mai fie jaf, și voi judeca între
23 oaie și oaie. Voi pune peste ele un singur păstor, care le va
paște, și anume pe Robul Meu David; El le va paște, El va
24 fi păstorul lor. Eu, Domnul, voi fi Dumnezeul lor, și Robul
Meu David va fi voivod în mijlocul lor. Eu, Domnul, am vor-
25 bit! Voi încheia cu ele un legămînt de pace, și voi îndepărta
din țară toate fiarele sălbatice; ele vor locui în liniște în pustie,
26 și vor putea dormi în mijlocul pădurilor. Le voi face, pe ele
și împrejurimile dealului Meu, o pricină de binecuvîntare; le
voi trimete ploaie la vreme, și aceasta va fi o ploaie binecu-
27 vîntată! Pomul de pe cîmp își va da roada, și pămîntul își
va da rodirile. Ele vor fi liniștite în țara lor și vor ști că Eu
sînt Domnul, cînd voi rupe legăturile jugului lor, și cînd le voi

izbăvi din mîna celorce le asupresc. Nu vor mai fi de jaf între 28
neamuri, nu le vor mîncă fiarele din țară, ci vor locui în liniște,
și nu le va mai turbura nimeni. Le voi pune un răsad căruia 29
i se va duce faima; nu vor mai fi mistuite de foame în țară,
și nu vor mai purta ocară neamurilor. Și vor ști astfel că 30
Eu, Domnul, Dumnezeuul lor, sînt cu ele, și că ele sînt poporul
Meu, ele, casa lui Israel, zice Domnul Dumnezeu.” “Voi sîn- 31
teți oile Mele, oile pășunii Mele, și Eu sînt Dumnezeuul vostru,
zice Domnul Dumnezeu.”

Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: “Fiul omului, întoarce-te 35, 2
cu fața spre muntele Seir, proorocește împotriva lui, și zi: 3
,Așa vorbește Domnul Dumnezeu: ,Iată, am necaz pe tine,
muntele Seirului! ’mi întind mîna împotriva ta, și te prefac
într’o pustietate și într’un pustiu! ’ți voi preface cetățile 4
în dărîmături, vei ajunge o pustietate, ca să știi că Eu sînt
Domnul! Pentrucă aveai o ură vecinică, și ai doborît cu 5
sabia pe copiii lui Israel, în ziua necazului lor, în vremea cînd
nelegiuirea era la culme, de aceea, pe viața Mea, zice Dom- 6
nul Dumnezeu, că te voi face sînge, și te va urmări sîngele;
fiindcă n’ai urît sîngele, de aceea sîngele te va urmări. Voi 7
preface muntele Seir într’o pustietate și într’un pustiu, și voi
nimici cu desăvîrșire din el și pe ceice se duc și pe ceice se
întorc. ’i voi umplea munții cu morți; și cei uciși de sabie 8
vor cădea pe dealurile tale, în văile tale și în toate puhoaiile
tale. Te voi preface în niște pustietăți vecinice, cetățile nu-ți 9
vor mai fi locuite, și veți ști că Eu sînt Domnul. Pentrucă ai 10
zis: ,Aceste două neamuri, și aceste două țări vor fi ale mele,
și le vom lua în stăpînire; măcar că Domnul era acolo, de 11
aceea pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, că Mă voi purta
cu tine după mînia și urgia, pe cari le-ai arătat și tu, în ura
ta, împotriva lor; și Mă voi face cunoscut în mijlocul lor, cînd
te voi judeca. Vei ști însă că Eu, Domnul, am auzit toate 12
batjocurile, pe cari le-ai rostit împotriva munților lui Israel,
cînd ai zis: ,Sînt pustiiți, și ne sînt dați ca pradă; V’ați fălit 13
astfel împotriva Mea prin vorbirile voastre, și v’ați înmulțit
cuvintele împotriva Mea: am auzit!” Așa vorbește Domnul 14
Dumnezeu: “Cînd toată țara se va bucura, pe tine te voi pref-

15 ace într'o pustietate! Din pricina bucuriei pe care ai simțit-o
că moștenirea casei lui Israel era pustiiată, îți voi face și ție
la fel. Vei ajunge o pustietate, munte al Seirului, tu și tot
Edomul, și se va ști că Eu sînt Domnul.

36 Tu, fiul omului, proorocește asupra munților lui Israel, și
2 spune: "Munți ai lui Israel, ascultați Cuvîntul Domnului! Așa
vorbește Domnul Dumnezeu: ,Pentru că vrăjmașul a zis despre
voi: ,Ha! Ha! Aceste înălțimi vecinice au ajuns moștenirea
3 noastră] proorocește și zi: ,Așa vorbește Domnul Dumnezeu:
,Da, pentru că din toate părțile au voit să vă pustiască și să vă
înghită, ca să ajungeți moștenirea altor neamuri, și pentru că
4 ați fost de batjocura și de ocara popoarelor, de aceea, munți
ai lui Israel, ascultați Cuvîntul Domnului Dumnezeu! Așa
vorbește Domnul Dumnezeu munților și dealurilor, rîurilor și
văilor, dărîmăturilor pustii și cetăților părăsite, cari au ajuns
5 de prada și de rîsul celorlalte neamuri din prejur; "așa vor-
bește Domnul Dumnezeu: "Da, în focul geloziei Mele, vorbesc
împotriva celorlalte neamuri și împotriva întregului Edom, cari
și-au însușit țara Mea, și s'au bucurat din toată inima lor și
6 cu tot disprețul sufletului lor, ca să-i jăfuiască roadele. De
aceea, proorocește despre țara lui Israel, și spune munților
și dealurilor, rîurilor și văilor: ,Așa vorbește Domnul Dum-
nezeu: ,Iată, vorbesc în gelozia și urgia Mea, pentru că suferiți
7 ocară din partea neamurilor!" De aceea, așa vorbește Dom-
nul Dumnezeu: "mi ridic mîna și jur, că neamurile cari vă
8 înconjoară, își vor purta ele însele ocara! Iar voi, munți ai lui
Israel, veți da crengi, și vă veți purta roadele pentru poporul
Meu Israel, căci lucrurile acestea sînt aproape să se întîmple.
9 Iată că voi fi binevoitor, Mă voi întoarce spre voi, și veți fi
10 lucrați și sămănați. Voi pune să locuiască pe voi oameni
în mare număr, toată casa lui Israel, pe toți! Cetățile vor fi
11 locuite, și se vor zidi iarăș dărîmăturile. Voi înmulți pe oa-
menii și vitele, cari vor crește și se vor înmulți: voi face să
fiți locuiți ca și mai înainte, și vă voi face mai mult bine decît
12 odinioară; și veți ști că Eu sînt Domnul. Voi face să umble
pe voi oameni, și anume poporul Meu Israel; ei te vor stăpîni;
13 și tu vei fi moștenirea lor, și nu-i vei mai nimici." Așa vor-

bește Domnul Dumnezeu: „Pentru că ți se zice: ‚Tu, țară, ai
mîncat oameni, ți-ai nimicit chiar și neamul tău,‘ din pricină 14
ina aceasta, de acum încolo nu vei mai mînce oameni, și nu-ți
vei mai nimici neamul, zice Domnul Dumnezeu. De acum, 15
nu te voi mai face să auzi batjocurile neamurilor, și nu vei
mai purta ocara popoarelor; nu-ți vei mai nimici neamul, zice
Domnul Dumnezeu.” Cuvîntul Domnului mi-a vorbit ast- 16
fel: „Fiul omului, cei din casa lui Israel, cînd locuiau în țara 17
lor, au spurcat-o prin purtarea lor și prin faptele lor; așa că
purtarea lor a fost înaintea Mea ca spurcăciunea unei femei
în timpul necurăției ei. Atunci Mi-am vărsat urgia peste ei, 18
din pricina sîngelui pe care-l vărsaseră în țară, și din pricina
idolilor cu cari o spurcaseră. I-am risipit printre neamuri, și 19
au fost împrăștiați în felurite țări; i-am judecat după purtarea
și faptele lor rele. Cînd au venit printre neamuri, ori încotro 20
se duceau, pîngăreau Numele Meu cel sfînt, așa încît se zicea
despre ei: ‚Acesta este poporul Domnului, ei au trebuit să iasă
din țara lor.‘ Și am vrut să scap cinstea Numelui Meu celui 21
sfînt, pe care-l pîngărea casa lui Israel printre neamurile la cari
se duseseră.” „De aceea, spune casei lui Israel: ‚Așa vorbește 22
Domnul Dumnezeu: ‚Nu din pricina voastră fac aceste lucruri,
casa lui Israel, ci din pricina Numelui Meu celui sfînt, pe care
l-ați pîngărit printre neamurile la cari ați mers. De aceea voi 23
sfînți Numele Meu cel mare, care a fost pîngărit printre ne-
muri, pe care l-ați pîngărit în mijlocul lor. Și neamurile vor
cunoaște că Eu sînt Domnul, zice Domnul Dumnezeu, cînd voi
fi sfînțit în voi supt ochii lor. Căci vă voi scoate dintre ne- 24
muri, vă voi strînge din toate țările, și vă voi aduce iarăș în
țara voastră. Vă voi stropi cu apă curată, și veți fi curățiți; 25
vă voi curăți de toate spurcăciunile voastre și de toți idoli
voștri. Vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un duh 26
nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră, și vă voi
da o inimă de carne. Voi pune Duhul Meu în voi, și vă voi 27
face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile
Mele. Veți locui în țara, pe care am dat-o părinților voștri; 28
voi veți fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeul vostru. Vă 29
voi izbăvi de toate necurățiile voastre. Voi chema grîul, și-l

30 voi înmulți; nu voi mai trimite foametea peste voi. Voi în-
mulți rodul pomilor și venitul cîmpului, ca să nu mai purtați
31 ocară foamei printre neamuri. Atunci vă veți aduce aminte
de purtarea voastră cea rea, și de faptele voastre, cari nu erau
bune; vă va fi scîrbă de voi înșivă, din pricina neleguirilor și
32 urîciunilor voastre. Și toate aceste lucruri nu le fac din pricina
voastră, zice Domnul Dumnezeu, să știți! Rușinați-vă și roșiți
33 de purtarea voastră, casa lui Israel!” Așa vorbește Domnul
Dumnezeu: “În ziua cînd vă voi curăți de toate neleguirile
voastre, voi face ca cetățile voastre să fie locuite, și dărîmă-
34 turile vor fi zidite din nou; țara pustiiată va fi lucrată iarăș,
35 de unde pînă aici era pustie în ochii tuturor trecătorilor. Și
se va spune atunci: ,Țara aceasta pustiiată a ajuns ca o grăd-
ină a Edenului; și cetățile acestea dărîmate, cari erau pustii
36 și surpate, sînt întărite și locuite; Și neamurile, cari vor mai
rămînea în jurul vostru, vor ști că Eu, Domnul, am zidit din
nou ce era surpat, și am sădit ce era pustiiat. Eu, Domnul, am
37 vorbit, și voi și face.” Așa vorbește Domnul Dumnezeu: “Iată
în ce privință Mă voi lăsa înduplecat de casa lui Israel, și iată
ce voi face pentru ei: voi înmulți pe oameni ca pe o turmă
38 de oi. Cetățile dărîmate se vor umplea cu turme de oameni,
ca turmele închinat Domnului, cu turme cari sînt aduse la
Ierusalim în timpul sărbătorilor celor mari. Și vor ști că Eu
sînt Domnul.”

37 Mîna Domnului a venit peste mine, și m'a luat în Duhul
2 Domnului, și m'a pus în mijlocul unei văi pline de oase. M'a
făcut să trec pe lîngă ele, de jur împrejur, și iată că erau foarte
3 multe pe fața văiei, și erau uscate de tot. El mi-a zis: “Fiul
omului, vor putea oare oasele acestea să învieze?” Eu am
4 răspuns: “Doamne, Dumnezeule, tu știi lucrul acesta!” El mi-
a zis: “Proorocește despre oasele acestea, și spune-le: ,Oase
5 uscate, ascultați cuvîntul Domnului! Așa vorbește Domnul
Dumnezeu către oasele acestea: ,Iată că voi face să intre în
6 voi un duh, și veți învia! Vă voi da vine, voi face să crească
pe voi carne, vă voi acoperi cu piele, voi pune duh în voi, și
7 veți învia. Și veți ști că Eu sînt Domnul.” Am proorocit cum
mi se poruncise. Și pe cînd prooroceam, s'a făcut un vuiet,

și iată că s-a făcut o mișcare, și oasele s'au apropiat unele de altele! M-am uitat, și iată că le-au venit vine, carnea a 8 crescut, și le-a acoperit pielea pe deasupra; dar nu era încă duh în ele. El mi-a zis: „Proorocește, și vorbește duhului! 9 Proorocește, fiul omului, și zi duhului: ,Așa vorbește Domnul Dumnezeu: ,Duhule, vino din cele patru vânturi, suflă peste morții aceștia, ca să învieze; Am proorocit, cum mi se poruncise. Și a intrat duhul în ei, și au înviat, și au stătut pe picioare: era o oaste mare, foarte mare la număr. El mi-a zis: 11 „Fiul omului, oasele acestea sînt toată casa lui Israel. Iată că ei zic: ,Ni s'au uscat oasele, ni s'a dus nădejdea; sîntem pierduți!” De aceea, proorocește, și spune-le: „Așa vorbește 12 Domnul Dumnezeu: „Iată, vă voi deschide mormintele, vă voi scoate din mormintele voastre, poporul Meu, și vă voi aduce iarăș în țara lui Israel. Și veți ști că Eu sînt Domnul, cînd vă 13 voi deschide mormintele, și vă voi scoate din mormintele voastre, poporul Meu! Voi pune Duhul Meu în voi, și veți trăi; vă 14 voi așeza iarăș în țara voastră, și veți ști că Eu, Domnul, am vorbit și am făcut, zice Domnul.” Cuvîntul Domnului mi-a 15 vorbit astfel: „Fiul omului, ia o bucată de lemn, și scrie pe ea: 16 ,Pentru Iuda și pentru copiii lui Israel, cari sînt tovarășii lui.’ Ia apoi o altă bucată de lemn, și scrie pe ea: „Pentru Iosif, lemnul lui Efraim, și pentru toată casa lui Israel, care este tovarășă lui.” După aceea, împreună-le una cu alta, într'o 17 singură bucată, așa încît să fie una în mîna ta. Și cînd îți vor 18 zice copiii poporului tău: „Nu vrei să ne lămurești ce înseamnă lucrul acesta?” să le răspunzi: „Așa vorbește Domnul Dum- 19 nezeu: ,Iată că voi lua toiagul de lemn al lui Iosif, care este în mîna lui Efraim, și al semințiilor lui Israel cari-i sînt tovarășe, le voi uni cu toiagul lui Iuda, și voi face un singur lemn, așa că vor fi una în mîna Mea.” Toiegele de lemn, pe cari vei 20 scrie, să le ții astfel în mîna ta, supt ochii lor. Și să le spui: 21 „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: ,Iată, voi lua pe copiii lui Israel din mijlocul neamurilor la cari s'au dus, îi voi strînge din toate părțile, și-i voi aduce înapoi în țara lor. Voi face din ei 22 un singur neam în țară, pe munții lui Israel; toți vor avea un singur împărat, și nu vor mai fi două neamuri, nici nu vor mai

23 fi împărțiți în două împărății. Nici nu se vor mai spurca, prin
idolii lor, cu uriciunile lor, și cu toate fărădelegile lor. Ți voi
scoate din toate abaterile cu cari au păcătuit, și-i voi curăți;
24 ei vor fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeuul lor. Robul Meu
David va fi împărat peste ei, și toți vor avea un singur păstor.
Vor urma poruncile Mele, vor păzi legile mele și le vor împlini.
25 Vor locui iarăș în țara, pe care am dat-o robului Meu Iacov,
și pe care au locuit-o și părinții voștri. Da, vor locui în ea, ei,
copiii lor, și copiii copiilor lor, pe vecie, și Robul Meu David
26 va fi voivodul lor în veci. Voi încheia cu ei un legământ de
pace, care va fi un legământ vecinic cu ei; îi voi sădi și-i voi
înmulți, și voi pune locașul Meu cel sfânt în mijlocul lor pentru
27 totdeauna. Locuința Mea va fi între ei; Eu voi fi Dumnezeuul
28 lor, și ei vor fi poporul Meu. Și neamurile vor ști că Eu sînt
Domnul, care sfințește pe Israel, cînd Locașul Meu cel sfânt va
fi pentru totdeauna în mijlocul lor.”

38, 2 Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: “Fiul omului, întoarce-
te cu fața spre Gog, din țara lui Magog, spre domnul Roșu-
3 lui, Meșecului și Tubalului, și proorocește împotriva lui! Și
spune: ,Așa vorbește Domnul Dumnezeu: ,Iată, am necaz pe
4 tine, Gog, domnul Roșului, Meșecului și Tubalului! Te voi
tîrî, și-ți voi pune un cîrlig în fălci; te voi scoate, pe tine și
toată oastea ta, cai și călăreți, toți îmbrăcați în chip strălucit,
ceată mare de popor, care poartă scut și pavăză, și cari toți
5 mînuiesc sabia; împreună cu ei voi scoate pe cei din Persia,
6 Etiopia și Put, toți cu scut și coif: Gomerul cu toate oștile lui,
țara Togarmei, din fundul miază-noaptei, cu toate oștile sale,
7 popoare multe împreună cu tine! Pregătește-te dar, fii gata,
tu, și toată mulțimea adunată în jurul tău! Fii căpetenia lor!
8 După multe zile, vei fi în fruntea lor; în vremea de apoi, vei
merge împotriva țării, ai cărei locuitori, scăpați de sabie, vor fi
strînși dintre mai multe popoare pe munții lui Israel cari multă
vreme fuseseră pustii; dar, fiind scoși din mijlocul popoarelor,
9 vor fi liniștiți în locuințele lor. Iar tu te vei sui, vei înainta ca o
furtună, vei fi ca un nor negru care va acoperi țara, tu cu toate
10 oștile tale, și multe popoare cu tine. Așa vorbește Domnul
Dumnezeu: “n ziua aceea, multe gînduri îți vor veni în minte,

și vei urzi planuri rele. Vei zice: „Mă voi sui împotriva țării 11
acesteia deschise, voi năvăli peste oamenii aceștia liniștiți, cari
stau fără griji în locuințele lor, toți în locuințe fără ziduri, și
neavînd nici zăvoare, nici porți! - Mă voi duce să iau pradă și 12
să mă dedau la jaf, să pun mîna pe aceste dărîmături locuite
din nou, pe poporul acesta strîns din mijlocul neamurilor, care
are turme și moșii, și locuiește în mijlocul pămîntului.” Seba 13
și Dedan, negustorii din Tars și toți puii lor de lei, îți vor
zice: „Vii să iei pradă? Pentru jaf ți-ai aducat oare mulțimea
ta, ca să iei argint și aur, ca să iei turme și avuții, și să faci
o pradă mare? De aceea proorocește, fiul omului, și spune 14
lui Gog: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Da, în ziua cînd
poporul Meu Israel va trăi în liniște, vei porni din țara ta,
și vei veni din fundul miazănoaptei, tu și multe popoare cu 15
tine, toți călări pe cai, o mare mulțime și o puternică oștire!
Vei înainta împotriva poporului Meu Israel, ca un nor, care 16
va acoperi țara. 'n zilele de apoi, te voi aduce împotriva țării
Mele, ca să Mă cunoască neamurile, cînd voi fi sfințit în tine
supt ochii lor, Gog!” Așa vorbește Domnul Dumnezeu: “Nu 17
ești tu acela despre care am vorbit odinioară, prin robii Mei
proorocii lui Israel, cari au proorocit atunci ani de zile, că te
voi aduce împotriva lor? 'n ziua aceea, însă, în ziua cînd va 18
porni Gog împotriva pămîntului lui Israel, zice Domnul Dum-
nezeu, Mi se va sui în nări mînia aprinsă. O spun, în gelozia 19
și în focul mîniei Mele: 'n ziua aceea, va fi un mare cutremur
în țara lui Israel. Peștii mării și păsările cerului vor tremura 20
de Mine, și fiarele cîmpului și toate tîrîtoarele cari se tîrăsc pe
pămînt, și toți oamenii cari sînt pe fața pămîntului; munții se
vor răsturna, pereții stîncilor se vor prăbuși, și toate zidurile
vor cădea la pămînt. Atunci voi chema groaza împotriva lui 21
pe toți munții Mei, zice Domnul Dumnezeu; sabia fiecăruia se
va întoarce împotriva fratelui său. 'l voi judeca prin ciumă 22
și sînge, printr-o ploaie năpraznică și prin pietre de grindină;
voi ploua foc și pucioasă peste el, peste oștile lui, și peste
popoarele cele multe, cari vor fi cu el. 'mi voi arăta astfel 23
mărima și sfințenia, Mă voi face cunoscut înaintea mulțimii
neamurilor, și vor ști că Eu sînt Domnul.”

39 “Fiul omului, proorocește acum împotriva lui Gog, și spune: ,Așa vorbește Domnul Dumnezeu: ,Iată că am necaz pe tine, 2 Gog, domnul Roșului, Meșecului și Tubalului! Te voi tîrî, te voi aduce, te voi sui din fundul miazănoaptei, și te voi aduce 3 pe munții lui Israel. ’ți voi doborî arcu din mîna stîngă, și 4 voi face să-ți cadă săgețile din mîna dreaptă. Vei cădea pe munții lui Israel, tu și toate oștile tale, și popoarele cari vor fi cu tine; te voi da de mîncare păsărilor de pradă, tuturor celor 5 ce au aripi, și fiarelor cîmpului. Vei cădea pe fața cîmpului, 6 căci Eu am vorbit, zice Domnul Dumnezeu.” “Voi pune foc Magogului, și celorce locuiesc liniștiți în ostroave, ca să știe 7 că Eu sînt Domnul. ’mi voi face cunoscut Numele Meu cel sfînt în mijlocul poporului Meu Israel, și nu-i voi mai lăsa să-Mi pîngărească Numele Meu cel sfînt; ci vor ști neamurile că 8 Eu sînt Domnul, Sfîntul lui Israel!” “Iată că lucrurile acestea vin și se întîmplă, zice Domnul Dumnezeu! Aceasta este ziua, 9 despre care am vorbit. Atunci locuitorii cetăților lui Israel vor ieși, vor arde și vor da pradă flăcărilor armele, pavezele și scuturile, arcurile și săgețile, lăncile și sulitele; și șapte ani 10 vor face focul cu ele. Nu vor lua lemne de pe cîmp, și nu vor tăia lemne din păduri, ci vor face focul cu armele. Vor jăfui pe cei ce i-au jăfuit, și vor prăda pe cei ce i-au prădat, 11 zice Domnul Dumnezeu.” “În ziua aceea, voi da lui Gog un loc de înmormîntare în Israel: valea călătorilor, la răsăritul mării moarte, și mormîntul acesta va astupa trecerea călătorilor. Acolo vor îngropa pe Gog cu toată mulțimea lui, și vor 12 numi valea aceasta: ,Valea mulțimii lui Gog.’ Șapte luni îi va îngropa casa lui Israel, ca să curățe țara. Tot poporul țării îi va îngropa, și i se va duce vestea, în ziua cînd voi 13 fi proslăvit, zice Domnul Dumnezu.” Apoi vor alege niște oameni cari vor cutreiera neîncetat țara, și cari vor îngropa trupurile rămase pe fața pămîntului, ca să curățe țara; după 14 șapte luni vor începe să cerceteze. Cei ce vor străbate țara, o vor cutreiera, și cînd unul din ei va vedea oasele unui om, va pune un semn lîngă el, pînă îl vor îngropa groparii în ,Valea mulțimii lui Gog.’ Tot acolo va mai fi și o cetate numită Hamona (Mulțime). Așa vor curăți țara.” Fiul omului, așa 15 16 17

vorbește Domnul Dumnezeu: “Spune păsărilor de orice soi, și tuturor fiarelor câmpului: „Adunați-vă, și veniți! Strângeți-vă din toate părțile, pentru jertfa Mea, pe care o junghii pentru voi; jertfă mare este pe munții lui Israel! Mîncăți carne, și beți sînge, mîncăți carnea vitejilor, și beți sîngele voivozilor 18 pămîntului, sînge de berbeci, de miei, de țapi, de tauri în-grășați din Basan! Mîncăți grăsime pînă vă veți sătura, și 19 beți sînge pînă vă veți îmbăta, din jertfele mele, pe cari le voi junghia pentru voi. Săturați-vă la masa Mea de carnea cailor 20 și a călăreților, de carnea vitejilor și a tuturor oamenilor de război, zice Domnul Dumnezeu.” “mi voi arăta slava între 21 neamuri; și toate neamurile vor vedea judecățile pe cari le voi face, și pedepsele cu cari îi va lovi mîna Mea. Cei din casa 22 lui Israel vor ști că Eu sînt Domnul, Dumnezeuul lor, din ziua aceea și de atunci înainte. Și neamurile vor cunoaște că din 23 pricina nelegiuirilor ei, a fost dusă casa lui Israel în robie, din pricina fărădelegilor ei, săvîrșite de ea împotriva Mea; de aceea le-am ascuns Fața Mea, și i-am dat în mîinile vrăjmașilor lor, ca să piară toți uciși de sabie. Le-am făcut după necurăți- 24 ile lor și după fărădelegile lor, și le-am ascuns Fața Mea.” “De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Acum voi aduce 25 înapoi pe prinșii de război ai lui Iacov, voi avea milă de toată casa lui Israel, și voi fi gelos de Numele Meu cel sfînt. Atunci 26 își vor uita ocară, și toate fărădelegile pe cari le-au săvîrșit împotriva Mea, cînd locuiau liniștiți în țara lor, și cînd nu-i turbura nimeni. Cînd îi voi aduce înapoi dintre popoare, și îi 27 voi strînge din țara vrăjmașilor lor, voi fi sfîntit de ei înaintea multor neamuri. Și vor ști că Eu sînt Domnul, Dumnezeuul 28 lor, care-i lăsasem să fie luați prinși de război între neamuri, și care-i strîng iarăș în țara lor; nu voi mai lăsa pe nici unul din ei acolo și nu le voi mai acunde Fața Mea, căci voi turna 29 Duhul Meu pentru casa lui Israel, zice Domnul Dumnezeu.”

În anul al douăzeci și cincilea al robiei noastre, la începutul 40 anului, în ziua a zecea a lunii, la patrusprezece ani după dărîmarea cetății, tocmai în ziua aceea, a venit mîna Domnului peste mine, și m’a strămutat în țara lui Israel. M’a dus acolo, 2 în niște vedenii dumnezeiești, și m’a așezat pe un munte foarte

înalt; spre miazăzi de acest munte era ceva ca o cetate zidită.
3 M'am dus acolo; și iată că acolo era un om, a cărui înfățișare
era ca înfățișarea aramei; el avea în mână o sfoară de măsurat,
4 de in, și o prăjină de măsurat, și stătea la poartă, Omul acela
mi-a zis: "Fiul omului, privește cu ochii tăi, ascultă cu ure-
chile tale, și ia aminte la toate lucrurile, pe cari ți le voi arăta;
căci ai fost adus aici ca să ți le arăt. Fă cunoscut casei lui
5 Israel tot ce vei vedea." Un zid înconjura Templul pe din
afară de jur împrejur. 'n mîna omului aceuia era o prăjină de
măsurat lungă de șase coți, fiecare cot avînd o palmă mai mult
decît cotul obicinuit. A măsurat lățimea zidului, care era de
6 o prăjină, și înălțimea, care era tot de o prăjină. A mers la
poarta de răsărit, și i-a suit treptele. A măsurat pragul porții,
care era lat de o prăjină, și celalt prag care era lat de o prăjină.
7 Fiecare odaie de pază era lungă de o prăjină, și largă tot de
o prăjină. 'ntre fiecare două odăi de pază era un loc gol de
cinci coți. Pragul porții, de lîngă tinda porții din lăuntru, era
8 de o prăjină. A măsurat și tinda porții dinlăuntru; era de
9 o prăjină. A măsurat apoi tinda porții; era de opt coți, și
stîlpii ei erau de doi coți. Tinda porții era spre partea din-
10 lăuntru. Odăile de pază ale porții de răsărit erau în număr
de trei de o parte și trei de cealaltă; cîteși trele aveau aceeaș
11 măsură, și stîlpii de fiecare parte aveau tot aceeaș măsură. A
măsurat apoi lărgimea deschizăturii porții, care era de zece
12 coți, și lungimea porții, care era de treisprezece coți. 'nain-
tea odăilor de pază era un loc gol de un cot de o parte și de
cealaltă; fiecare odaie de pază avea șase coți de o parte, și șase
13 coți de cealaltă. A măsurat poarta dela acoperișul unei odăi
de pază, pînă la acoperișul celeilalte; între cele două deschiză-
turi cari erau față în față era o lățime de douăzeci și cinci de
14 coți. A măsurat tinda porții și a găsit douăzeci de coți; tinda
15 da într'o curte, de jur împrejurul porții. Locul dintre poarta
dela intrare și tinda porții dinlăuntru era lung de cincizeci de
16 coți. La odăile de pază și la stîlpii lor dinlăuntru porții de jur
împrejur erau niște ferestre îngrădite; ferestre erau și înlăun-
tru în tinzile porții de jur împrejur; iar pe stîlpi erau săpate
17 ramuri de finici. M'a dus în curtea de afară, unde se aflau

odăi și un caldarîm de jur împrejur; pe caldarîmul acesta erau
treizeci de odăi. Caldarîmul era lîngă porți, și era dealungul
18 porților: acesta era caldarîmul de jos. A măsurat lățimea
19 dela poarta de jos pînă la partea de afară a curții dinlăun-
tru, și avea o sută doi coți, la răsărit și la miazănoapte. A
20 măsurat lungimea și lățimea porții de miazănoapte a curții de
afară. Odăile ei de pază, în număr de trei de o parte și trei
21 de alta, stîlpii și tinda ei, aveau aceeaș măsură ca poarta din-
tîi, cincizeci de coți în lungime și douăzeci și cinci de coți în
lățime. Ferestrele ei, tinda ei, finicii ei, aveau aceeaș măsură
22 ca poarta de răsărit; te suiai la ea pe șapte trepte, iar tinda ei
era în partea dinlăuntru. La curtea dinlăuntru era o poartă,
23 în fața porții de miazănoapte și în fața porții de răsărit; a
măsurat o sută de coți dela o poartă pînă la cealaltă. M'a
24 dus în partea de miazăzi, unde se afla poarta dela miazăzi.
I-a măsurat stîlpii și tinda, cari aveau aceeaș măsură. Poarta
25 aceasta și tinda ei aveau ferestre de jur împrejur, ca și cele-
lalte ferestre, și poarta era lungă de cincizeci de coți și lată de
douăzeci și cinci de coți. La ea te suiai pe o scară de șapte
26 trepte, iar tinda ei era în partea din lăuntru; pe stîlpi era cîte
un finic de fiecare parte. Curtea dinlăuntru avea o poartă
27 înspre miazăzi; a măsurat dela o poartă pînă la cealaltă spre
miazăzi o sută de coți. M'a dus în curtea din lăuntru, pe
28 poarta de miazăzi. A măsurat poarta de miazăzi, și a găsit
că avea aceeaș măsură. Odăile ei de pază, stîlpii și tinda ei,
29 aveau aceeaș măsură. Poarta aceasta și tinda ei aveau ferestre
de jur împrejur, și poarta era lungă de cincizeci de coți și lată
de douăzeci și cinci de coți. (De jur împrejur erau tinzi lungi
30 de două zeci și cinci de coți și late de cinci coți.) Tinda porții
31 dădea în curtea de afară; pe stîlpii ei erau finici, și opt trepte
pentru suit la poartă. M'am dus apoi în curtea dinlăuntru,
32 pe intrarea de răsărit. A măsurat poarta, și a găsit că avea
aceeaș măsură. Odăile ei de pază, stîlpii ei și tinda ei, aveau
33 aceeaș măsură. Poarta aceasta și tinda ei aveau și ele ferestre
de jur împrejur, lungi de cinci zeci de coți și late de două zeci
și cinci. Tinda ei dădea în curtea de afară; de fiecare parte
34 erau finici pe stîlpi, și opt trepte pentru suit la poartă. M'a
35

dus la poarta de miază-noapte. A măsurat-o, și a găsit aceeaș
36 măsură. Și ea avea odăi de pază, stâlpi, tindă și ferestre de
jur împrejur; era lungă de cinci zeci de coți și lată de două zeci
37 și cinci de coți. Tinda ei dădea în curtea de afară; de fiecare
parte erau cinci finici pe stâlpii ei, și opt trepte pentru suit
38 la poartă. Era o odaie, care se deschidea spre tinda porții;
39 acolo trebuiau spălate arderile de tot. 'n tinda porții erau de
fiecare parte două mese, pe cari trebuia junghiată arderea de
40 tot, jertfa de ispășire și jertfa pentru vină. 'n una din părțile
de afară, cum te sui la intrarea porții de miază-noapte, erau
două mese; și în cealaltă parte, spre tinda porții, erau iarăș
41 două mese. 'n cele două părți ale porții, se aflau astfel pa-
tru mese de o parte și patru mese de cealaltă, de toate opt
42 mese, pe cari trebuiau înjunghiate jertfele. 'n fața meselor
pentru jertfe, mai erau pentru arderile de tot patru mese de
pietre cioplite, lungi de un cot și jumătate, late de un cot și
jumătate, și înalte de un cot; pe mesele acestea, trebuiau puse
uneltele cu cari se jungheau vitele pentru arderi de tot și pen-
43 tru celelalte jertfe. Pe din lăuntru casa avea de jur împrejur
pervazuri de un lat de mână, cari slujeau ca mese pentru carnea
44 jertfelor. Afară din poarta dinlăuntru erau două odăi pentru
cântăreți în curtea dinlăuntru: una era alături de poarta de
miază noapte și avea fața spre miazăzi, celaltă era alături de
45 poarta de miazăzi și avea fața spre miazănoapte. El mi-a zis:
"Odaia aceasta, dinspre miazăzi, este pentru preoții cari îngri-
46 jesc de slujba Templului. Iar odaia dinspre miazănoapte este
pentru preoții cari îngrijesc de slujba altarului. Fiii lui Țadoc
sînt aceia cari, din fiii lui Levi, se apropie de Domnul, ca să-I
47 slujească. A măsurat curtea, care era în patru colțuri, lungă
48 de o sută de coți. Altarul era înaintea casei. M'a dus în tinda
casei. A măsurat stâlpii tinzii, și a găsit cinci coți de o parte,
și cinci coți de cealaltă. Lățimea porții era de patrusprezece
coți, iar peretele de pe laturile porții era de trei coți deoparte
49 și de trei coți de cealaltă. Tinda avea o lungime de douăzeci
de coți și o lățime de doisprezece coți; te suiai la ea pe zece
trepte. Lîngă stâlpi mai erau și alți stâlpi, unul de o parte și
altul de alta.

M'a dus în Templu. A măsurat stîlpîi; aveau o lățime de șase coți deoparte, și o lățime de șase coți de alta-aceasta este lățimea stîlpilor. Lățimea ușii era de zece coți; iar canaturile ușii erau lați de cinci coți deoparte, și cinci coți de cealaltă parte. A măsurat și lungimea Templului: patruzeci de coți, și lățimea: douăzeci de coți. Apoi a intrat înlăuntru. A măsurat ușorii ușii: doi coți, ușa șase coți, și lățimea ușii, șapte coți. Pe partea dinainte a Templului a măsurat în lungime douăzeci de coți și în lățime douăzeci de coți; și mi-a zis: "Acesta este Locul prea sfînt!" A măsurat zidul casei: gros de șase coți, și lățimea odăilor lăturalnice de jur împrejurul casei, patru coți. Odăile lăturalnice erau unele peste altele, în număr de treizeci, așezate în trei caturi; ele dădeau în niște îmbucături de zid făcute anume pentru odăile acestea din jur împrejurul casei, așa că se sprijineau pe ele, și nu pe zidul casei. Odăile, cu cît erau mai sus, cu atît erau mai încăpătoare, și te suiai la ele ocolind; căci te suiai împrejurul casei pe o scară șerpuitoare. Astfel era mai mult loc, ca lărgime, în partea de sus a casei, și din catul de jos te suiai în catul de sus prin cel delamijloc. De jur împrejurul casei se vedea o pardoseală ieșită în afară. Odăile lăturalnice aveau niște temelii, și erau de o prăjină întregă, adică șase coți la unghiu. Zidul de afară al odăilor lăturalnice avea o grosime de cinci coți. Locul gol dintre odăile lăturalnice ale casei și odăile dimprejurul casei, avea o lățime de douăzeci de coți, de jur împrejur. Ușa odăilor lăturalnice dădea în locul gol: o ușă la miază noapte, și o ușă la miază zi; și lărgimea locului gol era de cinci coți de jur împrejur. Clădirea din fața locului gol, din partea de apus, avea o lățime de șaptezeci de coți, un zid de cinci coți de gros de jur împrejur, și era lung de nouăzeci de coți. A măsurat și casa, care avea o lungime de o sută de coți. Locul gol, clădirea și zidurile sale, aveau de asemenea o lungime de o sută de coți. Lățimea feței casei și a locului gol, din spre răsărit, era de o sută de coți. A măsurat lungimea clădirii dinaintea locului gol, pe partea dinapoi a casei, și pridvoarele ei de fiecare parte: erau o sută de coți. Templul și casa dinlăuntru, tinda de afară, pragurile, ferestrele îngrădite, pridvoarele din

jurul celor trei caturi, din fața pragurilor, erau acoperite cu lemn de jurîmprejur. Dela pămînt pînă la ferestrele acoperite, 17 pînă deasupra ușii, partea dinlăuntru casei, partea de afară, tot zidul de jur împrejurul casei din lăuntru și din afară, totul 18 era după măsură, și împodobit cu heruvimi și finici. 'ntre doi 19 heruvimi era un finic. Fiecare heruvim avea două fețe, o față de om întoarsă spre un finic deoparte, și o față de leu întoarsă spre celalt finic, de cealaltă parte; așa era de jur împrejurul 20 casei. Dela pămînt pînă deasupra ușii, erau heruvimi și finici, 21 și tot așa și pe zidul Templului. Ușiorii Templului era în patru muchi. Și în fața Locului prea sfînt erau ceva care se vedea 22 ca un altar de lemn, înalt de trei coți, lung de doi coți și lat de doi coți. Colțurile, temelia, și pereții lui erau de lemn. Omul acela mi-a zis: “Aceasta este masa care este înaintea Dom- 23, 24 nului! Templul și Locul prea sfînt aveau două uși. Fiecare ușă avea două canaturi, cari se întorceau amîndouă pe uși, 25 două canaturi pentru o ușă și două pentru cealaltă. Pe ușile Templului erau săpați heruvimi și finici, ca și pe ziduri. 'n fața pridvorului de afară erau niște grinzi de lemn îmbucate 26 între ele. Erau ferestre îngrădite, și deoparte și de cealaltă erau finici, și tot așa era și pe laturile pridvorului, pe odăile lăturalnice și pe grinzile de sus.

42 Apoi m'a scos și m'a dus în curtea deafară din spre miază noapte, și m'a dus în odăile din fața locului gol și din fața 2 clădirii la miază noapte. Fața unde se afla ușa de miază noapte, avea o lungime de o sută de coți; și lățimea era de 3 cincizeci de coți. 'n dreptul celor douăzeci de coți ai curții dinlăuntru, și în dreptul caldarîmului curții de afară, se aflau 4 pridvoare lîngă pridvoare în catul al treilea. Pe dinaintea odăilor, era un loc de trecere lat de zece coți, și un drum 5 de un cot; ușile lor erau spre miază noapte. Odăile de sus erau mai strîmte decît cele de jos și decît cele dela mijlocul 6 clădirii, pentru că le mai luau din loc și pridvoarele. Erau trei caturi, dar n'aveau stîlpi ca stîlpii curților; de aceea, începînd de jos, odăile de sus erau mai strîmte decît cele de jos și cele 7 dela mijloc. Zidul de afară, care mergea alături cu odăile, dinspre curtea de afară, în fața odăilor, avea o lungime de

cincizeci de coți; căci lungimea odăilor din spre curtea de 8
afară era de cincizeci de coți. Dar fața Templului avea o sută
de coți. Dedesubtul acestor odăi era intrarea dela răsărit, cum 9
veneai din curtea de afară. Mai erau niște odăi de grosimea 10
zidului curții dinspre răsărit, în dreptul locului gol și în dreptul
clădirii. În fața lor, era un loc de trecere, ca și înaintea odăilor 11
dinspre miază noapte, de aceeaș lungime și lățime; ieșirile,
întocmirea și ușile lor erau la fel. Tot așa era și cu ușile 12
odăilor dinspre miazăzi. Era o ușă la capul locului de trecere,
care se afla drept înaintea zidului dinspre răsărit, pe unde
intrai. El mi-a zis: “Odăile dela miazănoapte și odăile de la 13
miazăzi, cari sînt în fața locului gol, sînt odăile sfinte, unde vor
mînca lucrurile prea sfinte preoții, cari se apropie de Domnul;
în ele vor pune lucrurile prea sfinte, darurile de mîncare, vitele
aduse ca jertfe de ispășire și de vină; căci locul acesta este
sfînt. Cînd vor intra preoții, nu vor ieși din locul sfînt ca să 14
se ducă în curtea de afară, ci își vor lăsa acolo hainele cu cari
fac slujba, căci hainele acestea sînt sfinte; se vor îmbrăca în
alte haine ca să se apropie de curtea care este pentru popor.”
După ce a isprăvit de măsurat casa dinlăuntru, m’a scos pe 15
poarta dinspre răsărit, și a măsurat-o pe partea de afară de jur
împrejur. A măsurat partea de răsărit cu prăjina de măsurat, 16
și de jur împrejur a găsit cinci sute de prăjini. A măsurat 17
partea de miazănoapte cu prăjina de măsurat, și a găsit de jur
împrejur cinci sute de prăjini. A măsurat partea de miazăzi 18
cu prăjina de măsurat, și a găsit cinci sute de prăjini. S’a 19
întors apoi spre apus, și a măsurat cinci sute de prăjini cu
prăjina de măsurat. A măsurat astfel în cele patru laturi zidul 20
de jur împrejurul casei; lungimea era de cinci sute de prăjini,
și lățimea de cinci sute de prăjini; zidul acesta despărțea locul
sfînt de cel nesfînt.

M’a dus la poartă, la poarta dinspre răsărit. Și iată că **43, 2**
slava Domnezeului lui Israel venea dela răsărit. Glasul Său
era ca urletul unor ape mari, și pămîntul strălucea de slava
Sa. Vedenia aceasta semăna cu aceea pe care o avusesem 3
cînd venisem să nimicesc cetatea; și vedeniile acestea semă-
nau cu aceea pe care o avusesem, lîngă rîul Chebar. Și am

4 căzut cu fața la pământ. Slava Domnului a intrat în Casă pe
5 poarta dinspre răsărit. Atunci, Duhul m'a răpit și m'a dus în
6 curtea dinlăuntru. Și Casa era plină de slava Domnului! Am
auzit pe cineva vorbindu-mi din Casă, și un om stătea lângă
7 mine. El mi-a zis: "Fiul omului, acesta este locul scaunului
Meu de domnie, locul unde voi pune talpa picioarelor Mele;
 aici voi locui vecinic în mijlocul copiilor lui Israel! Casa lui
Israel și împărații lor nu-Mi vor mai pîngări Numele Meu cel
sfînt, prin curviile lor și prin trupurile moarte ale împăraților
8 lor la moartea lor, ca atunci cînd își puneau pragul lor lângă
pragul Meu, stîlpii lor lângă stîlpii Mei, și nu era de cît un zid
între Mine și ei. Așa au pîngărit ei Numele Meu cel sfînt cu
urîciunile pe cari le-au săvîrșit; de aceea i-am mistuit în mînia
9 Mea. Acum vor depărta de la Mine curviile lor și trupurile
moarte ale împăraților lor, și voi locui vecinic în mijlocul lor.
10 Tu, însă, fiul omului, arată Templul acesta casei lui Israel; ei
să-i măsoare planul, și să roșească de nelegiuirile lor. Dacă
vor roși de toată purtarea lor, arată-le chipul casei acesteia,
întocmirea ei, ieșirile și intrările ei, toate planurile și toate
legile ei; zugrăvește-le-o supt ochi, ca să păzească toate pla-
nurile ei, toate poruncile ei și toate orînduirile ei, și să facă
12 întocmai după ele. Aceasta este legea privitoare la Casă. Pe
vîrfurile muntelui, tot locul pe care-l va cuprinde ea, este prea
13 sfînt. Iată, aceasta este legea asupra Casei. Iată măsurile
altarului, în coți; fiecare cot era cu o palmă mai lung decît
cotul obicinuit. Temelia era înaltă de un cot, și lată de un
cot; și pervazul dimprejur avea o lățime de un lat de mînă;
14 aceasta era propteaua altarului. Dela temelia de pe pământ
pînă la pervazul de jos erau doi coți, și o lățime de un cot; și
dela pervazul cel mic pînă la cel mare erau patru coți, și un cot
15 lățime. Altarul avea o vatră de patru coți; și din vatra altaru-
lui se înălțau patru coarne. Vatra altarului avea o lungime de
doisprezece coți, o lățime de doisprezece coți, și cu cele patru
17 laturi ale lui făcea un patrat. Pervazul avea patrusprezece
coți lungime pe patrusprezece coți lățime, în cele patru laturi
ale lui; marginea de sus era de o jumătate de cot; temelia era
lată de un cot de jur împrejur, și treptele erau îndreptate spre

răsărit. El mi-a zis: “Fiul omului, așa vorbește Domnul Dum- 18
nezeu: ,Iată legile cu privire la altar, pentru ziua cînd îl vor
face, ca să aducă pe el arderi de tot și să stropească sîngele.
Să dai preoților, Leviților, cari sînt din sămînța lui Țadoc și 19
cari se apropie de Mine ca să-Mi slujească, zice Domnul Dum-
nezeu, un vițel pentru jertfa de ispășire. Să iei din sîngele 20
lui, și să ungi cele patru coarne ale altarului, cele patru colțuri
ale pervazului, și marginea care-l înconjoară; să curățești ast-
fel altarul și să faci ispășire pentru el. Să iei vițelul pentru 21
ispășite, și să-l ardă într’un loc anume lîngă Casă, afară din
sfîntul Locaș. ’n ziua a doua, să aduci ca jertfă de ispășire 22
un țap fără cusur, ca să curățe altarul, cum l-au curățit cu
vițelul. După ce vei isprăvi de făcut ispășirea, să aduci un 23
vițel fără cusur, și un berbece din turmă fără cusur. Să-i 24
aduci înaintea Domnului; preoții să-i presare cu sare, și să-i
aducă Domnului ca ardere de tot. Timp de șapte zile, să jert- 25
fești în fiecare zi un țap ca jertfă de ispășire; să jertfească și
un vițel și un berbece din turmă, amîndoi fără cusur. Timp 26
de șapte zile, vor face ispășirea și curățirea altarului, și-l vor
sfînți astfel. După ce se vor împlini aceste zile, dela ziua a 27
opta înainte, preoții să aducă pe altar arderile voastre de tot,
și jerfele voastre de mulțămire. Și vă voi fi binevoitor, zice
Domnul Dumnezeu.”

M’a adus înapoi la poarta de afară a sfîntului Locaș, din- 44
spre răsărit. Dar era închisă. Și Domnul mi-a zis: “Poarta 2
aceasta va sta închisă, nu se va deschide, și nimeni nu va trece
pe ea; căci Domnul, Dumnezeul lui Israel, a intrat pe ea. De
aceea va rămînea închisă! ’n ce privește pe voivod, voivo- 3
dul va putea să șadă supt ea, ca să mănînce pînea de jertfă
înaintea Domnului. El va intra pe drumul care dă în tinda
porții, și va ieși pe acelaș drum.” M’a dus apoi la poarta de 4
miază noapte, înaintea casei Templului. M’am uitat și iată
că slava Domnului umplea Casa Domnului! Și am căzut cu
fața la pămînt. Domnul mi-a zis: “Fiul omului, fii cu lu- 5
are aminte, uită-te cu ochii tăi și ascultă cu urechile tale tot
ce-ți voi spune cu privire la toate rînduielile Casei Domnului
și cu privire la toate legile ei; privește cu băgare de seamă

6 intrarea casei și toate ieșirile sfântului Locaș! Și spune celor
îndărădnici, casei lui Israel: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu:
7 „Ajungă-vă toate uriciunile voastre, casa lui Israel! Ați băgat
în Locașul Meu cel sfânt niște străini cu inima netăiată împre-
jur, și cu carnea netăiată împrejur, ca să-Mi spurce casa; ați
adus pînea Mea, grăsimea și sîngele înaintea tuturor uriciu-
8 nilor voastre, și ați rupt astfel legămîntul Meu. N’ ați păzit
ce trebuia păzit cu privire la lucrurile Mele cele sfinte, ci i-ați
pus în locul vostru, ca să facă slujbă în Locașul Meu cel sfânt.
9 Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Niciun străin, netăiat îm-
prejur cu inima și netăiat împrejur cu trupul, să nu intre în
Locașul Meu cel sfânt, niciunul din străinii cari vor fi în mi-
10 jlocul copiilor lui Israel. Mai mult, Leviții cari s’ au depărtat
de Mine, cînd se rătăcea Israel și se abătea dela Mine ca să-și
11 urmeze idolii, vor purta pedeapsa nelegiuirilor lor: ei vor fi în
Locașul Meu cel sfânt ca slugi, vor păzi porțile casei și vor face
slujbă în casă; vor junghia pentru popor vitele rînduite pentru
arderile de tot și pentru celelalte jertfe, și vor sta înaintea lui
12 ca să-i slujească. Pentrucă i-au slujit înaintea idolilor lui, și
au făcut să cadă în păcat casa lui Israel, deaceea ’mi ridic mîna
asupra lor, zice Domnul Dumnezeu, ca să-și poarte pedeapsa
13 nelegiurii lor. Nu se vor apropia de Mine ca să fie în slujba
Mea ca preoți, nu se vor apropia de lucrurile Mele cele sfinte,
nici de lucrurile Mele prea sfinte; ci vor purta pedeapsa rușinei
14 lor și uriciunilor pe cari le-au săvîrșit. Totuș le voi da paza
casei, îi voi întrebuița la toată slujba ei și la tot ce trebuie
15 făcut în ea. „Dar preoții, Leviții, fiii lui Țadoc, cari au păzit
slujba locașului Meu celui sfânt cînd se rătăceau copiii lui Is-
rael dela Mine, aceia se vor apropia de Mine să-Mi slujească,
și vor sta înaintea Mea ca să-Mi aducă grăsime și sînge, zice
16 Domnul Dumnezeu.” “Ei vor intra în Locașul Meu cel sfânt,
se vor apropia de masa Mea ca să-Mi slujească, și vor fi în slu-
17 jba Mea. Cînd vor trece pe porțile curții dinlăuntru, se vor
îmbrăca în haine de in; nu vor avea pe ei nimic de lînă, cînd
18 vor face slujba în porțile curții dinlăuntru și în casă. Vor avea
pe cap și scufii de in, și ismene de in pe coapsele lor; nu se vor
19 încinge cu ceva care să aducă sudoarea; iar cînd vor ieși să

se ducă în curtea de afară la popor, vor lepăda veșmintele cu cari fac slujba, și le vor pune în odăile sfintului Locaș; se vor îmbrăca în altele ca să nu sfințească poporul cu veșmintele lor. Nu-și vor rade capul, dar nici nu vor lăsa părul să crească în 20
voie; ci vor trebui să-și taie părul. Niciun preot nu va bea 21
vin cînd va intra în curtea dinlăuntru. Nu vor lua de nevastă 22
nici o văduvă, nici o femeie lăsată de bărbat, ci vor lua numai fecioare din sămînța casei lui Israel; totuș vor putea să ia și pe văduva unui preot. Vor învăța pe poporul Meu să deosebească 23
ce este sfînt de ce nu este sfînt, și vor arăta deosebirea dintre ce este necurat și ce este curat. Vor judeca în neînțelegeri, 24
și vor hotărî după legile Mele. Vor păzi deasemenea legile și poruncile Mele, la toate sărbătorile Mele, și vor sfinți Sabatele Mele. Un preot nu se va duce la un mort, ca să nu se facă 25
necurat; nu va putea să se facă necurat decît pentru un tată, pentru o mamă, pentru un fiu, pentru o fiică, pentru un frate și pentru o soră, care nu era măritată. După curățire, i se vor 26
număra șapte zile. 'n ziua cînd va intra în Locașul Meu cel sfînt, în curtea dinlăuntru, ca să facă slujba în sfîntul Locaș, își va aduce jertfa de ispășire, zice Domnul Dumnezeu.” “Iată 28
moștenirea pe care o vor avea: Eu voi fi moștenirea lor. Să nu le dați nici o moșie în Israel: Eu voi fi moșia lor!” Dar se vor 29
hrăni cu darurile de mîncare, cu jertfele de ispășire și de vină; și tot ce va fi închinat Domnului prin făgăduință în Israel va fi al lor. Cele mai bune din cele dintîi roade de orice fel, și 30
partea ridicată din toate darurile de mîncare, pe cari le veți aduce ca daruri ridicate, vor fi ale preoților; veți da preoților și pîrga făinii voastre, pentru ca binecuvîntarea să rămîna peste casa voastră. Preoții însă nu vor mînce din nicio pasăre sau 31
vită moartă ori sfișiată de fiară.”

“Cînd veți împărți țara ca moștenire prin sort, să ridicați ca 45
dar sfînt pentru Domnul o bucată din țară, lungă de douăzeci și cinci de mii de coți și lată de zece mii: aceasta va fi sfîntă în toată întinderea ei. Din bucată aceasta veți lua pentru 2
sfîntul Locaș cinci sute de coți în lung și cinci sute de coți în lat, în patru laturi; și cinci zeci de coți ca loc slobod de jur împrejur. Din această întindere să măsoari o bucată lungă 3

de douăzeci și cinci de mii și lată de zece mii, pentru sfântul
4 Locaș, pentru Locul prea sfânt. Aceasta este partea sfântă
din țară: ea va fi a preoților cari fac slujba în sfântul Locaș,
cari se apropie de Domnul să-I slujească; acolo vor fi casele
5 lor, și acesta va fi un loc sfânt pentru Locașul cel sfânt. Lev-
iților, cari slujesc în casă, să li se dea în stăpînire un ținut de
douăzeci și cinci de mii de coți în lung și zece mii în lat, pentru
6 cetățile în cari vor locui împreună cu douăzeci de odăi. Să
dați și cetății o moșie de cinci mii de coți în lat și douăzeci
și cinci de mii în lung, lîngă partea cea sfântă luată pentru
7 sfântul Locaș; aceasta va fi pentru toată casa lui Israel. Pen-
tru domnitor veți osebi un loc lîngă cele două laturi ale părții
sfinte și ale moșiei cetății, dealungul părții sfinte și dealun-
gul moșiei cetății, la apus de partea de apus și la răsărit de
8 partea de răsărit, pe o lungime cît una din părți, dela hotarul
lui, moșia lui în Israel; și domnitorii Mei nu vor mai asupra
poporul Meu, ci vor împărți casei lui Israel cealaltă parte a
9 țării, după semințiile ei. Așa vorbește Domnul Dumnezeu:
“Destul, domnitori ai lui Israel! ’ncetați cu silnicia și răpirile,
faceți judecată și dreptate! ’nlăturați stoarcerile voastre dela
10 poporul Meu, -zice Domnul Dumnezeu. - Să aveți cumpene
11 drepte, o efa dreaptă, și un bat drept. Efa și batul să aibă
aceeaș măsură; batul să cuprindă a zecea parte dintr’un omer,
și efa a zecea parte dintr’un omer; măsura lor se va potrivi
12 după omer. Siclul să fie de douăzeci de ghere. Cinci sicli
să fie cinci, zece sicli să fie zece, iar mina să fie de cincizeci
13 de sicli! Iată darul de mîncare pe care-l veți ridica: a șasea
parte dintr’o efa la un omer de grîu, și a șasea parte din efa la
14 un omer de orz. Pentru untdelemn, la un bat de untdelemn,
veți datora a zecea parte dintr’un bat la un cor, care este tot
15 una cu un omer de zece bați, căci zece bați fac un omer. O
oaie dintr’o turmă de două sute de oi din toate semințiile lui
Israel, să fie dată ca dar de mîncare, ardere de tot și jertfă de
mulțămire, pentru ca să slujească drept jertfă de ispășire, -zice
16 Domnul Dumnezeu. - Tot poporul din țară va trebui să dea
17 darul acesta de mîncare pentru domnitorul lui Israel. Dom-

nitorul va fi dator să dea arderile de tot, darurile de mîncare și jertfele de băutură la sărbători, la lunile noi, la Sabate, la toate adunările de sărbătoare ale casei lui Israel. El va îngriji de jertfa ispășitoare, de darul de mîncare, de arderea de tot, și de jerfa de mulțămire, ca să se facă ispășire pentru casa lui Israel.” Așa vorbește Domnul Dumnezeu: “n cea dintîi zi a 18 lunii întîi, vei lua un vițel fără cusur, și vei face ispășire pentru sfîntul Locaș. Preotul va lua din sîngele jertfei ispășitoare, și 19 va pune pe ușorii casei, pe cele patru colțuri ale pervazului altarului, și pe ușorii porții curții dinlăuntru. Tot așa vei face 20 și în ziua întîi a lunii a șaptea, în ziua întîi a lunii noi, pentru cei din popor cari păcătuiesc fără voie sau din nehibzuintă; și astfel veți curăți casa. ’n ziua a patrusprezecea a lunii întîi, 21 veți prăznuî Paștele. Sărbătoarea va ținea șapte zile, în care timp se vor mînca azimi. Domnitorul va aduce în ziua aceea, 22 pentru el și pentru tot poporul țării, un vițel ca jertfă de ispășire. ’n timpul celor șapte zile ale sărbătorii, va aduce ca 23 ardere de tot Domnului, șapte viței și șapte berbeci fără cusur, în fiecare din cele șapte zile, și un țap ca jertfă de ispășire în fiecare zi. Va adăuga și darul de mîncare: cîte o efă de fiecare 24 vițel, și o efă de fiecare berbec, cu cîte un hin de untdelemn de efă. ’n ziua a cincisprezecea a lunii a șaptea, la sărbă- 25 toare, va aduce timp de șapte zile aceleași jertfe de ispășire, aceleași arderi de tot și același dar de mîncare împreună cu untdelemnul.”

Așa vorbește Domnul Dumnezeu: “Poarta curții dinlăun- 46 tru: dinspre răsărit, va rămînea închisă în cele șase zile de lucru; dar se va deschide în ziua Sabatului, și va fi deschisă și în ziua lunii noi. Domnitorul va intra pe drumul care dă în 2 tinda porții de afară, și va sta lîngă ușorii porții. Apoi preoții vor aduce arderea lui de tot și jertfele lui de mulțămire. El se va închina pe pragul porții, apoi va ieși iarăș afară, și poarta nu se va închide pînă seara. Poporul țării se va închina și el 3 înaintea Domnului la intrarea acestei porți, în zilele de Sabat și la lunile noi. Arderea de tot pe care o va aduce Domnului 4 domnitorul, în ziua Sabatului, va fi de șase miei fără cusur și un berbec fără cusur; iar darul lui de mîncare va fi o efă 5

de berbece, și un dar de bună voie pentru miei, cu un hin de
6 untdelemn de fiecare efă. 'n ziua lunii noi, va da un vițel fără
7 cusur, șase miei și un berbece, toți fără cusur. Și darul lui
de mîncare va fi de o efă pentru vițel, o efă pentru berbece,
și cît va voi pentru miei, cu un hin de untdelemn de fiecare
8 efă. Cînd va intra domnitorul, va intra pe drumul din tinda
9 porții, și va ieși pe acelaș drum. Dar cînd va veni poporul
țării înaintea Domnului, la sărbători, celce va intra pe poarta
de miazănoapte, ca să se închine, va ieși pe poarta de miazăzi;
iar celce va intra pe poarta de miazăzi, va ieși pe poarta de
miazănoapte; nu trebuie să se întoarcă pe aceeaș poartă pe
10 care vor intra, ci vor ieși drept înainte pe cealaltă. Domni-
torul va intra cu ei cînd vor intra, și vor ieși împreună cînd
11 vor ieși. La sărbători și la praznice, darul de mîncare va fi de
o efă pentru vițel, o efă pentru berbece, și cît va voi pentru
12 miei, împreună cu un hin de untdelemn de fiecare efă. Dacă
însă domnitorul aduce Domnului o ardere de tot de bunăvoie
sau o jerfă de mulțămire de bună voie, îi vor deschide poarta
dinspre răsărit, și el își va aduce arderea de tot și jertfa de
mulțămire așa cum o aduce în ziua Sabatului; apoi va ieși
13 afară, și după ce va ieși, vor închide iarăș poarta. 'n fiecare
zi vei aduce Domnului ca ardere de tot un miel de un an, fără
14 cusur; pe acesta îl vei aduce în fiecare dimineață. Vei mai
adăuga la el ca dar de mîncare, în fiecare dimineață, a șasea
parte dintr'o efă, și a treia parte dintr'un hin de untdelemn,
pentru stropirea floarei de făină. Acesta este darul de mîncare
de adus Domnului; aceasta este o lege vecinică, pentru
15 totdeauna! 'n fiecare dimineață, vor aduce astfel mielul și
darul de mîncare împreună cu untdelemnul, ca o ardere de tot
16 vecinică.” “Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Dacă dom-
nitorul dă unuia din fiii săi un dar luat din moștenirea sa,
darul acesta va rămînea al fiilor săi, ca moșia lor prin drept
17 de moștenire. Dar dacă dă unuia din slujitorii lui un dar luat
din moștenirea lui, darul acela va fi al lui pînă în anul sloboze-
niei, apoi se va întoarce înapoi domnitorului; numai fiii lui vor
18 stăpîni ce le va da din moștenirea lui. Domnitorul nu va lua
nimic din moștenirea poporului, nu-l va despuia de moșiile lui.

Ci, ce va da de moștenire fiilor săi, va lua din ce are el, pentru ca niciunul din poporul Meu să nu fie îndepărtat din moșia lui!” M’a dus, pe intrarea de lângă poartă, în odăile sfinte, 19 rînduite preoților, și cari se află spre miază-noapte. Și iată că în fund, era un loc, în spre apus. El mi-a zis: “Acesta este 20 locul unde vor fierbe preoții carnea dela jertfele pentru vină și pentru ispășire, și unde vor coace darurile de mîncare, ca să se ferească să le ducă în curtea de afară și să sfințească astfel poporul prin ele. M’a dus apoi în curtea de afară, și m’a făcut 21 să trec pe lângă cele patru colțuri ale curții. Și iată că era o curte la fiecare colț al curții. Și în cele patru colțuri ale curții 22 erau niște curți despărțite, lungi de patru zeci de coți și late de treizeci; cîteși patru aveau aceeaș măsură, și erau în colțuri. Cîteși patru erau înconjurate cu un zid, și la picioarele zidului 23 de jur împrejur erau niște vetre pentru gătit. El mi-a zis: 24 „Acestea sînt bucătăriile, unde vor fierbe slujitorii casei carnea de la jertfele aduse de popor.

M’a adus înapoi la ușa casei. Și iată că ieșea apă de supt 47 pragul casei, dinspre răsărit; căci fața casei era spre răsărit. Apa se pogora de supt partea dreaptă a casei în spre partea de miază-zi a altarului. M’a scos pe poarta de miază noapte, 2 și m’a făcut să ocolesc pe din afară pînă la poarta de răsărit. Și iată că apa curgea din partea dreaptă. Cînd a înaintat 3 omul acela spre răsărit, cu măsura în mînă, a măsurat o mie de coți, și m-a trecut prin apă; apa îmi venea pînă la glesne. A mai măsurat iarăș o mie de coți, și m’a pus să trec prin apă, 4 și apa îmi venea pînă la genunchi. A măsurat iarăș o mie de coți, și m’a trecut prin ea, și apa îmi venea pînă la șolduri. A măsurat iarăș o mie de coți, și atunci era un rîu pe care 5 nu-l puteam trece, căci apa era atît de adîncă încît trebuia să înot-un rîu, care nu se putea trece. El mi-a zis: “Ai văzut, 6 fiul omului?” Și m’a luat și m’a adus înapoi pe malul rîului. Cînd m’a adus înapoi, iată că pe malul rîului erau o mulțime 7 de copaci pe amîndouă părțile. El mi-a zis: “Apa aceasta 8 curge spre ținutul de răsărit, se pogoară în cîmpie, și se varsă în marea și vărsîndu-se în mare, apele mării se vor vindeca. Orice făptură vie, care se mișcă, va trăi pretutindeni pe unde 9

va curge râul, și vor fi o mulțime de pești; căci ori pe unde va
ajunge apa aceasta, apele se vor face sănătoase, și pretutindeni
10 pe unde va ajunge râul acesta va fi viață. Pescarii vor sta pe
malurile lui, dela En-Ghedi pînă la En-Eglaim, și vor întinde
mrejiile; vor fi pești de felurie soiuri, ca peștii mării celei mari,
11 și vor fi foarte mulți. Mlaștinile și gropile ei nu se vor vin-
12 deca, ci vor fi lăsate pradă sării. Dar lîngă râul acesta, pe
malurile lui de amîndouă părțile, vor crește tot felul de pomi
roditori. Frunza lor nu se va vesteji, și roadele lor nu se vor
sfrîși; în fiecare lună vor face roade noi, pentru că apele vor ieși
din sfîntul Locaș. Roadele lor vor sluji ca hrană, și frunzele
13 lor ca leac.” Așa vorbește Domnul Dumnezeu: “Iată hotarele
țării, pe care o veți împărți ca moștenire celor douăsprezece
14 seminții ale lui Israel. Iosif va avea două părți. O veți stăpîni
unul ca și altul, cum am jurat, cu mîna ridicată, că o voi da
părinților voștri. Țara aceasta vă va cădea deci la împărțeală
15 ca moștenire. Iată hotarele țării: în spre miază noapte, dela
16 marea cea mare, drumul Hetlonului pînă la Țedad, Humat,
Berota, Sibraim, între hotarul Damascului și hotarul Hamat-
17 ului, Hațer-Haticon, spre hotarul Havranului. Astfel hotarul
va fi, dela mare pînă la Hațar-Enon, și la miază noapte de el
hotarul Damascului, Țafonului, și hotarul Hamatului. Acesta
18 va fi hotarul dinspre miază-noapte. ’n partea de răsărit, din-
tre Havran și Damasc, între Galaad și țara lui Israel, hotarul
va fi Iordanul, dela hotarul de miază noapte pînă la marea de
răsărit și anume pînă la Tamar. Acesta va fi hotarul de răsărit.
19 Hotarul de miază zi, în spre miază zi, va merge dela Tamar
pînă la apele Meriba dela Cades, pînă la pîriul Egiptului, și
20 pînă la Marea cea mare. Acesta va fi hotarul de miază zi. Ho-
tarul de apus va fi marea cea mare, pînă la locul unde apucă
21 spre Hamat: acesta va fi hotarul de apus. Țara aceasta o veți
22 împărți între voi, după semințiile lui Israel. O veți împărți
însă ca moștenire prin sorț între voi și între străinii cari vor
locui în mijlocul vostru, acei străini cari vor naște copii în mi-
jlocul vostru. Pe aceștia îi veți privi ca pe niște băștinași între
copiii lui Israel. Ei să aibă moștenirea prin sorț împreună cu
23 voi între semințiile lui Israel. Străinului îi veți da moștenirea

lui în seminția în care va locui, zice Domnul Dumnezeu.”

Iată numele semințiilor. La marginea de miază noapte, **48**
dealungul drumului dela Hetlon, cum mergi spre Hamat și
Harțar-Enon, la hotarul Damascului dela miază noapte spre
Hamat, dela răsărit pînă spre apus: partea lui Dan. Lîngă ²
hotarul lui Dan, dela răsărit pînă la apus, partea lui Așer.
Lîngă hotarul lui Așer, dela răsărit pînă la apus partea lui ³
Neftali. Lîngă hotarul lui Neftali, dela răsărit pînă la apus, ⁴
partea lui Manase. Lîngă hotarul lui Manase, dela răsărit ⁵
pînă la apus, partea lui Efraim. Lîngă hotarul lui Efraim, ⁶
dela răsărit pînă la apus, partea lui Ruben. Lîngă hotarul lui ⁷
Ruben, dela răsărit pînă la apus, partea lui Iuda. Lîngă ho- ⁸
tarul lui Iuda, dela răsărit pînă la apus, va fi partea sfîntă pe
care o veți despărți, lată de douăzeci și cinci de mii de coți și
lungă cît una din părțile dela răsărit pînă la apus; în mijlocul
ei va fi sfîntul Locaș. Partea pe care o veți despărți pentru ⁹
Domnul, va avea douăzeci și cinci de mii de coți lungime în
lungime și zece mii în lățime. Această parte sfîntă va fi a pre- ¹⁰
oților: douăzeci și cinci de mii de coți la miază noapte, zece
mii în lat la apus, zece mii în lat la răsărit, și douăzeci și cinci
de mii în lung la miazăzi. 'n mijloc însă va fi sfîntul Locaș al
Domnului. Ea va fi a preoților sfințiți, a fiilor lui Țadoc, cari ¹¹
au făcut slujba sfîntului Meu Locaș, cari nu s'au rătăcit ca Lev-
iții, cînd se rătăceau copiii lui Israel. Ea va fi a lor, ca parte ¹²
prea sfîntă, luată din partea țării, care va fi osebită Domnului,
lîngă hotarul Leviților. Leviții vor avea, alătura cu hotarul ¹³
preoților, douăzeci și cinci de mii de coți în lung și zece mii în
lat, douăzeci și cinci de mii în toată lungimea și zece mii în
lățime. Nu vor putea să vîndă nimic din ea nici să schimbe; ¹⁴
și această pîrgă a țării nu va putea fi înstrăinată, căci este
închinată Domnului. Ceilalți cinci mii de coți însă, cari mai ¹⁵
rămîn în lat înaintea celor douăzeci și cinci de mii, vor fi dați
cetății ca loc obicinuit, pentru locuințe și pășune; și cetatea
va fi la mijloc. Iată-i măsurile: în spre miază noapte patru ¹⁶
mii cinci sute de coți, în spre miazăzi patru mii cinci sute, în
spre răsărit patru mii cinci sute, în spre apus patru mii cinci
sute. Cetatea va avea o împrejurime de două sute cincizeci de ¹⁷

coți la miază noapte, două sute cincizeci la miazăzi, două sute
18 cinci zeci la răsărit, și două sute cinci zeci la apus. Rămășița
din lungime, de lângă partea sfântă, zece mii la răsărit și zece
mii la apus, alături de partea sfântă, va da veniturile rînduite
19 pentru întreținerea lucrătorilor cetății. Lucrătorii cetății vor
20 fi luați din toate semințiile lui Israel. Toată partea sfântă va
fi de douăzeci și cinci de mii de coți în lung și douăzeci și cinci
de mii în lat; și va alcătui un patrat împreună cu partea pe
21 care o veți deosebi din ea ca moșie a cetății. Partea care
va rămînea va fi a domnitorului, de amîndouă laturile părții
sfinte și moșiei cetății, în dreptul celor douăzeci și cinci de mii
de coți ai părții sfinte lângă hotarul de răsărit, și la apus în
dreptul celor două zeci și mii de coți lângă hotarul de apus, în
dreptul părților semințiilor. Aceasta va fi partea domnitorului.
22 Partea sfântă însă și sfîntul Locaș al casei vor fi la mijloc. Ast-
fel moșia Leviților și moșia cetății va fi în locul părții cuvenite
domnitorului, în mijloc; adică ce va fi între hotarul lui Iuda
23 și hotarul lui Beniamin va fi al domnitorului. Iată celelalte
seminții. Dela răsărit pînă la apus va fi partea lui Beniamin.
24 Lîngă hotarul lui Beniamin, dela răsărit pînă la apus, partea
25 lui Simeon. Lîngă hotarul lui Simeon, dela răsărit pînă la
26 apus, partea lui Isahar. Lîngă hotarul lui Isahar, dela răsărit
27 pînă la apus, partea lui Zabulon. Lîngă hotarul lui Zabulon,
28 dela răsărit pînă la apus, partea lui Gad. Lîngă hotarul lui
Gad însă, pe partea de miazăzi, la miazăzi, hotarul va merge
dela Tamar pînă la apele Meriba dela Cades, pînă la pîriul
29 Egiptului, și pînă la marea cea mare. Aceasta este țara pe
care o veți împărți ca moștenire prin sort semințiilor lui Israel,
30 și acestea sînt părțile lor, zice Domnul Dumnezeu.” “Iată
ieșirile cetății. ’n partea de miază noapte, care are o întindere
31 de patru mii cinci sute de coți, - și porțile cetății se vor numi
după numele semințiilor lui Israel-trei porți la miază noapte:
o poartă a lui Ruben, o poartă a lui Iuda, și o poartă a lui
32 Levi. ’n partea de răsărit care are o întindere de patru mii
cinci sute de coți, cu trei porți: o poartă a lui Iosif, o poartă a
33 lui Beniamin, și o poartă a lui Dan. ’n partea de miazăzi, cu o
întindere de patru mii cinci sute de coți și trei porți: o poartă

a lui Simeon, o poartă a lui Isahar, și o poartă a lui Zabulon.
'n partea de apus, cu o întindere de patru mii cinci sute de 34
coți și trei porți: o poartă a lui Gad, o poartă a lui Așer, și
o poartă a lui Neftali. De jur împrejurul cetății: optsprezece 35
mii de coți. Și din ziua aceea, numele cetății va fi: „Domnul
este aici”

DANIEL

1 n al treilea an al domniei lui Ioiachim, împăratul lui Iuda,
Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit împotriva Ierusal-
2 imului, și l-a împresurat. Domnul a dat în mâinile lui pe
Ioiachim, împăratul lui Iuda, și o parte din vasele Casei lui
Dumnezeu. Nebucadnețar a dus vasele în țara Șinear, în casa
dumnezeului său, le-a pus în casa vistieriei dumnezeului său.
3 'mpăratul a dat poruncă lui Așpenaz, căpetenia famenilor săi
dregători, să-i aducă vreo câțiva din copiii lui Israel de neam
4 împărătesc și de viță boierească, niște tineri fără vreun cusur
trupesc, frumoși la chip, înzestrați cu înțelepciune în orice ra-
mură a științei, cu minte ageră și pricepere, în stare să slu-
jească în casa împăratului, și pe cari să-i învețe scrierea și
5 limba Haldeilor. 'mpăratul le-a rînduit pe fiecare zi o parte
din bucatele dela masa lui și din vinul de care bea el, vrînd
să-i crească timp de trei ani, după cari aveau să fie în slujba
6 împăratului. Printre ei erau, dintre copiii lui Iuda: Daniel,
7 Hanania, Mișael și Azaria. Căpetenia famenilor dregători le-
a pus însă alte nume, și anume: lui Daniel i-a pus numele
Beltșațar, lui Hanania Șadrac, lui Mișael Meșac, și lui Azaria
8 Abed-Nego. Daniel s'a hotărît să nu se spurce cu bucatele
alese ale împăratului și cu vinul pe care-l bea împăratul, și a
rugat pe căpetenia famenilor dregători să nu-l silească să se
9 spurce. Dumnezeu a făcut ca Daniel să capete bunăvoință
10 și trecere înaintea căpeteniei famenilor dregători. Căpete-
nia famenilor a zis lui Daniel: "Mă tem numai de domnul
meu împăratul, care a hotărît ce trebuie să mîncăți și să beți,
ca nu cumva să vadă fețele voastre mai triste decît ale celor-
lalți tineri de vîrsta voastră, și să-mi puneți astfel capul în
11 primejdie înaintea împăratului". Atunci Daniel a zis îngriji-
torului, căruia îi încredințase căpetenia famenilor privegherea
12 asupra lui Daniel, Hanania, Mișael și Azaria: "ncearcă pe
robii tăi zece zile, și să ni se dea de mîncat zarzavaturi și apă

de băut; să te uiți apoi la fața noastră și la a celorlalți tineri 13
cari mănîncă din bucatele împăratului, și să faci cu robii tăi 14
după cele ce vei vedea!” El i-a ascultat în privința aceasta, 14
și i-a încercat zece zile. După cele zece zile, ei erau mai bine 15
la față și mai grași decît toți tinerii cari mînceau din bucatele
împăratului. ’ngrijitorul lua bucatele și vinul cari le erau rîn- 16
duite, și le dădea zazavaturi. Dumnezeu a dat acestor patru 17
tineri știință și pricepere pentru tot felul de scrieri, și înțelepci-
une; mai ales însă a făcut pe Daniel priceput în toate vedeniile
și în toate visele. La vremea sorocită de împărat ca să-i aducă 18
la el, căpetenia famenilor i-a adus înaintea lui Nebucadnețar.
’mpăratul a stat de vorbă cu ei: dar între toți tinerii aceia, 19
nu s’a găsit niciunul ca Daniel, Hanania, Mișael și Azaria. De
aceea ei au fost primiți în slujba împăratului. ’n toate lu- 20
crurile cari cereau înțelepciune și pricepere, și despre cari îi
întreba împăratul, îi găsea de zece ori mai destoinici decît toți
vrăjitorii și cititorii în stele, cari erau în toată împărăția lui.
Așa a dus-o Daniel pînă în anul dintîi al împăratului Cîr. 21

’n al doilea an al domniei lui Nebucadnețar, Nebucadnețar 2
a avut niște visuri. Duhul îi era turburat, și i-a perit somnul.
’mpăratul a poruncit să cheme pe vrăjitori, pe cititorii în stele, 2
pe descîntători și pe Haldei, ca să-i spună visurile. Ei au venit,
și s’au înfățișat înaintea împăratului. ’mpăratul le-a zis: “Am 3
visat un vis; duhul îmi este turburat, și aș vrea să știu visul
acela.” Haldeii au răspuns împăratului în limba aramaică: 4
“Vecinic să trăiești, împărate! Spune robilor tăi visul, și-ți
vom arăta tîlcuirea lui!” ’mpăratul a luat iarăș cuvîntul și a 5
zis Haldeilor: “Mi-a scăpat din minte lucrul acela: dacă nu-mi
veți veți face cunoscut visul și tîlcuirea lui, veți fi făcuți bucați,
și casele voastre vor fi prefăcute într’un morman de murdării.
Dar dacă-mi veți spune visul și tîlcuirea lui, veți primi dela 6
mine daruri și răsplătiri, și mare cinste. Deaceea, spuneți-mi
visul și tîlmuirea lui!” Ei au răspuns a doua oară: “Să spună 7
împăratul robilor săi visul, și i-l vom tîlmuici!” ’mpăratul a 8
luat iarăș cuvîntul și a zis: “Văd, cu adevărat, că voiți să cîști-
gați vreme, pentru că vedeți că lucrul mi-a scăpat din minte.
Dacă deci nu-mi veți spune visul, vă așteaptă pe toți aceeaș 9

soartă, fiindcă vreți să vă înțelegeți ca să-mi spuneți minciuni și neadevăruri, pînă se vor schimba vremurile. De aceea, spuneți-mi visul, ca să știu dacă sînteți în stare să mi-l și tîlcuiți!” Haldeii au răspuns împăratului: “Nu este nimeni pe pămînt, care să poată spune ce cere împăratul; deaceia nicio dată niciun împărat, oricît de mare și puternic ar fi fost, n’a cerut așa ceva dela niciun vrăjitor, cititor în stele sau Haldeu!

10 Ce cere împăratul este greu; nu este nimeni care să spună lucrul acesta împăratului, afară de zei, a căror locuință nu este printre muritori!” La auzul acestor cuvinte, împăratul s’a mîniat, și s’a supărat foarte tare. A poruncit să piardă pe toți înțelepții Babilonului. Hotărîrea ieșise, înțelepții începuseră să fie omoriți, și căutau și pe Daniel și pe tovarășii lui, ca să-i piardă.

11 Atunci Daniel a vorbit cu minte și cu judecată lui Arioc, căpetenia străjerilor împăratului, care ieșise să omoare pe înțelepții Babilonului. A luat cuvîntul și a zis lui Arioc, căpitanul împăratului: “Pentru ce a dat împăratul o poruncă atît de aspră?” Arioc a spus lui Daniel cum stau lucrurile.

12 Și Daniel s’a dus la împărat, și l-a rugat să-i dea vreme ca să dea împăratului tîlcuirea. Apoi Daniel s’a dus în casa lui, și a spus despre lucrul acesta tovarășilor săi Hanania, Mișael și Azaria, rugîndu-i să ceară îndurarea Dumnezeului cerurilor pentru această taină, ca să nu piară Daniel și tovarășii săi odată cu ceilalți înțelepți ai Babilonului.

13 După aceea i s’a descoperit lui Daniel taina într’o vedenie în timpul nopții. Și Daniel a binecuvîntat pe Dumnezeul cerurilor. Daniel a luat cuvîntul și a zis: “Binecuvîntat să fie Numele lui Dumnezeu, din vecinicie în vecinicie! A Lui este înțelepciunea și puterea.

14 El schimbă vremurile și împrejurările; El răstoarnă și pune pe împărați; El dă înțelepciune înțelepților și pricepere celor pricepuți! El descopere ce este adînc și ascuns; El știe ce este în întunec și la El locuiește lumina.... Pe Tine, Dumnezeul părinților mei, Te slăvesc și Te laud că mi-ai dat înțelepciune și putere, și mi-ai făcut cunoscut ce Ți-am cerut noi; căci ne-ai descoperit taina împăratului!”

15 După aceea, Daniel s’a dus la Arioc, căruia îi poruncise împăratul să piardă pe înțelepții Babilonului; s’a dus, și i-a vorbit așa: “Nu pierde pe înțelepții

Babilonului! Du-mă înaintea împăratului, și voi da împăratului tâlcuirea!” Arioc a dus degrabă pe Daniel înaintea împăratului, și i-a vorbit așa: “Am găsit între prinșii de război ai lui Iuda un om care va da împăratului tâlcuirea!” ’mpăratul a luat cuvîntul și a zis lui Daniel, care se numea Beltșatar: “Ești tu în stare să-mi spui visul pe care l-am visat și tâlcuirea lui?” Daniel a răspuns înaintea împăratului, și a zis: “Ce cere împăratul este o taină pe care înțelepții, cititorii în stele, vrăjitorii și ghicitorii nu sînt în stare s’o descopere împăratului. Dar este în ceruri un Dumnezeu, care descopere tainele, și care face cunoscut împăratului Nebucadnețar ce se va întîmpla în vremurile de pe urmă. Iată visul tău și vedeniile pe cari le-ai avut în patul tău. ’n patul tău, împărate, ți-au venit în minte gînduri cu privire la cele ce vor fi după aceste vremuri; și Celce descopere tainele ți-a făcut cunoscut ce se va întîmpla. ’nsă dacă mi s’a descoperit taina aceasta, nu înseamnă că este în mine o înțelepciune mai mare decît a tuturor celor vii, ci pentru ca să se dea împăratului tâlcuirea ei, și să afli ce-ți dorește inima să știi. Tu, împărate, te uitai, și iată că ai văzut un chip mare. Chipul acesta era foarte mare, și de o strălucire nemai pomenită. Stătea în picioare înaintea ta, și înfățișarea lui era înfricoșătoare. Capul chipului acestuia era de aur curat; pieptul și brațele îi erau de argint; pîntecele și coapsele îi erau de aramă; fluierile picioarele, de fer; picioarele, parte de fer, și parte de lut. Tu te uitai la el, și s’a deslipit o piatră, fără ajutorul vreunei mîni, a izbit picioarele de fer și de lut ale chipului, și le-a făcut bucăți. Atunci ferul, lutul, arama, argintul și aurul s’au sfărîmat împreună și s’au făcut ca pleava din arie vara; le-a luat vîntul, și nici urmă nu s’a mai găsit din ele. Dar piatra, care sfărîmase chipul, s’a făcut un munte mare, și a umplut tot pămîntul. Iată visul. Acum îi vom spune și tâlcuirea înaintea împăratului. Tu, împărate, ești împăratul împăraților, căci Dumnezeul cerurilor ți-a dat împărăție, putere, bogăție și slavă. El ți-a dat în mîni, ori unde locuiesc ei, pe copiii oamenilor, fiarele cîmpului și păsările cerului, și te-a făcut stăpîn peste toate acestea: tu ești capul de aur! După tine, se va ridica o altă împărăție, mai neînsemnată decît a ta;

apoi o a treia împărăție, care va fi de aramă, și care va stăpîni
40 peste tot pămîntul. Va fi o a patra împărăție, tare ca ferul;
după cum ferul sfărîmă și rupe totul, și ea va sfărîma și va
41 rupe totul, ca ferul care face totul bucăți. Și după cum ai
văzut picioarele și degetele picioarelor parte de lut de olar și
parte de fer, tot așa și împărăția aceasta va fi împărțită; dar va
rămînea în ea ceva din tăria ferului, tocmai așa cum ai văzut
42 ferul amestecat cu lutul. Și după cum degetele dela picioare
erau parte de fer și parte de lut, tot așa și împărăția aceasta
43 va fi în parte tare și în parte plăpîndă. Dacă ai văzut ferul
amestecat cu lutul, înseamnă că se vor amesteca prin legături
omenești de căsătorie, dar nu vor fi lipiți unul de altul, după
44 cum ferul nu se poate uni cu lutul. Dar în vremea acestor îm-
părați, Dumnezeu cerurilor va ridica o împărăție, care nu va
fi nimicită niciodată, și care nu va trece supt stăpînirea unui
alt popor. Ea va sfărîma și va nimici toate acele împărății,
45 și ea însăș va dăinui vecinic. Aceasta înseamnă piatra, pe
care ai văzut-o deslipindu-se din munte, fără ajutorul vreunei
mîni, și care a sfărîmat ferul, arama, lutul, argintul și au-
rul. Dumnezeu cel mare a făcut deci cunoscut împăratului
ce are să se întîmple după aceasta. Visul este adevărat, și tîl-
46 cuirea lui este temeinică.” Atunci împăratul Nebucadnețar a
căzut cu fața la pămînt și s'a închinat înaintea lui Daniel, și a
47 poruncit să i se aducă jertfe de mîncare și miresme. 'mpăratul
a vorbit lui Daniel și a zis: “Cu adevărat, Dumnezeu vostru
este Dumnezeu dumnezeilor și Domnul împăraților, și El de-
scopere tainele, fiindcă ai putut să descoperi taina aceasta!”
48 Apoi împăratul a înălțat pe Daniel, și i-a dat daruri multe și
bogate; i-a dat stăpînire peste tot ținutul Babilonului, și l-a
pus ca cea mai înaltă căpetenie a tuturor înțelepților Babilonu-
49 lui. Daniel a rugat pe împărat să dea grija trebilor ținutului
Babilonului în mîna lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Daniel
însă a rămas la curtea împăratului.

3 'mpăratul Nebucadnețar a făcut un chip de aur, înalt de
șase zeci de coți și lat de șase coți. L-a ridicat în valea Dura,
2 în ținutul Babilonului. 'mpăratul Nebucadnețar a poruncit să
cheme pe dregători, pe îngrijitori și pe cîrmuitori, pe judecă-

torii cei mari, pe vistiernici, pe legiuitori, pe judecători, și pe toate căpeteniile ținuturilor, ca să vină la sfințirea chipului, pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar. Atunci dregătorii, îngrijitorii și cîrmuitorii, judecătorii cei mari, vistiernicii, legiuitorii, judecătorii, și toate căpeteniile ținuturilor, s'au strîns la sfințirea chipului pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar. S'au așezat înaintea chipului pe care-l înălțase Nebucadnețar. Iar un crainic a strigat cu glas tare: "Iată ce vi se poruncește, popoare, neamuri, oameni de toate limbile! 'n clipa cînd veți auzi sunetul trîmbiței, cavalului, chitarei, alăutei, psaltirii, cimpoiului, și a tot felul de instrumente de muzică, să vă aruncați cu fața la pămînt, și să vă închinați chipului de aur, pe care l-a înălțat împăratul Nebucadnețar. Oricine nu se va arunca cu fața la pămînt și nu se va închina, va fi aruncat chiar în clipa aceea în mijlocul unui cuptor aprins."

- De aceea, în clipa cînd au auzit toate popoarele sunetul trîmbiței, cavalului, chitarei, alăutei, psaltirii, și a tot felul de instrumente de muzică, toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile s'au aruncat cu fața la pămînt și s'au închinat chipului de aur pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar. Cu prilejul acesta, și în aceeaș vreme, cîtiva Haldei s'au apropiat și au pîrît pe Iudei. Ei au luat cuvîntul și au zis împăratului Nebucadnețar: "Să trăiești vecinic împărate! Ai dat o poruncă, după care toți cei ce vor auzi sunetul trîmbiței, cavalului, chitarei, alăutei, psaltirii, cimpoiului și a tot felul de instrumente de muzică, vor trebui să se arunce cu fața la pămînt, și să se închine chipului de aur; și după care, oricine nu se va arunca cu fața la pămînt, și nu se va închina, va fi aruncat în mijlocul unui cuptor aprins. Dar, sînt niște Iudei, cărora le-ai dat în grijă trebile ținutului Babilonului, și anume Șadrac, Meșac și Abed-Nego, oameni cari nu țin seama de loc de tine, împărate. Ei nu slujesc dumnezeilor tăi, și nu se închină chipului de aur pe care l-ai înălțat tu!" Atunci Nebucadnețar, mîniat și plin de urgie, a dat poruncă să aducă pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Și oamenii aceștia au fost aduși îndată înaintea împăratului. Nebucadnețar a luat cuvîntul, și le-a zis: "nadins oare, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, nu slujiți

voi dumnezeilor mei, și nu vă închinați chipului de aur, pe care
15 l-am înălțat? Acum fiți gata, și în clipa când veți auzi sunetul
trîmbiței, cavalului, chitarei, alăutei, psaltirii, cimpoiului și a
tot felul de instrumente, să vă aruncați cu fața la pămînt, și să
vă închinați chipului pe care l-am făcut; dacă nu vă veți închina
lui, veți fi aruncați pe dată în mijlocul unui cuptor aprins! Și
care este dumnezeul acela, care vă va scoate din mîna mea?”

16 Șadrac, Meșac și Abed-Nego au răspuns împăratului Nebucad-
nețar: “Noi n’avem nevoie să-ți răspundem la cele de mai sus.
17 Iată, Dumnezeul nostru, căruia îi slujim, poate să ne scoată
18 din cuptorul aprins, și ne va scoate din mîna ta, împărate. Și
chiar de nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji
dumnezeilor tăi, și nici nu ne vom închina chipului de aur, pe
19 care l-ai înălțat!” La auzul acestor cuvinte, Nebucadnețar s’a
umplut de mînie, și și-a schimbat fața, întorcîndu-și privirile
împotriva lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. A luat din nou
cuvîntul și a poruncit să încâlzească de șapte ori mai mult
20 cuptorul, de cum se cădea să-l încâlzească. Apoi a poruncit
unora din cei mai voinici ostași din oștirea lui să lege pe Șadrac,
21 Meșac și Abed-Nego, și să-i arunce în cuptorul aprins. Oa-
menii aceștia au fost legați cu ismenele, cămășile, mantalele
și celelalte haine ale lor, și aruncați în mijlocul cuptorului
22 aprins. Fiindcă porunca împăratului era aspră și cuptorul
era neobicinuit de încălzit, flacăra a ucis pe toți oamenii, cari
23 aruncaseră în el pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Dar acești
trei oameni: Șadrac, Meșac și Abed-Nego, au căzut legați în
24 mijlocul cuptorului aprins. Atunci împăratul Nebucadnețar
s’a înspăimîntat, și s’a sculat repede. A luat cuvîntul, și a
zis sfetnicilor săi: “N’am aruncat noi în mijlocul focului trei
oameni legați?” Ei au răspuns împăratului: “Negreșit, îm-
25 părate!” El a luat iarăș cuvîntul și a zis: “Ei bine, eu văd
patru oameni umblînd slobozi în mijlocul focului, și nevătă-
mați; și chipul celui de al patrulea seamănă cu al unui fiu de
26 dumnezei!” Apoi Nebucadnețar s’a apropiat de gura cuptoru-
lui aprins, și, luînd cuvîntul, a zis: “Șadrac, Meșac și Abed-
Nego, slujitorii Dumnezeului celui Prea ’nalt, ieșiți afară și
veniți încoace!” Și Șadrac, Meșac și Abed-Nego au ieșit din

mijlocul focului. Dregătorii, îngrijitorii, cîrmuitorii, și sfet- 27
nicii împăratului s'au strîns și au văzut că focul n'avusese nici
o putere asupra trupului acestor oameni, că nici perii capului
lor nu se pîrliseră, hainele le rămăseseră neschimbate, și nici
măcar miros de foc nu se prinsese de ei. Nebucadnețar a luat 28
cuvîntul, și a zis: "Binecuvîntat să fie Dumnezeuul lui Șadrac,
Meșac și Abed-Nego, care a trimes pe îngerul Său și a izbăvit
pe slujitorii Săi cari s'au încrezut în El, au călcat porunca
împăratului și și-au dat mai degrabă trupurile lor de cît să
slujească și să se închine altui dumnezeu de cît Dumnezeului
lor! Iată acum porunca pe care o dau: orice om din orice 29
popor, neam sau limbă ar fi, care va vorbi rău de Dumnezeul
lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego, va fi făcut bucați și casa lui
va fi prefăcută într'un morman de murdării, pentrucă... nu
este niciun alt dumnezeu, care să poată izbăvi ca El." După 30
aceea, împăratul a înălțat pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego la
mare cinste, în ținutul Babilonului.

"Nebucadnețar, împăratul, către toate popoarele, neamurile, 4
oamenii de toate limbile, cari locuiesc pe tot pămîntul: Să aveți
multă pace! Am găsit cu cale să fac cunoscut semnele și min- 2
unile, pe cari le-a făcut Dumnezeuul cel Prea 'nalt față de mine.
Cît de mari sînt semnele Lui și cît de puternice sînt minunile 3
Lui! 'mpărăția Lui este o împărăție vecinică, și stăpînirea Lui
dănuiește din neam în neam! Eu, Nebucadnețar, trăiam lin- 4
iștit în casa mea, și fericit în palatul meu. Am visat un vis, 5
care m'a înspăimîntat; gîndurile de cari eram urmărit în patul
meu și vedeniile duhului meu mă umpleau de groază. Am 6
poruncit atunci să aducă înaintea mea pe toți înțelepții Ba-
bilonului, ca să-mi tâlcuiască visul. 'ndată au venit vrăjitorii, 7
cititorii în stele, Haldeii și ghicitorii. Le-am spus visul, și nu
mi l-au putut tâlcui. La urmă de tot, s'a înfățișat înaintea 8
mea Daniel, numit Belțșatar, după numele dumnezeului meu,
și care are în el duhul dumnezeilor celor sfinți. I-am spus vi- 9
sul, și am zis: - "Belțșatare, căpetenia vrăjitorilor, știu că ai
în tine duhul dumnezeilor sfinți, și că pentru tine nici o taină
nu este grea; deci tâlcuiește-mi vedeniile, pe cari le-am avut în
vis. Iată vedeniile cari mi-au trecut prin cap, cînd eram în 10

pat. Mă uitam, și iată că în mijlocul pământului era un copac
11 foarte înalt. Copacul acesta s'a făcut mare și puternic, vârful
lui se înălța pînă la ceruri, și se vedea dela marginile întregu-
12 lui pământ. Frunza lui era frumoasă, și avea roade multe; în
el se găsea hrană pentru toți; fiarele cîmpului se adăposteau
supt umbra lui, păsările cerului își făceau cuibul în ramurile
13 lui, și orice făptură vie se hrănea din el. 'n vedeniile cari-
mi treceau prin cap, în patul meu, mă uitam, și iată că s'a
14 pogorît din ceruri un străjer sfînt. El a strigat cu putere și
a vorbit așa: "Tăiați copacul, și rupeți ramurile; scuturați-i
frunza și risipiți roadele; fugăriți fiarele de supt el, și păsările
15 din ramurile lui! Dar trunchiul cu rădăcinile lui, lăsați-l în
pământ, și legați-l cu lanțuri de fer și de aramă, în iarba de pe
cîmp, ca să fie udat de roua cerului, și să fie la un loc cu fiarele
16 în iarba pământului. Inima lui de om i se va preface într'o
17 inimă de fiară, și vor trece șapte vremuri peste el. Hotărîrea
aceasta a fost luată în sfatul străjerilor, și pusă la cale înain-
tea sfinților, ca să știe cei vii că Cel Prea 'nalt stăpînește peste
împărăția oamenilor, că o dă cui îi place, și înălță pe ea pe cel
18 mai de jos dintre oameni!" Iată visul pe care l-am visat, eu,
împăratul Nebucadnețar. Tu, Belșatar, tîlcuiește-l, fiindcă
toți înțelepții din împărăția mea nu pot să mi-l tîlcuiască; tu
19 însă poți, căci ai în tine duhul dumnezeilor sfinți." Atunci
Daniel, numit Belșatar, a rămas uimit o clipă, și gîndurile
lui îl tulburau. 'mpăratul a luat din nou cuvîntul, și a zis:
"Belșatare, să nu te turbure visul și tîlcuirea!". Și Belșatar
a răspuns: "Domnul meu, visul acesta să fie pentru vrăjmașii
20 tăi, și tîlcuirea lui pentru protivnicii tăi! Copacul pe care l-ai
văzut, care se făcuse atît de mare și puternic, încît i se înălța
vârful pînă la ceruri și se vedea dela toate capetele pământului;
21 copacul acesta, a cărui frunză era așa de frumoasă și care avea
roade atît de multe și în care era hrană pentru toți, supt care
se adăposteau fiarele cîmpului, și în ramurile căruia își făceau-
22 cuibul păsările cerului, ești tu, împărate, care ai ajuns mare și
puternic, a cărui mărime a crescut și s'a înălțat pînă la ceruri,
și a cărui stăpînire se întinde pînă la marginile pământului.
23 'mpăratul a văzut pe un străjer sfînt pogorîndu-se și zicînd:

“Tăiați copacul, și nimiciți-l; dar trunchiul cu rădăcinile lui lăsați-l în pământ, și legați-l cu lanțuri de fer și de aramă, în iarba de pe câmp, ca să fie udat de roua cerului, și să stea la un loc cu fiarele câmpului, pînă vor trece șapte vremuri peste el”. Iată tâlcuirea acestui fapt, împărate, iată hotărîrea Celui Prea 24
'nalt, care se va împlini asupra domnului meu împăratul. Te 25
vor izgoni din mijlocul oamenilor, vei locui la un loc cu fiarele câmpului, și îți vor da să mănînci iarbă ca la boi; vei fi udat de roua cerului și șapte vremi vor trece peste tine, pînă vei cunoaște că Cel Prea 'nalt stăpînește peste împărăția oamenilor și o dă cui vrea. Porunca să lase trunchiul cu rădăcinile 26
copacului, înseamnă că împărăția ta îți va rămînea ție îndată ce vei recunoaște stăpînirea Celui ce este în ceruri. Deaceea, 27
împărate, placă-ți sfatul meu! Pune capăt păcatelor tale, și trăiește în neprihănire, rupe-o cu nelegiuirile tale, și ai milă de cei nenorociți, și poate că ți se va prelungi fericirea! Toate 28
aceste lucruri s'au împlinit asupra împăratului Nebucadnețar. După douăsprezece luni, pe cînd se plimba pe acoperișul palatului împărătesc din Babilon, împăratul a luat cuvîntul, și a 29
zis: “Oare nu este acesta Babilonul cel mare, pe care mi l-am zidit eu, ca loc de ședere împărătească, prin puterea bogăției mele și spre slava măreției mele?” Nu se sfîrșise încă vorba 31
aceasta a împăratului, și un glas s'a pogorît din cer și a zis: “Află, împărate Nebucadnețar, că ți s'a luat împărăția! Te 32
vor izgoni din mijlocul oamenilor, și vei locui la un loc cu fiarele câmpului; îți vor da să mănînci iarbă ca la boi, și vor trece peste tine șapte vremi, pînă vei recunoaște că Cel Prea 'nalt stăpînește peste împărăția oamenilor și că o dă cui vrea!”
- Chiar în clipa aceea, s'a împlinit cuvîntul acela asupra lui 33
Nebucadnețar. A fost izgonit din mijlocul oamenilor, a mîncat iarbă ca boii, trupul i-a fost udat de roua cerului, pînă i-a crescut părul ca penele vulturului, și unghiile ca ghiarele păsărilor.” După trecerea vremii sorocite, eu, Nebucadnețar, 34
am ridicat ochii spre cer, și mi-a venit iarăș mintea la loc. Am binecuvîntat pe Cel Prea 'nalt, am lăudat și slăvit pe Cel ce trăiește vecinic, Acela a cărui stăpînire este vecinică, și a cărui împărăție dăinuiește din neam în neam. Toți locuitorii 35

pămîntului sînt o nimica înaintea Lui; El face ce vrea cu oastea cerurilor și cu locuitorii pămîntului, și nimeni nu poate să stea
36 împotriva mîniei Lui, nici să-I zică: “Ce faci?” ’n vremea aceea, mi-a venit mintea înapoi; slava împărăției mele, măreția și strălucirea mea mi s’au dat înapoi; sftncii și mai marii mei din nou m’au căutat; am fost pus iarăș peste împărăția mea, și
37 puterea mea a crescut. Acum, eu, Nebucadnețar, laud, înalt și slăvesc pe ’mpăratul cerurilor, căci toate lucrările Lui sînt adevărate, toate căile Lui sînt drepte, și El poate să smerească pe ceice umblă cu mîndrie!”

5 ’mpăratul Belșatar a făcut un mare ospăț celor o mie de
2 mai mari ai lui, și a băut vin înaintea lor. Și în cheful vinului, a poruncit să aducă vasele de aur și de argint, pe cari le luase tatăl său Nebucadnețar din Templul dela Ierusalim, ca să bea cu ele împăratul și mai marii lui, nevestele și ți-
3 itoarele lui. Au adus îndată vasele de aur, cari fuseseră luate din Templu, din casa lui Dumnezeu din Ierusalim, și au băut din ele împăratul și mai marii lui, nevestele și țiitoarele lui.
4 Au băut vin, și au lăudat pe dumnezeii de aur, de argint, de
5 aramă și de fer, de lemn și de piatră. ’n clipa aceea, s’au arătat degetele unei mîni de om, și au scris, în fața sfeșnicului, pe tencuiala zidului palatului împărătesc. ’mpăratul a văzut
6 această bucată de mînă, care a scris. Atunci împăratul a îngălbenit, și gîndurile atît l-au tulburat că i s’au desfăcut încheieturile șoldurilor, și genunchii i s’au izbit unul de al-
7 tul. ’mpăratul a strigat în gura mare să i se aducă cetitorii în stele, Haldeii și ghicitorii. Apoi împăratul a luat cuvîntul și a zis înțelepților Babilonului: “Oricine va putea citi scrisoarea
aceasta și mi-o va tîlcui, va fi îmbrăcat cu purpură, va purta un lăntșor de aur la gît, și va avea locul al treilea în cîrmuirea
8 împărăției.” Toți înțelepții împăratului au intrat, dar n’au putut nici să citească scrisoarea și nici s’o tîlcuiască împărat-
9 ului. Din pricina aceasta împăratul Belșatar s’a spăimîntat foarte tare, fața i s’a îngălbenit și mai marii lui au rămas încre-
10 meniți. ’mpărăteasa, la auzul cuvintelor împăratului și mai marilor lui, a intrat în odaia ospățului, a luat cuvîntul și a vorbit astfel: “Să trăiești vecinic, împărate! Să nu te turbure

gîndurile tale, și să nu ți se îngălbenească fața! 'n împărăția 11
ta este un om, care are în el duhul dumnezeilor celor sfinți;
și pe vremea tatălui tău, s'au găsit la el lumini, pricepere și
o înțelepciune dumnezeiască. De aceea împăratul Nebucad-
nețar, tatăl tău, da, tatăl tău, împărate, l-a pus mai mare
peste vrăjitori, cititori în stele, Haldei, ghicitori, și anume, 12
pentru că s'a găsit la el, la Daniel, numit de împărat Belțșatar,
un duh înalt, știință și pricepere, puțința să tîlcuiască visele, să
lămurească întrebările grele, și să deslege lucrurile încîlcite. Să
fie chemat dar Daniel, și el îți va da tîlcuirea!" Atunci Daniel 13
a fost adus înaintea împăratului. 'mpăratul a luat cuvîntul,
și a zis lui Daniel: "Tu ești Daniel acela, unul din prinșii de
război ai lui Iuda, pe cari i-a adus aici din Iuda, tatăl meu îm-
păratul? Am aflat despre tine că ai în tine duhul dumnezeilor, 14
și că la tine se găsesc lumini, pricepere, și o înțelepciune ne-
maipomenită. Au adus înaintea mea pe înțelepți și pe cititorii 15
în stele, ca să citească scrierea aceasta și să mi-o tîlcuiască; dar
n'au putut să tîlcuiască aceste cuvinte. Am aflat că tu poți 16
să tîlcuiști și să deslegi întrebări grele; acum, dacă vei putea
să citești scrierea aceasta și să mi-o tîlcuiști, vei fi îmbrăcat
cu purpură, vei purta un lăntișor de aur la gît, și vei avea locul
al treilea în cîrmuirea împărăției!" Daniel a răspuns îndată 17
înaintea împăratului: "Ține-ți darurile, și dă altuia răsplătir-
ile tale! Totuș voi citi împăratului scrierea, și i-o voi tîlcui.
'mpărate, Dumnezeu cel Prea 'nalt dăduse tatălui tău Nebu- 18
cadnețar: împărăție, mărime, slavă și strălucire; și din pric- 19
ina mărimii pe care i-o dăduse, toate popoarele, neamurile,
oamenii de toate limbile se temeau și tremurau înaintea lui.
Căci împăratul omora pe cine voia, și lăsa cu viață pe cine
voia; înălța pe cine voia, și scobora pe cine voia. Dar cînd i 20
s'a îngîmfat inima și i s'a împietrit duhul pînă la mîndrie, a
fost aruncat de pe scaunul lui împărătesc și a fost despuiat de
slava lui; a fost izgonit din mijlocul copiilor oamenilor, inima 21
i s'a făcut ca a fiarelor, și a locuit la un loc cu măgarii săl-
batici; i-au dat să mănînce iarbă ca la boi, și trupul i-a fost
udat cu roua cerului, pînă cînd a recunoscut că Dumnezeu cel
Prea 'nalt stăpînește peste împărăția oamenilor și că o dă cui

22 vrea. Dar tu, Belșatar, fiul lui, nu ți-ai smerit inima, măcarcă
23 ai știut toate aceste lucruri. Ci te-ai înălțat împotriva Dom-
nului cerurilor; vasele din casa Lui au fost aduse înaintea ta,
și ați băut vin cu ele, tu și mai marii tăi, nevestele și țiitoarele
tale; ai lăudat pe dumnezeii de argint, de aur, de aramă, de
fer, de lemn și de piatră, cari nici nu văd, nici n'aud, și nici nu
pricep nimic, și n'ai slăvit pe Dumnezeu în mîna căruia este
24 suflarea ta și toate căile tale! De aceea a trimes El acest cap
25 de mîna, care a scris scrierea aceasta. Iată însă scrierea care a
26 fost scrisă: "Numărat, numărat, cîntărit, și împărțit!" Și iată
tîlcuirea acestor cuvinte. Numărat, înseamnă că Dumnezeu ți-
27 a numărat zilele domniei, și i-a pus capăt. Cîntărit, înseamnă
28 că ai fost cîntărit în cumpănă și ai fost găsit ușor! 'mpărțit,
înseamnă că împărăția ta va fi împărțită, și dată Mezilor și
29 Perșilor!" 'ndată, Belșatar a dat poruncă, și au îmbrăcat pe
Daniel cu purpură, i-au pus un lăntșor de aur la gît, și au
dat de știre că va avea locul al treilea în cîrmuirea împărăției.
30 Dar chiar în noaptea aceea, Belșatar, împăratul Haldeilor, a
31 fost omorît. Și a pus mîna pe împărăție Dariu, Medul, care
era în vîrstă de șasezeci și doi de ani.

6 Dariu a găsit cu cale să pună peste împărăție o sută două
zeci de dregători, cari trebuiau să fie răspîndiți în toată îm-
2 părăția; a pus în fruntea lor trei căpetenii, în numărul cărora
era și Daniel. Dregătorii aceștia aveau să le dea socoteală,
3 ca împăratul să nu sufere nici o pagubă. Daniel însă între-
cea pe toate aceste căpetenii și pe dregători, pentru că în el
era un duh înalt; și împăratul se gîndea să-l pună peste toată
4 împărăția. Atunci căpeteniile și dregătorii au căutat să afle
ceva asupra lui Daniel, ca să-l pîrască în ce privea treburile
împărăției. Dar n'au putut să găsească nimic, niciun lucru
vrednic de mustrare, pentru că el era credincios, și nu se găsea
5 nici o greșală la el și niciun lucru rău. Atunci oamenii aceștia
au zis: "Nu vom găsi niciun cuvînt de plîngere împotriva aces-
tui Daniel, afară numai dacă am găsi vreunul în Legea Dum-
6 nezeului lui!" Apoi aceste căpetenii și dregătorii aceștia s'au
dus cu mare zarvă la împărat, și i-au vorbit așa: "Să trăiești
7 vecinic, împărate Dariu!" Toate căpeteniile împărăției, îngri-

jitorii, dregătorii, sfetnicii, și cîrmuitorii sînt de părere să se dea o poruncă împărătească, însoțită de o aspră oprire, care să spună că oricine va înălța, în timp de trei zeci de zile, rugăciuni către vreun dumnezeu sau către vreun om, afară de tine, împărate, va fi aruncat în groapa cu lei. Acum, împărate, 8
întărește oprirea, și iscălește porunca aceasta, pentru ca să nu se poată schimba, după legea Mezilor și Perșilor, care, odată dată, rămîne neschimbată.” ’n urma celor de mai sus, îm- 9
păratul Darius a scris porunca și oprirea. Cînd a aflat Daniel 10
că s’a iscălit porunca, a intrat în casa lui, unde ferestrele odăii de sus erau deschise înspre Ierusalim, și de trei ori pe zi îngenunchea, se ruga și lăuda pe Dumnezeuul lui, cum făcea și mai înainte. Atunci oamenii aceștia au dat năvală în casă, și 11
au găsit pe Daniel rugîndu-se și chemînd pe Dumnezeuul lui. Apoi s’au înfățișat înaintea împăratului, și i-au zis cu privire 12
la oprirea împărătească: “N’ai scris tu o oprire, care spune că oricine va înălța, timp de trei zeci de zile, rugăciuni vreunui dumnezeu sau vreunui om, afară de tine, împărate, să fie aruncat în groapa cu lei?” ’mpăratul a răspuns: “Lucrul acesta este adevărat, după legea Mezilor și Perșilor, care nu se poate schimba!” Ei au luat din nou cuvîntul și au zis îm- 13
păratului: “Daniel, unul din prinșii de război ai lui Iuda, nu ține deloc seama de tine, împărate, nici de oprirea pe care ai scris-o, și își face rugăciunea de trei ori pe zi!” ’mpăratul 14
s’a mîhnit foarte mult cînd a auzit lucrul acesta; s’a gîndit cum ar putea să scape pe Daniel; și pînă la asfințitul soarelui s’a trudit să-l scape. Dar oamenii aceia au stăruit de îm- 15
părat, și i-au zis: “Să știi, împărate, că, după legea Mezilor și Perșilor, orice oprire sau orice poruncă, întărită de împărat, nu se poate schimba!” Atunci împăratul a poruncit să aducă 16
pe Daniel, și să-l arunce în groapa cu lei. ’mpăratul a luat cuvîntul și a zis lui Daniel: “Dumnezeul tău, căruia necurmat ’i slujești, să te scape!” Au adus o piatră, și au pus-o la gura 17
gropii. ’mpăratul a pecetluit-o cu inelul lui și cu inelul mai marilor lui, ca să nu se schimbe nimic cu privire la Daniel. ’mpăratul s’a întors apoi în palatul său, a petrecut noaptea 18
fără să mănînce, nu i s’a adus nicio țiitoare, și n’a putut să

19 doarmă. 'n revărsatul zorilor, însă, împăratul s'a sculat și s'a
20 dus în grabă la groapa cu lei. Și apropiindu-se de groapă, a
chemat pe Daniel cu un glas plîngător. 'mpăratul a luat cu-
vîntul, și a zis lui Daniel: "Daniele, robul Dumnezeului celui
viu, a putut Dumnezeul tău, căruia îi slujești necurmat, să
21 te scape de lei?" Și Daniel a zis împăratului: "Vecinic să
22 trăiești, împărate! Dumnezeul meu a trimis pe îngerul Său
și a închis gura leilor, cari nu mi-au făcut niciun rău, pen-
trucă am fost găsit nevinovat înaintea Lui. Și nici înaintea ta,
23 împărate, n'am făcut nimic rău!" Atunci împăratul s'a bucu-
rat foarte mult, și a poruncit să scoată pe Daniel din groapă.
Daniel a fost scos din groapă, și nu s'a găsit nicio rană pe
24 el, pentrucă avusese încredere în Dumnezeul său. 'mpăratul
a poruncit să aducă pe oamenii aceia cari pîrîseră pe Daniel.
Și au fost aruncați în groapa cu lei, ei, copiii lor și nevestele
lor; și, pînă să ajungă în fundul gropii, leii i-au și apucat și
25 le-au fărîmițat oasele. După aceea, împăratul Darius a scris o
scrisoare către toate popoarele, către toate neamurile, către oa-
menii de toate limbile, cari locuiau în toată împărăția: "Pacea
26 să vă fie dată din belșug! Poruncesc ca, în toată întinderea
împărăției mele, oamenii să se teamă și să se înfricoșeze de
Dumnezeul lui Daniel. Căci El este Dumnezeul cel viu, și El
dăinuiește vecinic; împărăția Lui nu se va nimici niciodată, și
27 stăpînirea Lui nu va avea sfîrșit. El izbăvește și mîntuiește,
El face semne și minuni în ceruri și pe pămînt. El a izbăvit pe
28 Daniel din ghirele leilor!" Daniel a dus-o bine supt domnia
lui Darius și supt domnia lui Cir, Persanul.

7 'n anul dintii al lui Belșatar, împăratul Babilonului, Daniel
a visat un vis și a avut vedenii în mintea lui, pe cînd era în
pat. 'n urmă a scris visul și a istorisit lucrurile de căpetenie.
2 Daniel a început și a zis: "n vedenia mea de noapte am văzut
cum cele patru vînturi ale cerurilor au izbucnit pe marea cea
3 mare. Și patru fiare mari au ieșit din mare, deosebite una
4 de alta. Cea dintii semăna cu un leu, și avea aripi de vultur.
M'am uitat la ea, pînă în clipa cînd i s'au smuls aripile; și,
sculîndu-se de pe pămînt, a stat drept în picioare ca un om, și
5 i s'a dat o inimă de om. Și, iată că o a doua fiară era ca un urs

și stătea într'o rînă; avea trei coaste în gură între dinți; și i s'a
zis: "Scoală-te, și mănîncă multă carne!" După aceea m'am 6
uitat mai departe și iată o alta ca un pardos, care avea pe spate
patru aripi ca o pasăre; fiara aceasta avea și patru capete, și
i s'a dat stăpînire. După aceea m'am uitat în vedeniile mele 7
de noapte, și iată că era o a patra fiară, nespus de grozav de
însăimîntătoare și de puternică; avea niște dinți mari de fer,
mînca, sfărîma, și călca în picioare ce mai rămînea; era cu totul
deosebită de toate fiarele de mai înainte, și avea zece coarne.
M'am uitat cu băgare de seamă la coarne, și iată că un alt 8
corn mic a ieșit din mijlocul lor, și dinaintea acestui corn au
fost smulse trei din cele dintîi coarne. Și cornul acesta avea
niște ochi ca ochii de om, și o gură..., care vorbea cu trufie.
Mă uitam la aceste lucruri, pînă cînd s'au așezat niște scaune 9
de domnie. Și un 'mbătrînit de zile a șezut jos. Haina Lui era
albă ca zăpada, și părul capului Lui era ca niște lînă curată;
scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc, și roatele Lui
ca un foc aprins. Un rîu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. 10
Mii de mii de slujitori 'i slujeau, și de zece mii de ori zece mii
stăteau înaintea Lui. S'a ținut judecata și s'au deschis cărțile.
Eu mă uitam mereu, din pricina cuvintelor pline de trufie, pe 11
cari le rostea cornul acela: m'am uitat pînă cînd fiara a fost
ucisă, și trupul ei a fost nimicit și aruncat în foc, ca să fie
ars. Și celelalte fiare au fost desbrăcate de puterea lor, dar 12
li s'a îngăduit o lungire a vieții pînă la o vreme și un ceas
anumit. M'am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte, și 13
iață că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a
înaintat spre Cel îmbătrînit de zile și a fost adus înaintea Lui.
I S'a dat stăpînire, slavă și putere împărătească, pentru ca 14
să-i slujească toate popoarele, neamurile, și oamenii de toate
limbile. Stăpînirea Lui este o stăpînire vecinică, și nu va trece
nicidecum, și împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată. Eu, 15
Daniel m'am turburat cu duhul, și vedeniile din capul meu
m'au însăimîntat. M'am apropiat de unul din cei ce stăteau 16
acolo, și l-am rugat să-mi dea lămuriri temeinice cu privire
la toate aceste lucruri. El mi-a vorbit și mi le-a tîlcuit astfel:
"Aceste patru fiare mari, sînt patru împărați, cari se vor ridica 17

18 pe pămînt. Dar sfinții Celui Prea 'nalt vor primi împărăția
19 și vor stăpîni împărăția în veci, din vecinicie în vecinicie. 'n
urmă am dorit să știu adevărul asupra fiarei a patra, care se
deosebea de toate celelalte, și era nespus de grozavă: avea dinți
de fer și ghiare de aramă, mînca, sfărîma și călca în picioare ce
20 rămînea; și asupra celor zece coarne pe cari le avea în cap, și
asupra celui alt corn care ieșise, și înaintea căruia căzuseră trei;
asupra cornului acestuia, care avea ochi, o gură, care vorbea cu
21 trufie, și avea o înfățișare mai mare decît celelalte coarne. Am
văzut deasemenea cum cornul acesta a făcut război sfinților,
22 și i-a biruit, pînă cînd a veni Cel 'mbătrînit de zile și a făcut
dreptate sfinților Celui Prea 'nalt, și a venit vremea, cînd sfinții
23 au luat în stăpînire împărăția. El mi-a vorbit așa: “Fiara a
patra, este o a patra împărăție, care va fi pe pămînt. Ea se
va deosebi de toate celelalte, va sfîșia tot pămîntul, îl va călca
24 în picioare și-l va zdrobi. Cele zece coarne, înseamnă că din
împărăția aceasta se vor ridica zece împărați. Iar după ei se va
ridica un altul, care se va deosebi de înaintașii lui, și va doborî
25 trei împărați. El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Prea
'nalt, va asupri pe sfinții Celui Prea 'nalt, și se va încumeta
să schimbe vremile și legea; și sfinții vor fi dați în mîinile lui
26 timp... de o vreme, două vremi, și o jumătate de vreme. Apoi
va veni judecata, și i se va lua stăpînirea, care va fi prăbușită și
27 nimicită pentru totdeauna. Dar domnia, stăpînirea și puterea
tuturor împărățiilor cari sînt pretutindeni supt ceruri, se vor
da poporului sfinților Celui Prea 'nalt. 'mpărăția Lui este o
împărăție vecinică, și toate puterile 'i vor sluji și-L vor asculta!
28 Aici s'au sfîrșit cuvintele. Pe mine, Daniel, m'au turburat
nespus de mult gîndurile mele, și mi s'a schimbat culoarea
feții; dar am păstrat cuvintele acestea în inima mea.

8 'n anul al treilea al domniei împăratului Belșatar, eu, Daniel,
am avut o vedenie, afară de cea pe care o avusesem mai înainte.
2 Cînd am avut vedenia aceasta, mi s'a părut că eram la cap-
itala Susa, în ținutul Elam; și în timpul vedeniei mele, mă
3 aflam lîngă rîul Ulai. Am ridicat ochii, m'am uitat, și iată
că într'un rîu stătea un berbec, și avea două coarne; coarnele
acestea erau înalte, dar unul era mai înalt decît celălalt, și cel

mai înalt a crescut cel din urmă. Am văzut cum berbecele 4
împungea cu coarnele spre apus, spre miazănoapte și spre mi-
azăzi; nici o fiară nu putea să-i stea împotriva și nimeni nu
putea să scape pe cine-i cădea în mînă; ci el făcea ce voia, și a
ajuns puternic. Pe cînd mă uitam cu băgare de seamă, iată că 5
a venit un țap dela apus, și a cutreierat toată fața pămîntului,
fără să se atingă de el; țapul acesta însă avea un corn mare între
ochi. A venit pînă la berbecele care avea coarne, și pe care-l 6
văzusem stînd în rîu, și s'a repezit asupra lui cu toată puterea
lui. L-am văzut cum s'a apropiat de berbece, s'a arunct în- 7
cruntat asupra lui, a izbit pe berbece, și i-a frînt amîndouă
coarnele, fără ca berbecele să i se fi putut împotrivi; l-a trîntit
la pămînt, și l-a călcat în picioare, și nimeni n-a scăpat
pe berbece din mîna lui. Țapul însă a ajuns foarte puternic; 8
dar cînd a fost puternic de tot i s'a frînt cornul cel mare. 'n
locul lui au crescut patru coarne mari, în cele patru vînturi ale
cerurilor. Dintr'unul din ele a crescut un corn mic, care s'a 9
mărit nespun de mult spre miazăzi, spre răsărit, și spre țara cea
minunată. S'a înălțat pînă la oștirea cerurilor, a doborît la 10
pămînt o parte din oștirea aceasta și din stele, și le-a călcat în
picioare. S'a înălțat pînă la căpetenia oștirii, i-a smuls jertfa 11
necurmată, și i-a surpat locul locașului său celui sfînt. Oastea 12
a fost pedepsită din pricina păcatului săvîrșit împotriva jertfei
necurmate; cornul a aruncat adevărul la pămînt, și a izbutit
în ce a început. Am auzit pe un sfînt vorbind; și un alt sfînt 13
a întrebat pe celce vorbea: "n cîtă vreme se va împlini ve-
denia despre desființarea jertfei necurmate și despre urîciunea
pustiirii? Pînă cînd va fi călcat în picioare sfîntul Locaș și
oștirea?" Și el mi-a zis: "Pînă vor trece două mii trei sute de 14
seri și dimineți; apoi sfîntul Locaș va fi curățit!" Pe cînd eu, 15
Daniel, aveam vedenia aceasta, și căutam s'o pricep, iată că
înaintea mea stătea cineva, care avea înfățișarea unui om. Și 16
am auzit un glas de om în mijlocul rîului Ulai, care a strigat și
a zis: "Gavriile, tâlcuiește-i vedenia aceasta." El a venit atunci 17
lîngă locul unde eram; și la apropierea lui, m'am înspăimîntat,
și am căzut cu fața la pămînt. El mi-a zis: "Fii cu luare
aminte, fiul omului, căci vedenia privește vremea sfîrșitului!"

18 Pe cînd îmi vorbea el, am căzut cu fața la pămînt leșinat. El
m'a atins, și m'a așezat iarăș în picioare în locul în care mă
19 aflam. Apoi mi-a zis: "Iată, îți arăt ce se va întîmpla la vre-
mea de apoi a mîniei, căci vedenia aceasta privește vremea
20 sfîrșitului. Berbecele, pe care l-ai văzut, cu cele două coarne,
21 sînt împărații Mezilor și Perșilor. Țapul însă este împărăția
Greciei, și cornul cel mare dintre ochii lui, este cel dintîi îm-
22 părat. Cele patru coarne cari au crescut în locul acestui corn
frînt, sînt patru împărății, cari se vor ridica din neamul acesta,
23 dar cari nu vor avea atîta putere. La sfîrșitul stăpînirii lor,
cînd păcătoșii vor fi umplut măsura nelegiuirilor, se va ridica
24 un împărat fără rușine și viclean. El va fi tare, dar nu prin
puterea lui însuș; el va face pustiiri de necrezut, va izbuti în
tot ce va începe, va nimici pe cei puternici și chiar pe poporul
25 sfinților. Din pricina propășirii lui și izbîndirii vicleniilor lui,
inima i se va îngîmfa, va pierde pe mulți oameni cari trăiau
liniștiți, și se va ridica împotriva Domnului domnilor, dar va fi
26 zdrobit, fără ajutorul vreunei mîni omenești. Iar vedenia cu
serile și diminețile, de cari a fost vorba, este adevărată. Tu,
pecetluiește vedenia aceasta, căci este cu privire la niște vremi
27 îndepărtate." Eu, Daniel, am stat leșinat și bolnav mai multe
zile; apoi m'am sculat și mi-am văzut de treburile împăratului.
Eram uimit de vedenia aceasta, și nimeni nu știa.

9 'n anul dintîi al lui Dariu, fiul lui Ahașveros, din neamul
2 Mezilor, care ajunsese împărat peste împărăția Haldeilor, în
anul dintîi al domniei lui, eu, Daniel, am văzut din cărți că tre-
buiau să treacă șaptezeci de ani pentru dărîmăturile Ierusal-
imului, după numărul anilor, despre cari vorbise Domnul către
3 proorocul Ieremia. Și mi-am întors fața spre Domnul Dum-
nezeu, ca să-L caut cu rugăciune și cereri, postind în sac și
4 cenușă. M'am rugat Domnului, Dumnezeului meu și I-am
făcut următoarea mărturisire: "Doamne, Dumnezeule mare și
înfrișate, Tu, care ții legămîntul și dai îndurare celorce Te
5 iubesc și păzesc poruncile Tale! Noi am păcătuit, am săvîrșit
neleguire, am fost răi și îndărătnici, ne-am abătut dela porun-
6 cile și orînduirile Tale. N'am ascultat pe robii Tăi proorocii,
cari au vorbit, în Numele Tău, împăraților noștri, căpeteni-

ilor noastre, părinților noștri, și către tot poporul țării. Tu, 7
Doamne, ești drept, iar nouă ni se cuvine astăzi să ni se umple
fața de rușine, nouă tuturor oamenilor lui Iuda, locuitorilor
Ierusalimului și întregului Israel, fie ei aproape, fie departe, în
toate țările în cari i-ai izgonit, din pricina fărădelegilor de cari
s'au făcut vinovați față de Tine! Doamne, nouă ni se cuvine 8
să ni se umple fața de rușine, da, nouă, împăraților noștri,
căpeteniilor noastre, și părinților noștri, pentrucă am păcătuit
împotriva Ta! La Domnul, Dumnezeul nostru, însă, este în- 9
durarea și iertarea, căci împotriva Lui ne-am răzvrătit! N'am 10
ascultat glasul Domnului, Dumnezeului nostru, ca să urmăm
legile Lui pe care ni le pusese înainte prin robii Săi, proorocii;
ci tot Israelul a călcat Legea Ta, și s'a abătut astfel ca să 11
n'asculte de glasul Tău. De aceea, ne-au și lovit blestemurile
și jurămintele scrise în Legea lui Moise, robul lui Dumnezeu,
pentrucă am păcătuit împotriva lui Dumnezeu. El a împlinit 12
astfel cuvintele pe cari le rostise împotriva noastră și împotriva
căpeteniilor noastre, cari ne-au cîrmuit, și a adus peste noi o
mare nenorocire, așa cum nici odată și nicăieri supt cer nu s'a
mai întâmplat o nenorocire ca aceea care a venit acum asupra
Ierusalimului. După cum este scris în Legea lui Moise, toată 13
nenorocirea aceasta a venit peste noi; și noi n'am rugat pe
Domnul, Dumnezeul nostru, nu ne-am întors de la nelegiui-
rile noastre, și n'am luat aminte la adevărul Tău. De aceea 14
și Domnul a îngrijit ca nenorocirea aceasta să vină peste noi;
căci Domnul, Dumnezeul nostru, este drept în toate lucrurile
pe cari le-a făcut, dar noi n'am ascultat glasul Lui. Și acum, 15
Doamne Dumnezeul nostru, Tu care ai scos pe poporul Tău
din țara Egiptului prin mâna Ta cea puternică, și Ți-ai făcut un
Nume, așa cum este și astăzi: noi am păcătuit..., am săvîrșit
nelegiuire. Dar, Doamne, după toată îndurarea Ta, abate 16
mînia și urgia Ta de la cetatea ta Ierusalimul, dela muntele
Tău cel sfînt; căci din pricina păcatelor noastre și din pricina
nelegiuirilor părinților noștri este Ierusalimul și poporul Tău
de ocara tuturor celor ce ne înconjoară. Ascultă dar, acum, 17
Dumnezeul nostru, rugăciunea și cererile robului Tău, și, pen-
tru dragostea Domnului, fă să strălucească Fața Ta peste sfin-

18 tul Tău locaş pustiit...! Pleacă urechea, Dumnezeule, și ascultă! Deschide ochii și privește la dărîmăturile noastre, și la cetatea peste care este chemat Numele Tău! Căci nu pentru neprihănirea noastră ’ți aducem noi cererile noastre, ci pentru

19 îndurările Tale cele mari. Ascultă, Doamne! Iartă, Doamne! Ia aminte, Doamne! Lucrează și nu zăbovi, din dragoste pentru Tine, Dumnezeul meu! Căci Numele Tău este chemat peste

20 cetatea Ta și peste poporul Tău!” Pe cînd încă vorbeam eu, mă rugam, îmi mărturiseam păcatul meu și păcatul poporului meu Israel, și îmi aduceam cererile înaintea Domnului, Dumnezeului meu, pentru muntele cel sfînt al Dumnezeului meu;

21 pe cînd vorbeam eu încă în rugăciunea mea, a venit repede în zbor iute, omul Gavriil, pe care-l văzusem mai înainte într’o

22 vedenie, și m’a atins în clipa cînd se aducea jertfa de seară. El m’a învățat, a stat de vorbă cu mine, și mi-a zis: “Daniele, am

23 venit acum să-ți luminez mintea. Cînd ai început tu să te rogi, a ieșit cuvîntul, și eu vin să ți-l vestesc; căci tu ești prea iubit și scump. Ia aminte dar la cuvîntul acesta, și înțelege vedenia!

24 Șaptezeci de săptămîni au fost hotărîte asupra poporului tău și asupra cetății tale celei sfinte, pînă la încetarea fărădelegilor, pînă la ispășirea păcatelor, pînă la ispășirea nelegiuirii, pînă la aducerea neprihănirii vecinice, pînă la pecetluirea vedeniei și

25 proorociei, și pînă la ungerea Sfîntului sfinților. Să știi dar, și să înțelegi, că dela darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului, pînă la Unsul (Mesia), la Cîrmuitorul, vor trece șapte săptămîni; apoi timp de șasezeci și două de săptămîni, pietele și gropile vor fi zidite din nou, și anume în vremuri de

26 strîmtorare. După aceste șasezeci și două de săptămîni, unsul va fi stîrpit, și nu va avea nimic. Poporul unui domn care va veni, va nimici cetatea și sfîntul Locaş, și sfîrșitul lui va fi ca printr’un potop; este hotărît că războiul va ținea pînă la sfîrșit

27 și împreună cu el și pustiirile. El va face un legămînt trainic cu mulți, timp de o săptămîină, dar la jumătatea săptămîinii va face să înceteze jertfa și darul de mîncare, și pe aripa urîciunilor idolești va veni unul care pustiește, pînă va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărît.”

10 ’n anul al treilea al lui Cir, împăratul Persiei, s’a descoperit

un cuvînt lui Daniel, numit Belșatar. Cuvîntul acesta, care este adevărat, vestește o mare nenorocire. El a fost cu luare aminte la cuvîntul acesta, și a priceput vedenia. “n vremea 2 aceea, eu, Daniel, trei săptămîni am fost în jale. N’am mîncat 3 deloc bucate alese, nu mi-a intrat în gură nici carne, nici vin, și nici nu m’am uns deloc, pînă s’au împlinit cele trei săptămîni. ’n a douăzeci și patra zi a lunii întîi, eram pe malul rîului celui 4 mare, care este Hidechel (Tigru). Am ridicat ochii, m’am 5 uitat, și iată că acolo stătea un om îmbrăcat în haine de in, și încins la mijloc cu un brîu de aur din Ufaz. Trupul lui era 6 ca o piatră de hrisolit, fața îi strălucea ca fulgerul și ochii îi erau niște flăcări ca de foc; dar brațele și picioarele semănau cu niște aramă lustruită, și glasul lui tuna ca vuietul unei mari mulțimi. Eu, Daniel, am văzut singur vedenia; dar oamenii 7 cari erau cu mine n’au văzut-o; totuș au fost apucați de o mare spaimă, și au luat-o la fugă ca să se ascundă! Eu am rămas 8 singur, și am văzut această mare vedenie. Puterile m’au lăsat, culoarea mi s’a schimbat, fața mi s’a sluițit, și am pierdut orice vlagă. Am auzit glasul cuvintelor lui; și pe cînd auzeam glasul 9 cuvintelor lui, am căzut leșinat cu fața la pămînt. Și iată că o 10 mîină m’a atins, și m’a așezat tremurînd pe genunchii și mîmile mele. Apoi mi-a zis: “Daniele, om prea iubit și scump, fii cu 11 luare aminte la cuvintele, pe cari ți le voi spune acum, și stai în picioare în locul unde ești; căci acum sînt trimes la tine!” După ce mi-a vorbit astfel, am stătut în picioare tremurînd. El mi-a zis: “Daniele, nu te teme de nimic! Căci cuvintele 12 tale au fost ascultate din cea dintîi zi, cînd ți-ai pus inima ca să înțelegi, și să te smerești înaintea Dumnezeului tău, și tocmai din pricina cuvintelor tale vin eu acum! Dar căpetenia 13 împărăției Persiei mi-a stat împotrivă douăzeci și una de zile; și iată că Mihail, una din căpeteniile cele mai de seamă, mi-a venit în ajutor, și am ieșit biruitor acolo lîngă împărății Persiei. Acum vin să-ți fac cunoscut ce are să se întîmple poporului tău 14 în vremurile de apoi, căci vedenia este cu privire tot la acele vremuri îndepărtate.” Pe cînd îmi spunea el aceste lucruri, eu 15 mi-am plecat ochii în pămînt, și am tăcut. Și iată că cineva 16 care avea înfățișarea copiilor oamenilor, s’a atins de buzele

mele. Eu am deschis gura, am vorbit, și am zis celui ce stătea înaintea mea: “Domnul meu, vedenia aceasta m’a umplut de
17 groază..., și am pierdut orice putere! Cum ar putea robul
domnului meu să vorbească domnului meu? Acum puterile
18 m’au părăsit, și nu mai am nici suflare!” Atunci cel ce avea
19 înfățișarea unui om m’a atins din nou, și m’a întărit. Apoi
mi-a zis: “Nu te teme de nimic, om prea iubit! Pace ție! Fii
tare și cu inimă!” Și pe cînd îmi vorbea el, am prins iar puteri,
20 și am zis: “Vorbește, domnul meu, căci m’ai întărit.” El mi-
a zis: “Știi pentru ce am venit la tine? Acum mă întorc să
mă lupt împotriva căpeteniei Persiei; și cînd voi pleca, iată că
21 va veni căpetenia Greciei! Dar vreau să-ți fac cunoscut ce
este scris în cartea adevărului. Nimeni nu mă ajută împotriva
acestora, afară de voivodul vostru Mihail.

11 În anul dintîi al lui Dariu, Medul, eram și eu la el, ca să-l
2 ajut și să-l sprijinesc. Acum, îți voi face cunoscut adevărul:
Iată că vor mai fi încă trei împărați în Persia. Cel de al pa-
trulea va strînge mai multă bogăție decît toți ceilalți; și cînd se
va simți puternic prin bogățiile lui, va răscula totul împotriva
3 împărăției Greciei. Dar se va ridica un împărat viteaz, care
4 va stăpîni cu o mare putere, și va face ce va voi. Și cum se
va întări, așa se va și sfărîma împărăția lui, și va fi împărțită
în cele patru vînturi ale cerurilor, dar nu între urmașii lui, și
nici nu va fi tot atît de puternică pe cît era supt el, căci va fi
5 făcută bucățele, și va trece la alții afară de aceștia. Împăratul
dela miază zi va ajunge tare. Dar unul din marii lui va fi
și mai tare decît el, și va domni întemeind o mare împărăție.
6 După cîțiva ani, se vor uni, și fata împăratului dela miază zi
va veni ca nevastă la împăratul dela miază noapte, ca să facă
o învoială. Dar aceste mijloace de ajutorare nu vor avea nici o
putere, și nici celelalte mijloace ale ei nu vor putea ține pept,
ci ea va fi dată la moarte împreună cu alaiul ei, cu tatăl ei și
7 cu cel ce s’a legat cu ea. În vremea aceea însă se va ridica
în locul ei un lăstar din aceeaș rădăcină cu ea, și va veni împo-
triva oștirii Siriei, da, va intra în cetățuia împăratului dela
8 miază noapte, va face ce va voi cu ea, și va fi biruitor. Va
ridica și va strămuta în Egipt, odată cu prinșii de război, chiar

și pe dumnezeii și chipurile lor turnate, împreună cu vasele lor scumpe de argint și de aur. Apoi va lăsa câțiva ani în pace pe împăratul dela miază noapte. Acesta va porni împotriva împărăției împăratului dela miază zi, dar se va întoarce iarăș în țara sa. Totuș, fiii săi vor începe iarăș războiul, și vor strînge o mare mulțime de oști, care va înainta, se va revărsa ca un rîu, care iese din matcă, și-l vor împinge iarăș înapoi pînă la cetățuie. 'mpăratul dela miază-zi, mîniat de aceasta, va ieși și se va lupta cu împăratul dela miază-noapte; va ridica o mare oștire, dar oștile împăratului dela miază-noapte vor fi date în mînile lui și nimicite. Atunci inima împăratului se va îngîmfa, va doborî zece mii, dar tot nu va birui. Căci împăratul dela miază-noapte se va întoarce și va strînge o oștire mai mare de cît cea dintîi; și după cîtăva vreme, după cîtiva ani, va porni în fruntea unei mari oștiri bine înarmate. 'n vremea aceea, se vor ridica mulți împotriva împăratului dela miază-zi, și o ceată de derbedei din poporul tău se vor răscula, ca să împlinească vedenia; dar vor cădea. 'mpăratul dela miază-noapte va înainta, va ridica întărituri, și va pune mîna pe cetățile întărite. Oștile dela miază-zi, nici chiar floarea oamenilor împăratului, nu vor putea să țină piept, nu vor avea putere să se împotrivescă. Cel ce va merge împotriva lui va face ce va voi, și nimeni nu i se va împotrivi; el se va opri în țara minunată, nimicind cu desăvîrșire tot ce-i va cădea în mînă. 'și va pune de gînd să ia în stăpînire toată împărăția lui, și, făcîndu-se că are gînduri curate cu el, îi va da pe fiică-sa de nevastă, cu gînd să-l piardă; dar lucrul acesta nu se va întîmpla, și nu-i va izbîndi. Apoi își va întoarce privirile înspre ostroave, și va lua pe multe din ele; dar o căpetenie va pune capăt rușinii pe care voia el să i-o aducă, și o va întoarce asupra lui. Apoi se va îndrepta spre cetățuile țării lui; dar se va poticni, va cădea, și nu-l vor mai găsi. Cel ce-i va lua locul, va aduce un asupritor, în cea mai frumoasă parte a împărăției; dar în cîteva zile va fi zdrobit, și anume nu prin mînie, nici prin război. 'n locul lui se va ridica un om disprețuit, fără să aibă putere împărătească; dar se va ridica deodată, și va pune mîna pe împărăție prin uneltire. "Oștile se vor revărsa ca un rîu înaintea lui dar vor fi

23 nimicite, împreună cu o căpetenie a legământului. După ce se
vor uni cu el, el va întrebuița o viclenie; va porni, și va birui
24 cu puțină lume. Va intra, pe neașteptate, în locurile cele mai
roditoare ale ținutului; va face ce nu făcuseră nici părinții lui,
nici părinții părinților lui: va împărți prada, jafurile și bogăți-
ile; va urzi la planuri împotriva cetățuilor, și aceasta va ținea o
25 vreme. Apoi, va porni în fruntea unei mari oștiri, cu puterea
și mînia lui, împotriva împăratului dela miazăzi. Și împăratul
dela miazăzi se va prinde la război cu o oaste mare și foarte
puternică; dar nu va putea să țină piept, căci se vor urzi pla-
26 nuri rele împotriva lui. Ceice vor mânca bucate dela masa
lui îi vor aduce pieirea; oștile lui se vor împrăștia ca un rîu,
27 și morții vor cădea în mare număr. Cei doi împărați nu vor
căuta decît să-și facă rău unul altuia, vor sta la aceeaș masă
și vor vorbi cu viclenie. Dar nu vor izbuti, căci sfîrșitul nu
28 va veni decît la vremea hotărîtă. Cînd se va întorce în țara
lui cu mari bogății, în inima lui va fi vrăjmaș legământului
sfînt, va lucra împotriva lui, și apoi se va întoarce în țara lui.
29 La o vreme hotărîtă, va porni din nou împotriva împăratului
de miază-zi; dar de data aceasta lucrurile nu vor mai merge
30 ca mai înainte. Ci niște corăbii din Chitim vor înainta îm-
potriva lui; iar el, desnădăjduit, se va întoarce înapoi. Apoi,
mînios împotriva legământului sfînt, nu va sta cu mîinile în sîn;
ci, la întoarcere, se va înțelege cu ceice vor părăsi legămîntul
31 sfînt. Niște oști trimese de el, vor veni și vor spurca sfîntul
Locaș, cetățuia, vor face să înceteze jertfa necurmată, și vor
așeza urîciunea pustiitorului. Va ademini prin lingușiri pe ce-
32 ice rup legămîntul. Dar aceia din popor, cari vor cunoaște
pe Dumnezeuul lor, vor rămînea tari, și vor face mari isprăvi.
33 'nțelepții poporului vor învăța pe mulți. Unii vor cădea, pen-
tru o vreme, loviți de sabie și de flacăra, de robie și de jaf.
34 Cînd vor cădea, vor fi ajutați puțin, și mulți se vor uni cu ei
35 din fățarnicie. Chiar și din cei înțelepți, mulți vor cădea, ca
să fie încercați, curățiți și albiți, pînă la vremea sfîrșitului, căci
36 sfîrșitul nu va fi decît la vremea hotărîtă. 'mpăratul va face
ce va voi; se va înălța, se va slăvi mai pe sus de toți dumnezeii,
și va spune lucruri nemai auzite împotriva Dumnezeuului dum-

nezeilor; și va propăși pînă va trece mînia, căci ce este hotărît se va împlini. Nu va ținea seamă nici de dumnezeii părinților săi, nici de dorința femeilor; cu un cuvînt, nu va ținea seamă de niciun dumnezeu, ci se va slăvi pe sine mai pe sus de toți. 'n schimb, va cinsti pe dumnezeul cetățuilor; acestui dumnezeu, pe care nu-l cunoșteau părinții săi, îi va aduce cinste cu aur și argint, cu pietre scumpe și lucruri de preț. Cu ajutorul acestui dumnezeu străin va lucra împotriva locurilor întărite; cui îl va recunoaște, îi va da mare cinste, îl va face să domnească peste mulți, și le va împărți moșii ca răsplată. La vremea sfîrșitului, împăratul dela miazăzi se va împunge cu el. Și împăratul dela miazănoapte se va năpusti ca o furtună peste el, cu cară și călăreți..., și cu multe corăbii; va înainta asupra țărilor lui, se va revărsa ca un rîu și le va îneca. Va intra și în țara cea minunată, și zeci de mii vor cădea. Dar Edomul, Moabul, și frunțașii copiilor lui Amon vor scăpa din mîna lui. 'și va întinde mîna peste felurite țări, și nici țara Egiptului nu va scăpa. Ci se va face stăpîn pe vistieriile de aur și de argint, și pe toate lucrurile scumpe ale Egiptului. Libienii și Etiopienii vor veni în alai după el. Dar niște zvonuri, venite dela răsărit și dela miazănoapte, îl vor înspăimînta, și atunci va porni cu o mare mînie, ca să prăpădească și să nimicească cu desăvîrșire pe mulți. 'și va întinde corturile palatului său între mare și muntele cel slăvit și sfînt. Apoi își va ajunge sfîrșitul, și nimeni nu-i va fi într'ajutor.

'n vremea aceea se va scula marele voivod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strîmtorare, cum n'a mai fost de cînd sînt neamurile și pînă la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mîntuit, și anume oricine va fi găsit scris în carte. Mulți din cei ce dorm în țărîna pămîntului se vor scula: unii pentru viața vecinică, și alții pentru ocară și rușine vecinică. Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului, și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele, în veac și în veci de veci. Tu, însă, Daniele, ține ascunse aceste cuvinte, și pecetluiește cartea, pînă la vremea sfîrșitului.... Atunci mulți o vor citi, și cunoștința va crește.” Și eu, Daniel, m'am uitat,

și iată că alți doi oameni stăteau în picioare, unul dincoace de
6 rîu, și altul dincolo de malul rîului. Unul din ei a zis omului
aceluia îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor
7 rîului: “Cît va mai fi pînă la sfîrșitul acestor minuni?” Și am
auzit pe omul acela îmbrăcat în haine de in, care stătea dea-
supra apelor rîului; el și-a ridicat spre ceruri mîna dreaptă și
mîna stîngă, și a jurat pe Cel ce trăiește vecinic, că va mai fi o
vreme, două vremuri, și o jumătate de vreme, și că toate aceste
lucruri se vor sfîrși cînd puterea poporului sfînt va fi zdrobită
8 de tot.” Eu am auzit, dar n’am înțeles; și am zis: “Domnul
9 meu, care va fi sfîrșitul acestor lucruri?” El a răspuns: “Du-te
Daniele! Căci cuvintele acestea vor fi ascunse și pecetluite pînă
10 la vremea sfîrșitului. Mulți vor fi curățiți, albiți și lămuriiți;
cei răi vor face răul, și niciunul din cei răi nu va înțelege, dar
11 cei pricepuți vor înțelege. Dela vremea cînd va înceta jertfa
necurmată, și de cînd se va așeza urîciunea pustiitorului, vor
12 mai fi o mie două sute nouăzeci de zile. Ferice de cine va
aștepta, și va ajunge pînă la o mie trei sute treizeci și cinci de
13 zile! Iar tu, du-te, pînă va veni sfîrșitul; tu te vei odihni, și te
vei scula iarăș... odată în partea ta de moștenire, la sfîrșitul
zilelor”.

OSEA

Suvîntul Domnului, spus lui Osea, fiul lui Beerî, pe 1
vremea lui Ozia, Iotam, Ahaz, Ezechia, împărații
lui Iuda, și pe vremea lui Ieroboam, fiul lui Ioas, îm-
păratul lui Israel. 'ntîia dată cînd a vorbit Domnul 2
către Osea, Domnul a zis lui Osea: "Du-te, și ia-ți o nevestă
curvă și copiii din curvie; căci țara a săvîrșit o mare curvie,
părăsind pe Domnul!" El s'a dus, și a luat pe Gomera, fiica 3
lui Diblaim. Ea a zămislit și i-a născut un fiu. Și Dom- 4
nul i-a zis: "Pune-i numele Izreel; căci peste puțină vreme,
voi pedepsi casa lui Iehu, pentru sîngele vărsat la Izreel, și voi
pune capăt domniei lui peste casa lui Israel. 'n ziua aceea, voi 5
sfărîma arcul lui Israel în valea Izreel." Ea a zămislit din nou, 6
și a născut o fată. Și Domnul a zis lui Osea: "Pune-i numele
Lo-Ruhama (Cea fără îndurare); căci nu voi mai avea milă de
casa lui Israel, n'o voi mai ierta! Dar voi avea milă de casa lui 7
Iuda, și-i voi izbăvi prin Domnul, Dumnezeuul lor; dar nu-i voi
izbăvi nici prin arc, nici prin sabie, nici prin lupte, nici prin
cai, nici prin călăreți." Ea a înțercat pe Lo-Ruhama; apoi iar 8
a zămislit și a născut un fiu. Și Domnul a zis: "Pune-i numele 9
Lo-Ami (Nu-i poporul meu); căci voi nu sînteți poporul Meu,
și Eu nu voi fi Dumnezeuul vostru." "Totuș numărul copiilor 10
lui Israel va fi ca nisipul mării, care nu se poate nici măsura,
nici număra; și de unde li se zicea: 'Nu sînteți poporul Meu,'
li se va zice: 'Copiii Dumnezeului Celui viu!" Atunci copiii 11
lui Iuda și copiii lui Israel se vor strînge la un loc, își vor pune
o singură căpetenie, și vor ieși din țară; căci mare va fi ziua
lui Izreel.

Ziceți fraților voștri: "Ami" (Poporul meu), și surorilor 2
voastre Ruhama (Cea îndurată!)" "Plîngeți-vă, plîngeți-vă 2
împotriva mamei voastre! Căci nu este nevasta Mea, și Eu
nu sînt bărbatul ei! Să-și depărteze curviile dinaintea ei, și
preacurviile dela țîțele ei! Altfel, o desbrac în pielea goală, 3
cum era în ziua nașterii ei, o fac ca o pustie, ca un pămînt

4 uscat, și o las să moară de sete! Nu voi avea milă de copiii
5 ei, căci sînt copii din curvie. Mama lor a curvit; cea care i-a
născut s'a necinstit; căci a zis: ,Voi alerga după ibovniciei mei,
cari îmi dau pînea și apa mea, lîna și inul meu, untdelemnul și
6 băuturile mele; Deaceea iată, îi voi astupa drumul cu spini,
7 i-l voi astupa cu un zid, ca să nu-și mai afle cărările. Va
alerga după ibovniciei ei, dar nu-i va ajunge; îi va căuta, dar
nu-i va găsi. Apoi va zice: ,Hai să mă întorc iarăș la bărbatul
8 meu cel dintii, căci eram mai fericită atunci decît acum; N'a
cunoscut că Eu îi dădeam grîul, mustul și untdelemnul, și au
închinat slujbei lui Baal argintul și aurul cel mult pe care i-l
9 dădeam. Deaceea 'mi voi lua iarăș înapoi grîul la vremea lui,
și mustul la vremea lui, și îmi voi ridica iarăș dela ea lîna și
10 inul pe cari i le dădusem ca să-i acopere goliciunea. Și acum
îi voi descoperi rușinea înaintea ibovnicilor ei, și niciunul n'o
11 va scoate din mîna Mea. Voi face să înceteze toată bucuria
ei, sărbătorile ei, lunile ei cele noi, Sabatele ei, și toate prazni-
12 cile ei. 'i voi pustii și viile și smochinii, despre cari zicea:
,Aceasta este plata pe care mi-au dat-o ibovniciei mei; Le voi
13 preface într'o pădure, și le vor mîncă fiarele cîmpului. O voi
pedepsi pentru zilele cînd tămîia Baalilor, cînd se gătea cu
veriga de nas, cu salba ei, și alerga după ibovniciei ei, uitînd
14 de Mine, zice Domnul." "Deaceea iată, o voi ademeni și o
15 voi duce în pustie, și-i voi vorbi pe placul inimii ei. Acolo,
îi voi da iarăș viile, și valea Acor i-o voi preface într'o ușă
de nădejde, și acolo, va cînta ca în vremea tinereții ei, și ca
16 în ziua cînd s'a suit din țara Egiptului. 'n ziua aceea, zice
Domnul, 'mi vei zice: ,Bărbatul meu; și nu-Mi vei mai zice:
17 ,Stăpînul meu; Voi scoate din gura ei numele Baalilor, ca să
18 nu mai fie pomeniți pe nume. 'n ziua aceea, voi încheia pen-
tru ei un legămînt cu fiarele cîmpului, cu păsările cerului și
19 cu tîrîtoarele pămîntului, voi sfărîma din țară arcul, sabia și
orice unealtă de război, și-i voi face să locuiască în liniște. Te
20 voi logodi cu Mine pentru totdeauna; te voi logodi cu Mine
prin neprihănire, judecată, mare bunătate și îndurare; te voi
logodi cu Mine prin credincioșie, și vei cunoaște pe Domnul!
21 'n ziua aceea, voi asculta, zice Domnul, voi asculta cerurile, și

ele vor asculta pămîntul; pămîntul va asculta grîul, mustul și 22
 untdelemnul, și acestea vor asculta pe Izreel. 'mi voi sădi pe 23
 Lo-Ruhama în țară, și-i voi da îndurare; voi zice lui Lo-Ami:
 ,Tu ești poporul Meu; Și el va răspunde: ,Dumnezeul meu!"

Domnul mi-a zis: "Du-te iarăș, și iubește o femeie iubită **3**
 de un ibovnic, și preacurvă; iubește-o cum iubește Domnul
 pe copiii lui Israel, cari se îndreaptă spre alți dumnezei și cari
 iubesc turtele de stafide!" Mi-am cumpărat-o cu cincisprezece 2
 sicli de argint, un omer de orz și un letec de orz. Și i-am zis: 3
 "Rămii multă vreme numai a mea, nu te deda la curvie, nu
 mai fi a nici unui alt bărbat, și voi fi și eu la fel cu tine!"
 Căci copiii lui Israel vor rămînea multă vreme fără împărat, 4
 fără căpetenie, fără jertfă, fără chip de idol, fără efod, și fără
 terafimi. După aceea, copiii lui Israel se vor întoarce, și vor 5
 căuta pe Domnul, Dumnezeul lor, și pe împăratul lor David; și
 vor tresări la vederea Domnului și a bunătății Lui, în vremurile
 de pe urmă.

Ascultați Cuvîntul Domnului, copiii lui Israel! Căci Dom- **4**
 nul are o judecată cu locuitorii țării, pentru că nu este adevăr,
 nu este îndurare, nu este cunoștință de Dumnezeu în țară.
 Fiecare jură strîmb și minte, ucide, fură, și prea curvește; 2
 năpăstuiește și face omoruri după omoruri. De aceea, țara se 3
 va jăli, toți ceice o locuiesc vor tînji, împreună cu fiarele cîm-
 pului și pasărilor cerului; chiar și peștii mării vor pieri. Dar 4
 nimeni să nu certe pe altul, nimeni să nu mustre pe altul, căci
 poporul tău este ca ceice se ceartă cu preoții. Te vei poticni 5
 ziua, proorocul se va poticni și el împreună cu tine noaptea,
 și pe mama ta o voi nimici. Poporul Meu pierе din lipsă de 6
 cunoștință. Fiindcă ai lepădat cunoștința, și Eu te voi lepăda,
 și nu-Mi vei mai fi preot. Fiindcă ai uitat Legea Dumnezeu-
 lui tău, voi uita și Eu pe copiii tăi! Cu cît s'au înmulțit, cu 7
 atît au păcătuit împotriva Mea. De aceea, le voi preface slava
 în ocară. Ei se hrănesc din jertfele pentru păcatele poporu- 8
 lui Meu, și sînt lacomi de nelegiuirile lui. Dar și preotului i 9
 se va întîmpla ca și poporului; îl voi pedepsi după umbletele
 lui, și-i voi răsplăti după faptele lui. Vor mînca și tot nu 10
 se vor sătura, vor curvi și tot nu se vor înmulți, pentrucă au

11 părăsit pe Domnul și poruncile Lui. Curvia, vinul și mustul
12 iau mințile omului. Poporul Meu își întrebă lemnul lui, și
toiagul lui îi proorocește; căci duhul curviei îi duce în rătăcire,
13 și sînt necredincioși Dumnezeuului lor. Aduc jertfe pe vârful
munților, ard tămîie pe dealuri, supt stejari, plopi și terebinți,
a căror umbră este plăcută. De aceea, fetele voastre curvesc,
14 și nurorile voastre sînt prea curve. Nu pot pedepsi pe fetele
voastre pentru că sînt curve, nici pe nurorile voastre pentru că
sînt preacurve, căci ei înșiși se duc la oparte cu niște curve,
și jertfesc împreună cu desfrînatele din temple. Poporul fără
15 minte aleargă spre pieire. Dacă tu curvești, Israele, măcar
Iuda să nu se facă vinovat. Nu vă duceți măcar la Ghilgal, nu
vă suiți la Bet-Aven, și nu jurați zicînd: “Viu este Domnul!”
16 Pentru că Israel dă din picioare ca o mînzată neîmblînzită; și
să-l mai pască Domnul acum ca pe un miel în imașuri întinse!
17, 18 Efraim s’a lipit de idoli: lasă-l în pace! Abea au încetat să
bea, și se dedau la curvie; cîrmuitorii lor sînt lacomi, da, sînt
19 lacomi după rușine! Vîntul îi va strînge cu aripile lui, și vor
fi dați de rușine cu altarele lor!

5 Ascultați lucrul acesta, preoți! Ia aminte, casa lui Israel!
Și pleacă urechea, casa împăratului! Căci pe voi vă amenință
judecata, pentru că ați fost o cursă la Mițpa, și un laț întins
2 pe Tabor! Necredincioșii se afundă în nelegiuire, dar voi avea
3 Eu pedepse pentru toți! Cunosc Eu doar pe Efraim, și Israel
nu-Mi este ascuns; știu că tu, Efraime, ai curvit, și că Israel s’a
4 spurcat. Faptele lor nu le îngăduiesc să se întoarcă la Dum-
nezeul lor, căci un duh de curvie este în inima lor, și nu cunosc
5 pe Domnul! Dar mîndria lui Israel va fi martoră împotriva
lui, și Israel și Efraim vor cădea prin nelegiuirea lor, și Iuda
6 va cădea și el cu ei. Vor merge cu oile și boii lor să caute pe
Domnul, dar nu-L vor găsi nicidecum: căci S’a depărtat din
7 mijlocul lor. Au fost necredincioși Domnului, căci au născut
copii din curvie; acum îi va înghiți o lună nouă cu avuțiile lor.
8 Sunați din trîmbiță la Ghibea, sunați din trîmbiță la Rama!
9 Strigați la Bet-Aven! Iacă-i pe urma ta, Beniamine! Efraim
va fi pustiit în ziua pedepsei: ce vestesc Eu împotriva semînți-
10 ilor lui Israel, va veni negreșit! Căpeteniile lui Iuda sînt ca cei

ce mută semnul dela hotare; ca apa 'mi voi vărsa mînia peste ei! Efraim este asuprit, zdrobit în judecată, căci a urmat 11
 învățăturile cari-i plăceau. Voi fi ca o molie pentru Efraim, 12
 ca o putreziciune (a dinților) pentru casa lui Iuda. Cînd își 13
 vede Efraim boala, și Iuda rănile, Efraim aleargă în Asiria,
 și trimete la împăratul Iareb, măcar că împăratul acesta nu
 poate nici să vă facă sănătoși, nici să vă lecuiască rănile. Voi 14
 fi ca un leu pentru Efraim, și ca un pui de leu pentru casa lui
 Iuda; Eu, da, Eu voi sfișia, și apoi voi pleca, voi lua, și nimeni
 nu-Mi va răpi prada. Voi pleca, Mă voi întoarce în locuința 15
 Mea, pînă cînd vor mărturisi că sînt vinovați și vor căuta Fața
 Mea. Cînd vor fi în necaz, vor alerga la Mine.

“Veniți, să ne întoarcem la Domnul! Căci El ne-a sfișiat, dar **6**
 tot El ne va vindeca; El ne-a lovit, dar tot El ne va lega rănile.
 El ne va da iarăș viața în două zile; a treia zi ne va scula, și vom 2
 trăi înaintea Lui. Să cunoaștem, să căutăm să cunoaștem pe 3
 Domnul! Căci El se ivește ca zorile dimineții, și va veni la noi
 ca o ploaie, ca ploaia de primăvară, care udă pămîntul!” - Ce 4
 să-ți fac, Efraime? Ce să-ți fac, Iudo? Evlavia voastră este ca
 norul de dimineață, și ca roua care trece curînd. Deaceea îi 5
 voi biciui prin prooroci, îi voi ucide prin cuvintele gurii Mele, și
 judecățile Mele vor străluci ca lumina! Căci bunătate voiesc, 6
 nu jertfe, și cunoștința de Dumnezeu mai mult decît arderi de
 tot! Dar ei au călcat legămîntul, ca oricare om de rînd; și 7
 nu Mi-au fost credincioși atunci. Galaadul este o cetate de 8
 nelegiuți, plină de urme de sînge! Ceata preoților este ca o 9
 ceată de tîlhari, care stă la pîndă, săvîrșind omoruri pe drumul
 Sihemului; da, se dedau la mișelii. 'n casa lui Israel am văzut 10
 lucruri grozave: acolo Efraim curvește, Israel se spurcă. Și 11
 ție, Iudo, îți este pregătit un seceriș, cînd voi aduce înapoi pe
 robii de război ai poporului Meu!

Cînd vreau să vindec pe Israel, atunci se descopere nelegiuirea **7**
 lui Efraim și răutatea Samariei, căci lucrează cu vicleșug. 'nlăun-
 tru vine hoțul, și ceata de tîlhari jăfuieste afară. Și nu se 2
 gîndesc în inima lor că Eu îmi aduc aminte de toată răutatea
 lor; faptele lor îi și înconjoară, și stau înaintea Mea! Ei vese- 3
 lesc pe împărat cu răutatea lor, și pe căpetenii cu minciunile

4 lor. Toți sînt preacurvari, ca un cuptor încălzit de brutar:
și brutarul încetează să mai ațîțe focul, de cînd a frămîntat
5 plămădeala pînă s'a ridicat. 'n ziua împăratului nostru, căpe-
teniile se îmbolnăvesc de prea mult vin, împăratul dă mîna cu
6 batjocoritorii. Le arde inima după curse ca un cuptor; toată
noaptea le fumegă mînia, iar dimineța arde ca un foc aprins.
7 Toți ard ca un cuptor, și își mănîncă judecătorii; toți împărații
8 lor cad; niciunul din ei nu Mă cheamă. Efraim se amestecă
printre popoare, Efraim este o turtă, care n'a fost întoarsă.
9 Niște străini îi mănîncă puterea, și el nu-și dă seama, îl apucă
10 bătrîneța, și el nu-și dă seama. Măcar că mîndria lui Is-
rael mărturisește împotriva lui, tot nu se întorc la Domnul,
Dumnezeul lor, și tot nu-L caută, cu toate aceste pedepse!
11 Ci Efraim a ajuns ca o turturică proastă, fără pricepere; ei
12 cheamă Egiptul, și aleargă în Asiria. Dar ori de cîteori se
duc, 'mi voi întinde lațul peste ei, îi voi doborî ca pe păsările
13 cerului; și-i voi pedepsi cum le-am spus în adunarea lor. Vai
de ei, pentrucă fug de Mine! Pieirea vine peste ei, pentrucă
nu-Mi sînt credincioși! Aș vrea să-i scap, dar ei spun minciuni
14 împotriva Mea! Nu strigă către Mine din inimă, ci se bocesc
în așternutul lor; turbează după grîu și must, și se răzvrătesc
15 împotriva Mea. I-am pedepsit, I-am întărit brațele, dar ei
16 gîndesc rău împotriva Mea. Se întorc, dar nu la Cel Prea
'nalt; sînt ca un arc înșelător. Mai marii lor vor cădea uciși de
sabie, din pricina vorbirii lor îndrăznețe, care-i va face de rîs
în țara Egiptului.

8 Pune trîmbița în gură! Vrăjmașul vine ca un vultur peste
Casa Domnului! Căci au călcat legămîntul Meu, și au păcătuit
2 împotriva Legii Mele. Atunci vor striga către Mine: "Dum-
3 nezeule, noi Te cunoaștem, noi, Israel!" - Israel a lepădat
4 binele cu scîrbă; de aceea vrăjmașul îi va urmări. Au pus
împărați fără porunca Mea, și căpetenii fără știrea Mea; au
făcut idoli din argintul și aurul lor: deaceea vor fi nimiciți.
5 Vițelul tău este o scîrbă, Samario! Mînia Mea s'a aprins îm-
6 potriva lor! Pînă cînd nu vor voi ei să se țină curați? Idolul
acesta vine din Israel, un lucrător l-a făcut, și nu este Dum-
7 nezeu. Deaceea, vițelul Samariei va fi făcut bucăți! Fiindcă

au sămănat vînt, vor secera furtună. Nu le va crește un spic de grîu; ce va răsări, nu va da făină, și dacă ar da, ar mînca-o străinii. Israel este nimicit! Acum ei au ajuns printre neamuri ca un vas fără preț. Căci s'au dus în Asiria, ca un măgar sălbatic care umblă răsleț. Efraim a dat daruri ca să aibă prietenii! Chiar dacă ei dau daruri neamurilor, tot îi voi apăsa, ca să înceteze pentru puțină vreme să mai ungă vreun împărat și domni. Căci Efraim a zidit multe altare ca să păcătuiască, și altarele acestea l-au făcut să cadă în păcat. Chiar dacă-i scriu toate poruncile Legii Mele, totuș ele sînt privite ca ceva străin. Ei junghie vitele pe cari Mi le aduc, și carnea le-o mînîncă; deaceea Domnul nu le primește! Acum Domnul 'și aduce aminte de nelegiuirea lor, și le va pedepsi păcatele: se vor întoarce în Egipt! Căci Israel a uitat pe Cel ce l-a făcut, și-a zidit palate, și Iuda a înmulțit cetățile întărite; deaceea voi trimete foc în cetățile lor, și le va mistui palatele.

Nu te bucura Israele, nu te veseli, ca popoarele, pentru că ai curvit, părăsind pe Domnul, pentru că ai iubit o plată necurată în toate ariile cu grîu! Aria și teascul nu-i vor hrăni, și mustul le va lipsi. Nu vor rămînea în țara Domnului; ci Efraim se va întoarce în Egipt, și vor mînca în Asiria mîncări necurate. Nu vor aduce Domnului vin ca jertfă de băutură: căci nu-I vor fi plăcute. Pînea lor le va fi ca o pîne de jale; toți ceice vor mînca din ea, se vor face necurați; căci pînea lor va fi numai pentru ei, nu va intra în Casa Domnului! Ce veți face în zilele de praznic, la sărbătorilor Domnului? Căci iată că ei pleacă din pricina pustiirii; Egiptul îi va aduna, Moful le va da morminte; ce au mai scump, argintul lor, va fi prada mărcinilor, și vor crește spinii în corturile lor. Vin zilele pedepsei, vin zilele răsplătirii: Israel va vedea singur dacă proorocul este nebun, sau dacă omul însuflăt aiurează. Și aceasta din pricina mărimii nelegiurilor și răzvrătirilor tale. Efraim stă la pîndă împotriva Dumnezeului meu, proorocului i se întind lațuri de păsări pe toate căile lui, îl vrăjmășesc în Casa Dumnezeului său. S'au afundat în stricăciune, ca în zilele Ghibei; Domnul 'și va aduce aminte de nelegiuirea lor, le va pedepsi păcatele. Am găsit pe Israel ca pe niște struguri în pustie, am văzut pe părinții

voștri ca pe cele dintîi roade ale unui smochin, în primăvară; dar ei s'au dus la Baal-Peor, s'au pus în slujba idolului scîrbos, și au ajuns urîcioși ca și acela pe care îl iubeau. Slava lui Efraim va sbura ca o pasăre: nu mai este nicio naștere, nicio înșărcinare, și nicio zămislire! Chiar dacă își vor crește copiii, îi voi lipsi de ei înainte ca să ajungă oameni mari; și vai de ei, cînd 'mi voi întoarce privirile dela ei! Efraim, după cum văd, își dă copiii la pradă; și Efraim își va duce singur copiii la celce-i va ucide! - Dă-le, Doamne!... Ce să le dai?... Dă-le un pîntece, care să nască înainte de vreme și țîțe seci!... Toată răutatea lor este la Ghilgal; acolo M'am scîrbit de ei. Din pricina răutății faptelor lor, îi voi izgoni din Casa Mea. Nu-i mai pot iubi, toate căpeteniile lor sînt niște îndărătnici. Efraim este lovit, rădăcina i s'a uscat; nu mai dau rod; și chiar dacă au copii, le voi omorî rodul iubit de ei.- Dumnezeu meu îi va lepăda, pentru că nu L-au ascultat: de aceea vor rătăci printre neamuri. -

10 Israel era o vie mănoasă, care făcea multe roade. Cu cît roadele sale erau mai multe, cu atît mai multe altare a zidit; cu cît îi propășea țara, cu atît înfrumuseța stîlpii idolești. Inima lor este împărțită: de aceea vor fi pedepsiți. Domnul le va surpa altarele, le va nimici stîlpii idolești. Și curînd vor zice: "N'avem un adevărat împărat, căci nu ne-am temut de Domnul; și împăratul, pe care-l avem, ce ar putea face el pentru noi?" Ei rostesc vorbe deșerte, jurăminte mincinoase, cînd încheie un legămînt: de aceea, pedeapsa va încolți ca o buruiană otrăvitoare din brazdele cîmpiei! Locuitorii Samariei, se vor uimi de viței din Bet-Aven; poporul va jăli pe idol, și preoții lui vor tremura pentru el, pentru slava lui, care va pieri din mijlocul lor. Da, el însuș va fi dus în Asiria, ca dar împăratului Iareb. Rușinea va cuprinde pe Efraim, și lui Israel îi va fi rușine de planurile sale. S'a dus Samaria și împăratul ei, ca o țapligă pe fața apelor. 'nălțimile din Bet-Aven, unde a păcătuit Israel, vor fi nimicite; spini și măracini vor crește pe altarele lor. Și vor zice munților: "Acoperiți-ne!" Și dealurilor: "Cădeți peste noi!" Din zilele Ghibei ai păcătuit, Israele! Acolo au stătut ei, ca războiul făcut îm-

potriva celor răi să nu-i apuce la Ghibea. 'i voi pedepsi cînd 10
 voi vrea, și se vor strînge popoare împotriva lor, cînd îi voi
 pedepsi pentru îndoita lor nelegiuire! Efraim este o mînzată 11
 învățată la jug, căreia îi place să treiere grîul, și i-am cruțat
 gîtul său cel frumos; dar acum voi înjuga pe Efraim, Iuda va
 ara și Iacov îi va grăpa. Sămănați potrivit cu neprihănirea și 12
 veți secera potrivit cu îndurarea. Desteleniți-vă un ogor nou!
 Este vremea să căutați pe Domnul, ca să vină și să vă ploaie
 mîntuire. Ați arat răul, ați secerat nelegiuirea, și ați mîncat 13
 rodul minciunii. Căci te-ai încrezut în carăle tale de luptă,
 în numărul oamenilor tăi viteji. Deaceea se va stîrni o zarvă 14
 împotriva poporului tău, și toate cetățuile tale vor fi nimicite,
 cum a nimicit în luptă Șalman-Bet-Arbel, cînd mama a fost
 zdrobită împreună cu copiii ei. Iată ce vă va aduce Betel, din 15
 pricina răutății voastre peste măsură de mare. 'n revărsatul
 zorilor, se va isprăvi cu împăratul lui Israel!

Cînd era tînăr Israel, îl iubeam, și am chemat pe fiul Meu 11
 din Egipt. Dar cu cît proorocii îi chemau, cu atît ei se depăr- 2
 tau: au adus jertfe Baalilor, și tămîie chipurilor idolești. Și 3
 totuș Eu am învățat pe Efraim să meargă, și l-am ridicat în
 brațe; dar n'au văzut că Eu îi vindecam. I-am tras cu legă- 4
 turi omenеști, cu funii de dragoste, am fost pentru ei ca cel
 ce le ridică jugul de lingă gură. M'am plecat spre ei și le-am
 dat de mîncare. Nu se vor mai întoarce în țara Egiptului; 5
 dar Asirianul va fi împăratul lor, pentrucă n'au voit să se în-
 toarcă la Mine. Sabia va năvăli peste cetățile lor, va nimici, 6
 va mîncea pe sprijinatorii lor, din pricina planurilor pe cari le-
 au făcut. Poporul Meu este pornit să se depărteze de Mine; 7
 și dacă sînt chemați înapoi la Cel Prea 'nalt, niciunul din ei
 nu caută să se ridice. "Cum să te dau Efraime? Cum să te 8
 predau Israele? Cum să-ți fac ca Admei? Cum să te fac ca
 Țeboimul? Mi se sbate inima în Mine, și tot lăuntru Mi se
 mișcă de milă! Nu voi lucra după mînia Mea aprinsă, nu voi 9
 mai nimici pe Efraim; căci Eu sînt Dumnezeu, nu un om. Eu
 sînt Sfîntul în mijlocul tău, și nu voi veni să prăpădesc. Ei 10
 vor urma pe Domnul, ca pe un leu care va răcni; căci El însuș
 va răcni, și copiii vor alerga tremurînd dela apus. Vor alerga 11

tremurînd din Egipt, ca o pasăre, și din țara Asiriei, ca o porumbiță. Și-i voi face să locuiască în casele lor, zice Domnul.”

12 Efraim mă înconjoară cu minciuni, și casa lui Israel cu înșelătorii. Iuda este tot hoinar față de Dumnezeu, față de Cel Sfînt și credincios.

12 Lui Efraim îi place vîntul și aleargă după vîntul de răsărit; zilnic mărește minciuna și înșelătoria; face legămînt cu Asiria, și duc untdelemn în Egipt. Domnul este în ceartă și cu Iuda, și va pedepsi pe Iacov după purtarea lui: îi va răsplăti după faptele lui. 'ncă din pîntecele mamei, a apucat Iacov pe fratele său de călcii, și în puterea lui, s'a luptat cu Dumnezeu. S'a luptat cu îngerul, și a fost biruitor, a plîns și s'a rugat de el. Iacov l-a întîlnit la Betel, și acolo ne-a vorbit Dumnezeu. Domnul este Dumnezeul oștirilor; Numele Lui este Domnul. Tu dar, întoarce-te la Dumnezeul tău, păstrează bunătatea și iubirea, și nădăjduiește totdeauna în Dumnezeul tău. Efraim este un negustor care are în mîna o cumpănă mincinoasă. 'i place să înșele. Și Efraim zice: "Cu adevărat, m'am îmbogățit, am făcut avere; și în toată munca mea nu mi s-ar putea găsi nici o nelegiuire care să fie un păcat." Și totuș, Eu sînt Domnul, Dumnezeul tău, din țara Egiptului, și pînă acum; Eu te voi face să locuiești iarăș în corturi, ca în zilele de sărbătoare! Eu am vorbit proorocilor, am dat o mulțime de vedenii, și am spus pilde prin prooroci. Dacă Galaadul s'a datat la slujba idolilor, Galaadiții vor fi nimiciți negreșit. Ei jertfesc boi în Ghilgal: de aceea, altarele lor vor ajunge niște mormane de pietre, pe brazdele cîmpiilor. Iacov a fugit odinioară în cîmpia lui Aram, Israel a slujit pentru o femeie, și pentru o femeie a păzit turmele. Dar, printr'un prooroc a scos Domnul pe Israel din Egipt, și printr'un prooroc a fost păzit Israel. Efraim a mîniat rău pe Domnul: dar Domnul său va arunca asupra lui sîngele pe care l-a vărsat, și-i va răsplăti ocară, pe care l-a făcut-o.

13 Cînd vorbea Efraim, răspîndea groaza în Israel. Dar cum a păcătuit cu Baal, a murit. Și acum ei păcătuiesc într'una, își fac chipuri turnate din argintul lor, idoli născociți de ei, lucrare făcută de meșteri. Acestora le vorbesc ei, și jertfind

oameni, sărută viței! De aceea, vor fi ca norul de dimineață, 3
ca roua care trece repede, ca pleava suflată de vînt din arie,
ca fumul, care iese din horn. Dar Eu sînt Domnul, Dum- 4
nezeul tău, din țara Egiptului înoace. Tu cunoști că nu este
alt Dumnezeu afară de Mine, și nu este alt Mîntuitor afară
de Mine. Eu te-am cunoscut în pustie, într'un pămînt fără 5
apă. Dar cînd au dat de pășune, s'au săturat, și cînd s'au 6
săturat, inima li s'a umflat de mîndrie; de aceea M'au uitat.
Eu M'am făcut ca un leu pentru ei, și-i pîndesc ca un pardos 7
pe drum. Mă năpustesc asupra lor, ca o ursoaică lipsită de 8
puii ei, le sfîșii învelișul inimii; îi înghit pe dată ca un leu, și
fiarele cîmpului îi vor face bucăți. Pieirea ta, Israele, este 9
că ai fost împotriva Mea, împotriva Celui ce te putea ajuta.
Unde este împăratul tău, ca să te scape în toate cetățile tale? 10
Unde sînt judecătorii tăi, despre cari ziceai: "Dă-mi un îm-
părat și domni?" Ți-am dat un împărat în mînia Mea, și 11
ți-l iau în urgia Mea! Nelegiuirea lui Efraim este strînsă, pă- 12
catul lui este păstrat. 'l vor apuca durerile nașterii; este un 13
copil neînțelept, căci nu poate să nască la vremea sorocită! 'i 14
voi răscumpăra din mîna locuinței morților, îi voi izbăvi dela
moarte. Moarte, unde îți este ciuma? Locuință a morților,
unde îți este nimicirea? Căința este ascunsă de privirile Mele!
Oricît de roditor ar fi Efraim în mijlocul fraților săi, tot va veni 15
vîntul de răsărit, se va stîrni din pustie un vînt al Domnului,
îi va usca izvoarele, și-i va seca fîntînile: va jăfui vistieria de
toate vasele ei de preț. Samaria este pedepsită, pentrucă s'a 16
răzvrătit împotriva Dumnezeului ei. Vor cădea uciși de sabie;
pruncii lor vor fi zdrobiți, și vor spinteca pîntecele femeilor lor
însărcinate.

'ntoarce-te, Israele, la Domnul, Dumnezeul tău! Căci ai 14
căzut prin nelegiuirea ta. Aduceți cu voi cuvinte de căință, 2
și întoarceți-vă la Domnul. Spuneți-I: "Iartă toate nelegiui-
rile, primește-ne cu bunăvoință, și 'ți vom aduce, în loc de
tauri, lauda buzelor noastre. Asirianul nu ne va scăpa, nu 3
vrem să mai încălecăm pe cai, și nu vrem să mai zicem lucrării
mînilor noastre: ,Dumnezeul nostru; Căci la Tine găsește milă
orfanul." Le voi vindeca vătămarea adusă de neascultarea 4

lor, îi voi iubi cu adevărat! Căci mînia Mea s'a abătut dela
5 ei! Voi fi ca roua pentru Israel; el va înflori ca crinul, și va da
6 rădăcini ca Libanul. Ramurile lui se vor întinde; măreția lui
7 va fi ca a măslinului, și miresmele lui ca ale Libanului. Iarăș
vor locui la umbra lui, iarăș vor da viață grîului, vor înflori ca
8 via, și vor avea faima vinului din Liban. Ce mai are Efraim
a face cu idoli? 'l voi asculta și-l voi privi, voi fi pentru el ca
9 un chiparos verde: dela Mine îți vei primi rodul. - Cine este
înțelept, să ia seama la aceste lucruri! Cine este priceput, să le
înțeleagă! Căci căile Domnului sînt drepte; și cei drepti umblă
pe ele, dar cei răzvrățiți cad pe ele.

IOEL

Guvîntul Domnului care a fost spus lui Ioel, fiul lui 1
Petuel. Ascultați lucrul acesta, bătrîni! Și luați 2
seama, toți locuitorii țării! S'a întîmplat așa ceva
pe vremea voastră, sau pe vremea părinților voștri?
Povestiți copiilor voștri despre lucrul acesta, și copiii voștri 3
să povestească la copiii lor, iar copiii lor să povestească ne-
mului de oameni care va urma! Ce a lăsat nemîncat lăcusta 4
Gazam, a mîncat lăcusta Arbeh, ce a lăsat lăcusta Arbeh, a
mîncat lăcusta Ielec, ce a lăsat lăcusta Ielec, a mîncat lăcusta
Hasil. Treziți-vă, bețivilor, și plîngeți! Văitați-vă toți cei 5
ce beți vin, căci vi s-a luat mustul dela gură! Căci în țara 6
mea a năvălit un popor puternic și fără număr, cu dinți de
leu, și măsele de leoaică. Mi-a pustiit via; mi-a făcut bucăți 7
smochinul, l-a jupuit de coajă și l-a trîntit jos; mlădițele de
viță au ajuns albe! Bocește-te, ca fecioara încinsă cu un sac 8
după bărbatul tinereței ei! Au încetat darurile de mîncare 9
și jertfele de băătură din Casa Domnului; preoții, slujitorii
Domnului, jălesc. Cîmpia este pustiită, pămîntul întristat, 10
căci grîul este nimicit, mustul a secat, untdelemnul nu mai
este. 'nmărmuriți, plugari, văitați-vă, vieri, din pricina grîu- 11
lui și orzului, căci bucatele de pe cîmp sînt pierdute. Via 12
este prăpădită, smochinul este veștejit, rodiul, finicul, mărul,
toți pomii de pe cîmp, s'au uscat... Și s'a dus bucuria dela
copiii oamenilor! 'ncingeți-vă, preoți, și plîngeți! Bociți-vă, 13
slujitori ai altarului; veniți și petreceți noaptea îmbrăcați cu
saci, slujitori ai Dumnezeului meu! Căci au încetat darurile de
mîncare și jertfele de băătură din Casa Dumnezeului vostru.
Vestiți un post, chemați o adunare de sărbătoare; strîngeți 14
pe bătrîni, pe toți locuitorii țării, în Casa Domnului, Dum-
nezeului vostru, și strigați către Domnul. "Vai! ce zi!" Da, 15
ziua Domnului este aproape, vine ca o pustiire dela Cel Atot-
puternic. Nu s'a prăpădit hrana supt ochii noștri? Și n'a 16

17 perit bucuria și veselia din Casa Dumnezeului nostru? S'au
uscat semințele supt bulgări; grînarele stau goale, hambarele
18 sînt stricate, căci s'a stricat sămăntura! Cum gem vitele!
Cirezile de boi umblă buimace, căci nu mai au pășune; chiar și
19 turmele de oi sufăr! Către Tine, Doamne, strig, căci a mîncat
focul islazurile pustiei, și para focului a pîrlit toți copacii de pe
20 cîmp! Chiar și fiarele cîmpului se îndreaptă doritoare către
tine, căci au secat pîraiele, și a mîncat focul islazurile pustiei.

2 Sunați din trîmbișă în Sion! Sunați în gura mare pe muntele
Meu cel sfînt, ca să tremure toți locuitorii țării. Căci vine ziua
2 Domnului, este aproape! - O zi de întunec și negură mare, o
zi de nori și de întunecime. Ca zorile dimineții se întinde peste
munți un popor mare și puternic, cum n'a mai fost din veac, și
3 nici în vremurile viitoare nu va mai fi. Arde focul înaintea lui,
și pîlpăie flacăra după el. 'naintea lui, țara era ca o grădină
a Edenului, și după el este un pustiu sterp: nimic nu-i scapă.
4, 5 Parcă sînt niște cai, și aleargă ca niște călăreți. Vin uruind
ca niște cară pe munți, și pîrae ca o flacăra de foc, cînd mis-
6 tuie miriștea; par o puternică oștire, gata de luptă. Tremură
7 popoarele înaintea lor, și toate fețele îngălbenesc. Aleargă ca
niște războinici, se suie pe ziduri ca niște războinici, fiecare
8 își vede de drumul lui, și nu se abate din cărarea lui. Nu se
împing unii pe alții, fiecare ține șirul, se năpustesc prin săgeți
9 și nu se opresc din mers. Se răspîndesc în cetate, aleargă pe
10 ziduri, se suie pe case, și intră pe ferestre ca un hoț. 'nain-
tea lor se cutremură pămîntul, se zguduie cerurile, soarele și
11 luna se întunecă, și stelele își pierd lumina. Domnul face
să tune glasul Lui înaintea oștirii Sale, căci tabăra Lui este
foarte mare, și celce împlinește cuvîntul este puternic. Dar
mare este ziua Domnului și foarte înfricoșată: cine o poate
12 suferi? "Dar chiar acuma, zice Domnul, întoarceți-vă la Mine
13 cu toată inima, cu post, cu plîns și bocet! Sfișiati-vă inimile
nu hainele, și întoarceți-vă la Domnul, Dumnezeul vostru.
Căci El este milostiv și plin de îndurare, îndelung răbdător
și bogat în bunătate, și-I pare rău de relele pe cari le trimete.
14 Cine știe dacă nu Se va întoarce și nu Se va căi? Cine știe dacă
nu va lăsa după El o binecuvîntare, daruri de mîncare și jertfe

de băutură pentru Domnul, Dumnezeul vostru? Sunați cu 15
trîmbița în Sion! Vestiți un post, chemați o adunare de sărbă-
toare!” Strîngeți poporul, țineți o adunare sfîntă! Aduceți pe 16
bătrîni, strîngeți copiii, și chiar pruncii dela țîță! Să iasă mirele
din cămara lui, și mireasa din odaia ei! Preoții, slujitorii 17
Domnului, să plîngă între tindă și altar, și să zică: “Doamne,
îndură-Te de poporul Tău! Nu da de ocară moștenirea Ta,
n’o face de batjocura popoarelor! Pentru ce să se zică printre
neamuri: “Unde este Dumnezeul lor?” Domnul a fost plin de 18
rîvnă pentru țara Lui, și S’a îndurat de poporul Său. Domnul 19
a răspuns, și a zis poporului Său: “Iată, vă trimet grîu, must și
untdelemn proaspăt, ca să vă săturați de ele, și nu vă voi mai
face de ocară între neamuri. Voi depărta dela voi pe vrăj- 20
mașul dela miază-noapte, îl voi izgoni spre un pămînt fără apă
și pustiu, îi voi împinge partea dinainte a oștirii lui în marea
de răsărit, și coada oștirii în marea de apus; iar duhoarea lui
se va ridica în sus, și mirosul lui de putregai se va înălța în
văzduh, căci s’a crezut grozav. Nu te teme, pămîntule, ci 21
bucură-te și veseleşte-te, căci Domnul face lucruri mari! Nu 22
vă temeți, fiare de pe cîmp, căci islazurile pustiei iarăș vor
înverzi, pomii își vor da roadele, smochinul și vița își vor da
rodul lor. Și voi, copii ai Sionului, bucurați-vă și veseliți-vă în 23
Domnul, Dumnezeul vostru, căci El vă va da ploaie la vreme,
vă va trimete ploaie timpurie și tîrzie, ca odinioară. Ariile se 24
vor umplea de grîu, vor geme tocitoarele și teascurile de must
și de untdelemn, vă voi răsplăti astfel anii, pe cari i-au mîncat 25
lăcustele Arbeh, Ielec, Hasil și Gazam, oștirea Mea cea mare,
pe care am trimes-o împotriva voastră. Veți mînca și vă veți 26
sătura, și veți lăuda Numele Domnului, Dumnezeului vostru,
care va face minuni cu voi, și poporul Meu niciodată nu va
mai fi de ocară! Și veți ști că Eu sînt în mijlocul lui Israel, că 27
Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru, și nu este altul afară de
Mine. Și poporul Meu niciodată nu va mai fi de ocară. După 28
aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele
voastre vor prooroci, bătrîni voștri vor visa visuri, și tinerii
voștri vor avea vedenii. Chiar și peste robi și peste roabe, voi 29
turna Duhul Meu, în zilele acelea. Voi face să se vadă semne 30

31 în ceruri și pe pământ: sînge, foc, și stîlpi de fum; soarele se
va preface în întunec, și luna în sînge, înainte de a veni ziua
32 Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. Atunci oricine va
chema Numele Domnului va fi mîntuit. Căci mîntuirea va fi
pe muntele Sionului și la Ierusalim, cum a făgăduit Domnul,
și între cei rămași, pe cari-i va chema Domnul.

3 Căci iată că în zilele acelea și în vremile acelea, cînd voi
aduce înapoi pe prinșii de război ai lui Iuda și ai Ierusalimu-
2 lui, voi strînge pe toate neamurile, și le voi pogorî în valea lui
Iosafat. Acolo, Mă voi judeca cu ele, pentru poporul Meu, pen-
tru Israel, moștenirea Mea, pe care l-au risipit printre neamuri,
3 împărțind între ele țara Mea. Au tras la sort pentru poporul
Meu; au dat un flăcău pe o curvă, și au vîndut fata pe vin, și
4 l-au băut. Ce vreți voi cu Mine, Tirule și Sidonule, și toate
ținuturile Filistenilor? Vreți să-Mi răsplătiți vreo faptă, sau
să faceți ceva împotriva Mea? Iute, fără zăbavă, voi întoarce
5 faptele voastre asupra capului vostru. Mi-ați luat argintul și
aurul, și cele mai bune odoare ale Mele, și le-ați dus în tem-
6 plele voastre. Ați vîndut pe copiii lui Iuda și ai Ierusalimului
7 copiilor Grecilor, ca să-i depărtați din țara lor. Iată că îi
scol în locul în care i-ați vîndut, și voi întoarce fapta voastră
8 asupra capului vostru. Voi vinde copiilor lui Iuda pe fiii și
ficele voastre, și ei îi vor vinde Sabeenilor, un neam depărtat;
9 căci Domnul a vorbit. Vestiți aceste lucruri printre neamuri:
pregătiți războiul! Treziți pe viteji! Să se apropie și să se suie,
10 toți oamenii de război! Fiarele plugurilor voastre prefăceți-le
în săbii, și cosoarele în sulite! Cel slab să zică: "Sînt tare!"
11 Grăbiți-vă și veniți, toate neamurile de primprejur, și strîngeți-
12 vă! Acolo pogoară, Doamne, pe vitejii Tăi! Să se scoale ne-
amurile, și să se suie în valea lui Iosafat! Căci acolo voi ședea să
13 judec toate neamurile de primprejur. Puneți mîna pe secer, căci
secerișul este copt! Veniți și călcați cu picioarele, căci
linurile sînt pline, și tocitorile dau peste ele! Căci mare este
14 răutatea lor! Vin grămezi-grămezi în valea judecății, căci
15 ziua Domnului este aproape, în valea judecății. Soarele și
16 luna se întunecă, și stelele își pierd strălucirea. Domnul răc-
nește din Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim, de se zguduie

cerurile și pământul. Dar Domnul este scăparea poporului Său, și ocrotirea copiilor lui Israel. Și veți ști că Eu sînt Domnul, 17
Dumnezeul vostru, care locuieste în Sion, muntele Meu cel sfînt. Ierusalimul însă va fi sfînt, și nu vor mai trece străinii prin el. 'n vremea aceea, va picura must din munți, și va 18
curge lapte din dealuri, toate pîraiele lui Iuda vor fi pline de apă. Un izvor va ieși deasemenea din Casa Domnului, și va uda valea Sitim. Egiptul va ajunge pustiu, Edomul va ajunge 19
o pustie stearpă, din pricina silniciei făcute împotriva copiilor lui Iuda, al căror sînge nevinovat l-au vărsat în țara lor. Dar 20
Iuda va fi vecinic locuit, și Ierusalimul din neam în neam. Le 21
voi răzbuna sîngele pe care nu l-am răzbunat încă, dar Domnul va locui în Sion.

AMOS

1 **G**ruvinele lui Amos, unul din păstorii din Tecoa, ve-
deniile pe cari le-a avut el despre Israel, pe vremea
lui Ozia, împăratul lui Iuda, și pe vremea lui Ier-
oboam, fiul lui Ioas, împăratul lui Israel, cu doi ani
2 înaintea cutremurului de pământ. El a zis: “Domnul răcnește
din Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim. Pășunile păstorilor
3 jălesc, și vârful Carmelului este uscat. Așa vorbește Domnul:
“Pentru trei nelegiuiri ale Damascului, ba pentru patru, nu-Mi
schimb hotărîrea, pentru că au treierat Galaadul cu treieră-
4 toarea de fer. De aceea voi trimete foc în casa lui Hazael,
5 care va mistui palatele lui Ben-Hadad. Voi sfărîma zăvoarele
Damascului, și voi nimici cu desăvîrșire pe locuitorii din Bicat-
Aven, împreună cu cel ce ține toiagul de cîrmuire în Bet-Eden;
6 și poporul Siriei va fi dus rob la Chir, zice Domnul.” Așa vor-
bește Domnul: “Pentru trei nelegiuiri ale Gazei, ba pentru pa-
tru, nu-Mi schimb hotărîrea, pentru că au luat pe toți oamenii
7 prinși de război și i-au dat Edomului: de aceea, voi trimete
8 foc în zidurile Gazei, și-i va mistui palatele. Voi nimici cu
desăvîrșire pe locuitorii din Asdod, și pe cel ce ține toiagul îm-
părătesc în Ascalon; ’mi voi întoarce mîna împotriva Ecronu-
lui, și ce va mai rămînea din Filistenii va pieri, zice Domnul
9 Dumnezeu.” Așa vorbește Domnul: “Pentru trei nelegiuiri
ale Tirului, ba pentru patru, nu-Mi schimb hotărîrea, pentru că
au luat pe toți oamenii prinși de război, și i-au dat Edomului,
10 și nu s’au gîndit la legămîntul frățesc. De aceea, voi trimete
11 foc în zidurile Tirului, și-i va mistui palatele.” Așa vorbește
Domnul: “Pentru trei nelegiuiri ale Edomului, ba pentru pa-
tru, nu-Mi schimb hotărîrea, pentru că a urmărit pe frații săi
cu sabia, înădușindu-și mila, a dat drumul mîniei, și își ținea
12 într’una urgia. De aceea, voi trimete foc peste Teman, și
13 va mistui palatele Boțrei.” Așa vorbește Domnul: “Pentru
trei nelegiuiri ale copiilor lui Amon, ba pentru patru, nu-Mi
schimb hotărîrea, pentru că au spintecat pîntecele femeilor în-

sărcinate ale Galaadului, ca să-și mărească ținutul: de aceea, 14
 voi aprinde focul în zidurile Rabei, și-i va mistui palatele, în
 mijlocul strigătelor de război în ziua luptei, și în mijlocul vi-
 jeliei în ziua furtunii. Și împăratul lor va merge în robie, el, 15
 și căpeteniile lui împreună cu el, zice Domnul.”

Așa vorbește Domnul: “Pentru trei nelegiuiri ale Moabu- **2**
 lui, ba pentru patru, nu-Mi schimb hotărîrea: pentrucă a ars,
 a ars pînă le-a făcut var, oasele împăratului Edomului, de 2
 aceea voi trimete foc în Moab, și va mistui palatele Cheriotu-
 lui; și Moabul va pieri în mijlocul zarvei, în mijlocul strigătelor
 de război și sunetul trîmbiței: Voi nimici cu desăvîrșire pe 3
 judecător din mijlocul lui, și voi ucide pe toate căpeteniile lui
 împreună cu el, zice Domnul.” Așa vorbește Domnul: “Pen- 4
 tru trei nelegiuiri ale lui Iuda, ba pentru patru, nu-Mi schimb
 hotărîrea, pentrucă au nesocotit Legea Domnului și n’au păzit
 poruncile Lui, ci s’au lăsat duși în rătăcire de idoli cei minci-
 noși după cari au umblat și părinții lor; de aceea, voi trimete 5
 foc în Iuda, și va mistui palatele Ierusalimului.” Așa vorbește 6
 Domnul: “Pentru trei nelegiuiri ale lui Israel, ba pentru pa-
 tru, nu-Mi schimb hotărîrea, pentrucă au vîndut pe cel nepri-
 hănit pe bani, și pe sărac pe o păreche de încălțăminte. Ei 7
 doresc să vadă țărîna pămîntului pe capul celor sărmani, și
 calcă în picioare dreptul celor nenorociți. Fiul și tatăl se duc
 la aceeaș fată, ca să pîngărească Numele Meu cel sfînt. Se 8
 întind lîngă fiecare altar pe haine luate ca zălog, și beau în casa
 dumnezeilor lor amenda celor osîndiți de ei. Și totuș Eu am 9
 nimicit dinaintea lor pe Amoriți, cari erau cît cedrii de înalți, și
 tari ca stejarii; le-am nimicit roadele din vîrf pînă în rădăcini.
 Și Eu v’am scos din țara Egiptului, și v’am povățuit patruzeci 10
 de ani în pustie, ca să vă dau în stăpînire țara Amoriților.
 Am ridicat prooroci dintre fiii voștri, și Nazirei dintre tinerii 11
 voștri. Nu este așa, copii ai lui Israel? zice Domnul... Iar 12
 voi ați dat Nazireilor să bea vin, și proorocilor le-ați poruncit:
 „Nu proorociți! Iată, vă voi stropși cum stropșește pămîntul 13
 carul încărcat cu snopi, așa că cel iute nu va putea să fugă, 14
 iar cel tare nu se va putea sluji de tăria lui, și omul viteaz
 nu-și va scăpa viața. Cel ce mînuiește arcul nu va putea să 15

țină piept, cel iute de picioare nu va scăpa, și călărețul nu-și
16 va scăpa viața; iar cel mai inimos dintre războinici, va fugi în
pielea goală în ziua aceea, zice Domnul.”

3 Ascultați cuvîntul acesta, pe care-l rostește Domnul împotriva voastră, copii ai lui Israel, împotriva întregii familii pe
2 care am scos-o din țara Egiptului! “Eu v’am ales numai pe
voi dintre toate familiile pămîntului: de aceea vă voi și pedepsi
3 pentru toate nelegiuirile voastre. Merg oare doi oameni împreună,
4 fără să fie învoiiți? Răcnește leul în pădure, dacă n’are pradă?
Sbiară puiul de leu din fundul vizuinei lui, dacă
5 n’a prins nimic? Cade pasărea în lațul de pe pămînt, dacă
nu i s’a întins o cursă? Se ridică lațul dela pămînt, fără să se
6 fi prins ceva în el? Sau sună cineva cu trîmbița într’o cetate,
fără să se spăimînte poporul? Sau se întîmplă o nenorocire
7 într’o cetate, fără s’o fi făcut Domnul? Nu, Domnul Dumnezeu
nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor
8 Săi prooroci. Leul răcnește: cine nu se va speria? Domnul
9 Dumnezeu vorbește: cine nu va prooroci?” Strigați de pe
acoperișul palatelor Asdodului și de pe palatele țării Egiptului,
și spuneți: “Strîngeți-vă pe munții Samariei, și vedeți ce
neorînduială mare este în mijlocul ei, ce asupriri sînt în ea!
10 Nu sînt în stare să lucreze cu neprihănire, zice Domnul, ci
își grămădesc în palate comori cîștigate prin silnicie și răpire.”
11 De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: “Vrăjmașul va împresura
țara, îți va doborî tăria, și palatele tale vor fi jăfuite!”
12 Așa vorbește Domnul: “După cum păstorul scapă din gura leului
numai două bucăți de picioare sau un vîrf de ureche, așa vor scăpa
copiii lui Israel cari stau în Samaria în colțul unui pat
13 și pe covoare de Damasc! Ascultați, și spuneți lucrul acesta
casei lui Iacov, zice Domnul Dumnezeu, Dumnezeul oștirilor:
14 “n ziua cînd voi pedepsi pe Israel pentru fărădelegile lui, voi
pedepsi și altarele din Betel; coarnele altarului vor fi sfărîmate,
15 și vor cădea la pămînt. Voi surpa casele de iarnă și casele de
vară; palatele de fildeș se vor duce, și casele cele multe se vor
nimici, zice Domnul.”

4 “Ascultați cuvîntul acesta, juncane din Basan, de pe muntele Samariei,
voi cari asupriți pe cei sărmani, zdrobiți pe cei lip-

siti, și ziceți bărbaților voștri: „Dați-ne să bem!” Domnul 2
Dumnezeu a jurat pe sfințenia Lui, și a zis: “Iată, vin zile pen-
tru voi, când vă vor prinde cu cîrligele, și rămășița voastră cu
undiți de pescari; ,veți ieși prin spărturi, fiecare drept înainte, 3
și veți fi lepădate în Harmon, zice Domnul.” Duceți-vă numai 4
la Betel, și păcătuiți! Duceți-vă la Ghilgal, și păcătuiți și mai
mult! Aduceți-vă jertfele în fiecare dimineață, și zeciuielile la
fiecare trei zile! Faceți să fumege jertfe de mulțămire făcute 5
cu aluat! Trîmbițați-vă, vestiți-vă darurile de mîncare de bună
voie! Căci așa vă place, copii ai lui Israel, zice Domnul Dum-
nezeu.” Și Eu, de partea Mea, v’am trimes foametea în toate 6
cetățile voastre, și lipsa de pîne în toate locuințele voastre.
Cu toate acestea tot nu v’ați întors la Mine, zice Domnul.”
- “N’am vrut să vă dau nici ploaie, când mai erau încă trei 7
luni pînă la secerat; am dat ploaie peste o cetate, dar n’am dat
ploaie peste o altă cetate; într’un ogor a plouat, și altul, în care
n’a plouat, s’a uscat. Două, trei cetăți s’au dus la alta ca să 8
bea apă, și tot nu și-au potolit setea. Cu toate acestea, tot nu
v’ați întors la Mine, zice Domnul.” - V’am lovit cu rugină în 9
grîu și cu tăciune; grădinile voastre cele multe, viile, smochinii
și măslinii voștri i-au mîncat deseori lăcustele. Cu toate ace-
stea, tot nu v’ați întors la Mine, zice Domnul.” Am trimes în 10
voi ciurma, ca în Egipt; v’am ucis tinerii cu sabia, și am lăsat
să vi se ia caii, am făcut să vi se suie în nări duhoarea taberii
voastre. Și cu toate acestea, tot nu v’ați întors la Mine, zice
Domnul.” - “V’am nimicit ca pe Sodoma și Gomora, pe cari 11
le-a nimicit Dumnezeu; și ați fost ca un tăciune scos din foc.
Cu toate acestea, tot nu v’ați întors la Mine, zice Domnul...
“De aceea îți voi face astfel, Israele, -și fiindcă îți voi face ast- 12
fel, pregătește-te să întilnești pe Dumnezeul tău, Israele! Căci 13
iată că El a întocmit munții, a făcut vîntul, și spune omului
pînă și gîndurile lui. El preface zorile în întunec, și umblă
pe înălțimile pămîntului: Domnul, Dumnezeul oștirilor, este
Numele Lui.

Ascultați cuvîntul acesta, cîntecul acesta de jale, pe care-l 5
fac pentru voi, casa lui Israel! “A căzut și nu se va mai scula, 2
fecioara lui Israel; stă trîntită la pămînt, și nimeni n’o ridică.

3 Căci așa vorbește Domnul Dumnezeu: cetatea care scotea la
luptă o mie de oameni, nu va rămînea decît cu o sută, și cea
care scotea o sută de oameni, nu va mai rămînea decît cu zece,
4 din casa lui Israel.” Căci așa vorbește Domnul către casa lui
5 Israel: “Căutați-Mă, și veți trăi! Nu căutați Betelul, nu vă
duceți la Ghilgal, și nu treceți la Beer-Șeba. Căci Ghilgalul va
6 fi dus în robie, și Betelul va fi nimic. Căutați pe Domnul, și
veți trăi! Temeți-vă ca nu cumva să apuce ca un foc casa lui
Iosif, și focul acesta s’o mistuie, fără să fie cineva la Betel ca să-
7 l stingă, voi cari prefaceți dreptul în pelin, și călcați dreptatea
8 în picioare! El a făcut Cloșca cu pui și Orionul, El preface
întunerecul în zori, iar ziua în noapte neagră; El cheamă apele
mării, și le varsă pe fața pămîntului: Domnul este Numele
9 Lui. El aduce ca fulgerul prăpădul peste cei puternici, așa că
10 nimicirea vine peste cetățui.” Ei urăsc pe cel ce-i mustră la
poarta cetății, și le este scîrbă de cel ce vorbește din inimă.
11 Deaceea, pentru că pe sărac îl călcați în picioare, și luați daruri
de grîu dela el: măcar că ați zidit case de piatră cioplită, nu
le veți locui; măcar că ați sădit vii foarte bune, nu veți bea din
12 vinul lor! Căci Eu știu că nelegiuirile voastre sînt multe, și că
păcatele voastre sînt fără număr: asupriți pe cel drept, luați
mită, și călcați în picioare la poarta cetății dreptul săracilor.
13 De aceea, în vremuri ca acestea, înțeleptul trebuie să tacă;
14 căci sînt vremuri rele. Căutați binele și nu răul, ca să trăiți,
și ca astfel, Domnul, Dumnezeul oștirilor, să fie cu voi, cum
15 spuneți voi! Uriți răul și iubiți binele, faceți să domnească
dreptatea la poarta cetății; și poate că Domnul, Dumnezeul
16 oștirilor, va avea milă de rămășițele lui Iosif. De aceea, așa
vorbește Domnul, Dumnezeul oștirilor, Cel Atotputernic: “n
toate piețele se vor boci, și pe toate ulițele vor zice: ,Vai! Vai!
Vor chema pe plugar la jale, și la bocire pe ceice fac jălani
17 pentru morți. ’n toate viile va fi bocet, cînd voi trece prin
18 mijlocul tău, zice Domnul. “Vai de cei ce doresc ,ziua Dom-
nului! Ce așteptați voi dela ziua Domnului? Ea va fi întunec
19 și nu luminează. Veți fi ca un om care fuge dinaintea unui leu pe
care-l întîlnește un urs, și care, cînd ajunge acasă, își reazimă
20 mîna pe zid, și-l mușcă un șarpe! Nu va fi oare ziua Dom-

nului întunec, în loc de lumină? Nu va fi ea întunecoasă și
fără strălucire? Eu urăsc, disprețuiesc sărbătorile voastre, și 21
nu pot să vă sufăr adunările de sărbătoare! Când 'mi aduceți 22
arderii de tot și daruri de mâncare, n'am nicio plăcere de ele; și
vițeei îngrășați pe cari-i aduceți ca jertfe de mulțămire, nici nu
Mă uit la ei. Depărtează de Mine vuietul cântecelor tale; nu 23
pot asculta sunetul alăutelor tale! Ci dreptatea să curgă ca o 24
apă curgătoare, și neprihănirea ca un pîrîu care nu seacă nicio-
dată! Mi-ați adus voi jertfe și daruri de mâncare, în timpul 25
celor patruzeci de ani din pustie, casa lui Israel?... Veți ridica 26
dar pe Sacut, împăratul vostru, și pe Caivan, chipurile voastre
idolești, steaua dumnezeului vostru, pe care vi l-ați făcut, și 27
vă voi duce în robie dincolo de Damasc, zice Domnul, al cărui
Nume este Dumnezeu al oștirilor!"

Vai de ceice trăiesc fără grijă în Sion, și la adăpost pe 6
muntele Samariei, vai de mai marii aceștia ai celui dintîi dintre
neamuri, la cari aleargă casa lui Israel!... Treceți la Calne și 2
vedeți, duceți-vă de acolo pînă la Hamatul cel mare, și pogorîți-
vă în Gat la Filistenii; sînt oare cetățile acestea mai înfloritoare
decît cele două împărății ale voastre, și este ținutul lor mai
întins decît al vostru?... Credeți că ziua nenorocirii este de 3
parte, și faceți să se apropie domnia silniciei. Ei se culcă 4
pe paturi de fildeș, și stau întinși a lene pe așternuturile lor;
mănîncă miei din turmă, și vițeei puși la îngrășat. Aiurează 5
în sunetul alăutei, se cred iscusiți ca David în instrumentele
de muzică. Beau vin cu pahare largi, se ung cu cel mai bun 6
untdelemn, și nu se întristează de prăpădul lui Iosif! De aceea 7
vor merge în robie, în fruntea prinșilor de război; și vor înceta
strigătele de veselie ale acestor desfățați. Domnul Dumnezeu 8
a jurat pe Sine însuș, și Domnul, Dumnezeu al oștirilor, a zis:
"Mi-e scîrbă de mîndria lui Iacov, și-i urăsc palatele; de aceea,
voi da în mîna vrăjmașului cetatea cu tot ce este în ea. Și 9
dacă vor mai rămînea zece oameni într'o casă vor muri. Când 10
unchiu-său va lua pe cel mort să-l ardă, ridicîndu-i oasele din
casă, și va întreba pe cel din fundul casei: "Mai este cineva
cu tine?" Acela va răspunde: "Nimeni"... Iar celalt va zice:
"Tăcere! Căci nu trebuie să pomenim acum Numele Domnu-

11 lui!” Căci iată că Domnul poruncește să se dărîme casa cea
12 mare, și să se facă bucați casa cea mică. Pot caii să alerge
pe o stîncă? Sau poate cineva să are marea cu boii, de ați
13 prefăcut judecata în otravă, și roada dreptății în pelin? Vă
bucurați de lucruri de nimic, și ziceți: “Oare nu prin tăria
14 noastră am cîștigat noi putere?” De aceea, iată, voi ridica
împotriva voastră, casa lui Israel, zice Domnul, Dumnezeu
oștirilor, un neam, care vă va asupri dela intrarea Hamatului
pînă la pîrîul pustiei.”

7 Domnul Dumnezeu mi-a trimes vedenia aceasta. Iată, făcea
niște lăcuste, în clipa cînd începea să crească otava; era otava
2 după cositul împăratului. Și după ce au mîncat ele cu desăvîrșire
toată iarba din țară, am zis: “Doamne Dumnezeule, iartă!
Cum ar putea să stea Iacov în picioare? Căci este așa de
3 slab!” Atunci Domnul S’a căit de lucrul acesta: “Nu se va
4 întîmpla una ca aceasta, a zis Domnul.” Domnul Dumnezeu
mi-a trimes vedenia aceasta: Iată, Domnul Dumnezeu vestea
pedeapsa prin foc; și focul mînca Adîncul cel mare și apu-
5 case și cîmpia. Eu am zis: “Doamne Dumnezeule, oprește!
Cum ar putea să stea în picioare Iacov? Căci este așa de
6 slab!” Atunci Domnul S’a căit și de lucrul acesta. “Nici una
7 ca aceasta nu se va întîmpla, a zis Domnul Dumnezeu.” El
mi-a trimes vedenia aceasta: Iată, Domnul stătea pe un zid
8 făcut la cumpănă, și avea o cumpănă în mînă. Domnul mi-
a zis: “Ce vezi, Amos?” Eu am răspuns: “O cumpănă.” Și
Domnul a zis: “Iată, voi pune cumpăna în mijlocul poporu-
9 lui Meu Israel, și nu-l voi mai ierta; ci înălțimile lui Isaac
vor fi pustiite; sfintele locașuri ale lui Israel vor fi dărîmate, și
10 Mă voi ridica împotriva casei lui Ieroboam cu sabia.” Atunci
Amația, preotul din Betel, a trimes să spună lui Ieroboam,
împăratul lui Israel: “Amos uneltește împotriva ta în mijlocul
casei lui Israel; țara nu poate să sufere toate cuvintele lui!
11 Căci iată ce zice Amos: ,Ieroboam va fi ucis de sabie, și Israel
va fi dus în robie departe de țara sa.” Și Amația a zis lui
Amos: “Pleacă, văzătorule, și fugi în țara lui Iuda! Mănîncă-
13 ți pînea acolo, și acolo proorocește. Dar nu mai prooroci la
Betel, căci este un locaș sfînt al împăratului, și este un templu

al împărăției!” Amos a răspuns lui Amația: “Eu nu sînt nici 14
 prooroc, nici fiu de prooroc; ci sînt păstor, și strîngător de smo-
 chine de Egipt. Dar Domnul m’a luat dela oi, și Domnul mi-a 15
 zis: „Du-te și proorocește poporului Meu Israel; Ascultă acum 16
 Cuvîntul Domnului, tu care zici: „Nu prooroci împotriva lui
 Israel, nu vorbi împotriva casei lui Isaac; Din pricina aceasta, 17
 iată ce zice Domnul: „Nevastă-ta va curvi în cetate, fiii și fi-
 icele tale vor cădea loviți de sabie, ogorul tău va fi împărțit cu
 frînghia de măsurat; tu însă vei muri într’un pămînt necurat,
 și Israel va fi dus în robie departe de țara lui!”

Domnul Dumnezeu mi-a trimis următoarea vedenie. Iată, **8**
 era un coș cu poame coapte. El a zis: “Ce vezi, Amos?” 2
 Eu am răspuns: “Un coș cu poame coapte.” Și Domnul mi-
 a zis: “A venit sfîrșitul poporului Meu Israel; nu-l mai pot 3
 ierta! ’n ziua aceea, cîntecele Templului se vor preface în 3
 gemete, zice Domnul Dumnezeu, pretutindeni vor arunca în
 tăcere o mulțime de trupuri moarte.” Ascultați lucrul acesta, 4
 voi cari mîncăți pe cel lipsit, și prăpădiți pe cei nenorociți din
 țară! Voi, cari ziceți: “Cînd va trece luna nouă, ca să vin- 5
 dem grîul, și Sabatul ca să deschidem grînarele, să micșorăm
 efa și să mărim siclul, și să strîmbăm cumpăna ca să înșelăm?
 Apoi vom cumpăra pe cei nevoiași pe argint, și pe sărac pe o 6
 păreche de încălțăminte, și vom vinde codina în loc de grîu.”
 - Domnul a jurat pe slava lui Iacov: “Niciodată nu voi uita 7
 niciuna din faptele lor! Nu se va cutremura țara din pricina 8
 acestor mișelii, și nu se vor jăli toți locuitorii ei? Nu se va um-
 fla toată țara ca rîul, ridicîndu-se și pogorîndu-se iarăș ca rîul
 Egiptului? ’n ziua aceea, zice Domnul Dumnezeu, voi face 9
 să asfințească soarele la amiază, și voi întuneca pămîntul ziua
 nămeaza mare. Vă voi preface sărbătorile în jale, și toate cîn- 10
 tările în bociri pentru morți, voi acoperi toate coapsele cu saci
 și voi face toate capetele pleșuve; voi arunca țara într’o jale ca
 pentru un singur fiu, și sfîrșitul ei va fi ca o zi amară.” “Iată, 11
 vin zile, zice Domnul Dumnezeu, cînd voi trimete foamete în
 țară, nu foamete de pîne, nici sete de apă, ci foame și sete
 după auzirea cuvintelor Domnului. Vor pribegi atunci dela o 12
 mare la alta, de la miază-noapte la răsărit, vor umbla istoviți

încoace și încolo, ca să caute Cuvîntul Domnului, și tot nu-
13 vor găsi. 'n ziua aceea se vor topi de sete fetele frumoase și
14 flăcăii. Ei, cari jură acum pe păcatul Samariei, și zic: „Pe
Dumnezeul tău cel viu, Dane; Și: „Pe drumul Beer-Șebe; Vor
cădea, și nu se vor mai scula.”

9 Am văzut pe Domnul stînd pe altar. Și a zis: “Lovește
pragul de sus al porții, ca să se cutremure ușorii, și sfărîmă-i
peste capetele lor ale tuturor. Rămășița lor însă o voi pierde
cu sabia, așa că niciunul din ei nu va putea să scape fugind,
2 și niciunul din cei ce vor scăpa, nu va scăpa. De ar pătrunde
chiar pînă în locuința morților, și de acolo îi va smulge mîna
3 Mea; de s’ar sui chiar în ceruri, și de acolo îi voi pogori. De
s’ar ascunde chiar pe vîrfurile Carmelului, și acolo îi voi căuta
și-i voi lua; de s’ar ascunde de privirile Mele chiar în fundul
4 mării, și acolo voi porunci șarpelui să-i muște. De ar merge în
robie chiar înaintea vrăjmașilor lor, și acolo voi porunci săbiei
să-i peardă; voi pune astfel ochii pe ei ca să le fac rău, nu bine.
5 Domnul, Dumnezeul oștirilor, atinge pămîntul, și se topește, și
toți locuitorii lui jălesc. Se înalță ca rîul Nil, și se pogoară ca
6 rîul Egiptului. El Și-a zidit cămara în ceruri, Și-a întemeiat
bolta deasupra pămîntului; cheamă apele mării, și le varsă pe
7 fața pămîntului. Domnul este Numele Lui! “Nu sînteți voi
oare pentru Mine ca și copiii Etiopienilor, copii ai lui Israel?
zice Domnul. N’am scos Eu pe Israel din țara Egiptului, ca și
8 pe Filistenii din Caftor și pe Sirieni din Chir?” “Iată, Domnul
Dumnezeu are ochii pironiți peste împărăția aceasta vinovată,
ca s’o nimicesc de pe fața pămîntului; totuș nu voi nimici de
9 tot casa lui Iacov, zice Domnul.” “Căci iată, voi porunci,
și voi vîntura casa lui Israel între toate neamurile, cum se
10 vîntură cu ciurul, fără să cadă un singur bob la pămînt! Toți
păcătoșii poporului Meu vor muri de sabie, cei ce zic: „Nu ne
11 va ajunge nenorocirea, și nu va veni peste noi.” “’n vremea
aceea voi ridica din căderea lui cortul lui David, îi voi drege
spărturile, îi voi ridica dărîmăturile, și-l voi zidi iarăș cum
12 era odinioară, ca să stăpînească rămășița Edomului și toate
neamurile peste cari a fost chemat Numele Meu, zice Domnul,
13 care va împlini aceste lucruri. “Iată, vin zile, zice Domnul,

cînd plugarul va ajunge pe secerător, și cel ce calcă strugurii pe cel ce împrăștie sămînța, cînd mustul va picura din munți și va curge de pe toate dealurile. Voi aduce înapoi pe prinșii 14 de război ai poporului Meu Israel; ei vor zidi iarăș cetățile pustiite și le vor locui, vor sădi vii și le vor bea vinul, vor face grădini și le vor mînca roadele. 'i voi sădi în țara lor, și nu 15 vor mai fi smulși din țara pe care le-am dat-o, zice Domnul, Dumnezeul tău!"

OBADIA

---

1 **D**roorocia lu Obadia. Așa vorbește Domnul Dumnezeu
despre Edom: -“Noi am auzit o veste din partea
2 Domnului, și un sol a fost trimis cu ea printre nea-
3 muri, zicînd: “Sculați-vă, să mergem împotriva Edo-
mului ca să ne războim cu el!” - “Iată, te voi face mic printre
4 neamuri, vei fi cel mai disprețuit. Căci mîndria inimii tale
te-a dus în rătăcire, pe tine, care locuiești în crăpăturile stîn-
5 cilor, și domnești în înălțime; de aceea, tu zici în tine însuți:
“Cine mă va arunca la pămînt?” Dar chiar dacă ai locui tot
6 atît de sus ca vulturul, chiar dacă ți-ai așeza cuibul între stele,
7 tot te voi arunca jos și de acolo, zice Domnul”. Dacă ar fi
intrat la tine niște hoți, sau niște tîlhari de noapte, -cum ești
8 de pustiit! -ar fi luat ei oare mai mult decît ar fi putut? Dacă
ar fi venit niște culegători de vie la tine, n’ar fi lăsat ei niciun
9 strugure pe urmă? Vai! Ce scormonit este Esau! Cum i s’au
10 descoperit comorile! Toți cei uniți cu tine te-au izgonit înapoi
pînă la hotar, prietenii tăi te-au înșelat și te-au stăpînit. Cei
11 ce mîncău din pînea ta ți-au întins curse, pe cari nu le-ai bă-
gat de seamă! “Oare, zice Domnul, nu voi pierde Eu în ziua
12 aceea pe cei înțelepți din Edom, și princeperea din muntele lui
Esau? Vitejii tăi, Temane, se vor spăimînta, pentruca toți cei
13 din muntele lui Esau să piară în măcel. Din pricina silniciei
făcute împotriva fratelui tău Iacov, vei fi acoperit de rușine,
și vei fi nimicuit cu desăvîrșire pentru totdeauna. Căci în ziua
cînd stăteai în fața lui, în ziua cînd străinii îi luau averea, cînd
străinii intrau pe porțile lui, și aruncau sortul asupra Ierusal-
imului, și tu erai atunci ca unul din ei! Nu trebuiai să te uiți
mulțămît la ziua fratelui tău, în ziua nenorocirii lui, nu trebuiai
să te bucuri de copiii lui Iuda în ziua pieirii lor, și nu trebuiai
să vorbești cu semeție în ziua strîmătorării! Nici nu trebuiai să
intri pe porțile poporului Meu în ziua nenorocirii lui, nici nu
trebuiai să te bucuri de nenorocirea lui în ziua prăpădului lui,

și nu trebuiai să pui mîna pe bogățiile lui în ziua prăpădului
lui! Nu trebuiai să stai la răsîntii, ca să nimicești pe fugarii 14
lui, și nici nu trebuiai să dai în mîna vrăjmașului pe cei ce
scăpaseră din el în ziua necazului lui! Căci ziua Domnului 15
este aproape pentru toate neamurile. Cum ai făcut, așa și se
va face; faptele tale se vor întoarce asupra capului tău. Căci, 16
după cum ați băut paharul mîniei, voi cei de pe muntele Meu
cel sfînt, tot așa, toate neamurile îl vor bea necurmat; vor bea,
vor sorbi din el, și vor fi ca și cînd n'ar fi fost niciodată.” “Dar 17
mîntuirea va fi pe muntele Sionului, el va fi sfînt, și casa lui
Iacov își va lua înapoi moșiile. Casa lui Iacov va fi un foc, și 18
casa lui Iosif, o flacăra; dar casa lui Esau va fi miriștea, pe care
o vor aprinde și o vor mistui; și nu va mai rămînea niciunul
din casa lui Esau, căci Domnul a vorbit! Cei dela miazăzi vor 19
stăpîni muntele lui Esau, și cei din cîmpie țara Filistenilor;
vor stăpîni și ținutul lui Efraim și al Samariei; și Benjamin
va stăpîni Galaadul. Dar prinșii de război ai acestei oștiri a 20
copiilor lui Israel, vor stăpîni țara Cananiților pînă la Sarepta,
și prinșii de război ai Ierusalimului, cari sînt la Sefarad, vor
stăpîni cetățile de miază-zi. Izbăvitorii se vor sui pe muntele 21
Sionului, ca să judece muntele lui Esau. Dar împărăția va fi a
Domnului.”

IONAH

---

1 **G**uvîntul Domnului a vorbit lui Iona, fiul lui Ami-
2 tai, astfel: “Scoală-te, du-te la Ninive, cetatea cea
3 mare, și strigă împotriva ei. Căci răutatea ei s’a suit
pînă la Mine!” Și Iona s’a sculat să fugă la Tars,
departe de Fața Domnului. S’a pogorît la Iafu, și a găsit acolo
o corabie care mergea la Tars. A plătit prețul călătoriei, și
s’a suit în corabie ca să meargă împreună cu călătorii la Tars,
4 departe... de Fața Domnului. Dar Domnul a făcut să sufle
pe mare un vînt năpraznic, și a stîrnit o mare furtună. Cora-
5 bia amenința să se sfărîme. Corăbierii s’au temut, au strigat
fiecare la dumnezeul lui, și au aruncat în mare uneltele din
corabie, ca s’o facă mai ușoară. Iona s’a pogorît în fundul
6 corăbiei, s’a culcat și a adormit dus. Cîrmaciul s’a apropiat
de el, și i-a zis: “Ce dormi? Scoală-te și cheamă pe Dum-
nezeul tău! Poate că Dumnezeu va voi să se gîndească la noi, și
7 nu vom pieri!” Și au zis unul către altul: “Veniți să tragem
la sort, ca să știm pricina din cui a venit peste noi nenorocirea
8 aceasta!” Au tras la sort, și sortul a căzut pe Iona. Atunci
ei i-au zis: “Spune-ne din pricina cui a venit peste noi nenoro-
cirea aceasta? Ce meserie ai, și de unde vii? Care îți este țara,
9 și din ce popor ești?” El le-a răspuns: “Sînt Evreu, și mă
tem de Domnul, Dumnezeu cerurilor, care a făcut marea și
10 uscatul!” Oamenii aceia au avut o mare teamă, și i-au zis:
“Pentru ce ai făcut lucrul acesta?” Căci oamenii aceia știau
11 că fugea de Fața Domnului, pentru că le spusese el. Ei i-au
zis: “Ce să-ți facem, ca să se potolească marea față de noi?”
12 Căci marea era din ce în ce mai înfuriată. El le-a răspuns:
“Luați-mă, și aruncați-mă în mare, și marea se va liniști față
de voi! Căci știu că din vina mea vine peste voi această mare
13 furtună!” Oamenii aceștia vîsleau ca să ajungă la uscat, dar
nu puteau, pentru că marea se întărîta tot mai mult împotriva
14 lor. Atunci au strigat către Domnul, și au zis: “Doamne, nu

ne pierde din pricina vieții omului acestuia, și nu ne împovăra
cu sînge nevinovat! Căci, Tu, Doamne, faci ce vrei! Apoi au 15
luat pe Iona, și l-au aruncat în mare. Și furia mării s'a potolit.
Pe oamenii aceia i-a apucat o mare frică de Domnul, și au adus 16
Domnului o jertfă, și I-au făcut juruințe. Domnul a trimes 17
un pește mare să înghită pe Iona, și Iona a stat în pîntecele
peștelui trei zile și trei nopți.

Iona s'a rugat Domnului, Dumnezeuului său, din pîntecele **2**
peștelui, și a zis: “n strîmtorarea mea, am chemat pe Dom- 2
nul, și m'a ascultat; din mijlocul locuinței morților am strigat,
și mi-ai auzit glasul. Și totuș mă aruncasei în adînc, în in- 3
ima mării, și riurile de apă mă înconjuraseră; toate valurile și
toate talazurile Tale au trecut peste mine. Ziceam: “Sînt lep- 4
ădat dinaintea ochilor Tăi! Dar iarăș voi vedea Templul Tău
cel sfînt”. Apele m'au acoperit pînă aproape să-mi ia viața, 5
adîncul m'a învăluit, papura s'a împletit în jurul capului meu.
M'am pogorît pînă la temelile munților, zăvoarele pămîntului 6
mă încuiau pe vecie; dar Tu m'ai scos viu din groapă, Doamne,
Dumnezeul meu! Cînd îmi tînjea sufletul în mine, mi-am adus 7
aminte de Domnul, și rugăciunea mea a ajuns pînă la Tine,
în Templul Tău ce sfînt. Ceice se lipsesc de idoli deșeți înde- 8
partează îndurarea dela ei. Eu însă 'ți voi aduce jertfe cu un
strigăt de mulțămire, voi împlini juruințele pe cari le-am făcut. 9
Mîntuirea vine dela Domnul.” Domnul a vorbit peștelui, și 10
peștele a vărsat pe Iona pe pămînt.

Cuvîntul Domnului a vorbit a doua oară lui Iona, astfel: **3**
“Scoală-te, du-te la Ninive, cetatea cea mare, și vestește acolo 2
strigarea pe care ți-o voi da!” Și Iona s'a sculat, și s'a dus la 3
Ninive, după Cuvîntul Domnului. Și Ninive era o cetate foarte
mare, cît o călătorie de trei zile. Iona a început să pătrundă 4
în oraș, cale de o zi, strigînd și zicînd: “ncă patruzeci de zile,
și Ninive va fi nimicită!” Oamenii din Ninive au crezut în 5
Dumnezeu, au vestit un post, și s'au îmbrăcat cu saci, dela
cei mai mari pînă la cei mai mici. Lucrul a ajuns la ure- 6
chea împăratului din Ninive; el s-a sculat de pe scaunul lui de
domnie, și-a scos mantia de pe el, s'a acoperit cu un sac, și
a șezut în cenușă. Și a trimes să se dea de știre în Ninive, 7

din porunca împăratului și mai marilor lui, următoarele: “Oamenii și vitele, boii și oile, să nu guste nimic, să nu pască, și nici să nu bea apă deloc! Ci oamenii și vitele să se acopere cu saci, strige cu putere către Dumnezeu, și să se întoarcă dela calea lor cea rea și dela faptele de asuprire, de cari le sînt pline mînilile! Cine știe dacă nu Se va întoarce Dumnezeu și Se va căi, și dacă nu-Și va opri mînia Lui aprinsă, ca să nu pierim!” Dumnezeu a văzut ce făceau ei și că se întorceau dela calea lor cea rea. Atunci Dumnezeu S’a căit de răul pe care se hotărîse să li-l facă, și nu l-a făcut.

4, 2 Lucrul acesta n’a plăcut deloc lui Iona, și s’a mîniat. S’a rugat Domnului, și a zis: “Ah! Doamne, nu este aceasta tocmai ce ziceam eu cînd eram încă în țara mea? Tocmai lucrul acesta voiam să-l înlătur fugind la Tars. Căci știam că ești un Dumnezeu milos și plin de îndurare, îndelung răbdător, și bogat în bunătate, și că Te căiești de rău! Acum, Doamne, ia-mi viața, căci vreau mai bine să mor decît să trăiesc!” Domnul a răspuns: “Bine faci Tu de te mîinii?” Și Iona a ieșit din cetate, și s’a așezat la răsărit de cetate. Acolo și-a făcut un umbrar, și a stătut supt el, pînă va vedea ce are să se întîmple cu cetatea. Domnul Dumnezeu a făcut să crească un curcubete, care s’a ridicat peste Iona, ca să facă umbră capului lui și să-l facă să-i treacă mînia. Iona s’a bucurat foarte mult de curcubetele acesta. Dar a doua zi, la răsăritul soarelui, Dumnezeu a adus un verme, care a înțepat curcubetele, și curcubetele s’a uscat. Cînd a răsărit soarele, Dumnezeu a făcut să sufle un vînt uscat dela răsărit, și soarele a bătut peste capul lui Iona, și Iona a leșinat. Atunci a dorit să moară, și a zis: “Mai bine să mor decît să trăiesc!” Dar Dumnezeu a zis lui Iona: “Bine faci tu de te mîinii din pricina curcubetelui?” El a răspuns: “Da, bine fac că mă mîinii pînă la moarte!” Atunci și Domnul a zis: “Ție îți este milă de curcubetele acesta, care nu te-a costat nici o trudă și pe care nu tu l-ai făcut să crească, ci într’o noapte s’a născut și într’o noapte a pierit. Și mie să nu-Mi fie milă de Ninive, cetatea cea mare, în care se află mai mult de o sută douăzeci de mii de oameni, cari nu știu să deosebească dreapta de stînga lor, afară de o mulțime... de vite!”

MICA

Guvîntului Domnului, spus lui Mica, din Moreșet, pe 1
vremea lui Iotam, Ahaz, Ezechia, împărații lui Iuda, 2
proorocie asupra Samariei și Ierusalimului. Ascul- 2
tați, voi popoare toate! Ia aminte, pămîntule, și ce
este pe el! Domnul Dumnezeu să fie martor împotriva voastră,
Domnul care este în Templul Lui cel sfînt! Căci iată că Dom- 3
nul iese din locuința Lui, Se pogoară, și umblă pe înălțimile
pămîntului! Supt El se topesc munții, văile crapă, ca ceara 4
înaintea focului, ca apa care curge prin rîpi. Și toate ace- 5
tea din pricina nelegiurii lui Iacov, din pricina păcatelor casei
lui Israel! Dar care este nelegiuirea lui Iacov? Nu este oare
Samaria? Și care este păcatul lui Iuda? Nu este oare Ierusal-
imul?... De aceea, voi preface Samaria într'un morman de 6
pietre pe cîmp, într'un loc de sădit vie; îi voi prăvăli pietrele
în vale, și-i voi desgoli temelile. Toate chipurile ei cioplite vor 7
fi sfărîmate, toate plățile ei de curvă vor fi arse în foc, și-i voi
pustii toți idoli: căci din plăți de curvă i-a adunat, și în plăți
de curvă se vor preface... Deaceea plîng, mă bocesc, umblu 8
desculț și gol, strig ca șacalul, și gem ca struțul. Căci rana ei 9
este fără leac; se întinde pînă la Iuda, pătrunde pînă la poarta
poporului meu, pînă la Ierusalim. Nu spuneți lucrul acesta în 10
Gat, și nu plîngeți în Aco; tăvăliți-vă în țărînă la Bet-Leafra.
Treci, locuitoare din Șafir, cu rușinea descoperită; locuitoarea 11
din Țaanan nu îndrăznește să iasă, jalea Bet-Haețelului, vă ia
gustul să vă opriți în el. Căci locuitoarea din Marot tremură 12
pentru pierderea fericirii ei, fiindcă s'a pogorît nenorocirea din
partea Domnului pînă la poarta Ierusalimului. 'nhamă-ți caii 13
cei iuți la car, locuitoare din Lachis; tu ai fost cea dintîi pricină
de păcat pentru fiica Sionului, căci în tine s'au găsit nelegiurir-
ile lui Israel. Deaceea te vei despărți de Moreșet-Gat, casele 14
din Aczib vor fi o amăgire pentru împărații lui Israel. 'ți voi 15
aduce un nou stăpîn, locuitoare din Mareșa; slava lui Israel

16 va merge la Adulam. Rade-ți, taie-ți părul, din pricina copiilor tăi iubiți; lărgeste-ți pleșuvia ca vulturul, căci ei se duc în robie departe de tine!

2 Vai de ceice cugetă nelegiuirea și făuresc rele în așternutul lor; când se crapă de ziuă o înfăptuiesc, dacă le stă în putere. Dacă poftesc ogoare, pun mîna pe ele, dacă doresc case, le răpesc; asupresc pe om și casa lui, pe om și moștenirea lui. Deaceea, așa vorbește Domnul: “Iată, Eu am de gînd să aduc o nenorocire împotriva acestui leat de oameni, de care nu vă veți feri grumazii, și nu veți mai umbla cu capul atît de sus, căci vremile vor fi rele. ’n ziua aceea, veți ajunge de pomină, veți boci, și veți zice: “S-a isprăvit! Sîntem pustiți cu desăvîrșire! Partea de moștenire a poporului meu trece în mîna altuia! Vai! cum mi-o ia! Ogoarele noastre le împarte vrăjmașului...!” Deaceea nu vei avea pe nimeni care să întindă frînghia de măsurat pentru sortul tău, în adunarea Domnului.” “Nu proorociți!” zic ei. “Să nu se proorocească asemenea lucruri. Căci altminteri ocările nu mai încetează!” - 7 “Este Domnul atît de grabnic la mînie, casa lui Iacov? Acesta este felul Lui de a lucra?” “Da, cuvintele Mele sînt prielnice celui ce umblă cu neprihănire! De multă vreme poporul Meu este socotit de Mine ca vrăjmaș; voi răpiți mantaua de 9 pe hainele celor ce trec liniștiți și n’au gust de război. Voi izgoniți din casele lor iubite pe femeile poporului Meu, luați 10 pentru totdeauna podoaba Mea dela copiii lor. Sculați-vă, și plecați, căci aici nu este odihnă pentru voi; căci din pricina spurcăciunii, vor fi dureri, dureri puternice. Da, dacă ar veni un om cu vînt și minciuni, și ar zice: “ți voi prooroci despre vin, și despre băuturi tari!” acela ar fi un prooroc pentru poporul acesta! “Te voi strînge în întregime, Iacove! Voi strînge rămășița lui Israel, îi voi aduna ca pe niște oi dintr’un staul, ca pe o turmă în pășunea ei, așa că va fi o mare zarvă 13 de oameni. Cel ce va face spărtura se va sui înaintea lor; vor face spărtura, vor trece pe poartă și vor ieși pe ea; împăratul lor va merge înaintea lor, și Domnul va fi în fruntea lor.”

3 Am zis: “Ascultați, căpetenii ale lui Iacov, și mai mari ai casei lui Israel! Nu este datoria voastră să cunoașteți drep-

tatea? Și totuș voi urîți binele și iubiți răul, le jupuiți pielea 2
și carnea de pe oase! După ce au mâncat carnea poporului 3
Meu, după ce-i jupoaie pielea, și-i sfărîmă oasele; îl fac bucăți;
ca ceea ce se fierbe într'o oală, ca și carnea dintr'un cazan,
apoi strigă către Domnul. Dar El nu le răspunde, ci 'și as- 4
cunde Fața de ei în vremea aceea, pentru că au făcut fapte
rele. "Așa vorbește Domnul despre proorocii cari rătăcesc pe 5
poporul meu, cari, dacă au de mușcat ceva cu dinții, vestesc
pacea, iar dacă nu li se pune nimic în gură, vestesc războiul
sfînt: "Din pricina aceasta, va veni noaptea peste voi... fără 6
nici o vedenie! Și întunerecul... fără nici o proorocie! Soarele
va asfinți peste acești prooroci, și ziua se va întuneca peste
ei! Văzătorii vor fi dați de rușine, ghicitorii vor roși, toți 7
își vor acoperi barba; căci Dumnezeu nu va răspunde. Dar 8
eu sînt plin de putere, plin de Duhul Domnului, sînt plin de
cunoștința dreptății și de vlagă, ca să fac cunoscut lui Iacov
nelegiuirea lui, și lui Israel păcatul lui." "Ascultați dar lucrul 9
acesta, căpeteniile ale casei lui Iacov, și mai mari ai casei lui
Israel, voi, căroră vă este scîrbă de dreptate, și cari suciți tot
ce este drept; Voi cari zidiți Sionul cu sînge, și Ierusalimul cu 10
nelegiuire! Căpeteniile cetății judecă pentru daruri, preoții 11
lui învață pe popor pentru plată, și proorocii lui proorocesc
pe bani; și mai îndrăznesc apoi să se bizuie pe Domnul și zic:
"Oare nu este Domnul în mijlocul nostru? Nu ne poate atinge
nici o nenorocire!" De aceea, din pricina voastră, Sionul va fi 12
arat ca un ogor, Ierusalimul va ajunge un morman de pietre,
și muntele Templului o înălțime acoperită de păduri.

În vremile de pe urmă, muntele Casei Domnului va fi în- 4
temeiat tare ca cel mai înalt munte, se va înălța deasupra
dealurilor, și popoarele vor veni grămadă la el. Neamurile se 2
vor duce cu grămada la el, și vor zice: "Veniți, haidem să ne
suim la muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov, ca
să ne învețe căile Lui, și să umblăm pe cărările Lui! Căci din
Sion va ieși Legea, și din Ierusalim Cuvîntul Domnului. El 3
va judeca între multe popoare, va hotărî între neamuri puter-
nice, depărtate. Din săbiile lor își vor făuri fiare de plug, și
din sulilele lor cosoare; niciun neam nu va mai trage sabia îm-

4 potrivea altuia, și nu vor mai învăța să facă război; ci fiecare va
locui supt vița lui și supt smochinul lui, și nimeni nu-l va mai
5 turbura. Căci gura Domnului oștirilor a vorbit. Pe cînd toate
popoarele umblă fiecare în numele dumnezeului său, noi vom
umbla în Numele Domnului, Dumnezeului nostru, totdeauna
6 și în veci de veci!” “În ziua aceea, zice Domnul, voi aduna
pe cei șchiopi, voi strînge grămadă pe cei izgoniți, și pe aceia
7 pe cari-i chinuisem. Din cei șchiopi voi face o rămășiță, din
cei ce erau risipiți, un neam puternic; și Domnul va împărăți
8 peste ei, pe muntele Sionului, de acum și pînă'n veac! Iar la
tine, turn al turmei, deal al ficei Sionului, la tine va veni, și la
tine va ajunge vechea stăpînire, împărăția ficei Ierusalimului!”
9 “Pentruce strigi tu însă acum așa de tare? N'ai împărat? Nu
mai ai sftenic, de te apucă durerea ca pe o femeie la naștere?
10 Sufere, fiica Sionului, și gemi ca o femeie la naștere! Căc acum
vei ieși din cetate și vei locui în cîmp, și te vei duce pînă la
Babilon! Acolo vei fi izbăvită, acolo te va răscumpăra Dom-
11 nul din mîna vrăjmașilor tăi. Căci acum multe neamuri s'au
strîns împotriva ta, și zic: “Să fie pîngărită, ca să ne vadă ochii
12 împlinindu-ni-se dorința față de Sion!” Dar ei nu cunosc gîndurile
Domnului, nu-I înțeleg planurile, nu știu că i-a strîns
13 ca pe niște snopi în arie. Scoală-te, fiica Sionului, și treeră!
Căci îți fac un corn de fer și o copită de aramă, ca să sfărîmi
multe popoare, și să închini Domnului prada lor, să închini
Domnului întregului pămînt averile lor!

5 Acum, strînge-ți rîndurile în cetate, ceata Sionului, căci
sîntem împresurați! Judecătorul lui Israel este lovit cu nuiaua
2 pe obraz! Și tu, Betleeme Efrata, măcar că ești prea mic
între cetățile de căpetenie ale lui Iuda, totuș din tine 'mi va
ieși Cel ce va stăpîni peste Israel, și a cărui obîrșie se suie pînă
3 în vremuri străvechi, pînă în zilele veciniciei. De aceea îi va
lăsa, pînă la vremea cînd va naște cea care are să nască, și
4 rămășița fraților Săi se va întoarce la copiii lui Israel. El se
va înfățișa, și va cîrmui cu puterea Domnului, și cu măreția
Namelui Domnului, Dumnezeului Său: vor locui liniștiți, căci
5 El va fi proslăvit pînă la marginile pămîntului. El va fi pacea
noastră! Cînd va veni Asirianul în țara noastră, și va pătrunde

în palatele noastre, vom ridica împotriva lui șapte păstori și
 opt căpetenii ale poporului. Ei vor pustii țara Asiriei cu sabia, 6
 și țara lui Nimrod cu sabia scoasă din teacă. Ne va izbăvi
 astfel de Asirian, când va veni în țara noastră, și va pătrunde
 în ținutul nostru. Rămășița lui Iacov va fi în mijlocul multor 7
 popoare, ca o rouă care vine dela Domnul, ca ploaia mărunță
 pe iarbă care nu se bizuie pe nimeni, și nu atîrnă de copiii
 oamenilor. Rămășița lui Iacov va fi între neamuri, în mijlocul 8
 multor popoare, ca un leu între fiarele pădurii, ca un pui de
 leu între turmele de oi: care, când trece, calcă în picioare și
 sfișie, și nimeni nu poate scăpa pe altul. Ți se va ridica mîna 9
 peste protivnicii tăi, și toți vrăjmașii tăi vor fi nimicîți! “n 10
 ziua aceea, zice Domnul, îți voi nimici cu desăvîrșire caii din
 mijlocul tău, și-ți voi sfărîma carăle; voi nimici cu desăvîrșire 11
 cetățile din țara ta, și-ți voi surpa toate cetățuile. Voi nimici 12
 cu desăvîrșire descîntecele din mijlocul tău, și nu vei mai avea
 vrăjitori; voi nimici cu desăvîrșire idolii tăi și stîlpii tăi idolești 13
 din mijlocul tău, și nu te vei mai închina la lucrarea mînilor
 tale; voi nimici cu desăvîrșire din mijlocul tău Astarteele tale, 14
 și-ți voi dărîma idolii. 'mi voi răzbuna cu mînie, cu urgie, pe 15
 neamurile, cari n'au vrut s'asculte.”

Ascultați dar ce zice Domnul; “Scoală-te, judecă-te înaintea 6
 munților, și dealurile să-ți audă glasul!... Ascultați, munți, 2
 pricina Domnului, și luați aminte, temelii tari ale pămîntu-
 lui! Căci Domnul are o judecată cu poporul Său, și vrea să
 Se judece cu Israel. - “Poporul Meu, ce ți-am făcut și cu ce 3
 te-am ostenit? Răspunde-Mi! Căci te-am scos din țara Egiptului, 4
 te-am izbăvit din casa robiei, și am trimes înaintea ta
 pe Moise, Aaron și Maria! Poporul Meu, adu-ți aminte ce 5
 plănuia Balac împăratul Moabului, și ce i-a răspuns Balaam,
 fiul lui Beor, și ce s'a întîmplat din Sitim pînă la Ghilgal, ca
 să cunoști binefacerile Domnului!” “Cu ce voi întîmpina pe 6
 Domnul, și cu ce mă voi pleca înaintea Dumnezeului Celui
 Prea 'nalt? 'l voi întîmpina oare cu arderi de tot, cu viței de
 un an? Dar primește Domnul oare mii de berbeci, sau zeci 7
 de mii de rîuri de untdelemn? Să dau eu pentru fărădelegile
 mele pe întîiul meu născut, rodul trupului meu pentru păcatul

8 sufletului meu?” - “Ți s’a arătat, omule, ce este bine, și ce
alta cere Domnul dela tine, decît să faci deptate, să iubești
9 mila, și să umbli smerit cu Dumezeul tău?” Glasul Domnului
strigă cetății, și omul înțelept se teme de Numele Tău. As-
10 cultați pedeapsa și pe Celce o trimete! Mai sînt în casa celui
rău comori nelegiuite, și blestemata efă mică? Pot socoti Eu
11 curat pe celce are o cumpănă nedreaptă și greutăți strîmbe în
12 sac? Pentrucă bogății lui sînt plini de sîlnicie, locuitorii lui
spun minciuni, și limba lor este numai înșelătorie în gura lor,
13 de aceea, și Eu te voi lovi cu suferința, te voi pustii pentru
14 păcatele tale. Vei mînca și tot nu te vei sătura, ci foamea
va rămînea în tine; ce vei lua dinaintea vrăjmașului nu vei
15 scăpa, căci ce vei scăpa, voi da pradă săbiei. Veți sămăna,
dar nu vei secera, vei stoarce măslina dar nu te vei unge cu
16 untdelemnul lor, vei face must, dar nu vei bea vin! Căci ei
păzesc toate orînduirile lui Omri, și lucrează tocmai cum a
lucrat casa lui Ahab, și umblă după sfaturile lor, de aceea te
voi face de pomină, îți voi face locuitorii de batjocură, și veți
purta ocară poporului Meu.

7 Vai de mine! Căci parcă sînt la strîngerea poamelor, și
la strîngerea bobîțelor după culesul strugurilor: nu mai este
niciun strugure de mîncare, nici cea dintîi smochină, dorită
2 de sufletul meu! S’a dus omul de bine din țară, și nu mai
este niciun om cinstit printre oameni; toți stau la pîndă ca
3 să verse sînge, fiecare întinde o cursă fratelui său. Mîmile lor
sînt îndreptate să facă rău: cîrmuitorul cere daruri, judecă-
torul cere plată, cel mare își arată pe față ce dorește cu lă-
4 comie, și astfel merg mînă’n mînă. Cel mai bun dintre ei
este ca un mărăcine, cel mai cinstit este mai rău decît un tufiș
de spini. Ziua vestită de toți proorocii Tăi, pedeapsa Ta se
5 apropie! Atunci va fi uluiala lor. Nu crede pe un prieten,
nu te încrede în ruda cea mai de aproape; păzește-ți ușa gurii
6 de cea care îți stă în brațe! Căci fiul batjocorește pe tatăl,
fata se scoală împotriva mamei ei, nora împotriva soacrei sale;
7 vrăjmașii omului sînt cei din casa lui! - Eu însă voi privi spre
Domnul, îmi voi pune nădejdea în Dumnezeuul mîntuirii mele,
8 Dumnezeuul meu mă va asculta. Nu te bucura de mine, vrăj-

mașă, căci chiar dacă am căzut, mă voi scula iarăș, chiar dacă
stau în întunec, totuș Domnul este Lumina mea! Voi suferi 9
mînia Domnului, căci am păcătuit împotriva Lui, -pînă ce El
îmi va apăra pricina și-mi va face dreptate; El mă va scoate la
lumină, și voi privi dreptatea Lui. Cînd va vedea vrăjmașa 10
mea lucrul acesta, va fi acoperită de rușine, ea, care-mi zicea:
“Unde este Domnul, Dumnezeuul tău?” Ochii mei își vor vedea
dorința împlinită față de ea. Atunci ea va fi călcată în picioare
ca noroiul de pe uliță. 'n ziua, cînd îți vor zidi iarăș zidurile, 11
în ziua aceea ți se vor lărgi hotarele. 'n ziua aceea, vor veni 12
la tine, din Asiria pînă în Egipt, din Egipt pînă la rîul, dela
o mare la alta, și dela un munte la altul. Dar mai întîi țara 13
va fi pustiită din pricina locuitorilor ei, în urma faptelor lor
rele. Paște-Ți poporul cu toiagul Tău, paște turma moștenirii 14
Tale, care locuiește singură în pădurea din mijlocul Carmelu-
lui; ca să pască pe Basan și în Galaad, ca în zilele de altă
dată.” - “Ți voi arăta lucruri minunate,- zice Domnul, ca în 15
ziua cînd ai ieșit din țara Egiptului.” - Neamurile vor vedea 16
lucrul acesta, și se vor rușina, cu toată puterea lor; vor pune
mîna la gură, și își vor astupa urechile. Voi linge pulberea, 17
ca șarpele; vor ieși tremurînd ca tîrîtoarele pămîntului, afară
din cetățile lor, vor veni pline de frică înaintea Domnului,
Dumnezeului nostru, și se vor teme de Tine. Care Dumnezeu 18
este ca Tine, care ierți nelegiuirea, și treci cu vederea păcatele
rămășiței moștenirii Tale? El nu-Și ține mînia pe vecie, ci 'i
place îndurarea! El va avea iarăș milă de noi, va călca în pi- 19
cicioare neleguirile noastre, și vei arunca în fundul mării toate
păcatele lor. Vei da cu credincioșie lui Iacov, și vei ținea cu 20
îndurare față de Avraam, ce ai jurat părinților noștri în zilele
de odinioară.”

NAUM

---

1 **N**oroocie despre Ninive. Cartea Proorociei lui Naum,
2 din Elcoș. Domnul este un Dumnezeu gelos și răzbună-
tor; Domnul Se răzbună și este plin de mînie; Dom-
nul Se răzbună pe protivnicii Lui, și ține mînie pe
3 vrăjmașii Lui. Domnul este îndelung răbdător, dar de o mare
tărie; și nu lasă nepedepsit pe cel rău. Domnul umblă în fur-
4 tună și în vîrtej, și norii sînt praful picioarelor Lui. El mus-
tră marea și o usucă, face să sece toate rîurile; Basanul și
5 Carmelul tînjesc, și floarea Libanului se vestejește. Se clat-
ină munții înaintea Lui, și dealurile se topesc; se cutremură
6 pămîntul înaintea Lui, lumea și toți locuitorii ei. Cine poate
sta înaintea urgiei Lui? Și cine poate ținea piept mîniei Lui
aprinse? Urgia Lui se varsă ca focul, și se prăbușesc stîncile
7 înaintea Lui. Domnul este bun, El este un loc de scăpare în
8 ziua necazului; și cunoaște pe cei ce se încred în El. Dar cu
niște valuri ce se varsă peste mal, va nimici cetatea Ninive, și va
9 urmări pe vrăjmașii Lui pînă în întunerec. Ce planuri faceți
voi împotriva Domnului? El le zădărnicește! Nenorocirea nu
10 va veni de două ori. Căci vor fi ca niște mănunchiuri de spini
încîlciți, și tocmai cînd vor fi beți de vinul lor, vor fi mistuiți
11 de foc, ca o miriște de tot uscată. Din tine, Ninive, a ieșit cel
ce urzea rele împotriva Domnului, celce făcea planuri răută-
12 cioase. Așa vorbește Domnul: “Oricît de mulți și puternici
vor fi, toți vor fi secerăți și vor pieri. Chiar dacă te-am întris-
13 tat, Ierusalime, nu te voi mai întrista... Ci îi voi sfărîma jugul
14 acum de pe tine, și-ți voi rupe legăturile...” Iată ce a poruncit
însă Domnul împotriva ta, Asur: “Nu vei mai avea urmași
cari să-ți poarte numele; voi ridica din casa dumnezeului tău
chipurile cioplite sau turnate; îți voi pregăti mormîntul, căci
15 te-ai aflat prea ușor.” Iată pe munți picioarele solului care
vestește pacea! Prăznuiește-ți sărbătorile, Iudo, împlinește-ți
juruințele! Căci cel rău nu va mai trece prin mijlocul tău, este
nimicit cu desăvîrșire...

Nimicitorul pornește împotriva ta, Ninive; păzește cetățuia! **2**
Ia seama la drum! 'ntărește-ți coapsele! Adună-ți toată puterea!... Căci Domnul așează iarăș slava lui Iacov și o face **2**
iarăș ca slava de odinioară a lui Israel, pentru că i-au jăfuit
jăfuitoarii și le-au stricat butucii de vie... Scuturile vitejilor săi **3**
sînt roși, războinicii sînt îmbrăcați cu purpură; fulgeră carăle
de focul oțelului în ziua sorocită pregătirii de luptă, și sulizele
se învîrtesc. Duruiesc carăle pe ulițe, se năpustesc unele peste **4**
altele în piețe; parcă sînt niște făclii la vedere, și aleargă ca
fulgerele... El, împăratul Ninivei, cheamă pe oamenii lui cei **5**
viteji, dar ei se poticnesc în mersul lor; aleargă spre ziduri,
și se gătesc de apărare... Porțile dela rîuri sînt deschise, și **6**
palatul se prăbușește!... S'a isprăvit cu ea: este desgolită, **7**
este luată; slujnicele ei se vaită ca niște turturele, și se bat
în piept. Ninive era odinioară ca un iaz plin. de apă... Dar **8**
iată-i că fug!... "Stați! Stați! Opriți-vă!... Dar nici unul nu se
întoarce..." Jăfuiți argintul! Jăfuiți aurul! Acolo sînt comori **9**
nesfîrșite, tot felul de bogății de lucruri scumpe! Este jă- **10**
fuită, pustiită, și stoarsă de tot! Inima îi e mîhnită, îi tremură
genunchii, toate coapsele sufăr, și toate fețele au îngălbenit.
Unde este acum culcușul acela de lei, pășunea aceea pentru **11**
puii de lei, pe unde umbla leul, leoaica și puiul de leu, fără
să-i turbure nimeni? Leul sfîșia cît îi trebuia pentru puii săi, **12**
zugruma pentru leoaicele sale; își umplea vizuinele de pradă,
și culcușurile cu ce răpise. "Iată că am necaz pe tine, zice **13**
Domnul oștirilor; în fum îți voi preface carăle de război, sabia
va mistui pe puii tăi de lei, îți voi nimici prada din țară; și nu
se va mai auzi glasul solilor tăi.

Vai de cetatea vărsătoare de sînge, plină de minciună, plină **3**
de silnicie, și care nu încetează să se dedea la răpire!... Auziți **2**
pocnetul biciului, uruitul roților, tropăitul cailor, și durduitul
carelor! Se aruncă năvalnici călăreții, scînteiază sabia, fulgeră **3**
suliza... O mulțime de răniți!... Grămezi de trupuri moarte!...
Morți fără număr!... Cei vii se împiedică de cei morți!... Din **4**
pricina multelor curvii ale curvei, plină de farmec, fermecă-
toare iscusită, care vindea neamurile prin curviile ei și popoarele
prin vrăjitoriile ei. - Iată, am necaz pe tine, zice Domnul **5**

oștirilor îți voi ridica poalele peste cap, ca să-ți vadă neamurile
6 golicuinea, și împărățiile, rușinea. Voi asvîrli cu murdării
7 peste tine, te voi înjosi, și te voi face de ocară. Toți cei ce
te vor vedea vor fugi de tine, și vor zice: "Ninive este nimic-
8 ită! Cine o va plînge? Unde să-ți caut mîngîietori? Ești tu
mai bună decît No-Amon, cetatea care ședea între rîuri, în-
conjurată de ape, avînd ca zid de apărare marea, ca ziduri
9 marea? Etiopia și Egiptenii fără număr erau tăria ei, Put și
10 Libienii erau ajutoarele ei. Și totuș a trebuit să plece și ea
în surghiun, s'a dus în robie; și pruncii ei au fost zdrobiți în
toate colțurile ulițelor; au aruncat sorțul asupra frunțașilor ei,
11 și tot mai marii ei au fost aruncați în lanțuri. Și tu te vei
îmbăta, te vei ascunde; și tu vei căuta un loc de adăpost îm-
12 potriva vrăjmașului! Toate cetățuile tale sînt niște smochini
cu cele dintii roade; cînd îi scuturi, smochinele cad în gura cui
13 vrea să le mănînce. Iată, poporul tău este ca femeile în mi-
jlocul tău; porțile țării tale se deschid înaintea vrăjmașilor tăi;
14 focul îți mistuie zăvoarele! Scoate-ți apă pentru împresurare!
Drege-ți întăriturile! Calcă pămîntul, frămîntă lutul, și gătește
15 cuptorul de cărămidă! Acolo te va mînca focul, te va nimici
sabia cu desăvîrșitre, te va mistui ca niște lăcuste, căci te-ai în-
16 mulțit ca forfăcarul, te-ai îngrămădit ca lăcustele! Negustorii
tăi sînt mai mulți de cît stelele cerului, s'au îngrămădit ca puii
17 de lăcustă cari își întind aripile și sboară. Voivozii tăi sînt
ca lăcustele, mai marii tăi ca o ceată de lăcuste, cari tăbărăsc
în dumbrăvi pe răcoarea zilei: cînd răsare soarele, sboară, și
18 nu se mai cunoaște locul unde erau. 'n timp ce păstorii tăi
dorm, împărate al Asiriei, și vițeii tăi se odihnesc, poporul tău
19 este risipit pe munți, și nimeni nu-l mai strînge. Rana ta nu
se alină prin nimic, rana ta este fără leac! Toți ceice vor auzi
de tine vor bate din palme, căci cine este acela, pe care să nu-l
fi atins răutatea ta?

HABACUC

Horocia descoperită proorocului Habacuc. Pînă cînd 1, 2
voi striga către Tine, Doamne, fără s'Asculți? Pînă
cînd mă voi tîngui Ție, fără să dai ajutor? Pentru 3
ce mă lași să văd nelegiuirea, și Te uiți la nedreptate?
Asuprirea și sîlnicia se fac supt ochii mei, se nasc certuri, și se
stîrnește gîlceavă. Deaceea legea este fără putere, și dreptatea 4
nu se vede, căci cel rău biruiește pe cel neprihănit, de aceea
se fac judecăți nedrepte. - Aruncați-vă ochii printre neamuri, 5
și priviți, uimiți-vă, și îngroziți-vă! Căci în zilele voastre voi
face o lucrare, pe care n'ați crede-o dacă v'ar povesti-o cineva!
Iată, voi ridica pe Haldei, popor turbat și iute, care străbate 6
întinderi mari de țări, ca să pună mîna pe locuințe cari nu sînt
ale lui. El este grozav și înfricoșat; numai din el însuș îi iese 7
dreptul și mărirea lui. Caii lui sînt mai iuți decît leopardzii, 8
mai sprinteni decît lupii de seară, și călăreții lui înaintează
în galop de departe, sboară ca vulturul care se repede asupra
prăzii. Tot poporul acesta vine numai ca să jăfuiască; privirile 9
lui lacome caută înainte, și strînge prinși de război ca nisipul.
'și bate joc de împărați, și voivozii sînt o nimica pentru el, rîde 10
de toate întăriturile, căci grămădește pămînt, și le ia. Apoi 11
aprinderea i se îndoiește, întrece măsura și se face vinovat,
căci puterea lui o ia ca dumnezeu al lui! Doamne, nu ești 12
Tu din vecinicie, Dumnezeuul meu, Sfîntul meu? Nu vom muri!
Doamne, Tu ai ridicat pe poporul acesta ca să-Ți împlinești
judecățile Tale; Tu, Stînca mea, l-ai ridicat ca să dai prin el
pedepsele Tale! Ochii Tăi sînt așa de curați că nu pot să 13
vadă răul, și nu poți să privești nelegiuirea! Cum ai putea
privi Tu pe cei mișei, și să taci, cînd cel rău mănîncă pe cel
mai neprihănit decît el? Vei face Tu omului ca peștilor mării, 14
ca tîrîtoarei, care n'are stăpîn? El îi scoate pe toți cu undița, 15
îi trage în mreaja sa, îi strînge în năvodul său. Deaceea se bu-
cură și se veselește. De aceea aduce jertfe mrejei sale, aduce 16
tămîie năvodului său; căci lor le datorește partea lui cea grasă

17 și bucatele lui gustoase! Pentru aceasta își va goli el într'una mreața, și va înjunghia fără milă pe neamuri?

2 M'am dus la locul meu de strajă, și stam pe turn ca să veghez și să văd ce are să-mi spună Domnul, și ce-mi va răspunde
2 la plîngerea mea. Domnul mi-a răspuns, și a zis: "Scrie
3 proorocia, și sapă-o pe table, ca să se poată citi ușor! Căci
este o proorocie, a cărei vreme este hotărîită, se apropie de împlinire, și nu va minți; dacă zăbovește, așteaptă-o, căci va veni
4 și se va împlini negreșit. Iată, i s'a îngîmfat sufletul, nu este
fără prihană în el; dar cel neprihănit va trăi prin credința lui.
5 Ca și cel beat și semeț, cel mîndru nu stă liniștit; ci își lărgește
gura ca locuința morților, este nesățios ca moartea așa că pe
toate neamurile vrea să le strîngă la el, și toate popoarele le
6 trage la el. Nu va fi el de batjocura tuturor acestora, de rîs și
de pomină? Se va zice: "Vai de cel ce adună ce nu este al lui!
7 Pînă cînd se va împovăra cu datorii? Nu se vor ridica deodată
ceice te-au împrumutat? Nu se vor trezi asupritorii tăi, și
8 vei ajunge prada lor? Fiindcă ai jăfuit multe neamuri, toată
rămășița popoarelor te va jăfui, din pricina vărsării sîngelui
oamenilor, din pricina sîlniciilor făcute în țară și împotriva
9 cetății tuturor locuitorilor ei." Vai de cel ce strînge cîștiguri
nelegiuite pentru casa lui, ca să-și așeze apoi cuibul într'un loc
10 înalt, și să scape din mîna nenorocirii! Rușinea casei tale ți-ai
croit, nimicind o mulțime de popoare, și împotriva ta însuși
11 ai păcătuit. Căci piatra din mijlocul zidului strigă, și lemnul
12 care leagă grinda îi răspunde. Vai de cel ce zidește o cetate
13 cu sînge, care întemeiază o cetate cu nelegiuire! Iată, cînd
Domnul oștirilor a hotărîit lucrul acesta, popoarele se ostenesc
14 pentru foc, și neamurile se trudesec degeaba. Căci pămîntul va
fi plin de cunoștința salvei Domnului, ca fundul mării de apele
15 cari-l acopăr. Vai de cel ce dă aproapelui său să bea, vai de
tine care îi torni băutură spumoasă și-l amețești, ca să-i vezi
16 goliciunea! Te vei sătura de rușine în loc de slavă; bea și tu, și
desvelește-te! Ți va veni și ție rîndul să iei paharul din dreapta
17 Domnului, și va veni rușinea peste slava ta. Căci sîlniciile
făcute împotriva Libanului vor cădea asupra ta, și pustiirile
fiarelor te vor îngrozi, pentru vărsarea sîngelui oamenilor, și

sîlniciile făcute în țară, împotriva cetății și împotriva tuturor locuitorilor ei. La ce ar putea folosi un chip cioplit, pe care-l cioplește lucrătorul? La ce ar putea folosi un chip turnat, care învață pe oameni minciuni, pentru ca lucrătorul care l-a făcut să-și pună încrederea în el, pe cînd el făurește numai niște idoli muți? Vai de celce zice lemnului: “Scoală-te”, și unei pietre mute: “Trezește-te”! Poate ea să dea învățătură? Iată că este împodobită cu aur și argint, dar în ea nu este un duh care s’o însuflețească. Domnul însă este în Templul Lui cel sfînt. Tot pămîntul să tacă înaintea Lui!

Rugăciunea proorocului Habacuc. (De cîntat în felul cîntecelor de jale). Cînd am auzit, Doamne, ce ai vestit, m’am îngrozit. ’nsuflețește-Ți lucrarea în cursul anilor, Doamne! Fă-Te cunoscut în trecerea anilor! Dar, în mînia Ta, adu-ți aminte de îndurările Tale! Dumnezeu vine din Teman, și Cel Sfînt vine din muntele Paran... -(Oprire.) -Măreția Lui acopere cerurile, și slava Lui umple pămîntul. Strălucirea Lui este ca lumina soarelui, din mîna Lui pornesc raze, și acolo este ascunsă tăria Lui. ’naintea Lui merge ciuma, și molima calcă pe urmele lui. Se oprește, și măsoară pămîntul cu ochiul; privește, și face pe neamuri să tremure; munții cei vecinici se sfărîmă, dealurile cele vechi se pleacă; El umblă pe cărări vecinice. Văd corturile Etiopiei, pline de groază, și se cutremură colibebele din țara Madianului. S’a mîniat oare Domnul pe rîuri? ’mpotriva rîurilor se aprinde mînia Ta, sau împotriva mării se varsă urgia Ta, de ai încălecat pe caii Tăi, și Te-ai suit în carul Tău de biruință? Arcul Tău este desvelit; blestemele sînt săgețile Cuvîntului Tău... -(Oprire.) -Tu despici pămîntul ca să dai drumul rîurilor. La vederea Ta, se cutremură munții; se năpustesc rîuri de apă; adîncul își ridică glasul, și își înalță valurile în sus. Soarele și luna se opresc în locuința lor, de lumina săgeților Tale cari pornesc, de strălucirea suliței Tale care lucește. Tu cutreieri pămîntul în urgia ta, zdrobești neamurile în mînia Ta. Ieși ca să izbăvești pe poporul Tău, să izbăvești pe unsul Tău; sfărîmi acoperișul casei celui rău, o nimicești din temelii pînă în vîrf. -(Oprire.) - Străpungi cu săgețile Tale capul căpeteniilor lui, cari se nă-

pustesc peste mine ca furtuna, să mă pună pe fugă, scoțînd
strigăte de bucurie, ca și cum ar fi și mîncat pe cel nenorocit
15 în culcuș. Cu caii Tăi mergi pe mare, pe spuma apelor mari.
16 Cînd am auzit... lucrul acesta, mi s'a cutremurat trupul; la
vestea aceasta, mi se înfioară buzele, îmi intră putrezirea în
oase, și-mi tremură genunchii. Căci aș putea oare aștepta în
tăcere ziua necazului, ziua cînd asupritorul va merge împotriva
17 poporului? Căci chiar dacă smochinul nu va înflori, vița nu
va da niciun rod, rodul măslinului va lipsi, și cîmpiile nu vor da
hrană, oile vor pieri din staule, și nu vor mai fi boi în grajduri,
18 eu tot mă voi bucura în Domnul, mă voi bucura în Dumnezeu
19 mîntuirii mele! Domnul Dumnezeu este tăria mea; El îmi
face picioarele ca ale cerbilor, și mă face să merg pe înălțimile
mele. -Către mai marele cîntăreților. De cîntat cu instrumente
cu coarde.

TEFANIA

Suvîntul Domnului, care fost spus lui Țefania, fiul 1
lui Cuși, fiul lui Ghedalia, fiul lui Amaria, fiul lui
Ezechia, pe vremea lui Iosia, fiul lui Amon, împăratul
lui Iuda. “Voi nimici totul de pe fața pămîntului, 2
zice Domnul.” “Voi nimici oamenii și vitele, păsările cerului 3
și peștii mării, pietrele de poticnire, și pe cei răi împreună cu
ele; voi nimici cu desăvîrșire pe oameni de pe fața pămîntu-
lui, zice Domnul.” “mi voi întinde mîna împotriva lui Iuda, 4
și împotriva tuturor locuitorilor Ierusalimului; voi nimici cu
desăvîrșire din locul acesta rămășițele lui Baal, numele sluji-
torilor săi și preoții împreună cu ei, pe ceice se închină pe 5
acoperișuri înaintea oștirii cerurilor, pe cei ce se închină ju-
rînd pe Domnul, dar cari jură și pe împăratul lor Malcam,
pe cei ce s’au abătut dela Domnul, și pe cei ce nu caută pe 6
Domnul, nici nu întreabă de El.” “Tăcere înaintea Domnului 7
Dumnezeu! Căci ziua Domnului este aproape, căci Domnul a
pregătit jertfa, Și-a sfințit oaspeții. ’n ziua jertfei Domnu- 8
lui voi pedepsi pe voivozii și fiii împăratului, și pe toți cei ce
poartă haine străine. ’n ziua aceea, voi pedepsi și pe toți cei 9
ce sar peste prag, pe cei ce umplu de silnicie și de înșelăciune
casa stăpînului lor. ’n ziua aceea, zice Domnul, se vor auzi 10
strigăte de jale la poarta peștilor, urlete în cealaltă mahala
a cetății, și un mare prăpăd de dealuri. Văitați-vă locuitori 11
din Macteș. Căci toți cei ce fac negoț sînt nimicîți, toți cei
încărcați cu argint sînt nimicîți cu desăvîrșire. ’n vremea 12
aceea, voi scormoni Ierusalimul cu felinare, și voi pedepsi pe
toți oamenii cari se bizuiesc pe drojdiile lor, și zic în inima lor:
,Domnul nu va face nici bine nici rău; Averile lor vor fi de jaf, 13
și casele lor vor fi pustiite; vor zidi case și nu le vor locui, vor
sădi vii, și nu vor bea vin din ele.” Ziua cea mare a Dom- 14
nului este aproape, este aproape și vine în graba mare! Da,
este aproape ziua cea amarnică a Domnului, și viteazul țipă

15 cu amar. Ziua aceea este o zi de mînie, o zi de necaz și de
groază, o zi de pustiire și nimicire, o zi de întunec și negură,
16 o zi de nori și de întunecime, o zi în care va răsuna trîmbița
și strigătele de război împotriva cetăților întărite și turnurilor
17 înalte. Atunci voi pune pe oameni la strîmtoare, și vor bîjbăi
ca niște orbi, pentru că au păcătuit împotriva Domnului; de
18 aceea le voi vărsa sîngele ca praful, și carnea ca gunoiul! Nici
argintul, nici aurul lor nu vor putea să-i izbăvească, în ziua
mîniei Domnului; ci toată țara va fi mistuită de focul geloziei
Lui, căci va nimici deodată pe toți locuitorii țării.

2, 2 Veniți-vă în fire, și cercetați-vă, neam fără rușine, pînă nu
se împlinește hotărîrea-ca pleava trece vremea-pînă nu vine
peste voi mînia aprinsă a Domnului, pînă nu vine peste voi
3 ziua mîniei Domnului! Căutați pe Domnul, toți cei smeriți
din țară, cari împliniți poruncile Lui! Căutați dreptatea,
căutați smerenia! Poate că veți fi cruțați în ziua mîniei Dom-
4 nului.” “Căci Gaza va fi părăsită, Ascalonul va fi pustiit,
poporul din Asdod va fi izgonit ziua namiaza mare, și Ecronul
5 va fi smuls din rădăcini. Vai de locuitorii de pe malurile mării,
vai de neamul Cheretiților! Așa a vorbit Domnul împotriva
ta, Canaane, țara Filistenilor: ,Te voi nimici și nu vei mai
6 avea locuitori! Malurile mării vor ajunge izlazuri de pășunat,
7 locuințe pentru păstori, și tîrle de oi. Malurile acestea vor fi
pentru rămășițele casei lui Iuda; acolo vor paște; se vor odi-
hni seara în casele Ascalonului; căci Domnul, Dumnezeuul lor,
8 nu-i va uita, și va aduce înapoi pe prinșii lor de război.’ “Am
auzit ocările Moabului și batjocurile copiilor lui Amon, cînd
defăimau pe poporul Meu, și se ridicau cu trufie împotriva
9 hotarelor lor. De aceea, pe viața Mea, zice Domnul oștirilor,
Dumnezeul lui Israel, că Moabul va fi ca Sodoma, și copiii lui
Amon ca Gomora: un loc acoperit cu mărăcini, o groapă de
sare, un pustiu vecinic; rămășița poporului Meu îi va jăfui,
10 rămășița neamului Meu îi va stăpîni. Lucrul acesta li se va
întîmpla pentru mîndria lor, pentru că au batjocorit și au fost
11 semeți cu poporul Domnului oștirilor. Domnul va fi grozav
împotriva lor, căci va nimici pe toți dumnezeii pămîntului; și
fiecare se va închina înaintea Lui în țara lui, în toate ostroavele

neamurilor.” “Chiar și voi, Etiopienilor, veți fi străpunși cu 12
sabia Mea. El ’și va întinde mîna și spre miazănoapte, va 13
nimici Asiria, și va preface Ninive într’o pustietate, într’un
pămînt fără apă ca pustia. ’n mijlocul cetății se vor culca 14
turme de vite de tot felul; pelicanul și ariciul vor rămînea
noaptea pe coperișurile stîlpilor ei. La ferestre se vor auzi
țipetele lor, pustierea va fi în prag, căci căptușala de cedru va
fi scoasă. Iată dar cetatea aceea veselă, care stătea plină de 15
încredere, și zicea în inima ei: ,Eu și niciuna afară de mine;
Vai! Cum s’a prefăcut în pustiu și în culcuș de fiare! Toți cei
ce trec pe lîngă ea fluieră și arată cu mîna!”

“Vai de cetatea îndărătnică și spurcată, vai de cetatea plină **3**
de asuprire! Ea n’ascultă de nici un glas, nu ține seama de 2
muștrare, nu se încrede în Domnul, nu se apropie de Dum-
nezeul său. Căpeteniile ei în mijlocul ei sînt niște lei cari 3
răcnesc; judecătorii ei sînt niște lupi de seară cari nu mai lasă
nici un os pînă dimineața. Proorocii ei sînt ușuratici și înșelă- 4
tori; preoții ei pîngăresc lucrurile sfinte, calcă Legea. Domnul 5
este fără prihană în mijlocul ei. El nu face nici o nelegiuire;
în fiecare dimineață El ’și scoate la lumină judecățile, fără să
înceteze vreodată; dar cine este nelegiuit nu știe de rușine!
Am nimicit neamuri, le-am dărîmat turnurile, le-am pustit 6
ulițele și nu mai trece nimeni pe ele! Cetățile lor sînt pusti-
ite, nu mai au nici un om în ele, și nimeni nu mai locuiește
în ele! Ziceam: ,Dacă ai voi măcar să te temi de Mine, și să 7
ții seama de muștrare! Nu ți-ar fi nimicită locuința, și n’ar
veni peste tine toate pedepsele cu cari te-am amenințat.’ Dar
ei s’au grăbit să-și strice toate faptele. “De aceea așteptați 8
numai, zice Domnul, pînă în ziua cînd Mă voi scula la pradă:
căci am hotărît să strîng neamurile, să adun împărățiile, ca
să-Mi vărs urgia peste ele, toată aprinderea mîniei Mele; căci
toată țara va fi mistuită de focul geloziei Mele.” “Atunci voi 9
da popoarelor buze curate, ca toți să cheme Numele Domnu-
lui, ca să-I slujească într’un gînd. Dincolo de rîurile Etiopiei, 10
,mi vor aduce daruri de mîncare închinătorii mei, obștea Mea
cea risipită. ’n ziua aceea, nu vei mai avea nevoie să roșești 11
de toate faptele tale prin cari ai păcătuit împotriva Mea; căci

atunci voi scoate din mijlocul tău pe cei trufași, și nu te vei mai
12 îngîmfa pe muntele Meu cel sfînt! Voi lăsa în mijlocul tău un
popor smerit și mic, care se va încrede în Numele Domnului.
13 Rămășițele lui Israel nu vor mai săvîrși nelegiuire, nu vor mai
spune minciuni, și nici în gura lor nu se va mai găsi o limbă
înșelătoare. Ci vor paște, și se vor odihni, și nimeni nu-i va
14 tulbura. Strigă de bucurie, fiica Sionului! Strigă de veselie,
Israel! Bucură-te și saltă de veselie din toată inima ta, fi-
15 ica Ierusalimului! Domnul a abătut dela tine pedepsele tale,
a îndepărtat pe vrăjmașul tău; Domnul, 'mpăratul lui Israel,
este în mijlocul tău; nu trebuie să te mai temi de nicio nenoro-
16 cire! 'n ziua aceea, se va zice Ierusalimului: "Nu te teme de
17 nimic! Sioane, să nu-ți slăbească mîinile! Domnul Dumnezeu
tău este în mijlocul tău, ca un viteaz care poate ajuta; se va
bucura de tine cu mare bucurie, va tăcea în dragostea Lui, și
18 nu va mai putea de veselie pentru tine. "Voi strînge pe cei
întristați, cari sînt departe de adunarea sfîntă, pe cei ieșiți din
19 sînul tău, asupra cărora acum apasă ocară. Iată, în vremea
aceea, voi lucra împotriva tuturor asuprașitorilor tăi; voi izbăvi
pe cei șchiopi și voi strînge pe cei ce au fost izgoniți, și îi voi
face o pricină de laudă și de slavă în toate țările unde sînt de
20 ocară acum. 'n vremea aceea, vă voi aduce înapoi; în vremea
aceea, vă voi strînge; căci vă voi face o pricină de slavă și de
laudă între toate popoarele pămîntului, cînd voi aduce înapoi
pe prinșii voștri de război supt ochii voștri, zice Domnul."

HAGAI

În anul al doilea al împăratului Darius, în ziua întâi a lunii a 1
șasea, Cuvîntul Domnului a vorbit prin proorocul Hagai către
Zorobabel, fiul lui Șealtiel, dregătorul lui Iuda, și către Iosua,
fiul lui Ioțadac, marele preot, astfel: „Așa vorbește Domnul 2
oștirilor: „Poporul acesta zice: „N’a venit încă vremea pentru
zidirea din nou a Casei Domnului; De aceea Cuvîntul Dom- 3
nului le-a vorbit prin proorocul Hagai astfel: “Dar pentru 4
voi a venit oare vremea să locuiți în case căptușite cu tavan,
cînd Casa aceasta este dărîmată?” Așa vorbește acum Dom- 5
nul oștirilor: “Uitați-vă cu băgare de seamă la căile voastre!
Sămănați mult, și strîngeți puțin, mîncăți, și tot nu vă să- 6
turați, beți, și tot nu vă potoliți setea, vă îmbrăcați, și tot
nu vă este cald; și cine cîștigă o simbrie, o pune într’o pungă
spartă! Așa vorbește Domnul oștirilor: „Uitați-vă cu băgare 7
de seamă la căile voastre! Suiți-vă pe munte, aduceți lemne, 8
și zidiți Casa! Eu Mă voi bucura de lucrul acesta, și voi fi
proslăvit, zice Domnul.” “Vă așteptați la mult, și iată că 9
ați avut puțin; l-ați adus acasă, dar Eu l-am suflat. Pen-
truce? zice Domnul oștirilor. Din pricina Casei Mele, care
stă dărîmată, pe cînd fiecare din voi aleargă pentru casa lui.
De aceea cerurile nu v’au dat roua, și pămîntul nu și-a dat 10
roadele. Am chemat seceta peste țară, peste munți, peste 11
grîu, peste must, peste untdelemn, peste tot ce poate aduce
pămîntul, peste oameni și peste vite, și peste tot lucrul mînilor
voastre.” Zorobabel, fiul lui Șealtiel, Iosua, fiul lui Ioțadac, 12
marele preot, și toată rămășița poporului, au ascultat glasul
Domnului, Dumnezeului lor, și cuvintele proorocului Hagai,
fiindcă Domnul, Dumnezeul lor, îl trimesese. Și poporul s’a
temut de Domnul. Hagai, trimesul Domnului, a zis poporu- 13
lui, după porunca Domnului: “Eu sînt cu voi, zice Domnul.”
Domnul a trezit duhul lui Zorobabel, fiul lui Șealtiel, dregă- 14
torul lui Iuda, și duhul lui Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot,

și duhul întregii rămășițe a poporului. Așa că ei au venit..., și s'au pus pe lucru în Casa Domnului oștirilor, Dumnezeu lor,
15 în ziua a douăzeci și patra a lunii a șasea, în anul al doilea al împăratului Dariu.

2 'n a douăzeci și una zi a lunii a șaptea, Cuvîntul Domnului a
2 vorbit prin proorocul Hagai, astfel: "Vorbește lui Zorobabel, fiul lui Șealtiel, dregătorul lui Iuda, lui Iosua, fiul lui Ioțadac,
3 marele preot, și rămășiței poporului, și spune-le: ,Cine a mai rămas între voi din ceice au văzut Casa aceasta în slava ei dintîi? Și cum o vedeți acum? Așa cum este, nu pare ea ca o nimica în ochii voștri? Acum fii tare, Zorobabel! zice Domnul. Fii tare și tu, Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot! Fii tare și tu, tot poporul din țară, zice Domnul, și lucrați! Căci Eu sînt
5 cu voi, zice Domnul oștirilor. Eu rămîn credincios legămîntului pe care l-am făcut cu voi, cînd ați ieșit din Egipt, și Duhul Meu este în mijlocul vostru; nu vă temeți! Căci așa vorbește Domnul oștirilor: "ncă puțină vreme, și voi clătina încă odată
7 cerurile și pămîntul, marea și ucatul; voi clătina toate neamurile; comorile tuturor neamurilor vor veni, și voi umplea
8 de slavă Casa aceasta, zice Domnul oștirilor." "Al Meu este argintul, și al Meu este aurul, zice Domnul oștirilor." "Slava acestei Case din urmă va fi mai mare decît a celei dintîi, zice Domnul oștirilor; și în locul acesta voi da pacea, zice Domnul oștirilor."
10 'n a douăzeci și patra zi a lunii a noua, în anul al doilea al lui Dariu, cuvîntul Domnului a vorbit prin proorocul
11 Hagai, astfel: "Așa vorbește Domnul oștirilor: ,Pune preoților următoarea întrebare asupra Legii: ,Dacă poartă cineva în poala hainei sale carne sfințită, și atinge cu haina lui pîne, bucate ferte, vin, untdelemn, sau o mîncare oarecare, lucrurile
13 acestea vor fi sfințite? Preoții au răspuns: ,Nu! Și Hagai a zis: ,Dacă se atinge cineva, spurcat prin atingerea de un trup mort, de toate aceste lucruri, vor fi ele spurcate oare? Preoții
14 au răspuns: ,Vor fi spurcate.' Atunci Hagai, luînd iarăș cuvîntul, a zis: ,Tot așa este și poporul acesta, tot așa este și neamul acesta înaintea Mea, zice Domnul, așa sînt toate lucrările mînilor lor: ce-Mi aduc ei acolo ca jertfă, este spurcat!
15 Uitați-vă dar, cu băgare de seamă, la celece s'au întîmplat

pînă în ziua de azi, pînă să se fi pus piatră pe piatră la Templul Domnului! Atunci, cînd veneau la o grămadă de douăzeci 16 de măsuri, nu erau în ea decît zece; cînd veneau la teasc să scoată cincizeci de măsuri, nu erau în el decît douăzeci! V'am 17 lovit cu rugină în grîu și cu tăciune, și cu grindină; am lovit tot lucrul mîinilor voastre. Și cu toate acestea..., tot nu v'ați întors la Mine, zice Domnul.” “Uitați-vă cu băgare de seamă, 18 la cele ce s'au petrecut pînă în ziua de azi, pînă în a douăzeci și patra zi a lunii a noua, din ziua cînd a fost întemeiat Templul Domnului, uitați-vă cu băgare de seamă la ele. Mai era 19 sămîntă în grînare? Nici via, nici smochinul, nici rodiul, și nici măslinul, n'au mai adus nimic. Dar din ziua aceasta, 'mi voi da binecuvîntarea Mea. Cuvîntul Domnului a vorbit a 20 doua oară lui Hagai, în a douăzeci și patra zi a lunii, astfel: “Vorbește lui Zorobabel, dregătorul lui Iuda, și spune: ,Voi 21 clătina cerurile și pămîntul; voi răsturna scaunul de domnie 22 al împărățiilor, voi nimici puterea împărățiilor neamurilor, voi răsturna și carăle de război și pe ceice se suie în ele; caii și călăreții lor vor fi trîntiți la pămînt, și unul va peri ucis de sabia altuia. 'n ziua aceea, zice Domnul oștirilor, pe tine, 23 Zorobabele, fiul lui Șealtiel, robul Meu, -zice Domnul, -te voi lua și te voi păstra ca pe o pecete; căci Eu te-am ales, zice Domnul oștirilor.”

ZAHARIA

1 n luna a opta, în anul al doilea al lui Dariu, Cuvîntul Dom-
nului a vorbit proorocului Zaharia, fiul lui Berechias, fiul lui
2 Ido, astfel: “Domnul S’a mîniat foarte tare pe părinții voștri.
3 Spune-le dar: Așa vorbește Domnul oștirilor: ...’ntoarceți-vă
la Mine, zice Domnul oștirilor: și Mă voi întoarce și Eu la voi,
4 zice Domnul oștirilor.... Nu fiți ca părinții voștri, cărora le
vorbeau proorocii de mai înainte, zicînd: ...Așa vorbește Dom-
nului oștirilor: ...’ntoarceți-vă dela căile voastre cele rele, dela
faptele voastre cele rele!... Dar n’au ascultat și n’au lut aminte
5 la Mine, zice Domnul.” “Unde sînt acum părinții voștri? Și
6 puteau proorocii să trăiască vecinic? Totuș cuvintele Mele și
poruncile pe cari le dădusem slujitorilor Mei proorocii, ca să le
vestească, n’au atins ele pe părinții voștri? Și atunci ei s’au în-
7 țors, și au zis: “Domnul oștirilor ne-a făcut cum hotărîse să ne
facă, după căile și faptele noastre!” ’n a două zeci și patra zi a
lunii a unsprezecea, care este luna Șebat, în anul al doilea al lui
Dariu, Cuvîntul Domnului a vorbit proorocului Zaharia, fiul
8 lui Berechias, fiul lui Ido, astfel: M’am uitat noaptea, și iată
că un om era călare pe un cal roș, și stătea între mirți într’un
9 umbrar; în urma lui erau niște cai roși, murgi și albi. Am
întrebat: “Ce înseamnă cai aceștia, domnul meu?” Și îngerul
care vorbea cu mine mi-a zis: “’ți voi arăta ce înseamnă caii
10 aceștia!” Omul care stătea între mirți a luat cuvîntul și a
zis: “Aceștia sînt aceia pe cari i-a trimes Domnul să cutreiere
11 pămîntul!” Și ei au vorbit ’ngerului Domnului, care stătea
între mirți, și au zis: “Am cutreierat pămîntul, și iată că tot
12 pămîntul este în pace și liniștit!” Atunci ’ngerul Domnului a
luat cuvîntul, și a zis: “Doamne al oștirilor, pînă cînd nu vei
avea milă de Ierusalim și de cetățile lui Iuda, pe cari Te-ai mî-
13 niat în acești șapte zeci de ani?” Domnul a răspuns cu vorbe
bune, cu vorbe de mîngîiere, îngerului care vorbea cu mine.
14 Și îngerul, care vorbea cu mine, mi-a zis: “Strigă, și zi: ...Așa

vorbește Domnul oștirilor: ...Sînt plin de o mare gelozie pentru Ierusalim și pentru Sion, și sînt plin de o mare mînie împotriva neamurilor îngîmfate; căci Mă mîniasem numai puțin, dar ele au ajutat spre nenorocire. Deaceea așa vorbește Domnul: ...Mă întorc cu îndurarea către Ierusalim; Casa Mea va fi zidită iarăș în el, și funia de măsurat se va întinde asupra Ierusalimului.... Strigă din nou, și zi: ...Așa vorbește Domnul oștirilor: ...Cetățile Mele vor avea iarăș belșug de bunătăți, Domnul va mîngîia iarăș Sionul, va alege iarăș Ierusalimul.” Am ridicat ochii și m’am uitat, și iată că erau patru coarne! Am întrebat îngerul, care vorbea cu mine: “Ce înseamnă coarnele acestea?” Și el mi-a zis: “Acestea sînt coarnele, cari au risipit pe Iuda, pe Israel și Ierusalimul.” Domnul mi-a arătat patru fierari. Eu am întrebat: “Ce vor să facă aceștia?” Și el a zis: “Aceștia vin să sperie coarnele cari au risipit pe Iuda, de n’a mai putut ridica nimeni capul; ferarii aceștia au venit să sperie, și să taie coarnele neamurilor cari au ridicat cornul împotriva țării lui Iuda, ca să-i risipească locuitorii.”

Am ridicat ochii și m’am uitat, și iată că era un om care ținea în mîna o funie de măsurat. L’am întrebat: “Unde te duci?” Și el mi-a zis: “Mă duc să mășor Ierusalimul, ca să văd ce lățime și ce lungime are.” Și îngerul, care vorbea cu mine, a înaintat, și un alt înger i-a ieșit înainte. El i-a zis: “Aleargă de vorbește tînărului acestuia, și spune-i: ...Ierusalimul va fi o cetate deschisă, din pricina mulțimii oamenilor și vitelor cari vor fi în mijlocul lui; Eu ’nsumi-zice Domnul-voi fi un zid de foc de jur împrejurul lui, și voi fi slava lui în mijlocul lui!... ...Fugiți, fugiți din țara dela miază noapte! zice Domnul. Căci v’am împrăștiat în cele patru vînturi ale cerurilor, zice Domnul.... Scapă, Sioane, tu care locuiești la fiica Babilonului! Căci așa vorbește Domnul oștirilor: “După slavă m’a trimes El la neamurile cari v’au jăfuit; căci celce se atinge de voi se atinge de lumina ochilor Lui. Iată, ’mi ridic mîna împotriva lor, -zice Domnul-și ele vor fi prada celorce le erau supuși, ca să știți că Domnul oștirilor m’a trimes. Strigă de veselie și bucură-te, fiica Sionului! Căci iată, Eu vin, și voi locui în mijlocul tău, zice Domnul.” “Multe neamuri se vor

alipi de Domnul, în ziua aceea, și vor fi poporul Meu. Eu voi
locui în mijlocul tău, și vei ști că Domnul oștirilor m'a trimes
12 la tine. Domnul va lua în stăpînire pe Iuda, ca partea Lui
de moștenire în pămîntul sfînt, și va alege iarăș Ierusalimul.
13 Orice făptură să tacă înaintea Domnului, căci El S'a și sculat
din locașul Lui cel sfînt!"

3 El (îngerul) mi-a arătat pe marele preot Iosua, stînd în
picioare înaintea 'ngerului Domnului, și pe Satana stînd la
2 dreapta lui, ca să-l pîrască. Domnul a zis Satanei: "Domnul
să te mustre, Satano! Domnul să te mustre, El care a ales
3 Ierusalimul! Nu este el, Iosua, un tăciune scos din foc?" Dar
Iosua era îmbrăcat cu haine murdare, și totuș stătea în picioare
4 înaintea 'ngerului. Iar 'ngerul, luînd cuvîntul, a zis celor ce
erau înaintea Lui: "Desbrăcați-l de hainele murdare de pe el!"
Apoi a zis lui Iosua: "Iată că îndepărtez dela tine nelegiuirea,
5 și te îmbrac cu haine de sărbătoare!" Eu am zis: "Să i se pună
pe cap o mitră curată!" Și i-au pus o mitră curată pe cap, și l-
au îmbrăcat în haine, în timp ce 'ngerul Domnului stătea acolo.
6 'ngerul Domnului a făcut lui Iosua următoarea mărturisire:
7 "Așa vorbește Domnul oștirilor: ...Dacă vei umbla pe căile
Mele și dacă vei păzi poruncile Mele, vei judeca și Casa Mea
și vei priveghea asupra curților Mele, și te voi lăsa să intri
8 împreună cu ceice sînt aici. Ascultă dar, Iosua, mare preot, tu
și tovarășii tăi de slujbă, cari stau înaintea ta-căci aceștia sînt
niște oameni cari vor sluji ca semne. -Iată, voi aduce pe Robul
9 Meu, Odrasla. Căci iată că numai spre piatra aceasta pe care
am pus-o înaintea lui Iosua, sînt îndreptați șapte ochi; iată, Eu
'nsumi voi săpa ce trebuie săpat pe ea, zice Domnul oștirilor;
10 și într'o singură zi, voi înlătura nelegiuirea țării acesteia. 'n
ziua aceea, -zice Domnul oștirilor, -vă veți pofti unii pe alții
supt viță și supt smochin." ...

4 'ngerul, care vorbea cu mine, s'a întors și m'a trezit ca pe
2 un om, pe care-l trezești din somnul lui. El m'a întrebat:
"Ce vezi?" Eu am răspuns: "M'am uitat și iată că este un
sfeșnic cu totul de aur, și deaspura lui un vas cu untdelemn și
pe el șapte candelă, cu șapte țevi pentru candelăle cari sînt în
3 vîrfurile sfeșnicului. Și lîngă el sînt doi măslini, unul la dreapta

vasului, și altul la stînga lui. Și, luînd iarăș cuvîntul, am 4
 zis îngerului, care vorbea cu mine: “Ce înseamnă lucrurile
 acestea, domnul meu?” Ȋngerul, care vorbea cu mine, mi-a 5
 rĂspuns: “Nu știi ce înseamnă aceste lucruri?” Eu am zis:
 “Nu, domnul meu.” Atunci el a luat din nou cuvîntul, și 6
 mi-a zis: “Acesta este cuvîntul Domnului cĂtre Zorobabel, și
 sună astfel: ...Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici
 prin tĂrie, ci prin Duhul Meu, -zice Domnul oștirilor! - Cine 7
 ești tu, munte mare, înaintea lui Zorobabel? Te vei preface
 într'un loc șes. El va pune piatra cea mai însemnată în vîr-
 ful Templului, în mijlocul strigătelor de: “ndurare, îndurare
 cu ea!” Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: “Mîinile lui 8, 9
 Zorobabel au întemeiat Casa aceasta, și tot mîinile lui o vor
 isprăvi; și veți ști dacĂ Domnul oștirilor m'a trimes la voi.
 CĂci cine disprețuiește ziua începuturilor slabe? Acești șapte 10
 vor privi cu bucurie cumpăna în mîina lui Zorobabel. Acești
 șapte sînt ochii Domnului, cari cutreieră tot pĂmîntul.” Eu 11
 am luat cuvîntul, și i-am zis: “Ce însemnează acești doi mĂs-
 lini, la dreapta sfeșnicului și la stînga lui?” Am luat a doua 12
 oară cuvîntul, și i-am zis: “Ce înseamnă cele două ramuri de
 mĂslin, cari sînt lîngă cele două țevi de aur, prin cari curge
 uleiul auriu din el?” El mi-a rĂspuns: “Nu știi ce înseamnă?” 13
 Eu am zis: “Nu, domnul meu.” Și el a zis: “Aceștia sînt cei 14
 doi unși, cari stau înaintea Domnului întregului pĂmînt.”

Am ridicat din nou ochii, și m'am uitat, și iată cĂ era un 5
 sul de carte, care sbura. El m'a întrebat: “Ce vezi?” Eu 2
 am rĂspuns: “VĂd un sul de carte sburînd; are o lungime de
 douĂzeci de coți, și o lĂțime de zece coți”. Și el mi-a zis: 3
 “Acesta este blestemul care este peste toată țara; cĂci, dupĂ
 cum este scris pe el, orice hoț, și oricine jură strîmb va fi nimic
 cu desĂvîrșire de aici. Ȋl trimet-zice Domnul oștirilor, -ca sĂ 4
 între în casa hoțului și a celui ce jură strîmb în Numele Meu,
 ca sĂ rĂmînă în casa aceea, și s'o mistuie împreună cu lemnele
 și pietrele ei.” Ȋngerul, care vorbea cu mine, a înaintat, și 5
 mi-a zis: “RidicĂ ochii, și privește ce iese de acolo.” Eu am 6
 rĂspuns: “Ce este aceasta?” Și el a zis: “Iese efa.” Și a
 adĂugat: “Aceasta este nelegiuirea lor în toată țara.” Și iată 7

că se ridica un talant de plumb, și în mijlocul efei, ședea o
8 femeie. El a zis: “Aceasta este nelegiuirea!” Și i-a dat brînci
9 în efa, și a aruncat bucata de plumb peste gura efei. Am
ridicat ochii și m’am uitat, și iată că s’au arătat două femei.
’n aripile lor sufla vîntul: ele aveau aripi ca ale cocostîrcului.
10 Au ridicat efa între pămînt și cer. Atunci am întrebat pe
11 îngerul, care vorbea cu mine: “Unde duc ele efa?” El mi-a
răspuns: “Se duc să-i zidească o casă în țara Șinear, ca să fie
așezată acolo și să rămînă pe locul ei.”

6 Am ridicat din nou ochii și m’am uitat, și iată că patru
2 cară ieșeau dintre doi munți; și munții erau de aramă. La
3 carul dintii erau niște cai roși, la al doilea car cai negri, la
al treilea car cai albi, și la al patrulea car cai bălțați și roși.
4 Am luat cuvîntul, și am zis îngerului, care vorbea cu mine:
5 “Ce înseamnă aceștia, domnul meu?” ’ngerul mi-a răspuns:
“Aceștia sînt cele patru vînturi ale cerurilor, cari ies din locul în
6 care stăteau înaintea Domnului întregului pămînt.” Căii cei
negri, înhămați la unul din cară, s’au îndreptat spre țara dela
miază-noapte, și cei albi au mers după ei; cei bălțați s’au în-
7 dreptat spre țara de miază-zi. Cei roși au ieșit și ei și au cerut
să meargă să cutreiere pămîntul. ’ngerul le-a zis: “Duceți-vă
8 de cutreierați pămîntul!” Și au cutreierat pămîntul. El m’a
chemat, și mi-a zis: “Iată că cei ce se îndreaptă spre țara de
miază-noapte fac să se mai potolească mînia Mea în țara dela
9, 10 miază-noapte.” Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: “Să
primești daruri dela prinșii de război din Babilon: Heldai, To-
bia, și Iedaia, -și anume să te duci tu însuși în ziua aceea în
casa lui Iosia, fiul lui Țefania, unde s’au dus ei cînd au venit
11 din Babilon. Să iei dela ei argint și aur, și să faci din el o
cunună, și s’o pui pe capul lui Iosua, fiul lui Ioțadac, marele
12 preot. Și să-i spui: “Așa vorbește Domnul oștirilor: “Iată că
un om, al cărui nume este Odrasla, va odrăsli din locul lui, și
13 va zidi Templul Domnului. Da, El va zidi Templul Domnu-
lui, va purta podoabă împărătească, va ședea și va stăpîni pe
scaunul Lui de domnie, va fi preot pe scaunul Lui de domnie,
14 și o desăvîrșită unire va domni între ei amîndoi.” Cununa va
fi pentru Helem, Tobia și Iedaia, și pentru Hen, fiul lui Țefa-

nia, ca o aducere aminte în Templul Domnului. Ceice sînt 15
departe vor veni și vor lucra la Templul Domnului; și veți ști
astfel că Domnul oștirilor m'a trimes la voi. Lucrul acesta se
va întîmpla, dacă veți asculta glasul Domnului, Dumnezeuului
vostru.”

În anul al patrulea al împăratului Dariu, Cuvîntul Domnu- 7
lui a vorbit lui Zaharia, în ziua a patra a lunii a noua, care
este luna lui Chisleu. Cei din Betel trimiseseră pe Șarețer și 2
pe Reghem-Melec cu oamenii săi, să se roage Domnului, și să 3
întrebe pe preoții din Casa Domnului oștirilor și pe prooroci:
“Trebuie să plîng și în luna a cincea și să mă înfrînez, cum
am făcut atîția ani?” Atunci Cuvîntul Domnului oștirilor 4
mi-a vorbit astfel: “Spune la tot poporul țării și preoților: 5
...Cînd ați postit și ați plîns în luna a cincea și a șaptea, în
acești șaptezeci de ani, oare pentru Mine ați postit voi? Și 6
cînd mîncăți și beți, nu sînteți voi ceice mîncăți și beți? Nu 7
cunoașteți cuvintele, pe cari le-a vestit Domnul prin proorocii
de mai înainte, cînd Ierusalimul era încă locuit și liniștit împre-
ună cu cetățile lui de primprejur, și cînd și partea de miază-zi
și cîmpia erau locuite?”... Cuvîntul Domnului a vorbit lui 8
Zaharia astfel: “Așa a vorbit Domnul oștirilor: ...Faceți cu 9
adevărat dreptate, și purtați-vă cu bunătate și îndurare unul
față de altul. Nu asuprați pe văduvă și pe orfan, nici pe 10
străin și pe sărac, și niciunul să nu gîndească rău în inima lui
împotriva fratelui său.”... Dar ei n'au vrut să ia aminte, ci 11
au întors spatele, și și-au astupat urechile ca să n'audă. Și 12
au făcut inima ca diamantul de tare, ca să n'asculte Legea,
nici cuvintele pe cari li le spunea Domnul oștirilor, prin Duhul
Său, prin proorocii de mai înainte. Din pricina aceasta Domnul
oștirilor S'a aprins de o mare mînie. Cînd chema El, ei n'au 13
vrut s'asculte: “De aceea nici Eu n'am vrut s'ascult, cînd au
chemat ei, zice Domnul oștirilor.” “Ci i-am împrăștiat printre 14
toate neamurile pe cari nu le cunoșteau; țara a fost pustiită în
urma lor, așa că nimeni nu mai venea și nu mai pleca din ea;
și dintr-o țară plăcută cum era, au făcut o pustie!”

Cuvîntul Domnului oștirilor a vorbit astfel: “Așa vorbește 8, 2
Domnul oștirilor: ...Am o mare rîvnă pentru Sion, și sînt

3 stăpînit de o rîvnă plină de mînie pentru el.”... Așa vor-
bește Domnul: “Mă întorc iarăș în Sion, și vreau să locuiesc
în mijlocul Ierusalimului. Ierusalimul se va chema: ...Cetatea
cea credincioasă,... și muntele Domnului oștirilor se va chema:
4 ...Muntele cel sfînt....” Așa vorbește Domnul oștirilor: “Iarăș,
vor șede pe ulițele Ierusalimului bătrîni și femei în vîrstă,
fiecare cu toiagul în mînă, din pricina marelui lor număr de
5 zile. Ulițele cetății vor fi pline de băieți și fete, cari se vor
6 juca pe ulițe.” Așa vorbește Domnul oștirilor: “Dacă lucrul
acesta va părea de mirat în ochii rămășiței poporului acestuia
în zilele acelea, va fi de mirat oare și în ochii Mei? zice Domnul
7 oștirilor.” Așa vorbește Domnul oștirilor: “Iată, Eu izbăvesc
pe poporul Meu din țara dela răsărit și din țara dela asfințitul
8 soarelui. Ți voi aduce înapoi, și vor locui în mijlocul Ierusal-
imului; ei vor fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeuul lor cu ade-
9 văr și dreptate. Așa vorbește Domnul oștirilor: “ntăriți-vă
mînilе, ceice auziți astăzi aceste cuvinte din gura proorocilor,
cari au vorbit în ziua cînd s’a pus temelіa Casei Domnului
10 oștirilor, cînd s’a început să se zidească Templul! Căci înainte
de aceste zile, nu era răsplată nici pentru lucrul omului nici
pentru vite. Cei ce intrau și ieșeau n’aveau nici ei pace, din
pricina vrăjmașului, și Eu desbinam pe toți oamenii unii îm-
11 potrivea altora. Acum nu voi mai face rămășiței poporului
12 acestuia ca în trecut, zice Domnul oștirilor. “Ci sămănăturile
vor merge bine, vița își va da rodul, pămîntul își va da roadele,
și cerurile își vor trimete roua; și toate aceste lucruri le voi da
13 în stăpînirea rămășiței poporului acestuia. După cum ați fost
un blestem între neamuri, casa lui Iuda și casa lui Israel, tot
astfel vă voi mîntui, și veți fi o binecuvîntare. Nu vă temeți,
14 ci întăriți-vă mînilе!” Căci așa vorbește Domnul oștirilor:
“După cum am căutat să vă fac rău cînd Mă mîniau părinții
voștri, zice Domnul oștirilor, și nu M’am căit de lucrul acesta,
15 tot așa acum Mă întorc în aceste zile și hotărăsc să fac bine
16 Ierusalimului și casei lui Iuda. Nu vă temeți! Iată ce trebuie
să faceți: Fiecare să spună aproapelui său adevărul; judecați
17 în porțile voastre după adevăr și în vederea păcii; niciunul
să nu gîndească în inima lui rău împotriva aproapelui său, și

nici să nu iubiți jurământul strîmb! Căci toate lucrurile acestea Eu le urăsc, zice Domnul.” Cuvîntul Domnului oștirilor 18
mi-a vorbit astfel: “Așa vorbește Domnul oștirilor: ...Postul 19
din luna a patra, postul din luna a cincea, postul din luna a șaptea și postul din luna a zecea se vor preface pentru casa lui Iuda în zile de veselie și de bucurie, în sărbători de voieșie. Dar iubiți adevărul și pacea!”... Așa vorbește Domnul oștirilor: 20
“Vor mai veni iarăș popoare și locuitori dintr’un mare număr de cetăți. Locuitorii unei cetăți vor merge la cealaltă, 21
și vor zice: ...Haidem să ne rugăm Domnului și să căutăm pe Domnul oștirilor! Vrem să mergem și noi!... Și multe popoare 22
și multe neamuri vor veni astfel să caute pe Domnul oștirilor la Ierusalim, și să se roage Domnului.” Așa vorbește Domnul 23
oștirilor: “n zilele acelea, zece oameni din toate limbile neamurilor vor apuca pe un Iudeu de poala hainei, și-i vor zice: ...Vrem să mergem cu voi; căci am auzit că Dumnezeu este cu voi!”

Iată proorocia, Cuvîntul Domnului despre țara Hadrac; și **9**
va începe din Damasc. Căci Domnul are ochiul îndreptat asupra oamenilor și peste toate semințiile lui Israel. El se 2
oprește și peste Hamat, care se mărginește cu Damascul, peste Tir și Sidon, cu toată înțelepciunea lor! Tirul și-a zidit o în- 3
tăritură; a îngrămădit argint ca pulberea, și aur ca noroiul de pe ulițe. Iată că Domnul va pune mîna pe el, îi va nă- 4
pusti puterea în mare, și el însuș va fi ars cu foc. Ascalonul 5
va vedea lucrul acesta, și se va teme; Gaza de asemenea, și o va apuca un puternic cutremur; Ecronul deasemenea, căci nădejdea lui va fi dată de rușine; va pieri împăratul din Gaza, și Ascalonul nu va mai fi locuit. Străinul se va așeza în As- 6
dod, și voi frînge mîndria Filistenilor. ’i voi scoate sîngele din 7
gură, și urîciunile idolești dintre dinți, ca să fie și el o rămășiță pentru Dumnezeuul nostru, și să fie ca o căpetenie din Iuda, și Ecronul ca Iebusiții. Voi tăbărî în jurul Casei Mele, ca s’o 8
apăr împotriva unei oștiri, împotriva celor ce se duc și vin, și nu va mai trece asupritorul peste ei, căci acum Mă uit cu ochii Mei. Saltă de veselie, fiica Sionului! Strigă de bucurie, fiica 9
Ierusalimului! Iată că ’mpăratul tău vine la tine; El este nepri-

hănit și biruitor, smerit și călare pe un măgar, pe un mînz, pe
10 mînzul unei măgărițe. Voi nimici carăle de război din Efraim,
și caii din Ierusalim, și arcurile de război vor fi nimicite. El va
vesti nemurilor pacea, și va stăpîni dela o mare la cealaltă, și
11 dela rîu pînă la marginile pămîntului. 'nsă, cît pentru tine,
Sioane, din pricina legămîntului tău pecetluit cu sînge, voi
scoate pe prinșii tăi de război din groapa în care nu este apă.
12 'ntoarceți-vă la cetățuie, prinși de război plini de nădejde! O
13 spun și astăzi, că îți voi întoarce îndoit! Căci 'mi încordez pe
Iuda ca arc, și iau pe Efraim ca săgeată și voi scula pe copiii
tăi, Sioane, împotriva copiilor tăi, Grecio! Te voi face ca sabia
14 unui viteaz! Dar Domnul Se va arăta deasupra lor, și săgeata
Lui va porni ca fulgerul; Domnul Dumnezeu va suna din trîm-
15 biță, și va înainta vijelia dela miază-zi. Domnul oștirilor îi va
ocroti, și vor mînca, și vor zdrobi pietrele de praștie, vor bea,
vor face gălăgie ca amețiți de vin; vor fi plini ca un pahar de
16 jertfă, ca și colțurile altarului. Domnul, Dumnezeul lor, îi va
scăpa în ziua aceea, ca pe turma poporului Său; căci ei sînt
17 pietrele cununii împărătești, cari vor străluci în țara Sa! O!
Cît sînt de înfloritori! Cît sînt de frumoși! Grîul va veseli pe
tineri, și mustul pe fete.

10 Cereți dela Domnul ploaie, ploaie de primăvară! Dom-
nul scoate fulgerile, și vă trimete o ploaie îmbelșugată, pen-
2 tru toată verdeața de pe cîmp. Căci terafimii vorbesc nim-
icuri, ghicitorii proorcesc minciuni, visurile mint și mîngîie
cu deșertăciuni. Deaceea, ei rătăcesc ca o turmă, sînt nenoro-
3 ciți, pentrucă n'au păstor. Mînia Mea s'a aprins împotriva
păstorilor, și voi pedepsi pe țapi. Căci Domnul oștirilor 'și
cercetează turma, casa lui Iuda, și o va face ca pe calul Său de
4 slavă în luptă. Din el va ieși Piatra din capul unghiului, din
el va ieși țarușul, din el va ieși arcul de război; din el vor ieși
5 toate căpeteniile laolaltă. Ei vor fi ca niște viteji cari calcă
în picioare noroiul de pe ulițe; în luptă, se vor lupta, pentrucă
6 Domnul va fi cu ei; iar călăreții vor fi acoperiți de rușine. Voi
întări casa lui Iuda, și voi izbăvi casa lui Iosif; îi voi aduce
înapoi, căci Mi-este milă de ei, și vor fi ca și cînd niciodată nu
i-aș fi lepădat; căci Eu sînt Domnul, Dumnezeul lor, și-i voi

asculta. Efraim va fi ca un viteaz; inima lor se va bucura ca 7
de vin; fiii lor vor vedea lucrul acesta și se vor veseli, inima lor
se va bucura în Domnul. Le voi fluiera și-i voi aduna, căci 8
i-am răscumpărat, și se vor înmulți cum se înmulțeau odinioară.
’i voi risipi printre popoare, și își vor aduce aminte de 9
Mine în țări depărtate; vor trăi împreună cu copiii lor, și se
vor întoarce. ’i voi aduce înapoi din țara Egiptului, și-i voi 10
aduna din Asiria; îi voi aduce în țara Galaadului și în Liban,
și nu le va ajunge locul. Israel va trece prin strîmtorile mării, 11
va lovi valurile mării și toate adîncimile rîului Nil se vor usca;
mîndria Asiriei va fi frîntă, și toiagul de cîrmuire al Egiptului
va pieri. ’i voi întări în Domnul, și vor umbla în Numele Lui, 12
zice Domnul!

Deschide-ți porțile, Libanule, ca să-ți mănînce focul cedrii! 11
Vaită-te, chiparosule, căci cedrul a căzut, și cei falnici sînt 2
nimiciți! Văitați-vă, stejari din Basan, căci pădurea cea nepătrunsă
a fost dată jos! Păstorii scot strigăte de jale, pentrucă li s’a 3
nimicit fala; puii de lei mugesc, căci desișul Iordanului este
nimicit. Așa vorbește Domnul, Dumnezeuul meu: “Paște oile 4
de tăiat! Căci cei ce le cumpără le taie și nu se simt vinovați. 5
Și cel ce le vinde zice: ...Binecuvîntat să fie Domnul, căci mă
îmbogățesc!... Și păstorii lor nu le cruță. Căci nu mai am milă 6
de locuitorii țării, -zice Domnul: ...Ci iată, dau pe oameni, pe
unii în mîinile altora și în mîinile împăratului lor; ei vor pustii 7
țara, și n’o vor izbăvi din mîinile lor. Atunci M’am apucat să
pasc oile de tăiat, în adevăr cele mai ticăloase din turmă. Am
luat două toiage: pe unul l-am numit ...’ndurare,... iar pe celalt
l-am numit ...Legămînt.... Și am păscut oile. Am nimicit cu 8
desăvîrșire pe cei trei păstori într’o lună: sufletul Meu nu-i
mai răbda, și se scîrbise și sufletul lor de Mine. Și am zis: 9
...Nu vă mai pot paște! Cea care are să moară, să moară, cea
care are să piară să piară, și cele ce mai rămîn, să se mănînce
unele pe altele!... Mi-am luat toiagul ...’ndurare,... și l-am 10
rupt, ca să rup legămîntul Meu, pe care-l încheiasem cu toate
popoarele. Și cînd s’a rupt în ziua aceea, nenorocitele acelea 11
de oi, cari au luat seama la Mine, au cunoscut astfel că acesta
era Cuvîntul Domnului. Eu le-am zis: ...Dacă găsiți cu cale, 12

13 dați-Mi plata; dacă nu, nu Mi-o dați!... Și Mi-au cîntărit, ca
plată, trei zeci de arginți. Dar Domnul Mi-a zis: ...Aruncă
olarului prețul acesta scump, cu care M'au prețuit!... Și am
14 luat cei trei zeci de arginți, și i-am aruncat în casa Domnului,
15 pentru olar. Apoi Mi-am rupt la doilea toiag ...Legămînt,...
ca să rup frăția dintre Iuda și Israel. Domnul mi-a zis: ...Ia
16 și uneltele unui păstor nebun! Căci iată că voi ridica în țară
un păstor, căruia nu-i va păsa de oile cari pier; nu se va duce
să caute pe cele mai tinere, nu va vindeca pe cele rănite, nu
va îngriji de cele sănătoase; ci va mânca din carnea celor mai
17 grase, și nu le va mai lăsa decît copitele! Vai de păstorul de
nimic, care își părăsește oile! Să cadă sabia pe brațul lui și pe
ochiul lui cel drept! Să i se usuce brațul de tot, și să i se stingă
ochiul drept!

12 Proorocia, Cuvîntul Domnului despre Israel. Așa vorbește
Domnul, care a întins cerurile și a întemeiat pămîntul, și a
2 întocmit duhul omului din el: ...Iată, voi preface Ierusalimul
într'un potir de amețire pentru toate popoarele de primpre-
3 jur, și chiar pentru Iuda, la împresurarea Ierusalimului. 'n
ziua aceea, voi face din Ierusalim o piatră grea pentru toate
popoarele. Toți cei ce o vor ridica, vor fi vătămăți, și toate
4 neamurile pămîntului se vor strînge împotriva lui. 'n ziua
aceea, zice Domnul, voi lovi cu amețeață pe toți caii, și cu
turbare pe cei ce vor călări pe ei; dar voi avea ochii deschiși
5 asupra casei lui Iuda, și voi orbi toți caii popoarelor. Căpe-
teniile lui Iuda vor zice în inima lor: ...Locuitorii Ierusalimului
6 sînt tăria noastră, prin Domnul oștirilor, Dumnezeuul lor. 'n
ziua aceea, voi face pe căpeteniile lui Iuda ca o vatră de foc
supt lemn, ca o făclie aprinsă supt snopi; voi mistui în dreapta
și în stînga pe toate popoarele de jur împrejur, iar Ierusalimul
7 va fi locuit iarăș la locul lui cel vechi. Domnul va mîntui
mai întîi corturile lui Iuda, pentru ca slava casei lui David și
8 fala locuitorilor Ierusalimului să nu se înalțe peste Iuda. 'n
ziua aceea, Domnul va ocroti pe locuitorii Ierusalimului, așa
că cel mai slab dintre ei va fi în ziua aceea ca David; și casa lui
David va fi ca Dumnezeu, ca 'ngerul Domnului înaintea lor.
9 'n ziua aceea, voi căuta să nimicesc toate neamurile cari vor

veni împotriva Ierusalimului. Atunci voi turna peste casa lui 10
David și peste locuitorii Ierusalimului, un duh de îndurare și
de rugăciune, și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care
L-au străpuns. 'l vor plînge cum plînge cineva pe singurul lui
fiu, și-L vor plînge amarnic, cum plînge cineva pe un întii născut.
'n ziua aceea, va fi jale mare în Ierusalim, ca jalea din 11
Hadadrimon în valea Meghidonului. Țara se va jăli, fiecare 12
familie deosebit: familia casei lui David deosebit, și femeile ei
deosebit; familia casei lui Natan deosebit, și femeile ei deosebit;
familia casei lui Levi deosebit, și femeile ei deosebit; familia lui 13
Șimei deosebit, și femeile ei deosebit; toate celelalte familii, 14
fiecare familie deosebit, și femeile ei deosebit.

'n ziua aceea, se va deschide casei lui David și locuitorilor 13
Ierusalimului un izvor, pentru păcat și necurăție. 'n ziua 2
aceea-zice Domnul oștirilor-voi stîrpi din țară numele idolilor,
ca nimeni să nu-și mai aducă aminte de ei; voi scoate de aseme-
nea din țară pe proorocii mincinoși și duhul necurat. Și 3
dacă va mai prooroci cineva, atunci, tatăl său și mama sa,
înșiși părinții lui, îi vor zice: ...Tu nu vei trăi, căci ai spus
minciuni în Numele Domnului...; și tatăl său și mama sa, cei
cari l-au născut, îl vor străpunge, cînd va prooroci. 'n ziua 4
aceea, proorocii se vor rușina fiecare de vedeniile lor, cînd vor
prooroci, și nu se vor mai îmbrăca într'o manta de păr ca să
mintă pe oameni. Ci fiecare din ei va zice: ...Eu nu sînt 5
prooroc, ci sînt plugar, căci am fost cumpărat din tinereța
mea!... Și dacă-l va întreba cineva: ...De unde vin aceste răni 6
pe cari le ai la mîni?... el va răspunde: ...'n casa celor ce mă
iubeau le-am primit.... ...Scoală-te, sabie, asupra păstorului 7
Meu, și asupra omului care îmi este tovarăș! zice Domnul oștir-
ilor. Lovește pe păstor, și se vor risipi oile! Și 'mi voi întoarce
mîna spre cei mici. 'n toată țara, zice Domnul, două treimi 8
vor fi nimicite, vor pieri, iar cealaltă treime va rămînea. Dar 9
treimea aceasta din urmă o voi pune în foc, și o voi curăți cum
se curățește argintul, o voi lămuri cum se lămurește aurul. Ei
vor chema Numele Meu, și îi voi asculta; Eu voi zice: ...Acesta
este poporul Meu!... Și ei vor zice: ...Domnul este Dumnezeul
meu!...

14 Iată, vine ziua Domnului, cînd toate prăzile tale vor fi îm-
2 părțite în mijlocul tău. Atunci voi strînge toate neamurile
la război împotriva Ierusalimului. Cetatea va fi luată, casele
vor fi jăfuite, și femeile batjocorite; jumătate din cetate va
merge în robie, dar rămășița poporului nu va fi nimicită cu
3 desăvîrșire din cetate. Ci Domnul Se va arăta, și va lupta îm-
4 potriva acestor neamuri, cum S'a luptat în ziua bătăliei. Pi-
cioarele Lui vor sta în ziua aceea pe muntele Măslinilor, care
este în fața Ierusalimului, spre răsărit; muntele Măslinilor se
va despica la mijloc, spre răsărit și spre apus, și se va face o
vale foarte mare: jumătate din munte se va trage înapoi spre
5 miază noapte, iar jumătate spre miazăzi. Veți fugi atunci în
valea munților Mei, căci valea dintre munți se va întinde pînă
la Ațel; și veți fugi cum ați fugit de cutremurul de pămînt pe
vremea lui Ozia, împăratul lui Iuda. Și atunci va veni Domnul,
6 Dumnezeuul meu, și toți sfinții împreună cu El! 'n ziua aceea,
7 nu va mai fi lumină; stelele strălucitoare se vor ascunde. Va
fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici
8 noapte; dar spre seară se va arăta lumina. 'n ziua aceea, vor
izvorî ape vii din Ierusalim, și vor curge jumătate spre marea
de răsărit, jumătate spre marea de apus; așa va fi și vara și
9 iarna. Și Domnul va fi împărat peste tot pămîntul. 'n ziua
aceea, Domnul va fi singurul Domn, și Numele Lui va fi sin-
10 gurul Nume. Toată țara va ajunge ca șesul Iordanului, dela
Gheba pînă la Rimon, la miazăzi de Ierusalim; iar Ierusalimul
va fi înălțat, și va rămînea liniștit la locul lui, dela poarta lui
Beniamin pînă la locul porții dintîi, pînă la poarta unghiurilor,
11 și dela turnul lui Hananeel pînă la teascurile împăratului. Ei
vor locui în el, și nu va mai fi niciun blestem în el; Ierusalimul
12 va fi liniștit. Dar iată că urgia cu care va lovi Domnul pe
toate popoarele, cari vor lupta împotriva Ierusalimului. Le va
putrezi carnea stînd încă în picioare, le vor putrezi ochii în
13 găurile lor, și le va putrezi limba în gură. 'n ziua aceea, Dom-
nul va trimete o mare învălmășală în ei; unul va apuca mîna
14 altuia, și vor ridica mîna unii asupra altora. Iuda va lupta
și el în Ierusalim, și vor strînge bogățiile tuturor neamurilor
15 de primprejur, aurul, argintul și haine foarte multe. Aceaș

urgie va lovi și caii, catîrii, cămilele, măgarii, și toate vitele
cari vor fi în taberile acelea. Toți ceice vor mai rămînea din 16
toate neamurile venite împotriva Ierusalimului, se vor sui în
fiecare an să se închine înaintea 'mpăratului, Domnul oștir-
ilor, și să prăznuiască sărbătoarea corturilor. Dacă unele din 17
familiile pămîntului nu vor voi să se suie la Ierusalim ca să
se închine înaintea 'mpăratului, Domnul oștirilor, nu va cădea
ploaie peste ele. Dacă familia Egiptului nu se va sui, dacă nu 18
va veni, nu va cădea ploaie nici peste ea; va fi lovită cu aceeaș
urgie cu care va lovi Domnul neamurile cari nu se vor sui să
prăznuiască sărbătoarea corturilor. Aceasta va fi pedeapsa 19
Egiptului, și pedeapsa tuturor neamurilor cari nu se vor sui să
prăznuiască sărbătoarea corturilor. 'n ziua aceea, va sta scris 20
pînă și pe zurgălăii cailor: ...Sfinți Domnului!... Și oalele din
Casa Domnului vor fi ca potirele de jertfă înaintea altarului.
Orice oală din Ierusalim și din Iuda va fi închinată Domnului 21
oștirilor; toți ceice vor aduce jerfe vor veni și se vor sluji de
ele ca să-și fiarbă carnea; și nu vor mai fi Canaaniți în Casa
Domnului oștirilor, în ziua aceea.

MALEAHI

---

1 **D**roorocia, Cuvîntul Domnului către Israel, prin Maleahi:
2 “V’am iubit, zice Domnul! Şi voi ziceţi: ,Cu ce ne-ai
iubit?” Nu este Esau frate cu Iacov? zice Domnul;
3 totuș am iubit pe Iacov, și am urît pe Esau, i-am
prefăcut munții într’o pustietate, și moștenirea lui am dat-o
4 șacalilor din pustie. Iar dacă ar zice Edomul: “Sîntem nimi-
ciți, dar vom ridica iarăș dărîmăturile!” așa vorbește Domnul
oștirilor: “Să zidească ei, căci Eu voi surpa, și se vor numi:
5 ,Țara răutății’, și ,Poporul pe care S’a mîniat Domnul pentru
totdeauna!” Veți vedea cu ochii voștri lucrul acesta, și veți
6 zice: “Mare este Domnul dincolo de hotarele lui Israel!” Un
fiu cinstește pe tatăl său, și o slugă pe stăpînul său. Dacă sînt
Tată, unde este cinstea care Mi se cuvine? Dacă sînt Stăpîn,
unde este teama de Mine? zice Domnul oștirilor către voi,
preoților, cari nesocotiți Numele Meu, și cari ziceți: “Cu ce
7 am nesocotit noi Numele Tău?” - “Prin faptul că aduceți pe
altarul Meu bucate necurate!” Şi dacă ziceți: “Cu ce Te-am
spurcat?” - “Prin faptul că ați zis: ,Masa Domnului este de
8 disprețuit!” Cînd aduceți ca jertfă o vită oarbă, nu este rău
lucrul acesta? Cînd aduceți una șchioapă sau beteagă, nu este
rău lucrul acesta oare? Ia adu-o dregătorului tău! Te va primi
el bine pentru ea, va ținea el seama de ea? zice Domnul oștir-
9 ilor. Şi acum, vă rog, rugați-vă lui Dumnezeu să aibă milă de
noi! Vă va primi El cu bunăvoință, cînd mîinile voastre fac ast-
10 fel de lucruri? zice Domnul oștirilor. “Cine din voi va închide
porțile, ca să n’aprindeți degeaba focul pe altarul Meu? N’am
nici o plăcere de voi, zice Domnul oștirilor, și darurile de mîn-
11 care din mîna voastră nu-Mi sînt plăcute! Căci dela răsăritul
soarelui pînă la asfințit, Numele Meu este mare între neamuri,
și pretutindeni se arde tămîie în cinstea Numelui Meu și se
aduc daruri de mîncare curate; căci mare este Numele Meu în-
12 tre neamuri, zice Domnul oștirilor. ,Dar voi îl pîngăriți, prin

faptul că ziceți: „Masa Domnului este spurcată, și ce aduce ea este o mîncare de disprețuit! Voi ziceți: „Ce mai osteneală! 13 și o disprețuiți, zice Domnul oștirilor; și aduceți ce este furat, șchiop sau beteag: „Iată darurile de mîncare pe cari le aduceți! Pot Eu să le primesc din mîinile voastre? zice Domnul. “Nu! 14 blestemat să fie înșelătorul, care are în turma lui o vită de parte bărbătească, și totuș juruiește și jertfește Domnului o vită beteagă! Căci Eu sînt un ’mpărat mare, zice Domnul oștirilor, și Numele Meu este înfricoșat printre neamuri.

“Acum, către voi se îndreaptă porunca aceasta, preoților! 2 Dacă nu veți asculta, dacă nu vă veți pune inima ca să dați 2 slavă Numelui Meu, zice Domnul oștirilor, voi arunca în voi blestemul, și voi blestema binecuvîntările voastre; da, le-am și blestemat, pentrucă n’aveți pe inimă porunca Mea. Iată, 3 vă voi nimici sămînța, și vă voi arunca balega în față, balega vitelor pe cari le jertfiți, și veți fi luați împreună cu ele. Veți 4 ști atunci că Eu v’am dat porunca aceasta, pentruca legămîntul Meu cu Levi să rămînă în picioare, zice Domnul oștirilor. Legămîntul Meu cu el era un legămînt de viață și de pace. 5 I l-am dat ca să se teamă de Mine; și el s’a temut de Mine, a tremurat de Numele Meu. Legea adevărului era în gura 6 lui, și nu s’a găsit nimic nelegiuit pe buzele lui; a umblat cu Mine în pace și în neprihănire, și pe mulți i-a abătut dela rău. Căci buzele preotului trebuie să păzească știința, și din gura 7 lui se așteaptă învățătură, pentru că el este un sol al Domnului oștirilor. Dar voi v’ați abătut din cale, ați făcut din Lege 8 un prilej de cădere pentru mulți, și ați călcat legămîntul lui Levi, zice Domnul oștirilor. De aceea și Eu vă voi face să fiți 9 disprețuiți și înjosiți înaintea întregului popor, pentrucă n’ați păzit căile Mele, ci căutați la fața oamenilor, cînd tîlmăciți Legea. N’avem toți un singur Tată? Nu ne-a făcut un singur 10 Dumnezeu? Pentruce dar sîntem așa de necredincioși unul față de altul, pîngărînd astfel legămîntul părinților noștri? Iuda 11 s’a arătat necredincios, și în Iuda și la Ierusalim s’a săvîrșit o urîciune; fiindcă Iuda a spurcat ce este închinat Domnului, ce iubește Domnul, și s’a unit cu fiica unui dumnezeu străin. Domnul va nimici pe omul care a făcut lucrul acesta, pe cel 12

ce veghează și răspunde, îl va nimici din corturile lui Iacov, și va nimici pe cel ce aduce un dar de mîncare Domnului oștirilor. Iată acum ce mai faceți: Acoperiți cu lacrimi altarul Domnului, cu plîsete și gemete, așa încît El nu mai caută la darurile de mîncare, și nu mai poate primi nimic din mînilor voastre. Și dacă întrebați: „Pentru ce?...” Pentru că Domnul a fost martor între tine și nevasta din tinereța ta, căreia acum nu-i ești credincios, măcar că este tovarășa și nevasta cu care ai încheiat legămînt! Nu ne-a dat Unul singur Dumnezeu suflarea de viață și ne-a păstrat-o? Și ce cere acel Unul singur? Sămîntă dumnezeiască! Luați seama dar în mintea voastră, și niciunul să nu fie necredincios nevestei din tinereța lui! „Căci Eu urăsc despărțirea în căsătorie, -zice Domnul, Dumnezeul lui Israel, -și pe cel ce își acopere haina cu sîlnicie, -zice Domnul oștirilor. -De aceea, luați seama în mintea voastră, și nu fiți necredincioși!” Voi obosiți pe Domnul prin cuvintele voastre, și mai întrebați: „Cu ce L-am obosit?” -“Prin faptul că ziceți: „Oricine face rău este bun înaintea Domnului, și de el are plăcere; Sau: „Unde este Dumnezeul dreptății?”

3 Iată, voi trimete pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea. Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legămîntului, pe care-L doriți; iată că vine, -zice Domnul oștirilor. - Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va rămînea în picioare cînd Se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului, și ca leșia nălbitorului. El va șede, va topi și va curăți argintul; va curăți pe fiii lui Levi, îi va lămurii cum se lămurește aurul și argintul, și vor aduce Domnului daruri neprihănite. Atunci darul lui Iuda și al Ierusalimului va fi plăcut Domnului, ca în zilele cele vechi, ca în anii de odinioară. Mă voi apropia de voi pentru judecată, și Mă voi grăbi să mărturisesc împotriva descîntătorilor și preacurvarilor, împotriva celor ce jură strîmb, împotriva celor ce opresc plata simbriașului, cari asupresc pe văduvă și pe orfan, nedreptătesc pe străin, și nu se tem de Mine, zice Domnul oștirilor. „Căci Eu sînt Domnul, Eu nu Mă schimb; de aceea, voi, copii ai lui Iacov, n' ați fost nimiciți. Din vremea părinților voștri voi v' ați abătut dela poruncile Mele, și nu le-ați păzit. 'ntoarceți-vă la

Mine, și Mă voi întoarce și Eu la voi, zice Domnul oștirilor. Dar voi întrebați: „În ce trebuie să ne întoarcem? Se cade să înșele un om pe Dumnezeu, cum Mă înșelați voi?” Dar voi întrebați: “Cu ce Te-am înșelat?” Cu zeciuielile și darurile de mîncare. Sînteți blestemați, cîtă vreme căutați să Mă înșelați, tot poporul în întregime! Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielile, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor, și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvîntare. Și voi mostra pentru voi pe cel ce mănîncă, (lăcusta) și nu vă va nimici roadele pămîntului, și vița nu va fi neroditoare în cîmpiile voastre, zice Domnul oștirilor. “Toate neamurile vă vor ferici atunci, căci veți fi o țară plăcută, zice Domnul oștirilor. „Cuvintele voastre sînt aspre împotriva Mea, zice Domnul. Și mai întrebați: „Ce-am spus noi împotriva Ta?” “Ați zis: „Degeaba slujim lui Dumnezeu; și ce am cîștigat dacă am păzit poruncile Lui, și am umblat triști înaintea Domnului oștirilor? Acum ferim pe cei trufași; da, celor răi le merge bine; da, ei ispitesc pe Dumnezeu, și scapă!” - Atunci și cei ce se tem de Domnul au vorbit adesea unul cu altul; Domnul a luat aminte la lucrul acesta, și a ascultat; și o carte de aducere aminte a fost scrisă înaintea Lui, pentru cei ce se tem de Domnul, și cinstesc Numele Lui. “Ei vor fi ai Mei, zice Domnul oștirilor, ’mi vor fi o comoară deosebită, în ziua pe care o pregătesc Eu. Voi avea milă de ei, cum are milă un om de fiul său, care-i slujește. Și veți vedea din nou atunci deosebirea dintre cel neprihănit și cel rău, dintre cel ce slujește lui Dumnezeu și cel ce nu-I slujește.”

“Căci iată, vine ziua, care va arde ca un cuptor! Toți cei trufași și toți cei răi, vor fi ca miriștea; ziua care vine îi va arde, zice Domnul oștirilor, și nu le va lăsa nici rădăcină nici ramură. Dar pentru voi, cari vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele neprihănirii, și tămăduirea va fi supt aripile Lui; veți ieși, și veți sări ca vițeii din grajd. Și veți călca în picioare pe cei răi, căci ei vor fi ca cenușa supt talpa picioarelor voastre, în ziua pe care o pregătesc Eu, zice Domnul oștirilor. Aduceți-vă aminte de legea lui Moise, robul Meu, căruia i-am dat în

- 5 Horeb, rînduieli și porunci, pentru tot Israelul! Iată, vă voi trimete pe proorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului,
- 6 ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!

MATEI

Gartea neamului lui Isus Hristos, fiul lui David, fiul 1
lui Avraam. Avraam a născut pe Isaac; Isaac a 2
născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iuda și frații lui;
Iuda a născut pe Fares și Zara, din Tamar; Fares a 3
născut pe Esrom; Esrom a născut pe Aram; Aram a născut pe 4
Aminadab; Aminadab a născut pe Naason; Naason a născut
pe Salmon; Salmon a născut pe Boaz, din Rahab; Boaz a 5
născut pe Obed, din Rut; Obed a născut pe Iese; Iese a născut 6
pe împăratul David. 'mpăratul David a născut pe Solomon,
din văduva lui Urie; Solomon a născut pe Roboam; Roboam 7
a născut pe Abia; Abia a născut pe Asa; Asa a născut pe 8
Iosafat; Iosafat a născut pe Ioram; Ioram a născut pe Ozia;
Ozia a născut pe Ioatam; Ioatam a născut pe Ahaz; Ahaz a 9
născut pe Ezechia; Ezechia a născut pe Manase; Manase a 10
născut pe Amon; Amon a născut pe Iosia; Iosia a născut pe 11
Iehonia și frații lui, pe vremea strămutării în Babilon. După 12
strămutarea în Babilon, Iehonia a născut pe Salatiel; Salatiel a
născut pe Zorobabel; Zorobabel a născut pe Abiud; Abiud a 13
născut pe Eliachim; Eliachim a născut pe Azor; Azor a născut 14
pe Sadoc; Sadoc a născut pe Achim; Achim a născut pe Eliud;
Eliud a născut pe Eleazar; Eleazar a născut pe Matan; Matan 15
a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iosif, bărbatul Mariei, 16
din care S'a născut Isus, care Se cheamă Hristos. Deci, dela 17
Avraam pînă la David, sînt patrusprezece neamuri de toate;
dela David pînă la strămutarea în Babilon sînt patrusprezece
neamuri; și dela strămutarea în Babilon pînă la Hristos, sînt
patrusprezece neamuri. Iar nașterea lui Isus Hristos a fost 18
așa: Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; și înainte ca
să locuiască ei împreună, ea s'a aflat însărcinată dela Duhul
Sfînt. Iosif, bărbatul ei, era un om neprihănit, și nu voia s'o 19
facă de rușine înaintea lumii; de aceea și-a pus de gînd s'o lase
pe ascuns. Dar pe cînd se gîndea el la aceste lucruri, i s'a 20

arătat în vis un înger al Domnului, și i-a zis: “Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevastă-ta, căci ce
21 s’a zămislit în ea, este dela Duhul Sfînt. Ea va naște un Fiu,
și-i vei pune numele Isus, pentru că El va mîntui pe poporul
22 Lui de păcatele sale.” Toate aceste lucruri s’au întîmplat
ca să se îplinească ce vestise Domnul prin proorocul, care
23 zice: “Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un fiu, și-i vor
pune numele Emanuil”, care, tîlmăcit, înseamnă: “Dumnezeu
24 este cu noi”. Cînd s’a trezit Iosif din somn, a făcut cum îi
25 poruncise îngerul Domnului; și a luat la el pe nevastă-sa. Dar
n’a cunoscut-o, pînă ce ea a născut un fiu. Și el i-a pus numele
Isus.

2 După ce S’a născut Isus în Betleemul din Iudea, în zilele
împăratului Irod, iată că au venit niște magi din Răsărit la
2 Ierusalim, și au întreat: “Unde este ’mpăratul de curînd
născut al Iudeilor? Fiindcă I-am văzut steaua în Răsărit, și
3 am venit să ne închinăm Lui.” Cînd a auzit împăratul Irod
acest lucru, s’a turburat mult; și tot Ierusalimul s’a turburat
4 împreună cu el. A adunat pe toți preoții cei mai de seamă și
pe cărturarii norodului, și a căutat să afle dela ei unde trebuia
5 să Se nască Hristosul. “n Betleemul din Iudea”, i-au răspuns
6 ei, “căci iată ce a fost scris prin proorocul: ‘Și tu, Betleeme,
țara lui Iuda, nu ești nici de cum cea mai neînsemnată din-
7 tre căpeteniile lui Iuda; căci din tine va ieși o Căpetenie, care
Atunci Irod a chemat
în ascuns pe magi, și a aflat întocmai dela ei vremea în care
8 se arătase steaua. Apoi i-a trimis la Betleem, și le-a zis:
“duceți-vă de cercetați cu deamăruntul despre Prunc: și cînd
9 Lui.” După ce au ascultat pe împăratul, magii au plecat. Și
iată că steaua, pe care o văzuseră în Răsărit, mergea înain-
tea lor, pînă ce a venit și s’a oprit deasupra locului unde era
10 Pruncul. Cînd au văzut ei steaua, n’au mai putut de bucurie.
11 Au intrat în casă, au văzut Pruncul cu Maria, mama Lui, s’au
aruncat cu fața la pămînt, și I s’au închinat; apoi și-au deschis
12 vistierile, și I-au adus daruri: aur, tămîie și smirnă. ’n urmă,
au fost înștiințați de Dumnezeu în vis să nu mai dea pe la Irod,

și s'au întors în țara lor pe un alt drum. După ce au plecat 13
magii, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif, și-i zice:
"Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui, fugi în Egipt, și rămâi
acolo pînă îți voi spune eu; căci Irod are să caute Pruncul, ca
să-L omoare." Iosif s'a sculat, a luat Pruncul și pe mama 14
lui, noaptea, și a plecat în Egipt. Acolo a rămas pînă la 15
moartea lui Irod, ca să se împlinească ce fusese vestit de Dom-
nul prin proorocul care zice: "Am chemat pe Fiul Meu din
Egipt." Atunci Irod, cînd a văzut că fusese înșelat de magi, 16
s'a mîniat foarte tare, și a trimis să omoare pe toți pruncii de
parte bărbătească, dela doi ani în jos, cari erau în Betleem și
în toate împrejurimile lui, potrivit cu vremea, pe care o aflase
întocmai dela magi. Atunci s'a împlinit ce fusese vestit prin 17
proorocul Ieremia, care zice: "Un țipăt s'a auzit în Rama, 18
plîngere, și bocet mult: Rahela își jălea copiii, și nu voia să fie
mîngîiată, pentrucă nu mai erau." După ce a murit Irod, un 19
înger al Domnului se arată în vis lui Iosif, în Egipt, și-i zice: 20
"Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui, și du-te în țara lui Is-
rael, căci au murit ceice căutau să ia viața Pruncului." Iosif 21
s'a sculat, a luat Pruncul și pe mama Lui, și a venit în țara
lui Israel. Dar cînd a auzit că în Iudea împărățește Arhelau, 22
în locul tatălui său Irod, s'a temut să se ducă acolo; și, fiind
înștiințat de Dumnezeu în vis, a plecat în părțile Galileii. A 23
venit acolo, și a locuit într'o cetate, numită Nazaret, ca să se
împlinească ce fusese vestit prin prooroci: că El va fi chemat
Nazarinean.

În vremea aceea a venit Ioan Botezătorul, și propovăduia în **3**
pustia Iudeii. El zicea: "Pocăiți-vă, căci 'mpărăția cerurilor 2
este aproape." Ioan acesta este acela care fusese vestit prin 3
proorocul Isaia, cînd zice: "Iată glasul celui ce strigă în pustie:
,Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările." Ioan purta o 4
haină de păr de cămilă, și la mijloc era încins cu un brîu de
curea. El se hrănea cu lăcuste și miere sălbatică. Locuitorii 5
din Ierusalim, din toată Iudea și din toate împrejurimile Ior-
danului, au început să iasă la el; și, mărturisindu-și păcatele, 6
erau botezați de el în rîul Iordan. Dar cînd a văzut pe mulți 7
din Farisei și din Saduchei că vin să primească botezul lui, le-a

zis: “Pui de năpîrci, cine v’a învățat să fugiți de mînia viitoare?
8, 9 Faceți dar roade vrednice de pocăința voastră. Și să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: „Avem ca tată pe Avraam; Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice
10 fii lui Avraam. Iată că securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci, orice pom, care nu face roadă bună, va fi tăiat și aruncat în foc. Cît despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Celce vine după mine, este mai puternic decît mine, și eu nu sînt vrednic să-I duc încălțămintele. El vă va
12 boteza cu Duhul Sfînt și cu foc. Acela ’și are lopata în mînă, ’și va curăți cu desăvîrșire aria, și ’și va strînge grîul în grînar; dar pleava o va arde într’un foc care nu se stinge.” Atunci a venit Isus din Galilea la Iordan, la Ioan, ca să fie botezat de el.
14 Dar Ioan căuta să-l oprească. “Eu”, zicea el, “am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?” Drept răspuns, Isus i-a zis: “Lasă-Mă acum, căci așa se cade să împlinim tot ce
16 trebuie împlinit.” Atunci Ioan L-a lăsat. De îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit afară din apă. Și în clipa aceea cerurile s’au deschis, și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu pogorîndu-Se
17 în chip de porumbel și venind peste El. Și din ceruri s’a auzit un glas, care zicea: “Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care ’mi găsesc plăcerea.”

4 Atunci Isus a fost dus de Duhul în pustie, ca să fie ispitit de diavolul. Acolo a postit patruzeci de zile și patruzeci de
2 nopți; la urmă a flămînzit. Ispititorul s’a apropiat de El, și i-a zis: “Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca pietrele
3 acestea să se facă pîni.” Drept răspuns, Isus i-a zis: “Este scris: „Omul nu trăiește numai cu pîne, ci cu orice cuvînt care
4 iese din gura lui Dumnezeu.” Atunci diavolul L-a dus în sfînta cetate, L-a pus pe strașina Templului, și I-a zis: “Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos; căci este scris: „El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta; și ei Te vor lua pe
5 mîni, ca nu cumva să Te lovești cu piciorul de vreo piatră.”
6 “De asemenea este scris”, a zis Iisus: “Să nu ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău.” Diavolul L-a dus apoi pe un munte foarte înalt, I-a arătat toate împărățiile lumii și strălucirea
7 lor, și I-a zis: “Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă Te
8
9

vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie.” “Pleacă, 10
Satano”, i-a răspuns Isus. “Căci este scris: ,Domnului, Dum- 11
nezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești.” Atunci
diavolul L-a lăsat. Și deodată au venit la Isus niște înger, și
au început să-I slujească. Când a auzit Isus că Ioan fusese 12
închis, a plecat în Galilea. A părăsit Nazaretul, și a venit de 13
a locuit în Capernaum, lângă mare, în ținutul lui Zabulon și
Neftali, ca să se împlinească ce fusese vestit prin proorocul 14
Isaia, care zice: “Țara lui Zabulon și țara lui Neftali, înspre 15
mare, dincolo de Iordan, Galilea Neamurilor, Norodul acesta, 16
care zăcea în întunec, a văzut o mare lumină; și peste cei
ce zăceau în ținutul și în umbra morții, a răsărit lumina.”
De atunci încolo, Isus a început să propovăduiască, și să zică: 17
“Pocăiți-vă, căci ’mpărăția cerurilor este aproape.” Pe când 18
trecea pe lângă marea Galileii, Isus a văzut doi frați: pe Simon,
zis Petru, și pe fratele său Andrei, cari aruncau o mreajă în 19
mare; căci erau pescari. El le-a zis: “Veniți după Mine, și vă
voi face pescari de oameni.” ’ndată ei au lăsat mreжіle, și au 20
mers după El. Deacolo a mers mai departe, și a văzut pe alți 21
doi frați: pe Iacov, fiul lui Zebedei, și pe Ioan, fratele lui, cari
erau într’o corabie cu tatăl lor Zebedei, și își cîrpeau mreжіle.
El i-a chemat. Și îndată, ei au lăsat corabia și pe tatăl lor, 22
și au mers după El. Isus străbătea toată Galilea, învățînd 23
pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia ’mpărăției, și
tămăduind orice boală și orice neputință care era în norod.
I s’a dus vestea în toată Siria; și aduceau la El pe toți ceice 24
sufereau de felurite boale și chinuri: pe cei îndrăciți, pe cei
lunatici și pe cei slăbănogi; și El îi vindeca. După El au mers 25
multe noroade din Galilea, din Decapole, din Ierusalim, din
Iudea și de dincolo de Iordan.

Cînd a văzut Isus noroadele, S’a suit pe munte; și după ce a 5
șezut jos, ucenicii Lui s’au apropiat de El. Apoi a început să 2
vorbească și să-i învețe astfel: Ferice de cei săraci în duh, căci 3
a lor este ’mpărăția cerurilor! Ferice de ceice plîng, căci ei vor 4
fi mîngîiați! Ferice de cei blînzi, căci ei vor moșteni pămîntul! 5
Ferice de cei flămînzi și însetați după neprihănire, căci ei 6
vor fi săturați! Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte 7

8 de milă! Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe
9 Dumnezeu! Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați
10 fii ai lui Dumnezeu! Ferice de cei prigoniți din pricina nepri-
11 hănirii, căci a lor este 'mpărăția cerurilor! Ferice va fi de voi
cînd, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni,
și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva
12 voastră! Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră
este mare în ceruri; căci tot așa au prigunit pe proorocii, cari
13 au fost înainte de voi. Voi sînteți sarea pămîntului. Dar dacă
sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăș puterea de a
săra? Atunci nu mai este bună la nimic decît să fie lepădată
14 afară, și călcată în picioare de oameni. Voi sînteți lumina
lumii. O cetate așezată pe un munte, nu poate să rămînă as-
15 cunsă. Și oamenii n'aprind lumina ca s'o pună supt obroc,
16 ci o pun în sfeșnic, și luminează tuturor celor din casă. Tot
așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei
să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru,
17 care este în ceruri. Să nu credeți că am venit să stric Legea
18 sau Proorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc. Căci
adevărat vă spun, cîtă vreme nu va trece cerul și pămîntul,
nu va trece o iotă sau o frîntură de slovă din Lege, înainte ca
19 să se fi întîmplat toate lucrurile. Așa că, ori cine va strica
una din cele mai mici din aceste porunci, și va învăța pe oa-
meni așa, va fi chemat cel mai mic în 'mpărăția cerurilor; dar
oricine le va păzi, și va învăța pe alții să le păzească, va fi
20 chemat mare în 'mpărăția cerurilor. Căci vă spun că, dacă
neprihănirea voastră nu va întrece neprihănirea cărturarilor și
a Fariseilor, cu niciun chip nu veți intra în 'mpărăția cerurilor.
21 Ați auzit că s'a zis celor din vechime: ‚Să nu ucizi; oricine
22 va ucide, va cădea supt pedeapsa judecății.‘ Dar Eu vă spun
că ori și cine se mînie pe fratele său, va cădea supt pedeapsa
judecății; și oricine va zice fratelui său: ‚Prostule! va cădea
supt pedeapsa Soborului; iar oricine-i va zice: ‚Nebunule! va
23 cădea supt pedeapsa focului gheenei. Așa că, dacă îți aduci
darul la altar, și acolo îți aduci aminte că fratele tău are ceva
24 împotriva ta, lasă-ți darul acolo înaintea altarului, și du-te
întii de împacă-te cu fratele tău; apoi vino de adu-ți darul.

Caută de te împacă de grab cu pîrișul tău, cîtă vreme ești cu 25
el pe drum; ca nu cumva pîrișul să te dea pe mîna judecă-
torului, judecătorul să te dea pe mîna temnicerului, și să fii
aruncat în temniță. Adevărat îți spun că nu vei ieși de acolo 26
pînă nu vei plăti cel din urmă bănuț.” Ați auzit că s’a zis 27
celor din vechime: “Să nu preacurvești.” Dar Eu vă spun că 28
ori și cine se uită la o femeie, ca s’o poftască, a și preacurvit
cu ea în inima lui. Dacă deci ochiul tău cel drept te face 29
să cazii în păcat, scoate-l și leapădă-l dela tine; căci este spre
folosul tău să piară unul din mădularele tale, și să nu-ți fie
aruncat tot trupul în gheenă. Dacă mîna ta cea dreaptă te 30
face să cazii în păcat, taie-o și leapădă-o dela tine; căci este
spre folosul tău să piară unul din mădularele tale, și să nu-ți
fie aruncat tot trupul în gheenă. S’a zis iarăș: “Oricine își va 31
lăsa nevasta, să-i dea o carte de despărțire.” Dar Eu vă spun 32
că ori și cine își va lăsa nevasta, afară numai de pricină de
curvie, îi dă prilej să preacurvească; și cine va lua de nevastă
pe cea lăsată de bărbat, preacurvește. Ați mai auzit iarăș că 33
s’a zis celor din vechime: “Să nu juri strîmb; ci să împlinești
față de Domnul jurămintele tale.” Dar Eu vă spun: Să nu 34
jurați nicidecum; nici pe cer, pentru că este scaunul de domnie
al lui Dumnezeu; nici pe pămînt, pentru că este așternutul 35
picioarelor Lui; nici pe Ierusalim, pentru că este cetatea mare-
lui ’mpărat. Să nu juri nici pe capul tău, căci nu poți face 36
un singur păr alb sau negru. Felul vostru de vorbire să fie: 37
“Da, da; nu, nu”; ce trece peste aceste cuvinte, vine dela cel
rău. Ați auzit că s’a zis: “Ochi pentru ochi, și dinte pentru 38
dinte.” Dar Eu vă spun: Să nu vă împotriviți celui ce vă face 39
rău. Ci, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe
celalt. Orișicui vrea să se judece cu tine, și să-ți ia haina, 40
lasă-i și cămașa. Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă
de loc, mergi cu el două. Celui ce-ți cere, dă-i; și nu întoarce 42
spatele celui ce vrea să se împrumute dela tine. Ați auzit că 43
s’a zis: “Să iubești pe aproapele tău, și să urăști pe vrăjmașul
tău.” Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecu- 44
vîntați pe cei ce vă blastămă, faceți bine celorce vă urăsc, și
rugați-vă pentru ceice vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți 45

fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste
46 cei dreپți și peste cei nedreپți. Dacă iubiți numai pe cei ce
vă iubesc, ce răsplată mai așteptați? Nu fac așa și vameșii?
47 Și dacă îmbrățișați cu dragoste numai pe frații voștri, ce lucru
48 neobicinuit faceți? Oare păgînii nu fac la fel? Voi fiți dar
desăvîrșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvîrșit.

6 Luați seama să nu vă îndepliniți neprihănirea voastră înaintea oamenilor, ca să fiți văzuți de ei; altminteri, nu veți avea
2 răsplată dela Tatăl vostru care este în ceruri. Tu, dar, cînd faci milostenie, nu suna cu trîmbița înaintea ta, cum fac fățarnicii, în sinagogi și în ulițe, pentru ca să fie slăviți de oameni. Adevărat vă spun, că și-au luat răsplata. Ci tu, cînd
3 faci milostenie, să nu știe stînga ta ce face dreapta, pentruca milostenia ta să fie făcută în ascuns; și Tatăl tău, care vede
4 în ascuns, îți va răsplăti. Cînd vă rugați, să nu fiți ca fățarnicii, cărora le place să se roage stînd în picioare în sinagogi și la colțurile ulițelor, pentruca să fie văzuți de oameni. Adevărat vă spun, că și-au luat răsplata. Ci tu, cînd te rogi, intră în odăița ta, încuie-ți ușa, și roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.
5 Cînd vă rugați, să nu bolborosiți aceleași vorbe, ca păgînii, cărora li se pare că, dacă spun o mulțime de vorbe,
6 vor fi ascultați. Să nu vă asemănați cu ei; căci Tatăl vostru știe de ce aveți trebuință, mai înainte ca să-I cereți voi. Iată dar cum trebuie să vă rugați: “Tatăl nostru care ești în ceruri!
7 Sfințească-se Numele Tău; vie împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pămînt. Pînea noastră cea de toate zilele (Sau: pentru mine.)
8 da-ne-o nouă astăzi; și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri (Grecește: Lasă-ne datoriile noastre, cum și noi am lăsat pe ale datornicilor noștri.); și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este împărăția și puterea și slava în veci.
9 Amin! Dacă iertați oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru cel ceresc vă va ierta greșelile voastre. Dar dacă nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile
10 voastre. Cînd postiți, să nu vă luați o înfățișare posomorită,

ca fățarnicii, cari își slutesc fețele, ca să se arate oamenilor
că postesc. Adevărat vă spun, că și-au luat răsplata. Ci tu, 17
cînd postești, unge-ți capul, și spală-ți fața, ca să te arăți că 18
postești nu oamenilor, ci Tatălui tău, care este în ascuns; și
Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti. Nu vă strîngeți 19
comori pe pămînt, unde le mănîncă moliile și rugina, și unde
le sapă și le fură hoții; ci strîngeți-vă comori în cer, unde nu 20
le mănîncă moliile și rugina și unde hoții nu le sapă, nici nu
le fură. Pentrucă unde este comoara voastră, acolo va fi și 21
inima voastră. Ochiul este lumina trupului. Dacă ochiul tău 22
este sănătos, tot trupul tău va fi plin de lumină; dar dacă 23
ochiul tău este rău, tot trupul tău va fi plin de întunec. Așa
că, dacă lumina care este în tine este întunec, cît de mare
trebuie să fie întunerecul acesta! Nimeni nu poate sluji la 24
doi stăpîni. Căci sau va urî pe unul și va iubi pe celalt; sau
va ținea la unul, și va nesocoti pe celalt: Nu puteți sluji lui
Dumnezeu și lui Mamona. Deaceea vă spun: Nu vă îngrijo- 25
rați de viața voastră, gîndindu-vă ce veți mînca, sau ce veți
bea; nici de trupul vostru, gîndindu-vă cu ce vă veți îmbrăca.
Oare nu este viața mai mult decît hrana, și trupul mai mult
decît îmbrăcămintea? Uitați-vă la păsările cerului: ele nici 26
nu samănă, nici nu seceră, și nici nu strîng nimic în grînare; și
totuș Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sînteți voi
cu mult mai de preț decît ele? Și apoi, cine dintre voi, chiar 27
îngrijorîndu-se, poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui?
Și de ce vă îngrijoați de îmbrăcămintea? Uitați-vă cu băgare 28
de seamă cum cresc crinii de pe cîmp: ei nici nu torc, nici nu
țes; totuș vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, 29
nu s'a îmbrăcat ca unul din ei. Așa că, dacă astfel îmbracă 30
Dumnezeu iarba de pe cîmp, care astăzi este, dar mîne va fi
aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult
pe voi, puțin credincioșilor? Nu vă îngrijoați dar, zicînd: 31
"Ce vom mînca?" Sau: "Ce vom bea?" Sau: "Cu ce ne vom
îmbrăca?" Fiindcă toate aceste lucruri Neamurile le caută. 32
Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele. Căutați 33
mai întîi 'mpărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate
aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. Nu vă îngrijoați dar 34

de ziua de mîne; căci ziua de mîne se va îngrijora de ea însăş. Ajunge zilei necazul ei.

7, 2 Nu judecați, ca să nu fiți judecați. Căci cu ce judecată judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va
3 măsura. De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău, și nu te
4 uiți cu băgare de seamă la bîrna din ochiul tău? Sau, cum
poți zice fratelui tău: “Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău”,
5 și, cînd colo, tu ai o bîrnă într'al tău?... Fățarnicule, scoate
întii bîrna din ochiul tău, și atunci vei vedea deslușit să scoți
6 paiul din ochiul fratelui tău. Să nu dați cînilor lucrurile sfinte,
și să nu aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu
cumva să le calce în picioare, și să se întoarcă să vă rupă.
7 Cereți, și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți, și vi se va
8 deschide. Căci ori și cine cere, capătă; cine caută, găsește;
9 și celui ce bate, i se deschide. Cine este omul acela dintre
10 voi, care, dacă-i cere fiul său o pîne, să-i dea o piatră? Sau,
11 dacă-i cere un pește, să-i dea un șarpe? Deci, dacă voi, cari
sînteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cît mai
mult Tatăl vostru, care este în ceruri, va da lucruri bune celor
12 ce I le cer! Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le
și voi la fel; căci în aceasta este cuprinsă Legea și Proorocii.
13 Intrați pe poarta cea strîmtă. Căci largă este poarta, lată
este calea care duce la pierzare, și mulți sînt ceice intră pe ea.
14 Dar strîmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață,
15 și puțini sînt ceice o află. Păziți-vă de prooroci mincinoși.
Ei vin la voi îmbrăcați în haine de oi, dar pe dinlăuntru sînt
16 niște lupi răpitori. Ei veți cunoaște după roadele lor. Culeg
17 oamenii struguri din spini, sau smochine din măracini? Tot
așa, orice pom bun face roade bune, dar pomul rău face roade
18 rele. Pomul bun nu poate face roade rele, nici pomul rău
19 nu poate face roade bune. Orice pom, care nu face roade
20 bune, este tăiat și aruncat în foc. Așa că după roadele lor îi
21 veți cunoaște. Nu orișicine-Mi zice: “Doamne, Doamne!” va
intra în 'mpărăția cerurilor, ci celce face voia Tatălui Meu care
22 este în ceruri. Mulți 'mi vor zice în ziua aceea: “Doamne,
Doamne! N'am proorocit noi în Numele Tău? N'am scos
noi draci în Numele Tău? Și n'am făcut noi multe minuni

în Numele Tău?” Atunci le voi spune curat: “Niciodată nu 23
v’am cunoscut; depărtați-vă dela Mine, voi toți cari lucrați
fărădelege.” De aceea, pe orișicine aude aceste cuvinte ale 24
Mele, și le face, îl voi asemăna cu un om cu judecată, care și-a
zidit casa pe stîncă. A dat ploaia, au venit șivoaiele, au suflat 25
vînturile și au bătut în casa aceea, dar ea nu s’a prăbușit,
pentru că avea temelie zidită pe stîncă. ’nsă ori și cine aude 26
aceste cuvinte ale Mele, și nu le face, va fi asemănat cu un om
nechibzuit, care și-a zidit casa pe nisip. A dat ploaia, au venit 27
șivoaiele, au suflat vînturile, și au izbit în casa aceea: ea s’a
prăbușit, și prăbușirea i-a fost mare.” După ce a sfișit Isus 28
cuvîntările acestea, noroadele au rămas uimite de învățătura
Lui; căci El îi învăța ca unul care avea putere, nu cum îi 29
învățau cărturarii lor.

Cînd S’a coborît Isus de pe munte, multe noroade au mers 8
după El. Și un leproș s’a apropiat de El, I s’a închinat, și 2
I-a zis: “Doamne, dacă vrei, poți să mă curățești.” Isus a 3
întins mîna, S’a atins de el, și a zis: “Da, vreau, fii curățit!”
'ndată a fost curățită lepra lui. Apoi Isus i-a zis: “Vezi să nu 4
spui la nimeni; ci du-te de te arată preotului, și adu darul, pe
care l-a rînduit Moise, ca mărturie pentru ei.” Pe cînd intra 5
Isus în Capernaum, s’a apropiat de El un sutaș, care-L ruga
și-I zicea: “Doamne, robul meu zace în casă slăbănog, și se 6
chinuiește cumplit.” Isus i-a zis: “Am să vin și să-l tămădui- 7
esc.” “Doamne”, a răspuns sutașul, “nu sînt vrednic să intri 8
supt acoperemîntul meu; ci zi numai un cuvînt, și robul meu
va fi tămăduit. Căci și eu sînt om supt stăpînire; am supt 9
mine ostași, și zic unuia: ,Du-te și se duce; altuia: ,Vino și
vine; și robului meu: ,Fă cutare lucru și-l face. Cînd a auzit 10
Isus aceste vorbe, S’a mirat, și a zis celor ce veneau după El:
“Adevărat vă spun că nici în Israel n’am găsit o credință așa
de mare. Dar vă spun că vor veni mulți dela răsărit și dela 11
apus, și vor sta la masă cu Avraam, Isaac și Iacov în ’mpărăția
cerurilor. Iar fiii ’mpărăției vor fi aruncați în întunerecul de 12
afară, unde va fi plînsul și scrișnirea dinților.” Apoi a zis 13
sutașului: “Du-te, și faci-ți-se după credința ta.” Și robul lui
s’a tămăduit chiar în ceasul acela. Isus S’a dus apoi în casa 14

lui Petru, și a văzut pe soacra acestuia zăcînd în pat, prinsă
15 de friguri. S'a atins de mîna ei, și au lăsat-o frigurile; apoi
16 ea s'a sculat, și a început să-I slujească. Seara, au adus la
Isus pe mulți îndrăciți. El, prin cuvîntul Lui, a scos din ei
17 duhurile necurate, și a tămăduit pe toți bolnavii, ca să se îm-
plinească ce fusese vestit prin proorocul Isaia, care zice: "El a
luat asupra Lui neputințele noastre și a purtat boalele noas-
18 tre." Isus a văzut multe noroade împrejurul Său, și a poruncit
19 să treacă de cealaltă parte. Atunci s'a apropiat de El un căr-
turar, și I-a zis: "nvățătorule, vreau să Te urmez ori unde
20 vei merge." Isus i-a răspuns: "Vulpile au vizuini, și păsările
cerului au cuiburi; dar Fiul omului n'are unde-Și odihni capul."
21 Un altul, care era dintre ucenici, I-a zis: "Doamne, dă-mi voie
22 să mă duc mai întii să îngrop pe tatăl meu." "Vino după
Mine", i-a răspuns Isus, "și lasă morții să-și îngroape morții."
23 Isus S'a suit într'o corabie, și ucenicii Lui au mers după El.
24 Și deodată s'a stîrnit pe mare o furtună atît de strașnică, încît
25 corabia era acoperită de valuri. Și El dormea. Ucenicii s'au
apropiat de El, și L-au deșteptat, strigînd: "Doamne, scapă-
26 ne, că pierim!" El le-a zis: "De ce vă este frică, puțin cred-
incioșilor?" Apoi S'a sculat, a certat vînturile și marea, și s'a
27 făcut o liniște mare. Oamenii aceia se mirau, și ziceau: "Ce
fel de om este acesta, de-L ascultă pînă și vînturile și marea?"
28 Cînd a ajuns Isus de partea cealaltă, în ținutul Gadarenilor,
L-au întîmpinat doi îndrăciți, cari ieșeau din morminte. Erau
așa de cumpliți, că nimeni nu putea trece pe drumul acela.
29 Și iată că au început să strige: "Ce legătură este între noi și
Tine, Isuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici să ne chiniești
30 înainte de vreme?" Departe de ei era o turmă mare de porci,
31 cari pășteau. Dracii rugau pe Isus și ziceau: "Dacă ne scoți
afară din ei, dă-ne voie să ne ducem în turma aceea de porci."
32 "Duceți-vă", le-a zis El. Ei au ieșit, și au intrat în porci. Și
deodată toată turma s'a repezit de pe rîpă în mare, și a pierit
33 în ape. Porcarii au fugit, și s'au dus în cetate de au povestit
34 tot ce se petrecuse și cele întîmplante cu îndrăciții. Și iată
că toată cetatea a ieșit în întîmpinarea lui Isus; și, cum L-au
văzut, L-au rugat să plece din ținutul lor.

Isus S'a suit într'o corabie, a trecut marea, și a venit în 9
cetatea Sa. Și iată că I-au adus un slăbănog, care zăcea 2
într'un pat. Isus le-a văzut credința, și a zis slăbănogului:
"ndrăznește, fiule! Păcatele îți sînt iertate!" Și iată că, unii 3
din cărturari au zis în ei înșiși: "Omul acesta hulește!" Isus, 4
care le cunoștea gîndurile, a zis: "Pentruce aveți gînduri rele
în inimile voastre?" Căci ce este mai lesne? A zice: "Iertate 5
îți sînt păcatele", sau a zice: "Scoală-te și umblă?" Dar, ca 6
să știți că Fiul omului are putere pe pămînt să ierte păcatele,
- "Scoală-te", a zis El slăbănogului, "ridică-ți patul, și du-te
acasă." Slăbănogul s'a sculat, și s'a dus acasă. Cînd au 7, 8
văzut noroadele lucrul acesta, s'au spăimîntat, și au slăvit pe
Dumnezeu, care a dat oamenilor o astfel de putere. De acolo, 9
Isus a mers mai departe, și a văzut pe un om, numit Matei,
șezînd la vamă. Și i-a zis: "Vino după Mine". Omul acela s'a
sculat, și a mers după El. Pe cînd ședea Isus la masă, în casă, 10
iață că au venit o mulțime de vameși și păcătoși, și au șezut la
masă cu El și cu ucenicii Lui. Fariseii au văzut lucrul acesta, 11
și au zis ucenicilor Lui: "Pentruce mănîncă 'nvățătorul vostru
cu vameșii și cu păcătoșii?" Isus i-a auzit, și le-a zis: "Nu 12
cei sănătoși au trebuință de doftor, ci cei bolnavi. Duceți-vă 13
de învățați ce înseamnă: ,Milă voiesc, iar nu jertfăj Căci n'am
venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți, ci pe cei păcă-
toși." Atunci ucenicii lui Ioan au venit la Isus, și I-au zis: 14
"De ce noi și Fariseii postim des, iar ucenicii Tăi nu postesc
de loc?" Isus le-a răspuns: "Se pot jăli nuntașii cîtă vreme 15
este mirele cu ei? Vor veni zile, cînd mirele va fi luat dela ei, și
atunci vor posti. Nimeni nu pune un petec de postav nou la 16
o haină veche; pentrucă și-ar lua umplutura din haină, și rup-
tura ar fi mai rea. Nici nu pun oamenii vin nou în burdufuri 17
vechi; altfel, burdufurile plesnesc, vinul se varsă, și burdufu-
rile se prăpădesc; ci vinul nou îl pun în burdufuri noi, și se
păstrează amîndouă." Pe cînd le spunea Isus aceste vorbe, 18
iață că a venit unul din fruntașii sinagogii, I s'a închinat, și I-a
zis: "Fiica mea adineaori a murit; dar vino de pune-Ți mînil
peste ea, și va învia." Isus S'a sculat, și a plecat după el îm- 19
preună cu ucenicii Lui. Și iată o femeie, care de doisprezece 20

ani avea o scurgere de sânge, a venit pe dinapoi, și s'a atins de
21 poala hainei Lui. Căci își zicea ea: "Numai să mă pot atinge
22 de haina Lui, și mă voi tămădui." Isus S'a întors, a văzut-o,
și i-a zis: "ndrăznește, fiică! Credința ta te-a tămăduit." Și
23 s'a tămăduit femeia chiar în ceasul acela. Când a ajuns Isus
în casa fruntașului sinagogii, și când a văzut pe ceice cîntau
24 din fluier, și gloata bocind, le-a zis: "Dați-vă la o parte; căci
25 fetița n'a murit, ci doarme!" Ei își băteau joc de El. Dar,
dupăce a fost scoasă gloata afară, Isus a intrat înlăuntru, a
26 luat pe fetița de mîină, și fetița s-a sculat. Și s'a dus vestea
27 despre această minune în tot ținutul acela. Când a plecat de
acolo, s'au luat după Isus doi orbi, cari strigau și ziceau: "Ai
28 milă de noi, Fiul lui David!" După ce a intrat în casă, orbii
au venit la El. Și Isus le-a zis: "Credeti că pot face lucrul
29 acesta?" "Da, Doamne", I-au răspuns ei. Atunci S'a atins de
30 ochii lor, și a zis: "Facă-vi-se după credința voastră!" Și li
s'au deschis ochii. Isus le-a poruncit cu tot dinadinsul și le-a
31 zis: "Vedeți, să nu știe nimeni." Dar ei, cum au ieșit afară, au
32 răspîndit vestea despre El în tot ținutul acela. Pe când plecau
33 orbii aceștia, iată că au adus la Isus un mut îndrăcit. După ce
a fost scos dracul din el, mutul a vorbit. Și noroadele, mirate,
34 ziceau: "Niciodată nu s'a văzut așa ceva în Israel!" Dar Fari-
seii ziceau: "Cu ajutorul domnului dracilor scoate El dracii!"
35 Isus străbătea toate cetățile și satele, învățînd pe norod în sin-
agogi, propovăduind Evanghelia 'mpărăției, și vindecînd orice
36 fel de boală și orice fel de neputință, care era în norod. Când
a văzut gloatele, I s'a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite
37 și risipite, ca niște oi cari n'au păstor. Atunci a zis ucenicilor
38 Săi: "Mare este secerișul, dar puțini sînt lucrătorii! Rugați
dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Lui."

10 Apoi Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi, și
le-a dat putere să scoată afară duhurile necurate, și să tămă-
2 duiască orice fel de boală și orice fel de neputință. Iată nu-
mele celor doisprezece apostoli: Cel dintîi, Simon, zis Petru,
și Andrei, fratele lui; Iacov, fiul lui Zebedei, și Ioan, fratele
3 lui; Filip și Bartolomeu; Toma și Matei, vameșul; Iacov, fiul
4 lui Alfeu, și Levi, zis și Tadeu; Simon Cananitul, și Iuda

Iscarioteanul, cel care a vîndut pe Isus. Aceștia sînt cei dois- 5
prezece, pe cari i-a trimes Isus, după ce le-a dat învățăturile
următoare: Să nu mergeți pe calea păgînilor și să nu intrați 6
în vreo cetate a Samaritenilor; ci să mergeți mai de grabă la
oile pierdute ale casei lui Israel. Și pe drum, propovăduiți, și 7
ziceți: “mpărăția cerurilor este aproape!” Vindecați pe bol- 8
navi, înviați pe morți, curățiți pe leproși, scoateți afară dracii.
Fără plată ați primit, fără plată să dați. Să nu luați nici aur, 9
nici argint, nici aramă în briele voastre, nici traistă pentru 10
drum, nici două haine, nici încălțăminte, nici toiag, căci vred-
nic este lucrătorul de hrana lui. ’n orice cetate sau sat veți 11
intra, să cercetați cine este acolo vrednic și să rămîneți la el
pînă veți pleca. La intrarea voastră în casă, urați-i de bine; 12
și dacă este casa aceea vrednică, pacea voastră să vină peste 13
ea; dar dacă nu este vrednică, pacea voastră să se întoarcă la
voi. Dacă nu vă va primi cineva, nici nu va asculta cuvintele 14
voastre, să ieșiți din casa sau din cetatea aceea, și să scuturați
praful de pe picioarele voastre.” Adevărat vă spun că, în ziua 15
judecății, va fi mai ușor pentru ținutul Sodomei și Gomorei,
decît pentru cetatea aceea. Iată, Eu vă trimet ca pe niște oi 16
în mijlocul lupilor. Fiți dar înțelepți ca șerpuii, și fără răutate
ca porumbeii. Păziți-vă de oameni; căci vă vor da în jude- 17
cata soboarelor, și vă vor bate în sinagogile lor. Din pricina 18
Mea, veți fi duși înaintea dregătorilor și înaintea împăraților,
ca să slujiți ca mărturie înaintea lor și înaintea Neamurilor.
Dar, cînd vă vor da în mîna lor, să nu vă îngrijorați, gîndindu- 19
vă cum sau ce veți spune; căci ce veți avea de spus, vă va fi
dat chiar în ceasul acela; fiindcă nu voi veți vorbi, ci Duhul 20
Tatălui vostru va vorbi în voi. Fratele va da la moarte pe 21
frate-său, și tatăl pe copilul lui; copiii se vor scula împotriva
părinților lor, și-i vor omorî. Veți fi urîți de toți, din pricina 22
Numelui Meu; dar cine va răbda pînă la sfîrșit, va fi mîntuit.
Cînd vă vor prigoni într’o cetate, să fugiți într’alta. Adevărat 23
vă spun că nu veți isprăvi de străbătut cetățile lui Israel pînă va
veni Fiul omului. Ucenicul nu este mai pe sus de învățătorul 24
său, nici robul mai pe sus de domnul său. Ajunge ucenicului 25
să fie ca învățătorul lui, și robului să fie ca domnul lui. Dacă

pe Stăpînul casei L-au numit Beelzebul, cu cît mai mult vor
26 numi așa, pe cei din casa lui? Așa că să nu vă temeți de ei.
Căci nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit, și nimic
27 tănuit care nu va fi cunoscut. Ce vă spun Eu la întunerec,
voi să spuneți la lumină; și ce auziți șoptindu-se la ureche,
28 să propovăduiți de pe acoperișul caselor. Nu vă temeți de
cei ceucid trupul, dar cari nu pot ucide sufletul; ci temeți-vă
mai degrabă de Celce poate să piardă și sufletul și trupul în
29 gheenă. Nu se vînd oare două vrăbii la un ban? Totuș, nici
30 una din ele nu cade pe pămînt fără voia Tatălui vostru. Cît
31 despre voi, pînă și perii din cap, toți vă sînt numărați. Deci
să nu vă temeți; voi sînteți mai de preț decît multe vrăbii.
32 Deaceea, pe orișicine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl
voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri;
33 dar de oricine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, Mă
34 voi lepăda și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri. Să
nu credeți că am venit s'aduc pacea pe pămînt; n'am venit să
35 aduc pacea, ci sabia. Căci am venit să despart pe fiu de tatăl
36 său, pe fiică de mamă-sa, și pe noră de soacră-sa. Și omul va
37 avea de vrăjmași chiar pe cei din casa lui. Cine iubește pe
tată, ori pe mamă, mai mult decît pe Mine, nu este vrednic
de Mine; și cine iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decît pe
38 Mine, nu este vrednic de Mine. Cine nu-și ia crucea lui, și nu
39 vine după Mine, nu este vrednic de Mine. Cine își va păstra
viața, o va pierde; și cine își va pierde viața, pentru Mine, o va
40 cîștiga. Cine vă primește pe voi, Mă primește pe Mine; și cine
Mă primește pe Mine, primește pe Cel ce M'a trimes pe Mine.
41 Cine primește un prooroc, în numele unui prooroc, va primi
răsplata unui prooroc; și cine primește pe un om neprihănit, în
numele unui om neprihănit, va primi răsplata unui om nepri-
42 hănit. Și oricine va da de băut numai un pahar de apă rece
unuia din acești micuți, în numele unui ucenic, adevărat vă
spun că nu-și va pierde răsplata."

- 11 Dupăce a isprăvit de dat învățături la cei doisprezece ucenici
ai Săi, Isus a plecat de acolo, ca să învețe pe oameni, și să
2 propovăduiască în cetățile lor. Ioan a auzit din temniță de-
3 spre lucrările lui Hristos, și a trimes să-L întrebe prin ucenicii

săi: “Tu ești Acela care are să vină sau să așteptăm pe altul?”
Drept răspuns, Isus le-a zis: “Duceți-vă de spuneți lui Ioan ce 4
auziți și ce vedeți: Orbii își capătă vederea, șchiopii umblă, 5
leproșii sînt curățiți, surzii aud, morții înviază, și săracilor li
se propovăduiește Evanghelia. Ferice de acela pentru care 6
Eu nu voi fi un prilej de poticnire.” Pe cînd se duceau ei, 7
Isus a început să vorbească noroadelor despre Ioan: “Ce ați
ieșit să vedeți în pustie? O trestie clătinată de vînt? Dacă 8
nu, atunci ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine
moi? Iată că ceice poartă haine moi sînt în casele împăraților.
Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un prooroc? Da, vă spun, și 9
mai mult decît un prooroc; căci el este acela despre care s’a 10
scris: ‘Iată, trimet înaintea feței Tale pe solul Meu, care ’ți
va pregăti calea înaintea Ta.’ Adevărat vă spun că, dintre cei 11
născuți din femei, nu s’a sculat nici unul mai mare decît Ioan
Botezătorul. Totuș, cel mai mic în ’mpărăția cerurilor este
mai mare decît el. Din zilele lui Ioan Botezătorul pînă acum, 12
'mpărăția cerurilor se ia cu năvală, și ceice dau năvală, pun
mîna pe ea. Căci pînă la Ioan au proorocit toți proorocii și 13
Legea. Și, dacă vreți să înțelegeți, el este Ilie, care trebuia 14
să vină. Cine are urechi de auzit, să audă. Cu cine voi 15, 16
asemăna neamul acesta de oameni? Seamănă cu niște copi-
lași, cari șed în piețe, și strigă la tovarășii lor: ‘V’am cîntat 17
din fluier, și n’ați jucat; v’am cîntat de jale, și nu v’ați tîn-
guit.’ Căci a venit Ioan, nici mîncînd, nici bînd, și ei zic: ‘Are 18
drac; A venit Fiul omului mîncînd și bînd, și ei zic: ‘Iată 19
un om mîncăcios și băutor de vin, un prieten al vameșilor și
al păcătoșilor; Totuș, ’nțelepciunea a fost îndreptățită din lu-
crările ei.” Atunci Isus a început să mustre cetățile în cari 20
fuseseră făcute cele mai multe din minunile Lui, pentru că nu
se pocăiseră. “Vai de tine, Horazine!” a zis El. “Vai de tine, 21
Betsaido!” Căci, dacă ar fi fost făcute în Tir și Sidon min-
unile cari au fost făcute în voi, de mult s’ar fi pocăit, cu sac
și cenușă. De aceea vă spun că, în ziua judecății, va fi mai 22
ușor pentru Tir și Sidon decît pentru voi. Și tu, Capernaume, 23
vei fi înălțat oare pînă la cer? Vei fi pogorît pînă la Locuința
morților; căci dacă ar fi fost făcute în Sodoma minunile, cari

au fost făcute în tine, ea ar fi rămas în picioare pînă în ziua de
24 astăzi. De aceea, vă spun, că în ziua judecății, va fi mai ușor
25 pentru ținutul Sodomei decît pentru tine.” ’n vremea aceea,
Isus a luat cuvîntul și a zis: “Te laud, Tată, Doamne al ceru-
lui și al pămîntului, pentrucă ai ascuns aceste lucruri de cei
26 înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor. Da, Tată,
27 Te laud, pentrucă așa ai găsit Tu cu cale!” Toate lucrurile
Mi-au fost date în mîni de Tatăl Meu; și nimeni nu cunoaște
deplin pe Fiul, afară de Tatăl; tot astfel nimeni nu cunoaște
deplin pe Tatăl, afară de Fiul, și acela căruia vrea Fiul să i-L
28 descopere. Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu
29 vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați
dela Mine, căci Eu sînt blînd și smerit cu inima; și veți găsi
30 odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun, și
sarcina Mea este ușoară.”

12 ’n vremea aceea, Isus trecea prin lanurile de grîu, într’o
zi de Sabat. Ucenicii Lui, cari erau flămînzii, au început să
2 smulgă spice de grîu și să le mănînce. Fariseii, cînd au văzut
lucrul acesta, I-au zis: “Uite că ucenicii Tăi fac ce nu este
3 îngăduit să facă în ziua Sabatului.” Dar Isus le-a răspuns:
“Oare n’ăți citit ce a făcut David, cînd a flămînzit, el și ceice
4 erau împreună cu el? Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu, și
a mîncat pînile pentru punerea înaintea Domnului, pe cari nu-i
era îngăduit să le mănînce nici lui, nici celor ce erau cu el, ci
5 numai preoților? Sau n’ăți citit în Lege că, în zilele de Sabat,
6 preoții calcă Sabatul în Templu, și totuș sînt nevinovați? Dar
7 Eu vă spun că aici este Unul mai mare decît Templul. Dacă
ăți fi știut ce însemnează: ‘Milă voiesc, iar nu jertfe,’ n’ăți fi
8 osîndit pe niște nevinovați. Căci Fiul omului este Domn și
9 al Sabatului.” Isus a plecat de acolo, și a intrat în sinagogă.
10 Și iată că în sinagogă era un om care avea o mîină uscată. Ei,
ca să poată învinui pe Isus, L-au întrebat: “Este îngăduit a
11 vindeca în zilele de Sabat?” El le-a răspuns: “Cine este omul
acela dintre voi care, dacă are o oaie, și-i cade într’o groapă, în
12 ziua Sabatului, să n’o apuce și s’o scoată afară? Cu cît mai
de preț este deci un om decît o oaie? De aceea este îngăduit
13 a face bine în zilele de Sabat.” Atunci a zis omului acelaia:

“ntinde-ți mîna!” El a întins-o, și mîna s’a făcut sănătoasă
ca și cealaltă. Fariseii au ieșit afară, și s’au sfătuit cum să 14
omoare pe Isus. Dar Isus, ca unul care știa lucrul acesta, 15
a plecat de acolo. După El au mers multe noroade. El a
tămăduit pe toți bolnavii, și le-a poruncit cu totdinadinsul 16
să nu-L facă cunoscut; ca să se îplinească ce fusese vestit 17
prin proorocul Isaia, care zice: “Iată Robul Meu, pe care 18
L-am ales, Prea iubitul Meu, în care sufletul Meu își găsește
plăcerea. Voi pune Duhul Meu peste El, și va vesti Neamurilor
judecata. El nu Se va lua la ceartă, nici nu va striga. Și 19
nimeni nu-I va auzi glasul pe ulițe. Nu va frînge o trestie 20
ruptă, și nici nu va stinge un fitil care fumează, pînă va face să
biruie judecata. Și Neamurile vor nădăjdui în Numele Lui.” 21
Atunci I-au adus un îndrăcit orb și mut; și Isus l-a tămăduit, 22
așa că mutul vorbea și vedea. Toate noroadele, mirate, ziceau: 23
“Nu cumva este acesta Fiul lui David?” Cînd au auzit Fariseii 24
lucrul acesta, au zis: “Omul acesta nu scoate dracii decît cu
Beelzebul, domnul dracilor!” Isus, care le cunoștea gîndurile, 25
le-a zis: “Orice împărăție desbinată împotriva ei însăș, este
pustiită; și orice cetate sau casă, desbinată împotriva ei însăș,
nu poate dăinui. Dacă Satana scoate afară pe Satana, este 26
desbinat; deci, cum poate dăinui împărăția lui? Și dacă Eu 27
scot afară dracii cu ajutorul lui Beelzebul, fiii voștri cu cine-
i scot? De aceea ei vor fi judecătorii voștri. Dar dacă Eu 28
scot afară dracii cu Duhul lui Dumnezeu, atunci ’mpărăția lui
Dumnezeu a venit peste voi. Sau, cum poate cineva să intre 29
în casa celui tare, și să-i jăfuiască gospodăria, dacă n’a legat
mai întii pe cel tare? Numai atunci îi va jăfui casa. Cine nu 30
este cu Mine, este împotriva Mea, și cine nu strînge cu Mine,
risipește. De aceea vă spun: Orice păcat și orice hulă vor 31
fi iertate oamenilor; dar hula împotriva Duhului Sfînt nu le
va fi iertată. Oricine va vorbi împotriva Fiului omului, va fi 32
iertat; dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfînt, nu va fi
iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor. Ori faceți pomul 33
bun și rodul lui bun, ori faceți pomul rău și rodul lui rău: căci
pomul se cunoaște după rodul lui. Pui de năpîrci, cum ați 34
putea voi să spuneți lucruri bune, cînd voi sînteți răi? Căci din

35 prisosul inimii vorbește gura. Omul bun scoate lucruri bune
din vistieria bună a inimii lui; dar omul rău scoate lucruri rele
36 din vistieria rea a inimii lui. Vă spun că, în ziua judecății,
oamenii vor da socoteală de orice cuvînt nefolositor, pe care-l
37 vor fi rostit. Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină, și
38 din cuvintele tale vei fi osîndit.” Atunci unii din cărturari
și din Farisei au luat cuvîntul, și I-au zis: “nvățătorule, am
39 vrea să vedem un semn dela Tine!” Drept răspuns, El le-a
zis: “Un neam viclean și preacurvar cere un semn; dar nu i se
40 va da alt semn, decît semnul proorocului Iona. Căci, după
cum Iona a stat trei zile și trei nopți în pîntecele chitului,
tot așa și Fiul omului va sta trei zile și trei nopți în inima
41 pămîntului. Bărbații din Ninive se vor scula alături de neamul
acesta, în ziua judecății, și-l vor osîndi, pentru că ei s’au pocăit
la propovăduirea lui Iona; și iată că aici este Unul mai mare
42 decît Iona. ’mpărăteasa dela Miazăzi se va scula alături de
neamul acesta, în ziua judecății, și-l va osîndi, pentru că ea a
venit dela marginile pămîntului, ca să audă înțelepciunea lui
Solomon; și iată că aici este Unul mai mare decît Solomon.
43 Duhul necurat, cînd a ieșit dintr’un om, umblă prin locuri
fără apă, căutînd odihnă, și n’o găsește. Atunci zice: “Mă
44 voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit. Și, cînd vine în
ea, o găsește goală, măturată și împodobită. Atunci se duce
și ia cu el alte șapte duhuri mai rele decît el: intră în casă,
locuiesc acolo, și starea din urmă a omului acestuia ajunge
mai rea decît cea dintîi. Tocmai așa se va întîmpla și cu acest
46 neam viclean.” Pe cînd vorbea încă Isus noroadelor, iată că
mama și frații Lui stăteau afară și căutau să vorbească cu El.
47 Atunci cineva I-a zis: “Iată, mama Ta și frații Tăi stau afară,
48 și caută să vorbească cu Tine.” Dar Isus a răspuns celui ce-I
adusese știrea aceasta: “Cine este mama Mea, și cari sînt frații
49 Mei?” Apoi Și-a întins mîna spre ucenicii Săi și a zis: “Iată
50 mama Mea și frații Mei! Căci oricine face voia Tatălui Meu
care este în ceruri, acela ’mi este frate, soră și mamă.”

13, 2 ’n aceeaș zi, Isus a ieșit din casă, și ședea lîngă mare. O
mulțime de noroadе s’au strîns la El, așa că a trebuit să Se suie
3 să șadă într’o corabie; iar tot norodul stătea pe țarm. El le-a

vorbit despre multe lucruri în pilde, și le-a zis: “Iată, sămănătorul a ieșit să samene. Pe cînd sămăna el, o parte din sămînță 4 a căzut lîngă drum, și au venit păsările și au mîncat-o. O altă 5 parte a căzut pe locuri stîncioase, unde n’avea pămînt mult: a răsărit îndată, pentrucă n’a găsit un pămînt adînc. Dar, cînd 6 a răsărit soarele, s’a pălit; și, pentrucă n’avea rădăcini, s’a uscat. O altă parte a căzut între spini: spinii au crescut, și au 7 înecat-o. O altă parte a căzut în pămînt bun, și a dat roadă: 8 un grăunte a dat o sută, altul șazeci, și altul treizeci. Cine 9 are urechi de auzit, să audă.” Ucenicii s’au apropiat de El, 10 și I-au zis: “De ce le vorbești în pilde?” Isus le-a răspuns: 11 “Pentrucă vouă v’a fost dat să cunoașteți tainele ’mpărăției cerurilor, iar lor nu le-a fost dat. Căci celui ce are, i se va da, 12 și va avea de prisos; iar dela cel ce n’are, se va lua chiar și ce are. De aceea le vorbesc în pilde, pentrucă ei, măcar că văd, 13 nu văd, și măcar că aud, nu aud, nici nu înțeleg. Și cu privire 14 la ei se împlinește proorocia lui Isaia, care zice: ‘Veți auzi cu urechile voastre, și nu veți înțelege; veți privi cu ochii voștri, și nu veți vedea. Căci inima acestui popor s’a împietrit; au 15 ajuns tari de urechi, și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Dumnezeu, și să-i vindec.’ Dar fericite de ochii voștri 16 că văd; și de urechile voastre că aud! Adevărat vă spun că, 17 mulți prooroci și oameni neprihăniți au dorit să vadă lucrurile pe cari le vedeți voi, și nu le-au văzut; și să audă lucrurile pe cari le auziți voi, și nu le-au auzit. Ascultați dar ce însemnează 18 pilda sămănătorului. Cînd un om aude Cuvîntul privitor 19 la ’mpărăție, și nu-l înțelege, vine Cel rău și răpește ce a fost sămănat în inima lui. Acesta este sămînța căzută lîngă drum. Sămînța căzută în locuri stîncioase, este cel ce aude Cuvîntul, 20 și-l primește îndată cu bucurie; dar n’are rădăcină în el, ci 21 ține pînă la o vreme; și, cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvîntului, se leapădă îndată de el. Sămînța căzută 22 între spini, este cel ce aude Cuvîntul; dar îngrijorările veacului acestuia și înșelăciunea bogățiilor îneacă acest Cuvînt, și ajunge neroditor. Iar sămînța căzută în pămînt bun, este cel 23 ce aude Cuvîntul și-l înțelege; el aduce roadă: un grăunte dă o

24 sută, altul șaizeci, altul treizeci.” Isus le-a pus înainte o altă
pildă, și le-a zis: “mpărăția cerurilor se aseamănă cu un om
25 care a sămănat o sămînță bună în țarina lui. Dar, pe cînd
dormeau oamenii, a venit vrăjmașul lui, a sămănat neghină
26 între grîu, și a plecat. Cînd au răsărit firele de grîu și au
27 făcut rod, a ieșit la iveală și neghina. Robii stăpînului casei
au venit, și i-au zis: ,Doamne, n’ai sămănat sămînță bună în
28 țarina ta? De unde are dar neghină? El le-a răspuns: ,Un
vrăjmaș a făcut lucrul acesta.’ Și robii i-au zis: ,Vrei dar să
29 mergem s’o smulgem? ,Nu’, le-a zis el, ,ca nu cumva, smul-
30 gînd neghina, să smulgeți și grîul împreună cu ea. Lăsați-le
să crească amîndouă împreună pînă la seceriș; și, la vremea
secerișului, voi spune secerătorilor: ,Smulgeți întii neghina, și
31 legați-o în snopi, ca s’o ardem, iar grîul strîngeți-l în grînarul
meu.’ Isus le-a pus înainte o altă pildă, și le-a zis: “mpărăția
32 cerurilor se aseamănă cu un grăunte de muștar, pe care l-a
luat un om și l-a sămănat în țarina sa. Grăuntele acesta, în
adevăr, este cea mai mică dintre toate semințele; dar, după
ce a crescut, este mai mare decît zarzavaturile și se face un
copac, așa că păsările cerului vin și își fac cuiburi în ramurile
33 lui.” Le-a spus o altă pildă, și anume: “mpărăția cerurilor
se aseamănă cu un aluat, pe care l-a luat o femeie și l-a pus în
trei măsuri de făină de grîu, pînă s’a dospit toată plămădeala.”
34 Isus a spus noroadelor toate aceste lucruri în pilde; și nu le
35 vorbea de loc fără pildă, ca să se împlinească ce fusese vestit
prin proorocul, care zice: “Voi vorbi în pilde, voi spune lu-
36 cruri ascunse dela facerea lumii.” Atunci Isus a dat drumul
noroadelor, și a intrat în casă. Ucenicii Lui s’au apropiat de
37 El, și l-au zis: “Tîlcuiește-ne pilda cu neghina din țarină.” El
le-a răspuns: “Cel ce samănă sămînța bună, este Fiul omului.
38 Țarina, este lumea; sămînța bună sînt fiii ’mpărăției; neghina,
39 sînt fiii Celui rău. Vrăjmașul, care a sămănat-o, este Diavolul;
40 secerișul, este sfîrșitul veacului; secerătorii, sînt îngerii. Deci,
cum se smulge neghina și se arde în foc, așa va fi și la sfîrși-
41 tul veacului. Fiul omului va trimete pe îngerii Săi, și ei vor
smulge din ’mpărăția Lui toate lucrurile, cari sînt pricină de
42 păcătuire și pe ceice săvîrșesc fărădelegea, și-i vor arunca în

cuptorul aprins; acolo va fi plînsul și scrișnirea dinților Atunci 43
 cei neprihăniți vor străluci ca soarele în 'mpărăția Tatălui lor.
 Cine are urechi de auzit, să audă. 'mpărăția cerurilor se mai 44
 aseamănă cu o comoară ascunsă într-o țarină. Omul care o
 găsește, o ascunde; și, de bucuria ei, se duce și vinde tot
 ce are, și cumpără țarina aceea. 'mpărăția cerurilor se mai 45
 aseamănă cu un negustor care caută mărgăritare frumoase.
 Și, cînd găsește un mărgăritar de mare preț, se duce de vinde 46
 tot ce are, și-l cumpără. 'mpărăția cerurilor se mai aseamănă 47
 cu un năvod aruncat în mare, care prinde tot felul de pești.
 După ce s'a umplut, pescarii îl scot la mal, șed jos, aleg în vase 48
 ce este bun, și aruncă afară ce este rău. Tot așa va fi și la
 sfîrșitul veacului. 'ngerii vor ieși, vor despărți pe cei răi din mi- 49
 jlocul celor buni, și-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi
 plînsul și scrișnirea dinților." "Ați înțeles voi toate aceste lu- 51
 cruri?" i-a întrebat Isus. -"Da, Doamne", I-au răspuns ei. Și
 El le-a zis: "De aceea orice cărturar, care a învățat ce trebuie 52
 despre 'mpărăția cerurilor, se aseamănă cu un gospodar, care
 scoate din vistieria lui lucruri noi și lucruri vechi." După ce 53
 a isprăvit Isus pildele acestea, a plecat de acolo. A venit în
 patria Sa, și a început să învețe pe oameni în sinagogă; așa că 54
 cei ce-L auzeau, se mirau și ziceau: "De unde are El înțelepciunea și
 minunile acestea? Oare nu este El fiul tâmplarului? 55
 Nu este Maria mama Lui? Și Iacov, Iosif, Simon și Iuda, nu
 sînt ei frații Lui? Și surorile Lui nu sînt toate printre noi? 56
 Atunci de unde are El toate lucrurile acestea?" Și găseau 57
 astfel în El o pricină de poticnire. Dar Isus le-a zis: "Nicăieri
 nu este prețuit un prooroc mai puțin decît în patria și în casa
 Lui." Și n'a făcut multe minuni în locul acela, din pricina 58
 necredinței lor.

'n vremea aceea, cîrmuitorul Irod, a auzit vorbindu-se de 14
 spre Isus; și a zis slujitorilor săi: "Acesta este Ioan Botezătorul! A
 înviat din morți, și deaceea se fac minuni prin el." 2
 Căci Irod prinsese pe Ioan, îl legase și-l pusese în temniță, din
 pricina Irodiadei, nevasta fratelui său Filip; pentru că Ioan îi 3
 zicea: "Nu-ți este îngăduit s'o ai de nevastă." Irod ar fi vrut 5
 să-l omoare, dar se temea de norod, pentru că norodul privea

6 pe Ioan ca pe un prooroc. Dar, cînd se prăznuia ziua nașterii
lui Irod, fata Irodiadei a jucat înaintea oaspeților, și a plăcut
7 lui Irod. Deaceea i-a făgăduit cu jurămînt că îi va da orice
8 va cere. 'ndemnată de mamă-sa, ea a zis: "Dă-mi aici, într-o
9 farfurie, capul lui Ioan Botezătorul!" 'mpăratul s'a întristat;
dar din pricina jurămintelor sale, și de ochii celor ce ședeau la
10 masă împreună cu el, a poruncit să i-l dea. Și a trimis să taie
11 capul lui Ioan în temniță. Capul a fost adus într'o farfurie,
12 și dat fetei, care l-a dus la mamă-sa. Ucenicii lui Ioan au
venit de i-au luat trupul, l-au îngropat, și s'au dus de au dat
13 de știre lui Isus. Isus, cînd a auzit vestea aceasta, a plecat de
acolo într'o corabie, ca să Se ducă singur la o parte, într'un
loc pustiu. Noroadele, cînd au auzit lucrul acesta, au ieșit din
14 cetăți și s'au luat după El pe jos. Cînd a ieșit din corabie,
Isus a văzut o gloată mare, I s'a făcut milă de ea, și a vin-
15 decat pe cei bolnavi. Cînd s'a înserat, ucenicii s'au apropiat
de El, și I-au zis: "Locul acesta este pustiu, și vremea iată
că a trecut; dă drumul noroadelor să se ducă prin sate să-și
16 cumpere de mîncare." "N'au nevoie să plece", le-a răspuns
17 Isus; "dați-le voi să mănînce." Dar ei I-au zis: "N'avem aici
18 decît cinci pîni și doi pești." Și El le-a zis: "Aduceți-i aici
19 la Mine." Apoi a poruncit noroadelor să șadă pe iarbă, a
luat cele cinci pîni și cei doi pești, Și-a ridicat ochii spre cer,
a binecuvîntat, a frînt pînile și le-a dat ucenicilor, iar ei le-au
20 împărțit noroadelor. Toți au mîncat și s'au săturat; și s'au
ridicat douăsprezece coșuri pline cu rămășițele de fărămituri.
21 Ceice mîncaseră, erau ca la cinci mii de bărbați, afară de fe-
22 mei și de copii. 'ndată după aceea, Isus a silit pe ucenicii
Săi să intre în corabie, și să treacă înaintea Lui de partea
23 cealaltă, pînă va da drumul noroadelor. După ce a dat dru-
mul noroadelor, S'a suit pe munte să Se roage, singur la o
24 parte. Se înoptase, și El era singur acolo. 'n timpul acesta,
corabia era învăluită de valuri în mijlocul mării; căci vîntul
25 era împotrivă. Cînd se îngîna ziua cu noaptea (Grecește: în
26 a patra strajă.), Isus a venit la ei, umblînd pe mare. Cînd
L-au văzut ucenicii umblînd pe mare, s'au spăimîntat, și au
27 zis: "Este o nălucă!" Și de frică au țipat. Isus le-a zis îndată:

“ndrăzniți, Eu sînt; nu vă temeți!” “Doamne”, I-a răspuns 28
 Petru, “dacă ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe ape.”
 “Vino!” i-a zis Isus. Petru s’a coborît din corabie, și a început 29
 să umble pe ape ca să meargă la Isus. Dar, cînd a văzut că 30
 vîntul era tare, s’a temut; și fiindcă începea să se afunde, a
 strigat: “Doamne, scapă-mă!” ’ndată, Isus a întins mîna, l-a 31
 apucat, și i-a zis: “Puțin credinciosule, pentruce te-ai îndoit?”
 Și după ce au intrat în corabie, a stat vîntul. Ceice erau în 32, 33
 corabie, au venit de s’au închinat înaintea lui Isus, și I-au zis:
 “Cu adevărat, Tu ești Fiul lui Dumnezeu!” După ce au trecut 34
 marea, au venit în ținutul Ghenezaretului. Oamenii din locul 35
 acela, cari cunoșteau pe Isus, au trimes să dea de știre în toate
 împrejurimile, și au adus la El pe toți bolnavii. Bolnavii îl 36
 rugau să le dea voie numai să se atingă de poala hainei Lui.
 Și toți cîți s’au atins, s’au vindecat.

Atunci niște Farisei și niște cărturari din Ierusalim au venit 15
 la Isus, și I-au zis: “Pentru ce calcă ucenicii Tăi datina bătrînilor?
 Căci nu-și spală mînile cînd mănîncă.” Drept răspuns, El le- 3
 a zis: “Dar voi de ce călcați porunca lui Dumnezeu în folosul
 datinei voastre? Căci Dumnezeu a zis: ‘Cinstește pe tatăl tău 4
 și pe mama ta;’ și: ‘Cine va grăi de rău pe tatăl său sau pe
 mama sa, să fie pedepsit negreșit cu moartea.’ Dar voi ziceți: 5
 ‘Cine va zice tatălui său sau mamei sale: ‘Ori cu ce te-aș putea
 ajuta, l-am închinat lui Dumnezeu,’ nu mai este ținut să cin- 6
 stească pe tatăl său sau pe mama sa. Și ați desființat astfel
 cuvîntul lui Dumnezeu în folosul datinei voastre. Fățărnici- 7
 cilor, bine a prorocit Isaia despre voi, cînd a zis: ‘Norodul 8
 acesta se apropie de Mine cu gura și mă cinstește cu buzele,
 dar inima lui este departe de Mine. De geaba Mă cinstesc ei, 9
 învățînd ca învățături niște porunci omenești.’ Isus a chemat 10
 mulțimea la Sine, și a zis: “Ascultați, și înțelegeți: Nu ce intră 11
 în gură spurcă pe om; ci ce iese din gură, aceea spurcă pe om.”
 Atunci ucenicii Lui s’au apropiat, și I-au zis: “Știi că Fariseii 12
 au găsit pricină de poticnire în cuvintele, pe cari le-au auzit?”
 Drept răspuns, El le-a zis: “Orice răsad, pe care nu l-a sădit 13
 Tatăl Meu cel ceresc, va fi smuls din rădăcină. Lăsați-i: sînt 14
 niște călăuze oarbe; și cînd un orb călăuzește pe un alt orb,

15 vor cădea amîndoi în groapă.” Petru a luat cuvîntul, și I-a
16 zis: “Deslușește-ne pilda aceasta.” Isus a zis: “Și voi tot fără
17 pricepere sînteți? Nu înțelegeți că orice intră în gură merge
18 în pîntece, și apoi este aruncat afară în hazna? Dar, ce iese
19 din gură, vine din inimă, și aceea spurcă pe om. Căci din
20 inimă ies gîndurile rele, uciderile, preacurviile, curviile, fur-
21 țagurile, mărturiile mincinoase, hulele. Iată lucrurile cari
22 spurcă pe om; dar a mîncă cu mînile nespălate nu spurcă pe
23 om.” Isus, după ce a plecat de acolo, S’a dus în părțile Tir-
24 ului și ale Sidonului. Și iată că o femeie cananeancă, a venit
25 din ținuturile acelea, și a început să strige către El: “Ai milă
26 de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiică-mea este muncită rău
27 de un drac.” El nu i-a răspuns nici un cuvînt. Și ucenicii Lui
28 s’au apropiat și L-au rugat stăruitor: “Dă-i drumul, căci strigă
29 după noi.” Drept răspuns, El a zis: “Eu nu sînt trimes decît
30 la oile pierdute ale casei lui Israel.” Dar ea a venit și I s’a
31 închinat, zicînd: “Doamne, ajută-mi!” Drept răspuns, El i-a
32 zis: “Nu este bine să iei pînea copiilor, și s’o arunci la căței!”
33 “Da, Doamne”, a zis ea, “dar și cățeii mănîncă fărămiturile
34 cari cad de la masa stăpînilor lor.” Atunci Isus i-a zis: “O,
35 femeie, mare este credința Ta; facă-ți-se cum voiești.” Și fiica
36 ei s’a tămăduit chiar în ceasul acela. Isus a plecat din locurile
acelea, și a venit lîngă marea Galileii. S’a suit pe munte, și a
șezut jos acolo. Atunci au venit la El multe noroadе, avînd
cu ele șchiopi, orbi, muți, ciungi, și mulți alți bolnavi I-au pus
la picioarele Lui, și El i-a tămăduit; așa că noroadеle se mi-
rau, cînd au văzut că muții vorbesc, ciungii se însănătoșează,
șchopii umblă și orbii văd; și slăveau pe Dumnezeu lui Israel.
Isus a chemat pe ucenicii Săi, și le-a zis: “Mi-este milă de
gloata aceasta; căci iată că de trei zile așteaptă lîngă Mine,
și n’au ce mîncă. Nu vreau să le dau drumul flămînzi, ca nu
cumva să leșine de foame pe drum.” Ucenicii I-au zis: “De
unde să luăm în pustia aceasta atîtea pîni ca să săturăm atîta
gloată?” “Cîte pîni aveți?” i-a întrebat Isus. “Șapte”, I-au
răspuns ei, “și puțini peștișori” Atunci Isus a poruncit noro-
dului să șadă pe pămînt. A luat cele șapte pîni și peștișorii,
și, după ce a mulțămînt lui Dumnezeu, a frînt, și a dat uceni-

cilor, iar ucenicii au împărțit norodului. Au mâncat toți și 37
s’au săturat; și s’au ridicat șapte coșnițe pline cu rămășițele
de fărămituri. Cei ce mâncaseră erau patru mii de bărbați, 38
afară de femei și de copii. ’n urmă Isus a dat drumul noroad- 39
elor, S’a suit în corabie, și a trecut în ținutul Magdalei.

Fariseii și Saducheii s’au apropiat de Isus, și, ca să-L ispitească, **16**
I-au cerut să le arate un semn din cer. Drept răspuns, Isus 2
le-a zis: “Cînd se înserează, voi ziceți: ‘Are să fie vreme fru-
moasă, căci cerul este roș.’ Și dimineața, ziceți: ‘Astăzi are 3
să fie furtună, căci cerul este roș-posomorît.’ Fățarnicilor, fața
cerului știți s’o deosebiți, și semnele vremurilor nu le puteți de-
osebi? Un neam viclean și prea curvar cere un semn; nu i se 4
va da alt semn decît semnul proorocului Iona.” Apoi i-a lăsat
și a plecat. Ucenicii trecuseră de cealaltă parte, și uitaseră să 5
ia pîni. Isus le-a zis: “Luați seama și păziți-vă de aluatul Fari- 6
seilor și al Saducheilor.” Ucenicii se gîndeau în ei, și ziceau: 7
“Ne zice așa pentrucă n’am luat pîni!” Isus, care cunoștea lu- 8
crul acesta, le-a zis: “Puțin credincioșilor, pentruce vă gîndiți
că n’ați luat pîni? Tot nu înțelegeți? Și nici nu vă mai aduceți 9
aminte de cele cinci pîni pentru cei cinci mii de oameni, și cîte
coșuri ați ridicat? Nici de cele șapte pîni pentru cei patru mii 10
de oameni, și cîte coșnițe ați ridicat? Cum nu înțelegeți că 11
nu v’am spus de pîni? Ci v’am spus să vă păziți de aluatul
Fariseilor și al Saducheilor?” Atunci au înțeles ei că nu le zis- 12
ese să se păzească de aluatul pîinii, ci de învățătura Fariseilor
și a Saducheilor. Isus a venit în părțile Cezareii lui Filip, și 13
a întrebat pe ucenicii Săi: “Cine zic oamenii că sînt Eu, Fiul
omului?” Ei au răspuns: “Unii zic că ești Ioan Botezătorul; 14
alții: Ilie; alții: Ieremia, sau unul din prooroci.” “Dar voi”, 15
le-a zis El, “cine ziceți că sînt?” Simon Petru, drept răspuns, 16
I-a zis: “Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!” Isus 17
a luat din nou cuvîntul, și i-a zis: “Ferice de tine, Simone,
fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sîngele ți-a descoperit lucrul
acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri. Și Eu îți spun: tu 18
ești Petru (Grecește: Petros.), și pe această piatră (Grecește:
petra.) voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o
vor birui. ’ți voi da cheile împărăției cerurilor, și orice vei lega 19

pe pământ, va fi legat în ceruri, și orice vei deslega pe pământ,
20 va fi deslegat în ceruri.” Atunci a poruncit ucenicilor Săi să
21 nu spună nimănui că El este Hristosul. De atunci încolo, Isus
a început să spună ucenicilor Săi că El trebuie să meargă la
Ierusalim, să pătimească mult din partea bătrînilor, din partea
preoților celor mai de seamă și din partea cărturarilor; că are
22 să fie omorît, și că a treia zi are să învieze. Petru L-a luat de
oparte, și a început să-L mustre, zicînd: “Să Te ferească Dum-
23 nezeu, Doamne! Să nu Ți se întîmple așa ceva!” Dar Isus S’a
întors, și a zis lui Petru: “napoia Mea, Satano: tu ești o piatră
de poticnire pentru Mine! Căci gîndurile tale nu sînt gîndurile
24 lui Dumnezeu, ci gînduri de ale oamenilor.” Atunci Isus a
zis ucenicilor Săi: “Dacă voiește cineva să vină după Mine, să
25 se lepede de sine, să-și ia crucea, și să Mă urmeze. Pentrucă
oricine va vrea să-și scape viața, o va pierde; dar oricine își va
26 pierde viața pentru Mine, o va cîștiga. Și ce ar folosi unui
om să cîștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau, ce
27 ar da un om în schimb pentru sufletul său? Căci Fiul omului
are să vină în slava Tatălui Său, cu îngerii Săi; și atunci va
28 răsplăti fiecăruia după faptele lui. Adevărat vă spun că unii
din cei ce stau aici nu vor gusta moartea pînă nu vor vedea pe
Fiul omului venind în ’mpărăția Sa.”

17 După șase zile, Isus a luat cu El pe Petru, Iacov și Ioan,
2 fratele lui, și i-a dus la o parte pe un munte înalt. El S’a
schimbat la față înaintea lor; fața Lui a strălucit ca soarele,
3 și hainele I s’au făcut albe ca lumina. Și iatăcă li s’a arătat
4 Moise și Ilie, stînd de vorbă cu El. Petru a luat cuvîntul, și a
zis lui Isus: “Doamne, este bine să fim aici; dacă vrei, am să
5 fac aici trei colibi: una pentru Tine, una pentru Moise și una
pentru Ilie.” Pe cînd vorbea el încă, iată că i-a acoperit un
nor luminos cu umbra lui. Și din nor s’a auzit un glas, care
zicea: “Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care ’mi găsesc
6 plăcerea Mea: de El să ascultați!” Cînd au auzit, ucenicii
au căzut cu fețele la pământ, și s’au înspăimîntat foarte tare.
7 Dar Isus S’a apropiat, S’a atins de ei, și le-a zis: “Sculați-vă,
8 nu vă temeți!” Ei au ridicat ochii, și n’au văzut pe nimeni,
9 decît pe Isus singur. Pe cînd se coborau din munte, Isus le-a

dat porunca următoare: “Să nu spuneți nimăruî de vedenia
aceasta, pînă va învia Fiul omului din morți.” Ucenicii I-au 10
pus întrebarea următoare: “Oare de ce zic cărturarii că întîi
trebuie să vină Ilie?” Drept răspuns, Isus le-a zis: “Este 11
adevărat că trebuie să vină întîi Ilie, și să așeze din nou toate
lucrurile. Dar vă spun că Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut, 12
ci au făcut cu el ce au vrut. Tot așa are să sufere și Fiul
omului din partea lor.” Ucenicii au înțeles atunci că le vorbise 13
despre Ioan Botezătorul. Cînd au ajuns la norod, a venit 14
un om, care a căzut în genunchi înaintea lui Isus, și I-a zis:
“Doamne, ai milă de fiul meu, căci este lunatic, și pătimește 15
rău: de multe ori cade în foc, și de multe ori cade în apă.
L-am adus la ucenicii Tăi, și n’au putut să-l vindece.” “O, 16, 17
neam necredincios și pornit la rău!” a răspuns Isus. “Pînă
cînd voi fi cu voi? Pînă cînd vă voi suferi? Aduceți-l aici
la Mine.” Isus a certat dracul, care a ieșit afară din el. Și 18
băiatul s’a tămăduit chiar în ceasul acela. Atunci ucenicii 19
au venit la Isus, și I-au zis, deoparte: “Noi de ce n’am putut
să-l scoatem?” “Din pricina puținei voastre credințe”, le-a 20
zis Isus. “Adevărat vă spun că, dacă ați avea credință cît un
grăunte de muștar, ați zice muntelui acestuia: ‘Mută-te de aici
colo’, și s’ar muta; nimic nu v’ar fi cu neputință. Dar acest 21
soi de draci nu iese afară decît cu rugăciune și cu post.” Pe 22
cînd stăteau în Galilea, Isus le-a zis: “Fiul omului trebuie să
fie dat în mîinile oamenilor. Ei ’l vor omorî, dar a treia zi va 23
învia.” Ucenicii s’au întristat foarte mult. Cînd au ajuns în 24
Capernaum, ceice strîngeau darea pentru Templu (Grecește:
Cele două drahme.) au venit la Petru, și i-au zis: “nvățătorul
vostru nu plătește darea?” “Ba da”, a zis Petru. Și cînd a 25
intrat în casă, Isus i-a luat înainte, și i-a zis: “Ce crezi, Simone?
'mpărații pămîntului dela cine iau dări sau biruri? Dela fiii
lor sau dela străini?” Petru I-a răspuns: “Dela străini.” Și 26
Isus i-a zis: “Așa dar fiii sînt scutiți. Dar, ca să nu-i facem 27
să păcătuiască, du-te la mare, aruncă undița, și trage afară
peștele care va veni întîi; deschide-i gura, și vei găsi în ea o
rublă (Grecește: Un statir.) pe care ia-o și dă-le-o lor, pentru
Mine și pentru tine.”

18 'n clipa aceea, ucenicii s'au apropiat de Isus, și L-au în-
2 trebat: "Cine este mai mare în 'mpărăția cerurilor?" Isus a
3 chemat la El un copilaș, l-a pus în mijlocul lor, și le-a zis:
4 "Adevărat vă spun că, dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu
și nu vă veți face ca niște copilași, cu nici un chip nu veți intra
5 în 'mpărăția cerurilor. Deaceea, oricine se va smeri ca acest
6 copilaș, va fi cel mai mare în 'mpărăția cerurilor. Și oricine
va primi un copilaș ca acesta în Numele Meu, Mă primește pe
7 Mine. Dar pentru oricine va face să păcătuiască pe unul din
acești micuți, cari cred în Mine, ar fi mai de folos să i se atîrne
de gît o piatră mare de moară, și să fie înecat în adîncul mării.
8 Vai de lume, din pricina prilejurilor de păcătuire! Fiindcă nu
se poate să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de omul acela
prin care vine prilejul de păcătuire! Acum, dacă mîna ta sau
9 piciorul tău te face să cazî în păcat, taie-le și leapădă-le dela
tine. Este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop sau
ciung, decît să ai două mîni sau două picioare, și să fii aruncat
10 în focul vecinic. Și dacă ochiul tău te face să cazî în păcat,
scoate-l și leapădă-l dela tine. Este mai bine pentru tine să intri
în viață numai cu un ochi, decît să ai amîndoi ochii, și să fii
11 aruncat în focul gheenei. Feriți-vă să nu defăimați nici măcar
pe unul din acești micuți; căci vă spun că îngerii lor în ceruri
12 văd pururea fața Tatălui Meu care este în ceruri. Fiindcă
Fiul omului a venit să mîntuiască ce era pierdut. Ce credeți?
Dacă un om are o sută de oi, și se rătăcește una din ele, nu
lasă el pe cele nouăzeci și nouă pe munți, și se duce să caute
13 pe cea rătăcită? Și, dacă i se întîmplă s'o găsească, adevărat
vă spun, că are mai multă bucurie de ea, decît de cele nouăzeci
14 și nouă, cari nu se rătăciseră. Tot așa, nu este voia Tatălui
vostru celui din ceruri să piară unul măcar din acești micuți.
15 Dacă fratele tău a păcătuit împotriva ta, du-te și muștră-l între
tine și el singur. Dacă te ascultă, ai cîștigat pe fratele tău.
16 Dar, dacă nu te ascultă, mai ia cu tine unul sau doi inși, pen-
truca orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei
17 martori. Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l Bisericii; și,
dacă nu vrea să asculte nici de Biserică, să fie pentru tine ca
18 un păgîn și ca un vameș. Adevărat vă spun, că orice veți lega

pe pământ, va fi legat în cer; și orice veți deslega pe pământ, va fi deslegat în cer. Vă mai spun iarăș, că, dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri. Căci acolo unde sînt doi sau trei adunați în Numele Meu, sînt și Eu în mijlocul lor.” Atunci Petru s’a apropiat de El, și I-a zis: “Doamne de cîte ori să iert pe fratele Meu cînd va păcătui împotriva mea? Pînă la șapte ori?” Isus i-a zis: “Eu nu-ți zic pînă la șapte ori, ci pînă la șaptezeci de ori cîte șapte. Deaceea, ’mpărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat, care a vrut să se socotească cu robii săi. A început să facă socoteala, și i-au adus pe unul, care îi datora zece mii de galbeni. Fiindcă el n’avea cu ce plăti, stăpînul lui a poruncit să-l vîndă pe el, pe nevasta lui, pe copiii lui, și tot ce avea, și să se plătească datoria. Robul s’a aruncat la pământ, i s’a închinat, și a zis: ,Doamne, mai îngăduiește-mă, și-ți voi plăti tot.’ Stăpînul robului aceleuia, făcîndu-i-se milă de el, i-a dat drumul, și i-a iertat datoria. Robul acela, cînd a ieșit afară, a întîlnit pe unul din tovarășii lui de slujbă, care-i era dator o sută de lei. A pus mîna pe el, și-l strîngea de gît, zicînd: ,Plătește-mi ce-mi ești dator.’ Tovarășul lui s’a aruncat la pământ, îl ruga, și zicea: ,Mai îngăduiește-mă, și-ți voi plăti.’ Dar el n’a vrut, ci s’a dus și l-a aruncat în temniță, pînă va plăti datoria. Cînd au văzut tovarășii lui cele întîmplate, s’au întristat foarte mult, și s’au dus de au spus stăpînului lor toate cele petrecute. Atunci stăpînul a chemat la el pe robul acesta, și i-a zis: ,Rob vicelan! Eu ți-am iertat toată datoria, fiindcă m’ai rugat. Oare nu se cădea să ai și tu milă de tovarășul tău, cum am avut eu milă de tine? Și stăpînul s’a mîniat și l-a dat pe mîna chinuitorilor, pînă va plăti tot ce datora. Tot așa vă va face și Tatăl Meu cel ceresc, dacă fiecare din voi nu iartă din toată inima pe fratele său.”

După ce a sfîrșit Isus cuvîntările acestea, a plecat din Galilea, și a venit în ținutul Iudeii, dincolo de Iordan. După El au mers multe gloate; și acolo a vindecat pe cei bolnavi. Fariseii au venit la El, și, ca să-L ispitească, I-au zis: “Oare este îngăduit unui bărbat să-și lase nevasta pentru orice pricină?” Drept răspuns, El le-a zis: “Oare n’ați citit că Ziditorul, dela

5 început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască, și a
zis: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se
6 va lipi de nevastă-sa, și cei doi vor fi un singur trup. Așa
că nu mai sînt doi, ci un singur trup. Deci, ce a împreunat
7 Dumnezeu, omul să nu despartă.” „Pentru ce dar”, I-au zis
ei, “a poruncit Moise ca bărbatul să dea nevastei o carte de
8 despărțire, și s’o lase?” Isus le-a răspuns: “Din pricina împi-
etriirii inimilor voastre a îngăduit Moise să vă lăsați nevestele;
9 dar dela început n’a fost așa. Eu însă vă spun că oricine
își lasă nevasta, afară de pricină de curvie, și ia pe alta de
nevastă, preacurvește; și cine ia de nevastă pe cea lăsată de
10 bărbat, preacurvește.” Ucenicii Lui I-au zis: “Dacă astfel
stă lucrul cu bărbatul și nevasta lui, nu este de folos să se în-
11 soare.” El le-a răspuns: “Nu toți pot primi cuvîntul acesta, ci
12 numai aceia cărora le este dat. Fiindcă sînt fameni, cari s’au
născut așa din pîntecele maicii lor; sînt fameni, cari au fost
făcuți fameni de oameni; și sînt fameni, cari singuri s’au făcut
fameni pentru ’mpărăția cerurilor. Cine poate să primească
13 lucrul acesta, să-l primească.” Atunci I-au adus niște copi-
lași, ca să-Și pună mîinile peste ei, și să Se roage pentru ei. Dar
14 ucenicii îi certau. Și Isus le-a zis: “Lăsați copilașii să vină la
Mine, și nu-i opriți, căci ’mpărăția cerurilor este a celor ca ei.”
15, 16 După ce Și-a pus mîinile peste ei, a plecat de acolo. Atunci
s’a apropiat de Isus un om, și I-a zis: “nvățătorule, ce bine
17 să fac, ca să am viața vecinică?” El i-a răspuns: “Dece mă
întrebi: „Ce bine? Binele este Unul singur. Dar dacă vrei să
18 intri în viață, păzește poruncile.” “Cari?” I-a zis el. Și Isus
i-a răspuns: “Să nu ucizi: să nu preacurvești; să nu furi; să
19 nu faci o mărturisire mincinoasă; să cinstești pe tatăl tău și
pe mama ta”; și: “Să iubești pe aproapele tău ca pe tine în-
20 suți.” Tînărul I-a zis: “Toate aceste porunci le-am păzit cu
21 grijă din tinereța mea; ce-mi mai lipsește?” “Dacă vrei să fii
desăvîrșit”, i-a zis Isus, “du-te de vinde ce ai, dă la săraci, și
22 vei avea o comoară în cer! Apoi vino, și urmează-Mă.” Cînd a
auzit tînărul vorba aceasta, a plecat foarte întristat; pentru că
23 avea multe avuții. Isus a zis ucenicilor Săi: “Adevărat vă spun
24 că greu va intra un bogat în ’mpărăția cerurilor. Vă mai spun

iarăș că este mai ușor să treacă o cămilă prin urechea acului, decît să intre un bogat în împărăția lui Dumnezeu.” Ucenicii, 25
cînd au auzit lucrul acesta, au rămas uimiți de tot, și au zis:
“Cine poate, atunci să fie mîntuit?” Isus S’a uitat țintă la 26
ei, și le-a zis: “La oameni lucrul acesta este cu neputință, dar
la Dumnezeu toate lucrurile sînt cu putință.” Atunci Petru 27
a luat cuvîntul și I-a zis: “Iată că noi am lăsat tot, și Te-am
urmat; ce răsplată vom avea?” Isus le-a răspuns: “Adevărat 28
vă spun că, atunci cînd va sta Fiul omului pe scaunul de domnie
al mării Sale, la înnoirea tuturor lucrurilor, voi, cari M’ați
urmat, veți șede și voi pe douăsprezece scaune de domnie, și
veți judeca pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel. Și ori 29
și cine a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă,
sau nevastă, sau feciori, sau holde, pentru Numele Meu, va
primi însutit, și va moșteni viața vecinică. Dar mulți din cei 30
dintîi vor fi cei din urmă, și mulți din cei din urmă vor fi cei
dintîi.

Fiindcă ’mpărăția cerurilor se aseamănă cu un gospodar, **20**
care a ieșit dis de dimineață, să-și tocmească lucrători la vie.
S’a învoit cu lucrătorii cu cîte un leu pe zi, și i-a trimes la 2
vie. A ieșit pela ceasul al treilea, și a văzut pe alții stînd în 3
piață fără lucru. ‘Duceți-vă și voi în via mea’, le-a zis el, ‘și 4
vă voi da ce va fi cu dreptul.’ Și s’au dus. A ieșit iarăș pe la 5
ceasul al șaselea și al nouălea, și a făcut la fel. Cînd a ieșit 6
pela ceasul al unsprezecelea, a găsit pe alții stînd în piață,
și le-a zis: ‘De ce stați aici toată ziua fără lucru? Ei i-au 7
răspuns: ‘Pentru că nu ne-a tocmit nimeni.’ ‘Duceți-vă și voi
în via mea’, le-a zis el, ‘și veți primi ce va fi cu dreptul.’ Seara, 8
stăpînul viei a zis ispravnicului său: ‘Cheamă pe lucrători, și
dă-le plata, începînd de la cei de pe urmă, pînă la cei dintîi.
Cei din ceasul al unsprezecelea au venit, și au luat fiecare cîte 9
un leu. Cînd au venit cei dintîi, socoteau că vor primi mai 10
mult; dar au primit și ei tot cîte un leu de fiecare. Dupăce 11
au primit banii, cîrteau împotriva gospodarului, și ziceau: 12
‘Aceștia de pe urmă n’au lucrat decît un ceas, și la plată i-ai
făcut deopotrivă cu noi, cari am suferit greul și zăduful zilei.’
Drept răspuns, el a zis unuia dintre ei: ‘Prietene, ție nu-ți fac 13

14 nicio nedreptate; nu te-ai tocmit cu mine cu un leu? Ia-ți
ce ți se cuvine, și pleacă. Eu vreau să plătesc și acestuia din
15 urmă ca și ție. Nu pot să fac ce vreau cu ce-i al meu? Ori
16 este ochiul tău rău, fiindcă eu sînt bun. Tot așa, cei din urmă
vor fi cei dintii, și cei dintii vor fi cei din urmă; pentru că mulți
17 sînt chemați, dar puțini sînt aleși.” Pe cînd Se suia Isus la
Ierusalim, pe drum, a luat deoparte pe cei doisprezece ucenici,
18 și le-a zis: “Iată că ne suim la Ierusalim, și Fiul omului va fi
dat în mînile preoților celor mai de seamă și cărturarilor. Ei ’l
19 vor osîndi la moarte, și-L vor da în mînile Neamurilor, ca să-L
batjocorească, să-L bată și să-L răstignească; dar a treia zi va
20 învia.” Atunci mama fiilor lui Zebedei s’a apropiat de Isus
împreună cu fiii ei, și I s’a închinat, vrînd să-I facă o cerere.
21 El a întrebat-o: “Ce vrei?” “Poruncește”, I-a zis ea, “ca, în
’mpărăția Ta acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta și
22 altul la stînga Ta.” Drept răspuns Isus a zis: “Nu știți ce
cereți. Puteți voi să beți paharul pe care am să-l beau Eu,
și să fiți botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu?”
23 “Putem”, I-au zis ei. Și El le-a răspuns: “Este adevărat că
veți bea paharul Meu, și veți fi botezați cu botezul cu care am
să fiu botezat Eu: dar a ședea la dreapta și la stînga Mea, nu
atîrnă de Mine s’o dau, ci este păstrată pentru aceia pentru
24 cari a fost pregătită de Tatăl Meu.” Cei zece, cînd au auzit,
25 s’au mîniat pe cei doi frați. Isus i-a chemat, și le-a zis: “Știți
că domnitorii Neamurilor domnesc peste ele, și mai marii lor
26 le poruncesc cu stăpînire. ’ntre voi să nu fie așa. Ci oricare
27 va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru; și oricare
28 va vrea să fie cel dintii între voi, să vă fie rob. Pentru că nici
Fiul omului n’a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și
29 dea viața ca răscumpărare pentru mulți.” Cînd au ieșit din
30 Ierihon, o mare gloată a mers după Isus. Și doi orbi ședeau
lîngă drum. Ei au auzit că trece Isus, și au început să strige:
31 “Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!” Gloata îi certa să
tacă. Dar ei mai tare strigau: “Ai milă de noi, Doamne, Fiul
32 lui David!” Isus S’a oprit, i-a chemat, și le-a zis: “Ce vreți
33 să vă fac?” “Doamne”, I-au zis ei, “să ni se deschidă ochii!”
34 Lui Isus I s’a făcut milă de ei, S’a atins de ochii lor, și îndată

orbii și-au căpătat vederea, și au mers după El.

Cînd s'au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe, în **21**
spre muntele Măslinilor, Isus a trimes doi ucenici, și le-a zis: 2
“Duceți-vă în satul dinaintea voastră: în el veți găsi îndată o
măgăriță legată, și un măgăruș împreună cu ea; deslegați-i și
aduceți-i la Mine. Dacă vă va zice cineva ceva, să spuneți că 3
Domnul are trebuință de ei. Și îndată îi va trimete.” Dar 4
toate aceste lucruri s'au întîmplat ca să se împlinească ce fus-
ese vestit prin proorocul, care zice: “Spuneți fiicei Sionului: 5
,Iată, 'mpăratul tău vine la tine, blînd și călare pe un mă-
gar, pe un măgăruș, mînzul unei măgărițe.” Ucenicii s'au 6
dus, și au făcut cum le poruncise Isus. Au adus măgărița și 7
măgărușul, și-au pus hainele peste ei, și El a șezut deasupra.
Cei mai mulți din norod își așterneau hainele pe drum; alții 8
tăiau ramuri din copaci, și le presărau pe drum. Noroadele 9
cari mergeau înaintea lui Isus și cele ce veneau în urmă, strigau:
“Osana Fiul lui David! Binecuvîntat este Cel ce vine în Nu-
mele Domnului! Osana în cerurile prea înalte!” Cînd a intrat 10
în Ierusalim, toată cetatea s'a pus în mișcare, și fiecare zicea:
“Cine este acesta?” “Este Isus, Proorocul, din Nazaretul 11
Galileii”, răspundeau noroadele. Isus a intrat în Templul lui 12
Dumnezeu. A dat afară pe toți cei ce vindeau și cumpărau în
Templu, a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele
celor ce vindeau porumbei, și le-a zis: “Este scris: ‘Casa Mea 13
se va chema o casă de rugăciune.’ Dar voi ați făcut din ea o
peșteră de tîlhari.” Niște orbi și șchiopi au venit la El în 14
Templu, și El i-a vindecat. Dar preoții cei mai de seamă și 15
cărturarii, cînd au văzut minunile pe cari le făcea, și pe copii
strigînd în Templu și zicînd: “Osana, Fiul lui David!” s'au
umplut de mînie. Și I-au zis: “Auzi ce zic aceștia?” “Da,” le-a 16
răspuns Isus. “Oare n'ați citit niciodată cuvintele acestea: ‘Tu
ai scos laude din gura pruncilor și din gura celor ce sug?’” Și, 17
lăsîndu-i, a ieșit afară din cetate, și S'a îndreptat spre Betania,
și a mas acolo. Dimineața, pe cînd Se întorcea în cetate, I-a 18
fost foame. A văzut un smochin lîngă drum, și S'a apropiat 19
de el; dar n'a găsit decît frunze, și i-a zis: “Deacum încolo în
veac să nu mai dea rod din tine!” Și pe dată smochinul s'a

20 uscat. Ucenicii, cînd au văzut acest lucru, s’au mirat, și au
21 zis: “Cum de s’a uscat smochinul acesta într’o clipă?” Drept
răspuns, Isus le-a zis: “Adevărat vă spun că, dacă veți avea
credință și nu vă veți îndoi, veți face nu numai ce s’a făcut
smochinului acestuia; ci chiar dacă ați zice muntelui acestuia:
22 ,Ridică-te de aici, și aruncă-te în mare,‘ se va face. Tot ce
23 veți cere cu credință, prin rugăciune, veți primi. Isus S’a dus
în Templu; și, pe cînd învăța norodul, au venit la El preoții cei
mai de seamă și bătrînii norodului, și I-au zis: “Cu ce putere
faci Tu lucrurile acestea, și cine Ți-a dat puterea aceasta?”
24 Drept răspuns, Isus le-a zis: “Vă voi pune și Eu o întrebare; și
dacă-Mi veți răspunde la ea, vă voi spune și Eu cu ce putere
25 fac aceste lucruri. Botezul lui Ioan de unde venea? Din cer,
sau dela oameni?” Dar ei vorbeau între ei și ziceau: “Dacă
vom răspunde: ,Din cer,‘ ne va spune: ,Atunci de ce nu l-ați
26 crezut? Și dacă vom răspunde: ,Dela oameni,‘ ne temem de
27 norod, pentru că toți socotesc pe Ioan drept proroc.” Atunci
au răspuns lui Isus: “Nu știm!” Și El, la rîndul Lui, le-a zis:
28 “Nici Eu nu vă voi spune cu ce putere fac aceste lucruri. Ce
credeți? Un om avea doi feciori; și s’a dus la cel dintîi, și i-a
29 zis: ,Fiule, du-te astăzi de lucrează în via mea; ,Nu vreau,‘
30 i-a răspuns el. ’n urmă, i-a părut rău, și s’a dus. S’a dus și
la celălalt, și i-a spus tot așa. Și fiul acesta a răspuns: ,Mă
31 duc, doamne; și nu s’a dus. Care din amîndoi a făcut voia
tatălui său?” “Cel dintîi,” au răspuns ei. Și Isus le-a zis:
“Adevărat vă spun că vameșii și curvele merg înaintea voas-
32 tră în ’mpărăția lui Dumnezeu. Fiindcă Ioan a venit la voi
umblînd în calea neprihănirii, și nu l-ați crezut. Dar vameșii
și curvele l-au crezut: și, măcar că ați văzut lucrul acesta, nu
33 v’ați căit în urmă ca să-l credeți. Ascultați o altă pildă. Era
un om, un gospodar, care a sădit o vie. A împrejmuț-o cu
un gard, a săpat un teasc în ea, și a zidit un turn. Apoi a
34 dat-o unor vieri, și a plecat în altă țară. Cînd a venit vremea
roadelor, a trimes pe robii săi la vieri, ca să ia partea lui de
35 rod. Vierii au pus mîna pe robii lui, și pe unul l-au bătut,
36 pe altul l-au omorît, iar pe altul l-au ucis cu pietre. A mai
trimes alți robi, mai mulți decît cei dintîi; și vierii i-au primit

la fel. La urmă, a trimes la ei pe fiul său, zicînd: ,Vor primi 37
cu cinste pe fiul meu| Dar vierii, cînd au văzut pe fiul, au 38
zis între ei: ,Iată moștenitorul; veniți să-l omorîm și să punem
stăpînire pe moștenirea lui.‘ Și au pus mîna pe el, l-au scos 39
afară din vie și l-au omorît. Acum, cînd va veni stăpînul viei, 40
ce va face el vierilor acelora? Ei l-au răspuns: “Pe ticăloșii 41
aceia ticălos îi va pierde, și via o va da altor vieri, cari-i vor da
rodurile la vremea lor.” Isus le-a zis: “N’ăți citit nici odată 42
în Scripturi că: ,Piatra, pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns
să fie pusă în capul unghiului; Domnul a făcut acest lucru, și
este minunat în ochii noștri|. Deaceea, vă spun că ’mpărăția 43
lui Dumnezeu va fi luată dela voi, și va fi dată unui neam,
care va aduce roadele cuvenite. Cine va cădea peste piatra 44
aceasta, va fi zdrobit de ea; iar pe acela peste care va cădea
ea, îl va spulbera.” După ce au auzit pildele Lui, preoții cei 45
mai de seamă și Fariseii au înțeles că Isus vorbește despre ei,
și căutau să-L prindă; dar se temeau de noroade, pentrucă ele 46
îl socoteau drept prooroc.

Isus a luat cuvîntul, și le-a vorbit iarăș în pilde. Și a zis: **22**
“mpărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat, care a fă- 2
cut nuntă fiului său. A trimes pe robii săi să cheme pe cei 3
poftiți la nuntă; dar ei n’au vrut să vină. A trimes iarăș alți 4
robi, și le-a zis: ,Spuneți celor poftiți: “Iată că am gătit os-
pățul meu; juncii și vitele mele cele îngrășate au fost tăiate;
toate sînt gata, veniți la nuntă.‘ Dar ei, fără să le pese de 5
poftirea lui, au plecat: unul la holda lui, și altul la negustoria
lui. Ceilalți au pus mîna pe robi, și-au bătut joc de ei, și i-au 6
omorît. Cînd a auzit împăratul s’a mîniat; a trimes oștile 7
sale, a nimicit pe ucigașii aceia, și le-a ars cetatea. Atunci a 8
zis robilor săi: ,Nunta este gata; dar cei poftiți n’au fost vred-
nici de ea. Duceți-vă dar la răspîntiile drumurilor, și chemați 9
la nuntă pe toți aceia pe cari-i veți găsi.‘ Robii au ieșit la 10
răspîntii, au strîns pe toți pe cari i-au găsit, și buni și răi, și
odaia ospățului de nuntă s’a umplut de oaspeți. ’mpăratul a 11
intrat să-și vadă oaspeții; și a zărit acolo pe un om, care nu
era îmbrăcat în haina de nuntă. ,Prietene,‘ i-a zis el, ,cum 12
ai intrat aici fără să ai haină de nuntă|. Omul acela a amuțit.

13 Atunci împăratul a zis slujitorilor săi: „ Legați-i mâinile și picioarele, și luați-l și aruncați-l în întunecul de afară; acolo va
14 fi plînsul și scrișnirea dinților. Căci mulți sînt chemați, dar
15 puțini sînt aleși.” Atunci Fariseii s’au dus și s’au sfătuit cum
16 să prindă pe Isus cu vorba. Au trimes la El pe ucenicii lor împreună cu Irodianii, cari I-au zis: “nvățătorule, știm că ești adevărat, și că înveți pe oameni calea lui Dumnezeu în adevăr, fără să-Ți pese de nimeni, pentrucă nu cauți la fața oamenilor.
17 Spune-ne dar, ce crezi? Se cade să plătim bir Cezarului sau
18 nu?” Isus, care le cunoștea vicleșugul, a răspuns: “Pentruce
19 Mă ispitiți, fățarnicilor? Arătați-Mi banul birului.” Și ei I-au adus un ban (Grecește: dinar.). El i-a întrebat: “Chipul
20 acesta și slovele scrise pe el, ale cui sînt?” “Ale Cezarului,”
21 I-au răspuns ei. Atunci El le-a zis: “Dați dar Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!”
22, 23 Mirați de cuvintele acestea, ei L-au lăsat, și au plecat.” ’n aceeași zi, au venit la Isus Saducheii, cari zic că nu este înviere.
24 Ei I-au pus următoarea întrebare: “nvățătorule, Moise a zis: ‘Dacă moare cineva fără să aibă copii, fratele lui să ia pe nevasta fratelui său, și să-i ridice urmaș.’ Erau dar la noi șapte frați. Cel dintîi s’a însurat, și a murit; și, fiindcă n’avea copii, a lăsat fratelui său pe nevasta lui. Tot așa și al doilea, și al treilea, pînă la al șaptelea. La urmă, după ei toți, a murit și femeia. La înviere, nevasta căruia din cei șapte va fi ea? Fiindcă toți au avut-o de nevastă. Drept răspuns, Isus le-a zis: “Vă rătăciți! Pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu. Căci la înviere, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci vor fi ca îngerii lui Dumnezeu în cer.
31 Cît privește învierea morților, oare n’ați citit ce vi s’a spus de Dumnezeu, cînd zice: ‘Eu sînt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac, și Dumnezeul lui Iacov; Dumnezeu nu este un
32 Dumnezeu al celor morți ci al celor vii.’” Noroadele, cari ascultau, au rămas uimite de învățătura lui Isus. Cînd au auzit Fariseii că Isus a astupat gura Saducheilor, s’au strîns la un
33 loc. Și unul din ei, un învățător al Legii, ca să-L ispitească, I-a pus întrebarea următoare: “nvățătorule, care este cea mai mare poruncă din Lege?” Isus i-a răspuns: “Să iubești pe

Domnul, Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul
tău, și cu tot cugetul tău.” “Aceasta este cea dintîi, și cea 38
mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: ‘Să iubești 39
pe aproapele tău ca pe tine însuși.’ ‘În aceste două porunci se 40
cuprinde toată Legea și Proorocii.” Pe cînd erau strînși la un 41
loc Fariseii, Isus i-a întrebat: “Ce credeți voi despre Hristos? 42
Al cui fiu este?” “Al lui David”, I-au răspuns ei. Și Isus 43
le-a zis: “Cum atunci David, fiind înșuflet de Duhul, ‘l numește 44
Domn, cînd zice: ‘Domnul a zis Domnului Meu: “Șezi 44
la dreapta Mea, pînă voi pune pe vrăjmașii Tăi supt picioarele 45
Tale? Deci, dacă David ‘l numește Domn, cum este El fiul 45
lui?” Nimeni nu I-a putut răspunde un cuvînt. Și, din ziua 46
aceea, n’a îndrăznit nimeni să-I mai pună întrebări.

Atunci Isus, pe cînd cuvînta gloatelor și ucenicilor Săi, a **23**, 2
zis: “Cărturarii și Fariseii șed pe scaunul lui Moise. Deci toate 3
lucrurile, pe cari vă spun ei să le păziți, păziți-le și faceți-le;
dar după faptele lor să nu faceți. Căci ei zic, dar nu fac. Ei 4
leagă sarcini grele și cu anevoie de purtat, și le pun pe umerii
oamenilor, dar ei nici cu degetul nu vor să le miște. Toate 5
faptele lor le fac pentru ca să fie văzuți de oameni. Astfel, își
fac filacteriile late, își fac poalele veștmintelor cu ciucuri lungi;
umblă după locurile dintîi la ospete, și după scaunele dintîi în 6
sinagogi; le place să le facă oamenii plecăciuni prin piețe, și 7
să le zică: ‘Rabi! Rabi!’ Voi să nu vă numiți Rabi! Fiindcă 8
Unul singur este ‘nvățătorul vostru: Hristos, și voi toți sînteți
frați. Și ‘Tată’ să nu numiți pe nimeni pe pămînt; pentrucă 9
Unul singur este Tatăl vostru: Acela care este în ceruri. Să 10
nu vă numiți ‘Dascăli’; căci Unul singur este Dascălul vostru:
Hristosul. Cel mai mare dintre voi să fie slujitorul vostru. 11
Oricine se va înălța, va fi smerit; și oricine se va smeri, va fi 12
înălțat. Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentrucă voi 13
închideți oamenilor ‘mpărăția cerurilor: nici voi nu intrați în
ea, și nici pe cei ce vor să intre, nu-i lăsați să intre. Vai de 14
voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentrucă voi mîncăți casele
văduvelor, în timp ce, de ochii lumii, faceți rugăciuni lungi;
de aceea veți lua o mai mare osîndă. Vai de voi, cărturari și 15
Farisei fățarnici! Pentrucă voi înconjuțați marea și pămîntul,

ca să faceți un tovarăș de credință; și, după ce a ajuns tovarăș
de credință, faceți din el un fiu al gheenei, de două ori mai rău
16 decît sînteți voi înșivă. Vai de voi, povățuitori orbi, cari ziceți:
,Dacă jură cineva pe Templu, nu este nimic; dar dacă jură pe
17 aurul Templului, este legat de jurămîntul lui.‘ Nebuni și orbi!
Care este mai mare: aurul sau Templul, care sfințește aurul?
18 ,Dacă jură cineva pe altar, nu este nimic‘, ,dar dacă jură pe
19 darul de pe altar, este legat de jurămîntul lui.‘ Nebuni și orbi!
Care este mai mare: darul, sau altarul, care sfințește darul?
20 Deci, cine jură pe altar, jură pe el și pe tot ce este deasupra
21 lui; cine jură pe Templu, jură pe el și pe Celce locuiește în el;
22 și cine jură pe cer, jură pe scaunul de domnie al lui Dumnezeu
23 și pe Celce șade pe el.‘ Vai de voi, cărturari și Farisei fățar-
nici! Pentrucă voi dați zeciuală din izmă, din mărar și din
chimen, și lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege:
dreptatea, mila și credincioșia; pe acestea trebuia să le faceți,
24 și pe acelea să nu le lăsați nefăcute. Povățuitori orbi, cari
25 strecurați țînțarul și înghițiți cămila! Vai de voi, cărturari
și Farisei fățarnici! Pentru că voi curățiți partea de afară a
paharului și a blidului, dar înlăuntru sînt pline de răpire și de
26 necumpătare. Fariseu orb! Curăță întîi partea din lăuntru a
paharului și a blidului, pentruca și partea de afară să fie curată.
27 Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentrucă voi sînteți
ca mormintele văruiute, cari, pe dinafară se arată frumoase, iar
pe dinlăuntru sînt pline de oasele morților și de orice fel de
28 necurătenie. Tot așa și voi, pe dinafară vă arătați neprihăniți
oamenilor, dar pe dinlăuntru sînteți plini de fățarnicie și de
29 fărădelege. Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru
că voi zidiți mormintele proorocilor, împodobiți gropile celor
30 neprihăniți, și ziceți: Dacă am fi trăit noi în zilele părinților
noștri, nu ne-am fi unit cu ei la vărsarea sîngelui proorocilor.
31 Prin aceasta mărturisiți despre voi înșivă că sînteți fiii celor
32 ce au omorît pe prooroci. Voi dar umpleți măsura părinților
33 voștri! Șerpi, pui de năpîrci! Cum veți scăpa de pedeapsa
34 gheenei? De aceea, iată, vă trimet prooroci, înțelepți și cărturari. Pe unii din ei îi veți omorî și răstigni, pe alții îi veți bate în sinagogile voastre, și-i veți prigoni din cetate în cetate;

ca să vină asupra voastră tot sîngele nevinovat, care a fost 35
vărsat pe pămînt, dela sîngele neprihănitului Abel pînă la sîn-
gele lui Zaharia, fiul lui Barachia, pe care l-ați omorît între
Templu și altar. Adevărat vă spun, că toate acestea vor veni 36
peste neamul acesta. Ierusalime, Ierusalime, care omori pe 37
prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimeși la tine! De cîte ori
am vrut să strîng pe copiii tăi cum își strînge găina puii supt
aripi, și n'ați vrut! Iată că vi se lasă casa pustie; căci vă 38, 39
spun că deacum încolo nu Mă veți mai vedea pînă cînd veți
zice: „Binecuvîntat este Celce vine în Numele Domnului!”

La ieșirea din Templu, pe cînd mergea Isus, ucenicii Lui **24**
s'au apropiat de El ca să-I arate clădirile Templului. Dar 2
Isus le-a zis: “Vedeți voi toate aceste lucruri? Adevărat vă
spun că nu va rămînea aici piatră pe piatră, care să nu fie
dărîmată.” El a șezut jos pe muntele Măslinilor. Și ucenicii 3
Lui au venit la El la o parte, și I-au zis: “Spune-ne, cînd se
vor întîmpla aceste lucruri? Și care va fi semnul venirii Tale și
al sfîrșitului veacului acestuia?” Drept răspuns, Isus le-a zis: 4
“Băgați de seamă să nu vă înșele cineva. Fiindcă vor veni 5
mulți în Numele Meu, și vor zice: ‚Eu sînt Hristosul! Și vor
înșela pe mulți. Veți auzi de războaie și vești de războaie: 6
vedeți să nu vă spăimîntați, căci toate aceste lucruri trebuie
să se întîmple. Dar sfîrșitul tot nu va fi atunci. Un neam se 7
va scula împotriva altui neam, și o împărăție împotriva altei
împărății; și, pe alocurea, vor fi cutremure de pămînt, foamete
și ciumi. Dar toate aceste lucruri nu vor fi decît începutul 8
durerilor. Atunci vă vor da să fiți chinuiți, și vă vor omori; și 9
veți fi urîți de toate neamurile pentru Numele Meu. Atunci 10
mulți vor cădea, se vor vinde unii pe alții, și se vor urî unii pe
alții. Se vor scula mulți prooroci mincinoși, și vor înșela pe 11
mulți. Și, din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor
mai mulți se va răci. Dar cine va răbda pînă la sfîrșit, va fi 12
mîntuit. Evanghelia aceasta a ‚mpărăției va fi propovăduită 14
în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor.
Atunci va veni sfîrșitul. De aceea, cînd veți vedea ‚uriciunea 15
pustiirii‘, despre care a vorbit proorocul Daniel, ‚așezată în
locul sfînt‘ -cine citește să înțeleagă. - atunci, cei ce vor fi în 16

17 Iudea, să fugă la munți; cine va fi pe acoperișul casei, să nu se
18 pogoare să-și ia lucrurile din casă; și cine va fi la câmp, să nu se
19 întoarcă să-și ia haina. Vai de femeile, cari vor fi însărcinate
20 și de cele ce vor da țîță în zilele acelea! Rugați-vă ca fuga
21 voastră să nu fie iarna, nici într'o zi de Sabat. Pentrucă
atunci va fi un necaz așa de mare, cum n'a fost niciodată
22 dela începutul lumii pînă acum, și nici nu va mai fi. Și dacă
zilele acelea n'ar fi fost scurtate, nimeni n'ar scăpa; dar, din
23 pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate. Atunci dacă
vă va spune cineva: ‚Iată, Hristosul este aici, sau acolo‘, să
24 nu-l credeți. Căci se vor scula Hristoși mincinoși și prooroci
mincinoși; vor face semne mari și minuni, pînă acolo încît să
25 înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși. Iată, că v'am
26 spus mai dinainte. Deci, dacă vă vor zice: ‚Iată-L în pustie‘,
să nu vă duceți acolo! ‚Iată-L în odăițe ascunse‘, să nu credeți.
27 Căci, cum iese fulgerul dela răsărit și se vede pînă la apus, așa
28 va fi și venirea Fiului omului. Oriunde va fi stîrvul (Sau:
29 hoit, mortăciune.), acolo se vor aduna vulturii. 'ndată după
acele zile de necaz, ‚soarele se va întuneca, luna nu-și va mai
da lumina ei, stelele vor cădea din cer, și puterile cerurilor vor
30 fi clătinate.‘ Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului,
toate semințiile pămîntului se vor boci, și vor vedea pe Fiul
31 omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă. El
va trimete pe îngerii Săi cu trîmbița răsunătoare, și vor aduna
pe aleșii Lui din cele patru vînturi, dela o margine a cerurilor
32 pînă la cealaltă. Dela smochin învățați pilda lui: Cînd îi
frăgezește și înfrunzește mlădiția, știți că vara este aproape.
33 Tot așa, și voi, cînd veți vedea toate aceste lucruri, să știți
34 că Fiul omului este aproape, este chiar la uși. Adevărat vă
spun că, nu va trece neamul acesta pînă se vor întîmpla toate
35 aceste lucruri. Cerul și pămîntul vor trece, dar cuvintele Mele
36 nu vor trece. Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu
știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.
37 Cum s'a întîmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întîmpla și la
38 venirea Fiului omului. 'n adevăr, cum era în zilele dinainte de
potop, cînd mîncau și beau, se însurau și se măritau, pînă în
39 ziua cînd a intrat Noe în corabie, și n'au știut nimic, pînă cînd

a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea Fiului omului. Atunci, din doi bărbați cari vor fi la câmp, unul va fi luat și altul va fi lăsat. Din două femei cari vor măcina la moară, una va fi luată și alta va fi lăsată. Vegheați dar, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru. Să știți că, dacă ar ști stăpînul casei la ce strajă din noapte va veni hoțul, ar veghea și n'ar lăsa să-i spargă casa. Deaceea, și voi fiți gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gîndiți. Care este deci robul credincios și înțelept, pe care l-a pus stăpînul său peste ceata slugilor sale, ca să le dea hrana la vremea hotărîtă? Ferice de robul acela, pe care stăpînul său, la venirea lui, îl va găsi făcînd așa! Adevărat vă spun că îl va pune peste toate averile sale. Dar dacă este un rob rău, care zice în inima lui: „Stăpînul meu zăbovește să vină; Dacă va începe să bată pe tovarășii lui de slujbă, și să mănînce și să bea cu bețivii, stăpînul robului aceleuia va veni în ziua în care el nu se așteaptă, și în ceasul pe care nu-l știe, îl va tăia în două, și soarta lui va fi soarta fățarnicilor; acolo va fi plînsul și scrișnirea dinților.

Atunci 'mpărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, **25** cari și-au luat candelile, și au ieșit în întîmpinarea mirelui. Cinci din ele erau nechibzuite, și cinci înțelepte. Cele nechibzuite, cînd și-au luat candelile, n'au luat cu ele untdelemn; dar cele înțelepte, împreună cu candelile, au luat cu ele și untdelemn în vase. Fiindcă mirele zăbovea, au ațipit toate, și au adormit. La miezul nopții, s'a auzit o strigare: „Iată mirele, ieșiți-i în întîmpinare; Atunci toate fecioarele acelea s'au sculat și și-au pregătit candelile. Cele nechibzuite au zis celor înțelepte: „Dați-ne din untdelemnul vostru, căci ni se sting candelile.“ Cele înțelepte le-au răspuns: „Nu; ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă; ci mai bine duceți-vă la cei ce vînd untdelemn și cumpărați-vă.“ Pe cînd se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit mirele: cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nuntă, și s'a încuiat ușa. Mai pe urmă, au venit și celelalte fecioare, și au zis: „Doamne, Doamne, deschide-ne; Dar el, drept răspuns, le-a zis: „Adevărat vă spun, că nu vă cunosc; Veghiați dar, căci nu știți ziua, nici ceasul în care va

14 veni Fiul omului. Atunci 'mpărăția cerurilor se va asemena
cu un om, care, cînd era să plece într'o altă țară, a chemat pe
15 robii săi, și le-a încredințat avuția sa. Unuia i-a dat cinci ta-
lanți, altuia doi, și altuia unul: fiecăruia după puterea lui; și a
16 plecat. 'ndată, cel ce primise cei cinci talanți, s'a dus, i-a pus
17 în negoț, și a cîștigat cu ei alți cinci talanți. Tot așa, cel ce
18 primise cei doi talanți, a cîștigat și el alți doi cu ei. Cel ce nu
primise decît un talant, s'a dus de a făcut o groapă în pămînt
19 și a ascuns acolo banii stăpînului său. După multă vreme,
20 stăpînul robilor acelora s'a întors și le-a cerut socoteala. Cel
ce primise cei cinci talanți, a venit, a adus alți cinci talanți,
și a zis: ‚Doamne, mi-ai încredințat cinci talanți; iată că am
21 cîștigat cu ei alți cinci talanți.‘ Stăpînul său i-a zis: ‚Bine,
rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te
voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpînului tău.‘
22 Cel ce primise cei doi talanți, a venit și el, și a zis: ‚Doamne,
mi-ai încredințat doi talanți; iată că am cîștigat cu ei alți doi
23 talanți.‘ Stăpînul său i-a zis: ‚Bine, rob bun și credincios; ai
fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lu-
24 cruri; intră în bucuria stăpînului tău; Cel ce nu primise decît
un talant, a venit și el, și a zis: ‚Doamne, am știut că ești
25 om aspru, care seceri de unde n'ai sămănat, și strîngi de unde
n'ai vînturat: mi-a fost teamă, și m'am dus de ți-am ascuns
26 talantul în pămînt; iată-ți ce este al tău; Stăpînul său i-a
răspuns: ‚Rob viclean și leneș! Ai știut că secer de unde n'am
27 sămănat, și că strîng de unde n'am vînturat; prin urmare se
cădea ca tu să-mi fi dat banii la zarafi, și, la venirea mea, eu
28 mi-aș fi luat înapoi cu dobîndă ce este al meu! Luați-i dar
29 talantul, și dați-l celui ce are zece talanți. Pentrucă celui ce
are, i se va da, și va avea de prisos; dar dela cel ce n'are, se
30 va lua și ce are! Iar pe robul acela netrebnic, aruncați-l în
întunerecul de afară: acolo va fi plînsul și scrișnirea dinților.
31 ‘Cînd va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți sfinții îngeri,
32 va șede pe scaunul de domnie al slavei Sale. Toate nea-
murile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de
33 alții cum desparte păstorul oile de capre; și va pune oile la
34 dreapta, iar caprele la stînga Lui. Atunci 'mpăratul va zice

celor dela dreapta Lui: ‚Veniți binecuvîntații Tatălui Meu de moșteniți mpărăția, care v'a fost pregătită dela întemeierea lumii. Căci am fost flămînd, și Mi-ați dat de mîncat; Mi-a fost sete, și Mi-ați dat de băut; am fost străin, și M'ați primit; am fost gol, și M'ați îmbrăcat; am fost bolnav, și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță, și ați venit pe la Mine.‘ Atunci cei neprihăniți 'i vor răspunde: ‚Doamne, cînd Te-am văzut noi flămînd, și Ți-am dat să mănînci? Sau fiindu-Ți sete, și Ți-am dat de ai băut? Cînd Te-am văzut noi străin, și Te-am primit? Sau gol, și Te-am îmbrăcat? Cînd Te-am văzut noi bolnav sau în temniță, și am venit pe la Tine. Drept răspuns, mpăratul le va zice: ‚Adevărat vă spun că, oridecîteori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut.‘ Apoi va zice celor dela stînga Lui: ‚Duceți-vă dela Mine, blestemaților, în focul cel vecinic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui! Căci am fost flămînd, și nu Mi-ați dat să mănînc; Mi-a fost sete, și nu Mi-ați dat să beau; am fost străin, și nu M'ați primit; am fost gol, și nu M'ați îmbrăcat; am fost bolnav și în temniță, și n'ați venit pela Mine.‘ Atunci 'i vor răspunde și ei: ‚Doamne, cînd Te-am văzut noi flămînd sau fiindu-Ți sete, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță, și nu Ți-am slujit. Și El, drept răspuns, le va zice: ‚Adevărat vă spun că, oridecîteori n'ați făcut aceste lucruri unuia dintr'acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie nu Mi le-ați făcut.‘ Și aceștia vor merge în pedeapsa vecinică, iar cei neprihăniți vor merge în viața vecinică.”

Dupăce a isprăvit Isus toate cuvîntările acestea, a zis ucenicilor Săi: “Știți că după două zile vor fi Paștele; și Fiul omului va fi dat ca să fie răstignit!” Atunci preoții cei mai de seamă, cărturarii și bătrînii norodului s'au strîns în curtea marelui preot care se numea Caiafa; și s'au sfătuit împreună, cum să prindă pe Isus cu vicleșug, și să-L omoare. Dar ziceau: “Nu în timpul praznicului, ca să nu se facă turburare în norod.” Cînd era Isus în Betania, în casa lui Simon leprosul, s'a apropiat de El o femeie cu un vas de alabastru cu mir foarte scump; și, pe cînd sta El la masă, ea a turnat mirul pe capul Lui. Ucenicilor le-a fost necaz, cînd au văzut lucrul acesta, și au zis: “Ce

9 rost are risipa aceasta? Mirul acesta s'ar fi putut vinde foarte
10 scump, și banii să se dea săracilor.” Când a auzit Isus, le-a
zis: “De ce faceți supărare femeii? Ea a făcut un lucru frumos
11 față de Mine. Pentrucă pe săraci îi aveți totdeauna cu voi,
12 dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna. Dacă a turnat acest mir
pe trupul Meu, ea a făcut lucrul acesta în vederea pregătirii
13 Mele pentru îngropare. Adevărat vă spun că ori unde va fi
propovăduită Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune
14 și ce a făcut femeia aceasta, spre pomenirea ei.” Atunci unul
din cei doisprezece, numit Iuda Iscarioteanul, s'a dus la preoții
15 cei mai de seamă, și le-a zis: “Ce vreți să-mi dați, și-L voi da
16 în mîinile voastre?” Ei i-au cîntărit treizeci de arginți. Din
clipa aceea, Iuda căuta un prilej nimerit, ca să dea pe Isus în
17 mîinile lor. 'n ziua dintîi a praznicului Azimilor, ucenicii au
venit la Isus, și I-au zis: “Unde vrei să-Ți pregătim să mănînci
18 Paștele?” El le-a răspuns: “Duceți-vă în cetate la cutare om,
și spuneți-i: “nvățătorul zice: ,Vremea Mea este aproape; voi
19 face Paștele cu ucenicii Mei în casa ta.” Ucenicii au făcut
cum le poruncise Isus, și au pregătit Paștele. Seara, Isus a
20 șezut la masă cu cei doisprezece ucenici ai Săi. Pe cînd mîn-
cau, El a zis: “Adevărat vă spun că unul din voi Mă va vinde.”
21 Ei s'au întristat foarte mult, și au început să-I zică unul după
22 altul: “Nu cumva sînt eu, Doamne?” Drept răspuns, El le-a
zis: “Cel ce a întins cu Mine mîna în blid, acela Mă va vinde.
23 Negreșit, Fiul omului Se duce după cum este scris despre El.
Dar vai de omul acela prin care este vîndut Fiul omului! Mai
24 bine ar fi fost pentru el să nu se fi născut!” Iuda, vînzătorul,
a luat cuvîntul, și I-a zis: “Nu cumva sînt eu, 'nvățătorule?”
25 “Da”, i-a răspuns Isus, “tu ești!” Pe cînd mînceau ei, Isus
a luat o pîne; și după ce a binecuvîntat, a frînt-o, și a dat-o
ucenicilor, zicînd: “Luați, mîncați; acesta este trupul Meu.”
26 “Apoi a luat un pahar, și, după ce a mulțămît lui Dumnezeu,
27 li l-a dat, zicînd: “Beți toți din el; căci acesta este sîngele
28 Meu, sîngele legămîntului celui nou, care se varsă pentru mulți,
29 spre iertarea păcatelor. Vă spun că, de acum încolo nu voi
mai bea din acest rod al viței, pînă în ziua cînd îl voi bea
30 cu voi nou în 'mpărăția Tatălui Meu.” După ce au cîntat

cîntarea, au ieșit în muntele Măslinilor. Atunci Isus le-a zis: 31
“n noaptea aceasta, toți veți găsi în Mine o pricină de potic-
nire; căci este scris: ,Voi bate Păstorul, și oile turmei vor fi
risipite.’ Dar, după ce voi învia, voi merge înaintea voastră în 32
Galilea.” Petru a luat cuvîntul, și I-a zis: “Chiar dacă toți ar 33
găsi în Tine o pricină de poticnire, eu niciodată nu voi găsi în
Tine o pricină de poticnire.” “Adevărat îți spun”, i-a zis Isus, 34
“că tu, chiar în noaptea aceasta, înainte ca să cînte cocoșul,
te vei lepăda de Mine de trei ori.” Petru I-a răspuns: “Chiar 35
dacă ar trebui să mor cu Tine, tot nu mă voi lepăda de Tine.”
Și toți ucenicii au spus acelaș lucru. Atunci Isus a venit cu 36
ei într’un loc îngrădit, numit Ghetsimani, și a zis ucenicilor:
“Ședeți aici pînă Mă voi duce colo să Mă rog.” A luat cu 37
El pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zebedei, și a început să Se
întristeze și să se mîhnească foarte tare. Isus le-a zis atunci: 38
“Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte; rămîneți
aici, și vegheați împreună cu Mine.” Apoi a mers puțin mai 39
înainte, a căzut cu fața la pămînt, și S’a rugat, zicînd: “Tată,
dacă este cu putință, depărtează delă Mine paharul acesta!
Totuș nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu.” Apoi a venit la 40
ucenici, i-a găsit dormind, și a zis lui Petru: “Ce, un ceas n’ați
putut să vegheați împreună cu Mine! Vegheați și rugați-vă, 41
ca să nu cădeți în ispită; duhul, în adevăr, este plin de rîvnă,
dar carnea este neputincioasă.” S’a depărtat a doua oară, și 42
S’a rugat, zicînd: “Tată, dacă nu se poate să se îndepărteze
de Mine paharul acesta, fără să-l beau, facă-se voia Ta!” S’a 43
întors iarăș la ucenici, și i-a găsit dormind; pentrucă li se în-
greuiaseră ochii de somn. I-a lăsat din nou, S’a depărtat, și 44
S’a rugat a treia oară, zicînd aceleași cuvinte. Apoi a venit la 45
ucenici, și le-a zis: “Dormiți de acum și odihniți-vă!.. Iată că
a venit ceasul ca Fiul omului să fie dat în mîinile păcătoșilor.
Sculați-vă, haidem să mergem; iată că se apropie vînzătorul.” 46
Pe cînd vorbea El încă, iată că vine Iuda, unul din cei dois-
prezece, cu o gloată mare, cu săbii și cu ciomege, trimeși de 47
preoții cei mai de seamă și de bătrînii norodului.” Vînzătorul 48
le dăduse semnul acesta: “Pe care-l voi săruta eu, acela este;
să puneți mîna pe el!” ’ndată, Iuda s’a apropiat de Isus, și 49

50 I-a zis: “Plecăciune, ’nvățătorule!” Și L-a sărutat. Isus i-a
zis: “Prietene, ce ai venit să faci, fă!” Atunci oamenii aceia
51 s’au apropiat, au pus mîinile pe Isus, și L-au prins. Și unul
din ceice erau cu Isus, a întins mîna, a scos sabia, a lovit pe
52 robul marelui preot, și i-a tăiat urechea. Atunci Isus i-a zis:
“Pune-ți sabia la locul ei; căci toți ceice scot sabia, de sabie
53 vor pieri. Crezi că n’ăș putea să rog pe Tatăl Meu, care Mi-ar
pune îndată la îndemîna mai mult de douăsprezece legiuni de
54 îngeri? Dar cum se vor împlini Scripturile, cari zic că așa
trebuie să se întîmple?” ’n clipa aceea, Isus a zis gloatelor:
55 “Ați ieșit ca după un tîlhar, cu săbii și cu ciomege, ca să Mă
prindeți. ’n toate zilele ședeam în mijlocul vostru, și învățam
56 norodul în Templu, și n’ăți pus mîna pe Mine. Dar toate
aceste lucruri s’au întîmplat ca să se îplinească cele scrise
prin prooroci.” Atunci toți ucenicii L-au părăsit și au fugit.
57 Ceice au prins pe Isus, L-au dus la marele preot Caiafa, unde
58 erau adunați cărturarii și bătrîinii. Petru L-a urmat de de-
parte, pînă la curtea marelui preot; apoi a intrat înlăuntru,
59 și a șezut jos cu aprozii, ca să vadă sfîrșitul. Preoții cei mai
de seamă, bătrîinii și tot Soborul căutau vre-o mărturie minci-
60 noasă împotriva lui Isus, ca să-L poată omori. Dar n’au găsit
niciuna, măcar că s’au înfățișat mulți martori mincinoși. La
61 urmă au venit doi, și au spus: Acesta a zis: “Eu pot să stric
62 Templul lui Dumnezeu și să-l zidesc iarăș în trei zile.” Marele
preot s’a sculat în picioare, și I-a zis: “Nu răspunzi nimic? Ce
63 mărturisesc aceștia împotriva Ta?” Isus tăcea. Și marele
preot a luat cuvîntul și I-a zis: “Te jur, pe Dumnezeul cel viu,
64 să ne spui dacă ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.” “Da”,
i-a răspuns Isus, “sînt! “Ba mai mult, vă spun că de acum
încolo veți vedea pe Fiul omului șezînd la dreapta puterii lui
65 Dumnezeu, și venind pe norii cerului.” Atunci marele preot
și-a rupt hainele, și a zis: “A hulit! Ce nevoie mai avem de
66 martori? Iată că acum ați auzit hula Lui. Ce credeți?” Ei au
67 răspuns: “Este vinovat să fie pedepsit cu moartea.” Atunci
L-au scuipat în față, L-au bătut cu pumnii, și L-au palmuit,
68, 69 zicînd: “Hristoase, proorocește-ne-cine Te-a lovit?” Petru
însă ședea afară în curte. O slujnică a venit la el, și i-a zis:

“Și tu erai cu Isus Galileanul!” Dar el s’a lepădat înaintea 70
tuturor, și i-a zis: “Nu știu ce vrei să zici.” Când a ieșit în 71
pridvor, l-a văzut o altă slujnică, și a zis celor de acolo: “Și
acesta era cu Isus din Nazaret.” El s’a lepădat iarăș, cu un 72
jurământ, și a zis: “Nu cunosc pe omul acesta!” Peste puțin, 73
cei ce stăteau acolo, s’au apropiat, și au zis lui Petru: “Nu
mai încape îndoială că și tu ești unul din oamenii aceia, căci
și vorba te dă de gol.” Atunci el a început să se blastăme și 74
să se jure, zicînd: “Nu cunosc pe omul acesta!” ’n clipa aceea
a cîntat cocoșul. Și Petru și-a adus aminte de vorba, pe care 75
i-o spusese Isus: “’nainte ca să cînte cocoșul, te vei lepăda de
Mine de trei ori.” Și a ieșit afară și a plîns cu amar.

Cînd s’a făcut ziua, toți preoții cei mai de seamă și bătrînii **27**
norodului au ținut sfat împotriva lui Isus, ca să-L omoare.
După ce L-au legat, L-au dus și L-au dat în mîna dregătorului 2
Pilat din Pont. Atunci Iuda, vînzătorul, cînd a văzut că Isus 3
a fost osîndit la moarte, s’a căit, a dus înapoi cei treizeci de
arginți, i-a dat preoților celor mai de seamă și bătrînilor, și a 4
zis: “Am păcătuit, căci am vîndut sînge nevinovat.” “Ce ne
pasă nouă?” i-au răspuns ei. “Treaba ta.” Iuda a aruncat 5
arginții în Templu, și s’a dus de s’a spînzurat. Preoții cei 6
mai de seamă au strîns arginții, și au zis: “Nu este îngăduit
să-i punem în vistieria Templului, fiindcă sînt preț de sînge.”
Și după ce s’au sfătuit, au cumpărat cu banii aceia “Țarina 7
olarului,” ca loc pentru îngroparea străinilor. Iată de ce țar- 8
ina aceea a fost numită pînă în ziua de azi: “Țarina sîngelui.”
Atunci s’a împlinit ce fusese vestit prin proorocul Ieremia, care 9
zice: “Au luat cei treizeci de arginți, prețul celui prețuit, pe
care l-au prețuit unii din fiii lui Israel; și i-au dat pe Ța- 10
rina olarului, după cum îmi poruncise Domnul.” Isus S’a 11
înfățișat înaintea dregătorului. Dregătorul L-a întrebat: “Ești
Tu ’mpăratul Iudeilor?” “Da”, i-a răspuns Isus, “sînt.” Dar 12
n’a răspuns nimic la învinuirile preoților celor mai de seamă
și bătrînilor. Atunci Pilat I-a zis: “N’auzi de cîte lucruri Te 13
învinuiesc ei?” Isus nu i-a răspuns la niciun cuvînt, așa că se 14
mira foarte mult dregătorul. La fiecare praznic al Paștelor, 15
dregătorul avea obicei să sloboadă norodului un întemnițat,

16 pe care-l voiau ei. Pe atunci aveau un întemnițat vestit, nu-
17 mit Baraba. Când erau adunați la un loc, Pilat le-a zis: “Pe
care voiți să vi-l slobozesc? Pe Baraba sau pe Isus, care se nu-
18 mește Hristos?” Căci știa că din pizmă dăduseră pe Isus în
19 mâinile lui. Pe când sta Pilat pe scaun la judecată, nevastă-sa a
trimis să-i spună: “Să n’ai nimic a face cu neprihănitul acesta;
20 căci azi am suferit mult în vis din pricina lui.” Preoții cei
mai de seamă și bătrînii au înduplecat noroadele să ceară pe
21 Baraba, iar pe Isus să-L omoare. Dregătorul a luat cuvîntul,
și le-a zis: “Pe care din amîndoi voiți să vi-l slobozesc?” “Pe
22 Baraba”, au răspuns ei. Pilat le-a zis: “Dar ce să fac cu Isus,
care se numește Hristos?” “Să fie răstignit”, i-au răspuns cu
23 toții. Dregătorul a zis: “Dar ce rău a făcut?” Ei au început
24 să strige și mai tare: “Să fie răstignit!” Când a văzut Pilat că
n’ajunge la nimic, ci că se face mai multă zarvă, a luat apă,
și-a spălat mâinile înaintea norodului, și a zis: “Eu sînt nevi-
25 novat de sîngele neprihănitului acestuia. Treaba voastră.” Și
tot norodul a răspuns: “Sîngele Lui să fie asupra noastră și
26 asupra copiilor noștri.” Atunci Pilat le-a slobozit pe Baraba;
iar pe Isus, după ce a pus să-L bată cu nuiiele, L-a dat în mâinile
27 lor, ca să fie răstignit. Ostașii dregătorului au dus pe Isus în
28 pretoriu, și au adunat în jurul Lui toată ceata ostașilor. L-au
desbrăcat de hainele Lui, și L-au îmbrăcat cu o haină stacojie.
29 Au împletit o cunună de spini, pe care I-au pus-o pe cap, și
I-au pus o trestie în mîna dreaptă. Apoi îngenuncheau înain-
tea Lui, își băteau joc de El, și ziceau: “Plecăciune, ’mpăratul
30 Iudeilor!” Și scuipau asupra Lui, și luau trestia și-L băteau
31 în cap. După ce și-au bătut astfel joc de El, L-au desbrăcat
de haina stacojie, L-au îmbrăcat cu hainele Lui, și L-au dus
32 să-L răstignească. Pe când ieșeau afară din cetate, au întîl-
nit pe un om din Cirene numit Simon, și l-au silit să ducă
33 crucea lui Isus. Când au ajuns la un loc numit Golgota, care
34 înseamnă: “Locul căpățîinii”, I-au dat să bea vin amestecat
35 cu fiere; dar, cînd l-a gustat, n’au vrut să bea. După ce L-au
răstignit, I-au împărțit hainele între ei, trăgînd la sorți, pen-
tru ca să se împlinească ce fusese vestit prin proorocul care
zice: “Și-au împărțit hainele Mele între ei, și pentru cămașa

Mea au tras la sorti.” Apoi au șezut jos, și-L păzeau. Și 36, 37
I-au scris deasupra capului vina: “Acesta este Isus, ’mpăratul
Iudeilor.” ’mpreună cu El, au fost răstigniți doi tâlhari: unul 38
la dreapta și celălalt la stînga Lui. Trecătorii își băteau joc 39
de El, dădeau din cap, și ziceau: “Tu, care strici Templul, și-l 40
zidești la loc în trei zile, mîntuiește-Te pe Tine însuși! Dacă
ești Tu Fiul lui Dumnezeu, pogoară-Te de pe cruce!” Preoții 41
cei mai de seamă, împreună cu cărturarii și bătrînii, își băteau
și ei joc de El, și ziceau: “Pe alții i-a mîntuit iar pe Sine nu Se 42
poate mîntui! Dacă este El ’mpăratul lui Israel, să Se pogoare
acum de pe cruce, și vom crede în El! S’a încrezut în Dum- 43
nezeu: să-l scape acum Dumnezeu, dacă-L iubește. Căci a zis:
,Eu sînt Fiul lui Dumnezeu!” Tîlharii cari erau răstigniți îm- 44
preună cu El, îi aruncau aceleași cuvinte de batjocură. Dela 45
ceasul al șaselea pînă la ceasul al nouălea s’a făcut întunec
peste toată țara. Și pe la ceasul al nouălea, Isus a strigat 46
cu glas tare: “Eli, Eli, Lama Sabactani?” adică: “Dumnezeul
Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M’ai părăsit?” Unii din ce- 47
ice stăteau acolo, cînd au auzit aceste vorbe, au zis: “Strigă pe
Ilie!” Și îndată, unul din ei a alergat de a luat un burete, l-a 48
umplut cu oțet, l-a pus într’o trestie, și i-a dat să bea. Dar
ceilalți ziceau: “Lasă, să vedem dacă va veni Ilie să-L mîn- 49
tuiască.” Isus a strigat iarăș cu glas tare, și Și-a dat duhul. 50
Și îndată perdeaua dinlăuntru al Templului s’a rupt în două, de
sus pînă jos, pămîntul s’a cutremurat, stîncile s’au despicat,
mormintele s’au deschis și multe trupuri ale sfinților cari muris- 52
eră, au înviat. Ei au ieșit din morminte, după învierea lui, au
intrat în sfînta cetate, și s’au arătat multora. Sutașul, și ceice 54
păzeau pe Isus împreună cu el, cînd au văzut cutremurul de
pămînt și cele întîmplate, s’au înfricoșat foarte tare, și au zis:
“Cu adevărat, acesta a fost Fiul lui Dumnezeu!” Acolo erau 55
și multe femei, cari priveau de departe; ele urmaseră pe Isus
din Galilea, ca să-I slujească. ’ntre ele era Maria Magdalina, 56
Maria, mama lui Iacov și a lui Iose, și mama fiilor lui Zebe-
dei. Spre seară, a venit un om bogat din Arimatea, numit 57
Iosif, care era și el ucenic al lui Isus. El s’a dus la Pilat, și 58
a cerut trupul lui Isus. Pilat a poruncit să i-l dea. Iosif a 59

60 luat trupul, l-a înfășurat într'o pînă curată de in, și l-a pus
într'un mormînt nou al lui însuș, pe care-l săpase în stîncă.
Apoi a prăvălit o piatră mare la ușa mormîntului, și a plecat.
61 Maria Magdalina și cealaltă Marie erau acolo, și ședeau în fața
62 mormîntului. A doua zi care vine după ziua Pregătirii, pre-
oții cei mai de seamă și Fariseii, s'au dus împreună la Pilat,
63 și i-au zis: "Doamne, ne-am adus aminte că înșelătorul acela,
64 pe cînd era încă în viață, a zis: ‚După trei zile voi învia.‘ Dă
poruncă dar ca mormîntul să fie păzit bine pînă a treia zi,
ca nu cumva să vină ucenicii Lui noaptea să-I fure trupul, și
să spună norodului: ‚A înviat din morți; Atunci înșelăciunea
65 aceasta din urmă ar fi mai rea decît cea dintîi.‘ Pilat le-a zis:
66 "Aveți o strajă; duceți-vă de păziți cum puteți." Ei au plecat,
și au întărit mormîntul, pecetluind piatra și punînd strajă."

28 La sfîrșitul zilei Sabatului, cînd începea să se lumineze
în spre ziua dintîi a săptămîinii, Maria Magdalina și cealaltă
2 Marie au venit să vadă mormîntul. Și iatăcă s'a făcut un mare
cutremur de pămînt; căci un înger al Domnului s'a pogorît din
cer, a venit și a prăvălit piatra dela ușa mormîntului, și a
3 șezut pe ea. 'nfățișarea lui era ca fulgerul, și îmbrăcămintea
4 lui albă ca zăpada. Străjerii au tremurat de frica lui, și au
5 rămas ca niște morți. Dar îngerul a luat cuvîntul, și a zis fe-
meilor: "Nu vă temeți; căci știu că voi căutați pe Isus, care a
6 fost răstignit. Nu este aici; a înviat, după cum zisese. Veniți
7 de vedeți locul unde zăcea Domnul; și duceți-vă repede de
spuneți ucenicilor Lui că a înviat dintre cei morți. Iată că El
merge înaintea voastră în Galilea; acolo 'l veți vedea. Iată că
8 v'am spus lucrul acesta." Ele au plecat repede de la mor-
mînt, cu frică și cu mare bucurie, și au alergat să dea de veste
9 ucenicilor Lui. Dar iată că le-a întîmpinat Isus, și le-a zis:
"Bucurați-vă!" Ele s'au apropiat să-I cuprindă picioarele, și I
10 s'au închinat. Atunci Isus le-a zis: "Nu vă temeți; duceți-vă
de spuneți fraților Mei să meargă în Galilea: acolo Mă vor
11 vedea." Pe cînd se duceau ele, au intrat în cetate unii din
străjeri, și au dat de veste preoților celor mai de seamă de-
12 spre toate cele întîmplate. Aceștia s'au adunat împreună cu
13 bătrîinii, au ținut sfat, au dat ostașilor mulți bani, și le-au

zis: “Spuneți așa: ‘Ucenicii Lui au venit noaptea, pe când dormeam noi, și L-au furat.’ Și dacă va ajunge lucrul acesta 14 la urechile dregătorului, îl vom potoli noi, și vă vom scăpa de grijă.” Ostașii au luat banii, și au făcut cum i-au învățat. Și 15 s’a răspîndit zvonul acesta printre Iudei pînă în ziua de astăzi. Cei unsprezece ucenici s’au dus în Galilea, în muntele unde le 16 poruncise Isus să meargă. Când L-au văzut ei, I s’au închinat, 17 dar unii s’au îndoit. Isus S’a apropiat de ei, a vorbit cu ei, 18 și le-a zis: “Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pămînt. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezîndu-i în 19 Numele Tatălui și al Fiului și al Sfintului Duh. Și învățați-i 20 să păzească tot ce v’am poruncit. Și iată că Eu sînt cu voi în toate zilele, pînă la sfîrșitul veacului. Amin.

MARCU

1, 2 nceputul Evangheliei lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Dupăcum
este scris în proorocul Isaia: “Iată, trimet înaintea Ta pe
3 solul Meu, care ’ți va pregăti calea... Glasul celui ce strigă
4 în pustie: “Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările,” a
venit Ioan care boteza în pustie, propovăduind botezul pocăinței
5 spre iertarea păcatelor. Tot ținutul Iudeii și toți locuitorii
Ierusalimului au început să iasă la el; și, mărturisindu-și pă-
6 catele, erau botezați de el în râul Iordan. Ioan era îmbrăcat
cu o haină de păr de cămilă, și împrejurul mijlocului era încins
cu un brîu de curea. El se hrănea cu lăcuste și miere sălbat-
7 ică. Ioan propovăduia, și zicea: “După mine vine Cel ce este
mai puternic decît mine, căruia eu nu sînt vrednic să mă plec
8 să-I desleg curelele încălțămintelor. Eu, da, v’am botezat cu
9 apă; dar El vă va boteza cu Duhul Sfînt.” ’n vremea aceea,
a venit Isus din Nazaretul Galileii, și a fost botezat de Ioan în
10 Iordan. Și îndată, cînd ieșea Isus din apă, el a văzut cerurile
11 deschise, și Duhul pogorîndu-Se peste El ca un porumbel. Și
din ceruri s’a auzit un glas, care zicea: “Tu ești Fiul Meu prea
12 iubit, în Tine îmi găsesc toată plăcerea Mea.” ’ndată Duhul
13 a mînat pe Isus în pustie, unde a stat patruzeci de zile, fiind
ispitit de Satana. Acolo stătea împreună cu fiarele sălbatice
14 și-I slujeau îngerii. După ce a fost închis Ioan, Isus a venit în
15 Galilea, și propovăduia Evanghelia lui Dumnezeu. El zicea:
“S’a împlinit vremea, și ’mpărăția lui Dumnezeu este aproape.
16 Pocăiți-vă, și credeți în Evanghelia.” Pe cînd trecea Isus pe
lîngă marea Galileii, a văzut pe Simon și pe Andrei, fratele lui
17 Simon, aruncînd o mreață în mare, căci erau pescari. Isus
le-a zis: “Veniți după Mine, și vă voi face pescari de oameni.”
18, 19 ’ndată, ei și-au lăsat mreșile, și au mers după El. A mers
puțin mai departe, și a văzut pe Iacov, fiul lui Zebedei, și pe
Ioan, fratele lui, cari, și ei, erau într’o corabie, și își dregeau
20 mreșile. ’ndată i-a chemat; și ei au lăsat pe tatăl lor Zebedei
21 în corabie cu cei ce lucrau pe plată, și au mers după El. S’au

dus la Capernaum. Și în ziua Sabatului, Isus a intrat îndată în sinagogă, și a început să învețe pe norod. Oamenii erau uimiți de învățătura Lui; căci îi învăța ca unul care are putere, nu cum îi învățau cărturarii. În sinagoga lor era un om, care avea un duh necurat. El a început să strige: “Ce avem noi a face cu Tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne pierzi? Te știi cine ești: Ești Sfântul lui Dumnezeu!” Isus l-a certat, și i-a zis: “Taci, și ieși afară din omul acesta!” Și duhul necurat a ieșit din el, scuturându-l cu putere, și scoțând un strigăt mare. Toți au rămas înmărmuriți, așa că se întrebau unii pe alții: “Ce este aceasta? O învățătură nouă! El poruncește ca un stăpîn chiar și duhurilor necurate, și ele ’l ascultă!” Și îndată I s’a dus vestea în toate împrejurimile Galileii. După ce a ieșit din sinagogă, a intrat împreună cu Iacov și Ioan, în casa lui Simon și a lui Andrei. Soacra lui Simon zăcea în pat, prinsă de friguri: și îndată au vorbit lui Isus despre ea. El a venit, a apucat-o de mînă, a ridicat-o în sus, și au lăsat-o frigurile. Apoi ea a început să le slujească. Seara, după asfințitul soarelui, au adus la El pe toți bolnavii și îndrăciții. Și toată cetatea era adunată la ușă. El a vindecat pe mulți cari pătimeau de felurite boale; de asemenea, a scos mulți draci, și nu lăsa pe draci să vorbească, pentrucă-L cunoșteau. A doua zi dimineța, pe cînd era încă întunec de tot, Isus S’a sculat, a ieșit, și S’a dus într’un loc pustiu. Și Se ruga acolo. Simon și ceilalți cari erau cu El s’au dus să-L caute; și cînd L-au găsit, I-au zis: “Toți Te caută.” El le-a răspuns: “Haidem să mergem în altă parte, prin târgurile și satele vecine, ca să propovăduiesc și acolo; căci pentru aceasta am ieșit.” Și s’a dus să propovăduiască în sinagogi, prin toată Galilea; și scotea dracii. A venit la El un lepros, care s’a aruncat în genunchi înaintea Lui, ’l ruga și-I zicea: “Dacă vrei, poți să mă curățești.” Lui Isus I s’a făcut milă de el, a întins mîna, S’a atins de el, și i-a zis: “Da, voiesc, fii curățit!” ’ndată l-a lăsat lepra, și s’a curățit. Isus i-a poruncit cu tot dinadinsul, i-a spus să plece numai decît, și i-a zis: “Vezi să nu spui nimănui nimic; ci du-te de te arată preotului, și adu pentru curățirea ta ce a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei.” Dar omul

acela, după ce a plecat, a început să vestească și să spună în gura mare lucrul acesta, așa că Isus nu mai putea să intre pe față în nicio cetate; ci stătea afară, în locuri pustii, și veneau la El din toate părțile.

2 După câteva zile, Isus S'a întors în Capernaum. S'a auzit că
2 este în casă, și s'au adunat îndată așa de mulți că nu putea
să-i mai încapă locul dinaintea ușii. El le vestea Cuvîntul.
3 Au venit la el niște oameni, cari I-au adus un slăbănog, purtat
4 de patru inși. Fiindcă nu puteau să ajungă pînă la El, din
pricina norodului, au desfăcut acoperișul casei unde era Isus,
și, după ce l-au spart, au pogorît pe acolo patul în care zăcea
5 slăbănogul. Cînd le-a văzut Isus credința, a zis slăbănogu-
6 lui: "Fiule, păcatele îți sînt iertate!" Unii din cărturari, cari
7 erau de față, se gîndeau în inimile lor: "Cum vorbește omul
acesta astfel? Hulește! Cine poate să ierte păcatele decît nu-
8 mai Dumnezeu?" 'ndată, Isus a cunoscut, prin duhul Său,
că ei gîndeau astfel în ei, și le-a zis: "Pentru ce aveți ast-
9 fel de gînduri în inimile voastre? Ce este mai lesne: a zice
slăbănogului: "Păcatele îți sînt iertate", ori a zice: "Scoală-te,
10 ridică-ți patul, și umblă?" Dar, ca să știți că Fiul omului are
11 putere pe pămînt să ierte păcatele, "Ție îți poruncesc", a zis
El slăbănogului, -"scoală-te, ridică-ți patul, și du-te acasă."
12 Și îndată, slăbănogul s'a sculat, și-a ridicat patul, și a ieșit
afară în fața tuturor; așa că toți au rămas uimiți, și slăveau pe
13 Dumnezeu, și ziceau: "Niciodată n'am văzut așa ceva!" Isus
a ieșit iarăș la mare. Toată mulțimea venea la El; și El învăța
14 pe toți. Cînd trecea pe acolo, a văzut pe Levi, fiul lui Alfeu,
șezînd la vamă. Și i-a zis: "Vino după Mine!" Levi s'a sculat,
15 și a mers după El. Pe cînd ședea Isus la masă în casa lui
Levi, mulți vameși și păcătoși au șezut și ei la masă cu El și
cu ucenicii Lui; căci erau mulți cari mergeau de obicei după
16 El. Cărturarii și Fariseii, cînd L-au văzut mîncînd cu vameșii
și cu păcătoșii, au zis ucenicilor Lui: "De ce mîncă El și bea
17 cu vameșii și cu păcătoșii?" Isus, cînd a auzit acest lucru,
le-a zis: "Nu cei sănătoși au trebuință de doftor, ci cei bol-
navi. Eu am venit să chem la pocăință nu pe cei neprihăniți,
18 ci pe cei păcătoși." Ucenicii lui Ioan și Fariseii obicinuiau să

posteașcă. Ei au venit și au zis lui Isus: “Pentruce ucenicii lui Ioan și ai Fariseilor postesc, iar ucenicii Tăi nu postesc?” Isus 19 le-a răspuns: “Oare pot posti nuntașii cîtă vreme este mirele cu ei? Cîtă vreme au pe mire cu ei, nu pot posti. Vor veni 20 zile, cînd va fi luat mirele dela ei, și atunci vor posti în ziua aceea. Nimeni nu coase un petec de postav nou la o haină 21 veche; altfel, petecul de postav nou rupe o parte din cel vechi, și mai rea ruptură se face. Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul cel nou sparge burdufurile, și vinul se varsă, iar burdufurile se prăpădesc; ci vinul nou este pus în burdufuri noi.” S’a întîmplat că într’o zi de Sabat, Isus 23 trecea prin lanurile de grîu. Ucenicii Lui, pe cînd mergeau, au început să smulgă spice de grîu. Fariseii I-au zis: “Vezi, de 24 ce fac ei ce nu este îngăduit să facă în ziua Sabatului?” Isus 25 le-a răspuns: “Oare n’ați citit niciodată ce a făcut David, cînd a fost în nevoie, și cînd a flămînzit el și cei ce erau împreună cu el? Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu, în zilele mare- 26 lui preot Abiatar, și a mîncat pînile pentru punerea înaintea Domnului, pe cari nu este îngăduit să le mănînce decît preoții? Și cum a dat din ele chiar și celor ce erau cu el? Apoi le-a zis: 27 “Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat; așa că Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului.” 28

Isus a intrat din nou în sinagogă. Acolo se afla un om cu 3 mîna uscată. Ei pîndeau pe Isus să vadă dacă-l va vindeca 2 în ziua Sabatului, ca să-L poată învinui. Și Isus a zis omului, 3 care avea mîna uscată: “Scoală-te, și stai la mijloc!” Apoi 4 le-a zis: “Este îngăduit în ziua Sabatului să faci bine sau să faci rău? Să scapi viața cuiva sau s’o pierzi?” Dar ei tăceau. Atunci, rotindu-și privirile cu mînie peste ei, și mîhnit de împi- 5 etrirea inimii lor, a zis omului: “ntinde-ți mîna!” El a întins-o, și mîna i s’a făcut sănătoasă. Fariseii au ieșit afară, și s’au 6 sfătuit îndată cu Irodianii cum să-L piardă. Isus S’a dus cu 7 ucenicii Săi la mare. După El a mers o mare mulțime de oameni din Galileia; și o mare mulțime de oameni din Iudea, din Ierusalim, din Idumea, de dincolo de Iordan, și dimpreju- 8 rul Tirului și Sidonului, cînd a auzit tot ce făcea, a venit la El. Isus a poruncit ucenicilor să-I țină la îndemîină o corăbioară, 9

10 ca să nu fie îmbulzit de norod. Căci El vindeca pe mulți și de
aceea toți cei ce aveau boli, se înghesuiau spre El ca să se atingă
11 de El. Duhurile necurate, când 'l vedeau, cădeau la pământ
12 înaintea Lui, și strigau: "Tu ești Fiul lui Dumnezeu." Dar El
13 le porunca îndată cu totdinadinsul să nu-L facă cunoscut. 'n
urmă, Isus S'a suit pe munte; a chemat la El pe cine a vrut, și
14 ei au venit la El. A rînduit dintre ei doisprezece, ca să-i aibă
15 cu Sine, și să-i trimeată să propovăduiască. Le-a dat și putere
16 să vindece boalele și să scoată dracii. Iată cei doisprezece, pe
17 cari i-a rînduit: Simon, căruia i-a pus numele Petru; Iacov,
fiul lui Zebedei, și Ioan, fratele lui Iacov, cărora le-a pus nu-
mele Boanerges, care, tîlmăcit, înseamnă: "Fiii tunetului;"
18 Andrei; Filip; Bartolomeu; Matei; Toma; Iacov, fiul lui Alfeu;
19 Tadeu; Simon Cananitul, și Iuda Iscarioteanul, care L-a și
20 vîndut. Au venit în casă, și s'a adunat din nou norodul,
21 așa că nu puteau nici măcar să prînzească. Rudele lui Isus,
cînd au auzit cele ce se petreceau, au venit să pună mîna pe
22 El. Căci ziceau: "Și-a ieșit din minți." Și cărturarii, cari se
pogorîseră din Ierusalim, ziceau: "Este stăpînit de Beelzebul;
23 scoate dracii cu ajutorul domnului dracilor." Isus i-a chemat
la El, și le-a zis, în pilde: "Cum poate Satana să scoată afară
24 pe Satana? Dacă o împărăție este desbinată împotriva ei în-
săș, împărăția aceea nu poate dăinui. Și dacă o casă este
25 desbinată împotriva ei însăș, casa aceea nu poate dăinui. Tot
26 astfel, dacă Satana se răscoală împotriva lui însuș, este desbi-
27 nat, și nu poate dăinui, ci s'a isprăvit cu el. Nimeni nu poate
să intre în casa unui om tare și să-i jăfuiască gospodăria, decît
28 dacă a legat mai întîi pe omul acela tare; numai atunci îi va
jăfui casa. Adevărat vă spun că toate păcatele și toate hulele,
29 pe cari le vor rosti oamenii, li se vor ierta; dar oricine va huli
împotriva Duhului Sfînt, nu va căpăta iertare în veac: ci este
30 vinovat de un păcat vecinic." Aceasta, pentru că ei ziceau:
31 "Are un duh necurat." Atunci au venit mama și frații Lui,
32 și, stînd afară, au trimes să-L cheme. Mulțimea ședea în ju-
rul Lui, cînd I-au spus: "Iată că mama Ta și frații Tăi sînt
33 afară și Te caută." El a răspuns: "Cine este mama Mea, și
34 frații Mei?" Apoi, aruncîndu-Și privirile peste cei ce ședeau

împrejurul Lui: “Iată,” a zis El, “mama Mea și frații Mei! Căci oricine face voia lui Dumnezeu, acela ’mi este frate, soră și mamă.” 35

Isus a început iarăș să învețe pe norod lângă mare. Fiindcă 4 se adunase foarte mult norod la El, S’a suit și a șezut într’o corabie, pe mare; iar tot norodul stătea pe țărm lângă mare. Apoi a început să-i învețe multe lucruri în pilde; și, în învăță- 2 tura pe care le-o dădea, le spunea: Ascultați! Iată, sămănătorul a ieșit să samene. Pe cînd sămăna, o parte din sămînța 3 a căzut lângă drum: au venit păsările și au mîncat-o. O altă 4 parte a căzut pe un loc stîncos, unde n’avea mult pămînt: a răsărit îndată, pentrucă n’a dat de un pămînt adînc; dar, 5 cînd a răsărit soarele, s’a pălit; și, pentrucă n’avea rădăcină, s’a uscat. O altă parte a căzut între spini; spinii au cres- 6 cut, au înecat-o, și n’a dat roadă. O altă parte a căzut în 7 pămînt bun: a dat roadă, care se înălța și creștea; și a adus: una treizeci, alta șazeci, și alta o sută.” Apoi a zis: cine 8 are urechi de auzit, să audă.” Cînd a fost singur, ceice erau 9 în jurul Lui împreună cu cei doisprezece, L-au întrebat despre pilde. “Vouă,” le-a zis El, “v’a fost dat să cunoașteți 10 taina ’mpărăției lui Dumnezeu; dar pentru ceice sînt afară din numărul vostru, toate lucrurile sînt înfățișate în pilde; pen- 11 truca, “măcar că privesc, să privească și să nu vadă, și măcar că aud, să audă și să nu înțeleagă, ca nu cumva să se întoarcă la Dumnezeu, și să li se ierte păcatele.” El le-a mai zis: “Nu 12 înțelegeți pilda aceasta? Cum veți înțelege atunci toate celelalte pilde?” Sămănătorul samănă Cuvîntul. Cei înfățișați 13 prin sămînța căzută lângă drum, sînt aceia în cari este sămănat Cuvîntul; dar dupăce l-au auzit, vine Satana îndată, și ia Cuvîntul sămănat în ei. Tot așa, cei înfățișați prin sămînța 14, 15 căzută în locurile stîncoase, sînt aceia cari, cînd aud Cuvîntul, îl primesc îndată cu bucurie; dar n’au rădăcină în ei, ci 16 țin pînă la o vreme; și cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvîntului, se leapădă îndată de el. Alții sînt cei în- 17 fățișați prin sămînța căzută între spini; aceștia sînt cei ce aud Cuvîntul; dar năvălesc în ei grijile lumii, înșelăciunea bogățiilor și poftetele altor lucruri, cari înecă Cuvîntul, și-l fac astfel 18 19

20 neroditor. Alții apoi sînt înfățișați prin sămînța căzută în
pămînt bun. Aceștia sînt cei ce aud Cuvîntul, îl primesc, și
21 fac roadă: unul treizeci, altul șazeci și altul o sută.” El le-a
mai zis: “Oare lumina este adusă ca să fie pusă supt baniță,
22 sau supt pat? Nu este adusă ca să fie pusă în sfeșnic? Căci
nu este nimic ascuns, care nu va fi descoperit, și nimic tăinuit,
23 care nu va ieși la lumină. Dacă are cineva urechi de auzit,
24 să audă.” El le-a mai zis: “Luați seama la ce auziți. Cu ce
măsură veți măsura, vi se va măsura: și vi se va da și mai
25 mult. Căci celui ce are, i se va da; dar dela celce n’are, se
26 va lua și ce are.” El a mai zis: “Cu ’mpărăția lui Dumnezeu
27 este ca atunci cînd aruncă un om sămînța în pămînt; fie că
doarme noaptea, fie că stă treaz ziua: sămînța încolțește și
28 crește fără să știe el cum. Pămîntul rodește singur: întii un
29 fir verde, apoi spic, după aceea grîu deplin în spic; și cînd
este coaptă roada, pune îndată secerea în ea, pentrucă a venit
30 secerișul.” El a mai zis: “Cu ce vom asemana ’mpărăția lui
31 Dumnezeu, sau prin ce pildă o vom înfățișa? Se aseamnă
cu un grăunte de muștar, care, cînd este sămănat în pămînt,
32 este cea mai mică dintre toate semințele de pe pămînt; dar,
după ce a fost sămănat, crește și se face mai mare decît toate
zarzavaturile, și face ramuri mari, așa că păsările cerului își
33 pot face cuiburi la umbra lui.” Isus le vestea Cuvîntul prin
multe pilde de felul acesta, după cum erau ei în stare să-L
34 priceapă. Nu le vorbea de loc fără pildă; dar, cînd era singur
35 la o parte, lămurea ucenicilor Săi toate lucrurile. ’n aceeaș zi,
36 seara, Isus le-a zis: “Să trecem în partea cealaltă.” Dupăce
au dat drumul norodului, ucenicii L-au luat în corabia în care
se afla, și așa cum era. ’mpreună cu El mai erau și alte corăbii.
37 S’a stîrnit o mare furtună de vînt, care arunca valurile în cora-
38 bie, așa că mai că se umplea corabia. Și El dormea la cîrmă
pe căpătii. Ucenicii L-au deșteptat, și I-au zis: “’nvățătorule,
39 nu-Ți pasă că pierim?” El S’a sculat, a certat vîntul, și a
zis mării: “Taci! Fără gură!” Vîntul a stat, și s’a făcut o lin-
40 iște mare. Apoi le-a zis: “Pentruce sînteți așa de fricoși? Tot
41 n’aveți credință?” I-a apucat o mare frică, și ziceau unii către
alții: “Cine este acesta de ’l ascultă chiar și vîntul și marea?”

Au ajuns pe celălalt țărm al mării, în ținutul Gadarenilor. **5**
Cînd a ieșit Isus din corabie, L-a întîmpinat îndată un om care **2**
ieșea din morminte, stăpînit de un duh necurat. Omul acesta **3**
își avea locuința în morminte, și nimeni nu mai putea să-l țină
legat, nici chiar cu un lanț. Căci de multe ori fusese legat cu **4**
picioarele în obezi și cu cătușe la mîni, dar rupsese cătușele
și sfărîmase obezile, și nimeni nu-l putea domoli. Totdeauna, **5**
zi și noapte, stătea în morminte și pe munți, țîpînd și tăindu-
se cu pietre. Cînd a văzut pe Isus de departe, a alergat, **6**
s'a închinat, și a strigat cu glas tare: "Ce am eu a face cu **7**
Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului Celui Prea 'nalt? Te jur în
Numele lui Dumnezeu, să nu mă chinuiești!" Căci Isus îi **8**
zicea: "Duh necurat, ieși afară din omul acesta!" "Care-ți **9**
este numele?" l-a întrebat Isus. "Numele meu este ,Legiune,'
a răspuns el, "pentru că sîntem mulți." Și 'l ruga stăruitor să **10**
nu-i trimeată afară din ținutul acela. Acolo, lîngă munte, era **11**
o turmă mare de porci, cari pășteau. Și dracii L-au rugat, **12**
și au zis: "Trimete-ne în porcii aceia, ca să intrăm în ei."
Isus le-a dat voie. Și duhurile necurate au ieșit și au intrat în **13**
porci; și turma s'a repezit de pe rîpă în mare: erau aproape
două mii, și s'au înecat în mare. Porcarii au fugit, și au **14**
dat de știre în cetate și prin satele vecine. Oamenii au ieșit
să vadă ce s'a întîmplat. Au venit la Isus, și iată pe cel ce **15**
fusese îndrăcit și avusese legiunea de draci, șezînd jos îmbrăcat
și întreg la minte; și s'au spăimîntat. Cei ce văzuseră cele **16**
întîmplate, le-au povestit tot ce se petrecuse cu cel îndrăcit și
cu porcii. Atunci au început să roage pe Isus să plece din **17**
ținutul lor. Pe cînd Se suia El în corabie, omul care fusese **18**
îndrăcit 'l ruga să-l lase să rămînă cu El. Isus nu i-a dat voie, **19**
ci i-a zis: "Du-te acasă la ai tăi, și povestește-le tot ce ți-a
făcut Domnul, și cum a avut milă de tine." El a plecat, și a **20**
început să vestească prin Decapole tot ce-i făcuse Isus. Și toți
se minunau. După ce a trecut Isus iarăș de cealaltă parte, cu **21**
corabia, s'a adunat mult norod în jurul Lui. El stătea lîngă
mare. Atunci a venit unul din fruntașii sinagogii, numit Iair. **22**
Cum L-a văzut, fruntașul s'a aruncat la picioarele Lui, și l-a **23**
făcut următoarea rugăminte stăruitoare: "Fetița mea trage să

moară; rogu-Te, vino de-Ți pune mîinile peste ea, ca să se facă
24 sănătoasă și să trăiască.” Isus a plecat împreună cu el. Și
25 după El mergea mult norod și-L îmbulzea. Și era o femeie,
26 care de doisprezece ani avea o scurgere de sînge. Ea suferise
mult dela mulți doftori; cheltuisese tot ce avea, și nu simțise
27 nici o ușurare; ba încă îi era mai rău. A auzit vorbindu-se
despre Isus, a venit pe dinapoi prin mulțime, și s'a atins de
28 haina Lui. Căci își zicea ea: “Dacă aș putea doar să mă ating
29 de haina Lui, mă voi tămădui.” Și îndată, a secat izvorul
sîngelui ei. Și a simțit în tot trupul ei că s'a tămăduit de
30 boală. Isus a cunoscut îndată că o putere ieșise din El; și,
întorcîndu-Se spre mulțime, a zis: “Cine s'a atins de hainele
31 Mele?” Ucenicii I-au zis: “Vezi că mulțimea Te îmbulzește, și
32 mai zici: “Cine s'a atins de Mine?” El se uita de jur împrejur
33 să vadă pe cea care făcuse lucrul acesta. Femeea, înfricoșată
și tremurînd, căci știa ce se petrecuse în ea, a venit de s'a
34 aruncat la picioarele Lui, și I-a spus tot adevărul. Dar Isus
i-a zis: “Fiică, credința ta te-a mîntuit; du-te în pace, și fii
35 tămăduită de boala ta.” Pe cînd vorbea El încă, iată că vin
niște oameni dela fruntașul sinagogii, cari-i spun: “Fiica ta a
36 murit; pentruce mai superi pe 'nvățătorul?” Dar Isus, fără
să țină seamă de cuvintele acestea, a zis fruntașului sinagogii:
37 “Nu te teme, crede numai!” Și n'a îngăduit nimănui să-L
38 însoțească, afară de Petru, Iacov și Ioan, fratele lui Iacov. Au
ajuns la casa fruntașului sinagogii. Acolo Isus a văzut o zarvă,
39 și pe unii cari plîngeau și se tînguiau mult. A intrat înlăuntru,
și le-a zis: “Pentruce faceți atîta zarvă, și pentruce plîngeți?
40 Copila n'a murit, ci doarme.” Ei își băteau joc de El. Atunci,
după ce i-a scos afară pe toți, a luat cu El pe tatăl copilei, pe
mama ei, și pe cei ce-L însoțiseră, și a intrat acolo unde zăcea
41 copila. A apucat-o de mîină, și i-a zis: “Talita cumi”, care,
42 tîlmăcit, însemnează: “Fetițo, scoală-te, îți zic!” 'ndată fetița
s'a sculat, și a început să umble; căci era de doisprezece ani.
43 Ei au rămas încremeniți. Isus le-a poruncit cu tărie să nu știe
nimeni lucrul acesta; și a zis să dea de mîncare fetiței.

6 Isus a plecat de acolo, și S'a dus în patria Lui. Ucenicii Lui
2 au mers după El. Cînd a venit ziua Sabatului, a început să

învețe pe norod în sinagogă. Mulți, când 'l auzeau, se mirau și ziceau: “De unde are El aceste lucruri? Ce fel de înțelepciune este aceasta, care I-a fost dată? Și cum se fac astfel de minuni prin mânile Lui? Nu este acesta tâmplarul, feciorul Mariei, 3 fratele lui Iacov, al lui Iose, al lui Iuda și al lui Simon? Și nu sînt surorile Lui aici între noi?” Și găseau o pricină de poticnire în El. Dar Isus le-a zis: “Un prooroc nu este disprețuit 4 decît în patria Lui, între rudele Lui și în casa Lui.” N’a putut 5 să facă nici o minune acolo, ci doar Și-a pus mânile peste cîțiva bolnavi, și i-a vindecat. Și se mira de necredința lor. Atunci 6, 7 a chemat la Sine pe cei doisprezece, și a început să-i trimeată doi cîte doi, dîndu-le putere asupra duhurilor necurate. Le-a 8 poruncit să nu ia nimic cu ei pe drum decît un toiag; să n’aibă nici pîne, nici traistă, nici bani de aramă la brîu; să se încalțe 9 cu sandale, și să nu se îmbrace cu două haine. Apoi le-a zis: 10 “n orice casă veți intra, să rămîneți acolo pînă veți pleca din locul acela. Și, dacă în vreun loc nu vă vor primi, și nu vă 11 vor asculta, să plecați de acolo, și să scuturați îndată praful de supt picioarele voastre, ca mărturie pentru ei. Adevărat vă spun că, în ziua judecării, va fi mai ușor pentru pămîntul Sodomei și Gomorei decît pentru cetatea aceea.” Ucenicii au 12 plecat, și au propovăduit pocăința. Scoteau mulți draci, și 13 ungeau cu untdelemn pe mulți bolnavi, și-i vindecau. Impăratul Irod a auzit vorbindu-se despre Isus, al cărui Nume ajunsese vestit; și a zis: “Ioan Botezătorul a înviat din morți, și de aceea lucrează aceste puteri prin el.” Alții ziceau: “Este 15 Ilie.” Iar alții ziceau: “Este un prooroc ca unul din prooroci.” Dar Irod, cînd a auzit lucrul acesta, zicea: “Ioan acela, căruia 16 i-am tăiat capul, a înviat din morți.” Căci Irod însuș trimesese să prindă pe Ioan, și-l legase în temniță, din pricina Irodiadei, nevasta fratelui său Filip, pentrucă o luase de nevastă. Și Ioan zicea lui Irod: “Nu-ți este îngăduit să ții pe nevasta 18 fratelui tău!” Irodiada avea necaz pe Ioan, și voia să-l omoare. 19 Dar nu putea, căci Irod se temea de Ioan, fiindcă îl știa om 20 neprihănit și sfînt; îl ocrotea, și, cînd îl auzea, de multe ori sta în cumpănă, neștiind ce să facă; și-l asculta cu plăcere. Totuș a venit o zi cu bun prilej, cînd Irod își prăznuia ziua 21

nașterii, și a dat un ospăț boierilor săi, mai marilor oastei și
22 fruntașilor Galileii. Fata Irodiadei a intrat la ospăț, a ju-
cat, și a plăcut lui Irod și oaspeților lui. 'mpăratul a zis fetei:
23 "Cere-mi orice vrei, și-ți voi da." Apoi a adăugat cu jurământ:
"Ori ce-mi vei cere, îți voi da, fie și jumătate din împărăția
24 mea." Fata a ieșit afară, și a zis mamei sale: "Ce să cer?
25 Și mamă-sa i-a răspuns: "Capul lui Ioan Botezătorul." Ea
s'a grăbit să vină îndată la 'mpărat, și i-a făcut următoarea
cerere: "Vreau să-mi dai îndată, într'o farfurie, capul lui Ioan
26 Botezătorul." 'mpăratul s'a întristat foarte mult; dar, din
pricina jurămintelor sale și din pricina oaspeților, n'a vrut să
27 zică nu. A trimis îndată un ostaș de pază, cu porunca de a
aduce capul lui Ioan Botezătorul. Ostașul de pază s'a dus și
28 a tăiat capul lui Ioan în temniță, l-a adus pe o farfurie, l-a
29 dat fetei, și fata l-a dat mamei sale. Ucenicii lui Ioan, când
au auzit acest lucru, au venit de i-au ridicat trupul, și l-au
30 pus într'un mormânt. Apostolii s'au adunat la Isus, și I-au
spus tot ce făcuseră și tot ce învățaseră pe oameni. Isus le-a
zis: "Veniți singuri la o parte, într'un loc pustiu, și odihniți-
vă puțin." Căci erau mulți cari veneau și se duceau, și ei
32 n'aveau vreme nici să mănînce. Au plecat dar cu corabia, ca
să se ducă într'un loc pustiu, la o parte. Oamenii i-au văzut
33 plecînd, și i-au cunoscut; au alergat pe jos din toate cetățile,
34 și au venit înaintea lor în locul în care se duceau ei. Cînd a
ieșit din corabie, Isus a văzut mult norod; și I s'a făcut milă de
ei, pentru că erau ca niște oi cari n'aveau păstor; și a început
35 să-i învețe multe lucruri. Fiindcă ziua era pe sfîrșite, ucenicii
s'au apropiat de El și I-au zis: "Locul acesta este pustiu și
36 ziua este pe sfîrșite. Dă-le drumul să se ducă în cătunele și
satele de primprejur, ca să-și cumpere pîne, fiindcă n'au ce
37 mîncă." "Dați-le voi să mănînce", le-a răspuns Isus. Dar ei
I-au zis: "Oare să ne ducem să cumpărăm pîni de două sute
38 de lei, și să le dăm să mănînce?" Și El i-a întrebat: "Cîte
pîni aveți? Duceți-vă de vedeți." S'au dus de au văzut cîte
39 pîni au, și au răspuns: "Cinci, și doi pești." Atunci le-a
40 poruncit să-i așeze pe toți, cete-cete, pe iarba verde. Și au
41 șezut jos în cete de cîte o sută și de cîte cincizeci. El a luat

cele cinci pîni și cei doi pești. Și-a ridicat ochii spre cer, și a rostit binecuvîntarea. Apoi a frînt pînile și le-a dat ucenicilor, ca ei să le împartă norodului. Asemenea și cei doi pești, i-a împărțit la toți. Au mîncat toți și s'au săturat; și au ridicat douăsprezece coșuri pline cu fărămituri de pîne și cu ce mai rămăsese din pești. Cei ce mîncaseră pînile, erau cinci mii de bărbați. 'ndată, Isus a silit pe ucenicii Săi să intre în corabie, și să treacă înaintea Lui de cealaltă parte, spre Betsaida. 'n timpul acesta, El avea să dea drumul norodului. Dupăce Și-a luat rămas bun dela norod, S'a dus în munte, ca să Se roage. Cînd s'a înserat, corabia era în mijlocul mării, iar Isus era singur pe țarm. A văzut pe ucenici că se necăjesc cu vîslirea, căci vîntul le era împotrivă. Și într'a patra strajă din noapte, a mers la ei, umblînd pe mare, și voia să treacă pe lîngă ei. Cînd L-au văzut ei umblînd pe mare, li s'a părut că este o nălucă, și au țipat; pentrucă toți L-au văzut, și s'au spăimîntat. Isus a vorbit îndată cu ei, și le-a zis: "ndrăzniți, Eu sînt, nu vă temeți!" Apoi S'a suit la ei în corabie, și a stat vîntul. Ei au rămas uimiți și înmărmuriți, căci nu înțeleseseră minunea cu pînile, fiindcă le era inima împietrită. După ce au trecut marea, au venit în ținutul Ghenezaretului, și au tras la mal. Cînd au ieșit din corabie, oamenii au cunoscut îndată pe Isus, au alergat prin toate împrejurimile, și au început să aducă pe bolnavi în paturi, pretutindeni pe unde se auzea că era El. Oriunde intra El, în sate, în cetăți sau în cătune, puneau pe bolnavi pe piețe, și-L rugau să le dea voie doar să se atingă de poalele hainei Lui. Și toți cîți se atingeau de El, erau tămăduiți.

Fariseii și cîțiva cărturari, veniți din Ierusalim, s'au adunat la Isus. Ei au văzut pe unii din ucenicii Lui prînzînd cu mîinile necurate, adică nespălate. - Fariseii, însă, și toți Iudeii nu mănîncă fără să-și spele cu mare băgare de seamă mîinile, după datina bătrînilor. Și cînd se întorc din piață, nu mănîncă decît dupăce s'au scăldat. Sînt multe alte obiceiuri pe cari au apucat ei să le țină, precum: spălarea paharelor, a ulcioarelor, a căldărilor și a paturilor. - Și Fariseii și cărturarii L-au întrebat: "Pentruce nu se țin ucenicii Tăi de datina bătrînilor,

6 ci prînzesc cu mîinile nespălate?” Isus le-a răspuns: “Făţar-
nicilor, bine a prorocit Isaia despre voi, după cum este scris:
,Norodul acesta Mă cinsteşte cu buzele, dar inima lui este
7 departe de Mine. Degeaba Mă cinstesc ei, dînd învăţăături
8 cari nu sînt decît nişte porunci omenesti.’ Voi lăsaţi porunca
lui Dumnezeu, şi ţineţi datina aşezată de oameni, precum:
spălarea ulcioarelor şi a paharelor, şi faceţi multe alte lucruri
9 de acestea.” El le-a mai zis: “Aţi desfiinţat frumos porunca
10 lui Dumnezeu, ca să ţineţi datina voastră. Căci Moise a zis:
“Să cinsteşti pe tatăl tău şi pe mama ta;” şi: “Cine va grăi de
rău pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit cu moartea.”
11 Voi, dimpotrivă, ziceţi: “Dacă un om va spune tatălui său sau
mamei sale: ,Ori cu ce te-aş putea ajuta, este ,Corban’, adică
12 dat lui Dumnezeu, face bine; şi nu-l mai lăsaţi să facă nimic
13 pentru tatăl sau pentru mama sa. Şi așa, aţi desfiinţat Cu-
vîntul lui Dumnezeu, prin datina voastră. Şi faceţi multe alte
14 lucruri de felul acesta!” ’n urmă, a chemat din nou noroadele
15 la Sine, şi le-a zis: “Ascultaţi-Mă toţi şi înţelegeţi. Afară din
om nu este nimic care, intrînd în el, să-l poată spurca; dar ce
16 iese din om, aceea-l spurcă. Dacă are cineva urechi de auzit,
17 să audă.” Dupăce a intrat în casă, pe cînd era departe de
18 norod, ucenicii Lui L-au întrebat despre pilda aceasta. El le-
a zis: “Şi voi sînteţi așa de nepricepuţi? Nu înţelegeţi că nimic
19 din ce intră în om de afară, nu-l poate spurca? Fiindcă nu in-
tră în inima lui, ci în pîntece, şi apoi este dat afară în hazna?”
20 A zis astfel, făcînd toate bucatele curate. El le-a mai zis: “Ce
21 iese din om, aceea spurcă pe om. Căci dinlăuntru, din inima
oamenilor, ies gîndurile rele, preacurviile, curviile, uciderile,
22 furţişagurile, lăcomiile, viclesugurile, înşelăciunile, faptele de
23 ruşine, ochiul rău, hula, trufia, nebunia. Toate aceste lucruri
24 rele ies dinlăuntru, şi spurcă pe om.” Isus a plecat de acolo, şi
S’a dus în ţinutul Tirului şi al Sidonului. A intrat într’o casă,
dorind să nu ştie nimeni că este acolo; dar n’a putut să rămînă
25 ascuns. Căci îndată, o femeie, a cărei fetiţă era stăpînită de
un duh necurat, a auzit vorbindu-se despre El, şi a venit de
26 s’a aruncat la picioarele Lui. Femeia aceasta era o grecoaică,
de obîrşie Siro-feniciană. Ea îl ruga să scoată pe dracul din

fiica ei. Isus i-a zis: “Lasă să se sature mai întii copiii; căci 27
nu este bine să iei pînea copiilor, și s’o arunci la căței.” “Da, 28
Doamne”, I-a răspuns ea; “dar și cățeii de supt masă mănîncă
din fărămiturile copiilor.” Atunci Isus i-a zis: “Pentru vorba 29
aceasta, du-te; a ieșit dracul din fiică-tă.” Și cînd a intrat 30
femeia în casa ei, a găsit pe copilă culcată în pat; și ieșise
dracul din ea. Isus a părăsit ținutul Tirului, și a venit iarăș 31
prin Sidon la marea Galileii, trecînd prin ținutul Decapole. I- 32
au adus un surd, care vorbea cu anevoie, și L-au rugat să-Și
pună mînilor peste el. El l-a luat la o parte din norod, i-a pus 33
degetele în urechi, și i-a atins limba cu scuipatul Lui. Apoi, 34
Și-a ridicat ochii spre cer, a suspinat, și a zis: “Efata”, adică:
“Deschide-te!” ’ndată, i s’au deschis urechile, i s’a deslegat 35
limba, și a vorbit foarte deslușit. Isus le-a poruncit să nu 36
spună nimănu; dar cu cît le porunceam mai mult, cu atît ’l
vesteam mai mult. Ei erau uimiți peste măsură de mult, și 37
ziceau: “Toate le face de minune; chiar și pe surzi îi face să
audă, și pe muți să vorbească.”

’n zilele acelea, fiindcă se strînsese din nou mult norod, 8
și n’avea ce mînca, Isus a chemat pe ucenicii Săi, și le-a zis:
“Mi-e milă de norodul acesta; căci iată că de trei zile stau lîngă 2
Mine, și n’au ce mînca. Dacă le voi da drumul acasă flămînzii, 3
au să leșine de foame pe drum, fiindcă unii din ei au venit de
departe.” Ucenicii I-au răspuns: “Cum ar putea cineva să 4
sature cu pîne pe oamenii aceștia, aici într’un loc pustiu?”
“Cîte pîni aveți?” i-a întrebat Isus. “Șapte”, I-au răspuns ei. 5
Atunci a poruncit norodului să șadă pe pămînt; a luat cele 6
șapte pîni; și, după ce a mulțămît lui Dumnezeu, le-a frînt și
le-a dat ucenicilor Săi ca să le împartă; și ei le-au împărțit
norodului. Mai aveau și cîțiva peștișori: și Isus, după ce i-a 7
binecuvîntat, a poruncit să-i împartă și pe aceia. Au mîncat 8
și s’au săturat; și au ridicat șapte coșnițe, pline cu rămășițele
de fărămituri. Erau aproape patru mii de inși. ’n urmă Isus 9
le-a dat drumul. Isus a intrat îndată în corabie cu ucenicii Săi, 10
și a venit în părțile Dalmanutei. Fariseii au venit deodată, 11
și au început o ceartă de vorbe cu Isus; și, ca să-L pună la
încercare, I-au cerut un semn din cer. Isus a suspinat adînc 12

în duhul Său, și a zis: “Pentru ce cere neamul acesta un semn? Adevărat vă spun că neamului acestuia nu i se va da deloc un
13 semn.” Apoi i-a lăsat, și a intrat iarăș în corabie, ca să treacă
14 de cealaltă parte. Ucenicii uitaseră să ia pâini; cu ei în corabie
15 n’aveau decît o pâine. Isus le dădea în grijă, și le zicea: “Luați
seama, să vă păziți bine de aluatul Fariseilor și de aluatul lui
16 Irod!” Ucenicii se gîndeau și ziceau între ei: “Fiindcă n’avem
17 pâini.” Isus a înțeles lucrul acesta, și le-a zis: “Pentruce vă
gîndiți că n’aveți pâini? Tot nu pricepeți și tot nu înțelegeți?
18 Aveți inima împietrită? Aveți ochi, și nu vedeți? Aveți urechi,
19 și nu auziți? Și nu vă aduceți aminte deloc? Cînd am frînt
cele cinci pâini la cei cinci mii de bărbați, cîte coșuri pline cu
20 fărămituri ați ridicat?” “Douăsprezece”, I-au răspuns ei. “Și
cînd am frînt cele șapte pâini la cei patru mii de bărbați, cîte
coșnițe pline cu fărămituri ați ridicat?” “Șapte”, I-au răspuns
21, 22 ei. Și El le-a zis: “Tot nu înțelegeți?” Au venit la Betsaida;
23 au adus la Isus un orb, și L-au rugat să Se atingă de el. Isus
a luat pe orb de mîină, și l-a scos afară din sat; apoi i-a pus
scuipat pe ochi, Și-a pus mîinile peste el, și l-a întrebat: “Vezi
24 ceva?” El s’a uitat, și a zis: “Văd niște oameni umblînd, dar
25 mi se par ca niște copaci.” Isus i-a pus din nou mîinile pe ochi;
i-a spus să se uite țintă; și cînd s’a uitat, a fost tămăduit, și
26 a văzut toate lucrurile deslușit. Atunci Isus l-a trimes acasă,
și i-a zis: “Să nu intri în sat, și nici să nu spui cuiva în sat.”
27 Isus a plecat cu ucenicii Săi în satele Cezareii lui Filip. Pe
drum le-a pus următoarea întrebare: “Cine zic oamenii că sînt
28 Eu?” Ei I-au răspuns: “Ioan Botezătorul; alții: Ilie; alții:
29 Unul din prooroci.” “Dar voi”, i-a întrebat El, “cine ziceți
30 că sînt Eu?” “Tu ești Hristosul!” I-a răspuns Petru. Isus le-
a poruncit cu tărie să nu spună nimănui lucrul acesta despre
31 El. Atunci a început să-i învețe că Fiul omului trebuie să
pătimizească mult, să fie tăgăduit de bătrîni, de preoții cei mai
de seamă și de cărturari, să fie omorît, și după trei zile să
32 învieze. Le spunea lucrurile acestea pe față. Petru însă L-
33 a luat de o parte, și a început să-L mustre. Dar Isus S’a
întors și S’a uitat la ucenicii Săi, a mustrat pe Petru, și i-a zis:
“napoia Mea, Satano! Fiindcă tu nu te gîndești la lucrurile

lui Dumnezeu, ci la lucrurile oamenilor.” Apoi a chemat la 34
El norodul împreună cu ucenicii Săi, și le-a zis: “Dacă voiește
cineva să vină după Mine, să se lepede de sine însuș, să-și ia
crucea, și să Mă urmeze. Căci oricine va vrea să-și scape 35
viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața din pricina
Mea și din pricina Evangheliei, o va mîntui. Și ce folosește 36
unui om să cîștige toată lumea, dacă își pierde sufletul? Sau 37
ce va da un om în schimb pentru sufletul său? Pentrucă de 38
oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, în acest neam
preacurvar și păcătos, Se va rușina și Fiul omului, cînd va veni
în slava Tatălui Său împreună cu sfinții îngeri.”

El le-a mai zis: “Adevărat vă spun, că sînt unii din ceice **9**
stau aici, cari nu vor muri pînă nu vor vedea împărăția lui
Dumnezeu venind cu putere.” După șase zile, Isus a luat cu 2
El pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, și i-a dus singuri de o parte
pe un munte înalt. Acolo S’a schimbat la față înaintea lor.
Hainele Lui s’au făcut strălucitoare și foarte albe, de o albeață 3
pe care nici un nălbitor de pe pămînt n’o poate da. Ilie li s’a 4
arătat împreună cu Moise, și sta de vorbă cu Isus. Petru a 5
luat cuvîntul, și a zis lui Isus: “nvățătorule, este bine să stăm
aici; să facem trei colibi: una pentru Tine, una pentru Moise,
și una pentru Ilie.” Căci nu știa ce să zică, atît de mare 6
spaimă îi apucase. A venit un nor și i-a acoperit cu umbra 7
lui; și din nor s’a auzit un glas, care zicea: “Acesta este Fiul
Meu prea iubit: de El să ascultați!” ’ndată, ucenicii s’au uitat 8
împrejur, și n’au mai văzut pe nimeni decît pe Isus singur cu
ei. Pe cînd se pogorau de pe munte, Isus le-a poruncit să nu 9
spună nimănui ce au văzut, pînă va învia Fiul omului dintre cei
morți. Ei au păstrat în ei lucrul acesta, și se întrebau între ei 10
ce să însemne învierea aceea dintre cei morți, Ucenicii I-au pus 11
următoarea întrebare: “Pentruce zic cărturarii că trebuie să
vină întii Ilie?” El le-a răspuns: “Ilie va veni întii; și va așeza 12
din nou toate lucrurile; tot așa după cum este scris despre Fiul
omului că trebuie să pătimească mult și să fie defăimat. Dar 13
Eu vă spun că Ilie a și venit, și ei i-au făcut ce au vrut, după
cum este scris despre el.” Cînd au ajuns la ucenici, au văzut 14
mult norod împrejurul lor și pe cărturari întrebîndu-se cu ei.

15 De îndată ce a văzut norodul pe Isus, s'a mirat, și a alergat la
16 El să I se închine. El i-a întrebat: "Despre ce vă întrebați cu
17 ei?" Și un om din norod I-a răspuns: "nvățătorule, am adus
18 la Tine pe fiul meu, care este stăpînit de un duh mut. Oriunde
îl apucă, îl trîntește la pămînt. Copilul face spumă la gură,
scrișnește din dinți, și rămîne țapăn. M'am rugat de ucenicii
19 Tăi să scoată duhul, și n'au putut." "O neam necredincios!"
le-a zis Isus. "Pînă cînd voi fi cu voi? Pînă cînd vă voi suferi?
20 Aduceți-l la Mine." L-au adus la El. Și, cum a văzut copilul
pe Isus, duhul l-a scuturat cu putere; copilul a căzut la pămînt,
21 și se svîrcolea făcînd spumă la gură. Isus a întrebat pe tatăl
lui: "Cîtă vreme este de cînd îi vine așa?" "Din copilărie",
22 a răspuns el. "Și de multe ori duhul l-a aruncat cînd în foc,
cînd în apă, ca să-l omoare. Dar dacă poți face ceva, fie-Ți
23 milă de noi și ajută-ne." Isus a răspuns: "Tu zici: ,Dacă
24 poți... Toate lucrurile sînt cu putință celui ce crede!" 'ndată
tatăl copilului a strigat cu lacrimi: "Cred, Doamne! Ajută
25 necredinței mele!" Cînd a văzut Isus că norodul vine în fuga
mare spre El, a mustrat duhul necurat, și i-a zis: "Duh mut
și surd, îți poruncesc să ieși afară din copilul acesta, și să nu
26 mai intri în el." Și duhul a ieșit, țipînd și scuturîndu-l cu
mare putere. Copilul a rămas ca mort, așa că mulți ziceau:
27 "A murit!" Dar Isus l-a apucat de mîină, și l-a ridicat. Și
28 el s'a sculat în picioare. Cînd a intrat Isus în casă, ucenicii
Lui L-au întrebat deoparte: "Noi de ce n'am putut să scoatem
29 duhul acesta?" "Acest soi de draci", le-a zis El, "nu poate
30 ieși decît prin rugăciune și post." Au plecat de acolo, și au
31 trecut prin Galilea. Isus nu voia să știe nimeni că trece. Căci
învăța pe ucenicii Săi, și zicea: "Fiul omului va fi dat în mîinile
oamenilor; ei 'l vor omorî, și a treia zi după ce-L vor omorî,
32 va învia." Dar ucenicii nu înțelegeau cuvintele acestea, și se
33 temeau să-L întrebe. Apoi au venit la Capernaum. Cînd era
în casă, Isus i-a întrebat: "Despre ce vorbeați unul cu altul pe
34 drum?" Dar ei tăceau, pentru că pe drum se certaseră între
35 ei, ca să știe cine este cel mai mare. Atunci Isus a șezut jos, a
chemat pe cei doisprezece, și le-a zis: "Dacă vrea cineva să fie
cel dintîi, trebuie să fie cel mai de pe urmă din toți și slujitorul

tuturor!” Și a luat un copilaș, și l-a așezat în mijlocul lor; 36
apoi l-a luat în brațe, și le-a zis: “Oricine primește pe unul 37
din acești copilași, în Numele Meu, Mă primește pe Mine; și
oricine Mă primește pe Mine, nu Mă primește pe Mine, ci
pe Cel ce M’a trimes pe Mine.” Ioan I-a zis: “nvățătorule, 38
noi am văzut pe un om scoțind draci în Numele Tău; și l-am
oprit, pentrucă nu venea după noi.” “Nu-l opriți”, a răspuns 39
Isus, “căci nu este nimeni, care să facă minuni în Numele Meu,
și să Mă poată grăi de rău îndată după aceea. Cine nu este 40
împotriva noastră, este pentru noi. Și oricine vă va da de băut
un pahar cu apă, în Numele Meu, pentrucă sînteți ucenici ai
lui Hristos, adevărat vă spun că nu-și va pierde răsplata. Dar, 42
dacă va face cineva să păcătuiască pe unul din acești micuți,
cari cred în Mine, ar fi mai bine pentru el să i se lege de gît o
piatră mare de moară și să fie aruncat în mare. Dacă mîna ta 43
te face să cazi în păcat, taie-o; este mai bine pentru tine să intri
ciung în viață, decît să ai două mîni, și să mergi în gheenă, în
focul care nu se stinge, unde viermele lor nu moare, și focul 44
nu se stinge. Dacă piciorul tău te face să cazi în păcat, taie-
l; este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop, decît să 45
ai două picioare, și să fii aruncat în gheenă, în focul care nu
se stinge, unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge. 46
Și dacă ochiul tău te face să cazi în păcat, scoate-l; este mai
bine pentru tine să intri în ’mpărăția lui Dumnezeu numai cu
un ochi, decît să ai doi ochi și să fii aruncat în focul gheenei,
unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge. Pentrucă 48, 49
fiecare om va fi sărat cu foc, și orice jertfă va fi sărată cu sare.
Sarea este bună; dar dacă sarea își pierde puterea de a săra, 50
cu ce îi veți da înapoi puterea aceasta? Să aveți sare în voi
înșivă, și să trăiți în pace unii cu alții.”

Isus a plecat de acolo, și a venit în ținutul Iudeii, dincolo 10
de Iordan. Gloatele s’au adunat din nou la El; și, după obi-
ceiul Său, a început iarăș să-i învețe. Au venit la El Fariseii; 2
și, ca să-L ispitească, L-au întrebat dacă este îngăduit unui
bărbat să-și lase nevasta. Drept răspuns, El le-a zis: “Ce 3
v’a poruncit Moise?” “Moise”, au zis ei, “a dat voie ca băr- 4
batul să scrie o carte de despărțire, și s’o lase.” Isus le-a zis: 5

6 “Din pricina împietririi inimii voastre v’a scris Moise porunca
7 aceasta. Dar dela începutul lumii, „Dumnezeu i-a făcut parte
8 bărbătească și parte femeiască. De aceea va lăsa omul pe
9 tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevastă-sa. Și cei doi
10 vor fi un singur trup.‘ Așa că nu mai sînt doi, ci sînt un singur
11 trup. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.”
12 ’n casă, ucenicii L-au întrebat iarăș asupra celor de mai sus.
13 El le-a zis: “Oricine își lasă nevasta, și ia pe alta de nevastă,
14 preacurvește față de ea; și dacă o nevastă își lasă bărbatul,
15 și ia pe altul de bărbat, preacurvește.” I-au adus niște copi-
16 lași, ca să Se atingă de ei. Dar ucenicii au certat pe ceice îi
17 aduceau. Cînd a văzut Isus acest lucru, S’a mîniat, și le-a zis:
18 “Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriți; căci ’mpărăția
19 lui Dumnezeu este a celor ca ei. Adevărat vă spun că, oricine
20 nu va primi ’mpărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, cu nici un
21 chip nu va intra în ea!” Apoi i-a luat în brațe, și i-a binecu-
22 vîntat, punîndu-Și mîinile peste ei. Tocmai cînd era gata să
23 pornească la drum, a alergat la El un om, care a îngenuncheat
24 înaintea Lui, și L-a întrebat: “Bunule ’nvățător, ce să fac ca să
25 moștenesc viața vecinică?” “Pentruce Mă numești bun?” i-a
26 zis Isus. “Nimeni nu este bun decît Unul singur: Dumnezeu.
Cunoști poruncile: “Să nu preacurvești; să nu ucizi; să nu furi;
să nu faci o mărturisire mincinoasă; să nu înșeli; să cinstești pe
tatăl tău și pe mama ta.” El I-a răspuns: “’nvățătorule, toate
aceste lucruri le-am păzit cu grijă din tinerețea mea.” Isus
S’a uitat țintă la el, l-a iubit, și i-a zis: “’ți lipsește un lucru;
du-te de vinde tot ce ai, dă la săraci, și vei avea o comoară
în cer. Apoi vino, ia-ți crucea, și urmează-Mă.” Mîhnit de
aceste cuvinte, omul acesta a plecat întristat de tot; căci avea
multe avuții. Isus S’a uitat împrejurul Lui, și a zis uceni-
cilor Săi: “Cît de anevoie vor intra în ’mpărăția lui Dumnezeu
ceice au avuții!” Ucenicii au rămas uimiți de cuvintele Lui.
Isus a luat din nou cuvîntul, și le-a zis: “Fiilor, cît de anevoie
este pentru ceice se încred în bogății, să intre în ’mpărăția lui
Dumnezeu! Mai lesne este să treacă o cămilă prin urechea
unui ac, decît să intre un om bogat în ’mpărăția lui Dum-
nezeu!” Ucenicii au rămas și mai uimiți, și au zis unii către

alții: “Cine poate atunci să fie mîntuit?” Isus S’a uitat țintă 27
la ei, și le-a zis: “Lucrul acesta este cu neputință la oameni,
dar nu la Dumnezeu; pentru că toate lucrurile sînt cu putință
la Dumnezeu.” Petru a început să-I zică: “Iată că noi am 28
lăsat totul, și Te-am urmat.” Isus a răspuns: “Adevărat vă 29
spun că nu este nimeni, care să fi lăsat casă, sau frați, sau
surori, sau tată, sau mamă, sau nevestă, sau copii, sau holde,
pentru Mine și pentru Evanghelie, și să nu primească acum, 30
în veacul acesta, de o sută de ori mai mult: case, frați, surori,
mame, copii și holde, împreună cu prigoniri; iar în veacul vi-
itor, viața vecinică. Mulți din cei dintîi vor fi cei de pe urmă, 31
și mulți din cei de pe urmă vor fi cei dintîi.” Ei erau pe drum 32
și se suiau la Ierusalim; și Isus mergea înaintea lor. Ucenicii
erau turburați, și mergeau îngroziți după El. Isus a luat iarăș
la El pe cei doisprezece și a început să le vorbească despre lu-
crurile cari aveau să I se împline. “Iată”, a zis El, “ne suim 33
la Ierusalim, și Fiul omului va fi dat în mînile preoților celor
mai de seamă și cărturarilor. Ei ’l vor osîndi la moarte, și-L
vor da în mînile Neamurilor, cari își vor bate joc de El, ’l vor 34
bate cu nuiiele, ’l vor scuipa și-L vor omorî; dar, după trei zile,
va învia.” Fiii lui Zebedei, Iacov și Ioan, au venit la Isus și 35
I-au zis: “nvățătorule, am vrea să ne faci ce-Ți vom cere.” El 36
le-a zis: “Ce voiți să vă fac?” “Dă-ne,” I-au zis ei, “să ședem 37
unul la dreapta Ta și altul la stînga Ta, cînd vei fi îmbrăcat în
slava Ta.” Isus le-a răspuns: “Nu știți ce cereți. Puteți voi 38
să beți paharul, pe care am să-l beau Eu, sau să fiți botezați
cu botezul cu care am să fiu botezat Eu?” “Putem,” au zis 39
ei. Și Isus le-a răspuns: “Este adevărat că paharul pe care-l
voi bea Eu, îl veți bea, și cu botezul cu care voi fi botezat Eu,
veți fi botezați; dar cîntea de a ședea la dreapta sau la stînga 40
Mea, nu atîrnă de Mine s’o dau, ci ea este numai pentru aceia
pentru cari a fost pregătită.” Cei zece, cînd au auzit lucrul 41
acesta, au început să se mînie pe Iacov și pe Ioan. Isus i-a 42
chemat la El, și le-a zis: “Știți că cei priviți drept cîrmuitori
ai neamurilor, domnesc peste ele, și mai marii lor le poruncesc
cu stăpînire. Dar între voi să nu fie așa. Ci oricare va vrea 43
să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru; și oricare va 44

45 vrea să fie cel dintîi între voi, să fie robul tuturor. Căci Fiul
omului n'a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și
46 dea viața răscumpărare pentru mulți!" Au ajuns la Ierihon.
Și pe cînd ieșea Isus din Ierihon cu ucenicii Săi și cu o mare
mulțime de oameni, fiul lui Timeu, Bartimeu, un cerșetor orb,
47 ședea jos lîngă drum, și cerea de milă. El a auzit că trece
Isus din Nazaret, și a început să strige: "Isuse, Fiul lui David,
48 ai milă de mine!" Mulți îl certau să tacă; dar el și mai tare
striga: "Fiul lui David, ai milă de mine!" Isus S'a oprit, și a
49 zis: "Chemăți-l!" Au chemat pe orb, și i-au zis: "'ndrăznește,
50 scoală-te, căci te cheamă." Orbul și-a aruncat haina; a sărit,
51 și a venit la Isus. Isus a luat cuvîntul, și i-a zis: "Ce vrei
să-ți fac?" "Rabuni," I-a răspuns orbul, "să capăt vederea."
52 Și Isus i-a zis: "Du-te, credința ta te-a mîntuit." 'ndată orbul
și-a căpătat vederea, și a mers pe drum după Isus.

11 Cînd s'au apropiat de Ierusalim, și au fost lîngă Betfaghe
și Betania, înspre muntele Măslinilor, Isus a trimes pe doi din
2 ucenicii Săi, și le-a zis: "Duceți-vă în satul dinaintea voastră:
îndată ce veți intra în el, veți găsi un măgăruș legat, pe care
3 n'a încălecat încă nici un om; deslegați-l și aduceți-Mi-l. Dacă
vă va întreba cineva: „Pentru ce faceți lucrul acesta? să răspun-
deți: „Domnul are trebuință de el. Și îndată îl va trimete înapoi
4 aici.” Ucenicii s'au dus, au găsit măgărușul legat afară lîngă
5 o ușă, la cotitura drumului, și l-au deslegat. Unii din cei ce
stăteau acolo, le-au zis: "Ce faceți? De ce deslegați măgărușul
6 acesta?" Ei au răspuns cum le poruncise Isus. Și i-au lăsat
7 să plece. Au adus măgărușul la Isus, și-au aruncat hainele
8 pe el, și Isus a încălecat pe el. Mulți oameni își așterneau
hainele pe drum, iar alții presărau ramuri, pe cari le tăiaseră
9 depe cîmp. Cei ce mergeau înainte și cei ce veneau după
Isus, strigau: "Osana! Binecuvîntat este cel ce vine în Numele
10 Domnului! Binecuvîntată este 'mpărăția care vine, 'mpărăția
11 părintelui nostru David! Osana în cerurile prea înalte!" Isus
a intrat în Ierusalim, și S'a dus în Templu. După ce S'a uitat
la toate lucrurile de jur împrejur, fiindcă era pe înserate, a ple-
12 cat la Betania, cu cei doisprezece. A doua zi, după ce au ieșit
13 din Betania, Isus a flămînzit. A zărit de departe un smochin,

care avea frunze, și a venit să vadă poate va găsi ceva în el. S'a apropiat de smochin, dar n'a găsit decît frunze, căci nu era încă vremea smochinelor. Atunci a luat cuvîntul, și a zis 14 smochinului: "n veac să nu mai mănînce nimeni rod din tine!" Și ucenicii au auzit aceste vorbe. Au ajuns în Ierusalim; și 15 Isus a intrat în Templu. A început să scoată afară pe cei ce vindeau și cumpărau în Templu; a răsturnat mesele schimbătorilor de bani, și scaunele celor ce vindeau porumbei. Și nu 16 lăsa pe nimeni să poarte vreun vas prin Templu. Și-i învăța 17 și zicea: "Oare nu este scris: ,Casa Mea se va chema o casă de rugăciune pentru toate neamurile; Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari." Preoții cei mai de seamă și cărturarii, 18 cînd au auzit cuvintele acestea, căutau cum să-L omoare; căci se temeau de El, pentru că tot norodul era uimit de învățătura Lui. Oridecîte ori se însera, Isus ieșea afară din cetate. 19 Dimineața, cînd treceau pe lîngă smochin, ucenicii l-au văzut 20 uscat din rădăcini. Petru și-a adus aminte de cele petrecute, 21 și a zis lui Isus: "nvățătorule, uite că smochinul, pe care l-ai blestemat, s'a uscat." Isus a luat cuvîntul, și le-a zis: "Aveți 22 credință în Dumnezeu! Adevărat vă spun că, dacă va zice 23 cineva muntelui acestuia: ,Ridică-te și aruncă-te în mare', și dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut. De aceea vă spun că, orice lucru 24 veți cere, cînd vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea. Și, cînd stați în picioare de vă rugați, să iertați orice 25 aveți împotriva cuiva, pentru că și Tatăl vostru care este în ceruri, să vă ierte greșelile voastre. Dar dacă nu iertați, nici 26 Tatăl vostru care este în ceruri nu vă va ierta greșelile voastre. S'au dus din nou în Ierusalim. Și, pe cînd Se plimba Isus prin 27 Templu, au venit la El preoții cei mai de seamă, cărturarii și bătrînii, și l-au zis: "Cu ce putere faci Tu aceste lucruri? Și 28 cine Ți-a dat puterea aceasta ca să le faci?" Isus le-a răspuns: 29 "Am să vă pun și Eu o întrebare; răspundeți-Mi la ea, și apoi vă voi spune și Eu cu ce putere fac aceste lucruri. Botezul 30 lui Ioan venea din cer ori dela oameni? Răspundeți-Mi!" Ei 31 însă vorbeau astfel între ei: "Dacă răspundem: ,Din cer', va zice: ,Dar de ce nu l-ați crezut; Și dacă vom răspunde: ,Dela 32

oameni...‘ se temeau de norod, căci toți socoteau că Ioan a
33 fost în adevăr un prooroc. Atunci au răspuns lui Isus: “Nu
știm.” Și Isus le-a zis: “Nici Eu n’am să vă spun cu ce putere
fac aceste lucruri.”

12 Isus a început pe urmă să le vorbească în pilde. “Un om a
sădit o vie. A împrejmuț-o cu un gard, a săpat un teasc în
ea, și a zidit un turn; apoi a arendat-o unor vieri și a plecat
2 din țară. La vremea roadelor, a trimis la vieri un rob, ca
3 să ia dela ei din roadele viei. Vierii au pus mîna pe el, l-au
4 bătut, și l-au trimis înapoi cu mînilor goale. A trimis iarăș
5 la ei un alt rob; ei l-au rănit la cap, și l-au batjocorit. A
mai trimis un altul, pe care l-au omorît; apoi a trimis mulți
alții, dintre cari, pe unii i-au bătut, iar pe alții i-au omorît.
6 Mai avea un singur fiu prea iubit; la urmă, l-a trimis și pe el
7 la ei. ,Vor primi cu cinste pe fiul meu; zicea el. Dar vierii
aceia au zis între ei: ,Iată moștenitorul; veniți să-l omorîm, și
8 moștenirea va fi a noastră.‘ Și au pus mîna pe el, l-au omorît,
9 și i-au aruncat trupul afară din vie. Acum, ce va face stăpînul
viei? Va veni, va nimici pe vierii aceia, și via o va da altora.
10 Oare n’ați citit locul acesta din Scriptură: ,Piatra pe care au
11 lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului; Dom-
12 nul a făcut acest lucru, și este minunat în ochii noștri?” Ei
căutau să-L prindă, dar se temeau de norod. Pricepuseră că
împotriva lor spusese Isus pilda aceasta. Și L-au lăsat, și au
13 plecat. Apoi au trimis la Isus pe unii din Farisei și din Iro-
14 diani, ca să-L prindă cu vorba. Aceștia au venit, și I-au zis:
“nvățătorule, știm că spui adevărul, și nu-Ți pasă de nimeni;
căci nu cauți la fața oamenilor, și înveți pe oameni calea lui
Dumnezeu în adevăr. Se cade să plătim bir Cezarului sau nu?
15 Să plătim sau să nu plătim?” Isus le-a cunoscut fățărnicia,
și le-a răspuns: “Pentruce Mă ispitiți? Aduceți-Mi un ban
16 (Grecește: dinar.) ca să-l văd.” I-au adus un ban; și Isus i-a
întrebat: “Chipul acesta și slovele scrise pe el, ale cui sînt?”
17 “Ale Cezarului”, I-au răspuns ei. Atunci Isus le-a zis: “Dați
dar Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al
18 lui Dumnezeu.” Și se mirau foarte mult de El. Saducheii, cari
zic că nu este înviere, au venit la Isus și I-au pus următoarea în-

trebare: “nvățătorule, iată ce ne-a scris Moise: ,Dacă moare 19
fratele cuiva, și-i rămîne nevasta fără să aibă copii, fratele său
să ia pe nevasta lui, și să ridice urmaș fratelui său.’ Erau 20
dar șapte frați. Cel dintîi s’a însurat, și a murit fără să lase
urmaș. Al doilea a luat de nevastă pe văduvă, și a murit 21
fără să lase urmaș. Tot așa și al treilea. Și nici unul din cei 22
șapte n’a lăsat urmaș. După ei toți, a murit și femeia. La 23
înviere, nevasta căruia dintre ei va fi ea? Căci toți șapte au
avut-o de nevastă.” Drept răspuns, Isus le-a zis: “Oare nu 24
vă rătăciți voi, din pricină că nu pricepeți nici Scripturile, nici
puterea lui Dumnezeu? Căci după ce vor învia din morți, 25
nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci vor fi ca îngerii
în ceruri. ’n ce privește învierea morților, oare n’ați citit în 26
cartea lui Moise, în locul unde se vorbește despre ,Rug’, ce i-a
spus Dumnezeu, cînd a zis: ,Eu sînt Dumnezeul lui Avraam,
Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov. Dumnezeu nu 27
este un Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii. Tare vă mai
rătăciți!” Unul din cărturari, care-i auzise vorbind, fiindcă 28
știa că Isus răspunsese bine Saducheilor, a venit la El, și L-a
întrebat: “Care este cea dintîi dintre toate poruncile?” Isus 29
i-a răspuns: “Cea dintîi este aceasta: ,Ascultă Israele! Dom-
nul, Dumnezeul nostru, este un singur Domn;’ și: ,Să iubești 30
pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul
tău, cu tot cugetul tău, și cu toată puterea ta’; iată porunca
dintîi. Iar a doua este următoarea: ,Să iubești pe aproapele 31
tău ca pe tine însuși.’ Nu este altă poruncă mai mare decît
acestea.” Cărturarul I-a zis: “Bine, ’nvățătorule. Adevărat 32
ai zis că Dumnezeu este unul singur, că nu este altul afară de
El, și că a-L iubi cu toată inima, cu tot cugetul, cu tot sufle- 33
tul, și cu toată puterea, și a iubi pe aproapele ca pe sine, este
mai mult decît toate arderile de tot și decît “toate jertfele.”
Isus a văzut că a răspuns cu pricepere, și i-a zis: “Tu nu ești 34
departe de ’mpărăția lui Dumnezeu.” Și nimeni nu îndrăznea
să-I mai pună întrebări. Pe cînd învăța pe norod în Templu, 35
Isus a zis: “Cum zic cărturarii că Hristosul este fiul lui David?
'nsuș David, fiind însufflat de Duhul Sfînt, a zis: “Domnul a 36
zis Domnului meu: ,Șezi la dreapta Mea, pînă voi pune pe

37 vrăjmașii Tăi supt picioarele Tale.‘ Deci chiar David ’l nu-
mește Domn; atunci cum este El fiul lui?’ Și gloata cea mare
38 ’l asculta cu plăcere. ’n învățătura, pe care le-o dădea, Isus
le zicea: “Păziți-vă de cărturari, cărora le place să umble în
39 haine lungi, și să le facă lumea plecăciuni prin piețe. Ei um-
blă după scaunele dintii în sinagogi, și după locurile dintii la
40 ospețe; casele văduvelor le mănincă, și fac rugăciuni lungi de
41 ochii lumii. O mai mare osîndă va veni peste ei.” Isus ședea
jos în fața vistieriei Templului, și Se uita cum arunca norodul
42 bani în vistierie. Mulți, cari erau bogați, aruncau mult. A
venit și o văduvă săracă, și a aruncat doi bănuți, cari fac un
43 gologan. Atunci Isus a chemat pe ucenicii Săi, și le-a zis:
“Adevărat vă spun că această văduvă săracă a dat mai mult
44 decît toți cei ce au aruncat în vistierie; căci toți ceilalți au
aruncat din prisosul lor, dar ea, din sărăcia ei, a aruncat tot
ce avea, tot ce-i mai rămăsese ca să trăiască.”

13 Cînd a ieșit Isus din Templu, unul din ucenicii Lui i-a zis:
2 “nvățătorule, uită-Te ce pietre și ce zidiri!” Isus i-a răspuns:
“Vezi tu aceste zidiri mari? Nu va rămînea aici piatră pe
3 piatră, care să nu fie dărîmată.” Apoi a șezut pe muntele
Măslinilor în fața Templului. Și Petru, Iacov, Ioan și Andrei,
4 L-au întrebat deoparte: “Spune-ne cînd se vor întîmpla aceste
lucruri, și care va fi semnul cînd se vor împlini toate aceste lu-
5 cruri?” Isus a început atunci să le spună: “Băgați de seamă
6 să nu vă înșele cineva. Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu,
7 și vor zice: ‚Eu sînt Hristosul; Și vor înșela pe mulți. Cînd
veți auzi despre războaie și vești de războaie, să nu vă spăimîn-
tați, căci lucrurile acestea trebuie să se întîmple. Dar încă nu
8 va fi sfîrșitul. Un neam se va scula împotriva altui neam,
și o împărăție împotriva altei împărății; pe alocurea vor fi
cutremure de pămînt, foamete și turburări. Aceste lucruri vor
9 fi începutul durerilor. Luați seama la voi înșivă. Au să vă dea
pe mîna soboarelor judecătorești, și veți fi bătuți în sinagogi;
din pricina Mea veți fi duși înaintea dregătorilor și înaintea îm-
10 părăților, pentruca să le sluiți de mărturie. Mai întii trebuie
11 ca Evanghelia să fie propovăduită tuturor neamurilor. Cînd
vă vor duce să vă dea în mîinile lor, să nu vă îngrijorați mai

dinainte cu privire la celece veți vorbi, ci să vorbiți orice vi se va da să vorbiți în ceasul acela; căci nu voi veți vorbi, ci Duhul Sfînt. Fratele va da la moarte pe frate-său, și tatăl pe copilul 12
lui; copiii se vor scula împotriva părinților lor, și-i vor omori. Veți fi urîți de toți pentru Numele Meu; dar cine va răbda pînă 13
la sfîrșit, va fi mîntuit. Cînd veți vedea ‚urîciunea pustiirii‘ 14
stînd acolo unde nu se cade să fie, -cine citește să înțeleagă-
atunci cei ce vor fi în Iudea, să fugă la munți. Cine va fi pe 15
acoperișul casei, să nu se pogoare, și să nu intre în casă, ca
să-și ia ceva din ea. Și cine va fi la cîmp, să nu se întoarcă 16
înapoi ca să-și ia haina. Vai de femeile cari vor fi însărcinate, 17
și de cele ce vor da țîță în zilele acelea! Rugați-vă ca lucrurile 18
acestea să nu se întîmple iarna. Pentrucă în zilele acelea va 19
fi un necaz așa de mare, cum n’a fost de la începutul lumii,
pe care a făcut-o Dumnezeu, pînă azi, și cum nici nu va mai fi
vreodată. Și dacă n’ar fi scurtat Domnul zilele acelea, nimeni 20
n’ar scăpa; dar le-a scurtat din pricina celor aleși. Dacă vă 21
va zice cineva atunci: ‚Iată, Hristosul este aici‘ sau: ‚Iată-L,
acolo‘, să nu-l credeți. Căci se vor scula Hristoși mincinoși și 22
prooroci mincinoși. Ei vor face semne și minuni, ca să înșele,
dacă ar fi cu putință, și pe cei aleși. Păziți-vă; iată că vi 23
le-am spus toate dinainte. Dar, în zilele acelea, după necazul 24
acesta, soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei,
stelele vor cădea din cer, și puterile cari sînt în ceruri vor fi 25
clătinate. Atunci se va vedea Fiul omului venind pe nori cu 26
mare putere și cu slavă. Atunci va trimete pe îngerii Săi, și va 27
aduna pe cei aleși din cele patru vînturi, dela marginea pămîn-
tului pînă la marginea cerului. Luați învățătură dela smochin 28
prin pilda lui. Cînd mlădița lui se face fragedă și înfrunzește,
știți că vara este aproape. Tot așa, cînd veți vedea aceste lu- 29
cruri împlinindu-se, să știți că Fiul omului este aproape, este
chiar la uși. Adevărat vă spun, că nu va trece neamul acesta 30
pînă nu se vor împlini toate aceste lucruri. Cerul și pămîntul 31
vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece. Cît despre ziua 32
aceea, sau ceasul acela, nu știe nimeni, nici îngerii din ceruri,
nici Fiul, ci numai Tatăl. Luați seama, vegheați și rugați-vă; 33
căci nu știți cînd va veni vremea aceea. Se va întîmpla ca și 34

cu un om plecat într'altă țară, care își lasă casa, dă robilor săi putere, arată fiecăruia care este datoria lui, și poruncește
35 portarului să vegheze. Vegheați dar, pentru că nu știți când
va veni stăpînul casei: sau seara, sau la miezul nopții, sau la
36 cîntarea cocoșilor, sau dimineața. Temeți-vă ca nu cumva,
37 venind fără veste, să vă găsească dormind. Ce vă zic vouă,
zic tuturor: Vegheați!"

14 După două zile era praznicul Paștelor și al Azimilor. Preoții cei mai de seamă și cărturarii căutau cum să prindă pe
2 Isus cu vicleșug, și să-L omoare. Căci ziceau: "Nu în timpul
3 praznicului, ca nu cumva să se facă turburare în norod." Pe
cînd ședea Isus la masă, în Betania, în casa lui Simon leprosul,
a venit o femeie, care avea un vas de alabastru cu mir de nard
curat, foarte scump; și, după ce a spart vasul, a turnat mirul
4 pe capul lui Isus. Unora dintre ei le-a fost necaz, și ziceau:
5 "Ce rost are risipa aceasta de mir? Mirul acesta s'ar fi putut
vinde cu mai mult de trei sute de lei (Grecește: dinari.), și să
6 se dea săracilor." Și le era foarte necaz pe femeia aceea. Dar
Isus le-a zis: "Lăsați-o în pace; de ce-i faceți supărare? Ea
7 a făcut un lucru frumos față de Mine; căci pe săraci îi aveți
totdeauna cu voi, și le puteți face bine oricînd voiți: dar pe
8 Mine nu Mă aveți totdeauna. Ea a făcut ce a putut; Mi-a uns
9 trupul mai dinainte, pentru îngropare. Adevărat vă spun că,
oriunde va fi propovăduită Evanghelia aceasta, în toată lumea,
se va istorisi și ce a făcut femeia aceasta, spre pomenirea ei."
10 Iuda Iscarioteanul, unul din cei doisprezece, s'a dus la preoții
11 cei mai de seamă, ca să le vîndă pe Isus. Cînd au auzit
ei lucrul acesta, s'au bucurat, și i-au făgăduit bani. Și Iuda
12 căuta un prilej nimerit, ca să-L dea în mîinile lor. 'n ziua
dintîi a praznicului Azimilor, cînd jertfeau Paștele, ucenicii lui
13 Isus I-au zis: El a trimis pe doi din ucenicii Săi, și le-a zis:
"Duceți-vă în cetate; acolo aveți să întîlniți un om ducînd un
14 ulcior cu apă: mergeți după el. Unde va intra el, spuneți
stăpînului casei: "nvățătorul zice: ,Unde este odaia pentru
15 oaspeți, în care să mănînc Paștele cu ucenicii Mei? Și are să
vă arate o odaie mare de sus, așternută gata: acolo să pregătiți
16 pentru noi." Ucenicii au plecat, au ajuns în cetate, și au găsit

așa cum le spusese El; și au pregătit Paștele. Seara, Isus a venit cu cei doisprezece. Pe când ședeau la masă și mâncau, Isus a zis: “Adevărat vă spun că unul din voi, care mănâncă cu Mine, Mă va vinde.” Ei au început să se întristeze, și să-I zică unul după altul: “Nu cumva sînt eu?” “Este unul din cei doisprezece,” le-a răspuns El; “și anume, cel ce întinge mîna cu Mine în blid. Fiul omului, negreșit, Se duce după cum este scris despre El. Dar vai de omul acela, prin care este vîndut Fiul omului! Mai bine ar fi fost pentru el, să nu se fi născut.” Pe când mâncau, Isus a luat o pîne; și, după ce a binecuvîntat, a frînt-o, și le-a dat, zicînd: “Luați, mâncați, acesta este trupul Meu.” Apoi a luat un pahar, și, după ce a mulțămît lui Dumnezeu, li l-a dat, și au băut toți din el. Și le-a zis: “Acesta este sîngele Meu, sîngele legămîntului celui nou, care se varsă pentru mulți. Adevărat vă spun că, de acum încolo, nu voi mai bea din rodul viței, pînă în ziua cînd îl voi bea nou în ’mpărăția lui Dumnezeu.” După ce au cîntat cîntările de laudă, au ieșit în muntele Măslinilor. Isus le-a zis: “În noaptea aceasta toți veți avea un prilej de poticnire; pentru că este scris: ‘Voi bate Păstorul, și oile vor fi risipite.’ Dar, după ce voi învia, voi merge înaintea voastră în Galilea.” Petru i-a zis: “Chiar dacă toți ar avea un prilej de poticnire, eu nu voi avea.” Și Isus i-a zis: “Adevărat îți spun că astăzi, chiar în noaptea aceasta, înainte ca să cînte cocoșul de două ori, te vei lepăda de Mine de trei ori.” Dar Petru I-a zis cu și mai multă tărie: “Chiar dacă ar trebui să mor împreună cu Tine, tot nu mă voi lepăda de Tine.” Și toți ceilalți au spus acelaș lucru. S’au dus apoi într’un loc îngrădit, numit Ghetsimani. Și Isus a zis ucenicilor Săi: “Sedeți aici pînă Mă voi ruga.” A luat cu El pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, și a început să Se spăimînte și să Se mîhnească foarte tare. El le-a zis: “Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte; rămîneți aici, și vegheați!” Apoi a mers puțin mai înainte, S’a aruncat la pămînt, și Se ruga ca, dacă este cu putință, să treacă de la El ceasul acela. El zicea: “Ava, adică: Tată, -Ție toate lucrurile ’ți sînt cu putință; depărtează de la Mine paharul acesta! Totuș, făcă-se nu ce voiesc Eu, ci ce voiești Tu.” Și a venit la ucenici, pe

cari i-a găsit dormind. Și a zis lui Petru: “Simone, tu dormi?
38 Un ceas n’ai fost în stare să veghezi? Vegheați și rugați-vă, ca
să nu cădeți în ispită; duhul este plin de rîvnă, dar trupul este
39 neputincios.” S’a dus iarăș, și S’a rugat, zicînd aceleași cu-
40 vinte. Apoi S’a întors din nou și i-a găsit dormind; pentrucă
li se îngreuiaseră ochii de somn. Ei nu știau ce să-I răspundă.
41 ’n sfîrșit, a venit a treia oară, și le-a zis: “Dormiți de acum,
și odihniți-vă! Destul! A venit ceasul! Iată că Fiul omului
42 este dat în mîinile păcătoșilor. Sculați-vă; haidem să mergem;
43 iată că se apropie vînzătorul!” Și îndată, pe cînd vorbea El
încă, a venit Iuda, unul din cei doisprezece, și împreună cu el
a venit o mulțime de oameni cu săbii și cu ciomege, trimeși de
44 preoții cei mai de seamă, de cărturari și de bătrîni. Vînză-
torul le dăduse semnul acesta: “Pe care-L voi săruta, acela
45 este; să-L prindeți și să-L duceți supț pază.” Cînd a venit
Iuda, s’a apropiat îndată de Isus, și I-a zis: “’nvățătorule!” Și
46 L-a sărutat mult. Atunci oamenii aceia au pus mîna pe Isus,
47 și L-au prins. Unul din cei ce stăteau lîngă El, a scos sabia, a
48 lovit pe robul marelui preot, și i-a tăiat urechea. Isus a luat
cuvîntul, și le-a zis: “Ați ieșit ca după un tîlhar, cu săbii și
49 cu ciomege, ca să Mă prindeți. ’n toate zilele am fost la voi,
și învățam pe oameni în Templu, și nu M’ați prins. Dar toate
aceste lucruri s’au întîmplat ca să se împlinescă Scripturile.”
50, 51 Atunci toți ucenicii L-au părăsit și au fugit. După El mergea
un tînăr, care n’avea pe trup decît o învelitoare de pînză de
52 în. Au pus mîna pe el; dar el și-a lăsat învelitoarea, și a fugit
53 în pielea goală. Pe Isus L-au dus la marele preot, unde s’au
adunat toți preoții cei mai de seamă, bătrîinii și cărturarii.
54 Petru L-a urmat de departe pînă în curtea marelui preot; a
șezut jos împreună cu aprozii, și se încălzea la para focului.
55 Preoții cei mai de seamă și tot soborul căutau vreo mărturie
împotriva lui Isus, ca să-L omoare; dar nu găseau nici una.
56 Pentrucă mulți făceau mărturisiri mincinoase împotriva Lui,
57 dar mărturisirile lor nu se potriveau. Unii s’au sculat și au
58 făcut o mărturisire mincinoasă împotriva Lui, și au zis: “Noi
L-am auzit zicînd: ,Eu voi strica Templul acesta, făcut de mîni
omenești, și în trei zile voi ridica un altul, care nu va fi făcut de

mîni omenești.” Nici chiar în privința aceasta nu se potrivea 59
mărturisirea lor. Atunci marele preot s'a sculat în picioare în 60
mijlocul adunării, a întrebat pe Isus, și I-a zis: “Nu răspunzi
nimic? Ce mărturisesc oamenii aceștia împotriva Ta?” Isus 61
tăcea, și nu răspundea nimic. Marele preot L-a întrebat iarăș,
și I-a zis: “Ești Tu, Hristosul, Fiul Celui binecuvîntat?” “Da, 62
sînt,” i-a răspuns Isus. “Și veți vedea pe Fiul omului șezînd
la dreapta puterii și venind pe norii cerului.” Atunci marele 63
preot și-a rupt hainele, și a zis: “Ce nevoie mai avem de mar-
tori? Ați auzit hula. Ce vi se pare?” Toți L-au osîndit să 64
fie pedepsit cu moartea. Și unii au început să-L scuie, să-I 65
acopere fața, să-L bată cu pumnii, și să-I zică: “Proorocește!”
Iar aprozii L-au primit în palme. Pe cînd stătea Petru jos în 66
curte, a venit una din slujnicele marelui preot. Cînd a văzut 67
pe Petru încălzindu-se, s'a uitat țintă la el, și i-a zis: “Și tu
erai cu Isus din Nazaret!” El s'a lepădat, și a zis: “Nu știu, 68
nici nu înțeleg ce vrei să zici.” Apoi a ieșit în pridvor. Și
a cîntat cocoșul. Cînd l-a văzut slujnica, a început iarăș să 69
spună celor ce stăteau acolo: “Acesta este unul dintre oamenii
aceia.” Și el s'a lepădat din nou. După puțină vreme, ceice 70
stăteau acolo, au zis iarăș lui Petru: “Nu mai încape îndoială
că ești unul din oamenii aceia; căci ești Galilean, și graiul tău
seamănă cu al lor.” Atunci el a început să se blesteme și 71
să se jure: “Nu cunosc pe omul acesta, despre care vorbiți!”
'ndată a cîntat cocoșul a doua oară. Și Petru și-a adus aminte 72
de vorba, pe care i-o spusese Isus: “'nainte ca să cînte cocoșul
de două ori, te vei lepăda de Mine de trei ori.” Și gîndindu-se
la acest lucru, a început să plîngă.

Dimineața, preoții cei mai de seamă au făcut îndată sfat 15
cu bătrîinii, cărturarii și tot Soborul. Dupăce au legat pe Isus,
L-au dus și L-au dat în mîinile lui Pilat. Pilat L-a întrebat: 2
“Ești Tu 'mpăratul Iudeilor?” “Da, sînt”, i-a răspuns Isus.
Preoții cei mai de seamă 'l învinuiau de multe lucruri. 3, 4
Pilat L-a întrebat din nou: “Nu răspunzi nimic? Uite de cîte
lucruri Te învinuiesc ei!” Isus n'a mai dat nici un răspuns, 5
lucru care a mirat pe Pilat. La fiecare praznic al Paștelor, Pi- 6
lat le slobozea un întemnițat, pe care-l cereau ei. 'n temniță 7

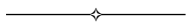
era unul numit Baraba, închis împreună cu tovarășii lui, din
8 pricina unui omor, pe care-l săvârșiseră într'o rășcoală. Noro-
dul s'a suit, și a început să ceară lui Pilat să le dea ce avea
9 obicei să le dea totdeauna. Pilat le-a răspuns: "Voiți să vă
10 slobozesc pe 'mpăratul Iudeilor?" Căci pricepuse că preoții
11 cei mai de seamă din pizmă 'l dăduseră în mîna lui. Dar pre-
oții cei mai de seamă au ațîțat norodul să ceară lui Pilat să le
12 slobozească mai bine pe Baraba. Pilat a luat din nou cuvîn-
tul, și le-a zis: "Dar ce voiți să fac cu Acela, pe care-L numiți
13 'mpăratul Iudeilor?" Ei au strigat din nou: "Răstignește-L!"
14 "Dar ce rău a făcut?" le-a zis Pilat. 'nsă ei au început să strige
15 și mai tare: "Răstignește-L!" Pilat a vrut să facă pe placul
norodului, și le-a slobozit pe Baraba; iar pe Isus, dupăce a
16 pus să-L bată cu nuiiele, L-a dat să fie răstignit. Ostașii au
adus pe Isus în curte, adică în palat, și au adunat toată ceata
17 ostașilor. L-au îmbrăcat într'o haină de purpură, au împletit
18 o cunună de spini, și I-au pus-o pe cap. Apoi au început
19 să-I ureze, și să zică: "Plecăciune, 'mpăratul Iudeilor!" Și-
L loveau în cap cu o trestie, 'l scui-pau, îngenuncheau și I se
20 închinau. Dupăce și-au bătut astfel joc de El, L-au desbrăcat
de haina de purpură, L-au îmbrăcat în hainele Lui, și L-au
21 dus să-L răstignească. Au silit să ducă crucea lui Isus pe un
trecător, care se întorcea dela cîmp, numit Simon din Cirena,
22 tatăl lui Alexandru și al lui Ruf. Și au adus pe Isus la locul
numit Golgota, care, tîlmăcit, însemnează: "Locul căpățînii."
23 I-au dat să bea vin amestecat cu smirnă, dar El nu l-a luat.
24 Dupăce L-au răstignit, I-au împărțit hainele între ei, trăgînd la
25 sorți, ca să știe ce să ia fiecare. Cînd L-au răstignit, era cea-
26 sul al treilea. Deasupra Lui era scrisă vina Lui: "'mpăratul
27 Iudeilor." 'mpreună cu El au răstignit doi tîlhari, unul la
28 dreapta și altul la stînga Lui. Astfel s'a împlinit Scriptura,
29 care zice: "A fost pus în numărul celor fărădelege." Trecătorii
își băteau joc de El, dădeau din cap, și ziceau: "Uă! Tu, care
30 strici Templul, și-l zidești la loc în trei zile, mîntuiește-Te pe
31 Tine însuși, și pogoară-Te de pe cruce!" Tot astfel și preoții
cei mai de seamă, împreună cu cărturarii își băteau joc de El
între ei, și ziceau: "Pe alții i-a mîntuit, și pe Sine însuș nu Se

poate mîntui! Hristosul, 'mpăratul lui Israel, să Se pogoare 32
acum de pe cruce, ca să vedem și să credem!" Cei răstigniți
împreună cu El, deasemenea își băteau joc de El. La ceasul 33
al șaselea, s'a făcut întunec peste toată țara, pînă la ceasul
al nouălea. Și în ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare: 34
"Eloi, Eloi, lama sabactani" care, tîlmăcit, înseamnă: "Dum-
nezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentruce M'ai părăsit?" Unii 35
din cei ce stăteau acolo, cînd L-au auzit, ziceau: "Iată, cheamă
pe Ilie!" Și unul din ei a alergat de a umplut un burete cu 36
oțet, l-a pus într'o trestie, și l-a dat să bea, zicînd: "Lăsați să
vedem dacă va veni Ilie să-L pogoare de pe cruce!" Dar Isus 37
a scos un strigăt tare, și Și-a dat duhul. Perdeaua dinlăuntru 38
Templului s'a rupt în două de sus pînă jos. Sutașul, care sta 39
în fața lui Isus, cînd a văzut că Și-a dat astfel duhul, a zis:
"Cu adevărat, omul acesta era Fiul lui Dumnezeu!" Acolo 40
erau și niște femei, cari priveau de departe. Printre ele erau
Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov cel mic și a lui Iose,
și Salome, cari, pe cînd era El în Galilea, mergeau după El 41
și-I slujeau; și multe alte femei, cari se suiseră împreună cu
El în Ierusalim. Cînd s'a înserat-fiindcă era ziua Pregătirii, 42
adică, ziua dinaintea Sabatului. - a venit Iosif din Arimatea, 43
un sfetnic cu vază al soborului, care și el aștepta 'mpărăția lui
Dumnezeu. El a îndrăznit să se ducă la Pilat ca să ceară trupul
lui Isus. Pilat s'a mirat că murise așa de curînd; a chemat 44
pe sutaș, și l-a întrebat dacă a murit de mult. După ce s'a
încredințat de la sutaș că a murit, a dăruit lui Iosif trupul. Și 46
Iosif a cumpărat o pînză subțire de in, a dat jos pe Isus de pe
cruce, L-a înfășurat în pînza de in, și L-a pus într-un mormînt
săpat în stîncă. Apoi a prăvălit o piatră la ușa mormîntului.
Maria Magdalena și Maria, mama lui Iose, se uitau unde-L 47
puneau.

După ce a trecut ziua Sabatului, Maria Magdalena, Maria, 16
mama lui Iacov, și Salome, au cumpărat miresme, ca să se
ducă să ungă trupul lui Isus. 'n ziua dintîi a săptămîinii, 2
s'au dus la mormînt dis de dimineață, pe cînd răsărea soarele.
Femeile ziceau una către alta: "Cine ne va prăvăli piatra de 3
la ușa mormîntului?" Și cînd și-au ridicat ochii, au văzut că 4

5 piatra, care era foarte mare, fusese prăvălită. Au intrat în
mormînt, au văzut pe un tinerel șezînd la dreapta, îmbrăcat
6 într'un veșmînt alb, și s'au spăimîntat. El le-a zis: "Nu vă
spăimîntați! Căutați pe Isus din Nazaret, care a fost răstignit:
7 a înviat, nu este aici; iată locul unde îl pusese. Dar duceți-
vă de spuneți ucenicilor Lui, și lui Petru, că merge înaintea
8 voastră în Galilea: acolo 'l veți vedea, cum v'a spus." Ele
au ieșit afară din mormînt, și au luat-o la fugă, pentru că erau
cuprinse de cutremur și de spaimă. Și n'au spus nimănui nimic,
9 căci se temeau. (Isus, după ce a înviat, în dimineața zilei
dintîi a săptămîinii, S'a arătat mai întîi Mariei Magdalinei,
10 din care scosese șapte draci. Ea s'a dus și a dat de știre
celor ce fuseseră împreună cu El, cari plîngeau și se tînguiau.
11 Cînd au auzit ei că este viu și că a fost văzut de ea, n'au
12 crezut-o. După aceea, S'a arătat, într'alt chip, la doi dintre
13 ei, pe drum, cînd se duceau la țară. Aceștia s'au dus de au
14 spus lucrul acesta celorlalți, dar nici pe ei nu i-au crezut. 'n
sfîrșit, S'a arătat celor unsprezece, cînd ședeau la masă; și i-
a muștră pentru necredința și împietrirea inimii lor, pentru
15 că nu crezuseră pe cei ce-L văzuseră înviat. Apoi le-a zis:
"Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice
16 făptură. Cine va crede și se va boteza, va fi mîntuit; dar cine
17 nu va crede, va fi osîndit. Iată semnele cari vor însoți pe cei ce
vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi
18 noi; vor lua în mînă șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-
i va vătăma; își vor pune mîinile peste bolnavi, și bolnavii se vor
19 însănătoșa." Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S'a înălțat
20 la cer, și a șezut la dreapta lui Dumnezeu. Iar ei au plecat și
au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei, și
întărea Cuvîntul prin semnele, cari-l însoțeau. Amin.)

LUCA

Fiindcă mulți s’au apucat să alcătuiască o istorisire 1
amănunțită despre lucrurile cari s’au petrecut printre 2
noi, după cum ni le-au încredințat ceice le-au văzut 2
cu ochii lor dela început, și au ajuns slujitori ai cu- 3
vîntului, am găsit și eu cu cale, prea alesule Teofile, după 3
ce am făcut cercetări cu deamăruntul asupra tuturor acestor 4
lucruri dela obîrșia lor, să ți le scriu în șir unele după altele, 4
ca să poți cunoaște astfel temeinicia învățăturilor, pe cari le-ai 4
primit prin viu grai. ’n zilele lui Irod, împăratul Iudeii, era un 5
preot, numit Zaharia, din ceata lui Abia. Nevasta lui era din 5
fetele lui Aaron, și se chema Elisaveta. Amîndoi erau nepri- 6
hăniți înaintea lui Dumnezeu, și păzeau fără pată toate porun- 6
cile și toate rînduielile Domnului. N’aveau copii, pentrucă 7
Elisaveta era stearpă; și amîndoi erau înaintați în vîrstă. Dar, 8
pe cînd slujea Zaharia înaintea lui Dumnezeu, la rîndul cetei 8
lui, după obiceiul preoției, a ieșit la sorti să intre să tămîieze 9
în Templul Domnului. ’n ceasul tămîierii, toată mulțimea 10
norodului se ruga afară. Atunci un înger al Domnului s’a 11
arătat lui Zaharia, și a stătut în picioare la dreapta altarului 11
pentru tămîiere. Zaharia s’a spăimîntat, cînd l-a văzut; și 12
l-a apucat frica. Dar îngerul i-a zis: “Nu te teme Zahario; 13
fiindcă rugăciunea ta a fost ascultată. Nevastă-ta Elisaveta îți 13
va naște un fiu, căruia îi vei pune numele Ioan. El va fi pentru 14
tine o pricină de bucurie și veselie, și mulți se vor bucura de 14
nașterea lui. Căci va fi mare înaintea Domnului. Nu va bea 15
nici vin, nici băutură amețitoare, și se va umplea de Duhul 15
Sfînt încă din pîntecele maicii sale. El va întoarce pe mulți 16
din fiii lui Israel la Domnul, Dumnezeuul lor. Va merge înain- 17
tea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă 17
inimile părinților la copii, și pe cei neascultători la umblarea 17
în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului 17
un norod bine pregătit pentru El.” Zaharia a zis îngerului: 18
“Din ce voi cunoaște lucrul acesta? Fiindcă eu sînt bătrîn, și

19 nevastă-mea este înaintată în vîrstă.” Drept răspuns, îngerul
i-a zis: “Eu sînt Gavril, care stau înaintea lui Dumnezeu; am
20 fost trimis să-ți vorbesc, și să-ți aduc această veste bună. Iată
că vei fi mut, și nu vei putea vorbi, pînă în ziua cînd se vor
întîmpla aceste lucruri, pentru că n’ai crezut cuvintele mele,
21 cari se vor împlini la vremea lor.” Norodul însă aștepta pe
22 Zaharia, și se mira de zăbovirea lui în Templu. Cînd a ieșit
afară, nu putea să le vorbească; și au înțeles că avusese o ve-
denie în Templu. El le făcea semne într’una, și a rămas mut.
23 După ce i s’au împlinit zilele de slujbă, Zaharia s’a dus acasă.
24 Peste cîtva timp, Elisaveta, nevasta lui, a rămas însărcinată, și
25 s’a ținut ascunsă de tot cinci luni. “Căci”, zicea ea, “iată ce
mi-a făcut Domnul, cînd Și-a aruncat ochii spre mine, ca să-mi
26 ia ocara dintre oameni.” În luna a șasea, îngerul Gavril a fost
trimis de Dumnezeu într’o cetate din Galilea, numită Nazaret,
27 la o fecioară logodită cu un bărbat, numit Iosif, din casa lui
28 David. Numele fecioarei era Maria. Îngerul a intrat la ea, și
a zis: “Plecăciune, ție, căreia ți s’a făcut mare har; Domnul
29 este cu tine, binecuvîntată ești tu între femeii!” Turburată
foarte mult de cuvintele acestea, Maria se întreba singură ce
30 putea să însemneze urarea aceasta. Îngerul i-a zis: “Nu te
teme, Marie; căci ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu.
31 Și iată că vei rămînea însărcinată, și vei naște un fiu, căruia îi
32 vei pune numele Isus. El va fi mare, și va fi chemat Fiul Celui
Prea ’nalt; și Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al
33 tatălui Său David. Va împărăți peste casa lui Iacov în veci,
34 și ’mpărăția Lui nu va avea sfîrșit.” Maria a zis îngerului:
“Cum se va face lucrul acesta, fiindcă eu nu știu de bărbat?”
35 Îngerul i-a răspuns: “Duhul Sfînt Se va pogori peste tine, și
puterea Celui Prea ’nalt te va umbri. De aceea Sfîntul care Se
36 va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu. Iată că
Elisaveta, rudenia ta, a zămislit, și ea, un fiu la bătrînețe; și
37 ea, căreia i se zicea stearpă, este acum în a șasea lună. Căci
niciun cuvînt dela Dumnezeu nu este lipsit de putere. Maria
38 a zis: “Iată, roaba Domnului; făcă-mi-se după cuvintele tale!”
39 Și îngerul a plecat dela ea. Maria s’a sculat chiar în zilele
acelea, și a plecat în grabă spre munți, într’o cetate a lui Iuda.

A intrat în casa lui Zaharia, și a urat de bine Elisavetei. Cum 40, 41
a auzit Elisaveta urarea Mariei, i-a săltat pruncul în pînțece,
și Elisaveta s'a umplut de Duhul Sfînt. Ea a strigat cu glas 42
tare: "Binecuvîntată ești tu între femei, și binecuvîntat este
rodul pînțecelui tău. Cum mi-a fost dat mie să vină la mine 43
maica Domnului meu? Fiindcă iată, cum mi-a ajuns la ure- 44
chi glasul urării tale, mi-a săltat pruncul în pînțece de bucurie.
Ferice de aceea care a crezut; pentrucă lucrurile, cari i-au fost 45
spuse din partea Domnului, se vor împlini." Și Maria a zis: 46
"Sufletul meu mărește pe Domnul, și mi se bucură duhul în 47
Dumnezeu, Mîntuitorul meu, pentrucă a privit spre starea 48
smerită a roabei Sale. Căci iată că deacum încolo, toate nea-
murile îmi vor zice fericită, pentrucă Cel Atot Puternic a făcut 49
lucruri mari pentru mine. Numele Lui este sfînt, și îndurarea 50
Lui se întinde din neam în neam peste cei ce se tem de El.
El a arătat putere cu brațul Lui; a risipit gîndurile, pe cari le 51
aveau cei mîndri în inima lor. A răsturnat pe cei puternici de 52
pe scaunele lor de domnie, și a înălțat pe cei smeriți. Pe cei 53
flămînzi i-a săturat de bunătați, și pe cei bogați i-a scos afară
cu mîinile goale. A venit în ajutorul robului său Israel, căci 54
Și-a adus aminte de îndurarea Sa, - cum făgăduise părinților 55
noștri, -față de Avraam și sămînța lui în veac." Maria a 56
rămas împreună cu Elisaveta cam trei luni. Apoi s'a întors
acasă. Elisavetei i s'a împlinit vremea să nască; și a născut 57
un fiu. Vecinii și rudele ei au auzit că Domnul a arătat mare 58
îndurare față de ea, și se bucurau împreună cu ea. 'n ziua 59
a opta, au venit să taie pruncul împrejur, și voiau să-i pună
numele Zaharia, după numele tatălui său. Dar mama lui a 60
luat cuvîntul, și a zis: "Nu. Ci are să se cheme Ioan." Ei i-au 61
zis: "Nimeni din rubedeniile tale nu poartă numele acesta."
Și au început să facă semne tatălui său, ca să știe cum ar vrea 62
să-i pună numele. Zaharia a cerut o tăbliță de scris, și a 63
scris, zicînd: "Numele lui este Ioan." Și toți s'au minunat. 'n 64
clipa aceea, i s'a deschis gura, i s'a deslegat limba, și el vor-
bea și binecuvînta pe Dumnezeu. Pe toți vecinii i-a apucat 65
frica, și în tot ținutul acela muntos al Iudeii, se vorbea despre
toate aceste lucruri. Toți ceice le auzeau, le păstrau în inima 66

lor, și ziceau: “Oare ce va fi pruncul acesta?” Și mîna Dom-
67 nului era într’adevăr cu el. Zaharia, tatăl lui, s’a umplut de
68 Duhul Sfînt, a proorocit, și a zis: “Bindecuvîntat este Domnul,
Dumnezeul lui Israel, pentrucă a cercetat și a răscumpărat pe
69 poporul Său. Și ne-a ridicat o mîntuire puternică (Grecește:
70 un corn de mîntuire.) în casa robului Său David, cum ves-
tise prin gura sfinților Săi prooroci, cari au fost din vechime;
71 - mîntuire de vrăjmașii noștri și din mîna tuturor celor ce ne
72 urăsc! Astfel ’și arată El îndurarea față de părinții noștri,
73 și ’și aduce aminte de legămîntul Lui cel sfînt, potrivit ju-
74 rămîntului prin care Se jurase părintelui nostru Avraam, că,
dupăce ne va izbăvi din mîna vrăjmașilor noștri, ne va îngă-
75 dui să-I slujim fără frică, trăind înaintea Lui în sfințenie și
76 neprihănire, în toate zilele vieții noastre. Și tu, pruncule, vei
fi chemat prooroc al Celui Prea ’nalt. Căci vei merge înain-
77 tea Domnului, ca să pregătești căile Lui, și să dai poporului
Său cunoștința mîntuirii, care stă în iertarea păcatelor lui; -
78 datorită marei îndurări a Dumnezeului nostru, în urma căreia
79 ne-a cercetat Soarele care răsare din înălțime, ca să lumineze
pe ceice zac în întunerecul și în umbra morții, și să ne îndrepte
80 picioarele pe calea păcii!” Iar pruncul creștea și se întărea în
duh. Și a stat în locuri pustii pînă în ziua arătării lui înaintea
lui Israel.

2 ’n vremea aceea a ieșit o poruncă de la Cezar August să se
2 înscrie toată lumea. ’nscierea aceasta s’a făcut întîia dată
3 pe cînd era dregător în Siria Quirinius. Toți se duceau să se
4 înscrie, fiecare în cetatea lui. Iosif s’a suit și el din Galilea,
din cetatea Nazaret, ca să se ducă în Iudea, în cetatea lui
David, numită Betleem, -pentrucă era din casa și din seminția
5 lui David, - să se înscrie împreună cu Maria, logodnica lui,
6 care era însărcinată. Pe cînd erau ei acolo, s’a împlinit vre-
7 mea cînd trebuia să nască Maria. Și a născut pe Fiul ei cel
întîi născut, L-a înfășat în scutece și L-a culcat într’o iesle,
8 pentrucă în casa de poposire nu era loc pentru ei. ’n ținutul
acela erau niște păstori, cari stăteau afară în cîmp, și făceau
9 de strajă noaptea împrejurul turmei lor. Și iată că un înger al
Domnului s’a înfățișat înaintea lor, și slava Domnului a strălu-

cit împrejurul lor. Ei s'au înfricoșat foarte tare. Dar îngerul 10
le-a zis: "Nu vă temeți: căci vă aduc o veste bună, care va fi o
mare bucurie pentru tot norodul: astăzi în cetatea lui David, 11
vi s'a născut un Mîntuitor, care este Hristos, Domnul. Iată 12
semnul, după care-L veți cunoaște: veți găsi un prunc înfășat
în scutece și culcat într'o iesle." Și deodată, împreună cu 13
îngerul s'a unit o mulțime de oaste cerească, lăudînd pe Dum-
nezeu, și zicînd: "Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte, 14
și pace pe pămînt între oamenii plăcuți Lui." După ce au ple- 15
cat îngerii de la ei, ca să se întoarcă în cer, păstorii au zis unii
către alții: "Haidem să mergem pînă la Betleem, și să vedem
ce ni s'a spus și ce ne-a făcut cunoscut Domnul." S'au dus în 16
grabă, și au găsit pe Maria, pe Iosif, și pruncul culcat în iesle.
După ce L-au văzut, au istorisit ce li se spusese despre Prunc. 17
Toți ceice i-au auzit, s'au mirat de cele ce le spuneau păstorii. 18
Maria păstra toate cuvintele acelea, și se gîndea la ele în inima 19
ei. Și păstorii s'au întors, slăvind și lăudînd pe Dumnezeu, 20
pentru toate cele ce auziseră și văzuseră, și cari erau întoc-
mai cum li se spusese. Cînd a venit ziua a opta, în care 21
trebuia tăiat împrejur pruncul, I-au pus numele ISUS, nume,
care fusese spus de înger înainte ca să fi fost El zămislit în pîn-
tece. Și, cînd s'au împlinit zilele pentru curățirea lor, după 22
Legea lui Moise, Iosif și Maria au adus Pruncul la Ierusalim,
ca să-L înfățișeze înaintea Domnului, - după cum este scris 23
în Legea Domnului: "Orice întîi născut de partea bărbătească
va fi închinat Domnului", și ca să aducă jertfă: o păreche de 24
turturele sau doi pui de porumbei, după cum este poruncit în
Legea Domnului. Și iată că în Ierusalim era un om numit 25
Simeon. Omul acesta ducea o viață sfîntă, și era cu frica lui
Dumnezeu. El aștepta mîngîierea lui Israel, și Duhul Sfînt era
peste el. Duhul Sfînt îl înștiințase că nu va muri înainte ca să 26
vadă pe Hristosul Domnului. El a venit în Templu, mînat de 27
Duhul. Și, cînd au adus părinții înlăuntru pe Pruncul Isus, ca
să îplinească cu privire la El ce porunca Legea, Simeon L-a 28
luat în brațe, a binecuvîntat pe Dumnezeu, și a zis: "Acum, 29
slobozește în pace pe robul Tău, Stăpîne, după cuvîntul Tău.
Căci au văzutochii mei mîntuirea Ta, pe care ai pregătit-o 30, 31

32 să fie, înaintea tuturor popoarelor, lumina care să lumineze
33 neamurile, și slava poporului Tău Israel.” Tatăl și mama Lui
34 se mirau de lucrurile cari se spuneau despre El. Simeon i-a
binecuvîntat, și a zis Mariei, mama Lui: “Iată, Copilul acesta
este rînduit spre prăbușirea și ridicarea multora în Israel, și să
35 fie un semn, care va stîrni împotrivire. Chiar sufletul tău va
fi străpuns de o sabie, ca să se descopere gîndurile multor in-
36 imi.” Mai era acolo și o proorociță, Ana, fata lui Fanuel, din
seminția lui Așer. Ea era foarte înaintată în vîrstă, și trăise cu
37 bărbatul ei șapte ani după fecioria ei. Rămasă văduvă, și fiind
în vîrstă de optzeci și patru ani, Ana nu se depărta de Templu,
38 și zi și noapte slujea lui Dumnezeu cu post și cu rugăciuni. A
venit și ea în acelaș ceas, și a început să laude pe Dumnezeu,
și să vorbească despre Isus tuturor celor ce așteptau mîntuirea
39 Ierusalimului. După ce au împlinit tot ce porunca Legea
Domnului, Iosif și Maria s’au întors în Galilea, în cetatea lor
40 Nazaret. Iar Pruncul creștea și se întărea; era plin de înțelep-
41 ciune, și harul lui Dumnezeu era peste El. Părinții lui Isus se
duceau la Ierusalim în fiecare an, la praznicul Paștelor. Cînd
42 a fost El de doisprezece ani, s’au suit la Ierusalim, după obi-
43 ceiul praznicului. Apoi, după ce au trecut zilele praznicului,
pe cînd se întorceau acasă, băiatul Isus a rămas în Ierusalim.
44 Părinții Lui n’au băgat de seamă lucrul acesta. Au crezut că
este cu tovarășii lor de călătorie, și au mers cale de o zi, și L-
45 au căutat printre rudele și cunoscuții lor. Dar nu L-au găsit,
46 și s’au întors la Ierusalim să-L caute. După trei zile, L-au
găsit în Templu, șezînd în mijlocul învățătorilor, ascultîndu-i
47 și punîndu-le întrebări. Toți cari-L auzeau, rămîneau uimiți
48 de priceperea și răspunsurile Lui. Cînd L-au văzut părinții
Lui, au rămas înmărmuriți; și mama Lui i-a zis: “Fiule, pen-
49 tru ce Te-ai purtat așa cu noi? Iată că tatăl Tău și eu Te-am
căutat cu îngrijorare.” El le-a zis: “Dece M’ați căutat? Oare
50 nu știați că trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?” Dar ei n’au
51 înțeles spusele Lui. Apoi S’a pogorît împreună cu ei, a venit
la Nazaret, și le era supus. Mamă-Sa păstra toate cuvintele
52 acestea în inima ei. Și Isus creștea în înțelepciune, în statură,
și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oame-

nilor.

În anul al cincisprezecelea al domniei lui Tiberiu Cezar, -pe **3**
cînd Pilat din Pont era dregător în Iudea, Irod, cîrmuitor al
Galileii, Filip, fratele lui, cîrmuitor al Ituriei și al Trahonitei,
Lisania, cîrmuitor al Abilenei, și în zilele marilor preoți Ana ²
și Caiafa, -Cuvîntul lui Dumnezeu a vorbit lui Ioan, fiul lui
Zaharia în pustie. Și Ioan a venit prin tot ținutul din îm- ³
prejurimile Iordanului, și propovăduia botezul pocăinței, pen-
tru iertarea păcatelor, după cum este scris în cartea cuvint- ⁴
telor proorocului Isaia: "Iată glasul celui ce strigă în pustie:
,Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările. Orice vale va fi ⁵
astupată, orice munte și orice deal va fi prefăcut în loc neted;
căile strîmbe vor fi îndreptate, și drumurile zgronțuroase vor fi
netezite. Și orice făptură va vedea mîntuirea lui Dumnezeu." ⁶
Ioan zicea dar noroadelor, cari veneau să fie botezate de el: ⁷
"Pui de năpîrci, cine v'a învățat să fugiți de mînia viitoare?
Faceți dar roduri vrednice de pocăința voastră, și nu vă apu- ⁸
cați să ziceți în voi înșivă: ,Avem pe Avraam ca tată; Căci vă
spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fiu lui
Avraam. Securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci, ⁹
orice pom care nu face roadă bună, este tăiat și aruncat în
foc." Noroadele îl întrebau, și ziceau: "Atunci ce trebuie să ¹⁰
facem?" Drept răspuns, el le zicea: "Cine are două haine, ¹¹
să împartă cu cine n'are nici una; și cine are de mîncare, să
facă la fel." Au venit și niște vameși să fie botezați, și i-au zis: ¹²
"nvățătorului, noi ce trebuie să facem?" El le-a răspuns: "Să ¹³
nu cereți nimic mai mult peste ce v'a fost poruncit să luați."
Niște oștași îl întrebau și ei, și ziceau: "Dar noi ce trebuie să ¹⁴
facem?" El le-a răspuns: "Să nu stoarceți nimic dela nimeni
prin amenințări, nici să nu învinuiți pe nimeni pe nedrept, ci
să vă mulțămiți cu lefurile voastre." Fiindcă norodul era în ¹⁵
așteptare, și toți se gîndeau în inimile lor cu privire la Ioan,
dacă nu cumva este el Hristosul, Ioan, drept răspuns, a zis ¹⁶
tuturor: "Cît despre mine, eu vă botez cu apă; dar vine Acela
care este mai puternic decît mine, și căruia eu nu sînt vred-
nic să-I desleg cureaua încălțămintelor. El vă va boteza cu
Duhul Sfînt și cu foc. Acela are lopata în mînă; și va curăți ¹⁷

aria cu desăvîrșire, și 'și va strînge grîul în grînar, iar pleava
18 o va arde într'un foc care nu se stinge." Astfel propovăduia
Ioan norodului Evanghelia, și-i dădea încă multe alte îndem-
19 nuri. Dar cîrmuitorul Irod, care era muștrat de Ioan pentru
Irodiada, nevasta fratelui său Filip, și pentru toate relele pe
20 cari le făcuse, a mai adăugat la toate celelalte rele și pe acela
21 că a închis pe Ioan în temniță. După ce a fost botezat tot
norodul, a fost botezat și Isus; și pe cînd Se ruga, s'a deschis
22 cerul, și Duhul Sfînt S'a pogorît peste El în chip trupesc, ca
un porumbel. Și din cer s'a auzit un glas, care zicea: "Tu ești
Fiul Meu prea iubit: în Tine 'mi gădesc toată plăcerea Mea!"
23 Isus avea aproape treizeci de ani, cînd a început să învețe pe
24 norod; și era, cum se credea, fiul lui Iosif, fiul lui Eli, fiul lui
Matat, fiul lui Levi, fiul lui Melhi, fiul lui Ianai, fiul lui Iosif,
25 fiul lui Matatia, fiul lui Amos, fiul lui Naum, fiul lui Esli, fiul
26 lui Nagai, fiul lui Maat, fiul lui Matatia, fiul lui Semei, fiul
27 lui Ioseh, fiul lui Ioda, fiul lui Ioanan, fiul lui Resa, fiul lui
28 Zorobabel, fiul lui Salatiel, fiul lui Neri, fiul lui Melhi, fiul lui
29 Adi, fiul lui Cosam, fiul lui Elmadam, fiul lui Er, fiul lui Isus,
30 fiul lui Eliezer, fiul lui Iorim, fiul lui Matat, fiul lui Levi, fiul
lui Simeon, fiul lui Iuda, fiul lui Iosif, fiul lui Ionam, fiul lui
31 Eliachim, fiul lui Melea, fiul lui Mena, fiul lui Matata, fiul
32 lui Natan, fiul lui David, fiul lui Iese, fiul lui Iobed, fiul lui
33 Booz, fiul lui Salmon, fiul lui Naason, fiul lui Aminadab, fiul
lui Admin, fiul lui Arni, fiul lui Esrom, fiul lui Fares, fiul lui
34 Iuda, fiul lui Iacov, fiul lui Isaac, fiul lui Avraam, fiul lui Tara,
35 fiul lui Nahor, fiul lui Seruh, fiul lui Ragau, fiul lui Falec, fiul
36 lui Eber, fiul lui Sala, fiul lui Cainam, fiul lui Arfaxad, fiul
37 lui Sem, fiul lui Noe, fiul lui Lameh, fiul lui Matusala, fiul lui
38 Enoh, fiul lui Iared, fiul lui Maleleel, fiul lui Cainan, fiul lui
Enos, fiul lui Set, fiul lui Adam, fiul lui Dumnezeu.

4 Isus, plin de Duhul Sfînt, S'a întors dela Iordan, și a fost
2 dus de Duhul în pustie, unde a fost ispitit de diavolul timp
de patruzeci de zile. N'a mîncat nimic în zilele acelea; și, după
3 ce au trecut acele zile, a flămînzit. Diavolul I-a zis: "Dacă
ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește pietrei acesteia să se facă
4 pîne." Isus i-a răspuns: "Este scris: Omul nu va trăi numai

cu pîne, ci cu orice cuvînt care iese din gura lui Dumnezeu.”
Diavolul L-a suit pe un munte înalt, i-a arătat într’o clipă, 5
toate împărățiile pămîntului, și I-a zis: “Ție ’ți voi da toată 6
stăpînirea și slava acestor împărății; căci mie îmi este dată, și
o dau oricui voiesc. Dacă dar, Te vei închina înaintea mea, 7
toată va fi a Ta.” Drept răspuns, Isus i-a zis: “napoia Mea, 8
Satano! Este scris: Să te închini Domnului, Dumnezeului tău,
și numai Lui să-I slujești.” Diavolul L-a dus apoi în Ierusalim, 9
L-a așezat pe strașina acoperișului Templului, și I-a zis: “Dacă
ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos de aici;” căci este scris: 10
“El va porunci îngerilor Lui să Te păzească;” și: “Ei Te vor 11
lua pe mîni, ca nu cumva să Te lovești cu piciorul de vreo
piatră.” Isus i-a răspuns: “S’a spus: Să nu ispitești pe Dom- 12
nul, Dumnezeul tău.” După ce L-a ispitit în toate felurile, 13
diavolul a plecat dela El, pînă la o vreme. Isus, plin de put- 14
erea Duhului, S’a întors în Galilea, și I s’a dus vestea în tot
ținutul deprimprejur. El învăța pe oameni în sinagogile lor, și 15
era slăvit de toți. A venit în Nazaret, unde fusese crescut; și, 16
după obiceiul Său, în ziua Sabatului, a intrat în sinagogă. S’a
sculat să citească, și I s’a dat cartea proorocului Isaia. Cînd 17
a deschis-o, a dat peste locul unde era scris: “Duhul Dom- 18
nului este peste Mine, pentrucă M’a uns să vestesc săracilor
Evanghelia; M’a trimes să tămăduiesc pe cei cu inima zdro-
bită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor
căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați, și să vestesc 19
anul de îndurare al Domnului.” ’n urmă, a închis cartea, a 20
dat-o înapoi îngrijitorului, și a șezut jos. Toți ceice se aflau în
sinagogă, aveau privirile pironite spre El. Atunci a început 21
să le spună: “Astăzi s’au împlinit cuvintele acestea din Scrip-
tură, pe cari le-ați auzit.” Și toți ’l vorbeau de bine, se mirau 22
de cuvintele pline de har, cari ieșiau din gura Lui, și ziceau:
“Oare nu este acesta feciorul lui Iosif?” Isus le-a zis: “Fără 23
îndoială, ’mi veți spune zicala aceea: ,Doftore, vindecă-te pe
tine însuți’; și ’mi veți zice: ,Fă și aici, în patria Ta, tot ce am
auzit că ai făcut în Capernaum.” “Dar”, a adăugat El “ade- 24
vărat vă spun că, niciun prooroc nu este primit bine în patria
lui. Ba încă, adevărat vă spun că, pe vremea lui Ilie, cînd a 25

fost încuiat cerul să nu dea ploaie trei ani și șase luni, și când a venit o foamete mare peste toată țara, erau multe văduve în Israel; și totuș Ilie n'a fost trimes la niciuna din ele, afară de o văduvă din Sarepta Sidonului. Și mulți leproși erau în Israel, pe vremea proorocului Elisei; și totuș niciunul din ei n'a fost curățit, afară de Naaman, Sirianul.” Toți cei din sinagogă, când au auzit aceste lucruri, s'au umplut de mînie. Și s'au sculat, L-au scos afară din cetate, și L-au dus pînă în sprînceană muntelui, pe care era zidită cetatea lor, ca să-L arunce jos în prăpastie. Dar Isus a trecut prin mijlocul lor, și a plecat de acolo. S'a pogorît în Capernaum, cetate din Galilea, și acolo învăța pe oameni în ziua Sabatului. Ei erau uimiți de învățătura Lui, pentrucă vorbea cu putere. 'n sinagogă se afla un om, care avea un duh de drac necurat, și care a strigat cu glas tare: “Ah! Ce avem noi a face cu Tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne prăpădești? Te știi cine ești: Sfîntul lui Dumnezeu.” Isus l-a certat, și i-a zis: “Taci, și ieși afară din omul acesta!” Și dracul, dupăce l-a trîntit jos, în mijlocul adunării, a ieșit afară din el, fără să-i facă vreun rău. Toți au fost cuprinși de spaimă, și ziceau unii către alții: Ce înseamnă lucrul acesta? El poruncește cu stăpînire și cu putere duhurilor necurate, și ele ies afară!” Și I s'a dus vestea în toate împrejurimile. Dupăce a ieșit din sinagogă, a intrat în casa lui Simon. Soacra lui Simon era prinsă de friguri mari, și L-au rugat pentru ea. El S'a plecat spre ea, a certat frigurile, și au lăsat-o frigurile. Ea s'a sculat îndată, și a început să le slujească. La asfîntitul soarelui, toți cei ce aveau bolnavi atinși de felurite boale, îi aduceau la El. El 'și punea mîinile peste fiecare din ei, și-i vindeca. Din mulți ieșeau și draci, cari strigau și ziceau: “Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.” Dar El îi muștra, și nu-i lăsa să vorbească, pentrucă știau că El este Hristosul. Când s'a crăpat de ziuă, Isus a ieșit și S'a dus într'un loc pustiu. Noroadele au început să-L caute în toate părțile, și au ajuns pînă la El: voiau să-L oprească să nu plece dela ei. Dar El le-a zis: “Trebuie să vestesc Evanghelia 'mpărăției lui Dumnezeu și în alte cetăți; fiindcă pentru aceasta am fost trimes.” Și propovăduia în

sinagogile Galileii.

Pe cînd Se afla lîngă lacul Ghenezaret și 'l îmbulzea norodul 5
ca să audă Cuvîntul lui Dumnezeu, Isus a văzut două corăbii 2
la marginea lacului; pescarii ieșiseră din ele să-și spele mrejlile.
S'a suit într'una din aceste corăbii, care era a lui Simon: și l-a 3
rugat s'o depărteze puțin de la țărm. Apoi a șezut jos, și învăța
pe noroade din corabie. Cînd a încetat să vorbească, a zis lui 4
Simon: "Depărtează-o la adînc, și aruncați-vă mrejlile pentru
pescuire." Drept răspuns, Simon l-a zis: "nvățătorule, toată 5
noaptea ne-am trudit, și n'am prins nimic; dar, la cuvîntul
Tău, voi arunca mrejlile!" Dupăce le-au aruncat, au prins o 6
așa de mare mulțime de pești că începeau să li se rupă mrejlile.
Au făcut semn tovarășilor lor, cari erau în cealaltă corabie, 7
să vină să le ajute. Aceia au venit și au umplut amîndouă
corăbiile, așa că au început să se afunde corăbiile. Cînd a 8
văzut Simon Petru lucrul acesta, s'a aruncat la genunchii lui
Isus, și l-a zis: "Doamne, pleacă dela mine, căci sînt un om
păcătos." Fiindcă îl apucase spaima, pe el și pe toți ceice 9
erau cu el, din pricina pescuirii, pe care o făcuseră. Tot așa 10
și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zebedei, tovarășii lui Simon.
Atunci Isus a zis lui Simon: "Nu te teme; de acum încolo vei
fi pescar de oameni." Ei au scos corăbiile la mal, au lăsat 11
totul, și au mers după El. Isus era într'una din cetăți. Și iată 12
că un om plin de lepră, cum l-a văzut, s'a aruncat cu fața la
pămînt, l-a rugat, și l-a zis: "Doamne dacă vrei, poți să mă
curățești." Isus a întins mîna, s'a atins de el, și i-a zis: "Da, 13
voiesc, fii curățit!" 'ndată, l-a lăsat lepra. Apoi i-a poruncit 14
să nu spună nimănui. "Ci du-te", i-a zis El, "de te arată
preotului, și adu pentru curățirea ta ce a rînduit Moise, ca
mărturie pentru ei." Se răspîndea tot mai mult vestea despre 15
El, și oamenii se strîngeau cu grămada, ca să-l asculte și să fie
vindecați de boalele lor. Iar El se ducea în locuri pustii, și Se 16
ruga. 'ntr'una din zile, Isus învăța pe noroade. Niște Farisei 17
și învățători ai Legii, cari veniseră din toate satele Galileii și
Iudeii și din Ierusalim, stăteau acolo; iar puterea Domnului era
cu El, ca să vindece. Și iată că niște oameni purtau într'un 18
pat pe un slăbănog, și căutau să-l ducă înlăuntru, ca să-l pună

19 înaintea Lui. Fiindcă n'aveau pe unde să-l ducă înlăuntru, din
pricina norodului, s'au suit pe acoperișul casei, și l-au coborât
cu patul printre cărămizi, în mijlocul adunării, înaintea lui
20 Isus. Când le-a văzut credința, Isus a zis: "Omule, păcatele
21 îți sînt iertate!" Cărturarii și Fariseii au început să cîrtească,
și să zică în ei înșiși: "Cine este acesta, de rostește hule? Cine
22 poate să ierte păcatele decît singur Dumnezeu?" Isus, care
le-a cunoscut gîndurile, a luat cuvîntul și le-a zis: "Pentruce
23 cîrtiți în inimile voastre? Ce este mai lesne: a zice: ‚Păcatele
24 îți sînt iertate‘, sau a zice: ‚Scoală-te, și umblă! Dar, ca să
știți că Fiul omului are putere pe pămînt să ierte păcatele:
-,Ție îți poruncesc‘, a zis El slăbănogului, ‚scoală-te, ridică-ți
25 patul, și du-te acasă” Și numaidecît, slăbănogul s'a sculat, în
fața lor, a ridicat patul pe care zăcea și s'a dus acasă, slăvind
26 pe Dumnezeu. Toți au rămas uimiți, și slăveau pe Dumnezeu;
plini de frică, ziceau: "Azi am văzut lucruri nemaipomenite."
27 După aceea Isus a ieșit afară, și a văzut pe un vameș, numit
28 Levi, șezînd la vamă. Și i-a zis: "Vino după Mine!" Vameșul
29 a lăsat totul, s'a sculat, și a mers după El. Levi l-a făcut
un ospaț mare la el în casă; și o mulțime de vameși și de alți
30 oaspeți ședea la masă cu ei. Fariseii și cărturarii cîrteau și
ziceau ucenicilor Lui: "Pentruce mîncăți și beți împreună cu
31 vameșii și cu păcătoșii? Isus a luat cuvîntul și le-a zis: "Nu
32 cei sănătoși au trebuință de doftor, ci cei bolnavi. N'am venit
33 să chem la pocăință pe cei neprihăniți ci pe cei păcătoși." Ei
l-au zis: "Ucenicii lui Ioan, ca și ai Fariseilor, postesc des, și fac
34 rugăciuni, pe cînd ai Tăi mîncă și beau." El le-a răspuns:
"Oare puteți face pe nuntași să postească în timpul cînd mirele
35 este cu ei? Vor veni zile cînd va fi luat mirele dela ei; atunci
36 vor posti în acele zile." Le-a spus și o pildă: "Nimeni nu rupe
dintr'o haină nouă un petec, ca să-l pună la o haină veche;
altmintrelea, rupe și haina cea nouă, și nici petecul luat dela
37 ea, nu se potrivește la cea veche. Și nimeni nu pune vin nou în
burdufuri vechi; altmintrelea, vinul cel nou sparge burdufurile,
38 se varsă, și burdufurile se prăpădesc; ci vinul nou trebuie pus
39 în burdufuri noi, și amîndouă se păstrează. Și nimeni, după
ce a băut vin vechi, nu voiește vin nou, căci zice: ‚Este mai

bun cel vechi”

’ntr’o zi de Sabat, s’a întâmplat că Isus trecea prin lanurile **6**
de grâu. Ucenicii Lui smulgeau spice de grâu, le frecau cu
mînilor, și le mînceau. Unii dintre Farisei le-au zis: “Pentruce 2
faceți ce nu este îngăduit să faceți în ziua Sabatului?” Isus le- 3
a răspuns: “Oare n’ați citit ce a făcut David, cînd a flămînzit,
el, și cei ce erau împreună cu el? Cum a intrat în Casa lui 4
Dumnezeu, a luat pînile pentru punerea înaintea Domnului,
a mîncat din ele, și a dat și celor ce erau cu el, măcar că nu
era îngăduit să le mănînce decît preoții?” Și le zicea: “Fiul 5
omului este Domn chiar și al Sabatului.” ’n altă zi de Sabat, 6
s’a întâmplat că Isus a intrat în sinagogă, și învăța pe norod.
Acolo era un om, care avea mîna dreaptă uscată. Cărturarii 7
și Fariseii pîndeau pe Isus, să vadă dacă-l va vindeca în ziua
Sabatului, ca să aibă de ce să-L învinuiască. Dar El le știa 8
gîndurile; și a zis omului, care avea mîna uscată: “Scoală-te,
și stăi în mijloc.” El s’a sculat, și a stătut în picioare. Și 9
Isus le-a zis: “Vă întreb: Este îngăduit în ziua Sabatului a
face bine ori a face rău? A scăpa o viață sau a o pierde?”
Atunci, Și-a rotit privirile peste toți, și a zis omului: “’ntinde- 10
ți mîna!” El a întins-o, și mîna i s’a făcut sănătoasă ca și
cealaltă. Ei turbau de mînie, și s’au sfătuit ce ar putea să facă 11
lui Isus. ’n zilele acela, Isus S’a dus în munte să Se roage, și a 12
petrecut toată noaptea în rugăciune către Dumnezeu. Cînd 13
s’a făcut ziuă, a chemat pe ucenicii Săi, și a ales dintre ei
doisprezece, pe cari i-a numit apostoli, și anume: Pe Simon, 14
pe care l-a numit și Petru; pe Andrei, fratele lui; pe Iacov;
pe Ioan; pe Filip; pe Bartolomeu; pe Matei; pe Toma; pe 15
Iacov, fiul lui Alfeu; pe Simon, numit Zilotul; pe Iuda, fiul lui 16
Iacov; și pe Iuda Iscarioteanul, care s’a făcut vînzător. S’a 17
pogorît împreună cu ei, și S’a oprit într’un podiș unde se aflau
mulți ucenici de ai Lui, și o mare mulțime de oameni, cari
veniseră din toată Iudea, din Ierusalim, și de pe lîngă marea
Tirului și a Sidonului, ca să-L asculte și să fie vindecați de
boalele lor. Cei chinuiți de duhuri necurate, erau vindecați. 18
Și tot norodul căuta să se atingă de El, pentru că din El ieșea 19
o putere, care-i vindeca pe toți. Atunci Isus Și-a ridicat ochii 20

spre ucenicii Săi, și a zis: “Ferice de voi, cari sînteți săraci,
21 pentru că ’mpărăția lui Dumnezeu este a voastră! Ferice de
voi, cari sînteți flămînzi acum, pentru că voi veți fi săturați!
22 Ferice de voi cari plîngeți acum, pentru că voi veți rîde! Ferice
de voi, cînd oamenii vă vor urî, vă vor izgoni dintre ei, vă vor
ocărî, și vor lepăda numele vostru ca ceva rău, din pricina
23 Fiului omului! Bucurați-vă în ziua aceea, și săltați de veselie;
pentru că răsplata voastră este mare în cer; căci tot așa făceau
24 părinții lor cu proorocii. Dar, vai de voi, bogaților, pentru că
25 voi v’ăți primit aici mîngîierea! Vai de voi, cari sînteți sătui
acum! Pentru că voi veți flămînzi! Vai de voi, cari rîdeți acum,
26 pentru că voi veți plînge și vă veți tîngui! Vai de voi, cînd toți
oamenii vă vor grăi de bine! Fiindcă tot așa făceau părinții
27 lor cu proorocii mincinoși! Dar Eu vă spun vouă, cari Mă
ascultați: Iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine celor ce vă
28 urăsc, binecuvîntați pe cei ce vă blastămă, rugați-vă pentru
29 cei ce se poartă rău cu voi. Dacă te bate cineva peste o falcă,
întoarce-i și pe cealaltă. Dacă îți ia cineva haina cu sila, nu-l
30 opri să-ți ia și cămașa. Oricui îți cere, dă-i; și celuice-ți ia
31 cu sila ale tale, nu i le cere înapoi. Ce voți să vă facă vouă
32 oamenii, faceți-le și voi la fel. Dacă iubiți pe cei ce vă iubesc,
ce răsplată vi se cuvine? Și păcătoșii iubesc pe cei ce-i iubesc
33 pe ei. Dacă faceți bine celor ce vă fac bine, ce răsplată vi
34 se cuvine? Și păcătoșii fac așa. Și dacă dați cu împrumut
acelora dela cari nădăjduiți să luați înapoi, ce răsplată vi se
cuvine? Și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor, ca să ia
35 înapoi întocmai. Voi însă, iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți
bine și dați cu împrumut, fără să nădăjduiți ceva în schimb.
Și răsplata voastră va fi mare, și veți fi fiii Celui Prea ’nalt;
36 căci El este bun și cu cei nemulțămitori și cu cei răi. Fiți dar
37 milostivi, cum și Tatăl vostru este milostiv. Nu judecați, și
nu veți fi judecați; nu osîndiți, și nu veți fi osîndiți; iertați, și
38 vi se va ierta. Dați, și vi se va da; ba încă, vi se va turna
în sîn o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va vărsa
pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se
39 va măsura.” Le-a spus și pilda următoare: “Oare poate un
orb să călăuzească pe un alt orb? Nu vor cădea amîndoi în

groapă? Ucenicul nu este mai pe sus de învățătorul lui; dar 40
orice ucenic desăvârșit va fi ca învățătorul lui. De ce vezi tu 41
paiul din ochiul fratelui tău, și nu te uiți cu băgare de seamă la
bîrna din ochiul tău? Sau cum poți să zici fratelui tău: „Frate, 42
lasă-mă să-ți scot paiul din ochi” și, cînd colo, tu nu vezi bîrna
din ochiul tău? Fățarnicile, scoate întîi bîrna din ochiul tău, și
atunci vei vedea deslușit să scoți paiul din ochiul fratelui tău.
Nu este niciun pom bun, care să facă roadă rea, și niciun pom 43
rău care să facă roadă bună. Căci orice pom se cunoaște 44
după roada lui. Nu se strîng smochine din spini, nici nu se
culeg struguri din măracini. Omul bun scoate lucruri bune 45
din vistieria bună a inimii lui, iar omul rău scoate lucruri rele
din vistieria rea a inimii lui; căci din prisosul inimii vorbește
gura. De ce-Mi ziceți: „Doamne, Doamne! și nu faceți ce spun 46
Eu? Vă voi arăta cu cine se aseamănă orice om care vine la 47
Mine, aude cuvintele Mele, și le face. Se aseamănă cu un 48
om care, cînd a zidit o casă, a săpat adînc înainte, și a așezat
temelia pe stîncă. A venit o vărsare de ape, și s’a năpustit
șivoiul peste casa aceea, dar n’a putut s’o clatine, pentrucă
era zidită pe stîncă. Dar cine aude și nu face, se aseamănă 49
cu un om, care a zidit o casă pe pămînt, fără temelie. Și s’a
năpustit șivoiul asupra ei, ea s’a prăbușit îndată, și prăbușirea
acestei case a fost mare.”

Dupăce a sfișit de rostit toate aceste cuvîntări înaintea 7
norodului, care-L asculta, Isus a intrat în Capernaum. Un 2
sutaș avea un rob la care ținea foarte mult, și care era bolnav
pe moarte. Fiindcă auzise vorbindu-se despre Isus, sutașul a 3
trimes la El pe niște bătrîni ai Iudeilor, ca să-L roage să vină
să vindece pe robul lui. Aceștia au venit la Isus, L-au rugat 4
cu tot dinadinsul, și au zis: “Face să-i faci acest bine; căci 5
iubește neamul nostru, și el ne-a zidit sinagoga.” Isus a plecat 6
cu ei; dar nu era departe de casă, cînd sutașul a trimes la El
pe niște prieteni să-I spună: “Doamne, nu Te mai osteni atîta,
pentrucă nu sînt vrednic să intri supt acoperemîntul meu. De 7
aceea nici nu m’am socotit vrednic să vin eu însumi la Tine. Ci,
zi o vorbă, și robul meu va fi tămăduit. Căci și eu, care sînt 8
supt stăpînirea altuia, am supt mine ostași. Și zic unuia: „Du-

tej și se duce; altuia: „Vino și vine; și robului meu: „Fă cutare
9 lucru și-l face.” Când a auzit Isus aceste vorbe, S’a minunat
de sutaș, S’a întors spre norodul, care mergea după El, și a
zis: “Vă spun că nici chiar în Israel n’am găsit o credință atât
10 de mare.” Când s’au întors acasă, trimeșii au găsit sănătos
11 pe robul care fusese bolnav. În ziua următoare, Isus Se ducea
într’o cetate numită Nain. Împreună cu El mergeau ucenicii
12 Lui și norod mult. Când S’a apropiat de poarta cetății, iată
că duceau la groapă pe un mort, singurul fiu al maicii lui, care
era văduvă; și cu ea erau o mulțime de oameni din cetate.
13 Domnul, când a văzut-o, I s’a făcut milă de ea, și i-a zis: “Nu
14 plînge!” Apoi S’a apropiat, și S’a atins de raclă. Ceice o
duceau, s’au oprit. El a zis: “Tinerelule, scoală-te, îți spun!”
15 Mortul a șezut în capul oaselor, și a început să vorbească.
16 Isus l-a dat înapoi maicii lui. Toți au fost cuprinși de frică,
slăveau pe Dumnezeu, și ziceau: “Un mare prooroc s’a ridicat
17 între noi; și Dumnezeu a cercetat pe poporul Său.” Vestea
aceasta despre Isus s’a răspîndit în toată Iudea și prin toate
18 împrejurimile. Ucenicii lui Ioan au dat de știre învățătorului
19 lor despre toate aceste lucruri. Ioan a chemat pe doi dintre
ucenicii săi, și i-a trimis la Isus să-L întrebe: “Tu ești Acela
20 care are să vină, sau să așteptăm pe altul?” Aceștia, când
s’au înfățișat înaintea lui Isus, I-au zis: “Ioan Botezătorul ne-
a trimis la Tine să Te întrebăm: „Tu ești Acela care are să
21 vină sau să așteptăm pe altul?” Chiar în clipa aceea, Isus
a vindecat pe mulți de boale, de chinuri, de duhuri rele, și
22 multor orbi le-a dăruit vederea. Și, drept răspuns, le-a zis:
“Duceți-vă de spuneți lui Ioan ce ați văzut și auzit: orbii văd,
șchiopii umblă, leproșii sînt curățiți, surzii aud, morții înviază,
23 și săracilor li se propovăduiește Evanghelia. Ferice de acela
24 pentru care nu voi fi un prilej de poticnire.” După ce au plecat
trimeșii lui Ioan, Isus a început să spună noroadelor despre
Ioan: “Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie clătinată de
25 vînt? Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine
moi? Iată că ceice poartă haine moi și ceice trăiesc în desfătări,
26 sînt în casele împăraților. Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un
27 prooroc? Da, vă spun, și mai mult decît un prooroc. El

este acela despre care este scris: „Iată, trimet pe solul Meu
înaintea Feței Tale, care ți va pregăti calea înaintea Ta.” Vă 28
spun că dintre cei născuți din femei, nu este nici unul mai
mare decât Ioan Botezătorul. Totuș, cel mai mic în împărăția
lui Dumnezeu, este mai mare decât el. Și tot norodul care l-a 29
auzit, și chiar vameșii au dat dreptate lui Dumnezeu, primind
botezul lui Ioan; dar Fariseii și învățătorii Legii au zădărnicit 30
planul lui Dumnezeu pentru ei, neprimind botezul lui. Cu 31
cine voi asemăna dar pe oamenii din neamul acesta? Și cu
cine seamănă ei? Seamănă cu niște copii, cari stau în piața, 32
și strigă unii către alții: „V’am cîntat din fluier, și n’ați jucat;
v’am cîntat de jale, și n’ați plîns.” ’n adevăr, a venit Ioan 33
Botezătorul, nici mîncînd pîne, nici bînd vin, și ziceți: „Are
drac.” A venit Fiul omului, mîncînd și bînd, și ziceți: „Iată 34
un om mîncăcios și băutor de vin, un prieten al vameșilor și
al păcătoșilor.” Totuș n’țelepciunea a fost găsită dreaptă de 35
toți copiii ei.” Un Fariseu a rugat pe Isus să mănînce la el. 36
Isus a intrat în casa Fariseului, și a șezut la masă. Și iată că 37
o femeie păcătoasă din cetate a aflat că El era la masă în casa
Fariseului: a adus un vas de alabastru cu mir miroșitor, și 38
stătea înapoi lîngă picioarele lui Isus și plîngea. Apoi a început
să-I stropească picioarele cu lacrămile ei, și să le șteargă cu
părul capului ei; le săruta mult, și le ungea cu mir. Cînd a 39
văzut lucrul acesta, Fariseul, care-L poftise, și-a zis: “Omul
acesta, dacă ar fi un prooroc, ar ști cine și ce fel de femeie
este cea care se atinge de el: că este o păcătoasă.” Isus 40
a luat cuvîntul, și i-a zis: “Simone, am să-ți spun ceva.” -
“Spune, învățătorule”, I-a răspuns el. - “Un cămătar avea 41
doi datornici: unul îi era dator cu cinci sute de lei, iar celălalt
cu cinzeci. Fiindcă n’aveau cu ce plăti, i-a iertat pe amîndoi. 42
Spune-Mi dar, care din ei îl va iubi mai mult?” Simon I-a 43
răspuns: “Socotesc că acela căruia i-a iertat mai mult.” Isus
i-a zis: “Drept ai judecat.” Apoi S’a întors spre femeie, și 44
a zis lui Simon: “Vezi tu pe femeia aceasta? Am intrat în
casa ta, și nu Mi-ai dat apă pentru spălat picioarele; dar ea
Mi-a stropit picioarele cu lacrămile ei, și Mi le-a șters cu părul
capului ei. Tu nu Mi-ai dat sărutare; dar ea, de cînd am 45

46 intrat, n'a încetat să-Mi sărute picioarele. Capul nu Mi l-ai
47 uns cu untdelemn; dar ea Mi-a uns picioarele cu mir. De
aceea îți spun: Păcatele ei, cari sînt multe, sînt iertate; căci a
48 iubit mult. Dar cui i se iartă puțin, iubește puțin.” Apoi a
49 zis femeii: “Iertate îți sînt păcatele!” Ceice ședeau cu El la
masă, au început să zică între ei: “Cine este acesta de iartă
50 chiar și păcatele?” Dar Isus a zis femeii: “Credința ta te-a
mîntuit; du-te în pace.”

8 Curînd după aceea, Isus umbla din cetate în cetate și din sat
în sat și propovăduia și vestea Evanghelia 'mpărăției lui Dum-
2 nezeu. Cei doisprezece erau cu El; și mai erau și niște femei,
cari fuseseră tămăduite de duhuri rele și de boale; Maria, zisă
3 Magdalina, din care ieșiseră șapte draci, Ioana, nevasta lui
Cuza, ispravnicul lui Irod, Susana, și multe altele, cari-L aju-
4 tau cu ce aveau. Cînd s'a strîns o gloată mare, și a venit la El
5 norod din felurite cetăți, Isus a spus pilda aceasta: “Sămănă-
torul a ieșit să-și samene sămînța. Pe cînd sămăna el, o parte
din sămînța a căzut lîngă drum: a fost călcată în picioare, și
6 au mîncat-o păsările cerului. O altă parte a căzut pe stîncă;
7 și, cum a răsărit, s'a uscat, pentrucă n'avea umezeală. O altă
parte a căzut în mijlocul spinilor: spinii au crescut împreună
8 cu ea și au înecat-o. O altă parte a căzut pe pămînt bun, și a
crescut, și a făcut rod însutit.” După ce a spus aceste lucruri,
9 Isus a strigat: “Cine are urechi de auzit, să audă.” Ucenicii
10 Lui L-au întrebat ce înțeles are pilda aceasta. El le-a răspuns:
“Vouă v'a fost dat să cunoașteți tainele 'mpărăției lui Dum-
nezeu, dar celorlalți li se vorbește în pilde, ca ,măcar că văd,
11 să nu vadă, și măcar că aud, să nu înțeleagă.” Iată ce înțe-
les are pilda aceasta: “Sămînța, este Cuvîntul lui Dumnezeu.
12 Cei închipuiți în sămînța căzută lîngă drum, sînt ceice aud;
apoi vine diavolul și ia Cuvîntul din inima lor, ca nu cumva
13 să creadă, și să fie mîntuiți. Cei închipuiți în sămînța căzută
pe stîncă, sînt aceia cari, cînd aud Cuvîntul, îl primesc cu bu-
curie; dar n'au rădăcină, ci cred pînă la o vreme, iar cînd vine
14 ispita, cad. Sămînța, care a căzut între spini, închipuiește pe
aceia cari, după ce au auzit Cuvîntul, își văd de drum, și-l lasă
să fie înăbușit de grijile, bogățiile și plăcerile vieții acesteia, și

n'aduc rod care să ajungă la coacere. Sămînța, care a căzut 15
pe pămînt bun, sînt aceia cari, după ce au auzit Cuvîntul, îl
țin într'o inimă bună și curată, și fac roadă în răbdare. Ni- 16
meni, după ce a aprins o lumină, n'o acopere cu un vas, nici n'o
pune supt pat, ci o pune într'un sfeșnic, pentru ca ceice intră,
să vadă lumina. Fiindcă nu este nimic acoperit, care nu va fi 17
descoperit, nimic tănuit, care nu va fi cunoscut și nu va veni
la lumină. Luați seama dar la felul cum ascultați; căci celui 18
ce are, i se va da; dar celui ce n'are, i se va lua și ce i se pare că
are." Mama și frații lui Isus au venit la El; dar nu puteau să-I 19
vorbească, din pricina norodului. Cineva I-a spus: "Mamă-
Ta și frații Tăi stau afară, și vor să Te vadă." Dar El, drept 21
răspuns, a zis: "Mama Mea și frații Mei sînt ceice ascultă Cu-
vîntul lui Dumnezeu, și-l împlinesc." 'ntr'una din zile, Isus 22
S'a suit într'o corabie împreună cu ucenicii Lui. El le-a zis:
"Haidem să trecem dincolo de lac." Și au plecat. Pe cînd 23
vîsleau ei, Isus a adormit. Pe lac s'a stîrnit un așa vîrtej de
vînt, că se umplea corabia cu apă; și erau în primejdie. Au 24
venit la El, L-au deșteptat, și au zis: "nvățătorule, 'nvăță-
torule, perim." Isus S'a sculat, a certat vîntul și valurile înfuri-
ate, cari s'au potolit: și s'a făcut liniște. Apoi a zis ucenicilor 25
Săi: "Unde vă este credința?" Plini de spaimă și de mirare, ei
au zis unii către alții: "Cine este acesta de poruncește chiar și
vînturilor și apei și-L ascultă?" Au venit cu corabia în ținu- 26
tul Gherghesenilor, care este în dreptul Galileii. Cînd a ieșit 27
Isus la țărm, L-a întîmpinat un om din cetate, stăpînit de mai
mulți draci. De multă vreme nu se îmbrăca în haină, și nu-și
avea locuința într'o casă, ci în morminte. Cînd a văzut pe 28
Isus, a scos un strigăt ascuțit, a căzut jos înaintea Lui, și a
zis cu glas tare: "Ce am eu a face cu Tine, Isuse, Fiul Dum-
nezeului Celui Prea 'nalt? Te rog nu mă chinui." Căci Isus 29
poruncise duhului necurat să iasă din omul acela, pe care pusese
stăpînire de multă vreme; era păzit legat cu cătușe la mîni
și cu obezi la picioare, dar rupea legăturile, și era gonit de
dracul prin pustii. Isus l-a întrebat: "Cum îți este numele?" 30
"Legiune," a răspuns el; pentru că intraseră mulți draci în el.
Și dracii rugau stăruitor pe Isus să nu le poruncească să se 31

32 ducă în Adînc. Acolo pe munte, era o turmă mare de porci,
cari pășteau. Și dracii au rugat pe Isus să le dea voie să intre
33 în ei. El le-a dat voie. Dracii au ieșit din omul acela, au
intrat în porci, și turma s'a repezit de pe rîpă în lac, și s'a
34 înecat. Porcarii, cînd au văzut ce se întîmplase, au fugit și
35 au dat de veste în cetate și prin sate. Oamenii au ieșit să
vadă cele întîmplate. Au venit la Isus, și au găsit pe omul
din care ieșiseră dracii, șezînd la picioarele lui Isus, îmbrăcat,
36 și în toate mințile; și i-a apucat frica. Ceice văzuseră cele
petrecute, le-au povestit cum fusese vindecat cel stăpînit de
37 draci. Tot norodul din ținutul Gherghesenilor a rugat pe Isus
să plece dela ei, pentrucă îi apucase o mare frică. Isus S'a suit
38 într'o corabie, și S'a întors. Omul din care ieșiseră dracii, 'l
ruga să-i dea voie să rămînă cu El. Dar Isus l-a trimes acasă,
39 și i-a zis: "ntoarce-te acasă, și povestește tot ce ți-a făcut
Dumnezeu." El a plecat, și a vestit prin toată cetatea tot ce-i
40 făcuse Isus. La întoarcere, Isus a fost primit cu bucurie de
41 mulțime, căci toți 'l așteptau. Și iată că a venit un om, numit
Iair, care era fruntaș al sinagogii. El s'a aruncat la picioarele
42 lui Isus, și L-a rugat să vină pînă la el acasă; pentrucă avea o
singură copilă de vreo doisprezece ani, care trăgea să moară.
43 Pe drum, Isus era îmbulzit de noroade. Și era o femeie, care
de doisprezece ani avea o scurgere de sînge; ea își cheltuise
44 toată averea cu doftorii, fără s'o fi putut vindeca vreunul. Ea
s'a apropiat pe dinapoi, și s'a atins de poala hainei lui Isus.
45 Îndată, scurgerea de sînge s'a oprit. Și Isus a zis: "Cine s'a
atins de Mine?" Fiindcă toți tăgăduiau, Petru și ceice erau
cu El, au zis: "nvățătorule, noroadele Te împresoară și Te
46 îmbulzesc, și mai întreb: ,Cine s'a atins de Mine?" Dar Isus
a răspuns: "S'a atins cineva de Mine, căci am simțit că a ieșit
47 din Mine o putere." Femeia, cînd s'a văzut dată de gol, a
venit tremurînd, s'a aruncat jos înaintea Lui, și a spus în fața
întregului norod, din ce pricină se atinsese de El, și cum fusese
48 vindecată numai decît. Isus i-a zis: "ndrăznește, fiică; cred-
49 înța ta te-a mîntuit, du-te în pace." Pe cînd vorbea El încă,
vine unul din casa fruntașului sinagogii, și-i spune: "Fiica ta a
50 murit, nu mai supăra pe 'nvățătorul." Dar Isus, cînd a auzit

lucrul acesta, a zis fruntașului sinagogii: “Nu te teme; crede
 numai, și va fi tămăduită.” Când a ajuns la casa fruntașului, 51
 n’a lăsat pe nici unul să intre împreună cu El, decît pe Petru,
 pe Iacov, pe Ioan, pe tatăl și mama fetei. Toți plîngeau și o 52
 boceau. Atunci Isus a zis: “Nu plîngeți; fetița n’a murit, ci
 doarme.” Ei își băteau joc de El, căci știau că murise. Dar 53, 54
 El, dupăce i-a scos pe toți afară, a apucat-o de mîină, și a strigat
 cu glas tare: “Fetițo, scoală-te!” Și duhul ei s’a întors în 55
 ea, iar fata s’a sculat numaidecît. Isus a poruncit să-i dea să
 mănînce. Părinții ei au rămas uimiți. Isus le-a poruncit să 56
 nu spună numănuî cele întîmplate.

Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat putere 9
 și stăpînire peste toți dracii, și să vindece boalele. Apoi 2
 i-a trimis să propovăduiască ’mpărăția lui Dumnezeu, și să
 tămăduiască pe cei bolnavi. “Să nu luați nimic cu voi pe 3
 drum,” le-a zis El; “nici toiag, nici traistă, nici pîne, nici bani,
 nici două haine. ’n orice casă veți intra, să rămîneți acolo, 4
 pînă veți pleca din locul acela. Și dacă nu vă vor primi oa- 5
 menii, să ieșiți din cetatea aceea, și să scuturați praful de pe
 picioarele voastre, ca mărturie împotriva lor.” Ei au plecat, și 6
 au mers din sat în sat, propovăduind Evanghelia, și săvîrșind
 pretutindeni tămăduiri. Cîrmuitorul Irod a auzit vorbindu- 7
 se despre toate lucrurile săvîrșite de Isus, și sta în cumpănă,
 neștiind ce să creadă. Căci unii ziceau că a înviat Ioan din 8
 morți; alții ziceau că s’a arătat Ilie; și alții ziceau că a înviat 8
 vreun prooroc din cei din vechime. Dar Irod zicea: “Lui Ioan 9
 i-am tăiat capul; cine este oare acesta, despre care aud astfel
 de lucruri?” Și căuta să-L vadă. Apostolii, cînd s’au întors, 10
 au istorisit lui Isus tot ce făcuseră. El i-a luat cu Sine, și S’a
 dus la o parte, lîngă o cetate, numită Betsaida. Noroadele 11
 au priceput lucrul acesta, și au mers după El. Isus le-a primit
 bine, le vorbea despre ’mpărăția lui Dumnezeu, și vindeca pe
 cei ce aveau trebuință de vindecare. Fiindcă ziua se pleca spre 12
 seară, cei doisprezece s’au apropiat, și I-au zis: “Dă drumul
 noroadelor, ca să se ducă în satele și cătunele de primprejur să
 găzduiască și să-și caute de ale mîncării; pentru că aici sîntem
 într’un loc pustiu.” Isus le-a zis: “Dați-le voi să mănînce!” 13

Dar ei au răspuns: “N’avem decît cinci pîni și doi pești; afară
numai dacă ne vom duce noi înșine să cumpărăm merinde pen-
14 tru tot norodul acesta.” Și erau aproape cinci mii de bărbați.
Isus a zis ucenicilor Săi: “Puneți-i să șadă jos în cete de cîte
15, 16 cincizeci.” Așa au și făcut: i-au pus pe toți să șadă jos. Isus
a luat cele cinci pîni și cei doi pești, Și-a ridicat ochii spre
cer, și le-a binecuvîntat. Apoi le-a frînt, și le-a dat ucenicilor
17 să le împartă norodului. Au mîncat toți, și s’au săturat; și
au ridicat douăsprezece coșuri pline cu fărâmiturile rămase.
18 ’ntr’o zi, pe cînd Se ruga Isus singur deoparte, avînd cu El pe
ucenicii Lui, le-a pus întrebarea următoare: “Cine zic oamenii
19 că sînt Eu?” Ei I-au răspuns: “Unii zic că ești Ioan Boteză-
torul; alții zic că ești Ilie; alții zic că a înviat un prooroc din
20 cei din vechime.” “Dar voi”, i-a întrebat El, “cine ziceți că
21 sînt?” “Hristosul lui Dumnezeu!” I-a răspuns Petru. Isus le-
22 a poruncit cu tărie să nu spună nimănui lucrul acesta. Apoi
a adăugat că Fiul omului trebuie să pătimească multe, să fie
tăgăduit de bătrîni, de preoții cei mai de seamă și de cărturari,
23 să fie omorît, și a treia zi să învieze. Apoi a zis tuturor: “Dacă
voește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia
24 crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze. Fiindcă oricine va voi
să-și scape viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața
25 pentru Mine, o va mîntui. Și ce ar folosi un om să cîștige
toată lumea, dacă s’ar prăpădi sau s’ar pierde pe sine însuș?
26 Căci de oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, se
va rușina și Fiul omului de el, cînd va veni în slava Sa și a
27 Tatălui și a sfinților îngerii. Adevărat vă spun, că sînt unii din
cei ce stau aici, cari nu vor gusta moartea, pînă nu vor vedea
28 ’mpărăția lui Dumnezeu. Cam la opt zile după cuvintele ace-
stea, Isus a luat cu El pe Petru, pe Ioan și pe Iacov, și S’a suit
29 pe munte să Se roage. Pe cînd Se ruga, I s’a schimbat în-
fățișarea feței, și îmbrăcămintea I s’a făcut albă strălucitoare.
30 Și iatăcă stăteau de vorbă cu El doi bărbați: erau Moise și
31 Ilie, cari se arătaseră în slavă, și vorbeau despre sfîrșitul Lui,
32 pe care avea să-l aibă în Ierusalim. Petru și tovarășii lui erau
îngreuiți de somn; dar, cînd s’au deșteptat bine, au văzut
slava lui Isus, și pe cei doi bărbați cari stăteau împreună cu

El. 'n clipa cînd se despărțeau bărbații aceștia de Isus, Petru 33
a zis lui Isus: “nvățătorule, este bine să fim aici; să facem trei
colibe: una pentru Tine, una pentru Moise și una pentru Ilie.”
Nu știa ce spune. Pe cînd vorbea el astfel, a venit un nor, și 34
i-a acoperit cu umbra lui; ucenicii s’au spăimîntat, cînd i-au
văzut intrînd în nor. Și din nor s’a auzit un glas, care zicea: 35
“Acesta este Fiul Meu prea iubit: de El să ascultați.” Cînd 36
s’a auzit glasul acela, Isus a rămas singur. Ucenicii au tăcut, și
n-au spus, în zilele acelea, nimănui nimic din cele ce văzuseră.
A doua zi, cînd s’au pogorît de pe munte, o gloată mare a 37
întîmpinat pe Isus. Și un om din mijlocul mulțimii a strigat: 38
“nvățătorule, rogu-Te, uită-Te cu îndurare la fiul meu, fiindcă
îl am numai pe el. 'l apucă un duh, și deodată răcnește; și 39
duhul îl scutură cu putere, așa că băiatul face spumă la gură,
și cu anevoie se duce duhul dela el, după ce l-a stropșit de tot.
Am rugat pe ucenicii Tăi să-l scoată, și n’au putut. “O neam 40, 41
necredincios și pornit la rău”, a răspuns Isus; “pînă cînd voi fi
cu voi și vă voi suferi? Adu aici pe fiul tău.” Pe cînd venea 42
băiatul, dracul l-a trîntit la pămînt, și l-a scuturat cu putere.
Dar Isus a certat duhul necurat, a vindecat pe băiat, și l-a
dat înapoi tatălui său. Și toți au rămas uimiți de mărirea lui 43
Dumnezeu. “Voi ascultați bine ce vă spun: Fiul omului va fi 44
dat în mînile oamenilor!” Dar ucenicii nu înțelegeau cuvintele 45
acestea, căci erau acoperite pentru ei, ca să nu le priceapă; și
se temeau să-L întrebe în privința aceasta. Apoi le-a venit în 46
gînd să știe cine dintre ei ar fi cel mai mare. Isus le-a cunos- 47
cut gîndul inimii, a luat un copilaș, l-a pus lîngă El, și le-a 48
zis: “Oricine primește pe acest copilaș, în Numele Meu, pe
Mine Mă primește; și oricine Mă primește pe Mine, primește
pe Cel ce M’a trimes pe Mine. Fiindcă cine este cel mai mic
între voi toți, acela este mare.” Ioan a luat cuvîntul, și a 49
zis: “nvățătorule, noi am văzut pe un om scoțînd draci în Nu-
mele tău; și l-am oprit, pentrucă nu merge după noi.” “Nu-l 50
opriți”, i-a răspuns Isus, “fiindcă cine nu este împotriva voas-
tră, este pentru voi.” Cînd s’a apropiat vremea în care avea 51
să fie luat în cer, Isus Și-a îndreptat fața hotărît să meargă
la Ierusalim. A trimes înainte niște soli, cari s’au dus și au 52

intrat într'un sat al Samaritenilor, ca să-I pregătească un loc
53 de găzduit. Dar ei nu L-au primit, pentrucă Isus Se îndrepta
54 să meargă spre Ierusalim. Ucenicii Săi, Iacov și Ioan, cînd au
văzut lucrul acesta, au zis: "Doamne, vrei să poruncim să se
55 pogoare foc din cer și să-i mistuie, cum a făcut Ilie?" Isus
S'a întors spre ei, i-a certat, și le-a zis: "Nu știți de ce duh
56 sînteți însuflețiți! Căci Fiul omului a venit nu ca să piardă
sufletele oamenilor, ci să le mîntuiască." Și au plecat într'alt
57 sat. Pe cînd erau pe drum, un om i-a zis: "Doamne, Te
58 voi urma oriunde vei merge." Isus i-a răspuns: "Vulpile au
vizuini, și păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului n'are
59 unde-Și odihni capul." Altuia i-a zis: "Vino după Mine!"
"Doamne", I-a răspuns el, "lasă-mă să mă duc întîi să îngrop
60 pe tatăl meu." Dar Isus i-a zis: "Lasă morții să-și îngroape
61 morții, și tu du-te de vestește 'mpărăția lui Dumnezeu." Un
altul a zis: "Doamne, Te voi urma, dar lasă-mă întîi să mă duc
62 să-mi iau rămas bun dela ai mei." Isus i-a răspuns: "Oricine
pune mîna pe plug, și se uită înapoi, nu este destoinic pentru
'mpărăția lui Dumnezeu."

10 După aceea Domnul a mai rînduit alți șaptezeci de ucenici,
și i-a trimes doi cîte doi înaintea Lui, în toate cetățile și în
2 toate locurile, pe unde avea să treacă El. Și le-a zis: "Mare
este secerișul, dar puțini sînt lucrătorii! Rugați dar pe Domnul
3 secerișului să scoată lucrători la secerișul Său. Duceți-vă;
4 iată, vă trimet ca pe niște miei în mijlocul lupilor. Să nu
luați cu voi nici pungă, nici traistă, nici încălțăminte, și să nu
5 întrebați pe nimeni de sănătate pe drum. 'n orice casă veți
6 intra, să ziceți întîi: "Pacea să fie peste casa aceasta!" Și dacă
va fi acolo un fiu al păcii, pacea voastră va rămînea peste el;
7 altminteri ea se va întoarce la voi. Să rămîneți în casa aceea, și
să mîncăți și să beți ce vi se va da; căci vrednic este lucrătorul
8 de plata sa. Să nu umblați din casă în casă. 'n oricare cetate
veți intra și unde vă vor primi oamenii, să mîncăți ce vi se va
9 pune înainte; să vindecați pe bolnavii cari vor fi acolo, și să
10 le ziceți: "'mpărăția lui Dumnezeu s'a apropiat de voi." Dar
în oricare cetate veți intra, și nu vă vor primi, să vă duceți pe
11 ulițele ei, și să ziceți: "Scuturăm împotriva voastră, chiar și

praful din cetatea voastră, care s'a lipit de picioarele noastre; totuș să știți că 'mpărăția lui Dumnezeu s'a apropiat de voi." Eu vă spun că, în ziua judecării va fi mai ușor pentru Sodoma 12 decît pentru cetatea aceea. Vai de tine, Horazine! Vai de tine, 13 Betsaido! Căci dacă ar fi fost făcute în Tir și Sidon lucrările puternice cari au fost făcute în voi, de mult s'ar fi pocăit stînd în sac și cenușă. De aceea, în ziua judecării, va fi mai ușor 14 pentru Tir și Sidon decît pentru voi. Și tu, Capernaume, 15 vei fi înălțat oare pînă la cer? Vei fi pogorît pînă în Locuința morților. Cine vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă; și 16 cine vă nesocotește pe voi, pe Mine Mă nesocotește; iar cine Mă nesocotește pe Mine, nesocotește pe Cel ce M'a trimes pe Mine." Cei șaptezeci s'au întors plini de bucurie, și au zis: 17 "Doamne, chiar și dracii ne sînt supuși în Numele Tău." Isus 18 le-a zis: "Am văzut pe Satana căzînd ca un fulger din cer." Iată că v'am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpii, 19 și peste toată puterea vrăjmașului: și nimic nu vă va putea vătăma. Totuș, să nu vă bucurați de faptul că duhurile vă sînt 20 supuse; ci bucurați-vă că numele voastre sînt scrise în ceruri." 'n ceasul acela, Isus S'a bucurat în Duhul Sfînt, și a zis: "Tată, 21 Doamne al cerului și al pămîntului; Te laud pentrucă ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor. Da, Tată, fiindcă așa ai găsit cu cale Tu." Toate 22 lucrurile Mi-au fost date în mîni de Tatăl Meu; și nimeni nu știe cine este Fiul, afară de Tatăl, nici cine este Tatăl, afară de Fiul și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere." Apoi S'a 23 întors spre ucenici, și le-a spus de o parte: "Ferice de ochii cari văd lucrurile, pe cari le vedeți voi! Căci vă spun că mulți 24 prooroci și împărați au voit să vadă ce vedeți voi, și n'au văzut, să audă ce auziți voi, și n'au auzit." Un învățător al Legii s'a 25 sculat să ispitească pe Isus și I-a zis: "nvățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața vecinică?" Isus i-a zis: "Ce este scris 26 în Lege? Cum citești în ea?" El a răspuns: "Să iubești pe 27 Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu tot cugetul tău; și pe aproapele tău ca pe tine însuți." "Bine ai răspuns", i-a zis Isus; "fă așa, și vei 28 avea viața vecinică." Dar el, care vroia să se îndreptățească, a 29

30 zis lui Isus: “Și cine este aproapele meu?” Isus a luat din nou
cuvîntul, și a zis: “Un om se cobora din Ierusalim la Ierihon.
A căzut între niște tâlhari, cari l-au desbrăcat, l-au jăfuit de
tot, l-au bătut zdravăn, au plecat, și l-au lăsat aproape mort.
31 Din întîmplare, se cobora pe acelaș drum un preot; și, cînd a
32 văzut pe omul acesta, a trecut înainte pe alături. Un Levit
trecea și el prin locul acela; și cînd l-a văzut, a trecut înainte pe
33 alături. Dar un Samaritean, care era în călătorie, a venit în
34 locul unde era el, și cînd l-a văzut, i s’a făcut milă de el. S’a
apropiat de i-a legat rănila, și a turnat peste ele untdelemn
și vin; apoi l-a pus pe dobitocul lui, l-a dus la un han, și a
35 îngrijit de el. A doua zi, cînd a pornit la drum, a scos doi
lei, i-a dat hangiului, și i-a zis: “Ai grijă de el, și orice vei mai
36 cheltui, îți voi da înapoi la întorcere.” Care dintr’acești trei ți
se pare că a dat dovadă că este aproapele celui ce căzuse între
37 tâlhari?” “Celce și-a făcut milă cu el”, a răspuns învățătorul
38 Legii. “Du-te de fă și tu la fel”, i-a zis Isus. Pe cînd era pe
drum, cu ucenicii Săi, Isus a intrat într’un sat. Și o femeie,
39 numită Marta, L-a primit în casa ei. Ea avea o soră numită
Maria, care s’a așezat jos la picioarele Domnului, și asculta
40 cuvintele Lui. Marta era împărțită cu multă slujire, a venit
repede la El, și i-a zis: “Doamne, nu-Ți pasă că soru-mea m’a
41 lăsat să slujesc singură? Zi-i dar să-mi ajute.” Drept răspuns,
Isus i-a zis: “Marto, Marto, pentru multe lucruri te îngrijorezi
42 și te frămînti tu, dar un singur lucru trebuiește. Maria și-a
ales partea cea bună, care nu i se va lua.”

11 ’ntr’o zi, Isus Se ruga într’un loc anumit. Cînd a isprăvit
rugăciunea, unul din ucenicii Lui I-a zis: “Doamne, învață-ne
2 să ne rugăm, cum a învățat și Ioan pe ucenicii lui.” El le-a
zis: “Cînd vă rugați, să ziceți: Tatăl nostru care ești în ceruri!
Sfîntească-se Numele Tău; vie ’mpărăția Ta; facă-se voia Ta,
3 precum în cer, așa și pe pămînt. Pînea noastră cea de toate
4 zilele dă-ne-o nouă în fiecare zi; și ne iartă nouă păcatele noas-
tre, fiindcă și noi iertăm oricui ne este dator; și nu ne duce în
5 ispită, ci izbăvește-ne de cel rău.” Apoi le-a mai zis: “Dacă
unul dintre voi are un prieten, și se duce la el la miezul nopții,
6 și-i zice: ,Prietene, împrumută-mi trei pîni, căci a venit la

mine de pe drum un prieten al meu, și n'am ce-i pune înainte; și dacă dinlăuntru casei lui, prietenul acesta îi răspunde: „Nu 7 mă turbura; acum ușa este încuiată, copiii mei sînt cu mine în pat, nu pot să mă scol să-ți dau pîni”, - vă spun: chiar 8 dacă nu s'ar scula să i le dea, pentrucă-i este prieten, totuș, măcar pentru stăruința lui supărătoare, tot se va scula și-i va da tot ce-i trebuie. Deaceea și Eu vă spun: Cereți, și vi se va 9 da: căutați, și veți găsi; bateți și vi se va deschide. Fiindcă 10 oricine cere, capătă; cine caută găsește; și celui ce bate, i se deschide. Cine este tatăl acela dintre voi, care, dacă-i cere fiul 11 său pîne, să-i dea o piatră? Ori, dacă cere un pește, să-i dea un șarpe în loc de pește? Sau, dacă cere un ou, să-i dea o scor- 12 pie? Deci, dacă voi, cari sînteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cît mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfînt celor ce I-L cer!” Isus a scos dintr'un bolnav 14 un drac, care era mut. După ce a ieșit, dracul, mutul a grăit, și noroadele s'au mirat. Dar unii ziceau: “El scoate dracii 15 cu Beelzebul, domnul dracilor.” Alții, ca să-L ispitească, 'i 16 cereau un semn, din cer. Isus le-a cunoscut gîndurile, și le-a 17 zis: “Orice împărăție desbinată împotriva ei, este pustiită; și o casă desbinată împotriva ei, se prăbușește peste alta. Deci, 18 dacă Satana este desbinat împotriva lui însuș, cum va dăinui împărăția lui, fiindcă ziceți că Eu scot dracii cu Beelzebul? Și dacă eu scot dracii cu Beelzebul, fiii voștri cu cine îi scot? 19 De aceea ei înșiși vor fi judecătorii voștri. Dar, dacă Eu scot 20 dracii cu degetul lui Dumnezeu, 'mpărăția lui Dumnezeu a ajuns pînă la voi. Cînd omul cel tare și bine înarmat își 21 păzește casa, averile îi sînt la adăpost. Dar dacă vine peste el unul mai tare decît el și-l biruiește, atunci îi ia cu sila toate 22 armele în care se încredea, și împarte prăzile luate de la el. Cine nu este cu Mine este împotriva Mea; și cine nu adună 23 cu Mine, risipește. Duhul necurat, cînd iese afară dintr'un 24 om, umblă prin locuri fără apă, și caută odihnă. Fiindcă n'o găsește, zice: „Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit.” Și cînd vine, o găsește măturată și împodobită. Atunci se 25, 26 duce de mai ia cu el alte șapte duhuri, mai rele decît el; intră împreună în casă, se așează în ea, și starea de pe urmă a omu-

27 lui aceluia ajunge mai rea decît cea dintîi.” Pe cînd spunea
Isus aceste vorbe, o femeie din norod și-a ridicat glasul și a zis:
“Ferice de pîntecele care Te-a purtat, și de țîțele pe cari le-ai
28 supt!” Și El a răspuns: “Ferice mai degrabă de ceice ascultă
29 Cuvîntul lui Dumnezeu, și-L păzesc!” Pe cînd noroadele se
strîngeau cu grămada, El a început să spună: “Neamul acesta
este un neam viclean; el cere un semn; dar nu i se va da alt
30 semn decît semnul proorocului Iona. Căci după cum Iona a
fost un semn pentru Niniviteni, tot așa și Fiul omului va fi un
31 semn pentru neamul acesta. ’mpărăteasa de la miazăzi se va
scula, în ziua judecății, alături de bărbații acestui neam, și-i
va osîndi; pentrucă ea a venit dela capătul pămîntului ca să
audă înțelepciunea lui Solomon; și iată că aici este Unul mai
32 mare decît Solomon. Bărbații din Ninive se vor scula, în ziua
judecății, alături de neamul acesta, și-l vor osîndi, pentrucă ei
s’au pocăit la propovăduirea lui Iona; și iată că aici este Unul
33 mai mare decît Iona. Nimeni n’aprinde o lumină, ca s’o pună
într’un loc ascuns sau supt baniță; ci o pune într’un sfeșnic,
34 pentru ca cei ce intră, să vadă lumina. Ochiul este lumina
trupului tău. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău este
plin de lumină; dar dacă ochiul tău este rău, trupul tău este
35 plin de întunerec. Ia seama dar, ca lumina care este în tine,
36 să nu fie întunerec. Așa că, dacă tot trupul tău este plin de
lumină, fără să aibă vreo parte întunecată, va fi în totul plin
de lumină, întocmai ca atunci cînd te-ar lumina o lampă cu
37 lumina ei mare.” Pe cînd vorbea Isus, un Fariseu L-a rugat
38 să prînzească la el. El în intrat și a șezut la masă. Fariseul a
39 văzut cu mirare că Isus nu Se spălase înainte de prînz. Dar
Domnul i-a zis: “Voi, Fariseii, curățiți partea de afară a pa-
harului și a blidului, dar lăuntru vostru este plin de jăfuire
40 și de răutate. Nebunilor, oare Acela care a făcut partea de
41 afară, n’a făcut și pe cea dinlăuntru? Dați mai bine milostenie
42 din lucrurile dinlăuntru, și atunci toate vă vor fi curate. Dar
vai de voi, Fariseilor! Pentrucă voi dați zeciuală din izmă,
din rută și din toate zarzavaturile, și dați uitării dreptatea și
43 celelalte să nu le lăsați nefăcute! Vai de voi, Fariseilor! Pen-

trucă voi umblați după scaunele dintîi la sinagogi, și vă place să vă facă lumea plecăciuni prin piețe! Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentrucă voi sînteți ca mormintele, cari nu se văd, și peste cari oamenii umblă fără să știe.” Unul din învățătorii Legii a luat cuvîntul, și I-a zis: “Învățătorule, spunînd aceste lucruri ne ocărăști și pe noi.” “Vai și de voi, învățători ai Legii”, a răspuns Isus. “Pentrucă voi puneți pe spinarea oamenilor sarcini grele de purtat, iar voi nici măcar cu unul din degetele voastre nu vă atingeți de ele. Vai de voi! Pentrucă voi zidiți mormintele proorocilor, pe cari i-au ucis părinții voștri. Prin aceasta mărturisiți că încuviințați faptele părinților voștri; căci ei au ucis pe prooroci, iar voi le zidiți mormintele. De aceea ’nțelepciunea lui Dumnezeu a zis: ,Le voi trimete prooroci și apostoli; pe unii din ei îi vor ucide, iar pe alții îi vor prigoni, ca să se ceară dela acest neam sîngele tuturor proorocilor, care a fost vărsat dela întemeierea lumii: dela sîngele lui Abel pînă la sîngele lui Zaharia, ucis între altar și Templu; da, vă spun, se va cere dela neamul acesta! Vai de voi, învățători ai Legii! Pentrucă voi ați pus mîna pe cheia cunoștinței: nici voi n’ați intrat, iar pe ceice voiau să intre, i-ați împedecat să intre.” După ce a ieșit de acolo, cărturarii și Fariseii au început să-L pună la strîmtoare, și să-L facă să vorbească despre multe lucruri; I-au întins astfel lațuri, ca să prindă vreo vorbă din gura Lui, pentru care să-L poată învinui.

’n vremea aceea, cînd se strînseseră noroadele cu miile, așa că se călcau unii pe alții, Isus a început să spună ucenicilor Săi: “Mai întîi de toate, păziți-vă de aluatul Fariseilor, care este fățarnicia. Nu este nimic acoperit, care nu va fi descoperit, nici ascuns, care nu va fi cunoscut. De aceea, orice ați spus la întunec, va fi auzit la lumină; și orice ați grăit la ureche, în odăițe, va fi vestit de pe acoperișul caselor. Vă spun vouă, prietenii Mei: Să nu vă temeți de cei ceucid trupul, și după aceea nu mai pot face nimic. Am să vă arăt de cine să vă temeți. Temeți-vă de Acela care, după ce a ucis, are puterea să arunce în gheenă; da, vă spun, de El să vă temeți. Nu se vînd oare cinci vrăbii cu doi bani? Totuș, niciuna din ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu. Și chiar perii din cap, toți

vă sînt numărați. Deci să nu vă temeți: voi sînteți mai de preț
8 decît multe vrăbii. Eu vă spun: pe orișicine Mă va mărturisi
înaintea oamenilor, îl va mărturisi și Fiul omului înaintea în-
9 gerilor lui Dumnezeu; dar cine se va lepăda de Mine înaintea
oamenilor, va fi lepădat și el înaintea îngerilor lui Dumnezeu.
10 Și orișicui va vorbi împotriva Fiului omului, i se va ierta; dar
11 oricui va huli împotriva Duhului Sfînt, nu i se va ierta. Cînd
vă vor duce înaintea sinagogilor, înaintea dregătorilor, și înain-
tea stăpînirilor, să nu vă îngrijorați, cum veți răspunde pentru
12 apărarea voastră, nici ce veți vorbi; căci Duhul Sfînt vă va
13 învăța chiar în ceasul acela ce va trebui să vorbiți.” Unul din
mulțime a zis lui Isus: “nvățătorule, spune fratelui meu să
14 împartă cu mine moștenirea noastră.” “Omule”, i-a răspuns
Isus, “cine M’a pus pe Mine judecător sau împărțitor peste
15 voi?” Apoi le-a zis: “Vedeți și păziți-vă de orice fel de lă-
comie de bani; căci viața cuiva nu stă în belșugul avuției lui.”
16 Și le-a spus pilda aceasta: “Țarina unui om bogat rodise mult.
17 Și el se gîndea în sine, și zicea: ,Ce voi face? Fiindcă nu mai
18 am loc unde să-mi strîng rodurile.’ ,Iată’, a zis el, ,ce voi face:
îmi voi strica grînarele, și voi zidi altele mai mari; acolo voi
19 strînge toate rodurile și toate bunătățile mele; și voi zice sufle-
tului meu: ,Suflete, ai multe bunătăți strînse pentru mulți ani;
20 odihnește-te, mănîncă, bea și veselește-te! Dar Dumnezeu i-a
zis: ,Nebunule! Chiar în noaptea aceasta ți se va cere înapoi
21 sufletul; și lucrurile, pe cari le-ai pregătit, ale cui vor fi. Tot
așa este și cu cel ce își adună comori pentru el, și nu se îm-
22 bogățește față de Dumnezeu.” Isus a zis apoi ucenicilor săi:
“De aceea vă spun: Nu vă îngrijorați, cu privire la viața voas-
tră, gîndindu-vă ce veți mîncă, nici cu privire la trupul vostru,
23 gîndindu-vă cu ce vă veți îmbrăca. Viața este mai mult de cît
24 hrana, și trupul mai mult de cît îmbrăcămintea. Uitați-vă cu
băgare de seamă la corbi: ei nu samănă, nici nu seceră, n’au
nici cămară, nici grînar: și totuș Dumnezeu îi hrănește. Cu
25 cît mai de preț sînteți voi decît păsările! Și apoi, cine dintre
voi, chiar îngrijorîndu-se, poate să adauge un cot la lungimea
26 vieții lui? Deci, dacă nu puteți face nici cel mai mic lucru,
27 pentrucă vă mai îngrijorați de celelalte? Uitați-vă cu băgare

de seamă cum cresc crinii: ei nu torc, nici nu țes: totuș vă spun că nici Solomon, în toată slava lui, n'a fost îmbrăcat ca unul din ei. Dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba, care astăzi este pe câmp, iar mîne va fi aruncată în cuptor, cu cît mai mult vă va îmbrăca El pe voi, puțin credincioșilor? Să nu căutați ce veți mânca sau ce veți bea, și nu vă frămîntați mintea. Căci toate aceste lucruri Neamurile lumii le caută. Tatăl vostru știe că aveți trebuință de ele. Căutați mai întii 'mpărăția lui Dumnezeu, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. Nu te teme, turmă mică; pentrucă Tatăl vostru vă dă cu plăcere 'mpărăția. Vindeți ce aveți și dați milostenie. Faceți-vă rost de pungi, cari nu se învechesc, o comoară nesecată în ceruri, unde nu se apropie hoțul, și unde nu roade molia. Căci unde este comoara voastră, acolo este și inima voastră. Mijlocul să vă fie încins, și făcliile aprinse. Și să fiți ca niște oameni, cari așteaptă pe stăpînul lor să se întoarcă dela nuntă, ca să-i deschidă îndată, cînd va veni și va bate la ușă. Ferice de robii aceia, pe cari stăpînul îi va găsi veghind la venirea lui! Adevărat vă spun, că el se va încinge, îi va pune să șadă la masă, și se va apropia să le slujească. Fie că vine la a doua strajă din noapte, fie că vine la a treia strajă, ferice de robii aceia, dacă-i va găsi veghind! Să știți bine că, dacă ar ști stăpînul casei la ce ceas va veni hoțul, ar veghea, și n'ar lăsa să-i spargă casa. Și voi dar fiți gata, căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți." "Doamne", I-a zis Petru, "pentru noi spui pilda aceasta sau pentru toți?" Și Domnul a zis: "Cine este ispravnicul credincios și înțelept, pe care-l va pune stăpînul său peste slugile sale, ca să le dea partea lor de hrană la vremea potrivită? Ferice de robul acela, pe care stăpînul, la venirea lui, îl va găsi făcînd așa! Adevărat vă spun, că îl va pune peste toată avuția sa. Dar dacă robul acela zice în inima lui: 'Stăpînul meu zăbovește să vină'; dacă va începe să bată pe slugi și pe slujnice, să mănînce, să bea și să se îmbete, stăpînul robului aceuia va veni în ziua în care el nu se așteaptă, și în ceasul în care nu știe, și-l va tăia în bucăți; și soarta lui va fi soarta celor necredincioși în lucrul încredințat lor. Robul acela, care a știut voia stăpînului său,

și nu s'a pregătit deloc, și n'a lucrat după voia lui, va fi bătut cu multe lovituri. Dar cine n'a știut-o, și a făcut lucruri vrednice de lovituri, va fi bătut cu puține lovituri. Cui i s'a dat mult, i se va cere mult; și cui i s'a încredințat mult, i se va cere mai mult. Eu am venit să arunc un foc pe pământ. Și ce vreau decît să fie aprins chiar acum! Am un botez cu care trebuie să fiu botezat, și cît de mult doresc să se îndeplinească! Credeți că am venit să aduc pace pe pământ? Eu vă spun: nu; ci mai degrabă desbinare. Căci, de acum înainte, din cinci, cari vor fi într'o casă, trei vor fi desbinați împotriva a doi, și doi împotriva a trei. Tatăl va fi desbinat împotriva fiului, și fiul împotriva tatălui; mama împotriva fiicei, și fiica împotriva mamei; soacra împotriva norei, și nora împotriva soacrei." El a mai zis noroadelor: "Cînd vedeți un nor ridicîndu-se la apus, îndată ziceți: ,Vine ploaia.' Și așa se întîmplă. Și cînd vedeți suflînd vîntul dela miazăzi, ziceți: ,Are să fie zăduf.' Și așa se întîmplă. Fățarnicilor, fața pământului și a cerului știți s'o deosebiți: vremea aceasta cum de n'o deosebiți? Și pentruce nu judecați și voi singuri ce este drept? Cînd te duci cu pîrșul tău înaintea judecătorului, pe drum caută să scapi de el; ca nu cumva să te tîrască înaintea judecătorului, judecătorul să te dea pe mîna temnicerului, și temnicerul să te arunce în temniță. 'ți spun că nu vei ieși de acolo, pînă nu vei plăti și cel mai de pe urmă bănuț."

13 'n vremea aceea au venit unii, și au istorisit lui Isus ce se întîmplase unor Galileeni, al căror sînge îl amestecase Pilat cu jertfele lor. "Credeți voi", le-a răspuns Isus, "că acești Galileeni au fost mai păcătoși decît toți ceilalți Galileeni, pentrucă au pățit astfel? Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți peri la fel. Sau acei optsprezece inși, peste cari a căzut turnul din Siloam, și i-a omorît, credeți că au fost mai păcătoși decît toți ceilalți oameni, cari locuiau în Ierusalim? Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel." El a spus și pilda aceasta: "Un om avea un smochin sădit în via sa. A venit să caute rod în el, și n'a găsit. Atunci a zis vierului: ,Iată că sînt trei ani, decînd vin și caut rod în smochinul acesta, și nu găsesc. Taie-l. La ce să mai cuprindă și pămîn-

tul degeaba; „Doamne”, i-a răspuns vierul, „mai lasă-l și anul 8
acesta; am să-l sap de jur împrejur, și am să-i pun gunoi la
rădăcină. Poate că deacum înainte va face roadă; dacă nu, îl 9
vei tăia.” Isus învăța pe norod într’o sinagogă în ziua Sabat- 10
ului. Și acolo era o femeie stăpînită de optsprezece ani de
un duh de neputință; era gîrbovă, și nu putea nicidecum să-și 11
îndrepte spatelul. Cînd a văzut-o Isus, a chemat-o, și i-a zis: 12
“Femeie, ești deslegată de neputința ta.” Și-a întins mîinile 13
peste ea: îndată s’a îndreptat, și slăvea pe Dumnezeu. Dar 14
fruntașul sinagogii, mîniat că Isus săvîrșise vindecarea aceasta
în ziua Sabatului, a luat cuvîntul, și a zis norodului: “Sînt șase
zile în cari trebuie să lucreze omul; veniți dar în aceste zile
să vă vindecați, și nu în ziua Sabatului!” “Fățarnicilor”, i-a 15
răspuns Domnul; “oare în ziua Sabatului nu-și desleagă fiecare
din voi boul sau măgarul dela iesle, și-l duce de-l adapă? Dar 16
femeia aceasta, care este o fiică a lui Avraam, și pe care Satana
o ținea legată de optsprezece ani, nu trebuia oare să fie desle-
gată de legătura aceasta în ziua Sabatului?” Pe cînd vorbea 17
El astfel, toți protivnicii Lui au rămas rușinați; și norodul se
bucura de toate lucrurile minunate, pe cari le făcea El. El a 18
mai zis: “Cu ce se aseamănă ’mpărăția lui Dumnezeu, și cu
ce o voi asemăna? Se aseamănă cu un grăunte de muștar, pe 19
care l-a luat un om, și l-a aruncat în grădina sa; el a crescut,
s’a făcut copac mare, și păsările cerului și-au făcut cuiburi în
ramurile lui.” El a zis iarăș: “Cu ce voi asemăna ’mpărăția 20
lui Dumnezeu? Se aseamănă cu aluatul, pe care l-a luat o
femeie și l-a pus în trei măsururi de făină, pînă s’a dospit toată.” 21
Isus umbla prin cetăți și prin sate, învățînd pe norod, și călă-
torînd spre Ierusalim. Cineva l-a zis: “Doamne, oare puțini 22
sînt ceice sînt pe calea mîntuirii?” El le-a răspuns: “Nevoiti-
vă să intrați pe ușa cea strîmtă. Căci vă spun, că mulți vor 23
căuta să intre, și nu vor putea. Odată ce Stăpînul casei Se
va scula și va încuia ușa, și voi veți fi afară, și veți începe 24
să bateți la ușă, și să ziceți: „Doamne, Doamne, deschide-ne
drept răspuns, El vă va zice: „Nu știu de unde sînteți.” Atunci 25
veți începe să ziceți: „Noi am mîncat și am băut în fața Ta, și
în ulițele noastre ai învățat pe norod.” Și El va răspunde: „Vă 26
27

spun că nu știu de unde sînteți; depărtați-vă dela Mine, voi
28 toți lucrătorii fărădelegii.’ Va fi plînsul și scrișnirea dinților,
cînd veți vedea pe Avraam, pe Isaac și pe Iacov, și pe toți
proorocii în ’mpărăția lui Dumnezeu, iar pe voi scoși afară.
29 Vor veni dela răsărit și dela apus, dela miazănoapte și dela
30 miază-zi, și vor șede la masă în ’mpărăția lui Dumnezeu. Și
iată că sînt unii din cei de pe urmă, cari vor fi cei dintii, și sînt
31 unii din cei dintii, cari vor fi cei de pe urmă.” ’n aceeaș zi, au
venit cîțiva Farisei, și I-au zis: “Pleacă, și du-Te de aici, căci
32 Irod vrea să Te omoare.” “Duceți-vă”, le-a răspuns El, “și
spuneți vulpii aceleia: ,Iată că scot dracii, și săvîrșesc vindecări
33 astăzi și mîne, iar a treia zi voi isprăvi. Dar trebuie să umblu
astăzi, mîne și poimîne, fiindcă nu se poate ca un prooroc să
34 piară afară din Ierusalim. Ierusalime, Ierusalime, care omori
pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimeși la tine; de cîte ori
am vrut să strîng pe fiii tăi, cum își strînge găina puii supt
35 aripi, și n’ăți vrut! Iată că vi se va lăsa casa pustie; dar vă
spun că nu Mă veți mai vedea, pînă veți zice: ,Binecuvîntat
este Celce vine în Numele Domnului!”

14 ’ntr’o zi de Sabat, Isus a intrat în casa unuia din fruntașii
Fariseilor, ca să prînzească. Fariseii ’l pîndeau de aproape.
2, 3 Și înaintea Lui era un om bolnav de dropică. Isus a luat
cuvîntul, și a zis învățătorilor Legii și Fariseilor: “Oare este
4 îngăduit a vindeca în ziua Sabatului sau nu?” Ei tăceau.
Atunci Isus a luat de mîină pe omul acela, l-a vindecat, și i-
5 a dat drumul. Pe urmă, le-a zis: “Cine dintre voi, dacă-i
cade copilul sau boul în fîntînă, nu-l va scoate îndată afară,
6 în ziua Sabatului?” Și n’au putut să-I răspundă nimic la
7 aceste vorbe. Apoi, cînd a văzut că cei poftiți la masă alegeau
8 locurile dintii, le-a spus o pildă. Și le-a zis: “Cînd ești poftit
de cineva la nuntă, să nu te așezi la masă în locul dintii; ca nu
cumva, printre cei poftiți de el, să fie altul mai cu vază decît
9 tine, și cel ce te-a poftit și pe tine și pe el, să vină să-ți zică:
,Dă locul tău omului acestuia.’ Atunci, cu rușine, va trebui să
10 iei locul de pe urmă. Ci, cînd ești poftit, du-te și așează-te
în locul cel mai depe urmă; pentruca, atunci cînd va veni cel
ce te-a poftit, să-ți zică: ,Prietene, mută-te mai sus.’ Lucrul

acesta îți va face cinste înaintea tuturor celor ce vor fi la masă împreună cu tine. Căci oricine se înalță, va fi smerit; și cine se smerește, va fi înălțat.” A zis și celui ce-L poftise: “Când dai un prînz sau o cină, să nu chemi pe prietenii tăi, nici pe frații tăi, nici pe neamurile tale, nici pe vecinii bogați, ca nu cumva să te cheme și ei la rîndul lor pe tine, și să iei astfel o răsplată pentru ce ai făcut. Ci, cînd dai o masă, cheamă pe săraci, pe schilozi, pe șchiopi, pe orbi. Și va fi ferice de tine, pentrucă ei n’au cu ce să-ți răsplătească; dar ți se va răsplăti la învierea celor neprihăniți.” Unul din ceice ședeau la masă cu El, cînd a auzit aceste vorbe, I-a zis; “Ferice de acela care va prînzii în ’mpărăția lui Dumnezeu!” Și Isus i-a răspuns: “Un om a dat o cină mare, și a poftit pe mulți. La ceasul cinei, a trimis pe robul său să spună celor poftiți: ‘Veniți, căci iată că toate sînt gata.’ Dar toți, parcă fuseseră vorbiți, au început să se desvinovățească. Cel dintîi i-a zis: ‘Am cumpărat un ogor, și trebuie să mă duc să-l văd; rogu-te să mă ierți.’ Un altul a zis: ‘Am cumpărat cinci părechi de boi și mă duc să-i încerc: iartă-mă, te rog.’ Un altul a zis: ‘Tocmai acum m’am însurat, și de aceea nu pot veni.’ Cînd s’a întors robul, a spus stăpînului său aceste lucruri. Atunci stăpînul casei s’a mîniat, și a zis robului său: ‘Du-te degrab în piețele și ulițele cetății, și adu aici pe cei săraci, ciungi, orbi și șchiopi.’ La urmă, robul a zis: ‘Stăpîne, s’a făcut cum ai poruncit, și tot mai este loc.’ Și stăpînul a zis robului: ‘Ieși la drumuri și la garduri, și pe cei ce-i vei găsi, silește-i să intre, ca să mi se umple casa. Căci vă spun că niciunul din cei poftiți, nu va gusta din cina mea.’ ’mpreună cu Isus mergeau multe noroade. El S’a întors, și le-a zis: “Dacă vine cineva la Mine, și nu urăște pe tatăl său, pe mamă-sa, pe nevastă-sa, pe copiii săi, pe frații săi, pe surorile sale, ba chiar însăș viața sa, nu poate fi ucenicul Meu. Și oricine nu-și poartă crucea, și nu vine după Mine, nu poate fi ucenicul Meu. Căci, cine dintre voi, dacă vrea să zidească un turn, nu stă mai întîi să-și facă socoteala cheltuielilor, ca să vadă dacă are cu ce să-l sfîrșească? Pentruca nu cumva, după ce i-a pus temelială, să nu-l poată sfîrși, și toți ceice-l vor vedea, să înceapă să rîdă de el, și să zică: ‘Omul acesta a

31 început să zidească, și n'a putut isprăvi.' Sau care împărat,
cînd merge să se bată în război cu un alt împărat, nu stă mai
întîi să se sfătuiască dacă va putea merge cu zece mii de oameni
32 înaintea celui ce vine împotriva lui cu douăzeci de mii? Altfel,
pe cînd celalt împărat este încă departe, îi trimete o solie să
33 ceară pace. Tot așa, oricine dintre voi, care nu se leapădă de
34 tot ce are, nu poate fi ucenicul Meu. Sarea este bună; dar
dacă sarea își pierde gustul ei de sare, prin ce i se va da înapoi
35 gustul acesta? Atunci nu mai este bună nici pentru pămînt,
nici pentru gunoi, ci este aruncată afară. Cine are urechi de
auzit, să audă."

15 Toți vameșii și păcătoșii se apropiau de Isus ca să-L as-
2 culte. Și Fariseii și cărturarii cîrteau și ziceau: "Omul acesta
3 primește pe păcătoși, și mănîncă cu ei." Dar El le-a spus
4 pilda aceasta: "Care om dintre voi, dacă are o sută de oi, și
pierde pe una din ele, nu lasă pe celelalte nouăzeci și nouă pe
5 islaz, și se duce după cea pierdută, pînă cînd o găsește? După
6 ce a găsit-o, o pune cu bucurie pe umeri; și, cînd se întoarce
acasă, cheamă pe prietenii și vecinii săi, și le zice: ‚Bucurați-vă
împreună cu mine, căci mi-am găsit oaia care era pierdută.‘
7 Tot așa, vă spun că va fi mai multă bucurie în cer pentru un
singur păcătos care se pocăiește, decît pentru nouăzeci și nouă
8 de oameni neprihăniți cari n'au nevoie de pocăință. Sau care
femeie, dacă are zece lei (Grecește: drahme.) de argint, și
pierde unul din ei, nu aprinde o lumină, nu mătură casa, și nu
9 caută cu băgare de seamă pînă cînd îl găsește? După ce l-a
găsit, cheamă pe prietenele și vecinele ei, și zice: ‚Bucurați-vă
împreună cu mine, căci am găsit leul, pe care-l pierdusem.‘
10 Tot așa, vă spun că este bucurie înaintea îngerilor lui Dum-
11 nezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește." El a mai
12 zis: "Un om avea doi fii. Cel mai tînăr din ei a zis tatălui său:
‚Tată, dă-mi partea de avere, ce mi se cuvine.‘ Și tatăl le-a îm-
13 părțit averea. Nu după multe zile, fiul cel mai tînăr a strîns
totul, și a plecat într'o țară depărtată, unde și-a risipit averea,
14 ducînd o viață destrăbălată. După ce a cheltuit totul, a venit
o foamete mare în țara aceea, și el a început să ducă lipsă.
15 Atunci s'a dus și s'a lipit de unul din locuitorii țării aceleia,

care l-a trimes pe ogoarele lui să-i păzească porcii. Mult ar 16
 fi dorit el să se sature cu roșcovele, pe cari le mâncau porcii,
 dar nu i le da nimeni. Și-a venit în fire, și a zis: ,Cîți argați 17
 ai tatălui meu au belșug de pîne, iar eu mor de foame aici!
 Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu, și-i voi zice: Tată, 18
 am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta, și nu mai sînt 19
 vrednic să mă chem fiul tău; fă-mă ca pe unul din argații tăi.‘
 Și s’a sculat, și a plecat la tatăl său. Cînd era încă departe, 20
 tatăl său l-a văzut, și i s’a făcut milă de el, a alergat de a căzut
 pe grumazul lui, și l-a sărutat mult. Fiul i-a zis: ,Tată, am 21
 păcătuit împotriva cerului și împotriva ta, nu mai sînt vrednic
 să mă chem fiul tău.‘ Dar tatăl a zis robilor săi: ,Aduceți 22
 repede haina cea mai bună, și îmbrăcați-l cu ea; puneți-i un
 inel în deget, și încălțămintele în picioare. Aduceți vițelul cel 23
 îngrășat, și tăiați-l. Să mîncăm și să ne veselim; căci acest 24
 fiu al meu era mort, și a înviat; era pierdut, și a fost găsit.‘
 Și au început să se veselească. Fiul cel mai mare era la ogor. 25
 Cînd a venit și s’a apropiat de casă, a auzit muzică și jocuri.
 A chemat pe unul din robi, și a început să-l întrebe ce este. 26
 Robul acela i-a răspuns: ,Fratele tău a venit înapoi, și tatăl 27
 tău a tăiat vițelul cel îngrășat, pentrucă l-a găsit iarăș sănătos
 și bine.‘ El s’a întăritat de mînie, și nu voia să intre în casă. 28
 Tatăl său a ieșit afară, și l-a rugat să intre. Dar el, drept 29
 răspuns, a zis tatălui său: ,Iată, eu îți slujesc ca un rob de
 atîția ani, și niciodată nu ți-am călcat porunca; și mie nicio-
 dată nu mi-ai dat măcar un ied să mă veselesc cu prietenii
 mei; iar cînd a venit acest fiu al tău, care ți-a mîncat averea 30
 cu femeile desfrîinate, i-ai tăiat vițelul cel îngrășat.‘ ,Fiule‘, 31
 i-a zis tatăl, ,tu întotdeauna ești cu mine, și tot ce am eu este
 al tău. Dar trebuia să ne veselim și să ne bucurăm, pentrucă 32
 acest frate al tău era mort, și a înviat, era pierdut și a fost
 găsit.”

Isus a mai spus ucenicilor Săi: “Un om bogat avea un is- 16
 pravnic, care a fost pîrît la el că-i risipește averea. El l-a 2
 chemat, și i-a zis: ,Ce aud eu vorbindu-se despre tine? Dă-ți
 socoteala de isprăvnicia ta, pentrucă nu mai poți fi ispravnic.‘
 Ispravnicul și-a zis: ,Ce am să fac, dacă îmi ia stăpînul is- 3

4 prăvnicia? Să șap, nu pot; să cerșesc, mi-e rușine. Știu ce
am să fac, pentruca, atunci cînd voi fi scos din isprăvnicie,
5 ei să mă primească în casele lor.’ A chemat pe fiecare din
datornicii stăpînului său, și a zis celui dintîi: ,Cît ești dator
6 stăpînului meu? ,O sută de măsuri de untdelemn’, a răspuns
el. Și i-a zis: ,Ia-ți zapisul, și șezi degrabă de scrie cincizeci.’
7 Apoi a zis altuia: ,Dar tu, cît ești dator? ,O sută de măsuri de
grîu’, a răspuns el. Și i-a zis: ,Ia-ți zapisul, și scrie optzeci.’
8 Stăpînul lui a lăudat pe ispravnicul nedrept, pentrucă lucrase
înțelepțește. Căci fiii veacului acestuia, față de semenii lor,
9 sînt mai înțelepți decît fiii luminii. Și Eu vă zic: Faceți-vă pri-
eteni cu ajutorul bogățiilor nedrepte, pentruca atunci cînd veți
10 muri, să vă primească în corturile vecinice. Cine este credin-
cios în cele mai mici lucruri, este credincios și în cele mari; și
cine este nedrept în cele mai mici lucruri, este nedrept și în cele
11 mari. Deci, dacă n’ ați fost credincioși în bogățiile (Grecește:
Mamona.) nedrepte, cine vă va încredința adevăratele bogății?
12 Și dacă n’ ați fost credincioși în lucrul altuia, cine vă va da ce
13 este al vostru? Nici o slugă nu poate sluji la doi stăpîni; căci
sau va urî pe unul și va iubi pe celalt, sau va ținea numai la
unul și va nesocoti pe celalt. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și
14 lui Mamona.” Fariseii, cari erau iubitori de bani, ascultau
15 și ei toate lucrurile acestea, și își băteau joc de El. Isus le-a
zis: “Voi căutați să vă arătați neprihăniți înaintea oamenilor,
dar Dumnezeu vă cunoaște inimile; pentrucă ce este înălțat
16 între oameni, este o urîciune înaintea lui Dumnezeu. Legea
și proorocii au ținut pînă la Ioan; de atunci încoace, Evanghe-
lia ’mpărăției lui Dumnezeu se propovăduiește: și fiecare, ca
17 să intre în ea, dă năvală. Este mai lesne să treacă cerul și
pămîntul decît să cadă o singură frîntură de slovă din Lege.
18 Oricine își lasă nevasta și ia pe alta de nevestă, preacurvește;
și cine ia de nevestă pe cea lăsată de bărbatul ei, preacurvește.
19 “Era un om bogat, care se îmbrăca în porfiră și în suptire; și
20 în fiecare zi ducea o viață plină de veselie și strălucire. La ușa
21 lui, zăcea un sărac, numit Lazăr, plin de bube. Și dorea mult
să se sature cu fărâmiturile, cari cădeau de la masa bogatului;
22 pînă și cîinii veneau și-i lingeau bubele. Cu vremea săracul a

murit; și a fost dus de îngeri în sînul lui Avraam. A murit și bogatul, și l-au îngropat. Pe cînd era el în Locuința morților, în chinuri, și-a ridicat ochii în sus, a văzut de departe pe Avraam, și pe Lazăr în sînul lui, și a strigat: „Părinte Avraame, fie-ți milă de mine, și trimete pe Lazăr să-și moaie vîrful degetului în apă, și să-mi răcorească limba; căci grozav sînt chinuit în văpaia aceasta.” „Fiule”, i-a răspuns Avraam, „adu-ți aminte că, în viața ta, tu ți-ai luat lucrurile bune, și Lazăr și-a luat pe cele rele; acum aici, el este mîngîiat, iar tu ești chinuit. Pe lîngă toate acestea, între noi și între voi este o prăpastie mare, așa ca cei ce ar avea să treacă de aici la voi, sau de acolo la noi, să nu poată.” Bogatul a zis: „Rogu-te dar, părinte Avraame, să trimeți pe Lazăr în casa tatălui meu; căci am cinci frați, și să le adeverească aceste lucruri, ca să nu vină și ei în acest loc de chin.” Avraam a răspuns: „Au pe Moise și pe prooroci; să asculte de ei.” „Nu, părinte Avraame”, a zis el; „ci dacă se va duce la ei cineva din morți, se vor pocăi.” Și Avraam i-a răspuns: „Dacă nu ascultă pe Moise și pe prooroci, nu vor crede nici chiar dacă ar învia cineva din morți.”

Isus a zis ucenicilor Săi: “Este cu neputință să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de acela prin care vin! Ar fi mai de folos pentru el să i se lege o piatră de moară de gît, și să fie aruncat în mare, decît să facă pe unul din acești micuți să păcătuiască. Luați seama la voi înșivă! Dacă fratele tău păcătuiește împotriva ta, muștră-l! Și dacă-i pare rău, iartă-l! Și chiar dacă păcătuiește împotriva ta de șapte ori pe zi, și de șapte ori pe zi se întoarce la tine și zice: ‘mi pare rău’ -să-l ierți. Apostolii au zis Domnului: “Mărește-ne credința!” Și Domnul a zis: “Dacă ați avea credință cît un grăunte de muștar, ați zice dudului acestuia: ‘Desrădăcinează-te și sădește-te în mare’, și v’ar asculta. Cine dintre voi, dacă are un rob, care ară sau paște oile, îi va zice, cînd vine dela cîmp: “Vino îndată, și șezi la masă?” Nu-i va zice mai degrabă: “Gătește-mi să mănînc, încinge-te, și slujește-mi pînă voi mînca și voi bea eu; după aceea, vei mînca și vei bea și tu?” Va rămînea el îndatorat față de robul acela, pentru că robul a făcut ce-i fusese poruncit? Nu cred. Tot așa și voi, după ce

veți face tot ce vi s'a poruncit, să ziceți: "Sîntem niște robi
11 netrebnci; am făcut ce eram datori să facem." Isus mergea
12 spre Ierusalim, și a trecut printre Samaria și Galilea. Pe cînd
intra într'un sat, L-au întîmpinat zece leproși. Ei au stătut
13 departe, și-au ridicat glasul, și au zis: "Isuse, 'nvățătorule,
14 ai milă de noi!" Cînd i-a văzut Isus, le-a zis: "Duceți-vă și
arătați-vă preoților!" Și pe cînd se duceau, au fost curățiți.
15 Unul din ei, cînd s'a văzut vindecat, s'a întors, slăvind pe
16 Dumnezeu cu glas tare. S'a aruncat cu fața la pămînt la
17 picioarele lui Isus, și I-a mulțămît. Era Samaritean. Isus a
luat cuvîntul, și a zis: "Oare n'au fost curățiți toți cei zece?
18 Dar ceilalți nouă, unde sînt? Nu s'a găsit decît străinul acesta
19 să se întoarcă și să dea slavă lui Dumnezeu?" Apoi i-a zis:
20 "Scoală-te și pleacă; credința ta te-a mîntuit." Fariseii au
întrebat pe Isus cînd va veni 'mpărăția lui Dumnezeu. Drept
răspuns, El le-a zis: "'mpărăția lui Dumnezeu nu vine în așa fel
21 ca să izbească privirile. Nu se va zice: 'Uite-o aici', sau: 'Uite-
o acolo; Căci iată că 'mpărăția lui Dumnezeu este înlăuntrul
22 vostru." Și a zis ucenicilor: "Vor veni zile cînd veți dori să
23 vedeți una din zilele Fiului omului, și n'o veți vedea. Vi se
va zice: 'Iată-L aici, iată-L acolo; Să nu vă duceți, nici să nu-i
24 urmați. Căci, cum iese fulgerul și luminează dela o margine a
25 cerului pînă la cealaltă, așa va fi și Fiul omului în ziua Sa. Dar
mai întîi trebuie să sufere multe, și să fie lepădat de neamul
26 acesta. Ce s'a întîmplat în zilele lui Noe, se va întîmpla la
27 fel și în zilele Fiului omului: mîncau, beau, se însurau și se
măritau pînă în ziua cînd a intrat Noe în corabie; și a venit
28 potopul și i-a prăpădit pe toți. Ce s'a întîmplat în zilele lui
Lot, se va întîmpla aidoma: oamenii mîncau, beau, cumpărau,
29 vindeau, sădeau, zideau; dar, în ziua cînd a ieșit Lot din
Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer, și i-a pierdut pe toți.
30, 31 Tot așa va fi și în ziua cînd Se va arăta Fiul omului. 'n ziua
aceea, cine va fi pe acoperișul casei, și își va avea vasele în casă,
să nu se pogoare să le ia; și cine va fi pe cîmp, de asemenea,
32 să nu se mai întoarcă. Aduceți-vă aminte de nevasta lui Lot.
33 Oricine va căuta să-și scape viața, o va pierde; și oricine o
34 va pierde, o va găsi. Vă spun că, în noaptea aceea, doi inși

vor fi în acelaș pat, unul va fi luat și altul va fi lăsat; două 35
femei vor măcina împreună: una va fi luată, și alta va fi lăsată.
Doi bărbați vor fi la cîmp: unul va fi luat și altul va fi lăsat.” 36
Ucenicii L-au întrebat: “Unde, Doamne?” Iar El a răspuns: 37
“Unde va fi trupul acolo se vor strînge vulturii.”

Isus le-a spus o pildă, ca să le arate că trebuie să se roage 18
necurmat, și să nu se lase. El le-a zis: “’ntr’o cetate era un 2
judecător, care de Dumnezeu nu se temea și de oameni nu se
rușina. ’n cetatea aceea era și o văduvă, care venea des la el, 3
și-i zicea: ‘Fă-mi dreptate în cearta cu pîrișul meu.’ Multă 4
vreme n’a voit să-i facă dreptate. Dar în urmă, și-a zis: ‘Mă-
car că de Dumnezeu nu mă tem și de oameni nu mă rușinez,
totuș, pentru că văduva aceasta mă tot necăjește, îi voi face 5
dreptate, ca să nu tot vină să-mi bată capul.’ Domnul a adăo- 6
gat: ‘Auziți ce zice judecătrul nedrept? Și Dumnezeu nu va 7
face dreptate aleșilor Lui, cari strigă zi și noapte către El, mă-
car că zăbovește față de ei? Vă spun că le va face dreptate 8
în curînd. Dar cînd va veni Fiul omului, va găsi El credință
pe pămînt?’” A mai spus și pilda aceasta pentru unii cari 9
se încredeau în ei înșiși că sînt neprihăniți, și disprețuiau pe
ceilalți. “Doi oameni s’au suit la Templu să se roage; unul era 10
Fariseu, și altul vameș. Fariseul sta în picioare, și a început să 11
se roage în sine astfel: ‘Dumnezeule, ’ți mulțămesc că nu sînt
ca ceilalți oameni, hrăpăreți, nedrepti, preacurvari sau chiar
ca vameșul acesta. Eu postesc de două ori pe săptămînă, dau 12
zeciuală din toate veniturile mele.’ Vameșul sta departe, și 13
nu îndrăznea nici ochii să și-i ridice spre cer; ci se bătea în
piept, și zicea: ‘Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul; Eu 14
vă spun că mai degrabă omul acesta s’a pogorît acasă socotit
neprihănit decît celalt. Căci oricine se înalță, va fi smerit; și
oricine se smereste, va fi înălțat.’” I-au adus și niște copi- 15
lași, ca să Se atingă de ei. Dar ucenicii, cînd au văzut lucrul
acesta, au certat pe aceia cari-i aduceau. Isus a chemat la 16
Sine pe copilași, și a zis: “Lăsați copilașii să vină la Mine, și
nu-i opriți; căci ’mpărăția lui Dumnezeu este a unora ca ei.
Adevărat vă spun că, oricine nu va primi ’mpărăția lui Dum- 17
nezeu ca un copilaș, cu niciun chip nu va intra în ea.” Un 18

frunțaș a întrebat pe Isus: “Bunule ’nvățător, ce trebuie să
19 fac ca să moștenesc viața vecinică?” “Pentruce Mă numești
bun?” i-a răspuns Isus. “Nimeni nu este bun decât Unul sin-
20 gur: Dumnezeu. Știi poruncile: „Să nu preacurvești; să nu
ucizi; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă; să cin-
21 stești pe tatăl tău și pe mama ta.” “Toate aceste lucruri,”
22 I-a zis el, “le-am păzit din tinerețea mea.” Când a auzit Isus
aceste vorbe, i-a zis: “Ți mai lipsește un lucru: vinde tot ce ai,
împarte la săraci, și vei avea o comoară în ceruri. Apoi, vino și
23 urmează-Mă.” Când a auzit el aceste cuvinte, s’a întristat de
24 tot; căci era foarte bogat. Isus a văzut că s’a întristat de tot,
și a zis: “Cît de anevoie vor intra în ’mpărăția lui Dumnezeu
25 cei ce au avutii! Fiindcă mai lesne este să treacă o cămilă
prin urechea acului, decât să intre un om bogat în ’mpărăția
26 lui Dumnezeu.” Cei ce-L ascultau, au zis: “Atunci cine poate
27 fi mîntuit?” Isus a răspuns: “Ce este cu neputință la oameni,
28 este cu putință la Dumnezeu.” Atunci Petru a zis: “Iată că
29 noi am lăsat totul, și Te-am urmat.” Și Isus le-a zis: “Ade-
vărat vă spun că nu este nimeni, care să-și fi lăsat casa, sau
nevasta, sau frații, sau părinții, sau copiii, pentru ’mpărăția
30 lui Dumnezeu, și să nu primească mult mai mult în veacul
31 acesta de acum, iar în veacul viitor, viața vecinică.” Isus a
luat cu Sine pe cei doisprezece, și le-a zis: “Iată că ne suim la
Ierusalim, și tot ce a fost scris prin prooroci despre Fiul omu-
32 lui, se va împlini. Căci va fi dat în mîna Neamurilor; ’l vor
33 batjocori, ’l vor ocări, ’l vor scuipa; și, după ce-L vor bate cu
34 nuiele, ’l vor omori, dar a treia zi va învia.” Ei n’au înțeles
nimic din aceste lucruri: căci vorbirea aceasta era ascunsă pen-
35 tru ei, și nu pricepeau ce le spunea Isus. Pe cînd Se apropia
36 Isus de Ierihon, un orb ședea lîngă drum și cerșea. Când a
37 auzit norodul trecînd, a întrebat ce este. I-au spus: “Trece
38 Isus din Nazaret.” Și el a strigat: “Isuse, Fiul lui David, ai
39 milă de mine!” Ceice mergeau înainte, îl certau să tacă; dar
40 el țipa și mai tare: “Fiul lui David, ai milă de mine!” Isus S’a
oprit, și a poruncit să-l aducă la El; și, după ce s’a apropiat, l-a
41 întrebat: “Ce vrei să-ți fac?” “Doamne,” a răspuns el, “să-mi
42 capăt vederea.” Și Isus i-a zis: “Capătă-ți vederea. Credința

ta te-a mîntuit.” Numaidecît, orbul și-a căpătat vederea, și a mers după Isus, slăvind pe Dumnezeu. Tot norodul, cînd a văzut cele întîmplate, a dat laudă lui Dumnezeu.

Isus a intrat în Ierihon, și trecea prin cetate. Și un om bogat, numit Zacheu, mai marele vameșilor, căuta să vadă care este Isus; dar nu putea din pricina norodului, căci era mic de statură. A alergat înainte, și s'a suit într'un dud ca să-L vadă; pentrucă pe drumul acela avea să treacă. Isus, cînd a ajuns la locul acela, Și-a ridicat ochii în sus, și i-a zis: “Zachee, dă-te jos de grabă, căci astăzi trebuie să rămîn în casa ta.” Zacheu s'a dat jos în grabă, și L-a primit cu bucurie. Cînd au văzut lucrul acesta, toți cîrteau și ziceau: “A intrat să găzduiască la un om păcătos!” Dar Zacheu a stătut înaintea Domnului, și I-a zis: “Iată, Doamne, jumătate din averea mea o dau săracilor; și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, îi dau înapoi împătrit.” Isus i-a zis: “Astăzi a intrat mîntuirea în casa aceasta, căci și el este fiul lui Avraam. Pentrucă Fiul omului a venit să caute și să mîntuiască ce era pierdut.” Pe cînd ascultau ei aceste lucruri, Isus a mai spus o pildă, pentrucă era aproape de Ierusalim, și ei credeau că împărăția lui Dumnezeu are să se arate îndată. Deci a zis: “Un om de neam mare s'a dus într'o țară depărtată, ca să-și ia o împărăție, și apoi să se întoarcă. A chemat zece din robii săi, le-a dat zece poli (Grecește: mine.), și le-a zis: “Puneți-i în negoț pînă mă voi întoarce.” Dar cetățenii lui îl urau; și au trimes după el o solie să-i spună: “Nu vrem ca omul acesta să împărățească peste noi.” Cînd s'a întors înapoi, după ce își luase împărăția, a spus să cheme pe robii aceia, cărora le dăduse banii, ca să vadă cît cîștigase fiecare cu ei din negoț. Cel dintîi a venit, și i-a zis: “Doamne, polul tău a mai adus zece poli.” El i-a zis: “Bine, rob bun; fiindcă ai fost credincios în puține lucruri, primește cîrmuirea a zece cetăți.” A venit al doilea, și i-a zis: “Doamne, polul tău a mai adus cinci poli.” El i-a zis și lui: “Primește și tu cîrmuirea a cinci cetăți.” A venit un altul, și i-a zis: “Doamne, iată-ți polul, pe care l-am păstrat învelit într'un ștergar; căci m'am temut de tine, fiindcă ești un om aspru; iei ce n'ai pus, și seceri ce

22 n'ai sămănat." Stăpînul i-a zis: "Rob rău; te voi judeca după
cuvintele tale. Știai că sînt un om aspru, care iau ce n'am
23 pus și secer ce n'am sămănat; atunci de ce nu mi-ai pus banii
la zarafi, pentruca, la întoarcerea mea, să-i fi luat înapoi cu
24 dobîndă?" Apoi a zis celor ce erau de față: "Luați-i polul,
25 și dați-l celui ce are zece poli." "Doamne", i-au zis ei, "el
26 are zece poli." Iar el le-a zis: "Vă spun că celui ce are, i se
27 va da; dar dela cel ce n'are, se va lua chiar și ce are. Cît
despre vrăjmașii mei, cari n'au vrut să împărățesc eu peste ei,
28 aduceți-i încoace, și tăiați-i înaintea mea." După ce a vorbit
29 astfel, Isus a pornit în frunte și Se suia spre Ierusalim. Cînd
S'a apropiat de Betfaghe și de Betania, înspre muntele numit
30 al Măslinilor, Isus a trimes pe doi din ucenicii Săi, și le-a zis:
"Duceți-vă în satul dinaintea voastră. Cînd veți intra în el,
veți găsi un măgăruș legat, pe care n'a încălecat nimeni nicio-
31 dată: deslegați-l, și aduceți-Mi-l. Dacă vă va întreba cineva:
,Pentruce-l deslegați, să-i spuneți așa: ,Pentrucă Domnul are
32 trebuință de el." Ceice fuseseră trimeși, s'au dus și au găsit
33 așa cum le spusese Isus. Pe cînd deslegau măgărușul, stăpînii
34 lui le-au zis: "Pentruce deslegați măgărușul?" Ei au răspuns:
35 "Domnul are trebuință de el." Și au adus măgărușul la Isus.
Apoi și-au aruncat hainele pe el, și au așezat pe Isus, călare
36 deasupra. Pe cînd mergea Isus, oamenii își așterneau hainele
37 pe drum. Și cînd S'a apropiat de Ierusalim, spre pogorișul
muntelui Măslinilor, toată mulțimea ucenicilor, plină de bu-
curie, a început să laude pe Dumnezeu cu glas tare pentru
38 toate minunile, pe cari le văzuseră. Ei ziceau: "Binecuvîntat
este 'mpăratul care vine în Numele Domnului! Pace în cer, și
39 slavă în locurile prea înalte!" Unii Farisei, din norod, au zis
40 lui Isus: "nvățătorule, ceartă-Ți ucenicii!" Și El a răspuns:
41 "Vă spun că, dacă vor tăcea ei, pietrele vor striga." Cînd S'a
42 apropiat de cetate și a văzut-o, Isus a plîns pentru ea, și a zis:
"Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile, cari
43 puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sînt ascunse de ochii
tăi. Vor veni peste tine zile, cînd vrăjmașii tăi te vor încon-
jura cu șanțuri, te vor împresura, și te vor strînge din toate
44 părțile: te vor face una cu pămîntul, pe tine și pe copiii tăi

din mijlocul tău; și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentru că n'ai cunoscut vremea când ai fost cercetată.” ’n urmă a intrat în Templu, și a început să scoată afară pe ceice vindeau și cumpărau în el. Și le-a zis: “Este scris: ,Casa Mea va fi o casă de rugăciune. Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tîlhari.” Isus învăța în toate zilele pe norod în Templu. Și preoții cei mai de seamă, cărturarii și bătrînii norodului căutau să-L omoare; dar nu știau cum să facă, pentru că tot norodul i sorbea vorbele de pe buze.

’ntr’una din acele zile, când învăța Isus norodul în Templu și propovăduia Evanghelia, au venit deodată la El preoții cei mai de seamă și cărturarii, cu bătrînii, și I-au zis: “Spune-ne, cu ce putere faci Tu aceste lucruri, sau cine Ți-a dat puterea aceasta?” Drept răspuns, El le-a zis: “Am să vă pun și Eu o întrebare. Spuneți-Mi: Botezul lui Ioan venea din cer sau dela oameni?” Dar ei cugetau astfel între ei: “Dacă răspundem: ,Din cer‘, va zice: ,Atunci de ce nu l-ați crezut? Și dacă răspundem: ,Dela oameni‘, tot norodul ne va ucide cu pietre; căci este încredințat că Ioan era un prooroc.” Atunci au răspuns că nu știu de unde venea botezul lui Ioan. Și Isus le-a zis: “Nici Eu n’am să vă spun cu ce putere fac aceste lucruri.” Apoi a început să spună norodului pilda aceasta: “Un om a sădit o vie, a arendat-o unor vieri și a plecat într’o altă țară, pentru o vreme îndelungată. La vremea rodurilor, a trimes la vieri un rob, ca să-i dea partea lui din rodul viei. Vierii l-au bătut, și l-au trimes înapoi cu mîinile goale. A mai trimes un alt rob; ei l-au bătut și pe acela, l-au batjocorit, și l-au trimes înapoi cu mîinile goale. A mai trimes un al treilea rob; ei l-au rănit și pe acela, și l-au scos afară. Stăpînul viei a zis: “Ce să fac? Am să trimet pe fiul meu prea iubit; poate că îl vor primi cu cinste.” Dar vierii, când l-au văzut, s’au sfătuit între ei, și au zis: “Iată moștenitorul; veniți să-l ucidem, ca moștenirea să fie a noastră.” Și l-au scos afară din vie, și l-au omorît. Acum, ce le va face stăpînul viei? Va veni, va pierde pe vierii aceia, și via o va da altora.” Când au auzit ei cuvintele acestea, au zis: “Nicidecum!” Dar Isus i-a privit drept în față, și a zis: “Ce însemnează cuvintele acestea, cari

au fost scrise: ‚Piatra, pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns
18 să fie pusă în capul unghiului? Oricine va cădea peste piatra
aceasta, va fi zdrobit de ea: și pe acela peste care va cădea ea,
19 îl va spulbera?’ Preoții cei mai de seamă și cărturarii căutau
să pună mâna pe El, chiar în ceasul acela, dar se temeau de
norod. Pricepuseră că Isus spusese pilda aceasta împotriva lor.
20 Au început să pîndească pe Isus; și au trimes niște iscoditori,
cari se prefăceau că sînt neprihăniți, ca să-L prindă cu vorba
și să-L dea pe mâna stăpînirii și pe mâna puterii dregătoru-
21 lui. Iscoditorii aceștia L-au întrebat: „nvățătorule, știm că
vorbești și înveți pe oameni drept, și că nu cauți la fața oa-
22 menilor, ci-i înveți calea lui Dumnezeu în adevăr. Se cuvine
să plătim bir Cezarului sau nu?” Isus le-a priceput viclenia,
23 și le-a răspuns: „Pentru ce Mă ispitiți? Arătați-Mi un ban
(Grecește: dinar.). Al cui chip, și ale cui slove sînt scrise pe
24 el?” „Ale Cezarului” au răspuns ei. Atunci El le-a zis: „Dați
dar Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este
25 al lui Dumnezeu.” Nu L-au putut prinde cu vorba înaintea
26 norodului; ci, mirați de răspunsul Lui, au tăcut. Unii din Sa-
27 ducheii, cari zic că nu este înviere, s’au apropiat și au întrebat
28 pe Isus: „nvățătorule, iată ce ne-a scris Moise: ‚Dacă moare
fratele cuiva, avînd nevastă, dar fără să aibă copii, fratele lui
29 să ia pe nevasta lui, și să ridice urmaș fratelui său.’ Au fost
dar șapte frați. Cel dintîi s’a însurat, și a murit fără copii. Pe
30 nevasta lui, a luat-o al doilea; și a murit și el fără copii. A
31 luat-o și al treilea, și tot așa toți șapte; și au murit fără să lase
32, 33 copii. La urma tuturor, a murit și femeia. Deci, la înviere,
nevasta căruia dintre ei va fi femeia? Fiindcă toți șapte au
34 avut-o de nevastă.” Isus le-a răspuns: „Fiii veacului acestuia
35 se însoară și se mărită; dar cei ce vor fi găsiți vrednici să aibă
parte de veacul viitor și de învierea dintre cei morți, nici nu se
36 vor însura, nici nu se vor mărita. Pentrucă nici nu vor putea
muri, căci vor fi ca îngerii. Și vor fi fiii lui Dumnezeu, fiind
37 fii ai învierii. Dar că morții înviază, a arătat însuși Moise, în
locul unde este vorba despre ‚Rug’, cînd numește pe Domnul:
‚Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui
38 Iacov.’ Dar Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morți, ci

al celor vii, căci pentru El toți sînt vii.” Unii din cărturari au 39
 luat cuvîntul, și au zis: “nvățătorule, bine ai zis.” Și nu mai 40
 îndrăzneau să-I mai pună nici o întrebare. Isus le-a zis: “Cum 41
 se zice că Hristosul este fiul lui David? Căci însuș David zice 42
 în Cartea Psalmilor: ‚Domnul a zis Domnului meu: Șezi la
 dreapta Mea, pînă voi pune pe vrăjmașii Tăi supt picioarele 43
 Tale.‘ Deci David ’l numește Domn; atunci cum este El fiul 44
 lui?” Atunci a zis ucenicilor Săi, în auzul întregului norod: 45
 “Păziți-vă de cărturari, căroră le place să se plimbe în haine 46
 lungi, și să le facă lumea plecăciuni prin piețe; ei umblă după
 scaunele dintii în sinagogi, și după locurile dintii la ospete; și 47
 casele văduvelor le mănîncă, în timp ce, de ochii lumii, fac
 rugăciuni lungi. De aceea vor lua o mai mare osîndă.”

Isus Și-a ridicat ochii, și a văzut pe niște bogați cari își **21**
 aruncau darurile în vistierie. A văzut și pe o văduvă săracă, 2
 aruncînd acolo doi bănuți. Și a zis: “Adevărat vă spun, că 3
 această văduvă săracă a aruncat mai mult decît toți ceilalți;
 căci toți aceștia au aruncat la daruri din prisosul lor; dar ea 4
 a aruncat din sărăcia ei, tot ce avea ca să trăiască.” Pe cînd 5
 vorbeau unii despre Templu, că era împodobit cu pietre fru-
 moase și daruri, Isus a zis: “Vor veni zile cînd, nu va rămînea 6
 aici piatră pe piatră, care să nu fie dărîmată.” “nvățătorule”, 7
 L-au întreat ei, “cînd se vor întîmpla toate aceste lucruri? Și
 care va fi semnul cînd se vor întîmpla aceste lucruri?” Isus a 8
 răspuns: “Băgați de seamă să nu vă amăgească cineva. Căci
 vor veni mulți în Numele Meu, și vor zice: ‚Eu sînt Hristosul‘,
 și ‚Vremea se apropie.‘ Să nu mergeți după ei. Cînd veți auzi 9
 de războaie și de răscoale, să nu vă spăimîntați; pentrucă în-
 tîi trebuie să se întîmple aceste lucruri. Dar sfîrșitul nu va fi
 îndată. “Apoi”, le-a zis El, “un neam se va scula împotriva 10
 altui neam, și o împărăție împotriva altei împărății. Pe alo- 11
 curea vor fi mari cutremure de pămînt, foamete și ciumi; vor
 fi arătări înspăimîntătoare, și semne mari în cer. Dar înainte 12
 de toate acestea, vor pune mîinile pe voi, și vă vor prigoni:
 vă vor da pe mîna sinagogelor, vă vor arunca în temnițe, vă
 vor tîrî înaintea împăraților și înaintea dregătorilor, din pricina
 Numelui Meu. Aceste lucruri vi se vor întîmpla ca să fiți măr- 13

14 turie. Țineți bine minte, să nu vă gândiți mai dinainte ce veți
15 răspunde; căci vă voi da o gură și o înțelepciune, căreia nu-i
vor putea răspunde, nici sta împotriva toți protivnicii voștri.
16 Veți fi dați în mîinile lor pînă și de părinții, frații, rudele și
17 prietenii voștri; și vor omori pe mulți dintre voi. Veți fi urîți
18 de toți din pricina Numelui Meu. Dar nici un păr din cap
19 nu vi se va pierde. Prin răbdarea voastră, vă veți cîștiga
20 sufletele voastre. Cînd veți vedea Ierusalimul înconjurat de
21 oști, să știți că atunci pustiirea lui este aproape. Atunci, cei
din Iudea să fugă la munți, cei din mijlocul Ierusalimului să
22 iasă afară din el, și cei de prin ogoare să nu intre în el. Căci
zilele acelea vor fi zile de răzbunare, ca să se împlinescă tot
23 ce este scris. Vai de femeile cari vor fi însărcinate, și de cele
ce vor da țîță în acele zile! Pentru că va fi o strîmtorare mare
24 în țară, și mînie împotriva norodului acestuia. Vor cădea
supt ascuțișul săbiei, vor fi luați robi printre toate neamurile;
și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, pînă se vor
25 împlini vremurile neamurilor. Vor fi semne în soare, în lună
și în stele. Și pe pămînt va fi strîmtorare printre neamuri, cari
nu vor ști ce să facă la auzul urletului mării și al valurilor;
26 oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea lucrurilor
cari se vor întîmpla pe pămînt; căci puterile cerurilor vor fi
27 clătinate. Atunci vor vedea pe Fiul omului venind pe un nor
28 cu putere și slavă mare. Cînd vor începe să se întîmple aceste
lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că
29 izbăvirea voastră se apropie.” Și le-a spus o pildă: “Vedeți
30 smochinul și toți copacii. Cînd înfrunzesc, și-i vedeți, voi sin-
31 guri cunoașteți că de acum vara este aproape. Tot așa, cînd
veți vedea întîmplîndu-se aceste lucruri, să știți că ’mpărăția
32 lui Dumnezeu este aproape. Adevărat vă spun că nu va trece
neamul acesta, pînă cînd se vor împlini toate aceste lucruri.
33 Cerul și pămîntul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.
34 Luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreueze inimile
acesteia, și astfel ziua aceea să vină fără veste asupra voastră.
35 Căci ziua aceea va veni ca un laț peste toți ceice locuiesc pe
36 toată fața pămîntului. Vegheați dar în tot timpul, și rugați-

vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea, cari se vor împlini, și să stați în picioare înaintea Fiului omului.” Ziua, Isus învăța pe norod în Templu, iar noaptea Se ducea de 37 o petrecea în muntele care se cheamă muntele Măslinilor. Și 38 tot norodul venea dis de dimineață la El în Templu, ca să-L asculte.

Praznicul azimilor, numit Paștele, se apropia. Preoții cei 22, 2 mai de seamă și cărturarii căutau un mijloc cum să omoare pe Isus; căci se temeau de norod. Dar Satana a intrat în Iuda, 3 zis și Iscarioteanul, care era din numărul celor doisprezece. Iuda s’a dus să se înțeleagă cu preoții cei mai de seamă și 4 cu căpeteniile străjerilor Templului cum să-L dea în mâinile lor. Ei s’au bucurat, și au căzut la învoială să-i dea bani. 5 După ce le-a făgăduit că li-L va da în mâni, Iuda căuta un prilej nimerit să dea pe Isus în mâinile lor, fără știrea norodului. Ziua praznicului Azimilor, în care trebuiau jertfite Paștele, 7 a venit. Și Isus a trimes pe Petru și pe Ioan, și le-a zis: 8 “Duceți-vă de pregătiți-ne Paștele, ca să mîncăm.” “Unde 9 voiești să pregătim?” L-au întrebat ei. El le-a răspuns: “Iată, 10 cînd veți intra în cetate, vă va ieși înainte un om, ducînd un ulcior cu apă; mergeți după el în casa în care va intra, și 11 spuneți stăpînului casei: ,’nvățătorul îți zice: Unde este odaia pentru oaspeți, în care să mîncîc Paștele cu ucenicii Mei. Și 12 are să vă arate o odaie mare de sus, așternută gata: acolo să pregătiți Paștele.” Ei au plecat, și au găsit așa cum le 13 spusese El. Și au pregătit Paștele. Cînd a sosit ceasul, Isus 14 a șezut la masă cu cei doisprezece apostoli. El le-a zis: “Am 15 dorit mult să mîncîc Paștele acestea cu voi înainte de patima Mea; căci vă spun, că de acum încolo, nu le voi mai mîncă, 16 pînă la împlinirea lor în ’mpărăția lui Dumnezeu.” Și a luat 17 un pahar, a mulțămît lui Dumnezeu, și a zis: “Luați paharul acesta, și împărțiți-l între voi; pentru că vă spun că nu voi 18 mai bea de acum încolo din rodul viței, pînă cînd va veni ’mpărăția lui Dumnezeu.” Apoi a luat pîne; și, după ce a 19 mulțămît lui Dumnezeu, a frînt-o, și le-a dat-o zicînd: “Acesta este trupul Meu, care se dă pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.” Tot astfel, după ce au mîncat, a luat 20

paharul, și li l-a dat, zicînd: “Acest pahar este legămîntul cel
21 nou, făcut în sîngele Meu, care se varsă pentru voi.” “Dar
iată că mîna vînzătorului Meu este cu Mine la masa aceasta.
22 Negreșit, Fiul omului Se duce, după cum este rînduit. Dar
23 vai de omul acela prin care este vîndut El!” Și au început
să se întrebe unii pe alții cine din ei să fie acela care va face
24 lucrul acesta. ‘ntre apostoli s’a iscat și o ceartă, ca să știe
25 care din ei avea să fie socotit ca cel mai mare? Isus le-a
zis: “mpărății Neamurilor domnesc peste ele; și celorce le
26 stăpînesc, li se dă numele de binefăcători. Voi să nu fiți așa.
Ci cel mai mare dintre voi, să fie ca cel mai mic; și celce
27 cîrmuiește, ca celce slujește. Căci care este mai mare: cine
stă la masă, sau cine slujește la masă? Nu cine stă la masă? Și
28 Eu totuș, sînt în mijlocul vostru ca celce slujește la masă. Voi
sînteți aceia, cari ați rămas neconținut cu Mine în încercările
29 Mele. De aceea vă pregătesc ‘mpărăția, după cum Tatăl Meu
30 Mi-a pregătit-o Mie, ca să mîncăți și să beți la masa Mea în
‘mpărăția Mea, și să ședeți pe scaune de domnie, ca să judecați
31 pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel.” Domnul a zis:
32 “Simone, Simone, Satana v’a cerut să vă cearnă ca grîul. Dar
Eu M’am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credința ta;
și dupăce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații
33 tăi.” “Doamne”, I-a zis Petru, “cu Tine sînt gata să merg
34 chiar și în temniță și la moarte.” Și Isus i-a zis: “Petre,
îți spun că nu va cînta astăzi cocoșul, pînă te vei lepăda de
35 trei ori că nu Mă cunoști.” Apoi le-a mai zis: “Cînd v’am
trimes fără pungă, fără traistă, și fără încălțăminte, ați dus
36 voi lipsă de ceva? “De nimic”, I-au răspuns ei. Și El le-
a zis: “Acum, dimpotrivă, cine are o pungă, s’o ia; cine are
o traistă, deasemenea s’o ia; și cine n’are sabie, să-și vîndă
37 haina, și să-și cumpere o sabie. Căci vă spun că trebuie să
se împlinească cu Mine aceste cuvinte scrise: ‘El a fost pus
în numărul celor fărădelege.’ Și lucrurile privitoare la Mine,
38 sînt gata să se împlinească.” “Doamne”, I-au zis ei, “iată aici
39 două săbii.” Și El le-a zis: “Destul!” După ce a ieșit afară,
S’a dus, ca de obicei, în muntele Măslinilor. Ucenicii Lui au
40 mers după El. Cînd a ajuns la locul acela, le-a zis: “Rugați-

vă, ca să nu cădeți în ispită.” Apoi S’a depărtat de ei ca 41
la o aruncătură de piatră, a îngenuncheat, și a început să Se 42
roage, zicînd: “Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta 43
dela Mine! Totuș, facă-se nu voia Mea, ci a Ta.” Atunci I s’a 44
arătat un înger din cer, ca să-L întărească. A ajuns într’un
chin ca de moarte, și a început să Se roage și mai fierbinte;
și sudoarea I se făcuse ca niște picături mari de sînge, cari
cădeau pe pămînt. După ce S’a rugat, S’a sculat, și a venit la 45
ucenici; i-a găsit adormiți de întristare, și le-a zis: “Pentruce 46
dormiți? Sculați-vă și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită.”
Pe cînd grăia El încă, iată că a venit o gloată. Și cel ce se 47
chema Iuda, unul din cei doisprezece, mergea în fruntea lor.
El s’a apropiat de Isus, ca să-L sărute. Și Isus i-a zis: “Tudo, 48
cu o sărutare vinzi tu pe Fiul omului?” Ceice erau cu Isus, 49
au văzut ce avea să se întîmple, și au zis: “Doamne, să lovim
cu sabia?” Și unul din ei a lovit pe robul marelui preot, și 50
i-a tăiat urechea dreaptă. Dar Isus a luat cuvîntul, și a zis: 51
“Lăsați-i! Pînă aici!” Și S’a atins de urechea omului acelaia,
și l-a vindecat. Isus a zis apoi preoților celor mai de seamă, 52
căpeteniilor străjerilor Templului și bătrînilor, cari veniseră
împotriva Lui: “Ați ieșit după Mine ca după un tâlhar, cu 53
săbii și cu ciomege? ’n toate zilele eram cu voi în Templu,
și n’ați pus mîna pe Mine. Dar acesta este ceasul vostru și 54
puterea întunerecului.” Dupăce au pus mîna pe Isus, L-au
dus și L-au băgat în casa marelui preot. Petru mergea după 55
El de departe. Au aprins un foc în mijlocul curții și au șezut
jos. Petru s’a așezat și el printre ei. O slujnică l-a văzut cum 56
ședea la para focului, s’a uitat țintă la el, și a zis: “Și omul
acesta era cu El.” Dar Petru s’a lepădat, și a zis: “Femeie, 57
nu-L cunosc.” Peste puțin, l-a văzut un altul și a zis: “Și tu 58
ești unul din oamenii aceia.” Iar Petru a zis: “Omule, nu sînt
dintre ei.” Cam după un ceas, un altul întărea acelaș lucru, 59
și zicea: “Nu mai încape îndoială că și omul acesta era cu El,
căci este Galilean.” Petru a răspuns: “Omule, nu știu ce zici.” 60
Chiar în clipa aceea, pe cînd vorbea el încă, a cîntat cocoșul.
Domnul S’a întors, și S’a uitat țintă la Petru. Și Petru și-a 61
adus aminte de vorba pe care i-o spusese Domnul: “nainte ca

62 să cînte cocoșul te vei lepăda de Mine de trei ori.” Și a ieșit
63 afară, și a plîns cu amar. Oamenii, cari păzeau pe Isus, ’l
64 batjocoreau și-L băteau. L-au legat la ochi, ’l loveau peste
65 față, și-L întrebau, zicînd: “Proorocește, cine Te-a lovit?” Și
66 rosteau împotriva Lui multe alte batjocori. Cînd s’a făcut
ziuă, bătrînii norodului, preoții cei mai de seamă și cărturarii
s’au adunat împreună, și au adus pe Isus în Soborul lor. Ei I-
67 au zis: “Dacă ești Tu Hristosul, spune-ne!” Isus le-a răspuns:
68 “Dacă vă voi spune, nu veți crede; și dacă vă voi întreba, nu-
69 Mi veți răspunde, nici nu-Mi veți da drumul. Deacum încolo,
70 Fiul omului va ședea la dreapta puterii lui Dumnezeu.” Toți
au zis: “Ești Tu dar Fiul lui Dumnezeu?” Și El le-a răspuns:
71 “Așa cum o spuneți; da, sînt.” Atunci ei au zis: “Ce nevoie
mai avem de mărturie? Noi înșine am auzit-o din gura Lui.”

23, 2 S’au sculat toți, și au dus pe Isus înaintea lui Pilat. Și
au început să-L pîrască, și să zică: “Pe omul acesta l-am găsit
ațîțînd neamul nostru la răscoală, oprind a plăti bir Cezarului,
3 și zicînd că el este Hristosul, ’mpăratul.” Pilat L-a întrebat:
“Ești Tu ’mpăratul Iudeilor?” “Da”, i-a răspuns Isus, “sînt.”
4 Pilat a zis preoților celor mai de seamă și noroadelor: “Eu nu
5 găsesc nicio vină în omul acesta.” Dar ei stăruiau și mai mult,
și ziceau: “ntărită norodul, și învață pe oameni prin toată
6 Iudea, din Galilea, unde a început, pînă aici.” Cînd a auzit
7 Pilat de Galilea, a întrebat dacă omul acesta este Galilean. Și
cînd a aflat că este de supt stăpînirea lui Irod, L-a trimes la
8 Irod, care se afla și el în Ierusalim în zilele acelea. Irod, cînd
a văzut pe Isus, s’a bucurat foarte mult; căci de mult dorea
să-L vadă, din pricina celor auzite despre El; și nădăjduia să-
9 L vadă făcînd vreo minune. I-a pus multe întrebări; dar Isus
10 nu i-a răspuns nimic. Preoții cei mai de seamă și cărturarii
11 stăteau acolo, și-L pîrau cu inferbîntare. Irod, cu ostașii lui
de pază, se purtau cu El cu dispreț; și, dupăce și-a bătut joc
de El, și L-a îmbrăcat cu o haină strălucitoare, L-a trimes
12 înapoi la Pilat. ’n ziua aceea, Irod și Pilat s’au împrietenit
13 unul cu altul, căci erau învrăjbiți între ei mai înainte. Pilat a
14 strîns pe preoții cei mai de seamă, pe fruntași și pe norod, și
le-a zis: “Mi-ați adus înainte pe omul acesta ca pe unul care

ațiță norodul la răscoală. Și iată că, după ce l-am cercetat cu deamăruntul, înaintea voastră, nu l-am găsit vinovat de nici-unul din lucrurile de cari-l pîrîți. Nici Irod nu i-a găsit nici o vină, căci ni l-a trimes înapoi; și iată că omul acesta n'a făcut nimic vrednic de moarte. Eu deci, după ce voi pune să-l bată, îi voi da drumul." La fiecare praznic al Paștelor, Pilat trebuia să le slobozească un întemnițat. Ei au strigat cu toții într'un glas: "La moarte cu omul acesta, și slobozește-ne pe Baraba!" Baraba fusese aruncat în temniță pentru o răscoală, care avusese loc în cetate, și pentru un omor. Pilat le-a vorbit din nou, cu gînd să dea drumul lui Isus. Dar ei au strigat: "Răstignește-L, răstignește-L!" Pilat le-a zis pentru a treia oară: "Dar ce rău a făcut? Eu n'am găsit nici o vină de moarte în El. Așa că, după ce voi pune să-L bată, 'i voi da drumul." Dar ei strigau în gura mare, și cereau de zor să fie răstignit. Și strigătele lor și ale preoților celor mai de seamă au biruit. Pilat a hotărît să li se împlinească cererea. Le-a slobozit pe celce fusese aruncat în temniță pentru răscoală și omor, și pe care-l cereau ei; iar pe Isus L-a dat în mîinile lor, ca să-și facă voia cu El. Pe cînd 'l duceau să-L răstignească, au pus mîna pe un anume Simon din Cirena, care se întorcea dela cîmp; și i-au pus crucea în spinare, ca s'o ducă după Isus. 'n urma lui Isus mergea o mare mulțime de norod și femei, cari se boceau, își băteau pieptul, și se tînguiau după El. Isus S'a întors spre ele, și a zis: "Fiice ale Ierusalimului, nu Mă plîngeți pe Mine; ci plîngeți-vă pe voi înșivă și pe copiii voștri. Căci iată vor veni zile, cînd se va zice: ,Ferice de cele sterpe, ferice de pîntecele cari n'au născut, și de țîțele cari n'au alăptat; Atunci vor începe să zică munților: ,Cădeți peste noi; Și dealurilor: ,Acoperiți-ne; Căci dacă se fac aceste lucruri copacului verde, ce se va face celui uscat?" 'mpreună cu El duceau și pe doi făcători de rele, cari trebuiau omoriți împreună cu Isus. Cînd au ajuns la locul, numit "Căpățîna", L-au răstignit acolo, pe El și pe făcătorii de rele: unul la dreapta și altul la stînga. Isus zicea: "Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!" Ei și-au împărțit hainele Lui între ei, trăgînd la sorti. Norodul stătea acolo și privea. Fruntașii își băteau joc de

Isus, și ziceau: “Pe alții i-a mîntuit; să Se mîntuiască pe Sine
36 însuș, dacă este El Hristosul, Alesul lui Dumnezeu.” Ostașii
de asemenea își băteau joc de El; se apropiau, ‘i dădeau oțet,
37 și-I ziceau: “Dacă ești Tu ‘mpăratul Iudeilor, mîntuiește-Te
38 pe Tine însuți!” Deasupra Lui era scris cu slove grecești,
39 latinești și evreești: “Acesta este ‘mpăratul Iudeilor.” Unul
din tâlharii răstigniți ‘l batjocorea, și zicea: “Nu ești Tu Hris-
tosul? Mîntuiește-Te pe Tine însuți, și mîntuiește-ne și pe
40 noi!” Dar celalt l-a înfruntat, și i-a zis: “Nu te temi tu de
41 Dumnezeu, tu, care ești supt aceeaș osîndă? Pentru noi este
drept, căci primim răsplata cuvenită pentru fărădelegile noas-
42 tre; dar omul acesta n’a făcut nici un rău.” Și a zis lui Isus:
“Doamne, adu-Ți aminte de mine, cînd vei veni în ‘mpărăția
43 Ta!” Isus a răspuns: “Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu
44 Mine în rai.” Era cam pe la ceasul al șaselea. Și s’a făcut
45 întunec peste toată țara, pînă la ceasul al nouălea. Soarele
s’a întunecat, și perdeaua dinlăuntru Templului s’a rupt prin
46 mijloc. Isus a strigat cu glas tare: “Tată, în mîinile Tale ‘mi
încredințez duhul!” Și cînd a zis aceste vorbe Și-a dat duhul.
47 Sutașul, cînd a văzut ce se întîmplase, a slăvit pe Dumnezeu,
48 și a zis: “Cu adevărat, omul acesta era neprihănit!” Și tot
norodul, care venise la priveriștea aceea, cînd a văzut cele în-
49 tîmplate, s’a întors, bătîndu-se în piept. Toți cunoscuții lui
Isus și femeile, cari-L însoțiseră din Galilea, stăteau departe,
50 și se uitau la cele ce se petreceau. Era un sfetnic al Soborului,
51 numit Iosif, om bun și evlavios, care nu luase parte la sfatul
și hotărîrea celorlalți. El era din Arimatea, o cetate a Iudeilor,
52 și aștepta și el ‘mpărăția lui Dumnezeu. Omul acesta s’a dus
53 la Pilat, și a cerut trupul lui Isus. L-a dat jos de pe cruce, L-a
înfășurat într’o pînză de in, și L-a pus într’un mormînt nou,
54 săpat în piatră, în care nu mai fusese pus nimeni. Era ziua
55 Pregătirii, și începea ziua Sabatului. Femeile, cari veniseră cu
Isus din Galilea, au însoțit pe Iosif; au văzut mormîntul și felul
56 cum a fost pus trupul lui Isus în el, s’au întors, și au pregătit
miresme și miruri. Apoi, în ziua Sabatului, s’au odihnit, după
Lege.

24 ‘n ziua întîi a săptămîinii, femeile acestea, și altele împreună

cu ele, au venit la mormînt dis de dimineață, și au adus miresmele, pe cari le pregătiseră. Au găsit piatra răsturnată de 2 pe mormînt, au intrat înlăuntru, și n'au găsit trupul Domnului Isus. Fiindcă nu știau ce să creadă, iată că li s'au arătat 3 doi bărbați, îmbrăcați în haine strălucitoare. 'ngrozite, femeile și-au plecat fețele la pămînt. Dar ei le-au zis: "Pentruce 4 căutați între cei morți pe Cel ce este viu? Nu este aici, ci a înviat. Aduceți-vă aminte ce v'a spus pe cînd era încă în 5 Galilea, cînd zicea că Fiul omului trebuie să fie dat în mîinile păcătoșilor, să fie răstignit, și a treia zi să învieze." Și ele și-au adus aminte de cuvintele lui Isus. La întoarcerea lor dela 6 mormînt, au povestit toate aceste lucruri celor unsprezece și tuturor celorlalți. Cele ce au spus aceste lucruri apostolilor, 7 erau: Maria Magdalena, Ioana, Maria, mama lui Iacov, și celelalte, cari erau împreună cu ele. Cuvintele acestea li se păreau 8 apostolilor basme, și nu le credeau. Dar Petru s'a sculat, și a dat fuga la mormînt. S'a plecat, și s'a uitat înlăuntru, dar 9 n'a văzut decît fășiile de pînză, cari stăteau pe pămînt; apoi a plecat acasă, mirat de cele întîmplate. 'n aceeaș zi, iată, 10 doi ucenici se duceau la un sat, numit Emaus, care era la o depărtare de șaizeci de stadii de Ierusalim; și vorbeau între ei despre tot ce se întîmplase. Pe cînd vorbeau ei și se întrebau, Isus S'a apropiat, și mergea pe drum împreună cu ei. 11 Dar ochii lor erau împiedicați să-L cunoască. El le-a zis: "Ce vorbe sînt acestea pe cari le schimbați între voi pe drum?" Și ei s'au oprit, uitîndu-se triști. Drept răspuns, unul din ei, numit 12 Cleopa, I-a zis: "Tu ești singurul străin aici în Ierusalim, de nu știi ce s'a întîmplat în el zilele acestea?" - "Ce?" le-a zis 13 El. -Și ei I-au răspuns: "Ce s'a întîmplat cu Isus din Nazaret, care era un prooroc puternic în fapte și în cuvinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea întregului norod. Cum preoții cei mai 14 de seamă și mai marii noștri L-au dat să fie osîndit la moarte, și L-au răstignit?" Noi trăgeam nădejde că El este Acela, 15 care va izbăvi pe Israel; dar cu toate acestea, iată că astăzi este a treia zi decînd s'au întîmplat aceste lucruri. Ba încă 16 niște femei de ale noastre ne-au pus în uimire: ele s'au dus disdedimineață la mormînt, nu I-au găsit trupul, și au venit 17 18 19 20 21 22 23

și au spus că ar fi văzut și o vedenie de îngeri, cari ziceau că El este viu. Unii din cei ce erau cu noi, s'au dus la mormînt, și au găsit așa cum spusese ră femeile, dar pe El nu L-au văzut.”

25 Atunci Isus le-a zis: “O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, 26 cînd este vorba să credeți tot ce au spus proorocii! Nu trebuia 27 să sufere Hristosul aceste lucruri, și să intre în slava Sa?” Și a început delă Moise, și delă toți proorocii, și le-a tîlcuit, în toate 28 Scripturile, ce era cu privire la El. Cînd s'au apropiat de satul la care mergeau, El S'a făcut că vrea să meargă mai departe. 29 Dar ei au stărunit de El, și au zis: “Rămii cu noi, căci este spre seară, și ziua aproape a trecut.” Și a intrat să rămînă cu ei. 30 Pe cînd ședea la masă cu ei, a luat pînea; și, după ce a rostit 31 binecuvîntarea, a frînt-o, și le-a dat-o. Atunci li s'au deschis ochii, și L-au cunoscut; dar El S'a făcut nevăzut dinaintea lor. 32 Și au zis unul către altul: “Nu ne ardea inima în noi, cînd 33 ne vorbea pe drum, și ne deschidea Scripturile?” S'au sculat chiar în ceasul acela, s'au întors în Ierusalim, și au găsit pe cei 34 unsprezece și pe cei ce erau cu ei, adunați la un loc, și zicînd: 35 “A înviat Domnul cu adevărat, și S'a arătat lui Simon.” Și au istorisit ce li se întîmplase pe drum, și cum L-au cunoscut la 36 frîngerea pîinii. Pe cînd vorbeau ei astfel, însuș Isus a stătut 37 în mijlocul lor, și le-a zis: “Pace vouă!” Plini de frică și de spaimă, ei credeau că văd un duh. Dar El le-a zis: “Pentru ce sînteți turburați? Și de ce vi se ridică astfel de gînduri în 39 inimă? Uitați-vă la mîinile și picioarele Mele, Eu sînt; pipăiți-Mă și vedeți: un duh n'are nici carne, nici oase, cum vedeți 40 că am Eu.” (Și după ce a zis aceste vorbe, le-a arătat mîinile și picioarele Sale.) Fiindcă ei, de bucurie, încă nu credeau, 41 și se mirau, El le-a zis: “Aveți aici ceva de mîncare?” I-au dat o bucată de pește fript și un fagur de miere. El le-a luat, 42 și a mîncat înaintea lor. Apoi le-a zis: “Iată ce vă spuneam cînd încă eram cu voi, că trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Prooroci și în Psalmi.”

45, 46 Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile. Și le-a zis: “Așa este scris, și așa trebuia să pătimească Hristos, și 47 să învieze a treia zi dintre cei morți. Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea pă-

catelor, începînd din Ierusalim. Voi sînteți martori ai acestor 48
lucruri. Și iată că voi trimete peste voi făgăduința Tatălui 49
Meu; dar rămîneți în cetate pînă veți fi îmbrăcați cu putere de
sus.” El i-a dus afară pînă spre Betania. Și-a ridicat mînile, 50
și i-a binecuvîntat. Pe cînd îi binecuvînta, S’a despărțit de 51
ei, și a fost înălțat la cer. Dupăce I s’au închinat, ei s’au 52
întors în Ierusalim cu o mare bucurie. Și tot timpul stăteau 53
în Templu, și laudau și binecuvîntau pe Dumnezeu. Amin.

IOAN

---

1 a început era Cuvîntul, și Cuvîntul era cu Dum-
2 nezeu, și Cuvîntul era Dumnezeu. El era la început
3 cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin
4, 5 El; și nimic din ce a fost făcut, n'a fost făcut fără
6 El. 'n El era viața, și viața era lumina oamenilor. Lu-
7 mina luminează în întunec, și întunecul n'a biruit-o. A
8 venit un om trimis de Dumnezeu: numele lui era Ioan. El
9 a venit ca martor, ca să mărturisească despre Lumină, pen-
10 truca toți să creadă prin el. Nu era el Lumina, ci el a venit
11, 12 ca să mărturisească despre Lumină. Lumina aceasta era ade-
13 vărata Lumină, care luminează pe orice om, venind în lume.
14 El era în lume, și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu
15 L-a cunoscut. A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit. Dar
16 tuturor celor ce L-au primit, adică celorce cred în Numele Lui,
17 le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; născuți nu
18 din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci
19 din Dumnezeu. Și Cuvîntul S'a făcut trup, și a locuit printre
20 noi, plin de har, și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o
21 slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl. - Ioan
22 a mărturisit despre El, cînd a strigat: "El este Acela despre
care ziceam eu: 'Celce vine după mine, este înaintea mea,
pentru că era înainte de mine'. - Și noi toți am primit din
plinătatea Lui, și har după har; căci Legea a fost dată prin
Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Hristos. Ni-
meni n'a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul Lui Fiu, care
este în sînul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut." Iată mărturisia
făcută de Ioan, cînd Iudeii au trimis din Ierusalim
pe niște preoți și Leviți să-l întrebe: "Tu cine ești?" El a
mărturisit și n'a tăgăduit: a mărturisit că nu este el Hristo-
sul. Și ei l-au întrebat: "Dar cine ești? Ești Ilie?" Și el a zis:
"Nu sînt!" "Ești proorocul?" Și el a răspuns: "Nu!" Atunci
i-au zis: "Dar cine ești? Ca să dăm un răspuns celorce ne-au

trimes. Ce zici tu despre tine însuși?” “Eu”, a zis el, “sînt 23
glasul celui ce strigă în pustie: ‘Neteziți calea Domnului’, cum
a zis proorocul Isaia.” Trimesii erau din partea Fariseilor. Ei 24, 25
i-au mai pus următoarea întrebare: “Atunci de ce botezi, dacă
nu ești Hristosul, nici Ilie, nici proorocul?” Drept răspuns, 26
Ioan le-a zis: “Eu botez cu apă; dar în mijlocul vostru stă
Unul, pe care voi nu-L cunoașteți. El este Acela care vine 27
după mine, -și care este înaintea mea; eu nu sînt vrednic să-I
desleg cureaua încălțămintelor Lui.” Aceste lucruri s’au pe- 28
trecurt în Betabara (Sau: Betania.), dincolo de Iordan, unde
boteza Ioan. A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el, 29
și a zis: “Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!
El este Acela despre care ziceam: ‘După mine vine un om, 30
care este înaintea mea, căci era înainte de mine. Eu nu-L
cunoșteam, dar tocmai pentru aceasta am venit să botez cu 31
apă: ca El să fie făcut cunoscut lui Israel.’” Ioan a făcut ur- 32
mătoarea mărturisire: “Am văzut Duhul pogorîndu-Se din cer
ca un porumbel și oprindu-Se peste El. Eu nu-L cunoșteam; 33
dar Celce m’a trimes să botez cu apă, mi-a zis: ‘Acela peste
care vei vedea Duhul pogorîndu-Se și oprindu-Se, este Celce
botează cu Duhul Sfînt.’ Și eu am văzut lucrul acesta, și am 34
mărturisit că El este Fiul lui Dumnezeu.” A doua zi, Ioan 35
stătea iarăș cu doi din ucenicii lui. Și, pe cînd privea pe Isus 36
umblînd, a zis: “Iată Mielul lui Dumnezeu!” Cei doi ucenici 37
l-au auzit rostind aceste vorbe, și au mers după Isus. Isus 38
S’a întors; și, cînd i-a văzut că merg după El, le-a zis: “Ce
căutați?” Ei I-au răspuns: “Rabi (care, tîlmăcit, însemnează:
“nvățătorule), unde locuiești?” “Veniți de vedeți”, le-a zis 39
El. S’au dus și au văzut unde locuia; și în ziua aceea au ră-
mas la El. Era cam pela ceasul al zecelea. Unul din cei doi, 40
cari auziseră cuvintele lui Ioan și merseseră după Isus, era An-
drei, fratele lui Simon Petru. El, cel dintîi, a găsit pe fratele 41
său Simon, și i-a zis: “Noi am găsit pe Mesia” (care, tîlmăcit
însemnează Hristos). Și l-a adus la Isus. Isus l-a privit, și 42
i-a zis: “Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa”,
(care, tîlmăcit, însemnează Petru). A doua zi Isus a vrut să 43
Se ducă în Galilea, și a găsit pe Filip. Și i-a zis: “Vino după

44 Mine.” Filip era din Betsaida, cetatea lui Andrei și a lui
45 Petru. Filip a găsit pe Natanael, și i-a zis: “Noi am găsit pe
Acela, despre care a scris Moise în lege, și proorocii: pe Isus din
46 Nazaret, fiul lui Iosif. Natanael i-a zis: “Poate ieși ceva bun
47 din Nazaret?” “Vino și vezi!” i-a răspuns Filip. Isus a văzut
pe Natanael venind la El, și a zis despre el: “Iată cu adevărat
48 un Israelit, în care nu este vicleșug.” “De unde mă cunoști?”
I-a zis Natanael. Drept răspuns Isus i-a zis: “Te-am văzut
mai înainte ca să te cheme Filip, când erai supt smochin.”
49 Natanael I-a răspuns: “Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu
ești împăratul lui Israel!” Drept răspuns, Isus i-a zis: “Pen-
50 trucă ți-am spus că te-am văzut supt smochin, crezi? Lucruri
mai mari decât acestea vei vedea.” Apoi i-a zis: “Adevărat,
51 adevărat vă spun, că, deacum încolo, veți vedea cerul deschis
și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorîndu-se peste Fiul
omului.”

2 A treia zi s’a făcut o nuntă în Cana din Galilea. Mama lui
2 Isus era acolo. Și la nuntă a fost chemat și Isus cu ucenicii
3 Lui. Când s’a isprăvit vinul, mama lui Isus I-a zis: “Nu mai
4 au vin.” Isus i-a răspuns: “Femeie, ce am a face Eu cu tine?
5 Nu Mi-a venit încă ceasul.” Mama lui a zis slugilor: “Să faceți
6 orice vă va zice”. Și acolo erau șase vase de piatră, puse după
obiceiul de curățire al Iudeilor; și în fiecare vas încăpeau câte
7 două sau trei vedre. Isus le-a zis: “Umpleți vasele acestea
8 cu apă”. Și le-au umplut pînă sus. “Scoateți acum”, le-a
9 zis El, și “aduceți nunului.” Și i-au adus: Nunul, dupăce a
gustat apa făcută vin, -el nu știa de unde vine vinul acesta
10 (slugile însă, cari scosese ră apa, știau), -a chemat pe mire, și
i-a zis: “Orice om pune la masă întii vinul cel bun; și, după ce
oamenii au băut bine, atunci pune pe cel mai puțin bun; dar tu
11 ai ținut vinul cel bun pînă acum.” Acest început al semnelor
Lui l-a făcut Isus în Cana din Galilea. El Și-a arătat slava
12 Sa, și ucenicii Lui au crezut în El. După aceea, S’a pogorît
la Capernaum, împreună cu mama, frații și ucenicii Lui; și
13 acolo n’au rămas multe zile. Paștele Iudeilor erau aproape;
și Isus S’a suit la Ierusalim. În Templu a găsit pe cei ce
14 vindeau boi, oi și porumbei, și pe schimbătorii de bani șezînd

jos. A făcut un bici de ștreanguri, și i-a scos pe toți afară din 15
Templu, împreună cu oile și boii; a vărsat banii schimbătorilor,
și le-a răsturnat mesele. Și a zis celor ce vindeau porumbei: 16
“Ridicați acestea de aici, și nu faceți din casa Tatălui Meu o
casă de negustorie.” Ucenicii Lui și-au adus aminte că este 17
scris: “Rîvna pentru casa Ta Mă mănîncă pe Mine.” Iudeii au 18
luat cuvîntul, și I-au zis: “Prin ce semn ne arăți că ai putere să
faci astfel de lucruri?” Drept răspuns, Isus le-a zis: “Stricați 19
Templul acesta, și în trei zile îl voi ridica.” Iudeii au zis: 20
“Au trebuit patruzeci și șase de ani, ca să se zidească Templul
acesta, și Tu îl vei ridica în trei zile?” Dar El le vorbea 21
despre Templul trupului Său. Tocmai de aceea, cînd a înviat 22
din morți, ucenicii Lui și-au adus aminte că le spusese vorbele
acestea; și au crezut Scriptura și cuvintele pe cari le spusese
Isus. Pe cînd era Isus în Ierusalim, la praznicul Paștelor, 23
mulți au crezut în Numele Lui; căci vedeau semnele pe cari le
făcea. Dar Isus nu Se încredea în ei, pentru că îi cunoștea pe 24
toți. Și n’avea trebuință să-I facă cineva mărturisiri despre 25
niciun om, fiindcă El însuș știa ce este în om.

’ntre Farisei era un om cu numele Nicodim, un fruntaș al **3**
Iudeilor. Acesta a venit la Isus, noaptea, și I-a zis: “’nvăță- 2
torule, știm că ești un ’nvățător, venit dela Dumnezeu; căci
nimeni nu poate face semnele pe cari le faci Tu, dacă nu este
Dumnezeu cu el.” Drept răspuns, Isus i-a zis: “Adevărat, 3
adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate
vedea ’mpărăția lui Dumnezeu.” Nicodim I-a zis: “Cum se 4
poate naște un om bătrîn? Poate el să intre a doua oară în
pîntecele maicii sale, și să se nască?” Isus i-a răspuns: “Ade- 5
vărat, adevărat îți spun, că, dacă nu se naște cineva din apă
și din Duh, nu poate să intre în ’mpărăția lui Dumnezeu. Ce 6
este născut din carne, este carne, și ce este născut din Duh,
este duh. Nu te mira că ți-am zis: “Trebuie să vă nașteți 7
din nou. Vîntul suflă încotro vrea, și-i auzi vuietul; dar nu 8
știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine
este născut din Duhul.” Nicodim I-a zis: “Cum se poate face 9
așa ceva?” Isus I-a răspuns: “Tu ești învățătorul lui Israel, și 10
nu pricepi aceste lucruri? Adevărat, adevărat îți spun, că noi 11

vorbim ce știm, și mărturisim ce am văzut; și voi nu primiți
12 mărturia noastră. Dacă v'am vorbit despre lucruri pămîntești
și nu credeți, cum veți crede cînd vă voi vorbi despre lucrurile
13 cerești? Nimeni nu s'a suit în cer, afară de Cel ce S'a pogorît
14 din cer, adică Fiul omului, care este în cer. Și, după cum a
înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și
15 Fiul omului, pentruca oricine crede în El să nu piară, ci să
16 aibă viața vecinică. Fiindcă atît de mult a iubit Dumnezeu
lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentruca oricine crede
17 în El, să nu piară, ci să aibă viața vecinică. Dumnezeu, în
adevăr, n'a trimes pe Fiul Său în lume ca să judece lumea,
18 ci ca lumea să fie mîntuită prin El. Oricine crede în El, nu
este judecat; dar cine nu crede, a și fost judecat, pentrucă n'a
19 crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu. Și jude-
cata aceasta stă în faptul că, odată venită Lumina în lume,
oamenii au iubit mai mult întunerecul decît lumina, pentrucă
20 faptele lor erau rele. Căci oricine face răul, urăște lumina,
21 și nu vine la lumină, ca să nu i se vădească faptele. Dar
cine lucrează după adevăr, vine la lumină, pentruca să i se
22 arate faptele, fiindcă sînt făcute în Dumnezeu." După aceea
Isus, și ucenicii Lui, a venit în ținutul Iudeii; și stătea acolo
23 cu ei și boteza. Ioan boteza și el în Enon, aproape de Salim,
24, 25 pentrucă acolo erau multe ape; și oamenii veneau ca să fie
botezați. Căci Ioan încă nu fusese aruncat în temniță. 'ntre
ucenicii lui Ioan și între un Iudeu, s'a iscat o neînțelegere cu
26 privire la curățire. Au venit deci la Ioan și i-au zis: "nvăță-
torule, Celce era cu tine dincolo de Iordan, și despre care ai
mărturisit tu, iată că botează, și toți oameni se duc la El."
27 Drept răspuns, Ioan i-a zis: "Omul nu poate primi decît ce-i
28 este dat din cer. Voi înșivă îmi sînteți martori că am zis:
29 "Nu sînt eu Hristosul, ci sînt trimes înaintea Lui. Cine are
mireasă, este mire; dar prietenul mirelui, care stă și-l ascultă,
se bucură foarte mult cînd aude glasul mirelui: și această bu-
30 curie, care este a mea, este deplină. Trebuie ca El să crească,
31 iar eu să mă micșorez. Celce vine din cer, este mai pe sus de
toți; celce este depe pămînt, este pămîntesc, și vorbește ca de
32 pe pămînt. Celce vine din cer, este mai pe sus de toți. El

mărturisește ce a văzut și a auzit, și totuș nimeni nu primește mărturia Lui. Cine primește mărturia Lui, adeverește prin aceasta că Dumnezeu spune adevărul. Căci Acela, pe care L-a trimis Dumnezeu, vorbește cuvintele lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu nu-I dă Duhul cu măsură. Tatăl iubește pe Fiul, și a dat toate lucrurile în mâna Lui. Cine crede în Fiul, are viața vecinică; dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci mînia lui Dumnezeu rămîne peste el.”

Domnul a aflat că Fariseii au auzit că El face și botează mai mulți ucenici decît Ioan. ’nsă Isus nu boteza El însuș, ci ucenicii Lui. Atunci a părăsit Iudea, și S’a întors în Galilea. Fiindcă trebuia să treacă prin Samaria, a ajuns lîngă o cetate din ținutul Samariei, numită Sihar, aproape de ogorul, pe care-l dăduse Iacov fiului său Iosif. Acolo se afla fîntîna lui Iacov. Isus, ostenit de călătorie, ședea lîngă fîntînă. Era cam pe la ceasul al șaselea. A venit o femeie din Samaria să scoată apă. “Dă-Mi să beau”, i-a zis Isus. Căci ucenicii Lui se duseseră în cetate să cumpere de ale mîncării. Femeia Samariteancă I-a zis: “Cum Tu, Iudeu, ceri să bei de la mine, femeie Samariteancă?” -Iudeii, în adevăr, n’au legături cu Samaritenii. -Drept răspuns, Isus i-a zis: “Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu, și Cine este Cel ce-ți zice: ,Dă-Mi să beau; tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.” “Doamne”, I-a zis femeia, “n’ai cu ce să scoți apă, și fîntîna aste adîncă; de unde ai putea să ai dar această apă vie? Ești Tu oare mai mare decît părintele nostru Iacov, care ne-a dat fîntîna aceasta, și a băut din ea el însuș și feciorii lui și vitele lui?” Isus i-a răspuns: “Oricui bea din apa aceasta, îi va fi iarăș sete. Dar oricui va bea din apa, pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete; ba încă apa, pe care i-o voi da Eu, se va preface în el într’un izvor de apă, care va țîșni în viața vecinică.” “Doamne”, I-a zis femeia, “dă-mi această apă, ca să nu-mi mai fie sete, și să nu mai vin pînă aici să scot.” “Du-te”, i-a zis Isus, “de cheamă pe bărbatul tău, și vino aici”. Femeia I-a răspuns: “N’am bărbat.” Isus i-a zis: “Bine ai zis că n’ai bărbat. Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela, pe care-l ai acum, nu-ți este bărbat. Aici ai spus

19 adevărul.” “Doamne”, I-a zis femeia, “văd că ești prooroc.
20 Părinții noștri s’au închinat pe muntele acesta; și voi ziceți că
în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine oamenii.”
21 “Femeie”, i-a zis Isus, “crede-Mă că vine ceasul cînd nu vă
veți închina Tatălui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim.
22 Voi vă închinați la ce nu cunoașteți; noi ne închinăm la ce
23 cunoaștem, căci Mîntuirea vine dela Iudei. Dar vine ceasul,
și acum a și venit, cînd închinătorii adevărați se vor închina
Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește
24 și Tatăl. Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui, trebuie
25 să I se închine în duh și în adevăr.” “Știu”, i-a zis femeia,
“că are să vină Mesia, (căruia I se zise Hristos); cînd va veni
26 El, are să ne spună toate lucrurile.” Isus i-a zis: “Eu, cel
27 care vorbesc cu tine, sînt Acela.” Atunci au venit ucenicii
Lui, și se mirau că vorbea cu o femeie. Totuș nici unul nu I-a
28 zis: “Ce căuți?” sau: “Despre ce vorbești cu ea?” Atunci
femeia și-a lăsat găleata, s’a dus în cetate, și a zis oamenilor:
29 “Veniți de vedeți un om, care mi-a spus tot ce am făcut; nu
30 cumva este acesta Hristosul?” Ei au ieșit din cetate, și ve-
31 neau spre El. ’n timpul acesta, ucenicii ’l rugau să mănînce,
32 și ziceau: “’nvățătorule, mănîncă!” Dar El le-a zis: “Eu am
33 de mîncat o mîncare, pe care voi n’o cunoașteți.” Ucenicii au
început să-și zică deci unii altora: “Nu cumva I-a adus cineva
34 să mănînce?” Isus le-a zis: “Mîncarea Mea este să fac voia
35 Celui ce M’a trimis, și să împlinesc lucrarea Lui. Nu ziceți
voi că mai sînt patru luni pînă la seceriș? Iată, Eu vă spun:
36 Ridicați-vă ochii, și priviți holdele, cari sînt albe acum, gata
pentru seceriș. Cine seceră, primește o plată, și strînge roadă
37 pentru viața vecinică; pentruca și cel ce samănă și celce seceră
să se bucure în acelaș timp. Căci în această privință, este
38 adevărată zicerea: ‘Unul samănă, iar altul seceră’. Eu v’am
trimis să secerăți acolo unde nu voi v’ați ostenit; alții s’au
39 ostenit, și voi ați intrat în osteneala lor.” Mulți Samariteni
din cetatea aceea au crezut în Isus din pricina mărturiei fe-
40 meii, care zicea: “Mi-a spus tot ce am făcut.” Cînd au venit
Samaritenii la El, L-au rugat să rămînă la ei. Și El a rămas
41 acolo două zile. Mult mai mulți au crezut în El din pricina

cuvintelor Lui. Și ziceau femeii: “Acum nu mai credem din 42
 pricina spuselor tale, ci din pricină că L-am auzit noi înșine,
 și știm că acesta este în adevăr Hristosul, Mîntuitorul lumii.”
 După aceste două zile, Isus a plecat de acolo, ca să se ducă în 43
 Galilea. Căci El însuș spusese că un prooroc nu este prețuit 44
 în patria sa. Cînd a ajuns în Galilea, a fost primit bine de 45
 Galileeni, cari văzuseră tot ce făcuse la Ierusalim în timpul
 praznicului; căci fuseseră și ei la praznic. Isus S’a întors deci 46
 în Cana din Galilea, unde prefăcuse apa în vin. ’n Capernaum
 era un slujbaș împărătesc, al cărui fiu era bolnav. Slujbașul 47
 acesta a aflat că Isus venise din Iudea în Galilea, s’a dus la
 El, și L-a rugat să vină și să tămăduiască pe fiul lui, care
 era pe moarte. Isus i-a zis: “Dacă nu vedeți semne și min- 48
 uni, cu niciun chip nu credeți!” Slujbașul împărătesc I-a zis: 49
 “Doamne, vino pînă nu moare micuțul meu.” “Du-te”, i-a zis 50
 Isus, “fiul tău trăiește.” Și omul acela a crezut cuvintele pe
 cari i le spusese Isus, și a pornit la drum. Pe cînd se pogora el, 51
 l-au întîmpinat robii lui, și i-au adus vestea că fiul lui trăiește.
 El i-a întrebat de ceasul în care a început să-i fie mai bine. 52
 Și ei i-au zis: “Ieri, în ceasul al șaptelea, l-au lăsat frigurile.”
 Tatăl a cunoscut că tocmai în ceasul acela îi zisese Isus: “Fiul 53
 tău trăiește”. Și a crezut el și toată casa lui. Acesta este iarăș 54
 al doilea semn, făcut de Isus, după ce S’a întors din Iudea în
 Galilea.

După aceea era un praznic al Iudeilor; și Isus S’a suit la 5
 Ierusalim. ’n Ierusalim, lîngă Poarta Oilor, este o scaldătoare, 2
 numită în evreiește Betesda, care are cinci pridvoare. ’n prid- 3
 voarele acestea zăceau o mulțime de bolnavi, orbi, șchiopi, us-
 cați, cari așteptau mișcarea apei. Căci un înger al Domnului 4
 se pogora, din cînd în cînd, în scaldătoare, și turbura apa. Și
 cel dintîi, care se pogora în ea, după turburarea apei, se făcea
 sănătos, orice boală ar fi avut. Acolo se afla un om bolnav 5
 de treizeci și opt de ani. Isus, cînd l-a văzut zăcînd, și, fi- 6
 indcă știa că este bolnav de multă vreme, i-a zis: “Vrei să te
 faci sănătos?” “Doamne”, I-a răspuns bolnavul, “n’am pe 7
 nimeni să mă bage în scaldătoare cînd se turbură apa; și, pînă
 să mă duc eu, se pogoară altul înaintea mea. “Scoală-te”, 8

9 i-a zis Isus, „ridică-ți patul și umblă.” ’ndată omul acela s’a
făcut sănătos, și-a luat patul, și umbla. Ziua aceea era o zi
10 de Sabat. Iudeii ziceau deci celui ce fusese vindecat: „Este
11 ziua Sabatului; nu-ți este îngăduit să-ți ridici patul”. El le-a
răspuns: „Celce m’a făcut sănătos, mi-a zis: ,Ridică-ți patul,
12 și umblă.” Ei l-au întrebat: „Cine este omul acela, care ți-a
13 zis: ,Ridică-ți patul, și umblă?.” Dar cel vindecat nu știa cine
este: căci Isus se făcuse nevăzut din norodul care era în locul
14 acela. După aceea, Isus l-a găsit în Templu, și i-a zis: „Iată
că te-ai făcut sănătos; de acum să nu mai păcătuiești, ca să
15 nu ți se întâmple ceva mai rău.” Omul acela s’a dus, și a spus
16 Iudeilor că Isus este Acela care-l făcuse sănătos. Din pricina
aceasta, Iudeii au început să urmărească pe Isus, și căutau să-
17 L omoare, fiindcă făcea aceste lucruri în ziua Sabatului. Dar
Isus le-a răspuns: „Tatăl Meu lucrează pînă acum; și Eu de
18 asemenea lucrez.” Tocmai de aceea căutau și mai mult Iudeii
să-L omoare, nu numai fiindcă deslega ziua Sabatului, dar și
pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său, și Se făcea astfel
19 deopotrivă cu Dumnezeu. Isus a luat din nou cuvîntul, și
le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun, că, Fiul nu poate face
nimic dela Sine; El nu face decît ce vede pe Tatăl făcînd; și
20 tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai. Căci Tatăl iubește
pe Fiul, și-I arată tot ce face; și-I va arăta lucrări mai mari
21 decît acestea, ca voi să vă minunați. ’n adevăr, după cum
Tatăl înviază morții, și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață
22 cui vrea. Tatăl nici nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a
23 dat-o Fiului, pentru ca toți să cinstească pe Fiul cum cinstesc
pe Tatăl. Cine nu cinstește pe Fiul, nu cinstește pe Tatăl, care
24 L-a trimes. Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cu-
vintele Mele, și crede în Celce M’a trimes, are viața vecinică,
25 și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață. Ade-
vărat, adevărat vă spun, că vine ceasul, și acum a și venit,
cînd cei morți vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și ceice-l
26 vor asculta, vor învia. Căci, dupăcum Tatăl are viața în Sine,
27 tot așa a dat și Fiului să aibă viața în Sine. Și I-a dat putere
28 să judece, întrucît este Fiu al omului. Nu vă mirați de lucrul
acesta; pentru că vine ceasul cînd toți cei din morminte vor

auzi glasul Lui, și vor ieși afară din ele. Ceice au făcut binele, 29
vor învia pentru viață; iar ceice au făcut răul, vor învia pentru
judecată. Eu nu pot face nimic dela Mine însumi: judec după 30
cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să
fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M'a trimes. Dacă Eu mă- 31
rturisc despre Mine însumi, mărturia Mea nu este adevărată.
Este un Altul, care mărturisește despre mine; și știi că mă- 32
rturisirea, pe care o face El despre Mine, este adevărată. Voi
ați trimes la Ioan, și el a mărturisit pentru adevăr. Nu că 34
mărturia, pe care o primesc Eu, vine dela un om; dar spun
lucrurile acestea pentru ca să fiți mîntuiți. Ioan era lumina, 35
care este aprinsă și luminează, și voi ați vrut să vă veseliți
cîtăva vreme la lumina lui. Dar Eu am o mărturie mai mare 36
decît a lui Ioan; căci lucrările, pe cari Mi le-a dat Tatăl să
le săvîrșesc, tocmai lucrările acestea, pe cari le fac Eu, mă-
rturisc despre Mine că Tatăl M'a trimes. Și Tatăl, care M'a 37
trimes, a mărturisit El însuș despre Mine. Voi nu I-ați auzit
niciodată glasul, nu I-ați văzut deloc fața; și Cuvîntul Lui 38
nu rămîne în voi, pentru că nu credeți în Acela, pe care L-a
trimes El. Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele 39
aveți viața vecinică, dar tocmai ele mărturisc despre Mine.
Și nu vreți să veniți la Mine, ca să aveți viața! Eu nu umblu 40, 41
după slava care vine dela oameni. Dar știu că n'aveți în voi
dragoste de Dumnezeu. Eu am venit în Numele Tatălui Meu, 43
și nu Mă primiți; dacă va veni un altul, în numele lui însuș,
pe acela îl veți primi. Cum puteți crede voi, cari umblați 44
după slava, pe care v'o dați unii altora, și nu căutați slava
care vine dela singurul Dumnezeu? Să nu credeți că vă voi 45
învinui înaintea Tatălui; este cine să vă învinuiască: Moise, în
care v'ați pus nădejdea. Căci, dacă ați crede pe Moise, M'ați 46
crede și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine. Dar dacă 47
nu credeți cele scrise de el, cum veți crede cuvintele Mele?"

După aceea, Isus S'a dus dincolo de marea Galileii, numită **6**
marea Tiberiadei. O mare gloată mergea după El, pentru că 2
vedea semnele pe cari le făcea cu cei bolnavi. Isus S'a suit 3
pe munte, și ședea acolo cu ucenicii Săi. Paștele, praznicul 4
Iudeilor, erau aproape. Isus Și-a ridicat ochii, și a văzut că 5

o mare gloată vine spre El. Și a zis lui Filip: “De unde avem
6 să cumpărăm pâni ca să mănânce oamenii aceștia?” Spunea
lucrul acesta ca să-l încerce, pentrucă știa ce are de gînd să
7 facă. Filip i-a răspuns: “Pînile, pe cari le-am putea cumpăra
cu două sute de lei (Grecește: dinari.), n’ar ajunge ca fiecare
8 să capete puțintel din ele.” Unul din ucenicii Săi, Andrei,
9 fratele lui Simon Petru, I-a zis: “Este aici un băiețel, care
are cinci pâni de orz și doi pești; dar ce sînt acestea la atîția?”
10 Isus a zis: “Spuneți oamenilor să șadă jos.” ’n locul acela
era multă iarbă. Oamenii au șezut jos, în număr de aproape
11 cinci mii. Isus a luat pînile, a mulțămît lui Dumnezeu, le-a
împărțit ucenicilor, iar ucenicii le-au împărțit celorce ședeau
12 jos; de asemenea, le-a dat și din pești cît au voit. Dupăce
s’au săturat, Isus a zis ucenicilor Săi: “Strîngeți fărămiturile
13 cari au rămas, ca să nu se piardă nimic.” Le-au adunat deci,
și au umplut douăsprezece coșuri cu fărămiturile cari rămăs-
14 eseră din cele cinci pâni de orz, după ce mîncaseră toți. Oa-
menii aceia, cînd au văzut minunea, pe care o făcuse Isus,
ziceau: “Cu adevărat, acesta este proorocul cel așteptat în
15 lume.” Isus, fiindcă știa că au de gînd să vină să-L ia cu sila
ca să-L facă împărat, S’a dus iarăș la munte, numai El sin-
16 gur. Isus umblă pe mare. Cînd s’a înserat, ucenicii Lui s’au
17 coborît la marginea mării. S’au suit într’o corabie, și treceau
marea, ca să se ducă în Capernaum. Se întunecase, și Isus tot
18 nu venise la ei. Sufla un vînt puternic și marea era întăritată.
19 După ce au vîslit cam douăzeci și cinci sau treizeci de stadii,
văd pe Isus umblînd pe mare și apropiindu-Se de corabie. Și
20 s’au înfricoșat. Dar Isus le-a zis: “Eu sînt, nu vă temeți!”
21 Voiau deci să-L ia în corabie. Și corabia a sosit îndată la locul
22 spre care mergeau. Norodul, care rămăsese de cealaltă parte
a mării, băgase de seamă că acolo nu era decît o corabie, și că
Isus nu Se suise în corabia aceasta cu ucenicii Lui, ci ucenicii
23 plecaseră singuri cu ea. A doua zi sosiseră alte corăbii din
Tiberiada, aproape de locul unde mîncaseră ei pînea, dupăce
24 Domnul mulțămise lui Dumnezeu. Cînd au văzut noroadele
că nici Isus, nici ucenicii Lui nu erau acolo, s’au suit și ele în
corăbiile acestea, și s’au dus la Capernaum să caute pe Isus.

Cînd L-au găsit, dincolo de mare, I-au zis: “nvățătorule, cînd 25
ai venit aici?” Drept răspuns, Isus le-a zis: “Adevărat, ade- 26
vărat, vă spun, că Mă căutați nu pentrucă ați văzut semne,
ci pentrucă ați mîncat din pînile acelea, și v’ ați săturat. Lu- 27
crați nu pentru mîncarea peritoare, ci pentru mîncarea, care
rămîne pentru viața vecinică, și pe care v’ o va da Fiul omu-
lui; căci Tatăl, adică, însuș Dumnezeu, pe el L-a însemnat cu
pecetea Lui.” Ei I-au zis: “Ce să facem ca să săvîrșim lu- 28
crările lui Dumnezeu?” Isus le-a răspuns: “Lucrarea pe care 29
o cere Dumnezeu este aceasta: să credeți în Acela, pe care
L-a trimes El.” “Ce semn faci Tu, deci”, I-au zis ei, “ca să-l 30
vedem, și să credem în Tine? Ce lucrezi Tu? Părinții noștri 31
au mîncat mană în pustie, după cum este scris: ,Le-a dat să
mănînce pîne din cer.” Isus le-a zis: “Adevărat, adevărat, vă 32
spun, că Moise nu v’ a dat pînea din cer, ci Tatăl Meu vă dă
adevărata pîne din cer; căci Pînea lui Dumnezeu este aceea 33
care se pogoară din cer, și dă lumii viața”. “Doamne”, I-au 34
zis ei, “dă-ne totdeauna această pîne.” Isus le-a zis: “Eu sînt 35
Pînea vieții. Cine vine la Mine, nu va flămîenzi niciodată; și
cine crede în Mine, nu va înseta niciodată. Dar v’ am spus 36
că M’ ați și văzut, și tot nu credeți. Tot ce-Mi dă Tatăl, va 37
ajunge la Mine; și pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară:
căci M’ am pogorît din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui 38
ce M’ a trimes. Și voia Celuice M’ a trimes, este să nu pierd 39
nimic din tot ce Mi-a dat El, ci să-l înviez în ziua de apoi.
Voia Tatălui meu este ca oricine vede pe Fiul, și crede în El, 40
să aibă viața vecinică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.” Iudeii 41
cîrteau împotriva Lui, pentrucă zisese: “Eu sînt pînea care s’ a
pogorît din cer.” Și ziceau: “Oare nu este acesta Isus, fiul lui 42
Iosif, pe al cărui tată și mamă îi cunoaștem? Cum dar zice
El: ,Eu M’ am pogorît din cer?” Isus le-a răspuns: “Nu cîrțiți 43
între voi. Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage 44
Tatăl, care M’ a trimes; și Eu îl voi învia în ziua de apoi. ’n 45
prooroci este scris: ,Toți vor fi învățați de Dumnezeu.’ Așa că
oricine a ascultat pe Tatăl, și a primit învățătura Lui, vine la 46
Mine. Nu că cineva a văzut pe Tatăl, afară de Acela care 47
vine dela Dumnezeu; da, Acela a văzut pe Tatăl. Adevărat,

adevărat, vă spun, că cine crede în Mine, are viața vecinică.
48, 49 Eu sînt Pînea vieții. Părinții voștri au mîncat mană în pustie,
50 și au murit. Pînea, care se pogoară din cer, este de așa fel,
51 ca cineva să mănînce din ea, și să nu moară. Eu sînt Pînea
vie, care s'a pogorît din cer. Dacă mănîncă cineva din pînea
aceasta, va trăi în veac; și pînea, pe care o voi da Eu, este
52 trupul Meu, pe care îl voi da pentru viața lumii." La auzul
acestor cuvinte, Iudeii se certau între ei, și ziceau: "Cum poate
53 omul acesta să ne dea trupul Lui să-l mîncăm?" Isus le-a zis:
"Adevărat, adevărat, vă spun, că, dacă nu mîncăți trupul Fi-
ului omului, și dacă nu beți sîngele Lui, n'aveți viața în voi
54 înșivă. Cine mănîncă trupul Meu, și bea sîngele Meu, are
55 viața vecinică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi. Căci trupul
Meu este cu adevărat o hrană, și sîngele Meu este cu adevărat
56 o băutură. Cine mănîncă trupul Meu, și bea sîngele Meu,
57 rămîne în Mine, și Eu rămîn în el. După cum Tatăl, care
este viu, M'a trimes pe Mine, și Eu trăiesc prin Tatăl, tot
58 așa, cine Mă mănîncă pe Mine, va trăi și el prin Mine. Ast-
fel este pînea, care s'a pogorît din cer, nu ca mana, pe care
au mîncat-o părinții voștri, și totuș au murit: cine mănîncă
59 pînea aceasta, va trăi în veac." Isus a spus aceste lucruri în
60 sinagogă, cînd învăța pe oameni în Capernaum. Mulți din
ucenicii Lui, după ce au auzit aceste cuvinte, au zis: "Vor-
61 birea aceasta este prea de tot: cine poate s'o sufere?" Isus,
care știa în Sine că ucenicii Săi cîrteau împotriva vorbirii ace-
steia, le-a zis: "Vorbirea aceasta este pentru voi o pricină de
62 poticnire? Dar dacă ați vedea pe Fiul omului suindu-Se unde
63 era mai înainte?... Duhul este acela care dă viață, carnea nu
folosește la nimic; cuvintele, pe cari vi le-am spus Eu, sînt duh
64 și viață. Dar sînt unii din voi cari nu cred." Căci Isus știa
dela început cine erau ceice nu cred, și cine era celce avea să-L
65 vîndă. Și a adăogat: "Tocmai de aceea v'am spus că nimeni
nu poate să vină la Mine, dacă nu i-a fost dat de Tatăl Meu."
66 Din clipa aceea, mulți din ucenicii Lui s'au întors înapoi, și
67 nu mai umblau cu El. Atunci Isus a zis celor doisprezece:
68 "Voi nu vreți să vă duceți?" "Doamne", I-a răspuns Simon
Petru, "la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții vecinice.

Și noi am crezut, și am ajuns la cunoștința că Tu ești Hristo- 69
sul, Sfântul lui Dumnezeu.” Isus le-a răspuns: “Nu v’am ales 70
Eu pe voi cei doisprezece? Și totuș unul din voi este un drac.”
Vorbea despre Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul; căci el avea 71
să-L vîndă: el, unul din cei doisprezece.

După aceea, Isus străbătea Galilea; nu voia să stea în Iudea, 7
pentru că Iudeii căutau să-L omoare. Și praznicul Iudeilor, 2
praznicul zis al Corturilor, era aproape. Frații Lui I-au zis: 3
“Pleacă de aici, și du-Te în Iudea, ca să vadă și ucenicii Tăi
lucrările, pe cari le faci. Nimeni nu face ceva în ascuns, cînd 4
caută să se facă cunoscut: dacă faci aceste lucruri, arată-Te
lumii.” Căci nici frații Lui nu credeau în El. Isus le-a zis: 5, 6
“Vremea Mea n’a sosit încă, dar vouă vremea totdeauna vă
este prielnică. Pe voi lumea nu vă poate urî; pe Mine Mă 7
urăște, pentru că mărturisesc despre ea că lucrările ei sînt rele.
Suiți-vă voi la praznicul acesta; Eu încă nu Mă sui la praznicul 8
acesta, fiindcă nu Mi s’a împlinit încă vremea.” După ce le-a 9
spus aceste lucruri, a rămas în Galilea. După ce s’au suit 10
frații Lui la praznic, S’a suit și El, dar nu pe față, ci cam
pe ascuns. Iudeii ’l căutau în timpul praznicului, și ziceau: 11
“Unde este?” Noroadele vorbeau mult în șoaptă despre El. 12
Unii ziceau: “Este un om bun.” Alții ziceau: “Nu, ci duce
norodul în rătăcire.” Totuș, de frica Iudeilor, nimeni nu vor- 13
bea de El pe față. Pela jumătatea praznicului, Isus S’a suit la 14
Templu. Și învăța norodul. Iudeii se mirau, și ziceau: “Cum
are omul acesta învățătură, căci n’a învățat niciodată?” Isus 16
le-a răspuns: “nvățătura Mea nu este a Mea, ci a Celuice M’a
trimes pe Mine. Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge 17
să cunoască dacă învățătura este de la Dumnezeu, sau dacă
Eu vorbesc dela Mine. Cine vorbește dela sine, caută slava 18
lui însuș; dar cine caută slava Celuice l-a trimes, acela este
adevărat, și în el nu este strîmbătate. Oare nu v’a dat Moise 19
Legea? Totuș nimeni din voi nu ține Legea. De ce căutați să
Mă omorîți?” Norodul I-a răspuns: “Ai drac. Cine caută să 20
Te omoare?” Drept răspuns, Isus le-a zis: “O lucrare am fă- 21
cut, și toți vă mirați de ea. Moise v’a dat porunca privitoare 22
la tăierea împrejur-nu că ea vine dela Moise, ci dela patriarhi-

23 și voi tăiați împrejur pe om în ziua Sabatului. Dacă un om
primește tăierea împrejur în ziua Sabatului, ca să nu se calce
Legea lui Moise, de ce turbați de mînie împotriva Mea, pen-
24 trucă am însănătoșat un om întreg în ziua Sabatului? Nu
25 judecați după înfățișare, ci judecați după dreptate.” Niște
locuitori din Ierusalim ziceau: “Nu este El acela, pe care caută
26 ei să-L omoare? Și totuș, iată că vorbește pe față, și ei nu-I zic
nimic! Nu cumva, în adevăr, cei mai mari vor fi cunoscut că El
27 este Hristosul? Dar noi știm de unde este omul acesta; însă,
28 cînd va veni Hristosul, nimeni nu va ști de unde este.” Și Isus,
pe cînd învăța pe norod în Templu, striga: “Mă cunoașteți și
Mă știți de unde sînt! Eu n’am venit dela Mine însumi, ci Cel
29 ce M’a trimis, este adevărat, și voi nu-L cunoașteți. Eu ’l
30 cunosc, căci vin dela El, și El M’a trimis.” Ei căutau deci
să-L prindă; și nimeni n’a pus mîna pe El, căci încă nu-I sosise
31 ceasul. Mulți din norod au crezut în El, și ziceau: “Cînd va
veni Hristosul, va face mai multe semne decît a făcut omul
32 acesta?” Fariseii au auzit pe norod spunînd în șoaptă aceste
lucruri despre El. Atunci preoții cei mai de seamă și Fariseii
33 au trimis niște aprozi să-L prindă. Isus a zis: “Mai sînt cu
34 voi puțină vreme, și apoi Mă duc la Cel ce M’a trimis. Voi
Mă veți căuta, și nu Mă veți găsi; și unde voi fi Eu, voi nu
35 puteți veni.” Iudeii au zis între ei: “Unde are de gînd să se
ducă omul acesta, ca să nu-l putem găsi? Doar n’o avea de
gînd să se ducă la cei împrăștiați printre Greci, și să învețe
36 pe Greci? Ce însemnează cuvintele acestea, pe cari le-a spus:
,Mă veți căuta, și nu Mă veți găsi; și unde voi fi Eu, voi nu
37 puteți veni?’ ” În ziua de pe urmă, care era ziua cea mare
a praznicului, Isus a stătut în picioare, și a strigat: “Dacă
38 însetează cineva, să vină la Mine, și să bea. Cine crede în
Mine, din inima lui vor curge rîuri de apă vie, cum zice Scrip-
39 tura.” Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau
să-L primească ceice vor crede în El. Căci Duhul Sfînt încă
40 nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit. Unii din
norod, cînd au auzit aceste cuvinte, ziceau: “Acesta este cu
41 adevărat Proorocul.” Alții ziceau: “Acesta este Hristosul.”
42 Și alții ziceau: “Cum, din Galilea are să vină Hristosul? Nu

zice Scriptura că Hristosul are să vină din sămînța lui David, și
din satul Betleem, unde era David?” S’a făcut deci desbinare 43
în norod din pricina Lui. Unii din ei voiau să-L prindă; dar 44
nimeni n’a pus mîna pe El. Aprozii s’au întors deci la pre- 45
oții cei mai de seamă și la Farisei. Și aceștia le-au zis: “De
ce nu L-ați adus?” Aprozii au răspuns: “Niciodată n’a vor- 46
bit vreun om ca omul acesta.” Fariseii le-au răspuns: “Doar 47
n’ați fi fost duși și voi în rătăcire? A crezut în El vreunul din 48
mai marii noștri sau din Farisei? Dar norodul acesta, care 49
nu știe Legea, este blestemat!” Nicodim, cel care venise la 50
Isus noaptea, și care era unul din ei, le-a zis: “Legea noastră 51
osîndește ea pe un om înainte ca să-l asculte și să știe ce face?”
Drept răspuns, ei i-au zis: “Și tu ești din Galilea? Cercetează 52
bine, și vei vedea că din Galilea nu s’a ridicat niciun prooroc.”
(Și s’a întors fiecare acasă. 53

Isus S’a dus la muntele Măslinilor. Dar disdedimineată, a 8, 2
venit din nou în Templu; și tot norodul a venit la El. El a șezut
jos, și-i învăța. Atunci cărturarii și Fariseii I-au adus o femeie 3
prinsă în preacurvie. Au pus-o în mijlocul norodului, și au zis 4
lui Isus: “nvățătorule, femeia aceasta a fost prinsă chiar cînd
săvîrșea preacurvia. Moise, în Lege, ne-a poruncit să ucidem 5
cu pietre pe astfel de femei: Tu dar ce zici?” Spuneau lucrul 6
acesta ca să-L ispitească și să-L poată învinui. Dar Isus S’a
plecat în jos, și scria cu degetul pe pămînt. Fiindcă ei nu 7
încetau să-L întrebe, El S’a ridicat în sus, și le-a zis: “Cine
dintre voi este fără păcat, să arunce cel dintîi cu piatra în ea.”
Apoi S’a plecat iarăș, și scria cu degetul pe pămînt. Cînd au 8, 9
auzit ei cuvintele acestea, s’au simțit muștrați de cugetul lor,
și au ieșit afară, unul cîte unul, începînd dela cei mai bătrîni,
pînă la cei din urmă. Și Isus a rămas singur cu femeia, care
stătea în mijloc. Atunci S’a ridicat în sus; și, cînd n’a mai 10
văzut pe nimeni decît pe femeie, Isus i-a zis: “Femeie, unde
sînt pîrîșii tăi? Nimeni nu te-a osîndit?” “Nimeni, Doamne”, 11
I-a răspuns ea. Și Isus i-a zis: “Nici Eu nu te osîndesc. Du-
te, și să nu mai păcătuiești.”) Isus le-a vorbit din nou, și 12
a zis: “Eu sînt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine, nu
va umbla în întunec, ci va avea lumina vieții.” La auzul 13

acestor vorbe, Fariseii I-au zis: “Tu mărturisești despre Tine
14 însuți: deci mărturia Ta nu este adevărată.” Drept răspuns,
Isus le-a zis: “Chiar dacă Eu mărturisesc despre Mine însumi,
totuș mărturia Mea este adevărată; căci Eu știu de unde am
venit și unde Mă duc, dar voi nu știți nici de unde vin nici
15 unde Mă duc. Voi judecați după înfățișare; Eu nu judec pe
16 nimeni. Și chiar dacă judec, judecata Mea este adevărată,
pentru că nu sînt singur, ci Tatăl, care M’a trimes, este cu
17 Mine. În Legea voastră este scris că mărturia a doi oameni
18 este adevărată: deci despre Mine însumi, mărturisesc Eu, și
19 despre Mine mărturisește și Tatăl, care M’a trimes.” Ei I-au
zis deci: “Unde este Tatăl Tău?” Isus a răspuns: “Voi nu
Mă cunoașteți nici pe Mine, nici pe Tatăl Meu. Dacă M’ați
20 cunoaște pe Mine, ați cunoaște și pe Tatăl Meu.” Isus a spus
aceste cuvinte, pe cînd învăța pe norod în Templu, în locul
unde era vistieria; și nimeni n’a pus mîna pe el, pentru că încă
21 nu-I sosise ceasul. Isus le-a mai spus: “Eu Mă duc, și Mă veți
căuta, și veți muri în păcatul vostru; acolo unde Mă duc Eu,
22 voi nu puteți veni.” Atunci Iudeii au zis: “Doar n’o avea de
gînd să se omoare, de zice: ,Unde Mă duc Eu, voi nu puteți
23 veni!” “Voi sînteți de jos”, le-a zis El; “Eu sînt de sus: voi
24 sînteți din lumea aceasta, Eu nu sînt din lumea aceasta. De
aceea v’am spus că veți muri în păcatele voastre; căci, dacă
25 nu credeți că Eu sînt, veți muri în păcatele voastre.” “Cine
ești Tu?” I-au zis ei. Isus le-a răspuns: “Ceece dela început
26 vă spun că sînt.” Am multe de zis despre voi și de osîndit în
voi; dar Celce M-a trimes, este adevărat; și Eu, ce am auzit de
27 la El, aceea spun lumii.” Ei n’au înțeles că le vorbea despre
28 Tatăl. Isus deci le-a zis: “Cînd veți înălța pe Fiul omului,
atunci veți cunoaște că Eu sînt, și că nu fac nimic dela Mine
29 însumi, ci vorbesc după cum M’a învățat Tatăl Meu. Cel ce
M’a trimes, este cu Mine; Tatăl nu M’a lăsat singur, pentru că
30 totdeauna fac ce-I este plăcut.” Pe cînd vorbea Isus astfel,
31 mulți au crezut în El. Și a zis Iudeilor, cari crezuseră în
El: “Dacă rămîneți în cuvîntul Meu, sînteți în adevăr ucenicii
32 Mei; veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi.”
33 Ei I-au răspuns: “Noi sîntem sămînța lui Avraam, și n’am

fost niciodată robii nimănui; cum zici Tu: „Veți fi slobozi!”
“Adevărat, adevărat, vă spun”, le-a răspuns Isus, “că, oricine 34
trăiește în păcat, este rob al păcatului. Și robul nu rămîne 35
pururea în casă; fiul însă rămîne pururea. Deci, dacă Fiul vă 36
face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi. Știu că sînteți sămînța 37
lui Avraam; dar căutați să Mă omoriți, pentru că nu pătrunde
în voi cuvîntul Meu. Eu spun ce am văzut la Tatăl Meu; și 38
voi faceți ce ați auzit dela tatăl vostru.” “Tatăl nostru”, I-au 39
răspuns ei, “este Avraam”. Isus le-a zis: “Dacă ați fi copii ai
lui Avraam, ați face faptele lui Avraam. Dar acum căutați 40
să Mă omoriți, pe Mine, un om, care v’am spus adevărul, pe
care l-am auzit dela Dumnezeu. Așa ceva Avraam n’a făcut.
Voi faceți faptele tatălui vostru.” Ei I-au zis: “Noi nu sîntem 41
copii născuți din curvie; avem un singur Tată: pe Dumnezeu.”
Isus le-a zis: “Dacă ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, M’ați iubi și 42
pe Mine, căci Eu am ieșit și vin dela Dumnezeu: n’am venit
dela Mine însumi, ci El M’a trimes. Pentru ce nu înțelegeți 43
vorbirea Mea? Pentru că nu puteți asculta Cuvîntul Meu. Voi 44
aveți de tată pe diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui
vostru. El dela început a fost ucigaș; și nu stă în adevăr,
pentru că în el nu este adevăr. Oridecîteori spune o minciună,
vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii. Iar 45
pe Mine, pentru că spun adevărul, nu Mă credeți. Cine din 46
voi Mă poate dovedi că am păcat? Dacă spun adevărul, pentru
ce nu Mă credeți? Cine este din Dumnezeu, ascultă cuvintele 47
lui Dumnezeu; voi de aceea n’ascultați, pentru că nu sînteți
din Dumnezeu.” Iudeii I-au răspuns: “Nu zicem noi bine că 48
ești Samaritean, și că ai drac?” “N’am drac” le-a răspuns 49
Isus; “ci Eu cinstesc pe Tatăl Meu, dar voi nu Mă cinstiți.
Eu nu caut slava Mea; este Unul care o caută și care judecă. 50
Adevărat, adevărat, vă spun, că, dacă păzește cineva cuvîntul 51
Meu, în veac nu va vedea moartea.” “Acum”, I-au zis Iudeii, 52
“vedem bine că ai drac; Avraam a murit, proorocii de asemenea
au murit, și tu zici: ‘Dacă păzește cineva cuvîntul Meu, în
veac nu va gusta moartea.’ Doar n’ai fi Tu mai mare decît 53
părintele nostru Avraam, care a murit? Și decît proorocii,
cari de asemenea au murit? Cine te crezi Tu că ești?” Isus 54

a răspuns: “Dacă Mă slăvesc Eu însumi, slava Mea nu este
nimic; Tatăl Meu Mă slăvește, El, despre care voi ziceți că
55 este Dumnezeuul vostru; și totuș nu-L cunoașteți. Eu ’l cunosc
bine; și dacă aș zice că nu-L cunosc, aș fi și Eu un mincinos
56 ca voi. Dar îl cunosc și păzesc Cuvîntul Lui. Tatăl vostru
Avraam a săltat de bucurie că are să vadă ziua Mea: a văzut-o
57 și s’a bucurat.” “N’ai nici cincizeci ce ani”, I-au zis Iudeii,
58 “și ai văzut pe Avraam!” Isus le-a zis: “Adevărat, adevărat,
59 vă spun că, mai înainte ca să se nască Avraam, sînt Eu.” La
auzul acestor vorbe, au luat pietre ca să arunce în El. Dar Isus
S’a ascuns, și a ieșit din Templu, trecînd prin mijlocul lor. Și
așa a plecat din Templu.

9, 2 Cînd trecea, Isus a văzut pe un orb din naștere. Ucenicii
Lui L-au întrebat: “nvățătorule, cine a păcătuit: omul acesta
3 sau părinții lui, de s’a născut orb?” Isus a răspuns: “N’a
păcătuit nici omul acesta, nici părinții lui; ci s’a născut așa, ca
4 să se arate în el lucrările lui Dumnezeu. Cît este ziuă, trebuie
să lucrez lucrările Celuice M’a trimes; vine noaptea, cînd ni-
5 meni nu mai poate să lucreze. Cît sînt în lume, sînt Lumina
6 lumii.” După ce a zis aceste vorbe, a scuipat pe pămînt și a
făcut tină din scuipat. Apoi a uns ochii orbului cu tina aceasta,
7 și i-a zis: “Du-te de te spală în scaldătoarea Siloamului” (care,
tîlmăcit, însemnează: Trimes). El s’a dus, s’a spălat, și s’a în-
8 tors văzînd bine. Vecinii și ceice-l cunoscuseră mai înainte
ca cerșetor, ziceau: “Nu este acesta celce ședea și cerșea?”
9 Unii ziceau: “El este.” Alții ziceau: “Nu; dar seamănă cu
el.” Și el însuș zicea: “Eu sînt.” Deci i-au zis: “Cum ți
10 s’au deschis ochii?” El a răspuns: “Omul acela, căruia i se
zice Isus, a făcut tină, mi-a uns ochii, și mi-a zis: ‘Du-te la
scaldătoarea Siloamului, și spală-te.’ M’am dus, m’am spălat,
12 și mi-am căpătat vederea.” “Unde este omul acela”, l-au în-
13 trebat ei. El a răspuns: “Nu știu.” Au adus la Farisei pe cel
14 ce fusese orb mai înainte. Și era o zi de Sabat cînd făcuse
15 Isus tină, și-i deschisese ochii. Din nou, Fariseii l-au între-
bat și ei cum și-a căpătat vederea. Și el le-a zis: “Mi-a pus
16 tină pe ochi, m’am spălat, și văd.” Atunci unii din Farisei
au început să zică: “Omul acesta nu vine de la Dumnezeu,

pentru că nu ține Sabatul.” Alții ziceau: “Cum poate un om păcătos să facă asemenea semne?” Și era desbinare între ei. Iarăș au întrebat pe orb: “Tu ce zici despre El, în privința faptului că ți-a deschis ochii?” “Este un prooroc”, le-a răspuns el. Iudeii n’au crezut că fusese orb și că își căpătase vederea, pînă n’au chemat pe părinții lui. Și cînd i-au venit părinții, i-au întrebat: “Acesta este fiul vostru, care spuneți că s’a născut orb? Cum dar vede acum?” Drept răspuns, părinții lui au zis: “Știm că acesta este fiul nostru, și că s’a născut orb. Dar cum vede acum, sau cine i-a deschis ochii, nu știm. ’ntrebați-l pe el; este în vîrstă, el singur poate vorbi despre ce-l privește.” Părinții lui au zis aceste lucruri, pentru că se temeau de Iudei; căci Iudeii hotărîseră acum că, dacă va mărturisi cineva că Isus este Hristosul, să fie dat afară din sinagogă. De aceea au zis părinții lui: “Este în vîrstă, întrebați-l pe el.” Fariseii au chemat a doua oară pe omul care fusese orb, și i-au zis: “Dă slavă lui Dumnezeu: noi știm că omul acesta este un păcătos.” El a răspuns: “Dacă este un păcătos, nu știu; eu una știu: că eram orb, și acum văd.” Iarăș l-au întrebat: “Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?” “Acum v’am spus”, le-a răspuns el, “și n’ați ascultat. Pentruce voiți să mai auziți încăodată? Doar n’ați vrea să vă faceți și voi ucenicii Lui!” Ei l-au ocărît, și i-au zis: “Tu ești ucenicul Lui, noi sîntem ucenicii lui Moise. Știm că Dumnezeu a vorbit lui Moise, dar acesta nu știm de unde este.” “Aici este mirarea”, le-a răspuns omul acela, “că voi nu știți de unde este, și totuș, El mi-a deschis ochii. Știm că Dumnezeu n’ascultă pe păcătoși; ci, dacă este cineva temător de Dumnezeu și face voia Lui, pe acela îl ascultă. De cînd este lumea, nu s’a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere. Dacă omul acesta n’ar veni delă Dumnezeu, n’ar putea face nimic.” “Tu ești născut cu totul în păcat”, i-au răspuns ei, “și vrei să ne înveți pe noi?” Și l-au dat afară. Isus a auzit că l-au dat afară; și, cînd l-a găsit, i-a zis: “Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?” El a răspuns: “Și cine este, Doamne, ca să cred în El?” “L-ai și văzut”, i-a zis Isus, “și cel care vorbește cu tine, Acela este.” “Cred, Doamne”, I-a zis el; și I s’a închinat. Apoi Isus a zis: “Eu am

venit în lumea aceasta pentru judecată: ca ceice nu văd, să
40 vadă, și ceice văd, să ajungă orbi.” Unii din Fariseii cari erau
lângă el, când au auzit aceste vorbe, I-au zis: “Doar n’om fi și
41 noi orbi!” “Dacă ați fi orbi”, le-a răspuns Isus, “n’ați avea
păcat; dar acum ziceți: ‘Vedem.’ Tocmai de aceea, păcatul
vostru rămîne.”

10 “Adevărat, adevărat, vă spun că, cine nu intră pe ușă în
staulul oilor, ci sare pe altă parte, este un hoț și un tâlhar.
2, 3 Dar cine intră pe ușă, este păstorul oilor. Portarul îi deschide,
și oile aud glasul lui; el își cheamă oile pe nume, și le scoate
4 afară din staul. După ce și-a scos toate oile, merge înaintea
5 lor; și oile merg după el, pentrucă îi cunosc glasul. Nu merg
deloc după un străin; ci fug de el, pentrucă nu cunosc glasul
6 străinilor.” Isus le-a spus această pildă, dar ei n’au înțeles
7 despre ce le vorbea. Isus le-a mai zis: “Adevărat, adevărat,
8 vă spun că Eu sînt ușa oilor. Toți ceice au venit înainte de
9 Mine, sînt hoți și tâlhari; dar oile n’au ascultat de ei. Eu
sînt Ușa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mîntuit; va intra
10 și va ieși, și va găsi pășune. Hoțul nu vine decît să fure, să
junghie și să prăpădească. Eu am venit ca oile să aibă viață,
11 și s’o aibă din belșug. Eu sînt Păstorul cel bun. Păstorul
12 cel bun își dă viața pentru oi. Dar cel plătit, care nu este
păstor, și ale cărui oi nu sînt ale lui, când vede lupul venind,
13 lasă oile și fuge; și lupul le răpește și le împrăștie. Cel plătit
14 fuge, pentrucă este plătit, și nu-i pasă de oi. Eu sînt Păstorul
cel bun. Eu ’mi cunosc oile Mele, și ele Mă cunosc pe Mine,
15 așa cum Mă cunoaște pe Mine Tatăl, și cum cunosc Eu pe
16 Tatăl; și Eu ’mi dau viața pentru oile Mele. Mai am și alte
oi, cari nu sînt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le
aduc. Ele vor asculta de glasul Meu, și va fi o turmă și un
17 Păstor. Tatăl Mă iubește, pentrucă ’mi dau viața, ca iarăș
18 s’o iau. Nimeni nu Mi-o ia cu sila, ci o dau Eu dela Mine. Am
putere s’o dau, și am putere s’o iau iarăș: aceasta este porunca,
19 pe care am primit-o dela Tatăl Meu.” Din pricina acestor
20 cuvinte, iarăș s’a făcut desbinare între Iudei. Mulți dintre
21 ei ziceau: “Are drac, este nebun; de ce-L ascultați?” Alții
ziceau; “Cuvintele acestea nu sînt cuvinte de îndrăcit; poate

un drac să deschidă ochii orbilor.” În Ierusalim se prăznuia 22
atunci praznicul noirii Templului. Era iarna. Și Isus Se 23
plimba prin Templu, pe supt pridvorul lui Solomon. Iudeii 24
L-au înconjurat, și I-au zis: “Pînă cînd ne tot ții sufletele în
încordare? Dacă ești Hristosul, spune-ne-o deslușit.” “V’am 25
spus”, le-a răspuns Isus, “și nu credeți. Lucrările, pe cari le
fac Eu, în Numele Tatălui Meu, ele mărturisesc despre Mine.
Dar voi nu credeți, pentrucă, după cum v’am spus, nu sînteți 26
din oile Mele. Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, 27
și ele vin după Mine. Eu le dau viața vecinică, în veac nu
vor pieri, și nimeni nu le va smulge din mîna Mea. Tatăl 29
Meu, care Mi le-a dat, este mai mare decît toți; și nimeni
nu le poate smulge din mîna Tatălui Meu. Eu și Tatăl una 30
sîntem.” Atunci Iudeii iarăș au luat pietre ca să-L ucidă. 31
Isus le-a zis: “V’am arătat multe lucrări bune, cari vin dela 32
Tatăl Meu: pentru care din aceste lucrări aruncați cu pietre
în Mine?” Iudeii I-au răspuns: “Nu pentru o lucrare bună 33
aruncăm noi cu pietre în Tine, ci pentru o hulă, și pentrucă
Tu, care ești un om, Te faci Dumnezeu.” Isus le-a răspuns: 34
“Nu este scris în Legea voastră: ,Eu am zis: Sînteți dumnezei,
Dacă Legea a numit ,dumnezei‘, pe aceia, căroră le-a vorbit 35
Cuvîntul lui Dumnezeu, -și Scriptura nu poate fi desfințată,
- cum ziceți voi că hulesc Eu, pe care Tatăl M’a sfințit și 36
M’a trimes în lume? Și aceasta, pentrucă am zis: ,Sînt Fiul
lui Dumnezeu; Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă 37
credeți. Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, 38
credeți măcar lucrările acestea, ca să ajungeți să cunoașteți și
să știți că Tatăl este în Mine și Eu sînt în Tatăl.” La auzul 39
acestor vorbe, căutau iarăș să-L prindă; dar El a scăpat din
mîinile lor. Isus S’a dus iarăș dincolo de Iordan, în locul unde 40
botezase Ioan la început. Și a rămas acolo. Mulți veneau la
El, și ziceau: “Ioan n’a făcut nici un semn; dar tot ce a spus 41
Ioan despre omul acesta, era adevărat.” Și mulți au crezut în 42
El în locul acela.

Un oarecare Lazăr din Betania, satul Mariei și al Martei, 11
sora ei, era bolnav. - Maria era aceea care a uns pe Domnul 2
cu mir, și I-a șters picioarele cu părul ei, și Lazăr cel bol-

3 nav era fratele ei. - Surorile au trimes la Isus să-i spună:
4 “Doamne, iată că acela pe care-l iubești, este bolnav.” Dar
Isus, cînd a auzit vestea aceasta, a zis: “Boala aceasta nu este
spre moarte, ci spre slava lui Dumnezeu, pentru ca Fiul lui
5 Dumnezeu să fie proslăvit prin ea.” Și Isus iubea pe Marta,
6 și pe sora ei, și pe Lazăr. Deci, cînd a auzit că Lazăr este
7 bolnav, a mai zăbovit două zile în locul în care era; și în urmă
8 a zis ucenicilor: “Haidem să ne întoarcem în Iudea.” “nvăță-
torule”, I-au zis ucenicii, “acum de curînd căutau Iudeii să
9 Teucidă cu pietre, și Te întorci în Iudea?” Isus a răspuns:
“Nu sînt douăsprezece ceasuri în zi? Dacă umblă cineva ziua
10 nu se poticnește, pentrucă vede lumina lumii acesteia; dar
dacă umblă noaptea, se poticnește, pentrucă n’are lumina în
11 el.” După aceste vorbe, le-a zis: “Lazăr, prietenul nostru,
12 doarme: dar Mă duc să-l trezesc din somn.” Ucenicii I-au
13 zis: “Doamne, dacă doarme, are să se facă bine.” Isus vorbise
despre moartea lui, dar ei credeau că vorbește despre odihna
14 căpătată prin somn. Atunci Isus le-a spus pe față: “Lazăr a
15 murit.” “Și mă bucur că n’am fost acolo, pentru voi, ca să
16 credeți. Dar acum, haidem să mergem la el.” Atunci Toma,
zis Geamăn, a zis celorlalți ucenici: “Haidem să mergem și
17 noi să murim cu El!” Cînd a venit Isus, a aflat că Lazăr era
18 de patru zile în mormînt. Și, fiindcă Betania era aproape de
19 Ierusalim, cam la cincisprezece stadii, Mulți din Iudei veniseră
la Marta și Maria, ca să le mîngîie pentru moartea fratelui
20 lor. Cînd a auzit Marta că vine Isus, I-a ieșit înainte; iar
21 Maria ședea în casă. Marta a zis lui Isus: “Doamne, dacă
22 ai fi fost aici, n’ar fi murit fratele meu! Dar și acum, știu că
23 orice vei cere dela Dumnezeu, ’ți va da Dumnezeu.” Isus i-a
24 zis: “Fratele tău va învia.” “Știu”, I-a răspuns Marta, “că
25 va învia la înviere, în ziua de apoi.” Isus i-a zis: “Eu sînt
învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit,
26 va trăi. Și oricine trăiește, și crede în Mine, nu va muri nicio-
27 dată. Crezi lucrul acesta?” “Da, Doamne,” I-a zis ea, “cred
că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină
28 în lume.” Dupăce a spus aceste vorbe, s’a dus și a chemat
în taină pe soru-sa Maria, și i-a zis: “A venit ’nvățătorul și

te cheamă.” Maria, cum a auzit, s’a sculat iute, și s’a dus la 29
El. Căci Isus nu intrase încă în sat, ci era tot în locul unde 30
’l întâmpinase Marta. Iudeii, cari erau cu Maria în casă și o 31
mîngîiau, cînd au văzut-o sculîndu-se iute și ieșind afară, au
mers după ea, căci ziceau: “Se duce la mormînt, ca să plîngă
acolo.” Maria, cînd a ajuns unde era Isus, și l-a văzut, s’a 32
aruncat la picioarele Lui, și l-a zis: “Doamne, dacă ai fi fost
aici, n’ar fi murit fratele meu.” Isus, cînd a văzut-o plîngînd, 33
pe ea și pe Iudeii cari veniseră cu ea, S’a înfiorat în duhul Lui,
și S’a tulburat. Și a zis: “Unde l-ați pus?” “Doamne,” l-au 34
răspuns ei, “vino și vezi.” Isus plîngea. Atunci Iudeii au 35, 36
zis: “Iată cît îl iubea de mult!” Și unii din ei au zis: “El, 37
care a deschis ochii orbului, nu putea face ca nici omul acesta
să nu moară?” Isus S’a înfiorat din nou în Sine, și S’a dus 38
la mormînt. Mormîntul era o peșteră, la intrarea căreia era
așezată o piatră. “Dați piatra la o parte,” a zis Isus. Marta, 39
sora mortului, l-a zis: “Doamne, miroase greu, căci este mort
de patru zile.” Isus i-a zis: “Nu ți-am spus că, dacă vei crede, 40
vei vedea slava lui Dumnezeu?” Au luat dar piatra din locul 41
unde zăcea mortul. Și Isus a ridicat ochii în sus, și a zis:
“Tată, ți mulțămesc că M’ai ascultat. Știam că totdeauna 42
Mă ascuți; dar vorbesc astfel pentru norodul care stă împre-
jur, ca să creadă că Tu M’ai trimes.” După ce a zis aceste 43
vorbe, a strigat cu glas tare: “Lazăre, vino afară!” Și mortul 44
a ieșit cu mîinile și picioarele legate cu fășii de pînză, și cu fața
înfășurată cu un ștergar. Isus le-a zis: “Deslegați-l, și lăsați-l
să meargă.” Mulți din Iudeii, cari veniseră la Maria, cînd au 45
văzut ce a făcut Isus, au crezut în El. Dar unii din ei s’au 46
dus la Farisei, și le-au spus ce făcuse Isus. Atunci preoții cei 47
mai de seamă și Fariseii au adunat Soborul, și au zis: “Ce vom
face? Omul acesta face multe minuni. Dacă-L lăsăm așa, toți 48
vor crede în El, și vor veni Romanii și ne vor nimici și locul
nostru și neamul.” Unul din ei, Caiafa, care era mare preot 49
în anul acela, le-a zis: “Voi nu știți nimic; oare nu vă gîndiți 50
că este în folosul vostru să moară un singur om pentru norod,
și să nu piară tot neamul?” Dar lucrul acesta nu l-a spus de 51
la el; ci, fiindcă era mare preot în anul acela, a prorocit că

52 Isus avea să moară pentru neam. Și nu numai pentru neamul
acela, ci și ca să adune într'un singur trup pe copiii lui Dum-
53 nezeu cei risipiți. Din ziua aceea, au hotărât să-L omoare.
54 De aceea Isus nu mai umbla pe față printre Iudei; ci a plecat
de acolo în ținutul de lângă pustie, într'o cetate numită Efraim;
55 și a rămas acolo împreună cu ucenicii Săi. Paștele Iudeilor
erau aproape. Și mulți oameni din ținutul acela s'au suit la
56 Ierusalim, înainte de Paște, ca să se curățească. Ei căutau pe
Isus, și vorbeau unii cu alții în Templu: "Ce credeți? N'are
57 să vină la praznic?" Iar preoții cei mai de seamă și Fariseii
porunciseră că, dacă va ști cineva unde este, să le dea de știre
ca să-L prindă. Maria 'i toarnă mir pe picioare.

12 Cu șase zile înainte de Paște, Isus a venit în Betania, unde
era Lazăr, care fusese mort, și pe care îl înviase din morți.
2 Acolo I-au pregătit o cină. Marta slujea, iar Lazăr era unul
3 din ceice ședeau la masă cu El. Maria a luat un litru cu
mir de nard curat, de mare preț, a uns picioarele lui Isus, și
I-a șters picioarele cu părul ei; și s'a umplut casa de mirosul
4 mirului. Unul din ucenicii Săi, Iuda Iscarioteanul, fiul lui
5 Simon, care avea să-L vîndă, a zis: "De ce nu s'a vîndut
6 acest mir cu trei sute de lei, și să se fi dat săracilor?" Zicea
lucrul acesta nu pentru că purta grijă de săraci, ci pentru că
era un hoț, și, ca unul care ținea punga, lua el ce se punea în
7 ea. Dar Isus a zis: "Lasă-o în pace; căci ea l-a păstrat pentru
8 ziua îngropării Mele. Pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, dar
9 pe Mine nu Mă aveți totdeauna." O mare mulțime de Iudei
au aflat că Isus era în Betania; și au venit acolo, nu numai
pentru Isus, ci ca să vadă și pe Lazăr, pe care-l înviase din
10 morți. Preoții cei mai de seamă au hotărât să omoare și pe
11 Lazăr, căci din pricina lui mulți Iudei plecau dela ei și credeau
12 în Isus. A doua zi, o gloată mare, care venise la praznic, cum
13 a auzit că vine Isus în Ierusalim, a luat ramuri de finic, și
I-a ieșit în întâmpinare, strigînd: "Osana! Binecuvîntat este
14 Celce vine în Numele Domnului, 'mpăratul lui Israel!" Isus
a găsit un măgăruș, și a încălecat pe el, dupăcum este scris:
15 "Nu te teme, fiica Sionului; iată că 'mpăratul tău vine călare
16 pe mînzul unei măgărițe." Ucenicii Lui n'au înțeles aceste

lucruri dela început; dar, după ce a fost proslăvit Isus, și-au adus aminte că aceste lucruri erau scrise despre El, și că ei le împliniseră cu privire la El. Toți ceice fuseseră împreună cu Isus, când chemase pe Lazăr din mormînt și-l înviase din morți, mărturiseau despre El. Și norodul I-a ieșit în întâmpinare, pentru că aflase că făcuse semnul acesta. Fariseii au zis deci între ei: “Vedeți că nu cîștigați nimic: iată că lumea se duce după El!” Niște Greci dintre ceice se suiseră să se închine la praznic, s’au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii, l-au rugat, și au zis: “Domnule, am vrea să vedem pe Isus.” Filip s’a dus și a spus lui Andrei; apoi Andrei și Filip au spus lui Isus. Drept răspuns, Isus le-a zis: “A sosit ceasul să fie proslăvit Fiul omului. Adevărat, adevărat, vă spun, că, dacă grăuntele de grîu, care a căzut pe pămînt, nu moare, rămîne singur; dar dacă moare, aduce multă roadă. Cine își iubește viața, o va pierde; și cine își urăște viața în lumea aceasta, o va păstra pentru viața vecinică. Dacă ’mi slujește cineva, să Mă urmeze; și unde sînt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu. Dacă ’mi slujește cineva, Tatăl îl va cinsti. Acum sufletul Meu este tulburat. Și ce voi zice?... Tată, izbăvește-Mă din ceasul acesta?... Dar tocmai pentru aceasta am venit pînă la ceasul acesta! Tată, proslăvește Numele Tău!” Și din cer, s’a auzit un glas, care zicea: “L-am proslăvit, și-L voi mai proslăvi!” Norodul, care stătea acolo, și care auzise glasul, a zis că a fost un tunet. Alții ziceau: “Un înger a vorbit cu El!” Isus a răspuns: “Nu pentru Mine s’a auzit glasul acesta, ci pentru voi. Acum are loc judecata lumii acesteia, acum stăpînitorul lumii acesteia va fi aruncat afară. Și după ce voi fi înălțat de pe pămînt, voi atrage la Mine pe toți oamenii.” - Vorbînd astfel, arăta cu ce moarte avea să moară. - Norodul I-a răspuns: “Noi am auzit din Lege că Hristosul rămîne în veac; cum dar zici Tu că Fiul omului trebuie să fie înălțat? Cine este acest Fiu al omului?” Isus le-a zis: “Lumina mai este puțină vreme în mijlocul vostru. Umblați ca unii cari aveți lumina, ca să nu vă cuprindă întunerecul: cine umblă în întunerec, nu știe unde merge. Cîtă vreme aveți lumina printre voi, credeți în lumină, ca să fiți fii ai luminii.” Isus le-a

37 spus aceste lucruri: apoi a plecat și S'a ascuns de ei. Măcar
38 că făsesse atâtea semne înaintea lor, tot nu credeau în El, ca
să se împlinească vorba, pe care o spusese proorocul Isaia:
“Doamne, cine a dat crezare propovăduirii noastre? Și cui a
39 fost descoperită puterea brațului Domnului?” De aceea nu
40 puteau crede, pentru că Isaia a mai zis: “Le-a orbit ochii, și
le-a împietrit inima, ca să nu vadă cu ochii, să nu înțeleagă cu
41 inima, să nu se întoarcă la Dumnezeu, și să-i vindec.” Isaia
a spus aceste lucruri când a văzut slava Lui, și a vorbit despre
42 El. Totuș, chiar dintre fruntași, mulți au crezut în El; dar de
frica Fariseilor nu-L mărturiseau pe față, ca să nu fie dați afară
43 din sinagogă. Căci au iubit mai mult slava oamenilor decît
44 slava lui Dumnezeu. Iar Isus a strigat: “Cine crede în Mine,
45 nu crede în Mine, ci în Cel ce M'a trimes pe Mine. Și cine
46 Mă vede pe Mine, vede pe Cel ce M'a trimes pe Mine. Eu
am venit ca să fiu o lumină în lume, pentru ca oricine crede în
47 Mine, să nu rămînă în întunec. Dacă aude cineva cuvintele
Mele și nu le păzește, nu Eu îl judec; căci Eu n'am venit să
48 judec lumea, ci să mîntuiesc lumea. Pe cine Mă nesocotește
și nu primește cuvintele Mele, are cine-l osîndi: Cuvîntul, pe
49 care l-am vestit Eu, acela îl va osîndi în ziua de apoi. Căci
Eu n'am vorbit dela Mine însumi, ci Tatăl, care M'a trimes,
El însuș Mi-a poruncit ce trebuie să spun și cum trebuie să
50 vorbesc. Și știi că porunca Lui este viața vecinică. De aceea
lucrurile, pe cari le spun, le spun așa cum Mi le-a spus Tatăl.”

13 'nainte de praznicul Paștelor, Isus, ca Cel care știa că I-a
sosit ceasul să plece din lumea aceasta la Tatăl și fiindcă iubea
2 pe ai Săi, cari erau în lume, i-a iubit pînă la capăt. 'n timpul
cinei, după ce diavolul pusese în inima lui Iuda Iscarioteanul,
3 fiul lui Simon, gîndul să-L vîndă, Isus, fiindcă știa că Tatăl
'i dăduse toate lucrurile în mîni, că dela Dumnezeu a venit și
4 la Dumnezeu Se duce, S-a sculat dela masă, S'a desbrăcat de
5 hainele Lui, a luat un ștergar, și S'a încins cu el. Apoi a turnat
apă într'un lighean și a început să spele picioarele ucenicilor,
6 și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins. A venit deci
la Simon Petru. Și Petru I-a zis: “Doamne, Tu să-mi speli
7 mie picioarele?” Drept răspuns, Isus i-a zis: “Ce fac Eu, tu

nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea.” Petru I-a zis: 8
“Niciodată nu-mi vei spăla picioarele!” Isus i-a răspuns: “Dacă 8
nu te spăl Eu, nu vei avea parte deloc cu Mine.” “Doamne,” 9
I-a zis Simon Petru, “nu numai picioarele, dar și mâinile și ca-
pull!” Isus i-a zis: “Cine s-a scăldat n’are trebuință să-și spele 10
decît picioarele, ca să fie curat de tot; și voi sînteți curați, dar
nu toți.” Căci știa pe cel ce avea să-l vîndă; de aceea a zis: 11
“Nu sînteți toți curați.” Dupăce le-a spălat picioarele, Și-a 12
luat hainele, S’a așezat iarăș la masă și le-a zis: “’nțelegeți voi
ce v’am făcut Eu? Voi Mă numiți ,’nvățătorul și Domnul’, și 13
bine ziceți, căci sînt. Deci, dacă Eu, Domnul și ’nvățătorul 14
vostru, v’am spălat picioarele, și voi sînteți datori să vă spălați
picioarele unii altora. Pentru că Eu v’am dat o pildă, ca și 15
voi să faceți cum am făcut Eu. Adevărat, adevărat, vă spun, 16
că robul nu este mai mare decît domnul său, nici apostolul mai
mare decît cel ce l-a trimes. Dacă știți aceste lucruri, ferice de 17
voi, dacă le faceți. Nu vorbesc despre voi toți; cunosc pe aceia 18
pe cari i-am ales. Dar trebuie să se împlinească Scriptura, care
zice: ,Celce mănîncă pîne cu Mine a ridicat călcîiul împotriva 19
Mea.’ Vă spun lucrul acesta depe acum, înainte ca să se în-
tîmple, pentruca, atunci cînd se va întîmpla, să credeți că Eu 20
sînt. Adevărat, adevărat, vă spun că, cine primește pe acela
pe care-l trimet Eu, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește 21
pe Mine, primește pe Celce M’a trimes pe Mine.” Dupăce a
spus aceste cuvinte, Isus S’a tulburat în duhul Lui, a mărtur-
isit, și a zis: “Adevărat, adevărat, vă spun, că unul din voi 22
Mă va vinde.” Ucenicii se uitau unii la alții, și nu înțelegeau
despre cine vorbește. Unul din ucenici, acela pe care-l iubea 23
Isus, stătea la masă culcat pe sînul lui Isus. Simon Petru 24
i-a făcut semn să întrebe cine este acela despre care vorbea
Isus. Și ucenicul acela s’a răzemat pe pieptul lui Isus, și I-a 25
zis: “Doamne, cine este?” Isus a răspuns: “Acela, căruia îi 26
voi întinge bucățica, și i-o voi da.” Și a întins o bucățică, și a
dat-o lui Iuda, fiul lui Simon, Iscarioteanul. Cum a fost dată 27
bucățica, a intrat Satana în Iuda. Isus i-a zis: “Ce-ai să faci,
fă repede.” Dar nimeni din cei ce ședeau la masă, n’a înțeles 28
pentruce îi zisese aceste vorbe. Unii credeau că, de vreme ce 29

Iuda avea punga, Isus voia să-i spună: “Cumpără ce ne trebuie
30 pentru praznic;” sau îi porunca să dea ceva săracilor. Iuda,
dupăce a luat bucașica, a ieșit afară în grabă. Era noapte.
31 Dupăce a ieșit Iuda, Isus a zis: “Acum, Fiul omului a fost
32 proslăvit și Dumnezeu a fost proslăvit în El. Dacă Dum-
nezeu a fost proslăvit în El, și Dumnezeu ’l va proslăvi în El
33 însuș, și-L va proslăvi îndată. Copilașilor, mai sînt puțin cu
voi. Mă veți căuta, și, cum am spus Iudeilor că, unde Mă duc
34 Eu, ei nu pot veni, tot așa vă spun și vouă acum. Vă dau o
poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu,
35 așa să vă iubiți și voi unii pe alții. Prin aceasta vor cunoaște
toți că sînteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru
36 alții.” “Doamne”, I-a zis Simon Petru, “unde Te duci?” Isus
i-a răspuns: “Tu nu poți veni acum după Mine, unde Mă duc
37 Eu; dar mai tîrziu vei veni.” “Doamne”, I-a zis Petru, “de
ce nu pot veni după Tine acum? Eu îmi voi da viața pentru
38 Tine.” Isus i-a răspuns: “Ți vei da viața pentru Mine? Ade-
vărat, adevărat, îți spun, că nu va cînta cocoșul, pînă te vei
lepăda de Mine de trei ori.

14 Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu,
2 și aveți credință în Mine. ’n casa Tatălui Meu sînt multe
locașuri. Dacă n’ar fi așa, v’aș fi spus. Eu Mă duc să vă
3 pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti
un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde
4 sînt Eu, să fiți și voi. Știți unde Mă duc, și știți și calea
5 într’acolo.” “Doamne”, I-a zis Toma, “nu știm unde Te duci;
6 cum putem să știm calea într’acolo?” Isus i-a zis: “Eu sînt
calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decît prin
7 Mine. Dacă m’ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut și
pe Tatăl Meu. Și deacum încolo ’l veți cunoaște; și L-ați și
8 văzut.” “Doamne”, i-a zis Filip, “arată-ne pe Tatăl, și ne
9 este de ajuns.” Isus i-a zis: “De atîta vreme sînt cu voi, și nu
M’ai cunoscut, Filipe? Cine M’a văzut pe Mine, a văzut pe
10 Tatăl. Cum zici tu dar: ,Arată-ne pe Tatăl; Nu crezi că Eu
sînt în Tatăl, și Tatăl este în Mine? Cuvintele, pe cari vi le
spun Eu, nu le spun dela Mine; ci Tatăl, care locuiește în Mine,
11 El face aceste lucrări ale Lui. Credeți-Mă că Eu sînt în Tatăl,

și Tatăl este în Mine; credeți cel puțin pentru lucrările acestea. Adevărat, adevărat, vă spun, că cine crede în Mine, va face și el lucrările pe cari le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decît acestea; pentrucă Eu mă duc la Tatăl: și ori ce veți cere în Numele Meu, voi face, pentruca Tatăl să fie proslăvit în Fiul. Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face. Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele. Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mîngîietor (Grecește: Paraclet, apărător, ajutor.), care să rămînă cu voi în veac; și anume, Duhul adevărului, pe care lumea nu-l poate primi, pentrucă nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi 'l cunoașteți, căci rămîne cu voi, și va fi în voi. Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi. Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentrucă Eu trăiesc, și voi veți trăi. 'n ziua aceea, veți cunoaște că Eu sînt în Tatăl Meu, că voi sînteți în Mine, și că Eu sînt în voi. Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește; și cine Mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi, și Mă voi arăta lui.” Iuda, nu Iscarioteanul, I-a zis: “Doamne, cum se face că Te vei arăta nouă și nu lumii?” Drept răspuns, Isus i-a zis: “Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvîntul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el, și vom locui împreună cu el. Cine nu Mă iubește, nu păzește cuvintele Mele. Și cuvîntul, pe care-l auziți, nu este al Meu, ci al Tatălui, care M'a trimes. V'am spus aceste lucruri cît mai sînt cu voi. Dar Mîngîietorul, adică Duhul Sfînt, pe care-L va trimete Tatăl, în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile, și vă va aduce aminte de tot ce v'am spus Eu. Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v'o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimînte. Ați auzit că v'am spus: ,Mă duc, și Mă voi întoarce la voi.' Dacă M'ați iubi, v'ați fi bucurat că v'am zis: ,Mă duc la Tatăl;‘ căci Tatăl este mai mare decît Mine. Și v'am spus aceste lucruri acum, înainte ca să se întîmple, pentruca atunci cînd se vor întîmpla, să credeți. Nu voi mai vorbi mult cu voi; căci vine stăpînitorul lumii acesteia. El n'are nimic în Mine; dar vine, pentruca să cunoască lumea că Eu iubesc pe Tatăl, și că fac așa cum Mi-a poruncit Tatăl. Sculați-vă, haidem să plecăm de aici!

15, 2 Eu sînt adevărata viță, și Tatăl Meu este vierul. Pe orice mlădiță, care este în Mine și n'aduce roadă, El o taie; și pe orice mlădiță care aduce roadă, o curățește, ca să aducă și mai
3 multă roadă. Acum voi sînteți curați, din pricina cuvîntului,
4 pe care vi l-am spus. Rămîneți în Mine, și Eu voi rămînea în voi. Dupăcum mlădița nu poate aduce roadă dela sine, dacă nu rămîne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduceți roadă,
5 dacă nu rămîneți în Mine. Eu sînt Vița, voi sînteți mlădițele. Cine rămîne în Mine, și în cine rămîn Eu, aduce multă roadă;
6 căci despărțiți de Mine, nu puteți face nimic. Dacă nu rămîne cineva în Mine, este aruncat afară, ca mlădița neroditoare, și se usucă; apoi mlădițele uscate sînt strînse, aruncate în foc, și
7 ard. Dacă rămîneți în Mine, și dacă rămîn în voi cuvintele
8 Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da. Dacă aduceți multă roadă, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit; și voi veți
9 fi astfel ucenicii Mei. Cum M'a iubit pe Mine Tatăl, așa v'am
10 iubit și Eu pe voi. Rămîneți în dragostea Mea. Dacă păziți poruncile Mele, veți rămînea în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu, și rămîn în dragostea Lui.
11 V'am spus aceste lucruri, pentruca bucuria Mea să rămînă în voi, și bucuria voastră să fie deplină. Aceasta este porunca
12 Mea: să vă iubiți unii pe alții, cum v'am iubit Eu. Nu este mai mare dragoste decît să-și dea cineva viața pentru prietenii
13 săi. Voi sînteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncesc Eu. Nu vă mai numesc robi, pentrucă robul nu știe ce face stăpînul său; ci v'am numit prieteni, pentrucă v'am făcut cunoscut tot
14 ce am auzit dela Tatăl Meu. Nu voi M'ați ales pe Mine; ci Eu v'am ales pe voi; și v'am rînduit să mergeți și să aduceți roadă, și roada voastră să rămînă, pentru ca orice veți cere
15 dela Tatăl, în Numele Meu, să vă dea. Vă poruncesc aceste
16 lucruri, ca să vă iubiți unii pe alții. Dacă vă urăște lumea, știți că pe Mine M'a urît înaintea voastră. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar, pentrucă nu sînteți din lume, și pentrucă Eu v'am ales din mijlocul lumii, de aceea
17 vă urăște lumea. Aduceți-vă aminte de vorba, pe care v-am spus-o: 'Robul nu este mai mare decît stăpînul său.' Dacă
18 m'au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit

cuvîntul Meu, și pe al vostru îl vor păzi. Dar vă vor face toate 21
 aceste lucruri pentru Numele Meu, pentrucă ei nu cunosc pe
 Celce M'a trimes. Dacă n'aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, n'ar 22
 avea păcat; dar acum n'au nicio desvinovățire pentru păcatul
 lor. Cine Mă urăște pe Mine, urăște și pe Tatăl Meu. Dacă 23, 24
 n'aș fi făcut între ei lucrări, pe cari nimeni altul nu le-a făcut,
 n'ar avea păcat; dar acum le-au și văzut, și M'au urît și pe
 Mine și pe Tatăl Meu. Dar lucrul acesta s'a întîmplat ca 25
 să se îplinească vorba scrisă în Legea lor: ‚M'au urît fără
 temei.‘ Cînd va veni Mîngîietorul, pe care-L voi trimete dela 26
 Tatăl, adică Duhul adevărului, care purcede dela Tatăl, El
 va mărturisi despre Mine. Și voi deasemenea veți mărturisi, 27
 pentrucă ați fost cu Mine dela început.

V-am spus aceste lucruri, pentruca ele să nu fie pentru voi 16
 un prilej de cădere. Au să vă dea afară din sinagogi: ba 2
 încă, va veni vremea cînd, oricine vă va ucide, să creadă că
 aduce o slujbă lui Dumnezeu. Și se vor purta astfel cu voi, 3
 pentrucă n'au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe Mine. V'am 4
 spus aceste lucruri, pentruca, atunci cînd le va veni ceasul să
 se îplinească, să vă aduceți aminte că vi le-am spus. Nu vi
 le-am spus dela început, pentrucă eram cu voi. Acum Mă 5
 duc la Cel ce M'a trimes; și nimeni din voi nu Mă întreabă:
 ‚Unde Te duci? Dar, pentrucă v'am spus aceste lucruri, în- 6
 tristarea v'a umplut inima. Totuș, vă spun adevărul: Vă este 7
 de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mîngîietorul nu
 va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimete. Și cînd 8
 va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul,
 neprihănirea și judecata. 'n ce privește păcatul: fiindcă ei 9
 nu cred în Mine; în ce privește neprihănirea: fiindcă Mă duc 10
 la Tatăl, și nu Mă veți mai vedea; în ce privește judecata:
 fiindcă stăpînitorul lumii acesteia este judecat. Mai am să 12
 vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta. Cînd va 13
 veni Mîngîietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în
 tot adevărul; căci El nu va vorbi dela El, ci va vorbi tot ce va fi
 auzit, și vă va descoperi lucrurile viitoare. El Mă va proslăvi, 14
 pentrucă va lua din ce este al Meu, și vă va descoperi. Tot ce 15
 are Tatăl, este al Meu; deaceea am zis că va lua din ce este al

16 Meu, și vă va descoperi. Peste puțină vreme, nu Mă veți mai
vedea; apoi iarăș peste puțină vreme, Mă veți vedea, pentrucă
17 Mă duc la Tatăl.” La auzul acestor vorbe, unii din ucenicii
Lui au zis între ei: “Ce însemnează cuvintele acestea: ‘Peste
puțină vreme, nu Mă veți mai vedea;’ și: ‘Apoi iarăș peste
puțină vreme Mă veți vedea;’ Și: ‘Pentrucă Mă duc la Tatăl?’”
18 Ei ziceau deci: “Ce însemnează aceasta: ‘Peste puțină vreme;’
19 Nu știm ce vrea să spună.” Isus a cunoscut că voiau să-L
întrebe, și le-a zis: “Vă întrebați între voi ce însemnează cu-
vintele: ‘Peste puțină vreme, nu Mă veți mai vedea;’ și: ‘Apoi
20 iarăș peste puțină vreme, Mă veți vedea;’ Adevărat, adevărat
vă spun că, voi veți plînge și, vă veți tîrgui, iar lumea se va
bucura; vă veți întrista, dar întristarea voastră se va preface în
21 bucurie. Femeia, cînd este în durerile nașterii, se întristează,
pentrucă i-a sosit ceasul; dar dupăce a născut pruncul, nu-și
mai aduce aminte de suferință, de bucurie că s’a născut un
22 om pe lume. Tot așa și voi: acum sînteți plini de întristare;
dar Eu vă voi vedea iarăș, inima vi se va bucura, și nimeni
23 nu vă va răpi bucuria voastră. ’n ziua aceea, nu Mă veți mai
întreba de nimic. Adevărat, adevărat, vă spun că, orice veți
24 cere dela Tatăl, în Numele Meu, vă va da. Pîna acum n’ați
cerut nimic în Numele Meu: cereți, și veți căpăta, pentruca
25 bucuria voastră să fie deplină. V’am spus aceste lucruri în
pilde. Vine ceasul cînd nu vă voi mai vorbi în pilde, ci vă voi
26 vorbi deslușit despre Tatăl. ’n ziua aceea, veți cere în Numele
27 Meu, și nu vă zic că voi ruga pe Tatăl pentru voi. Căci Tatăl
însuș vă iubește, pentrucă M’ați iubit, și ați crezut că am ieșit
28 dela Dumnezeu. Am ieșit dela Tatăl, și am venit în lume;
29 acum las lumea, și Mă duc la Tatăl.” Ucenicii Săi I-au zis:
30 “Iată că acum vorbești deslușit, și nu spui nicio pildă. Acum
cunoaștem că știi toate lucrurile, și n’ai nevoie să Te întrebe
31 cineva; de aceea credem că ai ieșit dela Dumnezeu.” “Acum
32 credeți?” le-a răspuns Isus. “Iată că vine ceasul, și a și venit,
cînd veți fi risipiți fiecare la ale lui; și pe Mine Mă veți lăsa
33 singur; dar nu sînt singur, căci Tatăl este cu Mine. V’am
spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. ’n lume veți avea
necezuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea.”

După ce a vorbit astfel, Isus a ridicat ochii spre cer, și a zis: **17**
“Tată, a sosit ceasul! Proslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău
să Te proslăvească pe Tine, după cum I-ai dat putere peste 2
orice făptură, ca să dea viața vecinică tuturor acelor, pe cari I
i-ai dat Tu. Și viața vecinică este aceasta: să Te cunoască pe 3
Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos, pe care
L-ai trimes Tu. Eu Te-am proslăvit pe pământ, am sfinșit lu- 4
crarea, pe care Mi-ai dat-o s’o fac. Și acum, Tată, proslăvește- 5
Mă la Tine însuși cu slava, pe care o aveam la Tine, înainte
de a fi lumea. Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor, pe 6
cari Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau, și Tu Mi i-ai dat; și
ei au păzit Cuvîntul Tău. Acum au cunoscut că tot ce Mi-ai 7
dat Tu, vine dela Tine. Căci le-am dat cuvintele, pe cari Mi 8
le-ai dat Tu. Ei le-au primit, și au cunoscut cu adevărat că
dela Tine am ieșit, și au crezut că Tu M’ai trimes. Pentru ei 9
Mă rog. Nu Mă rog pentru lume, ci pentru aceia, pe cari Mi
i-ai dat Tu; pentrucă sînt ai Tăi: - tot ce este al Meu, este 10
al Tău, și ce este al Tău, este al Meu, -și Eu sînt proslăvit în
ei. Eu nu mai sînt în lume, dar ei sînt în lume, și Eu vin la 11
Tine. Sfinte Tată, păzește, în Numele Tău, pe aceia pe cari
Mi i-ai dat, pentruca ei să fie una, cum sîntem și noi. Cînd 12
eram cu ei în lume, îi păzeam Eu în Numele Tău. Eu am păzit
pe aceia, pe cari Mi i-ai dat; și niciunul din ei n’a perit, afară
de fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura. Dar acum, 13
Eu vin la Tine; și spun aceste lucruri, pe cînd sînt încă în
lume, pentruca să aibă în ei bucuria Mea deplină. Le-am dat 14
Cuvîntul Tău; și lumea i-a urît, pentrucă ei nu sînt din lume,
dupăcum Eu nu sînt din lume. Nu Te rog să-i iei din lume, 15
ci să-i păzești de cel rău. Ei nu sînt din lume, dupăcum nici
Eu nu sînt din lume. Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvîntul 17
Tău este adevărul. Cum M’ai trimes Tu pe Mine în lume, așa
i-am trimes și Eu pe ei în lume. Și Eu însumi Mă sfințesc pen- 19
tru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr. Și mă rog nu numai
pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvîntul
lor. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, 21
și Eu în Tine; ca, și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să
creadă că Tu M’ai trimes. Eu le-am dat slava, pe care Mi-ai 22

23 dat-o Tu, pentruca ei să fie una, cum și noi sîntem una, - Eu
în ei, și Tu în Mine; -pentruca ei să fie în chip desăvîrșit una,
ca să cunoască lumea că Tu M'ai trimes, și că i-ai iubit, cum
24 M'ai iubit pe Mine. Tată, vreau ca acolo unde sînt Eu, să fie
împreună cu Mine și aceia, pe cari Mi i-ai dat Tu, ca să vadă
slava Mea, slavă, pe care Mi-ai dat-o Tu; fiindcă Tu M'ai iubit
25 înainte de întemeierea lumii. Neprihănitule Tată, lumea nu
Te-a cunoscut; dar Eu Te-am cunoscut, și aceștia au cunoscut
26 că Tu M'ai trimes. Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău, și
li-L voi mai face cunoscut, pentruca dragostea cu care M'ai
iubit Tu, să fie în ei, și Eu să fiu în ei."

18 După ce a rostit aceste vorbe, Isus a plecat cu ucenicii Săi
dincolo de pîrîul Chedron, unde era o grădină, în care a in-
2 trat El și ucenicii Lui. Iuda, vînzătorul, știa și el locul acela,
pentruca Isus de multe ori Se adunase acolo cu ucenicii Lui.
3 Iuda, deci, a luat ceata ostașilor și pe aprozii trimeși de preoții
cei mai de seamă și de Farisei, și a venit acolo cu felinare, cu
4 făclii și cu arme. Isus, care știa tot ce avea să I se întîmple, a
5 mers spre ei, și le-a zis: "Pe cine căutați?" Ei I-au răspuns:
"Pe Isus din Nazaret!". Isus le-a zis: "Eu sînt!". Iuda, vînză-
6 torul, era și el cu ei. Cînd le-a zis Isus: "Eu sînt", ei s'au
7 dat înapoi, și au căzut jos la pămînt. El i-a întrebat din nou:
8 "Pe cine căutați?" "Pe Isus din Nazaret", I-au zis ei. Isus
a răspuns: "V-am spus că Eu sînt. Deci, dacă Mă căutați pe
9 Mine, lăsați pe aceștia să se ducă." A zis lucrul acesta ca
să se împlinească vorba, pe care o spusese: "N-am pierdut pe
10 niciunul din aceia, pe cari Mi i-ai dat." Simon Petru, care
avea o sabie, a scos-o, a lovit pe robul marelui preot, și i-a
11 tăiat urechea dreaptă. Robul acela se numea Malhu. Isus a
zis lui Petru: "Bagă-ți sabia în teacă. Nu voi bea paharul, pe
12 care Mi l-a dat Tatăl să-l beau?" Ceata ostașilor, căpitanul
lor, și aprozii Iudeilor, au prins deci pe Isus, și L-au legat.
13 L-au dus întîi la Ana; căci el era socrul lui Caiafa, care era
mare preot în anul acela. Și Caiafa era celce dăduse Iudeilor
sfatul acesta: "Este de folos să moară un singur om pentru
14 norod." Simon Petru mergea după Isus; tot așa a făcut și un
alt ucenic. Ucenicul acesta era cunoscut de marele preot, și

a intrat cu Isus în curtea marelui preot. Petru însă a rămas 16
afară la ușă. Celalt ucenic, care era cunoscut marelui preot, a
ieșit afară, a vorbit cu portărița, și a băgat pe Petru înlăuntru.
Atunci slujnica, portărița, a zis lui Petru: “Nu cumva și tu ești 17
unul din ucenicii omului acestuia?” “Nu sînt”, a răspuns el.
Robii și aprozii cari erau acolo, făcuseră un foc de cărbuni, căci 18
era frig; și se încălzeau. Petru stătea și el cu ei, și se încălzea.
Marele preot a întrebat pe Isus despre ucenicii Lui și despre 19
învățătura Lui. Isus i-a răspuns: “Eu am vorbit lumii pe față; 20
totdeauna am învățat pe norod în sinagogă și în Templu, unde
se adună toți Iudeii, și n’am spus nimic în ascuns. Pentruce 21
Mă întrebi pe Mine? ’ntreabă pe ceice M’au auzit despre ce
le-am vorbit; iată, aceia știu ce am spus.” La auzul acestor 22
cuvinte, unul din aprozii, cari stăteau acolo, a dat o palmă lui
Isus, și a zis: “Așa răspunzi marelui preot?” Isus i-a răspuns: 23
“Dacă am vorbit rău, arată ce am spus rău; dar dacă am vor-
bit bine, de ce mă bați?” Ana L-a trimis legat la marele preot 24
Caiafa. Simon Petru stătea acolo, și se încălzea. Ei i-au zis: 25
“Nu cumva ești și tu unul din ucenicii Lui?” El s’a lepădat,
și a zis: “Nu sînt.” Unul din robii marelui preot, rudă cu 26
acela căruia îi tăiașe Petru urechea, a zis: “Nu te-am văzut eu
cu El în grădină?” Petru iar s-a lepădat. Și îndată a cîntat 27
cocoșul. Au adus pe Isus dela Caiafa în odaia de judecată: 28
era dimineața. Ei n’au intrat în odaia de judecată, ca să nu
se spurce și să poată mânca Paștele. Pilat deci a ieșit afară 29
la ei, și le-a zis: “Ce pîră aduceți împotriva omului acestuia?”
Drept răspuns, ei i-au zis: “Dacă n’ar fi fost un făcător de 30
rele, nu L-am fi dat noi în minile tale.” Atunci Pilat le-a
zis: “Luați-L voi, și judecați-L după legea voastră.” “Nouă 31
nu ne este îngăduit de Lege să omorîm pe nimeni”, I-au zis
Iudeii. Aceasta s’a întîmplat ca să se îplinească vorba, prin 32
care arătase Isus cu ce moarte avea să moară. Pilat a intrat 33
iarăș în odaia de judecată, a chemat pe Isus și I-a zis: “Ești
Tu ’mpăratul Iudeilor?” Isus i-a răspuns: “Dela tine însuți 34
zici lucrul acesta, sau ți l-au spus alții despre Mine!” Pilat 35
a răspuns: “Eu sînt Iudeu? Neamul Tău și preoții cei mai
de seamă Te-au dat în mîna mea: ce ai făcut?” “mpărăția 36

Mea nu este din lumea aceasta”, a răspuns Isus. “Dacă ar fi ’mpărăția Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s’ar fi luptat ca să nu fiu dat în mâinile Iudeilor; dar acum, ’mpărăția
37 Mea nu este de aici.” “Atunci un ’mpărat tot ești!” I-a zis Pilat. “Da”, a răspuns Isus. “Eu sînt ’mpărat. Eu pentru aceasta M’am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu.”
38, 39 Pilat I-a zis: “Ce este adevărul?” Dar, fiindcă voi aveți obicei să vă slobozesc pe cineva de Paște, vreți să vă slobozesc pe
40 ’mpăratul Iudeilor?” Atunci toți au strigat din nou: “Nu pe El, ci pe Baraba!” Și Baraba era un tâlhar.

19, 2 Atunci Pilat a luat pe Isus, și a pus să-L bată. Ostașii au împletit o cunună de spini, I-au pus-o pe cap, și L-au îmbrăcat
3 cu o haină de purpură. Apoi, s’au apropiat de El, și ziceau:
4 “Plecăciune, ’mpăratul Iudeilor!” Și-I dădeau palme. Pilat a ieșit iarăș afară, și a zis Iudeilor: “Iată că vi-L aduc afară, ca
5 să știți că nu găsesc nicio vină în El.” Isus a ieșit deci afară, purtînd cununa de spini și haina de purpură. “Iată omul!”
6 le-a zis Pilat. Cînd L-au zărit preoții cei mai de seamă și apozii, au început să strige: “Răstignește-l! Răstignește-l!”
7 “Luați-L voi și răstigniți-L”, le-a zis Pilat, “căci eu nu găsesc
8 nicio vină în El.” Iudeii i-au răspuns: “Noi avem o Lege, și după Legea aceasta, El trebuie să moară, pentru că S’a făcut
9 pe Sine Fiul lui Dumnezeu.” Cînd a auzit Pilat aceste cuvinte, i-a fost și mai mare frică. A intrat iarăș în odaia de judecată, și a zis lui Isus: “De unde ești Tu?” Dar Isus nu
10 i-a dat niciun răspuns. Pilat I-a zis: “Mie nu-mi vorbești? Nu știi că am putere să Te răstignesc, și am putere să-Ți dau
11 drumul?” “N’ai avea nicio putere asupra Mea”, i-a răspuns Isus, “dacă nu ți-ar fi fost dată de sus. De aceea, cine Mă dă
12 în mâinile tale, are un mai mare păcat.” De atunci Pilat căuta să-I dea drumul. Dar Iudeii strigau: “Dacă dai drumul omului
13 acestuia, nu ești prieten cu Cezarul. Oricine se face pe sine împărat, este împotriva Cezarului.” Cînd a auzit Pilat aceste
14 vorbe, a scos pe Isus afară; și a șezut pe scaunul de judecător, în locul numit “Pardosit cu pietre”, iar evreiește: “Gabata.” Era ziua Pregătirii Paștelor, cam pela ceasul al șaselea. Pi-

lat a zis Iudeilor: "Iată 'mpăratul vostru!" Dar ei au strigat: "Ia-L, ia-L, răstignește-L!" "Să răstignesc pe 'mpăratul vostru?" le-a zis Pilat. Preoții cei mai de seamă au răspuns: "Noi n'avem alt împărat decât pe Cezarul!" Atunci L-a dat în minile lor, ca să fie răstignit. Au luat deci pe Isus, și L-au dus să-L răstignească. Isus, ducîndu-Și crucea, a ajuns la locul, zis al "Căpățîinii", care în evreiește se cheamă "Golgota." Acolo a fost răstignit; și împreună cu El au fost răstigniți alți doi, unul deoparte și altul de alta, iar Isus la mijloc. Pilat a scris o însemnare, pe care a pus-o deasupra crucii, și era scris: "Isus din Nazaret, 'mpăratul Iudeilor." Mulți din Iudei au citit această însemnare, pentru că locul unde fusese răstignit Isus era aproape de cetate: era scrisă în evreiește, latinește și grecește. Preoții cei mai de seamă ai Iudeilor au zis lui Pilat: "Nu scrie: 'mpăratul Iudeilor'. Ci scrie că El a zis: 'Eu sînt 'mpăratul Iudeilor.'" "Ce am scris, am scris", a răspuns Pilat. Ostașii, după ce au răstignit pe Isus, l-au luat hainele, și le-au făcut patru părți, cîte o parte pentru fiecare ostaș. I-au luat și cămașa, care n'avea nici o cusătură, ci era dintr-o singură țesătură de sus pînă jos. Și au zis între ei: "Să n'o sfîșiem, ci să tragem la sorți a cui să fie." Aceasta s'a întîmplat ca să se împlinească Scriptura, care zice: "Și-au împărțit hainele Mele între ei, și pentru cămașa Mea au tras la sorți." Iată ce au făcut ostașii. Lîngă crucea lui Isus, stătea mama Lui și sora mamei Lui, Maria, nevasta lui Clopa, și Maria Magdalina. Cînd a văzut Isus pe mamă-Sa, și lîngă ea pe ucenicul, pe care-l iubea, a zis mamei Sale: "Femeie, iată fiul tău!" Apoi, a zis ucenicului: "Iată mama ta!" Și, din ceasul acela ucenicul a luat-o la el acasă. După aceea, Isus, care știa că acum totul s'a sfîrșit, ca să împlinească Scriptura, a zis: "Mi-e sete." Acolo era un vas plin cu oțet. Ostașii au pus într'o ramură de isop un burete plin cu oțet, și l-au dus la gură. Cînd a luat Isus oțetul, a zis: "S'a isprăvit!" Apoi și-a plecat capul, și Și-a dat duhul. De frică să nu rămînă trupurile pe cruce în timpul Sabatului, -căci era ziua Pregătirii, și ziua aceea de Sabat era o zi mare-Iudeii au rugat pe Pilat să zdrobească fluierile picioarelor celor răstigniți, și să fie luați de pe cruce. Ostașii au

venit deci, și au zdrobit fluierile picioarelor celui dintîi, apoi
33 pe ale celui alt, care fusese răstignit împreună cu El. Cînd
au venit la Isus, și au văzut că murise, nu l-au zdrobit fluierile
34 picioarelor; ci unul din ostași l-a străpuns coasta cu o suliță;
35 și îndată a ieșit din ea sînge și apă. Faptul acesta este ade-
verit de celce l-a văzut: mărturia lui este adevărată, și el știe
36 că spune adevărul, pentru ca și voi să credeți. Aceste lucruri
s'au întîmplat, ca să se împlinească Scriptura: "Niciunul din
37 oasele Lui nu va fi sfărîmat." Și în altă parte, Scriptura mai
38 zice: "Vor vedea pe cine au străpuns." După aceea, Iosif din
Arimatea, care era ucenic al lui Isus, dar pe ascuns, de frica
Iudeilor, a rugat pe Pilat să-i dea voie să ia trupul lui Isus de
pe cruce. Pilat i-a dat voie. El a venit deci, și a luat trupul
39 lui Isus. Nicodim, care la început se dusese la Isus, noaptea,
a venit și el, și a adus o amestecătură de aproape o sută de
40 litri de smirnă și de aloë. Au luat deci trupul lui Isus și l-au
înfășurat în fășii de pînză de in, cu miresme, dupăcum au obi-
41 cei Iudeii să îngroape. 'n locul unde fusese răstignit Isus, era
o grădină; și în grădină era un mormînt nou, în care nu mai
42 fusese pus nimeni. Din pricină că era ziua Pregătirii Iudeilor,
pentru că mormîntul era aproape, au pus acolo pe Isus.

20 'n ziua dintîi a săptămîinii, Maria Magdalena s'a dus disded-
imineață la mormînt, pe cînd era încă întunec; și a văzut că
2 piatra fusese luată de pe mormînt. A alergat la Simon Petru
și la celalt ucenic, pe care-l iubea Isus, și le-a zis: "Au luat
3 pe Domnul din mormînt, și nu știu unde l-au pus." Petru
4 și celalt ucenic au ieșit, și au plecat spre mormînt. Au în-
ceput să alerge amîndoi împreună. Dar celalt ucenic alerga
5 mai repede decît Petru, și a ajuns cel dintîi la mormînt. S'a
plecat și s'a uitat înlăuntru, a văzut fășiile de pînză jos, dar
6 n'a intrat. Simon Petru, care venea după el, a ajuns și el,
7 a intrat în mormînt, și a văzut fășiile de pînză jos. Iar șter-
garul, care fusese pus pe capul lui Isus, nu era cu fășiile de
8 pînză, ci făcut sul și pus într'un alt loc singur. Atunci celalt
ucenic, care ajunsese cel dintîi la mormînt, a intrat și el; și a
9 văzut, și a crezut. Căci tot nu pricepeau că, după Scriptură,
10 Isus trebuia să învieze din morți. Apoi ucenicii s'au întors

acasă. Dar Maria ședea afară lângă mormînt, și plîngea. Pe 11
cînd plîngea s'a plecat să se uite în mormînt. Și a văzut doi 12
îngeri în alb, șezînd în locul unde fusese culcat trupul lui Isus;
unul la cap și altul la picioare. "Femeie", i-au zis ei, "pen- 13
truce plîngi?" Ea le-a răspuns: "Pentru că au luat pe Domnul
meu, și nu știu unde L-au pus." După ce a zis aceste vorbe, 14
s'a întors, și a văzut pe Isus stînd acolo în picioare; dar nu
știa că este Isus. "Femeie", i-a zis Isus, "de ce plîngi? Pe 15
cine cauți?" Ea a crezut că este grădinarul, și I-a zis: "Dom-
nule, dacă L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus, și mă voi duce
să-L iau." Isus i-a zis: "Marie!" Ea s'a întors, și I-a zis în 16
evreiește: "Rabuni!" adică: "nvățătorule!" "Nu mă ținea", 17
i-a zis Isus; "căci încă nu M'am suit la Tatăl Meu. Ci, du-te la
frații Mei, și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru,
la Dumnezeu Meu și Dumnezeu vostru." Maria Magdalena 18
s'a dus, și a vestit ucenicilor că a văzut pe Domnul, și că i-a
spus aceste lucruri. 'n seara aceleiaș zile, cea dintîi a săp- 19
tămîinii, pe cînd ușile locului unde erau adunați ucenicii erau
încuiate, de frica Iudeilor, a venit Isus, a stătut în mijlocul
lor, și le-a zis: "Pace vouă!" Și după ce a zis aceste vorbe, 20
le-a arătat mîinile și coasta Sa. Ucenicii s'au bucurat, cînd au
văzut pe Domnul. Isus le-a zis din nou: "Pace vouă! Cum 21
M'a trimes pe Mine Tatăl, așa vă trimet și Eu pe voi." După 22
aceste vorbe, a suflat peste ei, și le-a zis: "Luați Duh Sfînt!
Celorce le veți ierta păcatele, vor fi iertate; și celor ce le veți 23
ținea vor fi ținute." Toma, zis Geamăn, unul din cei dois- 24
prezece, nu era cu ei cînd a venit Isus. Ceilalți ucenici i-au 25
zis deci: "Am văzut pe Domnul!" Dar el le-a răspuns: "Dacă
nu voi vedea în mîinile Lui semnul cuielor, și dacă nu voi pune
degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mîna mea
în coasta Lui, nu voi crede." După opt zile, ucenicii lui Isus 26
erau iarăș în casă; și era și Toma împreună cu ei. Pe cînd erau
ușile încuiate, a venit Isus, a stătut în mijloc, și le-a zis: "Pace
vouă!" Apoi a zis lui Toma: "Adu-ți degetul încoace, și uită- 27
te la mîinile Mele; și adu-ți mîna, și pune-o în coasta Mea; și
nu fi necredincios, ci credincios." Drept răspuns, Toma I-a 28
zis: "Domnul meu și Dumnezeu meu!" "Tomo" i-a zis Isus, 29

“pentru că M’ai văzut, ai crezut. Ferice de ceice n’au văzut,
30 și au crezut.” Isus a mai făcut înaintea ucenicilor Săi multe
31 alte semne cari nu sînt scrise în cartea aceasta. Dar lucrurile
acestea au fost scrise, pentru ca voi să credeți că Isus este Hris-
tosul, Fiul lui Dumnezeu; și crezînd, să aveți viața în Numele
Lui.

21 După aceea Isus S’a mai arătat ucenicilor Săi la marea
2 Tiberiadei. Iată cum S’a arătat: Simon Petru, Toma zis
Geamăn, Natanael din Cana Galileii, fiii lui Zebedei, și alți
3 doi din ucenicii lui Isus, erau împreună. Simon Petru le-a zis:
“Mă duc să prind pește.” “Mergem și noi cu tine,” i-au zis
ei. Au ieșit, și au intrat într’o corabie; și n’au prins nimic în
4 noaptea aceea. Dimineța, Isus stătea pe țărm; dar ucenicii
5 nu știau că este Isus. “Copii”, le-a zis Isus, “aveți ceva de
6 mîncare?” Ei i-au răspuns: “Nu”. El le-a zis: “Aruncați
mreața în partea dreaptă a corăbiei, și veți găsi.” Au aruncat-
7 o deci, și n’o mai puteau trage de mulțimea peștilor. Atunci
ucenicul, pe care-l iubea Isus, a zis lui Petru: “Este Domnul!”
Cînd a auzit Simon Petru că este Domnul și-a pus haina pe el,
8 și s’a încins, căci era desbrăcat, și s’a aruncat în mare. Ceilalți
ucenici au venit cu corăbioara, trăgînd mreața cu pești, pen-
trucă nu erau departe de țărm decît ca la două sute de coți.
9 Cînd s’au pogorît pe țărm au văzut acolo jăratice de cărbuni,
10 pește pus deasupra și pînea. Isus le-a zis: “Aduceți din peștii,
11 pe cari i-ați prins acum.” Simon Petru s’a suit în corăbioară,
și a tras mreața la țărm, plină cu o sută cincizeci și trei de pești
12 mari: și, măcar că erau atîția, nu s’a rupt mreața. “Veniți
de prînziți,” le-a zis Isus. Și nici unul din ucenici nu cuteza
13 să-L întrebă: “Cine ești?” căci știau că este Domnul. Isus
S’a apropiat, a luat pînea, și le-a dat; tot așa a făcut și cu
14 peștele. Aceasta era a treia oară cînd Se arăta Isus ucenicilor
15 Săi, după ce înviase din morți. După ce au prînzit, Isus a
zis lui Simon Petru: “Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai
mult decît aceștia?” “Da, Doamne”, I-a răspuns Petru, “știi că
16 Te iubesc.” Isus i-a zis: “Paște mielusei Mei.” I-a zis a doua
oară: “Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?” “Da Doamne”,
I-a răspuns Petru, “știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: “Paște

oițele Mele”. A treia oară i-a zis Isus: “Simone, fiul lui Iona, 17
Mă iubești?” Petru s’a întristat că-i zisese a treia oară: “Mă
iubești?” Și I-a răspuns: “Doamne, Tu toate le știi; știi că Te
iubesc.” Isus i-a zis: “Paște oile Mele! Adevărat, adevărat, 18
îți spun că, atunci când erai mai tânăr, singur te încingeai și te
duceai unde voiai; dar când vei îmbătrîni, îți vei întinde mîinile,
și altul te va încinge, și te va duce unde nu vei voi.” A zis 19
lucrul acesta ca să arate cu ce fel de moarte va proslăvi Petru
pe Dumnezeu. Și, după ce a vorbit astfel, i-a zis: “Vino după
Mine.” Petru s’a întors, și a văzut venind după ei pe ucenicul 20
pe care-l iubea Isus, acela care, la cină, se rezemase pe pieptul
lui Isus, și zisese: “Doamne, cine este celce Te vinde?” Petru 21
s’a uitat la el, și a zis lui Isus: “Doamne, dar cu acesta ce
va fi?” Isus i-a răspuns: “Dacă vreau ca el să rămînă pînă 22
voi veni Eu, ce-ți pasă ție? Tu vino după Mine!” Din pric- 23
ina aceasta, a ieșit svonul printre frați că ucenicul acela nu va
muri deloc. ’nsă Isus nu zisese lui Petru că nu va muri deloc,
ci: “Dacă vreau ca el să rămînă pînă voi veni Eu, ce-ți pasă
ție?” Ucenicul acesta este celce adeverește aceste lucruri, și 24
care le-a scris. Și știm că mărturia lui este adevărată. Mai 25
sînt multe alte lucruri, pe cari le-a făcut Isus, cari, dacă s’ar fi
scris cu deamăruntul, cred că nici chiar în lumea aceasta n’ar
fi putut încăpea cărțile cari s’ar fi scris. Amin.

FAPTELE APOSTOLILOR

1 **S**eofile, în cea dintîi carte a mea, am vorbit despre tot
2 ce a început Isus să facă și să învețe pe oameni, dela
3 început pînă în ziua în care S'a înălțat la cer, după
4 ce, prin Duhul Sfînt, dăduse poruncile Sale aposto-
5 lilor, pe cari-i alesese. După patima Lui, li S'a înfățișat viu,
6 prin multe dovezi, arătîndu-li-Se deseori timp de patruzeci de
7 zile, și vorbind cu ei despre lucrurile privitoare la 'mpărăția
8 lui Dumnezeu. Pe cînd Se afla cu ei, le-a poruncit să nu se
9 depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui,
10 "pe care," le-a zis El, "ați auzit-o dela Mine. Căci Ioan a
11 botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați
12 cu Duhul Sfînt." Deci apostolii, pe cînd erau strînși laolaltă,
13 L-au întrebat: "Doamne, în vremea aceasta ai de gînd să așezi
14 din nou 'mpărăția lui Israel?" El le-a răspuns: "Nu este tre-
aba voastră să știți vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl
le-a păstrat supt stăpînirea Sa. Ci voi veți primi o putere,
cînd Se va pogorî Duhul Sfînt peste voi, și-Mi veți fi martori
în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, și pînă la marginile
pămîntului." După ce a spus aceste lucruri, pe cînd se uitau
ei la El, S'a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor.
Și cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer, pe cînd Se suia
El, iată că li s'au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb, și au
zis: "Bărbați Galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest
Isus, care S'a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în
acelaș fel cum L-ați văzut mergînd la cer." Atunci ei s'au
întors în Ierusalim din muntele numit al Măslinilor, care este
lîngă Ierusalim, departe cît un drum în ziua Sabatului. Cînd
au ajuns acasă, s'au suit în odaia de sus, unde stăteau de
obicei. Erau: Petru, Iacov, Ioan, Andrei, Filip, Toma, Bar-
tolomeu, Matei, Iacov, fiul lui Alfeu, Simon Zilotul, și Iuda,
fiul lui Iacov. Toți aceștia stăruiau cu un cuget în rugăciune
și în cereri, împreună cu femeile, și cu Maria, mama lui Isus,

și cu frații Lui. 'n zilele acelea, Petru s'a sculat în mijlocul 15
 fraților, -numărul celor adunați laolaltă era de aproape o sută
 douăzeci, -și a zis: "Fraților, trebuia să se împlinească Scrip- 16
 tura spusă de Duhul Sfînt mai înainte, prin gura lui David,
 despre Iuda, care a fost călăuza celor ce au prins pe Isus. El 17
 era din numărul nostru, și era părtaș al aceleiași slujbe. Omul 18
 acesta a dobîndit un ogor cu plata nelegiurii lui, a căzut cu
 capul în jos, a plesnit în două prin mijloc, și i s'au vărsat
 toate măruntaiele. Lucrul acesta a ajuns așa de cunoscut de 19
 toți locuitorii din Ierusalim, încît ogorul acela a fost numit în
 limba lor: 'Acheldama', adică: 'Ogorul singelui.' - 'n adevăr, 20
 în cartea Psalmilor este scris: 'Locuința lui să rămînă pustie,
 și nimeni să nu locuiască în ea! Și: 'Slujba lui s'o ia altul!
 Trebuie deci ca, dintre ceice ne-au însoțit în toată vremea în 21
 care a trăit Domnul Isus între noi, cu începere dela botezul
 lui Ioan pînă în ziua cînd S'a înălțat El dela noi, să fie rînduit, 22
 unul care să ne însoțească drept martor al învierii Lui. Ei au
 pus înainte pe doi: pe Iosif, numit Barsaba, zis și Iust, și pe 23
 Matia. Apoi au făcut următoarea rugăciune: 'Doamne, Tu, 24
 care cunoști inimile tuturor oamenilor, arată-ne pe care din
 acești doi l-ai ales, ca să ia loc în slujba și apostolia aceasta, 25
 din care a căzut Iuda, ca să meargă la locul lui.' Au tras la 26
 sorți, și sorțul a căzut pe Matia, care a fost numărat împreună
 cu cei unsprezece apostoli.

'n ziua Cincizecimii, erau toți împreună în acelaș loc. De- **2, 2**
 odată a venit din cer un sunet ca vîjîitul unui vînt puternic,
 și a umplut toată casa unde ședea ei. Niște limbi ca de foc 3
 au fost văzute împărțindu-se printre ei, și s'au așezat cîte una
 pe fiecare din ei. Și toți s'au umplut de Duh Sfînt, și au în- 4
 ceput să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vor-
 bească. Și se aflau atunci în Ierusalim Iudei, oameni cucernici 5
 din toate neamurile cari sînt supt cer. Cînd s'a auzit sunetul 6
 acela, mulțimea s'a adunat și a rămas încremenită; pentrucă
 fiecare îi auzea vorbind în limba lui. Toți se mirau, se mi- 7
 nunau, și ziceau unii către alții: "Toți aceștia cari vorbesc,
 nu sînt Galileeni? Cum dar îi auzim vorbind fiecareia din 8
 noi în limba noastră, în care ne-am născut? Parți, Mezi, 9

Elamiți, locuitori din Mesopotamia, Iudea, Capadocia, Pont,
10 Asia, Frigia, Pamfilia, Egipt, părțile Libiei dinspre Cirena,
11 oaspeți din Roma, Iudei sau prozeliți, Cretani și Arabi, îi
auzim vorbind în limbile noastre lucrurile minunate ale lui
12 Dumnezeu!” Toți erau uimiți, nu știau ce să creadă, și ziceau
13 unii către alții: “Ce vrea să zică aceasta?” Dar alții își băteau
14 joc, și ziceau: “Sînt plini de must!” Atunci Petru s’a sculat
în picioare cu cei unsprezece, a ridicat glasul, și le-a zis: “Băr-
bați Iudei și voi toți cei cari locuiți în Ierusalim, să știți lucrul
15 acesta, și ascultați cuvintele mele! Oamenii aceștia nu sînt
beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decît al treilea ceas
16, 17 din zi. Ci aceasta este ce a fost spus prin proorocul Ioel: “n
zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu
peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor prooroci,
tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrînii voștri vor visa visuri!
18 Da, chiar și peste robii Mei și peste roabele Mele voi turna,
19 în zilele acelea, din Duhul Meu, și vor prooroci. Voi face
să se arate semne sus în cer și minuni jos pe pămînt, sînge,
20 foc și un vârtej de fum; soarele se va preface în întunec, și
luna în sînge, înainte ca să vină ziua Domnului, ziua aceea
21 mare și strălucită. Atunci oricine va chema Numele Dom-
22 nului, va fi mîntuit.” Bărbați Israeliti, ascultați cuvintele
acestea! Pe Isus din Nazaret, om adevărit de Dumnezeu înain-
tea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere,
pe cari le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după
23 cum bine știți; pe Omul acesta, dat în mînile voastre, după
sfatul hotărît și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu, voi
24 L-ați răstignit și L-ați omorît prin mîna celor fărădelege. Dar
Dumnezeu L-a înviat, deslegîndu-I legăturile morții, pentru că
25 nu era cu putință să fie ținut de ea. Căci David zice despre
El: “Eu aveam totdeauna pe Domnul înaintea mea, pentru că
26 El este la dreapta mea, ca să nu mă clatin. De aceea, mi se
bucură inima, și mi se veselește limba; chiar și trupul mi se
27 va odihni în nădejde: căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința
morților, și nu vei îngădui ca Sfîntul Tău să vadă putrezirea.
28 Mi-ai făcut cunoscut căile vieții, și Mă vei umplea de bucurie
29 cu starea Ta de față.” Cît despre patriarhul David, să-mi fie

îngăduit, fraților, să vă spun fără sfială că a murit și a fost îngropat; și mormîntul lui este în mijlocul nostru pînă în ziua de azi. Fiindcă David era prooroc, și știa că Dumnezeu îi făgăduise cu jurămînt că va ridica pe unul din urmașii săi pe scaunul lui de domnie, despre învierea lui Hristos a proorocit și a vorbit el, cînd a zis că sufletul lui nu va fi lăsat în Locuința morților, și trupul lui nu va vedea putrezirea. Dumnezeu a înviat pe acest Isus, și noi toți sîntem martori ai lui. Și acum, odată ce S'a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu, și a primit dela Tatăl făgăduința Duhului Sfînt, a turnat ce vedeți și auziți. Căci David nu s'a suit în ceruri, ci el singur zice: "Domnul a zis Domnului meu: „Sezi la dreapta Mea, pînăce voi pune pe vrăjmașii Tăi supt picioarele Tale.” Să știe bine dar, toată casa lui Israel, că Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus, pe care L-ați răstignit voi.” După ce au auzit aceste cuvinte, ei au rămas străpuși în inimă, și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: "Fraților, ce să facem?" "Pocăiți-vă", le-a zis Petru, "și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfîntului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sînt departe acum, în oricît de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru." Și, cu multe alte cuvinte, mărturisea, îi îndemna, și zicea: "Mîntuiți-vă din mijlocul acestui neam ticălos." Cei ce au primit propovăduirea lui, au fost botezați; și în ziua aceea, la numărul ucenicilor s'au adaus aproape trei mii de suflete. Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frîngerea pîinii, și în rugăciuni. Fiecare era plin de frică, și prin apostoli se făceau multe minuni și semne. Toți cei ce credeau, erau împreună la un loc, și aveau toate de obște. 'și vindeau ogoarele și averile, și banii îi împărțeau între toți, după nevoile fiecăruia. Toți împreună erau nelipsiți dela Templu în fiecare zi, frîngeau pînea acasă, și luau hrana, cu bucurie și curăție de inimă. Ei laudau pe Dumnezeu, și erau plăcuți înaintea întregului norod. Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mîntuiți.

Petru și Ioan se suiau împreună la Templu, la ceasul rugăci- **3**

2 unii: era ceasul al nouălea. Acolo era un om olog din naștere,
care era dus și pus în toate zilele la poarta Templului, numită
“Frumoasă”, ca să ceară de milă dela cei ce intrau în Templu.
3 Omul acesta, când a văzut pe Petru și pe Ioan că voiau să intre
4 în Templu, le-a cerut milostenie. Petru, ca și Ioan, s’a uitat
5 țintă la el, și a zis: “Uită-te la noi!” Și el se uita la ei cu
6 luare aminte, și aștepta să capete ceva dela ei. Atunci Petru
7 i-a zis: “Argint și aur, n’am; dar ce am, îți dau: ’n Numele
8 lui Isus Hristos din Nazaret, scoală-te și umblă!” L-a apu-
cat de mîna dreaptă, și l-a ridicat în sus. ’ndată i s’au întărit
9 tălpile și glesnele; dintr’o săritură a fost în picioare, și a în-
ceput să umble. A intrat cu ei în Templu, umblînd, sărînd,
10 și lăudînd pe Dumnezeu. Tot norodul l-a văzut umblînd și
lăudînd pe Dumnezeu. ’l cunoșteau că era cel ce ședea la
poarta “Frumoasă” a Templului, ca să ceară de pomană, și
s’au umplut de uimire și de mirare pentru cele ce i se întîm-
11 plaseră. Fiindcă el se ținea de Petru și de Ioan, tot norodul,
12 mirat, a alergat la ei în pridvorul zis al lui Solomon. Petru,
când a văzut lucrul acesta, a luat cuvîntul, și a zis norodului:
“Bărbați Israeliti, pentrucă vă mirați de lucrul acesta? Dece
vă uitați cu ochii țintă la noi, ca și cum prin puterea noas-
tră sau prin cucernicia noastră am fi făcut pe omul acesta să
13 umble? Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov, Dumnezeul
părinților noștri, a proslăvit pe Robul Său Isus, pe care voi
L-ați dat în mîna lui Pilat; și v’ați lepădat de El înaintea lui,
14 măcar că el era de părere să-I dea drumul. Voi v’ați lepădat
de Cel Sfînt și Neprihănit, și ați cerut să vi se dăruiască un
15 ucigaș. Ați omorît pe Domnul vieții, pe care Dumnezeu L-a
16 înviat din morți; noi sîntem martori ai Lui. Prin credința în
Numele lui Isus, a întărit Numele Lui pe omul acesta, pe care-
l vedeți și-l cunoașteți; credința în El a dat omului acestuia
17 o tămăduire deplină, cum vedeți cu toții. Și acum, fraților,
18 știu că din neștiință ați făcut așa, ca și mai marii voștri. Dar
Dumnezeu a împlinit astfel ce vestise mai înainte prin gura
tuturor proorocilor Lui: că, adică, Hristosul Său va pătimi.
19 Pocăiți-vă dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se
șteargă păcatele, ca să vină dela Domnul vremile de înviare,

și să trimeată pe Cel ce a fost rînduit mai dinainte pentru 20
voi: pe Isus Hristos, pe care cerul trebuie să-L primească, 21
pînă la vremile așezării din nou a tuturor lucrurilor: despre
aceste vremi a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților
Săi prooroci din vechime. 'n adevăr, Moise a zis părinților 22
noștri: "Domnul, Dumnezeul vostru, vă va ridica dintre frații
voștri un prooroc ca mine; pe El să-L ascultați în tot ce vă
va spune. Și oricine nu va asculta de Proorocul acela, va fi 23
nimicit cu desăvîrșire din mijlocul norodului." Deasemenea 24
toți proorocii, dela Samuel și ceilalți, cari au urmat după el, și
au vorbit, au vestit zilele acestea. Voi sînteți fiii proorocilor și 25
ai legămîntului, pe care l-a făcut Dumnezeu cu părinții noștri,
cînd a zis lui Avraam: "Toate neamurile pămîntului vor fi
binecuvîntate în sămînța ta." Dumnezeu, după ce a ridicat 26
pe Robul Său Isus, L-a trimes mai întîi vouă, ca să vă binecu-
vînteze, întorcînd pe fiecare din voi dela fărădelegile sale."

Pe cînd vorbeau Petru și Ioan norodului, au venit la ei pe 4
neașteptate preoții, căpitanul Templului și Saduchei, foarte 2
necăjiți că învățau pe norod, și vesteau în Isus învierea din
morți. Au pus mîinile pe ei, și i-au aruncat în temniță pînă 3
a doua zi; căci se înserase. 'nsă mulți din ceice auziseră cu- 4
vîntarea, au crezut; și numărul bărbaților credincioși s'a ridi-
cat aproape la cinci mii. A doua zi, mai marii norodului, 5
bătrînii și cărturarii s'au adunat împreună la Ierusalim, cu 6
marele preot Ana, Caiafa, Ioan, Alexandru, și toți cei ce se
trăgeau din neamul marilor preoți. Au pus pe Petru și pe 7
Ioan în mijlocul lor, și i-au întreat: "Cu ce putere, sau în
numele cui ați făcut voi lucrul acesta?" Atunci Petru, plin 8
de Duhul Sfînt, le-a zis: "Mai mari ai norodului și bătrîni ai
lui Israel! Fiindcă sîntem trași astăzi la răspundere pentru 9
o facere de bine, făcută unui om bolnav, și sîntem întreați
cum a fost vindecat, s'o știți toți, și s'o știe tot norodul lui 10
Israel! Omul acesta se înfățișează înaintea voastră pe deplin
sănătos, în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, pe care voi
L-ați răstignit, dar pe care Dumnezeu L-a înviat din morți.
El este ,piatra lepădată de voi, zidarii, care a ajuns să fie pusă 11
în capul unghiului.' 'n nimeni altul nu este mîntuire: căci nu 12

este supt cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie
13 să fim mîntuiți.” Cînd au văzut ei îndrăzneala lui Petru și a
lui Ioan, s’au mirat, întrucît știau că erau oameni necărturari
14 și de rînd; și au priceput că fuseseră cu Isus. Dar fiindcă
vedeau lîngă ei pe omul care fusese vindecat, nu puteau zice
15 nimic împotriva. Le-au poruncit doar să iasă afară din Sobor,
16 s’au sfătuit între ei, și au zis: “Ce vom face oamenilor acestora?
Căci este știut de toți locuitorii Ierusalimului că prin ei
17 s’a făcut o minune vădită, pe care n’o putem tăgădui. Dar,
ca să nu se lățească vestea aceasta mai departe în norod, să-i
amenințăm, și să le poruncim ca de acum încolo să nu mai vor-
18 bească nimănui în Numele acesta.” Și dupăce i-au chemat,
le-au poruncit să nu mai vorbească cu nici un chip, nici să
19 mai învețe pe oameni în Numele lui Isus. Drept răspuns,
Petru și Ioan le-au zis: “Judecați voi singuri dacă este drept
înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decît de
20 Dumnezeu; căci noi nu putem să nu vorbim despre ce am
văzut și am auzit.” I-au amenințat din nou, și i-au lăsat să
plece, căci nu știau cum să-i pedepsească, din pricina norodu-
lui; fiindcă toți slăveau pe Dumnezeu pentru cele întîmplate.
22 Căci omul cu care se făcuse această minune de vindecare, avea
mai bine de patruzeci de ani. După ce li s’a dat drumul, ei
s’au dus la ai lor, și le-au istorisit tot ce le spusese preoții
24 cei mai de seamă și bătrînii. Cînd au auzit ei aceste lucruri,
și-au ridicat glasul toți împreună către Dumnezeu, și au zis:
“Stăpîne, Doamne, care ai făcut cerul, pămîntul, marea și tot
25 ce este în ele! Tu ai zis prin Duhul Sfînt, prin gura părintelui
nostru David, robul Tău: ‘Pentruce se întărită neamurile, și
26 pentruce cugetă noroadele lucruri deșerte? ’mpărații pămîntului
s’au răsculat, și domnitorii s’au unit împotriva Domnului
27 și împotriva Unsului Său.’ ’n adevăr, împotriva Robului Tău
celui sfînt, Isus, pe care L-ai uns Tu, s’au însoțit în cetatea
aceasta Irod și Pilat din Pont cu Neamurile și cu noroadele
28 lui Israel, ca să facă tot ce hotărîse mai dinainte mîna Ta și
sfatul Tău. Și acum, Doamne, uită-Te la amenințările lor,
29 dă putere robilor Tăi să vestească Cuvîntul Tău cu toată îndrăzneala,
și întinde-Ți mîna, ca să se facă tămăduiri, minuni
30

și semne prin Numele Robului Tău celui Sfînt, Isus.” După 31
ce s’au rugat ei, s’a cutremurat locul unde erau adunați; toți
s’au umplut de Duhul Sfînt, și vesteau Cuvîntul lui Dumnezeu
cu îndrăzneală. Mulțimea celor ce crezuseră, era o inimă și 32
un suflet. Niciunul nu zicea că averile lui sînt ale lui, ci aveau
toate de obște. Apostolii mărturiseau cu multă putere despre 33
înviearea Domnului Isus. Și un mare har era peste toți. Căci 34
nu era niciunul printre ei, care să ducă lipsă: toți cei ce aveau
ogoare sau case, le vindeau, aduceau prețul lucrurilor vîndute,
și-l puneau la picioarele apostolilor; apoi se împărțea fiecăruia 35
după cum avea nevoie. Iosif, numit de apostoli și Barnaba, 36
adică, în tîlmăcire, fiul mîngîierii, un Levit, de neam din Cipru,
a vîndut un ogor, pe care-l avea, a adus banii, și i-a pus la pi- 37
cioarele apostolilor.

Dar un om, numit Anania, a vîndut o moșioară, cu nevastă- 5
sa Safira, și a oprit o parte din preț, cu știrea nevastei lui; 2
apoi a adus partea cealaltă, și a pus-o la picioarele apostolilor.
Petru i-a zis: “Anania, pentrucă ți-a umplut Satana inima 3
ca să minți pe Duhul Sfînt, și să ascunzi o parte din prețul
moșioarei? Dacă n’o vindeai, nu rămînea ea a ta? Și, după 4
ce ai vîndut-o, nu puteai să faci ce vrei cu prețul ei? Cum
s’a putut naște un astfel de gînd în inima ta? N’ai mințit pe
oameni, ci pe Dumnezeu.” Anania, cînd a auzit cuvintele 5
acestea, a căzut jos, și și-a dat sufletul. O mare frică a apu-
cat pe toți ceice ascultau aceste lucruri. Flăcăii s’au sculat, 6
l’au învelit, l-au scos afară, și l-au îngropat. Cam după trei 7
ceasuri, a intrat și nevastă-sa, fără să știe ce se întîmplase.
Petru i-a zis: “Spune-mi, cu atît ați vîndut moșioara?” “Da”, 8
a răspuns ea, “cu atîta.” Atunci Petru i-a zis: “Cum de v’ați 9
înțeles între voi să ispițiți pe Duhul Domnului? Iată picioarele
celorce au îngropat pe bărbatul tău, sînt la ușă, și te vor lua și
pe tine.” Ea a căzut îndată la picioarele lui, și și-a dat sufle- 10
tul. Cînd au intrat flăcăii, au găsit-o moartă; au scos-o afară,
și au îngropat-o lîngă bărbatul ei. O mare frică a cuprins 11
toată adunarea și pe toți cei ce au auzit aceste lucruri. Prin 12
mîinile apostolilor se făceau multe semne și minuni în norod.
Toți stăteau împreună în pridvorul lui Solomon, și niciunul 13

din ceilalți nu cuteza să se lipească de ei; dar norodul îi lăuda
14 în gura mare. Numărul celor ce credeau în Domnul, bărbați și
15 femei, se mărea tot mai mult; pînă acolo că scoteau pe bolnavi
chiar pe ulițe, și îi puneau pe paturi și pe așternuturi, pentru
ca, atunci cînd va trece Petru, măcar umbra lui să treacă peste
16 vreunul din ei. Mulțimea, deasemenea, alerga la Ierusalim,
din cetățile vecine, și aducea pe cei bolnavi și pe cei chinuți de
17 duhuri necurate: și toți se vindecau. 'nsă marele preot și toți
cei ce erau împreună cu el, adică partida Saducheilor, s'au scu-
18 lat plini de pizmă, au pus mîinile pe apostoli, și i-au aruncat
19 în temnița de obște. Dar un înger al Domnului a deschis ușile
20 temniței, noaptea, i-a scos afară, și le-a zis: "Duceți-vă, stați
în Templu, și vestiți norodului toate cuvintele vieții acesteia."
21 Cînd au auzit ei aceste vorbe, au intrat dis de dimineată în
Templu, și au început să învețe pe norod. Marele preot și cei
ce erau cu el, au venit pe neașteptate, au adunat Soborul și
pe toată bătrînimea filor lui Israel, și au trimes la temniță să
22 aducă pe apostoli. Aprozii, la venirea lor, nu i-au găsit în
23 temniță. S'au întors și au spus astfel: "Temnița am găsit-o
încuiată cu toată grija, și pe păzitori stînd în picioare la uși;
24 dar, cînd am deschis, n'am găsit pe nimeni înlăuntru." Cînd
au auzit aceste vorbe, căpitanul Templului și preoții cei mai de
seamă au rămas înmărmuriți, și nu știau ce să creadă despre
25 apostoli și despre urmările acestei întîmplări. Cineva a venit
și le-a spus: "Iată că oamenii, pe cari i-ați băgat în temniță,
26 stau în Templu, și învață pe norod." Atunci căpitanul Tem-
plului a plecat cu aprozii, și i-au adus; dar nu cu sila, căci se
27 temeau să nu fie uciși cu pietre de norod. După ce i-au adus,
i-au pus înaintea Soborului. Și marele preot i-a întrebat ast-
28 fel: "Nu v'am poruncit noi cu tot dinadinsul să nu învățați pe
norod în Numele acesta? Și voi iată că ați umplut Ierusalimul
cu învățătura voastră, și căutați să aruncați asupra noastră
29 sîngele aceluia om." Petru și apostolii ceilalți, drept răspuns,
i-au zis: "Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decît
30 de oameni! Dumnezeuul părinților noștri a înviat pe Isus, pe
31 care voi L-ați omorît, atîrnîndu-L pe lemn. Pe acest Isus,
Dumnezeu L-a înălțat cu puterea Lui, și L-a făcut Domn și

Mîntuitor, ca să dea lui Israel pocăința și iertarea păcatelor. Noi sîntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfînt, pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El.” Cînd au auzit ei aceste vorbe, îi tăia la inimă și s-au sfătuit să-i omoare. Dar un Fariseu numit Gamaliel, un învățător al Legii, prețuit de tot norodul, s'a sculat în picioare în Sobor și a poruncit să scoată puțin afară pe apostoli. Apoi le-a zis: “Bărbați Israeliti, luați seama bine ce aveți de gînd să faceți oamenilor acestora. Căci nu de mult s'a ivit Teuda, care zicea că el este ceva, și la care s'au alipit aproape patru sute de bărbați. El a fost omorît, și toți cei ce îl urmaseră, au fost risipiți și nimiciti. După el s'a ivit Iuda Galileanul, pe vremea înscrierii, și a tras mult norod de partea lui: a perit și el, și toți cei ce-l urmaseră, au fost risipiți. Și acum, eu vă spun: ,Nu mai necăjiți pe oamenii aceștia, și lăsați-i în pace! Dacă încercarea sau lucrarea aceasta este dela oameni, se va nimici; dar dacă este dela Dumnezeu, n'o veți putea nimici. Să nu vă pomeniți că luptați împotriva lui Dumnezeu.” Ei au ascultat de el. Și, după ce au chemat pe apostoli, au pus să-i bată cu nuiele, i-au oprit să vorbească în Numele lui Isus, și le-au dat drumul. Ei au plecat dinaintea Soborului, și s-au bucurat că au fost învredniciți să fie batjocoriți, pentru Numele Lui. Și în fiecare zi, în Templu și acasă, nu încetau să învețe pe oameni, și să vestească Evanghelia lui Isus Hristos.

În zilele acelea, cînd s'a înmulțit numărul ucenicilor, Evreii cari vorbeau grecește, cîrteau împotriva Evreilor, pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea la împărțeala ajutoarelor de toate zilele. Cei doisprezece au adunat mulțimea ucenicilor, și au zis: “Nu este potrivit pentru noi să lăsăm Cuvîntul lui Dumnezeu ca să slujim la mese. Deaceea, fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați, vorbiți de bine, plini de Duhul Sfînt și înțelepciune, pe cari îi vom pune la slujba aceasta. Iar noi vom stărui necurmat în rugăciune și în propovăduirea Cuvîntului.” Vorbirea aceasta a plăcut întregii adunări. Au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duhul Sfînt, pe Filip, pe Prohor, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmena și pe Nicolae, un prozelit din Antiohia. I-au adus înaintea apostolilor, cari,

7 după ce s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei. Cuvîntul lui
Dumnezeu se răspîndea tot mai mult, numărul ucenicilor se
8 înmulțea mult în Ierusalim, și o mare mulțime de preoți ve-
neau la credință. Ștefan era plin de har și de putere, și făcea
9 minuni și semne mari în norod. Unii din sinagoga, numită
a Izbăviților, a Cirinenilor, și a Alexandrinilor, împreună cu
niște Iudei din Cilicia și din Asia, au început o ceartă de vorbe
10 cu Ștefan; dar nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și
11 Duhului cu care vorbea el. Atunci au pus la cale pe niște oa-
meni să zică: “Noi l-am auzit rostind cuvinte de hulă împotriva
12 lui Moise și împotriva lui Dumnezeu.” Au întăritat norodul,
pe bătrîni și pe cărturari, au năvălit asupra lui, au pus mîna pe
13 el, și l-au dus în Sobor. Au scos niște martori mincinoși, cari
au zis: “Omul acesta nu încetează să spună cuvinte de hulă
14 împotriva acestui locaș sfînt și împotriva Legii. ‘n adevăr,
l-am auzit zicînd că acest Isus din Nazaret va dărîma locașul
acesta, și va schimba obiceiurile, pe cari ni le-a dat Moise.”
15 Toți cei ce ședeau în Sobor, s’au uitat țintă la Ștefan, și fața
lui li s’a arătat ca o față de înger.

7, 2 Marele preot a zis: “Așa stau lucrurile?” Ștefan a răspuns:
“Fraților și părinților, ascultați! Dumnezeuul slavei S’a arătat
părintelui nostru Avraam, cînd era în Mesopotamia, înainte ca
3 să se așeze în Haran. Și i-a zis: ‘Ieși din țara ta și din familia
4 ta, și du-te în țara, pe care ți-o voi arăta.’ El a ieșit atunci
din țara Haldeilor, și s’a așezat în Haran. De acolo, după
moartea tatălui său, Dumnezeu l-a strămutat în țara aceasta,
5 în care locuiți voi acum. Din țara aceea nu i-a dat nimic în
stăpînire, nici măcar o palmă de loc, ci i-a făgăduit că i-o va
da în stăpînire lui, și seminței lui după el, măcar că n’avea
6 niciun copil. Dumnezeu i-a spus că sămînța lui va locui într-
o țară străină, va fi robită, și va fi chinuită patru sute de ani.
7 ‘Dar neamul, căruia îi vor fi robi, îl voi judeca Eu’, a zis Dum-
nezeu. ‘După aceea, vor ieși, și-Mi vor sluji în locul acesta.’
8 Apoi i-a dat legămîntul tăierii împrejur; și astfel Avraam, cînd
a născut pe Isaac, l-a tăiat împrejur în ziua a opta; Isaac a
născut și a tăiat împrejur pe Iacov, și Iacov pe cei doisprezece
9 patriarhi. Iar patriarhii, cari pizmuiau pe Iosif, l-au vîndut,

ca să fie dus în Egipt. Dar Dumnezeu a fost cu el, și l-a 10
izbăvit din toate necazurile lui; i-a dat înțelepciune și trecere
înaintea lui Faraon, împăratul Egiptului, care l-a pus dregă- 11
tor peste Egipt și peste toată casa lui. A venit o foamete în
tot Egiptul și Canaanul. Nevoia era mare, și părinții noștri
nu găseau merinde. Iacov a auzit că în Egipt era grâu, și a 12
trimes pe părinții noștri întâiaș dată acolo. Și când au venit a 13
doua oară, Iosif a fost cunoscut de frații săi, și Faraon a aflat
din ce neam era Iosif. Apoi Iosif a trimes să cheme pe tatăl 14
său Iacov și pe toată familia lui, șaptezeci și cinci de suflete.
Iacov s'a pogorît în Egipt, unde a murit el și părinții noștri. 15
Și au fost strămutați la Sihem, și puși în mormîntul, pe care 16
îl cumpăraseră Avraam cu o sumă de bani dela fiii lui Emor,
în Sihem. Se apropia vremea când trebuia să se împlinescă 17
făgăduința, pe care o făcuse Dumnezeu lui Avraam. Norodul
a crescut și s'a înmulțit în Egipt, pînă când s'a ridicat un alt 18
împărat, care nu cunoștea pe Iosif. 'mpăratul acesta a uneltit 19
împotriva neamului nostru, și a chinuit pe părinții noștri, pînă
acolo ca să-și lepede pruncii, ca să nu trăiască. Pe vremea 20
aceasta s'a născut Moise, care era frumos înaintea lui Dum-
nezeu. El a fost hrănit trei luni în casa tatălui său. Și când 21
a fost lepădat, l-a luat fiica lui Faraon, și l-a crescut ca pe
copilul ei. Moise a învățat toată înțelepciunea Egiptenilor, și 22
era puternic în cuvinte și în fapte. El avea patruzeci de ani, 23
cînd i-a venit în inimă dorința să cerceteze pe frații săi, pe fiii
lui Israel. A văzut pe unul din ei suferind nedreptate; i-a luat 24
apărarea, a răzbunat pe cel asuprit, și a omorît pe Egiptean.
Credea că frații lui vor pricepe că Dumnezeu prin mîna lui le 25
va da izbăvirea; dar n'au priceput. A doua zi, cînd se băteau 26
ei, Moise a venit în mijlocul lor, și i-a îndemnat la pace. 'Oa-
menilor', a zis el, 'voi sînteți frați; de ce vă nedreptățiți unul
pe altul? Dar cel ce nedreptătea pe aproapele său, l-a îm- 27
brîncit, și i-a zis: 'Cine te-a pus pe tine stăpînitor și judecător
peste noi? Vrei să mă omori și pe mine cum ai omorît ieri pe 28
Egiptean? La auzul acestor vorbe, Moise a fugit, și s'a dus de 29
a locuit ca străin în pămîntul Madian, unde a născut doi fii.
Peste patruzeci de ani, i s'a arătat un înger în pustia muntelui 30

31 Sinai, în para focului unui rug. Moise, cînd l-a văzut, s'a mi-
rat de arătarea aceasta; și, pe cînd se apropia să vadă ce este,
32 a auzit glasul Domnului, care i-a zis: ‚Eu sînt Dumnezeuul
părinților tăi, Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac, și
Dumnezeuul lui Iacov.‘ Și Moise, tremurînd, n'a îndrăznit să se
33 uite. Domnul i-a zis: ‚Scoate-ți încălțăminte din picioare,
34 căci locul pe care stai, este un pămînt sfînt. Am văzut suferința
poporului Meu, care este în Egipt, le-am auzit gemetele,
și M'am pogorît să-i izbăvesc. Acum, du-te, te voi trimete în
35 Egipt.‘ Pe acest Moise, de care se lepădaseră ei, cînd au zis:
‚Cine te-a pus pe tine stăpînitor și judecător, Dumnezeu l-a
trimes ca stăpînitor și izbăvitor, cu ajutorul îngerului, care i se
36 arătase în rug. El i-a scos din Egipt, și a făcut minuni și semne
37 în Egipt, la Marea Roșie, și în pustie, patruzeci de ani. Acest
Moise a zis fiilor lui Israel: ‚Domnul, Dumnezeuul vostru, vă va
ridica dintre frații voștri un prooroc ca mine: de el să ascultați.‘
38 El este acela care, în adunarea Israelitilor din pustie, cu
îngerul, care i-a vorbit pe muntele Sinai, și cu părinții noștri,
39 a primit cuvinte vii, ca să ni le dea nouă. Părinții noștri n'au
vrut să-l asculte, ci l-au nesocotit: și, în inimile lor, s'au întors
40 spre Egipt, și au zis lui Aaron: ‚Fă-ne niște dumnezei, cari
să meargă înaintea noastră; căci acest Moise, care ne-a scos
41 din țara Egiptului, nu știm ce s'a făcut.‘ Și în zilele acelea,
au făcut un vițel, au adus jertfă idolului, și s'au bucurat de
42 lucrul mînilor lor. Atunci Dumnezeu S'a întors dela ei, și i-a
dat să se închine oștirii cerului, după cum este scris în cartea
proorocilor: ‚Mi-ați adus voi vite junghiate și jertfe timp de
43 patruzeci de ani în pustie, casă a lui Israel?.. Ați purtat cor-
tul lui Moloh și chipul stelei zeului Remfan, chipurile acelea,
pe cari le-ați făcut ca să vă închinați lor! De aceea vă voi
strămuta dincolo de Babilon.‘ Părinții noștri aveau în pustie
44 cortul întîlnirii, așa cum îl rînduise Celce a spus lui Moise să-
45 l facă după chipul, pe care-l văzuse. Și părinții noștri l-au
adus, la rîndul lor, supt povățuirea lui Iosua, cînd au intrat
în țara stăpînită de Neamurile, pe cari Dumnezeu le-a izgo-
nit dinaintea părinților noștri; și a rămas acolo pînă în zilele
46 lui David. David a căpătat milă înaintea lui Dumnezeu, și

a cerut să ridice o locuință pentru Dumnezeuul lui Iacov. Și 47
 Solomon a fost acela care I-a zidit o casă. Dar Cel Prea 48
 'nalt nu locuiește în lăcașuri făcute de mâini omenești, cum
 zice proorocul: „Cerul este scaunul Meu de domnie, și pămîntul 49
 este așternutul picioarelor Mele. Ce fel de casă 'mi veți
 zidi voi Mie, zice Domnul, sau care va fi locul Meu de odihnă?
 N'a făcut mîna Mea toate aceste lucruri?...” ...“Oameni tari 50, 51
 la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi tot-
 deauna vă împotriviți Duhului Sfînt. Cum au făcut părinții
 voștri, așa faceți și voi. Pe cari din prooroci nu i-au prigo- 52
 nit părinții voștri? Au omorît pe ceice vesteau mai dinainte
 venirea Celui Neprihănit, pe care L-ați vîndut acum, și L-ați
 omorît. voi, cari ați primit Legea dată prin îngeri, și n'ați 53
 păzit-o!...” Cînd au auzit ei aceste vorbe, îi tăia pe inimă, și 54
 scrișneau din dinți împotriva lui. Dar Ștefan, plin de Duhul 55
 Sfînt, și-a pironit ochii spre cer, a văzut slava lui Dumnezeu,
 și pe Isus stînd în picioare la dreapta lui Dumnezeu; și a zis: 56
 “Iată, văd cerurile deschise, și pe Fiul omului stînd în picioare
 la dreapta lui Dumnezeu.” Ei au început atunci să răcnească, 57
 și-au astupat urechile, și s'au năpustit toți într'un gînd asupra
 lui. L-au tîrît afară din cetate, și l-au ucis cu pietre. Mar- 58
 turii și-au pus hainele la picioarele unui tînăr, numit Saul. Și 59
 aruncau cu pietre în Ștefan, care se ruga și zicea: “Doamne
 Isuse, primește duhul meu!” Apoi a îngenuncheat, și a strigat 60
 cu glas tare: “Doamne, nu le ținea în seamă păcatul acesta!”
 Și după aceste vorbe, a adormit.

Saul se învoise la uciderea lui Ștefan. 'n ziua aceea, s'a 8
 pornit o mare prigonire împotriva Bisericii din Ierusalim. Și
 toți, afară de apostoli, s'au împrăștiat prin părțile Iudeii și ale
 Samariei. Niște oameni temători de Dumnezeu au îngropat 2
 pe Ștefan, și l-au jălit cu mare tînguire. Saul de partea lui, 3
 făcea prăpăd în Biserică; intra prin case, lua cu sila pe bărbați
 și pe femei, și-i arunca în temniță. Ceice se împrăștiaseră, 4
 mergeau din loc în loc, și propovăduiau Cuvîntul. Filip s'a 5
 coborît în cetatea Samariei, și le-a propovăduit pe Hristos.
 Noroadele luau aminte cu un gînd la cele spuse de Filip, cînd 6
 au auzit și au văzut semnele, pe cari le făcea. Căci din mulți 7

îndrăciți ieșeau duhuri necurate, și scoteau mari țipete; mulți
8 slăbănogi și șchiopi erau tămăduiți. Și a fost o mare bucurie în
9 cetatea aceasta. 'n cetate era un om, numit Simon, care zicea
că este un om însemnat; el vrăjea și punea în uimire pe poporul
10 Samariei. Toți, dela mic pînă la mare, îl ascultau cu luare aminte,
și ziceau: "Acesta este puterea lui Dumnezeu, cea care se
11 numește 'mare'. 'l ascultau cu luare aminte, pentru că multă
12 vreme îi uimise cu vrăjitoriile lui. Dar cînd au crezut pe
Filip, care propovăduia Evanghelia 'mpărăției lui Dumnezeu
și a Numelui lui Isus Hristos, au fost botezați, atît bărbați cît
13 și femei. Chiar Simon a crezut; și după ce a fost botezat, nu se
mai despărțea de Filip, și privea cu uimire minunile și semnele
14 mari cari se făceau. Apostolii, cari erau în Ierusalim, cînd au
auzit că Samaria a primit Cuvîntul lui Dumnezeu, au trimis
15 la ei pe Petru și pe Ioan. Aceștia au venit la Samariteni, și
16 s'au rugat pentru ei, ca să primească Duhul Sfînt. Căci nu se
pogorîse încă peste niciunul din ei, ci fuseseră numai botezați
17 în Numele Domnului Isus. Atunci Petru și Ioan au pus mîinile
18 peste ei, și aceia au primit Duhul Sfînt. Cînd a văzut Simon
că Duhul Sfînt era dat prin punerea mîinilor apostolilor, le-a
19 dat bani, și a zis: "Dați-mi și mie puterea aceasta, pentru ca
peste oricine-mi voi pune mîinile, să primească Duhul Sfînt."
20 Dar Petru i-a zis: "Banii tăi să piară împreună cu tine, pen-
trucă ai crezut că darul lui Dumnezeu s'ar putea cîpăta cu
21 bani! Tu n'ai nici parte, nici sorț în toată treaba aceasta, căci
22 inima ta nu este curată înaintea lui Dumnezeu. Pocăiește-te
dar de această răutate a ta, și roagă-te Domnului să ți se ierte
23 gîndul acesta al inimii tale, dacă este cu putință; căci văd că
24 ești plin de fiere amară, și în lanțurile fărădelegii." Simon a
răspuns: "Rugați-vă voi Domnului pentru mine, ca să nu mi se
25 întîmple nimic din ce ați zis." După ce au mărturisit despre
Cuvîntul Domnului, și după ce l-au propovăduit, Petru și Ioan
s'au întors la Ierusalim, vestind Evanghelia în multe sate de
26 ale Samaritenilor. Un înger al Domnului a vorbit lui Filip,
și i-a zis: "Scoală-te, și du-te spre miazăzi, pe drumul care
27 pogoară spre Ierusalim la Gaza, și care este pustiu." Filip s'a
sculat și a plecat. Și iată că un Etiopian, un famen cu mare

putere la împărăteasa Candace a Etiopienilor, și îngrijitorul
tuturor vistieriilor ei, venit la Ierusalim ca să se închine, se 28
întorcea de acolo, și ședea în carul lui, și citea pe proorocul
Isaia. Duhul a zis lui Filip: “Du-te, și ajunge carul acesta!” 29
Filip a alergat, și a auzit pe Etiopian citind pe proorocul Isaia. 30
El i-a zis: “Înțelegi tu ce citești?” Famenul a răspuns: “Cum 31
aș putea să înțeleg, dacă nu mă va călăuzi cineva?” Și a rugat
pe Filip să se suie în car, și să șadă împreună cu el. Locul 32
din Scriptură, pe care-l citea, era acesta: “El a fost dus ca o
oaie la tăiere; și, ca un miel fără glas înaintea celui ce-l tunde,
așa nu Și-a deschis gura; în smerenia Lui, judecata I-a fost 33
luată. Și cine va zugrăvi pe cei din timpul Lui? Căci viața I-a
fost luată de pe pământ.” Famenul a zis lui Filip: “Rogu-te, 34
despre cine vorbește proorocul astfel? Despre sine sau despre
vreun altul?” Atunci Filip a luat cuvântul, a început dela 35
Scriptura aceasta, și i-a propovăduit pe Isus. Pe când își ur-
mau ei drumul, au dat peste o apă. Și famenul a zis: “Uite 36
apă; ce mă împiedică să fiu botezat?” Filip a zis: “Dacă 37
crezi din toată inima, se poate.” Famenul a răspuns: “Cred
că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.” A poruncit să stea 38
carul, s’au pogorât amândoi în apă, și Filip a botezat pe famen.
Când au ieșit afară din apă, Duhul Domnului a răpit pe Filip, 39
și famenul nu l-a mai văzut. În timp ce famenul își vedea de
drum, plin de bucurie, Filip se afla la Azot, de unde s’a dus 40
pînă la Cezarea. Și propovăduia Evanghelia în toate cetățile
prin care trecea.

Dar Saul sufla încă amenințarea și uciderea împotriva uceni- **9**
cilor Domnului. S’a dus la marele preot, și i-a cerut scrisori 2
către sinagogile din Damasc, ca, dacă va găsi pe unii umblînd
pe Calea credinței, atît bărbați cît și femei, să-i aducă legați la
Ierusalim. Pe drum, cînd s’a apropiat de Damasc, de odată 3
a stăluțit o lumină din cer în jurul lui. El a căzut la pământ, 4
și a auzit un glas, care-i zicea: “Saule, Saule, pentru ce Mă
prigonești?” “Cine ești Tu, Doamne?” a răspuns el. Și Dom- 5
nul a zis: “Eu sînt Isus, pe care-L prigonești. “Ți-ar fi greu
să arunci înapoi cu piciorul într’un țepuș.” Tremurînd și plin 6
de frică, el a zis: “Doamne, ce vrei să fac?” “Scoală-te,” i-a

zis Domnul, “întră în cetate, și ți se va spune ce trebuie să
7 faci.” Oamenii cari-l însoțeau, au rămas încremeniți; auzeau
8 în adevăr glasul, dar nu vedeau pe nimeni. Saul s’a sculat dela
pământ; și măcar că ochii îi erau deschiși, nu vedea nimic. L-au
9 luat de mâni, și l-au dus în Damasc. Trei zile n’a văzut, și n’a
10 mâncat, nici n’a băut nimic. În Damasc era un ucenic numit
Anania. Domnul i-a zis într’o vedenie: “Anania!” “Iată-mă
11 Doamne,” a răspuns el. Și Domnul i-a zis: “Scoală-te, du-te
pe ulița care se cheamă Dreaptă, și caută în casa lui Iuda pe
12 unul zis Saul, un om din Tars. Căci iată, el se roagă; și a văzut
în vedenie pe un om, numit Anania, intrînd la el, și punîndu-și
13 mîinile peste el, ca să-și capete iarăș vederea.” “Doamne,” a
răspuns Anania, “am auzit dela mulți despre toate relele, pe
14 cari le-a făcut omul acesta sfinților Tăi în Ierusalim; ba și aici
are puteri din partea preoților celor mai de seamă, ca să lege
15 pe toți cari cheamă Numele Tău. Dar Domnul i-a zis: “Du-te,
căci el este un vas, pe care l-am ales, ca să ducă Numele Meu
înaintea Nemurilor, înaintea împăraților, și înaintea fiilor lui
16 Israel; și îi voi arăta tot ce trebuie să sufere pentru Numele
17 Meu.” Anania a plecat; și, după ce a intrat în casă, a pus
mîinile peste Saul, și a zis: “Frate Saule, Domnul Isus, care ți
S’a arătat pe drumul pe care veneai, m’a trimis ca să capeți
18 vederea, și să te umpli de Duhul Sfînt.” Chiar în clipa aceea,
au căzut de pe ochii lui un fel de solzi; și el și-a căpătat iarăș
19 vederea. Apoi s’a sculat, și a fost botezat. După ce a mâncat,
a prins iarăș putere. Saul a rămas cîteva zile cu ucenicii, cari
20 erau în Damasc. Și îndată a început să propovăduiască în
21 sinagogi că Isus este Fiul lui Dumnezeu. Toți ceice-l ascultau,
rămîneau uimiți, și ziceau: “Nu este el acela care făcea
prăpăd în Ierusalim, printre ceice chemau Numele acesta? Și
n’a venit el aici ca să-i ducă legați înaintea preoților celor mai
22 de seamă?” Totuș Saul se întărea din ce în ce mai mult, și
făcea de rușine pe Iudeii, cari locuiau în Damasc, dovedind
23 că Isus este Hristosul. După cîtva timp, Iudeii s’au sfătuit
24 să-l omoare; și uneltirea lor a ajuns la cunoștința lui Saul.
25 Porțile erau păzite zi și noapte, ca să-l omoare. Dar într’o
noapte, ucenicii l-au luat și l-au coborît prin zid, dîndu-l jos

într'o coșniță. Cînd a ajuns în Ierusalim, Saul a căutat să se 26
lipească de ucenici; dar toți se temeau de el, căci nu puteau să
creadă că este ucenic. Atunci Barnaba l-a luat cu el, l-a dus la 27
apostoli, și le-a istorisit cum, pe drum, Saul văzuse pe Domnul,
care i-a vorbit, și cum în Damasc propovăduise cu îndrăzneală
în Numele lui Isus. De atunci se ducea și venea împreună 28
cu ei în Ierusalim, și propovăduia cu îndrăzneală în Numele 29
Domnului. Vorbea și se întreba și cu Evreii cari vorbeau gre-
cește, dar ei căutau să-l omoare. Cînd au aflat frații de lucrul 30
acesta, l-au dus la Cezarea, și l-au pornit la Tars. Vindecarea
lui Enea. Biserica se bucura de pace în toată Iudea, Galilea și 31
Samaria, se întărea sufletește, și umbla în frica Domnului; și,
cu ajutorul Duhului Sfînt, se înmulțea. Pe cînd cerceta Petru 32
pe toți sfinții, s'a pogorît și la ceice locuiau în Lida. Acolo a 33
găsit un om, anume Enea, care zăcea de opt ani olog în pat.
"Enea," i-a zis Petru, "Isus Hristos te vindecă; scoală-te, și 34
fă-ți patul." Și Enea s'a sculat îndată. Toți locuitorii din 35
Lida și din Saron, l-au văzut, și s'au întors la Domnul. 'n 36
Iope, era o uceniță numită Tabita, nume, care în tilmăcire se
zice Dorca. Ea făcea o mulțime de fapte bune și milostenii. 'n 37
vremea aceea, s'a îmbolnăvit, și a murit. Dupăce au scădat-o,
au pus-o într'o odaie de sus. Fiindcă Lida este aproape de 38
Iope, ucenicii, cînd au auzit că Petru este acolo, au trimes doi
oameni la el, să-l roage: Nu pregeta să vii pînă la noi. Petru 39
s'a sculat, și a plecat împreună cu ei. Cînd a sosit, l-au dus în
odaia de sus. Toate văduvele l-au înconjurat plîngînd, și i-au
arătat hainele și cămășile, pe cari le făcea Dorca, pe cînd era
cu ele. Petru a scos pe toată lumea afară, a îngenuncheat, și 40
s'a rugat; apoi, s'a întors spre trup, și a zis: "Tabita, scoală-
te!" Ea a deschis ochii, și, cînd a văzut pe Petru, a stătut în
capul oaselor. El i-a dat mîna, și a ridicat-o în sus. A chemat 41
îndată pe sfinți și pe văduve, și le-a pus-o înainte vie. Min-
unea aceasta a fost cunoscută în toată cetatea Iope, și mulți
au crezut în Domnul. Petru a rămas multe zile în Iope la un 43
tăbăcar, numit Simon.

'n Cezarea era un om cu numele Corneliu, sutaș din ceata de 10
ostași numită "Italiana". Omul acesta era cucernic și temător 2

de Dumnezeu, împreună cu toată casa lui. El făcea multe
3 milostenii norodului, și se ruga totdeauna lui Dumnezeu. Pela
ceasul al nouălea din zi, a văzut lămurit într’o vedenie pe un
înger al lui Dumnezeu că a intrat la el, și i-a zis: “Cornelie!”
4 Corneliu s’a uitat țintă la el, s’a înfricoșat, și a răspuns: “Ce
este, Doamne?” Și îngerul i-a zis: “Rugăciunile și milosteniile
tale s’au suit înaintea lui Dumnezeu, și El Și-a adus aminte de
5 ele. Trimete acum niște oameni la Iope, și chiamă pe Simon,
6 zis și Petru. El găzduiește la un om, numit Simon tăbăcarul,
a cărui casă este lângă mare: acela îți va spune ce trebuie să
7 faci.” Cum a plecat îngerul, care vorbise cu el, Corneliu a
chemat două din slugile sale, și un ostaș cucernic din aceia
8 cari-i slujeau în tot timpul; și, după ce le-a istorisit totul, i-a
9 trimes la Iope. A doua zi, când erau pe drum și se apropiau
de cetate, Petru s’a suit să se roage pe acoperișul casei, pela
10 ceasul al șaselea. L-a ajuns foamea, și a vrut să mănânce. Pe
când îi pregăteau mîncarea, a căzut într’o răpire sufletească.
11 A văzut cerul deschis, și un vas ca o față de masă mare, legată
cu cele patru colțuri, coborîndu-se și slobozindu-se în jos pe
12 pămînt. ’n ea se aflau tot felul de dobitoace cu patru picioare
și tîrîtoare de pe pămînt și păsările cerului. Și un glas i-a zis:
13 “Petre, scoală-te, taie și mănîncă.” “Nicidecum, Doamne”, a
răspuns Petru. “Căci niciodată n’am mîncat ceva spurcat sau
14 necurat.” Și glasul i-a zis iarăș a doua oară: “Ce a curățit
15 Dumnezeu, să nu numești spurcat.” Lucrul acesta s’a făcut
de trei ori, și îndată după aceea vasul a fost ridicat iarăș la cer.
16 Pe când Petru nu știa ce să creadă despre înțelesul vedeniei, pe
care o avusese, iată că, oamenii trimiși de Corneliu, întrebînd
17 de casa lui Simon, au stătut la poartă, și au întrebat cu glas
tare dacă Simon, zis și Petru, găzduiește acolo. Și pe când
18 se gîndea Petru la vedenia aceea, Duhul i-a zis: “Iată că te
caută trei oameni; scoală-te, pogoară-te, și du-te cu ei, fără
19 șovăire, căci Eu i-am trimes.” Petru deci s’a pogorît, și a
zis oamenilor acelora: “Eu sînt acela, pe care-l căutați; ce
20 pricină vă aduce?” Ei au răspuns: “Sutașul Corneliu, om
drept și temător de Dumnezeu și vorbit de bine de tot neamul
21 Iudeilor, a fost înștiințat de Dumnezeu, printr’un înger sfînt,

să te cheme în casa lui, și să audă cuvintele, pe cari i le vei spune.” Petru deci i-a chemat înlăuntru, și i-a găzduit. A 23, 24
doua zi, s’a sculat, și a plecat cu ei. L-au însoțit și câțiva frați
din Iope. ’n cealaltă zi au ajuns la Cezarea. Corneliu îi aștepta
cu rudele și prietenii de aproape, pe cari-i chemase. Când era 25
să intre Petru, Corneliu, care-i ieșise înainte, s’a aruncat la
picioarele lui, și i s’a închinat. Dar Petru l-a ridicat, și a 26
zis: “Scoală-te, și eu sînt om!” Și vorbind cu el, a intrat în 27
casă, și a găsit adunați pe mulți. “Știți”, le-a zis el, “că nu 28
este îngăduit de Lege unui Iudeu să se însoțească împreună cu
unul de alt neam, sau să vină la el; dar Dumnezeu mi-a arătat
să nu numesc pe niciun om spurcat sau necurat. Deaceea 29
am venit fără cîrtire cînd m’ați chemat; vă întreb dar, cu ce
gînd ați trimes după mine?” Corneliu a răspuns: “Acum 30
patru zile, chiar în clipa aceasta, mă rugam în casa mea la
ceasul al nouălea; și iatăcă a stătut înaintea mea un om cu
o haină strălucitoare, și a zis: “Cornelie, rugăciunea ta a 31
fost ascultată, și Dumnezeu Și-a adus aminte de milosteniile
tale. Trimete dar la Iope, și cheamă pe Simon, zis și Petru; 32
el găzduiește în casa lui Simon tăbăcarul, lîngă mare; cînd
va veni el, îți va vorbi.” Am trimes îndată la tine, și bine 33
ai făcut că ai venit. Acum dar, toți sîntem aici înaintea lui
Dumnezeu, ca să ascultăm tot ce ți-a poruncit Domnul să ne
spui.” Atunci Petru a început să vorbească, și a zis: “’n 34
adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor, ci că în orice 35
neam, cine se teme de El, și lucrează neprihănire este primit
de El. El a trimes Cuvîntul Său fiilor lui Israel, și le-a vestit 36
Evanghelia păcii, prin Isus Hristos, care este Domnul tuturor.
Știți vorba făcută prin toată Iudea, începînd din Galilea, în 37
urma botezului propovăduit de Ioan; cum Dumnezeu a uns 38
cu Duhul Sfînt și cu putere pe Isus din Nazaret, care umbla din
loc în loc, făcea bine, și vindeca pe toți cei ce erau apăsați de
diavolul; căci Dumnezeu era cu El. Noi sîntem martori a tot 39
ce a făcut El în țara Iudeilor și în Ierusalim. Ei L-au omorît,
atîrnîndu-L pe lemn. Dar Dumnezeu L-a înviat a treia zi, și 40
a îngăduit să Se arate, nu la tot norodul, ci nouă, martorilor 41
aleși mai dinainte de Dumnezeu, nouă, cari am mîncat și am

42 băut împreună cu El, după ce a înviat din morți. Isus ne-
a poruncit să propovăduim norodului, și să mărturisim că El
a fost rînduit de Dumnezeu Judecătorul celor vii și al celor
43 morți. Toți proorocii mărturisesc despre El că oricine crede
44 în El, capătă, prin Numele Lui, iertarea păcatelor.” Pe cînd
rostea Petru cuvintele acestea, S’a pogorît Duhul Sfînt peste
45 toți cei ce ascultau Cuvîntul. Toți credincioșii tăiați împrejur,
cari veniseră cu Petru, au rămas uimiți cînd au văzut că darul
46 Duhului Sfînt s’a vărsat și peste Neamuri. Căci îi auzeau
vorbind în limbi și mărind pe Dumnezeu. Atunci Petru a zis:
47 “Se poate opri apa ca să nu fie botezați aceștia, cari au primit
48 Duhul Sfînt ca și noi?” Și a poruncit să fie botezați în Numele
Domnului Isus Hristos. Atunci l-au rugat să mai rămîna cîteva
zile la ei.

11 Apostolii și frații, cari erau în Iudea, au auzit că și Nea-
2 murile au primit Cuvîntul lui Dumnezeu. Și cînd s’a suit
3 Petru la Ierusalim, îl muștrau cei tăiați împrejur, și ziceau:
“Ai intrat în casă la niște oameni netăiați împrejur, și ai mîn-
4 cat cu ei.” Petru a început să le spună pe rînd cele întîmplate.
5 El a zis: “Eram în cetatea Iope; și, pe cînd mă rugam, am
căzut într’o răpire sufletească, și am avut o vedenie: un vas ca
o față de masă mare, legată cu cele patru colțuri, se cobora din
6 cer, și a venit pînă la mine. Cînd m’am uitat în ea, am văzut
dobitoacele cu patru picioare de pe pămînt, fiarele, tîrîtoarele
7 și păsările cerului. Și am auzit un glas, care mi-a zis: ‘Petre,
8 scoală-te, taie și mîninîncă.’ Dar eu am răspuns: ‘Nicidecum,
Doamne, căci nimic spurcat sau necurat n’a intrat vreodată
9 în gura mea.’ Și glasul mi-a zis a doua oară din cer: ‘Ce a
10 curățit Dumnezeu, să nu numești spurcat.’ Lucrul acesta s’a
11 făcut de trei ori; apoi toate au fost ridicate iarăș în cer. Și iată
că îndată, trei oameni trimeseși din Cezarea la mine, au stătut
12 la poarta casei, în care eram. Duhul mi-a spus să plec cu ei,
fără să fac vreo deosebire. Acești șase frați m’au însoțit și ei, și
13 am intrat în casa omului. El ne-a istorisit cum a văzut în casa
lui pe înger stînd înaintea lui, și zicîndu-i: ‘Trimete la Iope, și
14 cheamă pe Simon, zis și Petru, care-ți va spune cuvinte prin
15 cari vei fi mîntuit tu și toată casa ta.’ Și, cum am început

să vorbesc, Duhul Sfânt S'a pogorît peste ei ca și peste noi la
început. Și mi-am adus aminte de vorba Domnului, cum a 16
zis: „Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul
Sfânt.” Deci, dacă Dumnezeu le-a dat acelaș dar, ca și nouă, 17
cari am crezut în Domnul Isus Hristos, cine eram eu să mă
împotrivesc lui Dumnezeu?” Dupăce au auzit aceste lucruri, 18
s'au potolit, au slăvit pe Dumnezeu, și au zis: “Dumnezeu a
dat deci și Neamurilor pocăință, ca să aibă viața.” Ceice se 19
împrăstiaseră, din pricina prigonirii întâmplăte cu prilejul lui
Ștefan, au ajuns pînă în Fenicia, în Cipru și în Antiohia, și
propovăduiau Cuvîntul numai Iudeilor. Totuș printre ei au 20
fost cîțiva oameni din Cipru și din Cirena, cari au venit în An-
tiohia, au vorbit și Grecilor, și le-au propovăduit Evanghelia
Domnului Isus. Mîna Domnului era cu ei, și un mare număr 21
de oameni au crezut și s'au întors la Domnul. Vestea despre 22
ei a ajuns la urechile Bisericii din Ierusalim, și au trimes pe
Barnaba pînă la Antiohia. Cînd a ajuns el, și a văzut harul 23
lui Dumnezeu, s'a bucurat, și i-a îndemnat pe toți să rămînă
cu inimă hotărîtă alipiți de Domnul. Căci Barnaba era un om 24
de bine, plin de Duhul Sfânt și de credință. Și destul de mult
norod s'a adaos la Domnul. Barnaba s'a dus apoi la Tars, ca 25
să caute pe Saul; și, cînd l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Un 26
an întreg, au luat parte la adunările Bisericii, și au învățat pe
mulți oameni. Pentru întiaș dată, ucenicilor li s'a dat numele
de creștini în Antiohia. 'n vremea aceea, s'au pogorît niște 27
prooroci din Ierusalim la Antiohia. Unul din ei, numit Agab, 28
s'a sculat și a vestit, prin Duhul, că va fi o foamete mare în
toată lumea. Și a fost, în adevăr, în zilele împăratului Claudiu.
Ucenicii au hotărît să trimeată, fiecare după puterea lui, un 29
ajutor fraților, cari locuiau în Iudea, ceeace au și făcut; și au 30
trimes acest ajutor la presbiteri (Sau: bătrîni.) prin mîna lui
Barnaba și a lui Saul.

Cam pe aceeaș vreme, împăratul Irod a pus mîinile pe unii 12
din Biserică, pentruca să-i chinuiască; și a ucis cu sabia pe 2
Iacov, fratele lui Ioan. Cînd a văzut că lucrul acesta place 3
Iudeilor, a mai pus mîna și pe Petru. -Erau zilele praznicului
Azimilor. - După ce l-a prins, și l-a băgat în temniță, l-a 4

pus supt paza a patru cete de cîte patru ostași, cu gînd ca
5 după Paște să-l scoată înaintea norodului. Deci Petru era
păzit în temniță, și Biserica nu înceta să înalțe rugăciuni către
6 Dumnezeu pentru el. 'n noaptea zilei cînd avea de gînd Irod
să-l înfățișeze la judecată, Petru dormea între doi ostași, legat
de mîni cu două lanțuri; și niște păzitori păzeau temnița la ușă.
7 Și iată, un înger al Domnului a stătut lîngă el pe neașteptate,
și o lumină a strălucit în temniță. 'ngerul a deșteptat pe Petru,
lovindu-l în coastă, și i-a zis: "Scoală-te, iute!" Lanțurile i-
8 au căzut jos de pe mîni. Apoi îngerul i-a zis: "'ncinge-te,
și leagă-ți încălțămintele." Și el a făcut așa. 'ngerul i-a mai
9 zis: "'mbracă-te în haină, și vino după mine." Petru a ieșit
afară, și a mers după el, fără să știe dacă ce făcea îngerul este
10 adevărat. I se părea că are o vedenie. După ce au trecut
de straja întâia și a doua, au ajuns la poarta de fer, care dă
în cetate, și ea li s'a deschis singură; au ieșit, și au trecut
11 într'o uliță. 'ndată, îngerul a plecat de lîngă el. Cînd și-a
venit Petru în fire, a zis: "Acum văd cu adevărat că Domnul a
trimes pe îngerul Său, și m'a scăpat din mîna lui Irod și dela
12 tot ce aștepta poporul Iudeu." După ce și-a dat bine seama de
cele întîmplate, s'a îndreptat spre casa Mariei, mama lui Ioan,
13 zis și Marcu, unde erau adunați mulți laolaltă, și se rugau. A
bătut la ușa care dădea în pridvor; și o slujnică, numită Roda,
14 a venit să vadă cine e. A cunoscut glasul lui Petru: și de
bucurie, în loc să deschidă, a alergat înlăuntru să dea de veste
15 că Petru stă înaintea porții. "Ești nebună!" i-au zis ei. Dar
ea stăruia și spunea că el este. Ei, dimpotrivă, ziceau: "Este
16 îngerul lui." Petru însă bătea mereu. Au deschis, și au rămas
17 încremeniți cînd l-au văzut. Petru le-a făcut semn cu mîna
să tacă, le-a istorisit cum îl scosese Domnul din temniță, și a
zis: "Spuneți lucrul acesta lui Iacov și fraților." Apoi a ieșit, și
18 s'a dus într'alt loc. Cînd s'a făcut ziuă, ostașii au fost într'o
19 mare fierbere, ca să știe ce s'a făcut Petru. Irod, după ce l-a
căutat în toate părțile, și nu l-a aflat, a luat la cercetare pe
păzitori, și a poruncit să-i omoare. 'n urmă s'a pogorît din
20 Iudea la Cezarea, ca să rămînă acolo. Irod era foarte mîniat
pe cei din Tir și din Sidon. Dar aceștia au venit toți într'un

gînd la el; și după ce au cîștigat de partea lor pe Blast, care era mai mare peste odaia de dormit a împăratului, au cerut pace, pentrucă țara lor se hrănea din țara împăratului. 'ntr'o zi 21 anumită, Irod s'a îmbrăcat cu hainele lui împărătești, a șezut pe scaunul lui împărătesc, și le vorbea. Norodul a strigat: 22 "Glas de Dumnezeu, nu de om!" 'ndată l-a lovit un înger al 23 Domnului, pentrucă nu dăduse slavă lui Dumnezeu. Și a murit mîncat de viermi. 'nsă Cuvîntul lui Dumnezeu se răspîndea 24 tot mai mult, și numărul ucenicilor se mărea. Barnaba și Saul, 25 după ce și-au împlinit însărcinarea, s'au întors din Ierusalim, luînd cu ei pe Ioan, zis și Marcu.

'n Biserica din Antiohia erau niște prooroci și învățători: **13** Barnaba, Simon, numit Niger, Luciu din Cirena, Manaen, care fusese crescut împreună cu cîrmuitorul Irod, și Saul. Pe cînd 2 slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfînt a zis: "Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat." Atunci, după ce au postit și s'au rugat, și-au pus 3 mîinile peste ei, și i-au lăsat să plece. Barnaba și Saul, trimeși 4 de Duhul Sfînt, s'au coborît la Seleucia, și de acolo au plecat cu corabia la Cipru. Ajunși la Salamina, au vestit Cuvîntul 5 lui Dumnezeu în sinagogile Iudeilor. Aveau de slujitor pe Ioan. Dupăce au străbătut toată insula pînă la Pafos, au întîlnit pe 6 un vrăjitor, prooroc mincinos, un Iudeu, cu numele Bar-Isus, care era cu dregătorul Sergius Paulus, un om înțelept. Acesta 7 din urmă a chemat pe Barnaba și pe Saul, și și-a arătat dorința să audă Cuvîntul lui Dumnezeu. Dar Elima, vrăjitorul, 8 -căci așa se tilcuiește numele lui-le stătea împotriva, și căuta să abată pe dregător dela credință. Atunci Saul, care se mai 9 numește și Pavel, fiind plin de Duhul Sfînt, s'a uitat țintă la el, și a zis: "Om plin de toată viclenia și de toată răutatea, 10 fiul dracului, vrăjmaș al oricărei neprihăniri, nu mai încetezi tu să strîmbi căile drepte ale Domnului? Acum, iată că mîna 11 Domnului este împotriva ta: vei fi orb, și nu vei vedea soarele pînă la o vreme." 'ndată a căzut peste el ceață și întunec, și căuta bîjbîind niște oameni, cari să-l ducă de mîină. Atunci 12 dregătorul, cînd a văzut ce se întîmplase, a crezut, și a rămas uimit de învățătura Domnului. Pavel și tovarășii lui au por- 13

nit cu corabia din Pafos, și s'au dus la Perga în Pamfilia. Ioan
14 s'a despărțit de ei, și s'a întors la Ierusalim. Din Perga și-au
urmat drumul înainte, și au ajuns la Antiohia din Pisidia. 'n
15 ziua Sabatului, au intrat în sinagogă și au șezut jos. După
citirea Legii și a Proorocilor, frunțașii sinagogii au trimes să le
zică: "Fraților, dacă aveți un cuvînt de îndemn pentru norod,
16 vorbiți". Pavel s'a sculat, a făcut semn cu mîna, și a zis:
"Bărbați Israeliti și voi cari vă temeți de Dumnezeu, asculta-
17 tați! Dumnezeuul acestui popor Israel a ales pe părinții noștri.
A ridicat la cinste pe norodul acesta, în timpul șederii lui în
țara Egiptului, și l'a scos din Egipt cu brațul Său cel puternic.
18 Timp de aproape patruzeci de ani, le-a suferit purtarea
în pustie. Și, după ce a nimicit șapte popoare în țara Canaan-
ului, le-a dat de moștenire pămîntul lor, pentru aproape patru
20 sute cincizeci de ani. După aceste lucruri le-a dat judecători,
21 pînă la prorocul Samuel. Ei au cerut atunci un împărat.
Și, timp de aproape patruzeci de ani, Dumnezeu le-a dat pe
22 Saul, fiul lui Chis, din seminția lui Benjamin; apoi l-a înlătu-
rat, și le-a ridicat împărat pe David, despre care a mărturisit
astfel: "Am găsit pe David, fiul lui Iese, om după inima Mea,
23 care va împlini toate voile Mele." Din sămînța lui David,
Dumnezeu, după făgăduința Sa, a ridicat lui Israel un Mîntu-
24 itor, care este Isus. 'nainte de venirea Lui, Ioan propovăduise
25 botezul pocăinței la tot norodul lui Israel. Și Ioan, cînd era
la sfîrșitul însărcinării lui, zicea: "Cine credeți că sînt eu? Nu
sînt Acela; ci iată că după mine vine Unul, căruia eu nu sînt
26 vrednic să-i desleg încălțămintea picioarelor." Fraților, fii ai
neamului lui Avraam, și ceice vă temeți de Dumnezeu, vouă
27 v'a fost trimes Cuvîntul acestei mîntuiri. Căci locuitorii din
Ierusalim și mai marii lor n'au cunoscut pe Isus; și prin fap-
tul că L-au osîndit, au împlinit cuvintele proorocilor, cari se
28 citesc în fiecare Sabat. Măcarcă n'au găsit în El nicio vină de
29 moarte, totuș ei au cerut lui Pilat să-L omoare. Și, după ce
au împlinit tot ce este scris despre El, L-au dat jos depe lemn,
30 și L-au pus într'un mormînt. Dar Dumnezeu L-a înviat din
31 morți. El S'a arătat, timp de mai multe zile celor ce se suiseră
cu El din Galilea la Ierusalim, și cari acum sînt martorii Lui

înaintea norodului. Și noi vă aducem vestea aceasta bună 32
că făgăduința făcută părinților noștri, Dumnezeu a împlinit- 33
o pentru noi, copiii lor, înviind pe Isus; după cum este scris
în psalmul al doilea: “Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am năs-
cut.” Că L-a înviat din morți, așa că nu Se va mai întoarce 34
în putrezire, a spus-o când a zis: “Vă voi împlini cu toată cred-
incioșia făgăduințele sfinte, pe cari le-am făcut lui David.” De 35
aceea mai zice și în alt psalm: “Nu vei îngădui ca Sfântul Tău
să vadă putrezirea.” Și David, după ce a slujit celor din vre- 36
mea lui, după planul lui Dumnezeu, a murit, a fost îngropat
lângă părinții săi, și a văzut putrezirea. Dar Acela, pe care L-a 37
înviat Dumnezeu, n’a văzut putrezirea. Să știți dar, fraților, 38
că în El vi se vestește iertarea păcatelor; și oricine crede, este 39
iertat prin El de toate lucrurile de cari n’ați putut fi iertați
prin Legea lui Moise. Astfel, luați seama să nu vi se îndepline 40
ce se spune în prooroci: “Uitați-vă, disprețuitorilor, mirați-vă
și pieriți; căci în zilele voastre, am să fac o lucrare, pe care n’o 41
veți crede nicidecum, dacă v’ar istorisi-o cineva.” Prigonirile
Iudeilor. Când au ieșit afară, Neamurile i-au rugat să le vor- 42
bească și în Sabatul viitor despre aceleași lucruri. Și după 43
ce s’a împrăștiat adunarea, mulți din Iudei și din prozeliții
evlavioși au mers după Pavel și Barnaba, cari stăteau de vorbă
cu ei, și-i îndemneau să stăruiască în harul lui Dumnezeu. ’n 44
Sabatul viitor, aproape toată cetatea s’a adunat ca să audă
Cuvîntul lui Dumnezeu. Iudeii, când au văzut noroadele, s’au 45
umplut de pizmă, vorbeau împotriva celor spuse de Pavel, și-l
batjocoreau. Dar Pavel și Barnaba le-au zis cu îndrăzneală: 46
“Cuvîntul lui Dumnezeu trebuia vestit mai întâi vouă; dar fi-
indcă voi nu-l primiți, și singuri vă judecați nevrednici de viața
vecinică, iată că ne întoarcem spre Neamuri. Căci așa ne-a 47
poruncit Domnul: ,Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor,
ca să duci mîntuirea pînă la marginile pămîntului.” Nea- 48
murile se bucurau când au auzit lucrul acesta și preamăreau
Cuvîntul Domnului. Și toți cei ce erau rînduiți să capete viața
vecinică, au crezut. Cuvîntul Domnului se răspîndea în toată 49
țara. Dar Iudeii au întăritat pe femeile cucernice cu vază și 50
pe fruntașii cetății, au stîrnit o prigonire împotriva lui Pavel

51 și Barnaba, și i-au izgonit din hotarele lor. Pavel și Barnaba
au scuturat praful de pe picioare împotriva lor, și s’au dus în
52 Iconia, în timp ce ucenicii erau plini de bucurie și de Duhul
Sfânt.

14 În Iconia, Pavel și Barnaba au intrat în sinagoga Iudeilor, și
au vorbit în așa fel că o mare mulțime de Iudei și de Greci au
2 crezut. Dar Iudeii cari n’au crezut, au întăritat și au răzvrătit
3 sufletele Neamurilor împotriva fraților. Totuș au rămas destul
de multă vreme în Iconia și vorbeau cu îndrăzneală în Domnul,
care adeverea Cuvîntul privitor la harul Său, și îngăduia să se
4 facă semne și minuni prin mîinile lor. Mulțimea din cetate s’a
5 desbinat: unii erau cu Iudeii, alții cu apostolii. Neamurile
și Iudeii, în învoire cu mai marii lor, s’au pus în mișcare, că
6 să-i batjocorească și să-i ucidă cu pietre. Pavel și Barnaba
au înțeles lucrul acesta, și au fugit în cetățile Licaoniei: Lis-
7 tra și Derbe, și în ținutul de primprejur. Și au propovăduit
8 Evanghelia acolo. În Lистра era un om neputincios de pi-
9 cioare, olog din naștere, care nu umblase niciodată. El ședea
jos și asculta pe Pavel cînd vorbea. Pavel s’a uitat țintă la
10 el, și fiindcă a văzut că are credință ca să fie tămăduit, a zis
cu glas tare: “Scoală-te drept în picioare.” Și el s’a sculat
11 dintr’o săritură, și a început să umble. La vederea celor fă-
cute de Pavel, noroadele și-au ridicat glasul, și au zis în limba
12 licaoneană: “Zei s’au pogorît la noi în chip omenesc.” Pe
Barnaba îl numeau Jupiter, iar pe Pavel Mercur, pentru că
13 mînuia cuvîntul. Preotul lui Jupiter, al cărui templu era la
intrarea cetății, a adus tauri și cununi înaintea porților, și voia
14 să le aducă jertfă, împreună cu noroadele. Apostolii Barnaba
și Pavel, cînd au auzit lucrul acesta, și-au rupt hainele, au sărit
15 în mijlocul norodului, și au strigat: “Oamenilor, de ce faceți
lucrul acesta? Și noi sîntem oameni de aceeaș fire cu voi; noi
vă aducem o veste bună, ca să vă întoarceți dela aceste lucruri
deșerte la Dumnezeu cel viu, care a făcut cerul, pămîntul și
16 marea, și tot ce este în ele. El, în veacurile trecute, a lăsat
17 pe toate Neamurile să umble pe căile lor, măcar că, drept
vorbind, nu s’a lăsat fără mărturie, întrucît v’a făcut bine, v’a
trimes ploi din cer, și timpuri roditoare, v’a dat hrană din

belșug, și v'a umplut inimile de bucurie.” Abia au putut să 18
împiedice, cu vorbele acestea, pe noroade, să le aducă jertfă.
Atunci au venit pe neașteptate din Antiohia și Iconia niște 19
Iudei, cari au ațîțat pe noroade. Aceștia, după ce au împrōș-
cat pe Pavel cu pietre, l-au tîrît afară din cetate, crezînd că a
murit. Cînd l-au înconjurat însă ucenicii, Pavel s'a sculat și 20
a intrat în cetate. A doua zi, a plecat cu Barnaba la Derbe.
După ce au propovăduit Evanghelia în cetatea aceasta, și au 21
făcut mulți ucenici, s'au întors la Listra, la Iconia și la An-
tiohia, întărind sufletele ucenicilor. El îi îndemna să stăruie 22
în credință și spunea că în 'mpărăția lui Dumnezeu trebuie să
intrăm prin multe neazuri. Au rînduit presbiteri în fiecare 23
Biserică, și după ce s'au rugat și au postit, i-au încredințat în
mîna Domnului, în care crezuseră. Au trecut apoi prin Pi- 24
sidia, au venit în Pamfilia, au vestit Cuvîntul în Perga, și s'au
pogorît la Atalia. De acolo au mers cu corabia la Antiohia, 26
de unde fuseseră încredințați în grija harului lui Dumnezeu,
pentru lucrarea, pe care o săvîrșiseră. După venirea lor, au 27
adunat Biserica, și au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu prin
ei, și cum deschisese Neamurilor ușa credinței. Și au rămas 28
destul de multă vreme acolo cu ucenicii.

Cîțiva oameni, veniți din Iudea, învățau pe frați și ziceau: 15
Dacă nu sînteți tăiați împrejur după obiceiul lui Moise, nu
puteți fi mîntuiți.” Pavel și Barnaba au avut cu ei un viu 2
schimb de vorbe și păreri deosebite; și frații au hotărît ca Pavel
și Barnaba, și cîțiva dintre ei, să se suie la Ierusalim la apostoli
și presbiteri, ca să-i întrebe asupra acestei neînțelegeri. După 3
ce au fost petrecuți de Biserică pînă afară din cetate, și-au
urmat drumul prin Fenicia și Samaria, istorisind întoarcerea
Neamurilor la Dumnezeu; și au făcut o mare bucurie tuturor
fraților. Cînd au ajuns la Ierusalim, au fost primiți de Bis- 4
erică, de apostoli și de presbiteri, și au istorisit tot ce făcuse
Dumnezeu prin ei. Atunci unii din partida Fariseilor, cari 5
crezuseră, s'au ridicat, și au zis că Neamurile trebuie să fie
tăiate împrejur, și să li se ceară să păzească Legea lui Moise.
Apostolii și presbiterii s'au adunat laolaltă, ca să vadă ce este 6
de făcut. După ce s'a făcut multă vorbă, s'a sculat Petru și 7

le-a zis: “Fraților, știți că Dumnezeu, de o bună bucată de vreme, a făcut o alegere între voi, ca, prin gura mea, Neamurile să audă cuvîntul Evangheliei, și să creadă. Și Dumnezeu, care cunoaște inimile, a mărturisit pentru ei, și le-a dat 8 Duhul Sfînt ca și nouă. N’a făcut nici o deosebire între noi și ei, întrucît le-a curățit inimile prin credință. Acum dar, de ce ispitiți pe Dumnezeu, și puneți pe grumazul ucenicilor un jug, 9 pe care nici părinții noștri, nici noi nu l-am putut purta? Ci credem că noi, ca și ei, sîntem mîntuiți prin harul Domnului 10 Isus.” Toată adunarea a tăcut, și a ascultat pe Barnaba și pe Pavel, cari au istorisit toate semnele și minunile, pe cari 11 le făcuse Dumnezeu prin ei în mijlocul Neamurilor. Cînd au încetat ei de vorbit, Iacov a luat cuvîntul, și a zis: “Fraților, 12 ascultați-mă! Simon a spus cum mai întîi Dumnezeu Și-a aruncat privirile peste Neamuri, ca să aleagă din mijlocul lor 13 un popor, care să-I poarte Numele. Și cu faptul acesta se potrivesc cuvintele proorocilor, după cum este scris: ‘După aceea, Mă voi întoarce, și voi ridica din nou cortul lui David din prăbușirea lui, îi voi zidi dărîmăturile, și-l voi înălța din 14 nou: pentruca rămășița de oameni să caute pe Domnul, ca și toate Neamurile peste cari este chemat Numele Meu, zice Domnul, care face aceste lucruri, și căruia ’i sînt cunoscute din 15 vecinicie.’ De aceea, eu sînt de părere să nu se pună greutatea aceluia dintre Neamuri cari se întorc la Dumnezeu; ci să li se scrie doar să se ferească de pîngăririle idolilor, de curvie, de dobitoace zugrumate și de sînge. Căci încă din vechime, Moise are în fiecare cetate oameni, cari-l propovăduiesc, fiindcă este 16 citit în sinagogi în toate zilele de Sabat.” Atunci apostolii și presbiterii și întreaga Biserică au găsit cu cale să aleagă vreo cîțiva dintre ei, și să-i trimeată la Antiohia, împreună cu Pavel și Barnaba. Și au ales pe Iuda, zis și Barsaba, și pe Sila, oameni cu vază între frați. Și au scris astfel prin ei: “Apostolii, 17 presbiterii (Sau: bătrîni.) și frații: către frații dintre Neamuri, cari sînt în Antiohia, în Siria și în Cilicia, plecăciune! Fiindcă am auzit că unii, plecați dintre noi, fără vreo însărcinare din partea noastră, v’au turburat prin vorbirile lor, și v’au zdruncinat sufletele, zicînd să vă tăiați împrejur și să păziți Legea; 18 19 20 21 22 23 24

noi, după ce ne-am adunat cu toții laolaltă, cu un gând, am 25
găsit cu cale să alegem niște oameni, și să-i trimetem la voi,
împreună cu prea iubiții noștri Barnaba și Pavel, oamenii 26
aceștia, cari și-au pus în joc viața pentru Numele Domnului
nostru Isus Hristos. Am trimes dar pe Iuda și pe Sila, cari vă 27
vor spune prin viu grai aceleași lucruri. Căci s'a părut nimerit 28
Duhului Sfânt și nouă, să nu mai punem peste voi nicio altă
greutate decît ceace trebuie, adică: să vă feriți de lucrurile 29
jertfite idolilor, de sînge, de dobitoace zugrumate, și de curvie,
lucruri de cari, dacă vă veți păzi, va fi bine de voi. Fiți sănă-
toși." Ei deci, și-au luat rămas bun dela Biserică, și s'au dus 30
la Antiohia, unde au dat epistola mulțimii adunate. După 31
ce au citit-o, frații s'au bucurat de îmbărbătarea, pe care le-o
aducea. Iuda și Sila, cari și ei erau prooroci, au îndemnat 32
pe frați, și i-au întărit cu multe cuvinte. După cîtăva vreme, 33
frații i-au lăsat să se întoarcă în pace la aceia de cari fuseseră
trimeși. Totuș Sila a găsit cu cale să rămînă acolo. Pavel și 34, 35
Barnaba au rămas în Antiohia, și învățau pe norod și propovă-
duiau, cu mulți alții, Cuvîntul Domnului. După cîteva zile, 36
Pavel a zis lui Barnaba: "Să ne întoarcem, și să mergem pela
frații din toate cetățile, în cari am vestit Cuvîntul Domnului,
ca să vedem ce mai fac." Barnaba voia să ia cu el și pe Ioan, 37
numit Marcu; dar Pavel socotea că nu este bine să ia cu ei 38
pe acela, cari îi părăsise din Pamfilia, și nu-i însoțise în lu-
crarea lor. Neînțelegerea aceasta a fost destul de mare, ca 39
să-i facă să se despartă unul de altul. Barnaba a luat cu el pe
Marcu, și a plecat cu corabia la Cipru. Pavel și-a ales pe Sila, 40
și a plecat, dupăce a fost încredințat de frați în grija harului
Domnului. El a străbătut Siria și Cilicia, întărind Bisericile. 41

În urmă, Pavel s'a dus la Derbe și la Listra. Și iată că acolo 16
era un ucenic, numit Timotei, fiul unei iudeice credincioase și
al unui tată Grec. Frații din Listra și Iconia îl vorbeau de 2
bine. Pavel a vrut să-l ia cu el; și, dupăce l-a luat, l-a tăiat 3
împrejur, din pricina Iudeilor, cari erau în acele locuri; căci
toți știau că tatăl lui era Grec. Pe cînd trecea prin cetăți, în- 4
văța pe frați să păzească hotărîrile apostolilor și presbiterilor
din Ierusalim. Bisericile se întăreau în credință, și sporeau 5

6 la număr din zi în zi. Fiindcă au fost oprîți de Duhul Sfînt
să vestească Cuvîntul în Asia, au trecut prin țînutul Frigiei
7 și Galatiei. Ajunși lîngă Misia, se pregăteau să intre în Bi-
8 tinia; dar Duhul lui Isus nu le-a dat voie. Au trecut atunci
9 prin Misia, și s'au pogorît la Troa. Noaptea, Pavel a avut o
vedenie: un om din Macedonia sta în picioare și i-a făcut urmă-
10 toarea rugăminte: "Treci în Macedonia, și ajută-ne!" După
vedenia aceasta a lui Pavel, am căutat îndată să ne ducem în
Macedonia, căci înțelegeam că Domnul ne cheamă să le vestim
11 Evanghelia. După ce am pornit din Troa, am mers cu corabia
12 drept la Samotracia, și a doua zi ne-am oprit la Neapolis. De
acolo ne-am dus la Filipi, care este cea dintîi cetate dintr'un
țînut al Macedoniei, și o colonie romană. 'n cetatea aceasta
13 am stat cîteva zile. 'n ziua Sabatului am ieșit afară pe poarta
cetății, lîngă un rîu, unde credeam că se află un loc de rugă-
ciune. Am șezut jos, și am vorbit femeilor, cari erau adunate
14 laolaltă. Una din ele, numită Lidia, vînzătoare de purpură,
din cetatea Tiatira, era o femeie temătoare de Dumnezeu, și
asculta. Domnul i-a deschis inima, ca să ia aminte la cele
15 ce spunea Pavel. După ce a fost botezată, ea și casa ei, ne-a
rugat și ne-a zis: "Dacă mă socotiți credincioasă Domnului, in-
16 trați și rămîneți în casa mea." Și ne-a silit să intrăm. Pe cînd
ne duceam la locul de rugăciune, ne-a ieșit înainte o roabă, care
avea un duh de ghicire (Grecește: Un duh al lui Piton.). Prin
17 ghicire, ea aducea mult cîștig stăpînilor ei. Roaba aceasta
s'a luat după Pavel și după noi, și striga: "Oamenii aceștia
sînt robii Dumnezeului Celui Prea 'nalt și ei vă vestesc calea
18 mîntuirii." Așa a făcut ea timp de mai multe zile. Pavel,
necăjit, s'a întors, și a zis duhului: "'n Numele lui Isus Hristos
îți poruncesc să ieși din ea." Și a ieșit chiar în ceasul acela.
19 Cînd au văzut stăpînii roabei că s'a dus nădejdea cîștigului lor,
au pus mîna pe Pavel și pe Sila și i-au tîrît în piață înaintea
20 fruntașilor. I-au dat pe mîna dregătorilor, și au zis: "Oamenii
21 aceștia ne tulbură cetatea; sînt niște Iudei, cari vestesc niște
obiceiuri, pe cari noi, Romanii nu trebuie nici să le primim, nici
22 să le urmăm." Norodul s'a ridicat și el împotriva lor, și dregă-
torii au pus să le smulgă hainele de pe ei, și au poruncit să-i

bată cu nuiiele. După ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în temniță, și au dat în grijă temnicerului să-i păzească bine. Temnicerul, ca unul care primise o astfel de poruncă, i-a aruncat în temnița din lăuntru, și le-a băgat picioarele în butuci. Pe la miezul nopții, Pavel și Sila se rugau, și cântau cântări de laudă lui Dumnezeu; iar cei închiși îi ascultau. Deodată, s'a făcut un mare cutremur de pământ, așa că s'au clătinat temeliile temniței. 'ndată, s'au deschis toate ușile, și s'au deslegat legăturile fiecăruia. Temnicerul s'a deșteptat; și, când a văzut ușile temniței deschise, a scos sabia, și era să se omoare, căci credea că cei închiși au fugit. Dar Pavel a strigat cu glas tare: "Să nu-ți faci nici un rău, căci toți sîntem aici." Atunci temnicerul a cerut o lumină, a sărit înlăuntru, și, tremurînd de frică, s'a aruncat la picioarele lui Pavel și ale lui Sila; i-a scos afară, și le-a zis: "Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mîntuit?" Pavel și Sila i-au răspuns: "Crede în Domnul Isus, și vei fi mîntuit tu și casa ta." Și i-au vestit Cuvîntul Domnului, atît lui cît și tuturor celor din casa lui. Temnicerul i-a luat cu el, chiar în ceasul acela din noapte, le-a spălat rănile, și a fost botezat îndată, el și toți ai lui. După ce i-a dus în casă, le-a pus masa, și s'a bucurat cu toată casa lui că a crezut în Dumnezeu. Cînd s'a făcut ziuă, dregătorii au trimes pe ceice purtau nuiielele (Grecește: lictori.), să spună temnicerului: "Dă drumul oamenilor acelora." Și temnicerul a spus lui Pavel aceste cuvinte: "Dregătorii au trimes să vi se dea drumul; acum dar, ieșiți afară, și duceți-vă în pace." Dar Pavel le-a zis: "După ce ne-au bătut cu nuiiele în fața tuturor, fără să fim judecați, pe noi, cari sîntem romani, ne-au aruncat în temniță, și acum ne scot afară pe ascuns! Nu merge așa! Să vină ei singuri să ne scoată afară!" Ceice purtau nuiielele, au spus aceste cuvinte dregătorilor. Aceștia s'au temut, cînd au auzit că sînt romani. Dregătorii au venit să-i potolească, i-au scos afară din temniță, și i-au rugat să părăsească cetatea. Ei au ieșit din temniță, și au intrat în casa Lidiei; și, după ce au văzut și mîngîiat pe frați, au plecat.

Pavel și Sila au trecut prin Amfipoli și Apolonia, și au venit în Tesalonic, unde era o sinagogă a Iudeilor. Pavel, după obi-

ceiul său, a intrat în sinagogă. Trei zile de Sabat a vorbit cu
3 ei din Scripturi, dovedind și lămurind, că Hristosul trebuia
să pătimească și să învieze din morți. “Și acest Isus, pe care
4 vi-L vestesc eu”, zicea el, “este Hristosul.” Unii din ei, și o
mare mulțime de Greci temători de Dumnezeu, și multe fe-
mei de frunte au crezut, și au trecut de partea lui Pavel și
5 a lui Sila. Dar Iudeii cari nu crezuseră, de pizmă, au luat
cu ei niște oameni fără căpătii din mulțime, au făcut gloată,
și au întărîtat cetatea. S’au năpustit asupra casei lui Iason,
și căutau pe Pavel și pe Sila, ca să-i aducă afară la norod.
6 Fiindcă nu i-au găsit, au tîrît pe Iason și pe vreo cîțiva frați
înainte dregătorilor cetății, și strigau: “Oamenii aceștia, cari
7 au răscolit lumea, au venit și aici, și Iason i-a găzduit. Ei
toți lucrează împotriva poruncilor Cezarului, și spun că este
8 un alt ’mpărat: Isus.” Prin aceste vorbe, Iudeii au turburat
9 norodul și pe dregătorii cetății, cari au dat drumul lui Iason
10 și celorlalți, numai după ce au căpătat dela ei un zălog. Frații
au trimis îndată, noaptea, pe Pavel și pe Sila la Berea. Cînd
11 au sosit, au intrat în sinagogă Iudeilor. Iudeii aceștia aveau
o inimă mai aleasă decît cei din Tesalonic. Au primit Cuvîn-
tul cu toată rîvna, și cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să
12 vadă dacă ce li se spunea, este așa. Mulți dintre ei și din
13 femeile cu vază ale Grecilor, și mulți bărbați au crezut. Dar
Iudeii din Tesalonic, cînd au aflat că Pavel vestea Cuvîntul lui
Dumnezeu și în Berea, au venit acolo, ca să turbure și să atîțe
14 noroadele. Atunci frații au pornit îndată pe Pavel spre mare;
15 Sila și Timotei au rămas în Berea. Cei ce însoțeau pe Pavel,
l-au dus pînă la Atena. Apoi s’au întors, cu însărcinarea să
ducă lui Sila și lui Timotei porunca să vină cît mai curînd la
16 el. Pe cînd îi aștepta Pavel în Atena, i se întărîta duhul la
17 vederea acestei cetăți pline de idoli. ’n sinagogă stătea deci
de vorbă cu Iudeii și cu oamenii temători de Dumnezeu, iar în
piață stătea de vorbă în fiecare zi cu aceia pe cari-i întîlnea.
18 Unii din filosofii epicurieni și stoici au intrat în vorbă cu el.
Și unii ziceau: “Ce vrea să spună palavragiul acesta?” Alții,
cînd l-au auzit că vestește pe Isus și învierea, ziceau: “Pare că
19 vestește niște dumnezei străini.” Atunci l-au luat, l-au dus la

Areopag, și au zis: “Putem să știm care este această învățatură nouă, pe care o vestești tu? Fiindcă tu ne aduci ceva 20 ciudat la auz. Am vrea dar să știm ce vrea să zică aceasta.” Căci toți Atenienii și străinii, cari stăteau în Atena, nu-și pe- 21 treceau vremea cu nimic altceva decît să spună sau să asculte ceva nou. Pavel a stat în picioare în mijlocul Areopagului, și a 22 zis: “Bărbați Atenieni! ’n toate privințele vă găsesc foarte religioși. Căci, pe cînd străbăteam cetatea voastră și mă uitam 23 de aproape la lucrurile la cari vă închinați voi, am descoperit chiar și un altar, pe care este scris: ,Unui Dumnezeu necunoscut; Ei bine, ceea ce voi cinstiți, fără să cunoașteți, aceea vă vestesc eu. Dumnezeu, care a făcut lumea și tot ce este în ea, 24 este Domnul cerului și al pămîntului, și nu locuiește în temple făcute de mîni. El nu este slujit de mîni omenești, ca și cînd 25 ar avea trebuință de ceva, El, care dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile. El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr’unul 26 singur, să locuiască pe toată fața pămîntului; le-a așezat anumite vremi și a pus anumite hotare locuinței lor, ca ei să 27 caute pe Dumnezeu, și să se silească să-L găsească bîjbăind, măcar că nu este departe de fiecare din noi. Căci în El avem 28 viața, mișcarea și ființa, după cum au zis și unii din poeții voștri: ,Sîntem din neamul lui...’ Astfel dar, fiindcă sîntem 29 de neam din Dumnezeu, nu trebuie să credem că Dumnezeirea este asemenea aurului sau argintului sau pietrei cioplite cu meșteșugirea și iscusința omului. Dumnezeu nu ține seama 30 de vremurile de neștiință, și poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască; pentru că a rînduit o zi, 31 în care va judeca lumea după dreptate, prin Omul, pe care L-a rînduit pentru aceasta și despre care a dat tuturor oamenilor o dovadă netăgăduită prin faptul că L-a înviat din morți...” Cînd au auzit ei de învierea morților, unii își băteau joc, iar 32 alții au zis: “Asupra acestor lucruri te vom asculta altădată.” Astfel, Pavel a ieșit din mijlocul lor. Totuș unii au trecut de 33, 34 partea lui, și au crezut; între aceștia era Dionisie Areopagitul, o femeie numită Damaris, și alții împreună cu ei. Pavel la Corint.

După aceea, Pavel a plecat din Atena, și s’a dus la Corint. 18

2 Acolo a găsit pe un Iudeu, numit Acuila, de neam din Pont,
venit de curînd din Italia, cu nevastă-sa Priscila, de oarece
Claudiu poruncise ca toți Iudeii să plece din Roma. A venit
3 la ei. Și, fiindcă avea acelaș meșteșug, a rămas la ei, și lu-
4 crau: meseria lor era facerea corturilor. Pavel vorbea în sin-
agogă în fiecare zi de Sabat, și îndupleca pe Iudei și pe Greci.
5 Dar cînd au venit Sila și Timotei din Macedonia, Pavel s'a
dedat în totul propovăduirii, și dovedea Iudeilor că Isus este
6 Hristosul. Fiindcă Iudeii i se împotriveau și-l batjocoreau,
Pavel și-a scuturat hainele, și le-a zis: "Sîngele vostru să cadă
asupra capului vostru; eu sînt curat. Deacum încolo, mă voi
7 duce la Neamuri." Și după ce a ieșit de acolo, a intrat în casa
unui om temător de Dumnezeu, numit Iust, a cărui casă era
8 vecină cu sinagoga. Dar Crisp, fruntașul sinagogii, a crezut
în Domnul împreună cu toată casa lui. Și mulți dintre Corin-
teni, cari auziseră pe Pavel, au crezut și ei, și au fost botezați.
9 Noaptea, Domnul a zis lui Pavel într'o vedenie: "Nu te teme;
10 ci vorbește și nu tăcea, căci Eu sînt cu tine; și nimeni nu
va pune mîna pe tine, ca să-ți faci rău: vorbește, fiindcă am
11 mult norod în această cetate." Aici a rămas un an și șase
12 luni, și învăța printre Corinteni Cuvîntul lui Dumnezeu. Pe
cînd era Galion cîrmuitor al Ahaiei, Iudeii s'au ridicat cu un
gînd împotriva lui Pavel, l-au dus înaintea scaunului de jude-
13 cată, și au zis: "Omul acesta ațîță pe oameni să se închine
14 lui Dumnezeu într'un fel care este împotriva Legii." Pavel
voia să înceapă vorba, cînd Galion a zis Iudeilor: "Dacă ar fi
vorba de vreo faptă rea sau de vreo blestemăție, v'aș asculta
15 după cuviință, Iudeilor! Dar dacă este vorba de neînțelegeri
asupra unui cuvînt, asupra unor nume și asupra Legii voastre,
treaba voastră: eu nu vreau să fiu judecător peste aceste lu-
16, 17 cruri." Și i-a alungat dela scaunul de judecată. Atunci au
pus toți mîna pe Sosten, fruntașul sinagogii, și-l băteau înain-
18 tea scaunului de judecată, fără ca lui Galion să-i pese. Pavel a
mai rămas destul de multă vreme în Corint. 'n urmă, și-a luat
ziua bună dela frați, și a plecat cu corabia spre Siria, împreună
cu Priscila și Acuila, după ce și-a tuns capul în Chencrea, căci
19 făcuse o juruință. Au ajuns în Efes; și Pavel a lăsat acolo

pe însoțitorii lui. A intrat în sinagogă, și a stat de vorbă cu Iudeii, cari l-au rugat să rămână la ei mai multă vreme. El însă n'a voit, ci și-a luat rămas bun dela ei, și a zis: "Trebuie numaidecît ca sărbătoarea care vine, s'o fac în Ierusalim. Dacă va voi Dumnezeu, mă voi întoarce iarăș la voi." Și a plecat din Efes. S'a dat jos din corabie în Cezarea, s'a suit la Ierusalim, și, după ce a urat de bine Bisericii, s'a pogorît în Antiohia. După ce a petrecut cîtăva vreme în Antiohia, Pavel a plecat, și a străbătut din loc în loc ținutul Galatiei și Frigiei, întărind pe toți ucenicii. La Efes, a venit un Iudeu numit Apolo, de neam din Alexandria. Omul acesta avea darul vorbirii și era tare în Scripturi. El era învățat în ce privește Calea Domnului, avea un duh înfocat, și vorbea și învăța amănunțit pe oameni despre Isus, măcar că nu cunoștea decît botezul lui Ioan. A început a vorbi cu îndrăzneală în sinagogă. Acuila și Priscila, cînd l-au auzit, l-au luat la ei, și i-au arătat mai cu deamăruntul Calea lui Dumnezeu. Fiindcă el voia să treacă în Ahaia, frații l-au îmbărbătat să se ducă, și au scris ucenicilor să-l primească bine. Cînd a ajuns, a ajutat mult, prin harul lui Dumnezeu, pe ceice crezuseră; căci înfrunta cu putere pe Iudei înaintea norodului, și le dovedea din Scripturi că Isus este Hristosul.

Pe cînd era Apolo în Corint, Pavel, după ce a trecut prin ținuturile de sus ale Asiei, a ajuns la Efes. Aici a întîlnit pe cîtiva ucenici, și le-a zis: "Ați primit voi Duhul Sfînt cînd ați crezut?" Ei i-au răspuns: "Nici n'am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfînt." Dar cu ce botez ați fost botezați?" le-a zis el. Și ei au răspuns: "Cu botezul lui Ioan." Atunci Pavel a zis: "Ioan a botezat cu botezul pocăinței, și spunea norodului să creadă în Celce venea după el, adică în Isus." Cînd au auzit ei aceste vorbe, au fost botezați în Numele Domnului Isus. Cînd și-a pus Pavel mîinile peste ei, Duhul Sfînt S'a pogorît peste ei, și vorbeau în alte limbi, și prooroceau. Erau cam doisprezece bărbați de toți. 'n urmă, Pavel a intrat în sinagogă, unde vorbea cu îndrăzneală. Timp de trei luni a vorbit cu ei despre lucrurile privitoare la 'mpărăția lui Dumnezeu, și căuta să înduplece pe cei ce-l ascultau. Dar, fiindcă unii rămîneau

împietriți și necredincioși, și vorbeau de rău Calea Domnului înaintea norodului, Pavel a plecat dela ei, a despărțit pe ucenici de ei, și a învățat în fiecare zi pe norod în școala unuia numit Tiran. Lucrul acesta a ținut doi ani, așa că toți ceice locuiau în Asia, Iudei și Greci, au auzit Cuvîntul Domnului. Și Dumnezeu făcea minuni nemaipomenite prin mîinile lui Pavel; pînă acolo că peste cei bolnavi se puneau basmale sau șorțuri, cari fuseseră atinse de trupul lui, și-i lăseau boalele, și ieșeau afară din ei duhurile rele. Niște exorciști Iudei, cari umblau din loc în loc, au încercat să cheme Numele Domnului Isus peste ceice aveau duhuri rele, zicînd: “Vă jur pe Isus, pe care-L propovăduiește Pavel, să ieșiți afară!” Ceice făceau lucrul acesta, erau șapte feciori ai lui Sceva, un preot Iudeu din cei mai de seamă. Duhul cel rău le-a răspuns: “Pe Isus ’l cunosc, și pe Pavel îl știu; dar voi, cine sînteți?” Și omul, în care era duhul cel rău, a sărit asupra lor, i-a biruit pe amîndoi, și i-a schingiuit în așa fel, că au fugit goi și răniți din casa aceea. Lucrul acesta a fost cunoscut de toți Iudeii, de toți Grecii cari locuiau în Efes, și i-a apucat frica pe toți: și Numele Domnului Isus era proslăvit. Mulți din cei ce crezuseră, veneau să mărturisească și să spună ce făcuseră. Și unii din cei ce făcuseră vrăjitorii, și-au adus cărțile, și le-au ars, înaintea tuturor: prețul lor s’a socotit la cincizeci de mii de arginți. Cu atîta putere se răspîndea și se întărea Cuvîntul Domnului. Dupăce s’au petrecut aceste lucruri, Pavel și-a pus de gînd să se ducă la Ierusalim, trecînd prin Macedonia și Ahaia. “Dupăce voi merge acolo”, își zicea el, “trebuie să văd și Roma.” A trimis în Macedonia pe doi din ajutoarele lui, pe Timotei și Erast, iar el a mai rămas cîtăva vreme în Asia. Pe vremea aceea, s’a făcut o mare turburare cu privire la Calea Domnului. Un argintar, numit Dimitrie, făcea temple de argint de ale Dianei, și aducea lucrătorilor săi nu puțin cîștig cu ele. I-a adunat la un loc, împreună cu cei de aceeaș meserie, și le-a zis: “Oamenilor, știți că bogăția noastră atîrnă de meseria aceasta; și vedeți și auziți că Pavel acesta, nu numai în Efes, dar aproape în toată Asia, a înduplecat și a abătut mult norod, și zice că zeii făcuți de mîini nu sînt dumnezei. Primej-

dia, care vine din acest fapt, nu este numai că meseria noastră cade în dispreț; dar și că templul marei zeițe Diana este socotit ca o nimica, și chiar măreția aceleia, care este cinstită în toată Asia și în toată lumea, este nimicită.” Cuvintele acestea i-au 28 umplut de mînie, și au început să strige: “Mare este Diana Efesenilor!” Toată cetatea s’a tulburat. Au năvălit cu toții 29 într-un gînd în teatru, și au luat cu ei pe Macedonenii Gaiu și Aristarh, tovarășii de călătorie ai lui Pavel. Pavel voia să 30 vină înaintea norodului, dar nu l-au lăsat ucenicii. Chiar și 31 unii din mai marii Asiei, cari-i erau prieteni, au trimis la el să-l roage să nu se ducă la teatru. Unii strigau una, alții alta, căci 32 adunarea era în învălmășală, și cei mai mulți nici nu știau pentru ce adunaseră. Atunci au scos din norod pe Alexandru, 33 pe care Iudeii îl împingeau înainte. Alexandru a făcut semn cu mîna, și voia să se apere înaintea norodului. Dar cînd l-au 34 cunoscut că este Iudeu, au strigat toți într’un glas, timp de aproape două ceasuri: “Mare este Diana Efesenilor!” Totuș 35 logofătul a potolit norodul, și a zis: “Bărbați Efeseni, cine este acela care nu știe că cetatea Efesenilor este păzitoarea templului marei Diane și a chipului ei căzut din cer? Fiindcă nimeni 36 nu poate să tăgăduiască lucrul acesta, trebuie să vă potoliți, și să nu faceți nimic cu pornire nechibzuită. Căci ați adus 37 aici pe oamenii aceștia, cari nu sînt vinovați nici de jăfuirea templului, nici de hulă împotriva zeiței noastre. Deci, dacă 38 în adevăr, Dimitrie și meșterii lui au să se plîngă împotriva cuiva, sînt zile de judecată, și sînt dregători; să se pîrască unii pe alții. Dar dacă umblați după altceva, se va hotărî într’o 39 adunare legiuită. Noi, de fapt, sîntem în primejdie să fim învinuiți de răscoală pentru cele întîmplate astăzi, căci n’avem nici un temei, ca să putem îndreptăți zarva aceasta.” După 41 aceste cuvinte, a dat drumul adunării.

Cînd a încetat zarva, Pavel a chemat pe ucenici, și, după ce 20 le-a dat sfaturi, și-a luat ziua bună dela ei, și a plecat în Macedonia. A străbătut ținutul acesta, și a dat ucenicilor 2 o mulțime de sfaturi. Apoi a venit în Grecia, unde a rămas 3 trei luni. Era gata să plece cu corabia în Siria, dar Iudeii i-au întins curse. Atunci s’a hotărît să se întoarcă prin Macedonia.

4 Avea ca tovarăși pînă în Asia pe: Sopater din Berea, fiul lui
Pir, Aristarh și Secund din Tesalonic, Gaiu din Derbe, Timo-
5 tei, precum și Tihic și Trofim cari erau din Asia. Aceștia au
6 luat-o înainte, și ne-au așteptat la Troa. Iar noi, după zilele
praznicului Azimilor, am plecat cu corabia din Filipi, și, în
7 cinci zile, am ajuns la ei în Troa, unde am stat șapte zile. 'n
ziua dintîi a săptămîinii, eram adunați la olaltă ca să frîngem
pînea. Pavel, care trebuia să plece a doua zi, vorbea ucenicilor,
8 și și-a lungit vorbirea pînă la miezul nopții. 'n odaia de sus,
9 unde eram adunați, erau multe lumini. Și un tînăr, numit
Eutih, care ședea pe fereastră, a adormit deabinelea în timpul
lungei vorbiri a lui Pavel; biruit de somn, a căzut jos din catul
10 al treilea, și a fost ridicat mort. Dar Pavel s'a pogorît, s'a
repezit spre el, l-a luat în brațe, și a zis: "Nu vă tulburați,
11 căci sufletul lui este în el." După ce s'a suit iarăș, a frînt
pînea, a cinat, și a mai vorbit multă vreme pînă la ziuă. Apoi
12 a plecat. Flăcăul a fost adus viu, și lucrul acesta a fost pric-
13 ina unei mari mîngîieri. Noi am venit înaintea lui Pavel la
corabie, și am plecat cu corabia la Asos, unde ne învoiserăm
să ne întîlnim din nou; pentrucă el trebuia să facă drumul pe
14 jos. Cînd s'a întîlnit cu noi în Asos, l-am luat în corabie, și
15 ne-am dus la Mitilene. De aici am mers pe mare, și a doua zi
am ajuns în fața insulei Chios. 'n ziua următoare, deabea am
atins Samos, ne-am oprit în Troghilion, și a doua zi am venit
16 la Milet. Pavel se hotărîse să treacă pe lîngă Efes, fără să se
oprească aici, ca să nu peardă vremea în Asia; căci se grăbea
ca, dacă-i va fi cu putință, să fie în Ierusalim de ziua Cincizec-
17 imii. 'nsă din Milet, Pavel a trimes la Efes, și a chemat pe
18 presbiterii Bisericii. Cînd au venit la el, le-a zis: "Știți cum
m'am purtat cu voi în toată vremea, din ziua dintîi, în care am
19 pus piciorul pe pămîntul Asiei. Am slujit Domnului cu toată
smerenia, cu multe lacrimi, și în mijlocul încercărilor, pe cari
20 mi le ridicau uneltirile Iudeilor. Știți că n'am ascuns nimic
din ce vă era de folos, și nu m'am temut să vă propovăduiesc și
21 să vă învăț înaintea norodului și în case, și să vestesc Iudeilor
și Grecilor: pocăința față de Dumnezeu și credința în Domnul
22 nostru Isus Hristos. Și acum, iată că, împins de duhul, mă

duc la Ierusalim, fără să știu ce mi se va întâmpla acolo. Nu-
mai, Duhul Sfânt mă înștiințează din cetate în cetate că mă
așteaptă lanțuri și necazuri. Dar eu nu țin numai decît la
viața mea, ca și cum mi-ar fi scumpă, ci vreau numai să-mi
sfîrșesc cu bucurie calea și slujba, pe care am primit-o dela
Domnul Isus, ca să vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu.
Și acum, știu că nu-mi veți mai vedea fața, voi toți aceia, în
mijlocul cărora am umblat propovăduind 'mpărăția lui Dum-
nezeu. De aceea vă mărturisesc astăzi, că sînt curat de sîngele
tuturor. Căci nu m'am ferit să vă vestesc tot planul lui Dum-
nezeu. Luați seama dar la voi înșivă și la toată turma peste
care v'a pus Duhul Sfânt episcopi (Sau: priveghetori.), ca să
păstoriți Biserica Domnului, pe care a cîștigat-o cu însuș sîn-
gele Său. Știu bine că, după plecarea mea, se vor vîri între voi
lupi răpitori, cari nu vor cruța turma; și se vor scula din mi-
jlocul vostru oameni, cari vor învăța lucruri stricăcioase, ca să
tragă pe ucenici de partea lor. De aceea vegheați, și aduceți-
vă aminte că, timp de trei ani, zi și nopate, n'am încetat să
sfătuiesc cu lacrimi pe fiecare din voi. Și acum, fraților, vă
încredințez în mîna lui Dumnezeu și a Cuvîntului harului Său,
care vă poate zidi sufletește, și vă poate da moștenirea împr-
ună cu toți cei sfințiți. N'am rîvnit nici la argintul, nici la
aurul, nici la hainele cuiva. Singuri știți că mîinile acestea au
lucrat pentru trebuințele mele și ale celor ce erau cu mine. 'n
toate privințele v'am dat o pildă, și v'am arătat că, lucrînd
astfel, trebuie să ajutați pe cei slabi, și să vă aduceți aminte
de cuvintele Domnului Isus, care însuș a zis: „Este mai ferice
să dai decît să primești.” După ce a vorbit astfel, a înge-
nuncheat, și s'a rugat împreună cu ei toți. Și au izbucnit cu
toții în lacrimi, au căzut pe grumazul lui Pavel, și l-au sărutat.
Căci erau întristați mai ales de vorba, pe care le-o spusese el,
că nu-i vor mai vedea fața. Și l-au petrecut pînă la corabie.

După ce ne-am smuls din brațele lor, am plecat pe apă, **21**
și ne-am dus drept la Cos, a doua zi la Rodos, și deacolo la
Patara. Am găsit o corabie, care avea să treacă în Fenicia, 2
ne-am suit în ea, și am plecat. Am trecut prin fața insulei 3
Cipru, am lăsat-o la stînga, și ne-am urmat drumul spre Siria;

apoi ne-am dat jos în Tir, unde avea să se descarce corabia.
4 Acolo am găsit pe ucenici, și am rămas șapte zile. Ucenicii,
5 prin Duhul, ziceau lui Pavel să nu se suie la Ierusalim. Dar
cînd s'au împlinit zilele, am plecat, și ne-am văzut de drum;
și ne-au petrecut toți, cu nevestele și copiii, pînă afară din
6 cetate. Am îngenuncheat pe mal, și ne-am rugat. Apoi ne-
am luat ziua bună unii dela alții, și noi ne-am suit în corabie
7 iar ei s'au întors acasă. După ce ne-am isprăvit călătoria pe
mare, din Tir am plecat la Ptolemaida, unde am urat de bine
8 fraților, și am stat la ei o zi. A doua zi, am plecat și am
ajuns la Cezarea. Am intrat în casa lui Filip evanghelistul,
9 care era unul din cei șapte, și am găzduit la el. El avea patru
10 fete fecioare cari prooroceau. Fiindcă stăteam de mai multe
11 zile acolo, un prooroc, numit Agab, s'a pogorît din Iudea, și
a venit la noi. A luat brîul lui Pavel, și-a legat picioarele
și mînile, și a zis: "Iată ce zice Duhul Sfînt: „Așa vor lega
Iudeii în Ierusalim pe omul acela al cui este brîul acesta, și-l
12 vor da în mînile Neamurilor." Cînd am auzit lucrul acesta,
atît noi cît și cei de acolo am rugat pe Pavel să nu se suie la
13 Ierusalim. Atunci Pavel a răspuns: „Ce faceți de plîngeți așa,
și-mi rupeți inima? Eu sînt gata nu numai să fiu legat, dar
chiar să și mor în Ierusalim pentru Numele Domnului Isus.”
14 Dacă am văzut că nu-l putem îndupleca, n'am mai stăruit, și
15 am zis: „Facă-se voia Domnului; După zilele acelea, ne-am
16 pregătit de plecare, și ne-am suit la Ierusalim. Cîțiva ucenici
din Cezarea au venit și ei cu noi, și ne-au dus la unul numit
Mnason, din Cipru, vechi ucenic, la care aveam să găzduim.
17 Pavel la Ierusalim în Templu. Cînd am ajuns la Ierusalim,
18 frații ne-am primit cu bucurie. A doua zi, Pavel a mers cu noi
19 la Iacov, și toți presbiterii s'au adunat acolo. După ce le-a dat
ziua bună, le-a istorisit cu deamăruntul ce făcuse Dumnezeu
20 în mijlocul Neamurilor prin slujba lui. Cînd l-au auzit, au
proslăvit pe Dumnezeu. Apoi i-au zis: „Vezi, frate, cîte mii de
21 Iudei au crezut, și toți sînt plini de rîvnă pentru Lege. Dar
ei au auzit despre tine că înveți pe toți Iudeii, cari trăiesc
printre Neamuri, să se lepede de Moise, că le zici să nu-și
taie copiii împrejur, și să nu trăiască potrivit cu obiceiurile.

Ce este de făcut? Negreșit, mulțimea are să se adune, căci 22
vor auzi că ai venit. Deci, fă ce-ți vom spune noi. Avem aici 23
patru bărbați, cari au făcut o juruință. Ia-i cu tine, curățește- 24
te împreună cu ei, și cheltuiește tu pentru ei, ca să-și radă
capul. Și astfel vor cunoaște toți că nu este nimic adevărat
din celece au auzit despre tine, ci că și tu umbli întocmai
după rînduială, și păzești Legea. Cu privire la Neamurile, 25
cari au crezut, noi am hotărît și le-am scris că trebuie să se
ferească de lucrurile jertfite idolilor, de sînge, de dobitoace
zugrumate și de curvie.” Atunci Pavel a luat pe oamenii 26
aceia, s’a curățit, și a intrat cu ei a doua zi în Templu, ca să
vestească sfîrșitul zilelor curățirii cînd se va aduce jertfă pentru
fiecare din ei. Către sfîrșitul celor șapte zile, Iudeii din Asia, 27
cînd au văzut pe Pavel în Templu, au întăritat tot norodul, au
pus mîinile pe el, și au început să strige: “Bărbați Israeliti, 28
dați ajutor! Iată omul, care propovăduiește pretutindeni și în
toată lumea împotriva norodului, împotriva Legii și împotriva
locașului acestuia; ba, încă a vîrît și pe niște Greci în Templu,
și a spurcat acest locaș sfînt.” ’n adevăr, văzuseră mai înainte 29
pe Trofim Efeseanul, împreună cu el în cetate, și credeau că
Pavel îl băgase în Templu. Toată cetatea s’a pus în mișcare, și 30
s’a strîns norodul din toate părțile. Au pus mîna pe Pavel, și l-
au scos afară din Templu, ale cărui uși au fost încuiate îndată.
Pe cînd cercau să-l omoare, s’a dus vestea la căpitanul oastei 31
că tot Ierusalimul s’a turburat. Acesta a luat îndată ostași 32
și sutasi, și a alergat la ei. Cînd au văzut pe căpitan și pe
ostasi, au încetat să mai bată pe Pavel. Atunci căpitanul s’a 33
apropiat, a pus mîna pe el, și a poruncit să-l lege cu două
lanțuri. Apoi a întrebat cine este și ce a făcut. Dar unii 34
strigau într’un fel, alții într’alt fel prin mulțime; fiindcă nu
putea deci să înțeleagă adevărul, din pricina zarvei, a poruncit
să-l ducă în cetățuie. Cînd a ajuns pe trepte, Pavel a trebuit 35
să fie dus de ostași, din pricina îmbulzelii norodului întăritat;
căci mulțimea norodului se ținea după el, și striga: “La moarte 36
cu el!” Tocmai cînd era să fie băgat în cetățuie, Pavel a zis 37
căpitanului: “mi este îngăduit să-ți spun ceva?” Căpitanul
a răspuns: “Știi grecește? Nu cumva ești Egipteanul acela, 38

care s'a răsculat acum în urmă, și a dus în pustie pe cei patru
39 mii de tâlhari?" "Eu sînt Iudeu", a spus Pavel, "din Tarsul
din Cilicia, cetățean al unei cetăți nu fără însemnătate. Te
40 rog, dă-mi voie să vorbesc norodului." După ce i-a dat voie
căpitanul, Pavel a stat în picioare pe trepte, și a făcut semn
norodului cu mîna. S'a făcut o mare tăcere, și Pavel le-a vorbit
în limba evreiască astfel:

22 "Fraților și părinților, ascultați acum cuvîntul meu de apărare
2 față de voi!" Cînd au auzit ei că le vorbește în limba evreiască,
3 au ținut și mai multă liniște. Și Pavel a zis: "Eu sînt Iudeu,
născut în Tarsul Ciliciei; dar am fost crescut în cetatea aceasta,
am învățat la picioarele lui Gamaliel să cunosc cu deamărun-
tul Legea părinților noștri, și am fost tot atît de plin de rîvnă
4 pentru Dumnezeu, cum sînteți și voi toți azi. Am prigonit
pînă la moarte această Cale, am legat și am pus în temniță
5 bărbați și femei: Marele preot și tot soborul bătrînilor îmi
sînt martori. Am luat chiar și scrisori dela ei către frații din
Damasc, unde m'am dus să aduc legați la Ierusalim pe ceice
6 se aflau acolo, ca să fie pedepsiți. Cînd eram pe drum și mă
apropiam de Damasc, deodată, pela amiază, a strălucit îm-
7 prejurul meu o mare lumină din cer. Am căzut la pămînt, și
am auzit un glas, care-mi zicea: ‚Saule, Saule, pentru ce Mă
8 prigonești? ‚Cine ești, Doamne? am răspuns eu. Și El mi-a
9 zis: ‚Eu sînt Isus din Nazaret, pe care-L prigonești.‚ Cei
ce erau cu mine, au văzut bine lumina, și s'au înfricoșat; dar
10 n'au auzit glasul Celui ce vorbea. Atunci am zis: ‚Ce să fac,
Doamne? ‚Scoală-te', mi-a răspuns Domnul, ‚du-te în Dam-
11 asc, și acolo ți se va spune ce trebuie să faci.‚ "Fiîndcă nu
puteam să văd nimic, din pricina strălucirii luminii aceleia,
ceice erau cu mine, m'au luat de mînă, și așa am ajuns în
12 Damasc. Și a venit la mine un om, numit Anania, bărbat
temător de Dumnezeu, după Lege, și pe care toți Iudeii, cari
13 locuiesc în Damasc, îl vorbeau de bine. El mi-a zis: ‚Frate
Saule, capătă-ți din nou vederea; Chiar în clipa aceea, mi-am
14 căpătat vederea, și m'am uitat le el. El mi-a zis: ‚Dumnezeul
părinților noștri te-a ales să cunoști voia Lui, să vezi pe Cel
15 Neprihănit, și să auzi cuvinte din gura Lui; căci 'i vei fi mar-

tur, față de toți oamenii, pentru lucrurile, pe cari le-ai văzut și auzit. Și acum, ce zăbovești? Scoală-te, primește botezul, și fii spălat de păcatele tale, chemînd Numele Domnului.” Și mi s’a întîmplat că, după ce m’am întors la Ierusalim, pe cînd mă rugam în templu, am căzut într’o răpire sufletească; și am văzut pe Domnul care-mi zicea: „Grăbește-te, ieși iute din Ierusalim, căci nu vor primi mărturisirea ta despre Mine.” Și am zis: „Doamne, ei știu că eu băgam în temniță și băteam prin sinagogi pe ceice cred în Tine: și că, atunci cînd se vărsa sîngele lui Ștefan, marturul Tău, eram și eu de față, îmi uneam încuviințarea mea cu a celorlați, și păzeam hainele celor ce-l omorau.” Atunci El mi-a zis: „Du-te, căci te voi trimite departe la Neamuri..” Ei l-au ascultat pînă la cuvîntul acesta. Dar atunci și-au ridicat glasul, și au zis: „Ia de pe pămînt pe un astfel de om! Nu este vrednic să trăiască!” Și scoteau strigăte, își aruncau hainele, și asvîrleau cu țărînă în văduh. Căpitanul a poruncit să ducă pe Pavel în cetățuie și să-l cerceteze, bătîndu-l cu biciul, ca să afle din ce pricină strigau așa împotriva lui. Pe cînd îl legau cu curele, Pavel a zis sutașului, care era de față: „Vă este îngăduit să bateți pe un Roman, care nu este osîndit?” La auzul acestor cuvinte, sutașul s’a dus să dea de știre căpitanului, și a zis: „Ce ai de gînd să faci? Omul acesta este cetățean roman.” Și cînd a venit căpitanul, a zis lui Pavel: „Spune-mi, ești roman?” „Da”, i-a răspuns el. Căpitanul a zis: „Eu cu o mare sumă de bani am dobîndit cetățenia aceasta.” „Și eu”, a zis Pavel, „sînt chiar născut Roman.” Numaidecît, cei ce aveau să-l cerceteze prin bătaie, au încetat să-l mai necăjească: ba căpitanul, cînd a aflat că Pavel este roman, s’a temut, pentrucă-l legase. A doua zi, fiindcă voia să știe bine pentruce este pîrît de Iudei, l-a deslegat, și a poruncit să se adune laolaltă preoții cei mai de seamă și tot Soborul; apoi, a adus pe Pavel jos, și l-a pus înaintea lor.

Pavel s’a uitat țintă la Sobor, și a zis: „Fraților, eu am viețuit cu toată curăția cugetului meu înaintea lui Dumnezeu, pînă în ziua aceasta...” Marele preot Anania a poruncit celor ce stăteau lîngă el să-l lovească peste gură. Atunci Pavel i-a

zis: “Te va bate Dumnezeu, părete văruit! Tu șezi să mă judeci după Lege, și poruncești să mă lovească, împotriva Legii!”

4 Cei ce stăteau lângă el, i-au zis: “Ți bați joc de marele preot
5 al lui Dumnezeu?” Și Pavel a zis: “N’am știut, fraților, că
6 este marele preot; căci este scris: ,Pe mai marele norodului tău
7 să nu-l grăiești de rău.” Pavel, ca unul care știa că o parte
8 din adunare erau Saduchei, iar alta Farisei, a strigat în plin
9 Sobor: “Fraților, eu sînt Fariseu, fiu de Fariseu; din pricina
10 nădejzii în învierea morților sînt dat în judecată.” Cînd a
11 zis vorbele acestea, s’a stîrnit o neînțelegere între Farisei și
12 Saduchei, și adunarea s’a desbinat. Căci Saduchei zic că nu
13 este înviere, nici înger, nici duh, pe cînd Fariseii le mărturisesc
14 pe amîndouă. S’a făcut o mare zarvă; și cîțiva cărturari din
15 partida Fariseilor, s’au sculat în picioare, au început o ceartă
16 aprinsă, și au zis: “Noi nu găsim nici o vină în omul acesta;
17 dar dacă i-a vorbit un duh sau un înger?”... Fiindcă gîlceava
18 creștea, căpitanul, se temea ca Pavel să nu fie rupt în bucăți de
19 ei. De aceea a poruncit ostașilor să se pogoare să-l smulgă din
20 mijlocul lor, și să-l ducă în cetățuie. ’n noaptea următoare,
21 Domnul S’a arătat lui Pavel, și i-a zis: “’ndrăznește, Pavele;
22 căci, după cum ai mărturisit despre Mine în Ierusalim, tot
23 așa trebuie să mărturisești și în Roma.” La ziuă, Iudeii au
24 uneltit și s’au legat cu blestem că nu vor mînca, nici nu vor
25 bea, pînă nu vor omorî pe Pavel. Cei ce făcuseră legămîntul
26 acesta, erau mai mulți de patruzeci. Ei s’au dus la preoții
27 cei mai de seamă și la bătrîni, și le-au zis: “Noi ne-am legat
28 cu mare blestem să nu gustăm nimic pînă nu vom omorî pe
29 Pavel. Acum dar, voi, împreună cu Soborul, dați de știre
30 căpitanului, și rugați-l să-l aducă mîne jos înaintea voastră, ca
31 și cum ați vrea să-i cercetați pricina mai cu deamărunț; și
32 pînă să ajungă el, noi sîntem gata să-l omorîm.” Fiul soriei
33 lui Pavel a auzit de această cursă, s’a dus în cetățuie, și a spus
34 lui Pavel. Pavel a chemat pe unul din sutași, și a zis: “Du pe
35 tinerelul acesta la căpitan, căci are să-i spună ceva.” Sutașul
36 a luat pe tînăr cu el, l-a dus la căpitan, și a zis: “Pavel cel
37 întemnițat m’a chemat și m’a rugat să aduc la tine pe acest
38 tinerel, care are să-ți spună ceva.” Căpitanul l-a apucat de

mîna, l-a luat deoparte, și l-a întrebat: “Ce ai să-mi spui?” El a răspuns: “Iudeii s’au sfătuit să te roage să aduci mîne 20 pe Pavel înaintea Soborului, ca și cum ai avea să-l cercetezi mai cu deamărunț. Tu să nu-i ascuți, pentru că mai mulți 21 de patruzeci dintre ei îl pîndesc, și s’au legat cu blestem să nu mănînce și să nu bea nimic pînă nu-l vor omorî; acum stau gata, și n’asteaptă decît făgăduiala ta.” Capitanul a 22 lăsat pe tinerel să plece, și i-a poruncit să nu spună nimănui că i-a descoperit aceste lucruri. În urmă, a chemat pe doi 23 sutași, și le-a zis: “La ceasul al treilea din noapte, să aveți gata două sute de ostași, șaptezeci de călăreți și două sute de sulitari, ca să meargă pînă la Cezarea.” Le-a poruncit să 24 aducă și dobitoace pentru Pavel, ca să-l pună călare, și să-l ducă sănătos și teafăr la dregătorul Felix. Lui Felix i-a scris 25 o scrisoare cu următorul cuprins: “Claudius Lisias către prea 26 alesul dregător Felix: plecăciune! Acest om, pe care l-au prins 27 Iudeii, era să fie omorît de ei; și eu m’am dus repede cu ostași, și l-am scos din mîna lor, căci am aflat că este Roman. Am 28 vrut să aflu pricina pentru care-l pîrau, și l-am adus înaintea Soborului lor. Am găsit că era pîrît pentru lucruri privitoare 29 la Legea lor, dar că nu săvîrșise nicio nelegiuire, care să fie vrednică de moarte sau de lanțuri. Mi s’a dat însă de știre 30 că Iudeii îl pîndesc ca să-l omoare; l-am trimes îndată la tine, și am făcut cunoscut și celor ce-l învinuiesc, să-ți spună ție ce au împotriva lui. Fii sănătos.” Ostașii, după porunca, pe 31 care o primiseră, au luat pe Pavel, și l-au dus noaptea pînă la Antipatrida. A doua zi au lăsat pe călăreți să-și urmeze 32 drumul înainte cu el, iar ei s’au întors în cetățuie. Ajunși 33 în Cezarea, călăreții au dat scrisoarea în mîna dregătorului, și au adus pe Pavel înaintea lui. Dregătorul, după ce a citit 34 scrisoarea, a întrebat din ce ținut este Pavel. Cînd a aflat că este din Cilicia, “te voi asculta”, a zis el, “cînd vor veni pîrșii 35 tăi.” Și a poruncit să fie păzit în palatul lui Irod.

După cinci zile, a venit marele preot Anania cu unii din **24** bătrîni și cu un vorbitor, numit Tertul. Au adus înaintea dregătorului plîngere împotriva lui Pavel. Pavel a fost chemat, 2 și Tertul a început să-l pîrască astfel: “Prea alesule Felix, tu ne

faci să ne bucurăm de o pace mare; și neamul acesta a căpătat
3 îmbunătățiri sănătoase prin îngrijirile tale. Lucrul acesta îl
mărturisim cu toată mulțămăta, în toată vremea și în tot locul.
4 Dar, ca să nu te țin prea mult, te rog să ascuți, în bunătatea
5 ta, câteva cuvinte. Am găsit pe omul acesta, care este o ciumă:
pune la cale răzvrătiri printre toți Iudeii de pe tot pământul,
6 este mai marele partidei Nazarinenilor, și a cercat să spurce
chiar și Templul. Și am pus mână pe el. Am vrut să-l judecăm
7 după Legea noastră: dar a venit căpitanul Lisias, l-a smuls
8 din mâinile noastre cu mare silă, și a poruncit pîrîșilor lui să
vină înaintea ta. Dacă-l vei cerceta, tu însuși vei putea afla
9 de la el toate lucrurile de cari îl pîrîm noi.” Iudeii s’au unit
10 la învinuirea aceasta, și au spus că așa stau lucrurile. După
ce i-a făcut dregătorul semn să vorbească, Pavel a răspuns:
“Fiindcă știu că de mulți ani ești judecătorul neamului aces-
11 tuia, voi răspunde cu încredere pentru apărarea mea. Nu
sînt mai mult de douăsprezece zile, -te poți încredința de lu-
12 crul acesta-de cînd m’am suit să mă închin la Ierusalim. Nu
m’au găsit nici în Templu, nici în sinagogi, nici în cetate, stînd
13 de vorbă cu cineva, sau făcînd răscoală de norod. Așa că n’ar
14 putea dovedi lucrurile de cari mă pîrăsc acum. ’ți mărturis-
esc că slujesc Dumnezeuului părinților mei după Calea, pe care
ei o numesc partidă; eu cred tot ce este scris în Lege și în
15 Prooroci, și am în Dumnezeu nădejdea aceasta, pe care o au
și ei înșiși, că va fi o înviere a celor drepți și a celor nedrepți.
16 De aceea mă silesc să am totdeauna un cuget curat înaintea
17 lui Dumnezeu și înaintea oamenilor. După o lipsă de mai
mulți ani, am venit să aduc milostenii neamului meu, și să
18 aduc daruri la Templu. Tocmai atunci niște Iudei din Asia
19 m’au găsit curățit în Templu, nu cu gloată, nici cu zarvă. Ei
înșiși ar trebui să se înfățișeze înaintea ta, și să mă pîrască,
20 dacă au ceva împotriva mea. Sau să spună aceștia singuri de
ce nelegiuire m’au găsit vinovat, cînd am stat înaintea Soboru-
21 lui, afară numai doar de strigătul acesta, pe care l-am scos
în mijlocul lor: „Pentru învierea morților sînt dat eu în jude-
22 cată astăzi înaintea voastră.” Felix, care știa destul de bine
despre “Calea” aceasta, i-a amînat zicînd: “Am să cercetez

pricina voastră cînd ca veni căpitanul Lisias.” Și a poruncit 23
sutașului să păzească pe Pavel, dar să-l lase puțin mai slobod,
și să nu oprească pe nimeni din ai lui să-i slujească sau să vină
la el. După cîteva zile, a venit Felix cu nevastă-sa Drusila, 24
care era Iudeică; a chemat pe Pavel, și l-a ascultat despre
credința în Hristos Isus. Dar, pe cînd vorbea Pavel despre 25
neprihănire, despre înfrînare și despre judecata viitoare, Felix,
îngrozit, a zis: “De astădată, du-te; cînd voi mai avea prilej,
te voi chema.” Totodată el trăgea nădejde că Pavel are să-i 26
dea bani; de aceea trimetea și mai des să-l cheme, ca să stea
de vorbă cu el. Doi ani au trecut astfel; și în locul lui Felix, 27
a venit Porcius Festus. Felix a vrut să facă pe placul Iudeilor,
și a lăsat pe Pavel în temniță.

Festus, cînd a venit în ținutul său, după trei zile s’a suit 25
dela Cezarea în Ierusalim. Preoții cei mai de seamă și frun- 2
tașii Iudeilor i-au adus plîngere împotriva lui Pavel. L-au rugat
cu stăruință, și i-au cerut, ca un hatîr pentru ei, să trimeată 3
să-l aducă la Ierusalim. Prin aceasta îi întindeau o cursă, ca
să-l omoare pe drum. Festus a răspuns că Pavel este păzit în 4
Cezarea, și că el însuș are să plece în curînd acolo. “Deci”, a 5
zis el, “cei mai de frunte dintre voi să se coboare împreună cu
mine, și, dacă este ceva vinovat în omul acesta, să-l pîrască.”
Festus n’a zăbovit între ei decît opt sau zece zile; apoi s’a 6
coborît la Cezarea. A doua zi, a șezut pe scaunul de judecător,
și a poruncit să fie adus Pavel. Cînd a sosit Pavel, Iudeii, cari 7
veniseră delă Ierusalim, l-au înconjurat, și au adus împotriva
lui multe și grele învinuiri, pe cari nu le puteau dovedi. Pavel 8
a început să se apere, și a zis: “N’am păcătuit cu nimic, nici
împotriva Legii Iudeilor, nici împotriva Templului, nici îm-
potriva Cezarului.” Festus, care voia să capete bunăvoința 9
Iudeilor, drept răspuns, a zis lui Pavel: “Vrei să te sui la
Ierusalim, și să fii judecat pentru aceste lucruri înaintea mea?”
Pavel a zis: “Eu stau înaintea scaunului de judecată al Cezaru- 10
lui; acolo trebuie să fiu judecat. Pe Iudei nu i-am nedreptățit
cu nimic, după cum știi și tu foarte bine. Dacă am făcut vreo 11
nedreptate sau vreo nelegiuire vrednică de moarte, nu mă dau
înlături delă moarte; dar, dacă nu este nimic adevărat din lu-

crurile de cari mă pîrăsc ei, nimeni n'are dreptul să mă dea în
12 mîinile lor. Cer să fiu judecat de Cezar.” Atunci Festus, după
ce s'a chibzuit cu sftnciciei lui, a răspuns: “De Cezar ai cerut
13 să fii judecat, înaintea Cezarului te vei duce.” După cîteva
zile, împăratul Agripa și Berenice au sosit la Cezarea, ca să
14 ureze de bine lui Festus. Fiindcă au stat acolo mai multe zile,
Festus a spus împăratului cum stau lucrurile cu Pavel; și a zis:
15 “Felix a lăsat în temniță pe un om, împotriva căruia, cînd
eram eu în Ierusalim, mi s'au plîns preoții cei mai de seamă
16 și bătrînii Iudeilor, și i-au cerut osîndirea. Le-am răspuns
că la Romani nu este obiceiul să se dea niciun om, înainte ca
cel pîrît să fi fost pus față cu pîrșii lui, și să fi avut puțința
17 să se apere de lucrurile de cari este pîrît. Ei au venit deci
aici; și, fără întîrziere, am șezut a doua zi pe scaunul meu de
18 judecător, și am poruncit să aducă pe omul acesta. Pîrșii,
cînd s'au înfățișat, nu l-au învinuit de nici unul din lucrurile
19 rele, pe cari mi le închipuiam eu. Aveau împotriva lui numai
niște neînțelegeri, cu privire la religia lor și la un oarecare Isus,
20 care a murit, și despre care Pavel spunea că este viu. Fiindcă
nu știam ce hotărîre să iau în neînțelegerea aceasta, l-am în-
trebat dacă vrea să meargă la Ierusalim, și să fie judecat acolo
21 pentru aceste lucruri. Dar Pavel a cerut ca pricina lui să fie
ținută ca să fie supusă hotărîrii împăratului, și am poruncit să
22 fie păzit pînă ce-l voi trimite la Cezar.” Agripa a zis lui Fes-
tus: “Aș vrea să aud și eu pe omul acela.” “Mîne”, a răspuns
23 Festus, “îl vei auzi.” A doua zi, deci, Agripa și Berenice au
venit cu multă fală, și au intrat în locul de ascultare împre-
ună cu căpitanii și cu oamenii cei mai de frunte ai cetății. La
24 porunca lui Festus, Pavel a fost adus acolo. Atunci Festus a
zis: “mpărate Agripa, și voi toți cari sînteți de față cu noi;
uitați-vă la omul acesta, despre care toată mulțimea Iudeilor
m'a rugat în Ierusalim și aici, strigînd că nu trebuie să mai
25 trăiască. Fiindcă am înțeles că n'a făcut nimic vrednic de
moarte, și fiindcă singur a cerut să fie judecat de Cezar, am
26 hotărît să-l trimet. Eu n'am nimic temeinic de scris domnului
meu cu privire la el; de aceea l-am adus înaintea voastră, și
mai ales înaintea ta, împărate Agripa, ca, după ce se va face

cercetarea, să am ce scrie. Căci mi se pare fără noimă să 27
trimet pe un întemnițat, fără să arăt de ce este pîrît.”

Agripa a zis lui Pavel: “Ai voie să te aperi!” Pavel a întins 26
mîna, și a început să se apere astfel: “Mă socotesc fericit, 2
împărate Agripa, că am să mă apăr astăzi înaintea ta, pen-
tru toate lucrurile de cari sînt pîrît de Iudei; căci tu cunoști 3
foarte bine toate obiceiurile și neînțelegerile lor. De aceea, te
rog să mă ascuți cu îngăduință. Viața mea, din cele din- 4
tîi zile ale tinereții mele, este cunoscută de toți Iudeii, pen-
trucă am petrecut-o în Ierusalim, în mijlocul neamului meu.
Dacă vor să mărturisească, ei știu dela început că am trăit, 5
ca Fariseu, după cea mai îngustă partidă a religiunii noastre.
Și acum, sînt dat în judecată, pentru nădejdea făgăduinței, 6
pe care a făcut-o Dumnezeu părinților noștri, și a cărei îm- 7
plinire o așteaptă cele douăsprezece seminții ale noastre, cari
slujesc necurmat lui Dumnezeu, zi și noapte. Pentru această
nădejde împărate, sînt pîrît eu de Iudei! Ce? Vi se pare 8
de necrezut că Dumnezeu înviază morții? Și eu, ce-i drept, 9
credeam că trebuie să fac multe lucruri împotriva Numelui
lui Isus din Nazaret, și așa am și făcut în Ierusalim. Am 10
aruncat în temniță pe mulți sfinți, căci am primit puterea
aceasta dela preoții cei mai de seamă; și, cînd erau osîndiți
la moarte, îmi dădeam și eu votul împotriva lor. I-am pedep- 11
sit adesea în toate sinagogile și îmi dădeam toată silința ca
să-i fac să hulească. ’n pornirea mea ne bună împotriva lor,
îi prigoneam pînă și în cetățile străine. ’n acest scop, m’am 12
dus la Damasc, cu putere și învoire dela preoții cei mai de
seamă. Pela amiază, împărate, pe drum, am văzut strălu- 13
cînd împrejurul meu și împrejurul tovarășilor mei o lumină
din cer, a cărei strălucire întrecea pe a soarelui. Am căzut 14
cu toții la pămînt; și eu am auzit un glas, care-mi zicea în
limba evreiască: „Saule, Saule, pentruce Mă prigonești? ’ți
este greu să arunci, cu piciorul înapoi în vîrfurile unui țepuș.”
,Cine ești, Doamne; am răspuns eu. Și Domnul a zis: „Eu 15
sînt Isus, pe care-L prigonești. Dar scoală-te, și stai în pi- 16
cioare; căci M’am arătat ție, ca să te pun slujitor și martor
atît al lucrurilor, pe cari le-ai văzut, cît și al lucrurilor, pe cari

17 Mă vei vedea făcîndu-le. Te-am ales din mijlocul norodului
18 acestuia și din mijlocul Neamurilor, la cari te trimet, ca să
le deschizi ochii, să se întoarcă dela întunec la lumină, și de
supt puterea Satanei la Dumnezeu; și să primească, prin credința în Mine, iertare de păcate și moștenirea împreună cu cei
19 sfințiți.” De aceea, împărate Agripa, n’am vrut să mă împotrivesc vedeniei cerești. Ci am propovăduit întîi celor din
20 Damasc, apoi în Ierusalim, în toată Iudea, și la Neamuri, să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu, și să facă fapte vrednice de pocăința lor. Iată de ce au pus Iudeii mîna pe mine
21 în Templu, și au căutat să mă omoare. Dar, mulțămită ajutorului lui Dumnezeu, am rămas în viață pînă în ziua aceasta; și am mărturisit înaintea celor mici și celor mari, fără să mă depărtez cu nimic dela ce au spus proorocii și Moise că are să
22 se întîmple; și anume, că Hristosul trebuie să pătimească, și că, după ce va fi cel dintîi din învierea morților, va vesti lumină
23 norodului și Neamurilor.” Pe cînd vorbea el astfel ca să se apere, Festus a zis cu glas tare: “Pavele, ești nebun! ’nvățătura ta cea multă te face să dai în nebunie.” “Nu sînt nebun, prea alesule Festus,” a răspuns Pavel; “dimpotrivă, rostesc cuvinte adevărate și chibzuite. ’mpăratul știe aceste lucruri, și de aceea îi vorbesc cu îndrăzneală; căci sînt încredințat că nu-i este nimic necunoscut din ele, fiindcă nu s’au petrecut într’un
24 colț! Crezi tu în Prooroci, împărate Agripa?... Știi că crezi.”
25 Și Agripa a zis lui Pavel: “Curînd mai vrei tu să mă îndupleci să mă fac creștin!” “Fie curînd, fie tîrziu”, a răspuns Pavel, “să dea Dumnezeu ca nu numai tu, ci toți ceice mă ascultă astă zi, să fiți așa cum sînt eu, afară de lanțurile acestea.”
26 ’mpăratul, dregătorul, Berenice, și toți cei ce ședeau împreună
27 cu ei, s’au sculat. Și cînd au plecat, ziceau unii către alții: “Omul acesta n’a făcut nimic vrednic de moarte sau de închisoare.” Și Agripa a zis lui Festus: “Omului acestuia i s-ar fi putut da drumul, dacă n’ar fi cerut să fie judecat de Cezar.”

27 După ce s’a hotărît să plecăm cu corabia în Italia, pe Pavel și pe alți cîțiva întemnițați i-au dat pe mîna unui sutaș al cetii
2 de ostași Augusta, numit Iuliu. Ne-am suit într’o corabie dela Adramit, care avea să meargă pe coasta Asiei, și am pornit.

Aveam cu noi pe Aristarh Macedoneanul din Tesalonic. A 3
doua zi, am ajuns la Sidon; și Iuliu, care se purta omenos cu
Pavel, i-a dat voie să meargă pe la prietenii săi, și să fie în-
grijit de ei. După ce am plecat de acolo, am plutit pe lângă 4
Cipru, pentrucă vînturile erau potrivnice. După ce am trecut 5
marea care scaldă Cilicia și Pamfilia, am ajuns la Mira în Licia.
Acolo sutașul a găsit o corabie din Alexandria, care mergea în 6
Italia, și ne-a suit în ea. Timp de mai multe zile, am mers 7
încet cu corabia, și nu fără greutate am atins înălțimea Cnid,
unde nu ne-a lăsat vîntul să ne oprim. Am trecut pe la capă-
tul Cretei, alături de Salmona. De abia am mers cu corabia 8
pe marginea insulei, și am ajuns la un loc numit “Limanuri
bune”, de care era aproape cetatea Lasea. Trecuse destul 9
de multă vreme, și călătoria pe mare se făcea primejdioasă,
pentrucă trecuse chiar și vremea “postului”. De aceea Pavel
a înștiințat pe ceilalți, și le-a zis: “Oamenilor, călătoria văd 10
că nu se va face fără primejdie și fără multă pagubă, nu nu-
mai pentru încărcătură și pentru corabie, dar chiar și pentru
viețile noastre. Sutașul a ascultat mai mult de cîrmaci și de 11
stăpînul corăbiei de cît de vorbele lui Pavel. Și fiindcă limanul 12
nu era bun de iernat, cei mai mulți au fost de părere să plece
cu corabia de acolo, ca să încerce să ajungă la Fenix, liman din
Creta, așezat spre miazăzi-apus și spre miazănoapte-apus, ca
să ierneze acolo. ’ncepuse să sufle un vînt ușor de miazăzi; și, 13
ca unii cari se credeau stăpîni pe țintă, au ridicat ancorele, și
au pornit cu corabia pe marginea Cretei. Dar nu după multă 14
vreme, s’a deslănțuit asupra insulei un vînt furtunos, numit
Eurachilon. Corabia a fost luată de el, fără să poată lupta 15
împotriva vîntului, și ne-am lăsat duși în voia lui. Am trecut 16
repede pela partea de jos a unui ostrov, numit Clauda, și abia
am putut să punem mîna pe luntre. După ce au ridicat-o în 17
sus, au întrebuițat mijloace de ajutor, au încins corabia cu
frînghii; și, de teamă să nu cadă peste Sirta, au lăsat pînzele
în jos. Astfel s’au lăsat mînați de vînt. Fiindcă eram bă- 18
tuți foarte tare de furtună, a doua zi au început să arunce
în mare încărcătura din corabie, și a treia zi, noi, cu mînilor 19
noastre, am lepădat uneltele corăbiei. Soarele și stelele nu 20

s'au văzut mai multe zile, și furtuna era așa de puternică în
21 cît la urmă pierdusem orice nădejde de scăpare. Oamenii nu
mîncaseră de multă vreme. Atunci Pavel s'a sculat în mijlocul
lor, și a zis: "Oamenilor, trebuia să mă ascultați, și să nu fi
pornit cu corabia din Creta, ca să fi scăpat de această prime-
22 jdie și de această pagubă. Acum vă sfătuiesc să fiți cu voie
bună; pentrucă nici unul din voi nu va pieri; și nu va fi altă
23 pierdere decît a corăbiei. Un înger al Dumnezeuului, al căruia
24 sînt eu, și căruia 'i slujesc, mi s'a arătat azi noapte, și mi-a
zis: „Nu te teme, Pavele; tu trebuie să stai înaintea Cezaru-
lui; și iată că Dumnezeu ți-a dăruit pe toți cei ce merg cu
25 corabia împreună cu tine.” De aceea, oamenilor, liniștiți-vă,
căci am încredere în Dumnezeu că se va întîmpla așa cum mi
26, 27 s'a spus. Dar trebuie să dăm peste un ostrov.” 'n noaptea
a patrusprezecea, pe cînd eram împinși încoace și încolo cu
corabia pe marea Adriatică, pela miezul nopții, marinarii au
28 bănuir că se apropie de pămînt. Au măsurat adîncimea apei,
și au găsit douăzeci de stînjeni; au mers puțin mai departe,
29 au măsurat-o din nou, și au găsit cincisprezece stînjeni. De
teamă să nu se lovească de stînci, au aruncat patru ancore în-
30 spre cîrma corăbiei, și doreau să se facă ziuă. Dar deoarece
corăbierii căutau să fugă din corabie, și slobozeau luntrea în
mare, supt cuvînt că ar vrea să arunce ancorele în spre partea
31 dinainte a corăbiei, Pavel a zis sutașului și ostașilor: "Dacă
oamenii aceștia nu vor rămînea în corabie, nu puteți fi scă-
32 pați." Atunci ostașii au tăiat funiile luntrii, și au lăsat-o să
33 cadă jos. 'nainte de ziuă, Pavel a rugat pe toți să mănînce,
și a zis: "Astăzi sînt patrusprezece zile, decînd stați mereu
34 de veghe, și n'ați luat nimic de mîncare în gură. Deaceea vă
rog să mîncăți, căci lucrul acesta este pentru scăparea voastră;
35 și nu vi se va pierde nici un păr din cap." După ce a spus
aceste vorbe, a luat pîne, a mulțămrit lui Dumnezeu, înaintea
36 tuturor, a frînt-o, și a început să mănînce. Toți s'au îmbar-
37 bătut atunci, și au luat și ei de au mîncat. 'n corabie eram
38 de toți: două sute șaptezeci și șase de suflete. După ce s'au
39 săturat, au ușurat corabia, aruncînd grîul în mare. Cînd s'a
făcut ziuă, n'au cunoscut pămîntul; dar au văzut de departe

un golf, care avea maluri nisipoase, și au hotărît să împingă corabia într'acolo, dacă va fi cu putință. Au tăiat ancorele, ca să le sloboadă în mare, și au slăbit în acelaș timp funiile cîrmelor; apoi au ridicat ventrila cea mică după suflarea vîntului, și s'au îndreptat spre mal. Dar au dat peste o limbă de pămînt, unde s'a înfipt corabia; și partea dinainte a corăbiei s'a împlîntat și stătea neclintită, pe cînd partea dinapoi a început să se rupă de izbitura valurilor. Ostașii au fost de părere să omoare pe cei întemnițați, ca să nu scape vreunul prin înot. Sutașul însă, care voia să scape pe Pavel, i-a oprit dela gîndul acesta. A poruncit ca cei ce pot înota, să se arunce de pe corabie în apă, și să iasă cei dinții la pămînt; iar ceilalți să se așeze unii pe scînduri, iar alții pe frînturi de corabie, și așa s'a făcut că au ajuns toți teferi la uscat.

Dupăce am scăpat de primejdie, am aflat că ostrovul se chema Malta. Barbarii ne-au arătat o bunăvoință puțin obișnuită; ne-au primit pe toți la un foc mare, pe care-l aprinseseră din pricină că ploua, și se lăsase un frig mare. Pavel strînsese o grămadă de mărăcini, și-i pusese pe foc; o năpîrcă a ieșit afară din pricina căldurii, și s'a lipit de mîna lui. Barbarii, cînd au văzut năpîrca spînzurată de mîna lui, au zis unii către alții: "Cu adevărat omul acesta este un ucigaș, căci 'Dreptatea' nu vrea să-l lase să trăiască, măcar că a fost scăpat din mare." Pavel a scuturat năpîrca în foc, și n'a simțit niciun rău. Oamenii aceia se așteptau să-l vadă umflîndu-se sau căzînd deodată mort; dar, dupăce au așteptat mult, și au văzut că nu i se întîmplă niciun rău, și-au schimbat părerea, și ziceau că este un zeu. 'n împrejurimi erau moșiile mai marelui ostrovului, numit Publius. El ne-a primit și ne-a ospătat cu cea mai mare bunăvoință trei zile. Tatăl lui Publius zăcea atunci în pat, bolnav de friguri și de urdinare. Pavel s'a dus la el, s'a rugat, a pus mînile peste el, și l-a vindecat. Atunci au venit și ceilalți bolnavi din ostrovul acela, și au fost vindecați. Ni s'a dat mare cinste; și, la plecarea noastră cu corabia, ne-au dat tot ce ne trebuia pentru drum." După o ședere de trei luni, am pornit cu o corabie din Alexandria, care iernase în ostrov și care purta semnul Dioscurilor. Am ajuns la Siracusa,

13 și am rămas acolo trei zile. De acolo, am mers înainte pe lângă
coastă, și am venit la Regio; iar a doua zi, fiindcă sufla vîntul
14 de miazăzi, după două zile, am venit la Puzole, unde am dat
peste niște frați, cari ne-au rugat să mai rămînem șapte zile cu
15 ei. Și așa am ajuns la Roma. Din Roma ne-au ieșit înainte,
pînă în “Forul lui Apiu”, și pînă la “Cele trei Cîrciumi”, frații,
cari auziseră despre noi. Cînd i-a văzut Pavel, a mulțămît lui
16 Dumnezeu, și s’a îmbărbătat. Cînd am ajuns la Roma, su-
tașul a dat pe cei întemnițați căpitanului străjerilor palatului,
iar lui Pavel i s’a îngăduit să rămînă într’un loc deosebit cu
17 un ostaș care-l păzea. După trei zile, Pavel a chemat pe mai
marii Iudeilor; și, cînd s’au adunat, le-a zis: “Fraților, fără
să fi făcut ceva împotriva norodului sau obiceiurilor părinților
noștri, am fost băgat la închisoare în Ierusalim, și de acolo am
18 fost dat în mîinile Romanilor. Dupăce m’au supus la cercetare,
ei aveau de gînd să-mi dea drumul, pentrucă nu era în mine
19 nici o vină vrednică de moarte. Dar Iudeii s’au împotrivit, și
am fost silit să cer să fiu judecat de Cezar, fără să am dealtfel
20 niciun gînd să pîrăsc neamul meu. De aceea, v’am chemat să
vă văd, și să vorbesc cu voi; căci din pricina nădejdiei lui Israel
21 port eu acest lanț.” Ei i-au răspuns: “Noi n’am primit din
Iudea nici o scrisoare cu privire la tine, și n’a venit aici nici
un frate, care să fi spus sau să fi vorbit ceva rău despre tine.
22 Dar am vrea să auzim părerea ta, pentrucă știm că partida
23 aceasta pretutindeni stîrnește împotrivire.” I-au hotărît o zi,
și au venit mai mulți la locuința lui. Pavel le-a vestit ’mpărăția
lui Dumnezeu, le-a adus dovezi, și a căutat să-i încredințeze,
prin Legea lui Moise și prin Prooroci, despre lucrurile privi-
24 toare la Isus. Vorbirea ținea de dimineață pînă seara. Unii au
25 crezut ce le spunea el, iar alții n’au crezut. Fiindcă ei au ple-
cat acasă în neînțelegere unii cu alții, Pavel n’a adăugat decît
aceste vorbe: “Bine a spus Duhul Sfînt prin proorocul Isaia
26 către părinții voștri, cînd a zis: ,Du-te la poporul acesta, și
zi-i: “Veți auzi cu urechile voastre, și nu veți înțelege; cu ochii
27 voștri veți privi, și nu veți vedea. Căci inima acestui norod
s’a împietrit; ei aud greu cu urechile, și-au închis ochii, ca nu
cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu

inima, să se întoarcă la Dumnezeu, și să-i vindec.” Să știți 28
dar că mîntuirea aceasta a lui Dumnezeu a fost trimeasă Nea-
murilor, și o vor asculta.” Cînd a zis aceste vorbe, Iudeii au 29
plecat, vorbind cu aprindere între ei. Pavel a rămas doi ani 30
întregi într’o casă, pe care o luase cu chirie. Primea pe toți
cari veneau să-l vadă, propovăduia ’mpărăția lui Dumnezeu, 31
și învăța pe oameni, cu toată îndrăzneala și fără nicio pedică,
cele privitoare la Domnul Isus Hristos.

ROMANI

---

1 **D**avel, rob al lui Isus Hristos, chemat să fie apostol, pus
2 deoparte ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu,
3 pe care o făgăduise mai înainte prin proorocii Săi în
4 Sfintele Scripturi. Ea privește pe Fiul Său, născut
5 din sămînța lui David, în ce privește trupul, iar în ce privește
6 duhul sfințeniei dovedit cu putere că este Fiul lui Dumnezeu,
7 prin învierea morților; adică pe Isus Hristos, Domnul nostru,
8 prin care am primit harul și apostolia, ca să aducem, pentru
9 Numele Lui, la ascultarea credinței pe toate Neamurile, în-
10 tre cari sînteți și voi, cei chemați să fiți ai lui Isus Hristos.
11 Deci, vouă tuturor, cari sînteți prea iubiți ai lui Dumnezeu în
12 Roma, chemați să fiți sfinți: Har și pace dela Dumnezeu, Tatăl
13 nostru, și dela Domnul Isus Hristos! Mai întîi mulțămesc
14 Dumnezeuului meu, prin Isus Hristos, pentru voi toți, căci cred-
15 ința voastră este vestită în toată lumea. Dumnezeu, căruia
16 'i slujesc în duhul meu, în Evanghelia Fiului Său, îmi este
17 martor că vă pomenesc neîncetat în rugăciunile mele, și cer
18 totdeauna ca, prin voia lui Dumnezeu, să am însfirșit fericirea
19 să vin la voi. Căci doresc să vă văd, ca să vă dau vreun dar
20 duhovnicesc pentru întărirea voastră, sau mai degrabă, ca să
21 ne îmbărbătăm laolaltă în mijlocul vostru, prin credința, pe
22 care o avem împreună, și voi și eu. Nu vreau să nu știți,
23 fraților, că, de multeori am avut de gînd să vin la voi, ca să
24 culeg vreun rod printre voi, ca printre celealte neamuri, dar
25 am fost împedicat pînă acum. Eu sînt dator și Grecilor și
26 Barbarilor, și celor învățați și celor neînvățați. Astfel, în ce
27 mă privește pe mine, am o vie dorință să vă vestesc Evanghelia
28 vouă celor din Roma. Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia
29 lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîn-
30 tuirea fiecăruia care crede: întîi a Iudeului, apoi a Grecului;
31 deoarece în ea este descoperită o neprihănire, pe care o dă
32 Dumnezeu, prin credință și care duce la credință, după cum

este scris: “Cel neprihănit va trăi prin credință.” Mînia lui 18
Dumnezeu se descopere din cer împotriva oricărei necinstiri
a lui Dumnezeu și împotriva oricărei nelegiuri a oamenilor,
cari înădușe adevărul în nelegiuirea lor. Fiindcă ce se poate 19
cunoaște despre Dumnezeu, le este descoperit în ei, căci le-a
fost arătat de Dumnezeu. ’n adevăr, însușirile nevăzute ale 20
Lui, puterea Lui vecinică și dumnezeirea Lui, se văd lămu-
rit, dela facerea lumii, cînd te uiți cu băgare de seamă la ele
în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot desvinovăți; fi- 21
indcă, măcar că au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au proslăvit
ca Dumnezeu, nici nu I-au mulțămît; ci s’au dedat la gîndiri
deșarte, și inima lor fără pricepere s’a întunecat. S’au fălit că 22
sînt înțelepți, și au înebunit; și au schimbat slava Dumnezelui
nemuritor într’o icoană care seamănă cu omul muritor, păsări,
dobitoace cu patru picioare și tîrîtoare. De aceea, Dumnezeu 24
i-a lăsat pradă necurăției, să urmeze poftele inimilor lor; așa că
își necinstesc singuri trupurile; căci au schimbat în minciună 25
adevărul lui Dumnezeu, și au slujit și s’au închinat făpturii în
locul Făcătorului, care este binecuvîntat în veci! Amin. Din 26
pricina aceasta, Dumnezeu i-a lăsat în voia unor patimi scîr-
boase; căci femeile lor au schimbat întrebuițarea firească a
lor într’una care este împotriva firii; tot astfel și bărbații, au 27
părăsit întrebuițarea firească a femeii, s’au aprins în poftele
lor unii pentru alții, au săvîrșit parte bărbătească cu parte
bărbătească lucruri scîrboase, și au primit în ei înșiși plata cu-
venită pentru rătăcirea lor. Fiindcă n’au căutat să păstreze 28
pe Dumnezeu în cunoștința lor, Dumnezeu i-a lăsat în voia
minții lor blestamate, ca să facă lucruri neîngăduite. Astfel 29
au ajuns plini de ori ce fel de nelegiuire, de curvie, de viclenie,
de lăcomie, de răutate; plini de pizmă, de ucidere, de ceartă,
de înșelăciune, de porniri răutăcioase; sînt șoptitori, bîrfitori, 30
urîtori de Dumnezeu, obraznici, trufași, laudăroși, născocitori
de rele, neascultători de părinți, fără pricepere, călcători de 31
cuvînt, fără dragoste firească, neînduplecați, fără milă. Și, 32
măcar că știu hotărîrea lui Dumnezeu, că cei ce fac asemenea
lucruri, sînt vrednici de moarte, totuș, ei nu numai că le fac,
dar și găsesc de buni pe cei ce le fac.

2 Așa dar, omule, oricine ai fi tu, care, judeci pe altul, nu
te poți desvinovăți; căci prin faptul că judeci pe altul, te os-
îndești singur; fiindcă tu, care judeci pe altul, faci aceleași
2 lucruri. Știm, în adevăr, că judecata lui Dumnezeu împotriva
celor ce săvârșesc astfel de lucruri, este potrivită cu adevărul.
3 Și crezi tu, omule, care judeci pe cei ce săvârșesc astfel de
lucruri, și pe cari le faci și tu, că vei scăpa de judecata lui
4 Dumnezeu? Sau disprețuiești tu bogățiile bunătății, îngă-
duinței și îndelungei Lui răbdări? Nu vezi tu că bunătatea
5 lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăință? Dar, cu împietrirea
inimii tale, care nu vrea să se pocăiască, îți aduni o comoară
de mînie pentru ziua mîniei și a arătării dreptei judecăți a lui
6, 7 Dumnezeu, care va răsplăti fiecăruia după faptele lui. Și
anume, va da viața vecinică celor ce, prin stăruința în bine,
8 caută slava, cinstea și nemurirea; și va da mînie și urgie celor
ce, din duh de gîlceavă, se împotrivesc adevărului și ascultă
9 de nelegiuire. Necaz și strîmtorare va veni peste orice suflet
omenesc care face răul: întîi peste Iudeu, apoi peste Grec.
10 Slavă, cinste și pace va veni însă peste oricine face binele: întîi
11 peste Iudeu, apoi peste Grec. Căci înaintea lui Dumnezeu
12 nu se are în vedere fața omului. Toți ceice au păcătuit fără
lege, vor pieri fără lege; și toți ceice au păcătuit avînd lege,
13 vor fi judecați după lege. Pentrucă nu cei ce aud Legea, sînt
neprihăniți înaintea lui Dumnezeu, ci cei ce împlinesc legea
14 aceasta, vor fi socotiți neprihăniți. Cînd Neamurile, mă-
car că n'au lege, fac din fire lucrurile Legii, prin aceasta ei,
15 cari n'au o lege, își sînt singuri lege; și ei dovedesc că lu-
crarea Legii este scrisă în inimile lor; fiindcă despre lucrarea
aceasta mărturisește cugetul lor și gîndurile lor, cari sau se
16 învinovătesc sau se desvinovătesc între ele. Și faptul acesta
se va vedea în ziua cînd, după Evanghelia mea, Dumnezeu
va judeca, prin Isus Hristos, lucrurile ascunse ale oamenilor.
17 Tu, care te numești Iudeu, care te reazimi pe o Lege, care te
18 lauzi cu Dumnezeul tău, care cunoști voia Lui, care știi să
19 faci deosebire între lucruri, pentrucă ești învățat de Lege; tu,
care te măgulești că ești călăuza orbilor, lumina celor ce sînt
20 în întunec, povățuitorul celor fără minte, învățătorul celor

neștiutori, pentru că în Lege ai dreptarul cunoștinței depline și al adevărului;— tu deci, care înveți pe alții, pe tine însuți nu te înveți? Tu, care propovăduiești: “Să nu furi,” furi? Tu care zici: “Să nu preacurvești,” preacurvești? Tu, căruia ți-e scîrbă de idoli, le jăfuiesti templele? Tu, care te fălești cu Legea, necinstești pe Dumnezeu prin călcarea acestei Legi? Căci “din pricina voastră este hulit Numele lui Dumnezeu între Neamuri”, după cum este scris. Tăierea împrejur, negreșit, este de folos, dacă împlinești Legea; dar dacă tu calci Legea, tăierea ta împrejur ajunge netăiere împrejur. Dacă deci, cel netăiat împrejur păzește poruncile Legii, netăierea lui împrejur nu i se va socoti ea ca o tăiere împrejur? Cel netăiat împrejur din naștere, care împlinește Legea, nu te va osîndi el pe tine, care o calci, măcar că ai slova Legii și tăierea împrejur? Iudeu nu este acela care se arată pe dinafară că este Iudeu; și tăiere împrejur nu este aceea care este pe dinafară, în carne. Ci Iudeu este acela care este Iudeu înlăuntru; și tăiere împrejur este aceea a inimii, în duh, nu în slovă; un astfel de Iudeu își scoate lauda nu dela oameni, ci dela Dumnezeu.

Care este deci întîietatea Iudeului, sau care este folosul tăierii împrejur? Oricum, sînt mari. Și mai întîi de toate, prin faptul că lor le-au fost încredințate cuvintele lui Dumnezeu. Și ce are a face dacă unii n’au crezut? Necedința lor va nimici ea credincioșia lui Dumnezeu? Nicidecum! Dimpotrivă, Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși, după cum este scris: “Ca să fii găsit neprihănit în cuvintele Tale, și să ieși biruitor cînd vei fi judecat.” Dar, dacă nelegiuirea noastră pune în lumină neprihănirea lui Dumnezeu, ce vom zice? Nu cumva Dumnezeu este nedrept cînd ’și deslănțuiește mînia? (Vorbescîn felul oamenilor.) Nicidecum! Pentru că, altfel, cum va judeca Dumnezeu lumea? Și dacă, prin minciuna mea, adevărul lui Dumnezeu strălucește și mai mult spre slava Lui, de ce mai sînt eu însumi judecat ca păcătos? Și de ce să nu facem răul ca să vină bine din el, cum pretind unii, cari ne vorbesc de rău, că spunem noi? Osînda acestor oameni este dreaptă. Ce urmează atunci? Sîntem noi mai buni decît ei? Nicidecum. Fiindcă am dovedit că toți, fie

10 Iudei, fie Greci, sînt supt păcat, după cum este scris: “Nu
11 este nici un om neprihănit, niciunul măcar. Nu este nici unul
care să aibă pricepere. Nu este nici unul care să caute cu
12 tot dinadinsul pe Dumnezeu. Toți s’au abătut, și au ajuns
niște netrebnici. Nu este niciunul care să facă binele, niciunul
13 măcar. Gîtlejul lor este un mormînt deschis; se slujesc de
14 limbile lor ca să înșele; supt buze au venin de aspidă; gura le
15 este plină de blestem și de amărăciune; au picioarele grabnice
16, 17 să verse sînge; prăpădul și pustiirea sînt pe drumul lor; nu
18 cunosc calea păcii; frica de Dumnezeu nu este înaintea ochilor
19 lor.” Știm însă că tot ce spune Legea, spune celor ce sînt supt
Lege, pentruca orice gură să fie astupată, și toată lumea să fie
20 găsită vinovată înaintea lui Dumnezeu. Căci nimeni nu va
fi socotit neprihănit înaintea Lui, prin faptele Legii, deoarece
21 prin Lege vine cunoștința deplină a păcatului. Dar acum s’a
arătat o neprihănire (Grecește: dreptate), pe care o dă Dum-
22 nezeu, fără lege-despre ea mărturisesc Legea și proorocii- și
anume, neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin cred-
ința în Isus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El.
23 Nu este nici o deosebire. Căci toți au păcătuit, și sînt lip-
24 siți de slava lui Dumnezeu. Și sînt socotiți neprihăniți, fără
plată, prin harul Său, prin răscumpărarea, care este în Hris-
25 tos Isus. Pe El Dumnezeu L-a rînduit mai dinainte să fie,
prin credința în sîngele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-Și arate
neprihănirea Lui; căci trecuse cu vederea păcatele dinainte,
26 în vremea în delungei răbdări a lui Dumnezeu; pentruca, în
vremea de acum, să-Și arate neprihănirea Lui în așa fel în cît,
să fie neprihănit, și totuș să socotească neprihănit pe cel ce
27 crede în Isus. Unde este dar pricina de laudă? S’a dus. Prin
ce fel de lege? A faptelor? Nu; ci prin legea credinței. Pen-
28 trucă noi credem că omul este socotit neprihănit prin cred-
ință, fără faptele Legii. Sau, poate, Dumnezeu este numai
Dumnezeul Iudeilor? Nu este și al Neamurilor? Da, este și
30 al Neamurilor; deoarece Dumnezeu este unul singur și El va
socoti neprihăniți, prin credință, pe cei tăiați împrejur, și tot
31 prin credință și pe cei netăiați împrejur. Deci, prin credință
desființăm noi Legea? Nicidecum. Dimpotrivă, noi întărim

Legea.

Ce vom zice dar că a căpătat, prin puterea lui, strămoșul 4
nostru Avraam? Dacă Avraam a fost socotit neprihănit prin 2
fapte, are cu ce să se laude, dar nu înaintea lui Dumnezeu.
Căci ce zice Scriptura? “Avraam a crezut pe Dumnezeu, și 3
aceasta i s’a socotit ca neprihănire.” ’nsă, celui ce lucrează, 4
plata cuvenită lui i se socotește nu ca un har, ci ca ceva da-
torat; pe cînd, celui ce nu lucrează, ci crede în Cel ce socotește 5
pe păcătos neprihănit, credința pe care o are el, îi este socotită
ca neprihănire. Tot astfel, și David numește fericit pe omul 6
acela, pe care Dumnezeu, fără fapte, îl socotește neprihănit.
“Ferice”, zice el, “de aceia ale căror fără de legi sînt iertate, 7
și ale căror păcate sînt acoperite! Ferice de omul, căruia nu-i 8
ține Domnul în seamă păcatul!” Fericirea aceasta este numai 9
pentru cei tăiați împrejur sau și pentru cei netăiați împrejur?
Căci zicem că lui Avraam credința “i-a fost socotită ca nepri-
hănire.” Dar cum i-a fost socotită? După, sau înainte de 10
tăierea lui împrejur? Nu cînd era tăiat împrejur, ci cînd era
netăiat împrejur. Apoi a primit ca semn tăierea împrejur, ca 11
o pecete a acelei neprihăniri, pe care o căpătase prin credință,
cînd era netăiat împrejur. Și aceasta, pentru ca să fie tatăl
tuturor celor cari cred, măcar că nu sînt tăiați împrejur; ca,
adică, să li se socotească și lor neprihănirea aceasta; și pentru 12
ca să fie și tatăl celor tăiați împrejur, adică al acelora cari, nu
numai că sînt tăiați împrejur, dar și calcă pe urmele credinței
aceleia, pe care o avea tatăl nostru Avraam, cînd nu era tăiat
împrejur. ’n adevăr, făgăduința făcută lui Avraam sau sem- 13
inței lui, că va moșteni lumea, n’a fost făcută pe temeiul Legii,
ci pe temeiul acelei neprihăniri, care se capătă prin credință.
Căci, dacă moștenitori sînt ceice se țin de Lege, credința este 14
zădarnică, și făgăduința este nimicită; pentru că Legea aduce 15
mînie; și unde nu este o lege, acolo nu este nici călcare de lege.
Deaceia moștenitori sînt ceice se fac prin credință, pentruca 16
să fie prin har, și pentruca făgăduința să fie chezășuită pen-
tru toată sămînța lui Avraam: nu numai pentru sămînța aceea
care este supt Lege, ci și pentru sămînța aceea care are cred-
ința lui Avraam, tatăl nostru al tuturor, dupăcum este scris: 17

“Te-am rînduit să fii tatăl multor neamuri.” El, adică, este tatăl nostru înaintea lui Dumnezeu, în care a crezut, care înviază morții, și care cheamă lucrurile cari nu sînt, ca și cum ar fi. Nădăjduind împotriva oricărei nădejdi, el a crezut, și astfel a ajuns tatăl multor neamuri, dupăcum i se spusese: “Așa va fi sămînța ta.” Și, fiindcă n’a fost slab în credință, el nu s’a uitat la trupul său, care era îmbătrînit, -avea aproape o sută de ani, -nici la faptul că Sara nu mai putea să aibă copii. El nu s’a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu, deplin încredințat că El ce făgăduiește, poate să și împlinească. De aceea credința aceasta “i-a fost socotită ca neprihănire.” Dar nu numai pentru el este scris că “i-a fost socotită ca neprihănire”; ci este scris și pentru noi, căroră de asemenea ne va fi socotită, nouă celor ce credem în Cel ce a înviat din morți pe Isus Hristos, Domnul nostru, care a fost dat din pricina fărădelegilor noastre, și a înviat din pricină că am fost socotiți neprihăniți.

5 Deci, fiindcă sîntem socotiți neprihăniți, prin credință, avem (Sau: Să avem.) pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos. Lui ’i datorăm faptul că, prin credință, am intrat în această stare de har, în care sîntem; și ne bucurăm în nădejdea slavei lui Dumnezeu. Ba mai mult, ne bucurăm chiar și în necazurile noastre; căci știm că necazul aduce răbdare, răbdarea aduce biruință în încercare, iar biruința aceasta aduce nădejdea. ’nsă nădejdea aceasta nu înșală, pentrucă dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfînt, care ne-a fost dat. Căci, pe cînd eram noi încă fără putere, Hristos, la vremea cuvenită a murit pentru cei nelegiuți. Pentru un om neprihănit cu greu ar muri cineva; dar pentru binefăcătorul lui, poate că s’ar găsi cineva să moară. Dar Dumnezeu și arată dragostea față de noi prin faptul că, pe cînd eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi. Deci, cu atît mai mult acum, cînd sîntem socotiți neprihăniți, prin sîngele Lui, vom fi mîntuiți prin El de mînia lui Dumnezeu. Căci, dacă atunci cînd eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum,

cînd sîntem împăcați cu El, vom fi mîntuiți prin viața Lui. Și 11
nu numai atît, dar ne și bucurăm în Dumnezeu, prin Dom-
nul nostru Isus Hristos, prin care am căpătat împăcarea. De 12
aceea, după cum printr'un singur om a intrat păcatul în lume,
și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra
tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit... (Căci 13
înainte de Lege păcatul era în lume. Dar păcatul nu este ținut
în seamă cîtă vreme nu este o lege. Totuș moartea a dom- 14
nit, dela Adam pînă la Moise, chiar peste ceice nu păcătuiseră
printr'o călcare de lege asemănătoare cu a lui Adam, care este
o icoană preînchipuitoare a Celuice avea să vină. Dar cu darul 15
fără plată nu este ca și cu greșala; căci, dacă prin greșala unuia
singur, cei mulți au fost loviți cu moartea, apoi cu mult mai
mult harul lui Dumnezeu și darul, pe care ni l-a făcut harul
acesta într'un singur om, adică în Isus Hristos, s'au dat din
belșug celor mulți. Și darul fără plată nu vine ca printr'acel 16
unul care a păcătuit; căci judecata venită dela unul, a adus
osînda; dar darul fără plată venit în urma multor greșeli a
adus o hotărîre de iertare. Dacă deci, prin greșala unuia sin- 17
gur, moartea a domnit prin el singur, cu mult mai mult ceice
primesc, în toată plinătatea, harul și darul neprihănirii, vor
domni în viață prin acel unul singur, care este Isus Hristos!)
...Astfel dar, după cum printr'o singură greșală, a venit o os- 18
îndă, care a lovit pe toți oamenii, tot așa, printr'o singură
hotărîre de iertare a venit pentru toți oamenii o hotărîre de
neprihănire care dă viața. Căci, după cum prin neascultarea 19
unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin
ascultarea unui singur om, cei mulți vor fi făcuți neprihăniți.
Ba încă și Legea a venit pentruca să se înmulțească greșala; 20
dar unde s'a înmulțit păcatul, acolo harul s'a înmulțit și mai
mult; pentruca, după cum păcatul a stăpînit dînd moartea, 21
tot așa și harul să stăpînească dînd neprihănirea, ca să dea
viața vecinică, prin Isus Hristos, Domnul nostru.

Ce vom zice dar? Să păcătuim mereu, ca să se înmulțească **6**
harul? Nicidecum! Noi, cari am murit față de păcat, cum 2
să mai trăim în păcat? Nu știți că toți cîți am fost botezați 3
în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui? Noi deci, 4

prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentruca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă. 'n adevăr, dacă ne-am făcut una cu El, printr'o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El și printr'o înviere asemănătoare cu a Lui. Știm bine că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, pentruca trupul păcatului să fie desbrăcat de puterea lui, în așa fel ca să nu mai fim robi ai păcatului; căci cine a murit, de drept, este izbăvit de păcat. Acum, dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom și trăi împreună cu El, întrucît știm că Hristosul înviat din morți, nu mai moare: moartea nu mai are nici o stăpînire asupra Lui. Fiindcă prin moartea de care a murit, El a murit pentru păcat, odată pentru totdeauna; iar prin viața pe care o trăiește, trăiește pentru Dumnezeu. Tot așa și voi înșivă, socotiți-vă morți față de păcat, și vii pentru Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru. Deci, păcatul să nu mai domnească în trupul vostru muritor, și să nu mai ascultați de poftele lui. Să nu mai dați în stăpînirea păcatului mădulările voastre, ca niște unelte ale nelegiuirii; ci dați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu, ca vii, din morți cum erați; și dați lui Dumnezeu mădulările voastre, ca pe niște unelte ale neprihăririi. Căci păcatul nu va mai stăpîni asupra voastră, pentrucă nu sînteți supt Lege, ci supt har. Ce urmează de aici? Să păcătuim pentrucă nu mai sîntem supt Lege ci supt har? Nicidecum. Nu știți că, dacă vă dați robi cuiva, ca să-l ascultați, sînteți robii aceluia de care ascultați, fie că este vorba de păcat, care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare, care duce la neprihănire? Dar mulțămiri fie aduse lui Dumnezeu, pentrucă, după ce ați fost robi ai păcatului, ați ascultat acum din inimă de dreptarul învățaturii, pe care ați primit-o. Și prin chiar faptul că ați fost izbăviți de subt păcat, v'ați făcut robi ai neprihăririi.- Vorbesc omenește, din pricina neputinței firii voastre pămîntești: dupăcum odinioară v'ați făcut mădulările voastre roabe ale necurăției și fărădelegii, așa că săvîrșeați fărădelegea, tot așa, acum trebuie să vă faceți mădulările voastre roabe ale neprihăririi, ca să ajungeți la sfințirea voastră! Căci, atunci

cînd erați robi ai păcatului, erați slobozi față de neprihănire. Și ce roade aduceați atunci? Roade, de cari acum vă este 21 rușine: pentrucă sfîrșitul acestor lucruri este moartea. Dar 22 acum, odată ce ați fost izbăviți de păcat și v'ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfîrșit: viața vecinică. Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul 23 fără plată al lui Dumnezeu este viața vecinică în Isus Hristos, Domnul nostru.

Nu știți, fraților, -căci vorbesc unor oameni cari cunosc 7 Legea-că Legea are stăpînire asupra omului cîta vreme trăiește el? Căci femeia măritată este legată prin Lege de bărbatul ei 2 cîta vreme trăiește el; dar dacă-i moare bărbatul, este deslegată de legea bărbatului ei. Dacă deci, cînd îi trăiește bărbatul, ea se mărită după altul, se va chema preacurvă; dar 3 dacă-i moare bărbatul, este deslegată de Lege, așa că nu mai este preacurvă, dacă se mărită după altul. Tot astfel, frații 4 mei, prin trupul lui Hristos, și voi ați murit în ce privește Legea, ca să fiți ai altuia, adică ai Celuice a înviat din morți; și aceasta, ca să aducem roadă pentru Dumnezeu. Căci, 5 cînd trăiam supț firea noastră pămîntească, patimile păcatelor, ațîțate de Lege, lucrau în mădularele noastre, și ne făceau să aducem roade pentru moarte. Dar acum, am fost izbăviți 6 de Lege, și sîntem morți față de Legea aceasta, care ne ținea robi, pentruca să slujim lui Dumnezeu într'un duh nou, iar nu după vechea slovă. Deci ce vom zice? Legea este ceva 7 păcătos? Nici de cum! Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decît prin Lege. De pildă, n'aș fi cunoscut pofta, dacă Legea nu mi-ar fi spus: "Să nu poftesti!" Apoi păcatul a 8 luat prilejul, și a făcut să se nască în mine prin porunca tot felul de poftes; căci fără Lege, păcatul este mort. Odinioară, 9 fiindcă eram fără Lege, trăiam; dar cînd a venit porunca, păcatul a înviat, și eu am murit. Și porunca, ea, care trebuia 10 să-mi dea viața, mi-a pricinuit moartea. Pentrucă păcatul a luat prilejul prin ea m'a amăgit, și prin însăș, porunca aceasta m'a lovit cu moartea. Așa că Legea, negreșit, este sfîntă, și 12 porunca este sfîntă, dreaptă și bună. Atunci, un lucru bun 13 mi-a dat moartea? Nicidecum. Dar păcatul, tocmai ca să iasă

la iveală ca păcat, mi-a dat moartea printr'un lucru bun, pentruca păcatul să se arate afară din cale de păcătos, prin faptul
14 că se slujea de aceeaș poruncă. Știm, în adevăr, că Legea este duhovnicească: dar eu sînt pămîntesc, vîndut rob păcatului.
15, 16 Căci nu știu ce fac: nu fac ce vreau, ci fac ce urăsc. Acum, dacă fac ce nu vreau, mărturisesc prin aceasta că Legea este
17 bună. Și atunci, nu mai sînt eu cel ce face lucrul acesta, ci
18 păcatul care locuiește în mine. Știu, în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea pămîntească, pentrucă,
ce-i drept, am voința să fac binele, dar n'am puterea să-l fac.
19 Căci binele, pe care vreau să-l fac, nu-l fac, ci răul, pe care nu
20 vreau să-l fac, iacă ce fac! Și dacă fac ce nu vreau să fac, nu
mai sînt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuiește
21 în mine. Găsesc dar în mine legea aceasta: cînd vreau să fac
22 binele, răul este lipit de mine. Fiindcă, după omul din lăuntru
23 îmi place Legea lui Dumnezeu; dar văd în mădularele mele o altă lege, care se luptă împotriva legii primite de mintea mea, și mă ține rob legii păcatului, care este în mădularele mele.
24 O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de
25 moarte?.. Mulțămiri fie aduse lui Dumnezeu, prin Isus Hristos, Domnul nostru!... Astfel dar, cu mintea, eu slujesc legii lui Dumnezeu; dar cu firea pămîntească, slujesc legii păcatului.

8 Acum dar nu este nici o osîndire pentru ceice sînt în Hristos Isus, cari nu trăiesc după îndemnurile firii pămîntești, ci după
2 îndemnurile Duhului. 'n adevăr, legea Duhului de viață în
3 Hristos Isus, m'a izbăvit de Legea păcatului și a morții. Căci-lucru cu neputință Legii, întrucît firea pămîntească (Grecește: carnea, aici și peste tot unde e "firea pămîntească".) o făcea fără putere-Dumnezeu a osîndit păcatul în firea pămîntească, trimețînd, din pricina păcatului, pe însuș Fiul Său într'o fire
4 asemănătoare cu a păcatului, pentruca porunca Legii să fie împlinită în noi, cari trăim nu după îndemnurile firii pămîntești, ci după îndemnurile Duhului. 'n adevăr, ceice trăiesc după îndemnurile firii pămîntești, umblă după lucrurile firii pămîntești; pe cînd cei ce trăiesc după îndemnurile Duhului, umblă după lucrurile Duhului. Și umblarea după lucrurile firii pămîntești, este moarte, pe cînd umblarea după

lucrurile Duhului este viață și pace. Fiindcă umblarea după 7
lucrurile firii pămîntești este vrăjmășie împotriva lui Dum-
nezeu, căci, ea nu se supune Legii lui Dumnezeu, și nici nu
poate să se supună. Deci, ceice sînt pămîntești, nu pot să 8
placă lui Dumnezeu. Voi însă nu mai sînteți pămîntești, ci 9
duhovnicești, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în adevăr în
voi. Dacă n'are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui. Și 10
dacă Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus morții,
din pricina păcatului; dar duhul vostru este viu, din pricina
neprihănirii. Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus din 11
tre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus
din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pric-
ina Duhului Său, care locuiește în voi. Așa dar, fraților, noi 12
nu mai datorăm nimic firii pămîntești, ca să trăim după în-
demnurile ei. Dacă trăiți după îndemnurile ei, veți muri; dar 13
dacă, prin Duhul, faceți să moară faptele trupului, veți trăi.
Căci toți ceice sînt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sînt fi 14
ai lui Dumnezeu. Și voi n'ați primit un duh de robie, ca să 15
mai aveți frică; ci ați primit un duh de înfiere, care ne face
să strigăm: "Ava! adică: Tată!" 'nsuș Duhul adeverește îm- 16
preună cu duhul nostru că sîntem copii ai lui Dumnezeu. Și, 17
dacă sîntem copii, sîntem și moștenitori: moștenitori ai lui
Dumnezeu, și împreună moștenitori cu Hristos, dacă suferim
cu adevărat împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună
cu El. Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sînt 18
vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie
descoperită față de noi. De asemenea, și firea așteaptă cu o 19
dorință înfocată descoperirea filor lui Dumnezeu. Căci firea
a fost supusă deșertăciunii-nu de voie, ci din pricina celui ce 20
a supus-o-cu nădejdea însă, că și ea va fi izbăvită din robia
stricăciunii, ca să aibă parte de slobozenia slavei copiilor lui 21
Dumnezeu. Dar știm că pînă în ziua de azi, toată firea sus-
pină și suferă durerile nașterii. Și nu numai ea, dar și noi, cari 22
avem cele dintîi roade ale Duhului, suspinăm în noi, și aștep-
tăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru. Căci în 24
nădejdea aceasta am fost mîntuiți. Dar o nădejde care se vede,
nu mai este nădejde: pentru că ce se vede, se mai poate nădăj-

25 dui? Pe cînd, dacă nădăjduim ce nu vedem, așteptăm cu
26 răbdare. Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră:
căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuș Duhul
27 mijlocește pentru noi cu suspine negrăite. Și Cel ce cercetează
inimile, știe care este năzuința Duhului; pentrucă El mijlocește
28 pentru sfinți după voia lui Dumnezeu. De altă parte, știm că
toate lucrurile lucrează împreună spre binele celorce iubesc pe
Dumnezeu, și anume, spre binele celorce sînt chemați după
29 planul Său. Căci pe aceia, pe cari i-a cunoscut mai dinainte,
i-a și hotărît mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său,
30 pentruca El să fie cel întii născut dintre mai mulți frați. Și
pe aceia pe cari i-a hotărît mai dinainte, i-a și chemat; și pe
aceia pe cari i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia
31 pe cari i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit. Deci, ce vom
zice noi în fața tuturor acestor lucruri? Dacă Dumnezeu este
32 pentru noi, cine va fi împotriva noastră? El, care n'a cruțat
nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne
33 va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile? Cine va
ridica pîră împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este
34 Acela, care-i socotește neprihăniți! Cine-i va osîndi? Hristos
a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dum-
35 nezeu, și mijlocește pentru noi! Cine ne va despărți pe noi de
dragostea lui Hristos? Necazul, sau strîmtorarea, sau prigo-
nirea, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia
36 sau sabia? După cum este scris: "Din pricina Ta sîntem dați
37 morții toată ziua; sîntem socotiți ca niște oi de tăiat." To-
tuș în toate aceste lucruri noi sîntem mai mult decît biruitori,
38 prin Acela care ne-a iubit. Căci sînt bine încredințat că nici
moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpîmirile, nici puterile,
39 nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici
adîncimea, nici o altă făptură (Sau: zidire.), nu vor fi în stare
să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus
Hristos, Domnul nostru.

9 Spun adevărul în Hristos, nu mint; cugetul meu, luminat de
2 Duhul Sfînt, îmi este martor, că simt o mare întristare, și am
3 o durere necurmată în inimă. Căci aproape să doresc să fiu eu
însumi anatema, despărțit de Hristos, pentru frații mei, rudele

mele trupești. Ei sînt Israeliți, au înfierea, slava, legămintele, 4
darea Legii, slujba dumnezeiască, făgăduințele, patriarhii, și 5
din ei a ieșit, după trup, Hristosul, care este mai pe sus de toate
lucrurile, Dumnezeu binecuvîntat în veci. Amin! Dar aceasta 6
nu înseamnă că a rămas fără putere Cuvîntul lui Dumnezeu.
Căci nu toți cei ce se coboară din Israel, sînt Israel; și, măcar 7
că sînt sămînța lui Avraam, nu toți sînt copiii lui Avraam; ci
este scris: “n Isaac vei avea o sămînță, care-ți va purta nu-
mele.” Aceasta însemnează că nu copiii trupești sînt copii ai 8
lui Dumnezeu; ci copiii făgăduinței sînt socotiți ca sămînță.
Căci cuvîntul acesta este o făgăduință: “Pe vremea aceasta 9
Mă voi întoarce, și Sara va avea un fiu.” Ba mai mult; tot 10
așa a fost cu Rebeca. Ea a zămislit doi gemeni numai dela
părintele nostru Isaac. Căci, măcar că cei doi gemeni nu se 11
născuseră încă, și nu făcuseră nici bine nici rău, -ca să rămînă
în picioare hotărîrea mai dinainte a lui Dumnezeu, prin care se
făcea o alegere, nu prin fapte, ci prin Cel ce cheamă, - s’a zis 12
Rebecii: “Cel mai mare va fi rob celui mai mic”, după cum 13
este scris: “Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urît.” Deci 14
ce vom zice? Nu cumva este nedreptate în Dumnezeu? Nici
de cum! Căci El a zis lui Moise: “Voi avea milă de oricine-Mi 15
va plăcea să am milă; și Mă voi îndura de oricine-Mi va plăcea
să Mă îndur.” Așa dar, nu atîrnă nici de cine vrea, nici de 16
cine aleargă, ci de Dumnezeu care are milă. Fiindcă Scrip- 17
tura zice lui Faraon: “Te-am ridicat înadins, ca să-Mi arăt în
tine puterea Mea, și pentruca Numele Meu să fie vestit în tot
pămîntul.” Astfel, El are milă de cine vrea și împietrește pe 18
cine vrea. Dar îmi vei zice: “Atunci de ce mai bagă vină?
Căci cine poate sta împotriva voiei Lui?” Dar, mai de grabă, 19
cine ești tu, omule, ca să răspunzi împotriva lui Dumnezeu?
Nu cumva vasul de lut va zice celui ce l-a făcut: “Pentru ce m-
ai făcut așa?” Nu este olarul stăpîn pe lutul lui, ca din aceeaș 21
frămîntătură de lut să facă un vas pentru o întrebuițare de
cinste, și un alt vas pentru o întrebuițare de ocară? Și ce 22
putem spune, dacă Dumnezeu, fiindcă voia să-Și arate mînia și
să-Și descopere puterea, a suferit cu multă răbdare niște vase
ale mîniei, făcute pentru peire; și să-Și arate bogăția slavei 23

Lui față de niște vase ale îndurării, pe cari le-a pregătit mai
24 dinainte pentru slavă (despre noi vorbesc)? Astfel, El ne-a
25 chemat nu numai dintre Iudei, ci și dintre Neamuri, după
cum zice în Osea: „Voi numi ‚popor al Meu‘, pe cel ce nu
era poporul Meu, și ‚prea iubită‘, pe cea care nu era prea iu-
26 bită. Și acolo unde li se zicea: ‚Voi nu sînteți poporul Meu‘,
27 vor fi numiți fii ai Dumnezeului celui viu.” Isaia, de altă
parte, strigă cu privire la Israel: „Chiar dacă numărul fiilor
lui Israel ar fi ca nisipul mării, numai rămășița va fi mîntuită.
28 Căci Domnul va împlini pe deplin și repede pe pămînt cuvîntul
29 Lui. Și, cum zisese Isaia mai înainte: „Dacă nu ne-ar fi lăsat
Domnul Savaot o sămînță, am fi ajuns ca Sodoma, și ne-am fi
30 asemănat cu Gomora.” Deci ce vom zice? Neamurile, cari nu
umblau după neprihănire, au căpătat neprihănirea și anume
31 neprihănirea care se capătă prin credință; pe cînd Israel, care
umbla după o Lege, care să dea neprihănirea, n’a ajuns la
32 Legea aceasta. Pentru ce? Pentru că Israel n’a căutat-o prin
credință, ci prin fapte. Ei s’au lovit de piatra de poticnire,
33 după cum este scris: „Iată că pun în Sion o Piatră de potic-
nire, și o stîncă de cădere: și cine crede în El, nu va fi dat de
rușine.”

10 Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea mea către Dum-
2 nezeu pentru Israeliți, este să fie mîntuiți. Le mărturisesc că
3 ei au rîvnă pentru Dumnezeu, dar fără pricepere: pentru că,
întrecînt n-au cunoscut neprihănirea, pe care o dă Dumnezeu,
au căutat să-și pună înainte o neprihănire a lor înșiși, și nu
4 s’au supus astfel neprihăririi, pe care o dă Dumnezeu. Căci
Hristos este sfîrșitul Legii, pentru că oricine crede în El, să
5 poată căpăta neprihănirea. În adevăr, Moise scrie că omul
care împlinește neprihănirea, pe care o dă Legea, va trăi prin
6 ea. Pe cînd iată cum vorbește neprihănirea, pe care o dă
credința: „Să nu zici în inima ta: ‚Cine se va sui în cer? (Să
7 pogoare adică pe Hristos din cer). Sau: ‚Cine se va pogori în
8 Adînc? (Să scoale adică pe Hristos din morți). Ce zice ea deci?
‚Cuvîntul este aproape de tine: în gura ta și în inima ta.‘ Și
cuvîntul acesta este cuvîntul credinței, pe care-l propovăduim
9 noi. Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn, și

dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi
mîntuit. Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea, 10
și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mîntuire, după cum 11
zice Scriptura: ‚Oricine crede în el, nu va fi dat de rușine.‘
’n adevăr, nu este nici o deosebire între Iudeu și Grec; căci 12
toți au acelaș Domn, care este bogat în îndurare pentru toți
cei ce-L cheamă. Fiindcă ‚oricine va chema Numele Domnu- 13
lui, va fi mîntuit.‘ Dar cum vor chema pe Acela în care n’au 14
crezut? Și cum vor crede în Acela, despre care n’au auzit?
Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor? Și cum vor 15
propovădui, dacă nu sînt trimeși? După cum este scris: ‚Cît
de frumoase sînt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce
vestesc Evanghelia; Dar nu toți au ascultat de Evanghelia. 16
Căci Isaia zice: ‚Doamne, cine a crezut propovăduirea noas-
tră? Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin 17
Cuvîntul lui Hristos. Dar eu întreb: ‚N’au auzit ei? Ba da; 18
căci ‚glasul lor a răsunat prin tot pămîntul, și cuvintele lor au
ajuns pînă la marginile lumii.‘ Dar întreb iarăș: ‚N’a știut 19
Israel lucrul acesta? Ba da; căci Moise, cel dintîi, zice: ‚Vă
voi întărîta la pizmă prin ceeace nu este neam, vă voi ațîța
mînia printr-un neam fără pricepere.‘ Și Isaia merge cu în- 20
drăzneala pînă acolo că zice: ‚Am fost găsit de ceice nu Mă
căutau; M’am făcut cunoscut celor ce nu întrebau de Mine.‘
Pe cînd, despre Israel zice: ‚Toată ziua Mi-am întins mîinile 21
spre un norod răzvrătit și împotrivor la vorbă.‘

’ntreb dar: ‚A lepădat Dumnezeu pe poporul Său? Nicide- 11
cum! Căci și eu sînt Israelit, din sămînța lui Avraam, din sem-
inția lui Beniamin. Dumnezeu n’a lepădat pe poporul Său, 2
pe care l-a cunoscut mai dinainte. Nu știți ce zice Scriptura,
în locul unde vorbește despre Ilie? Cum se plînge el lui Dum-
nezeu împotriva lui Israel, cînd zice: „Doamne, pe proorocii 3
Tăi i-au omorît, altarele Tale le-au surpat; am rămas eu sin-
gur, și caută să-mi ia viața?” Dar ce-i răspunde Dumnezeu? 4
“Mi-am păstrat șapte mii de bărbați, cari nu și-au plecat ge-
nunchiul înaintea lui Baal.” Tot așa, și în vremea de față, 5
este o rămășiță datorită unei alegeri, prin har. Și dacă este 6
prin har, atunci nu mai este prin fapte; altmîntrelea, harul

n'ar mai fi har. Și dacă este prin fapte, nu mai este prin har; 7 altmintrelea, fapta n'ar mai fi faptă. Deci, ce urmează? Că Israel n'a căpătat ce căuta, iar rămășița aleasă a căpătat; pe 8 când ceilalți au fost împietriți, după cum este scris: "Dumnezeu le-a dat un duh de adormire, ochi ca să nu vadă, și urechi 9 ca să n'audă, pînă în ziua de astăzi." Și David zice: "Masa lor să li se prefacă într-o cursă, într-un laț, într-un prilej de 10 cădere și într-o dreaptă răsplătire. Să li se întunece ochii ca să 11 nu vadă, și spinarea să le-o ții mereu gîrbovită." 'ntreb dar: "S'au poticnit ei ca să cadă? Nicidecum! Ci, prin alunecarea lor, s'a făcut cu puțință mîntuirea Neamurilor, ca să facă pe 12 Israel gelos; dacă, deci, alunecarea lor a fost o bogăție pentru lume, și paguba lor a fost o bogăție pentru Neamuri, ce 13 va fi plinătatea întoarcerii lor? V'o spun vouă, Neamurilor: "ntrucît sînt apostol al Neamurilor, îmi slăvesc slujba mea, 14 și caut, ca, dacă este cu puțință, să stîrnesc gelozia celor din 15 neamul meu, și să mîntuiesc pe unii din ei. Căci, dacă lepădarea lor a adus împăcarea lumii, ce va fi primirea lor din 16 nou, decît viața din morți? Iar dacă cele dintîi roade sînt sfinte, și plămădeala este sfîntă; și dacă rădăcina este sfîntă, și 17 ramurile sînt sfinte. Iar dacă unele din ramuri au fost tăiate, și dacă tu, care erai dintr'un măslin sălbatic, ai fost altoit în 18 locul lor, și ai fost făcut părtaș rădăcinii și grăsimii măslinului, nu te fâli față de ramuri. Dacă te fâlești, să știi că nu tu ții 19 rădăcina, ci rădăcina te ține pe tine. Dar vei zice: "Ramurile 20 au fost tăiate, ca să fiu altoit eu." Adevărat: au fost tăiate din pricina necredinței lor, și tu stai în picioare prin credință: 21 Nu te îngîmfa dar, ci teme-te! Căci dacă n'a cruțat Dumnezeu ramurile firești, nu te va cruța nici pe tine. Uită-te dar 22 la bunătatea și asprimea lui Dumnezeu: asprime față de ceice au căzut, și bunătate față de tine, dacă nu încetezi să rămii 23 în bunătatea aceasta; altmintrelea, vei fi tăiat și tu. Și chiar ei: dacă nu stăruiesc în necredință, vor fi altoiți; căci Dumnezeu poate să-i altoiască iarăș. Fiindcă, dacă tu, care ai fost 24 tăiat dintr'un măslin, care din fire era sălbatec, ai fost altoit, împotriva firii tale, într'un măslin bun, cu cît mai mult vor 25 fi altoiți ei, cari sînt ramuri firești, în măslinul lor? Fraților,

pentruca să nu vă socotiți singuri înțelepți, nu vreau să nu știți taina aceasta: o parte din Israel a căzut într'o împietrire, care va ținea pînă va intra numărul deplin al Neamurilor. Și atunci tot Israelul va fi mîntuit, dupăcum este scris: "Izbăvitorul va veni din Sion, și va îndepărta toate nelegiurile dela Iacov. Acesta va fi legămîntul, pe care-l voi face cu ei, cînd le voi șterge păcatele." 'n ce privește Evanghelia, ei sînt vrăjmași, și aceasta spre binele vostru; dar în ce privește alegerea, sînt iubiți, din pricina părinților lor. Căci lui Dumnezeu nu I pare rău de darurile și de chemarea făcută. Dupăcum voi odinioară n'ați ascultat de Dumnezeu, și dupăcum prin neascultarea lor ați căpătat îndurare acum, tot așa, ei acum n'au ascultat, pentruca, prin îndurarea arătată vouă, să capete și ei îndurare. Fiindcă Dumnezeu a închis pe toți oamenii în neascultare, ca să aibă îndurare de toți. O, adîncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu! Cît de nepătrunse sînt judecățile Lui, și cît de neînțelese sînt căile Lui! Și în adevăr, "cine a cunoscut gîndul Domnului? Sau cine a fost sfetnicul Lui? Cine I-a dat ceva întii, ca să aibă de primit înapoi?" Din El, prin El, și pentru El sînt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! Amin.

Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfîntă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească. Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvîrșită. Prin harul, care mi-a fost dat, eu spun fiecăruia dintre voi, să nu aibă despre sine o părere mai înaltă decît se cuvine; ci să aibă simțiri cumpătate despre sine, potrivit cu măsura de credință, pe care a împărțit-o Dumnezeu fiecăruia. Căci, dupăcum într'un trup avem mai multe mădulare, și mădularele n'au toate aceeaș slujbă, tot așa, și noi, cari sîntem mulți, alcătuim un singur trup în Hristos; dar, fiecare în parte, sîntem mădulare unii altora. Deoarece avem felurite daruri, după harul care ne-a fost dat: cine are darul proorociei, să-l întrebuințeze după măsura credinței lui. Cine este chemat la o slujbă, să se țină de slujba

8 lui. Cine învață pe alții, să se țină de învățatură. Cine îm-
bărbătează pe alții, să se țină de îmbărbătare. Cine dă, să dea
cu inimă largă. Cine cârmuiește, să cârmuiască cu rîvnă. Cine
9 face milostenie, s'o facă cu bucurie. Dragostea să fie fără
prefăcătorie. Fie-vă groază de rău, și lipiți-vă tare de bine.
10 Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească. 'n cinste, fiecare
11 să dea întîietate altuia. 'n sîrguință, fiți fără preget. Fiți plini
12 de rîvnă cu duhul. Slujiți Domnului. Bucurați-vă în nădejde.
13 Fiți răbdători în necaz. Stăruiți în rugăciune. Ajutați pe
14 sfinți, cînd sînt în nevoie. Fiți primitori de oaspeți. Binecu-
vîntați pe cei ce vă prigonesc: binecuvîntați și nu blestemați.
15, 16 Bucurați-vă cu cei ce se bucură; plîngeți cu ceice plîng. Aveți
aceleași simțiminte unii față de alții. Nu umblați după lu-
crurile înalte, ci rămîneți la cele smerite. Să nu vă socotiți
17 singuri înțelepți. Nu întoarceți nimănui rău pentru rău. Ur-
18 măriți ce este bine, înaintea tuturor oamenilor. Dacă este cu
putință, întrucît atîrnă de voi, trăiți în pace cu toți oamenii.
19 Prea iubiților, nu vă răsbunați singuri; ci lăsați să se răzbune
mînia lui Dumnezeu; căci este scris: "Răzbunarea este a Mea;
20 Eu voi răsplăti", zice Domnul. Dimpotrivă: dacă îi este foame
vrăjmașului tău, dă-i să mănînce; dacă-i este sete, dă-i să bea;
căci dacă vei face astfel, vei grămădi cărbuni aprinși pe capul
21 lui." Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul prin bine.

13 Oricine să fie supus stăpînirilor celor mai înalte; căci nu
este stăpînire care să nu vină dela Dumnezeu. Și stăpînir-
2 ile cari sînt, au fost rînduite de Dumnezeu. Deaceea, cine
se împotrivește stăpînirii, se împotrivește rînduiei puse de
3 Dumnezeu; și ceice se împotrivesc, își vor lua osînda. Dregă-
torii nu sînt de temut pentru o faptă bună, ci pentru una
rea. Vrei dar să nu-ți fie frică de stăpînire? Fă binele, și
4 vei avea laudă dela ea. El este slujitorul lui Dumnezeu pen-
tru binele tău. Dar, dacă faci răul, teme-te, căci nu degeaba
poartă sabia. El este în slujba lui Dumnezeu, ca să-L răzbune
5 și să pedepsească pe cel ce face rău. Deaceea trebuie să fiți
supuși nu numai de frica pedepsei, ci și din îndemnul cugetu-
6 lui. Tot pentru aceasta să plătiți și birurile. Căci dregătorii
sînt niște slujitori ai lui Dumnezeu, făcînd necurmat tocmai

slujba aceasta. Dați tuturor ce sînteți datori să dați: cui da- 7
torăți birul, dați-i birul; cui datorăți vama, dați-i vama; cui
datorăți frica, dați-i frica; cui datorăți cinstea, dați-i cinstea.
Să nu datorăți nimănui nimic, decît să vă iubiți unii pe alții: 8
căci cine iubește pe alții, a împlinit Legea. De fapt: “Să nu 9
preacurvești, să nu furi, să nu faci nici o mărturisire minci-
noasă, să nu poftești”, și orice altă poruncă mai poate fi, se
cuprind în porunca aceasta: “Să iubești pe aproapele tău ca
pe tine însuți.” Dragostea nu face rău aproapelui: dragostea 10
deci este împlinirea Legii. Și aceasta cu atît mai mult, cu 11
cît știți în ce împrejurări ne aflăm: este ceasul să vă treziți în
sfîrșit din somn; căci acum mîntuirea este mai aproape de noi
decît atunci cînd am crezut. Noaptea aproape a trecut, se 12
apropie ziua. Să ne desbrăcăm dar de faptele întunerecului,
și să ne îmbrăcăm cu armele luminii. Să trăim frumos, ca în 13
timpul zilei, nu în chefuri și în beții; nu în curvii și în fapte de
rușine; nu în certuri și în pizmă; ci îmbrăcați-vă în Domnul 14
Isus Hristos, și nu purtați grijă de firea pămîntească, pentruca
să-i treziți poftetele.

Primiți bine pe cel slab în credință, și nu vă apucați la 14
vorbă asupra părerilor îndoelnice. Unul crede că poate să 2
mănînce de toate; pe cînd altul, care este slab, nu mănîncă
decît verdețuri. Cine mănîncă să nu disprețuiască pe cine nu 3
mănîncă; și cine nu mănîncă, să nu judece pe cine mănîncă, fi-
indcă Dumnezeu l-a primit. Cine ești tu, care judeci pe robul 4
altuia? Dacă stă în picioare sau cade, este treaba stăpînului
său; totuș, va sta în picioare, căci Domnul are putere să-l în-
tărească pentru ca să stea. Unul socotește o zi mai pe sus 5
decît alta; pentru altul, toate zilele sînt la fel. Fiecare să fie
deplin încredințat în mintea lui. Cine face deosebire între zile, 6
pentru Domnul o face. Cine nu face deosebire între zile, pen-
tru Domnul n’o face. Cine mănîncă, pentru Domnul mănîncă;
pentruca aduce mulțămiri lui Dumnezeu. Cine nu mănîncă,
pentru Domnul nu mănîncă; și aduce și el mulțămiri lui Dum-
nezeu. ’n adevăr, niciunul din noi nu trăiește pentru sine, 7
și nici unul din noi nu moare pentru sine. Căci dacă trăim, 8
pentru Domnul trăim; și dacă murim, pentru Domnul murim.

9 Deci, fie că trăim, fie că murim, noi sîntem ai Domnului. Căci
Hristos pentru aceasta a murit și a înviat ca să aibă stăpînire
10 și peste cei morți și peste cei vii. Dar pentruce judeci tu
pe fratele tău? Sau pentruce disprețuiești tu pe fratele tău?
Căci toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui
11 Hristos. Fiindcă este scris: “Pe viața Mea Mă jur, zice Dom-
nul, că orice genunchi se va pleca înaintea Mea, și orice limbă
12 va da slavă lui Dumnezeu.” Așa că fiecare din noi are să
13 dea socoteală despre sine însuș lui Dumnezeu. Să nu ne mai
judecăm dar unii pe alții. Ci mai bine judecați să nu faceți
nimic, care să fie pentru fratele vostru o piatră de poticnire sau
14 un prilej de păcătuire. Eu știu și sînt încredințat în Domnul
Isus, că nimic nu este necurat în sine, și că un lucru nu este
15 necurat de cît pentru cel ce crede că este necurat. Dar dacă
faci ca fratele tău să se mîhnească din pricina unei mîncări, nu
mai umbli în dragoste! Nu nimici, prin mîncarea ta, pe acela
16 pentru care a murit Hristos! Nu faceți ca binele vostru să fie
grăit de rău. Căci ’mpărăția lui Dumnezeu nu este mîncare și
17 băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfînt. Cine
slujește lui Hristos în felul acesta, este plăcut lui Dumnezeu și
18 cinstit de oameni. Așa dar, să urmărim lucrurile, cari duc la
20 pacea și zidirea noastră. Să nu nimicești, pentru o mîncare,
lucrul lui Dumnezeu. Drept vorbind, toate lucrurile sînt cu-
rate. Totuș, a mîncă din ele, cînd faptul acesta ajunge pentru
21 altul un prilej de cădere, este rău. Bine este să nu mănînci
carne, să nu bei vin și să te ferești de orice lucru, care poate
fi pentru fratele tău un prilej de cădere, de păcătuire sau de
22 slăbire. ’ncredințarea pe care o ai, păstrează-o pentru tine,
înaintea lui Dumnezeu. Ferice de cel ce nu se osîndește singur
23 în ce găsește bine. Dar cine se îndoiește și mănîncă, este os-
îndit, pentrucă nu mănîncă din încredințare. Tot ce nu vine
din încredințare, e păcat.

15 Noi, cari sîntem tari, sîntem datori să răbdăm slăbiciunile
2 celor slabi, și să nu ne plăcem nouă înșine. Fiecare din noi
să placă aproapelui, în ce este bine, în vederea zidirii altora.
3 Căci și Hristos nu Și-a plăcut Lui însuș; ci, după cum este scris:
“Ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine, au căzut peste Mine.”

Și tot ce a fost scris mai înainte, a fost scris pentru învățătura 4
noastră, pentruca, prin răbdarea și nu prin mîngîierea pe care
o dau Scripturile, să avem nădejde. Dumnezeu răbdării și al 5
mîngîierii să vă facă să aveți aceleași simțiminte, unii față de
alții, după pilda lui Hristos Isus; pentruca toți împreună, cu 6
o inimă și cu o gură, să slăviți pe Dumnezeu, Tatăl Domnului
nostru Isus Hristos. Așa dar, primiți-vă unii pe alții, cum v'a 7
primit și pe voi Hristos, spre slava lui Dumnezeu. Hristos a 8
fost, în adevăr, un slujitor al tăierii împrejur, ca să dovedească
credințioșia lui Dumnezeu, și să întărească făgăduințele date
părinților; și ca Neamurile să slăvească pe Dumnezeu, pentru 9
îndurarea Lui, după cum este scris: "De aceea Te voi lăuda
printre Neamuri, și voi cînta Numelui Tău." Este zis iarăș: 10
"Veseliți-vă, Neamuri, împreună cu poporul Lui." Și iarăș: 11
"Lăudați pe Domnul, toate Neamurile; slăviți-L, toate noroad-
ele." Tot astfel și Isaia zice: "Din Iese va ieși o Rădăcină, 12
care se va scula să domnească peste Neamuri; și Neamurile vor
nădăjdui în El." Dumnezeu nădejdiei să vă umple de toată 13
bucuria și pacea, pe care o dă credința, pentruca, prin puterea
Duhului Sfînt, să fiți tari în nădejde! 'n ce vă privește pe voi, 14
fraților, eu însumi sînt încredințat că sînteți plini de bunătate,
plini și de orice fel de cunoștință, și astfel sînteți în stare să
vă sfătuiți unii pe alții. Totuș, ici coala v'am scris mai cu în- 15
drăzneală, ca să vă aduc din nou aminte de lucrurile acestea,
în puterea harului, pe care mi l-a dat Dumnezeu, ca să fiu 16
slujitorul lui Isus Hristos între Neamuri. Eu îmi împlinesc cu
scumpătate slujba Evangheliei lui Dumnezeu, pentruca Ne-
murile să-I fie o jertfă bine primită, sfințită de Duhul Sfînt.
Eu dar mă pot lăuda în Isus Hristos, în slujirea lui Dumnezeu. 17
Căci n'aș îndrăzni să pomenesc nici un lucru, pe care să nu-l 18
fi făcut Hristos prin mine, ca să aducă Neamurile la ascultarea
de El: fie prin cuvîntul meu, fie prin faptele mele, fie prin put- 19
erea semnelor și a minunilor, fie prin puterea Duhului Sfînt.
Așa că, de la Ierusalim și țările de pîmprejur, pînă la Iliric,
am răspîndit cu prisosință Evanghelia lui Hristos. Și am cău- 20
tat să vestesc Evanghelia acolo unde Hristos nu fusese vestit,
ca să nu zidesc pe temelia pusă de altul, după cum este scris: 21

“Aceia, cărora nu li se propovăduise despre El, ’l vor vedea,
22 și cei ce n’auziseră de El, ’l vor cunoaște.” Iată ce m’a îm-
23 pedecat de multe ori să vin la voi. Dar acum, fiindcă nu mai
am nimic care să mă țină pe aceste meleaguri, și fiindcă de ani
24 de zile doresc fierbinte să vin la voi, nădăjduiesc să vă văd
în treacăt, cînd mă voi duce în Spania, și să fiu însoțit de voi
pînă acolo, după ce îmi voi împlini, măcar în parte, dorința
25 de a fi stat la voi. Acum mă duc la Ierusalim să duc niște
26 ajutoare sfinților. Căci cei din Macedonia și Ahaia au avut
bunătatea să facă o strîngere de ajutoare pentru săracii dintre
27 sfinții, cari sînt în Ierusalim. Negreșit, au avut bunătatea;
dar era și o datorie față de ei; pentrucă, dacă Neamurile au
avut parte de binecuvîntările lor duhovnicești, este de datoria
28 lor să-i ajute și ele cu bunurile lor pămîntești. După ce-mi
voi împlini dar însărcinarea aceasta, și le voi încredința aceste
29 daruri, voi pleca în Spania, și voi trece pe la voi. Știu că dacă
vin la voi, voi veni cu o deplină binecuvîntare dela Hristos.
30 Vă îndemn dar, fraților, pentru Domnul nostru Isus Hristos,
și pentru dragostea Duhului, să vă luptați împreună cu mine,
31 în rugăciunile voastre către Dumnezeu pentru mine, ca să fiu
izbăvit de răzvrățiții din Iudea, și pentruca slujba, pe care o
32 am pentru Ierusalim, să fie bine primită de sfinți; și astfel
să ajung la voi cu bucurie, cu voia lui Dumnezeu, și să mă
33 răcoresc puțin în mijlocul vostru. Dumnezeul păcii să fie cu
voi cu toți! Amin.

16 Vă dau în grijă pe Fivi, sora noastră, care este diaconiță
2 (Sau: slujitoare.) a Bisericii din Chencrea; s’o primiți în
Domnul, într’un chip vrednic de sfinți, și s’o ajutați în orice ar
avea trebuință de voi; căci și ea s-a arătat de ajutor multora
3 și îndeosebi mie. Spuneți sănătate Priscilei și lui Acuila, to-
4 varășii mei de lucru în Hristos Isus, cari și-au pus capul în joc,
ca să-mi scape viața. Le mulțămesc nu numai eu, dar și toate
5 Bisericile ieșite dintre Neamuri. - Spuneți sănătate și Bisericii
care se adună în casa lor. - Spuneți sănătate lui Epenet, prea
iubitul meu, care a fost cel dintîi rod al Asiei pentru Hris-
6 tos. Spuneți sănătate Mariei, care s’a ostenit mult pentru
7 voi. - Spuneți sănătate lui Andronic și lui Iunia, rudele mele

și tovarășii mei de temniță, cari sînt cu vază între apostoli. Ei au venit la Hristos mai înainte de mine chiar. - Spuneți 8
sănătate lui Ampliat, prea iubitul meu în Domnul. - Spuneți 9
sănătate lui Urban, tovarășul nostru de lucru în Hristos, și
lui Stache, prea iubitul meu. - Spuneți sănătate lui Apele, 10
încercatul slujitor al lui Hristos. -Spuneți sănătate celor din
casa lui Aristobul. - Spuneți sănătate lui Ierodion, ruda mea. 11
-Spuneți sănătate celor din casa lui Narcis, cari sînt ai Dom-
nului. - Spuneți sănătate Trifenei și Trifosei, cari se ostenesc 12
pentru Domnul. -Spuneți sănătate Persidei prea iubite, care
s'a ostenit mult pentru Domnul. - Spuneți sănătate lui Ruf, 13
cel ales în Domnul, și mamei lui, care s'a arătat și mama mea.
- Spuneți sănătate lui Asincrit, lui Flegon, lui Hermes, lui Pa- 14
troba, lui Herma, și fraților cari sînt împreună cu ei. - Spuneți 15
sănătate lui Filolog și Iuliei, lui Nereu și surorii lui, lui Olimpa,
și tuturor sfinților cari sînt împreună cu ei. - Spuneți-vă sănă- 16
tate unii altora cu o sărutare sfîntă. Toate Bisericile lui Hris-
tos vă trimet Sănătate. Vă îndemn, fraților, să vă feriți de 17
ceice fac desbinări și tulburare împotriva învățaturii, pe care
ați primit-o. Depărtați-vă de ei. Căci astfel de oameni nu 18
slujesc lui Hristos, Domnul nostru, ci pîntecelui lor; și, prin
vorbiri dulci și amăgitoare, ei înșală inimile celor lesne creză-
tori. Cît despre voi, ascultarea voastră este cunoscută de toți. 19
Mă bucur dar de voi, și doresc să fiți înțelepți în ce privește
binele, și proști în ce privește răul. Dumnezeuul păcii va zdrobi 20
în curînd pe Satana supt picioarele voastre. Harul Domnului
nostru Isus Hristos să fie cu voi! Amin. Timotei, tovarășul 21
meu de lucru, vă trimete sănătate; tot așa și Luciu, Iason și
Sosipater, rudele mele. - Vă trimet sănătate în Domnul eu, 22
Terțiu, care am scris epistola aceasta. - Gaiu, gazda mea
și a întregii Biserici, vă trimete sănătate. -Erast, vistiernicul 23
cetății, vă trimete sănătate; tot așa și fratele Quart. Harul 24
Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin. Iar 25
Aceluia care poate să vă întărească, după Evanghelia mea și
propovăduirea lui Isus Hristos, -potrivit cu descoperirea tainei,
care a fost ținută ascunsă timp de veacuri, dar a fost arătată 26
acum prin scrierile proorocilor, și, prin porunca Dumnezeuului

---

celui vecinic, a fost adusă la cunoștința tuturor Neamurilor,
27 ca să asculte de credință, - a lui Dumnezeu, care singur este
înțelept, să fie slava, prin Isus Hristos, în vecii vecilor! Amin.

I CORINTENI

Pavel, chemat să fie apostol al lui Isus Hristos, prin 1
voia lui Dumnezeu, și fratele Sosten, către Biserica 2
lui Dumnezeu care este în Corint, către cei ce au fost
sfințiți în Hristos Isus, chemați să fie sfinți, și către
toți cei ce cheamă în vreun loc Numele lui Isus Hristos, Dom- 3
nul lor și al nostru: Har și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, 3
și dela Domnul Isus Hristos! Mulțămesc Dumnezeului meu 4
totdeauna, cu privire la voi, pentru harul lui Dumnezeu, care
v'a fost dat în Isus Hristos. Căci în El ați fost îmbogățiți 5
în toate privințele, cu orice vorbire și cu orice cunoștință. 'n 6
felul acesta mărturia despre Hristos a fost bine întărită în mi-
jlocul vostru; așa că nu duceți lipsă de niciun fel de dar, în 7
așteptarea arătării Domnului nostru Isus Hristos. El vă va 8
întări pînă la sfîrșit, în așa fel ca să fiți fără vină în ziua venirii
Domnului nostru Isus Hristos. Credincios este Dumnezeu, 9
care v'a chemat la părășia cu Fiul Său Isus Hristos, Domnul
nostru. Vă îndemn, fraților, pentru Numele Domnului nostru 10
Isus Hristos, să aveți toți acelaș fel de vorbire, să n'aveți des-
binări între voi, ci să fiți uniți în chip desăvîrșit într'un gînd
și o simțire. Căci, fraților, am aflat despre voi dela ai Cloei, 11
că între voi sînt certuri. Vreau să spun că fiecare din voi zice: 12
"Eu sînt al lui Pavel!" - "Și eu, al lui Apolo!" - "Și eu, al lui
Chifa!" - "Și eu, al lui Hristos!" Hristos a fost împărțit? Pavel 13
a fost răstignit pentru voi? Sau în numele lui Pavel ați fost voi
botezați? Mulțămesc lui Dumnezeu că n'am botezat pe nici- 14
unul din voi, afară de Crisp și Gaiu, pentruca nimeni să nu
poată spune că ați fost botezați în numele meu. Da, am mai 16
botezat și casa lui Stefana; încolo, nu știu să mai fi botezat
pe altcineva. De fapt, Hristos m'a trimes nu să botez, ci 17
să propovăduiesc Evanghelia: nu cu înțelepciunea vorbirii, ca
nu cumva crucea lui Hristos să fie făcută zadarnică. Fiindcă 18
propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sînt pe calea

pierzării: dar pentru noi, cari sîntem pe calea mîntuirii, este
19 puterea lui Dumnezeu. Căci este scris: “Voi prăpădi înțelepciunea celor înțelepți, și voi nimici priceperea celor pricepuți.”
20 Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este vorbărețul veacului acestuia? N’a prostit Dumnezeu înțelepciunea lumii acesteia? Căci întrucît lumea, cu înțelepciunea ei, n’a cunoscut pe Dumnezeu în înțelepciunea lui Dumnezeu, Dumnezeu a găsit cu cale să mîntuiască pe credincioși prin
22 nebunia propovăduirii crucii. Iudeii, într’adevăr, cer minuni, și Grecii caută înțelepciune; dar noi propovăduim pe Hristos cel răstignit, care pentru Iudei este o pricină de poticnire, și pentru Neamuri o nebunie; dar pentru cei chemați, fie Iudei, fie Greci, este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu. Căci nebunia lui Dumnezeu, este mai înțeleaptă decît oamenii; și slăbiciunea lui Dumnezeu, este mai tare decît oamenii. De pildă, fraților, uitați-vă la voi cari ați fost chemați: printre voi nu sînt mulți înțelepți în felul lumii, nici mulți puternici, nici
27 mulți de neam ales. Dar Dumnezeu a ales lucrurile nebune ale lumii, ca să facă de rușine pe cele înțelepte. Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca să facă de rușine pe cele tari. Și Dumnezeu a ales lucrurile josnice ale lumii, și lucrurile disprețuite, ba încă lucrurile cari nu sînt, ca să nimicească pe cele ce sînt; pentruca nimeni să nu se laude înaintea lui Dumnezeu. Și voi, prin El, sînteți în Hristos Isus. El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și
31 răscumpărare, pentruca, după cum este scris: “Cine se laudă, să se laude în Domnul.”

2 Cît despre mine, fraților, cînd am venit la voi, n’am venit să vă vestesc taina lui Dumnezeu cu o vorbire sau înțelepciune strălucită. Căci n’am avut de gînd să știu între voi altceva decît pe Isus Hristos și pe El răstignit. Eu însumi, cînd am venit în mijlocul vostru, am fost slab, fricos și plin de cutremur.
4 Și învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într’o dovadă dată de Duhul și de putere, pentruca credința voastră să fie întemeiată nu pe
6 înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu. Totuș ceea ce propovăduim noi printre cei desăvîrșiți, este o înțelep-

ciune; dar nu a veacului acestuia, nici a frunțașilor veacului
acestuia, cari vor fi nimiciți. Noi propovăduim înțelepciunea 7
lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă, pe care o rînduise
Dumnezeu, spre slava noastră, mai înainte de veci, și pe care 8
n'a cunoscut-o niciunul din frunțașii veacului acestuia; căci,
dacă ar fi cunoscut-o, n-ar fi răstignit pe Domnul slavei. Dar, 9
după cum este scris: "Lucruri, pe cari ochiul nu le-a văzut,
urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s'au suit, așa
sînt lucrurile, pe cari le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L
iubesc." Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul 10
Său. Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adînci ale
lui Dumnezeu. 'n adevăr, cine dintre oameni cunoaște lu- 11
crurile omului, afară de duhul omului, care este în el? Tot așa:
nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu afară de Duhul
lui Dumnezeu. Și noi n'am primit duhul lumii, ci Duhul 12
care vine dela Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile, pe
cari ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său. Și vorbim de 13
spre ele nu cu vorbiri învățate dela înțelepciunea omenească,
ci cu vorbiri învățate dela Duhul Sfînt, întrebuintînd o vorbire
duhovnicească pentru lucrurile duhovnicești. Dar omul firesc 14
nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el,
sînt o nebulie; și nici nu le poate înțelege, pentrucă trebui-
esc judecate duhovnicește. Omul duhovnicesc, dimpotrivă, 15
poate să judece totul, și el însuș nu poate fi judecat de ni-
meni. Căci "cine a cunoscut gîndul Domnului, ca să-I poată 16
da învățătură?" Noi însă avem gîndul lui Hristos.

Cît despre mine, fraților, nu v'am putut vorbi ca unor oa- **3**
meni duhovnicești, ci a trebuit să vă vorbesc ca unor oameni
lumești, ca unor prunci în Hristos. V'am hrănit cu lapte, nu 2
cu bucate tari, căci nu le puteați suferi; și nici acum chiar nu
le puteți suferi, Pentrucă tot lumești sînteți. 'n adevăr, cînd 3
între voi sînt zavistii, certuri și desbinări, nu sînteți voi lumești
și nu trăiți voi în felul celorlalți oameni? Cînd unul zice: "Eu 4
sînt al lui Pavel!" Și altul: "Eu sînt al lui Apolo": nu sînteți voi
oameni de lume? Cine este Pavel? Și cine este Apolo? Niște 5
slujitori ai lui Dumnezeu, prin cari ați crezut; și fiecare după
puterea dată lui de Domnul. Eu am sădit, Apolo a udat, dar 6

7 Dumnezeu a făcut să crească: așa că nici cel ce sădește, nici
cel ce udă nu sînt nimic; ci Dumnezeu, care face să crească.
8 Cel ce sădește și cel ce udă, sînt tot una; și fiecare își va lua
9 răsplata după osteneala lui. Căci noi sîntem împreună lucră-
tori cu Dumnezeu. Voi sînteți ogorul lui Dumnezeu, clădirea
10 lui Dumnezeu. După harul lui Dumnezeu, care mi-a fost dat,
eu, ca un meșter-zidar înțelept, am pus temelia, și un altul
clădește deasupra. Dar fiecare să ia bine seama cum clădește
11 deasupra. Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decît cea
12 care a fost pusă, și care este Isus Hristos. Iar dacă clădește
cineva pe această temelie, aur, argint, pietre scumpe, lemn,
13 fîn, trestie, lucrarea fiecăruia va fi dată pe față: ziua Domnu-
lui o va face cunoscut, căci se va descoperi în foc. Și focul va
14 dovedi cum este lucrarea fiecăruia. Dacă lucrarea zidită de
cineva pe temelia aceea, rămîne în picioare, el va primi o răs-
15 plată. Dacă lucrarea lui va fi arsă, își va pierde răsplata. Cît
16 despre el, va fi mîntuit, dar ca prin foc. Nu știți că voi sînteți
Templul lui Dumnezeu, și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în
17 voi? Dacă nimicește cineva Templul lui Dumnezeu, pe acela
îl va nimici Dumnezeu; căci Templul lui Dumnezeu este sfînt:
18 și așa sînteți voi. Nimeni să nu se înșele: Dacă cineva din-
tre voi se crede înțelept în felul veacului acestuia, să se facă
19 nebun, ca să ajungă înțelept. Căci înțelepciunea lumii ace-
steia este o nebunie înaintea lui Dumnezeu. De aceea este scris:
20 “El prinde pe cei înțelepți în viclenia lor.” Și iarăș: “Domnul
21 cunoaște gîndurile celor înțelepți. Știe că sînt deșarte.” Ni-
meni să nu se fălească dar cu oameni, căci toate lucrurile sînt
22 ale voastre: fie Pavel, fie Apolo, fie Chifa, fie lumea, fie viața,
fie moartea, fie lucrurile de acum, fie cele viitoare; toate sînt
23 ale voastre, și voi sînteți ai lui Hristos, iar Hristos este al lui
Dumnezeu.

4 Iată cum trebuie să fim priviți noi: ca niște slujitori ai lui
2 Hristos, și ca niște ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu. ’ncolo,
ce se cere dela ispravnici, este ca fiecare să fie găsit credincios
3 în lucrul încredințat lui. Cît despre mine, prea puțin îmi
pasă dacă sînt judecat de voi sau de un scaun omenesc de
judecată. Ba încă, nici eu însumi nu mă mai judec pe mine.

Căci n'am nimic împotriva mea; totuș nu pentru aceasta sînt 4
socotit neprihănit: Cel ce mă judecă, este Domnul. De aceea 5
să nu judecați nimic înainte de vreme, pînă va veni Domnul,
care va scoate la lumină lucrurile ascunse în întunec, și va
descoperi gîndurile inimilor. Atunci, fiecare își va căpăta lauda
dela Dumnezeu. Fraților, pentru voi am spus aceste lucruri, 6
în icoană de vorbire, cu privire la mine și la Apolo, ca prin
noi înșine, să învățați să nu treceți peste "ce este scris": și
nici unul din voi să nu se fălească de loc cu unul împotriva
celuilalt. Căci cine te face deosebit? Ce lucru ai, pe care să 7
nu-l fi primit? Și dacă l-ai primit, de ce te lauzi ca și cum nu
l-ai fi primit? O, iată-vă sătui! Iată-vă ajunși bogăți! Iată-vă 8
împărățind fără noi! Și măcar de ați împărățit cu adevărat ca
să putem împărăți și noi împreună cu voi! Căci parcă Dum- 9
nezeu a făcut din noi, apostolii, oamenii cei mai de pe urmă,
niște osîndiți la moarte; fiindcă am ajuns o privesite pentru
lume, îngeri și oameni. Noi sîntem nebuni pentru Hristos: voi, 10
înțelepți în Hristos! Noi, slabi: voi, tari! Voi, puși în cinste:
noi, disprețuiți! Pînă în clipa aceasta suferim de foame și de 11
sete, sîntem goi, chinuiți, umblăm din loc în loc, ne ostenim 12
și lucrăm cu mîinile noastre; cînd sîntem ocăriți, binecuvîntăm;
cînd sîntem prigoniti, răbdăm; cînd sîntem vorbiți de 13
rău, ne rugăm. Pînă în ziua de azi am ajuns ca gunoiul lumii
acesteia, ca lepădătura tuturor. Nu vă scriu aceste lucruri, 14
ca să vă fac rușine; ci ca să vă sfătuesc ca pe niște copii prea
iubiți ai mei. Căci chiar dacă ați avea zece mii de învățători 15
în Hristos, totuș n'aveți mai mulți părinți; pentrucă eu v'am
născut în Hristos Isus, prin Evanghelie. Deaceea vă rog să 16
călcați pe urmele mele. Pentru aceasta v'am trimes pe Tim- 17
otei, care este copilul meu prea iubit și credincios în Domnul.
El vă va aduce aminte de felul meu de purtare în Hristos și de
felul cum învăț eu pe oameni pretutindeni în toate Bisericile.
Unii s'au îngîmfat, și și-au închipuit că n'am să mai vin la voi. 18
Dar dacă va voi Domnul, voi veni în curînd la voi, și atunci
voi vedea nu vorbele, ci puterea celorce s'au îngîmfat. Căci 20
'mpărăția lui Dumnezeu nu stă în vorbe, ci în putere. Ce 21
voiți? Să vin la voi cu nuiua, sau cu dragoste și cu duhul

blîndetei?

5 Din toate părțile se spune că între voi este curvie; și încă o curvie de acelea, cari nici chiar la păgîni nu se pomenesc; 2 pînă acolo că unul din voi trăiește cu nevasta tatălui său. Și voi v'ați fălit! Și nu v'ați mîhnit mai degrabă, pentruca cel ce a săvîrșit fapta aceasta, să fi fost dat afară din mijlocul 3 vostru! Cît despre mine, măcar că n'am fost la voi cu trupul, dar fiind de față cu duhul, am și judecat, ca și cînd aș fi fost de 4 față, pe celce a făcut o astfel de faptă. 'n Numele Domnului Isus, voi și duhul meu, fiind adunați la olaltă, prin puterea 5 Domnului nostru Isus, am hotărît ca un astfel de om să fie dat pe mîna Satanei, pentru nimicirea cărnii, ca duhul lui să fie 6 mîntuit în ziua Domnului Isus. Nu vă lăudați bine. Nu știți că 7 puțin aluat dospește toată plămădeala? Măturați aluatul cel vechi, ca să fiți o plămădeală nouă, cum și sînteți, fără aluat; 8 căci Hristos, Paștele noastre, a fost jertfit. Să prăznuim dar praznicul nu cu un aluat vechi, nici cu un aluat de răutate și 9 viclenie, ci cu azimele curăției și adevărului. V'am scris în 10 epistola mea să n'aveți nicio legătură cu curvarii. - 'nsă n'am înțeles cu curvarii lumii acesteia, sau cu cei lacomi de bani, sau cu cei răpareți, sau cu cei ce se închină la idoli, fiindcă 11 atunci ar trebui să ieșiți din lume. Ci v'am scris să n'aveți niciun fel de legături cu vreunul care, măcarcă își zice "frate", totuș este curvar, sau lacom de bani, sau închinător la idoli, sau defăimător, sau bețiv, sau răpareț; cu un astfel de om nu 12 trebuie nici să mîncați. 'n adevăr, ce am eu să judec pe cei de afară? Nu este datoria voastră să judecați pe cei dinăuntru? 13 Cît despre cei de afară, îi judecă Dumnezeu. Dați afară dar din mijlocul vostru pe răul acela.

6 Cum! Cînd vreunul din voi are vreo neînțelegere cu altul, îndrăznește el să se judece cu el la cei nelegiuți și nu la sfinți? 2 Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea va fi judecată de voi, sînteți voi nevrednici să judecați lucruri de foarte 3 mică însemnătate? Nu știți că noi vom judeca pe îngeri? 4 Cu cît mai mult lucrurile vieții acesteia? Deci, cînd aveți neînțelegeri pentru lucrurile vieții acesteia, voi puneți judecători pe aceia pe cari Biserica nu-i bagă în seamă? Spre rușinea

voastră zic lucrul acesta. Astfel, nu este între voi nici măcar un singur om înțelept, care să fie în stare să judece între frate și frate? Dar un frate se duce la judecată cu alt frate, și încă 6 înaintea necredincioșilor! Chiar faptul că aveți judecați între 7 voi, este un cusur pe care-l aveți. Pentru ce nu suferiți mai bine să fiți nedreptățiți? De ce nu răbdați mai bine paguba? Dar 8 voi singuri sînteți aceia cari nedreptățiți și păgubiți, și încă pe frați! Nu știți că cei nedrepti nu vor moșteni 'mpărăția lui 9 Dumnezeu? Nu vă înșelați în privința aceasta: nici curvarii, nici închinătorii la idoli, nici preacurvarii, nici malahii, nici sodomiiții, nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici defăimă- 10 torii, nici răpareții nu vor moșteni 'mpărăția lui Dumnezeu. Și așa erați unii din voi! Dar ați fost spălați, ați fost sfințiți, 11 ați fost socotiți neprihăniți, în Numele Domnului Isus Hristos, și prin Duhul Dumnezeului nostru. Toate lucrurile îmi 12 sînt îngăduite, dar nu toate sînt de folos; toate lucrurile îmi sînt îngăduite, dar nimic nu trebuie să pună stăpînire pe mine. Mîncările sînt pentru pîntece, și pîntecele este pentru mîncări. 13 Și Dumnezeu va nimici și pe unul și pe celelalte. Dar trupul nu este pentru curvie: el este pentru Domnul, și Domnul este pentru trup. Și Dumnezeu, care a înviat pe Domnul, ne va 14 învia și pe noi cu puterea Sa. Nu știți că trupurile voastre sînt mădulare ale lui Hristos? Voi lua eu mădularele lui Hristos, și voi face din ele mădulare ale unei curve? Nicidecum! Nu știți că cine se lipește de o curvă, este un singur trup cu 16 ea? Căci este zis: "Cei doi se vor face un singur trup". Dar 17 cine se lipește de Domnul, este un singur duh cu El. Fugiți 18 de curvie! Orice alt păcat, pe care-l face omul, este un păcat săvîrșit afară din trup; dar cine curvește, păcătuiește împotriva trupului său. Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului 19 Sfînt, care locuiește în voi, și pe care L-ați primit dela Dumnezeu? Și că voi nu sînteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați 20 cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, cari sînt ale lui Dumnezeu.

Cu privire la lucrurile despre cari mi-ați scris, eu cred că 7 este bine ca omul să nu se atingă de femeie. Totuș, din pricina 2 curviei, fiecare bărbat să-și aibă nevasta lui, și fiecare femeie

3 să-și aibă bărbatul ei. Bărbatul să-și împlinească față de nevastă datoria de soț; și tot așa să facă și nevasta față de bărbat.
4 Nevasta nu este stăpînă pe trupul ei, ci bărbatul. Tot astfel,
5 nici bărbatul nu este stăpîn peste trupul lui, ci nevasta. Să nu vă lipsiți unul pe altul de datoria de soți, decît doar prin bună învoială, pentru un timp, ca să vă îndeletniciți cu postul și cu rugăciunea; apoi să vă împreunați iarăș, ca să nu vă ispитеască
6 Satana, din pricina nestăpînirii voastre. Lucrul acesta îl spun
7 ca o îngăduință; nu fac din el o poruncă. Eu aș vrea ca toți oamenii să fie ca mine; dar fiecare are dela Dumnezeu darul lui:
8 unul într'un fel, altul într'altul. Celor neînsurați și văduvelor,
9 le spun că este bine pentru ei să rămînă ca mine. Dar dacă nu se pot înfrîna, să se căsătorească; pentrucă este mai bine să se căsătorească decît să ardă. Celor căsătoriți, le poruncesc nu
10 eu, ci Domnul, ca nevasta să nu se despartă de bărbat. (Dacă este despărțită, să rămînă nemăritată, sau să se împace cu bărbatul ei.) Și nici bărbatul să nu-și lase nevasta. Celorlalți le zic eu, nu Domnul: Dacă un frate are o nevastă necredincioasă, și ea voiește să trăiască înainte cu el, să nu se despartă de ea.
13 Și dacă o femeie are un bărbat necredincios, și el voiește să trăiască înainte cu ea, să nu se despartă de bărbatul ei. Căci bărbatul necredincios este sfințit prin nevasta credincioasă și nevasta necredincioasă este sfințită prin fratele; altmintrelea,
15 copiii voștri ar fi necurați, pe cînd acum sînt sfinți. Dacă cel necredincios vrea să se despartă, să se despartă; în împrejurarea aceasta, fratele sau sora nu sînt legați: Dumnezeu
16 ne-a chemat să trăim în pace. Căci ce știi tu, nevastă, dacă îți vei mîntui bărbatul? Sau ce știi tu, bărbate, dacă îți vei mîntui nevasta?
17 'ncolo, fiecare să rămînă în starea în care l-a așezat Domnul, și în care l-a chemat Dumnezeu. Aceasta este rînduiala pe care am așezat-o în toate Bisericile. Dacă cineva a fost chemat pe cînd era tăiat împrejur, să rămînă tăiat împrejur. Dacă cineva a fost chemat pe cînd era netăiat
19 împrejur, să nu se taie împrejur. Tăierea împrejur nu este nimic, și netăierea împrejur nu este nimic, ci păzirea poruncilor lui Dumnezeu. Fiecare să rămînă în chemarea pe care o
21 avea cînd a fost chemat. Ai fost chemat cînd erai rob? Să nu

te neliniștești de lucrul acesta; dar dacă poți să ajungi slobod, folosește-te. Căci robul chemat în Domnul, este un slobod 22 al Domnului. Tot așa, cel slobod, care a fost chemat, este un rob al lui Hristos. Voi ați fost cumpărați cu un preț. Nu 23 vă faceți dar robi oamenilor. Fiecare, fraților, să rămână cu 24 Dumnezeu în starea în care era când a fost chemat. Cît despre 25 fecioare, n'am o poruncă din partea Domnului. Le dau însă un sfat, ca unul care am căpătat dela Domnul harul să fiu vrednic de crezare. Iată dar ce cred eu că este bine, avînd în vedere 26 strîmtorarea de acum: este bine pentru fiecare să rămînă așa cum este. Ești legat de o nevastă? Nu căuta să fii deslegat. 27 Nu ești legat de o nevastă? Nu căuta nevastă. 'nsă, dacă te 28 însori, nu păcătuiești. Dacă fecioara se mărită, nu păcătuiește. Dar ființele acestea vor avea necazuri pămîntești, și eu aș vrea să vi le cruț. Iată ce vreau să spun, fraților: de acum vremea 29 s'a scurtat. Spun lucrul acesta, pentruca ceice au neveste, să fie ca și cum n'ar avea; cei ce plîng, ca și cum n'ar plînge; cei 30 ce se bucură ca și cum nu s'ar bucura; cei ce cumpără, ca și cum n'ar stăpîni; cei ce se folosesc de lumea aceasta, ca și cum 31 nu s'ar folosi de ea; căci chipul lumii acesteia trece. Dar eu aș 32 vrea ca voi să fiți fără griji. Cine nu este însurat, se îngrijește de lucrurile Domnului, cum ar putea să placă Domnului. Dar 33 cine este însurat, se îngrijește de lucrurile lumii, cum să placă nevestei. Tot așa, între femeia măritată și fecioară este o de- 34 osebire: cea nemăritată se îngrijește de lucrurile Domnului, ca să fie sfîntă și cu trupul și cu duhul; iar cea măritată se îngri- 35 jește de lucrurile lumii, cum să placă bărbatului ei. Vă spun 36 lucrul acesta pentru binele vostru, nu ca să vă prind într'un laț, ci pentru ceeace este frumos, și ca să puteți sluji Domnu- 37 lui fără piedici. Dacă crede cineva că este rușinos pentru fata 38 lui să treacă de floarea vîrstei, și nevoia cere așa, să facă ce vrea: nu păcătuiește; să se mărite. Dar cine a luat o hotărîre 39 tare, și nu este nevoit ci este slobod să lucreze cum vrea, și a hotărît în inima lui să-și păstreze pe fiică-sa fecioară, face bine. Astfel, cine își mărită fata, bine face, și cine n'o mărită, mai bine face. O femeie măritată este legată de lege cîtă vreme îi 39 trăiește bărbatul; dar dacă-i moare bărbatul, este slobodă să

40 se mărite cu cine vrea; numai în Domnul. Dar, după părerea mea, va fi mai fericită dacă rămîne așa cum este. Și cred că și eu am Duhul lui Dumnezeu.

8 'n ce privește lucrurile jertfite idolilor, știm că toți avem cunoștință. Dar cunoștința îngîmfă pe cînd dragostea zidește.
2 Dacă crede cineva că știe ceva, încă n'a cunoscut cum trebuie
3 să cunoască. Dar dacă iubește cineva pe Dumnezeu, este
4 cunoscut de Dumnezeu. Deci, cît despre mîncarea lucrurilor jertfite idolilor, știm că în lume un idol este tot una cu nimic,
5 și că nu este decît un singur Dumnezeu. Căci chiar dacă ar fi așa numiți "dumnezei", fie în cer, fie pe pămînt (cum și sînt în
6 adevăr mulți "dumnezei" și mulți "domni"), totuș pentru noi nu este decît un singur Dumnezeu: Tatăl, dela care vin toate lucrurile și pentru care trăim și noi, și un singur Domn: Isus
7 Hristos, prin care sînt toate lucrurile și prin El și noi. Dar nu toți au cunoștința aceasta. Ci unii, fiind obicinuiți pînă acum cu idolul, mănîncă un lucru ca fiind jertfit unui idol; și cugetul
8 lor, care este slab, este întinat. Dar nu carnea ne face pe noi plăcuți lui Dumnezeu: nu cîștigăm nimic dacă mîncăm din ea,
9 și nu pierdem nimic dacă nu mîncăm. Luați seama însă ca nu cumva această slobozenie a voastră să ajungă o piatră de
10 poticnire pentru cei slabi. Căci dacă te vede cineva pe tine, care ai cunoștință, că șezi la masă într'un templu de idoli, cugetul lui, care este slab, nu-l va împinge pe el să mănînce
11 din lucrurile jertfite idolilor? Și astfel, el, care este slab, va pieri din pricina acestei cunoștințe a ta: el, fratele, pentru
12 care a murit Hristos! Dacă păcătuiești astfel împotriva fraților, și le răniți cugetul lor slab, păcătuiești împotriva lui Hristos.
13 De aceea, dacă o mîncare face pe fratele meu să păcătuiască, nu voi mîncă niciodată carne, ca să nu fac pe fratele meu să păcătuiască.

9 Nu sînt eu slobod? Nu sînt eu apostol? N'am văzut eu pe Isus, Domnul nostru? Nu sînteți voi lucrul meu în Domnul?
2 Dacă nu sînt apostol pentru alții, sînt măcar pentru voi; căci voi sînteți pecetea apostoliei mele în Domnul. Iată răspunsul
3 meu de apărare împotriva celor ce mă cercetează. N'avem
4 dreptul să mîncăm și să bem? N'avem dreptul să ducem cu
5

noi o soră, care să fie nevasta noastră, cum fac ceilalți apostoli, și frații Domnului, și Chifa? Ori numai eu și Barnaba n'avem 6 dreptul să nu lucrăm? Cine merge la război pe cheltuiala sa? 7 Cine sădește o vie, și nu mănâncă din rodul ei? Cine paște o turmă, și nu mănâncă din laptele turmei? Lucrurile acestea 8 le spun după felul oamenilor? Nu le spune și Legea? 'n 9 adevăr, în Legea lui Moise este scris: "Să nu legi gura bouului care treieră grâul!" Pe boi îi are în vedere Dumnezeu aici? Sau vorbește El înadins pentru noi? Da, pentru noi a fost 10 scris astfel; căci cine ară, trebuie să are cu nădejde, și cine treieră grâul, trebuie să-l treiere cu nădejdea că va avea parte de el. Dacă am sămănat printre voi bunurile duhovnicești, 11 mare lucru este dacă vom secera bunurile voastre vremelnice? Dacă se bucură alții de acest drept asupra voastră, nu ni se 12 cade cu mult mai mult nouă? Dar noi nu ne-am folosit de dreptul acesta; ci răbdăm totul, ca să nu punem vreo piedică Evangheliei lui Hristos. Nu știți că cei ce îndeplinesc slujbele 13 sfinte, sînt hrăniți din lucrurile dela Templu, și că cei ce slujesc altarului, au parte dela altar? Tot așa, Domnul a rînduit ca 14 cei ce propovăduiesc Evanghelia, să trăiască din Evanghelia. Dar eu nu m'am folosit de niciunul din aceste drepturi. Și 15 nu vă scriu aceste lucruri ca să cer să se facă așa cu mine; căci aș vrea mai bine să mor decît să-mi ia cineva pricina mea de laudă. Dacă vestesc Evanghelia, nu este pentru mine o 16 pricină de laudă, căci trebuie s'o vestesc; și vai de mine, dacă nu vestesc Evanghelia! Dacă fac lucrul acesta de bună voie, 17 am o răsplată. Chiar dacă-l fac de silă, este o isprăvnicie care mi-a fost încredințată. Care este atunci răsplata mea? Este 18 să vestesc fără plată Evanghelia, pe care o vestesc, și să nu mă folosesc de dreptul meu în Evanghelia. Căci, măcar că 19 sînt slobod față de toți, m'am făcut robul tuturor, ca să cîștig pe cei mai mulți. Cu Iudeii, m'am făcut ca un Iudeu, ca să 20 cîștig pe Iudei; cu ceice sînt supt Lege, m'am făcut ca și cînd aș fi fost supt Lege (măcar că nu sînt supt Lege), ca să cîștig pe ceice sînt supt Lege; cu ceice sînt fără Lege, m'am făcut 21 ca și cum aș fi fost fără lege (măcar că nu sînt fără o lege a lui Dumnezeu, ci sînt supt legea lui Hristos), ca să cîștig

22 pe cei fără lege. Am fost slab cu cei slabi, ca să câștig pe
cei slabi. M'am făcut tuturor totul, ca, oricum, să mîntuiesc
23 pe unii din ei. Fac totul pentru Evanghelie, ca să am și eu
24 parte de ea. Nu știți că ceice aleargă în locul de alergare, toți
aleargă, dar numai unul capătă premiul? Alergați dar în așa
25 fel ca să căpătați premiul! Toți ceice se luptă la jocurile de
obște, se supun la tot felul de înfrînări. Și ei fac lucrul acesta
ca să capete o cunună, care se poate vesteji: noi să facem
26 lucrul acesta pentru o cunună, care nu se poate vesteji. Eu,
deci, alerg, dar nu ca și cum n'aș ști încotro alerg. Mă lupt
27 cu pumnul, dar nu ca unul care lovește în vînt. Ci mă port
aspru cu trupul meu, și-l țin în stăpînire, ca nu cumva, după ce
am propovăduit altora, eu însumi să fiu lepădat.

10 Fraților, nu vreau să nu știți că părinții noștri toți au fost
2 supt nor, toți au trecut prin mare, toți au fost botezați în
3 nor și în mare, pentru Moise; toți au mîncat aceeaș mîncare
4 duhovnicească, și toți au băut aceeaș băutură duhovnicească,
pentru că beau dintr'o stîncă duhovnicească ce venea după ei;
5 și stîncă era Hristos. Totuș cei mai mulți dintre ei, n'au
6 fost plăcuți lui Dumnezeu, căci au pierit în pustie. Și aceste
lucruri s'au întîmplat ca să ne slujească nouă drept pilde, pen-
7 truca să nu poftim după lucruri rele, cum au poftit ei. Să
nu fiți închinători la idoli, ca unii dintre ei, după cum este
scris: "Poporul a șezut să mănînce și să bea; și s'au sculat să
8 joace." Să nu curvim, cum au făcut unii din ei, așa că într-o
9 singură zi au căzut douăzeci și trei de mii. Să nu ispitim pe
Domnul, cum L-au ispitit unii din ei, cari au pierit prin șerpi.
10 Să nu cîrțiți, cum au cîrtit unii din ei, cari au fost nimiciți de
11 Nimicitorul. Aceste lucruri li s'au întîmplat ca să ne slujească
drept pilde, și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste
12 cari au venit sfîrșiturile veacurilor. Astfel dar, cine crede că
13 stă în picioare, să ia seama să nu cadă. Nu v'a ajuns nici o
ispită, care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și
Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți
peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mi-
14 jlocul să ieșiți din ea, ca s'o puteți răbda. De aceea, prea
15 iubiții mei, fugiți de închinarea la idoli. Vă vorbesc ca unor

oameni cu judecată: judecați voi singuri ce spun. Paharul 16
binecuvîntat, pe care-l binecuvîntăm, nu este el împărtășirea
cu sîngele lui Hristos? Pînea, pe care o frîngem, nu este ea
împărtășirea cu trupul lui Hristos? Avînd în vedere că este 17
o pîne, noi, cari sîntem mulți, sîntem un trup; căci toți luăm
o parte din aceeaș pîne. Uitați-vă la Israelul după trup: cei 18
ce mănîncă jertfele, nu sînt ei în împărtășire cu altarul? Deci 19
ce zic eu? Că un lucru jertfit idolilor, este ceva? Sau că un
idol este ceva? Dimpotrivă, eu zic că ce jertfesc Neamurile, 20
jertfesc dracilor, și nu lui Dumnezeu. Și eu nu vreau ca voi să
fiți în împărtășire cu dracii. Nu puteți bea paharul Domnului 21
și paharul dracilor; nu puteți lua parte la masa Domnului și la
masa dracilor. Sau vrem să întărităm pe Domnul la gelozie? 22
Sîntem noi mai tari decît El? Toate lucrurile sînt îngăduite, 23
dar nu toate sînt de folos. Toate lucrurile sînt îngăduite, dar
nu toate zidesc. Nimeni să nu-și caute folosul lui, ci fiecare să 24
caute folosul altuia. Să mîncăți din tot ce se vinde pe piață,
fără să cercetați ceva din pricina cugetului. Căci “al Dom- 26
nului este pămîntul și tot ce cuprinde el.” Dacă vă poștește 27
un necredincios la o masă, și voiți să vă duceți, să mîncăți
din tot ce vă pune înaintea, fără să cercetați ceva din pricina
cugetului. Dar dacă vă spune cineva: “Lucrul acesta a fost 28
jertfit idolilor”, să nu mîncăți, din pricina celui ce v’a înști-
ințat și din pricina cugetului; căci “al Domnului este pămîntul
și tot ce cuprinde el.” Vorbesc aici nu de cugetul vostru, ci 29
de cugetul altuia. Căci de ce să fie judecată slobozenia mea de
cugetul altuia? Dacă mănînc, aducînd mulțămiri, de ce să fiu 30
vorbit de rău pentru un lucru, pentru care mulțănesc? Deci, 31
fie că mîncăți, fie că beți, fie că faceți altceva: să faceți totul
pentru slava lui Dumnezeu. Să nu fiți pricină de păcătuire 32
nici pentru Iudei, nici pentru Greci, nici pentru Biserica lui
Dumnezeu. După cum mă silesc și eu în toate lucrurile să 33
plac tuturor, căutînd nu folosul meu, ci al celor mai mulți, ca
să fie mîntuiți.

Călcați pe urmele mele, întrucît și eu calc pe urmele lui 11
Hristos. Vă laud că în toate privințele vă aduceți aminte de 2
mine, și că țineți învățăturile întocmai cum vi le-am dat. Dar 3

vreau să știți că Hristos este Capul oricărui bărbat; că bărbatul este capul femeii, și că Dumnezeu este capul lui Hristos.

4 Orice bărbat, care se roagă sau proorocește cu capul acoperit,
5 își necinstește Capul său. Dimpotrivă, orice femeie care se
6 roagă sau proorocește cu capul desvălit, își necinstește capul
7 ei, pentru că este ca una care ar fi rasă. Dacă o femeie nu se învălește, să se și tundă! Iar, dacă este rușine pentru o femeie să
8 fie tunsă ori rasă, să se învălească. Bărbatul nu este dator să-și acopere capul, pentru că el este chipul și slava lui Dumnezeu,
9 pe cînd femeia este slava bărbatului. 'n adevăr, nu bărbatul
10 a fost luat din femeie, ci femeia din bărbat; și nu bărbatul a
11 fost făcut pentru femeie, ci femeia pentru bărbat. De aceea
12 femeia, din pricina îngerilor, trebuie să aibă pe cap un semn
13 al stăpînirii ei. Totuș, în Domnul, femeia nu este fără bărbat,
14 nici bărbatul fără femeie. Căci dacă femeia este din bărbat,
15 tot așa și bărbatul prin femeie, și toate sînt dela Dumnezeu.
16 Judecați voi singuri: este cuviincios ca o femeie să se roage lui
17 Dumnezeu desvălită? Nu vă învățați chiar și firea că este rușine
18 pentru un bărbat să poarte părul lung, pe cînd pentru o femeie
19 este o podoabă să poarte părul lung? Pentru că părul i-a
20 fost dat ca învălitoare a capului. Dacă iubește cineva cearta
21 de vorbe, noi n'avem un astfel de obicei și nici Bisericile lui
22 Dumnezeu. Vă dau aceste învățăături, dar nu vă laud pentru
23 că vă adunați laolaltă nu ca să vă faceți mai buni, ci ca să
24 vă faceți mai răi. Mai întîi de toate, aud că atunci cînd veniți
la adunare, între voi sînt desbinări. Și în parte o cred, căci
trebuie să fie și partide între voi, ca să iasă la lumină cei găsiți
buni. Cînd vă adunați dar în acelaș loc, nu este cu puțință
să mîncăți cina Domnului. Fiindcă atunci cînd stați la masă,
fiecare se grăbește să-și ia cina adusă de el, înaintea altuia;
așa că unul este flămînd, iar altul este beat. Ce? N'aveți case
pentruca să mîncăți și să beți acolo? Sau disprețuiți Biserica
lui Dumnezeu, și vreți să faceți de rușine pe cei ce n'au nimic?
Ce să vă zic? Să vă laud? 'n privința aceasta nu vă laud. Căci
am primit dela Domnul ce v'am învățat; și anume că, Domnul
Isus, în noaptea în care a fost vîndut, a luat o pîne. Și, după
ce a mulțămît lui Dumnezeu, a frînt-o, și a zis: "Luați, mîn-

cați; acesta este trupul Meu, care se frînge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.” Tot astfel, după cină, a 25
luat paharul, și a zis: “Acest pahar este legămîntul cel nou în sîngele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, oridecîte ori veți bea din el.” Pentrucă, oridecîteori mîncăți 26
din pînea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, pînă va veni El. De aceea, oricine mănîncă pînea 27
aceasta sau bea paharul Domnului în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul și sîngele Domnului. Fiecare să se cerceteze 28
dar pe sine însuș, și așa să mănînce din pînea aceasta și să bea din paharul acesta. Căci cine mănîncă și bea, își mănîncă 29
și bea osînda lui însuș, dacă nu deosebește trupul Domnului. Din pricina aceasta sînt între voi mulți neputincioși și bolnavi, 30
și nu puțini dorm. Dacă ne-am judeca singuri, n’am fi judecați. Dar cînd sîntem judecați, sîntem pedepsiți de Domnul, 31
ca să nu fim osîndiți odată cu lumea. Astfel, frații mei, cînd vă adunați să mîncăți, așteptați-vă unii pe alții. Dacă-i este 32
foame cuiva, să mănînce acasă, pentruca să nu vă adunați spre osîndă. Celelate lucruri le voi rîndui cînd voi veni. 34

’n ce privește darurile duhovnicești, fraților, nu voiesc să 12
fiți în necunoștință. Cînd erați păgîni, știți că vă duceați la 2
idolii cei muți, după cum erați călăuziți. De aceea vă spun că 3
nimeni, dacă vorbește prin Duhul lui Dumnezeu, nu zice: “Isus să fie anatema!” Și nimeni nu poate zice: “Isus este Domnul”,
decît prin Duhul Sfînt. Sînt felurite daruri, dar este acelaș 4
Duh; sînt felurite slujbe, dar este acelaș Domn; sînt felurite 5, 6
lucrări, dar este acelaș Dumnezeu, care lucrează totul în toți. Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora. 7
De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință, datorită
aceluiăș Duh; altuia credința, prin acelaș Duh; altuia, darul 9
tămăduirilor, prin acelaș Duh; altuia, puterea să facă minuni; 10
altuia, proorocia; altuia, deosebirea duhurilor; altuia, felurite limbi; și altuia, tîlmăcirea limbilor. Dar toate aceste lucruri le 11
face unul și acelaș Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voiește. Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulare, și după 12
cum toate mădularele trupului, măcar că sînt mai multe, sînt

13 un singur trup, -tot așa este și Hristos. Noi toți, în adevăr,
am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur
trup, fie Iudei, fie Greci, fie robi, fie slobozi; și toți am fost
14 adăpați dintr'un singur Duh. Astfel, trupul nu este un singur
15 mădular, ci mai multe. Dacă piciorul ar zice: "Fiindcă nu
sînt mîină, nu sînt din trup", -nu este pentru aceasta din trup?
16 Și dacă urechea ar zice: "Fiindcă nu sînt ochi, nu sînt din
17 trup" -nu este pentru aceasta din trup? Dacă tot trupul ar fi
ochi, unde ar fi auzul? Dacă totul ar fi auz, unde ar fi mirosul?
18 Acum dar Dumnezeu a pus mădulele în trup, pe fiecare așa
19 cum a voit El. Dacă toate ar fi un singur mădular, unde ar fi
20 trupul? Fapt este că sînt mai multe mădule, dar un singur
21 trup. Ochiul nu poate zice mîinii: "N'am trebuință de tine";
nici capul nu poate zice picioarelor: "N'am trebuință de voi."
22 Ba mai mult, mădulele trupului, cari par mai slabe, sînt de
23 neapărată trebuință. Și părțile trupului, cari par vrednice de
mai puțină cinste, le îmbrăcăm cu mai multă podoabă. Așa
că părțile mai puțin frumoase ale trupului nostru capătă mai
24 multă frumuseță, pe cînd cele frumoase n'au nevoie să fie îm-
podobite. Dumnezeu a întocmit trupul în așa fel ca să dea
25 mai multă cinste mădulelor lipsite de cinste: pentru ca să
nu fie nici o desbinare în trup: ci mădulele să îngrijească
26 deopotrivă unele de altele. Și dacă suferă un mădular, toate
mădulele sufăr împreună cu el; dacă este prețuit un mădu-
27 lar, toate mădulele se bucură împreună cu el. Voi sînteți
28 trupul lui Hristos, și fiecare, în parte, mădulele lui. Și Dum-
nezeu a rînduit în Biserică, întîi, apostoli; al doilea, prooroci;
al treilea, învățători; apoi, pe ceice au darul minunilor; apoi
pe cei ce au darul tămăduirilor, ajutorărilor, cîrmuirilor, și
29 vorbirii în felurite limbi. Oare toți sînt apostoli? Toți sînt
prooroci? Toți sînt învățători? Toți sînt făcători de minuni?
30 Toți au darul tămăduirilor? Toți vorbesc în alte limbi? Toți
31 tălmăcesc? Umblați dar după darurile cele mai bune. Și vă
voi arăta o cale nespus mai bună.

13 Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngeresti, și n'aș
avea dragoste, sînt o aramă sunătoare sau un chimval zîngăn-
2 itor. Și chiar dacă aș avea darul proorociei, și aș cunoaște

toate tainele și toată știința; chiar dacă aș avea toată credința așa încît să mut și munții, și n'aș avea dragoste, nu sînt nimic. Și chiar dacă mi-aș împărți toată averea pentru hrana 3 săracilor, chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars, și n'aș avea dragoste, nu-mi folosește la nimic. Dragostea este îndelung 4 răbdătoare, este plină de bunătate: dragostea nu pizmuiește; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mîndrie, nu se poartă 5 necuviincios, nu caută folosul său, nu se mînie, nu se gîndește la rău, nu se bucură de neleguire, ci se bucură de adevăr, 6 acopere totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul. 7 Dragostea nu va pieri niciodată. Proorociile se vor sfîrși; limbile vor înceta; cunoștința va avea sfîrșit. Căci cunoaștem 9 în parte, și proorocim în parte; dar cînd va veni ce este 10 desăvîrșit, acest "în parte" se va sfîrși. Cînd eram copil, 11 vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil, gîndeam ca un copil; cînd m'am făcut om mare, am lepădat ce era copilăresc. Acum, vedem ca într'o oglindă, în chip întunecos; dar atunci, 12 vom vedea față în față. Acum, cunosc în parte; dar atunci, voi cunoaște deplin, așa cum am fost și eu cunoscut pe deplin. Acum dar rămîn aceste trei: credința, nădejdea și dragostea; 13 dar cea mai mare dintre ele este dragostea.

Urmăriți dragostea. Umblați și după darurile duhovnicești, 14 dar mai ales să proorociți. 'n adevăr, cine vorbește în altă 2 limbă, nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu; căci nimeni nu-l înțelege, și, cu duhul, el spune taine. Cine proorocește, dim- 3 potrivă, vorbește oamenilor, spre zidire, sfătuire și mîngîiere. Cine vorbește în altă limbă, se zidește pe sine însuși; dar cine 4 proorocește, zidește sufletește Biserica. Aș dori ca toți să 5 vorbiți în alte limbi, dar mai ales să proorociți. Cine proorocește, este mai mare decît cine vorbește în alte limbi; afară numai dacă tilmăcește aceste limbi, pentruca să capete Biserica zidire sufletească. 'n adevăr, fraților, de ce folos v'aș fi 6 eu, dacă aș veni la voi vorbind în alte limbi, și dacă cuvîntul meu nu v'ar aduce nici descoperire, nici cunoștință, nici proorocie, nici învățătură? Chiar și lucrurile neînsuflețite, 7 cari dau un sunet, fie un fluier sau o alăută: dacă nu dau sunete deslușite, cine va cunoaște ce se cîntă cu fluierul sau

8 cu alăuta? Și dacă trâmbița dă un sunet încurcat, cine se va
9 pregăti de luptă? Tot așa și voi, dacă nu roștiți cu limba o
vorbă înțeleasă, cum se va pricepe ce spuneți? Atunci parcă
10 ați vorbi în vînt. Sînt multe feluri de limbi în lume, totuș nici-
11 una din ele nu este fără sunete înțelese. Dar dacă nu cunosc
înțelesul sunetului, voi fi un străin pentru cel ce vorbește, și
12 cel ce vorbește, va fi un străin pentru mine. Tot așa și voi,
fiindcă rîvniți după daruri duhovnicești, să căutați să le aveți
13 din belșug, în vederea zidirii sufletești a Bisericii. De aceea,
cine vorbește în altă limbă, să se roage să aibă și darul s'o
14 tălmăcească. Fiindcă, dacă mă rog în altă limbă, duhul meu
15 se roagă, dar mintea mea este fără rod. Ce este de făcut
atunci? Mă voi ruga cu duhul, dar mă voi ruga și cu mintea;
16 voi cînta cu duhul, dar voi cînta și cu mintea. Altmintrelea,
dacă aduci mulțămiri cu duhul, cum va răspunde "Amin" la
mulțămirile, pe cari le aduci tu, cel lipsit de daruri, cînd el
17 nu știe ce spui? Negreșit, tu mulțămiești lui Dumnezeu foarte
18 frumos, dar celălalt nu rămîne zidit sufletește. Mulțamesc lui
Dumnezeu că eu vorbesc în alte limbi mai mult decît voi toți.
19 Dar în Biserică, voiesc mai bine să spun cinci cuvinte înțelese,
ca să învăț și pe alții, decît să spun zece mii de cuvinte în
20 altă limbă. Fraților, nu fiți copii la minte; ci, la răutate, fiți
21 prunci; iar la minte, fiți oameni mari. 'n Lege este scris: "Voi
vorbi norodului acestuia prin altă limbă și prin buze străine;
22 și nici așa nu Mă vor asculta, zice Domnul." Prin urmare,
limbile sînt un semn nu pentru cei credincioși, ci pentru cei ne-
credincioși. Proorocia, dimpotrivă, este un semn nu pentru cei
23 necredincioși, ci pentru cei credincioși. Deci, dacă s'ar aduna
toată Biserica la un loc, și toți ar vorbi în alte limbi, și ar intra
și de cei fără daruri, sau necredincioși, n'ar zice ei că sînteți
24 nebuni? Dar dacă toți proorocesc, și intră vreun necredincios
sau vreunul fără daruri, el este încredințat de toți, este judecat
25 de toți. Tainele inimii lui sînt descoperite, așa că va cădea
cu fața la pămînt, se va închina lui Dumnezeu, și va mărturisi
26 că, în adevăr, Dumnezeu este în mijlocul vostru. Ce este de
făcut atunci, fraților? Cînd vă adunați laolaltă, dacă unul din
voi are o cîntare, altul o învățătură, altul o descoperire, altul

o vorbă în altă limbă, altul o tălmăcire, toate să se facă spre zidirea sufletească. Dacă sînt unii, cari vorbesc în altă limbă, 27 să vorbească numai cîte doi sau cel mult trei, fiecare la rînd: și unul să tălmăcească. Dacă nu este cine să tălmăcească, 28 să tacă în Biserică, și să-și vorbească numai lui însuș și lui Dumnezeu. Cît despre prooroci, să vorbească doi sau trei, 29 și ceilalți să judece. Și dacă este făcută o descoperire unuia 30 care șade jos, cel dintii să tacă. Fiindcă puteți să proorociți 31 toți, dar unul după altul, pentruca toți să capete învățatură și toți să fie îmbărbătați. Duhurile proorocilor sînt supuse 32 proorocilor; căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorînduiei, ci al păcii, ca în toate Bisericile sfinților. Femeile să 34 tacă în adunări, căci lor nu le este îngăduit să ia cuvîntul în ele, ci să fie supuse, cum zice și Legea. Dacă voiesc să capete 35 învățatură asupra unui lucru, să întrebe pe bărbații lor acasă; căci este rușine pentru o femeie să vorbească în Biserică. Ce? 36 Dela voi a pornit Cuvîntul lui Dumnezeu? Sau numai pînă la voi a ajuns el? Dacă crede cineva că este prooroc sau însuflat 37 de Dumnezeu, să înțeleagă că ce vă scriu eu, este o poruncă a Domnului. Și dacă cineva nu înțelege, să nu înțeleagă! Ast- 38, 39 fel, deci, fraților, rîvniți după proorocire, fără să împedecați vorbirea în alte limbi. Dar toate să se facă în chip cuviincios 40 și cu rînduială.

Vă fac cunoscut, fraților Evanghelia, pe care v'am propovădui**15** o, pe care ați primit-o, în care ați rămas, și prin care sînteți 2 mîntuiți, dacă o țineți așa după cum v'am propovăduit-o; altfel, degeaba ați crezut. V'am învățat înainte de toate, așa 3 cum am primit și eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; că a fost îngropat și a înviat a treia zi, 4 după Scripturi; și că S'a arătat lui Chifa, apoi celor doisprezece. După aceea S'a arătat la peste cinci sute de frați 6 deodată, dintre cari cei mai mulți sînt încă în viață, iar unii au adormit. 'n urmă s'a arătat lui Iacov, apoi tuturor apostolilor. După ei toți, ca unei stîrpituri, mi s'a arătat și mie. 8 Căci eu sînt cel mai neînsemnat dintre apostoli; nu sînt vrednic să port numele de apostol, fiindcă am prigonit Biserică lui Dumnezeu. Prin harul lui Dumnezeu sînt ce sînt. Și harul 10

Lui față de mine n'a fost zădarnic; ba încă am lucrat mai mult decît toți: totuș nu eu, ci harul lui Dumnezeu, care este în
11 mine. Astfel dar, ori eu, ori ei, noi așa propovăduim, și voi
12 așa ați crezut. Iar dacă se propovăduiește că Hristos a în-
viat din morți, cum zic unii dintre voi, că nu este o înviere a
13 morților? Dacă nu este o înviere a morților, nici Hristos n'a
14 înviat. Și dacă n'a înviat Hristos, atunci propovăduirea noas-
15 tră este zădarnică, și zădarnică este și credința voastră. Ba
încă noi sîntem descoperiți și ca martori mincinoși ai lui Dum-
nezeu; fiindcă, am mărturisit despre Dumnezeu că El a înviat
pe Hristos, cînd nu L-a înviat, dacă este adevărat că morții nu
16 înviază. Căci, dacă nu înviază morții, nici Hristos n'a înviat.
17 Și dacă n'a înviat Hristos, credința voastră este zădarnică, voi
18 sînteți încă în păcatele voastre, și prin urmare și cei ce au
19 adormit în Hristos, sînt pierduți. Dacă numai pentru viața
aceasta ne-am pus nădejdea în Hristos, atunci sîntem cei mai
20 nenorociți dintre toți oamenii! Dar acum, Hristos a înviat din
21 morți, pîrga celor adormiți. Căci dacă moartea a venit prin
22 om, tot prin om a venit și învierea morților. Și după cum toți
23 mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos; dar fiecare
la rîndul cetii lui. Hristos este cel dintîi rod; apoi, la venirea
24 Lui, cei ce sînt ai lui Hristos. 'n urmă, va veni sfîrșitul, cînd
El va da 'mpărăția în mîinile lui Dumnezeu Tatăl, după ce va fi
25 nimicit orice domnie, orice stăpînire și orice putere. Căci tre-
buie ca El să împărățească pînă va pune pe toți vrăjmașii supt
26 picioarele Sale. Vrajmașul cel din urmă, care va fi nimicit,
27 va fi moartea. Dumnezeu, în adevăr, "a pus totul supt pi-
cicioarele Lui". Dar cînd zice că totul I-a fost supus, se înțelege
28 că afară de Cel ce I-a supus totul. Și cînd toate lucrurile 'i
vor fi supuse, atunci chiar și Fiul Se va supune Celui ce I-a
supus toate lucrurile, pentruca Dumnezeu să fie totul în toți.
29 Altfel, ce ar face cei ce se botează pentru cei morți? Dacă nu
înviază morții nicidecum, de ce se mai botează ei pentru cei
30, 31 morți? Și de ce sîntem noi în primejdie în orice clipă? 'n
fiecare zi eu sînt în primejdie de moarte; atît este de adevărat
lucrul acesta, fraților, cît este de adevărat că am de ce să mă
32 laud cu voi în Hristos Isus, Domnul nostru. Dacă, vorbind

în felul oamenilor, m'am luptat cu fiarele în Efes, care-mi este folosul? Dacă nu înviază morții, atunci "să mîncăm și să bem, căci mîne vom muri". Nu vă înșelați: "Tovărășiile rele strică 33 obiceiurile bune". Veniți-vă în fire, cum se cuvine, și nu păcă- 34 tuiți! Căci sînt între voi unii, cari nu cunosc pe Dumnezeu: spre rușinea voastră o spun. Dar va zice cineva: "Cum în- 35 viază morții? Și cu ce trup se vor întoarce?" Nebun ce ești! 36 Ce sameni tu, nu înviază, dacă nu moare mai întii. Și cînd 37 sameni, sameni nu trupul care va fi, ci doar un grăunte, cum se întîmplă: fie de grîu, fie de altă sămînță. Apoi Dumnezeu îi 38 dă un trup, după cum voiește; și fiecărei semințe îi dă un trup al ei. Nu orice trup este la fel; ci altul este trupul oamenilor, 39 altul este trupul dobitoacelor, altul este trupul păsărilor, altul al peștilor. Tot așa, sînt trupuri cerești și trupuri pămîntești; 40 dar alta este strălucirea trupurilor cerești, și alta a trupurilor pămîntești. Alta este strălucirea soarelui, alta strălucirea lu- 41 nii, și alta este strălucirea stelelor; chiar o stea se deosebește în strălucire de altă stea. Așa este și învierea morților. Trupul 42 este sămănat în putrezire, și înviază în neputrezire; este sămă- 43 nat în ocară, și înviază în slavă; este sămănat în neputință, și înviază în putere. Este sămănat trup firesc, și înviază 44 trup duhovnicesc. Dacă este un trup firesc, este și un trup duhovnicesc. De aceea este scris: "Omul dintii Adam a fost 45 făcut un suflet viu." Al doilea Adam a fost făcut un duh dătător de viață. Dar întii vine nu ce este duhovnicesc, ci ce este 46 firesc; ce este duhovnicesc, vine pe urmă. Omul dintii este 47 din pămînt, pămîntesc; omul al doilea este din cer. Cum este 48 cel pămîntesc, așa sînt și cei pămîntești; cum este Cel ceresc, așa sînt și cei cerești. Și după cum am purtat chipul celui 49 pămîntesc, tot așa vom purta și chipul Celui ceresc. Ce spun 50 eu, fraților, este că nu poate carnea și sîngele să moștenească 'mpărăția lui Dumnezeu; și că, putrezirea nu poate moșteni neputrezirea. Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar 51 toți vom fi schimbați, într'o clipă, într'o clipeală din ochi, 52 la cea din urmă trîmbiță. Trîmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați. Căci trebuie ca 53 trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și

54 trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire. Cînd trupul
acesta supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, și trupul
acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini
cuvîntul care este scris: “Moartea a fost înghițită de biruință.
55 Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?”
56 Boldul morții este păcatul; și puterea păcatului este Legea.
57 Dar mulțămiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința
58 prin Domnul nostru Isus Hristos! De aceea, prea iubiții mei
frați, fiți tari, neclintiți, sporiți totdeauna în lucrul Domnului,
căci știți că osteneala voastră în Domnul nu este zădarnică.

16 Cît privește strîngerea de ajutoare pentru sfinți, să faceți
2 și voi cum am rînduit Bisericii Galatiei. 'n ziua dintîi a
săptămîinii, fiecare din voi să pună deoparte acasă ce va putea,
după cîștigul lui, ca să nu se strîngă ajutoarele cînd voi veni
3 eu. Și cînd voi veni, voi trimite cu epistole pe cei ce îi veți
4 socoti vrednici, ca să ducă darurile voastre la Ierusalim. Dacă
5 va face să mă duc și eu, vor merge cu mine. La voi am să
vin după ce voi trece prin Macedonia, căci prin Macedonia voi
6 trece. Poate mă voi opri pe la voi, sau poate chiar voi ierna
la voi, ca apoi să mă însoțiți acolo unde voi avea să mă duc.
7 De data aceasta nu vreau să vă văd în treacăt, ci trag nădejde
să mai rămîn cu voi cîtăva vreme, dacă va îngădui Domnul.
8, 9 Voi mai rămînea totuș în Efes pînă la Cincizecime, căci mi
s'a deschis aici o ușă mare și largă, și sînt mulți protivnici.
10 Dacă sosește Timotei, aveți grijă să fie fără frică la voi; căci
11 el este prins ca și mine la lucrul Domnului. Nimeni dar să
nu-l disprețuiască. Să-l petreceți în pace, ca să vină la mine,
12 pentrucă îl aștept cu frații. Cît pentru fratele Apolo, l-am
rugat mult să vină la voi cu frații, dar n'a voit nicidecum să
13 vină acum; va veni însă cînd va avea înlesnire. Vegheați, fiți
14 tari în credință, fiți oameni, întăriți-vă! Tot ce faceți, să fie
15 făcut cu dragoste! 'ncă un îndemn, fraților. Cunoașteți casa
lui Stefana; știți că ea este cel dintîi rod al Ahaiei, și că s'a pus
16 cu totul în slujba sfinților. Fiți și voi supuși unor astfel de oa-
17 meni și fiecăruia care ajută la lucru și se ostenește. Mă bucur
de venirea lui Stefana, lui Fortunat și lui Ahaic; ei au împlinit
18 ce lipsea din partea voastră, căci mi-au răcorit duhul meu și

al vostru. Să știți dar să prețuiți pe astfel de oameni. Biseri- 19
cile din Asia vă trimet sănătate. Acuila și Priscila, împreună
cu Biserica din casa lor, vă trimet multă sănătate în Domnul.
Toți frații vă trimet sănătate. Spuneți-vă sănătate unii altora 20
cu o sărutare sfântă. Urările de sănătate sînt scrise cu însăș 21
mîna mea: Pavel. Dacă nu iubește cineva pe Domnul nos- 22
tru Isus Hristos, să fie anatema! “Maranata” (Domnul nostru
vine!). Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi. Dragostea 23, 24
mea este cu voi cu toți în Hristos Isus. Amin.

II CORINTENI

1 **D**avel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dum-
nezeu, și fratele Timotei, către Biserica lui Dum-
nezeu care este în Corint, și către toți sfinții, cari
2 sînt în toată Ahaia: Har și pace vouă dela Dum-
3 nezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Isus Hristos! Binecu-
vîntat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos,
4 Părintele îndurărilor și Dumnezeul oricărei mîngîieri, care ne
mîngîie în toate necazurile noastre, pentruca, prin mîngîierea
cu care noi înșine sîntem mîngîiați de Dumnezeu, să putem
5 mîngîia pe ceice se află în vreun necaz! Căci, după cum avem
parte din belșug de suferințele lui Hristos, tot așa, prin Hristos
6 avem parte din belșug și de mîngîiere. Așa că, dacă sîntem
în necaz, sîntem pentru mîngîierea și mîntuirea voastră; dacă
sîntem mîngîiați, sîntem pentru mîngîierea voastră, care se
7 arată prin faptul că răbdați aceleași suferințe ca și noi. Și
nădejdea noastră pentru voi, este neclintită, pentrucă știm că,
8 dacă aveți parte de suferințe, aveți parte și de mîngîiere. 'n
adevăr, fraților, nu voim să vă lăsăm în necunoștință despre
necazul care ne-a lovit în Asia, de care am fost apăsăți peste
măsură de mult, mai pe sus de puterile noastre, așa că nici nu
9 mai trăgeam nădejde de viață. Ba încă ne spunea gîndul că
trebuie să murim; pentruca să ne punem încrederea nu în noi
10 înșine, ci în Dumnezeu care înviază morții. El ne-a izbăvit și
ne izbăvește dintr'o astfel de moarte, și avem nădejde că ne va
11 mai izbăvi încă. Voi înșivă ne veți ajuta cu rugăciunile voas-
tre, pentruca binefacerea făcută nouă prin rugăciunile multora
să fie pentru mulți un prilej de mulțămiri lui Dumnezeu pen-
12 tru noi. Lauda noastră este mărturia, pe care ne-o dă cugetul
nostru că ne-am purtat în lume, și mai ales față de voi, cu o
sfințenie și curăție de inimă date de Dumnezeu, bizuindu-ne nu
13 pe o înțelepciune lumească, ci pe harul lui Dumnezeu. Nu vă
scriem altceva decît ce citiți și cunoașteți. Și trag nădejde că

pînă la sfîrșit veți cunoaște, cum ați și cunoscut în parte, că 14
noi sîntem lauda voastră, după cum și voi veți fi lauda noastră
în ziua Domnului Isus. 'n această încredințare, voiam să vin 15
mai înainte la voi, ca să aveți un al doilea har. Voiam să trec 16
pe la voi ca să mă duc în Macedonia; apoi din Macedonia să
mă întorc la voi, și să fiu petrecut de voi în Iudea. 'n luarea 17
hotărîrii acesteia, am lucrat eu în chip ușuratic? Sau hotărîrile
mele sînt niște hotărîri, pe cari le iau în felul lumii, ca să fie
în mine "Da, da" și "Nu, nu"? Credincios este Dumnezeu că 18
vorbirea noastră față de voi n'a fost și "Da", și "Nu". Căci 19
Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, care a fost propovăduit de
noi în mijlocul vostru, prin mine, prin Silvan, și prin Timotei,
n'a fost "da" și "nu", ci în El nu este decît "da". 'n ade- 20
văr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricîte ar fi ele, toate în El
sînt "da"; de aceea și "Amin", pe care-l spunem noi, prin El,
este spre slava lui Dumnezeu. Și Cel ce ne întărește împre- 21
ună cu voi, în Hristos, și care ne-a uns, este Dumnezeu. El 22
ne-a și pecetluit, și ne-a pus în inimă arvuna Duhului. Iau 23
pe Dumnezeu martor față de sufletul meu, că n'am mai venit
pînă acum la Corint tocmai ca să vă cruț. Nu doar că am 24
avea stăpînire peste credința voastră; dar vrem să lucrăm și
noi împreună la bucuria voastră; căci stați tari în credință.

Am hotărît dar în mine, să nu mă întorc la voi cu întristare. **2**
Căci, dacă vă întristez, dela cine să mă aștept la bucurie, dacă 2
nu dela cel întristat de mine? Și v'am scris cum v'am scris, ca, 3
la venirea mea, să n'am întristare din partea celor ce trebuiau
să-mi facă bucurie; și sînt încredințat, cu privire la voi toți,
că bucuria mea este bucuria voastră a tuturor. V'am scris 4
cu multă mîhnire, și strîngere de inimă, cu ochii scâlțați în
lacrimi, nu ca să vă întristați, ci ca să vedeți dragostea nespus
de mare, pe care o am față de voi. Dacă a fost cineva o pricină 5
de întristare, nu m'a întristat numai pe mine, ci pe voi toți; cel
puțin în parte, ca să nu spun prea mult. Este destul pentru 6
omul acesta pedeapsa, care i-a fost dată de cei mai mulți; așa 7
că acum, este mai bine să-l iertați, și să-l mîngăiați, ca să nu fie
doborît de prea multă mîhnire. De aceea, vă rog, să vă arătați 8
iarăș dragostea față de el; căci v'am scris și cu gîndul ca să vă 9

10 pun la încercare și să văd dacă sînteți ascultători în totul. Dar
pe cine iertați voi, îl iert și eu. 'n adevăr, ce am iertat eu, -dacă
11 am iertat ceva-am iertat pentru voi, în fața lui Hristos, ca să
nu lăsăm pe Satana să aibă un câștig dela noi; căci nu sîntem în
12 neștiință despre planurile lui. Cînd am ajuns la Troa pentru
Evanghelia lui Hristos, măcar că mi se deschisese acolo o ușă
13 în Domnul, n'am avut liniște în duhul meu, fiindcă n'am găsit
pe fratele meu Tit; de aceea, mi-am luat ziua bună dela frați, și
14 am plecat în Macedonia. Mulțămiri fie aduse lui Dumnezeu,
care ne poartă totdeauna cu carul Lui de biruință în Hristos, și
care răspîndește prin noi în orice loc mireasma cunoștinței Lui.
15 'n adevăr, noi sîntem, înaintea lui Dumnezeu, o mireasmă a
lui Hristos printre cei ce sînt pe calea mîntuirii și printre cei
16 ce sînt pe calea pierzării: pentru aceștia, o mireasmă dela
moarte spre moarte; pentru aceia, o mireasmă dela viață spre
17 viață. Și cine este deajuns pentru aceste lucruri? Căci noi
nu stricăm Cuvîntul lui Dumnezeu, cum fac cei mai mulți; ci
vorbim cu inimă curată, din partea lui Dumnezeu, înaintea lui
Dumnezeu, în Hristos.

3 'ncepem noi iarăș să ne lăudăm singuri? Sau nu cumva
avem trebuință, ca unii, de epistole de laudă, către voi sau
2 dela voi? Voi sînteți epistola noastră, scrisă în inimile noas-
3 tre, cunoscută și citită de toți oamenii. Voi sînteți arătați ca
fiind epistola lui Hristos, scrisă de noi, ca slujitori ai Lui, nu cu
cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu; nu pe niște table
4 de piatră, ci pe niște table cari sînt inimi de carne. Avem
5 încrederea aceasta tare în Dumnezeu, prin Hristos. Nu că noi
prin noi înșine sîntem în stare să gîndim ceva ca venind dela
noi. Destoinicia noastră, dimpotrivă, vine dela Dumnezeu,
6 care ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legămînt nou,
nu al slovei, ci al Duhului; căci slova omoară, dar Duhul dă vi-
7 ața. Acum, dacă slujba aducătoare de moarte, scrisă și săpată
în pietre, era cu atîta slavă încît fiii lui Israel nu puteau să-și
pironească ochii asupra feței lui Moise, din pricina strălucirii
8 feței lui, măcar că strălucirea aceasta era trecătoare, cum n'ar
9 fi cu slavă mai degrabă slujba Duhului? Dacă slujba aducă-
toare de osîndă, a fost slăvită, cu cît mai mult o întrece în slavă

slujba aducătoare de neprihănire? Și în privința aceasta, ce a 10
fost slăvit nici n'a fost slăvit, din pricina slavei care o întrece
cu mult. 'n adevăr, dacă ce era trecător, era cu slavă, cu cât 11
mai mult va rămînea în slavă ce este netrecător! Fiindcă avem 12
dar o astfel de nădejde, noi lucrăm cu multă îndrăzneală; și 13
nu facem ca Moise, care își punea o măhramă peste față, pen-
truca fiii lui Israel să nu-și pironească ochii asupra sfîrșitului
a ceea ce era trecător. Dar ei au rămas greoi la minte: căci 14
pînă în ziua de astăzi, la citirea Vechiului Testament, această
măhramă rămîne neridicată, fiindcă măhrama este dată la o
parte în Hristos. Da, pînă astăzi, cînd se citește Moise, rămîne 15
o măhramă peste inimile lor. Dar oridecîteori vreunul se în-
toarce la Domnul, măhrama este luată. Căci Domnul este 17
Duhul; și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia.
Noi toți privim cu fața descoperită, ca într'o oglindă, slava 18
Domnului, și sîntem schimbați în acelaș chip al Lui, din slavă
în slavă, prin Duhul Domnului.

Deaceea, fiindcă avem slujba aceasta, după îndurarea pe 4
care am căpătat-o, noi nu cădem de oboseală. Ca unii, cari 2
am lepădat meșteșugirile rușinoase și ascunse, nu umblăm
cu vicleșug și nu stricăm Cuvîntul lui Dumnezeu. Ci, prin
arătarea adevărului, ne facem vrednici să fim primiți de orice
cuget omenesc, înaintea lui Dumnezeu. Și dacă Evanghelia 3
noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce sînt pe calea
pierzării, a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul 4
veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evanghe-
liei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu. Căci 5
noi nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Domnul Hristos
Isus. Noi sîntem robii voștri, pentru Isus. Căci Dumnezeu, 6
care a zis: "Să lumineze lumina din întunec", ne-a luminat
inimile, pentruca să facem să strălucească lumina cunoștinței
slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos. Comoara aceasta 7
o purtăm în niște vase de lut, pentruca această putere nemai
pomenită să fie dela Dumnezeu și nu dela noi. Sîntem încolțiți 8
în toate chipurile, dar nu la strîmtoare; în grea cumpănă, dar
nu desnădăjduiți; prigonți, dar nu părăsiți; trîntiți jos, dar 9
nu omorîți. Purtăm întotdeauna cu noi, în trupul nostru, 10

omorîrea Domnului Isus, pentruca și viața lui Isus să se arate
11 în trupul nostru. Căci noi cei vii, totdeauna sîntem dați la
moarte din pricina lui Isus, pentruca și viața lui Isus să se
12 arate în trupul nostru muritor. Astfel că, în noi lucrează
13 moartea, iar în voi viața. 'nsă fiindcă avem acelaș duh de
credință, potrivit cu ceea ce este scris: "Am crezut, de aceea
14 am vorbit!" și noi credem, și de aceea vorbim. Și știm că
Cel ce a înviat pe Domnul Isus, ne va învia și pe noi împreună
15 cu Isus, și ne va face să ne înfățișăm împreună cu voi. Căci
toate aceste lucruri se petrec în folosul vostru, pentruca harul
mare, căpătat prin mulți, să facă să sporească mulțămirile spre
16 slava lui Dumnezeu. De aceea, noi nu cădem de oboseală. Ci
chiar dacă omul nostru de afară se trece, totuș omul nostru
17 din lăuntru se înouiește din zi în zi. Căci întristările noastre
ușoare de o clipă lucrează pentru noi tot mai mult o greutate
18 vecinică de slavă. Pentrucă noi nu ne uităm la lucrurile cari
se văd, ci la cele ce nu se văd; căci lucrurile cari se văd, sînt
trecătoare, pe cînd cele ce nu se văd, sînt vecinice.

5 Știm, în adevăr, că, dacă se desface casa pămîntească a cor-
tului nostru trupesc, avem o clădire în cer dela Dumnezeu, o
2 casă, care nu este făcută de mîna ci este vecinică. Și gemem
în cortul acesta, plini de dorința să ne îmbrăcăm peste el cu
3 locașul nostru ceresc, negreșit dacă atunci cînd vom fi îmbră-
4 cați nu vom fi găsiți desbrăcați de el. Chiar în cortul acesta
deci, gemem apăsăți; nu că dorim să fim desbrăcați de trupul
acesta, ci să fim îmbrăcați cu trupul celalt peste acesta, pen-
5 truca ce este muritor în noi, să fie înghițit de viață. Și Cel
ce ne-a făcut pentru aceasta, este Dumnezeu, care ne-a dat
6 arvuna Duhului. Așa dar, noi întotdeauna sîntem plini de
încredere; căci știm că, dacă sîntem acasă în trup, pribegim
7 departe de Domnul, - pentrucă umblăm prin credință, nu prin
8 vedere. - Da, sîntem plini de încredere, și ne place mult mai
mult să părăsim trupul acesta, ca să fim acasă la Domnul.
9 Deaceea ne și silim să-I fim plăcuți, fie că rămînem acasă fie
10 că sîntem departe de casă. Căci toți trebuie să ne înfățișăm
înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare
să-și primească răsplata după binele sau răul, pe care-l va fi

făcut când trăia în trup. Ca unii cari cunoaștem deci frica de 11
 Domnul, pe oameni, căutam să-i încredințăm; dar Dumnezeu
 ne cunoaște bine, și nădăjduiesc că și voi ne cunoașteți bine
 în cugetele voastre. Cu aceasta nu ne laudăm singuri iarăș 12
 înaintea voastră, ci vă dăm un temei de laudă cu privire la
 noi, ca să aveți cu ce răspunde acelora cari se laudă cu ce este
 în înfățișare și nu cu ce este în inimă. 'n adevăr, dacă ne-am 13
 ieșit din minți, pentru Dumnezeu ne-am ieșit; dacă sîntem în-
 tregi la minte, pentru voi sîntem. Căci dragostea lui Hristos 14
 ne strînge; fiindcă socotim că, dacă Unul singur a murit pentru
 toți, toți deci au murit. Și El a murit pentru toți, pentruca cei 15
 ce trăiesc, să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce
 a murit și a înviat pentru ei. Așa că, de acum încolo, nu mai 16
 cunoaștem pe nimeni în felul lumii; și chiar dacă am cunoscut
 pe Hristos în felul lumii, totuș acum nu-L mai cunoaștem în
 felul acesta. Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făp- 17
 tură (Sau: zidire.) nouă. Cele vechi s'au dus: iată că toate
 lucrurile s'au făcut noi. Și toate lucrurile acestea sînt dela 18
 Dumnezeu, care ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos, și ne-a
 încredințat slujba împăcării; că adică, Dumnezeu era în Hris- 19
 tos, împăcînd lumea cu Sine, neținîndu-le în socoteală păcatele
 lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări.
 Noi dar, sîntem trimesi imputerniciți ai lui Hristos; și, ca și 20
 cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în
 Numele lui Hristos: 'mpăcați-vă cu Dumnezeu! Pe Cel ce n'a 21
 cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi
 să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.

Ca unii cari lucrăm împreună cu Dumnezeu, vă sfătuim **6**
 să faceți așa ca să nu fi primit în zădar harul lui Dumnezeu.
 Căci El zice: "La vremea potrivită, te-am ascultat, în ziua 2
 mîntuirii, te-am ajutat. Iată că acum este vremea potrivită;
 iată că acum este ziua mîntuirii." Noi nu dăm nimănui nici 3
 un prilej de poticnire, pentruca slujba noastră să nu fie defăi-
 mată. Ci, în toate privințele, arătăm că sîntem niște vrednici 4
 slujitori ai lui Dumnezeu, prin multă răbdare, în necazuri,
 în nevoi, în strîmtorări, în bătăi, în temnițe, în răscoale, în 5
 osteneli, în vegheri, în posturi; prin curăție, prin înțelepci- 6

une, prin îndelungă răbdare, prin bunătate, prin Duhul Sfânt,
7 printr-o dragoste neprefăcută, prin cuvîntul adevărului, prin
puterea lui Dumnezeu, prin armele de lovire și de apărare, pe
8 cari le dă neprihănirea; în slavă și în ocară, în vorbire de rău
și în vorbire de bine. Sîntem priviți ca niște înșelători, măcar
9 că spunem adevărul; ca niște necunoscuți, măcar că sîntem
bine cunoscuți; ca unii cari murim, și iată că trăim; ca niște
10 pedepsiți, măcarcă nu sîntem omorîți; ca niște întristați, și
totdeauna sîntem veseli; ca niște săraci, și totuș îmbogățim
pe mulți; ca neavînd nimic, și totuș stăpînind toate lucrurile.
11 Am dat drumul gurii față de voi, Corintenilor! Ni s'a lărgit
12 inima. Voi nu sînteți la strîmtoare în noi; dar inima voas-
13 tră s'a strîns pentru noi. Faceți-ne și voi la fel: vă vorbesc
14 ca unor copii ai mei-lărgiți-vă și voi! Nu vă înjuगाți la un
jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între
neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina
15 cu întunerecul? Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial?
16 Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios? Cum
se împacă Templul lui Dumnezeu cu idolii? Căci noi sîntem
Templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu: "Eu
voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor,
17 și ei vor fi poporul Meu." De aceea: "Ieșiți din mijlocul lor,
și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este
18 necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi 'mi veți fi fii
și fice, zice Domnul Cel Atotputernic."

7 Deci, fiindcă avem astfel de făgăduințe, prea iubiților, să
ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului, și să ne
2 ducem sfințirea pînă la capăt, în frica de Dumnezeu. 'nțelegeți-
ne bine! N'am nedreptățit pe nimeni, n'am vătămat pe nimeni,
3 n'am înșelat pe nimeni. Nu spun aceste lucruri ca să vă osîn-
desc, căci am spus mai înainte că sînteți în inimile noastre pe
4 viață și pe moarte. Am o mare încredere în voi. Am tot drep-
tul să mă laud cu voi. Sînt plin de mîngiere, îmi saltă inima
5 de bucurie în toate necazurile noastre. Căci și după venirea
noastră în Macedonia, trupul nostru n'a avut nicio odihnă.
Am fost necăjiți în toate chipurile: de afară lupte, dinlăun-
6 tru temeri. Dar Dumnezeu, care mîngiie pe cei smeriți, ne-a

mîngîiat prin venirea lui Tit. Și nu numai prin venirea lui, ci 7
și prin mîngîierea cu care a fost mîngîiat și el de voi. El ne-
a istorisit despre dorința voastră arzătoare, despre lacrămile
voastre, despre rîvna voastră pentru mine, așa că bucuria mea
a fost și mai mare. Măcar că v'am întristat prin epistola 8
mea, nu-mi pare rău; și chiar dacă mi-ar fi părut rău-căci văd
că epistola aceea v' a întristat (măcarcă pentru puțină vreme) -
totuș, acum mă bucur, nu pentru că ați fost întristați, ci pen- 9
trucă întristarea voastră v'a adus la pocăință. Căci ați fost
întristați după voia lui Dumnezeu, ca să n'aveți nicio pagubă
din partea noastră. 'n adevăr, cînd întristarea este după voia 10
lui Dumnezeu, aduce o pocăință care duce la mîntuire, și de
care cineva nu se căiește niciodată; pe cînd întristarea lumii
aduce moartea. Căci uitate, tocmai întristarea aceasta a voas- 11
tră după voia lui Dumnezeu, ce frămîntare a trezit în voi! Și
ce cuvinte de desvinovățire! Ce mînie! Ce frică! Ce dorință
aprinsă! Ce rîvnă! Ce pedeapsă! 'n toate voi ați arătat că
sînteți curați în privința aceasta. Așa că, dacă v'am scris nu 12
v'am scris nici din pricina celui ce a făcut ocara, nici din pricina
celui ce a suferit ocara, ci ca să se arate marea noastră purtare
de grijă pentru voi înaintea lui Dumnezeu. De aceea am fost 13
mîngîiați. Dar, pe lîngă mîngîierea aceasta a noastră, ne-am
bucurat și mai mult de bucuria lui Tit, al cărui duh a fost
răcorit de voi toți. Și dacă m'am lăudat puțin cu voi înaintea 14
lui, n'am fost dat de rușine. Ci, după cum în orice lucru v'am
spus adevărul, tot așa și lauda noastră cu voi înaintea lui Tit,
s'a adevărit. El are o și mai mare dragoste pentru voi, cînd își 15
aduce aminte de ascultarea voastră a tuturor, și de primirea
pe care i-ați făcut-o, cu frică și cu cutremur. Mă bucur că mă 16
pot încrede în voi în toate privințele.

Fraților, voim să vă aducem la cunoștință harul, pe care 8
l-a dat Dumnezeu în Bisericile Macedoniei. 'n mijlocul mul- 2
telor neazuri prin cari au trecut, bucuria lor peste măsură de
mare și sărăcia lor lucie, au dat naștere la un belșug de dăr-
nicie din partea lor. Vă mărturisesc că au dat de bună voie, 3
după puterea lor, și chiar peste puterile lor. Și ne-au rugat 4
cu mari stăruințe pentru harul și părășia la această strîngere

5 de ajutoare pentru sfinți. Și au făcut aceasta nu numai cum
nădăjdusem, dar s'au dat mai întâi pe ei înșiși Domnului, și
6 apoi nouă, prin voia lui Dumnezeu. Noi dar, am rugat pe
Tit să isprăvească această strângere de ajutoare, pe care o în-
7 cepuse. După cum sporiți în toate lucrurile: în credință, în
cuvînt, în cunoștință, în orice rîvnă, și în dragostea voastră
8 pentru noi, căutați să sporiți și în această binefacere. Nu
spun lucrul acesta ca să vă dau o poruncă; ci pentru rîvna al-
9 tora, și ca să pun la încercare curăția dragostei voastre. Căci
cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos. El, măcar că
era bogat, s'a făcut sărac pentru voi, pentruca prin sărăcia
10 Lui, voi să vă îmbogățiți. 'n această privință vă dau un sfat.
Și sfatul acesta vă este de folos vouă, cari, de acum un an,
11 cei dintîi ați început nu numai să faceți, ci să și voiți. Is-
prăviți dar acum de făcut; pentruca, după graba voinței să
12 fie și înfăptuirea, potrivit cu mijloacele voastre. Pentrucă,
dacă este bunăvoință, darul este primit, avîndu-se în vedere
13 ce are cineva, nu ce n'are. Aici nu este vorba ca alții să fie
ușurați, iar voi strîmtorați; ci este vorba de o potrivire: în
14 împrejurarea de acum, prisosul vostru să acopere nevoile lor,
pentruca și prisosul lor să acopere, la rîndul lui, nevoile voas-
15 tre, așa ca să fie o potrivire; după cum este scris: "Cel ce
strînsese mult, n'avea nimic de prisos, și cel ce strînsese puțin,
16 nu ducea lipsă." Mulțămiri fie aduse lui Dumnezeu, care a
pus în inima lui Tit aceeaș rîvnă pentru voi. Căci el a primit
17 îndemnul nostru; ba încă, stăpînit de o rîvnă arzătoare, a por-
nit de bună voie spre voi. Am trimes cu el și pe fratele a
cărui laudă în Evanghelie este răspîndită prin toate Bisericile.
19 Mai mult, el a fost ales de Biserici să meargă împreună cu noi
în această lucrare de binefacere, pe care o săvîrșim spre slava
20 Domnului și ca o dovadă de bunăvoința noastră. 'n chipul
acesta, vrem ca nimeni să nu ne defaime cu privire la acest
21 belșug de ajutoare, de care îngrijim. Căci căutăm să lucrăm
cinstit nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor.
22 Am trimes cu ei pe fratele nostru, a cărui rîvnă am încercat-o
de atîtea ori în multe împrejurări, și care, de data aceasta,
arată mult mai multă rîvnă, din pricina marei lui încrederi în

voi. Astfel, fie avînd în vedere pe Tit, care este părtașul și 23
tovarășul meu de lucru în mijlocul vostru; fie avînd în vedere
pe frații noștri, cari sînt trimeșii Bisericilor și fala lui Hris-
tos: dați-le înaintea Bisericilor dovadă de dragostea voastră, 24
și arătați-le că avem dreptul să ne lăudăm cu voi.

Este de prisos să vă mai scriu cu privire la strîngerea de aju- 9
toare pentru sfinți. Cunosc, în adevăr, bunăvoința voastră, 2
cu care mă laud cu privire la voi către Macedoneni, și le spun
că Ahaia este gata de acum un an. Și rîvna voastră a îmbărbă-
tat pe foarte mulți din ei. Am trimes totuș pe frați, pentruca 3
lauda noastră cu voi să nu fie nimicită cu prilejul acesta, ci să
fiți gata, cum am spus. Dacă vor veni vreunii din Macedonia 4
cu mine, și nu vă vor găsi gata, n'ăș vrea ca noi (ca să nu zicem
voi) să fim dați de rușine în încrederea aceasta. De aceea, am 5
socotit de trebuință, să rog pe frați să vină mai înainte la voi,
și să pregătească strîngerea darurilor făgăduite de voi, ca ele
să fie gata, făcute cu dărnicie nu cu zgîrcenie. Să știți: cine 6
samănă puțin, puțin va secera; iar cine samănă mult, mult va
secera. Fiecare să dea după cum a hotărît în inima lui: nu cu 7
păreră de rău, sau de silă, căci "pe cine dă cu bucurie, îl iubește
Dumnezeu." Și Dumnezeu poate să vă umple cu orice har, 8
pentruca, avînd totdeauna în toate lucrurile din destul, să pris-
osiți în orice faptă bună, după cum este scris: "A împrăștiat, 9
a dat săracilor, neprihănirea lui rămîne în veac." "Cel ce dă 10
sămînță sămănătorului și pîne pentru hrană", vă va da și vă va
înmulți și vouă sămînța de sămănat și va face să crească road-
ele neprihănirii voastre. 'n chipul acesta veți fi îmbogățiți 11
în toate privințele, pentru orice dărnicie, care, prin noi, va
face să se aducă mulțămiri lui Dumnezeu. Căci ajutorul dat 12
de darurile acestea, nu numai că acopere nevoile sfinților, dar
este și o pricină de multe mulțămiri către Dumnezeu. Așa că 13
dovada dată de voi prin ajutorul acesta, îi face să slăvească pe
Dumnezeu pentru ascultarea pe care mărturisiți că o aveți față
de Evanghelia lui Hristos, și pentru dărnicia ajutorului vostru
față de ei și față de toți; și-i face să se roage pentru voi, și 14
să vă iubească din inimă, pentru harul nespus de mare al lui
Dumnezeu față de voi. Mulțămiri fie aduse lui Dumnezeu 15

pentru darul Lui nespuse de mare!

10 Eu, Pavel, vă rog, prin blîndeța și bunătatea lui Hristos, -eu, cel “smerit cînd sînt de față în mijlocul vostru, și plin de îndrăzneală împotriva voastră, cînd sînt departe”, -vă rog, dar, să nu mă faceți ca, atunci cînd voi fi de față, să alerg cu hotărîre la îndrăzneala aceea, pe care am de gînd s’o întrebuițez împotriva unora, cari își închipuiesc că noi sîntem mînați de firea pămîntească. Măcar că trăim în firea pămîntească, totuș nu ne luptăm călăuziți de firea pămîntească. Căci armele cu cari ne luptăm noi, nu sînt supuse firii pămîntești, ci sînt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe întăriturile. Noi răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime, cari se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu; și orice gînd îl facem rob ascultării de Hristos. ’ndată ce se va săvîrși ascultarea aceasta din partea voastră, sîntem gata să pedepsim orice neascultare.

7 La înfățișare vă uități? Dacă cineva crede că “este al lui Hristos”, să aibă în vedere că, după cum el este al lui Hristos, tot așa sîntem și noi. Și chiar dacă m’ăș lăuda ceva mai mult cu stăpînirea, pe care mi-a dat-o Domnul pentru zidirea voastră, iar nu pentru dărîmarea voastră, tot nu mi-ar fi rușine.

9 Zic așa, ca să nu se pară că vreau să vă înfricoșez prin epistolele mele. “De fapt”, zic ei, “epistolele lui sînt cu greutate și pline de putere; dar cînd este de față el însuș, este moale, și cuvîntul lui n’are nici o greutate.” Cine judecă așa, să fie încredințat că, așa cum sîntem în vorbă, în epistolele noastre, cînd nu sîntem de față, tot așa vom fi și în faptă, cînd vom fi de față! Negreșit, n’avem îndrăzneala să ne punem alături sau în rîndul unora din aceia cari se laudă singuri. Dar ei, prin faptul că se măsoară cu ei înșiși și se pun alături ei cu ei înșiși, sînt fără pricepere. Noi, însă, nu ne lăudăm dincolo de măsura noastră, ci în măsura marginilor, pe cari le-a însemnat Dumnezeu cîmpului nostru ca să ajungem pînă la voi. Nu ne întindem prea mult, ca și cînd n’am fi ajuns pînă la voi, căci, în adevăr, pînă la voi am ajuns în Evanghelia lui Hristos.

15 Nu ne lăudăm peste măsura noastră, adică, nu ne lăudăm cu ostenelelile altuia; ci avem nădejdea că, dacă credința voastră crește, va crește și cîmpul nostru de lucru între voi, nespuse de

mult, după măsura noastră. Așa că vom putea propovădui 16
Evanghelia și în ținuturile cari sînt dincolo de al vostru, fără
să intrăm în cîmpul de lucru al altuia, ca să ne lăudăm cu
lucrări făcute deagata. Ci, “oricine se laudă, să se laude în 17
Domnul.” Pentru că nu cine se laudă singur, va fi primit, ci 18
acela pe care Domnul îl laudă.

O, de ați putea suferi puținică nebulie din partea mea! Ei, 11
haide, suferiți-mă! Căci sînt gelos de voi cu o gelozie după 2
voia lui Dumnezeu, pentru că v’am logodit cu un bărbat, ca să
vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată. Dar 3
mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul
lui, tot așa și gîndurile voastre să nu se strice dela curăția și
credincioșia care este față de Hristos. ’n adevăr, dacă vine 4
cineva să vă propovăduiască un alt Isus pe care noi nu l-am
propovăduit, sau dacă este vorba să primiți un alt duh pe care
nu l-ați primit, sau o altă Evanghelie, pe care n’ați primit-o,
oh, cum îl îngăduiți de bine! Dar socotesc că nici eu nu sînt cu 5
nimic mai pe jos de apostolii aceștia “nespus de aleși!” Chiar 6
dacă sînt un necioplit în vorbire, nu sînt însă și în cunoștință;
și am arătat lucrul acesta printre voi, în tot felul și în
toate privințele. Sau, am făcut un păcat, cînd m’am smerit 7
pe mine însumi, ca să fiți înălțați voi, și v’am vestit fără plată
Evanghelia lui Dumnezeu? Am despoiat alte Biserici, prim- 8
ind dela ele o plată, ca să vă pot sluji vouă. Și cînd eram la 9
voi, și m’am găsit în nevoie, n’am fost sarcină nimănui; căci
de nevoile mele au îngrijit frații, cînd veniseră din Macedonia.
’n toate m’am ferit, și mă voi feri să vă îngreuez cu ceva. Pe 10
adevărul lui Hristos care este în mine, nimeni nu-mi va răpi
această pricină de laudă în ținuturile Ahaiei! Pentruce?... 11
Pentru că nu vă iubesc?... Știe Dumnezeu! Dar lucrez și voi 12
lucra astfel, pentru ca să tai orice prilej celor ce caută un prilej,
ca să poată fi găsiți deopotrivă cu mine în lucrurile cu cari se
laudă. Oamenii aceștia sînt niște apostoli mincinoși, niște lu- 13
crători înșelători, cari se prefac în apostoli ai lui Hristos. Și 14
nu este de mirare, căci chiar Satana se prefac într-un înger de
lumină. Nu este mare lucru dar, dacă și slujitorii lui se prefac 15
în slujitori ai neprihănirii. Sfirșitul lor va fi după faptele lor.

16 Iarăş spun: să nu mă creadă nimeni nebun. Sau altmintre-
lea, suferiţi-mă măcar ca nebun, ca să mă laud şi eu puţin-
17 Ce spun în această îndrăzneală, ca să mă laud, nu spun după
18 Domnul, ci ca şi cum aş spune din nebunie. De vreme ce mulţi
19 se laudă după firea pămîntească, mă voi lăuda şi eu. Doar
voi suferiţi cu plăcere pe nebuni, voi, cari sînteţi înţelepţi!
20 Dacă vă robeşte cineva, dacă vă mănîncă cineva, dacă pune
cineva mîna pe voi, dacă vă priveşte cineva de sus, dacă vă
21 bate cineva peste obraz, suferiţi! Spre ruşinea mea o spun,
că am fost slabi! Totuşi, orice poate să pună înainte cineva-
22 vorbesc în nebunie-pot pune şi eu înainte. Sînt ei Evrei?
Şi eu sînt! -Sînt ei Israeliti? Şi eu sînt! -Sînt ei sămînţa a
23 lui Avraam? Şi eu sînt! - Sînt ei slujitori ai lui Hristos? -
vorbesc ca un ieşit din minţi-eu sînt şi mai mult. 'n osteneţi şi
mai mult; în temniţe, şi mai mult; în lovituri, fără număr; de
24 multe ori în primejdii de moarte! De cinci ori am căpătat dela
25 Iudei patruzeci de lovituri fără una; de trei ori am fost bătut
cu nuiele; odată am fost improşcat cu pietre; de trei ori s-a
sfărîmat corabia cu mine; o noapte şi o zi am fost în adîncul
26 mării. Deseori am fost în călătorii, în primejdii pe rîuri, în
primejdii din partea tîlharilor, în primejdii din partea celor din
neamul meu, în primejdii din partea păgînilor, în primejdii în
cetăţi, în primejdii în pustie, în primejdii pe mare, în primejdii
27 între fraţii mincinoşi. 'n osteneţi şi necazuri, în priveghiuri
adesea, în foame şi sete, în posturi adesea, în frig şi lipsă de
28 îmbrăcăminte! Şi, pe lîngă lucrurile de afară, în fiecare zi mă
29 apasă grija pentru toate Bisericele. Cine este slab, şi să nu
30 fiu şi eu slab? Cine cade în păcat, şi eu să nu ard? Dacă e
vorba să mă laud, mă voi lăuda numai cu lucrurile privitoare
31 la slăbiciunea mea. Dumnezeu şi Tatăl Domnului nostru Isus
32 Hristos, care este binecuvîntat în veci, ştie că nu mint!... 'n
Damasc, dregătorul împăratului Areta păzea cetatea Dama-
33 scenilor, ca să mă prindă. Dar am fost dat jos pe o fereastră,
într'o coşniţă, prin zid, şi am scăpat din mîinile lor.

12 E nevoe să mă laud, măcarcă nu este de folos. Voi veni
2 totuşi la vedeniile şi descoperirile Domnului. Cunosc un om
în Hristos, care, acum patrusprezece ani, a fost răpit pînă în

al treilea cer (dacă a fost în trup nu știu; dacă a fost fără trup, nu știu: Dumnezeu știe). Și știu că omul acesta (dacă a fost 3 în trup sau fără trup, nu știu: Dumnezeu știe), a fost răpit 4 în rai, și a auzit cuvinte, cari nu se pot spune, și pe cari nu-i este îngăduit unui om să le rostească. Cu un astfel de om 5 mă voi lăuda; dar întrucît mă privește pe mine însumi, nu mă voi lăuda decît cu slăbiciunile mele. Chiar dacă aș vrea să 6 mă laud, n'aș fi nebun, căci aș spune adevărul; dar mă feresc, ca să n'aibă nimeni despre mine o părere mai înaltă decît ce vede în mine, sau ce aude dela mine. Și ca să nu mă umflu 7 de mîndrie, din pricina strălucirii acestor descoperiri, mi-a fost pus un țepuș în carne, un sol al Satanei, ca să mă palmuiască, și să mă împedecă să mă îngîmf. De trei ori am rugat pe Domnul 8 să mi-l ia. Și El mi-a zis: "Harul Meu îți este de ajuns; 9 căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvîrșită." Deci mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentruca puterea lui Hristos să rămînă în mine. De aceea simt plăcere 10 în slăbiciuni, în defăimări, în nevoi, în prigoniri, în strîmtorări, pentru Hristos; căci cînd sînt slab, atunci sînt tare. Am ajuns 11 nebun: voi m'ați silit. Dar voi trebuia să mă lăudați; căci, măcar că nu sînt nimic, totuș cu nimic n'am fost mai pe jos de acești apostoli așa de minunați. Semnele unui apostol le-ați 12 avut printre voi în toată răbdarea, prin semne, puteri și minuni cari au fost făcute între voi. 'n adevăr, în ce ați fost voi puși 13 mai pe jos decît celelalte Biserici, afară doar că numai eu singur nu v'am fost o sarcină? O, iertați-mi nedreptatea aceasta!... Iată că sînt gata să vin a treia oară la voi; și tot nu vă voi fi 14 o sarcină; căci nu caut bunurile voastre, ci pe voi înșivă. Ce-i drept, nu copiii sînt datori să agonisească pentru părinții lor, ci părinții pentru copiii lor. Și eu, voi cheltui prea bucuros 15 din ale mele, și mă voi cheltui în totul și pe mine însumi pentru sufletele voastre. Dacă vă iubesc mai mult, sînt iubit cu atît mai puțin? Fie și-așa! Nu v'am fost sarcină de loc. "Dar", zic 16 ei, "ca un om isteț ce sînt, v'am prins prin șiretlic." - Dar, 17 am tras eu oare vreun folos dela voi prin vreunul din aceia, pe cari i-am trimes la voi? Am rugat pe Tit să vină să vă 18 vadă; și împreună cu el am trimes și pe fratele: a cerut Tit

ceva dela voi? N-am fost noi călăuziți de acelaș Duh, și n-am
19 călcat noi pe aceleași urme? De multă vreme voi vă închipuiți
că, vrem să ne apărăm înaintea voastră! Noi vorbim înaintea
lui Dumnezeu în Hristos; și toate aceste lucruri, le spunem,
20 prea iubiților, pentru zidirea voastră. Fiindcă mă tem ca nu
cumva, la venirea mea, să vă gădesc așa cum n'aș vrea să vă
gădesc, și eu însumi să fiu găsit de voi așa cum n'ați vrea. Mă
tem să nu gădesc gîlceavă, pizmă, mîinii, desbinări, vorbiri de
21 rău, bîrfeli, îngîmfări, tulburări. Mă tem ca, la venirea mea la
voi, să mă smerească din nou Dumnezeuul meu cu privire la voi,
și să trebuiască să plîng pe mulți din cei ce au păcătuit mai
înainte, și nu s'au pocăit de necurăția, curvia și spurcăciunile,
pe cari le-au făcut.

13 Vin la voi pentru a treia oară. “Orice vorbă să fie sprijinită
2 pe mărturia a doi sau trei martori.” Cum am spus, cînd am
fost de față a doua oară, tot așa și azi, cînd nu sînt de față,
spun iarăș mai dinainte celor ce au păcătuit mai înainte, și
tuturor celorlalți, că, dacă mă voi întoarce la voi, n'am să cruț
3 deloc; căci căutați o dovadă că Hristos vorbește în mine: El
care nu este slab față de voi, ci este plin de putere între voi.
4 'n adevăr El a fost răstignit prin slăbiciune; dar trăiește prin
puterea lui Dumnezeu. Tot astfel și noi sîntem slabi în El,
dar, prin puterea lui Dumnezeu, vom fi plini de viață cu El
5 față de voi. Pe voi înșivă încercați-vă dacă sînteți în credință.
Pe voi înșivă cercați-vă. Nu recunoașteți voi că Isus Hristos
6 este în voi? Afară numai dacă sînteți lepădați. Dar trag
7 nădejde că veți recunoaște că noi nu sîntem lepădați. Totuș
ne rugăm lui Dumnezeu să nu faceți nimic rău; nu pentru ca să
ne putem arăta noi înșine primiți, ci ca să faceți ce este bine,
8 chiar dacă noi am trece drept lepădați. Căci n'avem nici
9 o putere împotriva adevărului ci pentru adevăr. 'n adevăr,
ne bucurăm cînd noi sîntem slabi, iar voi sînteți tari; și ne
10 rugăm pentru desăvîrșirea voastră. Tocmai de aceea vă scriu
aceste lucruri, cînd nu sînt de față, pentruca, atunci cînd voi
fi de față, să nu mă port cu asprime, potrivit cu puterea pe
care mi-a dat-o Domnul pentru zidire, iar nu pentru dărîmarea
11 'ncolo, fraților, fiți sănătoși, desăvîrșiți-vă, îmbărbătați-vă, fiți

cu un cuget, trăiți în pace, și Dumnezeu dragostei și al păcii va fi cu voi. Spuneți-vă unii altora sănătate, cu o sărutare sfântă. Toți sfinții vă trimet sănătate. Harul Domnului Isus Hristos, și dragostea lui Dumnezeu, și împărtășirea Sfântului Duh, să fie cu voi cu toți! Amin.

GALATENI

---

1 **D**avel, apostol nu dela oameni, nici printr'un om, ci
2 prin Isus Hristos, și prin Dumnezeu Tatăl, care L-
3 a înviat din morți, și toți frații cari sînt împreună
4 cu mine, către Bisericile Galatiei: Har și pace vouă
5 dela Dumnezeu Tatăl, și dela Domnul nostru Isus Hristos! El
6 S'a dat pe Sine însuș pentru păcatele noastre, ca să ne smulgă
7 din acest veac rău, după voia Dumnezeului nostru și Tatăl. A
8 Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin. Mă mir că treceți așa
9 de repede dela Cel ce v'a chemat prin harul lui Hristos, la o
10 altă Evanghelie. Nu doar că este o altă Evanghelie; dar sînt
11 unii oameni cari vă tulbură, și voiesc să răstoarne Evanghe-
12 lia lui Hristos. Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din
13 cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie, deosebită de
14 aceea pe care v'am propovăduit-o noi, să fie anatema! Cum
15 am mai spus, o spun și acum: dacă vă propovăduiește cineva
16 o Evanghelie, deosebită de aceea pe care ați primit-o, să fie
17 anatema! Caut eu oare, în clipa aceasta, să capăt bunăvoința
oamenilor, sau bunăvoința lui Dumnezeu? Sau caut să plac oa-
menilor? Dacă aș mai căuta să plac oamenilor, n'aș fi robul lui
Hristos. Fraților, vă mărturisesc că Evanghelia propovăduită
de mine, nu este de obîrșie omenească; pentrucă, n'am primit-
o, nici n'am învățat-o dela vreun om, ci prin descoperirea lui
Isus Hristos. Ați auzit, în adevăr, care era purtarea mea de
altădată, în religiunea Iudeilor. Cum, adică, prigoneam peste
măsură de mult Biserica lui Dumnezeu, și făceam prăpăd în
ea; și cum eram mai înaintat în religiunea Iudeilor de cît
mulți din neamul meu, de o vîrstă cu mine. Eram însuflețit de
o rîvnă nespuse de mare pentru datinile strămoșești. Dar cînd
Dumnezeu-care m'a pus deoparte din pîntecele maicii mele, și
m'a chemat prin harul Său, -a găsit cu cale să descopere în
mine pe Fiul Său, ca să-L vestesc între Neamuri, îndată, n'am
întrebat pe niciun om, nici nu m'am suit la Ierusalim la cei

ce au fost apostoli înainte de mine, ci m'am dus în Arabia. Apoi m'am întors din nou la Damasc. După trei ani, m'am 18
sosit la Ierusalim să fac cunoștință cu Chifa, și am rămas la
el cincisprezece zile. Dar n'am văzut pe niciunul altul dintre 19
apostoli, decât pe Iacov, fratele Domnului. 'n cele ce vă scriu, 20
iață, înaintea lui Dumnezeu, nu mint. După aceea m'am dus 21
în ținuturile Siriei și Ciliciei. Și eram încă necunoscut la față 22
Bisericii lui Hristos, cari sînt în Iudea. Ele auzeau doar 23
spunîndu-se: "Cel ce ne prigonea odinioară, acum propovă-
duiește credința, pe care căuta s'o nimicească odinioară." Și 24
slăveau pe Dumnezeu din pricina mea.

După patrusprezece ani, m'am suit din nou la Ierusalim îm- 2
preună cu Barnaba; și am luat cu mine și pe Tit. M'am suit, 2
în urma unei descoperiri, și le-am arătat Evanghelia, pe care o
propovăduiesc eu între Neamuri, în deosebi celor mai cu vază,
ca nu cumva să alerg sau să fi alergat în zădar. Nici chiar 3
Tit, care era cu mine, măcar că era Grec, n'a fost silit să se
taie împrejur, din pricina fraților mincinoși, furișai și strecurați 4
printre noi, ca să pîndească slobozenia, pe care o avem în
Hristos Isus, cu gînd să ne aducă la robie; noi nu ne-am supus 5
și nu ne-am potrivit lor nicio clipă măcar, pentruca adevărul
Evangheliei să rămînă cu voi. Cei ce sînt socotiți ca fiind 6
ceva-orice ar fi fost ei, nu-mi pasă: Dumnezeu nu caută la fața
oamenilor-aceștia, zic, ei cei cu vază nu mi-au adaus nimic.
Ba dimpotrivă, cînd au văzut că mie îmi fusese încredințată 7
Evanghelia pentru cei netăiați împrejur, după cum lui Petru
îi fusese încredințată Evanghelia pentru cei tăiați împrejur, -
căci Cel ce făcuse din Petru apostolul celor tăiați împrejur, 8
făcuse și din mine apostolul Neamurilor- și cînd au cunoscut 9
harul, care-mi fusese dat, Iacov, Chifa și Ioan, cari sînt priviți
ca stîlpi, mi-au dat mie și lui Barnaba, mîna dreaptă de în-
soțire, ca să mergem să propovăduim: noi la Neamuri, iar ei la
cei tăiați împrejur. Ne-au spus numai să ne aducem aminte 10
de cei săraci, și chiar așa am și căutat să fac. Dar cînd a 11
venit Chifa în Antiohia, i-am stătut împotriva în față, căci era
de osîndit. 'n adevăr, înainte de venirea unora dela Iacov, el 12
mînca împreună cu Neamurile; dar cînd au venit ei, s'a ferit

13 și a stat deoparte, de teama celor tăiați împrejur. 'mpreună
cu el au început să se prefacă și ceilalți Iudei, așa că pînă și
14 Barnaba a fost prins în lațul fățarniciei lor. Cînd i-am văzut
eu că nu umblă drept după adevărul Evangheliei, am spus lui
Chifa în fața tuturor: "Dacă tu, care ești Iudeu, trăiești ca
Neamurile, și nu ca Iudeii, cum silești pe Neamuri să trăiască
15 în felul Iudeilor?" Noi sîntem Iudei din fire, iar nu păcătoși
16 dintre Neamuri. Totuș, fiindcă știm că omul nu este socotit
neprihănit, prin faptele Legii, ci numai prin credința în Isus
Hristos, am crezut și noi în Hristos Isus, ca să fim socotiți
neprihăniți prin credința în Hristos, iar nu prin faptele Legii;
17 Dar dacă, în timp ce căutăm să fim socotiți neprihăniți în
Hristos, și noi înșine am fi găsiți ca păcătoși, este oare Hris-
18 tos un slujitor al păcatului? Nicidecum! Căci, dacă zidesc
iarăș lucrurile, pe cari le-am stricat, mă arăt ca un călcător de
19 lege. Căci eu, prin Lege, am murit față de Lege, ca să trăiesc
20 pentru Dumnezeu. Am fost răstignit împreună cu Hristos,
și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine.
Și viața, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința
în Fiul lui Dumnezeu, care m'a iubit și S'a dat pe Sine însuș
21 pentru mine. Nu vreau să fac zădarnic harul lui Dumnezeu;
căci dacă neprihănirea se capătă prin Lege, degeaba a murit
Hristos.

3 O, Galateni nechibzuiți! Cine v'a fermecat, pe voi, înain-
tea ochilor căroră a fost zugrăvit Isus Hristos ca răstignit?
2 Iată numai ce voiesc să știu dela voi: prin faptele Legii ați
3 primit voi Duhul, ori prin auzirea credinței? Sînteți așa de
nechibzuiți? După ce ați început prin Duhul, vreți acum să
4 sfîrșiți prin firea pămîntească? 'n zădar ați suferit voi atît de
5 mult? Dacă, în adevăr, e în zădar! Cel ce vă dă Duhul și
face minuni printre voi, le face oare prin faptele Legii sau prin
6 auzirea credinței? Tot așa și "Avraam a crezut pe Dumnezeu,
7 și credința aceasta i-a fost socotită ca neprihănire." 'nțelegeți
8 și voi dar, că fii ai lui Avraam sînt cei ce au credință. Scrip-
tura, de asemenea, fiindcă prevedea că Dumnezeu va socoti
neprihănite pe Neamuri, prin credință, a vestit mai dinainte

lui Avraam această veste bună: “Toate neamurile vor fi binecuvîntate în tine.” Așa că cei ce se bizuiesc pe credință, sînt 9 binecuvîntați împreună cu Avraam cel credincios. Căci toți 10 cei ce se bizuiesc pe faptele Legii, sînt supt blestem; pentrucă este scris: “Blestemat este oricine nu stăruiește în toate lucrurile scrise în cartea Legii, ca să le facă.” Și că nimeni nu 11 este socotit neprihănit înaintea lui Dumnezeu, prin Lege, este învederat, căci “cel neprihănit prin credință va trăi.” ’nsă 12 Legea nu se întemeiază pe credință; ci ea zice: “Cine va face aceste lucruri, va trăi prin ele”. Hristos ne-a răscumpărat din 13 blestemul Legii, făcîndu-Se blestem pentru noi, -fiindcă este scris: “Blestemat e oricine este atîrnat pe lemn” - pentruca 14 binecuvîntarea vestită lui Avraam să vină peste Neamuri, în Hristos Isus, așa ca, prin credință, noi să primim Duhul făgăduidit. Fraților, (vorbesc în felul oamenilor), un testament, 15 chiar al unui om, odată întărit, totuș nimeni nu-l desființează, nici nu-i mai adaugă ceva. Acum, făgăduințele au fost făcute 16 “lui Avraam și seminței lui”. Nu zice: “Și semințelor” (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: “Și seminței tale”, adică Hristos. Iată ce vreau să zic: 17 un testament, pe care l-a întărit Dumnezeu mai înainte, nu poate fi desființat, așa ca făgăduința să fie nimicită, de Legea venită după patru sute trei zeci de ani. Căci dacă moștenirea 18 ar veni din Lege, nu mai vine din făgăduință; și Dumnezeu printr’o făgăduință a dat-o lui Avraam. Atunci pentruce este 19 Legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege, pînă cînd avea să vină “Sămînța”, căreia îi fusese făcută făgăduința; și a fost dată prin îngeri, prin mîna unui mijlocitor. Dar mijlocitorul nu este mijlocitorul unei singure părți, pe cînd Dumnezeu, este unul singur. Atunci oare Legea este împotriva 21 făgăduințelor lui Dumnezeu? Nicidecum! Dacă s’ar fi dat o Lege care să poată da viața, într’adevăr, neprihănirea ar veni din Lege. Dar Scriptura a închis totul supt păcat, pentruca 22 făgăduința să fie dată celor ce cred, prin credința în Isus Hristos. ’nainte de venirea credinței, noi eram supt paza Legii, 23 închiși pentru credința care trebuia să fie descoperită. Astfel, 24 Legea ne-a fost un îndrumător spre Hristos, ca să fim socotiți

25 neprihăniți prin credință. După ce a venit credința, nu mai
26 sîntem supt îndrumătorul acesta. Căci toți sînteți fii ai lui
27 Dumnezeu, prin credința în Hristos Isus. Toți cari ați fost
28 botezați pentru Hristos, v'ați îmbrăcat cu Hristos. Nu mai
este nici Iudeu, nici Grec; nu mai este nici rob nici slobod; nu
mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă
29 toți sînteți una în Hristos Isus. Și dacă sînteți ai lui Hristos,
sînteți "sămînța" lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.

4 Dar cîtă vreme moștenitorul este nevrîstnic, eu spun că nu
se deosebește cu nimic de un rob, măcar că este stăpîn pe tot.
2 Ci este supt epitropi și îngrijitori, pînă la vremea rînduită de
3 tatăl său. Tot așa și noi, cînd eram nevrîstnici, eram supt
4 robia învățăturilor începătoare ale lumii. Dar cînd a venit
împlinirea vremii, Dumnezeu a trimes pe Fiul Său, născut din
5 femeie, născut supt Lege, ca să răscumpere pe cei ce erau
6 supt Lege, pentru ca să căpătăm înfierea. Și pentru că sîn-
teți fii, Dumnezeu ne-a trimes în inimă Duhul Fiului Său, care
7 strigă: "Ava", adică: "Tată!" Așa că nu mai ești rob, ci fiu;
8 și dacă ești fiu, ești și moștenitor, prin Dumnezeu. Odi-
ioară, cînd nu cunoșteai pe Dumnezeu, erați robiți celor ce
9 din firea lor, nu sînt dumnezei. Dar acum, dupăce ați cunos-
cut pe Dumnezeu, sau mai bine zis, dupăce ați fost cunoscuți
de Dumnezeu, cum vă mai întoarceți iarăș la acele învățături
începătoare, slabe și sărăcăcioase, cărora vreți să vă supuneți
10, 11 din nou? Voi păziți zile, luni, vremi și ani. Mă tem să nu
12 mă fi ostenit degeaba pentru voi. Fraților, vă rog să fiți ca
mine, căci și eu sînt ca voi. Nu mi-ați făcut nicio nedreptate.
13 Dimpotrivă, știți că, în neputința trupului v'am propovăduit
14 Evanghelia pentru întîia dată. Și, n'ați arătat nici dispreț,
nici desgust față de ceea ce era o ispită pentru voi în trupul
meu; dimpotrivă, m'ați primit ca pe un înger al lui Dum-
15 nezeu, ca pe însuș Hristos Isus. Unde este dar fericirea voas-
tră? Căci vă mărturisesc că, dacă ar fi fost cu putință, v'ați
16 fi scos pînă și ochii și mi i-ați fi dat. M'am făcut oare vrăj-
17 mașul vostru, pentru că v'am spus adevărul? Nu cu gînd bun
sînt plini de rîvnă ei pentru voi, ci vor să vă deslipească de
18 noi, ca să fiți plini de rîvnă față de ei. Este bine să fii plin

de rîvnă totdeauna pentru bine, nu numai cînd sînt de față
la voi. Copilașii mei, pentru cari iarăș simt durerile nașterii, 19
pînăce va lua Hristos chip în voi! O, cum aș vrea să fiu acum 20
de față la voi, și să-mi schimb glasul; căci nu știu ce să mai
cred! Spuneți-mi voi, cari voiți să fiți supt Lege, n'ascultați 21
voi Legea? Căci este scris că Avraam a avut doi fii: unul din 22
roabă, și unul din femeia slobodă. Dar cel din roabă s'anăscut 23
în chip firesc, iar cel din femeia slobodă s'a născut prin făgă-
duință. Lucrurile acestea trebuiesc luate într'alt înțeles: ace- 24
tea sînt două legăminte: unul depe muntele Sinai naște pentru
robie și este Agar, - căci Agar este muntele Sinai din Arabia; - 25
și răspunde Ierusalimului de acum, care este în robie împreună
cu copiii săi. Dar Ierusalimul cel de sus este slobod, și el este 26
mama noastră. Fiindcă este scris: "Bucură-te, stearpo, care 27
nu naști de loc! Izbucnește de bucurie și strigă, tu, care nu ești
în durerile nașterii! Căci copiii celei părăsite vor fi în număr
mai mare decît copiii celei cu bărbat." Și voi, fraților, ca și 28
Isaac, voi sînteți copii ai făgăduinței. Și cum s'a întîmplat 29
atunci, că cel ce se născuse în chip firesc prigonea pe cel ce se
născuse prin Duhul tot așa se întîmplă și acum. Dar ce zice 30
Scriptura? "Izgonește pe roabă și pe fiul ei; căci fiul roabei
nu va moșteni împreună cu fiul femeii slobode." De aceea, 31
fraților, noi nu sîntem copiii celei roabe, ci ai femeii slobode.
Hristos ne-a izbăvit ca să fim slobozi.

Rămîneți dar tari, și nu vă plecați iarăș supt jugul ro- 5
biei. Iată, eu, Pavel, vă spun că, dacă vă veți tăia împrejur, 2
Hristos nu vă va folosi la nimic. Și mărturisesc iarăș încă 3
odată oricărui om care primește tăierea împrejur, că este da-
tor să împlinească toată Legea. Voi, cari voiți să fiți socotiți 4
neprihăniți prin Lege, v'ați despărțit de Hristos; ați căzut din
har. Căci noi, prin Duhul, așteptăm prin credință nădejdea 5
neprihănirii. Căci în Isus Hristos, nici tăierea împrejur, nici 6
netăierea împrejur n'au vreun preț, ci credința care lucrează
prin dragoste. Voi alergați bine: cine v'a tăiat calea ca să 7
n'ascultați de adevăr? 'nduplecarea aceasta nu vine dela 8
Cel ce v'a chemat. Puțin aluat face să se dospească toată 9
plămădeala. Eu, cu privire la voi, am, în Domnul, încrederea 10

că nu gîndiți altfel. Dar cel ce vă tulbură, va purta osînda,
11 oricine ar fi el. Cît despre mine, fraților, dacă mai propovă-
duiesc tăierea împrejur, de ce mai sînt prigonit? Atunci pric-
12 ina de poticnire a crucii s'a dus. Și, schilodească-se odată
13 cei ce vă tulbură! Fraților, voi ați fost chemați la slobozenie.
Numai, nu faceți din slobozenie o pricină ca să trăiți pentru
14 firea pămîntească, ci slujiți-vă unii altora în dragoste. Căci
toată Legea se cuprinde într'o singură poruncă: "Să iubești pe
15 aproapele tău ca pe tine însuți." Dar dacă vă mușcați și vă
mîncăți unii pe alții, luați seama să nu fiți nimiciți unii de alții.
16 Zic dar: umblați cîrmuiți de Duhul, și nu împliniți poftele firii
17 pămîntești. Căci firea pămîntească pofteste împotriva Duhu-
lui, și Duhul împotriva firii pămîntești: sînt lucruri protivnice
18 unele altora, așa că nu puteți face tot ce voiți. Dacă sîn-
19 teți călăuziți de Duhul, nu sînteți supt Lege. Și faptele firii
pămîntești sînt cunoscute, și sînt acestea: preacurvia, curvia,
20 necurăția, desfrînarea, închinarea la idoli, vrăjitoria, vrăj-
bibile, certurile, zavistiile, mîniile, neînțelegerile, desbinările,
21 certurile de partide, pizmele, uciderile, bețiile, îmbuibările,
și alte lucruri asemănătoare cu acestea. Vă spun mai di-
nainte, cum am mai spus, că cei ce fac astfel de lucruri, nu
22 vor moșteni 'mpărăția lui Dumnezeu. Roada Duhului, dim-
potrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare,
23 bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blîndeța, înfrînarea
24 poftelor. 'mpotriva acestor lucruri nu este lege. Cei ce sînt ai
lui Hristos Isus, și-au răstignit firea pămîntească împreună cu
25 patimile și poftele ei. Dacă trăim Duhul, să și umblăm prin
26 Duhul. Să nu umblăm după o slavă deșartă, întărîtîndu-ne
unii pe alții, și pizmuindu-ne unii pe alții.

6 Fraților, chiar dacă un om ar cădea deodată în vreo greșală,
voi, cari sînteți duhovnicești, să-l ridicați cu duhul blîndeței.
2 Și ia seama la tine însuți, ca să nu fii ispitit și tu. Purtați-
vă sarcinile unii altora, și veți împlini astfel Legea lui Hris-
3 tos. Dacă vreunul crede că este ceva, măcar că nu este nimic,
4 se înșală singur. Fiecare să-și cerceteze fapta lui, și atunci
va avea cu ce să se laude numai în ce-l privește pe el, și nu
5 cu privire la alții; căci fiecare își va purta sarcina lui însuș.

Cine primește învățătura în Cuvînt, să facă parte din toate 6
bunurile lui și celui ce-l învață. Nu vă înșelați: “Dumnezeu 7
nu Se lasă să fie batjocorit.” Ce samănă omul, aceea va și se-
cera. Cine samănă în firea lui pămîntească, va secera din firea 8
pămîntească putrezirea; dar cine samănă în Duhul, va secera
din Duhul viața vecinică. Să nu obosim în facerea binelui; 9
căci la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de
oboseală. Așa dar, cît avem prilej, să facem bine la toți, și 10
mai ales fraților în credință. Uitați-vă cu ce slove mari v’am 11
scris, cu însăș mîna mea! Toți ceice umblă după plăcerea 12
oamenilor, vă silesc să primiți tăierea împrejur, numai ca să
nu sufere ei prigonire pentru Crucea lui Hristos. Căci nici 13
ei, cari au primit tăierea împrejur, nu păzesc Legea; ci voiesc
doar ca voi să primiți tăierea împrejur, pentruca să se laude
ei cu trupul vostru. ’n ce mă privește, departe de mine gînd 14
dul să mă laud cu altceva decît cu crucea Domnului nostru
Isus Hristos, prin care lumea este răstignită față de mine, și
eu față de lume! Căci în Hristos Isus nici tăierea împrejur, 15
nici netăierea împrejur nu sînt nimic, ci a fi o făptură nouă.
Și peste toți ceice vor umbla după dreptarul acesta și peste 16
Israelul lui Dumnezeu să fie pace și îndurare! De acum încolo 17
nimeni să nu mă mai necăjească, pentrucă port semnele Dom-
nului Isus pe trupul meu. Fraților, harul Domnului nostru 18
Isus Hristos să fie cu duhul vostru! Amin.

EFESENI

---

1 **D**avel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dum-
2 nezeu, către sfinții cari sînt în Efes și credincioșii în
3 Hristos Isus: Har și pace dela Dumnezeu, Tatăl nos-
4 tru, și dela Domnul Isus Hristos. Binecuvîntat să
5 fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-
6 a binecuvîntat cu tot felul de binecuvîntări duhovnicești, în
7 locurile cerești, în Hristos. 'n El, Dumnezeu ne-a ales înainte
8 de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea
9 Lui, dupăce, în dragostea Lui, ne-a rînduit mai dinainte să
10 fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voiei Sale,
11 spre lauda slavei harului Său, pe care ni l-a dat în Prea Iubitul
12 Lui. 'n El avem răscumpărarea, prin sîngele Lui, iertarea pă-
13 catelor, după bogățiile harului Său, pe care l-a răspîndit din
14 belșug peste noi, prin orice fel de înțelepciune și de pricepere;
15 căci a binevoit să ne descopere taina voiei Sale, după planul
16 pe care-l alcătuiuse în Sine însuș, ca să-l aducă la îndeplinire
17 la plinirea vremilor, spre a-Și uni iarăș într'unul în Hristos,
18 toate lucrurile: cele din ceruri, și cele de pe pămînt. 'n El
19 am fost făcuți și moștenitori, fiind rînduiți mai dinainte, după
20 hotărîrea Aceluia, care face toate după sfatul voiei Sale, ca să
21 slujim de laudă slavei Sale, noi, cari mai dinainte am nădăj-
22 duit în Hristos. Și voi, după ce ați auzit cuvîntul adevăru-
23 lui (Evanghelia mîntuirii voastre), ați crezut în El, și ați fost
24 pecetluiți cu Duhul Sfînt, care fusese făgăduit, și care este o
25 arvună a moștenirii noastre, pentru răscumpărarea celor cîști-
26 gați de Dumnezeu, spre lauda slavei Lui. De aceea și eu,
27 de cînd am auzit despre credința în Domnul Isus care este în
28 voi, și despre dragostea voastră pentru toți sfinții, nu încetez
29 să aduc mulțămiri pentru voi, cînd vă pomenesc în rugăciu-
30 nile mele. Și mă rog ca Dumnezeul Domnului nostru Isus
31 Hristos, Tatăl slavei, să vă dea un duh de înțelepciune și de
32 descoperire, în cunoașterea Lui, și să vă lumineze ochii in-

imii, ca să pricepeți care este nădejdea chemării Lui, care este bogăția slavei moștenirii Lui în sfinți, și care este față de noi, 19 credincioșii, nemărginita mărire a puterii Sale, după lucrarea puterii tăriei Lui, pe care a desfășurat-o în Hristos, prin faptul că L-a înviat din morți, și L-a pus să șadă la dreapta Sa, în 20 locurile cerești, mai pe sus de orice domnie, de orice stăpânire, 21 de orice putere, de orice dregătorie și de orice nume, care se poate numi, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor. El 22 L-a pus totul supt picioare, și L-a dat căpetenie peste toate lucrurile, Bisericii, care este trupul Lui, plinătatea Celui ce 23 plinește totul în toți.

Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre, în cari 2, 2 trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării. 'ntre ei eram și noi toți odinioară, când trăiam în 3 poftele firii noastre pămîntești, când făceam voile firii pămîntești și ale gândurilor noastre, și eram din fire copii ai mîniei, ca și ceilalți. Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru 4 dragostea cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți 5 în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sînteți mîntuiți). El ne-a înviat împreună, și ne-a 6 pus să ședem împreună în locurile cerești, în Hristos Isus, ca să arate în veacurile viitoare nemărginita bogăție a harului 7 Său, în bunătatea Lui față de noi în Hristos Isus. Căci prin 8 har ați fost mîntuiți, prin credință. Și aceasta nu vine dela voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se 9 laude nimeni. Căci noi sîntem lucrarea Lui, și am fost zidiți 10 în Hristos Isus pentru faptele bune, pe cari le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele. De aceea voi, cari 11 altădată erați Neamuri din naștere, numiți netăiați împrejur de către aceia cari se cheamă tăiați împrejur, și cari sînt tăiați împrejur în trup de mîna omului: aduceți-vă aminte că în vremea aceea erați fără Hristos, fără drept de cetățenie în Israel, străini de legămintele făgăduinței, fără nădejde și fără Dumnezeu în lume. Dar acum, în Hristos Isus, voi, cari odinioară 13 erați depărtați, ați fost apropiați prin sîngele lui Hristos. Căci 14 El este pacea noastră, care din doi a făcut unul, și a surpat

15 zidul dela mijloc care-i despărțea, și, în trupul Lui, a înlătu-
rat vrăjmășia dintre ei, Legea poruncilor, în orînduirile ei, ca
să facă pe cei doi să fie în El însuș un singur om nou, făcînd
16 astfel pace; și a împăcat pe cei doi cu Dumnezeu într'un sin-
17 gur trup, prin cruce, prin care a nimicit vrăjmășia. El a venit
astfel să aducă vestea bună a păcii vouă celor ce erați departe,
18 și pace celor ce erau aproape. Căci prin El și unii și alții avem
19 intrare la Tatăl, într'un Duh. Așa dar, voi nu mai sînteți nici
străini, nici oaspeți ai casei, ci sînteți împreună cetățeni cu
20 sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu, fiind zidiți pe temelia
apostolilor și proorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus
21 Hristos. 'n El toată clădirea, bine încheată, crește ca să fie
22 un Templu sfînt în Domnul. Și prin El și voi sînteți zidiți
împreună, ca să fiți un lăcaș al lui Dumnezeu, prin Duhul.

3 Iată de ce eu, Pavel, întemnițatul lui Isus Hristos pentru
2 voi, Neamurilor... (Dacă cel puțin ați auzit de isprăvnicia
3 harului lui Dumnezeu, care mi-a fost dată față de voi. Prin
descoperire dumnezeiască am luat cunoștință de taina aceasta,
4 despre care vă scrisese în puține cuvinte. Citindu-le, vă puteți
închipui pricepera pe care o am eu despre taina lui Hris-
5 tos, care n'a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor în celelalte
veacuri, în felul cum a fost descoperită acum sfinților apostoli
6 și prooroci ai lui Hristos, prin Duhul. Că adică Neamurile sînt
împreună moștenitoare cu noi, alcătuiesc un singur trup cu noi
și iau parte cu noi la aceeaș făgăduință în Hristos Isus, prin
7 Evanghelia aceea, al cărei slujitor am fost făcut eu, după darul
8 harului lui Dumnezeu, dat mie prin lucrarea puterii Lui. Da,
mie, care sînt cel mai neînsemnat dintre toți sfinții, mi-a fost
dat harul acesta să vestesc Neamurilor bogățiile nepătrunse
9 ale lui Hristos, și să pun în lumină înaintea tuturor care este
isprăvnicia acestei taine, ascunse din veacuri în Dumnezeu,
10 care a făcut toate lucrurile; pentruca domniile și stăpîmirile
din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepci-
11 unea nespuse de felurită a lui Dumnezeu, după planul vecinic,
pe care l-a făcut în Hristos Isus, Domnul nostru. 'n El avem,
prin credința în El, slobozenia și apropierea de Dumnezeu cu
12 încredere. Vă rog iarăș să nu vă pierdeți cumpătul din pric-
13

ina necazurilor mele pentru voi: aceasta este slava voastră).
...Iată dece, zic, îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului 14
nostru Isus Hristos, din care își trage numele orice familie, în 15
ceruri și pe pământ, și-L rog ca, potrivit cu bogăția slavei Sale, 16
să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul din
lăuntru, așa încît Hristos să locuiască în inimile voastre prin 17
credință; pentruca, avînd rădăcina și temelia pusă în dragoste,
să puteți pricepe împreună cu toți sfinții, care este lărgimea, 18
lungimea, adîncimea și înălțimea; și să cunoașteți dragostea 19
lui Hristos, care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de
toată plinătatea lui Dumnezeu. Iar a Celui ce, prin puterea 20
care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decît cerem
sau gîndim noi, a Lui să fie slava în Biserică și în Hristos Isus, 21
din neam în neam, în vecii vecilor! Amin.

Vă sfătuiesc dar eu, cel întemnițat pentru Domnul, să vă 4
purtați într'un chip vrednic de chemarea, pe care ați primit-o,
cu toată smerenia și blîndeța, cu îndelungă răbdare; îngăduiți- 2
vă unii pe alții în dragoste, și căutați să păstrați unirea Duhu- 3
lui, prin legătura păcii. Este un singur trup, un singur Duh, 4
după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării
voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur 5
botez. Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este 6
mai pe sus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți.
Dar fiecăruia din noi harul i-a fost dat după măsura darului lui 7
Hristos. De aceea este zis: "S'a suit sus, a luat robia roabă, și 8
a dat daruri oamenilor." Și acest: "S'a suit", ce însemnează 9
decît că înainte Se pogorîse în părțile mai de jos ale pămîntului?
Cel ce S'a pogorît, este acelaș cu cel ce s'a suit mai 10
pe sus de toate cerurile, ca să umple toate lucrurile. Și El a 11
dat pe unii apostoli; pe alții, prooroci; pe alții, evangheliști;
pe alții, păstori și învățători, pentru desăvîrșirea sfinților, în 12
vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos,
pînă vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului 13
lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii
plinătății lui Hristos; ca să nu mai fim copii, plutind încoace și 14
încolo, purtați de orice vînt de învățătură, prin viclenia oame-
nilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire; ci, credin- 15

cioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos. Din El tot trupul, bine încheșat și strâns legat, prin ceiace dă fiecare încheitură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei, și se zidește în dragoste. Iată dar ce vă spun și mărturisesc eu în Domnul: să nu mai trăiți cum trăiesc păgînii, în deșertăciunea gândurilor lor, avînd mințea întunecată, fiind străini de viața lui Dumnezeu, din pricina neștiinței în care se află în urma împietririi inimii lor. Ei și-au pierdut orice pic de simțire, s'au dat la desfrînare, și săvîrșesc cu lăcomie orice fel de necurăție. Dar voi n'ați învățat așa pe Hristos; dacă, cel puțin, L-ați ascultat, și dacă, potrivit adevărului care este în Isus, ați fost învățați, cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă desbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare; și să vă înoțiți în duhul minții voastre, și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul. De aceea, lăsați-vă de minciună: "Fiecare dintre voi să spună aproapelui său adevărul", pentru că sîntem mădulare unii altora. "Mîniați-vă și nu păcătuiți". Să n'apună soarele peste mînia voastră, și să nu dați prilej diavolului. Cine fura, să nu mai fure; ci mai de grabă să lucreze cu mîinile lui la ceva bun, ca să aibă ce să dea celui lipsit. Niciun cuvînt stricat să nu vă iasă din gură; ci unul bun, pentru zidire, după cum e nevoie, ca să dea har celor ce-l aud. Să nu întristați pe Duhul Sfînt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării. Orice amărăciune, orice iuțime, orice mînie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru. Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși, și iertați-vă unul pe altul, cum v'a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.

5 Urmați dar pilda lui Dumnezeu ca niște copii prea iubiți. Trăiți în dragoste, dupăcum și Hristos ne-a iubit, și S'a dat pe Sine pentru noi "ca un prinos și ca o jertfă de bun miros", lui Dumnezeu. Curvia, sau orice altfel de necurăție, sau lăcomia de avere, nici să nu fie pomenite între voi, așa cum se cuvine unor sfinți. Să nu se audă nici cuvinte porcoase,

nici vorbe nechibzuite, nici glume proaste, cari nu sînt cuviincioase; ci mai de grabă cuvinte de mulțămire. Căci știți bine 5
că niciun curvar, niciun stricat, niciun lacom de avere, care este
un închinător la idoli, n'are parte de moștenire în 'mpărăția
lui Hristos și a lui Dumnezeu. Nimeni să nu vă înșele cu 6
vorbe deșerte; căci din pricina acestor lucruri vine mînia lui
Dumnezeu peste oamenii neascultători. Să nu vă întovărășiți 7
dar deloc cu ei. Odinioară erați întunerec; dar acum sîn- 8
teți lumină în Domnul. Umblați deci ca niște copii ai luminii.
Căci roada luminii stă în orice bunătațe, în neprihănire și în 9
adevăr. Cercetați ce este plăcut înaintea Domnului, și nu 10, 11
luați deloc parte la lucrările neroditoare ale întunerecului, ba
încă mai de grabă osîndiți-le. Căci e rușine numai să spunem 12
ce fac ei în ascuns. Dar toate aceste lucruri, cînd sînt os- 13
îndite de lumină, sînt date la iveală; pentrucă ceiațe scoate
totul la iveală, este lumina. De aceea zice: "Deșteaptă-te 14
tu, care dormi, scoală-te din morți, și Hristos te va lumina."
Luați seama deci să umblați cu băgare de seamă, nu ca niște 15
neînțelepți, ci ca niște înțelepți. Răscumpărați vremea, căci 16
zilele sînt rele. De aceea nu fiți nepricepuți, ci înțelegeți care 17
este voia Domnului. Nu vă îmbătați de vin, aceasta este de- 18
străbălare. Dimpotrivă, fiți plini de Duh. Vorbiți între voi cu 19
psalmi, cu cîntări de laudă și cu cîntări duhovnicești, și cîn-
tați și aduceți din toată inima laudă Domnului. Mulțamiți 20
totdeauna lui Dumnezeu Tatăl, pentru toate lucrurile, în Nu-
mele Domnului nostru Isus Hristos. Supuneți-vă unii altora 21
în frica lui Hristos. Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri 22
ca Domnului; căci bărbatul este capul nevestei, după cum și 23
Hristos este capul Bisericii, El, Mîntuitorul trupului. Și după 24
cum Biserica este supusă lui Hristos, tot așa și nevestele să fie
supuse bărbaților lor în toate lucrurile. Bărbaților, iubiți-vă 25
nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S'a dat pe Sine pen-
tru ea, ca s'o sfințească, după ce a curățit-o prin botezul cu 26
apă prin Cuvînt, ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, 27
slăvită, fără pată fără sbîrcitură sau altceva de felul acesta, ci
sfîntă și fără prihană. Tot așa trebuie să-și iubească și băr- 28
bații nevestele, ca pe trupurile lor. Cine își iubește nevasta,

29 se iubește pe sine însuș. Căci nimeni nu și-a urît vreodată
trupul lui, ci îl hrănește, îl îngrijește cu drag, ca și Hristos Bis-
30 erica; pentrucă noi sîntem mădulare ale trupului Lui, carne
31 din carnea Lui și os din oasele Lui. De aceea va lăsa omul
pe tatăl său și pe mamă-sa, și se va lipi de nevastă-sa, și cei
32 doi vor fi un singur trup”. Taina aceasta este mare-(vorbesc
33 despre Hristos și despre Biserică). - ’ncolo fiecare din voi să-și
iubească nevasta ca pe sine; și nevasta să se teamă de bărbat.

6 Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept.
2 “Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta” -este cea dintîi
3 poruncă însoțită de o făgăduință- “ca să fii fericit, și să trăiești
4 multă vreme pe pămînt.” Și voi, părinților, nu întăriți la
5 mînie pe copiii voștri, ci creșteți-i, în mustrea și învățătura
6 Domnului. Robilor, ascultați de stăpînii voștri pămîntești, cu
7 frică și cutremur, în curăție de inimă, ca de Hristos. Slujiți-
le nu numai cînd sînteți sub ochii lor, ca și cum ați vrea să
plăceți oamenilor, ci ca niște robi ai lui Hristos, cari fac din
8 inimă voia lui Dumnezeu. Slujiți-le cu bucurie, ca Domnului,
9 iar nu oamenilor, căci știți că fiecare, fie rob, fie slobod, va
primi răsplată dela Domnul, după binele pe care-l va fi făcut.
10 Și voi, stăpînilor, purtați-vă la fel cu ei; feriți-vă de amenințări,
ca unii cari știți că Stăpînul lor și al vostru este în cer, și că
11 înaintea Lui nu se are în vedere fața omului. ’ncolo, fraților,
întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui. ’mbrăcați-vă
cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ținea pept îm-
12 potriva uneltirilor diavolului. Căci noi n’avem de luptat îm-
potriva cărnii și sîngelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva
domniilor, împotriva stăpînitorilor întunerecului acestui veac,
13 împotriva duhurilor răutății cari sînt în locurile cerești. De
aceea, luați toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteți îm-
potrivi în ziua cea rea, și să rămîneți în picioare, după ce veți fi
14 biruit totul. Stați gata dar, avînd mijlocul încins cu adevărul,
15 îmbrăcați cu platoșa neprihănirii, avînd picioarele încălțate
16 cu rîvna Evangheliei păcii. Pe deasupra tuturor acestora,
luați scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile
17 arzătoare ale celui rău. Luați și coiful mîntuirii și sabia Duhu-
18 lui, care este Cuvîntul lui Dumnezeu. Faceți în toată vremea,

prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta, cu toată stăruința, și rugăciune pentru toți sfinții, și pentru 19 mine, ca, oridecîteori îmi deschid gura, să mi se dea cuvînt, ca să fac cunoscut cu îndrăzneală taina Evangheliei, al cărei 20 sol în lanțuri sînt; pentruca, zic, să vorbesc cu îndrăzneală, cum trebuie să vorbesc. Acum, ca să știți și voi despre mine, 21 Tihic, prea iubitul frate și slujitor credincios în Domnul, vă va face cunoscut totul. Vi l-am trimes înapoi, ca să luați 22 cunoștință despre starea noastră, și să vă îmbărbăteze inimile. Pace fraților, și dragoste împreună cu credința, din partea lui 23 Dumnezeu Tatăl, și din partea Domnului Isus Hristos! Harul 24 să fie cu toți cei ce iubesc pe Domnul nostru Isus Hristos în curăție. Amin.

FILIPENI

1 **D**avel și Timotei, robi ai lui Isus Hristos, către toți
2 sfinții în Hristos Isus, cari sînt în Filipi, împreună
3 cu episcopii (Sau: priveghetori.) și diaconii: Har
4 vouă și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela
5 Domnul Isus Hristos! Mulțămesc Dumnezeului meu pentru
6 toată aducerea aminte, pe care o păstrez despre voi. 'n toate
7 rugăciunile mele mă rog pentru voi toți, cu bucurie pentru
8 partea, pe care o luați la Evanghelie, din cea dintîi zi pînă
9 acum. Sînt încredințat că Acela care a început în voi această
10 bună lucrare, o va isprăvi pînă în ziua lui Isus Hristos. Este
11 drept să gîndesc astfel despre voi toți, fiindcă vă port în inima
12 mea, întrucît, atît în lanțurile mele cît și în apărarea și în-
13 tărirea Evangheliei, voi sînteți toți părtași aceluiaș har. Căci
14 martor îmi este Dumnezeu că vă iubesc pe toți cu o dragoste
15 nespusă în Isus Hristos. Și mă rog ca dragostea voastră să
16 crească tot mai mult în cunoștință și orice pricepere, ca să
17 deosebiți lucrurile alese, pentruca să fiți curați și să nu vă
18 poticniți pînă în ziua venirii lui Hristos, plini de roada nepri-
hănirii, prin Isus Hristos, spre slava și lauda lui Dumnezeu.
Vreau să știți, fraților, că împrejurările în cari mă găsesc, mai
degrabă au lucrat la înaintarea Evangheliei. 'n adevăr, în
toată curtea împărătească, și pretutindeni aiurea, toți știu că
sînt pus în lanțuri din pricina lui Isus Hristos. Și cei mai
mulți din frați, îmbărbătați de lanțurile mele, au și mai multă
îndrăzneală să vestească fără teamă Cuvîntul lui Dumnezeu.
Unii, este adevărat, propovăduiesc pe Hristos din pizmă și din
duh de ceartă; dar alții din bunăvoință. Aceștia din urmă
lucrează din dragoste, ca unii cari știu că eu sînt însărcinat
cu apărarea Evangheliei; cei dintîi, din duh de ceartă vestesc
pe Hristos nu cu gînd curat, ci ca să mai adauge un necaz la
lanțurile mele. Ce ne pasă? Oricum: fie de ochii lumii, fie
din toată inima, Hristos este propovăduit. Eu mă bucur de

lucrul acesta și mă voi bucura. Căci știu că lucrul acesta se 19
va întoarce spre mîntuirea mea prin rugăciunile voastre și prin
ajutorul Duhului lui Isus Hristos. Mă aștept și nădăjduiesc 20
cu tărie că nu voi fi dat de rușine cu nimic; ci că acum, ca tot-
deauna, Hristos va fi proslăvit cu îndrăsneală în trupul meu,
fie prin viața mea, fie prin moartea mea. Căci pentru mine a 21
trăi este Hristos și a muri este un câștig. Dar dacă trebuie să 22
mai trăiesc în trup, face să trăiesc; și nu știu ce trebuie să aleg.
Sînt strîns din două părți: aș dori să mă mut și să fiu împreună 23
cu Hristos, căci ar fi cu mult mai bine; dar, pentru voi, este 24
mai de trebuință să rămîn în trup. Și sînt incredințat și știu 25
că voi rămînea și voi trăi cu voi toți, pentru înaintarea și bu-
curia credinței voastre; pentruca, prin întoarcerea mea la voi, 26
să aveți în mine o mare pricină de laudă în Isus Hristos. Nu- 27
mai, purtați-vă într'un chip vrednic de Evanghelia lui Hristos,
pentruca, fie că voi veni să vă văd, fie că voi rămînea departe
de voi, să aud despre voi că rămîneți tari în acelaș duh, și că
luptați cu un suflet pentru credința Evangheliei, fără să vă 28
lăsați înspăimîntați de protivnici; lucrul acesta este pentru ei
o dovadă de perzare, și de mîntuirea voastră, și aceasta dela
Dumnezeu. Căci cu privire la Hristos, vouă vi s'a dat harul 29
nu numai să credeți în El, ci să și pătimiți pentru El, și să și 30
duceți, cum și faceți, aceeaș luptă, pe care ați văzut-o la mine,
și pe care auziți că o duc și acum.

Deci, dacă este vreo îndemnare în Hristos, dacă este vreo **2**
mîngîiere în dragoste, dacă este vreo legătură a Duhului, dacă
este vreo milostivire și vreo îndurare, faceți-mi bucuria deplină, 2
și aveți o simțire, o dragoste, un suflet și un gînd. Nu faceți 3
nimic din duh de ceartă sau din slavă deșartă; ci în smerenie
fiecare să privească pe altul mai pe sus de el însuș. Fiecare 4
din voi să se uite nu la foloasele lui, ci și la foloasele altora. Să 5
aveți în voi gîndul acesta, care era și în Hristos Isus: El, mă- 6
car că avea chipul lui Dumnezeu, totuș n'a crezut ca un lucru
de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S'a desbrăcat 7
pe sine însuș și a luat un chip de rob, făcîndu-Se asemenea
oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S'a smerit și 8
S'a făcut ascultător pînă la moarte, și încă moarte de cruce.

9 Deaceea și Dumnezeu L-a înălțat nespun de mult, și I-a dat
10 Numele, care este mai pe sus de orice nume; pentruca, în Nu-
mele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de
11 pe pământ și de supt pământ, și orice limbă să mărturisească,
spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul.
12 Astfel dar, prea iubiților, după cum totdeauna ați fost as-
cultători, duceți pînă la capăt mîntuirea voastră, cu frică și
cutremur, nu numai cînd sînt eu de față, ci cu mult mai mult
13 acum, în lipsa mea. Căci Dumnezeu este Acela care lucrează
în voi, și vă dă, după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea.
14, 15 Faceți toate lucrurile fără cîrtiri și fără șovăieli, ca să fiți fără
prihană și curați, copii ai lui Dumnezeu, fără vină, în mijlocul
unui neam ticălos și stricat, în care străluciți ca niște lumini
16 în lume, ținînd sus Cuvîntul vieții; așa ca, în ziua lui Hris-
tos, să mă pot lăuda că n'am alergat, nici nu m'am ostenit
17 în zădar. Și chiar dacă va trebui să fiu turnat ca o jertfă de
băutură peste jertfa și slujba credinței voastre, eu mă bucur și
18 mă bucur cu voi toți. Tot așa și voi, bucurați-vă, și bucurați-
19 vă împreună cu mine. Nădăjduiesc, în Domnul Isus, să vă
trimet în curînd pe Timotei, ca să fiu și eu cu inimă bună cînd
20 o să am știri despre voi. Căci n'am pe nimeni, care să-mi
împărtășească simțirile ca el, și să se îngrijească într'adevăr de
21 starea voastră. Ce-i drept, toți umblă după foloasele lor, și nu
22 după ale lui Isus Hristos. Știți rîvna lui încercată; cum, ca un
copil cu tatăl lui, a lucrat ca un rob împreună cu mine pentru
23 înaintarea Evangheliei. Pe el dar, nădăjduiesc să vi-l trimet,
de îndatăce voi vedea ce întorsătură vor lua lucrurile cu privire
24 la mine. Și am încredere în Domnul că în curînd voi veni și eu.
25 Am socotit de trebuință să vă trimet pe Epafrodit, fratele și
tovarășul meu de lucru și de luptă, trimesul și slujitorul vostru
26 pentru nevoile mele. Căci dorea ferbinte să vă vadă pe toți;
27 și era foarte mîhnit, pentrucă aflaserăți că a fost bolnav. Ce-i
drept, a fost bolnav, și foarte aproape de moarte, dar Dum-
nezeu a avut milă de el. Și nu numai de el, ci și de mine, ca
28 să n'am întristare peste întristare. L-am trimes dar cu atît
mai în grabă, ca să-l vedeți și să vă bucurați iarăș, și să fiu
29 și eu mai puțin mîhnit. Primiți-l deci în Domnul, cu toată

bucuria; și prețuiți pe astfel de oameni. Căci pentru lucrul 30
lui Hristos a fost el aproape de moarte, și și-a pus viața în joc,
ca să împlinească ce lipsea slujbei voastre pentru mine.

’ncolo, frații mei, bucurați-vă în Domnul. Păziți-vă de 3, 2
cîinii aceia; păziți-vă de lucrătorii aceia răi; păziți-vă de scriji-
lații aceia! Căci cei tăiați împrejur sîntem noi, cari slujim 3
lui Dumnezeu, prin Duhul lui Dumnezeu, cari ne lăudăm în
Hristos Isus, și cari nu ne punem încrederea în lucrurile pămîn-
tești. Măcar că eu aș avea pricină de încredere chiar în lu- 4
crurile pămîntești. Dacă altul crede că se poate încrede în
lucrurile pămîntești, eu și mai mult; eu, care sînt tăiat impre- 5
jur a opta zi, din neamul lui Israel, din seminția lui Beniamin,
Evreu din Evrei; în ce privește Legea, Fariseu; în ce privește 6
rîvna, prigonitor al Bisericii; cu privire la neprihănirea, pe care
o dă Legea, fără prihană. Dar lucrurile, cari pentru mine erau 7
cîștiguri, le-am socotit ca o pierdere, din pricina lui Hristos.
Ba încă, și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, 8
față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus,
Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un
gunoi, ca să cîștig pe Hristos, și să fiu găsit în El, nu avînd 9
o neprihănire a mea, pe care mi-o dă Legea, ci aceea care se
capătă prin credința în Hristos, neprihănirea, pe care o dă
Dumnezeu, prin credință. Și să-L cunosc pe El și puterea 10
învierii Lui și părășia suferințelor Lui, și să mă fac asemenea
cu moartea Lui; ca să ajung cu orice chip, dacă voi putea, 11
la învierea din morți. Nu că am și cîștigat premiul, sau că 12
am și ajuns desăvîrșit; dar alerg înainte, căutînd să-l apuc,
întrucît și eu am fost apucat de Hristos Isus. Fraților, eu nu 13
cred că l-am apucat încă; dar fac un singur lucru: uitînd ce
este în urma mea, și aruncîndu-mă spre ce este înainte, alerg 14
spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în
Hristos Isus. Gîndul acesta dar să ne însuflețească pe toți, 15
cari sîntem desăvîrșiți; și dacă în vreo privință sînteți de altă
părere, Dumnezeu vă va lumina și în această privință. Dar în 16
lucrurile în cari am ajuns de aceeaș părere, să umblăm la fel.
Urmați-mă pe mine, fraților, și uitați-vă bine la cei ce se poartă 17
după pilda, pe care o aveți în noi. Căci v’am spus de multe 18

ori, și vă mai spun și acum, plîngînd: sînt mulți, cari se poartă
19 ca vrăjmași ai crucii lui Hristos. Sfirșitul lor va fi pierzarea.
Dumnezeul lor este pîntecele și slava lor este în rușinea lor, și
20 se gîndesc la lucrurile de pe pămînt. Dar cetățenia noastră
este în ceruri, de unde și așteptăm ca Mîntuitor pe Domnul
21 Isus Hristos. El va schimba trupul stării noastre smerite, și-l
va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe
care o are de a-Și supune toate lucrurile.

4 De aceea, prea iubiții și mult doriții mei frați, bucuria și
cununa mea, rămîneți astfel tari în Domnul, prea iubiților!
2 'ndemn pe Evodia și îndemn pe Sintichia să fie cu un gînd în
3 Domnul. Și pe tine, adevărat tovarăș de jug, te rog să vii
în ajutorul femeilor acestora, cari au lucrat împreună cu mine
pentru Evanghelie, cu Clement și cu ceilalți tovarăși de lucru
4 ai mei, ale căror nume sînt scrise în cartea vieții. Bucurați-vă
5 totdeauna în Domnul! Iarăș zic: Bucurați-vă! Blîndeța voas-
tră să fie cunoscută de toți oamenii. Domnul este aproape.
6 Nu vă îngrijorați de nimic; ci în orice lucru, aduceți cererile
voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri,
7 cu mulțămiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pri-
8 cepere, vă va păzi inimile și gîndurile în Hristos Isus. 'ncolo,
frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste,
tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iu-
bit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună, și orice
9 laudă, aceea să vă însuflețească. Ce ați învățat, ce ați primit
și auzit dela mine, și ce ați văzut în mine, faceți. Și Dumnezeul
10 păcii va fi cu voi. Am avut o mare bucurie în Domnul, că,
însfirșit, ați putut să vă înoiți iarăș simțimintele voastre față
de mine. Vă gîndeți voi la așa ceva, dar vă lipsea prilejul.
11 Nu zic lucrul acesta avînd în vedere nevoile mele; căci m'am
12 deprins să fiu mulțămit cu starea în care mă găsesc. Știu să
trăiesc smerit, și știu să trăiesc în belșug. 'n totul și pretutin-
deni m'am deprins să fiu sătul și flămînd, să fiu în belșug și
13, 14 să fiu în lipsă. Pot totul în Hristos, care mă întărește. Dar
15 bine ați făcut că ați luat parte la strîmtorarea mea. Știți voi
însivă, Filipenilor, că, la începutul Evangheliei, cînd am plecat
din Macedonia, nicio Biserică n'a avut legătură cu mine în ce

privește “darea” și “primirea” afară de voi. Căci mi-ați trimes 16
în Tesalonic, odată, și chiar de două ori, ceva pentru nevoile
mele. Nu că umblu după daruri. Dimpotrivă, umblu după 17
cîștigul care prisosește în folosul vostru. Am de toate, și sînt 18
în belșug. Sînt bogat, de cînd am primit prin Epafrodit ce mi-
ați trimes,- un miros de bună mireasmă, o jertfă bine primită
și plăcută lui Dumnezeu. Și Dumnezeul meu să îngrijească 19
de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus
Hristos. A lui Dumnezeu și Tatăl nostru să fie slava în vecii 20
vecilor! Amin. Spuneți sănătate fiecărui sfînt în Hristos Isus. 21
Frații, cari sînt cu mine, vă trimet sănătate. Toți sfinții vă 22
trimet sănătate, mai ales cei din casa Cezarului. Harul Dom- 23
nului Isus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin.

COLOSENI

1 **D**avel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dum-
2 nezeu, și fratele Timotei, către sfinții și frații cred-
incioși în Hristos, cari sînt în Colose: Har și pace
dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Isus
3 Hristos. Mulțămim lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru
4 Isus Hristos, căci ne rugăm neîncetat pentru voi, și am auzit
despre credința voastră în Hristos Isus, și despre dragostea, pe
5 care o aveți față de toți sfinții, din pricina nădejzii care vă
așteaptă în ceruri și despre care ați auzit mai înainte în cu-
6 vîntul adevărului Evangheliei, care a ajuns pînă la voi și este
în toată lumea, unde dă roade și merge crescînd, ca și între
voi. Și aceasta, din ziua în care ați auzit și ați cunoscut harul
7 lui Dumnezeu, în adevăr, cum ați învățat dela Epafras, prea
iubitul nostru tovarăș de slujbă. El este un credincios sluji-
8 tor al lui Hristos pentru voi, și ne-a vorbit despre dragostea
9 voastră în Duhul. De aceea și noi, din ziua cînd am auzit
aceste lucruri, nu încetăm să ne rugăm pentru voi, și să cerem
să vă umpleți de cunoștința voiei Lui, în orice fel de înțelepci-
10 une și pricepere duhovnicească; pentruca astfel să vă purtați
într'un chip vrednic de Domnul, ca să-I fiți plăcuți în orice
lucru: aducînd roade în tot felul de fapte bune, și crescînd în
11 cunoștința lui Dumnezeu: întăriți, cu toată puterea, potrivit
cu tăria slavei Lui, pentru orice răbdare și îndelungă răbdare,
12 cu bucurie, mulțămind Tatălui, care v'a învrednicit să aveți
13 parte de moștenirea sfinților, în lumină. El ne-a izbăvit de
supt puterea întunerecului, și ne-a strămutat în 'mpărăția Fi-
14 ului dragostei Lui, în care avem răscumpărarea, prin sîngele
15 Lui, iertarea păcatelor. El este chipul Dumnezeului celui
16 nevăzut, cel întîi născut din toată zidirea. Pentrucă prin El au
fost făcute toate lucrurile cari sînt în ceruri și pe pămînt, cele
văzute și cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii,
fie domnii, fie stăpîniri. Toate au fost făcute prin El și pentru

El. El este mai înainte de toate lucrurile, și toate se țin prin 17
El. El este Capul trupului, al Bisericii. El este începutul, 18
cel întâi născut dintre cei morți, pentruca în toate lucrurile să
aibă întîietatea. Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea 19
să locuiască în El, și să împace totul cu Sine prin El, atît ce 20
este pe pămînt cît și ce este în ceruri, făcînd pace, prin sîngele
crucii Lui. Și pe voi, cari odinioară erați străini și vrăjmași 21
prin gîndurile și prin faptele voastre rele, El v'a împăcat acum
prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să vă în- 22
fățișați înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină; negreșit, 23
dacă rămîneți și mai departe întemeiați și neclintiți în credin-
ță, fără să vă abateți dela nădejdea Evangheliei, pe care ați
auzit-o, care a fost propovăduită oricărei făpturi de supt cer,
și al cărei slujitor am fost făcut eu, Pavel. Mă bucur acum 24
în suferințele mele pentru voi; și în trupul meu, împlinesc ce
lipsește suferințelor lui Hristos, pentru trupul Lui, care este
Biserica. Slujitorul ei am fost făcut eu, după isprăvnicia, pe 25
care mi-a dat-o Dumnezeu pentru voi ca să întregesc Cuvîn-
tul lui Dumnezeu. Vreau să zic: taina ținută ascunsă din 26
vecinicii și în toate veacurile, dar descoperită acum sfinților
Lui, căroră Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este 27
bogăția slavei tainei acesteia între Neamuri, și anume: Hristos
în voi, nădejdea slavei. Pe El 'l propovăduim noi, și sfătuim 28
pe orice om, și învățăm pe orice om în toată înțelepciunea, ca
să înfățișăm pe orice om, desăvîrșit în Hristos Isus. Iată la ce 29
lucrez eu, și mă lupt după lucrarea puterii Lui, care lucrează
cu tărie în mine.

Vreau, în adevăr, să știți cît de mare luptă duc pentru voi, **2**
pentru cei din Laodicea și pentru toți ceice nu mi-au văzut fața
în trup; pentruca să li se îmbărbăteze inimile, să fie uniți în 2
dragoste, și să capete toate bogățiile plinătății de pricepere,
ca să cunoască taina lui Dumnezeu Tatăl, adică pe Hristos,
în care sînt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei. 3
Spun lucrul acesta, pentruca nimeni să nu vă înșele prin vor- 4
biri amăgitoare. Căci măcarcă sînt departe cu trupul, totuș 5
cu duhul sînt cu voi, și privesc cu bucurie la buna rînduială
care domnește între voi și la tăria credinței voastre în Hristos.

6 Astfel dar, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa
7 să și umblați în El, fiind înrădăcinați și zidiți în El, întăriți
8 prin credință, după învățăturile cari v'au fost date, și sporind
9 în ea cu mulțămiri către Dumnezeu. Luați seama ca nimeni
10 să nu vă fure cu filosofia și cu o amăgire deșartă, după datina
11 oamenilor, după învățăturile începătoare ale lumii, și nu după
12 Hristos. Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dum-
13 nezeirii. Voi aveți totul deplin în El, care este Capul oricărei
14 domnii și stăpîniri. 'n El ați fost tăiați împrejur, nu cu o tăiere
15 împrejur, făcută de mîină, ci cu tăierea împrejur a lui Hristos,
16 în desbrăcarea de trupul poftelor firii noastre pămîntești, fiind
17 îngropați împreună cu El, prin botez, și înviați în El și impre-
18 ună cu El, prin credința în puterea lui Dumnezeu, care L-a
19 înviat din morți. Pe voi, cari erați morți în greșelile voastre
și în firea voastră pămîntescă netăiată împrejur, Dumnezeu
20 v'a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate
21 greșalele. A șters zapisul cu poruncile lui, care stătea împo-
22 triva noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit, pironindu-l
23 pe cruce. A desbrăcat domniile și stăpînirile, și le-a făcut de
ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin
cruce. Nimeni dar să nu vă judece cu privire la mîncare sau
băutură, sau cu privire la o zi de sărbătoare, cu privire la o
lună nouă, sau cu privire la o zi de Sabat, cari sînt umbra lu-
crurilor viitoare, dar trupul este al lui Hristos. Nimeni să nu
vă răpească premiul alergării, făcîndu-și voia lui însuș printr'o
smerenie și închinare la îngeri, amestecîndu-se în lucruri pe
cari nu le-a văzut, umflat de o mîndrie deșartă, prin gîndurile
firii lui pămîntești, și nu se ține strîns de Capul din care tot
trupul, hrănit și bine încheșat, cu ajutorul încheieturilor și
legăturilor, își primește creșterea pe care i-o dă Dumnezeu.
Dacă ați murit împreună cu Hristos față de învățăturile în-
cepătoare ale lumii, de ce, ca și cum ați trăi încă în lume,
vă supuneți la porunci ca acestea: "Nu lua, nu gusta, nu
atinge cutare lucru!" Toate aceste lucruri, cari pier odată cu
întrebuințarea lor, și sînt întemeiate pe porunci și învățături
omenești, au, în adevăr, o înfățișare de înțelepciune, într'o
închinare voită, o smerenie și asprime față de trup, dar nu sînt

de nici un preț împotriva gîdilării firii pămîntești.

Dacă deci ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după **3**
lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu.
Gîndiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pămînt. Căci **2, 3**
voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dum-
nezeu. Cînd Se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă **4**
veți arăta și voi împreună cu El în slavă. Deaceea, omoriți **5**
mădularele voastre cari sînt pe pămînt: curvia, necurăția, pa-
tima, pofta rea, și lăcomia, care este o închinare la idoli. Din **6**
pricina acestor lucruri vine mînia lui Dumnezeu peste fiii neas-
cultării. Din numărul lor erați și voi odinioară, cînd trăiați **7**
în aceste păcate. Dar acum lăsați-vă de toate aceste lucruri: **8**
de mînie, de vrăjmășie, de răutate, de clevetire, de vorbele
rușinoase, cari v'ar putea ieși din gură. Nu vă mințiți unii **9**
pe alții, întrucît v'ați desbrăcat de omul cel vechi, cu faptele
lui, și v'ați îmbrăcat cu omul cel nou, care se înouiește spre **10**
cunoștință, după chipul Celui ce l-a făcut. Aici nu mai este **11**
nici Grec, nici Iudeu, nici tăiere împrejur, nici netăiere impre-
jur, nici Barbar, nici Schit, nici rob, nici slobod, ci Hristos
este totul și în toți. Astfel dar, ca niște aleși ai lui Dum- **12**
nezeu, sfinți și prea iubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de
îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blîndeță, cu îndelungă
răbdare. 'ngăduiți-vă unii pe alții, și, dacă unul are pricină **13**
să se plîngă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v'a iertat
Hristos, așa iertați-vă și voi. Dar mai pe sus de toate aces- **14**
tea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvîrșirii.
Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați, ca să alcătuiți un **15**
singur trup, să stăpînească în inimile voastre, și fiți recunoscă-
tori. Cuvîntul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în **16**
toată înțelepciunea. 'nvățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu
psalmi, cu cîntări de laudă și cu cîntări duhovnicești, cîntînd
lui Dumnezeu cu mulțămire în inima voastră. Și orice faceți, **17**
cu cuvîntul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului
Isus, și mulțamiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl. Nevestelor, **18**
fiți supuse bărbaților voștri, cum se cuvine în Domnul. Băr- **19**
baților, iubiți-vă nevestele, și nu țineți necaz pe ele. Copii, **20**
ascultați de părinții voștri în toate lucrurile, căci lucrul acesta

21 place Domnului. Părinților, nu întărîtați pe copiii voștri, ca
22 să nu-și piardă nădejdea. Robilor, ascultați în toate lucrurile
pe stăpînii voștri pămîntești; nu numai cînd sînteți supt ochii
lor, ca cei ce caută să placă oamenilor, ci cu curăție de inimă,
23 ca unii cari vă temeți de Domnul. Orice faceți, să faceți din
24 toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni, ca unii
cari știți că veți primi dela Domnul răsplata moștenirii. Voi
25 slujiți Domnului Hristos. Căci cine umblă cu strîmbătate, își
va primi plata după strîmbătatea, pe care a făcut-o; și nu se
are în vedere fața omului.

4 Stăpînilor, dați robilor voștri ce le datorăți, și ce li se cu-
vine, căci știți că și voi aveți un Stăpîn în cer. Stăruiți în
3 rugăciune, vegheați în ea cu mulțămiri. Rugați-vă tot odată și
pentru noi, ca Dumnezeu să ne deschidă o ușă pentru Cuvînt,
ca să putem vesti taina lui Hristos, pentru care iată, mă găs-
4 esc în lanțuri: ca s'o fac cunoscut așa cum trebuie să vorbesc
5 despre ea. Purtați-vă cu înțelepciune față de cei de afară; răs-
6 cumpărați vremea. Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har,
dreasă cu sare, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia.
7 Tot ce este cu privire la mine, vă va spune Tihic, fratele prea iu-
bit și slujitorul credincios, tovarășul meu de slujbă în Domnul.
8 Vi l-am trimes înadins, ca să luați cunoștință despre starea
9 noastră, și să vă mîngîie inimile. L-am trimes împreună cu
Onisim, fratele credincios și prea iubit, care este dintr'ai voștri.
10 Ei vă vor spune tot ce se petrece pe aici. Aristarh, tovarășul
meu de temniță, vă trimete sănătate; tot așa și Marcu, vărul
lui Barnaba (cu privire la care ați primit porunci... dacă vine
11 la voi, să-l primiți bine), și Isus, zis Iust: ei sînt din numărul
celor tăiați împrejur, și singurii cari au lucrat împreună cu
mine pentru 'mpărăția lui Dumnezeu, oameni cari mi-au fost
12 de mîngăiere. Epafra, care este dintr'ai voștri, vă trimete
sănătate. El, rob al lui Hristos, totdeauna se luptă pentru voi
în rugăciunile sale, pentruca, desăvîrșiți și deplin încredințați,
13 să stăruiți în voia lui Dumnezeu. Căci vă mărturisesc că are
o mare rîvnă pentru voi, pentru cei din Laodicea și pentru
14 cei din Ierapole. Luca, doftorul prea iubit, și Dima, vă trimet
15 sănătate. Spuneți sănătate fraților din Laodicea, și lui Nimfa,

și Bisericii din casa lui. După ce va fi citită această epistolă la 16
voi, faceți așa ca să fie citită și în Biserica Laodicenilor; și voi,
la rîndul vostru, să citiți epistola care vă va veni din Laodicea.
Și spuneți lui Arhip: “Ia seama să împlinești bine slujba pe 17
care ai primit-o în Domnul.” Urarea de sănătate este cu mîna 18
mea: Pavel. Aduceți-vă aminte de lanțurile mele. Harul să fie
cu voi! Amin.

I TESALONICENI

---

1 **D**avel, Silvan și Timotei, către Biserica Tesalonicenilor, care este în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Isus Hristos: Har și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Isus Hristos. Mulțămim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi toți, pe cari vă pomenim necurmat în rugăciunile noastre; căci ne aducem aminte fără încetare, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, de lucrarea credinței voastre, de osteneala dragostei voastre și de tăria nădejzii în Domnul nostru Isus Hristos! Știm, frați prea iubiți de Dumnezeu alegerea voastră. 'n adevăr, Evanghelia noastră v'a fost propovăduită nu numai cu vorbe, ci cu putere, cu Duhul Sfânt și cu o mare îndrăsneală. Căci știți că, din dragoste pentru voi am fost așa printre voi. Și voi înșivă ați călcat pe urmele mele și pe urmele Domnului, întrucât ați primit Cuvântul în multe necazuri, cu bucuria care vine dela Duhul Sfânt; așa că ați ajuns o pildă pentru toți credincioșii din Macedonia și din Ahaia. 'n adevăr, nu numai că dela voi Cuvântul Domnului a răsunat prin Macedonia și Ahaia, dar vestea despre credința voastră în Dumnezeu s'a răspândit pretutindeni, așa că n'avem nevoie să mai vorbim de ea. Căci ei înșiși istorisesc ce primire ne-ați făcut, și cum dela idoli v'ați întors la Dumnezeu, ca să slujiți Dumnezeului celui viu și adevărat, și să așteptați din ceruri pe Fiul Său, pe care L-a înviat din morți: pe Isus, care ne izbăvește de mînia viitoare.

2 Voi înșivă știți, fraților, că venirea noastră la voi n'a fost zadarnică. Dupăce am suferit și am fost batjocoriți în Filipi, cum știți, am venit plini de încredere în Dumnezeul nostru, să vă vestim Evanghelia lui Dumnezeu în mijlocul multor lupte. Căci propovăduirea noastră nu se întemeiază nici pe rătăcire, nici pe necurăție, nici pe viclenie. Ci, fiindcă Dumnezeu ne-a găsit vrednici să ne încredințeze Evanghelia, căutăm să vorbim așa ca să placem nu oamenilor, ci lui Dumnezeu, care ne

cercetează inima. 'n adevăr, cum bine știți, niciodată n'am în- 5
trebuințat vorbe măgulitoare, nici haina lăcomiei: martor este
Dumnezeu. N'am căutat slavă dela oameni: nici dela voi, nici 6
dela alții, deși, ca apostoli ai lui Hristos, am fi putut să cerem
cinste. Dimpotrivă, ne-am arătat blînzi în mijlocul vostru, 7
ca o doică ce-și crește cu drag copiii. Astfel, în dragostea 8
noastră fierbinte pentru voi, eram gata să vă dăm nu numai
Evanghelia lui Dumnezeu, dar chiar și viața noastră, atît de
scumpi ne ajunseseați. Vă aduceți aminte, fraților, de oste- 9
neala și munca noastră. Cum lucram zi și noapte, ca să nu
fim sarcină niciunuia din voi, și vă propovăduiam Evanghelia
lui Dumnezeu. Voi sînteți martori, și Dumnezeu deaseme- 10
nea, că am avut o purtare sfîntă, dreaptă și fără prihană față
de voi, cari credeți. Știți iarăș că am fost pentru fiecare din 11
voi, ca un tată cu copiii lui: vă sfătuiam, vă mîngîiam și vă
adeveream, să vă purtați într'un chip vrednic de Dumnezeu, 12
care vă cheamă la 'mpărăția și slava Sa. Deaceea mulțămim
fără încetare lui Dumnezeu că, atunci cînd ați primit Cuvîntul
lui Dumnezeu, auzit dela noi, l-ați primit nu ca pe cuvîntul
oamenilor, ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvîntul lui
Dumnezeu, care lucrează și în voi cari credeți. Căci, fraților, 14
voi ați călcat pe urmele Bisericii lui Dumnezeu, cari sînt în
Hristos Isus, în Iudea; pentrucă și voi ați suferit din partea
celor de un neam cu voi aceleași rele, pe cari le-au suferit ele
din partea Iudeilor. Iudeii aceștia au omorît pe Domnul Isus 15
și pe prooroci, pe noi ne-au prigunit, nu plac lui Dumnezeu,
și sînt vrăjmași tuturor oamenilor, căci ne opresc să vorbim 16
Neamurilor, ca să fie mîntuite. Astfel, ei totdeauna pun vîrf
păcatelor lor. Dar, la urmă, i-a ajuns mînia lui Dumnezeu!
Noi, fraților, după ce am fost despărțiți cîtăva vreme de voi, 17
cu fața dar nu cu inima, am avut cu atît mai mult dorința să
vă vedem. Astfel, odată, și chiar de două ori, am voit (eu, 18
Pavel, cel puțin) să venim la voi; dar ne-a împedecat Satana.
Căci cine este, în adevăr, nădejdea, sau bucuria, sau cununa 19
noastră de slavă? Nu sînteți voi, înaintea Domnului nostru
Isus Hristos, la venirea Lui? Da, voi sînteți slava și bucuria 20
noastră.

3 Deaceea, fiindcă nu mai puteam răbda, am socotit mai bine
2 să fim lăsați singuri în Atena, și v'am trimes pe Timotei,
fratele nostru și slujitorul lui Dumnezeu în Evanghelia lui Hris-
tos, ca să vă întărească și să vă îmbărbăteze în credința voastră,
3 pentruca nimeni din voi să nu se clatine în aceste necazuri;
4 căci știți singuri că la aceasta sîntem rînduiți. Și cînd eram
la voi, v'am spus mai dinainte că vom avea să suferim necazuri,
5 ceeace s'a și întîmplat, cum bine știți. Astfel, în nerăbdarea
mea, am trimes să-mi aducă știri despre credința voastră, de
teamă ca nu cumva să vă fi ispitit Ispititorul, și osteneala
6 noastră să fi fost degeaba. Dar chiar acum a venit Timo-
tei dela voi la noi, și ne-a adus vești bune despre credința
și dragostea voastră, că totdeauna păstrați o plăcută aducere
aminte despre noi, și că doriți să ne vedeți, cum dorim și noi
7 să vă vedem pe voi. Deaceea, fraților, în toate strîmtorările
și necazurile noastre, am fost mîngîiați cu privire la voi, prin
8 credința voastră. Acum, da, trăim, fiindcă voi stați tari în
9 Domnul. Cum putem noi oare să mulțămim în deajuns lui
Dumnezeu cu privire la voi, pentru toată bucuria, pe care o
10 avem din pricina voastră, înaintea Dumnezeului nostru? Zi
și noapte 'l rugăm nespus să vă putem vedea fața, și să putem
11 împlini ce mai lipsește credinței voastre. 'nsuș Dumnezeu,
Tatăl nostru, și Domnul nostru Isus Hristos să ne netezească
12 drumul la voi! Domnul să vă facă să creșteți tot mai mult
în dragoste unii față de alții și față de toți, cum facem și noi
13 înșine pentru voi, ca să vi se întărească inimile, și să fie fără
prihană în sfințenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la
venirea Domnului nostru Isus Hristos împreună cu toți sfinții
Săi.

4 'ncolo, fraților, fiindcă ați învățat dela noi cum să vă purtați
și să fiți plăcuți lui Dumnezeu, și așa și faceți, vă rugăm, și vă
îndemnăm în Numele Domnului Isus, să sporiiți tot mai mult
2 în privința aceasta. Știți, în adevăr, ce învățături v'am dat
3 prin Domnul Isus. Voia lui Dumnezeu este sfințirea voastră:
4 să vă feriți de curvie; fiecare din voi să știe să-și stăpînească
5 vasul în sfințenie și cinste, nu în aprinderea poftelor, ca Nea-
6 murile, cari nu cunosc pe Dumnezeu. Nimeni să nu fie cu

vicleșug și cu nedreptate în treburi față de fratele său; pentru că Domnul pedepsește toate aceste lucruri, după cum v'am spus și v'am adeverit. Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințire. De aceea, cine nesocotește aceste învățăături, nesocotește nu pe un om, ci pe Dumnezeu, care v'a dat și Duhul Său cel sfânt. Cît despre dragostea frățească, n'aveți nevoie să vă scriem; căci voi singuri ați fost învățați de Dumnezeu să vă iubiți unii pe alții, și iubiți în adevăr pe toți frații, cari sînt în toată Macedonia. Dar vă îndemnăm, fraților, să sporiiți tot mai mult în ea. Să căutați să trăiți liniștiți, să vă vedeți de treburi, și să lucrați cu mîinile voastre, cum v'am sfătuit. Și astfel să vă purtați cuviincios cu cei de afară, și să n'aveți trebuință de nimeni. Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, cari n'au nădejde. Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El. Iată, în adevăr, ce vă spunem, prin Cuvîntul Domnului: noi cei vii, cari vom rămînea pînă la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci însuș Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trîmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, și întîi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, cari vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întîmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul. Mîngîiați-vă dar unii pe alții cu aceste cuvinte.

Cît despre vremi și soroace, n'aveți trebuință să vi se scrie, fraților. Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea. Cînd vor zice: "Pace și liniște!" atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare. Dar voi, fraților, nu sînteți în întunec, pentru că ziua aceea să vă prindă ca un hoț. Voi toți sînteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu sîntem ai nopții, nici ai întunerecului. De aceea să nu dormim ca ceilalți, ci să veghem și să fim treji. Căci ceice dorm, dorm noaptea; și ceice se îmbată, se îmbată noaptea. Dar noi, cari sîntem fii ai zilei, să fim treji, să ne îmbrăcăm cu platoșa credinței și a dragostei, și să avem drept coif nădejdea

9 mîntuirii. Fiindcă Dumnezeu nu ne-a rînduit la mînie, ci ca
10 să cîpătăm mîntuirea, prin Domnul nostru Isus Hristos, care
a murit pentru noi, pentruca, fie că veghem, fie că dormim,
11 să trăim împreună cu El. Deaceea, mîngăiați-vă și întăriți-
12 vă unii pe alții, cum și faceți în adevăr. Vă rugăm, fraților,
să priviți bine pe ceice se ostenesc între voi, cari vă cîrmuiesc
13 în Domnul, și cari vă sfătuiesc. Să-i prețuiți foarte mult, în
14 dragoste, din pricina lucrării lor. Trăiți în pace între voi. Vă
rugăm, de asemenea, fraților, să muștrați pe ceice trăiesc în
neorînduală; să îmbărbătați pe cei desnădăjduiți; să sprijiniți
15 pe cei slabi, să fiți răbdători cu toți. Luați seama ca nimeni
să nu întoarcă altuia rău pentru rău; ci căutați totdeauna să
16 faceți ce este bine atît între voi, cît și față de toți. Bucurați-vă
17, 18 întotdeauna. Rugați-vă neîncetat. Mulțamiți lui Dumnezeu
pentru toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu,
19, 20 în Hristos Isus, cu privire la voi. Nu stingeți Duhul. Nu
21 disprețuiți proorociile. Ci cercetați toate lucrurile, și păstrați
22, 23 ce este bun. Feriți-vă de orice se pare rău. Dumnezeul păcii
să vă sfințească El însuș pe deplin; și: duhul vostru, sufletul
vostru și trupul vostru, să fie păzite întregi, fără prihană la
24 venirea Domnului nostru Isus Hristos. Celce v'a chemat este
25 credincios, și va face lucrul acesta. Fraților, rugați-vă pentru
26, 27 noi. Spuneți sănătate tuturor fraților cu o sărutare sfîntă. 'n
Domnul vă rog fierbinte ca epistola aceasta să fie citită tuturor
28 fraților. Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi cu
toți! Amin.

II TESALONICENI

Mavel, Silvan și Timotei, către Biserica Tesalonice- 1
nilor, care este în Dumnezeu, Tatăl nostru, și în 2
Domnul Isus Hristos: Har și pace dela Dumnezeu, 2
Tatăl nostru, și dela Domnul Isus Hristos! Trebuie 3
să mulțămim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, fraților, cum
se și cuvine, pentrucă credința voastră merge mereu crescînd,
și dragostea fiecăruia din voi toți față de ceilalți se mărește tot
mai mult. De aceea ne lăudăm cu voi în Bisericile lui Dum- 4
nezeu, pentru statornicia și credința voastră în toate prigonir-
ile și necazurile, pe cari le suferiți. Aceasta este o dovadă lă- 5
murită despre dreapta judecată a lui Dumnezeu, întrucît veți
fi găsiți vrednici de 'mpărăția lui Dumnezeu, pentru care și
suferiți. Fiindcă Dumnezeu găsește că este drept să dea în- 6
tristare celorce vă întristează, și să vă dea odihnă atît vouă, 7
cari sînteți întristați, cît și nouă, la descoperirea Domnului
Isus din cer, cu îngerii puterii Lui, într'o flacăra de foc, ca să 8
pedepsească pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și pe cei ce nu
ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos. Ei vor 9
avea ca pedeapsă o perzare vecinică, dela fața Domnului și dela
slava puterii Lui, cînd va veni, în ziua aceea, ca să fie proslăvit 10
în sfinții Săi, și privit cu uimire în toți ceice vor fi crezut; căci
voi ați crezut mărturisirea făcută de noi înaintea voastră. De 11
aceea ne rugăm necurnat pentru voi, ca Dumnezeul nostru să
vă găsească vrednici de chemarea Lui, și să împlinească în voi,
cu putere, orice dorință de bunătate, și orice lucrare izvorîta
din credință, pentruca Numele Domnului nostru Isus Hristos 12
să fie proslăvit în voi, și voi în El, potrivit cu harul Dumnezeu-
lui nostru și al Domnului Isus Hristos.

Cît privește venirea Domnului nostru Isus Hristos și strîn- 2
gerea noastră laolaltă cu El, vă rugăm, fraților, să nu vă lăsați 2
clătinați așa de repede în mintea voastră, și să nu vă tulbu-
rați de vreun duh, nici de vreo vorbă, nici de vreo epistolă,

ca venind dela noi, ca și cum ziua Domnului ar fi și venit
3 chiar. Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip; căci nu va
veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință, și de a se de-
scoperi omul fărădelegii (Sau: omul păcatului), fiul pierzării,
4 protivnicul, care se înalță mai pe sus de tot ce se numește
“Dumnezeu”, sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se
va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu.
5 Nu vă aduceți aminte cum vă spuneam lucrurile acestea, când
6 eram încă la voi? Și acum știți bine ce-l oprește ca să nu
7 se descopere decît la vremea lui. Căci taina fărădelegii a și
început să lucreze; trebuie numai ca cel ce o oprește acum, să
8 fie luat din drumul ei. Și atunci se va arăta acel Nelegiuit,
pe care Domnul Isus îl va nimici cu suflarea gurii Sale, și-l va
9 prăpădi cu arătarea venirii Sale. Arătarea lui se va face prin
puterea Satanei, cu tot felul de minuni, de semne și puteri
10 mincinoase, și cu toate amăgirile nelegiurii pentru ceice sînt
pe calea pierzării, pentru că n’au primit dragostea adevărului
11 ca să fie mîntuiți. Din această pricină, Dumnezeu le trimete
12 o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună: pentruca toți
cei ce n’au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire,
13 să fie osîndiți. Noi însă, frați prea iubiți de Domnul, tre-
buie să mulțămim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, căci
dela început Dumnezeu v’a ales pentru mîntuire, în sfințirea
14 Duhului și credința adevărului. Iată la ce v’a chemat El, prin
Evanghelia noastră, ca să căpătați slava Domnului nostru Isus
15 Hristos. Așa dar, fraților, rămîneți tari, și țineți învățăturile,
pe cari le-ați primit fie prin viu grai, fie prin epistola noastră.
16 Și însuș Domnul nostru Isus Hristos, și Dumnezeu, Tatăl nos-
tru, care ne-a iubit și ne-a dat, prin harul Său, o mîngiere
17 vecinică și o bună nădejde, să vă mîngîie inimile, și să vă
întărească în orice lucru și cuvînt bun!

3 ’ncolo, fraților, rugativă pentru noi ca, Cuvîntul Domnului
2 să se răspîndească și să fie proslăvit cum este la voi, și să fim
izbăviți de oamenii nechibzuiți și răi; căci nu toți au credința.
3 Credincios este Domnul: El vă va întări și vă va păzi de cel
4 rău. Cu privire la voi, avem încredere în Domnul că faceți
5 și veți face ce vă poruncim. Domnul să vă îndrepte inimile

spre dragostea lui Dumnezeu și spre răbdarea lui Hristos! 'n 6
Numele Domnului nostru Isus Hristos, vă poruncim, fraților,
să vă depărtați de orice frate, care trăiește în neorînduială, și
nu după învățăturile, pe cari le-ați primit dela noi. Voi înșivă 7
știți ce trebuie să faceți ca să ne urmați; căci noi n'am trăit
în neorînduială, între voi. N'am mîncat de pomană pînea 8
nimănu; ci, lucrînd și ostenindu-ne, am muncit zi și noapte,
ca să nu fim povară nimănu dintre voi. Nu că n'am fi avut 9
dreptul acesta, dar am vrut să vă dăm în noi înșine o pildă
vrednică de urmat. Căci, cînd eram la voi, vă spuneam lămurit: 10
"Cine nu vrea să lucreze, nici să nu mănînce." Auzim înșă 11
că unii dintre voi trăiesc în neorînduială, nu lucrează nimic, ci
se țin de nimicuri. 'ndemnăm pe oamenii aceștia și-i sfătuim, 12
în Domnul nostru Isus Hristos, să-și mănînce pînea lucrînd în
liniște. Voi, fraților, să nu osteniți în facerea binelui. Și dacă 13, 14
n'ascultă cineva ce spunem noi în această epistolă, însemnați-
vi-l, și să n'aveți nici un fel de legături cu el, ca să-i fie rușine.
Să nu-l socotiți ca pe un vrăjmaș, ci să-l muștrați ca pe un 15
frate. 'nsuș Domnul păcii să vă dea totdeauna pacea în orice 16
fel. Domnul să fie cu voi cu toți! Urarea de sănătate este 17
scrisă cu mîna mea: Pavel. Acesta este semnul în fiecare epis-
tolă; așa scriu eu. Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie 18
cu voi cu toți! Amin.

I TIMOTEI

1 **D**avel, apostol al lui Isus Hristos, prin porunca lui
Dumnezeu, Mîntuitorul nostru, și a Domnului Isus
2 Hristos, nădejdea noastră, către Timotei, adevăratul
meu copil în credință: Har, îndurare și pace dela
Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Hristos Isus, Domnul nos-
3 tru! Dupăcum te-am rugat la plecarea mea în Macedonia, să
rămii în Efes, ca să poruncești unora să nu învețe pe alții altă
4 învățătură, și să nu se țină de basme și de înșirări de nea-
muri fără sfîrșit, cari dau naștere mai mult la certuri de vorbe,
decît fac să înainteze lucrul lui Dumnezeu prin credință, așa
5 fac și acum. Ținta poruncii este dragostea, care vine dintr'o
inimă curată, dintr'un cuget bun, și dintr'o credință neprefă-
6 cută. Unii, fiindcă s'au depărtat de aceste lucruri, au rătăcit
7 și s'au apucat de flecării. Ei vor să fie învățători ai Legii, și
8 nu știu nici măcar ce spun, nici ce urmăresc. Noi știm că
9 Legea este bună dacă cineva o întrebuițează bine, căci știm
că Legea nu este făcută pentru cel neprihănit, ci pentru cei
fărădelege și nesupuși, pentru cei nelegiuîți și păcătoși, pentru
cei fără evlavie, necurați, pentru ucigătorii de tată și ucigă-
10 torii de mamă, pentru ucigătorii de oameni, pentru curvari,
pentru sodomiți, pentru vînzătorii de oameni, pentru cei min-
cinoși, pentru cei ce jură strîmb, și pentru orice este împotriva
11 învățăturii sănătoase: - potrivit cu Evanghelia slavei fericit-
12 ului Dumnezeu care mi-a fost încredințată mie. Mulțămesc
lui Hristos Isus, Domnul nostru, care m'a întărit, că m'a so-
13 cotit vrednic de încredere, și m'a pus în slujba Lui, măcarcă
mai înainte eram un hulitor, un prigonitor și batjocoritor. Dar
am căpătat îndurare, pentrucă lucrăm din neștiință, în necred-
14 ință! Și harul Domnului nostru s'a înmulțit peste măsură de
mult împreună cu credința și cu dragostea care este în Hristos
15 Isus. O, adevărat și cu totul vrednic de primit este cuvîntul,
care zice: "Hristos Isus a venit în lume ca să mîntuiască pe

cei păcătoși”, dintre cari cel dintîi sînt eu. Dar am căpătat 16
 îndurare, pentruca Isus Hristos să-Şi arate în mine, cel dintîi,
 toată îndelunga Lui răbdare, ca o pildă celor ce ar crede în El,
 în urmă, ca să capete viaţa vecinică. A împăratului vecinici- 17
 ilor, a nemuritorului, nevăzutului şi singurului Dumnezeu, să
 fie cinstea şi slava în vecii vecilor! Amin. Porunca pe care ţi-o 18
 dau, fiule Timotei, după proorociile făcute mai înainte despre
 tine, este ca, prin ele să te lupţi lupta cea bună, şi să păstrezi 19
 credinţa şi un cuget curat, pe care unii l-au pierdut, şi au căzut
 din credinţă. Din numărul lor sînt Imeneu şi Alexandru, pe 20
 cari i-am dat pe mîna Satanei, ca să se înveţe să nu hulească.

Vă îndemn dar, înainte de toate, să faceţi rugăciuni, cereri, 2
 mijlociri, mulţămiri pentru toţi oamenii, pentru împăraţi şi 2
 pentru toţi cei ce sînt înălţaţi în dregătorii, ca să putem duce
 astfel o viaţă pacinică şi liniştită, cu toată evlavia şi cu toată
 cinstea. Lucrul acesta este bun şi bine primit înaintea lui 3
 Dumnezeu, Mîntuitorul nostru, care voieşte ca toţi oamenii 4
 să fie mîntuiţi şi să vină la cunoştinţa adevărului. Căci este un 5
 singur Dumnezeu, şi este un singur mijlocitor între Dumnezeu
 şi oameni: Omul Isus Hristos, care S'a dat pe Sine însuş, 6
 ca preţ de răscumpărare pentru toţi: faptul acesta trebuia
 adevărit la vremea cuvenită, şi propovăduitorul şi apostolul 7
 lui am fost pus eu-spun adevărul în Hristos, nu mint-ca să
 învăţ pe Neamuri credinţa şi adevărul. Vreau dar ca bărbaţii 8
 să se roage în orice loc, şi să ridice spre cer mîni curate, fără
 mînie şi fără îndoieli. Vreau, deasemenea, ca femeile să se 9
 roage îmbrăcate în chip cuviincios, cu ruşine şi sfială; nu cu
 împletituri de păr, nici cu aur, nici cu mărgăritare, nici cu
 haine scumpe, ci cu fapte bune, cum se cuvine femeilor cari 10
 spun că sînt evlavioase. Femeia să înveţe în tăcere, cu toată 11
 supunerea. Femeii nu-i dau voie să înveţe pe alţii, nici să se
 ridice mai pe sus de bărbat, ci să stea în tăcere. Căci întîi a 13
 fost întocmit Adam, şi apoi Eva. Şi nu Adam a fost amăgit; ci
 femeia, fiind amăgită, s'a făcut vinovată de călcarea poruncii.
 Totuş ea va fi mîntuită prin naşterea de fii, dacă stăruiesc cu 15
 smerenie în credinţă, în dragoste şi în sfinţenie.

Adevărat este cuvîntul acesta: “Dacă rîvneşte cineva să fie 3

2 episcop, dorește un lucru bun.” Dar trebuie ca episcopul
(Sau: privighetor.) să fie fără prihană, bărbatul unei sin-
3 gure neveste, cumpătat, înțelept, vrednic de cinste, primitor
de oaspeți, în stare să învețe pe alții. Să nu fie nici bețiv, nici
bătăuș, nici doritor de câștig mîrșav, ci să fie blînd, nu gîlcevi-
4 tor, nu iubitor de bani; să-și chivernisească bine casa, și să-și
5 țină copiii în supunere cu toată cuviința. Căci dacă cineva nu
știe să-și cîrmuiască bine casa lui, cum va îngriji de Biserica
6 lui Dumnezeu? Să nu fie întors la Dumnezeu de curînd, ca nu
7 cumva să se îngîmfe și să cadă în osînda diavolului. Trebuie să
aibă și o bună mărturie din partea celor de afară, pentruca să
8 nu ajungă de ocară, și să cadă în cursa diavolului. Diaconii,
deasemenea, trebuie să fie cinstiți, nu cu două fețe, nu bău-
9 tori de mult vin, nu doritori de câștig mîrșav: ci să păstreze
10 taina credinței într’un cuget curat. Trebuie cercetați întii,
11 și numai dacă sînt fără prihană, să fie diaconi. Femeile, de
asemenea, trebuie să fie cinstite, neclevetitoare, cumpătate,
12 credincioase în toate lucrurile. Diaconii să fie bărbați ai unei
singure neveste, și să știe să-și cîrmuiască bine copiii și casele
13 lor. Pentrucă ceice slujesc bine ca diaconi, dobîndesc un loc
de cinste și o mare îndrăzneală în credința care este în Hristos
14 Isus. ’ți scriu aceste lucruri cu nădejde că voi veni în curînd
15 la tine. Dar dacă voi zăbovi, să știi cum trebuie să te porți
în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui
16 viu, stîlpul și temelială adevărului. Și fără îndoială, mare este
tainea evlaviei... “Celce a fost arătat în trup, a fost dovedit
neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit
printre Neamuri, a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă.”

4 Dar Duhul spune lămurit că, în vremile din urmă, unii se
vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare
2 și de învățăturile dracilor, abātuți de fățarnicia unor oameni
cari vorbesc minciuni, însemnați cu ferul roș în însuș cugetul
3 lor. Ei opresc căsătoria și întrebuițarea bucatelor, pe cari
Dumnezeu le-a făcut ca să fie luate cu mulțămiri de către ceice
4 cred și cunosc adevărul. Căci orice făptură a lui Dumnezeu
este bună: și nimic nu este de lepădat, dacă se ia cu mulțămiri;
5 pentrucă este sfințit prin Cuvîntul lui Dumnezeu și prin rugă-

ciune. Dacă vei pune în mintea fraților aceste lucruri, vei fi 6
un bun slujitor al lui Hristos Isus, fiindcă te hrănești cu cuvintele
creдинței și ale bunei învățături, pe care ai urmat-o pînă
acum. Ferește-te de basmele lumesti și băbești. Caută să 7
fii evlavios. Căci deprinderea trupească este de puțin folos, 8
pe cînd evlavia este folositoare în orice privință, întrucît ea
are făgăduința vieții de acum și a celei viitoare. Iată un cu- 9
vînt adevărat și cu totul vrednic de primit! Noi muncim, în 10
adevăr, și ne luptăm, pentrucă ne-am pus nădejdea în Dum-
nezeul cel viu, care este Mîntuitorul tuturor oamenilor, și mai
ales al celor credincioși. Poruncește, și învață aceste lucruri. 11
Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea; ci fii o pildă pentru 12
credincioși: în vorbire, în purtare, în dragoste, în credință, în
curăție. Pînă voi veni, ia seama bine la citire, la îndemnare, 13
și la învățatura pe care o dai altora. Nu fi nepăsător de darul 14
care este în tine, care ți-a fost dat prin proorocie, cu punerea
mînilor de către ceata presbiterilor (Sau: bătrîni.). Pune-ți pe 15
inimă aceste lucruri, îndeletnicește-te în totul cu ele, pentruca
înantarea ta să fie văzută de toți. Fii cu luare aminte asupra 16
ta însuși și asupra învățăturii, pe care o dai altora: stăruiește
în aceste lucruri, căci dacă vei face așa, te vei mîntui pe tine
însuși și pe cei ce te ascultă.

Nu mostra cu asprime pe un bătrîn, ci sfătuieste-l ca pe un 5
tată; pe tineri sfătuieste-i ca pe niște frați; pe femeile bătrîne, 2
ca pe niște mame; pe cele tinere, ca pe niște surori, cu toată
curăția. Cinstește pe văduvele cari sînt cu adevărat văduve. 3
Dacă o văduvă are copii sau nepoți dela copii, aceștia să se 4
deprindă să fie evlavioși întîi față de cei din casa lor, și să
răsplătească ostenele părinților, căci lucrul acesta este plăcut
înantea lui Dumnezeu. Cea cu adevărat văduvă, care a ră- 5
mas singură, și-a pus nădejdea în Dumnezeu, și stăruiește, zi
și noapte, în cereri și rugăciuni. Dar cea dedată la plăceri, 6
măcar că trăiește, este moartă. Poruncește și aceste lucruri, 7
ca să fie fără vină. Dacă nu poartă cineva grijă de ai lui, și 8
mai ales de cei din casa lui, s'a lepădat de credință, și este mai
rău decît un necredincios. O văduvă, ca să fie înscrisă în lista 9
văduvelor, trebuie să n'aibă mai puțin de șaiszeci de ani, să nu

10 fi avut decît un singur bărbat; să fie cunoscută pentru faptele
ei bune; să fi crescut copii, să fi fost primitoare de oaspeți, să
fi spălat picioarele sfinților, să fi ajutat pe cei nenorociți, să
11 fi dat ajutor la orice faptă bună. Dar pe văduvele tinere să
nu le primești: pentru că atunci cînd le desparte pofta de Hris-
12 tos, vor să se mărite din nou, și se fac vinovate de faptul că
13 își calcă credința dintîi. Totodată, se deprind să umble fără
nici o treabă din casă în casă; și nu numai că sînt leneșe, dar
sînt și limbute și iscoditoare, și vorbesc ce nu trebuie vorbit.
14 Vreau dar ca văduvele tinere să se mărite și să aibă copii, să fie
gospodine la casa lor, ca să nu dea protivnicului niciun prilej
15, 16 de ocară, căci unele s'au și întors să urmeze pe Satana. Dacă
vreun credincios, fie bărbat, fie femeie, are văduve în familie,
să le ajute, și să nu fie împovărată cu ele Biserica, pentru ca
17 să poată veni în ajutor celor cu adevărat văduve. Presbiterii
(Sau: bătrîni.) cari cîrmuiesc bine, să fie învredniciți de în-
doită cinste, mai ales ceice se ostenesc cu propovăduirea și cu
18 învățătura, pe care o dau altora. Căci Scriptura zice: "Să nu
legi gura bouului cînd treieră bucate"; și: "Vrednic este lucră-
19 torul de plata lui." 'mpotriva unui presbiter (Sau: bătrîni.)
să nu primești învinuire de cît din gura a doi sau trei mar-
20 tori. Pe cei ce păcătuiesc, muștră-i înaintea tuturor, ca și
21 ceilalți să aibă frică. Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu,
înaintea lui Hristos Isus și înaintea îngerilor aleși, să păzești
aceste lucruri, fără vreun gînd mai dinainte, și să nu faci nimic
22 cu părtinire. Să nu-ți pui mîinile peste nimeni cu grabă: și
să nu te faci părtaș păcatelor altora: pe tine însuți păzește-te
23 curat. Să nu mai bei numai apă, ci să iei și cîte puțin vin,
din pricina stomahului tău, și din pricina deselor tale îmbol-
24 năviri. Păcatele unor oameni sînt cunoscute și merg înainte
25 la judecată, iar ale altora vin pe urmă. Tot așa și faptele
bune sînt cunoscute: și cele ce nu sînt cunoscute, nu pot să
rămîină ascunse.

6 Toți cei ce sînt supt jugul robiei, să socotească pe stăpîinii
lor vrednici de toată cinstea, ca Numele lui Dumnezeu și în-
2 vățătura să nu fie vorbite de rău. Iar cei ce au stăpîni cred-
incioși, să nu-i disprețuiască, supt cuvînt că sînt "frați", ci

să le slujească și mai bine, tocmai fiindcă cei ce se bucură de binefacerile slujbei lor, sînt credincioși și prea iubiți. 'nvață pe oameni aceste lucruri, și spune-le apăsător. Dacă învață cineva pe oameni învățatură deosebită, și nu se ține de cuvintele sănătoase ale Domnului nostru Isus Hristos și de învățătura care duce la evlavie, este plin de mîndrie, și nu știe nimic: ba încă are boala cercetărilor fără rost și a certurilor de cuvinte, din cari se naște pizma, certurile, clevetirile, bănuielile rele, zădarnicile ciocniri de vorbe ale oamenilor stricați la minte, lipsiți de adevăr și cari cred că evlavia este un izvor de cîștig. Ferește-te de astfel de oameni. Negreșit, evlavia însoțită de mulțămire este un mare cîștig. Căci noi n'am adus nimic în lume, și nici nu putem să luăm cu noi nimic din ea. Dacă avem, dar, cu ce să ne hrănim și cu ce să ne îmbrăcăm, ne va fi de ajuns. Cei ce vor să se îmbogățească, dimpotrivă, cad în ispită, în laț și în multe poftes nesăbuite și vătămătoare, cari cufundă pe oameni în prăpăd, și pierzare. Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; și unii, cari au umblat după ea, au rătăcit dela credință, și s'au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri. Iar tu, om al lui Dumnezeu, fugi de aceste lucruri, și caută neprihănirea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blîndeța. Luptă-te lupta cea bună a credinței; apucă viața vecinică la care ai fost chemat, și pentru care ai făcut aceea frumoasă mărturisire înaintea multor marturi. Te îndemn, înaintea lui Dumnezeu, care dă viață tuturor lucrurilor, și înaintea lui Hristos Isus, care a făcut aceea frumoasă mărturisire înaintea lui Pilat din Pont, să păzești porunca, fără prihană și fără vină pînă la arătarea Domnului nostru Isus Hristos, care va fi făcută la vremea ei de fericitul și singurul Stăpînitor, 'mpăratul împăraților și Domnul domnilor, singurul care are nemurirea, care locuiește într-o lumină, de care nu poți să te apropii, pe care niciun om nu L-a văzut, nici nu-L poate vedea, și care are cinstea și puterea vecinică! Amin. 'ndeamnă pe bogații veacului acestuia să nu se îngîmfe, și să nu-și pună nădejdea în niște bogății nestatornice, ci în Dumnezeu, care ne dă toate lucrurile din belșug, ca să ne bucurăm de ele. 'ndeamnă-i să facă bine, să fie bogați

în fapte bune, să fie darnici, gata să simtă împreună cu alții,
19 așa ca să-și strângă pentru vremea viitoare drept comoară o
20 bună temelie pentru ca să apuce adevărata viață. Timotee,
păzește ce ți s'a încredințat; ferește-te de flecăriile lumești și
21 de împotrivirile științei, pe nedrept numite astfel, pe care au
mărturisit-o unii și au rătăcit cu privire la credință. Harul să
fie cu voi! Amin.

II TIMOTEI

Mavel, apostol al lui Hristos Isus, prin voia lui Dum- 1
nezeu, după făgăduința vieții care este în Hristos 2
Isus, către Timotei, copilul meu prea iubit: Har, 2
îndurare și pace dela Dumnezeu Tatăl, și dela Hris- 3
tos Isus, Domnul nostru! Mulțămesc lui Dumnezeu, căruia 'i 3
slujesc cu un cuget curat, din moși strămoși, că neîntrerupt te 4
pomenesc în rugăciunile mele, zi și noapte. Căci mi-aduc am- 4
inte de lacrimile tale, și doresc să te văd, ca să mă umplu de 5
bucurie. 'mi aduc aminte de credința ta neprefăcută, care s'a 5
sălășluit întâi în bunica ta Lois și în mama ta Eunice, și sînt în- 6
credințat că și în tine. De aceea îți aduc aminte să înflăcărezi 6
darul lui Dumnezeu, care este în tine prin punerea mînilor 7
mele. Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de put- 7
ere, de dragoste și de chibzuință. Să nu-ți fie rușine dar de 8
mărturisirea Domnului nostru, nici de mine, întemnițatul Lui. 8
Ci suferă împreună cu Evanghelia, prin puterea lui Dumezeu. 9
El ne-a mîntuit și ne-a dat o chemare sfîntă, nu pentru faptele 9
noastre, ci după hotărîrea Lui și după harul care ne-a fost dat 10
în Hristos Isus, înainte de vecinicii, dar care a fost descoperit 10
acum prin arătarea Mîntuitorului nostru Hristos Isus, care a 11
nimicit moartea și a adus la lumină viața și neputrezirea, prin 11
Evanghelie. Propovăduitorul și apostolul ei am fost pus eu și 11
învățător al Neamurilor. Și din pricina aceasta sufăr aceste 12
lucruri; dar nu mi-e rușine, căci știu în cine am crezut. Și sînt 12
încredințat că El are putere să păzească ce I-am încredințat 13
pînă în ziua aceea. Dreptarul învățăturilor sănătoase, pe cari 13
le-ai auzit dela mine, ține-l cu credința și dragostea care este în 14
Hristos Isus. Lucrul acela bun care ți s'a încredințat, păzește- 14
l prin Duhul Sfînt, care locuiește în noi. Știi că cei ce sînt în 15
Asia toți m'au părăsit; între alții și Figel și Ermogen. Domnul 16
să-și verse îndurarea peste casa lui Onisifor; căci de multe ori 16
m'a mîngîiat, și nu i-a fost rușine de lanțul meu. Nu numai 17

atît, dar, cînd a fost în Roma, m'a căutat cu multă grijă și m'a
18 găsit. Dea Domnul să capete îndurare dela Domnul "în ziua
aceea". Tu știi foarte bine cît ajutor mi-a dat el în Efes.

2 Tu dar, copilul meu, întărește-te în harul care este în Hris-
2 tos Isus. Și ce-ai auzit dela mine, în fața multor marturi,
încredințează la oameni de încredere, cari să fie în stare să
3 învețe și pe alții. Sufere împreună cu mine, ca un bun os-
4 taș al lui Hristos. Niciun ostaș nu se încurcă cu treburile
5 vieții, dacă vrea să placă celui ce l-a scris la oaste. Și cine
luptă la jocuri, nu este încununat, dacă nu s'a luptat după
6 rînduiei. Plugarul trebuie să muncească înainte ca să strîngă
7 rodurile. 'nțelege ce-ți spun; Domnul îți va da pricepere în
8 toate lucrurile. Adu-ți aminte de Domnul Isus Hristos, din
sămînța lui David, înviat din morți, după Evanghelia mea,
9 pentru care sufăr pînă acolo că sînt legat ca un făcător de rele.
10 Dar Cuvîntul lui Dumnezeu nu este legat. De aceea rabd
totul pentru cei aleși, pentruca și ei să capete mîntuirea care
11 este în Hristos Isus, împreună cu slava vecinică. Adevărat
este cuvîntul acesta: dacă am murit împreună cu El, vom și
12 trăi împreună cu El. Dacă răbdăm, vom și împărți împre-
ună cu El. Dacă ne lepădăm de El, și El Se va lepăda de noi.
13 Dacă sîntem necredincioși, totuș El rămîne credincios, căci nu
14 Se poate tăgădui singur. Adu-le aminte de aceste lucruri, și
roagă-i fierbinte înaintea lui Dumnezeu, să se ferească de cer-
turile de cuvinte, cari nu duc la alt folos decît la pieirea celor
15 ce le ascultă. Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca
un om încercat, ca un lucrător care n'are de ce să-i fie rușine,
16 și care împarte drept Cuvîntul adevărului. Ferește-te de vor-
băriile goale și lumești; căci cei ce le țin, vor înainta tot mai
17 mult în necinstirea lui Dumnezeu. Și cuvîntul lor va roade
18 ca gangrena. Din numărul acestora sînt Imeneu și Filet, cari
s'au abătut dela adevăr. Ei zic că a și venit învierea, și răs-
19 toarnă credința unora. Totuș temelia tare a lui Dumnezeu
stă nezguduită, avînd pecetea aceasta: "Domnul cunoaște pe
ceice sînt ai Lui"; și: "Oricine rostește Numele Domnului, să se
20 depărteze de fărădelege!" 'ntr'o casă mare nu sînt numai vase
de aur și de argint, ci și de lemn și de pămînt. Unele sînt pen-

tru o întrebuițare de cinste, iar altele pentru o întrebuițare
de ocară. Deci dacă cineva se curățește de acestea, va fi un 21
vas de cinste, sfințit, folositor stăpînului său, destoinic pen-
tru orice lucrare bună. Fugi de poftele tinereții, și urmărește 22
neprihănirea, credința, dragostea, pacea, împreună cu cei ce
cheamă pe Domnul dintr'o inimă curată. Ferește-te de între- 23
bările ne bune și nefolositoare, căci știi că dau naștere la certuri.
Și robul Domnului nu trebuie să se certe; ci să fie blînd cu toți, 24
în stare să învețe pe toți, plin de îngăduință răbdătoare, să 25
îndrepte cu blîndeță pe potrivnici, în nădejdea că Dumnezeu
le va da pocăința, ca să ajungă la cunoștința adevărului; și, 26
venindu-și în fire, să se desprindă din cursa diavolului, de care
au fost prinși ca să-i facă voia.

Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci 3, 2
oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, tr-
ufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțamitori, fără
evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neîn- 3
frînați, neîmblînziți, neiubitori de bine, vînzători, obraznici, 4
îngîmfați; iubitori mai mult de plăceri decît iubitori de Dum-
nezeu; avînd doar o formă de evlavie dar tăgăduindu-i put- 5
erea. Depărtează-te de oamenii aceștia. Sînt printre ei unii, 6
cari se vîră prin case, și momesc pe femeile ușuratec îngreuiate
de păcate și frămîntate de felurite poftes, cari învață întot- 7
deauna și nu pot ajunge niciodată la deplina cunoștință a ade-
vărului. După cum Iane și Iambre s'au împotrivit lui Moise, 8
tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc adevărului, ca unii cari
sînt stricați la minte și osîndiți în ce privește credința. Dar 9
nu vor mai înainta; căci nebunia lor va fi arătată tuturor, cum
a fost arătată și a celor doi oameni. Tu, însă, ai urmărit de 10
aproape învățătura mea, purtarea mea, hotărîrea mea, credin-
ța mea, îndelunga mea răbdare, dragostea mea, răbdarea
mea, prigonirile și suferințele cari au venit peste mine în An- 11
tiohia, în Iconia și în Listra. Știi ce prigoniri am răbdat; și to-
tuș Domnul m'a izbăvit din toate. De altfel, toți ceice voiesc 12
să trăiască cu evlavie în Hristos Isus, vor fi prigonîți. Dar oa- 13
menii răi și înșelători vor merge din rău în mai rău, vor amăgi
pe alții, și se vor amăgi și pe ei înșiși. Tu să rămîi în lucrurile, 14

pe cari le-ai învățat și de cari ești deplin încredințat, căci știi
15 dela cine le-ai învățat: din pruncie cunoști Sfintele Scripturi,
cari pot să-ți dea înțelepciunea care duce la mîntuire, prin
16 credința în Hristos Isus. Toată Scriptura este însuflată de
Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să
17 dea înțelepciune în neprihănire, pentruca omul lui Dumnezeu
să fie desăvîrșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.

4 Te rog ferbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hris-
tos Isus, care are să judece viii și morții, și pentru arătarea și
2 'mpărăția Sa: propovăduiește Cuvîntul, stăruiește asupra lui
la timp și ne la timp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blîn-
3 dețea și învățătura. Căci va veni vremea cînd oamenii nu vor
putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gîdila urechile să
audă lucruri plăcute, și își vor da învățători după poftele lor.
4 'și vor întoarce urechea dela adevăr, și se vor îndrepta spre
5 istorisiri închipuite. Dar tu fii treaz în toate lucrurile, rabdă
suferințele, fă lucrul unui evanghelist, și împlinește-ți bine slu-
6 jba. Căci eu sînt gata să fiu turnat ca o jertfă de băutură
7 și clipa plecării mele este aproape. M'am luptat lupta cea
8 bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. Deacum
mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da, în "ziua
aceea", Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și
9 tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui. Caută de vino curînd
10 la mine. Căci Dima, din dragoste pentru lumea de acum m'a
părăsit, și a plecat la Tesalonic. Crescens s'a dus în Galatia,
11 Tit în Dalmatia. Numai Luca este cu mine. Ia pe Marcu, și
12 adu-l cu tine; căci el îmi este de folos pentru slujbă. Pe Tihic
13 l-am trimis la Efes. Cînd vei veni, adu-mi mantaua, pe care
am lăsat-o în Troa la Carp, și cărțile, mai ales pe cele de piele.
14 Alexandru, căldărarul, mi-a făcut mult rău. Domnul îi va răs-
15 plăti după faptele lui. Păzește-te și tu de el, pentrucă este cu
16 totul împotriva cuvintelor noastre. La întîiul meu răspuns de
apărare, nimeni n'a fost cu mine, ci toți m'au părsit. Să nu
17 li se țină în socoteală lucrul acesta! 'nsă Domnul a stat lîngă
mine, și m'a întărit, pentru ca propovăduirea să fie vestită
pe deplin prin mine, și s'o audă toate Neamurile. Și am fost
18 izbăvit din gura leului. Domnul mă va izbăvi de orice lucru

rău, și mă va mîntui, ca să intru în 'mpărăția Lui cerească.
A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin. Spune sănătate 19
Priscilei și lui Acuila, și casei lui Onisifor. Erast a rămas în 20
Corint, iar pe Trofim l-am lăsat bolnav în Milet. Caută de 21
vino înainte de iarnă. Eubul și Pudens, Linus, Claudia și toți
frații îți trimet sănătate. Domnul Isus Hristos să fie cu duhul 22
tău! Harul să fie cu voi! Amin.

TIT

1 **D**avel, rob al lui Dumnezeu, și apostol al lui Isus Hris-
tos, potrivit cu credința aleșilor lui Dumnezeu și
2 cunoștința adevărului, care este potrivit cu evlavia,
3 în nădejdea vieții vecinice, făgăduite mai înainte de
4 vecinicii de Dumnezeu, care nu poate să mintă, ci Și-a de-
scoperit Cuvîntul la vremea Lui, prin propovăduirea care mi-a
5 fost încredințată, după porunca lui Dumnezeu, Mîntuitorul
6 nostru; - către Tit, adevăratul meu copil în credința noastră
7 a amîndorora: Har și pace dela Dumnezeu Tatăl, și dela Isus
8 Hristos, Mîntuitorul nostru! Te-am lăsat în Creta, ca să pui în
9 rînduială ce mai rămîne de rînduit, și să așezi presbiteri (Sau:
10 bătrîni) în fiecare cetate, după cum ți-am poruncit: Dacă
11 este cineva fără prihană, bărbat al unei singure neveste, avînd
12 copii credincioși, cari să nu fie învinuiți de destrăbălare sau
13 neascultare. Căci episcopul (Sau: priveghetor.), ca econom
14 al lui Dumnezeu, trebuie să fie fără prihană; nu încăpățînat,
15 nici mînios, nici dedat la vin, nici bătauș, nici lacom de cîștig
16 mîrșav; ci să fie primitor de oaspeți, iubitor de bine, cumpă-
tat, drept, sfînt, înfrînat; să se țină de Cuvîntul adevărat, care
este potrivit cu învățătura, pentruca să fie în stare să sfătuiască
în învățătura sănătoasă, și să înfrunte pe protivnici. 'n ade-
văr, mai ales printre cei tăiați împrejur, sînt mulți nesupuși,
flecari și amăgitori, căroră trebuie să li se astupe gura. Ei
buimăcesc familii întregi, învățînd pe oameni, pentru un cîștig
urît, lucruri, pe cari nu trebuie să le învețe. Unul dintre ei,
chiar prooroc al lor, a zis: "Cretanii sînt totdeauna niște minc-
noși, niște fiare rele, niște pîntece leneșe." Mărturia aceasta
este adevărată. De aceea mustră-i aspru, ca să fie sănătoși în
credință, și să nu se țină de basme evreești, și de porunci date
de oameni, cari se întorc dela adevăr. Totul este curat pentru
cei curați; dar pentru cei necurați și necredincioși, nimic nu
este curat: pînă și mintea și cugetul le sînt spurcate. Ei se

laudă că cunosc pe Dumnezeu, dar cu faptele 'l tăgăduiesc, căci sînt o scîrbă: nesupuși, și netrebnici pentru orice faptă bună.

Tu însă, vorbește lucruri cari se potrivesc cu învățătura **2** sănătoasă. Spune că cei bătrîni trebuie să fie treji, vrednici **2** de cinste, cumpătați, sănătoși în credință, în dragoste, în răbdare. Spune că femeile în vîrstă trebuie să aibă o purtare **3** cuvincioasă, să nu fie nici clevetitoare, nici dedate la vin; să învețe pe alții ce este bine, ca să învețe pe femeile mai tinere **4** să-și iubească bărbați și copiii; să fie cumpătate, cu viața **5** curată, să-și vadă de treburile casei, să fie bune, supuse bărbaților lor, pentruca să nu se vorbească de rău Cuvîntul lui Dumnezeu. Sfătuieste de asemenea pe tineri să fie cumpătați, **6** și dă-te pe tine însuți pildă de fapte bune, în toate privințele. **7** Iar în învățatură, dă dovadă de curăție, de vrednicie, de vorbire sănătoasă și fără cusur, ca protivnicul să rămîină de rușine, și să nu poată să spună nimic rău de noi. Sfătuieste pe robi **9** să fie supuși stăpînilor lor, să le fie pe plac în toate lucrurile, să nu le întoarcă vorba, să nu fure nimic, ci totdeauna să dea **10** dovadă de o desăvîrșită credincioșie, ca să facă în totul cinste învățaturii lui Dumnezeu, Mîntuitorul nostru. Căci harul **11** lui Dumnezeu, care aduce mîntuire pentru toți oamenii, a fost arătat, și ne învață s'o rupem cu păgînatatea și cu poftele **12** lumești, și să trăim în veacul de acum cu cumpătate, dreptate și evlavie, așteptînd fericita noastră nădejde și arătarea **13** slavei marelui nostru Dumnezeu și Mîntuitor Isus Hristos. El **14** S'a dat pe Sine însuș pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege, și să-Și curățească un norod care să fie al Lui, plin de rîvnă pentru fapte bune. Spune lucrurile ace- **15** tea, sfătuieste și muștră cu deplină putere. Nimeni să nu te disprețuiască.

Adu-le aminte să fie supuși stăpînirilor și dregătorilor, să-i **3** asculte, să fie gata să facă orice lucru bun, să nu vorbească **2** de rău pe nimeni, să nu fie gata de ceartă, ci cumpătați, plini de blîndețe față de toți oamenii. Căci și noi eram altă dată **3** fără minte, neascultători, rătăciți, robiți de tot felul de poște și de plăceri, trăind în răutate și în pizmă, vrednici să fim urîți

4 și urîndu-ne unii pe alții. Dar, cînd s'a arătat bunătatea lui
Dumnezeu, Mîntuitorul nostru, și dragostea Lui de oameni,
5 El ne-a mîntuit, nu pentru faptele, făcute de noi în nepri-
hănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou
6 și prin înoirea făcută de Duhul Sfînt, pe care L-a vărsat din
7 belșug peste noi, prin Isus Hristos, Mîntuitorul nostru; pen-
truca, odată socotiți neprihăniți prin harul Lui, să ne facem,
8 în nădejde, moștenitori ai vieții vecinice. Adevărat este cu-
vîntul acesta, și vreau să spui apăsate aceste lucruri, pentruca
cei ce au crezut în Dumnezeu, să caute să fie cei dintîi în
9 fapte bune. Iată ce este bine și de folos pentru oameni! Dar
de întrebările nebune, de înșirările de neamuri, de certuri și
ciorovăieli privitoare la Lege, ferește-te, căci sînt nefolositoare
10 și zădarnice. După întîia și a doua muștrare, depărtează-te
11 de cel ce aduce dezbinări, căci știm că un astfel de om este un
12 stricat și păcătuiește, dela sine fiind osîndit. Cînd voi trimi-
te la tine pe Artema sau pe Tihic, grăbește-te să vii la mine
13 în Nicopoli, căci acolo m'am hotărît să iernez. Ai grijă de
legiuitorul Zena și Apolo să nu ducă lipsă de nimic din ce le
14 trebuie pentru călătoria lor. Trebuie ca și ai noștri să se de-
prindă să fie cei dintîi în fapte bune, pentru nevoile grabnice,
15 și să nu stea neroditori. Toți cei ce sînt cu mine îți trimet
sănătate. Spune sănătate celorce ne iubesc în credință. Harul
să fie cu voi cu toți! Amin.

FILIMON

Pavel, întemnițat al lui Isus Hristos, și fratele Timotei, către prea iubitul Filimon, tovarășul nostru de lucru, către sora Apfia și către Arhip, tovarășul nostru de luptă, și către Biserica din casa ta: Har și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Isus Hristos! Mulțămesc totdeauna Dumnezeului meu, oride cîte ori îmi aduc aminte de tine în rugăciunile mele, pentrucă am auzit despre credința pe care o ai în Domnul Isus și dragostea față de toți sfinții. Ți rog ca această părtășie a ta la credință să se arate prin fapte, cari să dea la iveală tot binele ce se face între noi în Hristos. În adevăr, am avut o mare bucurie și mîngîiere, pentru dragostea ta, fiindcă, frate, inimile sfinților au fost înviorate prin tine. De aceea, măcar că am toată slobozenia în Hristos să-ți poruncesc ce trebuie să faci, vreau mai de grabă să-ți fac o rugăminte în numele dragostei, eu, așa cum sînt, bătrînul Pavel; iar acum întemnițat pentru Hristos Isus. Te rog pentru copilul meu, pe care l-am născut în lanțurile mele: pentru Onisim, care altă dată ți-a fost nefolositor, dar care acum îți va fi folositor și ție și mie. Ți-l trimet înapoi, pe el, inima mea. Aș fi dorit să-l țin la mine, ca să-mi slujească în locul tău cît sînt în lanțuri pentru Evanghelie. Dar n'am vrut să fac nimic fără învoirea ta, pentrucă binele, pe care mi-l faci, să nu fie silit, ci de bună voie. Poate că el a fost despărțit de tine, pentru o vreme, tocmai ca să-l ai pentru vecinicie, dar nu ca pe un rob, ci mult mai pe sus de cît pe un rob: ca pe un frate prea iubit, mai ales de mine, și cu atît mai mult de tine, fie în chip firesc, fie în Domnul! Dacă mă socotești dar ca prieten al tău, primește-l ca pe mine însumi. Și dacă ți-a adus vreo vătămare sau îți este dator cu ceva, pune aceasta în socoteala mea. Eu, Pavel, "voi plăti" scriu cu mîna mea-ca să nu-ți zic că tu însuși te datorezi mie. Da, frate, fă-mi binele acesta în Domnul, și înviorază-mi in-

21 ima în Hristos! Ți-am scris bizuit pe ascultarea ta, și știi că
22 vei face chiar mai mult de cât îți zic. Tot odată, pregătește-mi
un loc de găzduire, căci trag nădejde să vă fiu dăruit, datorită
23 rugăciunilor voastre. Epafra, tovarășul meu de temniță în
24 Hristos Isus, îți trimete sănătate; tot așa și Marcu, Aristarh,
25 Dima, Luca, tovarășii mei de lucru. Harul Domnului nostru
Isus Hristos să fie cu duhul vostru! Amin.

EVREI

Supă ce a vorbit în vechime părinților noștri prin 1
prooroci, în multe rînduri și în multe chipuri, Dum-
nezeu, la sfîrșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, 2
pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor, și
prin care a făcut și veacurile. El, care este oglindirea slavei 3
Lui și întipărirea Ființei Lui, și care ține toate lucrurile cu
Cuvîntul puterii Lui, a făcut curățirea păcatelor, și a șezut la
dreapta Măririi în locurile prea înalte, ajungînd cu atît mai 4
pe sus de îngeri, cu cît a moștenit un Nume mult mai min-
unat decît al lor. Căci, căruia dintre îngeri a zis El vreodată: 5
“Tu ești Fiul Meu; astăzi Te-am născut?” Și iarăș: “Eu ’i
voi fi Tată, și El ’mi va fi Fiu?” Și, cînd duce iarăș în lume 6
pe Cel întîi născut, zice: “Toți îngerii lui Dumnezeu să I se
îchine!” Și despre îngeri zice: “Din vînturi face îngeri ai 7
Lui; și dintr’o flacăra de foc, slujitori ai Lui”; pe cînd Fi-
ului I-a zis: “Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este în 8
veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate:
Tu ai iubit neprihănirea și ai urît nelegiuirea: de aceea, Dum- 9
nezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie
mai pe sus decît pe tovarășii Tăi.” Și iarăș: “La început, 10
Tu, Doamne, ai întemeiat pămîntul; și cerurile sînt lucrarea
mînilor Tale. Ele vor pieri, dar Tu rămîi; toate se vor învechi 11
ca o haină; le vei face sul ca pe o manta, și vor fi schimbate;
dar Tu ești același; și anii Tăi nu se vor sfîrși.” Și căruia din 13
îngeri i-a zis El vreodată: “Șezi la dreapta Mea, pînă voi pune
pe vrăjmașii Tăi așternut al picioarelor Tale?” Nu sînt oare 14
toți duhuri slujitoare trimese să îndeplinească o slujbă pentru
cei ce vor moșteni mîntuirea?

De aceea, cu atît mai mult trebuie să ne ținem de lucrurile, 2
pe cari le-am auzit, ca să nu fim depărtați de ele. Căci, dacă 2
Cuvîntul vestit prin îngeri s’a dovedit nezugduit, și dacă orice
abatere și orice neascultare și-a primit o dreaptă răsplătire,

3 cum vom scăpa noi, dacă stăm nepăsători față de o mîntuire
așa de mare, care, după ce a fost vestită întii de Domnul, ne-
4 a fost adeverită de cei ce au auzit-o, în timp ce Dumnezeu
întărea mărturia lor cu semne, puteri și felurite minuni, și cu
5 darurile Duhului Sfînt, împărțite după voia Sa! 'n adevăr,
nu unor îngeri a supus El lumea viitoare, despre care vorbim.
6 Ba încă, cineva a făcut undeva următoarea mărturisire: "Ce
este omul, ca să-Ți aduci amine de el, sau fiul omului, ca să-l
7 cercetezi? L-ai făcut pentru puțină vreme mai pe jos de în-
geri, l-ai încununat cu slavă și cu cinste, l-ai pus peste lucrările
8 mînilor Tale: toate le-ai supus supt picioarele lui." 'n adevăr,
dacă i-a supus toate, nu i-a lăsat nimic nesupus. Totuș, acum,
9 încă nu vedem că toate îi sînt supuse. Dar pe Acela, care a
fost făcut "pentru puțină vreme mai pe jos decît îngerii", adică
pe Isus, 'l vedem "încununat cu slavă și cu cinste", din pricina
morții, pe care a suferit-o; pentruca, prin harul lui Dumnezeu,
10 El să guste moartea pentru toți. Se cuvenea, în adevăr, ca
Acela pentru care și prin care sînt toate, și care voia să ducă
pe mulți fii la slavă, să desăvîrșească, prin suferințe, pe Căpe-
11 tenia mîntuirii lor. Căci Cel ce sfințește și cei ce sînt sfințiți,
sînt dintr'unul. De aceea, Lui nu-I este rușine să-i numească
12 "frați", cînd zice: "Voi vesti Numele Tău fraților Mei; 'ți voi
cînta lauda în mijlocul adunării." Și iarăș: "mi voi pune în-
13 crederea în El." Și în alt loc: "Iată-Mă, Eu și copiii, pe cari Mi
14 i-a dat Dumnezeu!" Astfel dar, deoarece copiii sînt părtași
sîngelui și cărnii, tot așa și El însuș a fost deopotrivă părtaș la
ele, pentruca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea
15 morții, adică pe diavolul, și să izbăvească pe toți aceia, cari
16 prin frica morții erau supuși robiei toată viața lor. Căci ne-
greșit, nu în ajutorul îngerilor vine El, ci în ajutorul seminței
17 lui Avraam. Prin urmare, a trebuit să Se asemene fraților Săi
în toate lucrurile, ca să poată fi, în ce privește legăturile cu
Dumnezeu, un mare preot milos și vrednic de încredere, ca să
18 facă ispășire pentru păcatele norodului. Și prin faptul că El
însuș a fost ispitit în ceeace a suferit, poate să vină în ajutorul
celor ce sînt ispitiți.

3 Deaceea, frați sfinți, cari aveți parte de chemarea cerească,

ațintiți-vă privirile la Apostolul și Marele Preot al mărturisirii noastre, adică Isus, care a fost credincios Celuice L-a rînduit, 2 cum și Moise a fost “credincios în toată casa lui Dumnezeu.” Căci El a fost găsit vrednic să aibă o slavă cu atît mai mare 3 decît a lui Moise, cu cît celce a zidit o casă are mai multă cinste decît casa înșăș. - Orice casă este zidită de cineva, dar Celce 4 a zidit toate lucrurile, este Dumnezeu. - Cît despre Moise, el 5 a fost “credincios în toată casa lui Dumnezeu”, ca slugă, ca să mărturisească despre lucrurile, cari aveau să fie vestite mai tîrziu. Dar Hristos este credincios ca Fiu, peste casa lui Dum- 6 nezeu. Și casa Lui sîntem noi, dacă păstrăm pînă la sfîrșit încrederea nezguduită și nădejdea cu care ne lăudăm. Deaceea, 7 cum zice Duhul Sffint: “Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă 8 împietriți inimile, ca în ziua răzvrătirii, ca în ziua ispitirii în pustie, unde părinții voștri M’au ispitit, și M’au pus la încercare, și au văzut lucrările Mele patruzeci de ani! De aceea 10 M’am desgustat de neamul acesta, și am zis: “Ei totdeauna se rătăcesc în inima lor. N’au cunoscut căile Mele! Am jurat dar în mînia Mea că nu vor intra în odihna Mea!” Luați 11 seama dar, fraților, ca niciunul dintre voi să n’ aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeul cel viu. Ci îndemnați-vă unii pe alții în fiecare zi, cîtă vreme se zice: 13 “Astăzi,” pentruca niciunul din voi să nu se împietrească prin înșelăciunea păcatului. Căci ne-am făcut părtași ai lui Hristos, dacă păstrăm pînă la sfîrșit încrederea nezguduită dela început, cîtă vreme se zice: “Astăzi, dacă auziți glasul Lui, 15 nu vă împietriți inimile, ca în ziua răzvrătirii.” Cine au fost, 16 în adevăr, ceice s’au răzvrătit după ce auziseră? N’au fost oare toți aceia, cari ieșiseră din Egipt prin Moise? Și cine au fost 17 aceia de cari S’a desgustat El patruzeci de ani? N’au fost oare ceice păcătuiseră, și ale căror trupuri moarte au căzut în pustie? Și cui S’a jurat El că n’au să intre în odihna Lui? 18 Nu S’a jurat oare celorce nu ascultaseră? Vedem dar că n’au 19 putut să intre din pricina necredinței lor.

Să luăm dar bine seama, ca, atîta vreme cît rămîne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, niciunul din voi să nu se pomenească venit prea tîrziu. Căci și nouă ni s’a adus o 2

veste bună ca și lor; dar lor cuvîntul care le-a fost propovăduit, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n'a găsit credință la ceice l-au auzit. Pe cînd noi, fiindcă am crezut, intrăm în "odihna", despre care a vorbit El, cînd a zis: "Am jurat în mînia Mea, că nu vor intra în odihna Mea!" Măcarcă lucrările Lui fuseseră isprăvite încă dela întemeierea lumii. Căci într'un loc a vorbit astfel despre ziua a șaptea: "Dumnezeu S'a odihnit în ziua a șaptea de toate lucrările Lui." Și aici este zis iarăș: "Nu vor intra în odihna Mea!" Deci, fiindcă rămîne ca să intre unii în odihna aceasta, și pentru că aceia cărora li s'a vestit întîi vestea buna n'au intrat în ea, din pricina neascultării lor, El hotărăște din nou o zi: "Astăzi," -zicînd, în David, după atîta vreme, cum s'a spus mai sus: "Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile!" Căci, dacă le-ar fi dat Iosua odihna, n'ar mai vorbi Dumnezeu după aceea de o altă zi. Rămîne dar o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu. Fiindcă cine intră în odihna Lui, se odihnește și el de lucrările lui, cum S'a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale. Să ne grăbim dar să intrăm în odihna aceasta, pentru ca nimeni să nu cadă în aceeaș pildă de neascultare. Căci Cuvîntul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decît orice sabie cu două tăișuri: pătrunde pînă acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gîndurile inimii. Nicio faptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol și descoperit înaintea ochilor Aceluia, cu care avem a face. Astfel, fiindcă avem un Mare Preot însemnat, care a străbătut cerurile-pe Isus, Fiul lui Dumnezeu-să rămînem tari în mărturisirea noastră. Căci n'avem un Mare Preot, care să n'aibă milă de slăbiciunile noastre; ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat. Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.

5 'n adevăr, orice mare preot, luat din mijlocul oamenilor, este pus pentru oameni în lucrurile privitoare la Dumnezeu, ca să aducă daruri și jertfe pentru păcate. El poate fi îngăduitor cu cei neștiutori și rătăciți, fiindcă și el este cuprins de

slăbiciune. Și, din pricina acestei slăbiciuni, trebuie să aducă 3
jertfe atît pentru păcatele lui, cît și pentru ale norodului. Ni- 4
meni nu-și ia cinstea aceasta singur, ci o ia dacă este chemat
de Dumnezeu, cum a fost Aaron. Tot așa și Hristos, nu Și-a 5
luat singur slava de a fi Mare Preot, ci o are dela Cel ce I-a
zis: “Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut.” Și, cum zice 6
iarăș într’alt loc: “Tu ești preot în veac, după rînduiala lui
Melhisedec.” El este Acela care, în zilele vieții Sale pămîn- 7
tești, aducînd rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi
căt-re Cel ce putea să-L izbăvească dela moarte, și fiind ascult-
tat, din pricina evlaviei Lui, măcar că era Fiu, a învățat să 8
asculte prin lucrurile pe cari le-a suferit. Și după ce a fost fă- 9
cut desăvîrșit, S’a făcut pentru toți cei ce-L ascultă, urzitorul
unei mîntuiri vecinice, căci a fost numit de Dumnezeu: Mare 10
Preot “după rînduiala lui Melhisedec.” Asupra celor de mai 11
sus avem multe de zis, și lucruri grele de tîlcuit; fiindcă v’ați
făcut greoi la pricepere. În adevăr, voi cari de mult trebuia 12
să fiți învățători, aveți iarăș trebuință de cineva să vă învețe
cele dintii adevăruri ale cuvintelor lui Dumnezeu, și ați ajuns
să aveți nevoie de lapte, nu de hrană tare. Și oricine nu se 13
hrănește decît cu lapte, nu este obicinuit cu cuvîntul despre
neprihănire, căci este un prunc. Dar hrana tare este pentru 14
oamenii mari, pentru aceia a căror judecată s’a deprins, prin
întrebuințare, să deosebească binele și răul.

De aceea, să lăsăm adevărurile începătoare ale lui Hristos, 6
și să mergem spre cele desăvîrșite, fără să mai punem din nou
temelia pocăinței de faptele moarte, și a credinței în Dum-
nezeu, învățătura despre botezuri, despre punerea mînilor, 2
despre învierea morților și despre judecata vecinică. Și vom 3
face lucrul acesta, dacă va voi Dumnezeu. Căci cei ce au fost 4
luminați odată, și au gustat darul ceresc, și s’au făcut păr-
tași Duhului Sfînt, și au gustat Cuvîntul cel bun al lui Dum- 5
nezeu și puterile veacului viitor- și cari totuș au căzut, este 6
cu neputință să fie înoiți iarăș, și aduși la pocăință, fiindcă ei
răstignesc din nou pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu, și-L dau să
fie batjocorit. Cînd un pămînt este adăpat de ploaia care cade 7
adesea pe el, și rodește o iarbă folositoare celor pentru cari este

8 lucrat, capătă binecuvîntare dela Dumnezeu. Dar dacă aduce
spini și măcăci, este lepădat și aproape să fie blestemat, și
9 sfîrșește prin a i se pune foc. Măcar că vorbim astfel, prea
iubiților, totuș dela voi așteptăm lucruri mai bune și cari în-
10 soțesc mîntuirea. Căci Dumnezeu nu este nedrept ca să uite
osteneala voastră și dragostea, pe care ați arătat-o pentru Nu-
11 mele Lui, voi, cari ați ajutorat și ajuturați pe sfinți. Dorim
însă ca fiecare din voi să arate aceeaș rîvnă, ca să păstreze pînă
12 la sfîrșit o deplină nădejde, așa încît să nu vă leneviți, ci să
călcați pe urmele celor ce, prin credință și răbdare, moștenesc
13 făgăduințele. Dumnezeu, cînd a dat lui Avraam făgăduința,
fiindcă nu putea să Se jure pe unul mai mare decît El, s'a ju-
14 rat pe Sine însuș, și a zis: "Cu adevărat te voi binecuvînta,
15 și îți voi înmulți foarte mult sămînța." Și astfel, fiindcă a
16 așteptat cu răbdare, a dobîndit făgăduința. Oamenii, ce-
i drept, obicinuiesc să jure pe cineva mai mare; jurămîntul
este o chezășie, care pune capăt orișicărei neînțelegeri dintre
17 ei. Deaceia și Dumnezeu, fiindcă voia să dovedească cu mai
multă tărie moștenitorilor făgăduinței nestrămutarea hotărîrii
18 Lui, a venit cu un jurămînt; pentruca, prin două lucruri cari
nu se pot schimba, și în cari este cu neputință ca Dumnezeu să
mintă, să găsim o puternică îmbărbătare noi, a căror scăpare
19 a fost să apucăm nădejdea care ne era pusă înainte, pe care o
avem ca o ancoră a sufletului; o nădejde tare și neclintită, care
20 pătrunde dincolo de perdeaua dinlăuntru al Templului, unde
Isus a intrat pentru noi ca înainte mergător, cînd a fost făcut
"Mare Preot în veac, după rînduiala lui Melhisedec".

7 'n adevăr, Melhisedec acesta, împăratul Salemului, preot
al Dumnezeului Prea 'nalt, -care a întîmpinat pe Avraam cînd
acesta se întorcea dela măcelul împăraților, care l-a binecuvîn-
2 tat, care a primit dela Avraam zeciuală din tot, -care, după
însemnarea numelui său, este întîi, "împărat al neprihănirii",
3 apoi și "împărat al Salemului", adică "împărat al păcii"; fără
tată, fără mamă, fără spiță de neam, neavînd nici început al
zilelor, nici sfîrșit al vieții, -dar care a fost asemănat cu Fiul lui
4 Dumnezeu, -rămîne preot în veac. Vedeți bine dar cît de mare
a fost el, dacă pînă și patriarhul Avraam i-a dat zeciuală din

prada de război! Aceia dintre fiii lui Levi, cari îndeplinesc 5
slujba de preoți, după Lege, au poruncă să ia zeciuală dela
norod, adică dela frații lor, cu toate că și ei se coboară din
Avraam. Iar el, care nu se cobora din familia lor, a luat 6
zeciuală dela Avraam, și a binecuvîntat pe cel ce avea făgă-
duințele. Dar fără îndoială că cel mai mic este binecuvîntat 7
de cel mai mare. Și apoi aici, cei ce iau zeciuală, sînt niște 8
oameni muritori; pe cînd acolo, o ia cineva, despre care se mărturisește că este viu. Mai mult, însuș Levi, care ia zeciuală, 9
a plătit zeciuala, ca să zicem așa, prin Avraam; căci era încă 10
în coapsele strămoșului său, cînd a întîmpinat Melhisedec pe
Avraam. Dacă, dar, desăvîrșirea ar fi fost cu putință prin 11
preoția Leviților, -căci supt preoția aceasta a primit poporul
Legea-ce nevoie mai era să se ridice un alt preot “după rînduiala lui Melhisedec”, și nu după rînduiala lui Aaron? Pen- 12
trucă, odată schimbată preoția, trebuia numaidecît să aibă loc
și o schimbare a Legii. ’n adevăr, Acela despre care sînt zise 13
aceste lucruri, face parte dintr’o altă seminție, din care nimeni
n’a slujit altarului. Căci este vădit că Domnul nostru a ieșit 14
din Iuda, seminție, despre care Moise n’a zis nimic cu privire
la preoție. Lucrul acesta se face și mai luminos cînd vedem 15
ridicîndu-se, după asemănarea lui Melhisedec, un alt preot,
pus nu prin legea unei porunci pămîntești, ci prin puterea unei 16
vieți neperitoare. Fiindcă iată ce se mărturisește despre El: 17
“Tu ești preot în veac, după rînduiala lui Melhisedec”. Ast- 18
fel, pe deoparte, se desființează aici o poruncă de mai înainte,
din pricina neputinței și zădărniceii ei- căci Legea n’a făcut 19
nimic desăvîrșit-și pe de alta, se pune în loc o nădejde mai
bună, prin care ne apropiem de Dumnezeu. Și fiindcă lucrul 20
acesta nu s’a făcut fără jurămînt, - căci, pe cînd Leviții se 21
făceau preoți fără jurămînt, Isus S’a făcut preot prin jurămîn-
tul Celui ce I-a zis: “Domnul a jurat, și nu Se va căi: ‘Tu ești 22
preot în veac, după rînduiala lui Melhisedec’, - prin chiar fap-
tul acesta, El s’a făcut chezașul unui legămînt mai bun. Mai 23
mult, acolo au fost preoți în mare număr, pentrucă moartea
îi împiedica să rămîna pururea. Dar El, fiindcă rămîne “în 24
veac”, are o preoție, care nu poate trece dela unul la altul.

25 De aceea și poate să mîntuiască în chip desăvîrșit pe cei ce se
apropie de Dumnezeu prin El, pentrucă trăiește pururea ca să
26 mijlocească pentru ei. Și tocmai un astfel de Mare Preot ne
trebuia: sfînt, nevinovat, fără pată, despărțit de păcătoși, și
27 înălțat mai pe sus de ceruri, care n'are nevoie, ca ceilalți mari
preoți, să aducă jertfe în fiecare zi, întîi pentru păcatele sale,
și apoi pentru păcatele norodului, căci lucrul acesta l-a făcut
28 odată pentru totdeauna, cînd S'a adus jertfă pe Sine însuș. 'n
adevăr, Legea pune mari preoți pe niște oameni supuși slăbi-
ciunii; dar cuvîntul jurămîntului, făcut după ce a fost dată
Legea, pune pe Fiul, care este desăvîrșit pentru vecinicie.

8 Punctul cel mai însemnat al celor spuse este că avem un
Mare Preot, care S'a așezat la dreapta scaunului de domnie
2 al Măririi, în ceruri, ca slujitor al Locului prea sfînt și al
adevăraturii cort, care a fost ridicat nu de un om, ci de Dom-
3 nul. Orice mare preot este pus să aducă lui Dumnezeu daruri
și jertfe. De aceea era de trebuință ca și celalt Mare Preot
4 să aibă ceva de adus. Dacă ar fi pe pămînt, nici n'ar mai
5 fi preot, fiindcă sînt ceice aduc darurile după Lege. Ei fac o
slujbă, care este chipul și umbra lucrurilor cerești, după porun-
cile primite de Moise dela Dumnezeu, cînd avea să facă cortul:
“Ia seama”, i s'a zis, “să faci totul după chipul care ți-a fost
6 arătat pe munte”. Dar acum Hristos a căpătat o slujbă cu
atît mai înaltă cu cît legămîntul al cărui mijlocitor este El, e
7 mai bun, căci este așezat pe făgăduințe mai bune. 'n ade-
văr, dacă legămîntul dintîi ar fi fost fără cusur, n'ar mai fi fost
8 vorba să fie înlocuit cu un al doilea. Căci ca o muștrare a
zis Dumnezeu lui Israel: “Iată, vin zile, zice Domnul, cînd voi
9 face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legămînt nou; nu
ca legămîntul, pe care l-am făcut cu părinții lor, în ziua cînd
i-am apucat de mînă, ca să-i scot din țara Egiptului. Pentrucă
n'au rămas în legămîntul Meu, și nici Mie nu Mi-a păsat de ei,
10 zice Domnul. Dar iată legămîntul, pe care-l voi face cu casa
lui Israel, după acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele
în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul
11 lor, și ei vor fi poporul Meu. Și nu vor mai învăța fiecare pe
vecinul sau pe fratele său, zicînd: ,Cunoaște pe Domnul; Căci

toți Mă vor cunoaște, dela cel mai mic pînă la cel mai mare
dintre ei. Pentrucă le voi ierta nelegiuirile, și nu-Mi voi mai
aduce aminte de păcatele și fărădelegile lor”. Prin faptul că
zice: “Un nou legămînt”, a mărturisit că cel dintîi este vechi;
iar ce este vechi, ce a îmbătrînit, este aproape de peire.

Legămîntul dintîi avea și el porunci privitoare la slujba
dumnezeiască și la un locaș pămîntesc de închinare. 'n ade-
văr, s'a făcut un cort. 'n partea dinainte, numită “Locul Sfînt”,
era sfeșnicul, masa și pînile pentru punerea înaintea Domnului;
după perdeaua a doua se afla partea cortului care se chema
“Locul prea sfînt”. El avea un altar de aur pentru tămîie,
și chivotul legămîntului, ferecat peste tot cu aur. 'n chivot
era un vas de aur cu mană, toiagul lui Aaron, care înfrunzise,
și tablele legămîntului. Deasupra erau heruvimii slavei, cari
acopereau capacul ispășirii cu umbra lor. Nu este vremea să
vorbim acum cu deamărunț despre aceste lucruri. Și după
ce au fost întocmite astfel lucrurile acestea, preoții cari fac
slujbele, intră totdeauna în partea dintîi a cortului. Dar în
partea a doua intră numai marele preot, odată pe an, și nu fără
sînge, pe care îl aduce pentru sine însuș și pentru păcatele din
neștiință ale norodului. Prin aceasta, Duhul Sfînt arăta că
drumul în Locul prea sfînt, nu era încă deschis cîtă vreme sta
în picioare cortul dintîi. Aceasta era o asemănare pentru vre-
murile de acum, cînd se aduc daruri și jertfe, cari nu pot duce
pe cel ce se închină în felul acesta, la desăvîrșirea cerută de
cugetul lui. Ele sînt doar niște porunci pămîntești, date, ca
toate cele privitoare la mîncări, băuturi și felurite spălături,
pînă la o vreme de îndreptare. Dar Hristos a venit ca Mare
Preot al bunurilor viitoare, a trecut prin cortul acela mai mare
și mai desăvîrșit, care nu este făcut de mîni, adică nu este din
zidirea aceasta; și a intrat, odată pentru totdeauna, în Locul
prea sfînt, nu cu sînge de țapi și de viței, ci cu însuș sîngele Său,
după ce a căpătat o răscumpărare vecinică. Căci dacă sîngele
taurilor și al țapilor și cenușa unei vaci, stropită peste cei înti-
nați, îi sfințește și le aduce curățirea trupului, cu cît mai mult
sîngele lui Hristos, care, prin Duhul cel vecinic, S'a adus pe
Sine însuș jertfă fără pată lui Dumnezeu, vă va curăți cugetul

15 vostru de faptele moarte, ca să slujiți Dumnezeului cel viu! Și
tocmai de aceea este El mijlocitorul unui legământ nou, pentru
ca, prin moartea Lui pentru răscumpărarea din abaterile făp-
tuite supt legământul dintîi, cei ce au fost chemați, să capete
16 vecinica moștenire, care le-a fost făgăduită. 'n adevăr, acolo
unde este un testament, trebuie neapărat să aibă loc moartea
17 celui ce l-a făcut. Pentrucă un testament nu capătă putere
decît după moarte. N'are nici o putere cîtă vreme trăiește cel
18 ce l-a făcut. De aceea și întîiul legământ n'a fost sfințit fără
19 sînge. Și într'adevăr, Moise, după ce a rostit înaintea întregu-
lui norod toate poruncile Legii, a luat sînge de viței și de țapi,
20 cu apă, lînă stacojie și isop, a stropit cartea și tot norodul, și
a zis: "Acesta este sîngele legământului, care a poruncit Dum-
21 nezeu să fie făcut cu voi." De asemenea, a stropit cu sînge
22 cortul și toate vasele pentru slujbă. Și, după Lege, aproape
totul este curățit cu sînge; și fără vărsare de sînge, nu este
23 iertare. Dar, deoarece chipurile lucrurilor cari sînt în ceruri,
au trebuit curățite în felul acesta, trebuia ca înseși lucrurile
24 cerești să fie curățite cu jertfe mai bune decît acestea. Căci
Hristos n'a intrat într'un locaș de închinare făcut de mîină ome-
nească, după chipul adevăratului locaș de închinare, ci a intrat
chiar în cer, ca să Se înfățișeze acum, pentru noi, înaintea lui
25 Dumnezeu. Și nu ca să Se aducă de mai multe ori jertfă pe
Sine însuș, ca marele preot, care intră în fiecare an în Locul
26 prea sfînt cu un sînge, care nu este al lui; fiindcă atunci ar
fi trebuit să pătimească de mai multe ori dela întemeierea lu-
mii; pe cînd acum, la sfîrșitul veacurilor, S'a arătat o singură
27 dată, ca să șteargă păcatul prin jertfa Sa. Și, după cum oa-
menilor le este rînduit să moară o singură dată, iar după aceea
28 vine judecata, tot așa, Hristos, după ce S'a adus jertfă o sin-
gură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua
oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mîntuirea celor ce-L
așteaptă.

10 'n adevăr, Legea, care are umbra bunurilor viitoare, nu
înfățișarea adevărată a lucrurilor, nu poate niciodată, prin
aceleași jertfe, cari se aduc neîncetat în fiecare an, să facă
2 desăvîrșiți pe cei ce se apropie. Altfel, n'ar fi încetat ele oare

să fie aduse, dacă cei ce le aduceau, fiind curățiți odată, n'ar
mai fi trebuit să mai aibă cunoștință de păcate? Dar aduc- 3
erea aminte a păcatelor este înnoită din an în an, tocmai prin
aceste jertfe; căci este cu neputință ca sângele taurilor și al 4
șapilor să șteargă păcatele. De aceea, cînd intră în lume, El 5
zice: "Tu n'ai voit nici jertfă, nici prinos; ci Mi-ai pregătit
un trup; n'ai primit nici arderi de tot, nici jertfe pentru pă- 6
cat. Atunci am zis: "Iată-Mă (în sulul cărții este scris despre 7
Mine), vin să fac voia Ta, Dumnezeu!" După ce a zis întii: 8
"Tu n'ai voit și n'ai primit nici jertfe, nici prinoase, nici arderi
de tot, nici jertfe pentru păcat", (lucruri aduse toate după 9
Lege), apoi zice: "Iată-Mă, vin să fac voia Ta, Dumnezeu." 9
El desfințează astfel pe cele dintii, ca să pună în loc pe a
doua. Prin această "voie" am fost sfințiți noi, și anume prin 10
jertfirea trupului lui Isus Hristos, odată pentru totdeauna. Și, 11
pe cînd orice preot face slujba în fiecare zi, și aduce de multe
ori aceleași jertfe, cari niciodată nu pot șterge păcatele, El, 12
dimpotrivă, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, S'a
așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu, și așteaptă 13
de acum ca vrăjmașii Lui să-I fie făcuți așternut al picioarelor
Lui. Căci printr'o singură jertfă El a făcut desăvîrșiți pentru 14
totdeauna pe cei ce sînt sfințiți. Lucrul acesta ni-l adeverește
și Duhul sfînt. Căci, după ce a zis: "Iată legămîntul pe care-l 16
voi face cu ei după acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele
în inimile lor, și le voi scrie în mintea lor", adaugă: "Și nu-Mi 17
voi mai aduce aminte de păcatele lor, nici de fărădelegile lor."
Dar acolo unde este iertare de păcate, nu mai este nevoie de 18
jertfă pentru păcat. Astfel dar, fraților, fiindcă prin sângele
lui Isus avem o intrare slobodă în Locul prea sfînt, pe calea 20
cea nouă și vie, pe care ne-a deschis-o El, prin perdeaua din
lăuntru, adică trupul Său: - și fiindcă avem un Mare preot 21
pus peste casa lui Dumnezeu, să ne apropiem cu o inimă cu-
rată, cu credință deplină, cu inimile stropite și curățite de un 22
cuget rău, și cu trupul spălat cu o apă curată. Să ținem fără
șovăire la mărturisirea nădejzii noastre, căci credincios este 23
Cel ce a făcut făgăduința. Să veghem unii asupra altora, ca 24
să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune. Să nu părăsim 25

adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atît mai mult, cu cît vedeți că ziua se apropie. 26 Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința 27 adevărului, nu mai rămîne nici o jertfă pentru păcate, ci doar o așteptare înfricoșată a judecății, și văpaia unui foc, care va 28 mistui pe cei răzvrătiți. Cine a călcat Legea lui Moise, este 29 omorît fără milă, pe mărturia a doi sau trei martori. Cu cît mai aspră pedeapsă credeți că va lua cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pîngări sîngele legămîntului, cu care 30 a fost sfințit, și va batjocori pe Duhul harului? Căci știm cine este Cel ce a zis: “A Mea este răzbunarea, Eu voi răsplăti!” Și 31 în altă parte: “Domnul va judeca pe poporul Său.” Grozav 32 lucru este să cazi în mînile Dumnezeului celui viu! Aduceți-vă aminte de zilele dela început, cînd, după ce ați fost luminați, 33 ați dus o mare luptă de suferințe: pe de o parte, erați puși ca privescite în mijlocul ocărilor și necazurilor, și pe de alta, v’ați făcut părtași cu aceia cari aveau aceeaș soartă ca voi. 34 În adevăr, ați avut milă de cei din temniță și ați primit cu bucurie răpirea averilor voastre, ca unii cari știți că aveți în 35 ceruri o avuție mai bună, care dăinuiește. Să nu vă părăsiți dar încrederea voastră, pe care o așteptați o mare răsplătire! 36 Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia 37 lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v’a fost făgăduit. “ncă puțină, foarte puțină vreme”, și “Cel ce vine va veni, și nu va zăbovi. Și cel neprihănit va trăi prin credință: dar dacă dă 38 înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în el.” Noi însă nu sîntem din aceia cari dau înapoi ca să se peardă, ci din aceia 39 cari au credință pentru mîntuirea sufletului.

11 Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile cari nu se văd. 2 Pentru că prin aceasta, cei din vechime au căpătat o bună mărturie. Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvîntul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n’a fost făcut din 3 lucruri cari se văd. Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decît Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit, căci Dumnezeu a primit darurile lui. Și 4 prin ea vorbește el încă, măcar că este mort. Prin credință 5

a fost mutat Enoh de pe pămînt, ca să nu vadă moartea. Și n'a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu îl mutase. Căci înainte de mutarea lui, primise mărturia că este plăcut lui Dumnezeu. Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci 6 cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este, și că răsplătește pe cei ce-L caută. Prin credință Noe, cînd 7 a fost înștiințat de Dumnezeu despre lucruri cari încă nu se vedeau, și, plin de o teamă sfîntă, a făcut un chivot ca să-și scape casa; prin ea, el a osîndit lumea, și a ajuns moștenitor al neprihănirii care se capătă prin credință. Prin credință 8 Avraam, cînd a fost chemat să plece într'un loc, pe care avea să-L ia ca moștenire, a ascultat, și a plecat fără să știe unde se duce. Prin credință a venit și s'a așezat el în țara făgăduinței, ca într'o țară care nu era a lui, și a locuit în corturi, ca și Isaac și Iacov, cari erau împreună moștenitori cu el ai aceleiaș făgăduințe. Căci el aștepta cetatea care are temelii 10 tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu. Prin credință și 11 Sara, cu toată vîrsta ei trecută, a primit putere să zămislească, fiindcă a crezut în credincioșia Celui ce-i făgăduise. De aceea, 12 dintr'un singur om, și încă un om aproape mort, s'a născut o sămîntă în mare număr, ca stelele cerului, ca nisipul de pe malul mării, care nu se poate număra. 'n credință au murit 13 toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite: ci doar le-au văzut și le-au urat de bine de departe, mărturisind că sînt străini și călători pe pămînt. Cei ce vorbesc în felul acesta, 14 arată deslușit că sînt în căutarea unei patrii. Dacă ar fi avut 15 în vedere pe aceea din care ieșiseră, negreșit că ar fi avut vreme să se întoarcă în ea. Dar doreau o patrie mai bună, adică o 16 patrie cerească. De aceea lui Dumnezeu nu-I este rușine să Se numească Dumnezeu lor, căci le-a pregătit o cetate. Prin 17 credință a adus Avraam jertfă pe Isaac, cînd a fost pus la încercare: el, care primise făgăduințele cu bucurie, a adus jertfă pe singurul lui fiu! El căruia i se spusese: "n Isaac vei avea o 18 sămîntă care-ți va purta numele!" Căci se gîndea că Dum- 19 nezeu poate să învieze chiar și din morți: și, drept vorbind, ca înviat din morți l-a primit înapoi. Prin credință a dat Isaac 20 lui Iacov și Esau o binecuvîntare, care avea în vedere lucrurile

21 viitoare. Prin credință Iacov, când a murit, a binecuvîntat pe
fiecare din fiii lui Iosif, și “s’a închinat, rezemat pe vîrful toiag-
22 ului său.” Prin credință a pomenit Iosif, când i s’a apropiat
sfîrșitul, de ieșirea fiilor lui Israel din Egipt, și a dat porunci
23 cu privire la oasele sale. Prin credință a fost ascuns Moise
trei luni de părinții lui, când s’a născut: pentrucă vedeau că
era frumos copilul, și nu s’au lăsat înspăimîntați de porunca
24 împăratului. Prin credință Moise, când s’a făcut mare, n’a
vrut să fie numit fiul fiicei lui Faraon, ci a vrut mai bine
să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decît să se bu-
25 cure de plăcerile de o clipă ale păcatului. El socotea ocară
lui Hristos ca o mai mare bogăție decît comorile Egiptului,
26 pentrucă avea ochii pironiți spre răsplătire. Prin credință
a părăsit el Egiptul, fără să se teamă de mînia împăratului;
27 pentrucă a rămas neclintit, ca și cum ar fi văzut pe Cel ce
este nevăzut. Prin credință a prăznuit el Paștele și a făcut
stropirea sîngelui, pentruca Nimicitorul celor întîi născuți să
28 nu se atingă de ei. Prin credință au trecut ei marea Roșie ca
pe uscat, pe cînd Egiptenii, cari au încercat s’o treacă, au fost
29 înghițiți. Prin credință au căzut zidurile Ierihonului, după ce
30 au fost ocolite șapte zile. Prin credință n’a perit curva Ra-
hav împreună cu cei răzvrățiți, pentrucă găzduise iscoadele cu
31 bunăvoință. Și ce voi mai zice? Căci nu mi-ar ajunge vremea,
dacă aș vrea să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de
32 Ieftaie, de David, de Samuel și de prooroci! Prin credință
au cucerit ei împărății, au făcut dreptate, au căpătat făgă-
33 duințe, au astupat gurile leilor, au stins puterea focului, au
scăpat de ascuțișul săbiei, s’au vindecat de boli, au fost viteji
34 în războaie, au pus pe fugă oștirile vrăjmașe. Femeile și-au
primit înapoi pe morții lor înviați; unii, ca să dobîndească o
înviere mai bună, n’au vrut să primească izbăvirea, care li se
35 dădea, și au fost chinuiți. Alții au suferit batjocuri, bătăi,
lanțuri și închisoare; au fost uciși cu pietre, tăiați în două cu
36 ferestrăul, chinuiți; au murit uciși de sabie, au pribegit îmbră-
cați cu cojoace și în piei de capre, lipsiți de toate, prigoniiți,
37 munciți, - ei, de cari lumea nu era vrednică-au rătăcit prin
pustiuri, prin munți, prin peșteri și prin crăpăturile pămîntu-

lui. Toți aceștia, măcarcă au fost lăudați pentru credința lor, 39
totuș n'au primit ce le fusese făgăduit; pentrucă Dumnezeu 40
avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să n'ajungă ei la
desăvîrșire fără noi.

Și noi, dar, fiindcă sîntem înconjurați cu un nor așa de mare 12
de martori, să dăm la o parte orice pedică, și păcatul care ne în-
fășoară așa de lesne, și să alergăm cu stăruință în alergarea care
ne stă înaintea. Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvîrșirea 2
credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era
pusă înainte, a suferit crucea, a disprețuit rușinea, și șade la
dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu. Uitați-vă dar 3
cu luare aminte la Cel ce a suferit din partea păcătoșilor o
împotrivire așa de mare față de Sine, pentrucă nu cumva să
vă pierdeți inima, și să cădeți de oboseală în sufletele voastre.
Voi nu v'ați împotrivit încă pînă la sînge, în lupta împotriva 4
păcatului. Și ați uitat sfatul, pe care vi-l dă ca unor fii: "Fi- 5
ule, nu disprețui pedeapsa Domnului, și nu-ți pierde inima cînd
ești muștrat de El. Căci Domnul pedepsește pe cine-l iubește, 6
și bate cu nuiua pe orice fiu pe care-l primește." Suferiți 7
pedeapsa: Dumnezeu Se poartă cu voi ca și cu niște fii. Căci
care este fiul pe care nu-l pedepsește tatăl? Dar dacă sînteți 8
scutiți de pedeapsă, de care toți au parte, sînteți niște feciori
din curvie, iar nu fii. Și apoi, dacă părinții noștri trupești ne- 9
au pedepsit, și tot le-am dat cinstea cuvenită, nu trebuie oare
cu atît mai mult să ne supunem Tatălui duhurilor, și să trăim?
Căci ei în adevăr ne pedepseau pentru puține zile, cum credeau 10
ei că e bine; dar Dumnezeu ne pedepsește pentru binele nos-
tru, ca să ne facă părtași sfințeniei Lui. Este adevărat că 11
orice pedeapsă, deocamdată pare o pricină de întristare, și nu
de bucurie; dar mai pe urmă aduce celor ce au trecut prin
școala ei, roada dătătoare de pace a neprihănirii. 'ntăriți- 12
vă dar mîinile obosite și genunchii slăbănogiți; croiți cărări 13
drepte cu picioarele voastre, pentrucă cel ce șchiopătează să
nu se abată din cale, ci mai de grabă să fie vindecat. Urmăriți 14
pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Dom-
nul. Luați seama bine ca nimeni să nu se abată dela harul lui 15
Dumnezeu, pentrucă nu cumva să dea lăstari vreo rădăcină de

amărăciune, să vă aducă turburare, și mulți să fie întinați de
16 ea. Vegheați să nu fie între voi nimeni curvar sau lumesc ca
Esau, care pentru o mîncare și-a vîndut dreptul de întii născut.
17 Știți că mai pe urmă, cînd a vrut să capete binecuvîntarea n'a
fost primit; pentrucă, măcar că o cerea cu lacrimi, n'a putut
18 s'o schimbe. Voi nu v'ați apropiat de un munte care se putea
atinge și care era cuprins de foc, nici de negură, nici de în-
19 tunerec, nici de furtună, nici de sunetul de trîmbiță, nici de
glasul, care vorbea în așa fel că ceice l-au auzit, au cerut să
20 nu li se mai vorbească, (pentrucă nu puteau suferi porunca
aceasta: "Chiar un dobitoc dacă se va atinge de munte, să fie
21 ucis cu pietre, sau străpuns cu săgeata". Și priveliștea aceea
era așa de înfricoșătoare încît Moise a zis: "Sînt îngrozit și
22 tremur!"). Ci v'ați apropiat de muntele Sionului, de cetatea
Dumnezeului celui viu, Ierusalimul ceresc, de zecile de mii,
23 de adunarea în sărbătoare a îngerilor, de Biserica celor întii
născuți, cari sînt scriși în ceruri, de Dumnezeu, Judecătorul tu-
24 turor, de duhurile celor neprihăniți, făcuți desăvîrșiți, de Isus,
Mijlocitorul legămîntului celui nou, și de sîngele stropirii, care
25 vorbește mai bine decît sîngele lui Abel. Luați seama ca nu
cumva să nu voiți să ascultați pe Cel ce vă vorbește! Căci
dacă n'au scăpat ceice n'au vrut să asculte pe Cel ce vor-
bea pe pămînt, cu atît mai mult nu vom scăpa noi, dacă ne
26 întoarcem dela Cel ce vorbește din ceruri, al cărui glas a clăti-
nat atunci pămîntul, și care acum a făcut făgăduința aceasta:
"Voi mai clătina încăodată nu numai pămîntul, ci și cerul".
27 Cuvintele acestea "încă odată" arată că schimbarea lucrurilor
clătinate, adică a lucrurilor făcute, este făcută tocmai ca să
28 rămînă lucrurile cari nu se clatină. Fiindcă am primit dar
o împărăție, care nu se poate clătina, să ne arătăm mulțami-
tori, și să aducem astfel lui Dumnezeu o închinare plăcută,
29 cu evlavie și cu frică; fiindcă Dumnezeul nostru este "un foc
mistuitor".

- 13, 2** Stăruți în dragostea frățească. Să nu dați uitării primirea
de oaspeți, căci unii, prin ea au găzduit, fără să știe, pe îngeri.
3 Aduceți-vă aminte de cei ce sînt în lanțuri, ca și cum ați fi
și voi legați cu ei; de cei chinuți, ca unii cari și voi sînteți

în trup. Căsătoria să fie ținută în toată cinstea, și patul 4
să fie nespurcat, căci Dumnezeu va judeca pe curvari și pe 5
preacurvari. Să nu fiți iubitori de bani. Mulțamiți-vă cu 5
ce aveți, căci El însuș a zis: “Nicidecum n’am să te las, cu 6
nici un chip nu te voi părăsi.” Așa că putem zice plini de 6
încredere: “Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme: ce 7
mi-ar putea face omul?” Aduceți-vă aminte de mai marii 7
voștri, cari v’au vestit Cuvîntul lui Dumnezue; uitați-vă cu 8
băgare de seamă la sfîrșitul felului lor de viețuire, și urmați-le 8, 9
credința! Isus Hristos este acelaș ieri și azi și în veci! Să 8, 9
nu vă lăsați amăgiți de orice fel de învățături străine; căci este 9
bine ca inima să fie întărită prin har, nu prin mîncări, cari n’au 10
slujit la nimic celorce le-au păzit. - Noi avem un altar, din 10
care n’au drept să mănînce ceice fac slujbă în cort. ’n adevăr, 11
trupurile dobitoacelor, al căror sînge este adus de marele preot 11
în Locul prea sfînt, pentru păcat, “sînt arse de tot afară din 12
tabără.” De aceea și Isus, ca să sfințească norodul cu însuș 12
sîngele Său, a pătimit dincolo de poartă. Să ieșim dar afară 13
din tabără la El, și să suferim ocară Lui. Căci noi n’avem 14
aici o cetate stătătoare, ci sîntem în căutarea celei viitoare. 15
Prin El, să aducem totdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, 15
adică, rodul buzelor cari mărturisesc Numele Lui. Și să nu 16
dați uitării binefacerea și dărnicia; căci lui Dumnezeu jertfe ca 16
acestea ’i plac. Ascultați de mai marii voștri, și fiți-le supuși, 17
căci ei priveghează asupra sufletelor voastre, ca unii cari au 17
să dea socoteală de ele; pentruca să poată face lucrul acesta 18
cu bucurie, nu suspinînd, căci așa ceva nu v’ar fi de niciun 18
folos. Rugați-vă pentru noi; căci sîntem încredințați că avem 18
un cuget bun, dorind să ne purtăm bine în toate lucrurile. 19
Mai ales vă rog cu stăruință să faceți lucrul acesta, ca să vă 19
fiu înapoiat mai curînd. Dumnezeuul păcii, care, prin sîngele 20
legămîntului celui vecinic, a sculat din morți pe Domnul nostru 20
Isus, marele Păstor al oilor, să vă facă desăvîrșiți în orice lucru 21
bun, ca să faceți voia Lui, și să lucreze în noi ce-I este plăcut, 21
prin Isus Hristos. A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin. Vă 22
rog, fraților, să primiți bine acest cuvînt de sfătuire, căci v’am 22
scris pe scurt. Să știți că fratelui Timotei i s’a dat drumul. 23

-
- 24 Dacă vine curînd, voi veni împreună cu el să vă văd. Spuneți
sănătate tuturor mai marilor voștri și tuturor sfinților. Cei din
25 Italia vă trimet sănătate. Harul să fie cu voi cu toți! Amin.

IACOB

 acov, rob al lui Dumnezeu și al Domnului Isus Hris- 1
tos, către cele douăsprezece seminții cari sînt îm- 2
prăștiate: sănătate! Frații mei, să priviți ca o mare 2
bucurie cînd treceți prin felurite încercări, ca unii 3
cari știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar 4
răbdarea trebuie să-și facă desăvîrșit lucrarea, pentruca să fiți 5
desăvîrșiți, întregi, și să nu duceți lipsă de nimic. Dacă vre- 5
unuia dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s'o ceară dela Dum-
nezeu, care dă tuturor cu mîină largă și fără muștrare, și ea îi va 6
fi dată. Dar s'o ceară cu credință, fără să se îndoiască deloc: 6
pentruca cine se îndoiește, seamănă cu valul mării, turburat
și împins de vînt încoace și încolo. Un astfel de om să nu se 7
aștepte să primească ceva dela Domnul, căci este un om ne- 8
hotărît și nestatornic în toate căile sale. Fratele dintr'o stare 9
de jos să se laude cu înălțarea lui. Bogatul, dimpotrivă, să se 10
laude cu smerirea lui: căci va trece ca floarea ierbii. Răsare 11
soarele cu căldura lui arzătoare, și usucă iarba: floarea ei cade
jos, și frumusețea înfățișării ei piere: așa se va vesteji bogatul
în umbletele lui. Ferice de cel ce rabdă ispita. Căci dupăce 12
a fost găsit bun, va primi cununa vieții, pe care a făgăduit-o
Dumnezeu celor ce-L iubesc. Nimeni, cînd este ispitit, să nu 13
zică: "Sînt ispitit de Dumnezeu". Căci Dumnezeu nu poate fi
ispitit ca să facă rău, și El însuș nu ispitește pe nimeni. Ci 14
fiecare este ispitit, cînd este atras de pofta lui însuș și momit.
Apoi pofta, cînd a zămislit, dă naștere păcatului; și păcatul 15
odată făptuit, aduce moartea. Nu vă înșelați prea iubiții mei
frați: orice ni se dă bun și orice dar desăvîrșit este de sus, 16
pogorîndu-se dela Tatăl luminilor, în care nu este nici schim-
bare, nici umbră de mutare. El, de bună voia Lui, ne-a născut 17
prin Cuvîntul adevărului, ca să fim un fel de pîrgă a făpturilor
Lui. Știți bine lucrul acesta, prea iubiții mei frați! Orice 18
om să fie grabnic la ascultare, încet la vorbire, zăbavnic la 19

20 mînie; căci mînia omului nu lucrează neprihănirea lui Dum-
21 nezeu. De aceea lepădați orice necurăție și orice revărsare de
răutate și primiți cu blîndeță Cuvîntul sădit în voi, care vă
22 poate mîntui sufletele. Fiți împlinatori ai Cuvîntului, nu nu-
23 mai ascultători, înșelîndu-vă singuri. Căci dacă ascultă cineva
Cuvîntul, și nu-l împlinește cu fapta, seamănă cu un om, care
24 își privește fața firească într'o oglindă; și, după ce s'a privit,
25 pleacă și uită îndată cum era. Dar cine își va adînci privirile
în legea desăvîrșită, care este legea slobozeniei, și va stărui în
ea, nu ca un ascultător uituc, ci ca un împlinator cu fapta, va
26 fi fericit în lucrarea lui. Dacă crede cineva că este religios,
și nu-și înfrînează limba, ci își înșeală inima, religiunea unui
27 astfel de om este zădarnică. Religiunea curată și neîntinată,
înainte de Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe or-
fani și pe văduve în necazurile lor, și să ne păzim neîntinați de
lume.

2 Frații mei, să nu țineți credința Domnului nostru Isus Hris-
2 tos, Domnul slavei, căutînd la fața omului. Căci, de pildă,
dacă intră în adunarea voastră un om cu un inel de aur și cu
3 o haină strălucitoare, și intră și un sărac îmbrăcat prost; și
voi puneți ochii pe celce poartă haina strălucitoare, și-i ziceți:
"Tu șezi în locul acesta bun!" Și apoi ziceți săracului: "Tu
4 stai colo în picioare!" Sau: "Șezi jos la picioarele mele!" Nu
faceți voi oare o deosebire în voi înșivă, și nu vă faceți voi
5 judecători cu gânduri rele? Ascultați, prea iubiții mei frați:
n'a ales Dumnezeu pe cei ce sînt săraci în ochii lumii acesteia,
ca să-i facă bogați în credință și moștenitori ai 'mpărăției,
6 pe care a făgăduit-o celor ce-L iubesc? Și voi înjosiți pe cel
sărac! Oare nu bogații vă asupresc și vă tîrăsc înaintea judecă-
7 toriilor? Nu batjocoresc ei frumosul nume pe care-l purtați?
8 Dacă împliniți Legea împărătească, potrivit Scripturii: "Să
9 iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși", bine faceți. Dar
dacă aveți în vedere fața omului, faceți un păcat, și sînteți os-
10 îndiți de Lege ca niște călcători de lege. Căci, cine păzește
toată Legea, și greșește într'o singură poruncă, se face vinovat
11 de toate. Căci, Cel ce a zis: "Să nu preacurvești", a zis și:
"Să nu ucizi". Acum, dacă nu preacurvești, dar ucizi, te faci

călcător al Legii. Să vorbiți și să lucrați ca niște oameni cari 12
 au să fie judecați de o lege a slobozeniei: căci judecata este 13
 fără milă pentru celce n'a avut milă; dar mila biruiește jude-
 cata. Frații mei, ce-i folosește cuiva să spună că are credință, 14
 dacă n'are fapte? Poate oare credința aceasta să-l mîntuiască?
 Dacă un frate sau o soră sînt goi și lipsiți de hrana de toate 15
 zilele, și unul dintre voi le zice: "Duceți-vă în pace, încălziți- 16
 vă și săturați-vă!" fără să le dea cele trebuincioase trupului,
 la ce i-ar folosi? Tot așa și credința: dacă n'are fapte, este 17
 moartă în ea însaș. Dar va zice cineva: "Tu ai credința, și 18
 eu am faptele." "Arată-mi credința ta fără fapte, și eu îți voi
 arăta credința mea din faptele mele." Tu crezi că Dumnezeu 19
 este unul, și bine faci; dar și dracii cred... și se înfioară! Vrei 20
 dar să înțelegi, om nesocotit, că credința fără fapte este zădar-
 nică? Avraam, părintele nostru, n'a fost el socotit neprihănit 21
 prin fapte, cînd a adus pe fiul său Isaac jertfă pe altar? Vezi 22
 că credința lucra împreună cu faptele lui, și, prin fapte, cred-
 ința a ajuns desăvîrșită. Astfel s'a împlinit Scriptura care 23
 zice: "Avraam a crezut pe Dumnezeu, și i s'a socotit ca nepri-
 hănire"; și el a fost numit "prietenu lui Dumnezeu." Vedeti 24
 dar că omul este socotit neprihănit prin fapte, și nu numai
 prin credință. Tot așa, curva Rahav: n'a fost socotită și ea 25
 neprihănită prin fapte, cînd a găzduit pe soli și i-a scos afară
 pe altă cale? După cum trupul fără duh este mort, tot așa și 26
 credința fără fapte este moartă.

Frații mei, să nu fiți mulți învățători, căci știți că vom primi **3**
 o judecată mai aspră. Toți greșim în multe feluri. Dacă nu 2
 greșește cineva în vorbire, este un om desăvîrșit, și poate să-și
 țină în frîu tot trupul. De pildă, dacă punem caior frîul în 3
 gură, ca să ne asculte, le cîrmuim tot trupul. Iată, și corăbiile, 4
 cît de mari sînt, și, măcar că sînt mîinate de vînturi iuți, totuș
 sînt cîrmuite de o cîrmă foarte mică, după gustul cîrmaciului.
 Tot așa și limba, este un mic mădular, și se fălește cu lucruri 5
 mari. Iată, un foc mic ce pădure mare aprinde! Limba este și 6
 ea un foc, este o lume de nelegiuiri. Ea este aceea dintre mădu-
 larele noastre, care întinează tot trupul și aprinde roata vieții,
 cînd este aprinsă de focul gheenei. Toate soiurile de fiare, de 7

păsări, de tîritoare, de viețuitoare de mare se împlînzesc, și au
8 fost împlînzite de neamul omenesc, dar limba niciun om n' o
poate împlînzi. Ea este un rău, care nu se poate înfrîna, este
9 plină de o otravă de moarte. Cu ea binecuvîntăm pe Dom-
nul, și Tatăl nostru, și tot cu ea blestemăm pe oameni cari sînt
10 făcuți după asemănarea lui Dumnezeu. Din aceeaș gură iese
și binecuvîntarea și blestemul! Nu trebuie să fie așa, frații mei!
11 Oare din aceeaș vîină a izvorului țîșnește și apă dulce și apă
12 amară? Frații mei, poate oare un smochin să facă măslina,
sau o viță să facă smochine? Nici apa sărată nu poate da apă
13 dulce. Cine dintre voi este înțelept și priceput? Să-și arate,
prin purtarea lui bună, faptele făcute cu blîndeța înțelepciuni-
14 nii! Dar dacă aveți în inima voastră pizmă amară și un duh
de ceartă, să nu vă lăudați și să nu mințiți împotriva adevăru-
15 lui. 'nțelepciunea aceasta nu vine de sus, ci este pămîntească,
16 firească (Grecește: sufletească.), drăcească. Căci acolo unde
este pizmă și duh de ceartă, este tulburare și tot felul de fapte
17 rele. 'nțelepciunea care vine de sus, este, întii, curată, apoi
pacifică, blîndă, ușor de înduplecat, plină de îndurare și de
18 roduri bune, fără părtinire, nevățarnică. Și roada neprihănirii
este sămănată în pace pentru cei ce fac pace.

4 De unde vin luptele și certurile între voi? Nu vin oare
2 din poftele voastre, cari se luptă în mădularele voastre? Voi
pofțiți, și nu aveți; ucideți, pizmuiți, și nu izbutiți să căpătați;
3 vă certați, și vă luptați; și nu aveți, pentru că nu cereți. Sau
cereți și nu căpătați, pentru că cereți rău, cu gînd să risipiți
4 în plăcerile voastre. Suflete prea curvare! Nu știți că priete-
nia lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să
5 fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu. Credeți
că degeaba vorbește Scriptura? Duhul, pe care L-a pus Dum-
6 nezeu să locuiască în noi, ne vrea cu gelozie pentru Sine. Dar,
în schimb, ne dă un har și mai mare. De aceea zice Scriptura:
"Dumnezeu stă împotriva celor mîndri, dar dă har celor smeri-
7 iți." Supuneți-vă dar lui Dumnezeu. 'mpotriviți-vă diavolu-
8 lui, și el va fugi dela voi. Apropiați-vă de Dumnezeu, și El
Se va apropia de voi. Curățiți-vă mînile, păcătoșilor; curățiți-
9 vă inima, oameni cu inima împărțită! Simțiți-vă ticăloșia;

tînguiți-vă și plîngeți! Rîsul vostru să se prefacă în tînguire, și bucuria voastră în întristare: Smeriți-vă înaintea Domnului, și El vă va înălța. Nu vă vorbiți de rău unii pe alții, fraților! Cine vorbește de rău pe un frate, sau judecă pe fratele său, vorbește de rău Legea sau judecă Legea. Și dacă judeci Legea, nu ești împlinitor al Legii, ci judecător. Unul singur este dătătorul și judecătorul Legii: Acela care are putere să mîntuiască și să piardă. Dar tu cine ești de judeci pe aproapele tău? Ascultați, acum, voi cari ziceți: “Astăzi sau mîne ne vom duce în cutare cetate, vom sta acolo un an, vom face negustorie, și vom cîștiga!” Și nu știți ce va aduce ziua de mîne! Căci ce este viața voastră? Nu sînteți decît un abur, care se arată puținel, și apoi pierе. - Voi, dimpotrivă, ar trebui să ziceți: “Dacă va vrea Domnul, vom trăi și vom face cutare sau cutare lucru.” Pe cînd acum vă făliți cu lăudăroșiile voastre! Orice laudă de felul acesta este rea. Deci, cine știe să facă bine și nu face, săvîrșește un păcat!

Ascultați acum voi, bogaților! Plîngeți și tînguiți-vă, din pricina nenorocirilor, cari au să vină peste voi. Bogațiile voastre au putrezit, și hainele voastre sînt roase de molii. Aurul și argintul vostru au ruginit; și rugina lor va fi o dovadă împotriva voastră: ca focul are să vă mănînce carnea! V'ați strîns comori în zilele din urmă! Iată că plata lucrătorilor, cari v'au secerat cîmpiile, și pe care le-ați oprit-o, prin înșelăciune, strigă! Și strigătele secerătorilor au ajuns la urechile Domnului oștirilor. Ați trăit pe pămînt în plăceri și în desfătări. V'ați săturat inimile chiar într'o zi de măcel. Ați osîndit, ați omorît pe cel neprihănit, care nu vi se împotriva! Fiți dar îndelung răbdători, fraților, pînă la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pămîntului, și o așteaptă cu răbdare, pînă primește ploaie timpurie și tîrzie. Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci venirea Domnului este aproape. Nu vă plîngeți unii împotriva altora, fraților, ca să nu fiți judecați: iată că Judecătorul este chiar la ușă. Frații mei, luați ca pildă de suferință și de răbdare pe proorocii, cari au vorbit în Numele Domnului. Iată, noi numim fericiți pe cei ce au răbdat. Ați auzit vorbindu-se de-

spre răbdarea lui Iov, și ați văzut ce sfințit i-a dat Domnul, și
12 cum Domnul este plin de milă și de îndurare. Mai pe sus de
toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pământ,
nici cu vreun altfel de jurământ. Ci “da” al vostru să fie “da”;
13 și “nu” să fie “nu”, ca să nu cădeți supt judecată. Este vre-
unul printre voi în suferință? Să se roage! Este vreunul cu
14 inimă bună? Să cînte cîntări de laudă! Este vreunul printre
voi bolnav? Să cheme pe presbiterii (Sau: bătrîni.). Bisericii;
și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în
15 Numele Domnului. Rugăciunea făcută cu credință va mîntui
pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoșa; și dacă a făcut pă-
16 cate, îi vor fi iertate. Mărturisiți-vă unii altora păcatele, și
rugăți-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Mare putere
17 are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit. Ilie era un om
supus acelorași slăbiciuni ca și noi; și s’a rugat cu stăruință
să nu ploaie, și n’a plouat deloc în țară trei ani și șase luni.
18 Apoi s’a rugat din nou, și cerul a dat ploaie, și pămîntul și-a
19 dat rodul. Fraților, dacă s’a rătăcit vreunul dintre voi dela
20 adevăr, și-l întoarce un altul, să știți că cine întoarce pe un
păcătos dela rătăcirea căii lui, va mîntui un suflet dela moarte,
și va acoperi o sumedenie de păcate.

I PETRU

Petru, apostol al lui Isus Hristos, către aleșii cari trăiesc ca străini, împrăștiați prin Pont, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia, după știința mai dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea lucrată de Duhul, spre ascultarea și stropirea cu sîngele lui Isus Hristos: Harul și pacea să vă fie înmulțite! Binecuvîntat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie, și la o moștenire nestricăcioasă, și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi. Voi sînteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mîntuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi! 'n ea voi vă bucurați mult, măcar că acum, dacă trebuie, sînteți întristați pentru puțină vreme, prin felurite încercări, pentruca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decît aurul care piere și care totuș este cercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos, pe care voi 'l iubiți fără să-L fi văzut, credeți în El, fără să-L vedeți, și vă bucurați cu o bucurie negrăită și strălucită, pentrucă veți dobîndi, ca sfîrșit al credinței voastre, mîntuirea sufletelor voastre. Proorocii, cari au proorocit despre harul care vă era păstrat vouă, au făcut din mîntuirea aceasta ținta cercetărilor și căutării lor stăruitoare. Ei cercetau să vadă ce vreme și ce împrejurări avea în vedere Duhul lui Hristos, care era în ei, cînd vestea mai dinainte patimile lui Hristos și slava de care aveau să fie urmate. Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi spuneau ei aceste lucruri, pe cari vi le-au vestit acum cei ce v'au propovăduit Evanghelia, prin Duhul Sfînt trimes din cer și în cari chiar îngerii doresc să privească. De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji, și puneți-vă toată nădejdea în harul, care vă va fi adus, la arătarea lui Isus Hristos. Ca niște copii ascultători, nu

vă lăsați tîrîți în poftele, pe cari le aveți altădată, cînd erați
15 în neștiință. Ci, după cum Cel ce v'a chemat este sfînt, fiți
16 și voi sfînți în toată purtarea voastră. Căci este scris: "Fiți
17 sfînți, căci Eu sînt sfînt". Și dacă chemați ca Tată pe Cel ce
judecă fără părtinire pe fiecare după faptele lui, purtați-vă cu
18 frică în timpul pribegiei voastre; căci știți că nu cu lucruri
peritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din felul
deșert de viețuire, pe care-l moșteniserăți dela părinții voștri,
19 ci cu sîngele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără
20 prihană. El a fost cunoscut mai înainte de întemeierea lumii,
21 și a fost arătat la sfîrșitul vremurilor pentru voi, cari, prin
El, sînteți credincioși în Dumnezeu, care L-a înviat din morți,
și I-a dat slavă, pentruca, credința și nădejdea voastră să fie
22 în Dumnezeu. Deci, ca unii cari, prin ascultarea de adevăr,
v'ați curățit sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați
neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima;
23 fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr'o sămînță, care poate
putrezi, ci dintr'una care nu poate putrezi, prin Cuvîntul lui
24 Dumnezeu, care este viu și care rămîne în veac. Căci orice
făptură este ca iarba, și toată slava ei, ca floarea ierbii. Iarba
25 se usucă și floarea cade jos, dar Cuvîntul Domnului rămîne în
veac. Și acesta este Cuvîntul, care v'a fost propovăduit prin
Evangelie.

2 Lepădați dar orice răutate, orice vicleșug, orice fel de pre-
2 făcătorie, de pizmă și de clevetire; și, ca niște prunci născuți
de curînd, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentruca prin
3 el să creșteți spre mîntuire, dacă ați gustat în adevăr că bun
4 este Domnul. Apropiați-vă de El, piatra vie, lepădată de oa-
5 meni, dar aleasă și scumpă înaintea lui Dumnezeu. Și voi, ca
niște pietre vii, sînteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească,
o preoție sfîntă, și să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui
6 Dumnezeu, prin Isus Hristos. Căci este scris în Scriptură:
"Iată că pun în Sion o piatră din capul unghiului, aleasă,
7 scumpă; și cine se încrede în El, nu va fi dat de rușine." Cin-
stea aceasta este dar pentru voi cari ați crezut! Dar pen-
tru cei necredincioși, "piatra, pe care au lepădat-o zidarii, a
8 ajuns să fie pusă în capul unghiului"; și "o piatră de potic-

nire, și o stîncă de cădere”. Ei se lovesc de ea, pentrucă n’au crezut Cuvîntul, și la aceasta sînt rînduiți. Voi însă sînteți 9 o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfînt, un popor, pe care Dumnezeu Și l-a cîștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v’a chemat din întunec la lumina Sa minunată; pe voi, cari odinioară nu erați un 10 popor, dar acum sînteți poporul lui Dumnezeu; pe voi, cari nu căpătaserăți îndurare, dar acum ați căpătat îndurare. Prea 11 iubiților, vă sfătuiesc ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele firii pămîntești cari se războiesc cu sufletul. Să 12 aveți o purtare bună în mijlocul Neamurilor, pentruca în ceiace vă vorbesc de rău ca pe niște făcători de rele, prin faptele voastre bune, pe cari le văd, să slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării. Fiți supuși oricărei stăpîniri omenești, pentru 13 Domnul: atît împăratului, ca înalt stăpînitor, cît și dregătorilor, ca unii cari sînt trimeși de el să pedepsească pe făcătorii de rele și să laude pe ceice fac bine. Căci voia lui Dum- 15 nezeu este, ca, făcînd ce este bine, să astupați gura oamenilor neștiutori și proști. Purtați-vă ca niște oameni slobozi, fără 16 să faceți din slobozenia aceasta o haină a răutății, ci ca niște robi ai lui Dumnezeu. Cinstiți pe toți oamenii, iubiți pe frați; 17 temeți-vă de Dumnezeu; dați cinste împăratului! Slugilor, fiți supuse stăpînilor voștri cu toată frica, nu numai celorce sînt buni și blînzi, ci și celor greu de mulțămît. Căci este un 19 lucru plăcut, dacă cineva, pentru cugetul lui față de Dumnezeu, suferă întristare, și suferă pe nedrept. ’n adevăr, ce 20 fală este să suferiți cu răbdare să fiți palmuiți, cînd ați făcut rău? Dar dacă suferiți cu răbdare, cînd ați făcut ce este bine, lucrul acesta este plăcut lui Dumnezeu. Și la aceasta ați fost 21 chemați; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi, și v’a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui. “El n’a făcut păcat, și 22 în gura Lui nu s’a găsit vicleșug”. Cînd era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri; și, cînd era chinuit, nu amenința, ci Se supunea dreptului Judecător. El a purtat păcatele noas- 24 tre în trupul Său, pe lemn, pentruca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănile Lui ați fost vindecați. Căci erați ca niște oi rătăcite. Dar acum v’ați 25

întors la Păstorul și Episcopul sufletelor voastre.

3 Tot astfel, nevestelor, fiți supuse și voi bărbaților voștri; pentruca, dacă unii nu ascultă Cuvîntul, să fie cîștigați fără
2 cuvînt, prin purtarea nevestelor lor, cînd vă vor vedea felul
3 vostru de trai: curat și în temere. Podoaba voastră să nu fie
4 podoaba de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea
5 de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor, ci să fie omul
6 ascuns al inimii, în curăția neperitoare a unui duh blînd și
7 liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu. Ast-
8 fel se împodobeau odinioară sfințele femei, cari nădăjduiau
9 în Dumnezeu, și erau supuse bărbaților lor; ca Sara, care as-
10 culta pe Avraam, și-l numea “domnul ei”. Fiicele ei v’au făcut
11 voi, dacă faceți binele fără să vă temeți de ceva. Bărbaților,
12 purtați-vă și voi, la rîndul vostru, cu înțelepciune cu nevestele
13 voastre, dînd cinste femeii ca unui vas mai slab, ca unele cari
14 vor moșteni împreună cu voi harul vieții, ca să nu fie împiede-
15 cate rugăciunile voastre. ’ncolo, toți să fiți cu aceleași gînduri,
16 simțind cu alții, iubind ca frații, miloși, smeriți. Nu întoarceți
17 rău pentru rău, nici ocară pentru ocară; dimpotrivă, binecu-
18 vîntați, căci la aceasta ați fost chemați: să moșteniți binecu-
vîntarea. “Căci cine iubește viața, și vrea să vadă zile bune,
să-și înfrîneze limba dela rău, și buzele dela cuvinte înșelătoare.
Să se depărteze de rău și să facă binele, să caute pacea, și s’o
urmărească. Căci ochii Domnului sînt peste cei neprihăniți,
și urechile Lui iau aminte la rugăciunile lor. Dar Fața Dom-
nului este împotriva celor ce fac răul.” Și cine vă va face rău,
dacă sînteți plini de rîvnă pentru bine? Chiar dacă aveți de
sufert pentru neprihănire, ferice de voi! “N’aveți nici o teamă
de ei, și nu vă tulburați! Ci sfințiți în inimile voastre pe Hris-
tos ca Domn.” Fiți totdeauna gata să răspundeți oricui vă
cere socoteală de nădejdea care este în voi; dar cu blîndeță și
teamă, avînd un cuget curat; pentruca cei ce bîrfesc purtarea
voastră bună în Hristos, să rămînă de rușine tocmai în lu-
crurile în cari vă vorbesc de rău. Căci este mai bine, dacă așa
este voia lui Dumnezeu, să suferiți pentrucă faceți binele decît
pentrucă faceți răul! Hristos, de asemenea, a suferit odată
pentru păcate, El, Cel neprihănit, pentru cei nelegiuți, ca să

ne aducă la Dumnezeu. El a fost omorât în trup, dar a fost înviat în duh, în care S'a dus să propovăduiască duhurilor din închisoare, cari fuseseră răzvrătite odinioară, când îndelunga răbdare a lui Dumnezeu era în așteptare, în zilele lui Noe, când se făcea corabia, în care au fost scăpate prin apă un mic număr de suflete, și anume opt. Icoana aceasta închipuitoare vă mîntuiește acum pe voi, și anume botezul, care nu este o curățire de întinăciunile trupești, ci mărturia unui cuget curat înaintea lui Dumnezeu, prin învierea lui Isus Hristos, care stă la dreapta lui Dumnezeu, după ce s'a înălțat la cer, și Și-a supus îngerii, stăpîmirile și puterile.

Astfel dar, fiindcă Hristos a pățimit în trup, înarmați-vă și voi cu acelaș fel de gîndire. Căci Cel ce a pățimit în trup, a sfîrșit-o cu păcatul; pentruca, în vremea care-i mai rămîne de trăit în trup, să nu mai trăiască după poftele oamenilor, ci după voia lui Dumnezeu. Ajunge, în adevăr, că în trecut ați făcut voia Neamurilor, și ați trăit în desfrînări, în poftes, în beții, în ospete, în chefuri și în slujiri idolești neîngăduite. Deaceea se miră ei că nu alergați împreună cu ei la acelaș potop de desfrîu, și vă batjocoresc. Dar au să dea socoteală înaintea Celuice este gata să judece viii și morții. Căci tocmai în vederea aceasta a fost vestită Evanghelia și celor morți, pentruca să fie judecați ca oameni în trup, dar să trăiască după Dumnezeu, în duh. Sfirșitul tuturor lucrurilor este aproape. Fiți înțelepți dar, și vegheați în vederea rugăciunii. Mai pe sus de toate, să aveți o dragoste ferbinte unii pentru alții, căci dragostea acopere o sumedenie de păcate. Fiți primitori de oaspeți între voi, fără cîrtire. Ca niște buni ispravnicii ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul, pe care l-a primit. Dacă vorbește cineva, să vorbească cuvintele lui Dumnezeu. Dacă slujește cineva, să slujească după puterea, pe care i-o dă Dumnezeu: pentruca în toate lucrurile să fie slăvit Dumnezeu prin Isus Hristos, a căruia este slava și puterea în vecii vecilor! Amin. Prea iubitorilor, nu vă mirați de încercarea de foc din mijlocul vostru, care a venit peste voi ca să vă încerce, ca de ceva ciudat, care a dat peste voi: dimpotrivă, bucurați-vă, întrucît aveți parte

de patimile lui Hristos, ca să vă bucurați și să vă veseliți și
14 la arătarea slavei Lui. Dacă sînteți batjocoriți pentru Nu-
mele lui Hristos, ferice de voi! Fiindcă Duhul slavei, Duhul
15 lui Dumnezeu, Se odihnește peste voi. Nimeni din voi să nu
sufere ca ucigaș, sau ca hoț, sau ca făcător de rele, sau ca unul
16 care se amestecă în treburile altuia. Dimpotrivă, dacă suferă
pentru că este creștin, să nu-i fie rușine, ci să proslăvească pe
17 Dumnezeu pentru numele acesta. Căci sîntem în clipa cînd
judecata stă să înceapă dela casa lui Dumnezeu. Și dacă înce-
pe cu noi, care va fi sfîrșitul celorce nu ascultă de Evanghelia
18 lui Dumnezeu? Și dacă cel neprihănit scapă cu greu, ce se va
19 face cel nelegiuit și cel păcătos? Așa că cei ce sufăr după
voia lui Dumnezeu, să-și încredințeze sufletele credinciosului
Ziditor, și să facă ce este bine.

5 Sfătuiesc pe presbiterii (Sau: bătrîn.) dintre voi, eu, care
sînt un presbiter (Sau: bătrîn.) ca și ei, un martur al patimilor
2 lui Hristos, și părtaș al slavei care va fi descoperită: Păstoriți
turma lui Dumnezeu, care este supt paza voastră, nu de silă,
ci de bună voie, după voia lui Dumnezeu; nu pentru un cîștig
3 mîrșav, ci cu lepădare de sine. Nu ca și cum ați stăpîni peste
cei ce v'au căzut la împărțeală, ci făcîndu-vă pilde turmei.
4 Și cînd Se va arăta Păstorul cel mare, veți căpăta cununa,
5 care nu se poate vesteji, a slavei. Tot așa și voi, tinerilor,
fiți supuși celor bătrîni. Și toți în legăturile voastre, să fiți
împodobiți cu smerenie. Căci, "Dumnezeu stă împotriva celor
6 mîndri, dar celor smeriți le dă har." Smeriți-vă dar supt
mîna tare a lui Dumnezeu, pentru ca, la vremea Lui, El să
7 vă înalțe. Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre,
8 căci El însuș îngrijește de voi. Fiți treji, și vegheați! Pentru că
protivnicul vostru, diavolul, dă tîrcoale ca un leu care răcnește,
9 și caută pe cine să înghită. 'mpotriviți-vă lui tari în credință,
știind că și frații voștri în lume trec prin aceleași suferințe
10 ca voi. Dumnezeu oricărui har, care v'a chemat în Hristos
Isus la slava Sa vecinică, după ce veți suferi puțină vreme,
vă va desăvîrși, vă va întări, vă va da putere și vă va face
11 neclintiți. A Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor! Amin.
12 V'am scris aceste puține rînduri prin Silvan, care cred că este

un frate credincios, ca să vă sfătuiesc și să vă adevăresc că adevăratul har al lui Dumnezeu este harul acesta, de care v'ați alipit. Biserica aleasă cu voi, care este în Babilon, vă trimete 13 sănătate. Tot așa și Marcu, fiul meu. Spuneți-vă sănătate 14 unii altora cu o sărutare de dragoste.

II PETRU

1 **S**imon (Sau: Simeon.) Petru, rob și apostol al lui
Isus Hristos, către ceice au căpătat o credință de
acelaș preț cu a noastră, prin dreptatea Dumnezeu-
2 lui și Mîntuitorului nostru Isus Hristos: Harul și
pacea să vă fie înmulțite prin cunoașterea lui Dumnezeu și
3 a Domnului nostru Isus Hristos! Dumnezeiasca Lui putere
ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea
4 Celuice ne-a chemat prin slava și puterea Lui, prin cari El
ne-a dat făgăduințele Lui nespus de mari și scumpe, ca prin
ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de
5 stricăciunea, care este în lume prin poftă. De aceea, dați-
vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta;
6 cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrînarea; cu înfrînarea,
7 răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavia, dragostea de frați;
8 cu dragostea de frați, iubirea de oameni. Căci, dacă aveți din
belșug aceste lucruri în voi, ele nu vă vor lăsa să fiți nici leneși,
nici neroditori în ce privește deplina cunoștință a Domnului
9 nostru Isus Hristos. Dar cine nu are aceste lucruri, este orb,
umblă cu ochii închiși, și a uitat că a fost curățit de vechile
10 lui păcate. De aceea, fraților, căutați cu atît mai mult să vă
întăriți chemarea și alegerea voastră; căci, dacă faceți lucrul
11 acesta, nu veți aluneca niciodată. 'n adevăr, în chipul acesta
vi se va da din belșug intrare în 'mpărăția vecinică a Domnu-
12 lui și Mîntuitorului nostru Isus Hristos. De aceea voi fi gata
să vă aduc totdeauna aminte de lucrurile acestea, măcar că le
13 știți, și sînteți tari în adevărul pe care-l aveți. Dar socotesc
că este drept, cît voi mai fi în cortul acesta, să vă țin treji
14 aducîndu-vă aminte; căci știu că desbrăcarea de cortul meu
va veni deodată, după cum mi-a arătat Domnul nostru Isus
15 Hristos. 'mi voi da osteneala dar, ca, și după moartea mea,
16 să vă puteți aduce totdeauna aminte de aceste lucruri. 'n
adevăr, v'am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nos-

tru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii cari am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui. Căci El a primit dela Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, atunci când, din slava minunată, s'a auzit deasupra Lui un glas, care zicea: "Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care 'mi gădesc plăcerea." Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt. Și avem cuvântul proorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într'un loc întunecos, pînă se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre. Fiindcă mai întîi de toate, să știți că nicio proorocie din Scriptură nu se tîlcuiește singură. Căci nici o proorocie n'a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit dela Dumnezeu, mînați de Duhul Sfînt.

'n norod s'au ridicat și prooroci mincinoși, cum și între voi vor fi învățători mincinoși, cari vor strecura pe furis erezii nimicitoare, se vor lepăda de Stăpînul, care i-a răscumpărat, și vor face să cadă asupra lor o pierzare năpraznică. Mulți îi vor urma în destrăbălările lor. Și, din pricina lor, calea adevărului va fi vorbită de rău. 'n lăcomia lor vor căuta ca, prin cuvîntări înșelătoare, să aibă un cîștig dela voi. Dar osînda îi paște de multă vreme, și pierzarea lor nu dormitează. Căci dacă n'a cruțat Dumnezeu pe îngerii cari au păcătuit, ci i-a aruncat în Adînc, unde stau înconjurați de întunerec, legați cu lanțuri și păstrați pentru judecată; dacă n'a cruțat El lumea veche, ci a scăpat pe Noe, acest propovăduitor al neprihănirii, împreună cu alți șapte inși, când a trimes potopul peste o lume de nelegiuiți; dacă a osîndit El la peire și a prefăcut în cenușă cetățile Sodoma și Gomora, ca să slujească de pildă celor ce vor trăi în nelegiuire, și dacă a scăpat pe neprihănitul Lot, care era foarte întristat de viața destrăbălată a acestor stricați; (căci neprihănitul acesta, care locuia în mijlocul lor, își chinuia în toate zilele sufletul lui neprihănit, din pricina celor ce vedea și auzea din faptele lor nelegiuite;) - însemnează că Domnul știe să izbăvească din încercare pe oamenii cucernici, și să păstreze pe cei nelegiuiți, ca să fie pedepsiți în ziua judecării: mai ales pe ceice, în pofta lor necurată, um-

11 blă poftind trupul altuia, și disprețuiesc stăpînirea. pe cînd
îngerii, cari sînt mai mari în tărie și putere, nu aduc înaintea
12 Domnului nicio judecată batjocoritoare împotriva lor. Dar
aceștia, ca niște dobitoace fără minte, din fire sortite să fie
prinse și nimicite, batjocorind ce nu cunosc, vor pieri în în-
13 săș stricăciunea lor, și își vor lua astfel plata cuvenită pentru
nelegiuirea lor. Fericirea lor este să trăiască în plăceri ziua
nameaza mare. Ca niște întinați și spurcați, se pun pe che-
fuit la mesele lor de dragoste, cînd ospătează împreună cu voi.
14 Le scapără ochii de preacurvie, și nu se satură de păcătuit.
Momesc sufletele nestatornice, au inima deprinsă la lăcomie,
15 sînt niște blestemați! După ce au părăsit calea cea dreaptă,
au rătăcit, și au urmat calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care
16 a iubit plata fărădelegii. Dar a fost muștrat aspru pentru
călcarea lui de lege: o măgăriță necuvîntătoare, care a început
să vorbească cu glas omenesc, a pus frîu nebuniei proorocului.
17 Oamenii aceștia sînt niște fîntîni fără apă, niște nori, alun-
gați de furtună: lor le este păstrată negura întunerecului. Ei
vorbesc cu trufie lucruri de nimic, momesc, cu poftele cărnii
și cu desfrînări, pe cei ce de abia au scăpat de cei ce trăiesc
18 în rătăcire. Le făgăduiesc slobozenia, în timp ce ei înșiși sînt
robi ai stricăciunii. Căci fiecare este robul lucrului de care
20 este biruit. 'n adevăr, dacă, după ce au scăpat de întinăciu-
nile lumii, prin cunoașterea Domnului și Mîntuitorului nostru
Isus Hristos, se încurcă iarăș și sînt biruiți de ele, starea lor de
21 pe urmă se face mai rea decît cea dintîi. Ar fi fost mai bine
pentru ei să nu fi cunoscut calea neprihănirii, decît, după ce au
cunoscut-o, să se întoarcă dela porunca sfîntă, care le fusese
22 dată. Cu ei s'a întîmplat ce spune zicala adevărată: "Cînele
s'a întors la ce vărsase", și "scroafa spălată s'a întors să se
tăvălească iarăș în mocirlă."

3 Prea iubiților, aceasta este a doua epistolă, pe care v'o scriu.
'n amîndouă, caut să vă trezesc mintea sănătoasă, prin înști-
2 înțări, ca să vă fac să vă aduceți aminte de lucrurile vestite
mai dinainte de sfînții prooroci, și de porunca Domnului și
3 Mîntuitorului nostru, dată prin apostolii voștri. 'nainte de
toate, să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini

de batjocuri, cari vor trăi după poftele lor, și vor zice: “Unde 4
este făgăduința venirii Lui? Căci de cînd au adormit părinții
noștri, toate rămîn așa cum erau dela începutul zidirii!” Căci 5
înadins se fac că nu știu că odinioară erau ceruri și un pămînt
scos prin Cuvîntul lui Dumnezeu din apă și cu ajutorul apei,
și că lumea de atunci a perit tot prin ele, înecată de apă. Iar 6, 7
cerurile și pămîntul de acum sînt păzite și păstrate, prin acelaș
Cuvînt, pentru focul din ziua de judecată și de peire a oame-
nilor nelegiuîți. Dar, prea iubiților, să nu uitați un lucru: că, 8
pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani, și o mie de ani sînt
ca o zi. Domnul nu întîrzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum 9
cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi, și dorește ca
nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință. Ziua Dom- 10
nului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece
cu troznet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și
pămîntul, cu tot ce este pe el, va arde. Deci, fiindcă toate 11
aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți
voi, printr’o purtare sfîntă și evlavioasă, așteptînd și grăbind 12
venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri,
și trupurile cerești se vor topi de căldura focului? Dar noi, 13
după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pămînt nou, în
care va locui neprihănirea. De aceea, prea iubiților, fiindcă 14
așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără
prihană, fără vină, și în pace. Să credeți că îndelunga răbdare 15
a Domnului nostru este mîntuire, cum v’a scris și prea iubitul
nostru frate Pavel, după înțelepciunea dată lui, ca și în toate 16
epistolele lui, cînd vorbește despre lucrurile acestea. În ele sînt
unele lucruri grele de înțeles, pe cari cei neștiutori și nestator-
nici le răstîlmăcesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea
lor. Voi deci, prea iubiților, știind mai dinainte aceste lucruri, 17
păziți-vă ca nu cumva să vă lăsați tîrîți de rătăcirea acestor
nelegiuîți, și să vă pierdeți tăria; ci creșteți în harul și în 18
cunoștința Domnului și Mîntuitorului nostru Isus Hristos. A
Lui să fie slava, acum și în ziua veciniciei. Amin.

I IOAN

---

1 **E** era dela început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii
noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre,
2 cu privire la Cuvîntul vieții, - pentru că viața a fost
arătată, și noi am văzut-o, și mărturisim despre ea,
și vă vestim viața vecinică, viața care era la Tatăl, și care ne-a
3 fost arătată;- deci, ce am văzut și am auzit, aceea vă vestim
și vouă, ca și voi să aveți părtășie cu noi. Și părtășia noastră
4 este cu Tatăl și cu Fiul Său, Isus Hristos. Și vă scriem aceste
5 lucruri pentru ca bucuria voastră să fie deplină. Vestea, pe
care am auzit-o dela El și pe care v'o propovăduim, este că
6 Dumnezeu e lumină, și în El nu este întunec. Dacă zicem
că avem părtășie cu El, și umblăm în întunec, mințim, și nu
7 trăim adevărul. Dar dacă umblăm în lumină, după cum El
însuș este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și singele lui
8 Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat. Dacă zicem
că n'avem păcat, ne înșelăm singuri, și adevărul nu este în noi.
9 Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să
10 ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire. Dacă
zicem că n'am păcătuit, 'l facem mincinos, și Cuvîntul Lui nu
este în noi.

2 Copilașilor, vă scriu aceste lucruri, ca să nu păcătuiți. Dar
dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor (Sau Ad-
vocat. Grecește: Paraclet, adică apărător, ajutor.), pe Isus
2 Hristos, Cel neprihănit. El este jertfa de ispășire pentru pă-
catele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale în-
3 trezei lumi. Și prin aceasta știm că 'l cunoaștem, dacă păzim
4 poruncile Lui. Cine zice: "l cunosc", și nu păzește poruncile
5 Lui, este un mincinos, și adevărul nu este în el. Dar cine
păzește Cuvîntul Lui, în el dragostea lui Dumnezeu a ajuns
6 desăvîrșită; prin aceasta știm că sîntem în El. Cine zice că
7 rămîne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus. Prea iu-
biților nu vă scriu o poruncă nouă, ci o poruncă veche, pe care

ați avut-o dela început. Porunca aceasta veche este Cuvîntul, pe care l-ați auzit. Totuș vă scriu o poruncă nouă, lucru care 8 este adevărat atît cu privire la El, cît și cu privire la voi; căci întunerecul se împrăștie, și lumina adevărată și răsare chiar. Cine zice că este în lumină, și urăște pe fratele său, este încă 9 în întunec pînă acum. Cine iubește pe fratele său, rămîne 10 în lumină, și în el nu este niciun prilej de poticnire. Dar cine 11 urăște pe fratele său, este în întunec, umblă în întunec, și nu știe încotro merge, pentrucă întunerecul i-a orbit ochii. Vă scriu, copilașilor, fiindcă păcatele vă sînt iertate pentru 12 Numele Lui. Vă scriu, părinților, fiindcă ați cunoscut pe Cel 13 ce este dela început. Vă scriu, tinerilor, fiindcă ați biruit pe cel rău. V'am scris, copilașilor, fiindcă ați cunoscut pe Tatăl. V'am scris, părinților, fiindcă ați cunoscut pe Cel ce este dela 14 început. V'am scris, tinerilor, fiindcă sînteți tari, și Cuvîntul lui Dumnezeu rămîne în voi, și ați biruit pe cel rău. Nu iu- 15 biți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El. Căci tot ce este în lume: 16 pofta firii pămîntești, pofta ochilor și laudăroșia vieții, nu este dela Tatăl, ci din lume. Și lumea și pofta ei trece; dar cine face 17 voia lui Dumnezeu, rămîne în veac. Copilașilor, este ceasul 18 cel de pe urmă. Și, după cum ați auzit că are să vină anticrist, să știți că acum s'au ridicat mulți anticriști: prin aceasta cunoaștem că este ceasul de pe urmă. Ei au ieșit din mijlocul 19 nostru, dar nu erau dintre ai noștri. Căci dacă ar fi fost dintre ai noștri, ar fi rămas cu noi; ci au ieșit, ca să se arate că nu toți sînt dintre ai noștri. Dar voi ați primit ungerea din partea 20 Celui sfînt, și știți orice lucru. V'am scris nu că n'ați cunoaște adevărul, ci pentrucă îl cunoașteți, și știți că nicio minciună nu vine din adevăr. Cine este mincinosul, dacă nu cel ce 22 tăgăduiește că Isus este Hristosul? Acela este Anticristul, care tăgăduiește pe Tatăl și pe Fiul. Oricine tăgăduiește pe Fiul, 23 n'are pe Tatăl. Oricine mărturisește pe Fiul, are și pe Tatăl. Ce ați auzit dela început, aceea să rămînă în voi. Dacă rămîne 24 în voi ce ați auzit dela început, și voi veți rămînea în Fiul și în Tatăl. Și făgăduința, pe care ne-a făcut-o El, este aceasta: 25 viața vecinică. V'am scris aceste lucruri în vederea celor ce 26

27 caută să vă rătăcească. Cît despre voi, ungerea, pe care ați primit-o dela El, rămîne în voi, și n'aveți trebuință să vă învețe cineva; ci, după cum ungerea Lui vă învață despre toate lucrurile și este adevărată, și nu este o minciună, rămîneți în
28 El, după cum v'a învățat ea. Și acum, copilașilor, rămîneți în El, pentruca atunci cînd Se va arăta El, să avem îndrăsneală, și, la venirea Lui, să nu rămînem de rușine și depărtați de El.
29 Dacă știți că El este neprihănit, să știți și că oricine trăiește în neprihănire este născut din El.

3 Vedeti ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și sîntem. Lumea nu ne cunoaște, pentrucă
2 nu L-a cunoscut nici pe El. Prea iubiților, acum sîntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s'a arătat încă. Dar știm că atunci cînd Se va arăta El, vom fi ca El; pentrucă 'l vom
3 vedea așa cum este. Oricine are nădejdea aceasta în El, se
4 curățește, după cum El este curat. Oricine face păcat, face și
5 fărădelege; și păcatul este fărădelege. Și știți că El S'a arătat
6 ca să ia păcatele; și în El nu este păcat. Oricine rămîne în El,
7 nu păcătuiește; oricine păcătuiește, nu L-a văzut, nici nu L-a
8 cunoscut. Copilașilor, nimeni să nu vă înșele! Cine trăiește în neprihănire, este neprihănit, cum El însuș este neprihănit.
9 Cine păcătuiește, este dela diavolul, căci diavolul păcătuiește dela început. Fiul lui Dumnezeu S'a arătat ca să nimicească
10 lucrările diavolului. Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește, pentrucă sămînța Lui rămîne în el; și nu poate
11 păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu. Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului. Oricine nu
12 trăiește în neprihănire, nu este dela Dumnezeu; nici cine nu iubește pe fratele său. Căci vestirea, pe care ați auzit-o dela
13 început, este aceasta: să ne iubim unii pe alții; nu cum a fost Cain, care era dela cel rău, și a ucis pe fratele său. Și pentruce
14 l-a ucis? Pentrucă faptele lui erau rele, iar ale fratelui său erau neprihănite. Nu vă mirați, fraților, dacă vă urăște lumea.
15 Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentrucă iubim pe frați. Cine nu iubește pe fratele său, rămîne în moarte.
16 Oricine urăște pe fratele său, este un ucigaș; și știți că niciun ucigaș n'are viața vecinică rămînînd în el. Noi am cunoscut

dragostea Lui prin aceea că El Și-a dat viața pentru noi; și noi deci trebuie să ne dăm viața pentru frați. Dar cine are bogățiile lumii acesteia, și vede pe fratele său în nevoie, și își închide inima față de el, cum rămîne în el dragostea de Dumnezeu? Copilașilor, să nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta și cu adevărul. Prin aceasta vom cunoaște că sîntem din adevăr, și ne vom liniști inimile înaintea Lui, ori în ce ne osîndește inima noastră; căci Dumnezeu este mai mare decît inima noastră, și cunoaște toate lucrurile. Prea iubiților, dacă nu ne osîndește inima noastră, avem îndrăzneală la Dumnezeu. Și orice vom cere, vom căpăta dela El, fiindcă păzim poruncile Lui, și facem ce este plăcut înaintea Lui. Și porunca Lui este să credem în Numele Fiului Său Isus Hristos, și să ne iubim unii pe alții, cum ne-a poruncit El. Cine păzește poruncile Lui, rămîne în El, și El în el. Și cunoaștem că El rămîne în noi prin Duhul, pe care ni L-a dat.

Prea iubiților, să nu dați crezare oricărui duh; ci să cercetați duhurile, dacă sînt dela Dumnezeu; căci în lume au ieșit mulți prooroci mincinoși. Duhul lui Dumnezeu să-L cunoașteți după aceasta: Orice duh, care mărturisește că Isus Hristos a venit în trup, este de la Dumnezeu; și orice duh, care nu mărturisește pe Isus, nu este dela Dumnezeu, ci este duhul lui Antihrist, de a cărui venire ați auzit. El chiar este în lume acum. Voi, copilașilor, sînteți din Dumnezeu; și i-ați biruit, pentrucă Cel ce este în voi, este mai mare decît cel ce este în lume. Ei sînt din lume; deaceea vorbesc ca din lume, și lumea îi ascultă. Noi însă sîntem din Dumnezeu; cine cunoaște pe Dumnezeu, ne ascultă; cine nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă. Prin aceasta cunoaștem duhul adevărului și duhul rătăcirii. Prea iubiților, să ne iubim unii pe alții; căci dragostea este dela Dumnezeu. Și oricine iubește, este născut din Dumnezeu, și cunoaște pe Dumnezeu. Cine nu iubește, n'a cunoscut pe Dumnezeu; pentrucă Dumnezeu este dragoste. Dragostea lui Dumnezeu față de noi s'a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimes în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El. Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi, și a trimes pe Fiul Său ca

11 jertfă de ispășire pentru păcatele noastre. Prea iubiților, dacă
12 astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie să ne iubim și noi
13 unii pe alții. Nimeni n'a văzut vreodată pe Dumnezeu; dacă
14 ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămîne în noi, și dragostea
15 Lui a ajuns desăvîrșită în noi. Cunoaștem că rămînem în El
16 și că El rămîne în noi prin faptul că ne-a dat din Duhul Său.
17 Și noi am văzut și mărturisim că Tatăl a trimis pe Fiul ca să
18 fie Mîntuitorul lumii. Cine va mărturisi că Isus este Fiul lui
19, 20 Dumnezeu, Dumnezeu rămîne în el, și el în Dumnezeu. Și
noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care o are Dum-
nezeu față de noi. Dumnezeu este dragoste; și cine rămîne
în dragoste, rămîne în Dumnezeu, și Dumnezeu rămîne în el.
Cum este El, așa sîntem și noi în lumea aceasta: astfel se
face că dragostea este desăvîrșită în noi, pentru ca să avem
deplină încredere în ziua judecării. 'n dragoste nu este frică;
ci dragostea desăvîrșită izgonește frica; pentrucă frica are cu
ea pedeapsa; și cine se teme, n'a ajuns desăvîrșit în dragoste.

5 Oricine crede că Isus este Hristosul, este născut din Dum-
nezeu; și oricine iubește pe Celce L-a născut, iubește și pe
2 cel născut din El. Cunoaștem că iubim pe copiii lui Dum-
nezeu prin aceea că iubim pe Dumnezeu și păzim poruncile
3 Lui. Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor
4 Lui. Și poruncile Lui nu sînt grele; pentrucă oricine este năs-
cut din Dumnezeu, biruiește lumea; și ceeace cîștigă biruință
5 asupra lumii, este credința noastră. Cine este celce a biruit
lumea, dacă nu celce crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu?
6 El, Isus Hristos, este Celce a venit cu apă și cu sînge; nu numai
cu apă, ci cu apă și cu sînge; și Duhul este Celce mărturisește
7 despre lucrul acesta, fiindcă Duhul este adevărul. (Căci trei
8 acești trei una sînt.) Și trei sînt cari mărturisesec (pe pămînt):

Duhul, apa și sîngele, și acești trei sînt una în mărturisirea lor. Dacă primim mărturisirea oamenilor, mărturisirea lui Dumnezeu este mai mare; și mărturisirea lui Dumnezeu este mărturisirea, pe care a făcut-o El despre Fiul Său. Cine crede în Fiul lui Dumnezeu, are mărturisirea aceasta în el; cine nu crede pe Dumnezeu, 'l face mincinos, fiindcă nu crede mărturisirea, pe care a făcut-o Dumnezeu despre Fiul Său. Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața vecinică, și această viață este în Fiul Său. Cine are pe Fiul, are viața; cine n'are pe Fiul lui Dumnezeu, n'are viața. V'am scris aceste lucruri ca să știți că voi, cari credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu, aveți viața vecinică. 'ndrăzneala, pe care o avem la El, este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă. Și dacă știm că ne ascultă, orice i-am cere, știm că sîntem stăpîni pe lucrurile pe cari I le-am cerut. Dacă vede cineva pe fratele său săvîrșind un păcat care nu duce la moarte, să se roage; și Dumnezeu îi va da viața, pentru ceice n'au săvîrșit un păcat care duce la moarte. Este un păcat care duce la moarte; nu-i zic să se roage pentru păcatul acela. Orice nelegiuire este păcat; dar este un păcat, care nu duce la moarte. Știm că oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește, ci Cel născut din Dumnezeu îl păzește, și cel rău nu se atinge de el. Știm că sîntem din Dumnezeu și că toată lumea zace în cel rău. Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit, și ne-a dat pricepere să cunoaștem pe Celce este adevărat. Și noi sîntem în Celce este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui. El este Dumnezeul adevărat și viața vecinică. Copilașilor, păziți-vă de idoli. Amin.

II IOAN

---

1 **D**resbiterul (Sau: bătrînul.) către aleasa Doamnă și
2 către copiii ei, pe cari-i iubesc în adevăr-și nu nu-
3 mai eu, ci toți cei ce cunosc adevărul, - pentru ade-
4 vărul acesta care rămîne în noi, și care va fi cu noi
5 în veac: Harul, îndurarea și pacea să fie cu voi din partea
6 lui Dumnezeu Tatăl, și din partea Domnului Isus Hristos, Fiul
7 Tatălui, în adevăr și în dragoste! M'am bucurat foarte mult
8 cînd am aflat pe unii din copiii tăi umblînd în adevăr, după
9 porunca pe care am primit-o dela Tatăl. Și acum, te rog,
10 Doamnă, nu ca și cum ți-aș scrie o poruncă nouă, ci cea, pe
11 care am avut-o dela început: să ne iubim unii pe alții! Și
12 dragostea stă în viețuirea după poruncile Lui. Aceasta este
13 porunca în care trebuie să umblați, după cum ați auzit dela
început. Căci în lume s'au răspîndit mulți amăgitori, cari nu
mărturisesc că Isus Hristos vine în trup. Iată amăgitorul, iată
Antihristul! Păziți-vă bine să nu perdeți rodul muncii voas-
tre, ci să primiți o răsplată deplină. Oricine o ia înainte, și
nu rămîne în învățătura lui Hristos, n'are pe Dumnezeu. Cine
rămîne în învățătura aceasta, are pe Tatăl și pe Fiul. Dacă
vine cineva la voi, și nu vă aduce învățătura aceasta, să nu-l
primiți în casă, și să nu-i ziceți: "Bun venit!" Căci cine-i
zice: "Bun venit!" se face părtaș faptelor lui rele. Aș vrea să
vă spun multe lucruri; dar nu voiesc să vi le scriu pe hîrtie și
cu cerneală; ci nădejduiesc să vin la voi, și să vă vorbesc gură
cître gură, pentruca bucuria noastră să fie deplină. Copiii
surorii tale alese îți trimet sănătate. Amin.

III IOAN

Mresbiterul (Sau: bătrînul.) către prea iubitul Gaiu, 1
pe care-l iubesc în adevăr. Prea iubitule, doresc ca 2
toate lucrurile tale să-ți meargă bine, și sănătatea ta
Msă sporească tot așa cum sporește sufletul tău. A 3
fost o mare bucurie pentru mine, cînd au venit frații și au mărtur-
turisit că ești credincios adevărului și că umbli în adevăr. Eu 4
n'am bucurie mai mare decît să aud despre copiii mei că umblă
în adevăr. Prea iubitule, tu lucrezi cu credințioșie în tot ce 5
faci pentru frați; și pentru străini totodată. Ei au mărturisit 6
despre dragostea ta înaintea Bisericii. Vei face bine să îngri-
jești de călătoria lor, într'un chip vrednic de Dumnezeu; căci 7
au plecat pentru dragostea Numelui Lui, fără să primească
ceva dela Neamuri. Este datoria noastră dar, să primim bine 8
pe astfel de oameni, ca să lucrăm împreună cu adevărul. Am 9
scris ceva Bisericii, dar Diotref, căruia îi place să aibă întîi-
etatea între ei, nu vrea să știe de noi. De aceea, cînd voi 10
veni, îi voi aduce aminte de faptele pe cari le face, căci ne
clevețește cu vorbe rele. Nu se mulțamește cu atît; dar nici
el nu primește pe frați, și împiedecă și pe cei ce voiesc să-i
primească, și-i dă afară din Biserică. Prea iubitule, nu urma 11
răul, ci binele. Cine face binele, este din Dumnezeu: cine face
răul, n'a văzut pe Dumnezeu. Toți, chiar și Adevărul, mărtur- 12
turisesc bine despre Dimitrie; și noi mărturisim despre el: și
știi că mărturisirea noastră este adevărată. Aș avea să-ți spun 13
multe lucruri, dar nu voiesc să ți le scriu cu cerneală și condei.
Nădăjduiesc să te văd în curînd, și atunci vom vorbi gură către 14
gură. Pacea să fie cu tine. Prietenii îți trimet sănătate. Spune
sănătate prietenilor, fiecăruia pe nume. Amin.

IUDA

1 **S**uda, rob al lui Isus Hristos, și fratele lui Iacov, către
2 cei chemați, cari sînt iubiți în Dumnezeu Tatăl, și
3 păstrați pentru Isus Hristos: îndurarea, pacea și
dragostea să vă fie înmulțite. Prea iubiților, pe cînd
căutam cutot dinadinsul să vă scriu despre mîntuirea noastră
de obște, m'am văzut silit să vă scriu ca să vă îndemn să
4 luptați pentru credința, care a fost dată sfinților odată pen-
tru totdeauna. Căci s'au strecurat printre voi unii oameni,
scriși de mult pentru osînda aceasta, oameni neevlavioși, cari
schimbă în desfrînare harul Dumnezeului nostru, și tăgăduiesc
5 pe singurul nostru Stăpîn și Domn Isus Hristos. Vreau să
vă aduc aminte, măcar că știți odată pentru totdeauna toate
aceste lucruri, că Domnul, după ce a izbăvit pe poporul Său
din țara Egiptului, în urmă a nimicit pe cei ce n'au crezut.
6 El a păstrat pentru judecata zilei celei mari, puși în lanțuri
vecinice, în întunec, pe îngerii cari nu și-au păstrat vredni-
7 cia, ci și-au părăsit locuința. Tot așa, Sodoma și Gomora și
cetățile dimprejurul lor, cari se dăduseră ca și ele la curvie și au
poftit după trupul altuia, ne stau înaintea ca o pildă, suferind
8 pedeapsa unui foc vecinic. Totuș oamenii aceștia, tîrîți de
visările lor, își pîngăresc la fel trupul, nesocotesc stăpînirea
9 și batjocoresc dregătoriile. Arhanghelul Mihail, cînd se îm-
potrivea diavolului și se certa cu el pentru trupul lui Moise,
n'a îndrăznit să rostească împotriva lui o judecată de ocară,
10 ci doar a zis: "Domnul să te mustre!" Aceștia, dimpotrivă,
batjocoresc ce nu cunosc, și se pierd singuri în ceace știu
11 din fire, ca dobitoacele fără minte. Vai de ei! Căci au ur-
mat pe calea lui Cain! S'au aruncat în rătăcirea lui Balaam,
din dorința de cîștig! Au pierit într'o răscoală ca a lui Core!
12 Sînt niște stînci ascunse la mesele voastre de dragoste, unde
se ospătează fără rușine împreună cu voi, și se îndoapă de-
abinele; niște nori fără apă, mînați încoace și încolo de vînturi,

niște pomi tomnatici fără rod, de două ori morți, desrădăci-
nați; niște valuri înfuriate ale mării, cari își spumegă rușinile 13
lor, niște stele rătăcitoare, cărora le este păstrată negura în-
tunerecului pentru vecie. Și pentru ei a proorocit Enoh, al 14
șaptelea patriarh dela Adam, cînd a zis: “Iată că a venit Dom-
nul cu zecile de mii de sfinți ai Săi, ca să facă o judecată 15
împotriva tuturor, și să încredințeze pe toți cei nelegiuți, de
toate faptele nelegiuite, pe cari le-au făcut în chip nelegiuit, și
de toate cuvintele de ocară, pe cari le-au rostit împotriva Lui
acești păcătoși nelegiuți.” Ei sînt niște cîrtitori, nemulțămîți 16
cu soarta lor; trăiesc după poftele lor; gura le este plină de
vorbe trufașe, și slăvesc pe oameni pentru cîștig. Dar voi, 17
prea iubiților, aduceți-vă aminte de vorbele vestite mai di-
nainte de apostolii Domnului nostru Isus Hristos. Cum vă 18
spuneau că în vremurile din urmă vor fi batjocoritori, cari vor
trăi după poftele lor nelegiuite. Ei sînt aceia cari dau naștere 19
la dezbinări, oameni supuși poftelor firii, cari n’au Duhul. Dar 20
voi, prea iubiților, zidiți-vă sufletește pe credința voastră prea
sfîntă, rugați-vă prin Duhul Sfînt, țineți-vă în dragostea lui 21
Dumnezeu, și așteptați îndurarea Domnului nostru Isus Hris-
tos pentru viața vecinică. Muștrați pe cei ce se despart de voi; 22
căutați să mîntuiți pe unii, smulgîndu-i din foc; de alții iarăș
fie-vă milă cu frică, urînd pînă și cămașa mînjită de carne. Iar 24
a Aceluia, care poate să vă păzească de orice cădere, și să vă
facă să vă înfățișați fără prihană și plini de bucurie înaintea
slavei Sale, singurului Dumnezeu, Mîntuitorul nostru, prin 25
Isus Hristos, Domnul nostru, să fie slavă, măreție, putere și
stăpînire, mai înainte de toți vecii, și acum și în veci. Amin.

APOCALIPSA

1 **D**escoperirea lui Isus Hristos, pe care l-a dat-o Dum-
nezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile cari au să
se întîmple în curînd. Și le-a făcut-o cunoscut, trimetînd
2 prin îngerul Său la robul Său Ioan, - care a mărtur-
isit despre Cuvîntul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus
3 Hristos, și a spus tot ce a văzut. Ferice de cine citește, și
de cei ce ascultă cuvintele acestei proorocii, și păzesc lucrurile
4 scrise în ea! Căci vremea este aproape! Ioan, către cele șapte
Biserici, cari sînt în Asia: Har și pace vouă din partea Celui
ce este, Celui ce era și Celui ce vine, și din partea celor șapte
5 duhuri, cari stau înaintea scaunului Său de domnie, și din
partea lui Isus Hristos, martorul credincios, cel întîi născut din
morți, Domnul împăraților pămîntului! A Lui, care ne iubește,
6 care ne-a spălat de păcatele noastre cu sîngele Său, și a făcut
din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu, Tatăl Său: a
7 Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor! Amin. Iată că El
vine pe nori. Și orice ochi 'l va vedea; și cei ce L-au străpuns.
Și toate semințiile pămîntului se vor boci din pricina Lui! Da,
8 Amin. “Eu sînt Alfa și Omega, 'nceputul și Sfirșitul”, zice
Domnul Dumnezeu, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Cel
9 Atotputernic. Eu, Ioan, fratele vostru, care sînt părtaș cu
voi la necaz, la 'mpărăție și la răbdarea în Isus Hristos, mă
aflam în ostrovul care se cheamă Patmos, din pricina Cuvîn-
tului lui Dumnezeu și din pricina mărturiei lui Isus Hristos.
10 'n ziua Domnului eram în Duhul. Și am auzit înapoia mea un
glas puternic, ca sunetul unei trîmbițe. care zicea: “Eu sînt
11 Alfa și Omega, Cel dintîi și Cel de pe urmă. Ce vezi, scrie
într-o carte, și trimete-o celor șapte Biserici: la Efes, Smirna,
12 Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia și Laodicea.” M'am în-
tors să văd glasul care-mi vorbea. Și cînd m'am întors, am
13 văzut șapte sfeșnice de aur. Și în mijlocul celor șapte sfeșnice
pe cineva, care semăna cu Fiul omului, îmbrăcat cu o haină

lungă pînă la picioare, și încins la piept cu un brîu de aur. Capul și părul Lui erau albe ca lîna albă, ca zăpada; ochii Lui 14
erau ca para focului; picioarele Lui erau ca arama aprinsă, 15
și arsă într-un cuptor; și glasul Lui era ca vuietul unor ape
mari. 'n mîna dreaptă ținea șapte stele. Din gura Lui ieșea o 16
sabie ascuțită cu două tăișuri, și fața Lui era ca soarele, cînd
strălucește în toată puterea lui. Cînd L-am văzut, am căzut 17
la picioarele Lui ca mort. El Și-a pus mîna dreaptă peste mine,
și a zis: "Nu te teme! Eu sînt Cel dintîi și Cel de pe urmă, Cel 18
viu. Am fost mort, și iată că sînt viu în vecii vecilor. Eu țin
cheile morții și ale Locuinței morților. Scrie dar lucrurile, pe 19
cari le-ai văzut, lucrurile cari sînt și cele cari au să fie după ele.
Taina celor șapte stele, pe cari le-ai văzut în mîna dreaptă a 20
Mea și a celor șapte sfeșnice de aur: cele șapte stele sînt îngerii
celor șapte Biserici; și cele șapte sfeșnice, sînt șapte Biserici.

'ngerului Bisericii din Efes scrie-i: "Iată ce zice Cel ce ține **2**
cele șapte stele în mîna dreaptă, și Cel ce umblă prin mijlocul
celor șapte sfeșnice de aur: "Știu faptele tale, osteneala ta 2
și răbdarea ta, și că nu poți suferi pe cei răi; că ai pus la
încercare pe cei ce zic că sînt apostoli și nu sînt, și i-ai găsit
minciñoși. Știu că ai răbdare, că ai suferit din pricina Nu- 3
melui meu, și că n-ai obosit. Dar ce am împotriva ta, este că 4
ți-ai părăsit dragostea dintîi. Adu-ți dar aminte de unde ai 5
căzut; pocăiește-te, și întoarce-te la faptele tale dintîi. Altfel,
voi veni la tine, și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te 6
pocăiești. Ai însă lucrul acesta bun: că urăști faptele Nico-
laiților, pe cari și Eu le urăsc. Cine are urechi, să asculte ce 7
zice Bisericii Duhul: "Celui ce va birui, îi voi da să mănînce
din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu." 'ngeru- 8
lui Bisericii din Smirna scrie-i: "Iată ce zice Cel dintîi și Cel
de pe urmă, Cel ce a murit și a înviat: "Știu necazul tău și 9
sărăcia ta (dar ești bogat), și batjocurile, din partea celor ce
zic că sînt Iudei și nu sînt, ci sînt o sinagogă a Satanei. Nu 10
te teme nicidecum de ce ai să suferi. Iată că diavolul are să
arunce în temniță pe unii din voi, ca să vă încerce. Și veți avea
un necaz de zece zile. Fii credincios pînă la moarte, și-ți voi
da cununa vieții." Cine are urechi, să asculte ce zice Biseri- 11

cilor Duhul: “Cel ce va birui, nicidecum nu va fi vătămat de
12 a doua moarte.” ’ngerului Bisericii din Pergam scrie-i: “Iată
13 ce zice Cel ce are sabia ascuțită cu două tăișuri: “Știu unde
locuiești: acolo unde este scaunul de domnie al Satanei. Tu ții
Numele Meu, și n-ai lepădat credința Mea nici chiar în zilele
acelea cînd Antipa, marturul Meu credincios, a fost ucis la voi,
14 acolo unde locuiește Satana. Dar am ceva împotriva ta. Tu
ai acolo niște oameni cari țin de învățătura lui Balaam, care a
învățat pe Balac să pună o piatră de poticnire înaintea copi-
ilor lui Israel, ca să mănînce din lucrurile jertfite idolilor, și să
15 se dedea la curvie. Tot așa, și tu ai cîțiva cari, deasemenea,
16 țin învățătura Nicolaiților, pe care Eu o urăsc. Pocăiește-
te dar. Altfel, voi veni la tine curînd, și Mă voi război cu
17 ei cu sabia gurii Mele.” Cine are urechi, să asculte ce zice
Bisericilor Duhul: “Celui ce va birui, îi voi da să mănînce din
mana ascunsă, și-i voi da o piatră albă; și pe piatra aceasta
este scris un nume nou, pe care nu-l știe nimeni decît acela
18 care-l primește.” ’ngerului Bisericii din Tiatira, scrie-i: “Iată
ce zice Fiul lui Dumnezeu, care are ochii ca para focului, și
19 ale cărui picioare sînt ca arama aprinsă: “Știu faptele tale,
dragostea ta, credința ta, slujba ta, răbdarea ta și faptele tale
20 depe urmă, că sînt mai multe decît cele dintîi. Dar iată ce
am împotriva ta: tu lași ca Iezabela, femeia aceea, care se zice
proorociță, să învețe și să amăgească pe robii Mei să se dedea
21 la curvie, și să mănînce din lucrurile jertfite idolilor. I-am dat
vreme să se pocăiască, dar nu vrea să se pocăiască de curvia ei!
22 Iată că am s-o arunc bolnavă în pat; și celor ce preacurvesc
cu ea, am să le trimet un necaz mare, dacă nu se vor pocăi de
23 faptele lor. Voi lovi cu moartea pe copiii ei. Și toate Bisericile
vor cunoaște că “Eu sînt Cel ce cercetez rărunchii și inima”:
24 și voi răsplăti fiecăruia din voi după faptele lui. Vouă, însă,
tuturor celorlalți din Tiatira, cari nu aveți învățătura aceasta,
și n’ăți cunoscut “adîncimile Satanei”, cum le numesc ei, vă
25 zic: “Nu pun peste voi altă greutate. Numai țineți cu tărie ce
26 aveți, pînă voi veni! Celui ce va birui și celui ce va păzi pînă
27 la sfîrșit lucrările Mele, îi voi da stăpînire peste Neamuri. Le
va cîrmui cu un toiag de fer, și le va zdrobi ca pe niște vase de

lut, cum am primit și Eu putere dela Tatăl Meu. Și-i voi da 28
luceafărul de dimineață.” Cine are urechi, să asculte ce zice 29
Bisericilor Duhul.

“ngerului Bisericii din Sardes, scrie-i: “Iată ce zice Cel ce 3
are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele:
“Știu faptele tale: că îți merge numele că trăiești, dar ești
mort. Veghează, și întărește ce rămîne, care e pe moarte, 2
căci n’am găsit faptele tale desăvîrșite înaintea Dumnezeului
Meu. Adu-ți aminte dar cum ai primit și auzit! Ține, și 3
pocăiește-te! Dacă nu veghezi, voi veni ca un hoț, și nu vei
ști în care ceas voi veni peste tine. Totuș ai în Sardes cîteva 4
nume, cari nu și-au mînjit hainele. Ei vor umbla împreună
cu Mine, îmbrăcați în alb, fiindcă sînt vrednici. Cel ce va 5
birui, va fi îmbrăcat astfel în haine albe. Nu-i voi șterge ni-
cidecum numele din cartea vieții, și voi mărturisi numele lui
înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui.” Cine are ure- 6
chi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul.” ’ngerului Bisericii 7
din Filadelfia scrie-i: “Iată ce zice Cel Sfînt, Cel Adevărat,
Celce ține cheia lui David, Celce deschide, și nimeni nu va
închide, Celce închide, și nimeni nu va deschide: “Știu faptele 8
tale: iată și-am pus înainte o ușă deschisă, pe care nimeni n’o
poate închide, căci ai puțină putere, și ai păzit Cuvîntul Meu,
și n’ai tăgăduit Numele Meu. Iată că îți dau din ceice sînt în 9
sinagoga Satanei, cari zic că sînt Iudei și nu sînt, ci mint; iată
că îi voi face să vină să se închine la picioarele tale, și să știe
că te-am iubit. Fiindcă ai păzit cuvîntul răbdării Mele, te voi 10
păzi și Eu de ceasul încercării, care are să vină peste lumea în-
treagă, ca să încerce pe locuitorii pămîntului. Eu vin curînd. 11
Păstrează ce ai, ca nimeni să nu-ți ia cununa. Pe celce va 12
birui, îl voi face un stîlp în Templul Dumnezeului Meu, și nu
va mai ieși afară din el. Voi scrie pe el Numele Dumnezeu-
lui Meu și numele cetății Dumnezeului Meu, noul Ierusalim,
care are să se pogoare din cer dela Dumnezeul Meu, și Numele
Meu cel nou. Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor 13
Duhul.” ’ngerului Bisericii din Laodicea scrie-i: “Iată ce zice 14
Celce este Amin, Marturul credincios și adevărat, începutul
zidirii lui Dumnezeu: “Știu faptele tale: că nu ești nici rece, 15

16 nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot! Dar, fiindcă ești
căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea.
17 Pentrucă zici: “Sînt bogat, m’am îmbogățit, și nu duc lipsă de
nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol,
18 te sfătuiesc să cumperi dela Mine aur curățit prin foc, ca să te
îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci cu ele, și să nu ți
se vadă rușinea goliciunii tale; și doftorie pentru ochi, ca să-ți
19 ungi ochii, și să vezi. Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia, pe
20 cari-i iubesc. Fii plin de rîvnă dar, și pocăiește-te! Iată Eu
stau la ușă, și bat. Dacă aude cineva glasul meu și deschide
21 ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine. Celui ce va
birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie,
după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul
22 Lui de domnie. Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor
Duhul.

4 După aceste lucruri, m’am uitat, și iată că o ușă era de-
schisă în cer. Glasul cel dintîi, pe care-l auzisem ca sunetul
unei trâmbițe, și care vorbea cu mine, mi-a zis: “Suie-te aici,
2 și-ți voi arăta ce are să se întîmple după aceste lucruri!” Nu-
maidecît am fost răpit în Duhul. Și iată că în cer era pus un
scaun de domnie, și pe scaunul acesta de domnie ședea Cineva.
3 Cel ce ședea pe el, avea înfățișarea unei pietre de iaspis și de
sardiu; și scaunul de domnie era înconjurat cu un curcubeu
4 ca o piatră de smaragd la vedere. ’mprejurul scaunului de
domnie stăteau douăzeci și patru de scaune de domnie; și pe
aceste scaune de domnie stăteau douăzeci și patru de bătrîni,
5 îmbrăcați în haine albe; și pe capete aveau cununi de aur. Din
scaunul de domnie ieșeau fulgere, glasuri și tunete. ’nainte
scaunului de domnie ardeau șapte lămpi de foc, cari sînt cele
6 șapte Duhuri ale lui Dumnezeu. ’n fața scaunului de domnie,
mai este un fel de mare de sticlă, asemenea cu cristalul. ’n mi-
jlocul scaunului de domnie și împrejurul scaunului de domnie
stau patru făpturi vii, pline cu ochi pe dinainte și pe dinapoi.
7 Cea dintîi făptură vie seamănă cu un leu; a doua seamănă cu
un vițel; a treia are fața ca a unui om; și a patra seamănă cu
8 un vultur care zboară. Fiecare din aceste patru făpturi vii
avea cîte șase aripi, și erau pline cu ochi de jur împrejur și

pe dinlăuntru. Zi și noapte, ziceau fără încetare: “Sfînt, Sfînt, Sfînt, este Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, care era, care este, care vine!” Cînd aceste făpturi vii aduceau slavă, cinste 9 și mulțămiri Celui ce ședea pe scaunul de domnie, și care este viu în vecii vecilor, cei douăzeci și patru de bătrîni cădeau 10 înaintea Celui ce ședea pe scaunul de domnie, și se închinau Celui ce este viu în vecii vecilor, își aruncau cununile înaintea scaunului de domnie, și ziceau: “Vrednic ești Doamne și 11 Dumnezeuul nostru, să primești slava, cinstea și puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile, și prin voia Ta stau în ființă și au fost făcute!”

Apoi am văzut în mîna dreaptă a Celuice ședea pe scaunul 5 de domnie o carte, scrisă pe dinlăuntru și pe dinafară, pecetluită cu șapte peceti. Și am văzut un înger puternic, care striga 2 cu glas tare: “Cine este vrednic să deschidă cartea și să-i rupă pecetile?” Și nu se găsea nimeni nici în cer, nici pe pămînt, 3 nici supt pămînt, care să poată deschide cartea, nici să se uite în ea. Și am plîns mult, pentrucă nimeni nu fusese găsit 4 vrednic să deschidă cartea și să se uite în ea. Și unul din 5 bătrîni mi-a zis: “Nu plînge: Iată că Leul din seminția lui Iuda, Rădăcina lui David, a biruit ca să deschidă cartea, și cele șapte peceti ale ei. Și la mijloc, între scaunul de domnie 6 și cele patru făpturi vii, și între bătrîni, am văzut stînd în picioare un Miel. Părea jungheat, și avea șapte coarne și șapte ochi, cari sînt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu, trimese în tot pămîntul. El a venit, și a luat cartea din mîna dreaptă a 7 Celuice ședea pe scaunul de domnie. Cînd a luat cartea, cele 8 patru făpturi vii și cei douăzeci și patru de bătrîni s’au aruncat la pămînt înaintea Mielului, avînd fiecare cîte o alăută și potire de aur, pline cu tămîie, cari sînt rugăciunile sfinților. Și 9 cîntau o cîntare nouă, și ziceau: “Vrednic ești tu să iei cartea și să-i rupi pecetile: căci ai fost jungheat, și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sîngele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam. Ai făcut 10 din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeuul nostru, și ei vor împărăți pe pămînt!” M’am uitat, și împrejurul scaunului de 11 domnie, în jurul făpturilor vii și în jurul bătrînilor am auzit

glasul multor îngerii. Numărul lor era de zece mii de ori zece
12 mii și mii de mii. Ei ziceau cu glas tare: “Vrednic este Mielul,
care a fost jungheat, să primească puterea, bogăția, înțelep-
13 ciunea, tăria, cinstea, slava și lauda!” Și pe toate făpturile,
cari sînt în cer, pe pămînt, supt pămînt, pe mare, și tot ce se
afă în aceste locuri, le-am auzit zicînd: “A Celui ce șade pe
scaunul de domnie, și a Mielului să fie lauda, cinstea, slava și
14 stăpînirea în vecii vecilor!” Și cele patru făpturi vii ziceau:
“Amin!” Și cei douăzeci și patru de bătrîni s’au aruncat la
pămînt, și s’au închinat Celui ce este viu în vecii vecilor!

6 Cînd a rupt Mielul cea dintîi din cele șapte peceti, m’am
uitat, și am auzit pe una din cele patru făpturi vii zicînd cu
2 un glas ca de tunet: “Vino și vezi!” M’am uitat, și iată că
s’a arătat un cal alb. Cel ce sta pe el, avea un arc; i s’a
3 dat o cunună, și a pornit biruitor, și ca să biruiască. Cînd
a rupt Mielul a doua pecete, am auzit pe a doua făptură vie
4 zicînd: “Vino și vezi.” Și s’a arătat un alt cal, un cal roș.
Cel ce sta pe el a primit puterea să ia pacea depe pămînt,
pentru ca oamenii să se jungheie unii pe alții, și i s’a dat o
5 sabie mare. Cînd a rupt Mielul pecetea a treia, am auzit pe
a treia făptură vie zicînd: “Vino și vezi!” M’am uitat, și iată
că s’a arătat un cal negru. Cel ce sta pe el, avea în mîna o
6 cumpănă. Și în mijlocul celor patru făpturi vii, am auzit un
glas care zicea: “O măsură de grîu pentru un leu. Trei mă-
suri de orz pentru un leu! Dar să nu vatămi untdelemnul și
7 vinul!” Cînd a rupt Mielul pecetea a patra, am auzit glasul
8 făpturii a patra zicînd: “Vino și vezi!” M’am uitat, și iată că
s’a arătat un cal gălbui. Cel ce sta pe el, se numea Moartea,
și împreună cu el venea după el Locuința morților. Li s’a dat
9 putere peste a patra parte a pămîntului, ca să ucidă cu sabia,
cu foamete, cu molimă și cu fiarele pămîntului. Cînd a rupt
Mielul pecetea a cincea, am văzut supt altar sufletele celor ce
fuseseră junghiați din pricina Cuvîntului lui Dumnezeu, și din
10 pricina mărturisirii, pe care o ținuseră. Ei strigau cu glas
tare, și ziceau: “Pînă cînd, Stăpîne, Tu, care ești sfînt și ade-
vărat, zăbovești să judeci și să răzbuni sîngele nostru asupra
11 locuitorilor pămîntului?” Fiecăruia din ei i s’a dat o haină

albă, și li s'a spus să se mai odihnească puțină vreme, pînă se va împlini numărul tovarășilor lor de slujbă și al fraților lor, cari aveau să fie omorîți ca și ei. Cînd a rupt Mielul pecetea a șasea, m'am uitat, și iată că s'a făcut un mare cutremur de pămînt. Soarele s'a făcut negru ca un sac de pâr, luna s'a făcut toată ca sîngele, și stelele au căzut din cer pe pămînt, cum cad smochinele verzi din pom, cînd este scuturat de un vînt puternic. Cerul s'a strîns ca o carte de piele, pe care o faci sul. Și toți munții și toate ostroavele s'au mutat din locurile lor. Împărații pămîntului, domnitorii, căpitanii oștilor, cei bogați și cei puternici, toți robii și toți oamenii slobozi s'au ascuns în peșteri și în stîncile munților. Și ziceau munților și stîncilor: "Cădeți peste noi, și ascundeți-ne de Fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mînia Mielului; căci a venit ziua cea mare a mîniei Lui, și cine poate sta în picioare?"

După aceea am văzut patru înger, cari stăteau în picioare în cele patru colțuri ale pămîntului. Ei țineau cele patru vînturi ale pămîntului, ca să nu sufle vînt pe pămînt, nici pe mare, nici peste vreun copac. Și am văzut un alt înger, care se suia dinspre răsăritul soarelui, și care avea pecetea Dumnezeului celui viu. El a strigat cu glas tare la cei patru înger, căroră le fusese dat să vatăme pămîntul și marea, zicînd: "Nu vătămați pămîntul, nici marea, nici copacii, pînă nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!" Și am auzit numărul celor ce fuseseră pecetluiți: o sută patru zeci și patru de mii, din toate semințiile fiilor lui Israel. Din seminția lui Iuda, douăsprezece mii erau pecetluiți; din seminția lui Ruben, douăsprezece mii; din seminția lui Gad, douăsprezece mii; din seminția lui Așer, douăsprezece mii; din seminția lui Neftali, douăsprezece mii; din seminția lui Manase, douăsprezece mii; din seminția lui Simeon, douăsprezece mii; din seminția lui Levi, douăsprezece mii; din seminția lui Isahar, douăsprezece mii; din seminția lui Zabulon, douăsprezece mii; din seminția lui Iosif, douăsprezece mii; din seminția lui Beniamin, douăsprezece mii, au fost pecetluiți. După aceea m-am uitat, și iată că era o mare gloată, pe care nu putea s'o numere nimeni, din orice neam, din orice seminție, din orice norod

și de orice limbă, care stătea în picioare înaintea scaunului de domnie și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de finic în mâni; și strigau cu glas tare, și ziceau: “Mîntuirea este a Dumnezeului nostru, care șade pe scaunul de domnie, și a Mielului!” Și toți îngerii stăteau împrejurul scaunului de domnie, împrejurul bătrînilor și împrejurul celor patru făpturi vii. Și s’au aruncat cu fețele la pămînt în fața scaunului de domnie, și s’au închinat lui Dumnezeu, și au zis: “Amin.” “A Dumnezeului nostru, să fie lauda, slava, înțelepciunea, mulțămirea, cinstea, puterea și tăria, în vecii vecilor! Amin.” Și unul din bătrîni a luat cuvîntul, și mi-a zis: “Aceștia, cari sînt îmbrăcați în haine albe, cine sînt oare? Și de unde au venit?” “Doamne”, i-am răspuns eu, “Tu știi”. Și el mi-a zis: “Aceștia vin din necazul cel mare; ei și-au spălat hainele, și le-au albit în sîngele Mielului. Pentru aceasta stau ei înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu, și-I slujesc zi și noapte în Templul Lui. Cel ce șade pe scaunul de domnie, își va întinde peste ei cortul Lui. Nu le va mai fi foame, nu le va mai fi sete; nu-i va mai dogori nici soarele, nici vreo altă arșiță. Căci Mielul, care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Păstorul lor, îi va duce la izvoarele apelor vieții, și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.”

8 Cînd a rupt Mielul pecetea a șaptea, s’a făcut în cer o tăcere de aproape o jumătate de ceas. Și am văzut pe cei șapte îngeri, cari stau înaintea lui Dumnezeu; și li s’au dat șapte trîmbițe. Apoi a venit un alt înger, care s’a oprit în fața altarului, cu o cădelniță de aur. I s’a dat tămîie multă, ca s’o aducă, împreună cu rugăciunile tuturor sfinților, pe altarul de aur, care este înaintea scaunului de domnie. Fumul de tămîie s’a ridicat din mîna îngerului înaintea lui Dumnezeu, împreună cu rugăciunile sfinților. Apoi îngerul a luat cădelnița, a umplut-o din focul de pe altar, și l-a aruncat pe pămînt. Și s’au stîrnit tunete, glasuri, fulgere și un cutremur de pămînt. Și cei șapte îngeri, cari aveau cele șapte trîmbițe, s’au pregătit să sune din ele. Îngerul dintîi a sunat din trîmbiță. Și a venit grindină și foc amestecat cu sînge, cari au fost aruncate pe pămînt: și a treia parte a pămîntului a fost ars, și a treia parte din copaci

au fost arși, și toată iarba verde a fost arsă. Al doilea înger a 8
sunat din trâmbiță. Și ceva ca un munte mare de foc aprins a
fost aruncat în mare; și a treia parte din mare s'a făcut sînge;
și a treia parte din făpturile, cari erau în mare și aveau viață, 9
au murit; și a treia parte din corăbii au pierit. Al treilea 10
înger a sunat din trâmbiță. Și a căzut din cer o stea mare, care
ardea ca o făclie; a căzut peste a treia parte din rîuri și peste
izvoarele apelor. Steaua se chema "Pelin"; și a treia parte 11
din ape s'au prefăcut în pelin. Și mulți oameni au murit din
pricina apelor, pentrucă fuseseră făcute amare. Al patrulea 12
înger a sunat din trâmbiță. Și a fost lovită a treia parte din
soare, și a treia parte din lună, și a treia parte din stele, pen-
truca a treia parte din ele să fie întunecată, ziua să-și piardă
a treia parte din lumina ei, și noaptea de asemenea. M'am 13
uitat, și am auzit un vultur, care zbura prin mijlocul cerului,
și zicea cu glas tare: "Vai, vai, vai de locuitorii pămîntului,
din pricina celorlalte sunete de trâmbiță ale celor trei îngeri,
cari au să mai sune."

Îngerul al cincelea a sunat din trâmbiță. Și am văzut o stea 9
care căzuse din cer pe pămînt. I s'a dat cheia fîntînii Adîncului,
și a deschis fîntîna Adîncului. Din fîntînă s'a ridicat un fum, ca 2
fumul unui cuptor mare. Și soarele și văzduhul s'au întunecat
de fumul fîntînii. Din fum au ieșit niște lăcuste pe pămînt. Și 3
li s'a dat o putere, ca puterea pe care o au scorpiile pămîntului.
Li s'a zis să nu vatăme iarba pămîntului, nici vreo verdeață, 4
nici vreun copac, ci numai pe oamenii, cari n'aveau pe frunte
pecetea lui Dumnezeu. Li s'a dat putere nu să-i omoare, 5
ci să-i chinuiască cinci luni; și chinul lor era cum e chinul
scorpiei, cînd înțeapă pe un om. În acele zile, oamenii vor 6
căuta moartea, și n'o vor găsi; vor dori să moară, și moartea
va fugi de ei. Lăcustele acelea semănau cu niște cai pregătiți 7
de luptă. Pe capete aveau un fel de cununi, cari păreau de
aur. Fețele lor semănau cu niște fețe de oameni. Aveau părul 8
ca părul de femeie, și dinții lor erau ca dinții de lei. Aveau 9
niște platoșe ca niște platoșe de fer; și vuietul, pe care-l făceau
aripile lor, era ca vuietul unor care trase de mulți cai, cari se
aruncă la luptă. Aveau niște cozi ca de scorpii, cu bolduri. 10

Și în cozile lor stătea puterea, pe care o aveau ca să vatăme
11 pe oameni cinci luni. Peste ele aveau ca împărat pe îngerul
Adîncului, care pe evreiește se cheamă Abadon iar pe grecește
12 Apolion. Cea dintîi nenorocire a trecut. Iată că mai vin
13 încă două nenorociri după ea. 'ngerul al șaselea a sunat din
trîmbiță. Și am auzit un glas din cele patru coarne ale altarului
14 de aur, care este înaintea lui Dumnezeu, și zicînd îngerului al
șaselea, care avea trîmbița: “Desleagă pe cei patru îngeri, cari
15 sînt legați la rîul cel mare Euftrat!” Și cei patru îngeri, cari
stăteau gata pentru ceasul, ziua, luna și anul acela, au fost
16 deslegați, ca să omoare a treia parte din oameni. Oștirea lor
era în număr de douăzeci de mii de ori zece mii de călăreți;
17 le-am auzit numărul. Și iată cum mi s’au arătat în vedenie
cailor și călăreții: aveau platoșe ca focul, iacintul și pucioasa.
Capetele cailor erau ca niște capete de lei, și din gurile lor
18 ieșea foc, fum și pucioasă. A treia parte din oameni au fost
uciși de aceste trei urgii: de focul, de fumul și de pucioasa,
19 cari ieșeau din gurile lor. Căci puterea cailor stătea în gurile
și în cozile lor. Cozile lor erau ca niște șerpi cu capete, și cu
20 ele vătămau. Ceilalți oameni, cari n’au fost uciși de aceste
urgii, nu s’au pocăit de faptele mînilor lor, ca să nu se închine
dracilor și idolilor de aur, de argint, de aramă, de piatră și de
21 lemn, cari nu pot nici să vadă, nici să audă, nici să umble. Și
nu s’au pocăit de uciderile lor, nici de vrăjitoriile lor, nici de
curvia lor, nici de furtișagurile lor.

10 Apoi am văzut un alt înger puternic, care se pogora din
cer, învăluit într’un nor. Deasupra capului lui era curcubeul;
fața lui era ca soarele, și picioarele lui erau ca niște stîlpi de
2 foc. 'n mîna ținea o cărticică deschisă. A pus piciorul drept
3 pe mare, și piciorul stîng pe pămînt, și a strigat cu glas tare,
cum răcnește un leu. Cînd a strigat el, cele șapte tunete au
4 făcut să se audă glasurile lor. Și cînd au făcut cele șapte
tunete să se audă glasurile lor, eram gata să mă apuc să scriu;
și am auzit din cer un glas, care zicea: “Pecetluește ce au
5 spus cele șapte tunete, și nu scrie ce au spus!” Și îngerul,
pe care-l văzusem stînd în picioare pe mare și pe pămînt, și-a
6 ridicat mîna dreaptă spre cer, și a jurat pe Cel ce este viu

în vecii vecilor, care a făcut cerul și lucrurile din el, pământul și lucrurile de pe el, marea și lucrurile din ea, că nu va mai fi nicio zăbavă, ci că în zilele în cari îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi proorocilor. Și glasul, pe care-l auzisem din cer, mi-a vorbit din nou, și mi-a zis: “Du-te de ia cărticica deschisă din mâna îngerului, care stă în picioare pe mare și pe pământ!” M’am dus la înger, și i-am cerut să-mi dea cărticica. “Ia-o”, mi-a zis el, “și mănâncă-o; ea îți va amărî pîntecele, dar în gura ta va fi dulce ca mierea.” Am luat cărticica din mâna îngerului, și am mîncat-o: în gura mea a fost dulce ca mierea; dar, după ce am mîncat-o, mi s’a umplut pîntecele de amărăciune. Apoi mi-au zis: “Trebuie să proorocești din nou cu privire la multe noroade, neamuri, limbi și împărați.”

Apoi mi s’a dat o trestie asemenea unei prăjini, și mi s’a zis: “Scoală-te și măsoară Templul lui Dumnezeu, altarul și pe cei ce se închină în el. Dar curtea de afară a Templului lasă-o la o parte nemăsurată; căci a fost dată Neamurilor, cari vor călca în picioare sfînta cetate patruzeci și două de luni. Voi da celor doi marturi ai mei să proorocească, îmbrăcați în saci, o mie două sute șase zeci de zile. Aceștia sînt cei doi măslini și cele două sfeșnice, cari stau înaintea Domnului pămîntului. Dacă umblă cineva să le facă rău, le iese din gură un foc, care mistuie pe vrăjmașii lor; și dacă vrea cineva să le facă rău, trebuie să piară în felul acesta. Ei au putere să închidă cerul, ca să nu cadă ploaie în zilele proorociei lor; și au putere să prefacă apele în sînge, și să lovească pămîntul cu orice fel de urgie, oridecîteori vor voi. Cînd își vor isprăvi mărturisirea lor, fiara, care se ridică din Adînc, va face război cu ei, îi va birui și-i va omorî. Și trupurile lor moarte vor zăcea în piața cetății celei mari, care, în înțeleș duhovnicesc, se cheamă “Sodoma” și “Egipt”, unde a fost răstignit și Domnul lor. Și oameni din orice norod, din orice seminție, de orice limbă și de orice neam, vor sta trei zile și jumătate, și vor privi trupurile lor moarte, și nu vor da voie ca trupurile lor moarte să fie puse în mormînt. Și locuitorii de pe pămînt se vor bucura și se vor veseli de

ei; și își vor trimete daruri unii altora, pentrucă acești doi
11 prooroci chinuieră pe locuitorii pământului. Dar după cele
trei zile și jumătate, duhul de viață dela Dumnezeu a intrat în
ei, și s'au ridicat în picioare, și o mare frică a apucat pe ceice
12 i-au văzut. Și au auzit din cer un glas tare, care le zicea:
“Suiți-vă aici!” Și s'au suit într'un nor spre cer; iar vrăjmașii
13 lor i-au văzut. 'n clipa aceea s'a făcut un mare cutremur de
pământ, și s'a prăbușit a zecea parte din cetate. Șapte mii
de oameni au fost uciși în cutremurul acesta de pământ. Și
cei rămași, s'au îngrozit și au dat slavă Dumnezeului cerului.
14 A doua nenorocire a trecut. Iată că a treia nenorocire vine
curînd. 'ngerul, al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer
s'au auzit glasuri puternice, cari ziceau: “împărăția lumii a
trecut în mîinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și
16 El va împărăți în vecii vecilor.” Și cei douăzeci și patru de
bătrîni, cari stăteau înaintea lui Dumnezeu pe scaunele lor de
domnie, s'au aruncat cu fețele la pământ, și s'au închinat lui
17 Dumnezeu, și au zis: “ți mulțămim Doamne, Dumnezeule,
Atotputernice, care ești și care erai și care vii, că ai pus mîna pe
18 puterea Ta cea mare, și ai început să împărățești. Neamurile
se mîniaseră, dar a venit mînia Ta; a venit vremea să judeci
pe cei morți, să răsplătești pe robii Tăi prooroci, pe sfinți și pe
cei ce se tem de Numele Tău, mici și mari, și să prăpădești pe
19 cei ce prăpădesc pământul!” Și Templul lui Dumnezeu, care
este în cer, a fost deschis: și s'a văzut chivotul legămîntului
Său, în Templul Său. Și au fost fulgere, glasuri, tunete, un
cutremur de pământ, și o grindină mare.

12 'n cer s'a arătat un semn mare: o femeie învăluită în soare,
cu luna supt picioare, și cu o cunună de douăsprezece stele pe
2 cap. Ea era însărcinată, țipa în durerile nașterii, și avea un
3 mare chin ca să nască. 'n cer s'a mai arătat un alt semn: iată,
s'a văzut un mare balaur roș, cu șapte capete, zece coarne, și
4 șapte cununi împărățești pe capete. Cu coada trăgea după el
a treia parte din stelele cerului, și le arunca pe pământ. Bal-
aurul a stătut înaintea femeii, care sta să nască, pentruca să-i
5 mănînce copilul, cînd îl va naște. Ea a născut un fiu, un copil
de parte bărbătească. El are să cîrmuiască toate neamurile cu

un toiag de fer. Copilul a fost răpit la Dumnezeu și la scaunul Lui de domnie. Și femeia a fugit în pustie, într'un loc pregătit de Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo o mie două sute șase zeci de zile. Și în cer s'a făcut un război. Mihail și îngerii lui s'au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s'au luptat și ei, dar n'au putut birui; și locul lor nu li s'a mai găsit în cer. Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satana, acela care înșeală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui. Și am auzit în cer un glas tare, care zicea: "Acum a venit mîntuirea, puterea și împărăția Dumnezeului nostru, și stăpînirea Hristosului Lui; pentru că pîrîșul fraților noștri, care zi și noaptea îi pîra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos. Ei l-au biruit, prin sîngele Mielului și prin cuvîntul mărturisirii lor, și nu și-au iubit viața chiar pînă la moarte. De aceea bucurați-vă, ceruri, și voi cari locuiți în ceruri! Vai de voi, pământ și mare! Căci diavolul s'a pogorît la voi, cuprins de o mînie mare, fiindcă știe că are puțină vreme. Cînd s'a văzut balaurul aruncat pe pământ, a început să urmărească pe femeia, care născuse copilul de parte bărbătească. Și cele două aripi ale vulturului celui mare au fost date femeii, ca să zboare cu ele în pustie, în locul ei unde este hrănită o vreme, vremi, și jumătatea unei vremei, departe de fața șarpelui. Atunci șarpele a aruncat din gură apă, ca un rîu, după femeie, ca s'o ia rîul. Dar pămîntul a dat ajutor femeii. Pămîntul și-a deschis gura, și a înghițit rîul, pe care-l aruncase balaurul din gură. Și balaurul, mîniat pe femeie, s'a dus să facă război cu rămășița seminței ei, cari păzesc poruncile lui Dumnezeu, și țin mărturia lui Isus Hristos.

Apoi am stătut pe nisipul mării. Și am văzut ridicîndu-se din mare o fiară cu zece coarne și șapte capete; pe coarne avea zece cununi împărătești, și pe capete avea nume de hulă. Fiara, pe care am văzut-o, semăna cu un leopard; avea labe ca de urs, și gură ca o gură de leu. Balaurul i-a dat puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpînire mare. Unul din capetele ei părea rănit de moarte; dar rana de moarte fusese vindecată. Și tot pămîntul se mira după fiară. Și au început să se închine

balaurului, pentrucă dăduse puterea lui fiarei. Și au început să se închine fiarei, zicînd: “Cine se poate asemăna cu fiara, și cine se poate lupta cu ea?” I s’a dat o gură, care rostea vorbe mari și hule. Și i s’a dat putere să lucreze patruzeci și două de luni. Ea și-a deschis gura, și a început să rostească hule împotriva lui Dumnezeu, să-I hulească Numele, cortul și pe ceice locuiesc în cer. I s’a dat să facă război cu sfinții, și să-i biruiască. Și i s’a dat stăpînire peste orice seminție, peste orice norod, peste orice limbă și peste orice neam. Și toți locuitorii pămîntului i se vor închina, toți aceia al căror nume n’a fost scris, dela întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului, care a fost jungheat. Cine are urechi, să audă! Cine duce pe alții în robie, va merge și el în robie. Cine ucide cu sabia, trebuie să fie ucis cu sabie. Aici este răbdarea și credința sfinților. Apoi am văzut ridicîndu-se din pămînt o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel, și vorbea ca un balaur. Ea lucra cu toată puterea fiarei dintîi înaintea ei; și făcea ca pămîntul și locuitorii lui să se închine fiarei dintîi, a cărei rană de moarte fusese vindecată. Săvîrșea semne mari, pînă acolo că făcea chiar să se pogoare foc din cer pe pămînt, în fața oamenilor. Și amăgea pe locuitorii pămîntului prin semnele, pe cari i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pămîntului să facă o icoană fiarei, care avea rana de sabie și trăia. I s’a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească, și să facă să fie omorîți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei. Și a făcut ca toți: mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mîna dreaptă sau pe frunte, și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei, sau numărul numelui ei. Aici e înțelepciunea. Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei. Căci este un număr de om. Și numărul ei este: șase sute șase zeci și șase.

14 Apoi m’am uitat, și iată că Mielul stătea pe muntele Sionului; și împreună cu El stăteau o sută patruzeci și patru de mii, cari aveau scris pe frunte Numele Său și Numele Tatălui Său.

2 Și am auzit venind din cer un glas ca un vuiet de ape mari, ca vuietul unui tunet puternic; și glasul, pe care l-am auzit,

era ca al celorce cîntă cu alăuta, și cîntau din alăutele lor. Cîntau o cîntare nouă înaintea scaunului de domnie, înaintea celor patru făpturi vii și înaintea bătrînilor. Și nimeni nu putea să învețe cîntarea, afară de cei o sută patruzeci și patru de mii, cari fuseseră răscumpărați de pe pămînt. Ei nu s'au întinat cu femei, căci sînt verguri și urmează pe Miel oriunde merge El. Au fost răscumpărați dintre oameni, ca cel dintîi rod pentru Dumnezeu și pentru Miel. Și în gura lor nu s'a găsit minciună, căci sînt fără vină înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu. Și am văzut un alt înger care sbura prin mijlocul cerului, cu o Evanghelie vecinică, pentruca s'o vestească locuitorilor pămîntului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și ori cărui norod. El zicea cu glas tare: "Temeți-vă de Dumnezeu, și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pămîntul, marea și izvoarele apelor!" Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: "A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mîniei curviei ei!" Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: "Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei, și primește semnul ei pe frunte sau pe mîină, va bea și el din vinul mîniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mîniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului. Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea n'au odihnă cei ce se închină fiarei și icoanei ei, și oricine primește semnul numelui ei! Aici este răbdarea sfinților, cari păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus. Și am auzit un glas din cer, care zicea: "Scrie: Ferice de acum încolo de morții, cari mor în Domnul!" - "Da", zice Duhul; "ei se vor odihni de ostenele lor, căci faptele lor îi urmează!" Apoi m'am uitat, și iată un nor alb; și pe nor ședea cineva care semăna cu un fiu al omului; pe cap avea o cunună de aur; iar în mîină, o secere ascuțită. Și un alt înger a ieșit din Templu, și striga cu glas tare Celuice ședea pe nor: "Pune secerea Ta și seceră: pentrucă a venit ceasul să seceri, și secerișul pămîntului este copt." Atunci Celce ședea pe nor, și-a aruncat secerea pe pămînt. Și pămîntul a fost

17 secerat. Și din Templul, care este în cer, a ieșit un alt înger,
18 care avea și el un cosor ascuțit. Și un alt înger, care avea
stăpînire asupra focului, a ieșit din altar, și a strigat cu glas
tare către cel ce avea cosorul cel ascuțit: “Pune cosorul tău cel
19 ascuțit, și culege strugurii viei pămîntului, căci strugurii ei sînt
copleși.” Și îngerul și-a aruncat cosorul pe pămînt, a cules via
20 pămîntului, și a aruncat strugurii în teascul cel mare al mîniei
lui Dumnezeu. Și teascul a fost călcat în picioare afară din
cetate; și din teasc a ieșit sînge, pînă la zăbalele cailor, pe o
întindere de o mie șase sute de stadii.

15 Apoi am văzut în cer un alt semn mare și minunat: șapte
îngeri, cari aveau șapte urgii, cele din urmă, căci cu ele s’a
2 isprăvit mînia lui Dumnezeu. Și am văzut ca o mare de sti-
clă amestecată cu foc; și pe marea de sticlă, cu alăutele lui
Dumnezeu în mînă, stăteau biruatorii fiarei, ai icoanei ei, și
3 ai numărului numelui ei. Ei cîntau cîntarea lui Moise, robul
lui Dumnezeu, și cîntarea Mielului. Și ziceau: “Mari și min-
unate sînt lucrările tale, Doamne Dumnezeule, Atotputernice!
Drepte și adevărate sînt căile Tale, ’mpărate al Neamurilor!
4 Cine nu se va teme, Doamne, și cine nu va slăvi Numele Tău?
Căci numai Tu ești Sfînt, și toate Neamurile vor veni și se vor
închina înaintea Ta, pentru că judecățile Tale au fost arătate!”
5 După aceea, am văzut deschizîndu-se în cer Templul cortului
6 mărturiei. Și din Templu au ieșit cei șapte îngeri, cari țineau
cele șapte urgii. Erau îmbrăcați în in curat, strălucitor, și erau
7 încinși împrejurul pieptului cu brîie de aur. Și una din cele
patru făpturi vii a dat celor șapte îngeri șapte potire de aur,
8 pline de mînia lui Dumnezeu, care este viu în vecii vecilor. Și
Templul s’a umplut de fum, din slava lui Dumnezeu și a put-
erii Lui. Și nimeni nu putea să intre în Templu, pînă se vor
sfîrși cele șapte urgii ale celor șapte îngeri.

16 Și am auzit un glas tare, care venea din Templu, și care zicea
celor șapte îngeri: “Duceți-vă, și vărsați pe pămînt cele șapte
2 potire ale mîniei lui Dumnezeu!” Cel dintîi s’a dus și a vărsat
potirul lui pe pămînt. Și o rană rea și dureroasă a lovit pe
oamenii, cari aveau semnul fiarei și cari se închinau icoanei ei.
3 Al doilea a vărsat potirul lui în mare. Și marea s’a făcut sînge,

ca sîngele unui om mort. Și a murit orice făptură vie, chiar și
tot ce era în mare. Al treilea a vărsat potirul lui în rîuri și 4
în izvoarele apelor. Și apele s'au făcut sînge. Și am auzit pe 5
îngerul apelor zicînd: "Drept ești Tu, Doamne, care ești și care
erai! Tu ești Sfînt, pentrucă ai judecat în felul acesta. Fiindcă 6
aceștia au vărsat sîngele sfinților și al proorocilor, le-ai dat și
Tu să bea sînge. Și sînt vrednici." Și am auzit altarul zicînd: 7
"Da, Doamne Dumnezeule, Atotputernice, adevărate și drepte
sînt judecățile Tale!" Al patrulea a vărsat potirul lui peste 8
soare. Și soarelui i s'a dat să dogorească pe oameni cu focul
lui. Și oamenii au fost dogoriți de o arșiță mare, și au hulit 9
Numele Dumnezeului care are stăpînire peste aceste urgii, și
nu s'au pocăit ca să-I dea slavă. Al cincilea a vărsat potirul 10
lui peste scaunul de domnie al fiarei. Și împărăția fiarei a fost
acoperită de întunec. Oamenii își mușcau limbile de durere.
Și au hulit pe Dumnezeul cerului, din pricina durerilor lor și 11
din pricina rănilor lor rele, și nu s'au pocăit de faptele lor.
Al șaselea a vărsat potirul lui peste rîul cel mare, Eufrat. Și 12
apa lui a secat, ca să fie pregătită calea împăraților, cari au să
vină din Răsărit. Apoi am văzut ieșind din gura balaurului, 13
și din gura fiarei, și din gura proorocului mincinos trei duhuri
necurate, cari semănau cu niște broaște. Acestea sînt duhuri 14
de draci, cari fac semne nemaipomenite, și cari se duc la îm-
părății pămîntului întreg, ca să-i strîngă pentru războiul zilei
celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. - "Iată, Eu vin 15
ca un hoț. Ferice de celce veghează și își păzește hainele, ca
să nu umble gol și să i se vadă rușinea!" - Duhurile cele rele 16
i-au strîns în locul care pe evreiește se cheamă Armagedon.
Al șaptelea a vărsat potirul lui în văzduh. Și din Templu, 17
din scaunul de domnie, a ieșit un glas tare, care zicea: "S'a
isprăvit!" Și au urmat fulgere, glasuri, tunete, și s'a făcut 18
un mare cutremur de pămînt, așa de tare, cum, de cînd este
omul pe pămînt, n'a fost un cutremur așa de mare. Cetatea 19
cea mare a fost împărțită în trei părți, și cetățile Neamurilor
s'au prăbușit. Și Dumnezeu Și-a adus aminte de Babilonul cel
mare, ca să-i dea potirul de vin al furiei mîniei Lui. Toate 20
ostroavele au fugit, și munții nu s'au mai găsit. O grindină 21

mare, ale cărei boabe cîntăreau aproape un talant, a căzut din cer peste oameni. Și oamenii au hulit pe Dumnezeu din pricina urgiei grindinii, pentrucă această urgie era foarte mare.

17 Apoi unul din cei șapte îngeri, cari țineau cele șapte potire, a venit de a vorbit cu mine, și mi-a zis: “Vino să-ți arăt judecata curvei celei mari, care șade pe ape mari. Cu ea au curvit împărații pămîntului; și locuitorii pămîntului s’au îmbătat de vinul curviei ei!” Și m’a dus, în Duhul, într’o pustie. Și am văzut o femeie, șezînd pe o fiară de colorare stacojie, plină cu nume de hulă, și avea șapte capete și zece coarne. Femeia aceasta era îmbrăcată cu purpură și stacojiu; era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare. Ținea în mîna un potir de aur, plin de spurcăciuni și de necurățiile curviei ei. Pe frunte purta scris un nume, o taină: “Babilonul cel mare, mama curvelor și spurcăciunilor pămîntului.” Și am văzut pe femeia aceasta, îmbătată de sîngele sfinților și de sîngele mucenicilor lui Isus. Cînd am văzut-o, m’am mirat minune mare. Și îngerul mi-a zis: “De ce te miri?” ’ți voi spune taina acestei femei și a fiarei care o poartă, și care are cele șapte capete și cele zece coarne. Fiara, pe care ai văzut-o, era, și nu mai este. Ea are să se ridice din Adînc, și are să se ducă la perzare. Și locuitorii pămîntului, ale căror nume n’au fost scrise dela întemeierea lumii în cartea vieții, se vor mira cînd vor vedea că fiara era, nu mai este, și va veni. - Aici este mintea plină de înțelepciune. -Cele șapte capete sînt șapte munți, pe cari șade femeia. Sînt și șapte împărați: cinci au căzut, unul este, celalt n’a venit încă, și cînd va veni, el va rămînea puțină vreme. Și fiara, care era, și nu mai este, ea însăș este al optulea împărat: este din numărul celor șapte, și merge la perzare. Cele zece coarne, pe cari le-ai văzut, sînt zece împărați, cari n’au primit încă împărăția, ci vor primi putere împărătească timp de un ceas împreună cu fiara. Toți au acelaș gînd, și dau fiarei puterea și stăpînirea lor. Ei se vor război cu Mielul; dar Mielul îi va birui, pentrucă El este Domnul domnilor și ’mpăratul împăraților. Și cei chemați, aleși și credincioși, cari sînt cu El, de asemenea îi vor birui.

15 Apoi mi-a zis: “Apele, pe cari le-ai văzut, pe cari șade curva,

sînt noroade, gloate, neamuri și limbi. Cele zece coarne, pe 16
cari le-ai văzut, și fiara, vor urî pe curvă, o vor pustii, și o vor
lăsa goală. Carnea i-o vor mânca, și o vor arde cu foc. Căci 17
Dumnezeu le-a pus în inimă să-I aducă la îndeplinire planul
Lui: să se învoiască pe deplin și să dea fiarei stăpînirea lor
împărătească, pînă se vor îndeplini cuvintele lui Dumnezeu.
Și femeia, pe care ai văzut-o, este cetatea cea mare, care are 18
stăpînire peste împărații pămîntului.”

După aceea, am văzut pogorîndu-se din cer un alt înger, 18
care avea o mare putere; și pămîntul s'a luminat de slava lui.
El a strigat cu glas tare, și a zis: “A căzut, a căzut, Babilonul 2
cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui
duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urîte;
pentru că toate neamurile au băut din vinul mîniei curviei ei, 3
și împărații pămîntului au curvit cu ea, și negustorii pămîn-
tului s'au îmbogățit prin risipa desfătării ei.” Apoi am auzit 4
din cer un alt glas, care zicea: “Ieșiți din mijlocul ei, poporul
Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu
urgile ei! Pentru că păcatele ei s'au îngrămădit, și au ajuns 5
pînă în cer; și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei.
Răsplătiți-i cum v'a răsplătit ea, și întoarceți-i de două ori 6
cît faptele ei. Turnați-i îndoit în potirul în care a ameste-
cat ea!” Pe cît s'a slăvit pe sine însăși, și s'a desfătat în 7
risipă, pe atît dați-i chin și tînguire! Pentru că zice în inima
ei: “Șed ca împărăteasă, nu sînt văduvă, și nu voi ști ce este
tînguirea!” Tocmai pentru aceea, într'o singură zi vor veni 8
urgile ei: moartea, tînguirea și foametea. Și va fi arșă de tot în
foc, pentru că Domnul Dumnezeu, care a judecat-o, este tare.
Și împărații pămîntului, cari au curvit și s'au dezmiertat în 9
risipă cu ea, cînd vor vedea fumul arderii ei, o vor plînge și o
vor boci. Ei vor sta departe, de frică să nu cadă în chinul ei, 10
și vor zice: “Vai! vai! Babilonul, cetatea cea mare, cetatea cea
tare! 'ntr'o clipă ți-a venit judecata!” - Negustorii pămîntului 11
o plîng și o jălesc, pentru că nimeni nu le mai cumpără marfa:
marfă de aur, de argint, de pietre scumpe, de mărgăritare, de 12
in suptire, de purpură, de mătasă și de stacojiu; nici feluritele
lor soiuri de lemn de tiin, tot felul de vase de fildeș, tot felul

de vase de lemn foarte scump, de aramă, de fer și de mar-
13 moră; nici scortîșoara, nici mirodeniile, nici miroznel, nici
mirul, nici tămîia, nici vinul, nici untdelemnul, nici făina bună
de tot, nici grîul, nici boii, nici oile, nici caii, nici căruțele, nici
14 robii, nici sufletele oamenilor. Și roadele atît de dorite sufle-
tului tău s'au dus dela tine. Toate lucrurile alese, strălucite,
15 sînt pierdute pentru tine, și nu le vei mai găsi. Ceice fac negoț
cu aceste lucruri, cari s'au îmbogățit de pe urma ei, vor sta
departe de ea, de frica chinului ei. Vor plînge, se vor tîngui,
16 și vor zice: "Vai! vai! Cetatea cea mare, care era îmbrăcată
cu în foarte suptîre, cu purpură și cu stacojiu, care era îm-
17 podobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare! Atîtea
bogății într'un ceas s'au prăpădit!" -Și toți cîrmacii, toți ceice
merg cu corabia pe mare, marinarii, și toți ceice cîștigă din
18 mare, stăteau departe; și, cînd au văzut fumul arderii ei, stri-
19 gau: "Care cetate era ca cetatea cea mare?" Și își aruncau
țărîna în cap, plîngeau, se tînguiau, țipau și ziceau: "Vai! Vai!
Cetatea cea mare, al cărei belșug de scumpeturi a îmbogățit
pe toți ceice aveau corăbii pe mare, într'o clipă a fost prefă-
20 cută într'un pustiul!" "Bucură-te de ea, cerule! Bucurați-vă
și voi, sfinților, apostolilor și proorocilor! Pentrucă Dumnezeu
21 v'a făcut dreptate, și a judecat-o." Atunci un înger puternic
a ridicat de jos o piatră ca o mare piatră de moară, a aruncat-o
în mare, și a zis: "Cu așa repeziciune va fi aruncat Babilonul,
22 cetatea cea mare, și nu va mai fi găsit! Și nu se va mai auzi
în tine nici sunet de alăute, nici cîntece din instrumente, nici
cîntători din fluier, nici cîntători din trîmbițe; nu se va mai
găsi la tine niciun meșter în vreun meșteșug oarecare. Nu se
23 va mai auzi în tine vuietul morii. Lumina lămpii nu va mai
lumina în tine, și nu se va mai auzi în tine glasul mirelui și
al miresei, -pentrucă negustorii tăi erau mai marii pămîntului,
24 pentrucă toate neamurile au fost amăgite de vrăjitoria ta, și
pentrucă acolo a fost găsit sîngele proorocilor și al sfinților și
al tuturor celor ce au fost jungheați pe pămînt."

19 După aceea, am auzit în cer ca un glas puternic de gloată
multă, care zicea: "Aliluia! A Domnului, Dumnezeului nostru,
2 este mîntuirea, slava, cinstea și puterea! Pentrucă judecățile

Lui sînt adevărate și drepte. El a judecat pe curva cea mare, care strica pămîntul cu curvia ei, și a răzbunat sîngele robilor Săi, din mîna ei.” Și au zis a doua oară: “Aliluia!.. Fumul ei 3 se ridică în sus în vecii vecilor!” Și cei douăzeci și patru de 4 bătrîni și cele patru făpturi vii s’au aruncat la pămînt și s’au închinat lui Dumnezeu, care ședea pe scaunul de domnie. Și au zis: “Amin! Aliluia!” Și din scaunul de domnie a ieșit un 5 glas, care zicea: “Lăudați pe Dumnezeul nostru, toți robii Lui, voi cari vă temeți de El, mici și mari!” Și am auzit, ca un glas 6 de gloată multă, ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care zicea: “Aliluia! Domnul, Dumnezeul nostru Cel Atotputernic, a început să împărățească. Să ne 7 bucurăm, să ne veselim, și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s’a pregătit, și i s’a dat să se îmbrace cu 8 în suptîre, strălucitor, și curat.” -(Inul subțire sînt faptele neprihănite ale sfinților.) Apoi mi-a zis: “Scrie: Ferice de cei 9 chemați la ospățul nunții Mielului!” Apoi mi-a zis: “Acestea sînt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!” Și m’am aruncat 10 la picioarele lui ca să mă închin lui Dar el mi-a zis: “Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sînt un împreună slujitor cu tine și cu frații tăi, cari păstrează mărturia lui Isus. Lui Dumnezeu închină-te! (Căci mărturia lui Isus este duhul proorociei.)” Apoi am văzut cerul deschis, și iată că s’a arătat un cal alb! 11 Cel ce sta pe el, se cheamă “Cel credincios” și “Cel adevărat”, și El judecă și Se luptă cu dreptate. Ochii Lui erau ca para 12 focului; capul îl avea încununat cu multe cununi împărătești, și purta un nume scris, pe care nimeni nu-l știe, decît numai El singur. Era îmbrăcat cu o haină muiată în sînge. Nu- 13 mele Lui este: “Cuvîntul lui Dumnezeu.” Oștile din cer ’l 14 urmau călări pe cai albi, îmbrăcate cu în suptîre, alb și curat. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită, ca să lovească Neamurile 15 cu ea, pe cari le va cîrmui cu un toiag de fer. Și va călca cu picioarele teascul vinului mîniei aprinse a atotputernicului Dumnezeu. Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: 16 “mpăratul împărăților și Domnul domnilor.” Apoi am văzut 17 un înger, care stătea în picioare în soare. El a strigat cu glas tare, și a zis tuturor păsărilor, cari sbureau prin mijlocul ceru-

lui: “Veniți, adunați-vă la ospățul cel mare al lui Dumnezeu,
18 ca să mâncați carnea împăraților, carnea căpitanilor, carnea
celor viteji, carnea cailor și a călăreților, și carnea a tot felul
19 de oameni, slobozi și robi, mici și mari!” Și am văzut fiara și
pe împărații pământului și oștile lor, adunate ca să facă răs-
20 boi cu Cel ce ședea călare pe cal și cu oastea Lui. Și fiara a
fost prinsă. Și împreună cu ea, a fost prins proorocul minci-
nos, care făcuse înaintea ei semnele, cu cari amăgise pe cei ce
primiseră semnul fiarei, și se închinaseră icoanei ei. Amîndoi
aceștia au fost aruncați de vii în iazul de foc, care arde cu pu-
21 cioasă. Iar ceilalți au fost uciși cu sabia, care ieșea din gura
Celui ce ședea călare pe cal. Și toate păsările s’au saturat din
carnea lor.

20 Apoi am văzut pogorîndu-se din cer un înger, care ținea
2 în mînă cheia Adîncului și un lanț mare. El a pus mîna pe
balaur, pe șarpele cel vechi, care este Diavolul și Satana, și l-a
3 legat pentru o mie de ani. L-a aruncat în Adînc, l-a închis
acolo, și a pecetluit intrarea deasupra lui, ca să nu mai înșele
Neamurile, pînă se vor împlini cei o mie de ani. După aceea,
4 trebuie să fie deslegat pentru puțină vreme. Și am văzut niște
scaune de domnie; și celorce au șezut pe ele, li s’a dat jude-
cata. Și am văzut sufletele celorce li se tăiasă capul din pricina
mărturiei lui Isus și din pricina Cuvîntului lui Dumnezeu, și
ale celorce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei, și nu primiseră
semnul ei pe frunte și pe mînă. Ei au înviat, și au împărățit
5 cu Hristos o mie de ani. Ceilalți morți n’au înviat pînă nu
6 s’au sfîrșit cei o mie de ani. Aceasta este întîia înviere. Feri-
ciți și sfinți sînt ceice au parte de întîia înviere! Asupra lor
a doua moarte n’are nicio putere; ei vor fi preoți ai lui Dum-
nezeu și ai lui Hristos, și vor împărați cu El o mie de ani.
7 Cînd se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi deslegat;
8 și va ieși din temnița lui, ca să înșele Neamurile, cari sînt în
cele patru colțuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, ca să-i
9 adune pentru război. Numărul lor va fi ca nisipul mării. Și ei
s’au suit pe fața pământului, și au înconjurat tabăra sfinților
și cetatea prea iubită. Dar din cer s’a pogorît un foc care i-a
10 mistuit. Și diavolul, care-i înșela, a fost aruncat în iazul de

foc și de pucioasă, unde este fiara și proorocul mincinos. Și vor fi munciți zi și noapte în vecii vecilor. Apoi am văzut un scaun de domnie mare și alb, și pe Celce ședea pe el. Pământul și cerul au fugit dinaintea Lui, și nu s'a mai găsit loc pentru ele. Și am văzut pe morți, mari și mici, stînd în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea. Marea a dat înapoi pe morții cari erau în ea; Moartea și Locuința morților au dat înapoi pe morții cari erau în ele. Fiecare a fost judecat după faptele lui. Și Moartea și Locuința morților au fost aruncate în iazul de foc. Iazul de foc este moartea a doua. Oricine n'a fost găsit scris în cartea vieții, a fost aruncat în iazul de foc.

Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintîi și pământul dintîi pieriseră, și marea nu mai era. Și eu am văzut coborîndu-se din cer dela Dumnezeu, cetatea sfîntă, noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei. Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie, și zicea: "Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuș va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor. El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tînguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintîi au trecut." Celce ședea pe scaunul de domnie a zis: "Iată, Eu fac toate lucrurile noi." Și a adăugat: "Scrie, fiindcă aceste cuvinte sînt vrednice de crezut și adevărate." Apoi mi-a zis: "S'a isprăvit! Eu sînt Alfa și Omega, 'nceputul și Sfirșitul. Celui ce îi este sete, îi voi da să bea fără plată din izvorul apei vieții. Cel ce va birui, va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeul lui, și el va fi fiul Meu. Dar cît despre fricoși, necredincioși, scîrboși, ucigași, curvari, vrăjitori, închinătorii la idoli, și toți mincinoșii, partea lor este în iazul, care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua." Apoi unul din cei șapte îngeri, cari țineau cele șapte potire, pline cu cele din urmă șapte urgii, a venit și a vorbit cu mine, și mi-a zis: "Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului!" Și m'a dus, în Duhul, pe un munte mare și înalt. Și mi-a

arătat cetatea sfântă, Ierusalimul, care se pogora din cer dela
11 Dumnezeu, avînd slava lui Dumnezeu. Lumina ei era ca o pi-
atră prea scumpă, ca o piatră de iaspis, străvezie ca cristalul.
12 Era înconjurată cu un zid mare și înalt. Avea douăsprezece
porți, și la porți, doisprezece îngeri. Și pe ele erau scrise niște
nume: numele celor douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel.
13 Spre răsărit erau trei porți; spre miazănoapte, trei porți; spre
14 miazăzi, trei porți; și spre apus trei porți. Zidul cetății avea
douăsprezece temelii, și pe ele erau cele douăsprezece nume ale
15 celor doisprezece apostoli ai Mielului. Țngerul, care vorbea cu
mine, avea ca măsurătoare o trestie de aur, ca să măsoare
16 cetatea, porțile și zidul ei. Cetatea era în patru colțuri, și
lungimea ei era cît lărgimea. A măsurat cetatea cu trestia, și a
găsit aproape douăsprezece mii de prăjini. Lungimea, lărgimea
17 și înălțimea erau deopotrivă. I-a măsurat și zidul, și-a găsit
o sută patruzeci și patru de coți, după măsura oamenilor, căci
18 cu măsura aceasta măsura țngerul. Zidul era zidit de iaspis,
19 și cetatea era de aur curat, ca sticla curată. Temeliile zidu-
lui cetății erau împodobite cu pietre scumpe de tot felul: cea
dintîi temelie era de iaspis; a doua, de safir; a treia de halche-
20 don; a patra, de smaragd; a cincea de sardonix; a șasea, de
sardiu; a șaptea, de hrisolit; a opta, de beril; a noua, de topaz;
a zecea, de hrisopraz; a unsprezecea, de iacint; a douăspreze-
21 cea, de ametist. Cele douăsprezece porți erau douăsprezece
mărgăritare. Fiecare poartă era dintr'un singur mărgăritar.
22 Ulița cetății era de aur curat, ca sticla străvezie. Țn cetate
n'am văzut niciun Templu; pentrucă Domnul Dumnezeu, Cel
23 Atotputernic, ca și Mielul, sînt Templul ei. Cetatea n'are
trebuință nici de soare, nici de lună, ca s'o lumineze; căci o
24 luminează slava lui Dumnezeu, și făclia ei este Mielul. Nea-
murile vor umbla în lumina ei, și împărații pămîntului își vor
25 aduce slava și cinstea lor în ea. Porțile ei nu se vor închide
26 ziua, fiindcă în ea nu va mai fi noapte. Țn ea vor aduce slava
27 și cinstea Neamurilor. Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni
care trăiește în spurcăciune și în minciună; ci numai cei scriși
în cartea vieții Mielului.

22 Și mi-a arătat un rîu cu apa vieții, limpede ca cristalul,

care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului. 'n mijlocul pieții cetății, și pe cele două maluri ale râului, 2 era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod, și dând rod în fiecare lună; și frunzele pomului slujesc la vindecarea Neamurilor. Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. 3 Scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în ea. Robii Lui 'i vor sluji. Ei vor vedea fața Lui, și Numele 4 Lui va fi pe frunțile lor. Acolo nu va mai fi noapte. Și nu 5 vor mai avea trebuință nici de lampă, nici de lumina soarelui, pentrucă Domnul Dumnezeu îi va lumina. Și vor împărăți în vecii vecilor. Și îngerul mi-a zis: "Aceste cuvinte sînt vred- 6 nice de crezare și adevărate. Și Domnul, Dumnezeul duhurilor proorocilor, a trimes pe îngerul Său să arate robilor Săi lucrurile, cari au să se întîmple în curînd. - Și iată, Eu vin 7 curînd! -Ferice de cel ce păzește cuvintele proorociei din cartea aceasta!" Eu, Ioan, am auzit și am văzut lucrurile acestea. Și 8 după ce le-am auzit și le-am văzut, m'am aruncat la picioarele îngerului, care mi le arăta, ca să mă închin lui. Dar el mi-a 9 zis: "Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sînt un împreună slujitor cu tine, și cu frații tăi, proorocii, și cu cei ce păzesc cuvintele din cartea aceasta. 'nchină-te lui Dumnezeu." Apoi 10 mi-a zis: "Să nu pecetluiști cuvintele proorociei din cartea aceasta. Căci vremea este aproape. Cine este nedrept, să 11 fie nedrept și mai departe; cine este întinat, să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfînt, să se sfințească și mai departe! Iată, Eu vin curînd; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau 12 fiecăruia după fapta lui. Eu sînt Alfa și Omega, Cel dintîi și Cel de pe urmă, 'nceputul și Sfirșitul. Ferice de cei ce își 13 spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții, și să intre pe porți în cetate! Afară sînt cîinii, vrăjitorii, curvarii, ucigașii, 14 închinătorii la idoli, și oricine iubește minciuna și trăiește în minciună! Eu, Isus, am trimes pe îngerul Meu să vă ade- 15 verească aceste lucruri pentru Biserici. Eu sînt Rădăcina și Sămînța lui David, Luceafărul strălucitor de dimineată. Și 17 Duhul și Mireasa zic: "Vino!" Și cine aude, să zică: "Vino!" Și celuice îi este sete, să vină; cine vrea, să ia apa vieții fără

18 plată! Mărturisesc oricui aude cuvintele proorociei din cartea
aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va
19 adăuga urgiile scrise în cartea aceasta. Și dacă scoate cineva
ceva din cuvintele cărții acestei proorocii, îi va scoate Dum-
nezeu partea lui dela pomul vieții și din cetatea sfântă, scrise în
20 cartea aceasta.” Cel ce adeverește aceste lucruri, zice: “Da,
21 Eu vin curînd.” Amin! Vino, Doamne Isuse! Harul Domnului
Isus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin.